

XPA 2623

CLASSICORUM AUCTORUM

T O M U S IX.

ENGLISHED CONTRACTOR

CLASSICORUM AUCTORUM

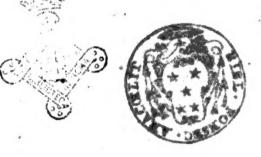
E VATICANIS CODICIBUS EDITORUM

TOMUS IX.

PROCOPII GAZAEI COMMENTARIUS IN SALOMONIS PROVERBIA. EIUSDEM CATENA VETERUM PATRUM IN CANTICUM CANTICORUM. SCHOLIA MINORA IN EVANGELIA LUCAE ET IOHANNIS. HERENNII COMMENTARIUS AD METAPHYSICA ARISTOTELIS. GEORGII PHRANTZAE CHRONICON PARVUM RERUM SUI TEMPORIS.

CURANTE

A. M.

ROMAE

TYPIS COLLEGII URBANI

M.DCCC.XXXVII.

EDITORIS PRAEFATIO.

Procopii gazaci rhetoris, Iustiniano imperante clari, stilus elegans, christiana pietas, vis exegetica non vulgaris, sic me iamdiu delectarunt, ut quicquid ab eo scriptum in exemplaribus priscis nactus sum, id dignissimum honore typorum semper iudicaverim. Itaque praeter ea , quae in superioribus tomis edidi, nunc eius pulcherrimum et χριστιανικώτατον ad Salomonis Proverbia commentarium divulgare non dubitavi . quem in codice vaticano servatum, et manu Matthaei Devarii graeci hominis emendatum, vidisse me recte memineram, et huic collectioni locupletandae addixeram. Interpretandi genus, quod Procopius sequitur, morale est et mysticum, quale scilicet Ecclesiae patres ab apostolicis usque temporibus semper adamarunt : quo super pio argumento praeclare prae ceteris disputavit Nicolaus Antonellus in praefatione ad commentarium S. Athanasii in psalmos. Reapse hic est praccipuus sacrorum Bibliorum fructus, quem sola rudis grammatica numquam parit. Sed operae pretium est, Procopii saltem exordium latine heic adscribere. "Quum " hune sibi finem proposuerit Salomon, ut cupidita-" tem nostram erga ineffabilem divini typi pulchritu-" dinem incendat, id est erga Dei et patris filium uni-" cum atque verbum, substantialem videlicet eius vim ,, atque sapientiam, quae ab apparentibus rehus, tam-

, quam symbolis, praedicatur; proverbiorum colori-" bus describit formositatem eius; quô animae adhuc , pueriliter insipientis affectum erga verum amatorem " permoveat, adhibitis rerum sensibiliter delectabilium argumentis; moresque informat, perturbationes ani-" mi sanat, quae agenda sint demonstrat; praeponitque operi titulum: proverbia Salomonis, filii Da-", vid , qui Hierosolymis regnavit. "

Et in hoc quidem ad Proverbia commentario, ore ingenioque proprio Procopius loquitur. Sed enim et altera mihi occurrit in vaticanis codicibus Procopii eiusdem nomine inscripta lucubratio, scilicet priscorum patrum in Canticum Salomonis Catena, quam ipse retento singulorum auctorum sermone atque nominibus, sapiente delectu contexuit. Horum etsi aliquos in propriis operum editionibus, non sine multa varietate, legimus; alii tamen, et quidem praeclari et uberes, in impressis libris desiderantur. Et quidem a magni Origenis hexaplari textu varietates novas antiquarum editionum nanciscimur Ergo utile existimavi pretiosas has patrum reliquias in ecclesiae conspectu exponere, gravesque et optimos divino Cantico interpretes suscitare : cuius quidem genuinus et unicus sensus his Gregorii nysseni verbis totus exprimitur: ἐν ἐπιθαλαμίου τρόπφ τὸν πρός το θεῖου ἀνάπρασιν της ανθρωπίνης έξηγείται ψυχής: sub epithalamii specie coniunctionem humanae animae cum Deo auctor describit. Nilus quoque eleganter et vere Salomonis Canticon ornatissimae matronae assimilat, cuius quidem muliebris mundus imprudentes spectatores fortasse percellit, mos tamen eiusdem familiari consuetudine cognitus, et latens in animo pudicitia, longe

aliam rei naturam esse demonstrat. Hic est christianus divini libri sensus; quem Iudaeorum quoque sapientes indubitanter fatentur, duce praesertim EbenEsra. Qui vero, praesertim ex recentioribus, aliter sentiunt, hi partim inani abrepti curiositate vargantur, partim vero impietate subversi in praeceps
ruunt.

Antiquam ad priora duo evangelia scholiorum avllogem in volumine sexto edidi; quam nune demum ex codem codice sumptam, ad reliqua quoque evangelia continuandam curavi. Sic igitur apero, me novum sacris criticis adiumentum suppeditasse, quo et. praecipuas circa evangelicos textus controversias facilius solvant, et diversorum patrum exegeticam doctrinam ad singula prope divini textus verba in promptu. habeant. Etsi enim auctorum nomina in his scholiis minime apparent, quominus ipsa tamen ex variis decerpta sint interpretibus, nullus dubito. Et sane sententiam anonymam p. 448. huius voluminis scriptam, deinde in tomo decimo cognoscemus pertinere ad Cyrillum alexandrinum, cuius desideratos in Lucam commentarios ex inedito Nicetae thesauro eductos nosmet vulgabimus.

Quartam tomi huius veluti partem constituit Herennii philosophi perdoctus et peracutus ad Aristotelis metaphysica commentarius, quem mihi codex idem exhibuit, qui Catenam in Canticum Salomonis. Fallitur in primis Ioh. Fabricius, qui Bibl. gr. lib. III. cap. 6. inter Aristotelis interpretes Herennium Philonem numerat, Philonem inquam pro philosophum, ut in codicibus vaticanis rectius scribitur. Rursus falli Fabricium video lib. IV. 4. et lib. V. 7., dum

VIII

hunc confundit cum Philone Byblio grammatico, qui sub Domitiano Caesare cognoscebatur; quum Herennius reapse noster multo iunior sit, quippe qui Iamblichum atque Porphyrium auctores laudat; et quidem eum adseclam fuisse christiani dogmatis, ex nono capitulo comperire, ut arbitror, licet. Porro et locus Herennii, quem ex codice ms. Dionysius Petavius tract. de Deo lib. III. cap. 4. olim protulerat, in editione nostra p. 537. nunc obviam fit.

Hactenus meum volumen minutis litterarum formis totum impressi, ut exuberantem materiae copiam arctiore quo fieri potuit spatio concluderem. Postremo Georgii Phrantzae parvum, sed plenum magnis eventibus, Chronicon collocavi, ab anno mecces ad mecceaxxvis. pertingens; parvum, inquam, prae maiore illo, quod latine primum inter byzantinarum rerum scriptores, deinde graece in urbe Vindobona divulgatum fuit. Sed de Phrantzae scripto, infra, suo in loco, aptius disserui.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

EPMHNEIA

EIZ TAZ HAPOIMIAZ.

CAP. I.

Σικοπόν έχων Σαλομών, τὸν πόθον ἡμῶν κινῆσαι πρός τὸ ἄφραστον κάλλος τοῦ θείου χαρακτῆρος, ὅς ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός μονογενὸς υἰὸς καὶ λόγος, ἡ ἐνυπόστατος αὐτοῦ δύναμις καὶ σοφία, ἡ διὰ τῶν φαινομένων ὡς διὰ συμβόλων κη-ρυττομένη, ὑπογράφει τὲ παροιμιωδῶς τὰς χάριτας αὐτῆς, ἐπισπώμενος εἰσαγωγικῶς πρὸς τὸν ὅντως ἐραστὴν τὰν ἔφεσιν τοῦ ἔτι τὰν κατὰ ψυχὴν ἡλικίαν νηπιάζοντος, διὰ τῶν ἡμῖν αισθευῶν ἐν αἰσθήσει τερπνῶν, καὶ ἡθικῶς παιδεύει, παθῶν ἐπανορθούμενος, καὶ τὰ πρακτέα ὑποτιθεὶς, καὶ φασὶν ὡς ἐν ἐπιγραψῷ.

Παροιμίαι Σολομώντος υίου Δαβίδ, ός έβασίλευσεν έν 'is- v. r. ρουσαλόμ.

- Ι. καὶ όντος υἰοῦ Δαβὶδ, τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ βασιλεύσαντος: ἐξετέθησαν δ' οὕτοι παρ' αὐτοῦ, ὧστε τὸν τούτους μανθάνοντα
- Σειάνους σοφίαν , καὶ παιδείαν , νοὴσαί τε λόγες φρονήσεως. Ἐπιγνώναι σοφίαν τὰ , ἢ τις ἐστὶν ἐπιστήμη Θείων τὰ καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ παιδείαν , ἢ τις ἐστὶν ἀγάλιμος τῷ ψυχῷ ἀγωγὰ , ἐπισόνως πολλάκις τῶν ἀπό κακίας κηλίδων αὐτὰν ἐκκαθαίρουσα καὶ καταλαβεῖν λόγους τὸ συνοίσον ὑποτιθειάνους.
- Δίξασθαί τε ςροφάς λόγων και λύσεις αἰνιγμάτων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην άληθη, και κρίμα κατευθύνειν.

Υποσίξασθαί τε και χωρήσαι τὰς τούτων ἀπό νοὸς κατ' ἐνέργειαν συγκαταβάσεις εἰς αἴσθησιν καὶ αὐθις τὰς ἀπό αίσθήργειαν συγκαταβάσεις εἰς αἴσθησιν καὶ αὐθις τὰς ἀπό αίσθήσεως κατ' ἐπιστήμην ἀναγωγὰς πρὸς νοῦν, καὶ μὴ τὰ ψευσιμβόλοις, ἀλλὰ μαθείν τὴν διὰ τούτων δηλουμένην ἀληθή διστικούνην, τὴν διὰ ὁρθής κρίσεως ἀποκληροῦσαν ἐκάστη τῶν τριῶν τῆς ψυχὴς δυνάμεων, τὸ πρόσφορον ἢ τις ἐςὶν ἔξις ἀπονεμητική τοῦ κατ' ἀξίαν καὶ τὴν τοιαύτην κρίσιν ἀπευθύνειν πρὸς ἀρετής καὶ ὑπερβολὴν πάθη.

4. જિલ્લ હેલું લેમલેમભાદ જાલમભાગુમાંલય , જાલાવીદ છેકે મધ્ય લાંવાઉપાદાંય જ મહા દેમમભાલય-

Όπως ὁ τούτας τοὺς λόγους ἐπτεθεικώς Σολομών παράσχη δι' αὐτών, τοῖς μέν ἀποβαλλομένοις πῶσαν πακίαν, πάντων τῶν παλῶν ἐμμέθοδον ἐνέργειαν τῷ δὲ πνευματικὴν ἢλικίαν ἀρτιγενεῖ παὶ νεάζοντι, διάκρισιν μὲν ἀρετῆς καὶ κακίας ἐνθύμησιν δὲ πίας τίμωριῶν.

5. Τωνδε γάρ άπούσας σοφός, σοφώτερος έσται.

Τούτων γάρ τῶν σαροιμιακῶν λόγων ἀκούσας τὶς εἰς σοφίαν προκόπτων, εἰς τὰν ταύτης φθάσει τελειοτέραν ἔξιν. πολλὰ μέν περὶ τῶν θείων παιδευθείς δογμάτων. πολλὰ δὲ καὶ περὶ

των άνθρωσίνων έκδιδασκόμενος σαρ` αὐτοῦ σαροφιώδυς λό- Ι. γου- ποικίλως μέν έξορίζοντος την κακίαν, πολυτρόπως δε πάλευ την άρετην άντεισάγοντος.

Ο δε νοήμων, πυβέρνησεν πτήσεται-

Ο δ' έντευθεν την άληθη των δυτων έσιστήμην λαβών. και είδως όπως την άσατον φοράν των άνθρωπίνων πραγμάτων περαιούσθαι προσάκει, ούτε γάρ τὰ δεξιά και περισπούδας α τοίς πολλοίς, ούτε τὰ περιστατικά χαι κατυρή τών ωραγμάτων τό έστως και μόνεμον έγει και έν αύτη τε τη γαλήνη του βίου . πάντων αὐτώ κατά ρούν προϊόντων, τὰς μεταβολάς ἐκδέξεται. και ούχ ώς άβανάτοις έπαναπαύσεται τοίς παρούσι και έν τή σχυθρωποτέρα καταστάσει ούκ απελπίσει έπυτον, και τή πολλή λύπη καταιροβή αλλά τον νουν έχων ώσισερ τινα κυβερνήτην, elovel πλοία τὰς σαρκός κυριαρχούντα, και έμπείρως τούς λογισμούς, οίον οίακας ωεριστρέφοντα, τάτε ώς έκ τενος ζάλης βιαίας του σαρκικού φρονήματος έπεγειρόμενα τών παθών κυματήσει γενναίως και ύψηλος τούτοις και δυσπρόσιτος έσεται, παζαίτος της αμό τορτων αγίτας αναμτίτυγαίτελος, και οίνοιος ίτελ åel avroc éaura deaucives, uir émaspouevoc év rais eviluplais, pare neranintos is rais suppopeis.

Νοήσει τε παραβολόν, και σκοτεινόν λόγον, βάσεις τε σο- 6. φών, και αινίγματα.

Ελφαεται ων παροιπισού» γολοικ κρατίον γοιπου. Εχουτα λιφαεται οξ γολοις παιτοθαπούς, επικρύψεως αθμαίνουτα την κααφή, την τε μάσιν και την δικινοιαν, μήματα τε σοφων βαρος κααφή, την τε μάσιν και την δικινοιαν, μήματα τε σοφων βαρος κααφή, την τε μάσιν και την δικινοιαν, μήματα τε σοφων βαρος κατάρμαται οξ γολοις παντοθαπούς, παραβογικόν τε ομίγουν-

'Αρχά σοφίας, φόβος χυρίου-

Αρχή της δι' ήμας είς έπτα ανευματικά χαρίσματα διαιραμένης σοφίας, τελευταία μέν έκ 3εού, προσεχής δ' ήμιν, ό του πυρία φόβος έζιν ός διά τάς των αίωνίων κολάσεων άπειΙ. λάς, ειάντων τὰ ποιείται τῶν κακῶν ἀπογὸν, καὶ τἔς καταφρονήσεως απελαύνει την πώρωσιν αφ' ου κινούμενοι, όδω τινε και τάξει προβαίνοντες, διά τε ίσχύος, ή τις διά του έλπίδα των έπαγγελιών, πρόθυμός έστεν όρμη και κίνησες πρός ένέργειαν των έντολων, και της ασθενείας έξέλασες και βουλής, ή τις υπάρχει έξις της διακρίσεως, καθ' ήν σύν λόγω τας θείας πράττομεν έντολάς, και των κρειττόνων διαιρούμεν τά χείρονα. και έπιστήμης, ή τις έστι της μέν άσιβείας, και της έπ' αύτής των έργων φαυλότητος, διωγμός των δε κατ' άρετην τής πράξεως τρόπον άπτωτος εξδησις, καθ' ούς πράττοντες, της όρ-9ης του λόγου κρίσεως, ουδαμώς διαπίπτομεν και γνώσεως, δ τες έστε των έν ταϊς ευτολαϊς λόγων περίλυψες, καθ' ούς οί τρόποι των άρετων συνεζήπασεν, άναβαίνομεν πρός της σοφίας τό τέλος, την σύνεσεν, ή τες εύθεν αφαίρεσες τε της άνεωσγνωμοσύνης, και συγκατάθεσες πρός τούς τράπες και τούς λάγθς των άρετων: 🛊 πυριώτερον είπείν, μεταποίησις καθ' ήν πρός τούς τρόσους και τούς λόγους των έντολών, σύγκρασις γίνεται των φυσικών δυνάμεων, τηροσών τὰς έντολάς οὐ διὰ τὰς άπειλάς, ή διά τὰς ἐπαγγελίας, άλλά διά τὸ οἰκιιοῦσθαι ταύτας, ώς παναγάθους κατά διάθεσεν.

Σύνεσες δὲ ἀγαθὰ πῶσε τοῖς ποιούσεν αὐτήν.

αξί η αοδία πουάς εσιτ ' τας εξ αρτάς αςαδούοτε φύεταες απήρ-Χαυταλημερον αιαίδεσεν ' μλος εμη τορισον αγείαν απομόροπες, φαεττην βείαν της αοδίας πολησική Χαυταλημερον ' απολολητησια πρός γιατε πρός την αγείαν και ενοιατές, αναβαίνοντες λαύ αια των φναίδεσες ' την αγείαν και ενοιατές, αναβαίνοντες λαύ αια του υρός ερφαερος πορισική ερισικής πρεπατικοτήσου γολου αναμουτορι ενόματος προσεκες αρτά λειομερα τά βεώ, της προς χήθατα ' hey, μι πύοσεκες αγιά λειομερα τά βεώ, της πρός λαζολήνοτε ' γι τά πρατική καιτος ερείν αμασε τος ταρική εβ-Α. Η τες αργεσες κυγή καιτος ερείν αμασε τος ταρική ήρτως ἐνθεωρουμένη και μονοειδώς ταϊς τῶν δλων ἀρετῶν ἐνερ- Ι.
γείαις ἐπινοθμένη , ταῖς πρὸς αὐτὴν τῶν έξ αὐτὰς ἀρετῶν ἀποκατατάσεσιν , ὅταν ἡμεῖς ἐι' οὐς κατὰ τὴν ἐκάςης ἀρετῶς γένεσιν ποιείται τὴν πρόοδον , ἀνατατικῶς ἐι' ἐκάσης πρὸς αὐτὴν συναγόμεθα καθ' ἡν σοφίαν , ἀγνώστως τοὺς ἐν θεῷ κατὰ τὸ θεμιτὸν ἀνθρώποις ἀωλῶς μυούμενοι , τῶν ὅντων λόγους ωσλλούς καὶ ποικίλης ἐκ τῆς τῶν αἰσθητῶν τὶ καὶ νοητῶν οὐσιῶν σοφὸς θεωρίας , εὐσεβεῖς ωτρὶ τῆς ὅλης ἀληθείας ἀωοδώσωμεν λόγους ποικίλως ταὐτης ὡς ἔκ τινος βλαστανούσης ωγγῆς τῆς καρδίας , τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσφέροντες.

Εύσέβεια δε είς Βεόν, άρχη αίσθησεως.

Εὐσέβεια δὲ εἰς ೨εὸν, ἢ ἐστι τὸ τοῦτον ἔργοις δικαιοσύνης τιμᾶν, ἀρχὰ ὑπάρχει αἰσθήσεως, ἢ ἐτι κατὰ πεῖραν γνώσες τῶν ἐντολῶν, ἐσίβασες τῆς ೨εωρίας τούτων ἐστὶν, ἰτορηθέντων μὲν λόγφ διδασκαλικῷ ἀρὸ τῆς ἐράξεως, γνωσθέντων δὲ μετὰ τὰν πράξεν κατ' αὐτοψίαν τελεώτερον.

Σορίαν όλ και παιδείαν άσεβείς έξου. Σενήσουσεν.

Σοφίαν δὲ, ἢ φωτισμός ἐστι τᾶς ψυχῆς, καὶ κατὰ Διὸν τελείωσες καὶ παιδείαν, ἢ ὡφέλιμος ταύτη ἐστιν ἀγωγὴ, ἐπιπόνως τῶν ἀπὸ κακίας κηλίδων αὐτὴν ἐκκαθαίρουσα, οἱ ἔργοις δικαιοσύνης μὰ τιμῶντες Δεὸν, ἀντ' οὐδενός λογίσονται, ὡς μὰτε φόβῳ τῶν τούτου ἀπειλῶν, μὰτε πόΔῳ τῶν τούτου ἐπαγγεπῶν, μὰτε ἀγάων τὰ πούτον ἐπαγγεπῶν, μὰτε ἀγάων τὰ τοῦς αὐτὸν, ὡς κατὰ χάριν παθέρα, τὰ τοῖς δούλοις, ἢ τοῖς μισθίοις, ἢ τοῖς υἰοῖς ἀρμόζοντα ἐρηκόζοντα ἐρηκόζοντα.

Χυριατον πευς αξι τυαχήγών.

Ανοια σιτράπιον λαυ Χαύττων αξέλ τή πουνόμ' και κυστον 8.

Ακοια στι νόμους παιδές αφν. και μή αμφαδ θεαίνους ήμ- 8.

Σύ δὲ ὁ ἔτε νημιάζων τὰν κατὰ ψυχὰν ἡλικίαν, μάνθανε τὰς ἐντολάς τοῦ κατὰ χάρεν σε υίοθετοῦνΤος θεοῦ, δεὰ τῆς πρὸς βοήθειὰν τặ φύσει δοθείσης γραφζή, και τοὺς τεθέντας ἐν

Ι. τῷ τῶν ὅλων φύσει, παρὰ τῆς πάντων αἰτίας σορίας λόγους, Χολος τῷ κεραλῷ τὸ λοιπόν σῶμα λογιςικῷ σου, ἐκ τοῦ μανθάἐκριώνι σου νῷ, οἴά τινα στέρανον ἐκ διαφόρων πεπλεγμένον ἀνδέων, τὴν ἐκ τῆς τῶν ὅλων φύσεως συλλεγομένην γνῶσιν τῆς ἀλὰβείας τῷ δὲ συνάπτοντε τὴν αἴσθησιν τῷ νοὶ, ὡς ὁ τράἀλὰβείας τῷ δὲ συνάπτοντε τὴν αἴσθησιν τῷ νοὶ, ὡς ὁ τράἀλὰβείας τῷ δὲ συνάπτοντε τὴν αἴσθησιν τῷ νοὶ, ὡς ὁ τρά-

Τίὶ, μή σε πλανόσωσιν ἄνδρες ἀσεβείς, μαθε βεκυθμές, ἐἀν

πρύψωμεν δὶ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον, ἀδίκως καταπίωμεν δὶ αὐ Τὸν ὡσπερ ἀδης ζῶνΤα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἀπό τῆς

33. Αμε. την κτήσει απτορ την πογρατική καταγαθώνεται αγμαθώνεν

14. δε οίκες ήμετέρες σκύλων τον δε σον κλάρον βάλε έν ήμεν, κοινόν δε βαλάντιον κτοσώμεθα πάνθες, και μαρσύπιον εν γενοθή τω ήμεν.

Τέ μου , μὰ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν ἐπκλενον δὲ τὸν
 πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κα κίαν τρέχθσε , καὶ ταχενοί εἰσε τοῦ ἐκχέαε αἴμα οὐ γὰρ ἀδί-

και τη γάρ άσεβεία την έπυτων ψυχήν άφαιρουνται.

18.
Τες , Πησπυρίζθειν έπυθοϊς κακά: ή δε καθαστροφή άνδρων πα18.
Τες , Τησπυρίζθειν έπυθοϊς κακά: ή δε καθαστροφή άνδρων πα18.

Τέχνον μου πνευματικόν, μά συνυπαχθής τοίς τοιούλοις άνδράσιν, έν το οίκ τινι όδω φερούσο έπ' κπώλειαν, πονερά συμβουλία αύτων μετάθες σου δε την επιθυμίαν άπο των προσδοποιμαών σοι τήν άμαρτίαν πονηρών συμβαλιών αύτών. το γάρ έπιθυμητικόν αύτων, και το θυμικόν, οιά τινες πόδες, όξυρpones mode namine metodetat the missors offer extent and taχείς είς τὸ έργασασβαι φονον ύπαρχουσι μεταβείναι δέ σου τήν έσιθυμέαν άπό των πονηρών συμβουλιών σαραινώ. ότι περ Tois dunautivous utiv dick vode nat hoyou, is dick river witeρύγων, τὰ γάϊνα κατὰ γνώσεν καὶ άρετην ύπερίπτασθαι, καί πρός τὰ οὐράνια φέρεσθαι, έκουσίως δὲ δε' ἐσεθυμίας ἀλόγου και θυμού, ως διά τινων ποδών στρεφομένοις περί του τών γυίνων σχέσιν, δικαίως ύφαπλούνται ψυχός παγίδος είς δλεβροναύτοι γάρ οι τοις φονεύσε συμβούλοες χρώμενος, τὰ ταις έαυτων ψυχαίς λυμαινόμενα, έαυτοίς άποταμιεύονται το δε τέλος των επραβαινόντων τὰς του βεου έντολάς, είς κακόν αὐτοίς καταντά, εἰσπραττομένοις δίκας ών ήμαρτήκασιν αὐται τής παρούσης ζωής αι διέξοδοι, σάντων των τά παράλογα συνεργαζομένων έν γάρ τῷ μὰ τιμᾶν δι' έργων ἀγαθών τὸν Βεὸν, ἀποστερούσεν έπυτούς τῆς οἰκείας τούτοις ὡς λογεκοῖς κατὰ πνεύμα ζωής και τά μιν τής παιδείας, τοιαύτα.

Lopia in ifodore unverrae.

Ο δε περε της σοφίας λόγος, πολύς έσει πανταχού εν τε γάρ ταϊς άπό της κατά νουν ενδότητος διά ρημάτων και ερ-γων έξελευσεσε ταύτης πρός έπρανσεν, μεγαλύνεται παρά πάσε τοις άπούθσε και όρωσεν αὐτά, τό όντως ύποδεεκνύοντα άγαθον.

Έν δε πλατείαις παρρασίαν άγει.

Καὶ ἐν τῷ πλάτει τῆς ἐν πνεύματι φυσικῆς βιωρίας τὴν τῆς

20.

 εν όλοις άληθείας παβρησίαν φέρει, τὰν ταύτης ἐνεργούσα γυῶν σιν διὰ τῶν ἐν πάση τῷ πτήσει συμβούλων αὐτῆς.

21. Έπ' ακρων δὶ τειχέων κηρύσσεται.

Έν δὶ τῷ ἀρχὰ καὶ τῷ τέλει τῶν δίκαν τειχέων φυλακτεκών τῆς ψυχὰς ἀρετῶν ἀρετῶν, καταλαμβανομένα δὲ μι Τὰ τὰν νοᾶξιω, πάνθων ἐωέκεινα τῶν μετὰ Θεόν, τῷ περὶ τούτων τοῦ νοὸς προσεδρεία.

Επὶ δὲ πύλαις δυναστών παριδρεύει.

Καὶ ἐπὶ τοῖς, οἰονεί τισε πύλαις ἀναπεταννυμένους στόμασιν, εἰς διίξοδον τοῦ κατά προφοράν λόγου τῶν ἀνδρικῶς τὰ πάθη καταγωνισαμένων, καὶ δυναμένων καὶ ἐτέρυς ἰξ αὐτῶν ρὐεσθαι, διδασκαλικῶς παρακάθηται.

Έπε δε ταις πρός κατανόησεν των εν τοις ούσε λόγων, είσαγωγοίς τῆς των όρατων φανλασίας αξοθήσεσε της ψυχής, εν ή ὁ λόγος τὸ πολίτευμα κέκτηται, πεπαρόησεασμένως δεδάσκει.

32. *Οσον αν χρόνον ακακοι έχονται της δικαιοσύνης, ούκ αίσχυνθησονται.

Οτι έως άν εί περί τὰ αἰσθητὰ κατ' αῖσθησιν ἐνερῖείας, κακίας άμιθεκτοι, προκρίνουσι δικαίως τῶν προσκαίρων τὰ μόνεμα τὰ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τὸς ἀτιμίας αἰσχύνη, οὐχ ὑποπεσοῦνθαι.

Οἱ δὰ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὅντες ἐπεθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενό25. μενοι, ἐμίσησαν αἴσθησεν, καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις-

Οί δε βεόν εν καρδία μη περιφέρονζες, της έκ των διαβεβλαμένων παβών ύβρεως όρεγόμενοι, την κατά λόγον του καλου και του κακου διάκρισιν άπες ράφησαν τιμάν τον βεόν δε' άγαβών έργων μη βελήσαντες· κάντευβεν ένοχοι τους σαρά σοφίας έπι ταϊς παραλόγοις πράξεσιν έλέγχοις του συνειδότος έγένοντο, τοιάδε πρός αὐτούς κατά νοῦν διεξιούσης.

'Ιδού προήσομαι έμης πνούς βήσιν.

'Ιδού προβαλούμαι του έμου πνεύματος ρίηνα.

Διδάξω δε ύμᾶς του έμου λόγου.

Διὰ τούτου δε καταγγελώ ύμεν έκδηλόΤερου του πυτυματι- Ι. κου της έμης διδασκαλίας υόμου δυ ή φύσες και ή γραφή συμβολικώς ύπαινίστεται.

Επειδή ἐκάλουν, και ούχ ὑπηκούσατε.

24

Επειδή προσεκαλούμην ύμας διά του φυσαιού νόμε και τοίς εμοίς Δελήμασι, καθ' α τά κάντα γεγόνασιν, ούχ υπείξατα:

Καὶ έξίτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε.

Ταύτα δε και διά του γραπτού νόμον ύμεν άπαγγελλουσα, μακροτέραν εποιούμην πρός ύμας την τούτων διδασκαλίαν ύμεις δε ούδε τοιούτου νόμου έπακούσαι ήθελήσαντε.

'Aλλά ἀκύρους ἐποιείτε ἐμὰς βουλάς' τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις 25.
οῦ προσείχετε.

'Αλλ' ἀκράκτους ἐωοιεῖτε τὰς ἐμὰς ἐντολὰς' ἐμοῦ δ' ἐλεγχούσες ὑμᾶς διὰ προφετῶν, ωροαγορευόντων τὰ ἐξ ἀωειθείας γεναγρασόμενα ὑμίν βλαβερὰ, οὐδὲ τούτων ἐν συναισθήσει γεγόνατε.

Τοιγαρούν κάγω τὸ ύμετέρα ἐπωλεία ἐπιγελάσομαι.

26.

Δεά τουτο πάγω, τω έπενεχ. Βησομένω ύμεν άφανεσμώ έπα~ γαλλιάσομαε, ώς παύοντε την πακουργίαν ύμων.

Έπιχαρούμαι δε ήνικα έὰν έρχηται ύμεν όλεθρος, και ώς ἀν 27. ἀφίκηται ύμεν Βόρυβος· ἡ δε καταστροφή όμοίως καταιγίδε καρἦ· ἡ ὅταν έρχηται ύμεν Βλίψες και πολιορκία.

Επιυφρανθήσομαι δε όταν ὁ έξω Ενθρωσος ύμων, φθείρηται, διά τὸ ἀνακαινούσθαι τὸν ἐσωθεν· καὶ ότε πειρασμὸς ύμεν ἀπροσδόκητος καὶ καταστροφή της σωματικές εὐπραγίας ύμων, αἰφνίδιος ἐσεγίνηται, οἶά τις λύπη ὑμεν ἐπέρχηται, καὶ πολεμίων τενών προσεδρεία· μυημονεύειν μου καὶ ἀκοντας πείθουσα τοὺς ἐκουσίως τοῦτο ποιείν μὴ θελέσαντας.

Έσται γάρ όταν ἐπικαλέσησ \mathfrak{I} έ με , ἐγώ δὲ οὐκ εἰσακούσο— \mathfrak{I} 8. μαι ὑμών.

Υπάρξει γάρ καιρός, καθ' δυ δεηθήσεσθέ μου, είς άπαλλαγήν των ἐπικειμένων ύμεν θλιβερών αὐτήν δὲ τὴν αίτιστι ύμων ως ἀσύμφορον ύμεν οὐ παραδέξομαι. L Ζοτήσουσί με κακοί, και ούχ εύρήσουσεν.

Δεηθήσονται γάρ μου κακοποιοί, όταν τὰ άνιαρὰ καταλάβη αὐ7οὺς, πρός ἀπαλλαγήν των τοιούτων, και οὐκ ἐπιτυχεῖς μου γενήσονται.

 Έμιστακν γάρ σοφίαν· τόν δὲ φόβον πυρίου οὐ προείχουδο. το· οὐδὲ ξθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς· ἐμυκτήρισαν δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.

Ότι περ έμε του σοφίαν τα δέοντα ύποτιθεμένου αὐτοῖς ἀπεστράφοσαν και του θείον φόβον, δυ ο κτοσάμενος τὸς πρός με φερούσος όδοῦ ἀπέρχεται, οὐ τῶν ἄλλων πάντων προέκριναν οὐδε ἀμαρτύμασιν αὐτῶν ἐμοὺς ἐλέγχους διέπαιζαν.

31. Τοιγαρούν, έδονται τῆς ἐαυτῶν ἐδοῦ τοὺς παρποὺς καὶ τῆς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πλησθήσονται.

Διόπερ φάγονται τῆς ἐαυτῶν ἐργασίας τὰς ἐπικαρπίας· καὶ τῆς κακῆς ὀρέξεως ἐαυτῶν κόρον λάψονται, ὅταν τὰ τούτων ἐπί-Χειρα καταλάβη αὐτούς.

32. 'Ανθ' ών γάρ ήδίκων υφπίως , φουευθήσουται και ίξετασμόν δλίσει άσιβείς.

Υπέρ ου γάρ τοις τελείοις μέν τῷ φρονήματε, τῷ δὲ κακἰα νηπιάζουσιν ἀδίκους χειρας ἐπέβαλον, ἄωρον δώσεσι Βάνατον καὶ ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐξέτασις τῶν ἔργων τὰς ἀδικίας, τοὺς μὰ δι' ἀγαθοιργίας τὸν θιὸν τιμώντας ἀπολέσει, ςερήσασα τὰς Κωὸς πρὸ καιροῦ. ἄνδρις γάρ αἰμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὰ

35. 'O δὶ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλωίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπό παντός κακοῦ.

κώς τὴ πρός τὸ κρείττον στοργή: ἔνθέν τοι.

τα μέλλοντα ἀγαθὰ ταϊς ἐλπίσιν ἄδα καρπώσεται ἐν τούτοις κατα προαίρεσιν τὴν κατοικίαν πυζάμενος, καὶ ἀπὸ πάσης κακίας
συγκύσεται: ούχὶ δουλικώς τῷ τῶν κολάσεων φόβω, ἀλλὰ υἰι'Ο δ' ἱμοὶ πειθόμενος, καὶ τὰς θείας ἐντολὰς ἐργαζόμενος,

CAP. IL

Υ it, έἀν δεξάμενος ρίθσιν έμθς έντολθς, πρόψης παρά σεκυτώ. τ. 1.
Ο υίοθετούμενός μοι διὰ τῷς ἐν πνεύματι διδασπαλίας, ἐὰν παραδεζάμενος λόγον ἀπαιτούντά σε τὸ ἐμὸν βουλητόν, φυλάξῆς τοῦτον ἐν τῷ τῆς ψυχῆς σου μνημονευτικῷ ἀνεκίληστον.

Επακούσεται σοφίας το ούς σου.

Υπιίξει κατά πράξιν τῷ τῆς αἰτίας ἀπαγγελτικῷ ἔμφρονι λόγῳ, τὸ τούτῳ εἰς δικαιοσύνην ἐπιπειδές σου, φημὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν, καὶ τὸ Βυμικόν τὸ μὲν σωφρόνως ἀπὸ τῶν κατὰ σῶμα εἰθθησιν ἡδέων ἐγκρατευόμενον τὸ δὲ ἀνδρείως τὰ κατὰ σῶμα Βλιβερὰ ὑπομένον.

Καὶ παραβαλείς καρδίαν σου είς σύνεσεν παραβαλείς δὶ αύ-

Και ἀπαλλαγέν τῆς έμπαθούς ζωῆς τὸ δίτην καρδίας, τῆς νουσιν εἰμβαλεῖς δὲ τοῦτο πρὸς διδασκαλίαν πνευματικήν τοῦ δε εν Ενεύματι ζωής, μεταδοτικόν τοῖς λοιωοῖς τῆς ἀληθείας ἐπίαὐτῆς υἰοθετουμενου σοι.

Έαν γάρ την σοφίαν ἐπικαλέση, καὶ τῆ συνέσει δῷς φω- 3. νάν σου, την δὲ αίσθησεν ζυτήσης μεγάλη τῆ φωνή.

Εξ γὰρ πίτησεις παρά 3εού, τὰν ἀνοίας μὲν ἀναιρετικὰν, τῶν δὲ ἐν ταῖς ἐνθολαῖς πνευματικωτέρων λόγων ἀναλαπτικὰν τὲ τῶν δὲ ἐν ταῖς ἐνθολαῖς πνευματικωτέρων λόγων ἀναλαπτικὰν τὲ ἐνωτικὰν πρὸς τὰν αἰτίαν σοφίαν, καθ΄ ἃν ἀγνώστως τοὺς μυσύμεθα: καὶ τῷ συνέσει, ἢ ἐστι σοφίας ἐνδιάθεθος μελίτυ, κὐ-τὰν ἀναράχης τὰν τὰς ψυχὰς σου διάθεσεν, ἢς οἶα φωνὰς τομεν ἐντολὰς, καὶ τοῦ ἀγαθού ειενθαδικῶς τὸ κακὸν διακμίνου: λυτολὰς, καὶ τοῦ ἀγαθού ειενθαδικῶς τὸ κακὸν διακμίνου: , ἀς οἰα ἀναθού ειενθαδικῶς τὸ κακὸν διακρίνου κοιῖσθαι, , ὰν ἀρείλον λωσία ἐνοξικῶς καὶ ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , κὰν ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν καὶ ἀναιρετικὰν καὶ ἀναιρετικὰν , καὶ ἀναιρετικὰν καὶ ἀναιρε

- Π. λεϊσθαι· καὶ ὀφείλοντος γίνεσθαι, μὰ ὀφείλον γίνεσθαι· καὶ ἀφβάρτου φθαρτὸν, ἐπικτήσασθαι σπεύσεις ψυχὰς αὐθις ἐπιτεταμένη διαθέσει.
- Και ἐὰν ζητήσης αὐτὴν ὡς ἀργύριον, και ὡς Ֆνσαυρὸν ἔξερευνήσης αὐτὴν.

Καὶ ἐὰν ποθήσης τὸ κατὰ πράξεν τῆς τοικύτης διακρίστως ἀμίαντον καὶ καθαρόν ὡς ἀργύριον, καὶ ἐξετάσης τὸ κατὰ θεωρίαν βάθος τοῦ πνευματικοῦ πλούτου αὐτὸς, οἰά τενας θυσαυροὺς κεκρυμμένους.

5. Τότε συνήσεις φόβον κυρίου, καὶ ἐπίγνωσεν Βεοῦ εὐρήσεις.
Τότε μαθήσε τὸν ἐκκαθαίροντα παυτός ρύπυ ἀμαρτιών θείου φόβον, καὶ καταλάβης τὸν κεκρυμμένου τὰς θείας ἐπιγνώσεως πλοῦτον ἐξ οῦ ἐστι τῆ ψυχῆ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἄφθονος χορυγία.

🐧 Οτι κύριος δίδωσε σοφίαν.

Διότι ὁ δεσπότης τῶν όλων Βιός, δωρείται τὸ τελειοποιόν Χάρισμα τοῦ παναγίου πνεύματος, τὰν σορίαν, τοῖς πόθω ἐπιτεταμένω ζητοῦσιν αὐτήν.

Και άπό προσώπου αὐτοῦ γνώσες και σύνεσες.

Καί τοξε έντευθεν την τούτου είκόνα, ώς υίοθεταθείσεν αὐτῷ, φορέσασεν, ὑπάρχει ἐκ μὲν τοῦ τηρεῖν τὸ κατ' εἰκόνα, γνῶσες τῆς μὲν ἀγνοίας τῶν καθ' ἡμῶν νουμάθων τοῦ νουτοῦ ἡμῶν ἐχθροῦ ἀναιρετική: τῶν ἄ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς λόγων, καθ' οῦς οἱ τρόποι τῶν ἀρέτῶν συνεστέκασε, περιληπτικη: ἐκ δὲ τοῦ ἐργάζεσθαι καθ' ὁμοίωσεν αὐτοῦ τὰ πανάγαθα τούτου θελήμαγάζεσθαι καθ' ὁμοίωσεν αὐτοῦ τὰ πανάγαθα τούτου θελήμα-

7. Και βησαυρίζει τοῖς κατορβούσε σωτηρίας.

Καί τοιουτοτρόσως ἀποταμιεύεται ὁ κύριος, διὰ τῶν τοῦ παναγίου πνεύματος χαρισμάτων, τῆς σοφίας, τῆς συνέσεως, καὶ τῆς γνώσεως, τοῖς μὰτ' εἰς τὰ ἀριστερὰ μὰτ' εἰς δεξιὰ, τὰ κατ' ἔλλειψιν δηλαδὰ τῆς ἀρείτῆς, καὶ τὰ καθ' ὑπερβολὰν κάθα ἐκκλίνουσεν, ἀνελλιπῶ φυλακὰν, δηλονότι κατὰ νοῦν καὶ ψυχὰν καὶ σάρκα ἀπό τε ἀθείας ἀγνοίκς καὶ κακίας. Υπερασπιεί δε τεν πορείαν αύτων, του φυλάζαι όδους δε- 11. καιωμάτων, και όδον εύλαβουμένων αύτον διαφυλάζει.

Καὶ βοηθήσει τῷ κατ' ἀρετὰν ἀρόμφ αὐτών, ώστε τηρῆσαι ἀπαρεγκλίτως τὰς ἐργασίας τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐνΤολών καὶ τὰν πρὸς αὐτὸν φέρουσαν ὁδόν τῶν φοβουμένων αὐτόν, διατηρήσει ἀνεπιβούλιυΤον τῷ νοκτῷ ἐχθρῷ.

Τότε συνάσεις δικαιοσύνεν και κρίμα, και κατορθώσεις πάν- 9. τας άξονας άγαθούς.

Όταν δε τούτων έπιτυχλς γένη τῶν ἀγαθῶν, · ὁ ἀκούσας τῆς ἐμῆς παραινέσεως, τότε ἐπιγνώση τὰν ἀπονεμητικὰν ἐκάστφ τοῦ κατ' ἀξίαν δικακοσύνην, καὶ τὰν τοῦ καλοῦ ἀπαρέγκλιτον κρίσιν, πληρώσεις τὰς εἰς ἀπαν ἀγαθὸν ἀγούσας ἐντολάς τοῦ θεοῦ.

Env gap thân à copia sie che diavoises ...

Εάν γκρ. παραγένηται κατά Θεωρίαν ή κληθής περί θεου Εννοια είς τό διανοητικόν σου.

Η δε αίσθησες το σο ψυχή καλά είναι δόξη.

Ή δε τενταδική του κακού διάκρισες, άρετή σοι καθά ψυχήν φανήσεται, μή δε άπερισκεπτον φαντασίαν άλόγως έπεθυμούντε τενός.

Bould unlik quilites as mit nonger to the entry of Is.

Αύτο μέν ο τών πραγμάτων άρίστο περίσκεψες, άπό πάσος παραλόγου περεφυλάξει σε πράξεως.

"Envoir de évie enphysie ve. en salem

Ή δε πάσης άλλης έννοίας ύπεραειμένη άληθής περε θεού έννοια, διατηρήσει σε άπο πάσης έννοίας άπατηλής και διασπώσης άπο βεούστες του μπορομούστου που πορομούστου και

Ίνα ρύσηται σε από όδου κακής.

Όσως ίξελεϊταί σε ή μεν άριστη τών πραγμάτων περίσκεψες άπο της έμπαθούς βιατής. ...

Και από ανδρός λαλούντος μηθέν πιστόν.

Ή δε άληθής περί Βεού έννοια, από του διάβαλλοντος τάν άληθειαν, και διασκάν έπειχειρούντος τάν ψυχάν σου από του

- νυμφία αὐ7ῆς Βεοῦ λόγα, καὶ ἐκυτῷ προσκολλάν, φθορίως τῶν ἡμετίρων ψυχῶν δαίμονος.
- 13. Ω οἱ ἐγκαταλἰποντες ὁδοὺς ἐὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς ακότους.

Αοιπόν, φεῦ οἱ καταλαμπάνοντες τὰς πρός κακίαν μέν ἀπαρεγκλίτους, πρός Βεόν δε κατ' ἀρετὰν φερούσας ὁδοὺς, ῶσΤε ὁδεῦσαι ἐν ταῖς ἀγούσαις εἰς κρημνοὺς κακίας, καὶ βάραθρα τοῦ σκότους τῆς ἀγνοίας ὁδοῖς.

*Ω οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαἰροντες ἐπὶ διασροφη κακη.

Φεῦ οἱ ἐπαϊαλλόμενος τοῖς ἐθέρων κακοῖς, καὶ ἐπευφραινόμενος τῆ τούτων ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸ ἐναντίον περιτροπῆ.

15. Τον αί 7ρίβοι σπολιαί, παι παμπύλαι αί τροχιαί αύτων, τοῦ μακράν σε εσοιξσαι ἀπό όδοῦ εὐθείας, παι ἀλλότριον τῆς διπαίας γνώμες.

του σχολήν καν7ελή προαιρίσεως. Ενθέν τοι

Τον τά τε επιταδεύματα και αι δίκην τροχιών, τό μιν άνάρβοπον του άγαθου φεύγεσαι, τό δε κατωφερές τζε κακίας διώκουσαι διαθέσεις, διεστραμμέναι είσιν ως επιτεχνωμένων πόβκουσαι διαθέσεις κατ' άρετην πρός θεόν φερούσης εύθειας όδόν,
κουσαι διαθέσεις κατ' άρετην πρός θεόν φερούσης εύθειας όδόν,
κουσαι διαθέσεις κατ' άρετην πρός θεόν φερούσης εύθειας όδόν,
κουσαι διαθέσεις κατ' άρετην πρός θεόν φερούσης εύθειας όδόν,
κουσαι διαθέσεις κατ' άρετην πρός θεόν τοι

Του σχολήν καν7ελή προαιρίσεως. Ενθέν τοι

 Υίὶ, μὰ σε καταλάβη βουλὰ κακὰ, ὰ ἀπολείκθσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθάκην θείαν ἐπελελφομένη.

Τέκνον πνευμαλικόν, φεύγε την ποναράν τοῦ νουτοῦ όφεως συμβουλήν, δε έγκρατείας τῶν ἀδέων, καὶ ὑπομονῆς τῶν Αλεβερῶν, μή σε καταφθάση ἡαθύμως περὶ τό ἀγαθόν διακείμενον ἢ τις συμβουλή ἔπεισε τὸν πρωτόκλαστον καταλικεῖν τὰν ὡς ἔτε νεάζοντι τὸν πνευματικήν ἡλικίαν, δοθεῖσαν αὐτῷ θείαν ἐντολόν, καὶ ἐπιλαθόσθαι ταύτης, διατιθεμένης τὰ καθ ἡμᾶς περὶ τὸ ἀγαθόν, καθ ὁμοίωσεν θεοῦ.

18. Έθετο γάρ παρά τῷ θανάτφ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρά τῷ αρη τῶν γεγενῶν, τοὺς ἄξονας αὐτῆς.

'Η γάρ συμβουλά αύτη, ἐκ τοῦ ἀρχεκάκου ἐκ βροῦ προχω- Η,

ρήσασα, καὶ τὸν παραδεξάμενον ταύτης 'Αδάμ, καὶ πάντας τοὺς

ἐξ αὐτοῦ ἀπεργασαμένη βνητοὺς, ἐποιάσατο ἐν μὲν τῷ τοὐτων

βνητότητε τὰν κατοικίαν ἐαυδῆς, ὡς τυραννουμένων φόβω βα
νάτου καὶ παρὰ γνώμην διὰ τὸ ζῷν, ἀντέχεσβαι τῶν καβ' ἐδο
νὰν παβῶν διὰ παντὸς, οἶα συνιστώσης τῆς τῶν αἰσθητῶν με
ταλήψεως, καβ' ἢν τὸ ἡδυπαβὲς, τὰν ραινομένην σωματικὴν φύ
ἐκ τῆς ἐσχηκότων τὰν γένεσεν, τὰ τῶν ὁρατῶν κάλλη· οἰς διὰ

τὸ ἀπατηλόν, ἄγει τούτους πρὸς τὴν τῆς βείας ἐντολῆς ἐκρο
τὸ ἀπατηλόν, ἄγει τούτους πρὸς τὴν τῆς βείας ἐντολῆς ἐκρο
κὰν τὰ τῶν ὁρατῶν κάλλη· συμγβείρουσα τούτοις αὐτὰ, διὰ

τὸν ἐξ ἀρχῆς τῆς βείας ἐντολῆς παράβασεν.

Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῷ, οὐκ ἀναστρίψεσεν οὐθ' οὐ τg. μὰ καταλάβωσε τρίβους εὐθείας.

Απαυτες ούν οἱ κατ' ἐνέργεικυ διεξερχόμενοι τὴν τοιαύτην πουπράν συμβουλὴν, οὐκ ἐπιστρέψεσι μετὰ τὸν Βάνατον εἰς ὑκωκοὴν τῶν τοῦ Βεοῦ ἐντολῶν· οῦτ' ἐπιγνώσονται τὰς ἀπαρεγκλίτως εἰς βεὸν ἀγούσας ἐργασίας αὐτῶν.

Ού γάρ καταλαμβάνεται ύπό ένιαυτών ζωής.

Έπειδη μεταστάντες τῆς πρός έργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Βεοῦ δοθείσης ἡμίν προσκαίρου ζωῆς, οὐκίτι ὑπὸ τῶν ταὐτης ἔΤῶν φθάνονται, ὡστε στῆναι τῆς πρὸς ἐπώλειαν φερούσης κὐτοὸς ὁδοῦ τῆς κακίας, διὰ τὸ ἤδη εἰς αὐτὴν καταντῆσαι τὴν ἀπώλειαν.

Εὶ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβες ἀγαθάς, εὖροσαν ἀν τρίβους δε- 20. καιοσύνης λείας.

Εί γὰρ διεξάρχοντο κατά τὰν παρούσαν ζωὴν τὰς τῶν Δείων ἐντολῶν ἐργασίας, εύρον ἀν κατὰ πείραν αὐτὰς τῆς δικαιοσύνης ἐδοὺς εὐμαρείς οἶα τῆς τῶν παθῶν συρφετώδες ἰλύος ἀπηλλαγμένας.

Χρηστοί έσονται οἰκήτορες $\gamma \bar{\eta} \varsigma^*$ άκακοι δὰ ὑπολιεφθήσονται 21. ἐν αὐτ $\bar{\eta}$.

II. Οἱ ἀγαθοὶ τοίνυν κατά προαίρεσεν, καὶ μὰ πρὸς τὰ παρὰ φύσεν κατ' ἐπεθυμίαν κενούμενοι, κατοικήσουσεν εἰς τὰν παγίαν εἰς τὰν ἀρετῶν· οἱ δὲ κατὰ θυμόν τὰ θλεβερὰ ὑασφένοντες, καὶ τοὺς λυποῦντας μὰ ἀμυνόμενοι, οὺ μεταναστεύσσει ταύτης.

Ότε εὐθεῖς ματασκηνώσουσε γιν καὶ όσεοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτή.

Διότι εἶ τὸ ἀληβῶς αἰρούμενοι ἀγαβόν, τὴν εἰρημήνην τῶν ἀρετῶν ἰζιν οἰκήσυσι κατ' ἐνέργειαν' ταύτης δὲ ἀμετακίνητοι ἔσονται, οἱ καὶ αὐτῆς διὰ Βεὸν καταπεφρονηκότες τῆς φύσεως, διὰ τὸ εἶναι παρ' αὐτῷ κατὰ τὴν σωματικὴν ἀσθένειαν, τὰς τῶν κατκῶς ἀφορμάς.

22. 'Οδοί ἀσεβών, ἐκ γῆς ὁλοῦνται.

Λοιπόν αι ίργασίαι των μύτε φόβφ των άπειλων, μήτε πόθω των έπαγγελιών τιμώντων θεόν, άφανισθήσονται τῆς κατ' άρετὴν έξεως: ἐν τῷ μήτε διὰ τὰς αἰωνίους κολάσεις, τῶν ἡδέων τὰ ὀδυνηρὰ ὑπομάνιεν άλλά μεταπίπτειν ἀπὸ τοῦ δε' ἀγάπην τὸν πλησίον εὐεργετείν, πρός τὸ διὰ μίσος τοῦ ου ἀντιλυπείν.

Οί σε παρανόμοι έξωσθήσονται απ' αὐτής.

Οἱ ἐντεῦθεν τὰ θεῖα προςάγματα παραβαίνοντες, τῆς τῶν πραίων ἀπελαθήσονται γες: ἢ ἐστιν ἐωιθυμίας καὶ θυμοῦ ωαντελής πρὸς τὰ παρὰ φύσεν ἐκενησία.

CAP. III.

v. 1. Yit, thus volitus ut tribandarou.

Σύ δὶ τέκνον πνευματικόν, των προτρεπόντων σε ἐφ' κ δεί ποιείν, καὶ ἀποτρεπόντων ἀφ' ων δεί μὰ ποιείν, ἐμών παραγγελμάτων, καθ' ἔξιν μυτιμόνευε.

Τὰ δὲ ράματά μου τηρείτω σὰ καρδία.

Τὰ δὲ μισθόν μὲν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν ἐπαγγελλόμενα,

ταιωρίαν δὶ ἐωὶ τοῖς ἐμαρτίμαστο ἀπτιλούντά σοι ἐμὰ λόγια, ἡ ΗΗ. σὰ κατ' ἐνέργειαν φυλαττίτω ψυγή.

Mixoc yap bis, nat irn Cung, nat elphyny mpos Indedi cot. 2. Toursey yap is rad' ifter artists, rat is rat' intoyeran ouλακό, αυξήσουσε μέν σου την βιοτήν διά της κατά το σαρόν ipyasiac tav the buyer naniac analkartousar Islam intolor. πρός την διαιωνίζουσαν εύρροσύνην σε σαρασίμπουσαι τα δέ μέτρα σοι τος κατά ταύτην την αράξιν των έντολών ανευματιwie Cours aneutrouge. Sia tos nabapeorone nátro altheres ourτασίας άύλου των νουτών γνώστως δι' ής έπαυξήσουσί σοι καί τὸν πάσες κακίας ἀπελλαγμίνεν είρεναίαν τῶς ὑυγῶς κατάστασεν , τὰ καὶ τῆς ἀγνοίας ἀπαλλαγή. λοιπόν καὶ αὐτών με κατὰ μέρος των παραγγελμάτων άχουε.

Ελεμμοσύναι και πίστεις μὰ ἐκλειπέτωσάν σε. .

Louwedtens mir wood roug broquets int rais par' aurus anouviois imigo pais run meipavun, eumelitem di mpos Iton έπὶ ταῖς κύτοῦ ἐντολαῖς, μὸ ἀπολυμπανέτωσάν σε.

"Αφαψαι δε αὐτὰς περί σῶ τραχήλω.

Επυρέμασον δε ταύτας κατά προαίρεσεν, έν τῷ δίκην τραχήλου ύποπίπτοντι ταύταις, ως τινι βείω ζυγώ πρακτικώ τῆς duric cou.

Γράψου δε αύτας έωι ωλακός καρδίας σου, και ευρήσεις χάριν.

Έγκολαψου δε ταύτας κατά διάθεσεν το παθητικό τές ψυχής σου, και έπιτύχης της του παναγίου πνεύματος χάριλος.

Προσοού παλά έγώπεον βεού παι άνβρώπων.

Πρό πάσης Ελλης έγνοίας, διανοού έμπροσθεν μέν Βιού τό πρός αύτον εύσεβές, έμπροσθεν δέ άνθρώπων το πρός αύτούς εύεργετικόν.

. Ίσθι ωςποιθώς έν όλη καρθία έπὶ κύριον έπὶ δὲ σοφία μή 65. È E CLI POU.

Έλ πεζε έως του του παντός δεσπάταν Δεόν, έξ άλης ψυ-

- Χής, ἐωὶ δὲ τῆ παρ' αὐτοῦ δοθείση σοι κατὰ χάριν σοφία μή
 - Έν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γνώριζε αὐθὰν, ῖνα ὁρθοτομῷ τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὰ προσκόπτη.

'Αλλ' ἐν πῶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπιγίνωσκι αὐτὰν ὁδηγόν, ὅπως διευθύνη αὐτὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπαρέγκλιτα· καὶ τὸ διανομτικόν σου, ῷ τινι κατὰ ψυχὰν ὡς ποδὶ διάκεις, καὶ διαστηματικῶς ἐνεργεῖς, λίθοις ἀγνοίας οὺ μὰ προσκρούς.

7. Μά έσθε φρόνεμος παρα σεαυτώ.

Μή έσο των ετραγμάτων έπιστύμων άφ' έαυτου κατά μόνην αίσθησεν άλογίστως κρίνων αυτά, και δοκών καλόν μέν, πων τό κατ' αυτήν ήδυ κακόν δέ, πων τό κατ' αυτήν ἀκδίς κήντευ— Δεν άποτυγχάνων μέν του όντως καλου περιωίπτων δέ είς τό άληθως κακόν.

Φοβοῦ δὲ τὸν κύριον, καὶ ἔκκλινον ἀπό παντός κακοῦ.

Αλλά φόβον έχε Θεού, και πάσες άμαρτίας άπόστεθε.

Τενικαύτα γάρ ὑπάρξει Βεραπεία μέν τή σαρκί σε, ἀπό τῆς κατ' ἐνέργειαν φοροποιοῦ καπίας. περιποίησις δὲ ταῖς δίκαν ὀσ-τέων τονωτικαῖς τῆς ψυχῆς σε δυνάμεσιν, ὥστε μὰ τοῦ δέοντος παραβραύεσβαι.

Τίμα τόν πύριον ἀπό σῶν δικαίων πόνων.

Πρόσφερε δε τῷ Βεῷ, ὡς δεσωότη δοῦλος, ἀφ' ὧν αὐτός περὶ τὰν σωματικήν καὶ τὰν πνευματικήν έργασίαν πεπόνηκας εκ δὶ τῆς ανματικήν καὶ τὰν πνευματικήν έργασίαν πεπόνηκας εκ δὶ τῆς πνευμαλικής, παρθενίαν, ἀπτημοσύνην, καὶ τὰ όμοια. ἀπό τὰς ανματικήν καὶ τὰς αντοῦ, δικαίως ἐφύλαξας, ῶστε ἀπο δὶ τῆς πνευμαλικής καὶ τὰς ἀντοῦ, ἀντοῦ, ἀντοῦνος ἐντολοῦν αὐτοῦ.

Καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης.

Καὶ ως τινας ἀπαρχάς πρόσαγε τούτω, των μέν μά ἀπό άξ-

"Αβελ, τούς των άλλων τεμεωτέρες και κρείττονας των δε κατ' ΗΙ. άρετην έργων σου, τάς αίτιας ποιών άπαντα ταυτα διά θεόν.

Ίνα σιμπλώνται τὰ ταμιεία σου σλησμονής σίτου, οίνω δὲ 10. αί ληνεί σου ὑπερβλύζωσω.

Ίνα σε τῆς παρά θεοῦ τυγχάνοντος εὐλογίας, αὶ μεν ἀποβῆκαι καὶ αὶ ληνοὶ κιλήρεις ὑισάρχωσι τῶν τῷ σώματι χρειωσῶν ἡ δὲ πρακτική σου ἔξις πεπληρωμένη εἴη τῶν ὡς ἔκ τινος σκόρου τῶν Βείων ἐντολῶν, γεωρηθμένων κατὰ πρῶξιν ἀρετῶν, οἴά τινων καρπῶν καὶ ἡ Βεωρητική πληρουμένη τῶν κατὰ γνῶσιὰ λόγων προχεομένων, ὡς ἔκ τινων βοτρύων, τῶν θείων δογκας, τὸν ταύτας εὐφραίνοντα νοητὸν οἴνον.

Υίὰ μὰ όλιγώρει ωαιδείας πυρίου, μπδὶ ἐπλύου ὑα αὐτοῦ 11. ἐλεγχόμενος.

Τέκνον πνευματικόν, γενναίως φέρε τὰ κρίσει Ωεοῦ ἀκθσίως σοι ἐπερχόμενα θλιβερὰ· καὶ μὰ κατάπικτε, παρὰ τούτθ ὑπομιμνησκόμενος σου τὰ ἀμαρτήματα, δηλοποιοῦντος σοι ταῦτα διὰ τῆς τῶν δυσχερῶν ἐπαγωγῆς.

'Ov yap dyana noptos, natdebet. ...

Τόν γάρ ἐπεγενώσκοντα τὰν τούτου πρός αὐθόν ἀγάπαν, παιδεύει ὁ κύριος διὰ τῶν ὁδυναρῶν πρός διόρθωσεν ἐπειδὰ τῷ μὰ ταύταν ἐπεγενώσκοντε, οὐ παιδεία τιμωρία δὲ, μὰ διορθουμένο ἀλλὰ βλασφαμούντε, ὑπάρχει τὰ λυπερά:

Μαστιγοί όλ πάντα υίον, δυ παραδέχεται.

Πληγάς δ' ἐπιφίρει σαντί κατ' ἀρετήν μέν και γνώσεν υίο-Δετεμένο αὐτῷ, μεγαλαυχοῦντι δὲ ἐφ' οἶς κατορθοῖ. ὁπως πείση αὐτὸν μετριοφρονείν ἐπὶ τούτοις: καὶ ὁλοτελῶς ἀλλά μὴ ἐκ μέρες αὐτῷ προσέρχεσθαι: ὁν παρά μέρος δέχεται τε καὶ ἀποφρονείν ταπεινά.

Μαχάριος άνθρωσος, δε εύρε σοφίαν και θυητός, δε είδε 13.

- ΙΙΙ. Λοιπόν ἀκίμνηστος, ὁ κατὰ μὲν τὸ νοούμενον ἀνθρώσφο ὁρῶν, καθ' ὁ καὶ κάκληται ἄνθρωπος κὰντεῦθεν ψηλαφήσας τὰ ἐν πνεύματι φυσικὰ θεωρία τῶν ὅντων, τὸν τούτων αἴτιον θεὸν καὶ τούτὰ ἐπιτυχών γνωσθικώς ἐκ τῶν ποικμάτων, ὡς ἐντεῦθεν πῆς περὶ τὰ πρόσκαιρα ἀπάτης, οἶά τινος ἀχλύος σκεδαννυμένης, αὐτόπτης κατὰ πείραν πρακτικὰν γενόμενος τῆς ἀντικάλὰ τῷ τε ἀνοία καὶ θὰ ὑπερνοία ἔξεως, ῷ ἐστι φρόνοσις ἀντίκειται γὰρ αὐτόπ, τῷ μὲν ἀνοία ἐν τῷ ἐμποιεῖν ἡμῖν τῶν προσκαίρων κατάλνωσιν, καὶ τῶν αἰωνίων ὁρεξιν τῷ δὲ ὑπερνοία ἐν τῷ ἐμποιεῖν ἀνίνειτας ἐκίγνωσιν.
- Κρεϊσσον γάρ αὐτὰν ἐμπορεύεσθαι, ἡ χρυσίου καὶ ἀργυρίου Ανσαυρούς.

Έπειδή κάλλιόν έτι την αίτίαν τῆς φρονήσεως σοφίας, ώνιον ποιείσθαι ήμας διά πάντων των καθ' ήμας: ἐν μὲν πειρασμοῖς ἀνενδότες, κατά δἱ βίον λαμπρούς, Χαρίζεται ἡμῖν τό τε τοῦ Χρυσοῦ ἐν καμίνω ἀμείωτον, καὶ τὸ τοῦ ἀργυρίου καθαρὸν, ‡ αὐτοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου κτάσθαι πολλούς θησαυρούς.

15. Τιμωτέρα δέ έστε λίθων πολυτελών.

Πολυτιμωτέρα δ' αύτη έστι λίθων πολυτιμήτων· ότι είς μίν τὰν τού/ων έμπόρευσεν, άτε ρευστάς όντων ύλης, άψυχος πάλιν τὰς, χρυσός άδρός, ἡ άργυρος κα/αβάλλεται· είς δί γε τὰν τῆς σορίας, ἡμεῖς αὐτοὶ 7ό τιμιώτατον θεοῦ κτῆμα καὶ οἰκειότερον.

Ούκ άντιτάσσεται αὐτῷ οὐδὲν πονυρόν.

Ούκ ανθίσταται αύτη ουθεμία κακία: ευλάμψασα γαρ ήμιν κατά τε γνώσεν και άρετην, πάσας άγνοίας και κακίας μακράν ήμων απελαύνει σκοτόμαιναν.

Εύγνωστός έστι πάσι τοῖς ἐργίζουσιν αὐτῷ.

Εθληπτος οὖν έστὶ τοῖς ταὐτη κατὰ μίμησιν πλησιάζουσιν οἶα τῷ κατ' εἰκόνα λόγω, καὶ τῷ καθ' ὁμοίωσιν τρόσω θεωρουμένη ὡς ἀρχέτυπον.

Πάν δὲ τίμιον, οὐκ άξιον αὐτῆς ἐστιν.

Ούδεν δε τών παρ' ήμεν τιμιωτάτων, ταύλης ύπάρχει άντά-

ξιου· δει ύπλη πάντα έσελ κατ' ούσίαν, κάν εν πάσιν έσελ κατ' ΙΙΙ. Ευτργείαν διόπερ ταύτης κατά χάριν μεταλαμβάνομεν, μηθέν άξιου αύτης άντεισφέροντες.

Μέχος γάρ βίου, και Ιτη ζωής έν τη δεξεά αὐτος.

Παρά δὰ τῷ ὡς δεξιὰ, τελειοτίρα ταύτης ἐνεργεία, ῷ τίς ἐςτιν ῷ τῶν Βείων ἐπιστάμη, ὑπάρχει τό τε μέγεθος τῆς κατὰ τὸν νόμον τὸν πνευματικὸν ἐναρέτου πολιτείας, πάντως ῷ τὰν κατὰ τὸν φυσικὸν καὶ τὸν γραπτὸν νόμον δικαιοπύνην ὑπερβαίο νουσα ὁσιότης, καὶ μέτρα τῆς καθαράς πάσης αἰσθητῆς φαντασίας, ἀῦλου ἐν πνεύμαθι γνώσεως.

Έν σੋਏ पूर्व άριστερά αυτής πλούτος και δόξα.

Παρά δε τῷ ὡς άριστρῷ, ἀτελεςτρα ταύτης ἐνέργεἰᾳ, ἔ τις ἐςἰν ἡ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιστήμη, ὑπάρχει ὅ τε κατὰ τὰν φυστικὰν καὶ τὰν γραπτὰν νόμου πλοῦτος τῶν ἀρετῶν, καὶ ἡ κατὰ τὰν φυστικὰν θεωρίαν εὐστβὰς τῶν βείων κρεμάτων ἀνάλυψες, ἡ ἀληθὰς ἀκλαδὰ περὶ ὁρατῶν δόξα.

Έκ του στόματος αύλζε έκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δε και έλεον έπι γλώσσης φορεί.

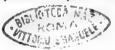
Καὶ ἐκ τῆς ἀληθεστάτης διδασκαλίας αὐτῆς, ὡς ἰκ σ7όματος, πρόεισε κανὼν ἀρετῆς τηρῶν ἀπαρίγκλετον, πρός τε τὰ κατ'
ἔλλειψεν ταὐτης καὶ τὰ καθ' ὑπερβολὴν πάθη, τὸ τρεμερὸς τῆς
ψυχῆς ἀποτροπὴν δὲ παντός πουηροῦ πράγματος, καὶ συμπάβειαυ πρός πάντας ἀνθρώπους, περιβίβληται αὐτὸς ὁ διδασκατὸν ἀνθρώπενον βίον.

Al édel girac, édal xalai.

Οἱ δὰ κατ' ἀρετήν τε καὶ γνώσεν διάφοροι Δεσμοὶ, καὶ τὰ δόγματα, οῖς αὐτη ὡς τισιν ὁδοῖς ἐμπεριπατούσα, τὸν ἐν ἐκάστη ποιείται τῆς σωτηρίας δρόμου, εὐμαρῆ είσι τοῖς κατὰ ταῦτα τὴν οἰκείαν διεξερχομένοις ζωήν.

Καὶ πάσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης.

Καλ οι τρόποι των άρετων, οίς διαφόρως άγει πρός συτη-

W.

ΙΙΙ. ρίαν τους ἐπομένους αὐτῷ, ἐνεργοῦνται μετὰ πάσης ἀπαλλαγῆς παθῶν παρὰ τούτων ὡς μἡτε δόξης ἔνεκεν, μήτε χάριν ἀνθρωκαρεσκείας καὶ ἐπιδείζεως, τὰν ἀρετὰν ἢ τὰν μελέτην τῶν Βείων λόγων μετερχομένων.

 Σύλον ζωῆς ἐξε πῶσε τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπὰ αὐτὴν, ὡς ἐπὰ κύριον, ἀσφαλώς.

Φυτόν γάρ έστε καρποφορούν την έν πνεύματε ζωήν, επασε τοίς κατά διάθεσεν άντεποιουμένοις αύτης, και τοίς έπε ταύτη κατά πίςτν έστυριγμένοις, ως έπε παντοκράτορε θεώ λόγω, φυλακτική άπό παντός ύπάρχει κακού.

Ο Αεός, τῷ σοφίκ ἐβεμελίωσε τὰν ηᾶν· ἀτοίμασε δὲ ούρα νὸν ἐν φρονήσει· ἐν αἰσβάσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐβράγησαν, νέφη δὲ ἐβρίνη δρόσον.

Μετά πάντων δε των είρημένων τῆς σοφίας κατορθωμάτων, και αύτος ὁ θεὸς και κατὰρ, ταύτη ὡς ἐνυπος άτω δυνάμει αὐτοῦ, ἐπὰξατο ἐπὶ τῆς ρυτῆς τῶν ὑδάτων φύσεως τὰν ξηρὰν γἔν παρὰγαγε δε οὐρανούς τῆ ἐδἰα βθλῆ, και τῆ κρίσει αὐτοῦ δερτὰν τὰ ὑδατα ἄνω και κάτω τοῦ ςερεώματος. ὑρδεύειν δε τὰν γῦν ὑετῷ τὰ νέφη ἐτάχθησαν.

21. Υίι, μη παραρόυξε.

Διό τέχνον μαθόν ότι τῷ λόγφ χυρίου ὑπέστη τόδε τὸ πᾶν , μὰ ωκρατρασῆς διὰ τοῦ μεγέθους ναὶ τῆς χαλονῆς τῶν κτισμάτων , εἰς τὸ ταῦτα θεοποιῆσαι , καὶ τὸν γενεσιυργόν πάντων θεὸν ἀγνοζοαι.

Τήρησον δε έμην βουλήν και έννοιαν.

Φύλαξου δε την έμην εν μεν τοις πρακτέσες παραίνεσευ το δεον ύποτε Βεμένην σοι, εν δε τοις Βεωρκτέσες την εύσεβη, περέ Βεού έννοιαν.

22. Ίνα ζάση ή ψυχά σου.

Όσως τῆς δε' άγνοιαν τοῦ δυτως καλοῦ ἐκ τῶν καθῶν νεκρώσεως ἀπαλλαγεῖσα σου ἡ ψυχὴ, τῆς ἐν πνεύματε ἀπαθεστάτης γνωστικῶς ἀξιωθείη ζωῆς.

Καὶ χάρις 🥳 περί σῷ τραχήλω.

Καὶ οἶα δικαιοσύνης ζυγός, ή λαμαρότης τῶν ἐντολῶν τοῦ ΙΙΙ. Βεοῦ, ἐνυπάρχη ὡς τινι τραχήλω τῷ σῷ προαιριτικῷ πρακτικῶς.

Eggt di lavie supfi vou, nut intuiten role deine vou.

Υπάρξει δε θεραπεία των τῷ ἡδυπαθεία κατατριβομένων τοῦ σώματός σε μελών, ἡ σωφροσύνη καὶ περιποίησες τῶν δίκην ὁς ἰων τονωτεκών τῆς ψυχῆς σου δυνάμεων, εἰς τὸ μὰ τοῦ άρμόζοντος παραθραύεσ Σαι, ἡ εὐσεβὸς περὶ Σεοῦ Εννοια.

In a porting atmosphis to tiphing address the odois sou , o dt 23, and sou od μh aposehaty.

νουτικόν σου, οὺ μὲ προσκρούη δόξαις ψισδέσιν. ἐν ἀπαθεςτίνη έξει καὶ τὸ ἀπαρίχου, πάσας τὰς εἰς θεὸν φερούσας τούτου ἐντολὰς· καὶ τὸ ἀπαρικόσου ἀσυ, οὺ μὲ προσκρούη δόξαις ψισδέσιν.

Έκν γκρ κάθη, άφοβος έση έὰν δὲ καθεύδης, ἡδέως ὑπνώσεις. 24.
Εἶτε γὰρ τοῦ πόνου τῆς ἀρετῆς μικρόν τὰν σάρκα διαναπεύεις, οὺ φοβηθήση τὰς ἐφόδυς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας:
ὡς ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχων προσηλωμένου θεῷ· εἶθ· ὑπνοῖς τὸν τίμιον ἐναντίον χυρίου θάνατον τῶν ὁσίων αὐτοῦ, τῆ ἐλπίδι τῆς
ἀναςκσεως καὶ τῶν ἐπηγγελμένων παρὰ θεοῦ ἀγαθῶν, ἔση ἐπευφραινόμενος.

Επί ου φοβηθήση πτόησεν έπελθούσαν, ουθέ όρμας άσεβων 25. έπεργομένας.

Καί ου πτοηθήση διά συνειδός άκατάγνωςον, έκδειμάτωσίν τενα δαιμονιώδη, παραγενομένην σοι μετά την έξοδον της παρούσης ζωής, ώςε διακόψαί σε τής πρός θεόν έλαιδος ούτε καταδρομάς τών άπος άντων τούτου, και μή τιμώντων αυτόν πνευμάτων τής πονηρίας, έπιούσας σοι έν ζωή, ώςε των θείων έντολών παραβάτην άποδεικνύειν σε.

0 γκρ πύριος έται έται πασών όδων σου, και έρείσει σόν 26. πάδα, ένα μή σαλευθή.

Αύτος γάρ ο των όλων δεσπότης Βεός, έσεται έν πάσαις ταίς έν ζωή κατ' άρετην πορείαις σου, όδηγων σε πρός σωτυρίαν,

- III. διά των άγίων άὐτοῦ ἐντολῶν. ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῷς παρούσης ζωῷς, σηρίξει ἐν ἐκυτῷ τὰν ἐλπίδα συ, ὡς τινα πόσοι, ἐν ἀσφαλεῖ τόπφ. ἔνα μὰ αὐτοῦ ἀποστῷ. ἡ δὲ τὰ πρακτέα σοι ὑποτιβεμένα ἐμὰ παρκίνεσες, κὖτα ἐστίν.
- 27. Μὰ ἀπόσχη εὖ ποιείν ἐνδεῦ, ἡνίκα ἀν ἔχη ἡ χείρ συ βοηθεῖν.
 Μὴ παύση εὖεργετείν τὸν ἔχοντα χρείαν εὖεργετείσθαν ἔως ἄν σοι εἰς τὸ ἐωαρκεῖν αὐτῷ, περιουσία ἐστίν.
- 28. Μὰ είωχε ἐωανελθών ἐωάνηκε, και αύριον δώσω, δυνατοῦ σου όντος εὖ ποιείν εὖ γάρ οἶδας τι τέζεται ἡ ἐκιοῦσα.

Μή παρασέμψης αὐτόν εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, εἰπών ὅτε τὴν σύμερον μὲν ὑποχώρησον, τὴν δ' αύριον ἐλθέ, καὶ οῦ Χρείαν εὐεργετεῖν ἀγνοεῖς γὰρ τὶ ἐπαγάγει ἡ αῦριον.

29. Μή τέκταινε έπι σόν φίλου κακά, υαροικούντα και ωεποι-Θότα έπι σοί.

τις καγγιατα, και οιχι τα προς άξομαγρειαν, ομως hy εντευβεν λενοπε απόμε, τα προς αταιτος το περλο και στο συνευλον προς φοριατικός το εαπτος αμεκαεχοινόν προσκαιόνει και οι πορίνος και από μολό παυαπτικό βουθειν πριώ εν οις αν αση προς τα αφίτατε και ψοχό αποτικό αμεκαι εξε, εν τά διγουπτικόν αγγα και από και ψοχό αποτικό αμεκαι εξε, εν τά διγουπτικό μολιατικος τι, φε αραπτικό βουθειν προακαιόνει και οι πορίν τα αφίτατε και ψοχό αποτικός με ραθείν. Τα και εγγειότι τας αρειτικό λειτικόζοντι ανθρώμό, τη κατα τε αφίτα και ψοχήν βγαβείν , λειτικόζοντι ανθρώμό, τη κατα τε αφίτα και ψοχήν βγαβείν , λειτικόζοντι ανθρώμό, τη κατα τε αφίτα και ψοχήν βγαβείν , λειτικόζοντι ανθρώμος , εξει εν τά δια τόν ομοφοίαν άγασασασακ ανθρώμος το παριτικός συμπικός και το προς τα συμπικός και ψοχήν τα προς το παριτικός συμπικός και το προς τα σώματικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός και το προς τα συμπικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός το παριτικός και το προς τα σώματικός τι, φε δυναμτικός το προς το παριτικός το προς το προς το που το προς το παριτικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός το προς το προς το που το παριτικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός το παριτικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός το παριτικός τι, φε δυναμτικός το παριτικός τα παριτικός το παριτι

 Μὰ φιλεχθράσης πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μὰ τι εἰς σὲ ἐργάσεται κακόν.

Μή άγαπήσης, είτε την πρός τινα ανθρωπον έχθραν, όπως μή βλάβην τινά δηλαδή ψυχικήν ὁ σωματικήν έπαγάγη σοι: έπεί σύδιμία ύπάρχειν σοι δύναται εύλογος άφορμό πρός μίσος αύ- III. τοῦ· είτε τὰν πρός τὸ σώμα ἀνονύτως, διὰ τὸ κατ' αὐτὸ τῆς ἀκθρωπίνης φύσιως ἀσθενές, καὶ περὶ τοὺς ἀκουσίους πόνους εὐέματωτον μέποτε ἀποτελέση είς σὰ ψυχικὰν ἀπώλειαν, τὸ τῶν κακῶν χείριστον, δι' ὁλιγωρίαν τυχόν, τὸν τούτε ἐπινοέσαντα ὅλεθρον-

Μή κτήση κακών άνδρών δνείδη-

31.

Μὰ ἐπισπάση μέμψεις ᾶς, ὑφίστανται οἱ παράνομοι-

Μηθε ζυλώσης τὰς όδους αυτών-

Modt ging lan spyan aved unpartie-

Απάθαρτος γάρ παρά πυρίου πᾶς παράνομος.

32.

Μεμολυσμένος γάρ έστιν ένώπιου Δεού, κών λαυβάνειν άν-Βρώπους έπιχειρή, άπας παραβάτης των αύτου έντολών.

Έν δε δικαίσες ού συνεδριάζει-

Μετά δε των τυρούντων αυτάς ου συγκάθηται, ώς μό συναναπαυόμενος τούτοις κατά γνώμην έπὶ τῷ ἀγαθῷ.

Κατάρα πυρίου έν οίκοις άσιβών-

33.

Διὸ κατάκρισις ὑπάρχει ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τῶν ὅλων ὅτσπότου Στοῦ, τοῖς σώμασιν, ῶν ἀντίχονται, οἴά τινων μονίμων καθοικιῶντες φιλοσώματοι, αὶ ψυχαὶ τῶν μὰ δι' ἀγαθῶν ἔργων τιμώντων αὐτόν κρινομένων τῶν τοιούτων ἀνθρώπων κατ' ἀνθρώπως σαρκὶ, ἕνα ζῶσι κατὰ θεὸν πνεῦματι-

Επαύλεις δε διναίων εύλογουνται-

Τὰ δὰ σώματα ἐν οῖς αὐλίζονται, ὡς προσκαίροις τισὶ παροικίαις, αὶ ψυχαὶ τῶν προκρινόντων τὰ αἰώνια τῶν προσκαίρων, ἐνάγονται πρός τὸ ἀγαθόν ταῖς τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαις-

Κύριος ὑπτρηφάνεις ἀντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν. 54.

`Αλλά καίτρις ἀγνοούσι την οἰκείαν ἀσθένειαν, και ἐαυτοίς και οὐ θεῷ τὰ κατορθώματα ἐπιγράφουσιν, ἀντικαθίσταται αὐτός ὁ πάντων δεσπότης, ἡ ἐνυπός ατος τοῦ θεοῦ παντοκρατορική δύναμις, σφάλλων αὐτόν- ὅπως την οἰκείαν ἐπιγνόντες ἀσθέτ

- ΙΠ. νειαν, μὰ ἐποιρωνται ἐφ' οἶς χωρὶς αὐτοῦ οὐ δύνανται στοιείν οὐδὶν, καὶ τῆς ἀληθείας ἀσοικλανώνται τοὺς δἰμ ἐσιγνώμονας τῆς οἰκείας ἀσθενείας, καὶ τασεινόφρονας, τῆς τοῦ σαναγίου πνεύματος ἀξιοῖ χάριτος, καθαίρων μὲν τούτους ἀπό πάσης καπάίας τῷ φόβω, φωτίζων δὲ τῷ τῶν θείων ἐντολών κατὰ σεῖμραν συνέσει καὶ τελειών τῷ δι' ἀγάπης ἐνούση τούτους αὐτῷ, τελειοποιῷ σοφία.
- 35. Δόξαν σοφοί κληρονομήσουσεν.

Ης σοφίας οι άξιωθέντες, ως έργοις δικαιοσύνης τιμήσαντες τον έν ούρανοίς κατά χάριν κατέρα, τῆς τούτου βασιλείας κληρονόμοι γενέσονται.

Οἱ δὲ ἀσεβείς ύψωσαν ἀτιμίαν.

Οἱ δὲ μὰ δι' ἀγαθῶν ἔργων τιμώντες αὐτόν, τὰν ἱαυτών ἀτιμοποιόν κακίαν περιφανεστέραν ἐποίησαν, τὰς ἀμυθήτους τῶν παραλόγων παθῶν γενέσεις ἐπινοήσαντες.

CAP. IV.

v. 1. **Ахобато** шагде, шагдейан шатрос, каг шросехете унаваг бурскы-

"Ενθέν τοι τεκνία ωνευματικά, ταϊς μέν έσιπειθέσε λόγφ δρεκτικαίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν δυνάμεσεν, ὑσακούσατε τῆς κατὰ ωράξεν ἐσιπόνως τῶν ἀσό κακἰας κηλίδων ἐκκαθαιρούσης ὑμῶς παραινέσεως, τοῦ κατὰ χάριν υἰοθετοῦντος ἡμᾶς θεοῦν ταῖς δὲ θεωρητικαῖς, σκοωεῖτε καταλαβεῖν γνωστικῶς τὴν ταύτης διάνοιαν-

 Δώρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὰ ἐγκαταλίπητε.

Μηδίν γάρ προτισενεγκούσε, παρέχω ύμεν εύτργεσίαν σωτήριον, τοῦ ἀποτρέποντος τῶν μὰ δεόντων, καὶ προτρέποντος τὰ δέοντα Θείου νόμου, ὧ καὶ αὐτός ὑπόκειμαι, μὰ ἀπόσχησΘε-

 Υίδε γαρ έγενόμην κάγώ συντρί ύπάκοος, και άγασώμενος έν προσώπω μητρός. Παϊς γάρ κατά χάριν γέγονα καὶ αὐτός, τῷ οὐρανίῳ ἡμῶν [V]
πατρὶ πειθήνιος, καὶ φιλούμενος παρ' αὐτού ἐν τῷ χαρακτηρεστικῷ τῆς ἐκθρεψαμένης με δεδασκαλίας αὐτοῦ πολιτεύματε-

Ol ididuones us, ant Dayor-

4.

Oì, ὁ διδάσκων πάντως, καὶ ἡ τούτου διδασκαλία, ένου-Βίτουν με, λίγοντες.

Εριιδίτω ο ήμετερος λόγος είς σην παρδίαν-

Ποιείτω εν τή σή διανοία ή παραίνεσες ήμων στηρεγμέν , εδραιούσα ταύτην έν τῷ άγαθῷ...:

Φύλασσε έντολάς μου , καὶ ζάσμο 😁

Τέρει έμα του νίοθεπεσαμένου σε παραγγέλματα, και τές έν πνεύματε μακαρίας μετάσχης ζωές.

Κτήσει σορίαν, ατήσει σύνισιν.

5

Προσλαβού την τε πάσης άγγοίας άφανιστικήν σοφίαν; καὶ την πασών μου των έντολών ποιητικήν σύνεσιμ.

Μά έπελάθη, μηδί παρίδης ρίσεν έμου στόματος:

Μή άμνήμων μήτε παρόπτης της έμης γένη δεδασκαλίας.

Mù synaralsing authy, nai dy Siestai sou.

6.

Μή ἀποτής ταύτης, και ἀντιλάβεται σε εν ταϊς κατά τών νουτών έχθρων ἀντιπαρατάξεσεν.

Έρασθητε αύτης, και τηρήσει σε.

'Αγάπησον αύτην, και φυλάζει σε της έξ αύτης βλάβης άνεπιβούλευτον.

'Αρχή σοφίας, πτήσαι σοφίαν.

-

'Απαρξάμενος δε της σοφίας διὰ πίστεως, εν τῷ καθαρτεκῷ τοῦ ρύπου τῶν ἀμαρτεμάτων σου φόρω τῶν ἀωτελῶν μου, ἐπεχχατε μετὰ πολλης τῆς σπαδης όλην προσλαβέσθαι αὐτην, διὰ τῆς τῶν ἐπαγγελιῶν με ἐλπίδος, καὶ τῆς πρός με ἀγάπος.

Καὶ ἐν πάση κτάσει σου, κτήσαι σύνεσιν.

Kal διά πασών ών πέκτησαι δυνάμεων , σπεύσον έπιπτήσασθαι την ποιητικήν τών έμων έντολών σύνεσιν.

Περιχαράκωσου αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε.

8.

ΙΥ. Κατασφάλισαι σταυτῷ τὰν σοφίαν, ταῖς ὧσπερ τάφοις άποτρεπτικαῖς τῶν ἐπιβυλευόντων ταύτη νουτῶν ἐχθρῶν, ἐμαῖς ἐντολαῖς, καὶ ἀναγάγη σε ἀπὸ τῶν σαρκικῶν καὶ γυίνων, πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ οὐοάνια.

Τίμησου αύτὸυ, ϊνά σε περελάβη.

Δόξασου αὐτὰυ ἐν ἀγαθοεργίαις, ἴνά τε όλου σε περισχῷ, πείσασα τὰυ σάρκα τῷ νοὶ μὰ ἀντιστρατεύεσθαι: ἀλλὰ συνεργεῖν αὐτῷ πρὸς τὰυ τῶν κρειττόνων ὑπυρεσίαν.

Ίνα δῷ τῷ σῷ κεραλῷ στέρανες χαρίτων.

Καί υπράσχη μέν τῷ ἡγεμόνι σου νοὶ υποικιλμένον ταῖς τῶν ἐντολῶν χάρισε στέφανον τῆς κατὰ τῶν ἐκουσίων υπιῶν νίπης.

Στιφάνω δε τρυφής ύπερασπίσει σου.

Υσεραγωνίσεται δέ σου και κατά των άκουσίων, τῷ έλπιζομόνῳ ἐπάθλῳ κατά τὰν πνευματικύν ἐν τῷ παραδείσῳ τρυφέν.

τα: "Απουε υέλ, και δέξαι έμους λόγους.

Λοιπόν μάνθανε τέχνον με πνευματικόν, α και αὐτός παρά Δεού εδιδάχθον, και προσδέχου κατά διάθεσεν τὰς ἐμὰς παραινέσεις.

Kai mln9uv9hoovras frn Conc cov.

Καὶ ἀὐξηθήσονταί σου τὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς μέτρα.

Ίνά σοι γένωνται πολλαί όδοι βίου.

Όπως εσωνταί σοι πολλαί μέθοδοι πολιτείας πνευματικής, άμεταρεπτί διά πάντων των κατά τον βίον συνανθημάτων, προς τον άνω γορείαν όδεύοντι.

11. 'Οδούς γάρ σουίας διδάσκω σε.

Τὰ γὰρ πρός σωταρίαν σε άγοντα θελήματα το θεθ, άπερ δεεξέρχεται ὁ μονογενής τούτου υίὸς και λόγος, ἡ ένυπός ατος: αὐτοῦ δύναμις και σοφία, ἐκκαλύπτων ἀπαραλείπτως αὐτὰ διά τε τοῦ φυσικοῦ νόμου καὶ τοῦ γραπτοῦ, ὑποδεικνύοι σοι κατὰ Βεωρίαν.

Έμβιβάζω δέ σε τροχιαίς όρδαίς.

Ένάγω δέ σε κατά πράξεν είς τὸς πρός πάσας κακίας άπαρ- IV. εγκλίτους δρόμους των άρετων.

Έαν γάρ πορεύς, ού συγκλεισθήσεται τὰ διαβήματά σου. 12.

Τά γάρ θεία θελήματα, εί μιν κατά Δεωρίαν διέρχη, πέρας ούχ έχουσε συ τά διανοήματα, τη Βεία άπειρία συμπαρεκτεινόμενα.

Έκν δε τρέχης, ού ποπικσης.

Εἰ δὶ κατὰ πράξιν προθύμως διεξέρχη, χρηστός ὁ ζυγός: καὶ ἐλαρρόν τὸ φορτίου τῶν θείων ἐντολῶν σοι φανήσεται, κυφιζομένω τῷ ἐλπέδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τοῦ πόν8 τῆς ἀρετῆς.

Επιλαβού έμθη παιδείας, μή άγης, άλλά φύλαζον αὐτήν σε- 13. αυτή εξη ζωήν σου.

Διό προσλαβού κατά διάθεσεν την έμην παραίνεσεν, και μή παταλείψης, άλλα τήρησον ταύτην ωαρά σεαυτή άνεωίληστον: ώστε ζην καθώς αύτη σοι ύποτίθησε.

'Οδούς άσεβων μὰ ἐπέλθης. μπόὰ ζηλώσης ὁδὰς παρανόμων.

Τοῖς ξχυτσε τῶν ἀκιστούντων θεῷ, μὰ τιμώντων δε᾽ ἀγα-೨ῶν ἐργων αὐτὸν, μὰ ἀκολουβάσχς: μὲτε μιμάση τὰ ἔργα τῶν παραβαινόντων τὰς αὐτοῦ ἐντολάς.

Έν ϕ δ' άν τόπ ϕ ςρατοπεδεύσωσε, μh ἐπέλθης ἐκεῖ· ἕχ- 15. κλενον δ' ἀπ' αὐτῶν, καὶ παράλλαξον.

"Ενθα δ' αν ούτοι πρός βλάβην ανθρώπων αθροισθώσιν, αὐτὸς μὰ ἀπέλθης μακράν δε τούτων ὡς μισοθέων ἄμα καὶ μισανθρώπων γενού καὶ ἄλλην ἄσιρ ούτοι βίωσον βιοτάν, φιλό-Βιον ὁμού καὶ φιλένθρωπον.

Οὐ γκρ μὰ ὑπνώσωσιν, $\hat{\epsilon}$ ὰν μὰ κακοποιήσωσιν άφήρηται $\hat{\delta}$ $_{16}$. ὑπνος ἀπ' κὐτῶν, καὶ οψ κοιμώνται.

Οὐ γὰρ ὖωνου οὖτοι μετάσχωσι, μέχρις ὧν τινα βλάψαι ἐσχύσωσι· διότι περιήρηται ἐκ τέτων ὁ ὖπνος, καὶ οὐχ ὑπνώ?τουσι, τῷ πρὸς βλάβην τοῦ πέλας μερίμνη ἀπαγρυπνοῦντες διυνεκῶς.

Olde yap σετούνται σίτα ασεβείας οξυφ δε παρανόμη με- 17. Δύσκονται.

- IV. Ούτοι γάρ, έργοις μέν άτιμίας τρέφονται, τέτοις πρός καπίαν αὐξάνοντες παραλόγω δε σαρκός φρονέματι, ῶς τινι οξνω, ἐξίστανται τοῦ σώζοντος καθεστηκότα τὸν νοῦν πνευματικοῦ φρονέματος.
- 18. Αι δε όδοι των δικαίων όμοιος φωτί λαμπέσει προπορεύον—

Τὰ δὲ ἔργα τῶν κατὰ τοὺς βείους νόμους πολιτευομένων, τὰς τῶν ἀφορώντων εἰς ταῦτα ψυχάς καταυγάζουσε, παραπλησιώς τοῖς ἔργοις τοῦ τὰς δικαιοσύνης ὰλίου προηγοῦνται δὲ τοὐτων, καὶ πυρσεύουσε ταὐταις, μέχρες ἀν αὐτὸς ὁ τῆς δικαιοσύνης ῆλιος φαιδρῶς ἐπὰ αὐταῖς διαλάμψη.

- Αὶ δὶ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν , σχοτειναὶ οὐχ οίδασε πῶς προσχόπτουσε.
- Τὰ δὶ ἔργα ἀπιστάντων θιῷ, καὶ μὰ δι' ἀγαθοιργίας τιμώντων αὐτὸν, σκότος ἀγνοίας ὑπάρχουσιν ἐπιιδὰ οὕτοι ἀγνοοῦσιν ὅπως τῷ ἀγαθῷ προσπταίουσιν.

Υίε, έμη ρήσει πρόσεχε.

Ενθίν τοι τίχνον πνευματικόν, τῆ ἐμῆ διδασκαλία τῆς ψυχῆς σε θεωρητικόν ἀπασχόλει, κατανοών γνωςικώς ἄπερ αὐτη σοι ὑποτίθησι.

Τοίς δ' έμοις λόγοις παράβαλε σών ούς.

Ταϊς δ' ἐμαϊς ὑποθάκαις παρατίθει τὸ ἐπιπειθές λόγφ ἐπιθυμπτικόν σου καὶ θυμικόν, ὑπακούων αὐταῖς ὀρεπτικώς κατὰ πράξιυ.

21. Όπως μή λείπωσί σε αι παγάι της ζωής.

Όπως ἀεί σοι βλυστάνωσε κατ' έμπρακτον γνώσεν, ώς τενες ἀίνναοι πηγαί, την πρέπουσάν σοι ώς λογικώ πνευματικήν ζωήν, αί τοῦ Βεοῦ ἐντολαὶ ᾶς δή σοι καὶ ὑποτίθημε.

Φύλασσε αὐτὰς ἐν σῷ καρδία.

Τήρει κατά διάνοιαν ταύτας διά παντός.

Ζωὸ γάρ ἐτε τοῖς εὐρίσκεσεν αὐτὰς, καὶ πάση σαρκὶ ἱασις.
 Γνώσες γὰρ ὑκιάρχει πνευματικὸ τοῖς ἐντυγχένουσεν αὐ-

ταϊς , καὶ άπασι τοῖς τῆς σαρκὸς αὐτῶν μίλισε , τῶν κατ' ἰνίρ- IV. γειαν παθῶν ἀπαλλαγή.

Πάσφ φυλακή τάρει σὰν καρδίαν ἐκ γὰρ τυτων ἔξοδοι ζωὰς, 23.
Διὰ πασῶν τούτων τὰν σὰν κατασφαλίζου διάνοιαν ἐξ αὐτῶν γὰρ ἡ ἐν πνεύματι κεκρυμμένη ζωὰ κρότιστο ἐφ ἐκάςς δυνάμει τῆς ψυχῆς κατ' ἐνέργειαν.

Περίελε σεπυτού σπολιόν στόμα.

24.

Περίκοψου άπό σε την ύποτιθεμένην σοι τάς ἐπιτάσεις τῶν άρετῶν διὰ την παρ' ἀνθρώποις δόξαν, πονερὰν τοῦ δαίμονες συμβουλήν.

Και άδικα χείλη μακράν άπό σου άπωσαι.

Καί τὰς παρανόμως ὑποθήκας αὐτοῦ, αἶ σοι τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀριτῶν ὑπαγοριψουσι, πόρὸω ἐκ σοῦ ἀποδίωζον.

Οἱ ἐφθαλμοί σου ἐρθά βλεπέτωσαν.

25.

Αί θεωρητικαί της ψυχής σου δυνάμεις, άπαρεγκλίτως τής πρός έκάτερα τὰ εἰρημένα ροπής, πρός μόνον το εὐάρες ον θεῷ ἀποσκοπείτωσαν.

Τά δὶ βλίφαρά σου νευίτω δίκαια.

Αί δε όρεκτεκαι, τῷ ἐπὶ τοῖς κατά λόγον πρινομένοις ἀγα-Βοῖς (ροπῷ) συγκατανευέτωσαν τοῦ ὅντος μεν ἀγαθοῦ ὁρεγόμεναι, τὸ δε κακὸν ἀποσθρεφόμεναι.

'Ορθάς τροχιάς ποίει σοίς ποσίν.

26.

'Ιθυτενείς πρός την άληθειαν και το άγαθον, τούς κατά Θεωρίαν και πράξεν δρόμους σου άπεργάζου, ταίς κατά νούν τε και λόγον της ψυχής σου κινήσεσε.

Καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε.

Κάντεύθεν τὰς κατά γνώσεν και άρετην φερούσας σε πρός βεόν ὡς ἀλάθητον γνως ον, και έσχατον όρεκτον, έντολάς αὐτοῦ ἀπλανώς πορεύθητε.

Μή έχελίνης είς τὰ δεξιὰ , μηδὰ είς τὰ άριστερά-

27.

Μά σαρατράπες εἰς τὰ καθ' ὑπερβολὰν τὰς ἀρετῆς πάθη, μηθὲ εἰς τὰ κατ' ἔλλειψιν. ΙΥ. Απόστρεψου θε σόν πόδα από όδου κατής και σκολιάς.

Εί πε δέ τε τοιούτον συμβή περί σε, κινεμένες πρός τπύτα της διανοίας σου, μετένεγκε ταύτην έτσιμως, άπό τε της κατ' ίλλευψεν της άρετης πρός κακίαν φθοράς, και της καθ' ύπερβολάν πρός πουηρίαν, η έςε το μόνε πόνε έρξο, έν όσω τες μά δεά θεόν, άλλά δε' άνθρώπων άρδσκειαν, έπετηδεύει το άγαθόν.

'Οδούς γάρ τὰς ἐκ δεξιών οίδεν ὁ Βεός.

Αί γὰρ μὰ διὰ Βιόν, ἀλλὰ διὰ τὰν παρ' ἀνθρώπων δόξαν ἐπιτάσεις τῶν ἀρετῶν, ὁ λελέθασε τὸν ὀφθαλμόν τοῦ θεθ· διό-περ οὖτος οὖ παρέχει τινὰ ὑπὰρ τούτων μισθόν.

Δεεστραμμέναε δέ είσεν αὶ εὐώνυμοι.

Αί δε της κακίας εργασίαι, έκτετραμμέναι είσι τοῦ άγα-Βοῦ, ὡς κατὰ πάντα αὐτῷ ἀντικείμεναι, καὶ μηδε καθ' ὑπόκρισιν τούτου μετέχουσαι.

Αύτος δε όρθας ποιήσει τας τροχιάς σου.

Αύτὸς δὲ ὁ Βεὸς, ἐν οῖς σφάλλει τὰ δεὰ ἀνθρωπαρέσκειας ὑποκρινόμενα τὸ ἀγαθὸν, ἔργα σου, καὶ ὑπὸ μέμψεν τίθησε, κατευθυνεί τοὺς κατὰ θεωρίαν δρόμους σου ώστε σε τὴν ἀλή-Βειαν μόνην κατὰ γυώσεν ζητείν.

Τάς δε πορείας σου εν είρηνη προάξει.

Τάς δε κατά διάθεσεν προαιρετικάς του άγαθου κινήσεις συ, εν άταραζία πάση, και βαθεία παθών γαλήνη είς έργον προαγάγη.

CAP. V.

v. 1. Y_{ik} , $i\mu \bar{y}$ sortin $\pi \rho \delta \sigma \epsilon \chi \epsilon$.

Τέχνου ετνευματικόυ, τῆ έμῷ ετερί Ατοῦ ένυοἰκ πρόσκεισο, πρὸς δόξαν ψευδη μὰ παρασυρόμενος.

Τοίς δ' έμοις λόγοις παράβαλε σόν ούς.

Ταϊς δ' έμαϊς διδασκαλίαις παρατίθει πρός ύπακοψη, τό έπιπειθές λόγη έπιθυμητικόν τῆς ψυχής σου καὶ θυμικόν.

2. Ίνα φυλάξης εννοιαν άγαθήν.

Όπως είς τὸ διηνεκές τυρήσης κατά διάθεστη τλη άληθη περί V. του όντος άγαθου δύξαν.

Αίσθησεν δε έμων χειλίων έντέλλομαί σφι.

Την κατά πράξεν δε πείραν των έμων δεδαγμάτων σε κατ' Εντολήν άπαιτω, και ούχε την ψελήν τούτων άπρόασεν-

Μή πρόσεγε φαύλη γυναικί.

3.

Μή πρόσκεισο τη ώς κατά προαίρεσεν άλογίστο ψεκτη αί-.

Μέλι γάρ ἀποστάζει ἀπό χειλέων γυναικός πόρνης.

Νομιζομένα γάρ τις άδονὰ ἀπορβίει ἐκ τῆς πρός τα αἰσθητά φιλίας τῆς τοῦ λόγου πόρρω νευούσης αἰσθήσεως.

ατόπου. Χογμε ερφάσειε ' και πκολλήγου hαχγου hαλαίδαε grατότεδου Χογμε ερφάσειε ' και πκολλήγου hαχγου hαλαίδαε gr-«Η αδος κατόρο γιμαίλει εφο φαριλλα. η εδεδου hην του αι- ή·

Η τις δι' ήδονης τρέφει σαι τὸ ήδυπαθές πρός μικρόν μετὰ τοῦτο δ' ἐντύχης αὐτῆ, πράγματι ἀκδεστέρφ τε πάσης μικρίας οῖα τῆς καθ' αἴσθησιν ήδονης τέλος τὰν ἐδύνην ἐχούμετὰ τοῦ συντιδειοτέρω πρὸς πλήζιν τοῦ συντιδότος σου, ὑπὲρ ξίφος τέμνον ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν.

Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγυσε τοὺς χρωμένυς αὐ- 5, τῷ , μετὰ Δάνατον εἰς τὸν ἄδην.

Τᾶς γὰρ ἀλογίας αἰ ὁρμαὶ, μετ' αὐτοῦ τοῦ καθ' ἄμαρτίας ψυχικοῦ θανάτου, κατασπῶσι τοὺς μετιρχομένες αὐτὰν εἰς τὰν κατὰ τὰν σωματικὰν φθορὰν ἀφάνειαν.

Tà đã tym girac oùx špriderar.

Τὰ δὶ έργα επαύτης, ἐφειδὰ μὰ αιερὶ τὰ μόνιμα καταγίνονται, οὐκ εἰσὶν ἀσφαλή.

'Οδούς γάρ ζωώς ούα έπέρχεται.

6.

Αύτη γάρ, τὰς εἰς τὴν ἀίδιου καὶ μακαρίαν ἐν ωνεύματε ζωήν φερούσας Βείας ἐντολάς, κατὰ πράξιν οὐ διέρχεται.

Σφαλεραί δε αι τροχικέ αυτός, και ουκ ευγνωστοι.

Σφάλλοντας δε ωερε την του καλού κρίσεν, οι κατά θεω-

10.

- V. ρίας δρόμοι αὐτῆς, ὡς μὰ πρὸς τὸ τῷ ἀλὰβεία, ἀλλὰ τῷ ψευδεῖ ὑπολήψει καλὸν ἀποβλέποντες, καὶ οὐκ εὐκόλως οῦτως ἔχειν καταλαμβάνονται, διὰ τὸ τῶν προσκαίρων ὑδέων ἀπατηλόν.
- Νύν σύν το υίλ, απουά μου, καὶ μὰ ἀκύρθς ποιάσης ἐμούς λόγους.

Κατά γουν τον παρόντα πάντα αίωνα τεκνίον ύπέχοος έσο μοι, και μέ ἀωράκτους τὰς ἐμὰς ἐργὰσο διδασκαλίας δωως ταύταις ως τισιν όδοις ἀμέμπτως όδεύσος ωρός τον μέλλοντα.

Α Μακράν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν.

Πόρρω της ώς είρηται άλογίστε αἰσθέσεως, την σην άπεργασαι βιοτήν.

Μά έγγίσης προθύροις οίκων αὐτάς.

Καὶ διαβαίνων κατά νοῦν πρός τοὺς λόγους τῶν ὅντων, ἀπόφυγε τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν αὶ πρόκεινται τοῖς δίκην θυρῶν εἰσαγωγοῖς αἰσῶπτηρίοις τῆς φαντασίας τῶν αἰσῶπτῶν οἶς ὡς τισιν οἰκήμασι, παραμένει ἐμφιλοχωροῦσα ἡ αῖσῶπσις.

ο. Ίνα με πρόη άλλοις ζωήν σου, και σον βίον ανελεήμοσεν.

Όπως μη προδώς την τε θεόθεν σοι χορηγουμένην ζωήν, έτέροις παρά τὰ θεῖα θελήματα, καθ ὰ τὰ πάντα γιγόνασι σαρκικοῖς θελήμασι διεξάγεσθαι, καὶ ἄπαν σου τὸ σπούδασμα ταῖς τιμωρητικαῖς δυνάμεσιν.

Ίνα μή πλησθώσεν άλλότρεσε σής έσχύος.

Καί έμφορηθώσεν οι άπηλλοτριωμένοι θεού δαίμονες, δε κεπετααι δυνάμεως πρός έργασίας του άγαθου. υπεργούσης τούτοις κατά σύν προαίρεσεν, εξε πάσαν πράξεν άθεμετον.

 Οἱ δὲ σεὶ πόνοι, εἰς εἴκους ἀλλοτρίους εἰΦὶλθωσι, καὶ μεταμεληθές ἐπ' ἐσγάτων σου.

Ol de σοι μόχθοι είς τὰς ἡτοιμασμένας αὐτοῖς τοῖς δαίμοσι μονὰς τῶν κολάσεων εἰσαχθῶσιν- ὕλη σοι τοῦ αἰωνίου πυρός χρηματίσαντες, και μεταγνώς ἐς ὕστερον.

ifricatae mengeine ' και εγελχοπε εξεκγελελ ή καθομα hon!

33. Ηλίκα ηλ κατατδείχησεν αφίκες αφίκατος απ' και είδεςε, μης

Οπηνίκα τὰ τῆς σαρκός σου μέλη τῷ χρόνψ καταδασα- V.

νηθῷ, καὶ σρὸς ἐργασίαν τοῦ ἀγαθοῦ διὰ τὸ γῆρας ἔξατονήσρς, καὶ είπης ἐκυτὸν ταλανίζων, ἔνα τὶ τὴν τὸ ἀγαθον ὑποτιθεμένην μοι διδασκαλίαν ἐβδελυξάμην, καὶ λόγοις τὴν κακίαν
μου διελίγχουσεν οὐ προσέσχε μου ἡ διάνοια;

Oùx fixousy quivit weidenouté; he mai didágnouté he sù 13, musifiadou tè suf hou.

Ούχ ύπήκουον τῷ τῶν μὰ δεύντων με ἀνας έλλοντε καὶ τῷ τὰ δέοντα ὑποτιθεμένο μοι , ở παρετίθουν τὰ ὧτα πρός ἀκρόασιν.

Παρ' δλίγον έγενόμαν έν σαντί κακφ , έν μέσφ έπκλασίας 14. καί συναγωγάς.

Παρά βραχύ πάσαν όμαρτίαν κατά ψυχήν και σώμα διεπραξάμην ένώπιον τοῦ τε τὰς ψυχὰς ναοποιοῦντος πνευματικοῦ νόμε, ἐν τῷ ταύτας καθαίρειν κατὰ διάνοιαν: καὶ τοῦ τῶν κατ΄ ἐνέργειαν άμαρτημάτων καθαίροντος γραωτοῦ, καὶ συνάγογτος τοὺς εἰς ωολλὰς καὶ ἀντιθέτους μοίρας κατατμηθέντας, ωρὸς τὸν ἔνα λόγον τῆς φύσιως, ἐν τῷ διακελεύεσθαι ἐκαστον ἀγαπῷν τὸν πλησίον ὡς ἐκυτόν.

Πίνε ϋδατα ἀπό σων ἀγγείων, καὶ ἀπό σων φρεάτων παγών. 15.

`Αρύκ δόγματα, μὶ τὰ ἀφ' ὧν ἀγγείων καὶ ἡ ἄλογος φύσες τὴν καθ' ἡδονὸν καὶ ὁδύνην τῶν αἰσθητῶν γνῶσεν κομίζεται: ἄπερ πάντως ἀγγεία ἡ αἰσθητες καὶ ἡ φαντασία ἐξὶ μὰτ' ἀπό τῶν τὸς ἐκκλησίας ξένων ἐλληνικῶν μαθημάτων, τῶν οἰα φρεάτων ἐπιχορηγούντων τοῖς σερὶ ταῦτα ἀσχολοθμένοις, τὰς περὶ τῶν ὅντων ψευθεῖς δόξας, ἀλλ' ἀπό τῶν ἱδιαιτάτως σῶν, τοῦ τε νοῦ καὶ τῆς διανοίας ἐξ ὧν, ὡς ἔκ τενων ἀγγείων, αὶ τοῦ ὅντος ἀγαθοῦ, καὶ τοῦ μὰ τοιούτου, λογικαὶ δόξαι ἀρύωνται, καὶ τῶν εἰς βοήθειαν δοθεισῶν τούτοις θεοπνεύστων γραφῶν' ἐξ ὧν ὡς φρεάτων τινῶν βάθος ἐχθσῶν ἀνεξάντλητον ῦδατος ζῶντες, βλύζοντος ἀινναώς ὡς ἐκ τῆς πηγῆς τῆς τοῦ παναγίδ πνεύπετος ἐπιχορηγεῖται αὐτοῖς, τῷ νῷ φημὶ καὶ τῷ διανοία, ἡ γνῶσεις τὰς ἀλκθείας.

V. Υπιρεπχύσθω σει τὰ ύδατα ἐκ τῆς σῆς παγῆς.

Υπερβλυζέτω σου τῷ νοὶ καβ' ὑπεροχὰν γνώσεως ἐκ τῆς Βεογνωσίας νάματα, γενώσκοντε τὸν κατ' αἰτίαν ἐν πᾶσε Βεὸν, ὑπὲρ πάντα κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντα.

Είς δὲ σὰς πλατείας διαπορευίσθω τὰ σὰ ῦδατα.

Έν δε ταίς χωρητικαίς του πλάτες τες φυσιαές των όρατων θεωρίας αίσθησεσί σε του λογικού, εί χωρητοί σου κατά διάνοιαν λόγοι τούτων διεξερχέσθωσαν, συλλέγοντός σου αύτον έν πνεύματι γνωστικώς.

17. Έστω σεί μόνω ὑπάρχοντα.

Υπαρχίτωσαν απαντα διὰ σὶ γεγονότα, σοῦ μόνε τοῦ ἀν-Βρώπου πλοῦτος, κατὰ λόγον χρωμένου αὐτοῖς.

Καὶ μηδείς άλλότριος μετασχέτω σοι.

Καὶ μή τις τῶν ἀλλοτριωθιισῶν θεοῦ ἀποστατικῶν δυνάμεων, τοῦ τοιούτου πλούτε συμμεταλαμβανέτω σοι, παραχρωμένω τούτω κατὰ τὸ αὐταῖς βουλητόν.

18. Η πυγή σου του υδατος έστω σοι ίδία.

Τές Δείας χάριτος ή βρύσις, έξ ής άρύη τὰ μυστικὰ νάματα, σοὶ μόνο τῷ πιςῷ φυλαττέσθω, εἰς μετάληψιν τῶν μυστηρίων τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀπίστοις ἀπαρεγχείρετος.

Καί συνευφραίνου μετά γυνακκός τὸς ἐκ νεότητός σου.

Και συναγάλλη μετά της συναρμοσθείσης σοι σοφίας, έξ αὐτης της κατά την πρώτην πλάσεν άρχης, τιμηθέντε λόγω, και γενομένω κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ ὁμοίωσεν.

10. Ελαφος φιλίας, και πώλος σών χαρίτων όμελείτω σοε.

Ή των, ωσπέρ τενα βαναθηφόρον έδν, τῷ των ἀνθρώπων γένει τὰν κακίαν έναπειρεσάντων νουτών δρεων ἀναιρετικό, έν τῷ πάσας ταύτην έξαφανίζειν ἀγάκη, μετὰ τὰς ἀεὶ νεαζούσης διὰ πάντων τῶν ἐν σοὶ λοιπών τοῦ καινοποιοῦ πνεύματος χαρρισμάτων σοφίας, συνδιαγέτω σοι πρὸς πάσαν εὐφροσύνην πνευματικόν.

Η δὶ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέτω σοι έν παντὶ καιρώ.

Η δε διά το έκ τες πρώτες παραβάσεως ποθετόν τος σαρ- V.
κός, οίκεια σει ταπεινοφροσύντ, προυγείσθω σου παυτός κατορθώματος, και πρός φυλακόν τούτων διόλου συνυπαρχέτω σοι.

Έν γάρ τη τκύτης φιλία συμπεριφερόμενος, πολλοζός έση.

Τή γάρ περέ ταύτην σχέσει πρός έαυτον ύψωθήσεται.

Μή πολύς ίσθι πρός άλλοτρίαν.

Μή ἀκρατή; έσο ὁ λογικός, πρός την ήλλοτριωμένην λόγε, κατ' αξαθησιν ήδονην: άλλὰ κῆν ωστού κῆν ύωνου μεταλαμβάνης, διὰ τὴν σώματος σύστασιν, κῆν διὰ παιδοποιίαν νομίμου κρι το καταλαμβάνους διὰ την σώματος σύστασιν, κῆν διὰ παιδοποιίαν νομίμου κρι το καταλαμβάνους διανομένους κρι ἐγκρατώς.

Mydi suviyou kyzklais tais un idiais.

Μηθὰ ταῖς τῶν αἰσθητῶν κατ' αἰσθησιν περελήψεσεν, αὶ κοιναὶ σοί τε τῷ λογικῷ, καὶ τοῖς ἀλόγοις ὑπάρχουσε, συμπερεγράγε, κατὰ τὸ ἐναπομίνειν ταῖς ἐπεφανείαις τῶν ὁρατῶν, καὶ μὰ ἐιαβαίνειν κατὰ νοῦν πρὸς τοὺς λόγος αὐτῶν.

Ενώπτον γώρ είσε των του Βεου όφθαλμών, όδοι άνθρός. 21.

Ούδεν γάρ των κατά γνώμην του άνθρώπε κινημάτων , τούς παντεφόρους του Βεου λέληθεν όφθαλμούς.

Είς δε πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ σχοπεύει.

Επί πάντας δε τούς κατά τε Βεωρίαν και ωράξιν δρόμος αύτου έφορα, εί κατά την τούτου προβαίνουσε βούλησεν.

Παραγομίαι Ενέρα αγρεύουσε.

'Ηδοναί παράλογοι παγιδεύουσεν άνθρωπου, με συγχωρούσαι τούτου τὰν ὁδὰν τῶν θείων ἐντολῶν, διεξέρχεσθαι.

Σειραϊς δε των έαυτου άμαρτιών έκαστος σφίγγεται ούτος 23. τελευτά μετά άκαιδεύτων.

Οία δε τισε δεσμοίς άφύκτοις, ταις έκ μακράς συνηθείας των είκείων πταισμάτων πλεκτάναις, συνέχεται πῶς δυσαποσπάστως δς έάν μείνη άμετανόχτος, καταντῷ εἰς ἀπώλειαν μετὰ τῶν μηδόλως δεξαιένων νουθεσίαν πυρίου.

Έπ δε πλήθους της αυτού βιοτής έξερβίης, και άπώλετο δι' άγροσύνην.

20.

22.

V. 'Από δὶ τὰς οἰκειοτάτης αὐτῷ, ὡς γενομένῳ κατ' εἰκόνα Ֆεοῦ καὶ ὁμοίωσεν, ἀτελευτήτα καὶ μακαρίας ἐν πνεύμαΤε ζωῆς, κατ' οἰκείαν γνώμην ἀπέρριπται καὶ τὰς ἐπυτοῦ σωτηρίας ἐςέρηται, διὰ προαίρεσεν ἀλόγιστον.

CAP. VI.

ν. τ. Υίε, εάν έγγυηση σόν φέλον, παραδώσεις χείρα έχθρο.

Τέχνον πνευματικόν, εἰ εἰς τὰν αύριον ἐπιδείξασθαι τό προσφιλές σοι σῶμα μετανοίας ἔργα θεῷ ἐπαγγέλλη, καὶ τὰν σὰμερον τὰς κατ' ἐπιθυμίας καὶ θυμόν σαρκικὰς πλαροῦν ὀρέξεις βουλόμενος, παρέξεις τὰν πρακτικὰν σου δύναμιν τῷ ποινῷ πολεμιῷ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, εἰς τὸ ἐργάζεσθαι ἄ σοι πρὸς ἀπώλιαν ὑποτίθασιν.

nayiç yap loxupa avopi ra idea zeiln.

Θύρατρου γάρ δυσέτεκτου άνθρώπω, ή τε έπεθυμία, και ό Βυμός, & δίκην χειλέων κεχηνότα πατά σχέσευ πρός τὰ αἰσθατὰ, τοῦ κατ' ἀρετὴν δρόμου τὸν λόγου κωλύουσε: και πάθεσε μὲν δουλεύειν τὴν σήμερου, τὴν δὲ κάθαρσεν εἰς τὴν αῦρεον ὑπερτίθεσθαι τοῦτο ἀνδραποδίζουσεν.

Καὶ άλίσκεται γείλεσιν ίδίου στόματος.

Και πρατείται ὁ ἄνθρωπος ταις άλογίστοις σχέσεσε τοῦ οἰπείου προαερετικοῦ ἀι' οῦ ὡς διά τενος στόματος, ὰμετῆς ἡ πακίας μεταλαμβάνει πατὰ ψυχήν.

3. Ποίει υίλ, & έγώ σοι έντέλλομαι, και σώζου.

Έργάζου, τέχνον πνευματικόν, άπερ σοι αὐτὸς ὑποτίθημε, καὶ ἀπὸ τῶν παραλόγων φυλάττου παθών.

Ήχεις γάρ είς χείρας κακών διά σόν φίλου.

Συνελαύνη γάρ εἰς τὸ τοῖς τοιούτοις ὁλεβρίοις άλώναι πά-Βεσι, διὰ τὸ προσφιλές σοι σώμα.

"Ισθε μή έκλυόμενος.

Εσο μά του τὸς ψυχὸς σου τόνου χαυνούμενος.

Παρόξυνε δε και τον φίλου σου ον έγγυήσω.

VI.

Παράθηγε δε μάλλον και αύτό τό φιλούμενόν σοι σαρκίου διεγείρων τοῦτο πρός έργασίαν τοῦ άγαθοῦ, ὁ δικαιοσύνης έργα ἐνδείξασθαι καθυκέσχου θεῷ.

Μά δώς ύπτον σοίς όμμασεν.

4.

Μή παράσχε κατά γνώμην ϋπνον ραθυμίας ταξε θεωρητικαίς σου δυνάμεσε, πρός την της άληθείας κατάληψεν.

Μηδε έπινυστάξης σοίς βλεφάροις.

Μήτ' ἐπὶ ταῖς κατ' αίσθησιν καὶ φαντασίαν ἀλόγοις δόξαις συγκατανεύσης ταῖς ὀρεκτικαῖς, μὰ γρηγορούσαις πρὸς τὰν ἐπιτυχίαν τοῦ ὅντος ἀγαθοῦ, διὰ τὸ τῆς τούτον ἐργασίας ἐκὶπονον' αίπερ ἀναπετάννυνται μὲν πρὸς τοῦτο, οἶά τινα βλέφαρα, γρηγορουσῶν τῶν θὲωρητικῶν πρὸς τὰν τῆς ἀληθείας κατάληψεν' μύουσι δὲ πρὸς αὐτό, ῥαθυμουσῶν πρὸς αὐτήν' κὰντεῦθεν τὸ φῶς τοῦ τῆς δικαιοσύνης ὰλὶκ ταύταις διατειχίζκοιν.

Ίνα σώζη ώσπερ δορκάς έκ βρόχων και ώσπερ όρνεον έκ 5. παγίδος.

Ούτω θέ σε διακείσθαι διακελεύομαι, δισως φυλάττη των ποικελοτρόπων άγρευτηρίων τοῦ άρχικάκου έχθροῦ· οῖα μέν τις όξυδρόμος καὶ άλτικωτάτη δορκάς, ὑπερπάδων ταῦτα κατ' ἀρετύν· οῖα θέ τι ἀεροπόρον καὶ ὑψιπετὶς πτηνόν, ὑπεριπτάμενος αὐτὰ κατὰ γνώσιν.

"Ισθι πρός του μύρμηκα & όπυρρέ και ζήλωσου τάς όδους 6. αύτου.

Απόβλεπε πρός το ευτελίζατον ζώον, τον μύρμηκα ω ρά-Συμε και γινώσκων τὰς φυσικάς Ιργασίας αὐτοῦ, μίμησαι ταύτας κατά προαίρεσιν.

Καὶ γενού έχείνου σοφώτερος.

Καὶ οία λογικός , νίκησον την εκρί τὰ σωματικά σογίαν αὐτοῦ , ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἐπιδεικνύμενος τὸ σοφόν.

Εκείνος γάρ γεωργίου μή υπάρχοντος.

7

'Ο τοιούτος γάρ μὰ εὐπορών τινός γεωργίου, ἐκ σπόρου προκαταβεβλημένου τῆ γῆ παρ' αὐτοῦ.

VI. Μυδε τον άναγκάζουτα έχων.

Μάτ' έχων τον πρός έργασίαν αὐτόν πατεπείγοντα.

8. Μηθε ύπο θεσπότην ών, ετοιμάζεται βέρους την τροφήν.
Μηθε θουλείας ζυγώ ύποκείμενος, εύτρεπίζει κατά τενα φυσικήν κίνησεν, έν τώ βερινώ καιρώ, την χρειώθη κατά τον χειμώνα τροφήν.

Πολλήν τε έν το άμητο ποιείται την παράθεσιν.

Πορεύθητε πρός την μέλισσαν.

'Αλλά γε πρός την μέλισσαν άπελθε, τὰ ταύτες έργα κατανούν.

Καί μάθε, ώς έργάτις έστὶ, την τε έργασίαν ώς σεμνήν ποιείται.

Καὶ γνώθι ότι καὶ αύτη ἐργάζεται, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀποτελεῖ ἐντιμώτατον.

"Ης τούς πόνως , βασιλιές τε καὶ ίδιωται πρός ύγείαν προσφέρουται.

Τοῖς δὲ κατὰ φύσεν ἐμμελεστάτοις ἔργοις αὐτῆς , ἔνδοξοί τε καὶ ἄδοξοι πρὸς ῖασιν χρώνται νοσημάτων παντοδαπών.

No Stevn ti igre nage nat inido Eoc.

Υπό πάντων τὶ ἀγαπάται όμου, καὶ διά Βαύματος ἄγεται. Καίπερ οὖσα τῷ ρώμη ἀσθενὸς, τὰν σοφίαν τιμόσασα προήχθη. Καὶ εἰ τῷ δυνάμει ἐσχὶν ἀδρανὸς, ἀλλ' ὅτι παρὰ τοῦ πάν των δεσπότου βεοῦ φύσει τὸ σοφὸν ἐκλαρώσατο, προτιμητέα τῶν τη κατή περίου οξέξ ες βλιουπίριου και τοις Νυμπαίν.

Αρλοκας κατά λιώσια και άθετμα, προτάπατεος εως των πογγή προτό, άγγ, στι την παύς βεσή Κάδιν αιαγρητώπας, και τογής κοκαζοπροπικό ισχής εκ πεδιουαίας Νυθπατικήν εστροσώ, κοκαζοπροπικό το ταμά και στα παία και συπατικήν εστροσώ, είς βεδακείαι μογγής ήπλικές τε απα και συπατικήν εστροσώ, είς βεδακείαι μογγής ήπλικές τε απα και συπατικήν εστροσώ, είς βεδακείαι μογγής της και στο προτάπατος και τα ερλά σου είς βεδακείαι μογής της και στο ποτάπατος και τα ερλά σου είς βεδακείαι πογής το και στο πογής το και τα ερλά σου είς βεδακείαι πογής το και στο πογής το και τα ερλά σου είς βεδακείαι πογής το και συπατικήν εστροσώς κατή κατή κατή προτάπατος το και τα εργά σου είς βερακείαι πογής το και συμματικήν εστροσώς κατή πογής στι την παρά βεσή και το και τα εργά σου είς βερακείαι πογής το και συμματικήν εστροσώς κατή το κατή το και συμματικήν επαί το και το κα

"Εως τένος όπυτρε πατάπεισαι;

9.

Μέχρι τίνος ω ράθυμε καταπεπτωκώς ύπάρχεις τζ φιλία του σώματος;

Πότε δε έξ υπνου έγερθήση;

Καί πότε ὡς ἀπό ὕπνυ τῆς πολλῆς περὶ τὰ ὅντως ἀγαλὸν ράθυμίας εξαναστῆς; εὶ οῦν μεδὰ παρὰ τῆς ἀλόγου φύσεως παιδεύμ, ὁν ἔδει τῷ λόγω ἐνάγεσθαι πρός τὸ ἀγαθόν, πῷν ἐξ αῦτὰς τῆς ἐκιρας τῶν ἐκραγμάτων μάνθανε, ὅτι καὶ τοὺς ῶρὸς
τὰ σωματικὰ ράθυμοῦντας ἔργα, καὶ τὸν περὶ ταῦτα πόνον φορτῷ πάντων καταράθυμεῖν τῶν τῆς ἄικαιοσύνης ἔργων.

'Ολίγον μέν ύπνοίς.

10.

Ποτε μεν ύπνω ραθυμίας δουλεύεις.

'Oliyon de nach.

Ποτέ δε το σαρκε χαρίζη ανάπαυσεν.

Μικρόν δε νυστάζεις.

Καὶ άλλοτε γυσταγμώ ἀπηδίας ὑπόπεισαι.

'Olivon di inannaliza repol oriso.

Ποτέ δ' αύθις δισμείς περί το στάθος τάς χείρας σου, μόνος ψιλούς διαλογισμούς κατέχων έπι καρβίας σε, και τούτους μά βεβαιών διά πράξιως.

Είτα παραγίνεται σοι ώσπερ κακός όδοιπόρος ή πενία.

Έπερχεται δε σοι μετά ταύτα, ώς τις βλαπτικός συνοδίτης, ή τε του κατ' άρετην πνευματικού πλούτου παντελής άποVI. ρία: ἐπὶ τῷ συνείναι σοι διαπαντός, καὶ συνδιεξιέναι τὰν παρούσαν ζωάν.

Καὶ ή ένδεια δοπερ άγαθός δρομεύς.

Και καθάπερ τις περί δρόμον όξυς, ή της γνώσεως ούκ είς τὸ παντελές ἀπορία, διὰ τὸν τοῦ συνειδότος ἐπὶ τοῖς κακοῖς ελεγχον, ἐνδεια: διὰ τὸ μὰ γεύσασθαι κατὰ ωράξιν και γνώναι τὸ χρηστὸν τοῦ ζυγοῦ, και τὸ ἐλαφρὸν τοῦ φορτίου τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν.

Εάν δε δοκνος ής, ήξει ώσπερ παγή ὁ άμητός σου.

Εί δί ποτε τὰν ἡκθυμίαν ἀκοτεναζάμενος, διεγηγερμένος ὑπάρχεις περί τὰν ἐργασίαν τοῦ ἀγαθοῦ, ἐλεύσεται δαψιλὰς οῖα πηγὰ ἄφθονα προχάουσα νάματα, ὰ τοῦ παρτοῦ τῶν τὰς δικαιοσύνης ἔργων συγκομιδὰ.

Ή δε ενδειά σου ώσπερ κακώς δρομεύς άπαυτομολήσει.

Τὸ δὲ διὰ τὸ ἐκ ψιλὰς ἀκοῦς, καὶ μὰ κατὰ πείραν πραπτικὴν εἰδέναι σε τὸ ὅντως ἀγαθόν, προσόν σοι πρώην κερὶ τὰν τούτου γνώσιν ἐνδεὲς, φεύξεται ἀπὸ σοῦ· οὐκ ὀξέως ώσκερ τῷ ἀπραξία τοῦ καλοῦ παραγέγονεν, ἀλλὰ σχολαιότερον ταῖς κατὰ μέρος ἐργασίαις τῶν ἐντολῶν, ὡς ἄτονὸς τις δρομεὺς, διὰ τὸ τὰς κτήσεως τοῦ ἀγαθοῦ πρόσαντες.

- 12. 'Ανὸρ ἄφρων καὶ παράνομος, πορεύεται ὁδοῦς οὐκ ἀγαθάς.
 "Ανθρωπος ἀγνοῶν τὸ ὅντως καλὸν, καὶ τὰ παράλογα πράττων, ἔν σκότει ἀγνοίας καὶ επροσκόμμασι κακίας, τὰν ἐαυτοῦ ζωὰν διεξέρχεται.
- 13. 'Ο δ' αὐτός έννεύει όφθαλμῷ, συμαίνει δὲ ποδὲ, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων.

'Ο αύτος δε άτε τὰ προσήποντα τοξς λόγοες ἀγαθά, και άξια γλώττη προφέρεσθαι, και άσεν ἀκούεσθαι, μή διαλογιζόπανουργευμένον και δολερόν πάλιν δή κοινωνούς τινάς ἔχειν τῶν πονηρῶν αὐτοῦ διανοημάτων, εξκοθεν βιαζόμενος, ἀρθαλμοῦ τε καὶ πονηρῶν ἀὐτοῦ διαντύλων χειρός, πονηρῶς ἐσχηματισμένοις κιπανουργευμένον καὶ δολερόν πάλιν δή κοινωνούς τινάς ἔχειν τῶν πονηρῶν αὐτοῦ διαντήλων χειρός, πονηρῶς ἐσχηματισμένοις κιΔιεστραμμένη δε παρδία τεκταίνεται κακά.

VI.

Παρεγκεκλιμένη δε του εύθεος διανοία, τα παράλογα δια-

Έν παντί καιρῷ ὁ τοιούτος ταραχὰς συνίστησε πόλει.

Ούτος κατά πάντα καιρόν εὐπραγίας ἡ δυσπραγίας, τάραχον παθών κατά γνώμαν ὑφιστά τῷ ἰδία ψυχῷ ἐν ῷ περιπολεῖ κατά διάθιστε ἡ τριὰς τῶν ταύτης δυνάμεων στάσεις ἐγείρων τοῦ τε ἐετιθυματικοῦ καὶ τοῦ θυμικοῦ κατὰ τοῦ λογιστοκοῦ, ἐν τῷ μὰτε κατ' ἐπιθυμίαν τῶν ἄδέων ἐγκρατεύεσθαι, μὰτε κατὰ θυμὸν ὑπομένειν τὰ θλιβερά.

Διὰ τοῦτο εξαπίνης έρχεται ή ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπή καὶ 15. συντριβή ἀνίατος, ὅτι χαίρει ἐπὶ πᾶσιν οῖς μισεῖ ὁ κύριος.

Ένθάν τοι αίφνιδίως ἐπέρχεται τούτφ ἡ αὐτοῦ ἐξολόθρευσις , ὑπάρχουσα χωρισμός τε ψυχῆς ἀπό σώματος , καὶ κόλασις τέλος οὐκ ἔχουσα. διότι ἐωιυφραίνεται πάσιν οῖς μισεῖ ὁ πάντων δεσπότης θιός , καὶ ἀποστρέφεται.

Συντριβήσεται δὶ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχώς.

Κολασθήσεται δ' ώς εξρηται, διά τόν έκ του βορβόρου των παθών μολυσμόν τῆς ψυχῆς έαυτου.

'Οφθαλμός ύβριστου.

17.

Βλέμμα μεμψιμοίρου.

Χείρες επχέουσαι αίμα δίπαιον.

Πράξεις μιαιφόνοι πατά δικαίου άνδρός.

Καρδία τεκταινομένη λογισμούς κακούς.

18.

Διάνοια έπετεχνωμένη πονηράς ένθυμήσεις.

Καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιείν.

Καὶ όρμαι εἰς βλάβην τοῦ πέλας ἐπεταχύνουσαι.

Έξολοθρευθήσονται.

Χωρήσουσεν είς ἀπώλειαν παντελή, ώς Βεή καὶ ἀνθρώποις μισούμενα.

Έκκαίει σε ψευσή μάρτυς άδικος.

TO.

Υπανάπτει δε ύπονοίας ούκ άληθείς ὁ ἐπιβεβαιούμενός τενος τὰς παρά τὰν ὀρθάν κρίσιν περί τοῦ πέλας ὑπολάψεις. VI. Καὶ ἐπιπέμπει πρίστις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν.

Και έτσαφίησεν έντευθεν έρεδας μεταξύ τών πρός άλληλως όμονοούντων όμογενών.

20. Υίλ, φύλασσε νόμους πατρός σου:

Τίκνον, ὁ τοῖς Δείοις κατὰ ψυχὰν ἐκτρέφω διδάγμασι, τὰρει τὰς ἐν τῷ γραφῷ ἐντολάς τοῦ διὰ τούτων σε κατὰ χάριν υἰοΔετούντος Δεοῦ.

Καὶ μὰ ἀπώση Βεσμούς μητρός σου.

Καὶ μὰ ἀποπέμθη τοὺς τεθέντας ἐν τῷ φύσει τῶν ὁ)ων παρ ρὰ τῆς πάντων αἰτίας σοφίας λόγους, εἶ εἰσεν αὐτὰ τὰ θεῖα Βελέματα, καθ' ὰ τὰ πάντα γιγόνασι, ταῖς πρὸς ἐργασίαν τοῦ καλοῦ δοθείσαὶς σοι δυνάμεσι παραχρώμενος.

21. "Αφαψαι δε αύτους έπε ση ψυχή διαπαντός:

Έπερέμασον δε τούτους τοὺς εν όλη τῆ γραφῆ καὶ τῷ φύσει λόγους, καθ εξεν εν τῆ ψυχῆ σου παρ' όλην σου τὰν ζωὰν ἀνέχων αὐτοὺς τῷ ὑψει τῆς εν πυεύματε θεωρίας.

Καὶ έγκλοίωσαι περί σώ τραχήλω.

Καὶ περίθες αὐτοὺς κατ' ἐνέργειαν ὡς τινα πλοιόν, τῷ συνάπτοντι τὰν αἴσθησιν τῷ νοὶ, ὡς τράχχλος τῷ κιφαλῷ τὸ λοιπὸν σῶμα λογιστικῷ σου· κατασφαλιζόμενος τούτοις αὐτὸ, ὡστε μὰ ἀιαφεύγειν τὰν ἀρετὰν κατ' ἔλλειψιν ἃ καθ' ὑπερβολὰν.

22. Ἡνίκα ἀν περιπατζε, ἐπάγου αὐτὸν, καὶ μετά σοῦ ἔστω. ὑΠούταν κινῷ κατ᾽ ἐνέργειαν, ἐπιρόρου ταύτην τὰν ἐν δλη τῷ Δείᾳ γραρῷ καὶ τῷ φύσει κατεσπαρμένην νομοΔεσίαν, ἐκείνα ποιῶν ἄπερ αῦτὰ σοι ὑποτίθησι καὶ συνέςω σει διὰ παντός, ἀποτρέπουσα δὲ πρός τὰ ταύτης σωτέρια.

 Ω ; δ' ἀν καθεύδης, φυλασσέτω στ, ΐνα έγειρομένω συλλάλη σοι.

σου, κεκρυμμένηση εξιάθεστης, τρόποις πρακτικοῖς άπατηλές θεωρίας και σαραλόγου όριξεως, όσως και σερός έργασίαν διανιστουτώς ψαστάς, περέπως και σερός έργασίαν διανι"Ότι λύχνος έντολή νόμου.

VI.

Διότι τὸ διάταγμα τῆς ἐν. ὅλη τῆ γραφῆ καὶ τῷ φύσει Βείας νομοθεσίας, οἶα μέν τις λυχνία λύει τὴν νυκτερινὴν ἀχλύν τῶν παθών.

Kal paç, xal edeç Çanç.

Οἴα ἀξ φῶς τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, τὰν ἀληθή τῶν ὅντων γνῶσεν Χαρίζεται καὶ ὡς εὐθεῖα ὁἀὸς, ἄγει κατ' ἀρετὰν Κωὰν.

Ελεγχος και παιδεία του διαφυλάσσειν σε άπο διαβολής 24. γλώσσης άλλοτρίας.

Φανέρωσίς τε τῶν πονερῶν έργων ἐστὶ, καὶ ἐπίσονος δε' ἐγκρατείας πρὸς τὸ ἀγαθόν ἀγωγὸ ῶστε διατερεῖν σε ἀπό τε τοῦ βαρυτάτου τῆς μειχείας ἐγκλήματος, καὶ ἀκό παντός ψόγου ἐτεροδόξου ἀνδρὸς, ἐπετηροῦντος πῶν ἔργον σου, ΐνα τὲ εῦρη διαβολῆς ἄξιον, καὶ διαβάλλη ἐκ τούτου καὶ τὴν ἀμώμητον πίστεν σου.

Υίλ μά σε νεκόση κάλλους έπεθυμία.

25.

Λοιπόν έν χυρέφ τέχνον, μά σε ήττήση χάλλους χρόνφ μαραινομένου άλόγιστος έφεσες.

Μηδε άγρευθής σοίς δυθαλμοίς.

Μηδε παγιδευθής άπό των σων όφθαλμών, ώραν γυναικός περιέργως όρωντων.

Μηδε συναρπασθής ἀπό των αύτης βλεφάρων.

Μπότ διά των προσκαλουμένων σου πρός μίξιν αίσχράν βλεράρων αὐτῆς, συνελκυσθῆς ταχέως, καὶ τοῦ σώφρονος καὶ καθεστηκότος έκστῆς λογισμοῦ.

Τιμά γάρ πόρνης, ώσεὶ καὶ ένὸς ἄρτου.

იჩ

Μίσθωμα γὰρ γυναικός πόρνης, ἐλάχιστον ὡσεὶ τίμημα ἄρτου ἐνὸς, ἀδονὰ πρόσκαιρος ὑπάρχον σαρκός, τῷ ταύτης ἀδυπαθεῖ ἐκαρκοῦσα ἐπὶ βραχύ.

Γυνή δε ανδρών τεμέων ψυχάς άγρεύες.

VII. Τήρησου τὰ ὑποτεθεμένα σοι τὰ πρακτία, ἐμὰ παραγγέλματα, καὶ ἀκινδύνως κατὰ ψυχὴν διεξίλθης τὴν παρούσαν ζωήν. Τοὺς δ' ἐμοὺς λόγους. ὥσπεο κόρας ὁμμάτων.

Τὰ δ' ἐμὰ βήματα, οἶς ὑπάρχει σοι τό όρξη τὴν ἀλάβειαν κατὰ γνώσεν, φύλασσε οἶά περ ὀφβαλμών κόρας.

3 . Πιείθου δε αύτούς σοις δακτύλοις.

Και περίαψαι αὐτὰ, κατὰ πράξιν ταῖς πρακτικαῖς τὰς ψυχῆς σου δυνάμεσιν ὅσως κενούμεναι κατ' αὐτὰ δίκην δακτύλων, πάν ἔργον ἐπιστημόνως «ρὸς πέρας αίσιον μεΩοδεύωσι».

Επίγρωφου δὶ ἐπὶ τὸ πλάτος τὰς καρδίας σου.

Επίθες όδι τῷ τούτων ψιλῷ γνώσει τὰν κατὰ πείραν τελειοτἰραν ἐγκολάψας ταῦτα κατὰ διάθεσεν τῷ πλάτει τὰς διανοίας συ.

4. Είπου την σοφίαν, σην απελφήν είναι.

Έπικάλεσαι όλική άγάση του μουογευή του Σεού και σατρός υίου και λόγου, την ευυπός ατου δύναμιν και σορίαυ, σόυ άδελφου ύσάρχειν, διά της έν συνύματι γνώσεως αὐτοῦ τοῦ κατά φύσιν υίοῦ τοῦ Σεοῦ και πατρός: τούτε τοῦ πατρός χρηματίζων κατά χάριν υίός.

Τὰν δὲ φρόνησεν, γνώρεμον περιποίησον σεκυτώ.

Αύτην δε την περί την σοφίαν άγάπον, ή τις δρεξις τε έστε Σεωρητική των τη σοφία περιεχομένων λογικών και γνωστικών μαθημάτων, και φρόνησις δνομάζεται, ώς τη κεκτεμένο αύτην, φέρθσα ταύτην την άκριβή πάντων νόησιν σοφίας, γνωστήν σοε ποίησον, διά της πασών των πρακτικών άρετων γενικώτατης άγάπης: δε ής πρός τον Βεόν λόγον άγάπη γνωρίζεται.

5. Ίνα σε τηρήση ἀπό γυναιπός άλλοτρίας και πονηράς.

Όπως σε φυλάξε ἀπό ἐπιθυμίας τὰς πατ' ἔλλειψεν μέν τὰς σωφροσύνης, ἐώσης τὰν ἀπόλαυσεν τοῦ συναρμοσθέντος αὐτὰ λό-γου κατὰ τὰν νόμον τὰς ἀνθρωπίνες φύσεως, παὶ ἐρώσης ἀπογαίειν ἀκολάστως τῆς πολυειδοῦς κατ' αξσθεσεν προσκαίρε ἀδονης: καθ' ὑπειβολὰν δὲ πόνους ἐρώσης τοῦ κατὰ ἀπό τῶν ἀδίων ἀλιθιώδα ἐγκράτειαν, ὡς μωραίνεσαν ἐν τῷ μὰ εξναι διὰ θεόν, κλλὰ ἐπιδείκνυσθαι δε' ἀνθρώπων ἀρέσκειαν.

Εάν σε λόγοις τοῖς πρός χάριν ἐμβάληται.

VII.

Είπίρ σε ή τοικύτη ἐκιθυμία λογισμοίς τοίς πρός τίσψεν, δ τοίς πρός ἐκαινον ἐμβιβάσειεν.

'Από γάρ Βυρίδος όκ του οίπου αυτής, είς τὰς ωλατείας 6. παρακόπτουσα.

'Από γάρ τενος πίσθητορίου ώς τενος θυρίδος, έκ της αἰσθήσεως, η ώς ἐν οἰκία τενὶ ἐνδιατρίβει, προκύπτουσα εἰς τὰς
εἰς ἀπώλειακ ἀγούσας εὐρυχώρους τῆς ἀκολασίας ὁδούς.

"Or ล้า ใช้ทู รถึง ส้อุกถ่ายง รร่มของ , พละเสษ ย้าชี้เลี อุกยาถึง.

Ω τενε αν έντύχη των αλογίστως βιούντων τζε απωλείας υίων, τῷ άλεκία νεάζοντε και ταῖς φρεσιν ἀτελεῖ.

Παραπορευόμενος * παρά γωνίας εν διόδοις οίκου αὐτῆς.
Μή ίθυτενῶς, παρά τὸν λόγον ὅἐ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸν ώσπερ γωνίαν συναπτικόν τῆς τε νοητῆς καὶ τῆς αἰσθητῆς φύσεως, τὴν γνώσεν τῶν αἰσθητῶν υἰῶν διεξερχομένων ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταῖς κατὰ τὰ αἰσθητῆρια. ἄ τινά εἰσι πρὸς τὰ αἰσθητὰ ὁδοὶ τῶν αἰσθητὰνων αῖς ὡς ἔν τισιν οίκοις αὐτη ἐνσιατρίβει.

Καὶ λαλούντα ἐν σκότει ἐσπερινῷ.

a

Καί ῷ τενε διαλογεζομένω ἐν σκότει ἀγνοίας, μεθ' ὁ ἄν ὑπὸ τὰν γάϊνον σάρκα κρυβώσε κατὰ τὰν περί ταύτην σχέσεν αὐτοῦ, αἰ διαυγάζουσαι τούτω τὰν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης θεῖαι ἐντολαὶ, ώσπερ ὑπὸ γῆν ἀκτῖνες ἐλιακαί.

Ήνικα αν ήσυχία νυκτερινή ή και ζοφώδης.

'Ο σηνίκε μη διαλογίζεται τι χρηστών, δε' άγνωσίαν καὶ αρρασίν του δντως καλού.

'Η δε γυνή συναντά αυτώ, είδος έχουσα πορνικόν.

ĩo.

Η τοιαύτη ἐπιθυμία ύπαντῷ αὐτῷ, ὁρμῶντι πρός αὐτὰν κατὰ γνώμην, εἴδωλον περιφέρυσα ἀμαρτίας, ἐκ τοῦ πόρἡω νεῦσαι τοῦ σώγρονος λογισμοῦ.

H moist view ihintnaan nepding.

VII. Ἡ τις ἐπιθυμέα παρασαιυάζει μὲν τὰς διανοίας τῶν μὰ βεβυνήτων τὰς φρίνας, ὁξέως φέρεσθαι πρὸς ἀμαρτίας.

11. Ανεπτερωμένη δέ έστι και άσωτος.

Υπάρχει όδ πρός μέν ταύταν όργωσα, του δε κατά ψυχήν πλούτου δαπανατικά.

Έν σίκω δε ούχ άσυχάζουσεν οι πόδες αὐτῆς.

Έν ή θε ώς εν οίκω τενί διατρίβει αλοθήσει, οὐ μένουσιν αλ κινήσεις αὐτῆς άμετάβατοι.

12. Χρόνον γάρ τενα έξω ρέμβεται.

Ποτέ μέν γάρ έν τοῖς φαινομένοις περιπλανάται κατά διάνοιαν.

Χρόνον δὶ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσας γωνίας ἐνεδρεύει.

Ποτέ δε έν ταϊς εύρυχώροις όδοις τῆς ἀμαρτίας, παρὰ πάντα λόγον, τὸν κατὰ τὰν ἐκάστου πράγματος εὕλογον χρῆσιν, δίκην γωνίας συνδεκτικὸν τοῦ φαινομένου πρὸς τὸ νοούμενον, λαθραίως τῷ λείῳ τῆς ἡδονῆς ἐπιβουλεύει ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς.

13. Είτα ἐπιλαβομένο ἐφίλησεν αὐτόν-

Μετά ταύτα δὲ κατασχούσα τούτον καθ έξιν , προσφιλή έαυτη άπειργάσατο.

'Αναιδεί δλ προσώπο προσείπεν αυτώ.

'Ανυποστόλως δε προσωμίλησε τούτω, τάδε είονει προσδιαλεξαμένη αυτώ.

14. Θυσία είρηνική μοι έστί.

Προσαγωγά ακταλλάττουσα πρός τὰ παρόντα, τοὺς διὰ τὰν κατά τὰν φθορὰν ὀδύνην, ἀπεχθώς πρός ταῦτα διακειμένους, ὑπάρχει παρ' ἐμοὶ πάντως ἡ κατὰ τὰν γένεσιν ἡδονὰ.

Σήμερον ἀποδίδωμε τὰς εύχας μου.

Φύσει του πυρίως άγαθου κατά το μέλλου άπολαύειν έφειμένη, κατά το παρόν το δοκήσει μοι άγαθου, παρά φύσεν γνωκικώς έπτελώ.

15. Ενέκα τούτου, έξηλ. Τον είς συνάντησεν σου.

Τούτου χάριν καταλείψασα τὰ νοούμενα, ἐξῆλθον πρὸς τὰ VII. φαινόμενα, ὑπαντῆσαι σοι τῷ κατολιγωρούντι τῶν μελλόντων διὰ τὰ ἐνεστῶτα.

Ποθούσα τὸ σὸν πρόσωπον, εύρηκά σε.

Ζητούσα σε τόν κατά γνώμεν τὰ παρόντα τῶν μελλόντων προαιρούμενον, ἐνέτυχόν σοι.

Κερίαις τέταχα την πλίνην μου.

Ταϊς ψυχιακίς σχέσεσε την σάρακ κατεδέσμησα, ώστε με ταύτη ταϊ; ωσικιλοτρόποις των ήδονων άωσλαύσεσεν, οἰά τενε κλίνε έπαναπαύεσθαι.

'Αμφιτάποις δὰ έστρωσα τοῖς ἀπ' Λίγύπτου.

Ταϊς δ' ἐκ τῆς ἀμαρτίας λειότησε τῆς ἡδονῆς, ταύτην ἡτοίμασα, τὸ τραχὸ τοῦ κατά Θεὸν βίου παρωσαμίνη.

Δεξέραγκα τὰν ποίτην με πρόκο, τον δε οξκον με πεναμώμο. 17.

Κατέρρανον την μέν σάρκα, εν ή ώς εν πραβάτω άπολαυστικώς άναπέπαυμαι, τη πρόκου δικην, άμέτρως διαχεούση την ψυχήν άπολαύσει των ύλικων την δε αξούησεν, έν ή ώς εν τεκι παραμένω είκητηρίω, τη οξάπερ κινάμωμον ήδυνούση καθ ήδονην, και δακνούση κατ όδύνην διακρίσει των αξούητων κατέρπληρώσασα.

Έλθε και άπολαύσωμεν φελίας έως δρθρου.

Παραγενού λοιπόν, και των δια δόξαν άλογον ποβουμίνων αμίν συναπολαύσωμεν, έως άν τό φως του τζε δικαιοσύνης αλέκ εν αμίν διαυγάσειε και τό τζε άγνοιας ακότος διασκεδάσαν τό δντως καλόν ύποδείξειεν.

Δεύρο και έγχυλισθώμεν έρωτι.

Έλθε, και τῷ τῶν προσκαίρων πόθι καταχρανθώμεν, τῷ κατὰ πρᾶξεν ἀπολαύσεε αὐτῶν μολυνόμενοε.

Ού γάρ πάρεστιν ό άνήρ μου έν οξεώ.

"Απεστε γάρ ὁ κατά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως νόμον συναρμοσθείς μοι λόγος τοῦ νοιροῦ οἰκητηρίου αὐτοῦ.

18.

19.

VII. Πεπόρευται όδον μακράν.

'Απήλθε τούτου μακράν, τή κατ' αξοθυσεν απάτη έμφελο-Χωρών, καὶ τοὺς τῆς κακίας ποικίλους τρόπους ἐπενοών.

Ευδεσμου άργυρίου λαβών έν χερσίν αὐτοῦ.

Τὰν γιάρ δίκαν ἀργυρία λελαμπρυσμένταν τῷ τῆς θείας ὡραιότοτος κάλλει, ψυχὰν λαβών κατὰ τὸ αὐτεξούσεον, ὡς ἔν τεσε
Κωτικῶς ταύτης δυνάμεως, μετὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς σαρκός κατησφαλισμένων ἔν' ὅταν αὐτη δια τὰν ἀξίαν ἐπαίρηται, δια τὸν
διὰ τῶν καθ' ὑπερβολὰν τῆς ἀρετῆς παθῶν ἐπιβουλεύοντος δαίκατος: ἐναπομένων δὲ τῷ κατ' αξοθησεν ἀπάτη τῶν ὑλικῶν, δια
νοῦν τῶν κατ' ἐλειψεν τῆς ἀρετῆς παθῶν.

Δε' ήμερων πολλών έπανήξει είς τον είκον αύτου.

Οὐ διὰ βραχέος καιροῦ ἐπανελεύσεται εἰς τό κατὰ νοῦν αὐτοῦ οἰκιτύριου, ταῖς διὰ τὰς ἐν ωνεύματι φυσεκής βεωρίας, κατὰ μέρος τῆς ψυχὸς ἀπὸ τῶν κατ' αίσθησεν τύπων πρός τὰν ἀλάθειαν ἀναβάσεσεν.

21. 'Απεπλάνησε δε αύτον πολλή όμελία.

Εξυπάτησε τοίνυν τῷ μακρῷ ἐντυχίᾳ, συγκαταθέσθαι αὐτῷ τοῦτον παρασκευάσασα.

Βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ τῶν χειλίων ἐξώκειλεν κὐτόν.

Δεσμοίς τε τοίς έκ των πρός τὰ αἰσθετὰ σχέσεων τῶν αἰσθήσεων, δε' ὧν ὧς τενων χειλίων παύτα ἀσπάζεται, ἐξέστηστο αὐτόν τοῦ βεβακότος πάντως φρονόματος.

22. 'O ซีริ ธัสเทอโอบ์มิทุขธง สบัรทู้ มะสอุณภิสธุร.

'Ο τοιούτος δ' ύπετάγη αὐτζ τῷ κόθο τῶν κατ' αῖσθησεν ἐδίων δελεασθείς.

"ελοπερ δὶ βούς ἐπὶ σφαγήν ἄγεται.

Καθάπερ δε βούς άποκαμών περί το τες έργασίας φερέπονον, φέρεται πρός σημγάν, ούτω δά και αύτος, άποκαμών τῷ έπεπους, τῆς άρετῆς, πρός τὰν νεκροποιόν άγεται άμαρτίαν. Kal Gones wowe int despoye.

VII.

Και καθώσκες κύων έλκόμενος πρός δεσμούς σχολάζει τοῦ φυλάττειν ἀπό τῶν ἐπιβουλευόντων, οῦτω καὶ οῦτος, ἐπιιγόμενος δεσμαθάναι τῷ κατ' ἐνέργειαν ἀμαρτία, παύεται τοῦ φυλάττειν ἐαυτόν ἀπό τῶν ἐπιβουλευόντων δαιμόνων κατὰ ψυχήν.

Η ώς έλαφος τοξεύματε πεπληγώς είς τό ήπαρ.

3.

"Η ώσπέρ τις έλαφος τοῖς ὑψηλοτάτοις δρεσεν ἐμφιλοχωρῶν, τό ἢπαρ βέλει πληγείς, νεκρός ὑπό τῶν ἄγρευτῶν ἄγεται, τὸν αὐτόν τρόπον καὶ οὖτος τρωθείς κατ' ἐπεθυμίαν τῶν προσκαίρων τῷ βέλει τοῦ τῶν ἀμετέρων ψυχῶν βηρευτοῦ, ἐστερφαίνος τῆς πνευματικῆς ζωής, πρός πῶσαν κακίαν ἄγεται ὑπ' αὐτοῦ, τῆς οὐρανίου σχολάσας διαγωγῆς.

Entidet at Gante ferter tie navida.

Καθάπερ δε τε πτηνόν όξεως φέρεται πρός την άγραν δελεασθέν, ούτω και ούτος, άθρόον τη άμαρτια διά της φαντασίας κατά διάθεσεν έφεστάμενος, σπουδάζει ύπό του είρημένου θηρευτού άγρευθήναι.

Ούπ είδως ότι περί ψυχής τρέχει.

'Αγνοών ότι πρός ἀπώλειαν σπεύδει της ίδιας ψυχής.

Νύν ούν ώ νέὶ ἄκουέ μου.

24.

Αρτε τοίνυν τεχνίον μου πείθου μοι.

Καὶ πρόσεχε ρήμασε στόματός μου.

Καί ἐπιμελώς διάπεισο περί τὰ ἐμὰ παραγγέλματα.

Μή έπελενάτω είς τὰς ὁδούς αὐτῆς ή καρδία σου.

-5

Μὰ ἐκτραπείτω σου ἡ διάνοια εἰς τὰς οἴά τενας ὁδοὺς πρὸς αὐτὰν τὰν ἄλογον ἐπιθυμίαν φερούσας ἀπρεπεῖς ἐνθυμάσεις.

· Καὶ μὸ πλανηθής ἐν ἀτρακοίς αὐτής.

Μήτε μήν ἀπατηθής ταις των προσχαίρως εύφραινόντων διε-Εόδοις αύτως.

Πολλούς γάρ τρώσασα καταβίβληκεν.

26.

Πλείστους γάρ τῷ κέντρῳ τῆς ἡδονῆς, κατὰ ψυχήν ωλὸ» ἔασα, έλεεινὸν πτῶμα πεσείν παρεσκτύασε. VII. Καὶ ἀναρίθμητοί είσεν, ούς πεφόνευκεν.

Καὶ οὐδείς ἀνθρώπων ἀριθμέσαι δυνήσεται, οῦς τῷ άμαρτία ἐνίπρωσεν.

26. 'Οδοί ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς ταμιεῖα 治ανάτθι.

Ή γὰρ αἴσ治ησις, ἢ τινι αὖτη ὡς οἴκφ ἐμφιλοχωρεῖ, δια
περιφυλάτων, ὑπάρχει οἶά των αἰσληριων ποιακλοτρόπφ ἀντιλήψει των

σἰσλητων, ὑπάρχει οἶά τινες ἀπωλείας ὁδοὶ, καταφέρουσαι εἰς

τὰς ἀποταμιεύσεις τοῦ καλ' ἀμκρτίαν ὀλέλρου τῆς ψυχῆς. αὖ
τὰ γὰρ διὰ τῶν αἰσλήσεων, ἐν σχέσει γενομένη τῶν αἰσλητῶν,

ρου δραξαμένη καιροῦ, ἐνδείζηται αὐτὸν κατ' ἐνέργειαν.

CAP. VIII.

ν. ι. Διό σύ την σοφίαν πήρυξον.

Διά τούτο αὐτός τόν τού Βιού μονογινή υίόν και λόγον, τὰν ἐνυπόστατον αὐτοῦ δύναμιν και σορίαν, ὑποτιβέμενόν σοι τα αὐτοῦ βελάματα μεγάλυνον ταῦτα τῶν σῶν σαρκικῶν προτιμῶν βελημάτων.

2. Ίνα φρόνησίς σοι ύπακούση ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν.

Όσως ή φέρουσα δυχσεν κατά λόγον ένέργετα τῆς ψυχῆς, ὑπείξη σοι, πρός τὸ τὰν ἄλογον ἐπιθυμίαν δι' ἐγκρατείας ἀναχαιτίζειν· ὁ γὰρ τοῦ Βεοῦ ἐνυπόστατος λόγος, πέρας ῶν τῶν γνωστῶν ὡς ἀλήθετα, ὑπάρχει δι' ἐαυτὸν ἐπέκεινα τῶν τῆς γνωἐντων· καθ' οὺς γεγόνασί τε τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς διὰ τὰ πάντα ἐν τοῖς πῶσιν ἐστίν.

'Ανά μέσον δέ τρίβων έστηκε.

Μέσον ψυχή τε και σώματι, οξα τές έξ άμφοτέρων γήπως αμαγενέρλειαν κακιών ζαταται, ψε ξαΧατον οδεκτον, κοινον αλαπορ ρωμον ας των κατ, εγγειφεν τες αδετές, και ρεεδογέν κατ, λάττων διαφότερα: τὰ μὸν νὰρ κατ' Ιλλειδεν τῆς ἀρετῆς πάθη. VIII. τό μέν ήθος της ψυγής διακθείρουσε, την δε σάρκα μολύνουσε. τά δε καθ' ύπερβολήν, σκοτίζουσε μέν την ψυγήν, διά θεόν έπιτροδεύουσαν το άναβόν οβείρθοι δε την σάρχα, άποσερούντα ταύτην της παρά της ψυχης πρός σύστασιν όφειλομένης προvelue girac *.

* muri ?

Παρά γάρ πύλαις δυναστών παρεδρεύει.

Παρά γάρ ταξε των φαινομένων μέν άντιληπτικαζε, τούτου δί του νοουμένου τούτων κίτίου λόγε, δίπην πυλών κατά Βεωρίαν είσαγωγοϊς * πρός τό ἐπιγνωσθήναι αὐτόν πατά νοῦν τῆ ψυ... * cod. εἰσχή, διατρίβει αλοθέσεσε των μά έττημένων τη άπάτη της έπεpartiac ray operay.

En de elocodore buveltur.

Έν δὲ ταῖς τοικύταις κύτοῦ πρός νοῦν εἰσελεύσεσε, μέγαλύντται διά των πατά μέμμοιν αύτου άγαθων έργων ώς των ορώντων αύτὰ δοξαζόντων τούτου του τού παυτός αξτιαν άγα-200 και ταύτα μέν τά τὸς σοφίας.

Υμάς δε ώ ανθρωποι παρακαλώ.

Υμάς δε τούς των της ανθρωπίνες φύστως λόγον σώον φυλάττοντας, και τοίς μιν τραρά φύσεν πάθεσε μή υποπίστοντας , φύσεως δ' αὐτῆς καταφρονείν μέπω δεδυνημένους , οὐ κατ' έντολήν την ταύτης καταφρόνησεν άπαιτώ, φόβου τινά έπεσείων ύμεν, άλλ' έν τῷ ἀναδιδάσκειν τὰς τοῦ ὑπέρ φύσιν λόγου χάρετας, πρός πόθον έφέλχομαι της τελειστέρας διαγωγής.

Καί προίεμαι έμην φωνήν υίοξς ανθρώπων.

Il popiou de thy euly didagnalian, and tele die te pona φρονείν τὰ τὰς κάτω γνώσεως ἀνθρώσεων, και οὐ θεού χρηuatičovet.

Νοήσατε ακακοι πανουργίαν.

5.

Γνώτε οἱ πάσης κακίας καθαρεύρντες, τὴν παντὸς ἀγαθού έμμέθοδον ένέργειαν έπιγνόντες κατά πράξιν τάς του θεου έντολάς και είς φωτισμόν έντευθεν άπό της είσαγωγικής καθάρσεως προκόψαντες.

VI. Καὶ έπιπέμπει πρίσεις ανά μέσου άθελφων.

Καὶ ἐωαφέησεν ἐντεῦ. Θεν ἔρεδας μεταξύ τῶν ωρός ἀλλήλως όμουρούντων όμογενῶν.

20. Τίὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου:

Τίκνον, ὁ τοῖς βείσες κατά ψυχήν ἐκτρέφω διδάγμασε, τήτρει τὰς ἐν τῷ γραφῷ ἐντολές τοῦ διὰ τούτων σε κατά χάρεν νίοβετούντος βεοῦ.

Καὶ μὰ ἀπώση Βεσμούς μητρός σου.

Καὶ μὰ ἀποπέμψη τοὺς τεθέντας ἐν τῷ φύσει τῶν ὅἰων παρὰ τῆς πάντων αἰτίας σοφίας λόγους, οἶ εἰσεν αὐτὰ τὰ θεῖα Βελέματα, καθ' ὰ τὰ πάντα γεγόνασε, ταῖς πρὸς ἐργασίαν τοῦ καλοῦ δοθείσαὶς σοι δυνάμεσε παραχρώμενος.

21. Αραψαι δε πύτους έπε σφ ψυχή διαπαυτός:

Έπερέμασον δε τούτους τους έν όλη τη γραφή και τη φύσει λόγους, καθ' έξεν εν τη ψυχή σου καρ' όλην σου την ζωήν ἀνέχων αυτούς τῷ ὑψες τῆς έν πνεύματε θεωρέας.

Καὶ έγκλοίωσαι περί σῷ τραχήλο.

Καί περίθες αὐτοὺς κατ' ἐνέργειαν ὡς τινα πλοιόν, τῷ συνάπτοντι τὴν αἴσθησιν τῷ νοὶ, ὡς τράχελος τῷ κεφαλῷ τὸ λοιπὸν σῶμα λογιστικῷ σου· κατασφαλιζόμενος τούτοις αὐτὸ, ὡστε μὴ διαφιύγειν τὴν ἀρετὴν κατ' ἔλλειψιν ἢ καθ' ὑπερβολήν.

22. Ἡνίκα ἀν περιπατζε, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω. Ὁπόταν κινῷ κατ' ἐνέργειαν, ἐπιφόρου ταύτην τὴν ἐν δλη τῷ Βεία γραφῷ καὶ τῷ φύσει κατεσπαγμένην νομοβεσίαν, ἐκείνα ποιῶν ἄπερ αὖτη σοι ὑποτίβηστ' καὶ συνέςω σοι διὰ παντός, ἀποτρέπουσα μέν σε ἀπό τῶν λυμαινομένων σου τῷ ψυχῷ, προτρέπουσα δὲ πρὸς τὰ ταύτης σωτήρια.

 Ω_{τ} δ' αν καθεύδης, φυλασσέτω σε, ένα έγειρομένο συλ-

Εως δ' κυ απρακτής, τυρότω σε από πάσυς άπατηλής Ωιωρίας και ειαραλόγου όριξιως, όπως και ειρός Ιργασίαν διανισταμένω ύποτιθή συι τὰ χρήσιμα, την πιρί ταύτα της ψυχός σου πικρυμμένη διάθεσεν, τρόποις πρακτικοϊς άπαγγίλλοντι. "Οτι λύχνος έντολή νόμου.

VI:

Διότι το διάταγμα της έν όλη τη γραφή και τη φύσει θείας νομεθεσίας, οία μέν τις λυχνία λύει την νυκτερινήν άχλυν των παθών.

Kai oue, xal bobe Cure.

Οῖα δὶ φῶς τοῦ τῷς δικαιοσύνης ἡλίου, τὰν ἀληθή τῶν ὅντων γνῶσεν χαρίζεται καὶ ὡς εὐθεῖα ὁδὸς, ἄγει κατ' ἀρετήν καὶ γνῶσεν, εἰς τὰν κατὰ νοῦν καὶ λόγον ἐν ἐνεύματε θείαν ζωήν.

Ελεγχος καὶ παιδεία τοῦ διαφυλάσσει» σε ἀπό διαβολής 24. γλώσσης άλλοτρίας.

Φανέρωσίς τε τῶν σουφρῶν ἔργων ἐστὶ, καὶ ἐσίσονος δε ἐγκρατείας πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀγωγὰν ῶστε διατορεῖν σε ἀπό τε τοῦ βαρυτάτου τῆς μοιχείας ἐγκλάματος, καὶ ἀπό παντὸς ψόγου ἐτεροδόξου ἀνδρὸς, ἐπιτεροῦντος σῶν ἔργον σου, ἔνα τὲ εὖρη διαβολῆς ἄξιον, καὶ διαβάλλη ἐκ τούτου καὶ τὰν ἀμώμητον πίστεν σου.

Υίλ μά σε νεκόση κάλλους έπεθυμέα.

25.

Δοικόν έν χυρέφ τέχνον, μέ σε ήττήση χάλλους χρόνφ μαραινομένου άλόγιστος έφεσες.

Μηδέ άγρευθής σοίς όφθαλμοίς.

Μηθε παγιθευβής ἀπό των σων όφβαλμών, ώραν γυναικός περιέργως όρωντων.

Μηθέ συναρπασθής από των αυτής βλεφάρων.

Μηθε διά των προσκαλουμένων σου πρός μίξιν αἰσχράν βλιφάρου αὐτῆς, συνελκυσθῆς ταχέως, καὶ τοῦ σώφρουος καὶ καθιστηκότος ἐκστῆς λογισμοῦ.

Τιμή γάρ πόρνης, ώσει και ένδε άρτου.

26.

Μίσθωμα γάρ γυναικός πόρνης, ελάχιστον: ώσεὶ τίμημα άρτου ένὸς, ὑδονὰ πρόσκαιρος ὑπάρχον σαρκός, τῷ ταύτης ὑδυπαθεί ἐπαρκοῦσα ἐπὶ βραχύ.

Γυνή δε άνδρων τεμέων ψυχάς άγρεύες.

VI. 'Ανδρών δ' ή τοιαύτη γυνή ωκγιδεύει ψυχάς, ών ελος ό παρών κόσμος οὐκ ἔστιν ἀντάξιος.

Άποδήσει τὶς πῦρ ἐν κόλωφ, τὰ δὲ ἰμάτια οὐ κατακαύ σει; ἡ ωεριπατήσει τὶς ἐπ' ἀνθράκων ωυρός, τοὺς δὲ ωσόδας
 οὐ κατακαύσει; οὐτως ὁ εἰσελθών πρὸς γυναϊκα ὖπανδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς.

Ποπερ γάρ ό μεν έγκολπωσάμενος πύρ, κατακαύσει τὰ ἰμάστια, ό δ' ἐπ' ἀνθράκων βαδίσας, τοὺς πόδας, τèν αὐτὸν τρόπου ὅ τε παρεμβαλών ἐαυτὸν δι' αἰσχρᾶς πράξεως, πρός γυναξιαστελών. ὁ μεν γὰρ τὸ δίκαν πυρός ὑπανάπτων, τὸν ἀκαρτίαν ἀκοτελών. ὁ μεν γὰρ τὸ δίκαν πυρός ὑπανάπτων, τὸν ἀκαρτίαν ἀκοτελών. ὁ μεν γὰρ τὸ δίκαν πυρός ὑπανάπτων, τὸν ἀκαναντελών, εἰδωλα τῆς αἰσχρᾶς πράξεως ἀκοθείς τῆ ψυχῆ, ἀκοτερρώσει τὰς ἀρετὰς, ἀς αὐτη κατὰ προαίρεσιν ὡς άμφικ τινα περιβιβλημένη, ἀπὸ τοῦ χειμώνος φυλάττεται τῶν παθών. ὁ δὲ ἀκοτερρώσει τὰς ἀρετὰς, ὰς αὐτη κατὰ προαίρεσιν ὡς άμφικ τινα περιβιβλημένη, οὺς τὸ ωῦρ ἐσανῆψε τῆς σαραλόγου ὀρέξεως, διαφθερεί τὰ ἀγαθὰ διανοψματα τῆς ψυχῆς. δι' ὧν ὧς μικε φέρεσθαι.

30. Ού θαυμαστόν έλν άλω τίς κλέπτων.

Καί ξένον μεν ούθέν έστεν, έάν τες έπε πλοπή πραταθή. Κλέπτει γάρ τά άλλότρια, Ένα ων έχει ένδεως πορεσθή.

31. Eur de ale, anoriser inrunlugime.

Φωραθείς δε και κατασχεθείς, άποδώσει έπταπλασίως δ αφείλετο.

Και πάντα τα ύπαργοντα αὐτοῦ δούς, ρύσεται έαυτόν.

Καὶ πάσαν τὰν προσούσαν αὐτῷ περιεσίαν παρασχών, ἀπολυθήσεται τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος.

 Ο δε μοιχός, δε' ένδειαν φρενών, ἀπώλειαν τη έαυτοῦ ψωχο περιποιείται.

Ο δὶ περιπεπτωκώς τῷ τᾶς μοιχείας ἐγκλήματε, οὐ-μόνον

δι' άφροσύνην, την ίδιαν άπόλλει ψυχήν κατά διάνοιαν και κα- VI. τά πράξιν, ώς εξρηται.

'Οδύνεις τε παι άτιμίαν ύποφέρει.

33.

'Αλλά και αίκισμούς σαρκός, και ύβρεις ύρίστασαι.

Τὸ δὶ δνειδος αύτου ούκ έξαλειφθήσεται είς τον αίωνα.

Καὶ ὑπό μεγίζην μέμψεν έστὶ παρά πάσαν αὐτοῦ την ζωήν.

Μεστός γάρ ζυγός της μοιχευθείσης αὐτῷ γυναικός, μίσος 34. τρέφει κατ' αὐτοῦ, πλήρες ζηλοτυπίας.

Où peiserat ès quipa upistus.

Ούα οίπτειρήσει αύτον όταν πρίνηται μετ' αύτου.

Ούκ άνταλλάσσεται ούδενός λύτρου την έχθραν.

35.

Οὐδὲ σπείσεται τούτφ διά τινος τρόπου.

Ούδὶ μὲ διαλυθή πολλών δώρων.

Ούδε παταλλαγήσεται μετ' αύτου, κάν πάνυ πολλά δωρα παρέχη αύτφ.

CAP. VII.

 ${
m Y}$ ει, φύλασσε δμούς λόγους.

W. E

Τίπνου τὰς ἐμάς τέρει διδασκαλίας.

Τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς πρύψον παρά σεαυτῶ.

Τά δ' εμά παραγγέλματα τῷ σῷ ψυχῷ ἐναποταμίευσον· ελικῶς περὶ ταῦτα διατιθείς, καὶ μὰ ἐπιπολαίως μόνοις ἐσἰν αὐτῶν ἀκροώμενος.

Υίὰ τίμα τὸν κύριον, καὶ ἰσχύσεις.

Τέχνου, σέβου καλώς του κάντων δεσπότην Ωεόν, κάντευ-Ωεν δυναμωβήση κατά του κοινού έχβρου των άμετέρων ψυχών, ανώτερος διατυρούμενος των τούτου έπιβουλών.

Πλάν δε αὐτοῦ, μὲ φοβοῦ άλλον.

Έχτος δε του Βεού, έτερον μό φοβού. άλλος γάρ ουδείς είς γέτναν καταχρίναι δεδύνοται.

Φύλασσε έμας έντολάς, και βιώσεις.

2

VII. Τήρησου τὰ ὑποτιθιμένα σοι τὰ πρακτέα, ἐμὰ ωπραγγέλματα, καὶ ἀκινδύνως κατὰ ψυχὴν διεξέλθης τὰν παρούσαν ζωὰν.
Τοὺς δ' ἐμοὺς λόγους, ὥσπερ κόρας ὀμμάτων.

Τὰ δ' ἐμὰ ἡἡματα, οἶς ὑπάρχει σοι τὸ ὁρῷν τὴν ἀλέθειαν κατὰ γνώσεν, φύλασσε οἶά περ ὀφθαλμῶν κόρας.

3. Περίθου δε αύτούς σοίς δακτύλοις.

Καὶ περίαψαι αὐτὰ, κατὰ πράξι» ταῖς πρακτικαῖς τῆς ψυ-Χῆς σου δυνάμεσεν όπως κενούμεναι κατ` αὐτὰ δίκην δακτύκου, πᾶν έργον ἐπιστημόνως πρὸς πέρας αίσιον μεΩοδεύωσεν.

Επίγραψου δε έπε το πλάτος της καρδίας σου.

Επίθες δε τη τούτων ψιλή γνώσει την κατά πείραν τελειοτέραν άγκολάψας ταϋτα κατά διάθεσεν τῷ πλάτει της διανοίας συ.

4. Είπου την σοφίαν, σην αδελφήν είναι.

Έπικάλεσαι όλική άγάως του μουσγενή του Βεού και σατρός υίου και λόγου, τηυ ένυπός ατου δύναμιν και σοφίαυ, σόυ άδελφου ύσάρχειν, διά της έν συεύματι γνώσεως αύτου του κατά φύσιν υίου του Βεού και πατρός τούτε του πατρός χρηματίζων κατά χάριν υίος.

Την δε φρόνησεν, γνώρεμον περικοίησον σεπυτώ.

Αύτην δε την περί την σοφίαν άγάπεν, ή τις δρεξις τε έστε Σεωρητική των τή σοφία περιεχομένων λογικών και γνωστικών μαθημάτων, και φρόνησις δνομάζεται, ώς τή κεκτημένη αὐτην, φέρθσα ταύτην την άκριβη πάντων νόησιν σοφίας, γνωστήν συι ποίησον, διά της πασών τών πρακτικών άρετων γενικώτατης ἀγάπης: δι' ής ή πρός τον βεόν λόγον ἀγάπη γνωρίζεται.

5. Ίνα σε τηρήση άπό γυναικός άλλοτρίας και πονηράς.

Όπως σε φυλάξη ἀπό ἐπεθυμέως της κατ' Ελλειψεν μέν της σωγροσύνης, ἐώσης την ἀπόλαυσεν τοῦ συναρμοσθέντος αὐτή λόγου κατὰ τὸν νόμον της ἀνθρωπένης φύσεως, καὶ ἐρώσης ἀπολαύειν ἀκολάστως της πολυειδοῦς κατ' αξσθησεν προσκαίρε ήδονης: καθ' ὑπερβολήν δὲ πόνους ἐρώσης τοῦ κατὰ ἀπό τῶν ἀδίων ἀλεθιώδης ἐγκράτειαν, ὡς μωραίνεσαν ἐν τῷ μὰ εἴναι διὰ θεόν, ἀλλά ἐπιδείκνυσθαι δε' ἀνθρώπων ἀρέσκειαν.

Εάν σε λόγοις τοῖς πρός χάριν ἐμβάληται.

Είπέο σε ή τοικύτο έπιβυμία λογισμοίς τοίς πρός τίσψιν, λ τοίς πρός δακινου έμθιβάσειου.

'And yap Jupidos in row olnou auris, sie rae whateins 6. REPERTATIONS.

And yap rives air Arreptou de rives Aupides. Ex vis aiσθήσεως , η ώς έν οίκια τενί ένδιατρίβει , προκύπτουσα είς τάς είς ἐπώλειαν ἀγούσας εὐρυγώρους τῆς ἀκολασίας ὁδούς. : σ.

Όν αν ίδη των αφρόνων τέκνων, νεανίαν ένδες φρενών.

ΤΩ τινι αν έντύχη των άλογίστως βιούντων της απωλείας υίων, τη ήλεκία νεάζοντε και ταίς φρεσίν απελεί.

Παραπορευόμενος * παρά γωνίαν εν διόδοις οίκου αύτης. 8.

Μή ίθυτενώς, παρά τόν λόγον δε της άνθρωπίνης φύσεως τον ώσπερ γωνίαν συναπτικόν της τε νουτής και της αίσθητής φύστως, την γνώσεν των αλαθητών υλών δεεξερχομένων έν ταίς enspyriais rais nara rà aisAntipia. à tivà rise apos tà ai-διατρίβει.

Kal lalouve to exirt ierepera.

Kal & reve dealogetouten to exore dyvolac, ued & do und τάν γήϊνου σάρκα κρυβώσι κατά τήν περί ταύτην σχέσεν αύτου, αί διαυγάζουσαι τούτω την άδον της δικαιοσύνης Βείαι έντολαί, ώσπερ ύπο γών άκτίνες ήλεακαί.

Ήνίκα αν ήσυχία νυκτερενή ή και ζοφώδης.

Οσορνίκα μη διαλογίζεται τι χρηστόν, δι' άγνωσίαν και κορασίν του όντως καλού.

Ή δε γυνή συναντά αύτω, είδος έγουσα πορνικόν.

IO.

Η τοιαύτε έπιθυμία ύπαντε αύτω, όρμωντι πρός αύτην πατά γνώμην, είδωλον περιφέρθσα άμαρτίας, έκ του πόρρω νευσαι του σώγρονος λογισμού.

Ή ποιεί νέων έξεπτασθαι καρδίας.

VII. Ἡ τις ἐπιθυμία παρασκιυάζει μὲν τὰς διανοίας τῶν μὰ βεβηκότων τὰς φρένας, ὀξέως φέρεσθαι πρὸς ἀμαρτίας.

11. Ανεπτερωμένη δέ έστε και άσωτος.

Υπάρχει δε πρός μέν ταύταν όργωσα, του δε κατά ψυχάν πλούτου δαπανατικά.

Έν οίκω δε ούχ ήσυχάζουσιν οι πόδις αύτης.

Έν η δε ώς εν οίπω τενί διατρίβει αἰσθήσει, οὐ μένουσεν αἰ πενήσεις αὐτῆς ἀμετάβατοι.

12. Χρόνον γάρ τενα έξω ρέμβεται.

Ποτέ μέν γάρ έν τοῖς φαινομένοις περιπλανάται κατά διάνοιαν.

Χρόνου δὶ ἐν πλατείαις παρὰ πάσας γωνίας ἐνεδριύει.

Ποτέ δε έν ταϊς εύρυχώροις όδοις τῆς έφαρτίας, παρά πάντα λόγου, τὸν κατά τὰν ἐκάστου πράγματος εὕλογον χρᾶσιν, δίκην γωνίας συνδεκτικόν τοῦ φαινομένου εκρὸς τὸ νοούμενον, λαθραίως τῷ λείφ τῆς ὑδονῆς ἐσιβουλεύει ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς.

13. Είτα ἐπελαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν-

Μετά ταῦτα δὲ κατασχοῦσα τοῦτον καθ' έξεν , προσφελ $\tilde{\kappa}$ έαυτ $\tilde{\tau}_{\tilde{\kappa}}$ ἀπειργάσατο.

'Αναιδεί δε προσώπω προσείπεν αύτω.

'Ανυποστόλως δε προσωμέλησε τούτω, τάδε οίονει προσδιαλεξαμένη αύτῷ.

14. Θυσία είρηνική μοι έστί.

Προσαγωγή παταλλάττουσα πρός τὰ παρόντα, τοὺς διὰ τὴν κατὰ τὰν φθορὰν ὀδύνην, ἀπεχθώς πρός ταῦτα διακειμένους, ὑπάρχει παρ' ἐμοὶ πάντως ἡ κατὰ τὴν γένεσεν ἡδονὰ.

Σήμερον αποδίδωμε τάς εύχάς μου.

Φύσει του πυρίως άγαθου κατά το μέλλου άπολαύειν έφειμένη, κατά το παρόν το δοκέσει μοι άγαθον, παρά φύσεν γνωμικώς έκτελώ.

15. Ενεκα τούτου, έξηλθον είς συνάντησίν σου.

16.

Τούτου χάριν καταλείψασα τὰ νοούμενα, ἐξῆλθον πρός τὰ VII. φαινόμενα, ὑπαντῆσαι σοι τῷ κατολιγωρούντι τῶν μελλόντων διὰ τὰ ἐνεστώτα.

Ποθούσα τὸ σόν πρόδωπον, εύρηκά σε.

Ζητούσα σε τόν κατά γνώμην τὰ παρόντα τῶν μελλόντων προαιρούμενον, ἐνέτυχόν σοι.

Κερίαις τέταχα την αλίνην μου.

Ταϊς ψυχικαίς σχέσεσε την σάρκα κατεδίσμησα, ώστε με ταύτη ταϊς ποικελοτρόποις των ήδονων άπολαύσεσεν, ολά τενε κλίνς έπαναπαύεσθαι.

'Αμφιτάποις δὲ ἔστρωσα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου.

Ταϊς δ' έπ τῶς άμαρτίας λειότησε τῆς ήδονῆς, ταύτην ήτοίμασα, τὸ τραχὰ τοῦ κατά Δεὸν βίου παρωσαμένη.

Δεξέραγκα την πρίτην με πρόπω, τον δε οίκον με κεναμώμω. 17.

Κατιρόμενον την μέν σάρπα, εν ή ώς εν πραβάτω άπολαυστικώς άναπέπαυμαι, τη πρόπου διαπν, άμέτρως διαχιούση την ψυχρο άπολαύσει των ύλικων την δε αξαθησιν, έν ή ώς εν τενι παραμένω οίκητηρίω, τη οξώπερ πινάμωμου ήδυνούση καθ ήδορανου δε ταύτας, τοῦ έκ τῆς άμαρτίας μολυσμοῦ, καὶ άμφοτέρας κληρώσασα.

Έλθε και άπολαύσωμεν φιλίας εως δρθρου. 18.

Παραγενού λοιπόν, και των διά δόξαν άλογον ποθουμένων κρίτν συναπολαύσωμεν, έως άν τό φως του της δικαιοσύνης ήλίκ εν κρίτν διαυγάσειε: και τό της άγνοίας σκότος διασκεδάσαν το οντως καλόν υποδείξειεν.

Δεύρο και έγκυλισθώμεν Γρωτι.

Έλθε, και τῷ τῶν προσκαίρων πόθω καταχρανθώμεν, τῷ κατὰ πράξεν ἀπολαύσει αὐτών μολυνόμενοι.

Ου γάρ πάρεστεν ο άνηρ μου έν οίκω.

* "Απεστε γάρ ὁ κατά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως νόμον συναρμοσθείς μοι λόγος τοῦ νοιροῦ οἰκητηρίου αὐτοῦ. VII. Πεπόρευται όδον μακράν.

'Απήλθε τούτου μακράν, τή κατ' αξοθησεν άπάτη έμφελο-Χωρών, καὶ τοὺς τός κακίας ποικίλους τρόπους έπενοών.

30. Ενδεσμον άργυρίου λαβών έν χερσίν αὐτού.

Τὰν γάρ δίκον ἀργυρίκ λελαμπρυσμέναν τῷ τῆς θείας ἀραιότυτος κάλλει, ψυχὰν λαβών κατὰ τὸ αὐτεξούσιου, ὡς ἔν τισε
τυτος κάλλει, ψυχὰν λαβών κατὰ τὸ αὐτεξούσιου, ὡς ἔν τισε
χερσί, ταῖς προαιρεταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ, πρὸς πρόνοιαν τῆς
ζωτικῆς ταὐτης ἀυνάμεως, μετὰ τοῦ ἀξόκιν ἐπαίρυται, ἀιὰ τὸν
χοῦν συστίλλυται: καὶ μὰ συλάται ωαρὰ τοῦ λαθραίως ταὐτη
ἀιὰ τῶν καθ' ὑπερβολὰν τῆς ἀρετῆς παθῶν ἐπεβουλεύοντος ἀκίτὸν πρὸς τὰν σάρκα τῆς ψυχῆς σχίσιν, καὶ τοὺς τρόπους ἐπενοῶν τῶν κατ' ἐλλειψιν τῆς ἀρετῆς παθῶν.

Δι' ήμερών πολλών έπανήξει είς τον οίκον αύτου.

Οὐ διὰ βραχέος καιροῦ ἐπανελεύσεται εἰς τὸ κατὰ νοῦν αὐτοῦ οἰκητόριου, ταῖς διὰ τῆς ἐν επνεύματε φυσεκῆς Βεωρίας, κατὰ μέρος τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῶν κατὰ αἰσθησεν τύπων κρὸς τὰν ἀλάθειαν ἀναβάσεσεν.

21. Απεπλάνησε δὲ αὐτόν πολλή ὁμιλίς.

Έξυπάτυσε τοίνυν τη μακρά έντυχία, συγκαταθέσθαι αὐτη τούτον παρασκευάσασα.

Βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ τῶν χειλέων ἐξώπειλεν κὐτόν.

Δεσμοίς τε τοίς έκ των πρός τὰ αἰσθετὰ σχέσεων των αἰσθησεων, δε' ων ως τενων χειλίων παυτα ἀσπάζεται, ἐξέστησεν αὐτὸν τοῦ βεβηκότος πάντως φρονώματος.

22. 'Ο δε έπικολούθησεν αύτη κεπφωθείς.

'Ο τοιούτος δ' ύπετάγη αὐτή τῷ πόθω τῶν κατ' αῖσθησεν ἐδίων δελεασθείς.

"Πσπερ δί βους έπι σφαγήν άγεται.

Καθάπερ δε βούς αποκαμών περε τό τες εργασίας φερέπονου, φέρεται πρός σφαγάν, ούτω δά και αυτός, αποκαμών τώ επιπόνω τως άρετας, πρός του νεκροποιόν άγεται άμαρτίαν.

EIZ TAZ HAPOIMIAZ.

Καὶ ώσπερ κύων έπὶ δεσμούς.

VII.

Καὶ καθώσπερ κύων έλκόμενος πρός δεσμούς σχολάζει τοῦ φυλάττειν ἀπό τῶν ἐπιβουλευόντων, οῦτω καὶ οῦτος, ἐπιιγόμενος δεσμηθῶναι τῷ κατ' ἐνέργειαν ἀμαρτία, παύεται τοῦ φυλάττειν ἐαυτόν ἀπό τῶν ἐπιβουλευόντων δαιμόνων κατὰ ψυχήν.

Ή ώς έλαφος τοξεύματε πεπληγώς είς τό ήπαρ.

.7

"Η ώσπέρ τις έλαφος τοῖς ὑψηλοτάτοις ὅρεσιν ἐμφιλοχωρῶν,
τὸ ἦπαρ βέλει πληγείς, νεκρὸς ὑπό τῶν ἀγρευτῶν άγεται, τὸν
αὐτόν τρόπον καὶ οὖτος τρωθείς κατ' ἐπιθυμίαν τῶν προσκαίρων τῷ βέλει τοῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν Βηρευτοῦ, ἐστερημένος
τῆς πνευματικῆς ζωῆς, πρὸς πᾶσαν κακίαν ἄγεται ὑπ' αὐτοῦ,
τῆς οὐρανίου σχολάσας διαγωγῆς.

Σπεύδει αλ ώσπερ δρυεου είς παγίδα.

Καθάπερ δε τι πτυνόν όξεως φέρεται πρός την άγραν δελεασθέν, ούτω και ούτος, άθρόου τη άμαρτία διά της φαντασίας κατά διάθεσιν έφιστάμενος, σκουδάζει ύπό τοῦ είρυμένου θηφευτοῦ άγρευθήναι.

Ούκ είδως ότι περί ψυχής τρέχει.

Αγυσών ότι πρός ἀπώλειαν σπεύδει της ίδίας ψυχής.

Νύν σύν ω υίλ απουέ μου.

24.

"Apre tolvus texvios pou meisou pot.

Καὶ πρόσεχε ρήμασε στόματός μου.

Καὶ ἐπιμελῶς διάκεισο περὶ τὰ ἐμὰ παραγγέλματα.

Μή έπελενάτω είς τὰς όδούς αύτης à παρδία σου.

25.

Μή έπτραπείτω σου ή διάνοια είς τὰς οδά τενας όδοὺς πρός αὐτήν την άλογον έπιθυμίαν φερούσας ἀπρεπείς ένθυμήσεις.

Καὶ μή πλανηθές ἐν ἐτραποῖς αὐτές.

Μήτε μήν ἀπατηθής ταις των προσκαίρως εύφραινόντων διε-Εόδοις αύτης.

Πολλούς γάρ τρώσασα καταβίβληκεν.

2б.

Πλείστους γάρ τῷ κέντρῳ τος ὑδονος, κατὰ ψυχήν κλίμο ξασα, έλεεινὸν πτώμα πεσείν παρεσκεύασε.

VII. Καὶ ἀναρίθμητοί τίσεν, οῦς πεφόνευκεν.

Καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀρεθμήσαι δυνήσεται, οῦς τῆ άμαρτία ἐνέκρωσεν.

26. 'Οδοί ἄδου ὁ οἴκος αὐτᾶς, κατάγουσαι εἰς ταμιεία 治ανάτυ.
'Η γὰρ αἴσθησις, ἢ τινι αὖτη ὡς οἴκω ἐμφιλοχωρεῖ, διαφοροφονιένη τῷ διὰ τῶν αἰσθηρίων ποικιλοτρόπω ἀντιλήψει τῶν αἰσθητῶν, ὑπάρχει οἴά τινες ἀπωλείας ὁδοὶ, καταφέρουσαι εἰς τὰς ἀποταμιεύσεις τοῦ καθ' ἀμαρτίαν ὀλέθρου τῆς ψυχῆς. αὕτη γὰρ διὰ τῶν αἰσθήσεων, ἐν σχέσει γενομένη τῶν αἰσθητῶν, περιφυλάττει καθ' ἔξιν τὸν ἴδιον ὅλεθρον, μέχρις ἀν προσφόρου δραξαμένη καιροῦ, ἐνδείζηται αὐτὸν κατ' ἐνέργειαν.

CAP. VIII.

ν. ι. Διό σύ την σοφίαν πηρυξου.

Διὰ τοῦτο αὐτός τὸν τοῦ Βεοῦ μονογενο νέον καὶ λόγον, τὴν ἐνυπόστατον αὐτοῦ δύναμιν καὶ σοφίαν, ὑποτιβέμενον σοι τὰ αὐτοῦ βελήματα μεγάλυνον ταῦτα τῶν σῶν σαρκικῶν προτιμῶν Βελκιμάτων.

 Ϊνα φρόνησίς σει ὑπακούση ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν.

Όσως ή φέρουσα δυσσιν κατά λόγον ἐνέργεια τῆς ψυχῆς, ὑπείξη σοι, πρός τό τὴν ἄλογον ἐπιθυμίαν δι' ἐγκρατείας ἀναχαιτίζειν. ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ ἐνυπόστατος λόγος, πέρας ὧν τῶν γνωστῶν ὡς ἀλήθεια, ὑπάρχει δι' ἐαυτόν ἐπέκεινα τῶν τῆς γνωὅντων. καθ' οῦς γεγόνασὶ τε τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς διὰ τὰ πάντα ἐν τοῖς πῶσιν ἐστίν.

'Ανά μέσον δε τρίβων έστοπε.

Μέσον ψε των κατ' ελλειψεν της άξετης, και ύπερβολήν κατ' ένεργειαν κακιών Ισταται, ώς έσχατον όρεκτον κοινόν άγαθόν ύπάρχων ψυκότη των κατ' ελλειψεν της άρετης, και ύπερβολήν κατ' λάττων αμφότερα, τὰ μέν γὰρ κατ' Ελλειψιν τῆς αρετῆς πάθη , VIII. τό μέν ήθος της ψυγής διαφθείρουσε, την δε σάρκα μολύνουσε. τά δε καθ' ὑπερβολήν, σκοτίζουσε μέν τάν ψυχήν, διά θεόν έπιτηθεύουσαν το άγαθόν φθείρθοι θε την σάρχα, άπος ερούντα ταύτην της παρά τζε ψυχής πρός σύστασιν όφειλομένης προvolue aurae *.

* aury ?

Παρά γάρ πύλαις δυναστών παριδρεύει.

Παρά γάρ ταίς των φαινομένων μέν άντιληπτικαίς, τούτου δὶ τοῦ νοουμένου τούτων αἰτίου λόγε, δίκην πυλών κατά Эεωρίαν εἰσαγωγοῖς * πρός τὸ ἐπιγνωσθῆναι αὐτόν πατά νοῦν τῆ ψυ * cod. εἰσχή, διατρίβει αλαθέσεσε των μέ έττεμένων τη απάτη της έπιpartiac ran éparan.

Er di elvedoic upverrnt.

Έν δὶ ταῖς τοικύταις κύτοῦ πρός νοῦν εἰσελεύσεσε , μέγαλύνεται διά τών κατά μέμησεν αύτου άγαθών έργων ώς τών ορώντων αυτά δοξαζόντων τούτον τον του παντός αίτιον άγα-3ού και ταύτα μέν τὰ τῆς σοφίας.

Урас де й йээрыног парахады.

Υμάς δέ τους των της ανθρωσίνης φύσεως λόγον αώον φυλάττοντας, καὶ τοῖς μὶν ωαρά φύσιν πάθεσε μὰ ύποπίωτοντας , φύσεως δ' αὐτῆς παγαφρανεξυ μήπω δεδυσημένους , οὐ κατ' έντολήν τήν ταύτης καταφρόνησεν άπαιτώ, φόβον τινά έπεσείων ύμεν, άλλ' έν τῷ ἀναδιδάσκειν τὰς τοῦ ὑπὲρ φύσεν λόγου χάρετας, πρός πόθου έφέλπομαι της τελειστέρας διαγωγής.

Και προέφμαι έμην φωνήν υίοξς άνθρώπων.

Προφέρω δε την έμην διδασχαλίαν, και τοις διά το μόνα φρονείν τὰ τῆς κάτω γνώσεως ἀνθρώσων, καὶ οὐ θεοῦ χρηματίζουσι.

Νοήσατε άκακοι πανουργίαν.

Γνώτε οἱ πάσης κακίας καθαρεύοντες, τὴν παντός άγαθου έμμέθοδον ενέργειαν: έπιγνόντες κατά πράξιν τάς του θεου έντολάς. και είς φωτισμόν έντευθεν άπό της είσαγωγικής καθάρσεως προκόψαντες.

5.

VIII. Oi de danideuree, enfende ampdian.

Οἱ δὲ μήσου τυχόντες συτρικές παιδείας πρός κάθαρσιν, ἐμβάλλετε εἰς τὰς ἐδέας ψυχάς τὰν ζωογόνον περὶ θεοῦ ἔννοιαν· ἄ τις διὰ τὸν ἐρρυπωμένον βίου φόβοι αὐτοῦ, πάσος ἐκκαθαίρει κηλίδος.

 Εἰσακούσατε μου , σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἐνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

Πείσθητέ μοι· τίμια γαρ φθέγξομαι· καὶ ωροκζω έκ στό-

7. "Οτι αλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου.

Διότι μοι ὁ δίκην φάρυγγος διατικός νοῦς, τοῦ ψυχὰς σχρίζοντος οὐρανίου άρτου, φροντίσει πάντως διδάξαι ὑμᾶς τὰν ἐν δλοις ἀλάβειαν· τοῦτον δαλαδὰ τὸν ὑπὸ πάσος τὸς ατίσεως παρυττόμενον ἐνυπόστατον τοῦ βεοῦ λόγον.

Εβδελυγμένα δε έναντίον έμου χείλη ψευδή.

Βθελυπτοί θε έναντίου έμου, οἱ τό άληθές μὰ ἀπαγγέλλοντες λόγοι.

8. Μιτά δικαιοσύνας πάντα τὰ βάματα τοῦ στόματός μου.

Μετά κρίστως άρρεπούς πάντα τὰ έμα παραγγίλματα.

Οὐδὰν ἐν αὐτοῖς σχολιόν, οὐδὰ στραγγαλιώδες.

Ούδιν εν αύτοις ψευδος ύσιοκρινόμενον την άληθειαν, ούτε μήν του ευθίος εκτετραμμένου.

ο. Πάντα ένώπια τοῖς συνιρύσι.

Απαντα φανερά τοις συννεύουσε πρός τό άγαθόν, και διά της κατά πράξεν πείρας, των έντολων την έπες ήμην κτησαμένοις.

Καὶ όρθὰ τοῖς εύρίσκουσε γνώσεν.

Καὶ εὐθύτατα τοῖς ἐξετάζουσε καὶ καταλαμβάνουσε γνως:κῶς τὸ ἀληθές.

το. Λάβετε παιδείαν και με άργύριον.

Κτήσασθε ύπερ μεν άργύριου καθαρόν, την έπιπόνως των άπο κακίας κηλίδων την ψυχήν έκκαθαίρουσαν ωφέλιμου κατά, πράξεν των άρετων άγωγήν. Καὶ γνώσεν ύπλρ χρυσίου δεδοχίμασμένου.

VIII.

Υπέρ δε χρυσίου δοκιμασθέυ έν πυρέ, φως γνώστως, τῷ καμίνο των ἀκουσίων πειρασμών μηδαμώς έλαττούμενου.

'Ανταιρείδεσθε δε αίσθήσει, χρυσίου καθαρού.

'Αντί του ξαρίζεσθαι έλπίδι του τεθασαυρισμένου ύμεν άκιβδάλου χρυσίου, τζ έκ του άγαθου, του έναντίου διακρίσει, σταρίζεσθε: ώστε μά καταπίπτειν έξ άγνοίας, εἰς κραμνούς κακ κίας και βάραθρα.

Κρείσσων γάρ σοφία λίθων πολυτελών.

Καλλίου γάρ ὁ τὸ χείρου ἀποδιαιρών τοῦ πρείττονος λόγος, καὶ τών πολυτίμων λίθων αύτών.

Πάν δε τίμιου, ούκ άξιου αύτης έστιυ.

Ότε τούτα ούδλα των παρ' ύμεν τιμίων αντάξιου, δε τάδε διδάσχει δε' όλης της γραφής και της φύσεως.

Έγω ή σοφία κατεσκήνωσα βουλήν.

12.

Έγω 6 του Βεού λόγος έν ταϊς των πεστευόντων μοι ψυχαις ἐπυξάμην τὰν ώς τενα σκηνὰν φυλάττουσαν αὐτὰς ἀνωτέρας τὰς ἐκ τοῦ φλογμοῦ των παθών μελανώσεως, ἀρετὰς καὶ κακίας διάκρισεν.

Καὶ γνώσεν καὶ έννοιαν έγω ἐπτκαλτσάμην.

Καί την των όντων γνώσεν, ή όντα είσι, και την έξ αὐτων περί έμου του πάντων αίτίου Βεού, έννοιαν έφειλκυσάμην αὐταῖς πεστευθείς ὑπὶ αὐτων, και είς έθεκην και φυσεκήν και Βεολογεκήν φιλοσοφίαν ταὐτας ἐναγαγών.

Φόβος πυρίου, μισεξ άδικίκυ, ύβριν τε ύπερηφανίαν, καὶ $_{13}$, έδούς πονηρών, καὶ στόμα άπιστον.

πων ψυχαίς ποιούμενα την πάροδον, τὰ κατ' ελλειψεν τῆς ἀρεράλογον ἀποστρέφεται φεμί δὰ τῆν τε κατ' ελλειψεν τῆς ἀρεβολὰν ταύτης, φυσίωσεν καὶ τὰς απερὶ τῶν ὅντων ἀλογίστους βοξας δι' ὧν τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα ἐν ταῦς τῶν ἀνθρώκαι τὰν και τῆς κονηρίας πνεύματα ἐν ταῦς τῶν ἀνθρώVIII. της πάθη ταύταις ύποτιθέασι: καὶ τὴν περὶ ἀθείας διδασκαλίαν αὐτῶν ἡν ταῦτα ποιοῦνται πρὸς τοὺς μὰ θεῷ, ἀλλ' ἐαυτοῖς τὰ κατορθώματα ἐωιγράφοντας: διόωερ ταῦτα αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, διὰ τοῦ πρὸς αὐτὸν φόβου ἀπαγορεύων, οἰονεὶ λέγει.

Μεμίσηκα όλ έγω διεστραμμένας όδους κακών.

Έρθελυξάμην δε, αύτος άρετης ύπάρχων κανών, τὰς τῆς κατά ταύτην εὐθύτητος έπτετραμμένας, κατ' ελλειψιν αὐτῆς καὶ ὑπερβολὴν, ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς διατριβάς τῶν ἰφευ-ρετῶν τῆς κακίας δαιμόνων.

14. Έμη βουλή και άσφάλεια.

Παρ' έμου, του τᾶς δικαιοσύνης ήλιου, άνθρώποις παρέχεται, ώς μέν το νοιρόν τᾶς ψυχῆς διμα φωτίζοντος, ή μετά πε-Οῶν ἀποκρουομένε τῷ θέχαιοσύνης ήλιου, ἀνθρώποις παρέχε-

Έμη φρόνησες, έμη δε ίσχύς.

Παρ' έμου έστε τούτοις, ως έσχάτου όρεκτου, ή φέρουσα δυμσεν όρεξες του άγαθου παρ' έμου τε πρός την τούτου έργασίαν τούτοις δίδοται δύναμις, ως ένυποστάτου δυνάμεως του βεού και πατρός.

15. Δι' έμου βασιλείς βασιλεύουσι-

Δι' έμου, ως Ατού λόγου, οι των παθών αυτοκράτορες έννόμων επιστατούσε τζ επιθυμές και τώ θυμώ.

Καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην:

Καὶ οἱ καθυποτάσσοντες τὰν σάρκα τῷ πνεύματε, τὸν χοῦν κατὰ πράξεν ἐβικῶς διαπλάττοντες, διὰ τούτε σημειοῦνται ὡς διὰ μέλανος, τὰν τῶς ψυχῆς ἀρρεσῶ κρίσεν πρὸς τὰ κάτ' ἔλλικψεν τῆς ἀρετῆς καὶ ὑπερβολὰν πάθη ἐμοῦ τὸν λόγον τῆς ἀρετῆς τούτοις ὑπαγορεύοντος.

16. Δι' έμου μεγιστάνες μεγαλούνται.

Δι' τροῦ, ὡς ἀλαθήτου γνωςοῦ, και ἐσχάτε δρικτοῦ, οἰ κατὰ γνῶσιν και ἀριτὰν προῦχοντις, κατὰ ταὐτάς ωιριφανεῖς καὶ ἐπίδοξοι γίνονται.

Καὶ τύραννοι δι' έμου πρατούσε γύς.

VIII.

Καὶ οἱ τὰν γάϊνον σάρκα παραβιαζόμενοι, (πρὸς) τὸ ταύτης ἀπονεκρώσαι φρόνημα, δεὶ ἐμοῦ αὐτῆς κυριεύουσεν: ὡς τὸν κό-Δον πρὸς τὰ νοούμενα ἀπὸ τῶν φαινομένων μετάγοντος.

Έγω τούς έμε φελούντας άγαπώ.

17.

Αύτος, διά των έμων έντολων, τους άγαπωντάς με άπαλλάττων των παραλόγων παθών, γνώριμον τουτοις την πρός αυτους άγάπην μου καθιστώ. κάν πάντας άνθρώπους, ώς πλάσμα Εδιον άγαπω, έπίσης βέλων πάντων την σωθηρίαν.

Θί δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρώσουσε χάριν.

σαν την άληθειαν αύτους όδηγειν, ίμου της σοφίας την μέθεξιν.

Τὰ νοῦν κινούμενοι μετ' ἐφέσεως, τῆς τοῦ ὁμοφυοῦς μοι πνεύκατος ἐπιτεύξονται χάριτος. Χαριζομένα τούτοις, ἐν τῷ εἰς πᾶ-

Πλούτος από δόξα έμοι ύπάρχει, από ατήσες πολλών, από 18. διαπιοσύνα.

'Ο γάρ των έν έτσηγελίαις άτσοκειμένων άκένωτος Απσαυρός, και ὰ άκήρατος εϋκλεια, τὰ ὑπὶρ φύσιν άγαθά, πρός δὲ και κατά φύσιν ἢ τε καθ ἔξιν γνώσις των διαφόρων λογων καθ' οὺς γεγόνασί τε τὰ πάντα και ἀκίνητα μένεσι, και ἡ κατὰ τούτους ωρός τὰ κατ' έλλειψιν τῆς ἀρετῆς και ὑωειβολὴν πάθχ, ἀρρεπὴς κρίσις, ἐν ἔμοι ἐστιν, ὡς δοτῆρι μὲν τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν, αἰτίω δὲ τῶν κατὰ φύσιν.

Βέλτιον έμε παραίζισθαι, ύπερ χρυσίον παι λίθον τίμιον 19. πολύν.

Κρείττον λοιπόν ύπλο χρυσόν τε και λίθους με εύαρεθμότους πολυτιμάτους, τά έν κόσμφ τερπνά, έμε τόν τές άθανασίας καρπόν, ώς έν παραθείσω τῷ δλφ κόσμφ συλλέγειν ἐν τῷ αΐρειν με ἐκ ἐκίντων, κατὰ τὰν ἐν ἐνιύματε φυσικὰν θεωρίαν ἀὐτῶν, ὡς ὑπὸρ πάντα κατὶ οὐσίαν ὑπάρχοντα.

Τὰ δὲ ἐμὰ γεννέματα κρεῖσσον άργυρίου ἐκλεκτοῦ.

Τὰ δὲ ἰμὰ Βελέματα, οἶς διὰ τὰ πάντα πῶσε πάντα γί-

30.

VIII. νομαι κατ' ἐνέργειαν, κάλλιόν είσιν ὑπὸρ ἐπίλεκτον ἄργυρον, ὡς τοὐτου καθαρωτέρους καὶ λαμπροτέρους ἀποδεικνύοντα τοὺς ποιοῦντας αὐτά·

Έν όδοῖς δικαιοσύνης περιπατώ.

Ταύτα γάρ οίά τενας όδους είς την άμεμπτον άγοντα πολετείαν, δεδασκαλικώς δεεξέρχομαι.

Καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος άναστρέφομαι.

Καί μέσον των έμου της άληθείας έξηρτημένων, και μή δι' άνθρωπαρέσκειας ύποκρενομένων το άγαθον, ποιητικών τούτων των θελημάτων μου τρόπων, περιπολώ των κατ' έλλειψεν της άρετης και ύπερβολήν άπάντων παθών.

21. Ινα μερίσω τοϊς έμλ άγαπωσεν υπαρξεν.

Όπως διανείμω τοῖς έμε ποθούσε, κατά το μέλλον άναλόγως εκάστω, τον άδάπανον πλούτον τῆς κατά χάριν θεώσεως.

Καὶ τοὺς Βησαυρούς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

Κάντεύθεν πληρώσω τὰς θεωρχτικάς καὶ ὀρεκτικάς δυνάμεις, αῖς τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν γνώσεν ἐν ζως αὐτων ἀπεῶησαύρισαν, ποθείν ? τῶν ἐν ἐπαγγελίαις με ἀγαθών, κατά τὸ παθείν * καὶ ἰδείν τὰν ἐμὰν λαμπρότητα, καὶ χορτασθάναι ἐν τῷ ὀρθάναι τούτοις τὰν δόξαν μου.

΄ Εκν κναγγείλω ύμεν τὰ καθ΄ ήμέραν γινόμενα ; μνεμωνεύσω τὰ έξ αίωνος ἀριθμηθέντα.

Έπει τὰν διδάξω ύμας τὰ κατὰ τὴν το σαρκὶ ἀνατολέν με τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίε, ἐπὶ σωτηρές τῶν ἀνθρώπων τελούμενα, ἀναμυήσω τοῦ διεξελθεῖν τὰ σαρὰ τῷ τοῦ πατρός μου βουλῆ ἀἰδίως ὑπάρχοντα περὶ ἐμοῦ μυστήρια.

33. Κύριος έκτισε με άρχην όδων αύτου, είς έργα αύτου.

Γίνωσκε τοίνυν ότε ὁ έμὸς πατὰρ, καὶ τῶν ὅλων ἀεσπότης Βεὸς, εὐδόκησε κτιτον σαρκί με γενέσβαι τὸν ἄκτισκον ὡς ἄν οἱ πρὸς αὐτόν δεὰ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ὁδεύειν βελόμενοι, ἐμοὶ οἴά περ ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἔπωνται, πρώτφ ταὐτας ἀνθρωποπρικῶς ὁδεύοντι καὶ ἔχωσί με ὑπογραμμόν εἰς τὸ κατὰ μέμησεν έμην τὰ θεία τζε δικαιοσύνης έργα εργάζεσθαι καὶ VIII. ούτω μέν έκτισε με τὸν άκτιστου.

Πρό του πίωνος έθεμελίωσε με. ...

25.

Πρό δε παντός αίωνος είχε την περέ της ένσάρπου οίκονομίας μου ύσεράγαθον βουλήν, ως τενα προϋποτεθειμένον ταύτης θεμέλιον.

Έν άρχη, πρό του την γην ποιήται, και πρό του τας άβυσ- 24. σους ποιήσαι πρό του προελθείν τας πηγάς των υθάτων πρό 25. του όρη έδρασθήναι.

Κατ' άρχὰς πρίν ὁ τὰν γῶν παραγαγείν, και τάς τῶν ὑδάτων ἀβύσσους, και πρίν ὁ τὰς τούτων ἀναβλῦσαι πηγὰς, και πρό τοῦ τὰ ὅρη ποξεν λαβείν.

Πρό δὲ πάντων βουνών γεννά με.-

Πρό δε της παραγωγής και αύτων πασών των άγγελεκών τώς ξεων, αι καθάπερ βανοί τενες, παυτός άλσυς ύψελωμένος, πάνστων των αισθησών κτεσμάτων ύπέρτεεντας, και πάσης ύλης άπηλλοτρίωντας, φυσεκώς και άϊδίως γεννά με.

Κύριος έποίησε χώρας, και αθικήτους, και ακρα αίκούμενα 26. τῆς ὑπ' οὐρανόυ.

Καί γάρ ὁ έμός πατήρ, και των ώλων δεσπότης, έπ του μά όντος είς το είναι παρήγαγε τὰ τοῦ περιγεία τοῦς ε μέρη, και τμέμαται τό τε πολλών οίκητόρων και έθνων όλων χωρυτικόν, και τὸ μὰ όλως οίκούμενον, και είτι πέρας είκ τῆς γῆς, και οίκητοράς τενας κέπτηται.

Ήνίκα ήτοιμαζε τόν ούρανόν, συμπαρήμην αύτώ.

27.

Όταν δε εὐτρέπεζε τόν εὐρανόν ἢλίω και σελήνη και άςρους καθωραίζων αὐτόν, συνυπέρχον αὐτῷ και συνήργεν, ἐμοεύσιος αὐτῷ ὑπάρχων και ἐνυπόστατος δύναμις και σορίας.

Καὶ ότε ἀφώριζε τον έπυτου βρένον ἐπ' ἀνέμων.

Καί ότε τής ούσιωδώς ύφεστώσης αύτου βασιλείας, του έξ αύτου έππορευομένε, και έν έμοι όμοουσίως άναπαυομένε, παναγίου πνεύματος άφείρου την χάρεν, έπαναπαύεσθαι τοϊς άγγεVIII. λικοῖς πνεύμασε καὶ οὐρανίοις, τὴν πρός αὐτὸ τούτοις χαριζόμενος οἰκειότητα.

28. Ἡνίκα Ισχυρά ἐποίει τὰ άνω νέφη , καὶ ἀσφαλεῖς ἐτίβει πηγάς τῆς ὑπ' οὐρανάν.

Καὶ ὁπόταν εἰργάζετο ἀρραγεῖς τὰς ὑπὰρ γᾶν υεφέλας, καὶ οἶά τενας φυλακτεκὰς ὑθάτων πηγὰς, ἐποίει ταῦτα εἰς τὸ ἀρδεύειο τὴν γῆν.

29. Έν τῷ τιθέναι αὐτόν τῆ θαλάσση ἀκριβασμόν αὐτοῦ.

Καὶ όταν προσέττασσε τῷ θαλάσση μὰ ἀπερβαίνειν τὰ έκυτοῦ σρια: διὸ καὶ οὐ παραδράμωσε τὰ ταύτες ὑδατος , τὸ αὐτοῦ πρότητας αὐτῆς συντρεβάσοντας.

Και ίσχυρα έποίει τὰ θεμέλια της γης.:

Πρός δε και ήδραίε την ρυτήν τούτων φύσεν, την ξηράν και κατωφερή γην Βεμελών του ύδάτων.

30. "Ημην παρ" αὐτῷ ἀρμόζουσα.

Συναιόλως ύπηρχον ομουσιότητι παρ' αύτη , συναρμόζων τὰς τῶν ὅντων οὐσίας τοῖς ἐπὶ ταύταις προαωνίοις τούτου Δελήμασιν, ἐν τῷ κατὰ ταῦτα ἄπαντα ὑφιστὰν.

Έγω ήμην δ. προσέχαιρε καθ' ήμέραν.

Αύτος υπάρχου & καθ' έκάστην τών τᾶς δημιουργίας έπτα ήμερών, ἐνηγάλλητο συμωληρούντι κατὰ τὸ αὐτῷ βουλητόν τὰ καθ' έκαστα, καὶ διὰ τούτων ὡς συμβόλων Βεωρουμένω.

31. Εύφραινόμην δὲ ἐν προσώπο αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ ὅτε εὐφραίνετο τὰν οἰκυμένην συντελέσας, καὶ εὐφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνΘρώπων.

Όμο Βελάς δ' ύπάρχων αὐτῷ, ὡς καὶ ὁμοούσιος, ἡγαλλιώμεν καὶ αὐτός ἐνώπιον τούτου διὰ παντός, ὁπάταν ἡγαλλίνετο, ἀπαρτίσας τῷ ἐν πνεύματε τελειώσει τότε τὸ πᾶν- καὶ ἔχαιτος κατ' εἰκόνα ἡμετίμαν, καὶ καθ' ὁμοίωσεν.

 Νῦν οὖν νέὲ (ἄκονὲ) μου , καὶ μακάριοι οἱ ὁδοὺς μου φυλάξουσιν. Αρτι τοίνου έμου θρέμμα και παίδευμα , πείθυ μοι και γάρ VIII. άξιίπαινοι , οι πεισθέντες μοι , τυρήσυσι τὰς ἐμὰς ἐνθολάς λοιπόν.

Απούσατε παιδείαν, παι σοφίσθητε, παι μή αποφραγήτε. 33. Παιδεύθητε ταύτας άπανθες, παι μετάσχετέ μου, παι τὰς εἰσόδους μή ἀποφιάζητε.

Μακάριος άνδρ, ός είσαιούσεται μου.....

34.

'Αξιέπαινος δε κατά των παθων άνδρισάμενας, πεισθήσε Ταί μοι, μι υποπίπτειν αυτοίς παραινούντε αυτώ:

Καὶ ἄνθρωπος ός πὰς ἐμάς ὁδοὺς φυλάξει.

Καί ός άνω βλέπων, τηρήσει τὰς ἐμὰς ἐντολάς.

'Ayounvan in' ipais Incaes nad' hutean.

Γρηγορών κατά πάσαν την παρούσαν ζωήν, έπε τοξς δίκην Ουρών άναπεπταμένοις πρός θεωρίαν των όντων αίσθητηρίοις.

Τηρών σταθμούς έμων είσοδων.

Φυλάσσων την κατά νουν Πεωρητικήν έξεν, και την κατά λόγον πρακτικήν ένέργειαν της ψυχές τάς φυλακτικάς παραστάτοσας των πρός αὐτήν εἰσόδων μουν πέχατος όντος, των μέν γνωστων, ώς άλκθείας των δε πρακτικών, ώς άγαθουν εἰς τὸ μὰ συνέρχεσθαι λελκθότως τὸν πονπρόν τῆ ἐπιφανεία των αἰσθητών, ρου πούς αὐτών διαβαίνειν λόγους, κὰντεύθεν ὑποδέχεσθαί με.

Λί γαρ έξοδοί μου , έξοδοι ζωής.

35.

Αί γάρ παρά του θεού και πατρός, προσοπτικαί κατά τε τόν φυσικόν και τόν γραπτόν και τόν ανευματικόν νόμον ίξελεύσεις μου, του παναγίου μου πνεύματος, κατά χάριν μεταδόσεις τοξς μέλλουσι κλαρονομείν βασελείαν είσί.

Καὶ έτοιμάζεται θέλησες παρά πυρίου.

Καὶ εὐ/γεπίζεται ἐν ὑμῖν, ἀιὰ τῶν εἰρημένων τριῶν θέμων, παρὶ ἐμοὺ τοῦ τῶν ὅλων ἄεσπότου, ὅρεξις φυσική τε καὶ λογική, καὶ πάντων τῶν οὐσιωάῶς τῷ φύσει προσόντων ἰδιωμάτων συνεκτική.

Οἱ δὲ εἰς ἐμὲ άμαρτάνοντες, ἀσεβούσεν εἰς τὰς ἐπυτῶν ψυχάς. 36.

VIII. Οἱ δ' ἐμοῦ τοῦ βεοῦ λόγου, διὰ τὰν τῶν ἐκαβῶν ἄλογον ὅρεξεν ἀποτυγχάνοντες, τὰς ἐκυτῶν ψυχὰς τῆς κατὰ μέβεξεν μου στεροῦσε τεμῆς οἶάπερ ἀποβαλόμενοι τὸ καβ' ὁμοίωσεν βεοῦ, καὶ ἐκαρασυμβληβέντες τοῖς πτάνεσε τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιωβέντες αὐτοῖς.

Καὶ οἱ μισούντες με , άγαπώσει Βάνατου.

Καί οι άποστρεφόμενοι με τον την ανώλεθρου ανευματικήν ψυχικών έαυτων όλεθρου ταύτα διά ενάσης της γραφής διόλσχουσα.

C A P. IX.

v. 1. H сорія фиобористи імиту сіхоч.

. Ἡ ἐνυπέστατος τοῦ Βεοῦ καὶ πατρὸς δύναμις, ἰδιον κατεσκτύασεν οἰκητήριον, τόν τε όλον κάσμον, ἐν ῷ οἰκεῖ κατ' ἐνέργειαν, καὶ αὐτόν τὸν κατ' τἰκόνα Βεοῦ καὶ ὁμοίωσεν, ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου φύσεως πτισβίντα ἄνβρωκον.

Καὶ ὑπόρεισε στύλους ἐπτά.

και τῷ μιν ὅλη αἰσθητῷ φύσει ὑπίθετο πρὸς ὑπαρξιν, τὰν ἐβδομαδικὰν τοῦ χρόνου περίοδον αὐτῷ δὰ τῷ ἀνθρώπῳ, μετὰ τὰν αὐτοῦ ταρείν ἐντολὰν, ὑπίθετο αὖθις τὰ ἐπτὰ τοῦ ανεύτὰν αὐτῷ καὶ τῆς γνώσεως αὐθις σωματουμένης τὰς ἀρετὰν κατὰ γνώσευ, καὶ τὰν γίνεσιν κατὰ τὰν ρώτιν μεθίξει καὶ γὰρ τὰν μὰν κατὰ τὰν ματος χαρίσμαται ἐν οἰς ψυχουμένης τὰς ἀρετὰν, ὁ πνευματικὸν φιλοσοφίας κάθαματο ἐργάζονται, ὅ τε φόβος πείθων ἀπό τῶν παθῶν ἐγκρατεύεσθαι, καὶ ἡ ἐπιστήμα ὑποτιθείσα τοὺς τῆς καθάρσεως τρόπους, καὶ ἡ ἐπιστήμα ὑποτιθείσα τοὺς τῆς καθάρσεως τρόπους, καὶ ἡ ἐπιστήμα ὑποτιθείσα τοὺς τῆς καθάρσεως τρόπους, καὶ ἡ ἐπιστήμο ὑποτιθείσα τοὺς τῆς καθάρσεως τρόπους, καὶ ἡ γνώσες μὰ ἀγνοείν συγχωροῦνοῦς τῆς καθάρσεως τρόπους, τὰν δὲ κατὰ τὰν φυσικὸς ὁρμὰν καὶ καὶ φυτισμόν κατορθούνου κατορθούσεν, ἢ τε ἐσχὺς προθύμως ὁρμὰν καὶ καὶ και τὰν μεθείσε τὰ ἀντοποτήμε τοῦς κατὰ τὰν καὶ καὶ τὰν καὶς τὰ

v. s . . in 2.

κιντίσθαι παρασκευάζουσα πρός τους λόγους τών βυτων τὰ θεία ΙΧ.
πάντως θελάματα, καθ' & τὰ πάντα ψεγόνασε: καὶ ἡ βυλά διακρίνασα τὰ τοιαυτα πανάγαθα του θεου θελάματα, ώς κὰ ὑργμένα καὶ άγθαρτα, καὶ ἐνδεχόμενα νοιξοθαι καὶ ἐνδεχόμενα νοιξοθαι καὶ ἐπράττεσθαι, ἀπό τῶν μὰ τοιούσων καὶ ὁ σύνεσες, πρός παύτα,
πεὶ μὰ πρός τὰ ἐναντία ποισύσα συννεύειν καὶ συκδιατίδιοθου.
τὰν δὲ κατά τὰν μυτικὰν θεολαγίαν τελείωσες, ἡ θεὰκ μόγε σοφία χαρίζεται, μέθεξεν τοῦ βίου πάρεχομένη.

Εσφαζε τὰ έκυτης Δύρατα.

Ούτω τοίς έπτά του παναγίου πνεύματος χαρίσμασον ό του Σεού λόγος οίκετθριον έαυτώ άπεργασάμενος τον άνθρωπον , άπέκτεκθεν έν αύτώ τη μαχαίρα τη του πνεύματος , της φαενομένης κτίσεως την κίνησεν καί τα σχήματα καί αύτην την τών έντων ούσίαν νεκρώσας την έμκαθή περί τὰ φαινόμενα διάθεσεν αύτου, καί την ψευδή περί των όντων δόξαν , καί την πολύθεον πλάνην.

Επέρασεν είς πρατάρα τον έαυτός οίνον και άτσεμάσατο την ξαυτός τράπεζαν.

Καὶ ήνωσεν ἐν τῷ τοιούτῳ ἀνθρώπῳ, ἐν ῷ ὡς τιγι κρατέρι κιρνάται ἡ νουτὰ καὶ αἰσθητή φύσις, τῷ τῶν ἄντων γνώσει, τὴν ἐκυτοῦ ὡς πάντων αἰτίθι ἐπίγνωσεν, ἢ τις πίφυκε τὸν νοῦν, πάντων τῶν μετὰ θεὸν δίκην οἔνου ἐξιστέον καὶ οὐτω διὶ ἐκυτοῦ; ἄρτου οὐρανίθ τυγχάνοντος, ψυχὰς κατ' ἀρετὰν τρέφοντος, κατὰ γνῶσιν ταύτας ωστίζοντος καὶ εὐγραίνοντος, τόδε τὸ πῶν ῶς τινα πανδαισίαν εὐτρέπισεν εἰς πνευματεκὰν εὐειχίαν τῶν βυλομίνων μεταλαμβάνειν κὐτοῦ.

`Απέτειλε τους έκυτῆς δούλυς συγκαλούσα μετά ύψαλου κα- 3. ρύγματος έπε κρατῆρα, λέγουσα.

"Επεμψέ τε τούς τῷ Αείῳ αὐτοῦ θελέματε λειτεργούντας ἀποστόλες, μετὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ κερύγματος, τοῦ ὅντος ὑπὲρ τόν γρακτόν καὶ φυσικόν νόμον ὡς ανευματικοῦ, προσκαλούμενος ἐφ' ἐκυτόν ὁν ῷ ὡς τινε κρατήρε κατὰ τὸ τῆς οἰκονομίας μυ-

- ἐ πρός τὸ ὅντως ἀγαθὸν ὁδεγῶν ἡμᾶς νόμος τοῦ πνεύματος,
 νοὸς ἐτι διαλογιζομένε τε καὶ ζετοῦντος αὐθὸ τὸ ἀληθῶς ἀγαθόν.
- 11. Τούτφ γάρ τφ τρόπφ, πολύν ζέσεις χρόνον.

Έν γάρ τῷ ζητείν τὸ άγαθὸν, προσγενήσεταί σοι, ός τις ἀν καὶ τίςς, ἡ ἀπέραντος πνευματική καὶ θεία ζωή.

Kal spoore. Ihreral cot fry Zwig.

Καὶ ἐπεκλαθήσεται σοι τὰ τῆς ζωῆς μέτρα, προσεπεκτησαμένω τῆ παρούση ζωῆ, διὰ τῆς ἐν αὐτῆ Βιαρίστου πολιτείας, καὶ τὰν μέλλουσαν.

12. Υἱὶ, ἱὰν σοφὸς γένη σεκυτῷ, σοφὸς ἔση καὶ τοῖς πλησίου σε.
Τῶς ἐμῆς-σεὰασκαλίας επείσευμα, εἰ σοφὸς ὑπάρξεις σεκυτῷ, φόβφ Ͻεἰῳ ἐκυτὸν καλάρας, καὶ συνέσει φωτίσας, καὶ σοφὸς τελειώσας, καὶ τοῖς ἔγγιστά σου, ζηλοῦσε σου τὸ σοφὸν, κὰντεῦθεν πειθομένοις τοῖς λόγοις σε, καὶ μιμουμένοις τοὺς τρόπους σου, ὑπάρξεις σοφὸς ὡς καὶ αὐτοὺς φωτίζων, καὶ καθαίρων, καὶ τελειών.

Έκν δε κακός ἀποβής, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά.

Εί δὶ ταῖς κατὰ μικρόν ἀπάταις τοῦ πουκροῦ, κακίας μεστὸς ἀποτελεσήςς, ἐν τῷ μηδὲν Χρηςόν φρονείν, ἢ λαλείν, αὐτὸς εἰς αὐτὸν ἐπισπάση τὰ ταὐτης ἐπίχειρα, καὶ μὰ τινός σοι ταῦτα ἐπαγόντος.

Ος έρείδεται έπε ψεύδεσεν, ούτος ποιμανεί ανέμους.

Ός τις γάρ πέποιθεν έπὶ τοῖς ἀπατελοῖς τε καὶ ἐἐουσιν, οὖτος κυβερνήσει τὰ ἱστάμενα, συναλλοιούμενος τοῖς ἀλλοιωτοῖς, ἐν τῷ μὰ δύνασθαι στὰσαι τὰν τούτων φορὰν, ὡς οὐδ' ἀνίμων ωνοῦν.

Ο δ' αύτος διώξεται όρνεα πετόμενα.

Ο τοιούτος δε καταλαβείν ματαίως έπιχειρήσει τά δίκεν πτηνών έξιως φερόμενα έκ γενίσεως είς φθοράν.

Απέλεπε γάρ όδους του έκυτου κμπελώνος.

Κατέλεσε γάρ τάς κατ' ἐπίγνωσεν φερούσας βείας ἐντολάς εἰς τόν εἰρακότα, ὅτε ἐγώ εἰμε ἡ ἄμπελος, βεόν λόγον, ἐν ὧ

ωτφυτευμένος έστὶ, κατὰ τὸν τὰς ἐδίας φύσεως λόγον ἄνβρω- ΙΧ.
πος, ὧς τι κλάμα: γεωργῶν τὰν δίκαν είνου καρδίαν εὐφραίνουσαν γνῶσεν τῶν ὄντων.

Τούς δὶ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται.

Του δε νούν και του λόγου, οι την μετά γνώσεως άρετην οίκειου γεώργιου άγουσευ, ήπάτηται.

 $\Delta \epsilon$ απορεύεται $\hat{\sigma}$ εὶ ἀνύδρου έρήμε, καὶ γῆν διατεταγμένην έν διψώδεσιν.

Και διεξέρχεται ζωύν τε έστερημένην πνευματικής διδασκαλίας δίκην ύδατος άρδευούσες ψυχύν πρός καρποφορίαν των άρετων, και παγίαν ίξιν κακίας έφηπλωμένην εν ψυχαίς ένδεεσε τῆς εἰρημένης θείας διδασκαλίας.

Συνάγει δε χερσέν άπαρπίκυ.

Καὶ συλλίγει κατ' ἐνέργειαν ταῖς πρακτικαῖς τῆς ψυχῆς κύτοῦ δυνάμεσεν άμαρτίαν, ἢ τἰς (ἐςτ.) στίρασες τοῦ πνευματικοῦ καρκοῦ τῶν ἀρετῶν.

-... Γυνά εφρων και Βρασεία, ένδελε ψωμού γίνεται.

Φαντασία γὰρ ἐστερημένη βείας ἐννοίας, καὶ προπετής, ὡς πρὸ τῆς κατά λόγον κρίσεως τὸ βοκοῦν αὐτῆς κρίνουσα, συναεστόμένη ἀλογίστως τῷ ἀειατημένο ειαρ' αὐτῆς νῷ, ἐν τῷ τὰν
μέν σύνοικον σορίαν ἀπολιπεῖν αὐτὸν, μετ' αὐτοῦ δὲ πονηροὺς
ἀποτίκθειν λογισμούς, στερεῖται τοῦ δίκην ἄρτον τρέφοντος καὶ
στηρίζοντος τὰς ψυχὰς λόγου.

Ή ούκ ἐπίσταται αἰσγύνεν.

Η τις φαντασία, τος έκ του λόγε έκιφαινομένης αὐτή μέμψεως έπε τοις αίσγροις έγγειφήμαση, οὐκ αἰσθάνεται

Επάθεσεν έπλ θύραις του έαυτης οίκου.

'Ηδράσθη γάρ ή τοιαύτη φαντασία λαί τοῖς δίκην Βυρών εἰσαγασε πρός αὐτην, κατ' αίσθησεν, την των όρατων έπεφάνειαν αἰσθητορίοις τοῦ κατά φύσεν οἰκητηρίου ταύτης σαμαίου.

Ent dispos theunds to adarment

Υπογρώσασα έαυτή κατ' έπιθυμίαυ και θυμόν, τό διανου-

- τικόν, ως τενα ύψολότατον Βρόνον, έν ταξς εύρυχώροις καβ' άδυπάθειαν τῆς ἀπωλείας ὁδοῖς.
- Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας, καὶ κατευθύνον/ας ἐν ταῖςὁδοῖς αὐτῶν.

ναι το τοις κατά του βίου έπιτηθεύμαση αυτών, με τιστι άνιασυντυμένη τους την παροδικήν ταύτην διεξερχομένες ζωήν,

16. Ος έστεν ύμων άφρονέστατος έπκλενάτω πρός με.

Ός τις ενν έννειαν Βιού μηδ' όπωσοῦν ἐν τῷ αὐτοῦ περεφέρει ψυχῷ, ἐλθέτω πρός με , πολυθείαν δεδαχθασάμενος.

Καὶ τοξε ἐνδείσε φρενών παρακελεύομαι, λέγουσα-

Καί τοῖς γινώσχουσε μέν θεών, τὰς δ' ἐντολάς αὐτοῦ μὸ τορούσε, παραινώ φάσκουσα

17. "Αρτων πρυφίων άψασ. ε.

Εργων των την έξεν της πακίας τρεφόντων, οξά τενων άρτων, παὶ λανθανόντων ὀφθαλμούς ἀνθρώπων, μεθ κοδονής γεύαποθε.

Καὶ ὖθατος κλοπές γλυκερού πίετε.

Καὶ γνώστως των αἰσθητών, παραμυθυμίνης οἰώπερ τε υδωρ δίψης παραμύθιον, την περί ταύτα της ψυχής άλογον δρεξιν, έκ του κλέπτεσθαι τον νουν τφ λείω τζς άδουης, εἰς κόρον μετάσχετε.

'O δε ούκ οίδεν ότε γυγενείς παρ' αύτη όλλυνται κεὶ ἐπὶ
πέταυρου ακου συναντά.

Ο θε ταυτό μειθόμενος, άγνος δτε θε αυτάς υψωθατε πρός κα φρονούντες, δλεθρον έπισκώνται ψυχάς, και διά τουτο και να φρονούντες, δλεθρον έπισκώνται ψυχάς, και διά τουτο και να φρονούντες μειθόμενος, άγνος δτε θε αυτάς οι τα γεί-

'Αλλ' ἀποπάδησον, μά χρονίσης ἐν'ιτόπφ αὐτζς.

Μά ἐμβραθύνης τῆ τῶν αἰσθητών ἐπιφανεία, βν ἡ φαντασία

περιφέρυσα μόνην, πρός δε τούς τούτων λόγους, διανοίας χω- ΙΧ. ρις διαβώναι με δυναμένες, έν αύτζ ωτριγράφεται ώς έν τό- πω έδιω.

Μηθε έπεστήσης σόν δριμα πρός αὐτήν.

Myd' anspiratures to nospon simile son, antig sposspilage to gaverasia. Sundpienes tantan nation dianosan sepisatantes dianosan tong dopones con suran span sal super sin excisiones dianosan di

Κατά τού7ον γάρ του τρόπου, άβροχως διάλθης των μή έξ άρχες συμμαραχθείσαν τη φύσει, άλλ' ἐπιγερθείσαν αναθών άγραείνουσαν θάλασσαν.

Καὶ ὑπερβήση ποτωμόν άλλότριον.

Καὶ τό κατά τό φαινόμενον τῶς φύστως ἐυτόν καὶ παροδεκόν, ὁ δὰ καὶ αὐτό μὰ κατ' ἀρχάς συγκτισθέν κὐτῆ, εἰς κατάκρισιν διὰ τὰν παράβασιν Ελαβεν, ἀφεὶς κάτω, γνώναι φθάσεις τὰν ἀναλλοίωτον, αὐτῶς κατὰ τὸ νοούμενον διαμονέν. 1

'Από δὲ ϋδατος άλλοςρίου ἀπόσχου.

'Από δε τῆς Βολερᾶς , και κατὰ τὸν τῆς φύσεως λόγον ἀπό τῆς τῶν παθῶν ἄλμης , μὰ μετάσχης. ΤΕ Το τουκο.

Kai and negge addorping partingered the constant

Και από της όρατων κατά μόνην αξαθησεν γιώσεως, βλυςανούσης οξά τενος πηγής την ρευσήν και παροδεκήν καθ ήδονην και όδύνην ζωήν, και ώς οίκειαν τη άλόγη φύσει άπεξεκαμένης της περυχυίας τα όντα κατά λόγου έπέστασθαι λογοκός φύσεως, μή γεύση.

Ίνα πολύν ζάσης χρόνον.

Όπως μόνιμου κατ' άρετλυ ζύσης ζωήνα 🖙

Kal mpostelinselai son ita Çang.

Έπεκταθήσεται δέ σοι τὰ τῆς προσπαίρα ζωᾶς έτας μεδαςειλάμενά σε, διὰ τὴν ἐν τούτοις ἐνθεόν σου πολιτείαν, πρός τὴν μέλλουσαν ἀγήρω και μακαρίας ζωήκ. I may address of the proper state of the property of the prope

τ. 1. Υ έδς σοφός, εὐφραίνει παπέρα. Αυ ή νέο τρτόττος ένου.

Τῷ τὰνχῶς κὰκιστόμονο δὲ τοῦ δντως καλοῦς χαροποιεῖ πνευματακῶς δεὰ τῷς κὰκιθοῦς περὶ τῶν ὅντων δόξης, τον αἴτιον αὐτοῦ νοῦν ὡς καθὰ λόγον ταύτης ἐκιτυγχάνοντας ἐῦ τῷ ζακιὰν
αἰτίαν ἐν ἄπασε μετ' ἐφέσεως λίος τοῦς

- Εκίδε δε αφρών, λύπη μητρί.

λοπερικότο προκές του ορισκός καγού η γιακό αξιστώς και της κ

2 . Ο θα δεχιλόπουσε Βράπυρος πνόμους.

Ούθε γάρ συμβαλούνται πρός άπαλλαγήν των όδυναρων, τωμιτία πλούτε, τοίς μή κατά νόμους θείους κευούσι ταύτα τοίς δεομένοις: Το τός του του δ

Δικαιοσύνη δὶ βύεται ἐκ Βανάτου.

Ή δε κατά τὰς θείας ἐντολὰς ἀπαρέγκλιΤος τοῦ καλοῦ κρίσες ; τοῦ καθ' ἀραρτίαυ τῆς ψυχῆς ἀπαλλάττει κινθύνου.

3. Οὐ λεμούσονήσει πύρεσε, ψυχάς δικαίων.

Καὶ οὐ φτορήσει ἡ ωαντοκρατορικό δύναμες τοῦ θεοῦ, ὁ τοψτου ἐνυπόστατος λόγος, τζς ἐαυθοῦ μεταλήψεως, ἄρτου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνοντος, τὰς ωειθομένας αὐτῷ, τζ αὐτο-δικαιοσύνς, ψυχάς τῶν ἐντεῦθεν δεκαίως ωολιτευομένων κατὰ πρᾶξεν τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐντολών.

Ζωήν δὲ ἀσεβών ἀνατρέψει.

Τὰν ὅξ φιλούλου καὶ φιλάδονον ζωὰν τῶν μὰ πετευσυτων εἰς κύτον, καὶ (μὰ) ὅιὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης ἔργων τιμώντων αὐτόν, εἰς ὀδυνηράν πάντως περιτρέψει: ἐν τῷ ποτὰ καὶ τῶν παρόντων στερχιβζναι αὐτοὺς, καὶ τῶν μελλόντων μὰ ἐπεῖυχεῖν. Πενία είνδρα ταπέτνου.

· X/

Καὶ γὰρ ἡ ἐξ ἀμελείας ἀποθυχία τοῦ κατὰ γνώσεν καὶ ἀρω 4.

τὰν πνευματικοῦ πλούτου, τὸν ὑπάρχοντα ἄνδρα μέν, ὡς φύ

σει καπτημένον κατ' εἰκόνα Θεοῦ δύναμεν δραστικήν τε καὶ αὐ
τέξούσιον, οὐα ἀνδρείον δὶ, ὡς προαιρίσει μὰ ἐπιδεικνύμενον

ἔργοις καθ' ὁμοίωσεν Θεοῦ τὸ τῆς εἰρεμένος λογικός δυνάμεως

δρατικόν τε, καὶ ἐλευθέριον, κατάγει εἰς δελείαν ἀλόγων πα
Θῶν, καὶ ἀτιμίαν παρασυμβληθέντα τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοσω
Θένθα αὐτοῖς.

Xeipeg et audpeine nhourifquois.

Αἱ δὲ πρακτικαὶ δυνάμεις τῶν ἔργοις ἐκιδεικνυμένων τὸ τῆς.

Τρεωόνλων: ἔργοις δὲ βεβαιούντων τὰν ἐἀδούλωτον καὶ κατ' αὐκῶ, ἀλλὰ καὶ ἐτέροις τοῦ κατ' ἀρελὰν: καὶ ἡνῶσιν πνευματικοῦ κλούτου μεταδιδάκσιν: ὡς τούλους, λόγω μὲν διδασκαλικοῦ κλούτου μεταδιδάκσιν: ὡς τούλους, λόγω μὲν διδασκαλικοῦ κλούτου μεταδιδόκσιν: ὡς τούλους καὶ ἡνῶσιν πνευματικοῦ κλούτου ποιείν, ἐν τῷ μιμεῖσῶκι τὰ ἔργα، καὶ γὰρ

Υέδς πεπαιδευμένος, σοφός έστας.

5

Ο μεν νίοθετρθείς θεώ ; δεά της έππαθαιρούσης την ψυχην των ώτο πακίας πηλίδων , πιπόνου άγωγης , της άπο των έπερχομένων αύτω άβουλητως ώφελείας , είδημων έσεται.

Τῷ ἐἐ ἄφρονι, διακόνω χρήσεται.

Τόν δε με περιφέροντα θεόν εν καρδία, θλίψεις αύθο και όδύνας έπάγοντα, ύπυρέτων έξει πρός σωτορίαν ως τόν τε λυπούντα αύτόν εύεργέτων είδως, και τῷ θεῷ ἐπὶ πάσιν εὐχαριστών ὅτι περ

Διεσώθη από παύματος νέός νοάμων.

Απουσίων ατιρασμών, ὁ εἰδάμων, τοῦ ὑστὸρ τζε ὑσομονῖς τών πόνων μισθού καὶ οὐτω μὲν οὕτος ὡς ἐν ἄλωνι τῷ παρὁντι αἰώνι, πόνοις σαρκὸς ὸξέσι.βαλλόμενὸς, οἶά τις σἔτος τών ἔκ γενέστως παθών, ὡς τενων ἀχύρων ἀποκαθαίρεται: καὶ συνΧ: αγίδαι παρά του γεωργού των άμετέρων ψυχών, ως εξς τενας ἀποθέχας, τάς αίωνέους μονάς.

'Ανεμόφθορος δε γίνεται εν έματῷ υίὸς παρανόμος.

'Υπό των πισυμάθων δε τζε πουερίας ελαύνεται διά των παραλόγων παθών εξε άπώλειαν, ώς ύπό άνέμων άχυρον, τζι πυρί παραπεμφθησόμενου εν τζι τζε συγγομιόζε τών έργων και-ρί, ὁ έπικαλούμενος μεν πατέρα έαυτου τόν θεόν διά την εξε αύτόν πίστιν, παραβαίνων δε τὰς άγιας αὐτοῦ ένθολές.

6. Eŭkoyia nupiou int nepakto dinaiou.

Εαὶ γὰρ με λάδοσες μὲν κίγεκτμοῦ παρὰ τοῦ δεσπότου τῶν δλών Θεοῦ, πρόεισε κατὰ χάριν ἐπὶ τῷ ἡγεμόνε τοῦ ἀμέμπτως πολιτευομένου, όλου τοῦτον διὰ μέσου νοὸς ἀγιάζουσα.

Στόμα δὲ ἀσεβών, καλύψει πένθος ώωρον.

Τὰν δὶ μεστὰν βλασφημίας δεδασκαλίαν τῶν μὰ τερώντων θεόν πνευμάτων τῆς πονηρίας, συςείλη ἡ ἐπεγενομένα τοῖς ἀμαρτάνουσεν ἐκ μεταμελείας μὰ κατὰ τὸν ἐπετήδειον καιρόν ωρὸς τὰν τῶν ἐσφαλμένων δεόρθωσεν, ὅς ἐςεν ὁ παρών, ἀλλά καθὰ τὸ μέλλον δεηνεκής καὶ ἀνόνητος λύπς.

η. Μνήμη δικαίου μετ' έγκωμίων.

Καὶ ἀνεπίλησΤος μέν γνώσες ές αι παρὰ βεῷ τῶν ἀμέμπτως πολιτευομένων, μετ' ἐπαίνων παρεχόντων ἄρρητον εὐφροσύνην αὐτοῖς.

"Ovopa di dothin obinutat.

Η άπ' κύτου δε θεου προσηγορία των μα τιμώντων αυτόν δι' έργων άγαθων άφανίζεται, διά τα τούτου άλλότρια πονυρά έργα αύτων, άγνοουμένη αύτω κατά τό, ούκ οίδα ύμας λοπόν.

Β. Σοφός καρδία, δίζεται έντολάς.

'Ο τόν του Βεου λέγον ἐνδιαθέτως τῷ αὐτοῦ আεριφέρων ψυχῷ, παραδέζεται καὶ οὐκ ἀποπέμψει κατὰ πράζιν τὰ τούτου προστάγματα.

'Ο δε πσίεγος χείλεσε, σπολιάζων ύποσπελισθήσεται.

'O di ph impious die tus tus genneannes folos ' tê ge,

όμολογίας τιμή του Βεού, ἐπκλίνων είς τε τὰ κατ' ἔλλεεψεν τῆς Χ. ἀρετής πάθη, ἐφ' οῖς τὰς Βείας μὰ ποιεῖ ἐντολάς, καὶ εἰς τὰ καθ' ὑπερβολὰν, ἐφ' οῖς ψιλοῖς ῥάμασιν ὁμολογών αὐτόν, μέγα φρονεῖ, παραθραπάσεται τῆς φερούσης εἰς τὰν αἰώνιον ζωὰν εὐΒείας, κατ' ἀρετὰν ὁδοῦ· καὶ γὰρ

Ος πορεύεται άπλως, πορεύεται πιποιβώς.

*Ος μέν διανύει την κατ' άριθην όδον άνυποκρίτως διά Βεόν; και μη παραμιγνύει αὐτην τῷ πονερῷ πρός την τῶν πολλῶν ἀπάτην διανοία, διέρχεται την τοιαύθην όδον μη πτοούμενος η τοὺς κατά τό παρόν η τοὺς κατά τό μέλλον ελέγχες τῆς ὑποκρίσεως.

'Ο δὲ διασΤρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.

Ο δ' ἀπό άληθείος εξε φεύδος τὰς έαυτοῦ πράξεις μετατρέφων, ὡς εξρηλαι, ἐλεγχθήσεται, κόν μὰ ἐν τῷ παρόνει αἰωνε, ἀλλά γε ἐν τῷ μέλλοντι ἀναμφιβόλως διόπερ

Ο έννεύων δηθαλμοίς μελά δόλυ, συνάγει ανδράσε λύπας. 10.

'Ο τάς θεωρητικάς δυνάμεις έχων ἀποβλεπούσας μέν πρός κακίαν, καθαιεύουσας δε πρός ἐσχηματισμένου ἀρετζε Έθος, συλλέγει τῷ τε ἐνθός ἀνθρώπω, και τῷ ἐκτός, πόνους διακυνείς οἶα σώματι μέν κατά τὸ παρόν πονῶν περὶ τὴν ἀρετλη μὸ. δεἰα τῷς καθὰ δεὰθεσεν ἀρετῆς.

O di ilingun urrà napinaies, sippronoisi.

'Ο δε φανεροποιών κατά το συνειδός άνυποσζόλως τῷ ψυχῷ, ἐν άγιῳ ωνεύματε λόγος Δεοῦ, το τῆς ὑποκρίσεως ὑωώδυνον τὰ καὶ ἄκαρπον, ἀπαλλάτζει αὐτὰν τῆς ἐχθραινούσες ταύτῆν, καὶ πρός Δεόν καὶ πρός σάρκα πονυρῶς διαΔέσεως.

Hnya tome in propi dexactor.

Τό γάρ χοραγόν ζωζε πνεύμα άγεον, καλά φύσεν μέν έπαναπαύεται έν τῷ πανλοκρατορικῷ δυνάμει τοῦ δικαίυ, καὶ δοκαιοσύνας άγασήσαντος δεσικότου τῶν όλων Δεοῦ· κατά χάρεν δὶ, ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ διαιροῦνλος τὸ χείρον ἀπὸ τοῦ κρείττονος, καὶ περιαεροῦντος τὰ κατ' ἔλλειψεν τῆς ἀρελῆς καὶ τὰ VIII. Οἱ δ' ἔμοῦ τοῦ βεοῦ λόγου, διὰ τὰν τῶν ἐπαθῶν ἔλογον ὅρεξω ἀποτυγχάνοντες, τὰς ἐπυτῶν ψυχὰς τῆς κατὰ μέβεξεν μου στεροῦσε τεμῆς οἰάπερ ἀποβαλόμενοι τὸ καθ' ὁμοίωσεν βεοῦ, καὶ ὁμοίως τοῖς πτάνεσε τοῖς ἀνούτοις, καὶ ὁμοίως βέντες αὐτοῖς.

Καὶ οἱ μισούντες με , άγαπώσει βάνατον.

Καὶ οἱ ἀποστρεφόμενοι με τὸν τὰν ἀνώλεθρον ανευματεκὰν ζωὰν τοῖς θέλουσε χαρεζόμενον, ἀσπάζονται τὸν καθ' ἀμαρτίαν ψυχικὸν ἱαυτῶν ὅλεθρον· ταῦτα διὰ ἐκάτης τῆς γραφῆς διδάστουσα.

CAP. IX.

v. 1. H sopia drodomeser inurg einer.

. Ή ένυπόστατος του Βεού και πατρός δύναμις, ίδεον κατεσκεύασεν οίκετήρεον, τόν τε όλον κόσμον, έν ῷ οίκεῖ κατ' ένέργειαν, και κύτὰν τόν κατ' τίκόνα Βεού και ὁμοίωσεν, ἐξ ὁρκτῆς και ἀοράτου φύσεως πτεσθέντα Κυθρωπον.

Καὶ ὑπόρεισε στύλους ἐπτά.

κινείσθωε παρασκευάζουσα πρός τους λόγους τών βνεων τὰ θείκ ΕΣ.
πάντως βελήματα, παθ' & τὰ πάντα φεγόνατε παί ἡ βυλή διακρίνασα τὰ τοιαυτα πανάγαθα του θεού θελήματα, ώς μή τργμένα καὶ άγθαρτα, καὶ ἐνδεχόμενα νοείσθαι καὶ λαλείσθαι καὶ
πρώττεσθαι, ἀπό τῶν μὰ τοιούτων καὶ ἡ σύνεσες, πρός πάυτα,
καὶ μή πρός τὰ ἐναντία πυισύσα συννεύειν καὶ συνδιατίθευθαι
τὴν δὲ κατά τὴν μυζεκήν θεολαγίαν τελείωσες, ἡ θεία μόγω σοφία χαρίζεται, μέθεξεν του βίου πάρεχομένη.

Ούτω τοίς έπτά του παναγίου πνεύματος χαρίσμασον ό του Σεοθ λόγος ολεάτεριου έαυτώ άπεργασάμενος του άνθρωσον, άπέκτεθεν ον αύτώ τῷ μαχαίρα τῷ τοῦ πνεύματος, τῷς φαινομένης κτίσεως τὴν κίνησεν καὶ τα σχήματα καὶ αὐτὰν τὰν τῶν δετων οὐσίαν νεκρώσας τὴν ἐμπαθὰ περὶ τὰ φαινόμενα διάθοσεν αὐτοῦ, καὶ τὴν ψευδῷ περὶ τῶν δετων δόξαν, καὶ τὴν πολύθεον πλάνεν.

Επέρασεν είς πρατήρα του έαυτής οίνου και ήτσεμάσατο την ξαυτής τράπεζαν.

Και ήνωσεν έν τῷ τοιούτῳ ἀνθρώπῳ, ἐν ῷ ὡς τιγι πρανῆρι κιρνᾶται ἡ νουτή καὶ αἰσθητή φύσις, τῷ τῶν ἄνσων γνώσει, τὴν ἐκυτοῦ ὡς πάντων αἰτίκ ἐπίγνωσεν, ἢ τις πέφυκε τὸν νοῦν, πόντων τῶν μετὰ θεὸν ἄἰκην εἶνον ἔξιστῷν καὶ σὕτω ἄι ἐκυτοῦ; ἄρτου οὐρανία τυγχάνοντος, ψυχὰς κατ' ἀρετήν τρέφυντος, κατὰ γνῶσιν ταύτας ποτίζοντος καὶ εὐφραίνοντος; τάδει τὸ ωᾶν ὡς τινα πανδαισίαν εὐτρέπισεν εἰς πνευματικήν εὐωχίαν τῶν βυλομένων μεταλαμβάνειν αὐτοῦ.

`Απέτειλε τους έαυτης δούλης συγκαλούσα μετά ύψαλου κη- 3. ρύγματος έπε κρατήρα, λέγουσα.

Επεμψέ τε τούς τῷ Βείω αὐτοῦ. θελύματε λειτυργούντας ἀποστόλυς, μετὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ χαρύγματος, τοῦ ἄντος ὑπὸρ τὸν γραστόν καὶ φυσικὸν νόμον ὡς ανευματικοῦ, αροσκαλούμενος ἐφ' ἀκυτόν· ἐφ' ὡς τινε κρατκρε κατὰ τὸ. τζς . οἰκονομίκε μυ-

- IX. Επρεον, & παράδοξος κράσες τῶς Θείας φύσεως καὶ τῶς ἀνθρωπίνες ἀσυγχύτως καθ' ὑεκόστασεν γίγοως τάθε οἱονεὶ δε' αὐπών φάσκων.
 - 4. 'Ος έστε άφρων , έκκλενάτω πρός με.

Ος έτεν άφρων, διὰ τὸ διαλογίζεσθαι ἐν καρδίς αὐτοῦ μὸ εἴναι Ακὸν, ἀφείς τὸν ἀΑείαν, ἐγγισάτω μοι κατά πίστεν καὶ γνώτω με δαμιουργόν τοῦ παντός καὶ δεσκότην.

Καὶ τοῖς ἐνδείσε φρενών , εἶπεν ελθετε φάγετε τὸν ἐμὰν ἄρ τον , καὶ πίετε οἶνον ὁν κεκέρακα ὑμῖν.

Καί τοις έτε δεομένοις των έργων της πίςτως και τοις έπ' αυτοίς τελειστέρας γνώσεως, έφη δεύτε φάγετε το κατ' άρετην, δίκην άρτου τρόφον ύμας σώμα μου καί πίετε το κατά γνώσεν, δίκην οίνου εύφραϊνον ύμας, καί πρός Δέωσεν έξες ων αίμα με, δ τη Δεώτητε παραδόξως κεκέρπκα, διά την σωτηρίαν ύμων.

6. Απολίπετε άγροσύνης, και ζήσεσ 3ε.

Καταλίπετε ἀπιστίαν, και την πυευματικήν ζωήν και ἀνώλεθρου έζετε.

Καὶ ζετήσατε φρόνησεν , ΐνα βιώσητε , καὶ κατορθώσητε σύνεσεν εν γνώσει.

Καὶ ποθήσατε την τῆς πράξεως τοῦ ἀγαθοῦ αἰτίαν φρόνησεν ὅπως πολιτείαν ἄμερατον ατήσησθε, καὶ ἀπαρτίσητε ἐν τῷ γνώσει τοῦ ὅντως καλοῦ, τὰν πρός αὐτό τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς σύνεσεν, ῆς ἐκ πίστεως ἄρξασθε.

7. 'Ο παιδεύων κακούς, λήψεται έαυτῷ ἀτιμίαυ.

Ότι δε ο πλήττων βάμασιν άληθείας τούς πρός κακίας άληθώς βέποντας, και διορθούσθαι μά θέλοντας, παροξύνων μάλλον αὐτούς, και δαιτείνων την κακίαν αὐτών, ύβριν έπισπάται διά τούτο εἰς ἐαυτόν.

Ελίγχων δε του άσεβη, μωμήσεται έπυτόν.

Φανεράν δε ποιών τῷ μη έχοντι εἰς Βιόν τιμάν, τὰν κακίαν αὐτοῦ, ὑπὸ μέμψεν καβίστησεν ἐαυτόν, ὡς μὰ φειδόμενος τῆς βλάβης αὐτοῦ· πρὸς γὰρ τὸ μὰ ὡφελεῖν αὐτόν, μάλλον καὶ βλάπτει, παρακινών αὐτόν εἰς τὰν κατ' αὐτοῦ τυραννίδα. Οί γαρ έλεγχοι τω άσεβεί, μώλωπες αύτω.

IX. Τὰ γὰρ φανεροποιά τῆς κακίας του μή τεμώντος Θεόν λόγια, πληγαί είσε τῷ τούτου ψυχς, ἐμποιούντα αὐτς μίσους δυσεξά-

λειπτον πάθος.

Μή έλεγχε πακούς, ένα μή μισήσωσί σε.

Μή φανεροποίει τοις μή Βίλουσε την ίδιαν δεόρθωσεν, τά τούτων κακά όπως μά εἰς μίσος τό κατά σοῦ ἐγείρης αὐτούς, κάντευβεν άντι του περιελείν την κακίαν αύτων, μάλλον αύζήσεις αὐτήν.

Ελεγχε σοφόν, και άγαπήσει σε.

Pauspik wolst tit klatliquara to ustigovet coolar, in to έχειν αὐτόν φόβον θεού, καὶ ώς μή άγνοων ὁ τοιούτος την έκ των ελίγχων ίδίαν ώφίλειαν, έπὶ πλίον καλώς διατεθήσεται περὶ σί.

Δίδου σορώ άφορμέν, και σοφώτερος έσται.

Πάρεχε τῷ ἔχοντι φόβον Эεοῦ, ἐσφαλμένων αὐτῷ διάγνωσεν διά καθάρστως καὶ φωτισμού πρός τελείωσεν.

Γνώρεζε δικαίφ, και προσθήσει του δίχεσθαι.

Ανακάλυπτε τῷ διὰ τὸν φόβον αἰωνίων κολάσεων τηρούντε τάς του Βεου έντολάς, τό έν ταύταις άληθως άγαθόν, και άγαπήσας ό τοιούτος αύτό, ώς έσχατου όρεκτου, την τούτου κατά διάθεσεν έπετείνη παραδοχήν.

'Αρχά σοφίκε φόβος κυρίου.

Αρχή γάρ έστε της Βείων πραγμάτων έπεστάμης ο φόβος του δεσπότου των όλων Βεού.

Καὶ βουλά άγίων, σύνετες.

Καί των πεκαθαρμένων άωδ ωάσης κακίας, και δυναμένων έντευθεν ανεπικωλύτως κατανοείν το δντως αγαθόν, ή περί τούτου διάπρισες, σύνευσες έστε των τριών της ψυχής δυνάμεων, πρός τούς κατ' έντολην λόγους τε καὶ τρόπους αὐτοῦ.

Τό δε γνώναι νόμον, διανοίας έστεν αγαθής.

Τό δὲ καταλαβείν, ότι οὐδὲν ἀδύνατον ἡ σκληρόν, ἀπαιτεί

10.

- ἐ στρός τὸ ὅντως ἀγαθὰν ὁδηγῶν ἡμᾶς νόμος τοῦ πνεύματος,
 νοὸς ἐτι διαλογιζομένε τε καὶ ζητοῦντος αὐθὸ τὸ ἀληθῶς ἀγαθὸν.
- Τούτω γάρ τῷ τρόπω, πολύν ζάσεις χρόνον.

Έν γάρ τῷ ζητείν τὸ άγαθόν, προσγενήσεταί σοι, ός τις άν καὶ είςς, ἡ ἀπέραντος πυτυματική καὶ θεία ζωή.

Καλ προστεθήσεται σοι έτη ζωές.

Καί ἐπεκθαθήσεται σοι τὰ τῆς ζωῆς μέτρα, προσεπικτησαμένω τῷ παρούσο ζωῷ, διὰ τῆς ἐν αὐτῷ Θεαρέστου πολιτείας, και τὴν μέλλουσαν.

Υεὶ, ἐὰν σοφὸς γένη σεκυτῷ, σοφὸς ἔση καὶ τοῖς πλησίου σε.
Τῆς ἐμῆς διὰασκαλίας παίδευμα, εὶ σοφὸς ὑπάρξεις σεκυτῷ, φόβψ θείῳ ἐκυτὸν καθάρας, καὶ συνέσει φωτίσας, καὶ σοφὶα τελιιώσας, καὶ τοῖς ἔγγιστά σευ, ζηλοῦσι σου τὸ σοφὸν, κὰντιῦθεν πειθομένοις τοῖς λόγοις σε, καὶ μιμουμένοις τοὺς τρόπους σου, ὑπάρξεις σοφὸς ὡς καὶ αὐτοὺς φωτίζων, καὶ καθαίουν, καὶ τελιιών.

Έκν δε κακός ἀποβής, μόνος ἀντλήσεις τά κακά.

Εί δὶ ταϊς κατά μεκρόν ἀπάταις τοῦ πουηροῦ, κακίας μεστὸς ἀποτελεσῶξε, ἐν τῷ μηδὲν χρης ἐν φρονεῖν, ἢ λαλεῖν, αὐτὸς εἰς αὐτὸν ἐπισπάση τὰ ταύτης ἐπίχειρα, καὶ μὰ τινός σοι ταῦτα ἐπαγόντος.

*Ος έρείδεται έπὶ ψεψόεσι», ούτος ποιμανεί ανέμους.

Ός τις γάρ πέποιθεν έπὶ τοῖς ἀπαταλοῖς τε καὶ βέσυσεν, οὖτος κυβερνήσει τὰ ἱστάμενα, συναλλοιούμενος τοῖς ἀλλοιωτοῖς, ἐν τῷ μὰ δύνασθαι στὰσαι τὰν τούτων φορὰν, ὡς οὐδ' ἀνέμων ανούν.

Ο ο αυτός διώζεται δρνία πετόμενα.

'Ο τοιούτος δε καταλαβείν ματαίως έπειχειρήσει τα δίκην πτηνών όξιως φερόμενα έκ γενέσεως είς φθοράν.

'Απέλεπε γάρ όδους του έκυπου έμπελώνος.

Κατέλεσε γάρ τάς κατ' ἐπίγνωσεν φερούσας βείας ἐντολάς εἰς τόν εἰρκκότα, ὅτε ἐγώ εἰμε ἡ ἄμπελος, βεόν λόγον, ἐν ῷ

13.

επτρυττυμένος έστι, κατά του τος ιδίας φύσεως λόγου άνθρω» ΙΧ.
πος, ώς τι κλάμα: γιωργών την δίκην θίνου καρδίαν εύφραί»
υουσαν γνώσεν των όντων.

Τούς δὲ δξονας τοῦ ίδίου γεωργίου πεκλάνηται.

Τόν δε νούν και τον λόγου, οι την μετά γνώσεως άρετην οίκειου γεώργιου άγουσευ, ηκάτηται.

Αιαπορεύεται δι' ανύδρου έραμα, και γην διατεταγμένην έν διβώδεσιν.

Καί δειξέρχεται ζωήν τε έστερημένην πνευματικής διδασκαλίκε δίκην ύδατος άρδευούσης ψυχήν πρός καρποφορίαν τών άρετών , και παγίαν έξεν καπίας έφηπλωμένην έν ψυχαίς ένδεξοι τός είρημένης θείας διδασκαλίας.

Συνάγει δε χερσίν άκαρπίαν.

Καὶ συλλέγει κατ' ἐυέργειαν ταῖς πρακτικαῖς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δυνάμεσεν άμαρτίαν, ἢ τἰς (ἐξε) στίρησες τοῦ πυευματικοῦ καραοῦ τῶν ἀρετῶν.

Τυνή άρρων και Βρασεία, ένδεής ψωμού γίνεται.

Φαντασία γάρ έστερημένη θείας έννοίας, και προπετής, ώς πρό τῆς κατά λόγον πρίσεως τό δοκούν αὐτῆ κρίνουσα, συναπτομένη άλογίστως τῷ ἀπατημένω παρ' αὐτῆς νῷ, ἐν τῷ τὰν μέν πύνοικον σοφίαν ἀπολεπείν αὐτόν, μετ' αὐτοῦ δὲ πονηρούς ἀπατίκθειν λογισμούς, στερείται τοῦ δίκην ἄρτον τρέφοντος καὶ στηρίζοντος τὰς ψυχὰς λόγου.

Ή ούα ἐπίσταται αἰσχύνην.

Η τις φαντασία, της έκ του λόγα έπιφαινομένης αὐτή μέμο ψεως έπε τοις αίσχροις έγχειρήμασι», οὐκ αἰσθάνεται

Εκάθεσεν έπε θύραες του έκυτης οίκου.

Ήδράσθη γὰρ ή τοικύτη φαντασία ἐπὶ τοῖς δίκην Βυρών εἰααγασε πρός αὐτὰν, κατ' αἰσθησεν, τὰν τῶν ὁρατῶν ἐπεφάνειαν αἰσθηταρίοις τοῦ κατὰ φύσεν οἰκητερίου ταὐτης σαμαίον.

Ent dispos impures de nanciques:

'Knospiisasa šautų nat' šnišupiau nai Supie , tė diausų-

- τικόν, ώς τενα ύψολότατον Βρόνον, έν ταϊς εὐρυχώροις καθ' άδυπάθειαν τῆς ἀπωλείας ὁδοῖς.
- Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας, καὶ κατευθύνον Τας ἐν ταῖςὁδοῖς αὐτῶν.

Έφελκομένη τοὺς τὰν παροδικάν ταύτην διεξερχομένες ζωάν, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν βίον ἐπιτηθεύμασιν αὐτῶν, μή τισιν ἀνια ροῖς ἐντυγχάνοντας συναντήμασι καὶ ἐναντίως τῷ σοφία τάδε τούτοις διδάσκει.

16. Ος έστιν ύμων άφρονέστατος έκκλινάτω πρός με.

Ος τις ούν έννοιαν Ωτού μηδ' όπωσούν έν τῆ αὐτού περεφέρει ψυχς, έλθέτω πρός με, πολυθείαν διδαχθασόμενος.

Καὶ τοῖς ἐνδείσε φρενών παραπελεύομαι , λέγουσα-

Καὶ τοῖς γινώσκουσε μέν Βεόν, τὰς δ' ἐντολάς κὐτοῦ μἡ τηρούσε, παραινώ φάσκουσα

17. "Αρτων πρυφίων άψασ.9τ.

"Εργων τών τὰν έξεν τῆς κακίας τρεφόντων, οἔά τενων έφτων, καὶ λανθακόντων ὀφθαλμούς ἀνθρώπων, μεθ ἀδονῆς γεύσασθε.

Καὶ ὖδατος κλοπές γλυκερού πίετε.

Καί γνώσεως των αίσθητων, παραμυθυμένης σιάπερ τε ύψωρ δίψης παραμύθεον, την περέ ταύτα τής ψυχής άλογον όρεξεν, έκ του κλέπτεσθαε τον νούν τῷ λείφ τῆς ἐδονής, εἰς κόρον μετώσχετε.

 'Ο δὲ οὐκ οἴδεν ὅτε γργενεῖς πκρ' αὐτῷ ὅλλυνται· κὰι ἐπὶ πέταυροῦ ἄδου συναντά.

'Ο δε ταύτη πειθόμενος, άγνοεί ότι δε αυτής αξ τὰ γάινα φρονούντες, όλεθρον έπισπώνται ψυχής και δεὰ τοῦτο και άπτός εξς τὸ τῆς ἀπωλείας καταντῷ βάραθρον και ταῦτα μέν ή προπετής ψαντασία ἀλλὰ σύ ταχέως ἀπ' αὐτής ὑψώθητε πρός. λόγον κατὰ διάνοιαν.

'Αλλ' ἀποπήδησον, μή χρονίσης εν τόπφ αύτζε.

Μά ἐμβραθύνης τῆ τῶν αἰσθητῶν ἐπιφανεία, βυ ἡ φανταμία

περιφέρυσα μέναν, πρός δε τούς τούτων λόγους, διανοίας χω- IX. ρίς διαβάναι μὰ δυναμένας, έν αὐτζ ωτριγράφεται ὡς ἐν τόπω έδίω.

Μηθε έπιστήσης σύν διιμα πρός αὐτήν.

Κατά τούλον γάρ του τρόπου, άβρόχως δείλθης την μή έξ άρχες συμπαραχθείσαν τη φύσει, άλλ' επιγερθείσαν ακάθων άγριαίνουσαν θάλασσαν.

Και ύπερβήση ποταμόν άλλότριον.

Καὶ τό κατά τό φαινόμενου τῶς φύσεως μυτόν καὶ παροδικόν, ὁ δὰ καὶ αὐτό μὰ κατ' ἀρχάς συγκτισθέν ἀὐτῷ, εἰς κατάκρισιν διὰ τὰν παράβασιν ελαβεν, ἀφείς κάτω, γνώναι φθάσεις τὰν ἀναλλοίωτον αὐτῶς κατὰ τὸ νοούμενον διαμονέν.

Από δε ύδατος άλλοτρίου άπόσχου.

'Από δὲ τῆς Βολερᾶς, καὶ κατὰ τόν τῆς φύσεως λόγον ἀπό τῆς τῶν παθών ἄλμης, μὲ μετάσχης.

Kal and mayor allorping and mingenest the cone is

Καὶ ἀπό τῆς όρατων κατά μόνην αίσθησεν γεώσεως, βλυςανούσης οἰά τενος πηγῆς τὰν ρευς το κατά παροδεκὰν καθ τόσονὰν καὶ ὀδύνην ζωὰν, καὶ ὡς οἰκείαν τῷ ἀλόγφ φύσει ἀπεξεκατὰ κάγον ἐπέστασθαι λογεκᾶς φύσεως, μὰ γεύση.

Ίνα πολύν ζάσης χρόνον.

"Опше ибищои пат' аретди Сфаус Сшин.

Καὶ προστιθήσελαί σοι έτα ζωής.

Επιπταθήσεται δέ σοι τὰ τῆς προσκείρε ζωῶς έτης μεθαζειλάμενά σε, διὰ τὴν ἐν τούτοις ἐνθεόν αου πολιτείαν, πρὸς τὰν μέλλουσαν ἀγήρω καὶ μακαρίαν ζωήν. I was addressed a second comment about the spirit of the second of the s

ν. ι. Υίος σοφός, εύρραίνει παπέρα.

Εκθέν πός λόγος τικτόμενος μέν άπό ναός κατά δεάνοιαν το φυχώ, έπιστήμεν δέ του δντως καλού, χαροποιεί πνευματικές δεά τες άληθους περέ των ώντων δόξες, τον αίτιον αύτου νουν ώς καθά λόγον ταύτης έπιτυγχάνοντα, είν τῷ ζερεκίν αίτιαν εν άπασι μετ' έφέσεως.

Aleg The Topolog, how prophers are him and her

2 . Oun agelhermar Ansaupot avonous.

Ούδε γάρ συμβαλούνται πρός απαίλαγών των όδυναρών, ταμιτία πλούτε, τοίς μά κατά νόμους θείους πενούσε ταύτα τοίς δεομένοις:

Δικαιοσύνη δε βύεται έκ Ξανάτου.

'Η δί κατά τάς θείας έντολάς άπαρίγελείος του πελού κρίστες, τοδυπαθ'ς άμαρτίαν τῆς ψυχής άπαλλάτετε κενδύνου.

3. Ου λεμούνουήσει πύριος ψυχάς δικαίων.

Και ου στερματε ή σαντοκρατορική δύναμις του Βιου, ό τούτου ένυπαστατος λόγος, τζε έαυλου μεταλήψεως, άρτου έκ του ουρακού καταβαίνοντος, τὰς σειβομένας αυτώ, τῷ αυτο- δικαιοσύνη, ψυχάς τῶν ἐντευβεν δικαίως σολιτευομένων κατὰ πράξεν τῶν ἀγίων αυτού ἐντολῶν.

Ζωήν δε άσεβών άνατρέψει.

Τὰν . ὅξ φιλόθλον καὶ φελέδονον ζωὰν τῶν μὰ πετευόντων εἰς ανδτόν, καὶ (μὰ) ὅκὰ τῶν τῆς ὅκκαιοσύνης ἔργων τεμώντων αὐτόν, εἰς ὁδυνχρὰν πάντως περετρίψει· ἐν τῷ ποτὶ καὶ τῶν παράντων στερχόζναι αὐτούς, καὶ τῶν μελλόντων μὰ ἐπεθυχείν.

Hevia avopa raniervoi.

· X/

Καὶ γὰρ ἡ ἐξ ἀμελείας ἀποΤυχία τοῦ κατὰ γνῶσεν καὶ ἀρωΤὰν πνευματεκοῦ πλούτου, τὸν ὑπάρχοντα ἄνδρα μέν, ὡς φύσει κεπτημένον κατ' εἰκόνα Θεοῦ δύναμεν δραστεκὰν τε καὶ αὐτέξούσιον, οὐα ἀνδρεῖον δὲ, ὡς προαιρίσει μὴ ἐπιδεικνύμενον
ἔργοις καθ' ἡμοίωσεν Θεοῦ τὸ τῆς εἰρημένης λογικῆς ἀυνάμεως
δραςταόν τε, καὶ ἐλευθέριον, κατάγει εἰς δελείαν ἀλόγων παΞῶν, καὶ ἀτιμίαν παρασυμβληθέντα τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὑμοιωΘίνΤα αὐτοῖς.

Xelpeg de and peier nhourifquair.

Αί δὶ πρακτικεί δυνάμεις των έργοις ἐπιδεικνυμένων τὸ τῆς τρεπόνθων έργοις δὶ βεβαιούντων τὰν λόγον, καὶ κετ' κύκῶς, ἀλλὰ καὶ ἐτέροις τοῦ κατ' ἀρεθὰν: καὶ ἡνῶσιν πνευματικοῦ πλούτου μεταδιδάκσεν ὡς τούθους, λόγον μὰν διδασκαλικοῦ πλούτου μεταδιδάκσεν ὡς τούθους, λόγον μὰν διδασκαλικῶς αρός μὰν τὸ ἀγαθὸν προτρεπόντων, τοῦ δὲ κακοῦ ἀποτὰ τοῦ λόγου ποιεῖν, ἐν τῷ μιμεῖσθαι τὰ ἔργα- καὶ γὰρ

Υίος πεπαιδευμένος, σοφός έστας..

5..

Ο μέν νίοθεταθείς θεφή δεκ της έππαθαιρούσης την ψυχήν των ώτο πακίας κηλίδων, έπιπόνου άγωγής, τζε ώπο των έπερχομένων αύτω άβουλήτως ώφελείας, είδήμων έσεται.

Τῶ δὲ ἄφρονι, διακόνω χρήσεται.

Τόν δε με περιφέροντα θεύν έν καρδία, βλίψεις αύλώ και δούνας επάγοντα, ύπερεταν έξει πρός σωταρίαν ώς τόν τε λυπούντα αύτόν εύεργέταν είδως, και τώ θεώ έπι πάσεν εύχας-στών δτι περ

Διεσώθη ἀπό καύματος υίός νοήμων.

'Απουσίων πειρασμών, ὁ εἰδόμων, τοῦ ὑπέρ τῆς ὑπομονῆς τῶν πόνων μισθοῦ καὶ οῦτω μὲν οῦτος ὡς ἐν ἄλωνε τῷ καρὁντι αἰώνε, πόνοις σαρκός ὀξέσι βαλλόμενός, οἶά τις σέτος τῶν καιαπαθαίρεται: καὶ συνΧ. αγέται παρά του γεωργού των άμετέρων ψυχών, ώς εξε τενας ἀποθήκας, τάς αίωνέους μονάς.

'Ανεμόφθορος δε γίνεται έν άμητῷ υίάς παρανόμος.

Υπό των πνευμάθων δε τές ποντρίας έλαύνεται διά των παραλόγων παθών είς ἀπώλειαν, ώς ὑπό ἀνέμων ἄχυρου, τῷ πυρε παραπεμφθυσόμενον ἐν τῷ τῆς συγχομεδῆς τῶν ἔργων και-ρῷ, ὁ ἐπικαλούμενος μὲν πατέρα ἐαυτοῦ τόν θεόν διά τὰν εἰς αὐτόν πίστεν, παραβαίνων δε τὰς ἀγίας αὐτοῦ ἐνθολάς.

6. Εὐλογία πυρίου ἐπὶ πεφαλάν δικαίου.

Καὶ γὰρ με λάδοσες μέν άγεασμοῦ παρὰ τοῦ δεσπότου τῶν δλων Θεοῦ, πρόεισε κατὰ χάρεν ἐπὶ τῷ ἡγεμόνε τοῦ ἀμέμπτως πολετευομένου, όλου τοῦτου δεὰ μέσου νοὸς ἀγιάζουσα.

Στόμα δε άσεβων, παλύψει πένθος ώωρον.

Τὰν δὲ μεστὰν βλασφαμίας διδασκαλίων τῶν μὰ τιμώντων θεὸν πνευμάτων τῷς πονυρίας, συςείλη ἡ ἐπιγινομένω τοῖς ἀμαρτάνουσεν ἐκ μεταμελείας μὰ κατὰ τὸν ἐπιτάδειον καιρόν πρὸς τὰν τῶν ἐσφαλμένων διορθωσεν, ὅς ἐςτν ὁ παρών, ἀλλὰ καΤὰ τὸ μέλλον διανεκὸς καὶ ἀνόνοτος λύπη.

γ. Μνόμο δικαίου μετ' έγκωμίων.

Καὶ ἀνεπίλησΤος μέν γνώσες ές αι παρά θεῷ τῶν ἀμέμπτως πολιτευομένων, μετ' ἐπαίνων παρεχόντων άρρητον εὐφροσύνην αὐτοίς.

"Ονομα δὲ ἀσεβών σβέννυται.

Ή ἀπ' αὐτοῦ ἐὰ ೨εοῦ προσηγορία τῶν μὰ τιμώντων αὐτόν ἔε ἔργων ἀγαθῶν ἀρανίζεται, ἐιὰ τὰ τούτου ἀλλότρια πουηρά ἔργα αὐτῶν, ἀγνοουμένη αὐτῷ κατὰ τό, οὐκ οἶδα ὑμᾶς λοπόν.

8. Σογός καρδία, δέξεται έντολάς.

'Ο του του θεου λέγου ένδιαθέτως τη αυτού αεριφέρων ψυχή, παραδίζεται και ούα άποπέμψει κατά πράξιν τα τούτου προστάγματα.

Ο δε άσθεγος χείλεσε, σκολιάζων υποσκελιαθήσεται.

'O वैदे मारे देममार्थभाग वितंत रखेंग रहेंद्र विद्यासाववर्णमह हैंव्यालय , रहें वैदे

όμολογίας τιμή του Βεού, έππλίνων είς τε τά κατ' έλλειψεν τός Χ.
άρετής πάθη, έφ' οίς τάς Βείας μή ποιεί έντολάς, και είς τά
καθ' ύπερβολήν, έφ' οίς ψελοίς βέμασιν όμολογών αύτόν, μέγα
φρονεί, παραθραπήσεται τός φερούσης είς την αλώνεον ζωήν εύθείας, κατ' άρετήν όδου και γάρ

Ος πορεύεται άπλως, πορεύεται πεποιθώς.

*Ος μεν διανύει την κατ' άριλην όδον άνυποπρίτως διά βεόν, και μη παραμιγνύει αύτην τό πονερά πρός την των πολλών άκά—
την διανοία, διέρχεται την τοιαύλην όδον μη πτοούμενος ή τούς κατά τό παρόν ή τούς κατά τό μέλλον έλέγχες τός ύποπρίσεως.

Ο δε δεκαθρέφων τὰς όδοὺς κύτου, γνωσθήσεται.

ne" ayya de ethalue ' gyedning mandebeyen, gened atomed bedene etc hengel hay an en underet ere-

Ο έννεύων όη Βαλμοίς γεία δόλυ, συνάγει ανδράσε λύπας. 10.

'Ο τάς Διωρατικάς δυνάμεις έχων ἀποβλεπούσας μέν πρός κακίαν, καθαιεύουσας δε πρός ἐσχηματισμένον ἀριτῆς ἔΔος, συλλέγει τῷ τε ἐνθός ἀνθρώπῳ, καὶ τῷ ἐκτός, πόνους διακενεῖς οἶα τώματι μέν κατά τὸ παρὸν πονῶν περὶ τὴν ἀριτῆν μὸ διὰ Βιὸν, ψυχῆ δε καθὰ τὸ μέλλον αἰωνίως πιεζόμενος, ἐνσδιὰ τὸμέλλον αἰωνίως πιεζόμενος, ἐνσδιὰ τὸμέλλον αἰωνίως πιεζόμενος, ἐνσδιὰ τὸμέλλον αἰωνίως πιεζόμενος καθὰ διάθεσεν ἀριτῆς.

'Ο δε ελίγχων μετά παρέρασιας, είρηνοποιεί.

Ο δε φανεροποιών κατά το συνειδός άνυποσζόλως τῷ ψυχῷ, ἐπ ἀγίω ωνεύματε λόγος Βεοῦ, τὸ τἔς ὑποκρίσεως ὑωώδυνον τὸ καὶ ἄκαρπον, ἀπαλλάτζει αὐτὰν τᾶς ἐχθρακιούσες ταύταν, καὶ πρὸς Βεὸν καὶ πρὸς σάρκα πουυρῶς διαθέσεως.

Ruyd Cours de grapi Sexulou.

Τό γάρ χοραγόν ζωζε πνεθμα άγιον, καθά φύσαν μέν έπαναπαύεται έν τη πανθοκρατορική δυνάμει του δικαίν, και δεκαιοσύνας άγασήσαντος δεσσότου των όλων Ωιού κατά χάριν δέ, έν τῷ πρακτικῷ τοῦ διαιρούνθος τὸ χεϊρον ἀπὸ τοῦ κρείττονος, καὶ περιαιρούντος τὰ κατ' ἔλλειψιν τῆς ἀρεθῆς καὶ τὰ Χ. καθ' ὑπερβολήν πάθη, καὶ εὖ ποιοῦνθος ἀεὶ- ὁ ρὲν έχων καθὰ
φύσεν ἐν ἐαυτῷ ἀναμαυόμενον τὸ ζωᾶς χοραγόν ψνεύμα ἄγιον
βεὸς λόγος, ζωὰν αἰώνιον δωρεῖται τοῖς πισθεύουσεν αὐτῷ:

Σλόμα δε ασεβούς, καλύψει απώλειαν.

Τὰν δ' δλεθρον ὑποθύκην τοῦ μὰ τιμῶνθος θεψν εὐρετοῦ τῶς κακίας, ἀφανίσει ἡ ἀπό τοῦ ὅντως καλοῦ ἡμῶν ἔκπτωσις, τῷ ἐλίγχιν τοῦ συνειδότος ἔως γὰρ ἀν ἡμεῖς τὰν προσκαιρον ὑδονὰν καὶ τὰν ἐπίκηρον δόξαν, ἀγαθὸν λογιζόμεθα, ἡ εἰρεμένε ὑποθύκη οὐκ ἀμαυροῦται τῷ ψευδεῖ ἐμῶν περὶ τοῦ ἐγαμένους αὐθῆ τέλος τῆς μὰν κατ' αξοθωσιν πδονῶς τὰν ἐθύναν, τῶς δ' ἐπικόρου δοξες τὰν ἀτιμίαν καὶ διὰ κὸ ἐνθείθεν τοῦ ὁνθως καλοῦ ἀμαρτάνειν, μεκέτι παραδέχειθαι αὐτὰν, ἀγακίξεται ἡ τοιαύτε ὑποθύκη, μὸ ἔχεσα τοῦ λοιποῦ τὸ ἐνιργὸν, ἐν τοῖς μὸ παραδεχομένοις αὐτὰν.

12. Migor intipee veinor.

Καὶ ἔχθραν μέν τῆς ψυχῆς καθά τῆς ακρκός, ῶς ἐπιβούλυ; διανίζησε τὸ ἀντιτρατεύεσθαι τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς, καθ ἀδοκὸν καὶ ἀδύνου, τὸν τῆς σκρκός νόμου.

Πάνθας δε τούς με φελουεικούντας παλύψει (φελία.).

Απαυτας δε τους κατά λόγου υποτάσσευτας τε ψυχέ τευ σάρκα, και περιποιουμένους ταύταις το άμαχου, εν τε εκάτα την μέν ψυχήν συνεργείσθαι παρά της σαρκός πρός τα κάλλιστα, την δε σάρκα της προσκαούσης άξιουσθαι παρά τες ψυχές κρουσίας, θεία πρόψει άγάπη, κατά τό ζευ αύτους τεν έν Χριστήν κεπρυμμένου ζωήν.

13. 'Ος ἐκ Χειλέων προφέρει σοφίαν, ράβδω τύπτει άνθρα ἀκάρδιον. Αφ' ὧν ὁ διά σόματος τὸν θεῖσν λόγὸν καταγγάλλων:, πλέττει δ' αὐτοῦ ὡς διά πινος ράβδον κατά τὸ συνειδός, τὸν κὰ περὶ τὸ ἀγαθὸν θέρμαν ψυχῆς κεκτυμένον:

14. Lopol rechonous ais Loser.

Καί οἱ μέν του του Βιού λόγου ἐυ ἀγίοι πυεύματε πατά χά-

ρεν κλησάμενοι ένοικον, συς έλλυσιν άπό των αίσθητών την αί- $\hat{\mathbf{X}}$. σθησεν κατά διάνοιάν τε έμγυλοχωρούντες τοίς ύπερ αίσθησιν, και νοιράν τούτων κατ' έμπρακτον γνώσιν λαμβάνοντες αίσθησιν.

. Στόμα δε προπετούς εγγίζει συνετριβή.

Διδασπαλία δε του άγαθου, πρό της τούτο πράξεως, πλωσιάζει διαφθορά, οία των έργων άντικαθιταμένων τοίς λόγοις, τούτους άνατρέπειν επιχειρούντων.

Κτήσις πλουσίων, πόλις όχυρά.

r5.

Καὶ περισσία μέν των κτησαμένων πλούτον πνευματικόν κατὰ γνώσεν, ψυχά έξεν ἀνενδεής τε τοῦ ταύτης επρίζονλος οὐρανίου ἄρτου, καὶ φύλας των περισσών αὐτήν ἐντολών αὐτοῦ, ἀνάλωτον τοῖς νοπτοῖς ἐχθροῖς, καὶ περιπεφραγμένη ταῖς ἀρεταῖς.

Συντριβή δὶ ἀσιβών, πενία.

Τημωρία δε έστε των μά τιμώντων βεόν, στέρησες παντελής τῆς κατά βεωρίαν πνευματικής του λόγα βρώσεως, και τῆς περιβολής των άρετων ἢ τις δίκεν ὑμαλίων περιφυλάττεε ἀπό του χειμώνος των παβών τὰς ψυχάς.

"Εργα δικαίων, ζωήν ποιεί.

16

Ότι περ αί μέν πράξεις των προκρινόντων του δοκούντος, τὸ όντως καλόν, ἀπαλλάτ/θσαι τὰς ψυχάς τοῦ καθ' ἀμαρτίαν βανάτου, τὰν ἐν πνεύματι μακαρίαν ζωὰν προξενούσιν αὐταϊς.

Καρποί δε άσεβών, άμαρτίαι.

Τὰ δ' ἀποτελέσματα τῶν μὰ τιμών θεὸν, τοῦ ὅντως καλοῦ ἀποτυχίαι εἰσιν.

"Οδούς ζωής φυλάσσει παιδεία.

17.

Και τάς μέν φερούσας βείας ένγολάς είς ζωήν αἰώνιον τάς ψυχάς τηρεϊ ἐπίπονος κατ' ἀρετήν ἀγωγή· αὐτη δὲ

Παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανάται.

Ή κατ' άρετὰν ἐπίπονος ἀγωγὰ, εἰ μὰ δοκιμασβὰ δε' ἀκυστων πειρασμών, καὶ καθ' ἔξεν τὰ ψυχὰ πεπαγωμένη φανὰ, ἐκτρεπέΤαι τῆς ἀλκβείας, ἐν προσχέματι ἐναρέτου πολιτείας, εἰς κενοδοξίαν ἐμπίπΓουσα' ἐπεὶ δὲ καὶ δι' ἀκβρώπων εἰ πρὸς δο-

Χ. πιμασίαν απούσεσε απερασμοί έπισυμβαίνουσε, μά φυλαττόντων τινών την απρακότητα της ψυχής, παι είς μίσος έμπιπτόντων.

18. Καλύπτουσιν έχθραν χείλη δίπαια.

Κρύπτουσε μέν τό μέσος, όπερ έξ όλεγωρίας παρανομήσασα πατά διάθεσεν ή ψυχή έπτήσατο, λόγοε θείφ νόμφ δουλεύον τες, καὶ εἰς λοιδορίας μή έπτρεπόμενοι.

Οί δὶ ἐμφέρουτες λοιδορίας, ἀφρουέσ/ατοί είσιν.

Οἱ δὶ ἐκφανερούντες τὸ ἐαυτῶν μίσος ταῖς τῶν μεσυμένων διαβολαῖς ἄνθρωποι, λίαν ὑπάρχουσιν ἄφρονες ὡς τοὺς κακοποιοῦνθας αὐτοὺς ἐπὶ ωλέον καθ' ἐαυτῶν διεγείροντες, ἐν τῷ ψόγοις βάλλειν αὐτοὺς λοιπόν.

19. Έχ πολυλογίας, σύκ ἐκρεύξη άμαρτίαν.

'Από μέν του μακρηγορείν, οὐ διαφύγης τὸ πλαίσαι πρός Βεὸν, ἢ πρός ἀνθρώπες και γὰρ μὰ προμελετών τὰ παρά σοῦ λεγόμενα, παροργίσεις, ἢ Βεὸν ἐν τῷ ψεύδεσθαι, ἢ ἀνθρώπες ἐν τῷ ψθέγγεσθαί τε ἐξ ἀπροσεξίας πρός βλάβην αὐτών.

Decedoneros de gerdent, voticar log.

Εγκρατευόμενος δε εν λόγοις, γνώσεν έξεις των δεόντων λεχθήναι, ώς πρότερον έξειτάσας ταύτα κατά διάνοιαν, και καταλαβών μέτε πρός θεόν μέτε πρός άνθρώπες προσκρούον α. ε.θ. ούτως άνεπισφαλώς προφέρων αὐτά.

Δα. Αργυρος πεπυρωμένος γλώσσα δικαίου.

Καὶ γὰρ οἶα μέν τες ἄργυρος πυρὶ δεδοκιμασμένος, ἐσθίν ὁ λόγος τὰ μεθὰ κρίσεως ἀμέμπτως αὐτὸν προφέροντος ὡς πρότερον τῷ καθὰ διάνοιαν βασάνφ ἐζεταζόμενος, καὶ πὰν εἶ τε κίβὅκλον ἀποβαλλόμενος, καὶ εἰλικρινὸς προφερόμενος.

Καρδία δε ασεβούς εκλείψει.

Ψυχά δε, έξ ης τω σώμαζε ή ζωά του μά άγαθοποιοίς λόγοις άληθείας τιμώντος βεόν, άτονήσει πρός την της άληθείας απάνλησεν, έλεγχβείσα ύπ' αὐτης ψευδομένη.

21. Χείλη δικαίου ἐπίσ7αται ὑψηλά.

Εκί οι μέν διδασκαλικοί θείοι λόγοι των έκ πρακτικής πεί-

ρας μεθά πρίσεως άνεπελήπτως προφερόντων αὐτούς, τέν γνώ- Χ. σεν ἐπιφέρονται τών Βελημάτων τοῦ Βεοῦ τοῦ ὑπερουρανίου.

Oi de appoyer, by endrig relevander.

Oi δ' ἐν καρδία θεὰν μὰ περιφέροντες ἄνθρωποι, ἐν στορήσει τοῦ κατ' ἀρετὰν καὶ γνώσεν πυτυμαθικοῦ πλούτ κὰν ἰδίαν ζωὰν καταλύουσεν.

Euloyia nugiou int negative dinatou.

Ή γάρ πανάγαθος διδασκαλία του δεσπόθε τῶν ελων θεου, πρόεισεν ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν, τοῦ καθά πράξεν τῶν θείων ἐντολῶν ἀμέμπθως πολιτευομένου, ὡς τὰν πράξεν ποιουμένε θεωρίας ἐπίβασεν.

Aŭ7n mlou7ičes

Ή τοικύτη διδασκαλία, άνενδιή ποιεί του κατ' άρετην καί γνώσεν πνευμαίτου πλούτου, τον ταύτη πειβόμενον.

Καὶ ου μά προσ7αθή αυτή λύπη έν ακρδία.

Καί εἰ ὁ τοιούτος πονεί καθά σώμα περί τὰν ἀρετὰν, ἀλλ' οὐ δίξεται προσθάκαν λύπης διδασκαλίας ἐν τῷ αὐτοῦ ψυχῷ, τῷ ἐλπίδι τῆς μελλαύσης μισβακοδοσίας ἐπευφραινόμενος.

Έν γέλωζε άρρων πρώσσει κακά.

Καὶ μετ' εὐφροσύνης μέν, ὁ θεόν ἐν καρδία μὰ περιφέρων, ποιεί ἀμαρτίας ότι μηθὰ σΤυγνάζει τῷ φόβῳ τῶν αὐτοῦ ἀπειλῶν, ἐφ' οῖς πλημμελεῖ.

'Η δέ σοφία, ανδρί τίπτει φρόνησεν.

'Ο δε θείος λόγος, τῷ καθά τῶν παθῶν ἀνδριζομένο ἀποτίκτει τὰν ἐν τοξς πρακτέοις εὐβουλίαν καὶ γάρ

Έν απωλεία ασεβής περιφέρεται.

'Εν ἀποθυχία Βεού, ὁ μή τεμών αὐτόν, κατά Βεωρίαν μέν ὡς ἀλήθειαν, κατά πράξεν δε ὡς ἀγαθόν, τοῖς κατ' Ελλειψεν τές ἀρετής και ὑπερβολήν πάθεσε περιτιέπεται.

Επιθυμία δε δικαίου δεκτά.

Ή έφεσες δε του δε έναρετα πολελείας τεμώντος θεόν, δηλαθή ό πρό των λοιπών πάντων πρός αύτόν ποθος, εὐπροσδεπτος τούτω έστεν. 22.

23.

24.

Χ. , Παραπορευομένες καθαιγίδος, άφανίζεται άσεβής.

. Καὶ μερικού μέν πειρασμού είθ' έκθσίθ είτ' άκθσίθ, άπροσδοκέτως ἐπερχομένου ὑπὸ τοῦ τῆς πονηρίας πνεύματος, ἀπώλλυται ὁ μὰ δί' ἐγκραθείας καὶ ὑπομονῆς τιμών τὸν Βεόν.

Δίκαιος δὲ ἐκκλίνας, σώζεται εἰς τόν αἰώνα.

'Ο δ' λγκρατευόμενος μέν των καθ' ήδουψο έπισίων παθών, ύπομένων δὲ τὰ κατ' όδύνην ἀκούσεα, τὸν κατὰ ψυχήν διαψυγών κίνδυνον, ρύεται τῆς αλωνίου κολάσεως.

26. Πσπιρ όμφαζ όδουσι βλαβιρόν, και καπνός όμμασιν, ούθε παρανομία τοξε χρωμένοις αύτη.

Καὶ ώσπερ παρπός μὶν ἄωρος τῷ τῶν ὀδόντων ἐνεργεία λυπεινας τούλων δυνάμεις, οἰά πέρ τινας ὀδόντας αἰμωδιἄν ποιοῦπαιρα χρῆσις, τοῖς περὶ ταύτην καταγινομένοις ὡς τὰς μὲν πραπαιρα χρῆσις, τοῖς περὶ ταύτην καταγινομένοις ὡς τὰς μὲν πρακαιρα χρῆσις, τοῦς περὶ ταύτην καταγινομένοις ὡς τὰς μὲν πραποῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ πρὸ τοῦ ὅντως καλοῦ ἀπόλαυσιν, διὰ
τὴν παρὰ καιρὸν τοῦ ὅοκοῦντος ταῖς δὲ θεωρητικαῖς δίκην καπνοῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ πρὸ τοῦ ἀπελαθήναι αὐτὴν διὰ τῆς ἐν
κοῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ πρὸ τοῦ ἀπελαθήναι αὐτὴν διὰ τῆς ἐν
κοῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ κρὸ τοῦ ἀπελαθήναι αὐτὴν διὰ τῆς ἐν
κοῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ κρὸ τοῦ ἀπελαθήναι καὐτὴν διὰ τῆς ἐν
κοῦ ἐπισκοτοῦσα, καὶ κρὸ τοῦ ἀπελαθήναι καὐτὴν διὰ τῆς τῆς
κοῦματικών καὶ ἐνοῦς ἐπισκοτοῦσας καθορέν τὰς τῆς καθορέν καὶ τῆς ἐν
κοῦς ἐπισκοτοῦσας καθορές καθορές καθορέν τὰς τῆς
κοῦς ἐπισκοτοῦσας καθορές καθορές καθορέν τὰς τῆς
καθορές καθορές

27. Φόβος Βεού προσλίθησεν ήμέρας.

Και φόβος μέν θείος, απαλλάττων του καθ' άμαρτίαν τῆς ψυχῆς θανάτε, ἐπεκτείνει τῆς παρούσης ζωῆς τοῦ προσηλωμένε αὐτῷ τὰς ἡμέρας· μελαβιβάζων τοῦτον πρὸς τὰν ἐκεῖσε ἄληκτον καὶ μακαρίαν ζωήν.

"Ετη δὲ ἀσεβών όλιγωθήσονται.

Οι δι χρόνοι τός ζωός των μό έμπράκτη γνώσει τιμώνδον διόν, έλατδοθήσονται, τός πνευματικός διαμαρτώντων ζωής άνδρες γάρ αίμάτων και δολιότηδος, οὐ μή ήμισεύσωσε τάς ήμώρας αὐτών.

28. Έγχρονίζει διναίοις εύφροσύνη.

Καὶ παραμένει μέν τοῖς ἀμέμπτως πολιτευομένοις, πνευμα-

τική αγαλλίασες ώς με καθαπίπτουσε τοξς προσπίπτυσεν, άλλα Σ. πάντοθε τη έλπιδε των έπηγητλμένων άγαθων χαίρουσεν.

Έλπις δε άσεβων όλλυ/αι.

'Η δ' έπὶ τοῖς προσκαίροις πεποίθησες τῶν μὰ κατ' έμπρακτον γνώσεν τεμώντων θεὸν, ἀπάλλυται μὰ ἰςαμένοις ἀλλά τάχέως παρερχομένοις.

Όχύρωμα σσέου φόβος πυρίου.:

Και γάρ φυλακή μεν υπάρχει τῷ υπερβάντι την κατά τον φυσικόν νόμον δικαιοσύνην, καὶ πολιτευομένω κατά τόν πνευματικόν, ὁ ἀγνὸς καὶ: διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος θείος φόβος, εἰς τὸ μηδέποτε ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς Βείας ἀγάκης, περιπερόντα εἰς καταφρόνησεν.

Συν Τριβά δε τοις εργικτομένοις κακά.

Θλίψες δε και κατάνυξες πρός σωταρίαν έκ μεταμέλου τοίς πράττουσεν άμαρτίας.

Αίκαιος εἰς τὰν αἰώνα οὐκ ἐνδώσει.

Καί ό μέν προκρίνων των προσκαίρων τὰ αδώνια, οὐκ άμες λήσει τῆς ἐαυτοθ σωταρίας, ἀλλὰ μέχρι παυτός ἀμεταστρεωτί πρός θεύν ὁδεύσει κατ' ἀρετὰν' ὑπομένων εὐχαρίτως πάντα τὰ ἐπερχόμενα αὐτῷ κατὰ τὰν παροθσαν ζωάν.

'Ασεβείς δε ούκ οίκασουσε γάν.

Οἱ δὲ μὰ ೨εὸν προτιμώντες πάντων τῶν δεὶ αὐτοῦ γεγονότων, οὐ ποιήσονται διαμονάν κατὰ διάθεσιν, ἐν τῷ παγία ἔξει τῶν ἀρετῶν· ὡς τοῖς κατ' ἐλλειψιν. τούτων, καὶ ὑπερβολάν ἀεὶ περιπλανώμενοι πάθεσεν.

Στόμα δεκαίου άποσλάζει σοφίαν.

Καὶ ή μὰν ἡρέμα προφερομίνη διδασκαλία τοῦ προκρίνοντος τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, μεταδίδωσε δίκην σταγόνος, καττὰ βραχύ, τελειότυτος τοῖς ταύτης μεταλαμβάνουσε, πρὸς τὸ εὐπαράδεκτον εἶναι ταύτην αὐτοῖς.

Thusan di adinov ifoliana.

Χ. Ἡ δὲ γλωσσολογία τῶν τὰ πρόσκαιρα τῶν αἰωνίων προαιρουμένων, ἐξαφανισθήσεται, εἰς τὸ μηδὲν χωρήσασα καὶ γὰρ 52. Χείλη ἀνδρῶν δεκαίων ἀποσθάζει χάριτας.

Οἱ μὲν λόγοι τῶν κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζομένων, καὶ προκρινόντων τὰ ὅντως ἀγαθόν τοῦ δοκοῦντος, διὰ τῶν κατὰ μέρος πρὸς τελειότητα ἀναβάσεων, τὰς κατὰ Χριστὸν χαρίζονται προκοπάς πρῶτον καθαίροντις, εἶτα φωτίζοντες, καὶ οὖτω τιλειοῦντες τοὺς πειθομένους αὐτοῖς.

Στόμα δε ασεβών αποσιρέφεται.

: 'Η δε φλυαρία των μή δι' εμπράπτυ γνώσεως ταιώντων θεόν , μισητία έστε παρ' αὐτῷ.

GAP. XI.

γ. τ. Ζουγοί δόλιοι βδάλυγμα ένώπιον πυρίου.

Καί αι μιν πρός τας ελλείψεις, των άρετων και τως ώπερβολάς, έτερορρεπείς τος ψυχος διαθέσεις, μεμισημέναι είσιν έμπροσθεν του έντελλομένου μι εκκλίνειν ύμας μωτ' είς τα δεξιά μωτ' είς τ' άρεςερά, δεσπότου των όλων θιού, ώς του όντως καλού και άμφοτέρωθεν άμαρτάνουσαι.

Στάθμιον δε δίκαιον, δεκίον αὐτῷ.

Ή εν τη μεσότατε δε της άρετης θεωρυμένη άφρεπης πρός τα κατ' Ελλειψεν ταύτας και ύπερβολέν πάθη διάθεσες της ψυχής, εὐπρόσδεκτος ὑπάρχει αὐτῷ ὡς τοῦ ὅντως ὀρεγομένη καλοῦ.
Οῦ ἐὰν εἰσέλθη ὕβρες, ἐκεῖ καὶ ἀθιμία.

Καὶ ἐφ' ἐν μὶν ᾶν εἰσελεύσεται έξ ὑπερηφανίας μῶμος κατὰ τοῦ πέλας, πάθη ἀτιμίας κατὰ συγχώρησιν θείαν καταλαμβάνει αὐτὸν. [ν' ἐκπαιδευθή ταπεινοφρονείν.

Στόμα δε ταπεινών μελε7ά σοφίαν.

Ή δε διάνοια των επιμεμφομένων εαυτοίς έωι τοίς απραπτώμασι, μανθάνει σορίαν άρχὰν ταύτης του τοῦ κυρίου φόβον ποιουμένη. Αποθανών δίκαιος έλιπε με λάμελου.

XI. 4.

Και φονευθείς μέν ό άμέμπτως πολετευόμενος, πατέλεπε τοῖς ⁴· αὐτόν βανατώσασεν, έφ' οῖς εἰς αὐτόν πεπλημμελήπασε, μεταμέλειαν, τὴν πατὰ τό παρόν μέν τό συνεεδός πλήττυσαν, πατὰ τό μέλλον δὲ δεηνεκῶς πολάζουσα.

Πρόχειρος δε γίνελαι και επίχαρτος άσεβων άπώλεια.

'Ακώλυτος δε γίνεται και εύφρόσυνος, ό των κακοποιών, και διά τούλο μά τιμώντων θεόν, όλεθρος ότι τε τάς δίκας εύτοι των αύτοις κακώς πεπραγμένων, κατά τό παρόν ἀπέδωκαν, και εί παρ' αύτων κακούμενοι, των παρ' αύτων κακώσεων ἀπηλλάγησαν.

Δικαιοσύνη αμώμου, ορθολομες όδούς.

5.

Καὶ γὰρ ὁ ἀρρεπὰς ἐπὶ τοῖς πρακτέσις κρίσες τοῦ ἀμέμπτως πολιτευομένε, ἀπαρεγκλίτους πρὸς τὰ κατ' έλλειψεν τὰς ἀρετὰς καὶ ὑπερβολὰν πάθα ποιεῖ τὰς κατ' ἀρετὰν τρίβους αὐτοῦν ἀς οἱ ἐπομένως τούτω ὁδεύοντες, σωταρίας ἀξιοῦνται.

'Asebeia de nepininiet avousc.

Είς ἀτιμίαν δὶ Θεοῦ, διὰ τῶν τῆς κακίας ἔργων, ἐμπίπτει ὁ ἀθετῶν τὸν νόμον τῶν τοῦ Θεοῦ ἀντολῶν: καὶ γὰρ

Διπαιοσύνη άνδρων όρθων ρύσεζαι αὐτούς.

6.

Ή μεν δμεμετος πολιτεία των κατά των ααθών άνδριζομένων, και ἀπαρέγκλιτον ωρός κακίαν ωσιουμένων τον δρόμου της άρετης, έξελείται τούτους του κατά ψυχήν, διά των κατ' ελλιιψιν της άρετης και ύπερβολήν παθών, κινδύνου.

Τη δε άσιβεία αύλων άλίσκονται παράνομοι.

Τη δε με θεόν τιμώση κατά ψυχέν διαθέσει έαυτών, κατέχονται οί τον νόμον των θείων έντολών άθετουντες.

Τελευτήσαντος ανδρός δικαίου, ούκ όλλυ/αι έλπίς.

7.

Καὶ ἀποθανόντος μέν τοῦ κατὰ τῶν ἐκθῶν γενναίως ἀνδρισαμένου, καὶ πρός τὸ τῆς ἀρετῆς ἐπίπονον ἀνενδότου, καὶ
τῶν προσκαίρων προκρίναντος τὰ αἰώνια, διαμένει ἡ ἐπὶ τοῖς
αἰωνίοις ἀγαθοῖς τοὐτε ἐλπὶς, ἀπεκδεχομένε τὸν ὑπὸρ τῆς ὑκομονῆς τῶν πόνων μισθόν.

ΧΙ. Τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν δλλυ7αι.

Τό δε επί τε τή διακένω δόξη και τώ φθειρομένω πλούτω φρύαγμα των μά δι' άγαθοεργίας τιμώντων θεόν, είς τό μαδέν περείζαται, ώς τούτων ταχέως διαλυομένων, και είς τό μαδέν περείσταμένων.

8. Δίκαιος έκ βάρας έκδύνει.

Καὶ ὁ μὲν ἀπονέμων τἢ ἐαυτοῦ ψυχὴ ἀρετὰς, καὶ τἢ σαρἐὶ αὐτάρκεις τροφὰς καὶ σκεωάσματα, τὰς κατ' ἔλλειψεν τῆς ἀρετὰς καὶ ὑπερβολὴν παγίδας τοῦ Δηρευτοῦ τῶν ἡμετέρων ψυ-Χῶν διαδιδράσκει.

'Αντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδο7αι ἀσεβής.

'Αντί τούτου δε όν σπεύδει Βηρεύειν ό πονερός, έμπίπτει κατά προαίρεσιν είς τάς προειρημένας παγίδας, ό με δε' έμπράκτου γνώσεως τιμών του βεόν.

Έν στόμα7ι ἀσεβών, παγίς πολίταις.

Καί γάρ ἐν μέν τὰ ἀτατιλῆ ὑποθύκη τῶν μὰ βεὰν τιμώντων, ἀλὰ τὰν πρόνοιαν αὐτοῦ διαβαλλόντων πνευμάτων τῆς πονερίας, ἀπετίας τὰ καὶ ἀνελπεζίας βρόχος κατασκευάζεται τοῖς μὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ἐν τῷ γῷ τὸ πολίτευμα κεκτεμένοις ἀνβρώποις ὡς ἄν τῷ τοιούτῳ τῶν κολάσεων φόβῳ μὰτε ἐκφυγεῖν, μέτε πρὸς τὰ ἄνω βραβεία, τῷ πρὸς αὐτὰ πόθῳ δραμεῖν κατ' ἀρετὰν δύναιντο.

AlaBrace de dexains evodoc.

Ή δε γνώσες των εναρέτων άνδρων, απλανής έςτη, ώς την πράξεν ποιουμένων θεωρίας επίβασεν.

το. Έν άγαθοῖς δεκαίων, κατόρθωσε πόλεν.

Καὶ τοῖς καλοῖς μέν ἔργοις καὶ λόγοις τῶν ποιούτων ἀνδρῶν, ἀπάρτισε τὰν ἐκυτῆς σωτυρίαν ψυχὰ ἐν ἢ πλεῖτοι ἐνδιατρίβουσε λογισμοί.

Kai is irulia aribas, iyallizua.

Έν δὲ τῷ ἀπ' αὐτῆς ἀφανισμῷ τῶν μὰ τιμώντων Θεόν καυτρῶν λογισμῶν, προσγέγονεν αὐτῷ εὐγροσύνη πνευματική. Έν εύλογία εύθέων, ύψωθήσεται πόλις.

XI.

Καὶ γαρ ἐν μὰν τῷ ἀγαθῷ ἀτὰασκαλία τῶν ἀπλανῶς διδασ σπόντων τὸν λόγον τὰς ἀληθείας, ἀρθάσεται τῷ φυσικῷ ἐν πυιώματι θεωρία, εἰς τὰν ἄπταιςον γυῶσιν τῶν ὑπὸ φύσιν καὶ χρόνον, ψυχὰ ἐν ῷ διάφοροι περιπολοῦσι λογισμοί.

Στόμα δε άσεβών, καθασκαφάσεται.

Έν δὲ ταῖς ἀπατηλαῖς ὑποθέχαις τῶν μὰ τιμώντων θεόν πντυμάτων τῆς σενηρίας, εἰς ἀλογίστους ἐπιθυμίας κατενεχ-Θέσεται.

Μυκτηρίζει πολίτας ένδεὺς φρενών-

2.

Καὶ διαπαίζει μέν κατακρίνων τοὺς ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ μὸ ὁρθῶς πολιτευομένες ἀνθρώπους, ὁ ἐν τῷ μὰ ἐπιγινώσκειν τὰν οἰκείαν ἀσθένειαν, ἐλλιπὰς φρονήσεως.

'Ανάρ δε φρόνιμος, ήσυχίαν άγει.

*Ο δε εν τώ ταύτην επιγινώσκειν τέλειος ταϊς φρεσε, προσέχων έαυτώ, σχολάζει· μόνα τὰ οἐκεῖα σφάλματα ἐξετάζων καὶ διορθούμενος.

Ανήρ δίγλωσσος, αποκαλύπτει βουλάς έν συνεδρίω.

:3.

Καί ἄνθρωπος μέν πρός ἀπάτην πολλών, λόγους ἀντικειμένους ἀλλήλοις φθεγγόμενος, ἀνακαλύπτει τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ παρά τινος σκέμματα ἐν συνελεύσει λαοῦ· κἀντεῦθεν τὰ ἐπὲ λυσιτελείᾳ πολλών, κάν τούτοις μὸ οῦτως ἔχειν δοκῆ, ποιεξ ἄπρακτα.

Ηισίος δε πνος κρύπτει πράγματα.

Ο δε τυρών ταύτα τη έαυτου ψυχή, και με άθετών το παουγγελμα του έμπιστεύσαντος αύτώ τὰ έδεα μυστέρια, συγκανίπτει όσα φανερούμενα, βλάβην άποτελες και

Οίς μή ὑπάρχει πυβίρνησις, πίπτουσιν ώσπερ φύλλα.

14.

βρού φτιαχείν, έν τῷ τοῦ στυρίζουτος ἀποστερείσβαι.

Χερῶς ὑπὰ ἀνέμου, μὴ ἀυνάμενοι πρός τὰς μεβεδείας τοῦ ἐχτοῦς μενιύσαντός τινος ἐπὰ αὐτοὺς πειρασμοῦ, ὑπὸ τοῦ τῷς κοτοὺς μὰς μελεδείας τοῦ ἐχτοῦς μὰν μὰ ἐστὶ προεστὰς, καλῶς διεξάγων τὰ κατὰ αὐτοῦς μὰν μὰ ἐστὶ προεστὰς, καλῶς διεξάγων τὰ κατὰ αὐτοῦς μερουμένων εὐτοῦς με κατὰ αὐτοῦς μερουμένων εὐτοῦς κατὰ κατὰ αὐτοῦς ἐκτοστερείσβαι.

ΧΙ. Σωτηρία δε υπάρχει έν πολλή βουλή.

* rod. Σώματος * δε φυλακά έστιν εν τη πλείς η παρά σοφφ άνδρε

15. Πονηρός κακοποιεί, όταν συμμίξη δικαίωμα.

'Ο πολυμάχανος έχθρός των άμετέρων ψυχών και πολίμιος τὰ μέν πρός βλάβην των άγωνιζομένων οὐκ ἄλλοτε ἀποτελεί, εἰ μὰ ὁπόταν ὑπαγορεύων τὰν ἐπίτασιν τῶν ἀρετών, τὰν εἰσάγυσαν τὸ παρ' ἀνθρώπων δεκαίωμα, δηλονότε τὸν ἔπαινον, παραμίξη αὐτὰν τῷ ἀπὸ δεξιάς συσκευαζομένη αιαρ' αὐτοῦ κατὰ τούτων ἐπιβουλῷ.

Medel ot byov aspaltiag.

Αποτρέφεται δέ, και οὐ βέλει προσφέρεσθαι λόγον προερχόμενου τε ἐκ ψυχὰς πεφυλαγμένας, τῷ πολυπειρία τῶν αὐτοῦ μαχανῶν, και ἐμποιοῦντα τὰν αὐτὰν φυλακὰν, ταῖς αὐτῷ ὑπακουούσαις ψυχαῖς.

16. Γυνή εθχρησίος, έγείρει ανδρί δόξαν.

Καὶ ἡ μὶν βουθὸς τῷ νῷ πρὸς κατανόμουν τῶν ἐν τοῖς οὖσε λόγων αἴσθησες, καλῶς παρὰ τοὐτε χρωμένε, ὡς ὅργανον αὐτοῦ, ἀνεστῷ αὐτῷ κατὰ διάνοιαν, γενναίως κατὰ τῶν παλῶν ἀγωνεζομένο, τὰν λογικὰν περὶ τῶν ὅντων δόξαν καθ' ὰν ὁ νοῦς τὰν ἐδίαν ἀπολαμβάνει τεμὰν, ἐπεγενώσκων ἐκ τῶν ὅντων τὰν ἀξίαν τῶν ὅντων.

Θρόνος δε άλιμίας, γυνή μισούσα δίκαια.

"Ιδρυσις δὶ αὐτῷ ὕβριως, ἡ πρὸς μὶν κακίαν συνεργούσα
τῷ νῷ διὰ τὸς ἀλόγου τῶν προσκαίρων ὁρίξιως, τὰς δ' ἀρετάς ἀποστρεφομένη διὰ τὰ τούτων ἐπίτονον, αἴσθησις: ὁ γὰρ ταὐτη πειθόμενος νοῦς, τῷ ἐφυβρίστῳ ῖξει τὸς κακίας ἐγκάθη...
ται, ἀλογίστως αὐτῷ ἐπαναπαυόμενος.

Πλούτου όπυτροί, ένδεεις γίνον λαι.

Και του μέν κατά γνώσεν ανευματικού πλούτου, εί ράφμούντες, και μά διανεζάμενοι πρός τὰν έργασίαν τῶν ἀρετών, στέρησεν ὑπομένουσενΟί δε ανδρείοι, ερείδον σε πλούτω.

XI.

Oi di κατά ψυχήν γενναΐοι, ἐκθ αὐτῷ τῷ τῆς γνώσεως πνευμ ματικῷ πλούτφ στηρίζονται, ἀνδριζόμενοι τὸ ἐπίπονον.

Τη ψυχή αὐτοῦ άγαθοποιεί άνηρ έλεμμαν.

17

Και την μεν εδίαν ψυχήν εύεργετεί, έπανασώζων δε' άγα-Βοεργίας αύτη ώς θεου είκονε το καθ' όμοιωσεν, ό κατά των παθών ἀνδριζόμενος, και τους περιπίπτοντας ποικίλοις πειρασμοίς και δεομένους παντοίας χειραγωγίας οίκτείρων, και χεί- « ρα βοηθείας αύτοις κατά το δυνατόν δρέγων.

Έξόλλυσε δε τό έπυτου σώμα ό άνελτήμων.

Διαφθείρει δε τό εδεον σώμα, εδεον γάρ και τό εκάστου, ότι έκ του αύτου έσμεν πάντες πολού τε και κράματος, ό με δε οίκτον τενί έπεκαματόμενος, και ώς δυνατόν βουθών, άλλ' έων τούτον τοες συνέχουσεν αύτον κακοες φθείρεσθαι: ότι κλείει ό τοιούτος, του τε θεού τον περί αύτον έλεον, και τά τών πολλών σκλάγχναι και κατακρίνει αύτος έαυτώ έκ τες περί τον πλυσίον άσωλαγχνίας τον άνεωιμέλετον, με έλεούμενος έπεεδε με έλέρσεν.

'Ασεβάς ποιεί έργα άδικα.

18

Καὶ ὁ μὲν μὰ τεμῶν τὸν Βεὸν ὡς αὐτοαλήβεταν, διαπράττεται τὰ παρά τὸν νόμον τῶν άγίων αὐτοῦ ἐντολῶν ἔργα.

Σπέρμα δε δικαίων , μισθός άληθείας.

'Ο δὶ δίκου σπίρματος, εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προκρινόντων τὰ αἰώνια τῶν προσκαίρων, πίπτων καὶ καρποφορῶν τὰ ἀγαβόν, εἰς τριάκοντα καὶ εἰς ἰξύκουτα καὶ έκατὸν, βεῖος λόγος, μισβαποδοσία ὑπάρχει τοῦ τῶν γνωστῶν πίρατος τῆς ἀληθείας τὸν πίστιν, ἀντιλαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληβείας τὸν πίστιν, ἀντιλαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληβείας τὸν πίστιν, ἀντιλαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληβείας τὸν πίστιν, ἀντιλαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληβείας τὸν πίστιν, ἀντιλαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς τῶν ὑπὲρ φύσν ἀγαβών μεβίξει.

Υίος δίκαιος, γεννάζαι είς ζωήν.

IĠ.

Kai yap a uiv beg viobertilit din nigtus, ant autuntus

ΧΙ. ωολιχευόμενος, ωρός τὰν ωνευματικὰν καὶ ἀνώλεθρον τίκτεται ζωὰν, λαμβάνων ἀρχὰν μὰν ταύτες τὰν διὰ πίςτως θεογνωσίανπροκοπὰν δὲ, τὸ πατ' ἀρετὰν ἔθος.

Διωγμός δε άσιβους, είς Βάνατον.

Ή πάσα δε σπουδή του μή δε' έμπράκτου γυώσεως τεμώντος Δεόν, τελευτῷ εἰς φθοράν, ώς καταγενομένη περί τὰ προσκαιρα.

Το Βοέλυγμα χυρίω, οδοί διεσθραμμέναι.

Ότε μεμεσημένα είσι παρά Βεῷ έργα παρεγχεκλιμένα τῆς κατ' άρετὰν εὐβείας ὁδοῦ, πρός τὰ κατ' έλλειψεν ταύτης καὶ ὑπερβολὰν πάθη.

Προσθεκτοί δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμαι ἐν ὁδῷ.

'Αποδεκτοί δε αύτῷ, όσοι παντός μώμου ἀπηλλαγμένην τὰν όδὸν τῆς παρούσης ζωῆς διιζέρχονται.

21. Χειρὶ χείρας ἐμβαλών ἀδίκως, οὐκ ἀτιμώρητος ἔςαι κακῶν.
Καὶ ὁ μὶν τοῖς ειόνοις τῆς οἰκείας χειρὸς, τοὺς τῶν ἀλ-λοτρίων χειρῶν πόνους, παρὰ κάντα δίκαιον λόγον προσμίξας, οὐκ ἐκτός κολάσεως ἔσεται, ὑπὲρ ὧν ἐνεδείξατο λυπηρῶν εἰς τρὺς πλεονεκτηθίντας παρ` αὐτοῦ.

'Ο δε σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισβόν πισδόν.

'Ο δὶ σχορπίζων εἰς τὰς τῶν δεομένων γατέρας, καὶ τῶν ἐαυτοῦ χειρῶν πόνους, ἀναλόγως τῷ χρείς ἐκάστου λάβη παρὰ τοῦ μισθαποδότου θεοῦ ἀντιμισθίαν βεβαίαν, τὰν ἐς ἀεί διαμένουσαν.

22. Πσπερ ένώλισε χρυσούν έν βινί υίὸς, ούτω γυναικί κακόφρονε κάλλος.

Και καθάπερ ενώτιος κόσμος, ενηρταμένος χοίρου ρενέ, τῷ βορβόρῳ ρυσαίνεται, ούτω και αισθήσει άλογίστως φερομένη, τὸ πρὸς ἐνώτισεν τῆς ἀόξης τοῦ πεποιακότος κάλλος τῶν αἰσθητῶν, τῷ βορβόρῳ τῶν ἄδονῶν κατ' ἐπυθυμίαν μολύνεται καὶ γὰρ

23. Επιθυμία δικαίου πάσα άγαθή.

25.

. Η μιν έφεσες του προκρίνοντος των φαινομένων, ώς προσ- ΧΙ. καίρων, τὰ ὑπέρ τὸ φαινόμενον ἀγαθὰ, ώς αἰώκα, ἄπασα ὑπάς-Χει καλὰ, ώς σωπάρειος.

Elmig- di kothav anolitrat.

Η δ' επί τοξο προσκαίροις πεποίθησις τών μή δι' έμπρέκτυ γνώσεως τιμώντων θεόν, άφανισθέσεται, είς τό μηδέν χωρήσασα έν τῷ φθαρήναι αὐτά.

Είσιν οι τὰ ίδια σπείρονλες, οί πλείονα ποιούσεν.

Καί ὑπάρχεσε μέν οἱ πρός τοὺς δεομένους, εἴτε τὰ εἰκεία Χράματα σπορπέζοντες, εἴτ΄ ἀρετών μεταδόσεις ποιούμενοι, οἰ τινες ἐκατονταπλασίονα ἐαυτοῖς ἢ τὸν σωματικόν ἢ τὸν πνευματικόν πλοῦτον περεποιούνται.

Είσὶ δὲ καὶ οἱ συναγόντες τὰ ἀλλότρια, οὶ ἐλατλονοῦνται. Υπάρχασι δ' αὐθις τινὲς, οὶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων είτ' ἀνβρώπων ἀρπάζοντες χρήματα, εἴτε δαιμόνων κακἰας μεταλαμβάνοντες, οἶ τενες σμικρύνουσιν ἐαυτοὺς, κατὰ μὲν τὸν σωματεκὸν πλοῦτον, δίκας εἰσωραττόμενοι, ὑτὲρ ὧν κακῶς ἐτελώνηκὸν κατὰ δὲ τὸν ψυχικὸν, ὡς τὰν κατ' ἀρετὰν τεμλν ἀποβαλλόμενοι, καὶ τὰς κακἰας ἀτιμίαν ἐπικτησάμενοι.

Ψυχή εύλογουμένη, πάσα άπλη.

Ψυχό γάρ ἐπαινυμένη παρά βεφ καὶ ἀνβρώποις ἐστὶ, πᾶσα ἡ διαμένουσα αὐτἤ ἐπὶ τοῖς οὐκ αὐτοῖς ἐι' ἀπάβειαν, καὶ μὸ στασιάζουσα τοῖς συμπίπτουσιν, εἶτε ἡδέα εἶτν, εἶτε καὶ ἀλγεινὰ· κἀντεῦβεν τὸν ἐκ παβών λαμβάνθεα σύνβεσιν, ἀλλ' ἀπλοῦν τόν τῆς ἰδίας φύσεως διαφυλάττουσα λόγον.

'Ανήρ δε θυμώδης, ούκ εύσχήμων-

'Ο δε πρός τούς λυπούντας αύτον οργιζόμενος, άσχημονεί, 26. τον τος είρονης και τος κατά ψυχον γαλόνης εύκοσμίαν άκτοβαλλόμενος.

Ο συνέχων σίλου, ύπολίποιτο αύτον τοίς έθνεσεν.

Καί ὁ μέν μὰ καταβάλλων του δίκην σέτου καρποφόρον τῆς ἀρετῆς έμφυτον λόγον σκρκί κατὰ πράξεν, καταλείψειε τούτον ΧΙ. καταναλίσκεσθαι τοῦς πολημίοις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν δαίμοσε, ταῖς ἐπενοίαις τῶν ἀλόγων παθῶν.

Εύλογία δε είς περαλήν του με αδιδόντας.

Έπ' ἀγαθοίς δὲ έζαι ἡ χρόσις αὐτοῦ τοῦ ἐμφύτον λόγου, παρὰ τῷ ἐγυμόνι νῷ, τοῦ μεταδιδόντος τούτθ ααρκὶ πρός καρπογορίαν πνευματικέν.

27. Τεκλαινόμενος άγαθά , ζητεί χάριν άγαθήν.

Καὶ ὁ μὲν ἐργαζόμενος τὰς παναγάθους τοῦ Βεοῦ ἐντολάς, σωτύδει λαβείν τοῦ ωαναγίου ωνεύματος δωρεάν, τὰν ωαντός ὀγλήματος ἀωαλλάττουσαν, καὶ τὰς μεθίζεως τῶν ὑωὶρ φύσεν ἀγαθῶν ἀξιοῦσαν.

Έχζη7ούντα δε κακά, καταλήψεται αὐτόν.

Τον δε στινόδοντα κακοποιείν, καταλάβη δικαίως το πάσχειν κακώς, είτε κατά το παρόν πρός διόρθωσεν, είτε κατά το μέλλον πρός τεμωρίαν.

28. - 'O menochaig ent mloudes aurou, ourog meorateau.

Καὶ ὁ μὰν Δαρρών ἐπὶ ἰδίοις είτε χράμασιν είτε κατορθώμασε, καὶ μὰ ἐπὶ τῷ Δεῷ, ὁ τοιούτος κατενεχθήσεται ἐκ θείας ἐγκαταλείψεως, είτε τῶν χρημάτων διαβρυέντων, είτε τούτου σφαλέντος κατά λόγον ἡ πράξιν.

Ο βι αντιλαμβανόμενος δικαίων, ούτος άνατελεί.

'Ο δε άντιποιούμενος καθ' έξιν τε κει ένεργειαν, των άποτρεπυσών μεν του κακου, προτρεπυσών δε είς το άγαθου θείων έντολών, και ώς την οίκειαν επιγινώσκων άσθενειαν, είς μόνον έλπίζων θεόν, ο τοιούτος διαφανός γενήσεται κατ' άρετην, και λαμπρός.

29. Ο μό συμπεριφερόμενος τῷ ἐκυ/ἔ οξως, πλορονομάσει ἀνέμες.
Καὶ ὁ μὰ ταῖς ἀσθενείκες τῶν ἐν τῷ ἐδἰῳ οξωρ συγγνωμο-νῶν, καὶ βαστάζων ταύτας ὡς δυνατόν, τὸ ἄτατον τῆς τού-των γνώμης κερδήσει, καὶ οὐχὶ τούτες εἰς τὸ ὑπακούειν κὐτοῦ.
Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονέμω.

Υπερετάσει δε τῷ ἐχέφρονι ὁ μὰ ἐχέρρων, 'μετερχομένο τοῦτον εὐφυῶς, καὶ ἄγουτε εἰς τὸ πρός τὸ ἐαυτῷ βουλετόν. Έπ παρπού δικαιοσύνης, φύελαι δένδρον ζωής.

XI.

Καί έξ άρετης μέν καρπευομένες παρά της κατά νόμας θείας πολετείας, βλαςάνει έν τη ψυχή ο ταύτην συντηρών λόγος τές διακρίσεως, καθ' δν φυλάττεται άπό του καθ' άμαρτίαν θανάτου ώς μέν καλών των μονίμων άντεχομένη, ώς δε αακού της περί τὰ πρόσκαιρα σχέσεως άπεχομένη.

'Αφαιρούνται δε αωροι ψυχαί παρανόμων.

`Αφαρπάζονται δὲ τῆς προσκαίρου ζωῆς πρό καιρού, ψυχαὶ τῶν μὴ τηρούντων τὰς τοῦ Βιοῦ ἐντολὰς, τῶν ἡμιρῶν τῆς κακιας αὐτῶν κολοβουμένων, διὰ τοὺς ἐκλεκτούς.

Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὰς καὶ άμαρτωλὸς 3_1 . ποῦ φανεῖται;

Εί γὰρ και αὐτός ὁ τὰς βείας τηρῶν ἐντολὰς διὰ κολλῶν το μόνον μετέχων αὐτοῦ, διὰ τὸ ἀνταλλάξασβαι κατὰ γνώμην , τῶν μὲν καβ ἡδονὴν ἐκουσίων καβῶν ἐγρατευόμενος, τοὺς δὲ κατὰ ὁδύνην πειρασμούς εὐχαρίζως καὶ ἀκοτυγχάνων τοὐτου κατὰ διάβεσιν, ἡ οὐδαμῶς εὐρεβήσεται, κατακριβείς τὴν ἀπὸ τοῦ βεοῦ τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ ἀκοτυγχάνων τοὐτου κατὰ διάβεσιν, ἡ οὐδαμῶς εὐρεβήσεται, κατάντα πληροῦντος, ἔκπτωσεν ὡς μηδαμῶς κατὰ τὸ εὖ εἶναι ἀκοτικοντα πληροῦντος καὶ τὰν πάντα τὸ εὖκαι ἀκοτικοντα πληροῦντος, ἔκπτωσεν ὡς μηδαμῶς κατὰ τὸ εὖκαι κατὰ τοῦσικοντα πάντα πληροῦντος, ἔκπτωσεν ὡς μαθαμῶς κατὰ τὸ εὖκαι ἀκοτικοντα πληροῦντος κατὰ τοῦσικοντα κύτοῦ, ἡπου ἐν μόνω πάντως τῷ εἶναι ὡς κατὰ τοῦσικοντα κατὰ γνώμην πάντα κατὰ κατὰ γνώμην κοῦς εἶναι ἀκὶ.

CAP. XII.

O dyanöv maidilav, dyanā algönotu.

Y, 1.

τάς οξήνας, προχειροτέτα και απονος, ώς φυσακή.

ΧΙΙ. δεχόμενου λαλείσοκτι το δε , ώς μα ματικάς άδουξς και το μεν , ώς ενδεχόμενου γίνεσοκι το δε, ώς φολαρτών το δε , ώς κα φολαρτών το δε , ώς κα μαρτών ότε το μεν , ώς ένδεχόμενου γίνεσοκι το δε , ώς με ενδεχόμενου ΧΙΙ. δεχόμενου λαλείσοκι το δε , ώς φολαρτών και το μεν , ώς κα ενδεχόμενου γενείσοκτι το δε , ώς με ενδεχόμενου και το μεν , ώς κα ενδεχόμενου γενείσοκτι το δε , ώς φολεγομενου λαλείσοκτι το δε , ώς με ενδεχόμενου χενείσοκτι το δε , ώς φολείσοκτι το δε , ώς φολείσοκτι το δε και δε

Ο θε μισών ελέγχους, άφρων.

'O di αποτρεφόμενος τας φανερώσεις των αύτου άμαρτιών, έστέρηται φρενών· οία μή θέλων ωστί είς έωίγνωσεν άληθείας Οθείν.

2. Κρείσσων ο εύρων χάρεν παρά πυρίω.

Καὶ ἐπλελεγμένος μέν ἐςε παρά τῷ δεσπότη τῶν ὅλων θεῷ, ὁ τῷ ἐαυτοῦ πόθο ἐπετύχων παρ' αὐτοῦ κατα δωρεάν, τὰς τε τῶν οἰπτίων ἀμαρτημάτων ἀφέσεως, καὶ τὰς αὐτοῦ ἀπολαύσεως.

'Ανήρ δε παράνομος, παραστωπηθήσε ται.

'Ο δε την ποιητικήν μεν των καθηκόντων κεκτημένος δύναμιν, Χρώμενος δ' αὐτζ παρά το καθέκου κατά προαίρεσιν, οὐ
κατά πάντα τοῦ παρά θεῷ ἀπαξιωθήσεται λόγε άλλά κατά μέν
τὸ ἀεὶ εἶναι, τούτε ἐν τῷ ἀναςάσει ἀξιωθήσεται, διὰ τὰν περὶ
πάντας τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα κατά δε τὸ εὖ εἶναι ἀεὶ, ἀπαξιωθήσεται αὐτοῦ, διά τε τὸ τὰς οἰκιίας γνώμης παράλογον, και
τὸ τοῦ θεοῦ δίκαιον.

3. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος εξ ἀνόμου.

Καὶ γὰρ οὐχ ἔξει τὰ χρητόν ἀποτέλεσμα ἄνθρωπος ἔξ ἀλόγου προαιρέσεως, ὡς πάσης αὐτῷ τῆς σποδῆς εἰς φθορὰν τελευτώσης.

Αἱ δὲ ἐίζαι τῶν δικαίων, οὐκ ἐξαρθήσον?αι.

Αί δὲ πάγιοι περὶ τὸ ἀγαθον έξεις τῶν ἀμέμπτως πολιτευομένων, μεθούσεν ἐν ταὐτῷ ἀναπόσπαζοι ἐς ἀτὶ, ὡς ἀναλλοιώτων κατὰ διάθεσεν.

4. Γυνή ἀνδρεία, σθέρανος τω ἀνδρί αὐτής.

Καὶ ἡ μέν φερέπονος αίσθησες, δόξης άληθοῦς πρόξενος γί- ΧΙΙ. νεται νοὶ, τῷ χρωμένω ταύτη κατὰ λόγον βοςθῷ πρὸς τὰν ἄπταιστον θεωρίαν τῶν ὅντων.

"Ωσωτρ δε έν ξύλφ σκώληξ, ούθως άνδρα απόλλυσε γυνή πακοποιός.

Καθάπερ δε σκώλης δεαφθείρει ξύλου, δεαβιβρώσκου αύτό, ούτω τόν νοῦν δεασκεδάζει αξσθησες, ἡ ελυσπωμένη τῆ σήψει τῶν ἡδονῶν, και ἀποπλανῶσα τοῦτον τῆς περί τε θεοῦ τοῦ πάντων αἰτίου, και τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενεμένων κτισμάτων ἀληθοῦς δόξης.

Asyeopol dexelow , xpiuela.

Καὶ οἱ μὰν διαλογισμοὶ τῶν μὰτε εἰς τὰ κατ' ὅλλειψεν πος ἀρετῆς κάθα, μὰτ' εἰς τὰ καθ' ὑπερβολὰκ παρεκκλινόντων, οὐστν ἄλλο εἰσιν ἡ τοῦ μὰν ἀληθῶς ἀγαθοῦ αἰρεσις, τυδ' ὡσαύτως κακοῦ ἀπορυγή.

Kußepmage de ausgele, dohoug.

Διεξάγουσε δε οί την αλήβειαν μη τιμώντες καθ' ύπόκρισεν άρετης, άγαθού και κακού επεραμεξίας διά το άνθρώποις έν άκάτη, και ού θεώ έν άληθεία, σπουδάζειν άρέσκειν.

Λόγοι ἀσεβών, δόλοι εἰς αϊμα.

Καί γάρ τὰ δοκούντα τοῖς ἀκροωμένοις εὐνοῖκὰ μάματά τῶν τὰν ἀλήθειαν μὰ τιμώντων, πλάττονται παρὰ τούπων πρὸς φόνου τῶν παρὰ αὐτῶν ἡ φθονουμένων ἡ ἄλλως πως μισουμένων, καὶ δια τοῦτο διαβαλλομένων. ὡςε ἔχειν συλλάπτορας τοῦ τοιούτου ἀνοσίου ἐπιχειράματος, τοὺς αὐτῶν ἀκροωμένους.

Σ7όμα δε εύθεων, ρύεται αὐτούς.

Αόγος δε των άγαθων άνθρώπων, και μηδεν της άληθείας προτιμώντων, έλεγατικός μέν των διαβαλλόντων, ύπεραπολογη≤ τικός δε των διαβαλλομένων, λυτρούται τούτους τῆς ἐπιβελῆς.

Καὶ ου έὰν σ7ραφή ἀσεβάς, άφανίζεται.

Ένθα μέν αν έκτραπή της κατ' άρετην όδου, ό μη τιμών την άληθειαν, εξτ' εξς τα δεξιά το άγαθον ύποκρινόμενος, εξτ' XII. είς τὰ άριστερὰ τούτου ἀμελῶν, ἀπόλλυται, διαμαρτάνων τοῦ ἐς ἀεὶ διαμένουτος ἀγαθοῦ· ὡς μὴ έχων τὸν θεὸν ἐπιβλέπουτα ἐς τὰ έργα αὐτοῦ.

Οίκοι δὲ δικαίων παραμένουσεν.

Αί δε παγίαι κατά γνώσιν και άριτην έξεις, των άμέμπτως πολιτευομένων, φυλάττονται παρ' αύτοξε ές άει ζωήν σέά τενες είκοι αώζουσαι τούτως, κατά μέν το παρόν άπό του χειτά δε το μέλλον, άπό τῆς αξωνίου και έξεις, τῶν ἀμέμπτως

8. Στόμα συνετού, έγνωμεκζε ζαι ύπὸ ἀνδρός.

Και ή μέν παραίνεσες του πρός τους τρόπους και τους λόγους των έντολών, την έαυτου ψυχήν κατά δεάθεσεν μεταποιήσαντος, έπαινείται υπό του κατά πάντων των παθών άνθειν δε τὰ άκουσειν, ὑκομένειν δε τὰ ἀκούσεα ὡς τὴν αὐτοῦ ψυχήν καταυγάζουσα φωτί γυώσεως, καὶ ἀκροσκόπτως τῶν δυσχερῶν δεεξάγουσα.

e. Nu Ponkođene di puninpilistat.

'Ο δε δυσκένητος κατά ψυχέν, πρός έργασίαν των τοῦ Δεοῦ έντολων, έμπαίζεται ύπό των δαιμόνων τοῖς τῆς ἀτιμίας πά-: Αεσι καί

 Κρείστων άνηρ εν πτιμία δουλεύων έπυζε, ή ότι μην έπυτε περιτώλεις, και προσθεύμενος άρτου.

Χων τοῦ ψυχάς τρέφοντος ἐμπράκτου λόγου. καὶ ἐνδεἡς ὑπάρ
ποῦ τοῦ ψυχάς τρέφοντος ἐμπράκτου λόγου.

το: Δίκαιος οίκτείρει ψυχώς κληνών αὐτοῦ.

'Ο γάρ κατ' άρετην τέλειος, έλειε ψυχάς των τζε κύτου ποίμνης, ελομένας την άλογον βιστήν έπιμελούμενος καυτέ τρόπη τέ; σωτηρίας κύτων.

Τὰ δὲ σπλάγχοα τῶν ἀσεβῶν , ἀνελεἡμούα.

XIV:

Ai di di diadioses των μή di ipywn denaeoding τεμώντων Bedi άσυμπαθείς, ως άδιάκρετοι πρός τούς άσθενες έρθς είσίν.

Ο έργαζόμενος τον έκυλου γαν, έμπλησθήσεται άρτων.

Καὶ ὁ μὰν φελοπονών κατὰ πράξεν περὶ τὰν ἐαυτοῦ χοῖκὰν σάρκα, ἀνακαθαίρων τοὺς ἐξ αὐτῆς φυομένους ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, ὡς τενας τρεβόλες, τῷ τοῦ λόγε ἀρότρω, ἔμπλεως γέντεται τῶν ἄἰων ἄρετων τρερουσών τὰν ψυχὰν ἀρετών.

Oi di dimnovier udraun , evereir opevov.

Ol δε σπουδάζοντες περε τὰς τῶν πρασκαίρων ἀνονέτους σχέσεις, ελλεπεϊς εἰσιν ἔζεων ἀντιπάλου ἀνοίας και ὑπερεοίας ὅτι ἡ μεν φρόνησις, εξις ἐς ἐς ἀνοίας και ὑπερνοίας ἀντίπαλος ἡ δε ταύτης Ενδεια, Ελλειψις αὐτῆς ἐστε κατὰ ἄνοιαν.

Ος έσθεν-ήδύς έν φίνων δεατραβαίς, έν τοϊς ίαυτου όχυρώμασε καταλείψει άτιμίαν.

Επιθυμίαι ἀσεβών, κακαί.

T 173

Επειδά εξ άλογοι κατ' έπιθυμίαν και θυμόν δρέξεις, των μα τιμώντων δι' έμπράκτε γνώσεως του θέον, βλαβεραί· ώς τάς έξεις των άρετων λυμαινόμεναι.

ΧΙΕ. Αι δε ρίζαι λών εύσεβών, εν όχυρώμασε.

Αί δε πάγιαι έξεις των κατ' έμωρακτου γνώσευ τιμώντων Βεόν, εν ταϊς τούτων κατά ψυχήν φυλακτικαϊς δυνάμεσε μονί το μως πεπηγυίαι είσεν.

23. Δε' άμαρλίας χειλίων, εμπίπτες είς παγίδας άμαρτωλός.

Καί γάρ διά μέν τὰς τοῦ ὅντως ἀγαθοῦ ἀποτυχίας τῶν τῆς ψυχῆς ὁρεκτικῶν δυνάμεων, αἴς ὡς ἐν χείλεσε φιλάματα, αἰ περὶ τὰ μάταια παρυφίςανται σχέσεις, ἀλίσκεται τοῖς τοῦ διαβόλου Βυράτροις, ὁ τῆς τῶν Βείων ἐὐτολῶν ἀποτυγχάνων ὁδοῦ.

Expenyer de if miles dixmeng.

Διαδιδράσκει δε τά του πουπρού Βήρατρα , 6 κατά νέμους Βείους πολιτευόμενος.

'O blimur leta, ilen Sigelat.

Καὶ ὁ μὰν ἀποσκοπών κατὰ νοῦν πρός τὰν ἐπίσης ἐν πάστυ ἀνθρώποις θεωρούμενον ἔνα λόγον τἔς αὐτών φύσεως, καὶ μὰ κρίνων ἐκ τοῦ φαινομένε, τοὺς μὰν, ταπεινοὺς τοὺς δὲ, ὑψωλοὺς, τῆς παρὰ θεοῦ συμπαθείας ἀξιωθύσεται μὰ κριθησόμενος ἐπὶ τοῖς ἐαυτοῦ παραπτώμασιν, ἐπεὶ μηθ' αὐτὸς τὰ τῶν ἄλλων ἔκρινεν ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπες ἔξ ἔσου ἀγάπησε, διὰ τὸν ἔνα λόγον τῆς αὐτῶν φύσεως.

'Ο δε συνανίων εν πύλαις, εκθλέψει ψυχάς.

πρός κάθαρσιν των ήμαρτημένων αὐτῷ.

14. ᾿Από καρπών σόμαζος, ψυχὰ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθών.
Καὶ ἐκ μὲν τῶν τροφίμων κατὰ ψυχὰν λόγων τῆς δεδασκα-

15.

17.

λίας του τὰ θεῖα πάντως θελήματα καταγγέλλοντος, ή ψυχή του ΧΙΙ. κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζομένου, πληρωθήσεται ἀρετῶν.

'Ανθαπόδομα δε χειλίων αύτου δοθήσεται αυτώ.

Αντιμισθία δε της άγαθης τούτου διδασκαλίας παρασχε-Βήσεται αύτφ παρά του μισθακοδότου θεού, ότι εξάγει άξιου εξ άναξίου.

'Οδοί άφρόνων όρθαί ένώπιον αύζων.

Καὶ τὰ μὶν έργα τῶν ἐξερημίνων φρονήσεως, ἀπαρέγκλιτα τοῦ ἀγαθοῦ δοκοῦσιν αὐτοῖς ὡς ἐαυτοῖς πιστιύουσι, καὶ μὰ ἀνατιθεμίνοις τὰ ἐαυτῶν ἐτέροις ἐχέφροσι, μηδ' ὑπακούουσιν αὐτοῖς.

Elognover di guafoulier copos.

Υπακούει δε άγαθαζε ύποθέκαις, ὁ εἰδώς ὅτι φυσικῶς πρόσκειται πῶς τοξς οἰκείων βουλευμάτων Εξιταστάς, μάπως εἰς κενόν τρέχη δ ἔδραμεν.

"Αφρων, αύθημερόν έξαγγέλλει όργην αύτου.

Και ό μέν με λόγω κρατών τοῦ Δυμοῦ, άμα τῷ τοῦτον εἰς όργὰν πινηθέναι, ἐκφαίνει αὐτόν, εἰ δύναται ἔργοις, εἴτ' οὖν λόγοις.

Κρύπ7ει δὲ τὰν ἐαυτοῦ ἀτιμέαν πανοῦργος.

Οὐκ ἐῷ δὲ οὕτε Εργοις οῦτε μὰν λόγοις φανερωθήναι τὰ ἀτιμοποιὰ πάθη, φημί δὰ τὰν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν ἐκδικον ταὐτης θυμόν, ἐ πάντα πράττων μετὰ περισκέψεως: λόγω τοὐτων κρατῶν ἔως ἀν νεκρώση αὐτά.

Επιδεικνυμένην πίσ7ιν αναγγέλλει δίκαιος.

Καὶ φανερεμένην μέν δε έργων την είς θεόν αὐτοῦ πίςτν, ἀναπηρύττει ἡ ἀμέμπτως πολιτευόμενος, ὡς καὶ οὐ νεκράν, ἀλλὰ ζώσαν πεκτημένος αὐτήν.

Ο δί μάρλυς των άθίκων δάλιος.

'Ο δε βεβαιών έργοις τὰ παρά τὰν όρθὰν κρίσεν ἐαυτοῦ βυλεύματα, το καθαρον τζε πίτεως καταρουπαίνει τοῖς πάθεσεν.

7

90

ΧΗ. Είσιν οι λίγον7ες τετρώσκουσεν ώς μάχαεραε.

Καὶ ὑπάρχουσε μὶν οἱ τενες ὁμελοῦντες μπόἐν εἰρηνεπέν, πλύττεσε τοὺς ἀχούοντας δεὰ τῶν οἰκείων ἡπμάτων, ὡς δεὶ ὁπλων ἐν μάχη αἰρομένων πρὸς ἄμυναν ἀντεπάλων ωλύττουσε δὲ αὐτοὺς, ἐκταράσσοντες τὰς τούτων ψυχὰς, ἐν τῷ μὰ εἰδέναε ποίἐν εἰσὶ πνεύματος.

Γλώσσαι σοφών ίων αι.

Οἱ δὲ λόγοι τῶν εἰδότων ὅτι τοῦ εἰρηνικοῦ τυγχάνωσε πνεύματος ἐκ τοῦ πεπλουτηκέναι τὰν χάριν αὐτοῦ, καὶ τὰς τεταραγμένας ψυχὰς ρύμασιν εἰρηνικοῖς καταπραούντες, Βεραπείας ἀξιοῦσι τῆς προσηκούσης αὐταῖς.

19. Χείλη άληθινά καλορθοί μαρτυρίαν.

Καὶ γὰρ λόγοι φρονήματος ἀληθούς, καὶ μὰ ὑποκρινομένου
* cod. τὰν ἀλήθειαν, ἐν πρίσει οἰκονομούμενοι, ἐς πέρας * ἄγυσε τὰν
ἐσπέρας. τῆς ἀληθείας βεβαίωσεν, εὐμεθόδως τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχὰς εἰς πληροφορίαν τῆς ἀληθείας ἄγοντες.

Μάρλυς δὲ ταχύς γλώσσαν έχει ἄδικον.

'Ο δε άπαγγελλων την άλφθειαν, πρό του οίκονομήσαι έν πρίσει τοὺς έαυτοῦ λόγους πρός παραδοχήν και ἀφέλειαν τῶν ἀκροομένων, ὡς τὰ τοῦ θεοῦ μὴ φρονῶν διὰ τό πρός τοὺς ἀδελφοὺς ἀσυμπαθές, ἀλλὰ φανετιῶν ένα παρ' ἀνθρώποις δίκαιος νομισθή, λόγου προφορὰν κέκτηται λυμαντικήν τοῦς ἀκούουσε.

Δόλος έν παρδία τεκλαινομένου πακά.

Καὶ παραμιζία μὲν καθών ἐν τῷ ψυχῷ τοῦ ἐργαζομένε τὰς ὑποθύκας τοῦ πονηροῦ· τὸ ταύτης κατ' εἰκόνα Βεοῦ καθαρόν κιβδηλεύουσα.

Οί δε βουλευόμενοι είρηνην, εύγρανθήσον ζαι.

Οί δὲ μελετώντες έλευθεριάσαι ἀπό παθών, χαρίσονται τοῦ κατὰ ψυχὸν κινδύν8 ρυσθέντες, καὶ σωταρίας τυχόντες· ὁ γὰρ ζητών, εὐρίσκει· καὶ τῷ κρούοντε, ἀνοιγήσεται.

21. Οὐπ ἀρέσκει τῷ σૈκαίω οὐσεν άσεκον.

Καὶ οὐ δόξει μέν καλόν τῷ κατὰ νόμους βείους πολετευο-

μένω, ούθὲ ἐν τῶν εκαρά τὰν Βείαν ἐντολὰν υπό τοῦ εκοντρού ΧΙΙ. ὑποτεβεμένων αὐτῷ.

Οί δε άσεβείς, πλησβήσουλαι κακών,

Oi di μή τιμώντις δε έργων δεκαιοσύνης θεόν, πληρωθήσονται άτιμίας παθών.

Βοίλυγμα πυρίω χείλη ψευδά.

22.

Και αποσράφεται μέν ο των ύλων δεσπότες εἰς αὐτόν όμολογίαν, μὰ δι' έργων δικκιοσύνες βεβαιουμένεν, οἰα υκκράν.

'Ο δε ποιών πίσζεν, δευτός παρ' αὐτῷ.

'Ο δ' άποτελών την μίς Ωτόν πίστιν διά πράξεων ζώσαν, εύπρόσδεκτος τούτφ έστιν ού γάρ νεκρών ὁ Ωτός, άλλά ζών των έστιν.

'Ανδρ συνείος, Βρόνος αξαθέσεως.

23.

Καὶ ὁ μὰν γενναίως πατὰ τῶν ἐκαθῶν ἀνθεστάμενος, παὶ προς τὰς θείας ἐντολὰς συννεύων κατὰ διάθεσεν, ἱδρυσίς ἐστε εἰκκρίσεως, ὡς καθὶ ἔξεν ταυτης ἐνδιαθέτως, πάσης μὲν ῆς αὐτη ἀποτρόπει πακίας ἐκκλίνων πᾶσαν δὶ ἀρετὰν, πρὸς ῆν καὶ προτρέπει, ποιῶν.

Καρδία δε άφρόνων, συνανθήσεται άραϊς.

Η ψυχή δε των μή θεον έν αυτή περιφερόντων, τοιούτοις περιπεσούσα, ένουσίως μέν τοις άντιμοποιοίς πάθισεν, άκουσίως δε τοις πιμωρητικοίς.

Χείρ έκλεκτών, κραθήσει εύχερώς.

24.

Καὶ γάρ ή μὶν ποιστική δύναμις των έκλεγομένων το κρείττον του χείρουος, ή έστι το λογικόν, ύποτάξει εύκόλως τὰς αύτων πάντως παθητικάς και άλόγους δυνάμεις, τὰν ἐπιθυμίαν και τον θυμόν, και ποιώσει τὰς ἀρετάς.

Μόλιοι δέ, έσον7αι είς προνομήν.

Οἱ δὲ δολούντες τὰν εὐσέβειαν τῷ πρὸς τὰ φθειρόμενα σχέσει, ὑπάρξησι προκείμενοι κατὰ γνώμην εἰς διάρπαγμα τῷ ἀρχεκάνῳ ἐχθρῷ.

XII. Φοβερός λόγος παρδίαν ταράσσει άνδρός δεκαίου.

Επείπερ ή μέν φόβον έμποιούσα θεία των κολάσεων άπειλά, την ψυχήν έκθροει του κατά των παθών μέν άνδριζομένε, ταις δε θείαις έντολαις πειθαρχούντος, άπο πάσης κακίας ταύτην συστέλλουσα.

'Αγγελία. δε άγαθη εύφραίνει αύλόν.

Ή δ' ἐπαγγελία τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν χαροποιεῖ αὐτὸν τῷ ἐλπίδι τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν.

26. Επιγνώμων δίκαιος, ίαυτου φίλος έσθαι.

Καὶ γὰρ ὁ μὶν ἐπιγνώσκων φόβω καὶ πόθω τον θεον ὡς κριτών, καὶ ἐν τῷ προτιμᾶν τὰν παντός ἄνθρώπε ἄγάπεν, τὰν θείαν τυρῶν ἐντολὸν, ἐαυτόν ἀγαπῶν ἔξ ἀποτελέσματος ἔσεται· ὡς ἀγαπεβείς ὑπό τοῦ θεοῦ, καθ' ὅσον αὐτός ὰγάπεσε τοὺς ὁμοφυείς.

Αί γνώμαι των αστβών ανεπιτικτίς.

Αί δὶ ψυχικαὶ διαθέσεις τῶν μὰ φόβφ καὶ πόθφ τὸν Διὸν ἐν καρδία περιφερόντων, ἀνάμεροι διὰ τὰ πρόσκαιρα, καὶ ἀσυμπαΔεῖς πρὸς τοὺς ὁμοφυεῖς ὑπάρχουσε: τοιοῦτον δὶ πάντως καὶ τὸν δίκαιον κριτὰν ἐαυτοῖς ἐν ὰμέρα ἀνταποδόσεως ἔξουσε: μὰ ἐλεούμενοι wap' αὐτοῦ, ἐπεὶ μαδ' αὐτοὶ ἐτέρους ἐλέησαν.

'Αμαρ7άνοντας, παταλήψεται παπά-

Καὶ τοὺς ἀποτυγχάνοντας τῆς εἰς σωτηρίαν ἀγούσης στινῆς καὶ τεβλιμμένης ὁδοῦ τῶν ἐντολῶν τοῦ Ξεοῦ, καταλάβωσε κολάσεις: ἢ πρὸς κάβαρσεν πρόσκαιροι, ἢ πρὸς τεμωρίαν δεηνεκείς.

Ή αξ όδος των άσεβων πλανήσει αύλούς.

'Η δε είς ἀπώλειαν φέρουσα πλατεία και εύρύχωρος βεστή των μή δι' έργων δικαιοσύνης τεμώντων θεόν, ἀπατήσει αὐτούς, ἐκστήσασα τῷ τῆς ἡδονῆς δελιάματε, τζε είς σωτερίαν ἀγούσας ὁδοῦ.

27. Ούκ έπιτεύξεται δόλιος Βάρας.

Καὶ οὐκ ἐπιτυχῆ μὲν ὁ ὑποκρινόμενος τὰν ἀρετὰν, τῆς Αυρευομένης ὑκὰ αὐτοῦ καρὰ ἀνιθρώπων τιμάς. K7gun de rigery, dubp undapos.

XII.

Πράγμα δε τζε παρά θεφ και άνθρώποις τιμές άξιον άν-Βρωπος παντός ρύπου άμαρτημάτων άπηλλαγμένος.

Έν όδοζε δικκιοσύνης, ζωή.

28.

Και is μλε ταις έργασίαις των του Σιου έντολων, ων πλέρουμα ά άγάπα ές is, ο in ταύτης τιπτόμενος φωτισμές τῆς γνώστως, ζωὰ ὑπάρχει του νου.

'Οδοί δε μνησικάκων, εξς Βάνατον.

Τὰ δὲ ἔργα τῶν τὸ μἔσος πρὸς ἀνθρώπες ἀνεχόντων ἐπίμονον, δε ἀνεπίλεςτον μνέμεν συμβάντος τενὸς λυπεροῦ παρ' αὐτῶν εἰς αὐτοὺς, ἄγουσε τούτους ὡς ἀφεσταμένους μακράν τῆς
πασῶν τῶν ἀρετῶν γενεκωτάτες ἀγάπες, εἰς τὸν τῆς ψυχῆς Θάνατον ὅς ἐστεν ἡ ἀμαρτία, ὡς χωρεσμὸς ἀπὸ θεοῦ τῆς ὅντως
ζωῆς.

CAP. XIII.

. Y ide mavouppos improos matri.

W. 1

Καί των μέν υίοθεταθέντων δεά πίστως, ό πάσας τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολὰς ἐργαζόμενος, εὐπειθής ἐςε τῷ κατά χάρεν υίο-Βετησαμένω αὐτὸν, καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐντειλαμένω θεῷ καὶ ωπτρί.

'Ο δε άνακους, εν άπωλεία.

*Ο δε μή πειθόμενος θεφ, είς τό ποιείν τας άγίας αὐτοῦ έντολές κψι διά ψελζε πίσεως υίός κλυθήναι ήξιώθη αὐτοῦ, είς τὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀσώτως χωρεί μακρυσμόν.

Από παρπών δεκαιοσύνης φάγελαι υίος άγαθός.

2.

Και ἀπό μεν των παρποφορουμένων άρετων, διά τζε των θείων έντολων έργασίας, τραφήσεται κατά ψυχέν, ό την εν πνεύματι κατά χάριν υίοθεσίαν αύτθ έν πάση εὐπειθεία τερών άψογου.

Ψυχαί δὶ παρανόμων, όλουνται αωροι.

Αἱ ἐἐ ψυχαὶ τῶν τὰς θείας ἐντολάς παραβαινόντων ὑποτί-

- ΧΙΗ. σονται έκουσίως τόν ἀπό Βεοῦ μακρυσμόν, πρό τοῦ καίροῦ τῆς κοίσεως καὶ τῆς ἀνταποδόσεως.
 - 3. 'Ος φυλάσσει τό έπυτοῦ σλόμα, τηρεί τὰν έπυτοῦ ψυχὰν.
 Καὶ ὅς τις μὲν κρατεί τῆς ἐπυταῦ γλώττης, ὥστε ἀπερεστέπτως μὰ φθέγγεσθαι τὰ πρὸς θεὸν ἃ πρὸς ἀνθρώπως προσπρούουτα, φυλάττει τὰν ψυχὰν έπυτοῦ ἀνεπιβούλευτον ἀπὸ δαιμόνων ἃ ἀνθρώπων, τῶν ζετούντων ἀφορμὰν ταύτην λαβείν.

Ο δε προπείλες χείλεσε, πτοήσει πύτόν.

Ο δ' ἀπερισπέπτως φθεγγόμενος, είς φόβου έκυτου (ξιβαλετ. ως φθεγξάμενος τι ἐπιφέρου κύτω ψυχικόν ἢ σομωτικόν πίνδυνου.

4. Es ineBuntaes doll mas aspyde.

Καὶ ὁρέξεις μὲν κέκταται παραλόγους, ἄπας διά ραθυμίαν ἀργός, ὡς μὰ ἀπασχολών έπυτον ἐν ταῖς ἐργασίαις τοῦ ἀγαθοδ.

Xelpeg de andpan, en inchebeia.

Αί δε πρακτικαι δυνέφεις, πων γενναίως άνθισταμένων μεν τοίς έκουσίοις πάθεσιν, υπομενόντων δε τά άκούσια, εν κάση σπυδή έργάζονται το άγαθον, ως ε παντελώς έκφυγείν το κακόν.

5. Δόγου κάτκου μεσεί δίκαιος.

Καὶ παραίνεστο μέν παράνομου ἀποςρέφεται ὁ περών τόν νόμεν πων του Βεου έντολών, ώς μηδ' δυροις ώσι Βέλων αυτήν παραδέξασβαι.

'Ασεβής δε αίσχύνε αι και ούχ έξει παρρασίαν.

'Ο δ' έν τι προτείνεσθει την είρυμένην παραίνεσεν, θεόν μη τεμών, αίσχύνεται τέν μη ταύτην παραδεχόμενον, και οὐκ ετι δύναται ένώπιον αὐτοῦ παρρησιασθένοι, και τὰ ῦμοια φθέγ-ξασθαι και γάρ

6. Δικαιοσύνη φυλάσσει άκάκους.

Ή μέν ποίησες των του Θεού έντολών, τυρεί έν τῷ άγα-Θῷ τοὺς ἀπηλλαγμένους πάσης καπίας.

Τούς δε άσεβείς, φαύλους ποιεί άμαρλία.

Τούς δί μη δε' έργασίας των βείων έντολών τιμώντας τόν

έντειλάμενου ταύτας Βεόν, κακούς άσεργάζεται ή κατά περοαί- XIII. ρεσιν άποτυχία του άγαθου.

Είσιν οι πλουλίζοντες έσυτούς, μηθέν έχοντες.

Καὶ τίσιν οί ταπτικούντες ἐκυγούς ἐν πολλῷ πλούτφ.

Αύθες δε ύπάρχουσεν, οι τενες κατάγουσεν έαυτούς, είτε πράγματε, έκ τῆς θείας τεμῆς τοῦ κατ' εἰκόνα, ἐν τῷ ἀπολέσαι τὸ καθ' ὁμοίωσεν, δεὰ τῆς παραχρήσεως τοῦ περεττοῦ καὶ ὑπὲρ τὰν Χρείαν σωματικοῦ πλούτου, καὶ τοῖς ἀλόγοες συμφυμέναι πάθεσεν είτε φρονέματε, ἐν τῷ πλαρώματε τοῦ κατὰ γνῶνων καὶ ἀρετὰν πυευματικοῦ πλούτε, ἐαυτούς ἀναξίες θεοῦ λογιζόμενοι.

Λύλρον ψυχής άνδρός, ὁ ἔδιος πλούτος.

Καὶ ἐλευθερία μέν ἐστι τῆς ψυχῆς τοῦ γενναίως κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζομένε, είθ' ὁ γνησιώτατος τῷ αὐτοῦ ψυχῷ κατὰ γνῶσιν καὶ ἀριτὴν πνευματικὸς πλοῦτος, ὡς πάσης ἀγνοίας καὶ κακίας ἀπαλλάττων αὐτὴν είθ' ὁ ἐξ ἰδίων πόνων συναχθείς αὐτή σωματικὸς εἰς πένητας σκορπιζόμενος, πρὸς λύτρον τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ.

Πλωχός δε ούχ ύφισταται άπτιλήν.

'Ο έστερημένος δέ πλούτου, είτε σωματικού, είτε πνευματικού, ού φοβείται άπειλών της μελλούσης κολάσεως, ότι ταύτης δε' άφροσύνην καταφρονεί.

Φως δικαίοις διά παντός.

Καὶ τό μὰν τὰς Δεογνωσίας φῶς, ἐκ τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἄλἰθ, τοῖς κατὰ τὸν θείον νόμον τῶν ἐντολῶν πολιτευομένοις, ὡς ἀίδιον ἐπιλάμπει ἀδύτως: κατὰ μὲν τὸ παρὸν, ἀμυδρότερον: κατὰ δὲ τὸ μίλλον, τρανώτερόν τι καὶ καθαρώτερον. 7.

Q.

in our of

XIII. Φως δὶ ἀσεβών, οβέννυ?αι.

Το δε τος περε τὰ φθαρτά κατ' αξοθρούν γνώσεως ἀπατηλόν φως των μὰ δε' έργων δικαιοσύνης τιμώντων Διόν, ταχύ ως πρόσκαιρον ἀφανίζεται.

. Ψυχαί δόλιοι, πλανώνται έν άμαρτίαις.

Και ψυχαί μίν, αι βόθρον τοξε πλησίον δρύσσθσαι, άπατώνται, έαυταξε προξενούσαι άπώλειαν, έν οξε τήν τών έτέρων βλάβην έπιτεχνάζονται

Δίκαιοι δὶ οίκτείρουσε και έλεούσεν.

Ol δε' άγκης δε τον θείον νόμον πληρούντες; οίκτον λαμβανθος των δυσπαδούντων, και θεραπεύουσεν κύτους κατά δύν-

το. Κακός , μεθ' ύβρεως πράσσει κακά.

'Ο σάσες κακίας μεμεστωμένος, άναισχύντως πράττει τά πονηρά.

Oi όὶ αὐτῶν ἐπιγνώμονες, σοφοί.

Οἱ δ' ἐν οῖς ταῦτα πράττυσεν, ἐπεγενώσκοντες τὰν οἰκείαν ἀσθένειαν, καὶ ταπεινοφρονοῦντες, κατ' αὐτό τοῦτο, μέτόχοὶ τενσς σοφίας εἰσίν.

11. Τπαρξες ἐπισπουδαζουένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνελας.
Πλούτος, ἀδίκως μετὰ σπυδης συναγόμενος, ἐλαττούται- ὅτε
ὁ ούτω τούτον συνάγων, καθ ἐαυτού οὺς ἀδικεί ἐγείρει· δε ἔω
πολυειδώς ὁ ὑπ' αὐτοῦ συνηγμένος πλοῦτος παταναλίσκεται· τοῦ
ἀδίκου εἰς ἄπαν τὴν Βείαν δίκην ἐκφυγείν μὰ δεδυνημένου.

Ο όλ συνάγων έαυτω μετ' εύσεβείας, πληθύνθήσε/αι.

γει γαπρακου ' και ζοιμι αιρικοις εμαρκει, μογρί εκτερης»
ξαυτώ Χυρήπατα εξε το τοτε φεούτροις εμαρκει, μογρί εκτερης»

Ο 9, εξ σικείση μολούτανη αρμαλάς φιχώ ' πεδιποιοήπελος

Κρείσσων ἐναρχόμενος βουθείν καςδία, τοῦ ἐπαγγαλλομένε,
 καὶ εἰς ἐλπέδα ἄγονθος.

ο ἀπαρχόμενος όλοψύχως χειραγωγείν τον χοιζοντα τός

mand out on

πους έλεες, βεφ δανείζων.

πους έλεες, βεφ δανείζων.

πους έλεες, βεφ δανείζων.

πους μόνο βλαίδε παραποβουμένου του πάμνουται ο γάρ ύπεςτι
μαρ' κύτου βουθείας, πρείττων έξε του ύπεσχυθμένου βουθείν, ΧΙΙΙ.

Alument einleipes, umi nexpār divopov yako Cunt, incouplin dynoti.

Τῷ καταβάλλοντε μετά τόκου τὸ δάνειον, ἐν τῷ ἀποδεδόναι τὸν μεσθόν τοῦ εἰς τοὺς δεομένους ἐλέους ἐκατονταπλασίοναι εἰα γάρ τε δένθρον, ἡ κατὰ δικαίαν ὑῦψον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν πρό τῶν προσκαίρων ἔφεσες, καρποφορεῖ ζωὰν τὰν ἐν πνεύματη οῦ ἡ ἀγάκη καὶ ἡ χρηστότης, καρκός.

Ός παθαφρονεί πράγματος, παταφρονεθήσεται ὑπ' αὐτοῦ. 15.
Ος ἀμελώς δτάπειται αιρὶ μίαν τών αιρός τὸ αιράττεσθαι παρ' ἡμών, δοθεισών ἡμῖν πακὰ θεοῦ ἐντολών, τῆς ἐπ τκύτης στερηθήσεται ὡφελείας, ὑστερών ἐντεῦθεν τῆς τοῦ καλοῦ ἀρτιότητος.

Ο δε φοβούμενος ένλολήν, ούτος ύγκκινεκ...

'Ο δε μηθεμείς παταφρονών του Δεού έντολών, αλλά τούτων επάςτην μετά πάσης σπυδής μετερχόμενος, ανελλεπής υπάρχει έν τω καλώ.

Yiệ đolin, củ đờ đơ đơ di dyados.

Τίο δόλιο το παρθενίαν, άκτυμοσύντη, και τά λοικά τοῦ τελείου βίου, δι' ων υίδς τοῦ θεοῦ ἀναδείκνυται, μεθ' ὑκευρόσεως δι' ἀνθρωπαρίσκεων ἐκιτηδευομένο, σύδλα ὑκάρξει καλόν, οὐδλ σωματικόν, και την σωματικήν γάρ οὕτος ὑπομένει σκλη-ράγωγίαν, και πάσης τῆς ψυχικῆς ώφελείας ἐπτέρηται.

Ointry di σοφώ εύοδοι έσον / αι πράξεις, και πατευθυνθάσεται ή όδις αύτου.

Τῷ δὲ τὰς ἡπειλεμένας πολάσεις , ὡς δισποτικὰς πλυγάς φοβουμένο, κὰντεύθεν τάξεν ἐπέχοντε δούλα , ἀπαρχομένο σοφίας ἐν τῷ φοβεϊσθαι τὸν κύριον, ἀπρόσκοποι αὶ πρός κάθκραιν τοῦ ΧΙΙΙ. ρύπα των αύτου πταισμάτων σωματικαί συλπραγωγίαι γένονται και ουτε πρός τὰ ἀπό ἀριςτρῶς, ούτε πρός τὰ ἀπό δεξιῶς κά— Βη, ἡ τούτου κατ' ἀρετὰν ἐκπλίνει πορεία.

14. Νόμος σοφού, πηγή ζωζε.

Ο ἀπτυθύνων τὰς τοῦ νοἡμονος πράξεις πνευματικός νόμος, τοῦ καθ' ἀμαρτίαν τοῦτον θανάτου ρυόμενος τὰν κατ' ἀρετὰν πνευματικὴν ζωὰν παγάζει αὐτῷ-

'Ο δε άνους, ύπο παγίδος Βανείζαι.

'Ο δε ανόμτος συσχεθείς ώς ύπο παγίδος τενός, τῆς περί τα ύλικά κατ' αΐσθησεν πλάνης, τῷ καθ' ἀμαρτίαν ἐλείται θανάτφ.

15. Ζύνεσες άγαθή, δίδωσε χάρεν.

Ή των δεδασκόντων τελειοτέρα περί τὰ θεζα ἐποςόμα, τοξς δεδασκομένοις Βείας γνώσεως μεταδίδωσε.

Τό δε γνώναι νόμον, διανοίας έστιν άγαθες.

Τό δ' αύτους τους μαθατευομένους καταλαβείν, των διόκσκομένων αύτοις θείων έντολών τὰς αίτίας, διανρίας έςτν εύθυδρομούσης πρός τὰν άλξθειαν.

'Odol de καθαφρονούντων, έν απωλεία.

Αί πράξεις δε των περί τὰς θείας έντολὰς άμελως δεατιθεμένων, περί τὸ μυδέν καταγίνονται έν γὰρ τοῖς οὕοι τὸ κακὸν οὖκ ἔστιν.

16. Πάς πανούργος, πράσσει μελά γνώσεως.

*Απας ὁ τὰν ἐνεργητικὰν πασών των ἀρετών κεκχημένος φρόνησεν, πράττει τὰς ἀρετας μετά λόγυ, διακρένων ἀπό τοῦ ἀγα-Σοῦ τὸ κακόν, καὶ οῦτω τοῦτο ποιών.

O de Copus, exemilare the eautou narias.

'Ο δε ανόπτος το κατά διάθεσιν ενδομυχούν εν αύτφ κακόν εξέπλωσε, διά πράξως είς τό φανερόν άγαγών.

Βασελεύς Βρασύς, έμπίπ7ει εἰς πακά.

'Ο του όλου άνθρώπου ήγεμονεύων νούς, εξ μή την σωματικήν έπειχενώσκων άσθένεταν, συγκαταβαίνει αυτή, διεξερχόμενος την κατ' άρετην μεσότητα, ώς παράβολος περιπίπτει τοίς καθ' υπερβολήν της άρετης πάθεσεν. "Αγγελος δε σοφός, ρύελαι αὐτόν.

XIII.

'Απαλλάττει δε αύτον του τοιούτου κινδύνου, ε τῆς μεγάλες βουλῆς τοῦ πατρός ἄγγελος: ε σοφὸς ἐατρὸς τῶν ἀμετέρων Ψυχῶν Βεὸς λόγος, συγχωρῶν αὐτὸν ποικίλοις περακεσεῖν πά-Βεσιν: ἐνα μάβη ταπεινοφρονεῖν, καὶ μὰ τῆ δεακένῳ δόξη ἐμματαιάζειν.

Reviere nat alipiar apaepetrue maidein.

18.

'Η των άπευσίων πόνων ἐπαγωγή, τὰυ σύντροφου τῷ κα΄ς
ἐδονὰν ζενώσει στέρησεν τοῦ πνευματικοῦ πλούτε, καὶ τὰ ἀἐςμοποιὰ πάθη περιαιρεί τὸ συνειδὸς διεγείρεσα εἰς έλεγχον τοῦ
κακοῦ.

Ο δε φυλάσσων ελέγχους, δοξασθήσε 7αι.

'Ο δε τούς των πόνων ελέγχους, με δε' όλεγωρέαν άπόλλων, άλλά συντερών τούτους παρ' έαυτώ δε' εύχαρέστου ύπομονός, τός παρά θεώ τεύξεται δοζες.

Επιθυμίαι εύσεβών, ήθύνουσε ψυχήν.

19.

Αί περί τὸ ἀγαθόν ἐφέτεις τῶν ἀγαθοεργίαις τεμώντων θεόν, τῷ τούτου ἐπιτυχία εὐφραίνουσε ψυχύν.

Εργα δὲ ἀσιβών, μακράν ἀπὸ γνώσεως.

Αί δε πράξεις των με ούτω τιμώντων αύτον, πόρρω τῆς τοῦ ἀγαθοῦ εἰσε γνώσεως, ὡς ἄλογοι καὶ ἀπάτης μεσταί· κὴν-τεῦθεν πάντως διὰ τὴν τοῦ κακοῦ πεῖραν, βλίβουσεν ἐκ μεταμελείας ψυχὴν.

'Ο συμπορευόμενος σοφοίς, σοφός ίσλαι· ό δε συμπορευό- τω μενος άφροσε, γνωσθέσεται.

'Ο τούς είς τελειότητα φθάσαντας διδασκάλους μεμούμενος, τέλειος καὶ αὐτός έζαι, ἀφομοιώσει τῷ πρός αὐτοὺς ὁ δὲ τοῖς ἀσυνέτοις συναπατώμενος, κῷν λανθάνειν ἐπιχειρῷ, τὰ ἔργα τοῦ σκότους ποιῶν, ἀλλ' οὐα εἰς ἀπαν λαθεῖν. δυνηθῷ δημοσιευθὰ σονται γὰρ αἰ τούτου πράζεις ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βάματος.

Αμαρλάνοντας καταδιώξεται κακά.

21.

Τοϊς τὰς Δείας ἐντολὰς ωαραβαίνουσεν αἰ αἰώνερε ἐωακολουθύσουσε κολάσεις. ΧΙΙΙ. Τούς δε δεκαίους καθαλάψεται άγαθά.

Τούς δὶ τηροϋντας αὐτὰς , τὰ αἰώνια ἀγαθὰ καταλάβη όταν πάντως ὁ δίκαιος κριτὰς κατ' ἀξίαν ὑπονέμη ἐκάστῳ.

22. 'Αγαθός άνάρ, πληρονομήσει υίους υίων.

'Ο φύσει άγαθός, ώς θεός, μονογενής υίος και λόγος τοῦ θεοῦ και πατρὸς φύσει, γενόμενος ἄυθροκος, κτήσεται τέκνα τε πνευματικά τῆς θειστάτης αὐτοῦ διδασκαλίας, τοὺς άγίους αὐτοῦ μαθητάς και ἀκοστόλους, και τούτων τέκνα, οῦς πάντως οὖτοι διὰ τοῦ εὐαγγελίου έγέννησαν διαδιδομένου τοῦ ἀγαθοῦ έξ αὐτοῦ, κατὰ διαδοχὰς εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντάς τε εἰς αὐτόν, και τηροῦντας τὰς ἀγίας αὐτοῦ έντολάς.

Θησαυρίζε 7αι δε δικαίοις πλούτος άσεβών.

Ούς δ' ώς τινα πλούτον έκτέσαντο οί θεδυ μές τιμώντες πονερότατοι δαίμονες, οίκειωσάμενοί τε δι' ἀπάτης, καὶ χρώμενει τούτοις πρός πάν τὸ αὐτοῖς βουλητόν, οἱ τοιούτοι τοῖς ἀγίοις πατράσι καὶ διδασκάλοις ἀποταμιεύονται. ὡστε τῆς τῶν τοὺς μαθητάς, καὶ προσαγαγόντων θεῷ.

33. Δίπαιοι ποιήσουσεν έν πλούζω έτη πολλά.

Οί κατά τοὺς βείους νόμους πολετευόμενοι, τόν κατ' άρετὰν καὶ γνώσεν ἄρβαρτον κτησάμενοι πλούτον, εἰς ἀπεράντους αἰώνας παρ' αὐτῷ διαμείνωσεν.

"Αδικει δε άπολουν/αι συντόμως.

Ol δε τούτους άθετουντες, ώς περί τὰ φθαρτὰ μόνα τὰν πάσαν σπουδὰν ποιούμενοι, ταχέως τῷ θανάτω, τοῦ τε ἐπεκρου σεραθύσονται πλούτου, καὶ αὐτοὶ παραπεμφθήσονται εἰς ἀπώλειαν.

'Ο δε άγαπων, έπιμελώς παιδεύει.

. Ο δε πρός τούτον καλώς διακείμενος, μεμερεμναμένως προσ- ΧΙΗ. κόπτει τε αύτον άποτρέπων των με δεόντων, και νεθετεί προτρεπόμενος πρός τὰ δέοντα.

Δίκαιος, έσθίων έμπλήσει ψυχήν αὐ7οῦ.

1 25.

Ο κατά νόμες βείες πολιτευόμενος, τροφάν έχων τόν οὐράνιον άρτον, χορτασβέσεται έν τῷ ἐφβάναι αὐτῷ τὰν δέξαν τοῦ βεοῦ.

Yugat di acepan, indetic.

Αί ψυχαί δε των μά δε άγαθοεργίας τιμώντων τον θεόν, του άγαθου έτερημέναι ύπάρχθοι καί ύπό της τούτου ένδείας, ώς ύπό τενος δεινού λοιμού τρύχονται.

CAP. XIV.

Σορπί γυναίκες, ψκοδόμησαν είκους.

v. x.

Αἱ διὰ τὸ τηρείν τὸν καθ' ὁν λόγον γεγόνασε, σοφίας μὰ άμοιροῦσαι ψυχαὶ, εὐτρέπισαν ἐαυταῖς, κατὰ πράξεν, τὰς δίκαν ο οίκων ἀπὸ τοῦ χειμώνος καὶ τοῦ καύσωνος τῶν παθῶν φυλακτικὰς ἀρετάς.

'Η δὶ άγρων γενομένη, καθέσκαψε χερσίν αὐτῆς.

ερχείνασεν ξαυτήν. 3ου αίχειαις δυνιάτεσεν, όμεν παντικέ πάρεσε Χειπαζεσμαι μαύδεν άδετας. Χύβοαπερί πόρε κακταν τας πόρε ξελασίαν του άλα-,Η θε πόρε φγολίαν τύαθες α ήνχό , της τοιαρτας φιφόρετ-

Ο πορευόμενος όρθως, φοβείται του κύριου.

9.

'Ο μά εκτρεπόμενος ἀπό της κατ' άρετην εύθείας όδου, τόν έκυτου δεσωότην φοβείται βεόν· τῷ γὰρ φόβφ κυρίου έκκλίνει πῶς ἀπό κακού.

Ο δε σπολιάζων Ταϊς όδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται.

'Ο δ' είς τὰ κατ' ελλειψευ τὰς ἀρετᾶς και ὑπερβολὰυ κάθη περετρεπόμευος, τᾶς ωκρά θεῷ τιμᾶς στερηθήσεται τὰς θείκς βασελείας ἀποτυχώυ, και κατακριθείς είς γέευναν.

ΧΙΥ. Έπ αγόματος άφρόνων, βακταρία ύβρεως.

"Ο των ἀφρόνων λόγος, ούχ οῖα ράβδος τὰν των παθών ϋβριν μαστίζει, ἀλλ' ὡς τις βακτηρία στηρίζει μάλλον αὐτὰνὡς τοὺς ἀκούοντας μὰ διορθούμενος, ἀλλ' ἐδράζων ἐν τοῖς κακοῖς.

Χείλη δε σοφών, φυλάσσει αὐλούς.

Τών δε σορών εξ λόγοι, ού μόνον διορθούνται τοὺς τούτων άπροωμένους, άλλὰ καὶ αὐτοὺς τηρούσεν ώστε μή περιπεσείν οῖς αὐτοὶ ἀποτρέπονται ἐν οῖς γὰρ οἱ συνετοὶ διορθούν ἐτέρους ἐπεχειρούσεν, κατασφαλίζονται ἐαυτοὺς, μὲ τὰ ἔμοια ἐκείνοις παθείν.

4. Ου μή είσε βόες, φάλναι καθαραί.

Ενθα ούχ ύπάρχουσεν άλογοι ἐπεθυμίαι τῶν ὁρατῶν, ἐπεὶ εἰσὶν ἀπρλλαγμέναι παθών φαντασίαι: ἐν αῖς ἀποτίθεται ἡ τῶν ὁρατῶν ἐπεφάνεια, ὡς τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς μέρους τροφή.

Οῦ δὲ πολλά γεννήμα/α, φανερά βοός ἐσχύς.

* Θευφούν- ματι φυσικόν Δεωρίαν γνωςικώς γεωργούνται *, έκει δήλη ές ε

ται ?

ται επιθυμίας ή πατά λόγον δύναμις καθ δν ήδυνήθη τον κατ

αίσθησιν σκεδασμόν διαβήναι, και φθάσαι πρός την κατά νούν

τος εν τοις όλοις άληθείας ένότστα.

5. Μάρλυς πιστός οὐ ψεύσεται.

'Ο Βεός λόγος, ή αὐτοαλήθεια, την περί τὰ φαινόμενα σχέσεν ύμων ἀπάτης μεστήν, τη τούτων φθορή διελέγχουν, ἀψευδής έστεν.

Έπκαίει όλ ψευδή, μάργυς άδικος.

Υπανάπτει δ' ἐν ἡμεν τὴν περὶ ταῦτα ψευδῷ τοῦ καλοῦ ὑπόληψεν, ὁ διὰ ταύτες ἀπατζω ἡμᾶς παρά πάντα λόγου ἀεὶ μηκανώμενος.

6. Ζηλίσεις σοφίαν παρά κακοίς, και ούχ εύρήσεις.

Ψηλαφόσεις λόγον, καθ' δυ οί έργαζόμενοι το κακόυ ποιούσιν αύτό, καλ ούχ εύρήσεις έπειδη μηδ' ὑπάρχει & γάρ ούτοι ποιούσεν, άλογως ποιούσεν. Αίσθησες δε παρά φρονίμοις, εύχερης.

KIV.

Τοϊς δ' έχέφροσιν, ή του καλού και του καπού διάκριστε ράδια ές εν, έξ αυτής της φύσεως της άφορμης έχεσε και είδόσε κακόν μέν, το ποιείν είς έτέρες δ μή πάτχειν αυτοί παρ' αυτών βούλονται καλόν δε τό στοιείν είς έκείνους, δ και αυτοι πάσχειν παρά τούτων έθέλουσιν.

Πάνλα έναντία άνδρι άφρονε.

Απαντα τά τε έδέα και τὰ άλγεινὰ, εἰς βλάβην ἀποβαίνει
τῷ ἀνοἡτῳ, κακῶς ἐν τούτοις ἐαυτόν ὅιεξαγόντι: ὡς μἡτε τοῖς
τῷ ἀνοἡτῳ, κακῶς ἐν τούτοις ἐαυτόν ὅιεξαγόντι: ὡς μἡτε τοῖς
τούτων, καὶ ἀντιμισθίαν τῆς τῶν ἐπ' αὐτοῖς πόνων ὑπομονῆς.

Όπλα δὶ αίσθήσεως, χείλη σορά.

Πρός δὲ τὸ καταβαλείν τὰν τούτε ἄνοιαν, γνώσεως ὅπλα, λόγοι τὸ ἀληθές τρανῶς ἀπαγγέλλοντες, κατὰ λόγον τὰν οἰκείαν βιοτὰν διεξάγοντες.

* fortame

,

Σοφία πανούργων , έπεγνώσεζαι τὰς όδοὺς αὐτῶν.

Οἱ πάντα εύφυῶς τὰ προσπίπτοντα μετερχόμενοι, καὶ τούτοις πρός ἀφίλειαν χρώμενοι, είδασι πῶς περιπατούσι· κἀντεῦ-Θευ τῆς κακίας τοὺς κρυμνοὺς καὶ τὰ βάραθρα διαφεύγοντες, ἀμετάστρεπτοι πρὰς τὸ ἔσχατον ἐπείγονται ὀρεκτόν.

"Δνοικ δέ άφρόνων έν πλάνη.

Οἱ δ' ἀλόγως βιούντες, ἀποπλανώνται τῆς ἀληθείας, καὶ ἀποτυγχάνουσι τοῦ ἀγαθοῦ.

Οίκιαι παρανόμων όφειλάσουσε καθαρισμόν.

9

Τὰ τῶν τὰς βείας ἐντολὰς παραβαινόντων σώματα, ἐν οῖς αἰ τούτων ψυχαὶ, ἔως βανάτου, ὡς τισιν εἰκἡμασι παραμένω— του, ἐπειδὰ τοῖς κατ ἐνέργειαν μολύνονται πάθεσι, δεφθάσον— ται τῆς δι' ἐκουσίων ἢ ἀκουσίων πόνων καβάρσεως.

Oiniae de denaims denlai.

Τὰ δὶ τῶν ἀμέμπτως πολιτευομένων σώματα, κατὰ πράξεν Βεφ προσαγόμενα, Βυσία εὐπρόσδεκτος τούτω ὑκάρχουσεν. ΧΙV. Καρδία ἀυδρὸς αἰσθητική, λυπηρά ψυχή αὐτοῦ.

Ανθρώπου καρδία, έπι μέν τοῖς κατ' αἰσθησιν ήδέσι διάχυσιν τοῦ περὶ αὐτὴν πνεύματος ποιθμένη, καὶ τὴν ἄλογον ἐπι-Βυμέαν ὑφιστώσα, ἐπὶ δὲ τοῖς κατ' αῖσθησιν ἀλγεινοῖς, ζέσεν τοῦ περὶ αὐτὰν αῖματος αὐθες ποιουμένε, καὶ τὸν ὅμοιον θυμόν ὑφιστώσα, λυπεῖν εῖωθε τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς τὰν ψυχὰν, τῷ τοῦ συνειδότος ἐλέγχῳ, ἐφ' οῖς ἐντεῦθεν παντοίοις ἀλισκιται πάθεσιν.

Όταν δ' εύφραίνο αι, ούκ ἐπιμίγνυται υβρεσιν.

Ότε δε ή ψυχή συνυματικήν κέκτηται εύφροσύνην, άφηλλαγμένη τός τών καθών άτιμίας έστίν.

11. Οἰκίαι ἀσεβών ἀφανισθήσου?αι.

Τὰ σώματα τῶν μὰ δι' ἀγαθοιργίας τιμώντων θιὸν, καὶ ὁ κόσμος οδτος ἐν ῷ δι' αὐτῶν τὸ πολίτευμα ἔχεσε: περὶ ὰ ούχ ὡς σαροδεκὰ, ἀλλ' ὡς αἰώνεα κατοικητήρια οῦτοι δακκενται, τὴ φθορὰ παραδοθέσονται: σύν τούτοις δ' οἱ τοιοῦτοι πάντως καὶ τὰς αἰωνίους μενὰς ἀπολέσουσεν.

- Σκηναί δε καλορθούντων στήσονται.

12. Εσίν όδος, η δοκεί όρθη είναι παρ' άνθρώποις.

'Ο σαρχικός και άγειμένος βίος, διά το άδυπαθές αὐτοῦ, καλὸς εναρ' ἀνθρώποις νομίζεται, άχρις ᾶν τούτοις χωρή κατά ροῦν.

Τά δὶ τελευθαία αὐτός έρχεται εἰς πυθμένα άδου.

Τὸ δὲ τέλος αὐτθ-καταντῷ εἰς ἀπώλειαν , ἐπειδὰ ἀπάγει τούτους τοῦ ὄντως καλοῦ.

15 Εν εύγροσύναις ού προσμίγνυ αι λύπη.

Οί τοξς προσκείρεις ωροσκείμενοι, έως διν έωτυφραίνονται τούτοις, ούκ αἰσθάνονται λύπης, δι' κδονής έπικράτειαν.

Τελευλαία δε χαρά, είς πένθος έρχεται.

XIV.

Ή δε τοικύτο χαρά τέλει περιγεθραμμένο ύπάρχουσα, εξε Βράνον καταντά διά την έντεύθεν άπάτην. χαράς γάρ έπικέρου τέλος, λύπη.

Τών έαυτου όδων πλησθήσελαι Βρασυκάρδιος.

14.

Τῶν εἰς ἀπώλειαν φερόντων ἀλογίστων ἐωιχειρημάτων αὐτοῦ, πληρωθήσεται ὁ δι' ὁρεξιν ἀντιλυπήσεως τῷ περὶ καρδίαν ὑπερζέων αίματι, κὰντεῦθεν ὧν θρασυκάρδιος.

'Από δε 7ων διανοημάτων αύτου, άνηρ άγαθός.

'Από δὲ τῶν κατὰ λόγου περισκέψεων αὐτοῦ, ἐμφορηθήσεται, ἀγαθοεργιῶν πάντως, ὁ γενναίως ἰζιάμενος κατὰ τῶν παθῶν.

"Ακακος πιστεύει παν71 λόγω.

15.

Ο τὰ ὁρῶντα εἰς βλάβην αὐτοῦ, ὡς ἀνόητος, μὰ εἰδὼς διαχρίνειν, πῶσιν ἀπλῶς πείβεται εῖς τισιν ἐπιτρέπει αὐτόν, ἢ ἀν ὑπὰ αὐτῶν εἰς χίνδυνον συνελαύνηται.

Πανούργος δὲ έρχελαι εἰς μετάνοιαν.

'Ο δε φρόνιμος, κών τι τοιούτον έκ συναρπαγάς παραδέζηται, άποπέμπεται αύτὸ· έπις άμενος κρίνειν τὰ είτ' είς βλάβην αύτοῦ όντα, είτ' είς ώφέλειαν.

Σοφός φοβηθείς, έξέκλενεν άπό κακού.

16.

Ο την ολκείαν επιγενώσκων άσθενειαν, πτουθείς, άπο άνθρώπε δείζευκται παρανόμε, την έξ αύτου φυλαττόμενος βλάβην.

°O δε αφρων έαυτω πεποιθώς, μέγνυλαι ανόμφ.

'Ο δε άνόμτος, ούα επί Δεζ. Δαρρών άλλ' εφ' επιτώ, τώ τους Δείους άθετούντε νόμους, έπεκενδύνως συναναστρέφεταε.

'Οξύθυμος πράσσει με Τα αβουλίας.

17.

'Ο ταχέως κινούμενος είς θυμόν, πράττει άπερισκέπτως τὰ κολάσεως ἄξια.

Ανήρ δε φρόνιμος, πολλά ύποφέρει.

'Ο δ' ἀνδρεῖος και νενεχής, λογιζόμενος τὸ πρακτέον, πλείστα τῶν ἀβουλήτων ὑπομένει γενναίως.

Μεριούν Ται άφρονες κακίαν.

18,

XIV. Επιμερίσονται οἱ ἀνόμτοι τὰν κακίαν ὡς διὰ τὰ τῷ αἰσδήσει τερπνὰ, μισούντες ἀλλήλους, καὶ ὑπ' ἀλλήλων μισούμενοι.

Οί δέ πανούργοι, πρατήσουσιν αίσθήσεως.

Oi δὶ φρόνεμοι κατὰ λόγον την αξούνσεν ὑποτάζουσεν καὶ τὸ συγγενές και ὁμόφυλον ἀγαπήσουσεν.

19. 'Ολισθήσουσε κακοί έναντε άγαθών.

Προσκρούθσεν οἱ οξέως εἰς κακίαν τρέχοντες, κατέναντε τῶν μὰ νεκωμένων ὑπό τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νεκώντων ἐν τῷ ἀγαῶῷ τὸ κακόν τὰν τούτων ἀρετὰν αἰδεσθέντες.

Καὶ ἀσεβείς Βεραπεύουσε Βύρας δικαίων.

Καὶ οἱ μὰ δε' ἀγαθοεργίας τιμώντες θεόν, πύλαις δελεύυσε των πολιτευομένων ἀμέμπτως. παρεδρεύοντες ἐν αὐταῖς, καὶ τούτους ἐκλιπαρούντες, ὡς ἀν αὐτοῖς τὸ Βεῖον ἐξιλεώσωνται.

20. Φίλοι μισήσουσι φίλους π7ωχούς.

Οι διά χρήματα άγαπώντες τινάς, άποτρέφονται τούτους, ἐκπεπτωκότας αὐτών.

Giver di manugian molloi.

Οζε δε παραμένει ο πλούτος, τούτες άγαπώσε διά τὰ χρειώδη πολλοί. Ἡ και άλλως οἱ διά παθών θεραπεύοντες τὰ τῆς ἄνωσος δόζης και τοῦ πνευματικοῦ πλούτου ἐκπεπτωκότα τῆς ποκύτων τιμωρούμενοι, πρὸς ἔκτεσεν τῶν ἐκαρτυμένων αὐτοῖς ἀγαπῶσε δε τοὺς άγιους ἀγγέλες, οῖς ἡ δόζα και ὁ πλούτος παπῶσε δε τοὺς άγιους ἀγγέλες, οῖς ἡ δόζα και ὁ πλούτος ταπῶσε δε τοὺς άγιους ἀγγέλες, οῖς ἡ δόζα και ὁ πλούτος ταπρὸς Θεὸν ἐπεστρέφοντες.

21. Ο άτιμάζων πέντζα, άμαρτάνει.

 Ο καὶ ἐνὸς καταφρονών τῶν συζώντων ἐνοἐεία, ἀποτυγχάνει τοῦ καλοῦ παροργίζων Βεόν.

'Ο έλεων πλωχούς, μακαριστός.

'Ο δε πάντας οικτείρων τούς του πλούτου αποπεσόντας, εύαποδεκτος ύπάρχει Βεώ.

22. Πλανώμενοι άδικοι, τεκθαίνουσε κακά.

'Απατώμενοι τοῖς προσπαίροις οἱ μὰ κατὰ νόμες θείων πο- ΧΙΥ. λιτινόμενοι, τὰ ἔργα διαπράττονται τῶς ἀνομίας.

Ελεον δε και άλεβειαν τεκ7αίνουσεν άγαβοί.

Τόν δε πρός τους όμοφυείς έλεον και την επιστάμην τής άληθείας, η τέλός έςε των γνωστών, κατασκευάζουσε διά κασών των όρεκτικών τε και των θεωρητικών δυνάμεων, εί τα κανάγαθα του θεού τηρούντες θελήματα.

Ούκ ἐπίσθανται έλεον και πίστιν τέκτονες κακών.

Ού γενώσκεσε τό πρός τοὺς δεομένες έλεος, και την πρός Σεόν ωίστεν, οἱ τὰ ωκράνομα ἐργαζόμενοι· εἰ γὰρ ἐτύγχανον Το ἐκομένος, οὐκ ἄν ἄρπαζοκ ἀφειδῶς τὰ ἀλλότρια.

Ελεημοσύναι δε και πίστεις, παρά τέκλοσεν άγαθών.

Καὶ εἰ πίτιν πρὸς Ξεὸν βεβαίαν ἐκέπτηντο, οὐκ ἀν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ κατεφρόνων οἰ δ' οἰκτερμοὶ τῶν πενήτων, καὶ αἰ πρὸς Δεὸν πίστεις, εἰσὶ παρὰ τοῖς ἐργαζομένοις τὰ ἀγαῶὰ ἰξ ἔργων δεικνύωσε τὰς κεκρυμμένας πρὸς θεὸν καὶ ἀνθρώπους ψυκικάς διαδέσεις αὐτῶν.

Έν πανίὶ μεριμνώντι, ένεστι περισσόν.

23.

Τῷ μεμεριμυσμένως ζατούντε ἐν ωαντὶ ωράγματε τὸ ὅντως καλόν, ἐν ὑπάρχει, ὁ κὰν ἀσυγκρίτως ὑπέρκειται, ὁ μόνος πάντυν αἴτιος, καὶ ὑπὲρ πάντα Βεός.

Ο δε ήδυς και ανάλγηθος εν ένδεια έσται.

Ο δε άδυπαθής, και μή πονών περί το ώντως καλόν, έτερημένος έσται τούτου.

Σ7έφανος σορών, πλούτος αὐτών.

24.

Τοίς μετά λόγου πλουτούσε τὰς ἀρετὰς, ἀμαράντινος αὐται δόξης γίνονται στέφανος.

Ή δὲ διαγριβή ἀφρόνων, κακή.

'Ο δ' ἐν τοῖς ματαίοις τῶν ἀνούτων περισπασμός , κακὸς.

'Ρύσε Ται ψυχά; ἐκ κακῶν μάρτυς πιστός.

25.

XIV. Εξελείται ψυχάς άπο άμαρ7εων, ό τον της άληθείας λόγον δεδάπων, και τούτον έξ έργων πεστούμενος.

Exxaise di deuda dolioc.

Έπανάπτει δε την των παθών άπατηλήν πάμενου, ο προσ-Χήματε του παλού προτεθέμενος το έναντίον, παι τους άφελεστέρους αυτών έξαπατών των άνθρώπων.

26. Έν φόβω πυρίου, έλπες έσχύος.

Έν τοῖς διὰ πίστεως τῷ φόβῳ πυρίου ἐκκλίνασεν ἀπὸ κακοῦ, ἐλπὶς ὑψίσταται ἐσχύος, τῆς τῶν Βείων ποιητικῆς ἐντολῶν μετὰ γὰρ τὸ ἐκκλίναι τούτους ἀπὸ κακοῦ, οἰα δούλους, τῷ τῶν κολάσεων φόβῳ, ποιεῖν ἐστιν ἀγαβὸν ὡς μισθίους, τῷ τῶν μελλόντων ἀγαβῶν ἐλπίδι.

Τοίς δε τέκτοσεν αύτου καλαλείψει έρεισμα είρηνης.

Τοῖς δε τξιωμένοις δε άγάσης τὸς τοῦ πυρίου υίο λεσίας, αὐτός έπαφητει ὁ πυρίος τὸν ἀτρεψίαν, ἀπαλείας έδραίωμα.

 Φόβος κυρίθ παγή ζωής ποιεί δε έκκλίνειν έκ παγίδος θανάτου.

εις ἀπώλειαν.

Τείς ἀπώλειαν. ἀπό ἀμαρτίας, ἃ βροχος τυγχάνει ψυχξις εἰα ψυχής επτά χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ὑπάρχει ἀρχής ὧν τία ψυχής εκτά χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ὑπάρχει ἀρχής ὧν τις ἀπώλειαν.

28. Έν πολλώ έθνει, δόξα βασιλέως.

Έν τῷ πλάθει τῶν ἐθνῶν, ἡ δόξα τοῦ παμβασιλέως θεοῦ, προσελθόντων αὐτῷ, καὶ τοῦτον ἀνακηρυττόντων θεὸν ἀληθινόν διὰ πίστεως.

Έν δὲ ἐκλείψει λαοῦ, συν Τριβά δυνάστου.

Έν δὲ τῷ οὖτω ζημιωθήναι τόν τύραννον τῷν ἡμετέρων ψυ-Χῶν καὶ πολίμιον, τὸ τοιοῦτον πλήθος ὁ δε' εἰδωλολατρείας ἐκπήσατο, ἡ δόζα αὐτοῦ εἰς Χοῦν κατασκηνώσει.

29. Μακρόθυμος άνδρ, πολύς έν φρονήσει.

Ο κατά λόγου γρατών του θυμού, και γενναίως φέρων τά

άλγεινά, μετά περισκέψεως ποιών και λέγων & δεί, περιφανίς ΧΙV. κίχτηται φρόνημα.

Ο δε όλιγόψυχος, Ισχυρώς άφρων.

Ο δε δεκ μεκροψυχίαν ταχέως έκφερόμενος εξς Δυμόν, α μή ਹੈਵਾਂ ਜਹਾਹੰਤ τε και λέγων, αφρών έστίν.

Πραύθυμος άνδρ, παρδίας Ιατρός.

Ο μά έπταρασσόμενος 7ώ θυμώ έν εξς τις επφέρεται κατ' αύτου, άλλα γενναίως φέρων τα σαρ' αύτου αύτω έσερχόμενα, και πραίως αύτον μετερχόμενος, διά της ίδιας άνεξικακίας, την τεταραγμένην έπείνου Βεραπεύει ψυχήν.

The ob doring, angoin alonglent.

*Ωσπερ δε τις σχώλης διαβιβρώσκει δστά, ούτω χαρδία ή έτοίμως κατ' αίσθησιν, τοϊς μέν ήδέσε διαχεομένη, τοϊς δ' άλγεινοίς έπταραττομένο, τάς τονωτικάς της ψυχής δυνάμεις, είς τά παρά φύσεν πάθο ααταναλίσκει.

Ο συκοφαντών πένελα, παροξύνει του ποιήσαντα αὐτόνς

Ο τῷ κεὶ ἐνδεεῖ , ὡς ἀπροστατεύτω προσάπτων τὰ ἐαυτοῦ αἰτιάματα, τὸν πλάστην αὐτοῦ παροργίζει Βεόν.

'Ο δε τιμών αύλου, έλεες πτωχόν.

'Ο δ' εν άγαθοεργίαις τον έν ούρανοίς πατέρα τιμών, οίπτείρει τόν άπο πλούτο πεσόντα, και ώς δυνατόν αύτῷ βουθεί/ 32.

Έν πακία αὐτοῦ, ἀπολεί/αι ἀσεβής.

Έν το ίδια κακία, και μή το των πατέρων ή τέκνων, άπολείται ὁ μὴ δι' άγαθων έργων τιμών τόν θεόν. ἀποδίδωσε γάρ λόγον ὁ μὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν ὑπὸ χείρα ποιεσάμενος ἐπιμέλειαν, ούχ έτε ούτοι κακοί έγένοντο, άλλ' έτι αὐτός της σωτηρίας τούτων ήμέλησε πάλεν δ' ούτοι πασακρίνονται, ού διά την των πατέρων και δεσποτών άμελειαν, άλλ' ότι αύτοι κακοί ytydyagty.

'Ο δὶ σεσοιθώς έσε πυρίον, τη έπυτου όπιστητε δίκαιος.

'Ο δ' έπὶ τὸν τοῦ παντός δεσπότην πάσας άναθέμενος τὰς έλπίδας, ύπάρχει δίκαιος, 7φ ίαυτού πρός κυρίον τελειφτήτε,

50.

ΧΙΥ, και ούκ άλλοτρίσες έργοες και κατοεθώμασεν έξ ίδίων γάρ πο-

33. Έν καρδία άγαθή, άναπαύτθαι σορία.

Έν ψυχὰ κεκτυμένη τὰν εἰς θεόν καὶ τόν ωλησίου ἀγάωην, ἡ τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωωίνων ωραγμάτων ἐωιστήμη ἐπαναπαύεται ταὐτη πειθαρχοῦσα ἐν ἄπασι, καὶ μεδ' ὁπωσοῦν ἀντικειμένη ἀγαπῷ γὰρ θεόν, τὸ πανάγαθον αὐτοῦ ἐπιγενώσκυσα, καὶ τὸ παντοδύναμων καὶ ἀγαπῷ ἀνθρώπες, Τὸ συγγενές τοῦτο πρός τοὺς ὁμοφυείς ἀνεξικάκως διακειμένη καὶ συμπαθῶς.

Έν δε παρδία άφρόνων ου διαγινώσκελαι.

Έν δε τή των άλόγως πολετευομένων ψυχή, κάν ή τοικύτη έπιστήμη δυνάμει έστεν, άλλ' ούν άγνοιεται, έπει μή προβέβηκαν είς ενέργειαν φανέρωσες γάρ έτε τής δυνάμεως ή ένεργεια ώσπερ τής ούσίας ή δύναμες.

34. Δικαιοσύνη ύψος έθνος.

Ή πατά Χρισόν δικαιόσύνη, δοξάζει το πεσεύσαν εἰς αὐτὸν ἄγιον έθνος: ἐν γὰρ παντὶ έθνει, ὁ ἐργαζόμενος τὸ ἀγα-Βὸν, δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν.

Ελασσονούσε δε φυλάς άμαρ7ίαι.

Υποβιβάζουσε δε τὰς ἐσραυλιτικὰς φυλάς αἰ παρανομίαι ᾶς εἰργάσαντο εἰς Χριστόν.

35. Δεκτός βασιλεί, ύπηρίλης νοήμων.

Εύαπόδεπτος τῷ παμβασιλεί και των όλων θεῷ, ὁ εἰδώς αὐ-

Τη δε έκυλου εύστροφία άφαιρείται άτιμίαν.

Ούτος δε, κάν τι έκ συναρπαγάς άτιμον διαπράξηται, τή ταχεία έπιςρορή διορθούται αύτό, και τάς άλημιας έαυτόν άπαλ-λάττει.

CAP. XV.

Οργά ἀπόλλυσε καὶ φρονίμους.

w .

Ele Βυμόν άρχην έχοντα πρός ἐνέργειαν, δ ἐςτν ὁργή, πινηθέντες καὶ νουνεχείς, κινδύνο ψυχικό τε άμα πολλάκις, καὶ σωματικό περιπίπτουσεν ἐὰν δὲ οὐτοι οὐτω, πόσφ γε μάλλον ἄφρονες;

'Απόκρισες δε υποπίπτουσα άποσ7ρέφει θυμόν.

'Απολογία δε ύστοκλευομένη, και μή άντισιατουσα, Ουμόν καταμαλάσσει και ήμεροϊ.

Λόγος δε σπληρός, έγείρει δργάς.

'Ράμα δε τραχύ, πλήττου, εξς δργάς ύπανάπτει Βυμόν.

Γλώσσα σοφών, καλά ἐπίσζαται.

2.

Οἱ σοροὶ ἀγαθὰ οἴδασε φθέγγεσθαι καὶ οἰκωφελεῖν τοὺς ἀκούοντας.

Σ7όμα δε άφρόνων άναγγέλλει πακά.

Oi δε άνόμτοι, τὰ έναντία λαλούσεν, έκ περισσεύματος τῆς καρδίας, και τούς τούτων ἀκροωμένους βλάπτουσεν.

Έν παντί τόπφ όφθαλμεί πυρίου σποπεύουσεν άγαθούς τε 3. και πακούς.

Έν πάση τῷ γῷ ὁ τῶν όλων δεσπότης ἐσισκοπεῖ· τούς τε τῶν σκυκγάθων κὐτοῦ ἐντολῶν σληρωτὰς, καὶ τοὺς τἀναντία τούτων ἐργαζομένες· καὶ οὐδεὶς τὸν παντέφορον κὐτοῦ λέληθεν ὀφθαλμόν· δεδ φριττέτωσαν μὲν άμαρτάνοντες, εὐέλπεδες δ' ἤτωσν ἀγαθοεργοῦ€τες.

laste ylustne, dividan Cune.

4

Γλώσσα ή άπό του άμαρτάνειν έν λόγοις, Βεραπευθείσα, την ζωογόνον διδασκαλίαν του πνεύματος, ταις τών μαθητευομένων νενεκρωμέναις τη άγνοία ψυχαϊς, ώσπέρ τι δένδρον καρποφορεί.

Ο δε συντηρών αυτήν, πλησθήσεζαι πνεύματος.

Αύτος δε ο φυλάττων σύν το διανοία την γλώτταν του μά

- ΧV. άμαρτάνειν, των του παναγία πνεύματος πλησθύσεται χαρισμάτων, δοχείον χρηματίσας αυτού διά νοὸς καθαρότητα.
 - 5. Αφρων μυκληρίζει παιδείαν πατρός.

Ο ανόντος έμωαίζει τζ του οίκείου δεδασκάλου νουΩςσία.
Ο δε ουλάσσων ένγολάς, πανουργότερος.

'Ο δὲ 7ὰ τούτε, ὡς φρόνεμος ποιῶν παραγγέλματα, προσ-Θάπον φρονήσεως δέχεται, εἰς τὸ ἀγαθὸν ὁσυμέραι ἐπιδιδούς.

6. Έν πλεοναζούση δικαιοσύνη, έσχὺς πολλή.

Έν τη του πνευματικού νόμε δικαιοσύνη, τη ύπερβαλλούση 72ν του φυσικού τε καὶ του γραφτού, τοσαύτη παρά της Θείας χάριτος τῷ ταύτης ἀξιωθίν7ι δύναμις, ώστε μὰ μόνον τὰ παρὰ φύσιν κάθη, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν νικῶν.

ΟΙ δε ασεβείς, ολόρριζοι έν γος όλουν/αι.

Οἱ δὲ μὰ δι' ἀγαθοτργίας τιμώντες Βεόν, έξολοβρευθήσονται τῷ Βανάτφ ἐκ τῆς γῆς, μετὰ τῆς περὶ τὰ γξίνα σχέσεως· καθ' ὰν αὶ τούτων ψυχαὶ, περὶ τὰ φβαρτὰ παγιωθέσαι, πρὸς τὰ ἄφβαρτα μεταφυτευθήναι οὐ βούλονται.

Θίκοις δικαίων, λογώς πολλά.

Έν τοξε των τὰς θείας έντολὰς έργαζομένων σώμασεν, οξε ούτοι οξά τισιν οξχοις, μέχρι βανάτυ παραμένουσε, πολλή παρὰ τῆς θείας χάριτος δύναμις ώστι τὰ ἐν αὐτοξε ἐμφωλεύον τα πάθη, κατὰ πράξεν ἀπονεκρούν, καὶ τὰς ἀρετὰς ὑφιστάν.

Καρποί δε άσεβών απολούν/αι.

Τὰ δὲ έργα τῶν μὸ δε' ἐναρέτε βίου τεμώντων θεόν, χωράσουσεν εἰς οὐδὲν, ὡς περὶ τὰ φῶαρτὰ μόνα καταγενόμενα.

7. Χείλη όλ σοφών θέδε? κε αίσθήσες. - 🧸

Ol λόγοι των σοφών, δισμούνται τη διακρίσει όπου δεί, και ότε και ώς δεί προφερόμενοι.

Καρδία δε άφρόνων, ούπ άσφαλής.

Ή ψυχὰ δὲ τῶν ἀνοὰτων, οὐ αιφύλακται ἐν θείω φόβω, ἀπὸ τῶν παραλόγων ἐνθυμαμάτων.

g. Θυσίαι ἀσιβών, βδέλυγμα πυρίφ.

`Αποστρέφεται ὁ των όλων δισκότης τὰ προσαγόμενα αὐ- XV.
τῷ δώρα παρὰ τῶν μὰ πρότερον διαλλαττομένων τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀγάπης, ἢ τες ἐςὶ πλάρωμα νόμου καὶ
προφητών, τὸ σέβας ἀπονεμόντων αὐτῷ.

Εύχαι δε κα/ευθυνόντων, δεκται παρ' αὐτῷ.

Προσδέχεται δὲ τὰς ἐντεύζεις τῶν κατὰ τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολὰς κατευθυνόντων τὴν ἐαυτῶν βιοτήν.

Βδέλυγμα χυρίω, έδοι άσεβους.

Μισητά είσε τῷ τοῦ παντός δεσπότη, ὡς παρ' ἐντολὴν τούτου ὑπάρχοντα, τὰ κατὰ βίον ἐπιτηδεύματα τοῦ μὰ δε' ἀγα-౨ῶν ἔργων τιμώντος αὐτόν.

Διώκον Τας δε δεκαιοσύνην, άγαπά.

Τούς δε πρός του Βεοφιλό βίου απεύδουτας, ώς κατ' έυτολέυ αύτου πολιτευομένους, άσκάζεται.

Παιδεία απάπου, γνωρίζελαι ύπο των παρόντων.

Ή του άπλουτέρου και κακίας άπηλλαγμένα ναθεσία, άνυευσστολος ούσα και φοβερά, καταλαμβάνεται και μπρά των ώς έν παρόδω ταύτης άκροωμένων.

Οἱ δὲ μισούν λες ἐλέγχους, τελευτώσεν αἰσχρώς.

Οἱ δὲ τοὺς ἐντεῦθεν φανεροὺς τῶν οἰκείων ἀμαρταμάτων ἐλέγ-Χους ἀποστρεφόμενοι, τῷ αἰσχίστη αὐτῶν κακέα ἐναποῶνὰσκουσεν, μένοντες διὰ παντός ἀδιόρῶντοι.

"Αδης και απώλεια, φανερά παρά πυρίφ πως ούχι και αι 11, καρδίαι των άνθρώπων;

Και απάντα τὰ ἀμίν ἀγνοούμενα, οἶον ὁ ἀφανής τόπος ἐν ῷ μετὰ διάζευξεν τὰν ἀπό τῶν σωμάτων διάγουσεν αὶ ψυχαὶ πρό τῆς ἀναςάσεως (1), και αὐτὰ ἡ ἀπό θεοῦ ἔκπτωσες ἢν οἱ ἀμαρτωλοὶ κατακρίνονται, γνώριμα παρὰ τῷ τῶν ὅλων δεσπότη

(1) Procopii aetate nondum erat firme ab ecclesise iudicio definita sententia de animabus etiam ante corporum resurrectionem pro merito vel puniendis vel praemio adficiendis. XV. εἰσὶ καὶ κῶς οὐκ ἐπίς κται καὶ τοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμούς; φοβκθῶμεν οὖν ἀπὸ προσώπε κὐτοῦ οἱ τὰ πουερὰ διαλογιζόμενοι, ὡς ἐφορῶντος καὶ ταῦτα.

12. Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχον?ας αὐτόν.

Οὐκ ἀσπάσεται ὁ ὰμύητος τοῦ καλοῦ τοὺς φανεροποιοῦντας αὐτ**ῷ τὰ κ**ακῶς διαπραττόμενα παρ' αὐτοῦ.

Μεία δε σορών ούχ όμελέσσε.

Καὶ μετά των διασαφούντων αὐτῷ το καλόν, οὐ συλλαλώσει, ὡς μήτε τὰν τοῦ κακοῦ φυγὰν, μήτε τὰν τοῦ καλοῦ ἐπιτυχίαν ποθών.

13. Καρδίας εύφραινομένης, Βάλλει πρόσωπον.

Τοῦ κατά την κεκρυμμένην διάθεσεν τῆς ψυχῆς, ἢ ἐπὶ Τοῖς τῶν προσκαίρων ἡδέσεν, ἢ τῆ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐλπίδε ἀγαλλομένου, φαιδρὰ ἡ δψες καθέςτικε, τὴν ἔνδον τούτου χαρακτιρείζουσα ἀγαλλίασεν.

Έν δὲ λύπαις ούσης, σχυθρωπάζει.

Τοῦ δ' αὖΩις κατὰ τὸ κρυπτόν, εξτ' ἐπὶ τοῖς τῶν προσκαίρων ἀνιαροῖς, εξτε τῷ φόβῳ τῶν ἀτελευτῆτων κολάσεων ἀνεωμένθ, καταφὲς ὑκάρχει τὸ πρόσωπον τὰν ἐνδομυχοῦσαν τῷ ψυχῷ αὐτοῦ λύπεν προαγόν εἰς τὸ ἐμφανές.

14. Καρδία όρθη ζητεί αίσθησεν.

Ή πρός τό εύθες όρωσα ψυχό, σπεύδει την του καλου καὶ του κακον διάκρισεν κτήσασθαι: Ένα μό του καλου τό κακόν προαιρήται, καλόν τουτο νομέζουσα.

Σ7ομα δε απαιδεύτων, ζητεί κακά.

Τὰ δὲ ρέματα τῶν μὰ διδαχθέντων τὸ ἀγαθόν, πρὸς ἔρεδας καὶ μάχας ἐπείγεται.

15. Πάν7α τον χρόνον οἱ ὀφθαὶμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά. Παρὰ πῶσαν 7ὰν ζωὰν, τὰ ὁμματα τῶν 7ὰ παράλογα διαπραττομένων, τιμωρίαν ἀνάλογον ταῖς τοιαύταις ἐκδέχονται πράξεσιν διὰ παντὸς Δορυβούμενα.

Οι δι αγαθοί ήσυχάζουσι διαπανθές.

Οὶ δ' άγαθοεργούντες, άτάραχοι δι' όλου τυγχάνουσεν.

Κρείσσων μεκρά μερίς με7ά φόβου πυρίου.

XV.

Καλλίων ές ε βραχεία χρημάτων ἀπόμοιρα, μετά Βείου ψήβα, συγχωρούντος μέν το χρειώδες, τον δε φιλοχρέματον άναστέλλοντος γνώμαν.

Η Αποαυροί μεγάλοι μελά άφοβίας.

Υπέρ τούς πλεονεκτική διαιρέσει, και μά συςτλλομένη φόβω Βιού, συναγομένους πολυταλάντους Βυσαυρούς, ύλην του μηθέποτε σβενυμένου πυρός.

Κρείσσων ξενεσμός λαχάνων πρός φελίαν και χάρεν.

17.

Ετι τε καλλίων έτιν εύτιλής δίαιτα, λάχανα μόνα είς ές ίασεν ξένε παρά τενος προτεθέμενα, ώς ε τούτην χαρίσασθαι καὶ την άγάπην αύτου κτήσασθαι.

"Η μόσχος ἀπό φάλνης μετὰ έχθρας.

"Η μόσχος σετευτός ἀπό φάτνης μετὰ μέσους τοῦ ύπουρενομένε πάντως ἀγάπεν, πρὸς τὸ βλάβην τενὰ τῷ μεσυμένφ λελοβότως ἐπενεγκείν.

Ανάρ Βυμώδης, παρασκευάζει μάχην.

8.

"Ανθρωπος όξέως κενούμενος πρός θυμόν, ὑπανάπτει μάχας ταϊς ψυχαϊς των πολλών.

Μακρόθυμος δέ, και την μελλουσαν καζαπραθνει.

'Ο δε λόγφ πρατών του Βυμού, παι δυ ο Βυμώδης μέλλει εν τούτφ διεγείραι μάχην, παταστέλλει, τη ίδια ανεξιπαπία παι τον έπείνου παταπραύνων Βυμόν.

Μακρόθυμος άνδρ, καθασβέσει πύρ.

Ο του θυμου κατεξυσιάζων, και γενναίως φέρων τὰ παρά τινος ἐπαγόμενα λυπρρά, τὰς μετ' αὐτοῦ καταπαύσει διενέξειςμε εἰρανικάς συμβιβάσεις ἐλθών.

Ο δε άσεβης, εγείρη μάλλον.

'Ο δε διά τό με τερείν την έντολην της άγάπας, Σεόν με τιμών, ύπανάψει μάλλον τάς διαμάχας, φιλονεικών άκατάπαυστα, και στήσαι ζητών το έαυτοῦ Βίλημα. XV. 'Odol ατργών έστρωμέναι ακάνθαις.

19. Των με έργαζομένων το άγαθον, αι διέξοδοι τὸς ζωῆς πε-, πληρωμέναι εἰσὶ μεριμνών και φροντίδων, αιανταχόθεν αὐτούς δίκην ἀκανθών άλγεινώς κατακτπουσών.

Al di tav and peine, heine.

Ai dt των γενναίων, και τῷ ἐπιπόνῳ ἐγκαρτερούν?ων τῷς ἀρετῆς, πασῶν τούτων ἀπαλλαγμέναι εἰσὶν ὡς 治εῷ μόνῳ ἀναΔεμένων τὰν περί κύτοὺς μέριμναν.

τίος σοφός, εύφραίνει παλέρα.

Ο ἀπό νοδε τεπτόμενος, ἐπιστάμων τοῦ ὅντως καλοῦ λογισμός, τάσσων ἐπιςτημόνως τὰν τοῦ σώματος κίνησιν, καὶ οἰονεί τενι χαλινῷ τῆς πρός ἀτοπίαν φορᾶς ἀναχαιτίζων αὐτό, καὶ
πρός τὸ βέλτιον μεταφέρων, χαρὰν πνευματικὸν τῷ νῷ προξενεί.

Υίος δε άφρων, μυκλυρίζει ματέρα αύτου.

Ο δ' ἀπθ αίσθήσεως αύθες τεπτόμενος άνεπες ήμων του όντως παλού λογισμός, διαβάλλει την αίσθησεν, την ψευδή και άλογον ταύτης δόξαν έξ έργων δηλοποιών.

21. Ανοή/ου τρίβοι, ένδεείς φρενών.

Ai ἀδιάκριτοι πράξεις, έςτρημέναι είσι φρονήστως, ώς άλόγιστοι.

'Ανάρ δε φρόνεμος, παθευθύνων πορεύεται.

'Ο δε πράττων μετά λόγυ, ἀπό τοῦ κακοῦ τὸ καλόν διαπρίνων, καὶ εὐθυπορών πρός αὐτό, μετέρχεται τοῦτο κατ' ἀρετών.

Τα Υπερλίθενται λογεσμούς οι μή τιμώντες συνέδρια.

Οὐ παραδίχονται άγαθας συμβουλίας, οἱ διὰ τὸ οἱισθαι άραιϊν ἐαυτοῖς, καταφρονούντες διασκοπείσθαι μεθ' ἐτέρων τὰ δέοντα.

Έν δὶ καρδίαις βουλευομένων, μένει βουλά.

Έν δε ταίς των άγαθων συμβούλων ψυχαίς, άγαθή παρεδρεύει τοίς χρήζουσε συμβούλη.

23. Ού μὰ ὑπακούση ὁ κακός αὐ?η.

Ής ὁ πρός κακίαν ρέπων, ούκ έπακούσει, ώς άλαζών.

Οὐοι ού μη είπη καιριόν τι και καλόν 7ώ κοινώ,

XV.

'Αλλ' οὐδ' αὐτός φθέγζεται τε τῷ καιρῷ πρόσφορου, καὶ τῷ κοινῷ συμφέρου· τὰν οἰκείαν δόξαν ζητών, καὶ οὐχὶ τὰν τών πλειόνων ὡφέλειαν.

'Οδοί ζωής, διανοήμαθα συνετού, ίνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ μόθε 24. σωθή.

Τάς άγούσας πρός τὰν πνευματικάν ζωάν κατ' άρετὰν πορείας, ὁ πρός τὸ άγαθὸν συννεύων δεασκοπεῖ· ὅπως τὸ τῆς κακίας βάραθρον ἐκφυγών, εῦρη σωτάρίαν παρὰ θεῷ.

Οίχους ύβρισίων κατασπά κύριος.

5

Τους άνομίας έργάτας έν εξς οίκουσε τὰ τον Σεόν διαβάλλειν έπεχειρούντα τῆς πονηρίας πνεύματα, ὁ τῶν ὅλων δεσπότης διὰ ποεκίλων πειρασμών καθαερεί και τῆ ἀρχετεκίονία τοῦ πνεύματος, ἀνοικοδομεί τούτους οίκητόριον ἐαυτῷ οἰκῶν ἐν αὐτοῦς διὰ πίσίεως, καὶ ἐμπεριπατῶν δι' ἐργασίας τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐντολῶν.

Έσθήρισεν δριον χήρας.

Ήδραίωσε δε έν τη χηρευσύση πάσης κακίας ψυχή, την τκύτην όριζουσαν είς τό μη πρός κακίαν παρεξέρχεσθαι θείαν αυτού έντολην, την έν τῷ καλῷ ἀτρεψίαν τῆ τοιαύτη ψυχή δω-ρησάμενος.

Βδέλυγμα πυρίω λογισμός άδιπος.

26

Μισητόν παρά θεφ και τό παράλογον ένθύμιον, ώς ρίζα τοῦ κακοῦ πεφυκός.

Ayrar di photes, σεμναί.

Των δε καθαρευόντων από των πονηρών ευθυμημάτων σεμνά και τα βέματα, οιά τενες εύγενεις κλάδοι εξ άγαθης βίζης, της καθαρευούσης διανοίας, βλάστανοντα.

Έξόλλυσεν έαυ?όν ό δωρολάπτης.

27.

Έξαπόλλυσεν έαυτόν ό δώρα λαμβάνων, καὶ προδεδούς τὴν ἀλήθειαν, θεού τῆς αὐτοαληθείας ἀποτυγχάνων.

'O de purado dupur hichere, autelne.

ΧV. . 'Ο δὶ τὸ λαμβάνειν εἰς ἀθέτησιν τῷς ἀληθείας ἀποστρεφόμενος, σωτηρίας τυγχάνει παρὰ θεῷ.

Ελεημοσύναις και πίσ7εσεν άποκαθαίρονται άμαρτίαι.

Τοίς οίντιρμοϊς τών αινήτων, και ταις είς τον θεόν αίστεσεν, ώς δημεουργόν και προνοητήν και κρετήν, ἐκπλύνονθαι αί τοῦ ἀγαθοῦ και τῆς ἀληθείας διὰ κακίαν και ἄγνοιαν ἀποτυχίαι.

Τῷ δὲ φόβο κυρίου, ἐκκλίνει πῶς ἀπό κακού.

Τῷ δ' ἐκ πίτως θείφ καὶ δεσποτικῷ φόβο, ἀπό τῆς κακίας ἐκρεύγουσεν ἄπαυτες: ὁ πισεύων γάρ τῷ κυρίφ, φοβεϊται τὰν κόλασεν: ὁ δὲ ταύτην φοβούμενος, ἐγκρατεύεται ἀπό τῶν παθών.

28. Kapdiai dinaimy pederaut mialeis.

Αί των κατά τους θείους νόμες πολιτευομένων ψυχαί ταις πρός τὰς δεσποτικάς ἐντολὰς εὐπειθείαις ἐνασχολοῦνται διακαντός, ὡς μυδὲ κατὰ διάνοιαν άμαρτάνειν βουλόμεναι.

Σ7όμα δὲ ἀσεβών ἀποκρίνεται κακά.

Τών δὲ μὰ δε ἀγαθών έργων τιμώντων θεόν, καὶ αὐτό τό φουνηθικόν δργανον, ἐπ περισσεύματος τῆς καρδίας, πουηρά τοῖς ἐρωτώσιν ἀπολογεῖται· τὶ γὰρ ἀν χρὰσιμον φθέγξαιτο ὁ μὰ τι διανουύμενος ἀγαθόν;

Δεκθαί γαρά πυρίω όδοι άνδρων δικαίων.

Εὐπαράδεκτοι τῷ κυρίφ πάντων Βεῷ, ωἱ κατά γνώσεν καὶ ἀρετὰν τῶν ἀμέματως βιούντων πορείαι ἐπετυγχανόντων αὐτοῦ, οἴα μὶν τέλους τῶν γνωστῶν, ὡς ἀληθείας οἴα δὲ τίλους τῶν πρακτῶν, ὡς ἀγαθοῦ.

Διά δὲ αύ/ῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ γίνονται.

Διὰ τούτων δὶ, ὡς δυνεμένων καὶ ἐτέρους καθαίρειν καὶ τελειοῦν, καὶ αὐτοὶ εἰ διὰ κακίαν καὶ ἄγνοιαν θεομάχοι, τοῦ μολυσμοῦ τῶν εκαθῶν καθαρθέντες, καὶ τοῦ σκότους τῷς ἀγνοίας ἀπαλλαγέντες, θεῷ ἔἐ ἀρετῷς καὶ γνώσεως οἰκειοῦνται.

29. Μακράν Απέχει ὁ Βιὸς ἀπό ἀσεβών.

Πόρρω ο Βεος των μη δι' άγαθοιργίας τιμώντων αύθον, διί- XV. σταται, ως μη καθ' όμοιωσιν αύτου έργαζομίνων τό άγαθόν.

Εύχαϊς δε δικαίων ύπακούει.

Τάς δ' έντεύξεις των κατά νόμες αὐτοῦ πολιτευομένων προσέτται ως διά μιμήσεως οἰκειουμένων αὐτῶ.

Κρείσσων όλιγη λήψες με λά δεκαιοσύνης, ή πολλά γεννήματα μετά άδεκίας.

Κρείττων έστιν έκ δικαίων πόνων μικρά είσφορά, είς μόνα επαρκούσα τὰ ἀναγκαία, ἡ μεγάλη ἐξ ἀρπαγῶς πλεονεκτεκῶς ೨૫ σαυριζουένη.

Καρδία άνδρός λογιζέσθω δίκαια, Ίνα ύπό του θεου διορ-Βωθή τὰ διαβάμαθα αύτου.

Ή ψυχή του κατα των παθών ανδριζομένα, διανοιίσθω τὰς τοῦ θεοῦ έντολάς: ὡς ἀν ὑπ' αὐτοῦ κατευθυνθώσεν ἐν τῷ ἀγαΒῷ τοῦ τοιούτου ἀνθρώπου αἰ πράζεις.

Θεωρών όφθαλμός καλά, εύφραίνει καρδίαν.

3o.

Τᾶς πρακτικώς γευσαμένης ψυχές των θείων έντολών, ὁ θεωρών τοὺς λόγους αὐτών νοερός ἀφθαλμός, ἐν τῷ τοὐτων αὐτοψέα χαράς πνευματικῆς ταὐτην πληροί, γευσαμένην καὶ θεασαμένην ὅτε χρηστὸς ὁ κύριος.

Phun de ayand, meaires oola.

Ή δ' έξ ἀποζε μόνης εἰσδύνουσα εἰς ψυχὰν τῶν Βείων ἐντολῶν φήμη, ἐν τῷ τούτων ἱτορία τρέφει τὰς δίκην ὀτῶν τονωττκάς ταύτης δυνάμεις, διανιςῶσα ταύτας πρὸς ἐργασίαν αὐτῶν.

'Ος άσωθείται φαιδείαν , μισεί έαυτόν ό δε τηρών έλέγ- 32. χους , άγαπὰ τὰν ἐαυτοῦ ψυχάν.

'Ο άποπεμπόμενος τοὺς πρός δεόρθωσεν ἐπελεμητικοὺς λόγους, ἐχθρὸς ἐκυτοῦ ἀποδείκνυται, ὡς ἀποτρεφόμενος τὰ συμἐκυτοῦ ψυχὰν, τὰν σωτηρίων ταύλης ζυτῶν.

Φόβος πυρίου, παιδεία και σοφία και άρχη δόξης άποκρι- 53. Βήσεται αὐτζ. ΧV. 'Ο δεσποτικός παὶ βεῖος φόβος, τοὺς μὲν πραπτικοὺς παιδεὐει ἐπκλίνειν ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιεῖν ἀγαβὸν τοὺς δὲ βεωρατικοὺς σορίζει ἐκρεύγειν τὰν κατ' αἴσβησιν ἀπάτην, καὶ χωρεῖν πρὸς τὰν κατὰ νοῦν ἐν πνεύματε γνώσιν τῶν ἐν τοῖς οὖσε λόγων. ἐν οῖς βεὸς αὐτοῖς τοῖς βεωρητικοῖς πάντως ἐμφανισβήσεται, ὁ αἴτιος τῆς ἐν τῷ πτίσει μεγαλειότητος.

CAP. XVI.

v. z. Πάν7α τὰ έργα 7οῦ ταπεινοῦ, φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ.

Πάσα ή ἐνάρετος πολιτεία τοῦ ταπεινόφρονος, κὰν κίκρυπται, μὰ τὰν παρ' ἀνθρώπων δόξαν ζητοῦντος, ἀλλὰ Βεῷ δΕλη καθέστηκε, τῷ ἐπιγινώσκοντι αὐτὸν ἐκ τῆς καλῆς τῶν ἐργων ἀναστροφῆς.

4. Oi δε άσεβείς, εν ημέρα κακή ολούν/αι.

Οἱ δὶ μὰ ἰξ ἔργων δικαιοσύνης τιμών7ες Βεάν, ἐν ἡμέρα ἀργες αὐτοῦ καὶ ανταποδόσεως, ἀπολούνται παραπεμφθέντες εἰς - γέενναν.

5. Απάθαρτος παρά πυρίω πᾶς ὑψηλοπάρδιος.

Βίβηλος παρά τῷ τοῦ παντός δεσπότη, κῷν βίου καθαρότητα ἐπιδείκνυται, ἀλαζὼν ἄπας καὶ ὑπερήφανος· ἀντιτάσσεται (γὰρ θεῷ).

Χειρί δε χείρας εμβαλών άδικως, ούκ άθωωθήσελαι.

'Ο δὲ τῷ καμάτφ τῆς οἰκείας χειρός, τοὺς τῶν ἀλλοΙρίων Χειρῶν πόνους παρὰ πάντα δίκαιον λόγον προσμίξας, οὐ τεύἔεται συγγνώμης καρὰ τοῦ δικαίου τῶν δλων κρετοῦ ἐν ἐμέρα ἀνταποδόσεως.

Αρχό όδου άγαθώς, το ποιείν δίκαια.

. Είσαγωγή έσ7ι της εὐαρέστου Δεφ βιοτάς, ά δια 7ων αντικειμένων τη κακία έργων κάθαρσις των παΔών μεΔ΄ ήν ή προκοπή τε και ή τελείωσες.

Δεκία δε παρά Βεφ μάλλον & Αύτεν Αυσίαν.

Εύπρόσδεντα δὲ τὰ τοιαθτα έργα Βεῷ, ὑπὲς ἀλόγων ζώων Χ.VI. ἀλοκαυτώματα: ὡς τᾶς σαρκός νεκροθντα τὸ φρόνεμα, καὶ ταύτον εὐάρεςτον αὐτῷ Βυσίαν δι' ἐναρίτου πολιτείας ἀποτελοθντα.

'Ο ζη/ων 7ον κυρίον, ευρήσει γνώσεν μετά δεκαιοσύνης.

'Ο Βεού έπετυχείν έφείμενος, τεύζεται τῆς έμπράκτυ γυώσεως τῶν ἀγίων αὐθοῦ ἐντολῶν.

Οἱ δὲ ὀρθώς ζηΤούντες αὐτὸν , εύρησουσεν εἰρήνην.

Οἱ δὰ κατὰ τάξιν εὐθυπορούντες πρός κύριον, καὶ μήθε πρός τὰ κατ' ἔλλειψεν τῆς ἀρετῆς πάθη, μήτε πρός τὰ καθ' ὑπερβολήν τρεπόμενοι, τελειοτάτης ὡς ἐφικτόν ἀνθρώπφ, ἀπαθείας ἀξιωθήσονται.

Πάντα τὰ έργα χυρίου μετὰ δικαιοσύνης.

Δίκατα πάντα δσα άν ό των όλων δεσκότης ποις. κάν άγα-Βός δε μεν δυσαραγή, τεμωρούμενος κατά τό παρόν, ων ώς άνθρωπος έκλημμέλησεν όπως κατά το μέλλον μόνας των άγα-Βων έργων λήψεται τὰς άντιμισθέας.

Φυλάσσεται δε ο άσεβης είς ημέραν πακήν.

Τορείται δε εύπραγών κατά το παρόν, ο με δι' άγαθοεργίας τιμών του Βεόν μακροθυμούντος τούτου έπ' αὐτῷ, όως πίμερας όργης και ἀποκαλύψεως, και ἀποδιδόντος αὐτῷ ἀγαθὰ νῦν, ἀνθ' ότα εἰργάσατό τε καλόν, ἐπειδὰ οίδε τοῦτον με διὰ των ἐνταῦθα λυπερών διορθωθησόμενον.

Μαντείον έπι γείλεσε βασελέως.

Έν τοις λόγοις του παμβασιλέως Διου, ή των μελλόντων δυεστι πρόγνωσις: ἀπειλούντος μέν τοις ἀμετανόςτα άμαρτάνουσιν αίωνιον κόλασιν: ἐπαγγελλομένου δε τοις ἀπαραλείττως εργαζομένοις τὰς ἀγίας αὐτοῦ ἐντολὰς, τὰ ἀτιλεύτυτα ἀγαβά.

Έν δὲ κρίσει, οὐ μὰ πλανηθή τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ή δε κατά την μελλουσαν κρίσεν έπε το το ξε δικαίοις καὶ το ξε άμαρτωλο ξε δικαιοτάτη τούτου άπόφασις, άπλανής έστινώς άληθως τούς μεν δικαιούντος, τούς δε κατακρίνοντος.

'Ροπά ζυγού, δικαιοσύνη παρά πυρίου.

II.

XVI. Οξά πέρ τις ζυγός πρός τὸ πλεϊον τῆς ὁλπῖς ρίσων, οῦτως ἡ τοῦ ἀεσπό/ε τῶν ὁλων ἀικαιοσύνη, τὰ ἀγαλὰ ἡμῶν ἔργα καὶ τὰ πονηρὰ, ἐν ἡμέρα κρίσεως ταλαντεύουσα καὶ εἰ μὲν τὰ καλὰ ἔργα πλείονα εὐερβῷ, ἀικαιοῦσα εἰ ἀὲ τὰ κακὰ, κατακρίνουσα.

Τὰ δὲ έργα αύτοῦ, στάθμια δίκαια.

Αί δ' ευργεσίαι τούτε, έπίσης είς πάντας έκκέχυνται, δωρουμένε πάσιν έν τῷ ἀναςάσει τὸ τῆς προκιρέσεως καὶ 7ο τῆς φύσεως ἄφθαρτον: ὡς κακίας καὶ θανάτου μπκέτι ἐνεργουμένων: 7οῦ βιοτῷ. ١

12. Βθέλυγμα βασιλεί ὁ ποιών κακά.

Μισητός έστε τῷ τοῦ παντός δεσπότη, ός 7ὰ παρ' ἐντολὰν αὐτοῦ ἔργα ποιεί· διὰ γὰρ τῆς κατὰ νόμες Βείους πολιτείας, εὐτρεπίζεται ἡ ψυχὰ εἰς τὸ ἀναπαύειν ὡς τις Βρόνος, ἐφ' ἐκυτῷ Βεόν, τὰν πάντων αἰτίαν.

Μελά γάρ δικαιοσύνης έτοιμάζεται Βρόνος άρχης.

Εὐπρόσδεκτα θεῷ τῷ πάντων βασιλεῖ, ἢ τε ἐπιθυμία, καὶ ὁ θυμός ὅταν κατ' ὀρθὰν κρίσεν, ἡ μὲν τὸ ἀγαθὸν φελεῖ, ὁ ἡὲ τὸ κακὸν βδελύττηται.

13. Δεκτά βασιλεί χείλη δίκαια.

'Ασπάζεται δ' ούτος, τοὺς όμολογούντας τό άλυθές λόγες, και μη ὑποκρινομίνους τό ψεύδος διά φόβον άνθρώπενον.

14. Θυμός βασιλίως, άγγελος Βανάτου.

'Η κατά κρίσιν του δισπότου Γών όλων, έπαγωγά πρός διόρθωσιν, των κατά τό παρόν θλιβερών, ώς τις άγγελος προμανύτει τὰν ἐπὶ τοῖς ἀμείανούτοις κατά τὸ μέλλον στέρησεν αὐτοῦ, τῆς ὅντως ζωῆς.

Ανήρ δε σοφός, εξελάσεται αὐτόν.

Γενναίως δ' ύπομείνας τὰ άλγεινά, ὁ ἐντεῦθεν ἐν συναισθήσει γενόμενος τῶν οἰκείων πλημμελημάτων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς μελλούσης κολάσεως, καὶ τὸν Εδιον βίον διορθωσάμενος, Τὸν μὲν θυμόν αὐτοῦ ἀποςρέψει, ἐπισπάσεται δὲ τὴν εὐμένειαν. Έν φωτί ζωζε υίὸς βασιλίως.

XVI

Έν τῷ φωτὶ ὑπάρχει τῶν ἐντολῶν τοῦ τἔς δικαιοσύνης ἡλία, ὁ διὰ τἔς εἰς Βεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης, υἰός κατὰ χάριν ἀὐτοῦ τοῦ πάντων δεσπόζοντος γινέσβαι καταξιωθείς.

Oi di προσθεκτοί αὐτῷ, ώσπερ νέφος όψιμον.

Οι δε προσδεχόμενοι παρ' αὐτοῦ, ὡς διὰ τὰν εἰς αὐθὸν πίστιν τῷ φόβῳ τῶν κολάσεων δουλικῶς, ἀπὸ τοῦ προτέρου τῆς κακίας βίου, ἐπὶ Τέλει τῆς οἰκείας ζωῆς ἐπιστρέφοντες, καὶ τὰς φλογμῷ τῶν ἐκουσίων ἐκαθῶν, ἐκάσες ἐνευματικῆς νοτίδος ετρηθείσας ψυχὰς καθυγραίνοντες τῆ διὰ κατάνυξεν τῶν δακρύων ροῆ, ὀψίμῳ ἐοἰκασι νέρει καὶ δροσίζοντι τὴν ξερανθείσαν γῆν τῷ Βερινοῦ φλογμοῦ καύσωνι.

Νοσσιαί σοφίας αίρετώτεραι χρυσίου.

16.

Αί 7οῦ νοὸς Διωρητικαὶ ίξεις, ὰς οὖτος δυνάμει σοφίας πηγνύων ἐν πνεύματι, ἐπί τε τῷ αἶσΔήσει καὶ τῷ φαντασία, ἐν ταύταις τὰς περὶ τῶν ὅντων ἀληβεῖς δόξας κατὰ διάνοιαν οἶά τινας ἀπογεννῷ νεοττοὺς, προτιμώτεραι ὀβρύζη χρυσίου, ὡς ἐν πυρὶ ταῖς λογικαῖς βασάνοις δοκιμαζόμεναι, καὶ κατὰ γνῶσιν ἀμείωτοι εὐρισκόμεναι.

Νοσσιαί δὶ φρονήσεως, αίρετώτεραι ύπὶρ ἀργύριον.

Αί δὶ τοῦ λόγου πρακτικαί έξεις, ὰς οὖτος δυνάμες φρονόσιως ἐπὶ τῷ ἐπιθυμία καὶ τῷ θυμῷ πεγνύων, ἐν τούτοις κατ' ἐπιστασίαν τὰς ἀρετὰς, οἴά τινας νεοττοὺς προάγει, ἀργυρίου τυλαυγοῦς προτιμώτεραι, διὰ βίε καθαρότετα καὶ λαμπρότετα.

Τρίβοι ζωής έπκλινουσεν άπό πακών.

17.

Αὶ κατ' ἀριτὰν ἀπό εἰσαγωγᾶς διὰ προκοπῆς πρός τελειότητα πορείαι τῆς πνευματικής ζωής τοῦ εὐαρεστεῖν Βεῷ σπεύδοντος, ὡς πάσας κατορβοῦσαι τὰς ἐντολὰς, πάσαν κακίαν ἐκφεύγουσεν.

Μήκος όλ βίου, όδοι δικαιοσύνης.

Αύται δε αί κατά τους θείες νόμες πολιτείαι, ζωής ποιού-

XVI. σε παράτασεν ἀπό της προσκαίρου πρός την ἐν Βεῷ ἀτελεύτητον, τοὺς ἐλομένους κὐτὰς παραπέμπουσαι.

'Ο δεχόμενος παιδείαν, έν άγαθοϊς έσται.

Ο ευχαρίζως υπομένων τὰς των ἀκυσίων πόνων πρός διόρ-Βωσιν ἐπαγωγάς, έξει μισθαποδοσίαν τὰ ἐν ἐπαγγελίαις ἀγαθά.

'Ο δε φυλάσσων ελέγχους, σοφισθήσεται.

'Ο di τηρών τὰς δηλοποιούς πάσης παπίας, Βιίας έντολὰς τοῦ δυτως ἀγαθοῦ ἐπιστόμων γενήσεται.

Ός φυλάσσει τὰς ἐκυτοῦ ἐδούς, τηρεί την ἐκυλοῦ ψυχήν.

*Ος διά Βείον φόβου τορεί τὰς κατ' ἀρετὰν πορείας αὐτοῦ, εἰς τὸ μὰ τοῦ ἀγαθοῦ παρεκτρέπεσθαι, ἀκίνδυνον ἀισό κακίας τὰν ἰδίαν φυλάσσει ψυχάν.

'Δγαπών δε ζωήν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐλοῦ.

'Ο δ' ἀσπαζόμενος του ώς λογική πρέπουσαν αύτή συευματικύν βιοτύν, πολλά μέν ένωτίσεται, όλιγα δε ηθέγζεται. ώστε πράττειν μέν & μεμάθηκεν άγαθά, μη λέγειν δε περί ών μήπω κατέλαβεν, και τύς άληθείας έντευθεν διαμαρτάνειν.

Πρό συντριβάς, άγειται ύβρις.

Προηγείται τιμωρίας δί ή τη λόγω τετιμημένη ψυχή άτιμοποιός άμαρτία, ώς αίτία αίτιατού.

18. Πρό έλ πτώματος κακοφροσύνη.

Αύτου δε του καθ' άμαρτίαν ψυχικού πτώματος, τό ρρονείν καρ' δ δεί φρονείν, και μή φρονείν είς τό σωφρονείν.

19. Κρείσσων πραύθυμος μετά ταπεινώσεως.

Καλλίων ές το διά βίου εὐτέλειαν, ἀνεξεκάκως φέρων τὰν τῶν οἰκείων σονομάτων στέρησεν.

"Η ός διαιρείται σκύλα μετά ύβριστών.

Παρά του ταύτα τυραννικώς άφαιρούμενου, και του μερίδα τιθέμενου μετά των κατεπαιρομένων των άσθενών ότι του θεόθ, . ό μιν έχει έκδικου, ό δε τιμωρόν.

20. Συνετός έν πράγμασεν, εύρετης άγαθών.

Ο νουνεχής και πείραν κεκτημένος άκριβή των πραγμάτων,

άσο των χειρόνων διακρίνων τὰ κρείττονα, ὑσκρχει τούτων ΧVI. ἐκετυχές.

Newschus de ent Ben, paraperres.

Ο δε πάσαν την έαυτου ελπέδα, Σεφ άνατεΣεις και με εφ' έαυτώ Βαρρών, τυγχάνει ἀείμνης ος ει με γάρ κύριος τῷ ἐαυτου φόβο φυλάξει ψυχήν ἀπό των ἐπιβουλευόντων αὐτὰ πνευμάτων τὰς πουηρίας, εἰς κενὰν ἐγρεγόρεσεν ὁ ταύταν τηρών και εἰ με πάλιν ὁ αὐτὸς οἰκοδομέσει αὐτὰν οἰκητέριον ἐαυτώ δομείν ταύτην ἐπιχειρών.

Τούς σοφούς και συνετούς φαύλους καλούσεν.

Τούς γενώσκοντας τὰν ἀλάβειαν, καὶ αίρουμένους τὸ ἀγαβόν καὶ ταῦτα λόγοις καὶ ἔργοις ἀνυποςόλως κερύττοντας, πρός τε τὰν τῶν ἀκουόνβων καὶ τὰν ὁρώνβων ἀφέλειαν, εἰ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διαβάλλειν ἐπεχειροῦσι: διά τε τὸ τοῦ λόγα καβρυσιαστικόν, καὶ τὰ τοῦ βίου σκλυρόν.

Οί δὶ γλυκείς ἐν λόγω, πλείον ἀκούσονται.

Οἱ ἐὰ τὰ ωρὸς χάριν τοῖς ἀπροωμίνοις φθιγγόμενοι, πρὸς πρύπτοντες τὰν ἀλὰθειαν, πλειόνων λόγων ἀντακροάσονται, πρὸς

Πηγή ζωής, Ευνοία τοίς πεπτημένοις.

Ή κατά διάνοιαν της των αίσθητών φανδασίας περίσκεψες, τοις κεκτημένοις αυτήν, βρύσες έστι πνευματικής γνώσεως τὰς αιτίας των πραγμάτων εύρισκουσα.

Hatela di appover, nanh.

Ή δε μάθησες των αλογίζως όρεγομένων τενός, ή άποζες φομένων αυτό, ου καλή έστεν έπειδή αναζετάστως ούτοι κατά μόνον 7ο τή αίσθήσει δοκούν, έπαινείν ή ψέγειν το παρατυχέν μεμαθήπασεν.

Kapdia sopoù vohset tà dat 7ou idiou stépatec.

Τοῦ συνετοῦ ἡ ψυχὴ γνώσεται πρότερον τὰ δέρντα ἐξιλὰναι, καὶ οῦτω ταῦτα προαγάγει τοῦ ζόματος καὶ οὺχ ὧε ἔτν-Χε τὰ μὰ δέοντα φλέγξεται.

28

440

25.

XVI. Ent de Reident popinet intyrageogung.

Αύτος δε έπε τη των χειλέων άνομξει περιβαλείται έπιγνωσεν του πρέπουτος καιρού, είς το είπειν ά λαληθήναι προέγνωπε δέοντα.

24. Κυρία μέλετος λόγοι καλοί.

Οί πρός διδασκαλίαν άγαθοί λόγοι, δίκην μέλιτος κηρίων, είσι διεσκευασμένοι πολυειδώς: ώστε καταλλήλως τη τών δεχομένων δυνάμει άρμόττεσθαι.

Γλύκασμα δε αύτων, έασις ψυχής.

Ή δ' ἐν τούτοις ἐγκεκρυμμένη ὡς ἔν τισι σίμβλοις γλυκυτάτη γνώσις Τζε ἀληθείας, θεραπεία ὑπάρχει ψυχής σκότους
αὐτὴν ἀγνοίας ἀπαλλάττουσα.

25. Είσιν όδοι δοκούσαι είναι όρθαι άνδρι τα μέν τοι τελευταία αύτων βλίπει είς πυθμένα άδου.

Υπάρχουσε πολίζεται τενές, αὶ διὰ τὸ ἐπίπρου ἡδὺ καὶ ἐπίδοξου, υφμίζουται τενὶ ἀνθρώπφ τυγχάνειν καλαὶ· τὰ δὰ τένῆς, τέλος ἡ ὁδύνη ἐστὶ· καὶ τῆς διακίνου δόξης, ἡ ἀτιμία.

 'Ανάρ ἐν πόνοις πονεῖ ἐκυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται ἐκυ7οῦ τὰν ἀκώλειαν.

"Ανθρωπός τις τῷ δοκείν μοχθεί ὑπὲρ ἐαυτοῦ, ἐν μόχθοις πολλοίς πλεοκεκτικῶς πλετῶν, καὶ τυραννικῶς δοξαζόμενος ἐπεὶ δὲ κίνδυνος ταῦτα ψυχᾶς, βιαστικῶς ἐπισπάται ὁ Τοιοῦτος τὸν τδιοῦ δλεθρον.

'O μέν Τοι σπολιός , έπὶ Τῷ ἐκυτοῦ ζόματι φορεί Τὰν ἀπώλειαν.

Ο μέν τος γνώμην έχων στρεβλήν, και βλάπτειν άει μελετών, οὐ πολλοῦ βεϊται καμάτου εἰς βλάβην αὐτοῦ ἀλλὰ παρὰ λειαν ἐαυτῷ, ἐξ ῶν είωθε φθέγγεσθαι παρὰ μὲν θεοῦ, τὰν κατὰ λειαν ἐαυτῷ, ἐξ ῶν είωθε φθέγγεσθαι παρὰ μὲν θεοῦ, τὰν κατὰ 'Ανέρ ἄφρων , όρύσσει έαυτῷ κακά.

XVI.

"Ανθροπος ός μὰ τὰ ἐαυτοῦ συμφέροντα διαλογίζεται, καθ." 27ἐαυ76 ἐξευρίσκει τὰ βλαπ7εκὰ, ἐπενοῶν τὰ πρὸς οἰκείαν ἀπώλειαν.

Επί δί των έκυτου χειλίων Αρσαυρίζει πύρ.

Έν δὲ τῷ στόματε αὐτοῦ, συνάγει ράματα κακίαν ἄκασαν ἐκκαίοντα παρὰ τοῖς ἀκούουσεν.

Ανάρ σχολιός, διαπέμπεται κακά.

28.

"Ανθρωμος κατά γνώμαν στρεβλός, μαραπέματε διά μέσων των ἐπιτκόδείων εἰς τό ὑμουργείν τὰ αὐθοῦ βουλεύματα, τοὺς ἐν τῷ ψυχὰ αὐτοῦ μελετωμένους δόλους κατά των ἀγαμώντων ἀλλάλους.

Καὶ λαμπτάρα δόλυ πυροεύσει κακοίς καὶ διαχωρίζει φίλυς.

Καὶ οὐτω πυρσόν ὑπανάπτει ἀκάτης ἐν τοῖς πειθαρχοῦσων αὐτῷ ὑπουργοῖς Τῆς κακίας καὶ διὰ τούτων, ὡς δι' ὀργάνων τενῶν, τοὺς ἡνωμένες δι' ἀγάπης εἰλικρινοῦς, ἀπ' ἀλλήλων δείστησεν, Ιχθραν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἐμβαλών.

'Ανήρ παράνομος άποπειράται φίλων, και άπάγει αὐτοὺς ὁδὸς 29.

οὐα ἀγαβάς.

"Ανθρωπος παραβάτης των του Βεού έντολων, βλάψαι τινάς βουλόμενος πεκτημένους πρός άλλήλους άγάπην και ύπ' άλλήλων βοηθουμένους, δοκιμάζει Τούτους εί τὰ κατ' άλλήλων δίχονται σκάνδαλα και άπό της τοιαύλης άγαθης διαθέσεως, άγει αύτους είς διαλογισμούς μίσους.

Στηρίζων δε όφθαλμούς αύτου, λογίζεται διεςραμμένα έπε 30. δάκνων δε τοϊς χείλεσιν αύτου, όρίζει πάντα τὰ κακά.

'Εφιζών δε έπ' αύτους τους έαυτου όφθαλμους, μελετά κατ' αυτών σοναρά: και τὰ εδια χειλη ἐκδάκνων, Τυποε σάνθα τὰ παρ' αύτου κατ' αυζών μελετώμενα.

Ούγος πάμενός έστε παπίας.

'Ο γούν τοιούτος άνθρωπος, πύρ κακίας έστὶ, μισανθρώπως τούς παρατυγχάνοντας καταδαπανών.

Στέρανος καυχήσεως γύρας \hat{v} δε όδοις δικαιοσύνης εύρί- y_1 .

- XVI. Το δηλωτικόν βραβείον της κατά των καθών νίκης, τό τοῦ βίου τέλος έξιν ἐν δὲ ταῖς ἐργασίαις των τοῦ θεοῦ ἐντολών τὸ τοιοῦτον τέλος εὐρίσκεθαι: ἐκ νεότηθος γάρ τις ἀγωνιζόμενος καντὰ των καθών διὰ τῆς των θείων ἐνθολών ἐργασίας ἄδηλου ἔχει μέχρι γάρως τὰν κατ' αὐτών νίκην, ὡς τὸ θαύτης δηλωτικόν βραβείον, ἐν αὐτῷ Τῷ τέλει ἀπικδιχόμενος.
 - 32. Κρείσσων ανάρ μακρόθυμος, ίσχυροῦ: ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων καταλαμβανομένου πόλεν.

Καιλίων έςίν ὁ γενναίως φέρων τὰ καρά τινος αὐτῷ ἐπερος τὸν κέλας κακῶς.

Καιλίων έςίν ὁ γενναίως φέρων τοῦ Βυμοῦ, ῶσθε μὰ ὀρέγετου τὰν ἐδίνο κατασχεῖν μὰ δεδύνηται, αὐτοῦ τοῦ ἀνθελυπὰσαι εἰ καὶ δυναθῶς ἔχει ἀκέχεθαι, καιλίων ἐστὶ Τοῦ φθάνοντος τὰν τούτου λυπὰσαι ψυχὰν, ἐν ῷ οὕτος κατὰ διάνοιαν τὸ πολίτευμα κίκτηται. παρὰ γὰρ Βεοῦ, οἱ μὰν μισθούς τὰς ὑκομονὰς ἔνεκεν ἀκκτηται. παρὰ γὰρ Βεοῦ, οἱ μὰν μισθούς τὰς ὑκομονὰς ἔνεκεν ἀκκτηται. παρὰ κὰροῦς τὰς ὑκομονὰς ἔνεκεν κίκτηται. παρὰ κακῶς.

 Είς πόλπους ἐπέρχεται πάντα τοὶς ἀδίποις παρὰ δὲ πυρίου πάντα δίπαια.

Τοις βλάπτουσιν έτέρους, είς οίκείαν έπιστρέφουσι βλάβυν ἀ πρός τούτους ένδείκνυται· παρὰ δὲ τοῦ τῶν ὅλων δεσκό?», ἡ δεκαιοτάτη αῦτη κρίσες ἐξέρχεται· ἀποδεδόντος κῶσε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

C A P. XVII.

v. 1. Kpelaam houde hed adone in elden.

Καλλίων έστιν άρτος μόνος ήδίως έσθιόμενος έν γαλάνη ψυχύς και όμονοία τη πρός άπαντας.

Ή οίχος πλάρας αγαθών πολλών, και άδίκων Δυμάτων, ματὰ μάχης. Ή οίκία πεπληρωμένη καρυκευμάτων παντοδαπών, και σηκ- XVII. γέων έξ άρπαγάς, μετά έχθρας παραπεκραινούσης ψυχέν.

Οἰκέτος νούμων πρατάσει δεσποτών άφρόνων.

'Ο πάθεσε δουλεύων, και την είκειαν επεγενώσκων άσθενειαν, και μετανοών έφ' οίς πλημμελεί, άρξει ποτί διά λόγου των την τούθου ψυχήν τυραννεύντων παραλόγων παθών.

Er di adelmoic dieleirai uton.

Έν δὲ ταῖς περὶ τὸ ἀγαθὸν όμονοούσαις ψυχικαῖς δυνάμεσε, 7ὸν ἐνα λόγον τῆς ἀρετῆς εἰς διαφόρους ἀρετὰς διαιρήσει ἐκάστη δυνάμει ἀπονέμων 7ὰν πρόσφορον οἶον, τῆ μὲν ἐπεθυμετικῆ, τὰν σωφροσύναν τῆ δὲ θυμικῆ, τὰν ἀνδρείαν τῆ δὲ λοττᾶς ἐλλείψεις καὶ τὰς ὑπερβολὰς ἐπρεύγειν τῶν ἀριτῶν.

Ωσπερ δοπιμάζεται έν παμίνω άργυρος και χρυσός, ούτως 5. ἐκλεκται παράίαι παρά κυρίω.

Καθάπερ ή του άργύρου φύσις, και ή του χρυσού, αι τών λοικών ύλων τημεώτεραι, έν τῷ πυρί ἐξετάζονται, είπερ εἶεν ἀκίβσηλοι: τοιουτοτρόπως και τών πολλών αι προίχουσαι κατά γνώμεν ψυχαί, παρά τῷ τῶν έλων διαπότη θεῷ: τῷ γὰρ περί αὐγάθοις πύτοῦ ἐντολαῖς, τὸ κατὰ γνώσιν ἐν ταῖς λογικαῖς βασάνοις ἐίπεν χρυσοῦ ἀμείωτον, και τὸ κατ' ἀριτὰν ἐν βίω, δίσιν ἀργύρου ἀιαρανὶς και λαμπρόν τῶν τοιούτων ψυχῶν δοκεμάζεται.

Καπός ύπακούει γλώσσαις παρανόμων.

'Ο κεκτυμένος γνώμην κακήν, ταϊς συμβυλίαις πείθεται τών με τεροσάντων τον λόγου καθ' ου γεγόνασε της πουκρίας πνευμάτων.

Δίπαιος όλ ου προσέχει χείλεσε ψεύδεσεν.

'Ο di Asiose νόμοις ύπείκων, τὰς ἀπατηλάς ὑποθέκας αὐτῶν οὐ προσίεται.

Ο καταγελών πτωχού, παροξύνει τὸν ποιέσαντα αὐτόν. 5.

XVII. Ο ίξυθενών του πλούτε, οξο θεός έπεσαται πρέμαστο, άποπεσόντα, αυτόν του τούτου πλασουργόν παροργίζει: ότι με τόν άνθρωπου τιμά, το τιμιώματον θεώ πτέμα και οίκειότατου, άλλα γιες βίουσαν ύλην και κάτω μένουσαν.

Ο δε έπιχαίρων απολλυμένω, ούε αθωωθήσεται.

Καὶ ὁ ἐπεγγελῶν τῷ εῖτε κατὰ ψυχὸν εῖτε κατὰ σῶμα κενσυνεύοντε, οὐκ ἀνεύθυνος ἔσεται, ἀλλὰ δίκας εῖτε κατὰ τὸ παρὸν, εῖτε κατὰ τὸ μέλλον εἰσπραχθήσεται παρὰ τοῦ δικαία κριτοῦ, ἐπειδὴ οῦτως ἀσυμπαθῶς περὶ τὸν ὁμορψὸ ἐἐιτίθκ.

Ο όλ έπισπλαγχνιζόμενος, έλιηθήσεται.

'Ο δε σπλάγχνα ελέους ύπανοίγων αὐτῷ, τὰν τοῦ Βεοῦ εἰς ἐαυτὸν ἐπισπάσεται έλεον· ελευΒείς ὡς ψλάρσεν.

Στίφανος γερόντων, τέχνα τέχνων.

Αόξα ώσπερ τοῖς καθ' ἡλικίαν πρεσβυτέροις, ὑίοὶ τῶν υίῶν, οὖτω τοῖς κατὰ σύνισιν γυραιοῖς, οἱ ἐκ τῶν γεννεθέντων αὐτοῖς διὰ τὰς πνευμαθικὰς διδασκαλίας ὁμοιοτρόπως ἀποτεχθίντες διότι οὐκ ἀτελῶς ἐδίδαξαν, ἀλλ' ἐτέρων διδασκάλους τοὺς οἰκείους ἀποτελέσαι ἐσχυσαν μαθοτάς.

Καύχομα δὲ τέχνων, πατέρες αὐ/ων.

Καύχορα όδ καθάπερ των κατάξ σάρκα υίων, οἱ τούτων γονεῖς, τὸν αὐ7ὸν τρόπον καὶ τῶν κατὰ πνεθμα, οἱ πνευματικῶς τούτυς ἀποτεκόντες: καὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τινι κλάρφ, τὰ εὐκλεία τῶν γεννυτόρων, οἱ υἰοὶ ἐναβρύνονται.

Τοῦ πιστού όλος ὁ κόσμός τῶν χρημάτων.

Τοῦ βεβαίαν εἰς Δεὸν αικτομίνου πίστιν, άσαν τὸ αλάδος ἐστὶ τῶν χρομάτων, αὐτῷ τῷ δημικργῷ τῶν δλων, καὶ [σρονουτή ἐαυτὸν ἀνατιβίντος, κἀκείδεν πλυρυμένου τὰν χρείαν διὸ οὖτος, καὶ μηδὲν ἔχων, τὰ πάντα κατέχει.

Tou di anierou, oudi opolog.

Του δε θεώ με πεσθεύσντος, ουδ' όβολός έστεν εξ;, μηδέν πεστόν κεκτημένου και βέβαιον, κών πολλήν ούσος κέκτηται περεουσίαν χρημάτων. Ούχ άρμόσει άφρονι χείλη πιστά.

XVII.

Ουσε σεκαίω χείλη ψευση.

Ούδε τω κατ' αυτάς πολετευομένω, αέ του διαβόλου άπα-Τηλαί υποθήκαι ουδείς γάρ θεω και σατάν δουλεύειν δύναται.

Μισθός χαρίτων ή παιδεία τοις χρωμένοις.

8.

Μισβούνται διὰ τῶν ἐντολῶν, τὰ τοῦ παναγίου πιτύματος Χαρίσμαζα, εἰς τὴν μετάγουσαν ἀπό τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἀγανβόν τῶν τοῦ πνεύμαζος Χαρισμάτων, τοῦς μετιόντας αὐζὴν. ἄνευ Χάρ τῶν τοῦ πνεύμαζος Χαρισμάτων, τοῦ φόβα φυμί, καὶ τῆς Βάχιος, καὶ τῶν λοιπῶν, οὐδὶ τινος βίος τῆ τῶν ἐνθολῶν κατορ-Βώσει πρὸς τὸ βέλτιον μεταβάλλεζαι.

Ou d' de interpting, suodechiverat.

Εύθυπορήσει δὲ ἡ τοικύτη παίδευσες, καὶ ἐν τοῖς ἐναντίσες· ἐμποιούσα ἐπὶ μὲν ταῖς εὐθυμίαις, ἐγκράτειαν τῶν ἡδέων· ἐπὶ δὲ ταῖς δυσθυμίαις, ὑπομονήν Τῶν ἀλγεινῶν.

Ος πρύπτει αδικήματα, ζητεί φιλίαν.

Q.

'Ο παρορών τὰ παρ' ἐτέρων εἰς κύτὸν γενόμενα σκάνδαλα , ποθεί τὸ συμφελιάζειν κύτοις.

'Os de messe apontees, delerges pilous and elactous.

Ός δ' ἀποστρέφεται τό σταραβλέσεσθαι ταύτα, έχθραίνει τούς τε φελούντας αὐθόν, και αὐτούς τοὺς κατά γένος προσφωτεωμένους αὐτῷ τοῖς γὰρ ἀνακρίνουσε τὰ ἀλλάλων, ἀδύνατον μὰ εύρίσκεσθαι σκάνδαλα.

Συντρίβει ἀπειλά καρδίαν φρονίμου.

10.

Συνθίζ απὶ τῆς πρός τὸ κακάν ὁρμῆς ἀναστίλλει τὴν ψυχὴν τοῦ ἐχέφρονος, καὶ μόνος ἀπειλετικός λόγος- προφθάνει γὰρ ὁ τοιοῦτος ἀνὰρ τὰν τῶν κακῶν ψυγὰν, πρό τῆς πείρὰς αὐτῶν.

Αφρων δε μαστιγωθείς; ούχ αξοθάνεται.

Ο δε άνόμτος, και μετά τας επενηνεγμένας αύλφ πληγάς,

XVII. των πεπλημμελεμένων πύτῷ ένεκεν, οὐκ ἐπεγενώσκει τίνος χώρεν αἰ των πειρασμών ἐπεφοραὶ, συγχωρήσει Βεία, τούτῳ ἐπάγονΤαι- κάνθευθεν τὸν οἰκεῖον βίον οὐ δεορθοῦ.

11. 'Αντιλογίας έγείρει πάς κακός.

'Αντελίγει ταϊς του Βεου έντολαϊς, αις αροαερούμενος τό κακόν' προφασεζόμενος προφάσεις έν άμαρτίαις.

Ο δε πύριος διγγελου άνελευμουα έκπεμψει αύτώ.

'Ο δὶ τοῦ παυτός διοπότης θεός, τιμωρητικήν δύναμιν ίξαποςιλίζ ἐπ' αὐτός, καθαγγέλλουσαν τούτφ τὰν κατ' αὐτοῦ δικάς τὸ μὰ ποιείν τὰ διοποτικά προςάγματα, παροργίζων θεόν, δικάως τῶν παρ' αὐτοῦ πειράται πληγών.

Εμπεσείται μέριμνα ανδρί νούμονι.

Επέλθη μελίτη δανεκής πάντων των έκείθεν δικαστηρίων, ἀνθρώπφ νουνεχεί, και τοίς προσκαίροις τον νούν μη αίχμαλωτεζομένω.

Οἱ δὲ ἄφρονες , διαλογιούνται κακά.

Ol de μή περιφέροντες Δεόν έν καρδία, διαλογισμούς έξυσε πονηρούς, ώς μόνοις προσκείμενοι τοίς φθαρτοίς.

 Ός ἀποδώσει κακὰ ἀφεὶ ἀγαθών, οὐ κενηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οίκου αὐτοῦ.

Νεκρωθήσονται και ἀποβαλούνται τὰν κίνησιν, τὰ πάθη τῆς σαρκός τοῦ ταύτην ὑπωπιάζοντος και θλίβοντος, ἀνθ' ὧν ταῦτα ἐπαγείρει αὐτῷ σαρκικών ἡδυπαθειών αὶ τοῖς πολλοίς νομί-ζονται ἀγαθαί· ἡ γὰρ σὰρξ οἰκητήριόν ἐστι τῆς ψυχῆς· δι' ἡν ὡς λογικήν τε καὶ νοιρὰν, ἄνθρωπος καὶ ἔστι καὶ λέγεται ἡιῶν ἔκαστος.

 Έξουσίαν δίδωσε λόγοες, άρχη δεναιοσύνης προηγείται δε της ένδειας, στάσες και μάχη.

Έλευθερίων παρέχει τοῖς λόγοις, εἰς τό ἀπερικαλύπτως ἀπαγγύλλει» τό ἀληθές, τὸ ἐκ τῆς ἐναρέτου πολιτείας κατά τῶν παγθών κράτος- ἔπεται δὲ τῆ τῆς σαρκός πρός τὸ πνεύμα, καὶ τοῦ

17.

βίου πρός τον λόγον άντικαταστάσει, ή παρά μέρος τζε άλη- XVII.

• Βείας Ελλειψες: όταν γάρ μη τῷ λόγο ὁ βίος συμμαρτυρή, ἀνάγκη χωλεύειν ἐνταῦθα τὴν ἀλήθειαν.

*Ος δίκαιου πρίνει του άδικου, άδικου δε του δίκαιου, άκά- 15. Σαρτος και βδελυκτός παρά Ωεφ.

*Ος νομίζει τον μιν παραβαίνοντα τὰς θείας ἐντολὰς ἄγαθόν, ὡς ἀπατῷσαι καὶ βλάψαι ἰσχυρόν· τὸν δὲ ταύτας τυροῦντα, καπὸν ὡς ἀνεξικάκως τὰ λυπηρὰ φέροντα, καὶ τῷ ἐπάγοντι αὐτῷ ταῦτα μὴ ἀντιπίπτοντα, ἐμπαθής ἐςιν ὁ τοιοῦτος· καὶ διὰ τοῦτο ναρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονερόν.

Ίνα τι ὑπὰρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασ2αι γέρ σοφίαν ἀκά $\rho-16$. διος οὐ δυνήσεται.

Τίς ή αίτια του πτόσπαθαι πλούτου, του μή ἐν καρδία θεόν περιφέροντα; ἐπειδή μή οίδε καλῶς αὐτῷ χρήσασθαι· ὁ γὰρ ἐνταῦθα μή περιφέρων αὐτὸν, φῶς ὅντα νοερὸν, σχεῖν διάκρισεν τὴν διαιρούσαν τὸ χεῖρον ἀπὸ τοῦ κρείττουος οὐκ ἐσχύσει.

*Ος ύψηλου ποιεί του έκυτοῦ είκου, ζητεί συντριβήν· ὁ δὲ σκλάζου τοῦ μκιλείν, έμπεσείται εἰς κακά.

περιπεσείται τοίς φθοροποιοίς πάθεσι» ποθεί την ίδίαν ἀπώλειαν έμποδιζόμενος γνώναι το όντως καλόν, περιπεσείται τοίς φθοροποιοίς πάθεσι»

Είς πάντα καιρόν φίλος ὑπαρχέτω σοι.

Θεώ προσφιλής είναι σπούδαζε, ός πάντα τον χρόνον έσται σοι άρωγός.

'Αδελφοί ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γάρ χάριυ γεννώνται.

Οἱ δὶ διὰ τὴν ὁμοφυίαν καὶ τὸ ἐν εἰς τὸν ೨τὸν σέβας ἀδελφοὶ, ೨ἀτερος Βατέρω βουβείτω ἐν περιστάσεσε τούτου γὰρ ἐνεκεν κατά τε τὴν φύσεν καὶ τὴν χάρεν τὸ συγγενές ἔχουσεν ἐν ὡς ἐνὸς μέλη σώματος, πεφαλὴν ἔχοντος τὸν Χριστὸν, βουβείτν ἀλλήλοις ἐν Χρείας καιρῷ. XVII.

IQ.

'Ανήρ Εφρων ἐπεκροτεί καὶ ἐπεχαίρει ἐκυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύη τὸν ἐκυτοῦ φίλου.

"Ανθρωπος ό μλ φρονών τα έπυτῷ καὶ ἐτέροις συμφέροντα, αὐτάρεσκος ὑπάρχων καὶ μλ θεάρεςος, ἐπεικαυχάται μὲν καὶ εὐφαίνεται ἐπυτῷ, ἐφ' εἶς λέγει τὲ καὶ ποιεῖ, παθάπερ ἐπαγγέλλεται τῆ ἀδυπαθεία τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ σαρκίου, καὶ ὁ τοῦτο ἐπὶ τέλει ἀποδοῦναι κατὰ πράξιν τὸ χρέος τῆς ἀρετὰς ἐγγυώμενος, καὶ μλ διερεθίζων αὐτὸ πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν.

Επί δε των έκυτου χειλίων και όδων πυρ Δησαυρίζει.

Έν δε τοις παρ' όλην αὐτοῦ τὰν ζωξν λόγοις τε καὶ έωςτηθεύμασε, τὸ αἰώνιον ἀποθησαυρίζει πῦρ ἐαυτῷ, κάν χαιρη ἐπε τούτοις ὡς νομιζομένοις αὐτῷ ἀγαθοίς.

Φιλαμαρτέμων χαίρει μάχαις.

Ό της κακίας έραστης έφευφραίνεται ταῖς κατ' αὐτήν τοῦ νόμου της αἰσθήσεως πρός τὸν νόμον τοῦ νοὸς ἀντικαταπάσεσιν, καὶ αὐτήν τὴν τὸς ἀμαρτίας εἰσαγωγόν αῖσθησεν ἐπικρατεστέραν ποιῶν τοῦ νοὸς; ἐπιζητεῖ τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν.

Ύψων Βύραν έκυτου ζητεί συντρεβήν.

*Ωσωτερ γάρ ὁ φιλήδονος, θεού ἀφίσταται διὰ σαρκός ήδυπάθειαν, ούτω καὶ ὁ αὐτάρεσκος, διὰ ψυχῶς ἄγνοιαν μὴ εἰδώς Θεὸν είναι πάντων τῶν καλῶν αίτων, κἀντεύθεν ἐκυτῷ ἐπιγράφων τὰ κάτορθώματα.

20: Ο δὲ σκληροκάρδιος, οὐ συναντῷ ἀγαθοίς.

'Ο δ' ούτω κατά ψυχέν σκληρυνόμενος, και πρός τάς θείας άντιτυπών έντολάς, των άποκειμένων τοίς δικαίοις ούκ έπετυχής γίνεται άγαθών.

'Ανήο εύμετάβολος γλώσση, έμπεσείται είς κακά.

Ο εὐκόλως ἀλλοιῶν τὰς εἰς Βεὸν συνθέκας αὐτοῦ, αὶ τερέσεις τῶν ἀγίων αὐτοῦ εἰσὶν ἐντολῶν, ἐκάβεσιν ἀτιμίας ἐκριῶκακίται.

21. Καρδία δε άφρονος, οδύνη τῷ κεκτημένο αὐτήν.

Η ψυχή του μή φόβον Αείον πεκτημένε και πόθου, κάντευ-

Σεν καταφρουφτικώς διακειμένου περί τὰς ἐντολὰς, τιμωρός ἔςαι ΧVII. αὐτοῦ τοῖς τοῦ συνειδότος ἀνευδότοις ἐλέγχοις.

Ούκ εύφραίνεται πατήρ έπλ υίβ άπαιδεύτη.

Ου χαίρει νους επί λογισμώ άσυνέτω, ότι έκ της υπηρέτιδος τούτε αισθήσεως, νόθον και έκυτώ άνόμοιον τούτον άπέτεκεν.

Υίος όλ φρόνεμος, εύφραίνει μητέρα αύτου.

Λογισμός δ' έχέρρων, τέρσει διά τῶν τὰς δικαιασύνης έργων τὴν ἀποτεκούσαν τοῦτον σύνοικον τοῦ νοῦ σοφίαν, τὰς ὑπο-Βὴκας τούτης πάσας πληρών.

Καρδία εύφραινομένη, εύτατείν ποιεί.

Ψυχή πάντοτε χαίρουσα, ώς άδιαλείπτως προσευχομένη διά τό μά το ίδιον άλλα μόνον το του Βεού ζητείν Βέλημα κάντευ-Βεν δυ παντί συναντήματε, κάν άνιαρου είη εύχαριστείν, άπά-Βειαν ταϊς έαυτης περιποιείται δυνάμεσε.

'Ανδρός όλ λυπερού ξηραίνεται όστα.

Τοῦ ὅλ αροσκειμένου νοὸς αροσκαίροις, καὶ ἐωὶ τῷ τούτων ἀνιωμένου φθορῷ, τὰ διανοήματα & δίκην ὁστῶν αὐτὸν ὑπερείσουσε τῆς ζωογόνου πνευματικής νοτίδος ἐστέρηνται.

Λαμβάνων δώρα ἐν κόλπφ ἀδίκως , οὐ κατευοδοῦται ἐν ὁδοῖς: 23. ἐκκλίνει γὰρ ὁδοὺς δικαιοσύνης.

'Ο παραλαμβάνων μετὰ περιχαρείας ώς τινα δώρα, ἐν τῷ κατὰ διάνοιαν ταμείφ τὰς ψυχῆς ἀδιακρίτως τὰς τῶν δαιμόνων ἀπατηλὰς ὑποθήκας, οὐχ εὐρίσκει ἐν ταῖς αὐτὰ πράξεσε τέλος τὸ ἀγα-Θὸν· ἐπειδήπερ ἀπολιμπάνει τὰς δικαιοτέρας τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς, αὶ πρὸς αὐτὸν ἄγουσεν ὡς ἔσχατον ὁρεκτόν.

Πρόσωπου συνετόν, ανδρός σοφού.

Τοῦ έχοντος τὸν τοῦ θαοῦ λόγον, τὰν αὐτοσοφίαν ένοικον, συνες αλμένος ὁ βίος: ὁς τὰν ἀφανὰ τῆς ψυχῆς χαρακτηρίζει διά-Θεσεν ἐγκρατῶς μὲν τοῖς παροῦσι χρωμένου, τῶν δὲ μελλέντων ὁλικῶς τυχείν ἀγωνιζομένου.

Οι δε δοθαλμεί του άφρονος, έπ' έπρα γές.

Αί δ' όψεις του μά θεόν περιφέροντος έν παρδία, τά πέρα-

XVII. τα διασκοπούσε της γης: εξ δυνατόν ταύτην περελαβείν, καὶ κώσης δεσκόσαι αὐτης.

25. [']Οργὰ πατρί, υίὸς ἄψρων.

Τό κατ' ἐπιθυμέαν ὑφιστάμενον διανότιμα ἐκ παραλόγου τοῦ νοὸς μετὰ τῆς αἰσθήσεως συμπλοκῆς, αὐτῷ μὲν τῷ νοὲ, ὡς πατρὶ, παραίτιον γίνεται θείας ἐργῆς· ἢ τις ἀνακωχὰ τῆς χορηγίας τῶν πνευματικών χαρισμάτων ἐστίν.

Καὶ ὀθύνη τη τεκούση αὐτόν.

Τή δ' ἀποτεκούση τούτο αἰσθήσει, οἶα μητρὶ, οδύνην περιποιείται πόνοις ἀκουσίοις διμιαζομένης της σαρκός, κατὰ θείαν συγχώρησεν ὡς ἀν ἐπιγνώσεν ἄμφω, ὅ τε νοῦς καὶ ἡ αἶσθησες, μὴ σκρανόμως ἀλλήλοις συμσλέκισθαι, καὶ ἀντὶ ἀρετής κακίαν ἀπογεννάν.

26. . Ζυμιούν άνδρα δίκαιον, οὐ καλόν.

Τό ἀποστερείν άρετης του ταύτης ἐπιμελούμενου, καὶ είς τὰ κατ' ελλιών αὐτης περιτρέπειν πάθη, οὐκ έστι καλόν, κών διὰ τό λείον της άδουςς οὐτω δοκή.

Ούδὶ όσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.

και τοι; άγγίλοις αὐτοῦ.

Og peiderne figue mporkinden andupov, intyvogene.

XVII.

'Ο ύποστελλόμενος πρό τοῦ λειαίνοντος παρδίαν λόγου, έλέ- 27.

σΩαι του ταύτην τραχύνοντα, την άνθρωπίνην οίδεν άσθένειαν.

παί τους σεριπειμένους αὐτην, οὐ βούλεται παταβάλλειν, άλλά βατάζειν ὁ δ' ἐφ' οῖς τις όξύνεται πατ' αὐτοῦ, παὶ ὁδύνας τούτρ ἐπάγει, ἀνεξικακῶν.

Μακρό Συμος δί άνηρ, φρόνιμος.

Ανθρωπός έστιν είδως ότι έστι θεός, των έκάστο πεπραγμένων έξετατής, κάντευθεν του λυπούντα αυτόν, ως υπό του σατανά έπηρεαζόμενον έλεις και της τούτου ἐπηρείας, πολυτρόπως τουτον ἀπαλλάττειν ἐπιχειρεί.

Ανοήτω έπερωτήσαντε σοφίαν, σογία λογεσθήσεται. 28.

*Ο ἀμαθές, σοφός νομισθήσεται, σοφόν ποιεσάμενος μόνον ερώτησεν δόζουσε γάρ οἱ ἀκούοντες, ότι είδως δ έρωτῷ, δοκιμάζει τούς έρωτωμένους, εἰ τό έρωτώμενον οίδασεν.

Ευνεόν δέ τες έκυτον ποκήσας, δύξει φρόνεμος είναι.

'Ο δε σεωπηλόν και έννουν τοις παρατυχούσε δείξας έαυτόν, ὑπόληψεν τούτοες παρέξει περε έαυτοῦ ὡς ἐχέρρων ἐστίν· ὑποσταλάσονται γὰρ τοῦτον ὡς νουνεχέ, μὲ ἐσχύοντες διὰ τὰν αὐθοῦ σεωπὸν, ὅπως ἔχει καταλαβείν.

CAP. XVIII.

Προφάσεις ζητεί ανήρ βουλόμενος χωρίζεσθαι από φίλων. V. 1. Αφορμάς πανταχόθεν ζητεί ὁ θέλων διαλύσαι φιλίαν έπει μηθεμία ές το εύλογος πρόφασις είς το την άγκην άθεθείν, δεσποτικήν ύπάρχουσαν έντολήν.

Έν παντί δε καιρώ επονείδιστος έσται.

Έν παντί δε καιρώ εξυδενωθήσεται ὁ τοιούτος, παρ' άν-Βρώπων μεν, καζά το παρόν, ώς τὰ πρός φελίαν ἀβέβαιος: παρὰ δε Βιού κατὰ τὸ μέλλον, ώς τὰς γενικωτάτης τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν τὰς ἀγάπης πάντως ὑπεριδών. XVIII.

On Notien exte codine, ingeste abenny. hayyon hab alejar άφροσύνη.

Ο φρονήσεως λεαπόμενος, διά τό μή τη λογική ψυχή την άλογον σάρκα καθυποτάσσειν, ούκ δρέγεται σοφίας. ότι φιλούλος ών, ούχ ύσάρχει φιλόβεος και γάρ πλέον ό τοιούτος τή άλογία, ή τῷ λόγῳ ἐπεται κατά γνώμην.

"Οταν Ελθη άσεβής εἰς βάθος κακών, καταφρονεί" ἐπέρχεται वैदे संपेर्ड बंदयांस प्रस्रो वॅण्डावीवट.

'Οπό7ε ἀπογνώ τὰν σω7ηρίαν έκυτοῦ ὁ μὰ δε' ἀγαθών έργων 7εμών του Βεόν, του φόβου αύτου παντελώς έκβάλλει της ίδίας ψυχής, και καταλαμβάνει αύτον τὰ πάθη τὰς ἀτιμίας, και के παρά πάντων δε' αὐτά έξουθένησες.

Υδωρ βαθύ, λόγος έν καρδία άνδρός.

Δίκον υδατος βαθυτάτε υπάρχει ο θείος λόγος, έν τη ψυχή του γενναίως τὰ πάθε καταπαλαίσαντος τὸν ἄβυσσον τῆς γνώσεως αύτου έρευνώντος κατά διάνοιαν, και άνεξηρεύνητον ταύτην ευρίσχοντος.

Ποταμός δε έναπηδών και πηγή ζωζς.

Έπ ζόματος δε του είρημένου ανδρός, ούτος ο λόγος δίκαν ποταμού πλημμυρούντος, και τών έαυτού όριων ύπερεκχεομένου, καὶ τὰν συμπαρακειμένην γίην άρδοντος καὶ καρποφόρου άποτελούντος, διδασκαλικώς προερχόμενος, πηγάζει εὖ εἶναι ζωτικήν δύναμιν.

5. Θαυμάσας πρόσωπον αστβούς, ου καλόν.

"Οψιο παταπλαγήναι δυνάστου, Διόν μι τιμώντος δι' άγα-Βοτργίας, ούκ έστεν έπαινείου.

Ούδὶ όσιον ἐπαλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

Ούδλ όσιον διά τον έξ αύτου φόβον, έν κρίσει έκτρέπισθαι του δικαίθ, κάν του κατά θέν φυσικόν νόμον δικαίου, ή κατά τόν πνευμαλικόν νόμου όσιότης ύπέρκειται φύσεως πρός τα ύπέρ φύσεν έξεστώντος του πνεύμαλος.

Χείλη άφρονος, άγουσεν αὐτόν εἰς κακά.

Α έσεθυμία και ο θυμός του μή λόγω ταυτα εσέχουτος, ΧΥΙΙΙ. àλλ' ἀγομένε ὑπ' κὐτῶν ἀλογίσως, και δε' κὐτῶν ὡς διὰ χειλέων το παρατυχόν άπαν άσπαζομένου, είς πάσαν φέρθσεν αύτόν όμαρτίαν.

Τό δὲ σ7όμα αὐτοῦ τό Βρασύ, Βάνατον ἐπικαλεῖται.

Ή δε τούτου φαντασία, ή δίκην στόματος προπετούς, τήν κατά διάνοιαν λογικόν δόξαν μά άναμένθσα, άλλά προκαταλαμβάνουσα έωαινείν τι δ ψέγειν. ως έτυχεν, έπισωάται την κατ' ένέργειαν άμαρλίαν, ή ψυχής έστι Βάνατος.

Στόμα άφρονος, συντριβή αὐτῷ. Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ, πα- 7. γίς τη ψυχή αύτου.

Ή γάρ φαντασία του μά τον του βεου φόβον έν καρδία φέροντος, συνθλά τούτον είς γην κατασπώσα το αύτου φρόνεμα. ή δε έπιθυμία τούτου και ό θυμός, την αύτου ψυχήν ώς τισε Αυράτροις ἀπατηλώς τοῖς προσκαίροις συνδέουσιν.

'Οκνηρούς καταβάλλει φόβος ψυχαί δε άνδρογύνων πεινά- 8. Covety.

Τούς παταραθυμούντας της των θείων έντολων έργασίας, ή ravrus legacias deidia naranimiem notel. at de hugai ras de ανδρών μέν, Βρασυνομένων έν τοίς μοχθηροίς έργοις, και του έδίου πινδύνου πατατολμώντων, ώς γυναικών δε δειλαινομένων έν τοῖς καλοῖς , και πρός τὴν ἐδίαν σωταρίαν ἀποκνευόντων *, τὰ * cod. ἀποτου άγαθου ένδεία λιμώξουσεν.

Ο μη ιώμενος αὐτὸν έν τοῖς έργοις αὐτοῦ, ἀθελφός έςτ τοῦ ο. λυμαινομένου έαυτόν.

Ο μή διά των έργων τζε άρετζε άσαλλάττων έαυτου τών nas' işte tişç apapriaç nasar, adelopa opovet to nat' ivipyetav ταύτης μάλλον έαυτον πατοβλέπτοντι. εί μη γάρ παι την κατά διάθεσεν ρίζαν της κακίας σπεύσει έκσπάσαι τίς, κλάδους πάντως πουηρών λογισμών άναθαλήσει, και τόν πικρόν αύθις τές άμαρτίας κατ' ένέργειαν προσενέγκη , καρπόν.

Έχ μεγαλωσύνης έσχύος, φανερόν τό όνομα πυρίου.

10.

XVIII. Έχ της περυττομένης ύπο πάσης της πτίστως μεγάλης δυνάμεως του δεσωστευ των όλων Βεού, φανερά ή τού/ου γνώσες καθέστηκεν.

Αύτω δε προσδραμόντες δίκαιοι, ύψουνται.

Τὴ δὶ τοιαύτη γνώσει προσελθόντες διὰ σίστεως και φόβου, οἱ τὸ όντως άγαθόν, τοῦ νομιζομένε προκρίνοντες, ἀνάγονται ἀπό τῶν σαρκικῶν καὶ γηίων πρός τὰ πνευματικά καὶ οὐράνια.

11. Υπαρξις πλουσίων, πόλις όχυρά.

Περιουσία των την άρετην και την γνωσιν κεπλουτακότων, τ άνω έστι μετροπόλις, η άνειπεβούλητος και άνάλωτος: πάντα προϊεμένων τὰ καρόντα, ως ἀν ἐκείνης πολίται γένωνται.

'Η δε δόξα αύτης μέγα έπισκιάζει.

Η θε του παναγία πνεύματος χάρις, ήπερ έζεν έκείνης της πόλεως εύκλεια, ώς τούς ταύτης πολίτας άξιουσα της κατά χώρεν Βεώσεως, οὐ μικρώς κάνταυθα φυλάττει άπό της του φλογμού των παθών μελανώσεως.

 Πρό συντριβές ύψουται καρδία ἀνδρός και πρό δόξης ταπεινούται.

Αίτία του κατά ψυχόν πτώματος, ή ταύτης έστιν έπαρσις ώσωτρ αὖ ή ταωτινοφροσύνη της ωαρά θεῷ τιμής: πᾶς γὰρ ὁ ὑψῶν ἐαυτὸν ταπτινωθήσεται, ὁ ὅἐ ταπτινών ἐαυτὸν ὑψωθήσεται.

25. Ος άποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκούσαι, ἀφροσύνα ἐστὶν αὐτῷ καὶ ὅνειδος.

Τῷ ἀπολογουμένο πρὶν τοῖς ἀσὶ δέξασθαι τό παρά τινης τούτο ἡλεγόμενον, ἀνοίας ἡ τοιαύτο ἀπολογία παραίτιος γίνεται- ὅτι μὰ συνίασι τὸ λογόμενον, ἵνα πρὸς αὐτό φθέγξηται ἐντεῦ— θεν δὲ καὶ ἐξουδενώσεως παρὰ πῶσι τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

14. Θυμόν ανδρός πραύνει Βεράπων φρόνυμος.

'Οργάν άνθρώπου καταστίλλει νουνεχάς ύπαρέτης, δεξιώς αὐτόν μεγερχόμενος.

Μικρόψυχου δ' ανθρωπου εξ τις ψπευέγκει, βαύματος άξιος-

είωθε γάρ οὖτος δργίζεσθαι και εἰς τό τυχὸν, εἰ συμβή μὰ XVIII. ἀποτελισθήναι κατὰ τὸ αὐτῷ βυλητόν, ἐξ ἀγνοίας τοῦ μὰ τοῦτο πληρώσαντος, ῷ πολλάκις ἀνηλεῶς ἐπιφίρει και μάσθιγας.

Καρδία φρονίμου, ατάται αϊσθησεν.

15.

Ή ψυχὰ 7οῦ περιφέροντος Βεόν κατὰ διάνοιαν, προσλαμβάνει διάκρισιν τὰν διαιροῦσαν τὸ κρεῖττον ἀπὸ τοῦ χείρονος. 7ῶν ἀποτρεπουσῶν μέν τοῦ κακοῦ, προτρεπουσῶν δὲ πρὸς τὸ καλὸν ἐντολῶν αὐτοῦ, κατὰ πρᾶξιν ἀντιποιουμένη.

΄ Ωτα δε σοφών, ζητεί έννοιαν.

Αί δ' άκοαι των μετασχόντων του Islov λόγου, οὐκ άρκοῦνται μόνω τῷ τούτου ἐκτῷ, ἀλλ' ἀνερευνώσε κατὰ Ιεωρίαν καὶ τὸ αὐτοῦ νοκτὸν ἔως ἀν φιλάσωσεν εἰς τὸ τούτα ὑπὰρ κατάληψεν, ὡς Βεοῦ.

Δόμα άνθρώπε, έκπλατύνει αὐτόν καὶ παρά δυνάζαις καθ- 16.

Ή του παναγία πνεύματος δωρεά, ἢν λαμβάνει ἄνθρωπος, ἄγει τουτον εἰς μέτρον ἡλικίας του πληρώματος του Χριστου ἀπό φόβου βεία ἀρχόμενον, καὶ τοῖς ἐξῆς Χαρίσμασιν ἐπεκτενόμενον καὶ μετὰ τῶν μετασχόντων τῆς τελειοποιού σοφίας, τῆς ἐνισχυούσης τουτον εἰς τὸ καταδυναςεύειν τῶν τὰ ψευδἢ ὑποτιβεμένων τῆς σιονηρίας πνευμάτων, ἐγκαβιθρύει μετὰ τὸ κατιβεμένων τῆς σιονηρίας πνευμάτων, ἐγκαβιθρύει μετὰ τὸ κατιβεμένων τῆς σιονηρίας πνευμάτων, ἐγκαβιθρύει μετὰ τὸ καρίσμα, τέλειον αὐτὸν ἀποκαβιστῶσα τῆ ἐν τῷ ἀγκαβῷ ἀτρεψία.

Δίκαιος, έπυτοῦ κατάγορος ἐν πρωτολογία.

17.

*Ος του νόμον της είς Δεόν και τον πλησίου άγάπης τερεί , προηγουμένως ούτε Δεώ , ούτε μην άνθρώπω την οίανουν μέμα ψεν έπάγει άλλ' έπυτου αίτιαται έφ' οίς πλημμελεί μεθ' ὁ πάν-Τως την παρ' άμφοτέρων έξαιτείται συμπάθειαν.

'Ως δ' αν ἐπιβάλλη ὁ ἀντίδικος, ἐλέγχεται.

Έντευθεν δε καθώς άν τούτω προσβάλη ο άντισαλος των άμετέρων ψυχών, είτε πρός βλασφαμίαν του θεού κινήσαι τουτον έπιχειρών, είτε πρός έχθραν του άδελφου, άττωμενος, άνίσχυρος δείχνυται. XVIII. 'Ανειλογίας παύει πλήρος.

Ή καταγομένη ἀπό Βεοῦ ὡς τις πατρικός κλέρος, ἐπὶ τοὺς ἀξιωθέντας τῆς αὐτοῦ κατὰ χάριν υἰοθεσίας, τοῦ παναγία πνεύματος δωρεὰ, τοῖς μὲν ἀρτιγενέσι, παύει τὰς ἀντιθέσεις τὴν πίστιν τούτοις ἐπαύξουσα, καὶ φόβω θείω καταστέλλουσα κάθο τὰ ταῖς ἐντολαῖς ἀντικείμενα.

Έν δὶ δυνάσταις ορίζει.

Τοίς δ' ανδρωθείσε τη πίστεε, και των παθών περεγενομένοις, περεγράφει την ενέργειαν, εν αύταις ταις τα ωάθη καταπαλαισάσαις εντολαίς του θεού ως αν αύτη είς τας της άρετης μη έκκλινη ύπερβολάς.

19. 'Αθελφός ύπὸ κόθελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ, καὶ ύψηλὰ, ἐσχύιε δὲ, ὡσπερ τεθεμελιωμένα μεμοχλευμένον βασέλειον.

σφαλισμένον έν μοχλοῖς σιδηροῖς βασιλέως οἰκητήριον.

Φαλισμένον έν μοχλοῖς σιδηροῖς βασιλέως οἰκητήριον συνεργολλη πρὸς τὰ κάλνουσα, τῷ ὑψει τῆς γνώσεως, ἀιὰ τὰ τὸ κοικοῦντος ἐν αὐτος τὸ κατικροῦλλη Τῆς ἀρετῆς πάλεσε μένει ἀνεπιβούλευτος ὡς μετριοφονοῦσα τῷ πόνο τὰς ἀρετῆς, ἀιὰ τὰν ἀσλένειαν τὰς σαρκὸς τὸ κνεῦμα τὸν νοῦν ἀνάγουσα, τῷ ὑψει τῆς γνώσεως, ἀιὰ τὰ προς τὸ κνεῦμα τὸν νοῦν ἀνάγουσα, τῷ ὑψει τῆς γνώσεως, ἀιὰ τὰ προς τὸς κνεῦμα τὸν νοῦν ἀνάγουσα, τῷ ὑψει τῆς γνώσεως, ἀιὰ τὰ πλοικοῦντας κάλεσεν. ὡς πρὸς τὸς κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος κατικοῦντος κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος ἐν αὐτος κλεικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κλεικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος κατικοῦντος καικοῦντος κατικοῦντος ἐν αὐτος κατικοῦντος κατικοῦντος

Από καρπών στόματος άνηρ πίμπλησε κοελίαν αὐτοῦ.

`Από των προφερομένων έκ στόματος άγαθού διδασκάλου λόγων, ό με ταϊς ήδοναϊς έκθηλυνόμενος, πληροί την τούτων δεκτικήν τε καί κατεργαζικήν διάνοιαν έαυτού, πλυτών σύνεσεν.

Από δε καρπών χειλέων αύτου έμπλησθήσεται.

Από δε των έκ του εδίου στόματος πληρωθέσεται λόγων, έν τῷ διδάσκειν και οἰκοδομεῖν ἐτέρους, ἔμπλεως σοφίας γενόμενος.

21. Θάνατος καί ζωή, έν χειρί γλώσσης.

Κατ' ενέργειαν της γλώττης, είτε θανατηρόρος λόγος, είτε

ζωογόνος προέρχεται, ως δυναμένης πουηρά καὶ άγαθά φθέγγε- XVIII. σθαι. ων τὰ μὲν καὶ σώμα καὶ ψυχὰν θανατούσε, τὰ δ' άμφότερα ζωογονούσεν.

Οἱ δὲ κρατούντες αὐΤῆς, ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτὰς.

Οί δ' ἐπέχοντες ταύτην, καὶ πονηρὰ φθέγγεσθαι μὰ συγχωροϋντες, των ζωογονείν τοὺς ἀκούοντας δυναμένων ἡημάτων ἀπολαύουσεν.

*Ος εύρε γυναϊκα άγαθάν, εύρε χάριτας.

Ο την παντός καλού αἰτίαν σοφίαν σύνοικον κτησάμενος νός, ἐκτήσατο καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ παναγίου πνεύμαλος χαρίσμαλα, τὸ τῆς συνέσεως, τὸ τῆς γνώσεως, τὸ τῆς ἐπιστήμης, τὸ τῆς βουλῆς, τὸ τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ τοῦ φόβου.

Ελαβε δε παρά θεου ύγείαν κατά ψυχήν, καθαρθείς τε καί φωτισθείς και τελειωθείς.

Ος ἐκβάλλει ἀγαθήν γυναϊκα, ἐκβάλλει ἀγαθά.

Ος οὖν ἀπελαύνει ἐξ αὐτοῦ, διὰ τὴν πρός τα αἰσθητὰ σχίστι, τὴν κατὰ τὸ νοερόν αὐτῷ συνοικοῦσαν, καὶ τοιούτων ἄγωσον αἰτίαν σοφίαν, συναπελαύνει αὐτῆ καὶ τὰ ἰξ αὐτῆς ἀγαθά.

Ο δε καλέχων μοιχαλίδα, άφρων και άσεβής.

*Ο δε ταύλην μεν άπολύων, την δ' άπατηλην αξοθησεν παρακαλέχων, οὐ περιφέρει εν καρδία θεόν· οῦτε μήν διά των τῆς δικαιοσύνης έργων τοῦτον τιμά.

Αφροσύνη ἀνδρός, λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ μὰ πρός θεὸν ἀφορώντος, ἀλλά τὰ σχέσει τῶν προσκαίρων ἀπατημένε, ἡ ἀλόγετος κίνησες, εἰς τὸ μηθὲν ποιεί προχωρείν τὰ τούτου ἐπιτηθεύματα, ὡς τοῖς φθαρτοῖς συναφανεζόμενα.

Τόν δὲ θεὸν αἰτιᾶται τη καρδία αὐτοῦ.

Αὐτὸς δ' ἐξ ἀνοίας ἐπιμέμρεται, οὐχὶ τῷ φαύλη προαιρέσει αὐτοῦ, ἢ τὰ ὅντα καὶ μένοντα καταλείψασα περὶ τὰ φθαρτά πὰσαν σπουδήν ἐπιδείκνυται, ἀλλὰ θεῷ- ὅτι φθείρονται τὰ φύσει φθαρτά.

C A P. XIX.

ν. 4. Πλούτος προστίθησε φίλους πολλούς.

'Ο κατ' άρετὰν καὶ γνώσεν πνευματαιός πλούτος, τῷ κτησαμένῳ αὐτὸν, ωροστίθησε τῷ εἰς θεὸν ἀγάπη καὶ τὰν ωρὸς πάντας ἀνθρώπους: ἡ γὰρ πρὸς τούτης ἀγάπη, τῆς πρὸς θεὸν ἐστὶν ἀγάπης ἀπόδειζες.

'Ο δε πτωχός, και από 7ου υπάρχουτος φίλου χωρίζεται.

Ο δὶ πτωχεύων τοῦ τοιούτου ελούτου κατά προαίρεσιν, και αὐτοῦ ἀφισταται τοῦ τοιούτου ἀγκπήσαντος αὐτόν Θεοῦ, ώς μὴ μόνον ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγείν καὶ ζωῆς μεταδοῦναι, καὶ λόγῳ τιμέσαι, καὶ πάσης ἄλλης ἀξιώσαι προνοίας, ἀλλά καὶ τὸν μονογενὰ αὐτοῦ υἰὸν ὑπὲρ τούτου δοῦναι εἰς Θάνατον.

5. Μάρτυς ψευδάς, οὖκ ἀτιμώρητος Εσται.

Ο τό κακόν ψευδώς ἐσαινών δαίμων, και πρός ἐργασίαν τούτε τόν ἄνΩρωπον ἐκκαλούμενος, δίκας ὑφίξει κερὶ τῆς πουνηρίας, αὐτοῦ ἔνεκεν, παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ.

'Ο δ' έγκαλών αδίκως, ού διαφεύξεται.

"Ο δ' έφ' είς άμαρτάνει αύτον τον δαίμονα αἰτιώμενος παραλόγως, διά 7ο δύνασθαι μὰ ύπακούειν αύτῷ, οὐκ ἐντεϋθεν είς ἄπαν ἐκφύγη τὰν κόλασιν ἀποδώσει γὰρ λόγες καὶ εὐτος, 5 κατὰ τὸ παρόν ἡ κατὰ τὸ μέλλον, ὅτι τὰς ἐντολὰς τοῦ κτίσου παραβλεψάμενος, ταῖς ὑποθήκαις ἐπείσθη τοῦ πονηροῦ.

6. Πολλοί Βεραπεύουσε πρόσωπα βασελίως.

Οἱ πολλοὶ κατ' όψιν τών βασιλίων περί Τὰν Δεραπείαν τούτων σπουδάζουσεν ὁπισθεν δὲ, τάναντία φρονούσεν.

Πάς δὲ ὁ κακός, γίνεται δυειδος ἀνδρί.

Ηάς \hat{a}^* $\hat{\bullet}$ κακώς ούτω φρονών , \hat{a} \hat

Πάς ός άδελφέν πτωχόν μισεί, και φιλίας μακράν έσται.

Ο έχ ψυχες άποστρεφόμενος του όμοφυθ, ένδεβ όντα των ΧΙΧ.

τῷ σώματι ἀναγκαίων ἢ τἢ ψυχῷ, καὶ μὰ οἰκτείρων αὐτὸν, καὶ

τὸς, τῆς Δεοῦ φιλανθρωπίας διαςἡσας πόβρωθεν ἐαυτὸν ὡςπερ

τὸς, τῆς διετίθη περὶ τὸν όμοφυθ, οὕτως αὐτῷ κρίσει δακαίκ

διατεθήσεται καὶ Δεός.

"Εννοια άγαθή τοῖς εἰδόσεν αὐτήν ἐγγιεῖ.

Ή άπλη περί Βεού γνώσες, ή πρείττων έξι πάσης τών μετά Βεόν γνώσεως, τοίς κατά πίστιν μυηθείσεν αύτην πλησιάσει, πόρρω πάντων των άπίστων άφεστηκυία.

'Ανάρ δε φρόνιμος, εύρησει αὐτάν.

Πείραν δε ταύτης λήψεται διαρκή ό γενναίως τὰ κάθη καταπαλαίσας, και κατά λόγον τὰν σχίσιν σεράσας τῶν ὑλικῶνοἶα πάντα διαβάς τὰ ὑπό χρόνον και φύσεν, και σρὸς αὐτὸν ἀγνῶς ἀναδραμών τὸν ὑπερ πάντα Βεόν.

Ο πολλά κακοποιών τελεσιουργεί κακίαν.

'Ο πάνυ άμαρτάνων, οὐ καθ' έξεν μόνου την άμαρτέαν, άλλά καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐκτελεί.

'Ος δε έρεθίζει λόγους, ού διασωθήσεται.

'Ο δε διά των αισθήσεων τους έμπαθεις αυτού λογισμούς διεγείρων, ου διαφυλαχθήσεται κατά ψυχήν άβλαβής ο γάρ έμ-βλέψας γυναικί πρός το έπιθυμήσαι αυτός, ήδη έμοιχευσεν αυτόν έν τη καρδία αυτού.

Ο κτώμενος φρόνασεν, άγαπα έαυτόν.

Ο προσλαμβάνων φρόνησεν τὰ αἰρίσει τοῦ κρείτ Ιονος, τοῦ ἐπυτοῦ ἐπιμελεῖται συμφέροντος. ὅτι τὰ ψυχὰ καὶ σώματι σωτέρια είχοια είκονομεῖν οἶδεν ὰ φρόνησες.

Ος φυλάσσει φρόνησι», εύρησει άγαβά.

'Ο δε τηρών ταύτον κατ' ενέργειαν του καλού, τών έν έπαγγελίαις άγαθών επετεύξεται.

Μάρτυς ψευδής, ούα άτιμώρητος έσται.

ο δε την πρός τα φθειρόμενα σχέσεν ήμων έπαινων δαί-

ΧΙΧ, μων, τό πτοιμασμένον αὐτῷ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ πῦρ οὐκ ἐκφεύξεται.

"Ος δ' αν έπκαύση κακίαν, άπολείται ύπ' αὐτῆς.

'Ο δε τον εμβληθέντα εν τη αύτου ψυχή της άνομίας πυρσον ειαρά του φθορέως σαθάν, κατά διάθεσεν ύπενάψας και πράξεν, άποτεφρωθήσεται ύπ' αύτου την της ψυχής εὐεξίαν.

 Οὐ συμφέρει ἄφρονε τρυφὰ, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μιβ΄ ῦβριως δυναστεύειν.

Ασυντελής έτεν ή της φυσεκής των όρατων θεωρίας έντρύφησες τῷ ἀλογίστως αὐλοῖς ἐπιβάλλοντι· ταῖς γὰρ τούλων ἐπιφανείαις ἐναπομένει· μὴ δυνάμενος ταύτας δι' ἀφροσύνην περάἐστὶν αὐλῷ ἀσυντελές καὶ τὸ ἐντεῦθεν συμβαίνον, ὁωηνίκα τὸ ὑποχείριον τῆ ψυχῷ σωμα, ἐπιχειρήση διά των ἀτίμων παθών ταύτης κατεξανίστασθαι.

Έλεθμων άνδρ μακρόθυμος.

 Ο συμπαθής δυθρωσιος, ύσιάρχει καὶ ἀνεξίκακος, ἀδεκεξσθαι μάλλον αίρούμενος ἡ ἀδεκεϊν.

Τό δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.

'Ο δε κατ' άλήθεικν, δε' ήν έχει μακροθυμίαν, έπαινος αὐτοῦ, τοῖς τοῦτον παρὰ τὴν θείαν έντολὴν ἀδικοῦσεν παρὰ Τῶν ἀφρόνων ψευδῶς προσάπτεται: ἐγκώμιον εἶναι νομιζόντων τὸ δύνασθαι ἀδικεῖν μάλλον, ἡ τὸ δύνασθαι φέρειν τὰ ἀδικήματα, καὶ θεῷ ἐντεῦθεν εὐαρεστεῖν.

12. Βασελέως ἀπειλή , έμοία βρυγμώ λίοντος.

Καὶ τοῦ ἐκτιγείου βασιλέως καὶ τοῦ οὐρανίου, ὁ κολάσεις ἀπειλῶν λόγος, βρυχώματι ἔοικε λέοντος, φόβον ἐμποιοῦντι Βανάτου διόπερ ὁ λόγος οὖτος, πείθει Τὰς τοῦτον παραδεξαμένας ψυχὰς ἀπέχεσθαι τῶν κακῶν.

"Ασπερ δε δρόσος έπε χόρτω, ούτως το έλαρον αύτου.

Καθάσερ δε εωθενή δρόσος, χλόψο έκ γες φυομένην, τές έλιακές άνακτάται φλογώσεως, αύχμόν τόν έκ ταύτες κατανοτίζυσα, ούτω καὶ τὸ ήμερον οῦ ἀν είποις βασιλέως, ἢ τοῦ ἐπι- ΧΙΧ.
γείου ἢ τοῦ ἐπουρανίου, τὸν ἐπὶ τἢ ἀγαθή ἐργασία πόνον τοῦ
τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας βαστάσαντος, παραμυΒείται τἢ ἐλπίδι τῶν ὑπὶρ Τοῦ τοιούτου πόνου ἐμειβῶν.

Αίσχύνη πατρί, υίὸς ἄφρων.

'Ατιμία τις γεννήτορε νις, άφρονές ατος λόγος · ό γάρ φθεγγόμενος τὰ μφ δέοντα, ἀνόττος δείπνυται.

Καὶ ούχ άγναι εύχαι άπό μισθώματος έταιρας.

'Ακάβαρτοι δε είσιν αι άπο λογισμού φιλούλου πρός βεόν ύποσχέσεις: δυ λογισμόν, ώς μίσβωμα πόρυς, ε πόρρω τοῦ λόγου νεύσσα αισβασις λαμβάνει ἀπό τοῦ νοὸς, διὰ τὰν μετ' αὐται βεῷ, ὑπὸρ τοῦ λαβείν παρ' αὐτοῦ πλοῦτον φβειρόμενον ἀς ὑποσχέσεις ὁ βεός ὡς ρυπαρὰς και ἀσυμφόρες αὐτοῖς, ἀποςρέἐνται: αἰτιῖτε γάρ φησι, και οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖτε.

Οίκου και υπαρξιυ μιρίζουσι πατέρες παισίν.

Τό τοῦ νοεροῦ ἡμῶν οἰκατήριον, πάντως τὴν αἰσθετεκὴν σάρκα, καὶ τὴν σοιὰν τούθου διάθεσεν, διανέμουσε τοῖς οἰκείοις λογισμοῖς, οἰ τούτων γεννήτορες νόες προσνέμοντες αὐθεξεσίως ἐκάςῳ τῶν τοιούτων λογισμῶν, τό τε πρόσφορον αὐτῷ αἰσθυτήριον τῆς σαρκός, καὶ τὰν τούτε κατὰ τὴν νοερὰν διάθεσεν, εἶτε πρός τὸ ἀγαθόν εἶτε πρὸς τὸ πονηρὸν χρῶσεν.

Παρά πυρίου άρμόζεται γυνά άνδρί.

Παρά δὶ τοῦ δισπότου τῶν ὅλων παραμείνασα ἡ μετὰ τοῦ κατὰ ψυχὰν νοιροῦ, τῆς αἰσθητικῆς σαρκὸς μίζις διὸ οὐδαμῶς συμβαλεῖται τῷ φιλοζώς τὸ φίλουλον, ἀλλὰ μᾶλλον βλάψει
τοῦτον, ὡς θεὸν τὸν τῆς ζωῆς αἶτιον, διὰ τὸ ἀφιλόθεον παρεξύναντα.

Δειλία κατέχει ανδρόγυνου ψυχή όξι αεργού, πεινάσει.

Τόν ώς ανόρα μέν βρασυνόμενον έν τοῖς μοχβηροῖς έργοις, καὶ τοῦ ἰδίου κινδύνου κατατολμώντα, φειδόμενον δὲ αὐθοῦ, γυνακικὸς δίκην, ἐν τοῖς καλοῖς, καὶ πρός τὴν ἰδίαν σωταρίαν

13.

4.

2

XIX. άποπνευόμενου , ή πρός του πόνου της άρετης άτολμία, κωλύει cod. ut p. 147. ώστε μή επιμελείσθαι κατά πράξευ αυτής τούθου δε ή ψυχή, ώς μή περί την της άρετης εργασίαν φελοπουούντος, λεμώξει τη ένδεια του άγαθου.

"Ος φυλάσσει έντολήν, τηρεί την έκυτου ψυχήν.

16. ^{*}Ος μὰ παραβαίνει Βείαν ἐντολὰν, φυλάσσει τὰν ἐαυτοῦ ψυχὰν ἀπό τῶν ἐπιβουλευόντων ταύτη διὰ ποικίλων παθῶν, τῆς πονηρίας πνευμάτων.

O อิโ พลาสอุคองลัง รถึง โลบรอบี อ์ฮิฉีง , ลักอโปโรสเ.

'Ο δ' άμελως περί τάς Δείας έντολάς διακείμενος, αί δίκαν όδων άγουσεν αὐτάν ωρός Δεόν, τούτου έκωεσείται τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα πλαροῦντος.

17. Δανείζει Βεῷ ὁ έλεῶν πτωχόν.

'Ο συμπάθειαν κατά το παρόν είς τον πλούτε έκπεπτωκότα έπιθεικνύμενος, τον θεόν χρεώστην ποιεί.

Κατά δε το δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

'Ανταποδώσει δε ούτος αύτῷ έν Τὰ φρικτἢ αύτοῦ παρυσία, ἀξίους τῷς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδεὰ διαβέσεως τοὺς μισβούς.

18. Παίδευε υίόν σου, ούτως γκρ έσται εθελπις.

Παραίνει τὰ δίον7α τῷ φυσικῷ εἴτε καὶ τῷ ἀνευματικῷ σε υἰῷ· ἐντεῦθεν γὰρ παρὰ θεοῦ κομίσασθαι ἐλπίσει τὰ ἀγαθὰ· τὰ θεῷ εὐάρεςα μυμθείς, καὶ τῷ φιλοπόνῳ τούτων ἐργασία, τὰ ἐν ἐπαγγελίαις ἀγαθὰ ἐκδεχόμενος.

Είς δε ύβρεν με έπαίρου τη ψυχή σου.

Είς δε τό ψυςϊσθαι αύτόν κακόν, και άπό σου έκκόπτειν, μά διέγειρε τάν ψυχήν σε έν τῷ συμβαίνειν λυπεϊσθαι είς αύτόν. Ινα μά πάντως μισόπαις κατακριβής.

19. Καπόφρων άνδρ, πολλά ζεμεωθέσεται.

ποι τα στεραθήσεται: ότι μή διαιρών τό πρείττου άπό του χείρο-Τών στεραθήσεται: ότι μή διαιρών τό πρείττου άπό του χείρο-

Έκν δε λοιμεύηται, και την ψυχήν αύτου προσιήσει.

Ο δὶ διὰ πουηρίας περιασίαν, τῆς φθοροποιού αὐτοῦ κω. ΧΙΧ.
κίας καὶ ἐτέροις μεταδιδούς, προσθήσει το καὶ αὐτὴν τὴν ἐδίαν
ζυμιωθήναι ζωὴν: ἐκκοπτομένης αὐτοῦ τῆς ψυχές πρό ώρας, ώς ε
μὴ ὑπάρχειν εἰς βλάβην πολλών.

"Απουε υίτ παιδείαν πατρός σου , ίνα εύ σοι γένηται έπ' έσ- 20. γάτων σου.

Εὐπτιθής έσο τέχνον τοῦς έμου τοῦ διδασχάλου σου γουθς... σίαις: ἶνα μετὰ τὸ καθαρθήναι παθών καὶ φωτισμόν δέξασθαι γνώσεως, εύρης ἐν τῷ τὰς κινάσεως σε τέλει, τὸ ἐσχατον ὀρεκτὸν, διὰ τὸ νοῦν περάσαι πάντα τὰ ὅντα καὶ εἰς τὸν τούτων αἴτιον, καὶ ὑπὰρ ταῦτα ὑπάρχοντα, καταντήσαι θεόν.

Πολλοί λογισμοί έν καρδία ανδρός.

Τὰν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου διάφοροι διαδίχονται λογισμοί· ποτὶ δ' ἐκείνο προστεθαμένου· καὶ τὰ τῶν ἀλλοιωτῶν ἀλλοιώσει συναλλοιουμένου.

'Η δε βουλή του πυρίου είς τον αίωνα μένει.

Τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι Δεῖον καὶ δεσποτικόν Δέλαμα, άμετακίνητον εἰς τὸν ἄπαντα διαμένει αἰώνα. ὅΔεν ὁ τούτῳ προσερείσας τὸ τὸς ψυχῆς ὅμμα, καὶ τὸς Τῶν κινουμένων ὑπεριδών ματαιότη τος, γέγονε καὶ αὐτὸς ἄτρεπτος τὰ ἀλλοιώσει τῶν ἀλλοιωτῶν μὸ συναλλοιούμενος.

Καρπός ανδρί έλευμοσύνη.

Καρποφορεί θεῷ ἄνθρωπος, τὰν πρός τοὺς ὁμοφυείς συμπάθειαν: ¾ ἐστε τέλος τῶν ἀρετῶν, ὡς νόμου καὶ προφετῶν πλάρωμα.

Κρείσσων δε πτωχός δίκαιος, ή πλούσιος ψεύστης.

Καλλίων δε έστιν ένδεξε γνώσεως άμεμπτως πολιτευόμενος, ύπερ τον πλουτούντα κατά γνώσεν και την άμεμπτον πολείτειαν, γν Δεφ ύπεσχετο, μη επιδεικνύμενον.

Φόβος πυρίου, είς ζωψυ άνδρί.

'Ο τῷ δεσποτικῷ φόβω τὰς Δείας τυρῶν ἐντολὰς , εὐρίσκει ἐν αὐταϊς τὰν ζωὰν τοῦ νοῦ , 'πάντως τὸν τῆς γνώσεως φωτισμόν.

23.

XIX. Ο δε δροβος, αυλισθήσεται εν τόποις, οξε ούκ επισκοπεί γνώσες.

λφό τως και, αιοβωίες φορώς φορών φωίρες , φακακακορώτες τος κρ γολό κατα λεφαίες γε μεδιλελυαθήτερος Γιομό τω ανόξει το πρ γολό κατα λεφαίες φορώς φορών φορών το μορώ τω ανόξει το Το θε τος στον φορών τως οργών φορών φορών στο Το σερού και συβωίς το σορών το συστά τος Το σερού και συβωίς το σορών φορών φορών φορών στο Το σερού και συβωίς το σορών στο τος στον τος Το σερού και τος συβωίς το σορών φορών φορών στο Το σερού και συβωίς το σορών στο τος Το σερού και τος συβωίς τος συγκά τος Το σερού και τος συβωίς τος συβωίς τος συγκά τος Το σερού και τος συγκά τος Το σερού και τος συγκά τος Το σερού και τος

24. 'Ο έγκρύωτων είς τόν πόλωον αύτοῦ χεϊρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματε οὐ μὰ προσαγάγη αὐτάς.

Ο διά το κατά σάρκα ξαίκουου τῆς άρετῆς, κρύπτων κατά ψυχὴν ἀλογίζως τὰς πρακτικὰς δυνάμεις αὐτῆς, καὶ μὰ ἐκτείτὰν κατὰ ἀρετὴν καρπόυ γρίνου σαρκός, καὶ (μὰ) τὴν ἐαυτοῦ κων ταὐτας εἰς ἐργασίαν τῶν τοῦ ἀτοιρῶς καραῷν ἡ γὰρ σὰρξ ἔργοις δικαιοσύνης, ὑπὸ τῆς ψυχῆς μὰ φιλοπονουμένη, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν καρποῦ, ὑπὸ τῆς ψυχῆς μὰ φιλοπονουμένη, ἀντὶ τοῦ τὰν τὰν ἐκτιοῦν ἐκτιοῦν τὰν ἐκτιοῦν τὰν

25. Ασφιού μπετεγουμένου, άφρων πανουργότερος γίνεται.

Τοῦ τὰς φθοροποιοῦ κακίας καὶ ἐτέροις μεταδιδόντος, τεμωρουμένου, βελτιοῦται ὁ τὰ μὰ δέοντα φρονῶν συστελλόμενος ἀπό τῶν ἀλογίζων όρμων, καὶ ἐπεκτεινόμενος πρός τὰ κρείττονα.

Έαν δὶ ἐλέγχης ἄνδρα φρόνιμον, νούσει αίσθησεν.

Εάν δὶ δυλοποιής τὰ μὰ δέοντα, πραττόμενα ἀνθρώπφ ἔχέφρονι, καταλάβη διάκρισεν, τὰν διαιρούσαν τὸ κρεῖττον ἀπό τοῦ Χείρονος, ταῖς ἐπετεμάσεσε διεγειρόμενος πρὸς τὰν τῶν παρ' αὐτοῦ πρά7τεσθαι μελλόντων ἔξέτασεν.

 'Ο ἀτιμάζων πατέρα, καὶ ἀπωθούμενος μπτέρα αὐτοῦ, καταισχυνθέσεται, καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.

'Ο του δυ ούρανοίς κατά χάριν απίρα, μή διά των τής δικαιοσύνης έργων τιμών, καὶ την γεννώσαν αὐτόν εἰς ζωήν θείαν παιδείαν ἐξ ἐαυτοῦ ἀπελαύνων, ἐντραπήσεται παρά πάσιν ὡς τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς ἀνταλλαξάμενος τὸν διάβολον, καὶ πά-Θεσιν ἀτιμίας Θεραπεύων αὐτόν. Υίδς ἀπολειπόμενος φυλάζαι παιδείαν πατρός , μελετήσει $\hat{\rho}\hat{\eta}$ - XIX. σεις πακάς.

'Ο διά πίςτως θεφ κατά χάριν υίοθετηθείς, καταλιπών τό τηράσαι τὰς θείας καὶ πατρικάς έντολάς, αὶ τὸν ἡμέτερον βίον δεόντως ἡυθμίζουσε, διαλογίσεται τὰ ἐναντία. ὰ τούτον προτρέπει πράττειν ὁ ἐπιχειρών ἀπολέσαι αὐτόν, ἐχθρός τὸν ἡμετέρων ψυχών.

Ο έγγυώμενος παίδα άφρονα, καθυβρίζει δικαίωμα.

'Ο το ύπεξούσιον τή ψυχή, και καθ' έαυτο άλογον σώμα, ἐπὶ τέλει ἀποδούναι κατά πράξιν το τέλος Τές ἀρεΤής ἐγγυώμενος, και μή κατά το παρόν πρός την τοῦ καλοῦ ἐργασίαν διεγείρων αὐτό, οὐ τιμῷ τὸν δεκαιοῦντα θείον νόμον τοὺς τκροῦντας αὐτόν, ὡς τὰ ἐν τοὐτφ ἀπογορευμένα δεαπραττόμενος.

Στόμα θε ασιβών καταπίεται κρίσεις.

Τὰς δ' ἀπολογίας πάσας των μὰ δε' ἀγαθοεργίας τιμώντων θεόν, οἰκειώσεται ἐ κατὰ τὸ μέλλον ἀπαραλόγιστος κρίσες αὐτοῦ, κατὰ τὸ διελίγξαι ταύτας εἰς κατάκρισεν των προβαλλομένων αὐτὰς, καὶ καταλύσαι ἄπασαν πρόφασεν.

Ετοιμάζονται άκολάστοις μάςτητε, και τιμωρίαι όμοίως 6- 29.

Εύτρεπίζονται τοξε κα?' ένέργειαν άμαρτάνουσε σωματικαὶ μέλου, εξε άνταπόδοσευ. Τοξε κατά διάνοιαν πταίκμέλλου, εξε άνταπόδοσευ.

CAP. XX.

Aхо́давтом, оймостики бetaрия і кай уразівайм, раду.

'Ο οίνος, επιθυμών έστιν άλογίστων παραίτιος την σάρκα τούτους πρός μίζεις αισχράς, και άτιμοποιός υπάρχει ή μέθη, τούτους πρός μίζεις αισχράς, και άτιμοποιός υπάρχει ή μέθη, τούτους πρός μίζεις αισχράς, και άτιμοποιός υπάρχει ή μέθη, τούτους, επιθυμών έστιν άλογίστων παραίτιος την σάρκα ΧΧ. Πάς δε άφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

Πάς δὶ ζῶν άλογίστως, τοῖς ὁμοίως βλάστουσεν ἐμσερεσ7ρέφεται.

τ. Ού δεαφέρει απειλή βασιλίως , θυμού λίοντος.

Εοικεν ή άπειλή του παμβασιλέως θεού θυμφ λέοντος, φόβου Βανάτου ἐπάγοντε.

'Ο δὲ παροξύνων αὐτόν, άμαρτάνει εἰς τὰν ἐαυτοῦ ψυχάν.

'Ο δ' αύτον 7ου ακυτων δεσπότην θεόν παροργίζων, κάν μά κινδυνεύση κατά σώμα πολλάκες, ώς ό ύπο του είρημένε θηρός βιβρωσκόμενος, κα7' αύτην κινδυνεύει την ίδιαν ψυχήν, θεου τός όντος ζωής στερισκόμενος.

3. Δόξα άνδρὶ, άποστρέφεσθαι λοιδορίας.

Τιμά τῷ ἀνθρώπφ ἐστὶ, τὸ μιστῖν τὰς καί' ἄλλων διαβολὰς ἐπαινετός γάρ ἐςτν ὁ τοιούτος, ὡς διὰ τὸ μιστῖν τὰς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ λοιδορίας, τὸν ἀδελφόν μὰ μισῶν. ὥσπιρ αῦ ψικτός ἐςτν ὁ διὰ τὸ μὰ μιστῖν τὰς κατ' αὐτοῦ λοιδορίας τοῦτον μισῶν.

Πάς δὲ άφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

Αιά τουτο δε πάς ο με κατά λόγον εξελάζων τα έκυτου, και τεν δοκόν οίκεια όφωκλρου εκβαλείν σπεύδων, περισκοπείν εθέλων το έν τῷ ὁφθαλρῷ του ἀδελφου κάρφος, και Τούτῳ ἐπεγγελῷν, τοῖς τοιούτοις ἀνωρώποις, διαβολεύσι πάντως, συναναστρέφεται.

4. 'Ονειδιζόμενος δενπράς, ούκ αἰσχύνεται' ώσαύτως καὶ ὁ δανεεζόμενος σέτον ἐν ἀμπτῷ.

'Ο ράθυμος περί την των άρετων έργασίαν, διά το τούτων έπίπονον, έλεγκτικοῖς λόγοις ὑπό τοῦ διδασκαλίου βαλλόμενος, οὐκ αἰδείται ἀκολούθως δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνε, καθ' ὁν ἐν ἀγαλλιάσει συλλέγουσι τῶν οἰκείων πόνων τοὺς
καρποὺς οἱ κατὰ τὸν παρόντα ἐν δάκρυσι σπείροντες, τῆς παρ'
ἐτέρων ἐπικερίας δεόμενος, ὡςτ τὴν λιμώττθσαν τῶν ἀγαθῶν ἰδίαν
ἐκέρων ἐπικερίας δεόμενος βέψαι πονέμασι, κατὰ τὸν ἐν εὐαγγελίοις
πλούσιον, καὶ τὰς μωράς παρθένους, ἀνχνύτοις ἐπιχειρῶν οὐκ

αἰσχύνεται ο γὰρ ἐν τῷ τῆς ἀνταποδόσεως καιρῷ αἰδούμενος ΧΧ. εύρεθηναι τῶν ἀγαθῶν ἐνδεὴς , αἰσχύνεται καὶ ἐν τῷ παρόντι τῆς ἐργασίας καιρῷ , ἀμελὴς ἐλεγχόμενος περὶ τὸ καλόν.

"Υδωρ βαθύ βουλή έν καρδία άνδρός.

5.

Δυσεξαντλήτη έσικεν ύδατε, τό ἐν ψυχὰ ἀνθρώπε τενός κεπρυμμένον βούλευμα.

'Αντρ δὶ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

Τούτο δ' ἀναμάξει ἄπαν, νενεχές ἄνθρωπος ἀπό μεν των ένμάτων αύθου, ευμεθόδως αυτόν μετελθών ἀπό δε των έργων αυτου, έρευνήσας αυτά κατά λόγον έργον γάρ ἀπόδειξες διαθέσεως.

Μέγα άνθρωπος, και τίμεση άνδρ ελεόμων.

6

'Ο άνω εξε Βεόν βλίπων, ώς πρός άρχετυπον, των γηθνων πάντων ύπερορών, και τό κατ' είκόνα τηρών, έν τούτφ ύπερ πάντά έςε τὰ όρώμενα και ὁ τὰ πάθη γενναίως καταπαλαίσας, και συμπαθής πρός ἀνθρώπους ών καθ' όμοιωσεν θεού, τίμεος και παρ' ἀνθρώποις ὑπάρχει.

"Ανδρα δε πεστάν, έργαν εύρεϊν.

Έργωδες έστιν έντυχείν τινε έργοις βιβαίαν την είς Βεόν πίσζεν ἐπιδειχνομένος όλιγοι γάρ είσευ οἱ την στενήν όδον καὶ ταθλιμμένην εὐρίσκοντες ἀνήρ δ' ὁ πρακζικός είρηζαι, ὡς κατά των παθών γενναίως ἱζάμενος, καὶ ταϊς κατ' αίσθησεν ήδον ναῖς μὴ ἐπληλυνόμενος.

Ος άνας ρέφεται άμωμος έν δικαιοσύνη, μακαρίες τούς παί- 7. δας αύτου καταλείψει.

Ος τὰς τοῦ Βεοῦ ἐντολὰς μετέρχεται καθαρῶς, οἶον ὑκοκρίσεως και κενοδοξίας ἐκτὸς, μεταςὰς τῶν ἐντεῦθεν, ἀξιεπαίδασκάλων γὰρ καλὰ τὰ μαθάματα.

Όταν βασιλεύς δίκαιος καθίση έπὶ τοῦ Βρόνου, οὐκ έναν- 8. τιοῦται εν ὸρβαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πουπρόν.

Οπερίκα ὁ τόδε τὸ πάν δείβύνων δεκαίως, και των ώλων

ΧΧ. δεσπόζων θεός, καθέση κρίψαι άπερ άνθρωποι δειπράζαντο, οὐμενος συνειδότος, καὶ άρνήσασθαι τὰ ἐσφαλμένα αὐτῷ, ἔμπροἄςε μὰ ἐγνωσμένον είναι αὐτοῖς αὐτῶν ὑσὸ τοῦ ἐδίου ἐλεγχόδιασραζάμενοι Ισονται ἐκαστος αὐτῶν ὑσὸ τοῦ ἐδίου ἐλεγχόκαστος αὐτῶν ὑσὸ τοῦ ἐδίου ἐλεγχό-

 Τίς παυχήσε Ται άγνην έχειν την παρδίαν; η τίς παρρησιάσεται παθαρός είναι ἀπό άμαρτίας;

Τίς μεγαλαυχών είπη καθαράν έχετν Τὰν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ παντός ἐμπαθοῦς λογισμοῦ; ἢ τίς φθέγξεται ἀνυποσόλως ἄμεμποτον εἰς τὸ παντελὲς ὑπάρχειν τὰν πολιτείαν αὐτοῦ; οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὰ εῖς ὁ Βεός.

20. Κακολογούντος πατέρα ή μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτήρ.

Τό της Διογνωσίας νοιρόν φως ἀσοσβισθήσεται του βλασφημούντος, είτε εἰς τόν θεὸν καὶ πατέρα: ἐν τῷ τολμηρως λάγειν, μὰ όλως εἴναι θεὸν Τοῦ παντός αἴτιον: εἶτε εἰς τὰν ἐνυπόστατον αὐτοῦ σοφίαν, δε' ἢς ὑπέστη Τὶ καὶ τῆς προσηκούσης ἀζιοῦται προνοίας τὸ πῶν, ἐν τῷ ἀναισχύντως φάσκειν, μὰ δεόντως τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ Δεοῦ δειξάγεσθαι.

Αί δὲ χόραι τῶν ἀφθαλμῶν αὐτοῦ, δψονται σκότος.

Αί δ' όπτικαι τζε ψυχές αύτου δυνάμεις, τόν σπότος όντα και φως είναι ύποκρινόμενον δαίμονα, κατά πλάνην ώς φως ύποδίξονται κάντεύθεν έμπεσείται ό τοιούτος είς άγνοίας κρημ-

21. Μερίς ἐπεσπυδαζομένη ἐν πρώθοις, ἐν τοῖς τελευθαίοις οψα εὐλογηθήσεται.

Η παρ' ήμων διακρίνειν δεδυντμένε αυτογορηθήσε σει δε μαλ
έκ νεότητος ήδονή, μεριζομένη ἀπό της όδύνης κατ αξαθησεν,

καὶ προακρουμένη τοῦ ἐπιπόνου τῆς ἀρετῆς κατὰ γνώμην ἡμῶν,

πρός τὸ τέλος ὁρώσης ταυτησὶ τῆς ἡμετέρας ζωῆς, οὐκ ἐκαινε
θήσεται ὑπό τοῦ λόγε, ἀνδρωθέντος, καὶ τὸ ἀντως καλὸν ἀπὸ

Τοῦ νομιζομένε διακρίνειν δεδυνεμένε δεὰ νημετέρας ζωῆς, οὐκ ἐκαινε-

λου, ἐπτιδὰ πίπτηται τέλος, Τὰν περιποιηΤικὰν τὰς ὀδύνης φθο- ΧΧ.
ρὰν καὶ ἄγκιστρόν ἐστι τοῦ διαβόλου, πρὸς ἐκτώλτιαν ελκον.

Μή είπης τίσομαι του έχθρου άλλ΄ ύπόμετνου του πύρεου, 22. Ένα σοι βοηθήση.

Μή βουληθής τιμωρήσασθαι του λυπήσαντά σε κατά τι άλλά του δε' αύτου σε παιδεύσαντα πρός διόρθωσεν του παντός δεσπότην, υπόμεινον εύχαρίςως ενά σοι άρωγὸς γένηται κατά των ένοχλούντων σοι δε' άκυσίων παθών, της πονερίας πνευμάτων ή γάρ των άκυσίων παθών ύπομονή, των έκυσίων άπαλλαγή γίνεται.

Στάθμιον μέγα καὶ μικρόν, μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώ- $_{120}$ πιον πυρίου καὶ ἀμφότερα καὶ ὁ ποιών αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτη- $_{12}$. δεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται.

Τό μή ἐπίσης τινὰ ταλαντεύειν τὰ ἐαυτοῦ καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ τὰ τούτων μἐν πταίσματα ἡγείσθαι βαρέα τὲ καὶ δυσβάζακτα, ἐλαρρὰ δὲ τὰ ἐαυτοῦ καὶ τὸ μετρεῖν ἄλλὸ μὲν μέτρο ἐαυτον, ἐτέρο δὲ τοὺς ὁμοφυεῖς, μεγάλα μὲν ἀπαιτοῦντα
πούτους, μεκρὰ δὲ αὐτόν, κὰντεῦθεν τὰν μίαν φύσεν μερίζειν,
καὶ οὐτω πρός τὸν ταύτης δημιθργόν καὶ νομοθέτην προσκρούειν,
βδελυκτά εἰσι ωκρὰ τῷ τῶν ὅλων δεσωότη καὶ ἀμφότερα καὶ
ὁ ταῦτα διαπραττόμενος, ἐν ταῖς τοιαύταις αὐτὰ ἐπενοίαις προσκόψει ἐν οῖς γὰρ ἐτέρης κρίνει, ἐαυτὸν κατακρίνει καὶ ῷ μέτρὸ μετρεῖ, μετρηθήσεται.

Νεανίσκος μετά όσιου, και εύθεια ή άδὸς αὐτού.

Εἰ ὁ νίος ὑπό διδάσκαλον ὑπάρχει πνευματικόν, ὀρθώς 7ην κατ' ἀρετὴν πρός θεὸν φέρυσαν πρίβον βαδίζειν ὑπ' αὐτοῦ δεόντως παιδαγωγούμενος.

Ούς ἀπούει, παὶ ὀφθαλμός ὁρᾶ, πυρία έργα καὶ ἀμφότερα. 12. Παρὰ τοῦ ἀεσωότου τῶν ὅλων Θεοῦ ωάσως τὰς αἰσθήσεις είληφας ἄνθρωπε: οἴον τὴν ἀπουςικήν τε καὶ ὀπτικήν καὶ καθεξής τὰς λοιπὰς: ἀἰον οὖν σε χράσθαι ταύταις, ὡς ἡ θεία ἐνΧΧ. Μή αγάπα καταλαλείν, ίνα μή έξαρθές.

Μή ἀσπάζε το λέγειν κατά τενος, και δεδόναι τη άκος του φελοψόγου την γλώσσαν σε ένα μή ώς βλάπτων σύν αὐτῷ και έτέρους, ἀνάρπαστος γένη, ὑποστὰς αἰφιέδιον δλεώρον.

Διάνοιξον δε τούς δφθαλμούς σου, και εμπλέσθητε άρτων. `Αναπέτασον δε πρός θεών τὰς θεωρητικάς τῆς ψυχής σου δυνάμεις, και τῶν Ταύτην τρεφόντων λογίων αὐτοῦ γνωστικῶς ἐμφορήθητε τοῦ λάγειν κακῶς, τὸ μανθάνειν καλῶς, προαιρού μενος.

23. Βδέλυγμα πυρίω, δισσόν στάθμιον και ζυγός δόλιον, ού καλόν ένώπιον αύτου.

Μισοίή τῷ Βεῷ, ἡ κατ' ἐκιθυμίαν καὶ θυμόν δακρορος τῆς ψυχῆς διάβεσες τοῦ διὰ μὲν τὴν πρός τὸ ίδιον σῶμα φιλίαν, ἐαυτῷ τὰ ἀδέα περιποιουμένου. διὰ δὲ τὴν κατὰ τῶν ὁμοφυῶν τυραννίδα, τὰ ἀνιαρὰ τούτοις ἐπενοθμένου. καὶ οὐτω κακῶς τὰ τοῦ πλησίον καὶ τὰ ἐαυθοῦ ταλαντεύοντος. καὶ ο θὰν ἐπεβυμίαν κὰξών, ὑπομένοντος δὲ τὰ ὁδυνηρὰ, μὰ διὰ βεοῦ εὐαρέςτροι», ἀλλὰ δὲ ἀνθρώπων ἀρέσκειαν, καὶ οἰκείαν κενοδοξίαν κὰντευβεν τὸ καβαρὸν τῶν ἀρετῶν κιβδηλεύοντος, κὰν ἀγαβός παρ' βεν τὸ καβαρὸν τῶν ἀρετῶν κιβδηλεύοντος, κὰν ἀγαβός στὸ. τος βεοῦ, οὐ τοιοῦτος ἐστίν.

24. Παρά πυρία εύθυνεται τά διαβέματα άνδρίν θυστός δε πώς άν νούσαι τάς όδους αύτου;

 πόθω των έπαγγελεών, πως δε ύποκείμενος τῆ καθ ἐδονὰν γε- ΧΧ.
νέσει, καὶ τῆ κατ' ὀδύνην φθορὰ, κὰντεύθεν πρόσκαιρον ἔχων
ζωὰν, καταλάδη τὰς δε' ἐγκρατείας μὲν των ἡδέων, ὑπομονᾶς
δὲ ʔών ὀδυνερών φερούσας αὐτόν εἰς σωτηρίαν ὀδούς;

Παγίς άνδρί, ταχύ 7ε των έδιων άγιάσαι· μετά γάρ το ευ- 25. Εασθαι, μετανοείν γίνεται.

'Αλίσκεται τῷ ἰδίφ λόγφ, ὡς ἐν ἐσαγίδε, ὁ κατὰ συνέρο.
παγὰν ὑπισχνούμενος καθιερῶσαί τι θεῷ τῶν σίκείων μετὰ γὰρ
τὸ ὑποσχέσθαι, συμβαίνει ἐνολάκις αὐτῷ μεταμεληθήναι, καὶ
τοῦ δεσμοῦ τῆς ὑποσχέσεως ἀπολυθήναι μὰ δύνασθαι.

Λικμήτωρ ἀσιβών, βασιλεύς σοφός, και ἐκιβαλεῖ αὐτοῖς 36. τροχόν.

'Αφορισίης έστιν ως άχύρων ἀπό σίτα των μή θεόν τιμώντων λογισμών, άπό ίων τιμώντων αὐτόν, ὁ των παθών αὐτοπράτωρ σοφίας λόγοις τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ, τὸν νομιζόμενον ἀποδιαιρών ὁς καὶ δίκην τροχοῦ τοὺς τοιούτας ποναροὺς λογισμοὺς ἐκκυλίσει μακράν ἐξ αὐτοῦ.

Φως πυρίου, πυοά άνθρώπων ός έρευνα ταμεία ποελίας. 27.

Τό ἀνίσπερον φῶς Τὰς γνώσεως τοῦ τῆς δεκαιοσύνης ἡλίθ, συνεκτική ἐστε ζωή τῶν βλεπόντων ωρὸς αὐτὸν ὡς ἀρχίτυωνν καὶ ταῖς καθ' ὁμοίωσεν ἐργασίαις τῶν παναγάθων αὐτοῦ βελημάτων, τὸ κατ' εἰκόνα φυλασσόντων ἀμείωτον ζωή γὰρ τοῦ νοῦ, ὁ φωτισμός ἐστε τῆς γνώσεως τοῦ βεοῦ, ὁς ἐξεΤάζει τὰ βάθη τὸς διανοίας, τῆς δίκην κοιλίας κωρητικῆς τῶν κατὰ ψυχὴν βρώσεων εἶτε βρεπθικαὶ ταῦτης εἶεν, εἶτε λυμαντικαί.

Έλευμοσύνη και άλήθεια, φυλακή βασιλεί· και περικυκλώσυ- 28. στο έν δικαιοσύνη τόν Βρόνου αύτου.

Ή πρός τούς όμοφυείς συμπάθεια, και ή πρός θεόν άληθής πίτις, φυλακτικαί είσε τοῦ τῶν παθῶν κρατοῦντος ἀνθρώπου και περιλήψονται τὸ ἀρχικόν αὐτοῦ και αὐτεξούσιον, πάντως τὸ νοερόν ἐν ῷ προκάθηται πάντων τῶν ἐπὶ γὰς ἐν ὁρθὴ πρίσει τῶν κατὰ θεωρίαν και πράξιν νοημάτων τὰ και πραγμάΧΧ. των με συγχωρούση κατά μεν θεωρίαν, είς θεόν την κτίσεν πα-

29. Κόσμος νεανίαις, σοφίαι δόξα δε και πρεσβυτέρων, πολιά.
Εὐπρέπεια τοῖς νεάζυσε τῷ καινοποιῷ τοῦ πνεύματος χάρετε, ἡ τοῦ νοῦ ἐστε πρὸς Θεὸν ἄτμητος ἔνωσες κλέος δε τῶν πολιτευομένων κατὰ τὸ παλαιούμενον ῥητὸν τῆς γραφῆς, ἡ ἀποβολή ἐστε τῆς τῶν σωματικῶν παθῶν μελανότετος τὸ γὰρ παλασίμενον γράμμα, τοὺς κατ αὐτὸ πολιτευομένως τῶν κατ ἐνέρλόγοις σοφίας ἀπὸ πάντων τῶν ποιημάτων πρὸς τὸν ποιηγὰ ἔπεστρέφον, ἀπαλλάττει καὶ τῶν κατὰ διάνοιαν.

 Υπώπια καὶ συντρίμματα συναντά κακοῖς: πληγαὶ δὰ εἰς ταμεῖα κοιλίας.

Υπ' δήτο ανθρώπων, τιμωρίαι σωμαθεπαί, και άφανεις ψυχζε συντριβαί, δι' άπουσίων πόνων ἐπιφορᾶς, ἐπέρχονται τοῖς "Υπ' δήτο ἀνθρώπων, τιμωρίαι σωμαθεπαί, και ἀφανείς ψυ-

CAP. XXI.

Σοπερ όρμη ύδατος, ούλω καρδία βασιλίως έν χειρί θεού εδ έκν θέλη νεύσαι, έπει έκκλινεν αὐτήν.

Παπερ την τοῦ ὑἀκτος φορὰν ὁ ἀχετηγός ἄγει ἔνθα καὶ βούλεται, οὐτω καὶ ἡ παντοκρατορική τοῦ θεοῦ ἄὐναμις, τὰν ψυχήν τοῦ βασιλεύοντος εἶτ' ἀνθρώπων εἶτε παθῶν, φέρει ὡς αὐτῷ θεῷ βουλητόν τὴν μὲν τοῦ κρατοῦντος ἀνθρώπων, εἰς τιφέρον πάντως ἐκάςῳ, κὰν μὰ πρὸς Τοῦτο ἴσως ὁ βασιλεὺς ταῦτα ποιῷ, ἀλλ' ὑπὸ εὐνοίας ἡ μίσους ἐλκόμενος τὰν δὲ τοῦ παθῶν κυριεύοντος, ποδαγούσα πρὸς Τοὺς λυσιτελοῦντας αὐτῷ λόγους, ἢ τρόπους τῶν ἀρετῶν.

2. Πάς άντρ φαίνεται έπυτφ δίκαιος κατιυθύνει δε καρδίας ό · κύριος. *Ος δυ των άνθρώπων την καθά νόμες θείους έλεται πολι- ΧΧΙ.

τείαν, όραται μεν άνθρώποις παρ' έαυτω αμειμπτος: ό δε πάν
των δεσπότης θεός, προνοίας λόγοις και κρίσεως, άπαρεγυλί
τως πρός το άγαθον όδεύειν παρασκευάζει πάσαν ψυχών την τού
τοις έθελουσαν έπεσθαι.

Ποιείν δίκαια, και άληθεύειν, άρεστά παρά θεφ μάλλον, 3.

Τό πράττειν τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς, καὶ τὸ προσάγειν τούτῷ ὁμολογίαν ἀληθὰ, εὐάρεςὰ εἰσεν αὐτῷ ὑπὲρ τὸ νομικῶς προσαγόμενον καρ' ἐουδαίων αξμα Τῶν ঐυσεῶν' ἔλεον γάρ φησε Δέλω, καὶ οὐ Ͽυσίαν.

Μεγαλόφρων έφ' ύβρες, Βρασυκέρδιος.

'Ο μέγα πεπτημένος φρόνημα, έν τῷ ὑπερορῷν μέν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀνθρωσίνων σραγμάτων, ζετεῖν δὲ τὰ μεγάλα καὶ Θεῖα, θρασὸς ὑπάρχει πατὰ ψυχὴν διὰ τὴν κὐτῆς σωτηρίων, σαρκὸς μὴ φειδόμενος.

Λαμπτήρ θε ἀσεβών, άμαρ7ία.

Λύχνος δε 76ν άγημενων θεόν την ποελίαν, πέντεύθεν θεόν μά τεμώντων, ά της γαςρός Βεραπεία έστι φωτισμέν γάρ την τρυφάν είναι ύπολαμβάνουσεν.

'Ο ἐνεργῶν Βασαυρίσμαθα γλώσση ψευδα, μάταια διώκει, 6. καὶ έρχεται ἐπὶ παγίδας Βανάτου.

τρός Δεδν άγάπης άφισταται.

Ο έν ψευδοβρημοσύνη άπολησαυρίζων χρήματα, πολεί τὰ φλειρόμενα, καὶ εἰς βρόχους άπωλείας ἱμπίπλει, τῆς σωτηριώση, καὶ ακατῆν ἀνθρώπης ἐκκιχειρών, ἐκα τὰ αὐτῶν ἀκοθησαυρίση, τὰς πρός Δεδν ἀγάπης ἀφισταται.

"Ολεθρος ασεβέσεν επιζενωθήσεται" ου γαρ βούλονται πράσ- 7.

Τοις μι τιμώσε δι' άγαθοεργίας θεόν, ό ξένος τλε λογικές φύσεως ώς παράλογος ψυχικός καθ' άμαρτίαν θάνατος, ύποδεχθήσεται κατά προαίρεσεν καὶ γάρ οὐ θέλυσεν ούθοι πράττειν τὰς ζωογόνους τῆς ψυχῆς δεκαιοτάτας τοῦ θεοῦ ἐντολάς. XXI. Πρός τούς σπολιούς, σπολιάς όδους ἀποςτίλλει ὁ θεός ἀγνάς 8. δε και όρθα τὰ έργα αὐτού.

Τοίς κατά γνώμαν στριβλοίς, δοκεί διαστρίφεσθαι ὁ μετά όσιου όσιος ὑπάρχων θεὸς καθαρά και εὐθή τὰ ποιήματα αὐτοῦ πάντα γὰρ καλὰ τὰ ὑπό θεοῦ γεγονόθα και ὡς αἰτιατὰ, πρὸς ἐπίγνωσιν τούτου ὡς αἰτίου, τὸν ὑμέτερον νοδν ἀπευθύνοντα ἐπεὶ δὲ τοῦ θεὶΝ θελήματος ἐξετράπη καθὰ γνώμαν ἄνθρωπος, γέγονὲ τε και αὐτὸς προαιρέσει κακὸς, και σεπρίηκε και τὰ δε΄ αὐτὸν γεγονότα, κατὰ τὰν παράλογως χρήσεν κακά.

 Κρείσσον είκειν ἐωὶ γωνίας ὑωαίθρου, ἡ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας, καὶ ἐν είκω καινῷ.

κάλλιόν έστιν ἐν ἀσκεπή γωνία μεᾶ, καθήσθαί τινα, ἡ ἐν τοίχοις περικεχρισμένοις καὶ κεκαλλωκισμένοις, καὶ νεοκαθασκευάσυν καὶ ἀφανή ἐλομένου, τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίροντος ἐξάγεται ἐκ φυλακῆς ἡ ψυχὸ, καὶ ἄδη χωρεῖ πρὸς τὰ ἀπέραντα ἀγαθά: τοῦ ἐν τοῦ μὲν γὰρ τὸν καὶ ἐπίσξος τὰ ἀπέραντα ἀγαθά: τοῦ ἐν τοῦς τὰ ἀπέραντα ἀγαθά: τοῦ ἀκ τοῦς τὰ ἀπέραντα ἀγαθά: τοῦς τὸ τὸς κρείας καὶ ἄδη ἀνιᾶται ταῖς αἰωνίοις κολάσεσιν.

- Το. Ψυχὰ ἀσεβούς, οὖκ ἐλεφθάσεται ὑπὸ οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.
 Τὰν ψυχὰν τοῦ μὰ δι' ἀγαθοεργίας τιμῶντος θεόν, τῷ δεκαιοτάθη αὐτοῦ κρίσει παραπεμπομένην εἰς κόλασεν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐξελεῖται αὐτῆς.
- Ζυμιωμένου άκολάστου, ωανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος.

Του μά σωφρόνως βιούντος, τόν ίδιον πλούτον όποιός έςτη άσώτως καταναλίσκοντος, ὁ κατά ωράξιν πάσης κακίας άωαλλαγείς, ωροσεκτικώ Γερος γίνεται: μά ωαραζηλών τόν τοιούτου άλλά μάλλον κατασφαλιζόμενος έαυτόν, ώς ε μά τοῖς όμοίοις περιπεσείν: ὁ δὲ θεωρητικός, κατανοών τό τῆς άνθρωπίνης φύσεως άσθενὸς ἐν τῷ ἀκολασθαίνοντι ἀδελφῷ ἐωιγνώσεται τὰ ἐκυτοῦ· καὶ οὐ καταγνώσεται τοῦ ἀδελφοῦ. Luvett dinator napdiac doepaw nat paulitet doeper in mmore. XXI,

Κατανοεί ὁ ἀμέμετος πολιτευόμενος, τούς μὰ δι' ἀγαθοερ- 12.
γίας τιμώντας Βεόν, ὅπως κατὰ ψυχὰν κακῶς ἔχθσι καὶ διελίγχει Τούτες ἐν τοῖς παραλόγοις ἔργοις αὐΤῶν ὡς ἄν τὸν οἰκεῖον διερθώσωνται βίον, καὶ τὰς αἰωνίου ἡυσθῶσι κολάσεως.

*Ος φράσσει τὰ ώτα τοῦ μὰ ἐπακούσαι ἀσΩενούς, και αὐ- 13. τὸς ἐπικαλέσεται , και οὐκ έσται ὁ εἰσακούων.

*Ος τῷ είτε κατὰ εώμα είτε κατὰ ψυχὰν κακῶς έχοντε, καὶ βουθείας τῆς οἰασοῦν δεομένω, κὰ ἐπεκάμπ7εται, τὰ ὅμοια καὶ κὰτὸς πείσεται δεόμενος ἐν ἀνάγκας, καὶ μὰ εὐρίσκων τὸν βου-Θήσοντα· οὐκ ἐλειζται γάρ, ἐπειδὰ μὰ ἡλέησεν.

Δόσες λάθρεος, άναθρίπει όργάς.

14.

Μετάδοσες χραμάθων άνθρώπου τενός λελυθυία, πρός δεομένες, παταλλάττει αύτόν θεῷ, ὑπὲρ ὧν τοῦτον παρώργεσε τὰς. αὐτοῦ παραβάς ἐντολάς.

Δώρων δε 6 φειδόμενος , Αυμόν έγείρει Ισχυρόν.

O di din perdudian hi heragegone est Northal he gree Lond .

ilione actione.

Εύφροσύνη δικαίων, ποιείν κοίμα.

15.

Ηνευματική έστιν άγαλλίασες των κατά νόμους Βείους πολετευομίνων, πράττειν το κατά λόγον κρεθέν άγαθόν.

"Οσιος δε, ακάβαρτος παρά κακούργοις.

'Ο δ' ούτω πολιτευόμενος, ού νομίζεται παρά τοῖς τῆς καπίας έργάταις, καλώς τό καλόν έργαζόμενος ἀλλά δε ἀνθρωπαρίσκειαν τοῦτο και κενοδοξίαν ὑποκρινόμενος.

'Aνδρ $\overline{\omega}$ λανώμενος έξ όδοῦ δικαιοσύνης, έν συνοψωγή $\gamma = 16$. γάντων άναπαύσεται.

"Ανθρωπος έκτρεπόμενος τὰς κατ' ἀρείὰν τρίβου, μετὰ τῶν φιλοσωμάίων συναυλισβάσεται ἐν οἰς τὸ τοῦ Βεοῦ ανεῦμα οὐ καταμενεῖ, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.

'Ανόρ ένθεὸς , άγαπα εύρροσύναν , φιλών οίνον και έλαισν είς 17. πλούτον.

ΧΧΙ. 'Ο πύτυματικές χρήζων τροφός, την κατά ψυχέν ποθεί άγαλ. Μασεν άσκαζόμενος δαψελώς, τόν τε δίκαν οίνα ςυπτικόν πρός φυγάν Τός κακίας Δείον φόβον, καὶ τὸν δίκαν ἐλαίου ὑκαλείφοντα πρός ἐργασίαν τῶν (καλῶν) Δείον πόβου.

18. Hepenk Sapun di Emalou , Swoper. . .:

'Εξίλασμα δές ώς τό περικάθαρμα ό Απόλας άρμανευπε, τοῦ πολιτευομένε κατά θείες νόμες ές εν, ό παραβάτης... ές εν αύτων έξελεωμένε θεόν τούτω, έν τῷ διορθούσθαι αὐτοῦ τὸν βίον, δι' οῦ θεόν παράργισεν ὁ γάρ κατά θεόν ζῶν, τὸν μὰ οῦτω ζῶντα, ταϊς έαυτά παρακνέσεσι προσάγων θεῷ, καταλλάττει τοθτου αὐτῷ.

 Κρείσσον οίκειν ἐν γῷ ἔρθμος, ἡ μετὰ γυναικός μαχίων καὶ ὁργίλου.

Ποπερ το άξυγά τενα είναι και μεμονομένου οίκει», κάλλιου ότεν ύπερ 7ο συνοικείν γυναικέ έρισΓική είκε οργιζομένη, ούτων κάλλιον έστι και τώ νώ άπλη έν θεώ μένειν, έξω των όντων γενομένω, η συνοικείν τη φελουτίκη και πρός όργην όξιως κινούση Γαϊς άκαιροις ένστάσεσεν έλληνική σοφία.

20. Θησαυράς ἐπιθυματός ἀναπαύσεται ἐπὶ σ7όματος σορού.

'Ο ἐν Δεῷ ἀποπεπρυμμένος, παὶ ἐράσμιος πλοῦτες τῶν μυςερίων αὐτοῦ, ἐμφιλοχωρήσει τῷ διδασκαλικῷ λόγῳ τοῦ τὰ θεῖα δυτας, πλουτίζων αὐτοῦς.

"Αφρονες δε ανδρες, καθαπίονται αὐτόν.

Ol δ' άλογίστως βιούντις άνθρωποι, τόν είρημένον αλούτον παρά του διδασπάλου διξάμενοι, άφανίσουσε τούτον μεδ' όπωσουν αυτόν βουληθέντες έποργάσασθαι.

21. 'Οδός δεκαιοσύνης, εύρησει ζωήν και δόξαν.

Τό τὰ πράγματα κρίνειν δράως, και 76 πρός ἀνάρωσους συμπαθώς διακείσθαι, άξει κατὰ θεωρίαν και πράξιν τόν οὖτω τὰν οἰκείαν ζωὰν διεξάγοντα, εῖς τε τὰν ἐν πνεύματι ζωὰν
τοῦ νοῦ, τὸν τᾶς γνώσεως φωτισμόν, καὶ εἰς τὸ τοῦ βία δε'
ἀγαθοιργίας λαμπρόν και ἐπίδοξον.

Πόλεις όχυρας έπέθη σοφός.

CXL

Εσί 7ὰς τεθεμελιωμένες καὶ κατασφαλισμένες τῷ εἰς θεὸν 22. πέρει ψυχὰς, ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, τῷ σοφωτάτη αὐτοῦ προυοία καὶ κρίσει, ἀνέλθε καθυσιοτάξας αὐτῷ ταύτας, ὥστε μὰ εἰς ἀλογίαν τρέκεσθαι.

Καὶ καθείλε τὸ ὁχύρωμα, ἐρ' ῷ ἐποποίθεισαν οἱ ἀσεβείς.
Καὶ περιείλεν ἐξ αὐτών τὸ τῆς σαρκὸς φρόνομα ἐρ' ῷ τὰ μὰ τημώντα θεὸν τῆς πονηρίας πνεύματα, ὡς τινι κακίας ὁχυρώματι, τὸ ἄπαν θάρὸος ἐπίπθηντο δεὰ τὰν ἀπάθεις» τῆς σαρκὸς, τὰν ψυχὰν πείθοντα δυσπαθή.

Ος φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὰν γλώσσαν, διατηρεί 23... ἐπ βλίψεως τὰν ψυχὰν αὐτοῦ.

'Ο ἐν λόγοις ἐγκικτευόμενος, μετὰ περισκέψεως βραχέα φθεγγομενος, φυλάσσει τὰν ἐδίαν ψυχὰν τὰς ἐκ μεταμελείας τῶν ὡς ἔτυχε λεγομένων, λύπης ἀνέπαφον.

Θρασύς και αὐθάθης και άλαζών, λομός καλέξται.

24.

Ο του άδελφου μὰ φειδόμενος, άλλ' άνηλεως αύτόν τιμωρών, και λέγειν κατ' αύτου αύθαδιαζόμενος κάν ύπὸ νόμε θείε πρὸς πούτο κεκώλυται καὶ τοῦ όμοφουῦς κατεπαιρόμενος, καὶ κατευτελίζων αὐτόν, φθορεὺς όνομάζεται, ὡς ἔργφ καὶ λόγφ καὶ ψυχής διαθέσει, τὸν πλησίον αὐτοῦ βλάπτειν ἐπιχειρών.

"Ος δε μνησικακεί, παράνομος.

*Ος δὲ μνημονεύει τοῦ παρά Τινος συμβάνΤος αὐτῷ λυανροῦ, καὶ μὰ τηρεῖ ἀγάπην πρὸς αὐτὸν καθαράν, παραβαίνει Τὸν διακελευόμενου νόμου, ἀγαπῶν τὸν πλησίου ὡς ἐαυτὸν εἰ καὶ μὰ βλάβην τούτω ἐπάγει τενά.

Επιθυμίαι όπυς ρόν άποπτείνουσιν.

25.

ΑΙ παράλογοι των κατ' αξοθησιν έδέων δρέξεις, τον ράθυμον πρός την των Βείων έντολων έργασίαν, νεκρόν αποτελούσι κατά ψυχήν.

Οὐ γὰρ προαιρούνται κὶ χεϊρις κύλου ποιείν τι.

Αὶ γάρ τῆς τούτυ ψυχές πρακθακαὶ δυγάμεις, διά τό τοίς

ΧΧΙ ματαίοις άποσχολείσθαι, οὐκ ἐργάζονταί τι κατὰ προαίρεσεν άγαβόν δβεν νεκρός ὁ τοιοῦτος καθά ψυχὰν ἀποδείκνυται ὡς ἀν πρός τὰν τοῦ καλοῦ ἐργασίαν ἀκίνατος.

26. 'Ασιβάς ἐπιθυμεί όλην Τάν άμέραν ἐπιθυμίας κακάς.

'Ο μή δι' άγαθοεργίας τιμών του θεόν, παρά πάσαν αύτου την ζωήν, άλογίσθως ών ου θέμις όρέγεται.

'O de dinneog ebest unt oinfeiper apredag.

Ο δε πατά νόμες θείες πολιτευόμενος, μεταδίδωσε τε τών οἰπείων τοις χράζεσε, παι σπλάγχνον οἰπτιρμών ὑπανοίγει τούτοις ἀνυποστόλως.

27. Θυσίαι άσιβών, βδίλυγμα πυρίω καὶ γάρ παρανόμως προσφίρουσιν αὐτάς.

Τὰ ἐξ ἀρπαγὰς προσαγόμενα Τῷ πάντων δεσπότη , παρὰ Τῶν μὰ τεμώντων αὐτὸν δεὰ τὰς τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίας , μεσητά εἰσε παρ' αὐΤῷ- ἐπειδὰ παραβαίνοντες οὖτοε , τὰν δια- κελευομένην ἐντολὰν , ἀπὸ οἰπείων δεκαίων πόνων τεμῷν τὸν κύ- ρεον , ταῦτα προσάγουσεν.

28. Μάρτυς ψευδάς άπολείται.

'Ο το προσκείρως ήδυ ψευδώς έπκενών δαίμων, καὶ άσατῷν ἐπεχειρών, τὴ σχέσει τῶν φθειρομένων τον ἄνθρωπον, ῶςε παραβάτην αὐτὸν ἀποδειχθήναι τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν, τῷ ἡτοιμασμένο, αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ πυρὶ αἰωνίο παραπεμοβήσεται.

'Ανάρ όδ ύπήκους φυλασσόμενος λαλήσει.

Ο δε θεφ ύπακούων, και τάς άγιας αὐτοῦ τορῶν ἐντολὰς, διατηρῶν ἐαυτόν τὰς σατανικὰς ἀπάτης ἀπείραζον, ἔργοις καὶ λόγοις τὸ ὅντως ὁμολογάσει ἀγαθόν, πρὸς τὰν τῶν ὁρώντων, καὶ ἀκουόντων ὡφέλειαν.

29. 'Ασιβάς άνάρ, άναιδώς ύφίσταται προσώπη.

Ο μα τιμών τον αλόθειαν ανθρωπος, τον ταύτος έπί ταζς παραλόγοις αὐτοῦ πράξεσεν έλεγχον, ἀναισχύντω ὑπορέρει όψει.

'Ο δε εύθύς, αὐτός συνικέ τὰς ὁδούς αὐτού.

👽 🗗 άληθης, άγων διά τιμές την άληθειαν, είκοθεν έπι- ΧΧΙ. γινώσει, είκού τι προσπταίτι θοξό και μεμφόμενος άὐτῷ, έπιμελείται, Της των σφαλερών έργων άὐτοῦ διορθώσεως.

Ούχ έστε σοφία, ούχ έστεν άνδρεία, ούχ έστε βουλή κατ: 30. έναν7ε κυρίου.

Ούχ ύπάρχει άνθρωπίνη σοφία, είτ' άνδρεία, είτε περίσκεψες, άντεπεσείν θεῷ δυναμένη σφάλλει γὰρ οῦτος τοὺς συνείδος και περιτρέπει τοὺς ίσχυροὺς, και βελάς έθνων διασκεδάζει ἡ δὲ βουλὰ αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αίωνα:

Ίππος έτοιμάζεται εἰς ἡμέρου πολίμου.

5r.

Εὐτρεπίζεται κατὰ πράξεν ἡ ἄλογος πάρξ παρά τοῦ ταύτρ ἐποχυμένου, ὡσῶ ἐπεσθαι τούτφ ἐτοίμως, ὁπόταν οῦ/ος φωτὶ γνώσεως αἴσθηται τῆς τοῦ νοητοῦ ἐχθροῦ κατὰ τῆς ψυχῆς ἐπελεύσεως.

Пара в пиріви й ВофЭсів.

Τήν δέ κατ' αύτου νίκην ὁ δεσπότης πάντων Βεός δίδωσεν εί μή γάρ ούτος ταυτην παράσχη, είς μάτην ἐκοπίασεν ὁ τῷ εἰρημένω ἐχθρῷ ἀντεταττόμενος.

CAP. XXII.

Αίρετώτερου δυομα καλόν, \$ πλούτος πολύς.

T. X

Προτιμωτίρα ή έπ' ἐναρέτφ πολιτεία ἀγαθή φήμη, ὑπὶρ τόν φθειρομενον πλοῦτον δεά τε Τὸ, λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἄμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ, ἐνακόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἡ μὲν γὰρ τοιαύτη φήμη, διεγείπλοῦτος πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον τοῦ ἐναρέτου ὁ δὲ πλοῦτος περισπᾶ, καὶ τὸν νοῦν πολλάκις ἀπὸ βεοῦ διασπᾶ.

Υπίρ δὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, χάρις ἀγαθή.

Υπέρ δε του προσαγόμενου παρ' αυθρώπων θεώ, δίκην μεν άργύρου καθαρόν και σώφρονα βίου, δίκην δε χουσίου δοκτιου του τη καιένο, των πειρασμών και άμείωτου, ή πανάγαθός έστε

- XXII. του άγία πνεύμαθος χάρες: ούχ ἄξια γὰρ τὰ παθήματα του νύν καιρού πρός τὴν μέλλουσαν ἀτοκαλυφθήναι δόξαν.
 - 2. Πλούσιος και πτωχός συνάντησαν άλλάλοις άμφοτέρες όλ ό

τος, ερχωρισηω»:

Τις απόριστος, εξεε τος σωματικός πλούτος εξεε τος περιστικός πλούτος εξεε τος περιστικός πλούτος τῶ ἐνοξεξε τος πενταμένου το περισσός ἀναπληρούντος τῷ ἐνοξεξε το ὑστέτος απόριστος τῷ ἐνοξεξε τὸ ὑστέτος τὸ ἀναπληρούντος τῷ ἐνοξεξε τὸ ὑστέτος τὸ ἀναπληρούντος τῷ ἐνοξεξε τὸ ὑστέτος τὸ ἀναπληρούντος τῷ ἐνοξεξε τὸ ὑστέτος καὶ σὰναμματικός καὶ τὰ περί ἀμφοτέρους ἡκονόμησεν ὁ κύριος, τος καὶ τὰ περί ἀμφοτέρους ἡκονόμησεν ὁ κύριος, τὸ ἀξ πέτος καὶ τὰ τὰ περί ἀναμματικόν πλούτον εξτε τὸν πνευματικόν καὶ τὸν κατὰ τὸ περί ἐνοξεξες τὸν ἀναμματικόν καὶ τὸν κατὰ τὸ περί ἐνοξεξες τὸν ἀναμματικόν καὶ τὸν κατὰ τὸν περί ἐνοξεξες τὸν ἀναμματικόν καὶ ἐναμματικόν καὶ τὸν κατὰ τὰ

 Πανούργος ἰδών πουπρόν τιμωρούμενον, κραταιώς αὐθός παιδεύιται.

'Ο φρόνιμος, θεασάμενος κακούργου κολαζόμενου, δεορθούται λίαν αὐτός, ἐφ' οῖς ἔσως καλῶς μὰ ποιεῖ· κἀντεύθεν φυλάττεται τοῦ εἰς κόλασιν ἐμαισεῖν.

Οί δε αφρονές, παρελθόντες έξυμεώθησαν.

Oi δ' ἀσύνετοι, παραδραμόντες καὶ μὰ προσέχοντες τῷ διὰ τὰν κακίαν αὐτοῦ Τιμωρκμίνο, ἀπώλεσαν τὰν ἐντεῦθεν ἀφέλειαν.

 Γενεά σοφίας, φάβος πυρίου, καὶ πλοῦλος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

Ή ἐν σοφία κατὰ Δεὸν τελειότης, γεννάζαι ἀρχομένο μέν ἀπό τοῦ Δείου φόβου, ὅς ἐστι κακῶν ἀποχὰ, προκόπτουσα δὲ εἰς τε τὸν κατ' ἀρετὰν πλοῦζον, καὶ τὰν περὶ τῶν ὅντων ἀληΔὰ δόξαν, καὶ τελειουμένη εἰς τὰν ἐν Δεῷ μακαρίαν ζωὰν. ὅταν ὁ νοῦς πάντα τὰ ὅντα διαβὰ, καὶ ἐν Δεῷ ταπαπαύση τῷ Ϭντως τούτου ζωῆ.

 Τρίβολοι και παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολεκῖς: ὁ δὶ φυλάσσων τὰν ἐαυτοῦ ψυχὰν, ἀφέζεται αὐτῶν.

Έν ταξς παρεκτετραμμέναις της Δείας έντολης κυτά τε θεωρίαν και πράξευ πορείαις, βάλλεται ή ψυχή, ώς τεσε τρεβόλοις, τοξε του ταύτης τρεμερούς πάβεσευ ψή ών και ώς ύπο τενων παγίδων άλίσκεται εἰς ἀπώλειαν ἀπόσχηται δε τῶν τοιέτων κα- ΧΧΙΙ. Βῶκ, ὁ τηρῶν τῆν ἐδίαν. ψυχὰν., ὡςε τῆς ἐντολῆς μὰ ἐκτρέπεσΒαι.

: Πλούσιοι πτωχών Ερξουσιν.

7.

Al πλουτούσαι ψυχαι ώς λογικαί σοφίαν, τὰ ταύτης δι' άλογίαν ἐνδεϊ σώμαζα ύποτάξησεν, εἰ βυληθεϊεν, πρὸς τὰν τῶν θείων ἐντολῶν ἐργασίαν.

Καὶ οίκεται ίδιοις δεσπόταις δανειούσιν.

Καὶ τὰ δούλα τῶν ψυχῶν σώματα, ταῖς διοποζούσαις αὐτῶν ψυχαῖς, ὡς τι ἀάνειον παρέξασι τὰν περὶ τὰς ἀρετὰς φιλοπονίαν, καλὰ τὸ παρόν ἔνα τῆς πνευματικής εὐφροσύνες κατὰ τὸ μέλλον ταύταις συναπολαύσωσεν.

O oneipus gaüla, Seplose naná.

8.

· α περί το γεώδες σκόνος, δίκην σπόρε φαύλες λογισμούς καταβάλλων, δρέψεται κατά πράξιν την άμαρτίαν.

Πληγήν δε έργων αύτου συντελέσει.

Τεμωρίαν δε δεά τάς πουτράς πράξεις αύτου συγκομίσεται.

"Ανδρα έλαρον και δόταν άγαπα ο θεός.

'Αγαπά ὁ θεὸς ἄνθρωπου ὑγιώς φρουούντα, και προσφέρουτα τούτω κατά πράξευ τὰς ἀρετάς.

Ματαιότητα δε έργων αύτου συνθελέσει.

Τό δὲ περὶ τὰ πρόσκαιρα φελόκουου αὐτοῦ, τέλεου καταπαύσει: ἀπὸ τῶν καρόντων πρὸς Τὰ μέλλουτα ὅλου μεταβιβάσας τὸν πόθου αὐτοῦ.

Ο έλεων πτωχόν, αὐτός δεατραφήσεται.

g.

'Ο Βείου λόγα διδασκαλικώς τῷ τούτα μεταδιδούς ἐνδεεῖ, αυτός τραφήσεται μάλλον κατὰ ψυχὴν ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτφ μόνφ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν παυτὶ ρήματι ἐκπορευομένφ ἐκ ζό-ματος αὐτοῦ.

Των γαρ έαυτου άρτων δέδωκε τῷ πτωχῷ.

Τοῦ γωα τρέφοντος τὰν αὐτοῦ ψυχὰν Δείε λόγε, τῷ χράζοντε Τούτε μετέδωκε καὶ με Ταλαμβάνει τούτε τρανώτερον, ὡς ἀν δύναιτο πολλοῖς ἐπαρκείν.

HPOKOIHOY

ΧΧΗ. Νίκην και Τιμήν περιποιείται ο δώρα δούς.

Τὰν κατά τῶν παθῶν νίπην , καὶ τὰν παρὰ θοῷ δόξαν ἐαν-τῷ πάντως περιποιείται ὁ προσάγων \Im εῷ ὡς τινα δῶρα τὰς ἀριτάς.

Τὰν μέν τοι ψυχὰν ἀφαιρεϊται τῶν κεκτυμένων.

Κάντευθεν την έκυτου άφαρπάζει ψυχην άπο των έχοντων ταύταν της πουπρίας πνευμάτων τη άμαρτία κίχμαλωθον.

γ10. Εκβαλε έκ συνεδρίου λοιμόν.

Απέλασον του μεταδιδόντα της έαυτου κακίας και τους λουπους, από των συνεδριαζόντων είς βουλευτήριου.

Καὶ συνεξελαύσεται αὐτῷ νείκος: όταν γάρ καθίση ἐν συνεδρίο, πάντας ἀτιμάζει.

Καὶ συναπελαθήσεται τούτω φελονεικία, έπόταν γκρ ούτος

11. Άγαπῷ πυρίος όσίας παρδίας.

Ο δεσπότης πάντων Βεός , άγαπζ μέν ψυχάς , σαρκός ύπερορώσας , και κατά του πνευματικόν νόμον πολιτευομένας.

Αεκτοί, δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι.

Προσδέχεται δε συμπαθώς, ἡπλωμέναις ἀγκάλαις, τοὺς διά μετανοίας, πάσης άμαρτημάτων κηλίδος έαυτοὺς ἐκικθάραντας.

Χείλεσε ποιμαίνει βασιλεύς.

'Ο πάντων βασιλεύων Βεός, άξιῶν σἰὰ τῶν άγιων αὐτοῦ ἐντολῶν τῆς ωροσηκούσης ωρονοίας, τοὺς δεχομένως ἐκόντας τὸ ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, ἐπάγει μὲν αὐτοὺς τῆς φθοροποιοῦ κακίας, ἄγει δὲ κατ' ἀρετὴν πρὸς τὸ ἀγαθόν.

12. 'Οφθαλμοί πυρίου διατηρούσεν αίσθησεν.

Οἱ δὲ λόγοι τῶν ὅντων , οἶς ῶς τισιν ὀφῶκλμοῖς αὐτὸς ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης τὰ πάντα ὁρῷ , γινώσκων ταῦτα πρὶν γενέσιως αὐτῶν , ἐκ τῷς σοφίας αὐτοῦ δεὶ ῷς καὶ ἐν ῷ Τὰ πάντα ἐποίκσεν , οἴά Τικες ἀκΤίνες αὐτοῦ τοῦ τῷς δικαιοσύνης ἡλίου , ταῖς μὲν Βεωρικαῖς τὰς ψυχᾶς δυνάμεσε παρέχουσε τὸ τὰ ὅντα ἡρῷν ὡς ἔχυσε φὐσεως αὐτοῖς δὲ τοῖς οὐσε Τὸ οῦτως ὁρῶσθαι

S.

13.

14.

διαφυλάττυσε, και μη κατ' αίσθησεν τη Τών όρατών επεφανεία ΧΧΗ. έναπομένουσε την γνώσεν της άληθείας.

Φαυλίζει δε λόγους παράνομος.

Διαβάλλει δὲ τοὺς τὰς προνοίας λόγες ὁ τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς παραβαίνων, ὁπόταν μὲν τῶν ἐδέων μὰ ἐγκρατεύςται, βαρείας καὶ δυσκατορθώτες ἀποκαλῶν τὰς σωτηριώδεις τοῦ θεοῦ ἐντολὰς, ὁπόταν δὲ μὰ ὑπομένη τὰ θλιβερὰ, ἀδίκως πάσχειν οἰόμενος, καὶ οὐχ ἐαυτὸν, ἀλλὰ θεὸν αἰτιώμενος.

Προφασίζεται και λέγει όκναρὸς, λέων ἐν τοῖς ἀδοῖς.

Ο πρός πράξιν και Δεωρίαν ράθυμος προβάλλεται άφορμάς, σύτωσι λίγων κωλύει μου το πρόθυμον τζε έν ταϊς έντολαϊς πρός θεόν κατά πράξεν πορείας, παρεθρεύων ταύταις, ό δίκου λίοντος ζετών άρπάσαι μου τὸν ψυχὸν σατάν.

Έν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

Καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν διαρθορὰν πλάτει τῆς φυσικής τῶν ὁρωτῶν ὑεωρίας, ληστεύοντα τὰ ὑπ' αὐτῶν τῆς πουκείας πνεύματα, ἀναιρεῖν με ἐπεχειροῦσε τὸν νοῦν, διὰ τῆς κατ' αἴσθησεν πλάνης, πρὸς ζόφον ἀγνοίας τοῦτον σπεύδοντα κατασπάν.

Βόθρος βαθύς, στόμα παρανόμου.

Του υπραβάντος δαίμονος του λόγου από δυ γέγους, καὶ Βεου ἀποστάντος, αι υποθέκαι λάκκω βαθυτάτω έοικασι» ότι ὁ ταύταις κατ' ἐνέργειαν περιπίπτων, Του κατ' ἀρετήν παύσται δρόμου.

'O de prophete und nuplou, emneuerrar ele nurov.

Περιπίπτει δ' αὐταῖς, ἐν Βεός ἀποστρέφεται. ὡς τὰ ἐναντία ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τροαιρούμενον ἐγκαλαλιμπάνων τόν τοιθτον εἰς Τόν κατ' ἐνέργειαν τὰς άμαρτίας ἐμπεσεῖν βόθυνον καὶ μαθεῖν ἐκ τῆς ωείρας αὐτῆς οῖόν ἐστε κακόν τὸ ἀπαστεῖν αὐτῷ κυβεινόνε πάντων ὑπάρχοντε, καὶ πείβεσθαι τῷ ἐχθρῷ, κὰντεῦδεν ἐπικαλέσασθαι τοῦτον, ὅσθε χεῖρα βοκθείας ὀρίζαι αὐτῆς, καὶ τοῦ τῆς ἀπωλείας βοθύνου ἐξαγαγεῖν.

Είσιν όδοι κακαί ένώπιον ανδρός, και ούκ άγαπζ του άπε-

XXII. στρίψαι απ' αυτών αποστρέρειν δε δεί από όδου σπολείς και κακής.

Υπάρχουσε διαλογισμοί άνθρώπου Γινός, εἰς πράζεις κακίας ἐν γνώσει αὐΤοῦ φέροντες, καὶ οὐκ ἐρῷ, φεῦ, ὁ τοιοῦτος τοῦ ἐπιτρέψαι τὰν διάνοιαν αὐΤοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ πρός τὸ ἀγαθὸν δίον δέ ἐστιν ἐπιτρέφειν ἐκ τῆς κατ' ἔλλειψεν τὰς ἀρετὰς καὶ ὑπερβολὰν παριγκεκλιμένης μὲν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ πορείας, εἰς κραμνοὺς δὲ κακίας φερούσης καὶ βάραθρα.

15. Ανοια έξηπται καρδίαν νέου.

'Αφροσύνη έξηρτηται της ψυχής 7ου έτε καθ' ήλικίαν νεά-Κοντος.

'Ράβδος δε και παιδεία μακράν απ' αύτου.

Οἱ δὶ πλήττον Τες τοῦτον δίκην ράβοθε ἐλεγκτικοὶ λόγοι, καὶ εἰ πρός τὸ δίον ἐνάγοντις, πόρρω ἀπ' αὐτοῦ ἀπελαύνονται, μὰ παραδεχομένου τοπαράπαν αὐτοῦς, διὰ τὸ τὰν διάνοιαν αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐγκιῖσθαι τοῖς πουπροῖς.

τ6. Ο συκοφαντών πένετα, πολλά ποιεί τὰ ἐαυτοῦ κακά.

'Ο ψευδώς λόγων κατά τενος πενομένε, την μέν έαυτου κακίαν αύξει έπε πολύ.

Aidwar de mhousip en' idessour.

Επ' έλαττον δε την του πλουσίου, πρός δυ κατείπε του πένητος δτε αυτής και της τούτου βλάβης αίτεος γίνεται.

17. Λόγοις σοφών παράβαλε σόν ούς.

Ταϊς διδασκαλίως των Βείου λόγου μετειληφότων, και τά Βεία φρονούντων, ύπόβες την σην άκοην έτεροδόζοις όλως μή ύπακούων.

Καὶ άκους ἐμών λόγων.

Κάντευθεν κύτης έμου της σορίας ένωτίζου τούς λόγους.

Τὰν βὲ σὰν καρδίαν ἐπίστεσον, ἔνα γνῷς ὅτι καλοί εἰστ. Κατὰ δὶ τὰν διάνοιὰν σου πρόσχες, ὡς ἀν καταλάβης ὅτι Τἰσίν ἀγαλοί. Καὶ ἐὰν ἐμβάλης αὐτὰν εἰς τὰν καρδίαν σε, εὐφρανοῦσε σε ΧΧΙΙ. ἄμα ἐπὶ σοῖς χείλεσεν.

Και έλα είσαγάγης τούλους είς την ψυχήν σου, γενήσον-Λαί σοι χαράς πνευματικής πρόξενοι άμα τη διανοία σου ένιότε περιφερόμενοι και λοίς χείλεσεν είτε Βεόν διά τούτων ύμνολογούνλος σε, είτ' άνθρώπους διδάσχοντος τὰ συνοίσοντα.

Ίνα σου γένοται έπὶ πύριον ἡ έλπίς.

19.

Όσως ύπάρξη σου πάσα ή έλπες έπε του του παυτός δεσπότην Βεόν, μόνα φρονούντος και λαλούντος 7% Βεζα.

Καὶ γνωρίση σοι 7κς όδοὺς αὐτοῦ.

Καλ γνωτάς σοι ούτος ποιήση τὰς εἰς αὐτόν φερούσας κατὰ γνώσεν καὶ ἀρετήν πορείας πέρας ὑπάρχουτα τῶν μὲν γνωτῶν, ὡς ἀλώβειαν τῶν ὅὲ πρακτῶν, ὡς ἀγαβόν.

Καὶ σὸ δὲ ἀπόγραψαι αὐτάς ἐαντῷ τρισσῶς.

20.

Και αὐτὸς δὶ ἐντύπωσον τοὺς τοισύτους λόγους ἐν σεκυζῷ τριαδικῶς, κατά τὸ τῆς ψυχῆς σου μέγεβος· ὑφαπλούμενον εξς τριαδικῶς, κατά τὸ τῆς ψυχῆς σου μέγεβος· ὑφαπλούμενον εξς τε τὴν κατ αἰσθησιν καὶ τὴν κατὰ διάνοιαν καὶ τὴν κατὰ νοῦν τῆς ἐννοίας αὐτοῦ προχειρότατον· ἐχομένης δὲ κατὰ διάναιαν τῆς τῆς ἐννοίας αὐτοῦ προχειρότατον· ἐχομένης δὲ κατὰ διάναιαν τῆς τῆς ἐννοίας αὐτοῦ προχειρότατον· ἐχομένης δὲ κατὰ διάναιαν τῆς τῆς ἐννοίας αὐτοῦ προχειρότατον· ἐχομένης τῆς πολλούς ἀλλ' οὐ πάντας διὰ τὸ ἐπαναβεβηκὸς βελτιοῦν δυναμένης, καὶ ἀναφερούπάντας τοὺς τῆς σοφίας λόγὰς εἰς θεολογίαν πατὰ νοῦν, τὴν κάντας οἰκοῦν τοὺς τῆς σοφίας λόγὰς εἰς θεολογίαν πατὰ νοῦν, τὴν κάντας οἰκοῦν τοὺς τῆς πορίας λόγὰς κὰ ἀναφερούπάντας τοῦς πάσε, διὰ Τὸ ὑπεραναμένος αὐτῆς καὶ κρυφιώτατον.

Είς βουλήν και γνώσεν έπι το πλάτος τής καρδίας σου.

Ούτω δε τούτους τη ψυχή σου έγχάραξον, πρός διάκρισεν τε των πρακτών, και κατάλεψεν των Θεωρητών τούδω γάρ τω τρόπω, τό όντως άγαθόν ἀπό του νομεζομένου διακρενείς και γνώση τὰ όντα ὡς ἔχουσε φύσεως. Διθάτκω οὖν σε ἀλεθὰ λόγον, καὶ γυῶσεν ἀγαθὰν ὑπακούεεν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀλκθείας τοῖς προβαλλεμένοις σοι.

Παιδεύω σε τοίνου του Βείου τές άληθείας λόγου, και την τούτε εν πυεύματε γυώσεν ώσιο άμα και νοι προσδέχετθαι και μαυβάνειν. ώς αν ώσε πρός Τούς έρωτώντας αι άποκρίσεις σου άληθείς ει μά γάρ τύχες διδασκαλίας άληθούς, ού γενήση δεσσασκαλος άληβείο.

Μὰ ἀποβιάζου πένεται πτωχός γάρ ἐστινι καὶ μὲ ἀτιμάσες
 άσθενη ἐν πύλαιςι ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐθοῦ τὴν κρίσεν, κκὶ ρύση σὰν ἄσυλον ψυχάν.

τος κινορίνου 4 με τος αρεγόρο κατακδίαεως.

αει τα και, αιτον, και ας εξέγλε αου την ήν.Χψι αξώπτοι φας
που αιτον, τὰ λαὐ ιρεύ κυδεύ εξεκε ψαρειε, και κός εξεταμίναν, εναγός ξεπδίαν ειααλολος αδάξετε φαρειε των φασψι είκο Χτούπρου ταΧογακοτα ' αμοσεσφική αστ γρατίε των φασψμίνοι και προκο πεδη ατδοάς γεξεσι και γολοπε είς φεδα Επό χετα Χτούπρου το Χογακοτα ' αμοσεσφική αστ γρατίε των φασψείκο Χτούπρου το Τος κοροποίος κέξεση και γολοπε εξετ Επό και περί της προκομές της κατακδίαεως.

24. Μὰ ἴσῶι ἐἰαϊρος ἀνδρὶ ῶνμώδει· φίλφ δὲ ἀργίλφ μὰ συναν-25. λίζα· μέποτε μάῶμς τῶν ἀδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβη βρόχους τἢ σఫ ψυχὸ.

κατασεαλήσεε αου τήν ψυχήν.

Τον λυπήσαν]α, μέτε αυναναστρέφου προσφελεί αυτ τεν άμυνοΤίνο τον καζά τι τούτον λυπήσανται μέ πους ώς τενος γύμες
Τον λυπήσαν]α, μέτε αυναναστρέφου προσφελεί αυτ τεν άμυνοΜή έσο συνεργές άνθρώπο όρε/ορένο άντελυπέσαι τον τού-

ι6. Μή δίδου σεαυτόν εἰς έγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον.

Ναδακταδίζοντα βίος της κειδηλήτερος κατά του αιαγείας αδο αιαγείας και εξέ την αρδίος ελληση αποφορώσει ταπτάς το Χρέας της αδεΜη απλασιάζαισε τη ααδιή αδος έχουαγείας και το καδος.

 Έλν γάρ μὰ ἔχη πόθεν ἀποτίσς, λέψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ Τὸς πλευρᾶς σου. λυβλοσεται παυτός άγωλος, ζημιωλείσα και αύτην ήν είχε πρόσκαιρον ἀνάπαυσεν ἐν σαρκί.

Μή μέταιος όρια αίώνια, α έθεντο οί πατέρες σου.

Μή μετατίθει τὰ όρθὰ τῆς ἀληθείας δόγματα, ἄ σοι καραδεδώκαστιν οἱ τῆς ἀληθείας διδάσκαλοι· αἰχιαλωτίζων ταῦτα πρὸς παραλόγους δόξας τινάς.

'Ορατικόν άνθρα, καὶ όξύν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, βασιλεῦ- 29. σε δεῖ παρεστάναι, καὶ μὰ παρεστάναι ἀνδράσε νωθροῖς.

Θεωρητικόν και πρός ωράξεις έτοιμότατον αυθερωσόν, λογισμοῖς ἐεῖ ωειθαρχεῖν θείοις, και ἐννόμως ἐωιστατοῦσε τοῖς
ωράγμασε, και μὰ ἀνθρωωίνοις και ωρός ἐργασίαν τοῦ καλοῦ
ἐεὰ τὸ τὰς ἀρετὰς ἐκίπονον ἀποκναίασεν * ὁπως ταῖς θεωρητικαῖς * Confer
και ταῖς πρακτικαῖς τῆς ψυχῆς δυνάμεσε τὰν γνώσεν καὶ τὰν ἀρεΤὰν ἐνεργῶν, εἰς θεὸν, ὡς ἀλήθειαν καὶ ἀγαθόν φέρηται, καὶ
μὰ μακρύνηται τούψου, τῆ σχέσει τῶν ὑλικῶν ἀπατώμενος, καὶ
περὶ ταῦτα μόνα καταγενόμενος.

C A P. XXIII.

Εάν παθίσης δειπνείν έπὶ τραπέζες δυνάτου, νοητώς νέει τὰ ν. ε. παρατεθέμενά σοι, και ἐπίβαλλε τὴν χείρα σου.

Έλν εἰς ἀπάθειαν φθάσχε, παυσάμενος τὰς πρός κακίαν κενόσεως, ώστε του οὐρανοῦ καταθάντος ἄρτου δύνασθαι μεταλαμβάνειν, ἐπὶ τοῖς ὡς ἐν τἰσσαρσι ποσὶ τοῖς στοιχείοις ἰστα-

The Part of the Party of the Pa

XXIII. μένες πτίστως του παντοδυνάμου θεού, μή κατ' αξσθησιν ταύτης ἀπόλαυε· άλλά τά κατά το φαινόμενου σοι προκείμενα εξδη ταύτης, νοιρώς καταλάμβανε, τούς τούτων λόγες συλλέγων, καξ κατ' αὐτούς ἐπιχείρει πράττειν τὸ ἀγαθόν.

Είδως ότι τοιαύτα σε δεί παρασκευάσαι.

Τενώσκων ότι μιμείσβαι βεόν τοξ έργοις όφείλεις, κερνών κατά γνώμην τὰς ἀναλογούσας τοξς στοιχείοις τέσσαρας γενικάς ἀρετάς καὶ τὸν κατὰ διάνοιαν βεοπρεπέζατον καὶ αὐτὸς συνετών κόσμον, τοξς κατὰ μέρος τῶν ἀρετῶν εξδεσιν ἐν τῷ μετά-γειν σορῶς δε' ἐμφεροῦς ὁμοιότητος, τὴν κατὰ τὸν αἰσβητόν αἰῶ-τῶν ἀρετῶν συμπληρούμενον κόσμον.

5. Εἰ δὶ ἀπληστότερος εἶ, μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδισμάτων αὐτοῦ. Εἰ δ' οὐκ ἀρκὴ τῆ τοιὰδε γνώσει τῶν ἀριτῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον κατὰ βεωρίαν ἐκτείνη, μὰ ἔρα καταλαμβάνειν τὰ παρ' αὐτοῦ μόνου βεοῦ γινωσκόμενα μυστάρια οἶον τὸ, ὅπως ἐκ τοῦ ἀγεννήτε

νου βεού γινωσκόμενα μυστέρια οίον τό, δπως έχ τοῦ άγεννήτα πατρός ὁ μονογενής αὐτοῦ καὶ συναίδιος υἰές γεννάται, καὶ τὸ συναίδιον αὐτοῦ ἐκπορεύεται πνεῦμα: καὶ ὁπως παρὰ βεοῦ ἡ κτίσες ἐκ τοῦ μὰ όντος παρὰχβη.

Ταύτα γάρ έχεται ζωής ψευδούς.

'Ο γάρ τὰ τοιαύτα, όντα ἀπατάληπτα, παταλαμβάνειν ἐπιχειρών, ψευδούς ἀντέχεται γνώσεως.

4. Μή παρεκτείνου πένης ών, πλουσίω.

Μά οὖν ὁ σλασθείς ἐκ χοὸς, καὶ τᾶς θείας χάρετος ἐσεδεὰς, κάν μετέχης θεοῦ, παρεξίσου τούτῳ ἐαυτόν, τῷ ἀκτίστῳ καὶ ὑπερπλάρει, καταλαμβάνειν αὐτὸν ἐπιχειρῶν, ὡς οἶδεν αὐτὸς ἐαυτόν.

Τή δε σή έννοια απόσχου.

'Απόστησον δε την διάνοιάν σου ἀπό της κατ' οὐσίαν τοῦ Σεοῦ Σόγου καταλήψεως.

Έαν ἐπιζέσης τὸ σὸν ὅμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται.
 Έαν γάρ τὸ νοερὸν τἔς ψυχές σου ὅμμα ἐρείσης πρὸς αὐ-

τόν άττνως, τόν ύπο πάντων ώς αξείον κυρυττόμενου, ἐν οὐδευὶ ΧΧΙΙΙ. κατ' οὐσίαν εύρμσεις, ὡς ὑπερούσιον.

Κατεσκεύασται γάρ αὐτῷ πτέρυγες, ώσπερ ἀετοῦ.

'Ο γάρ κατ' οὐσίαυ μένων έν τῷ πατρὶ, καὶ ἀδιαστάτως εἰς τὸν κόσμον έξερχόμενος κατ' ἐνέργειαν, ὡς ἄν κερύττοιτο ὑπὸ τῶν κἰτιατῶν τὰ καταφατικὰ Δεολογία, ὡς αἴτιος μονογενὰς τοῦ Δεοῦ λόγου, ταῖς τοῦ ὁμοφυοῦς κὐτῷ πνεύματος ἐνεργείαις, ὡς τισι πτεροῖς ὑψικετοῦς κὐτοῦ, ὑψούμενος ἐν τῷ διορατικῷ τοῦ ἀνθρώπου νοῖ.

Και ὑποστρίφει είς του οίκου του προεστημότος αὐτου.

`Αποστρέφει κατά τὰν τῶν ὑπό φύσεν καὶ χρόνον ἀφαίρεσεν , ἀποφατικῶς θεολογούμενος , πρός τὰν πλέρη χάρετος καὶ ἀλχ-Δείας ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός δόξαν.

Μή συνδείπνει άνδρι βασκάνοι.

-6

Μή συνδιαιτώ τῷ φθονούντι σοι τῆς σωτερίας δαίμονε διαφοκάνης μέν σου τῆς ψυχὰς τοῦ νυμφία αὐτὰς θεοῦ λόγα, κολλωμίνης δὶ διὰ τῶν κατ' Ελλειψιν τῆς ἀρετῆς παραλόγων πράξεων, ῶς τενι ἀνδρὶ αὐτῷ τῷ σατανῷ: κὰντεῦθεν συνεσθίοντος σα τούτψ τὰν ἀπό θεοῦ ἔππτωσεν.

Μηθε έπεθύμει των βρωμάτων αύτου.

Μάτ' ορίγου των ποικίλων αὐτοῦ τῶς κακίας βρωμάτων.

"Ον τρόωον γάρ εί τις καταωίει τρίχα, ούτως έσθίει και 7.

Καθ' δυ γάρ τρόπου ὁ καταπεπωκώς τρίχα, ίλεγγες, ούτω και αὐτός τρεφόμευος μέυ την κακίαυ, την δ' άγνοιαν πίνωυ, τα-ράττεται, και άκαταστατεί την φυσικήν άπόλλων εὐεξίαυ.

Μηθέ πρός σε είσαγάγης αὐτόν, και φάγης του ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ.

Μέτ' έν οξε πράττεις την άρετην, δώς αύτω πάροδου, του συνεσθέειν σοι αύτην έν τω ύπαγορεύειν τὰς ἐπετάστες αὐτης.

Έξεμέσει γάρ αὐτὸν, καὶ λυμανείται τοὺς λόγους σου τοὺς 8. καλούς.

- ΧΧΙΙΙ. 'Αποβαλείται γάρ ταύτον οὐ μετά πολύ, ἀπαγαγών σε τοῦ κατά θεόν σκοποῦ, καὶ φθερεί τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἀγαθούς λογισμούς, πείθων σε ὑποκρίνεσθαι ταύτην δεὰ κενοδοξίαν καὶ ἀνθρωπαρί σκειαν.
 - Είς ὧτα ἄφρονος μεδέν λέγε, μέποτε μυκτυρίση τοὺς συνετοὺς λόγους σου.

Χούσε λόγοες σου. Μπάτοτε έπεγγελάση τοῦς τὴ ἀλεβεία σουπίβει τοῦ ἀλογίστως βιούντος, καὶ δίκην Χοίρου τῷ βορβόρῳ τῶν
Κούσε λόγοες σου.

- 10. Μὰ μεταθής όρεκ αἰώνεα εἰς όὲ κτῆρα ὁρφανῶν μὰ εἰσέλθης.
 Μὰ μετακίνει τὰ πρό αἰῶνος παντός τοῦ θεοῦ κρίματα, ἀφαρπάζων τὰν κρίσεν αὐτοῦ πρό καιροῦ καὶ εἰς τὰν κατὰ προαίρεσεν ἐπεκτυθεῖσαν κακίαν τοῖς ἐκπεσοῦσε τὰς τοῦ θεοῦ υἰοθεσίας, διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν κὐτοῦ παραβάσεως, μὰ σκυτὸν εἰσαγάγης, κατακρίνων κὐτοὺς ἐφ' οῖς ὡς ἄνθρωποι ὁλισθαίνουσεν.
- 'Ο γάρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος, κραταιός ἐστι· καὶ κρινεί
 τὰν κρίσιν αὐτῶν μιτὰ σοῦ.

'Ο γάρ βιός εία πάντα δυνάμενος, τούτους μέν της κακίας άπαλλάζει ἐπὶ σὶ δ' ἐπενέγκει την ἀναμένθσαν τούτους κατάκρισεν, ἐν ῷ κρίματε ἔτερον κρίνεις κατακρενόμενου.

32. Δός είς παιδείαν την καρδίαν σου.

Παράσχου Αιζ τό διανουτικόν σου, ίνα ταξέ Αείαις έννοίαις ένάγηται πρός τὰ κρείττονα.

Τά φε ώτα σου ετοίμασον λόγοις αίσθήσεως.

Τάς δ' ἀπιπειδιες λόγφ τοῦ παθυτικοῦ μέρους τὰς ψυχὰς σὰ δυνάμεις, τὰν ἐπειδυμίαν καὶ τὰν δυμόν, εὐτρέωισον λογισμοῖς τοῦ διακρίνασε τὸ ὁντως ἀγαθού ἀπό τοῦ νομιζομένου ἀποπρέφεσθαι.

Μά ἀποθάνη, νάπων παιδεύειν ότι ἐὰν πατάξης αὐτὸν βάβοψ,

.Μή απόση τό νηπιωδώς φρονούν, παι άλογίστως φερόμενου XXIII.: σπραίου σου, πρός έργασίαυ ρυθμίζειν του άγαθού έπειθέπερ εί ώς δυ τενι ράβδο, λόγο ταπεινώσεις αύτό ύπωπιάζων από δου-λαγωγών, ού μή διαφθαρή, αξυ ύποπρέχη σε φόβος τοιούτος.

Σύ μέν γάρ πατάξεις αύτου ράβδω, την δε ψυχήν αύτοῦ έκ 14. Βανάτου ρύση.

Σύ μεν γάρ, ώς είρεται, ταπεινώσεις αύτό, ώς διο μά παρασύρη σε είς πρεμινούς παπίας καί βάραβρα τὰν δὲ ζωογονοῦσαν τοῦτο ψυχάν σου, ἐξέλη τοῦ καθ' άμαρτίαν θανάτου.

Tit, tàu vogà ytratai ou à napôia, sùppausis, nai thu thàu 15. napôiau nai tudiatpiùse dévois tà và Xeidu npès tà thà Xei- 16. du, àu épôk dos.

Τέκνον, ὁ συνυματικώς ταῖς ἐμαῖς διδασκαλίαις ἀδίνησα, ἐἀν λόγου Βείου μετάσχη σου ἡ ψυχὴ, ἀγαλλίασεν καὶ τὴ ἐμῷ ψυχἢ ἐμποιάσεις, οἰκεῖα μου λογιζομένου τὰ σὰ καὶ τὰ λόγιὰ σου πρός τὰ ἐμὰ ὡς πρός τινα κανόνα παραβαλεῖς, καὶ συνεξετάσεις ἐὰν ὑπάρχωσεν ἀλχθῆ.

Μή ζαλούτω ή παρδία σε άμαρτωλούς, άλλα iν φόρ ϕ νυρίε 17. Γσως δλάν την ήμέραν, έλν γάρ τυρέσης αὐτά, Εσται σοι έχγο- 18.

Μή τούς των Βείων έντολών παραβάτας μεμείσθω σε ή ψυχή, άλλά φόβον έχε τοῦ των όλων δεσειστου Βεοῦ, έως έν ή Τοῦ Βανάτου νὺξ καταλάβη: ἐὰν γὰρ ἀμφότερα ταῦτα φυλάξης, ἔξεις μαθητών μαθητάς, τοὺς ἐπομένων τὰ διδασκαλία σε, καὶ σωτηρίαν σου.

Απόθες μοι τὰ ώτα συ τίκνου, καὶ βείν μεταλάμβανε λόγου, καὶ κατά τοῦτου κατεύθυνε τὰν πρώτων κατὰ νοῦν κίνησεν τῆς ψυχὸς σου ώστε τῆς ἀληθείως μὰ παρεκτρέπεσθαι.

Μή έσθε οίνοπότης, μηθε ίπτείνε συμβολαίς, πρεών τε άγο- 20. ρασμοίς.

XXIII. Μὰ χοῷ τῷ τοῦ οίνε πόσει ἀμέτρως, μέτε μὰν ἐπὶ πολὸ ταῖς ἀγοραῖς ἐνδιάτριβε, τὰ ποὸς Δεραπείαν τῆς γαςρός σε ἀνούμενος.

21. Πάς γάρ μέθυσος και πορνοκόπος, πτωχεύσει και ένδύσεται διεβραγμένα και βακώδη πάς ύπνώδης.

τα πεποιακότος βεοῦ, ἀπας πρός τε τὰ σωματικὰ καὶ τὰ πνευπετικὰ ράβυμος.

Πάς γὰρ τὰ πολλὴ οἰνοποσία, τοῦ σωματικὰ καὶ τὰ πνευμεν , κετῶνας διερρωγότας καὶ εὐτελεῖς: ψυχικῶς δὲ, δόξας περὶ
πεν , κετῶνας διερρωγότας καὶ εὐτελεῖς: ψυχικῶς δὲ, δόξας περὶ
πεν , κετῶνας διερρωγότας καὶ εὐτελεῖς: ψυχικῶς δὲ, δόξας περὶ
πεν , κετῶνας διερρωγότας καὶ εὐτελεῖς: ψυχικῶς δὲ, δόξας περὶ
τὰς αἰσχύνης ἔργοις καὶ λογισμοῖς. καὶ σεριβαλεῖται σωματικῶς
καὶ πνευματικὰ ἐκὰθυμος.

Ακουε νέλ πατρός του γεννήσαντός σε.

Πείθου τέκνου πυευματικόυ ταξς έντολαζς του υίοθετησαμένου σε κατά χάρεν τη είς αυτόν πίστει θεου.

Και με καταφρόνει ότι γεγέρακε σου μητέρ.

Καὶ τὰν Βρεψαμένην σε παλαιὰν διδασκαλίαν μὰ περιφρόνει δτι τοῖς κατ' αὐτὰν συμβόλοις ἀσθένησε: πλαρώσαντος ταῦτα Χριστοῦ, τῆς ἀληθείας τὸν κατὰ νόμον τύπον.

24. Kalas intpipte marijo dinacos.

Δεόντως γάρ διά της τοιαύτης διδασπαλίας άνάγει Δεός ὁ κατὰ χάριν γεννήτωρ τοῦ πεςεύοντος εἰς αὐτόν ἀποτρέπων μέν τοῦτον πάσης κακίας, πρὸς δὲ πᾶσαν ἀρετὴν προτρέπων ταῖς δικαιοτάταις αὐτοῦ ἐντολαῖς.

'Επί δε υίφ σορώ εύφραίνεται ή ψυχή αὐτοῦ.

Έπε δε τῷ πεπληρωμένω συνέσεως υέῷ κατά χάρεν τούτου, τὸ πανάγιον αὐτοῦ ἀναπαύεται πνεύμα, τελειωθέντι κατά τὸν πνευματικόν νόμον: καὶ μηκέτι φόβω τῶν κολάσεων οἶα ἄούλω, ἢ κώΔω τῶν ἐπαγγελιῶν οἶα μισθέω, ἀλλ' ὡ; υέῷ πληροῦνθε τὰ πασ-

Εύφοαινίσθω ό πατήρ και ή μάτερ έπί σου και χαιρίτω ή τε- XXIII. πούσε σε.

'Αγαλλιάσθω ουν έπὶ σοι ώς κατά χάρει υἰώ, ό τε υἰοθετησάμενός σε θεός, καὶ αὐτὰ ἡ κατά τὰν εἰς αὐτὸν πίςεν βρεφιφἀλάθεια, ἐν τῷ καθαρόν σε γενίσθαι τῆς κατ' ἐνἰργειαν ἀμαρτίας ἔτι γε μὰν εὐφραινέσθω καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος
ἀποκυήσασά σε, καὶ υἰὸν θεοῦ ἀναδείξασα καινοποιός Κάρις τοῦ
πνεύματος, διαβλέποντός σθ τρανώς, ἀνεπιθολώτψ παυτί πάθει,
τῷ τῆς διανοίας ὁψθαλ, τὸ θελόμα τοῦ θεοῦ μετὰ διαθέσεως, ὅς σοι
τάδε διακελεύεται.

Ade mor vie was ampdian of de sof dominal emic door the 26. Optional

επιογάς hon επρέσει, απεί θε τοιικ ή τριογή ή της ' τοκ άλααιον αλάπειε περέσει, απεί θε τοιικ ή τριογή ή της ' τος περό τασιατί και, αρειήν ' και πάζεν των δημείων επέ του μγεπεί ποι ακομόι ' πρόι το δηγαμείεν επί τητε τριογή του Παράσχε ποι ' τέκου ' την εξ ομές ήναξε σε αλάπειοι, αμπέ

Πέθος γάρ τετρημένος έστιν άλλότριος οίκος.

Πέθω τε γάρ τετρυπημένω δοικεν ο τοξς ολκήσαστιν εν αὐτῷ Είνοις τζς λογικής φύστως πάθεσε τον νοῦν δεεφθαρμένος, ως φυλάσσειν παρ' διαυτώ τὰς έντολάς μὰ δυνάμενος.

Καὶ φρέκο στενέν άλλότριον.

Καὶ φρέατε στενή καὶ ζένη, ώς τοῖς προσκαίροις περιγεγραμμένην έχων την σχέσεν, καὶ τοῖς δεψώσε την ἀπώλειαν αὐτοῦ νουτοῖς ἐχθροῖς παρέχων ταὐτςν ἀρύεσθαι.

Ούτος γάρ συντόμως άπολεϊται· καὶ πᾶς παρανόμος άναλω- 28. Σάσεται.

Ο τοιούτος γὰρ μετά τὰν πρόσκαιουν ζωάν, εἰς διανεκὰ ἀπώλειαν παραπεμφθέσεται: κάντευθεν πάς ὁ τὰς θείας ἐντολὰς παXXIII. Τίνε οὐαὶ, τίνε θόρυβος, τίνε πρίσες, τίνε δε ἀκδίαε παὶ λί29. σχαι, τίνε συντρίμματα δεακενής, τίνος πελεδνοί οἱ δοθαλμοί;

Τίνε κοπετός γοιρός, τίνε δείνεζες, τίνε δε άποστροφαί των όμοφυων και κατ' αύτων φλυαρίας, τίνε συμπτώματα έπι μηδεμεώ ώφελεία γενόμενα, τίνος αί όπτεκαί δυνάμεις άσθενείς;

 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἶνοις; οὐ τῶν ἐχνιυόντων ποῦ πότοι γένονται;

και διαβάλλει, και συμφθείρεται, προσπρούων αὐτοῖς ἀνονήτως.

Οὐχὶ τῶν ἐναπομενόντων ταῖς ἐπιφανείαις τῶν ὁρατῶν , αἰποπρέφεται τούτους ,

πον μετὰ τῶν ὁμοφυῶν διαμάχεται. καὶ ἀποστρέφεται τούτους ,

σὰμαιν περί τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν αχέπειν τὰ τούτων ἀνιᾶται μλορᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως ἐπιχεινῶν , ἐμπίπτει εἰς φρονρᾶ, καὶ στήσαι ταὐτὰν ἀνηπύτως λούτους , ἀιὰ τὰν κατὰ κόρος ἡ τοῦ
Οὐχὶ τῶν ἐναπομενόντων ταῖς ἐπιφανείαις τῶν ὁρατῶν , αἰσῦν ἐπιξες ἀνονήτως , προσπρούων αὐτοῖς ἀνονήτως.

Μή μεθύσκεσθε ἐν οίνοις, αλλ' ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις διακίοις,
 καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.

Διὰ μὰ ἐξίστασθε τὸν νοῦν ἐν τκῖς κατὰ αίσθησεν θεωρίαις τῶν ὁρατῶν, ἀλόγως αὐτοῖς ἐπιβάλλοντες ἀλλὰ συναυλίζεσθε δισακάλοις, ἐκάστη τὰς ψυχρς δυνάμει τὸ πρόσφορον ἀπονέμεσε και συναυλίζεσθε τούτοις ἐν ταῖς κατὰ θεωρίαν τῶν αἰσθητῶν πρός τὰ νοῦτὰ διαβάσεσεν.

Έλν γάρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρεα δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου; ὖστιρον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπίρου.

Εί γάρ είς μόνας τὰς δίκην φιαλών και συτηρίων δεκτικάς τοῦ τῆς Βεογνωσίας νάματος ἐπιφανείας τῶν ἀλόγιστον πρός συγσεις, ὅς τις ἀν καὶ είης, τὰς Βιωρκτικάς τῆς ψυχὰς σου δυνάσεις, ὅς τις ἀν καὶ είης, τὰς Βιωρκτικάς τῆς ψυχὰς σου δυνάκαταβίσεις πάντως ἀτόπες. τῆς Βείας χάριτος γεγυμνωμένος πλέον

ξύλου τενός τὰ συνεχεί τρίψει τοῦ προστυχόντας, του οίκειον ΧΧΙΙΙ· ἀποβαλλομένου φλοιόν· ὡς τοῦτο παραπλασίως κατατρεβομένα τοῦ νοὸς σου, τὰ ἐνδιατρίψει τῶν ὑλικῶν.

Το δε έσχατον, ώσπερ υπό όφεως πεπληγώς έπτείνεται, καὶ 32. ώσπερ υπό περάστου διαχείται αυτῷ ὁ ἰός.

Τελευταίου θε, καθάπερ ὁ δεδηγμένος ὑπὸ όφεως κερασφόρε, εξε γπο άπλουται υεκρός, καὶ όλου αὐτὸν ὁ ἐὸς διατρέχει, εὐτω καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ πουκροῦ δεδηγμένος ἐξαπλωθέση εἰς την πολυσχιδή τοῦ χοϊκοῦ φρουάματος άμαρτητεκὸν ἐυέργειαν ἢ ἐξευ όλοτελὸς πρὸς τὸ ἀγαθὸν υέκρωσες καὶ ἡ τοῦ δακάντος σε καθοῦς κακία, όλου σε περιδράμη τὸν μέν ψυχήν σου, καθοῦς τὸ ἀκρικ σου, κατὶ ἐνέογειαν.

Οἱ δηθαλμοί του όταν ίδωσεν άλλοτρίαν, το τόμα συ τότε 33. λαλύσει σκολιά.

'Οπότων τζε νού σου ἀπίδης πρός την τούτφι άλλόφυλον αξσθησιν, παταλιπόνΤι τὰ οἰκεῖα περισκοπεϊν, καὶ τοῖς κατ' αὐτὰν τύποις καὶ φαινομένοις κάλλεσιν ἀπερισκέπτως ἐπιβάλλοντι,
τότε τὸ διανομτικόν σου, Τὰς ἀληθείας παρεγκικλιμένας προβαλεῖται δόξας ἐπωινοῦν ἀλογίστως τὰ φαινόμενα, καὶ μὴ διαβαῖνον καΤὰ λόγον πρὸς Τὰ νοούμενα.

Καί κατακείση ώσπερ εν καρδία θαλάσσης, καλ ώσπερ κυ- 34. Βιονέτες εν πολλώ αλύδωνε.

Και καθαπέσης ώς άδόκιμος κυβερνέτης έν πολλώ κλύδωνε, είς βυθόν άγνοίας και ζάλην λογισμών έναντίων.

Έρεις δὲ , έτυπτον με , καὶ οὐκ ἐπόνεσα· καὶ ἐνέκαιζὰν μοι , 35. ἐγώ δὲ οὐκ ζότιν.

Μετά ταθεα δέ μεταμεληθείς, εξαις κατά τό συνειδός, ζειζόν με τὰ πάθο, αὐτός δ' οὐα ἡαθάνθην καὶ ἡπάτησάν με τὰ τὰς πονερίας ανεύματα, έγώ δ' οὐα ἡπεςάμεν έκτραπείς τε τοῦ κατά φύσεν πρός τὸ παρὰ φύσεν, καὶ ζόρω ἀγνοίας κατασχεθείς.

Πότε όρθρος έται, ενα έλθων ζητήσω μεθ' ων συνελεύσομαι; Λοιωόν πότε καταυγάσει με τό φως του της δικαιοςύνης XXIII. άλίου; ἐν' ἐπιτραφείς κατὰ νοῦν, ἀπό τὰς Εξαιθεν πλάνης, ψηλαφάσω κατὰ διάνοιαν θὰς κατὰ λόγον περί τῶν ὅντων ἀληθεῖς δόξας καὶ ταύταις συνεισέλθω ωρὸς τὰν κατὰ ωνεῦμα ἐν θεῷ μακαρίαν ζωάν.

C A P. XXIV.

Υ εί μὸ ζηλώσης κακούς ἄνδρας, μηθέ ἐπεθυμήσης εἔναι μετ'
 αὐτῶν ψευδή γὰρ μελετῷ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πόνες τὰ χείλα αὐτῶν λαλεί.

Τίκνον πνευμαζεκόν, μηδαμώς μιμήση άνθρώπους έργαζομένες την άνομίαν, μηθέ ποθέσης συνδιάγειν αὐτοίς πάντα γάρ τὰ πρός ἀπάτην διαλογίζεται ἡ τούτων ψυχή και τὰ διὰ ζόκατος αὐτῶν προφερόμενα ρήματα, πλέττουσε τοὺς ἐπούοντας, και όδυνὰσθαι παρασκευάζεσεν, ἐπειδή μηδέν ἀπαγγέλλησεν ἀγαθό».

- Μετά σοφίας οἰποδομεῖται οἶκος, καὶ μετά συνέσεως ἀνορ Θοῦται μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλανται ταμιεῖα ἐκ παντός πλούτυ ταμίου καὶ καλοῦ.
 - φε κατ' ωὐσίαν άτρεπτος, και κατ' ἐνέργειαν εὐεργετικός.

 Δείας, και τοῦ πάντων καρυττομένου ἀγαθοῦ, ἄπέρ ἐξευ ὁ θεὸς, και τὰ κατὰ διάθεσεν πρὸς τοῦτεν συνκύσει, Τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχὰς, ἀνεγείρεται ἐκ τῶν κατ' ἐλλειψεν τὰς ἀρετὰς θεωρατικαὶ ἔξεις, ἀπό τοῦ παντιματικοῦ πλούτυ, τῆς αρετὰς θεεγειρομένης ἐνφυχὰς, ἀπέρ ἐξευ ὁ θεὸς, ἀπέρ κατὰ τὰς αρετὰς θεεγειρομένης ἐνφυχὰς ἐνκοῦς ἐνκας ἐνκοῦς ἐνκοῦς ἐνκοῦς ἐνκοῦς
- Κρείσσων σοφός, ἐσχυροῦ· καὶ ἀνὰρ φρόνησεν ἔχων, γεωργίου μεγάλου.

Καλλίων έτι διά τελειότητα βίου, ό λόγφ σοφίας πάντα τὰ δυτα κατὰ νούν διαβάς, και ἐν Βεῷ καταπαύσας τἢ όντως ζωὰ, ὑπὲρ τὸν ἔτι κατὰ τῶν παθῶν ἀγωνιζόμενον, και γενναίως αὐτοῖς ἀνθες άμενου καὶ ὁ γευναίως τὰ πάθη καταπαλαίων, μετὰ ΧΧΙΥ.

Τὰ κατὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς πολύν σωρόν ἀρετῶν κατὰ πρᾶξεν συνάγοντος, καὶ καταβάλλουτος ταύτην τὴ ἀγώνων ὑπερβολὴ, ὁ μὲν γὰρ οῦ μόνου τὸ κακὰν φεύγει, ἀλλὰ καὶ πρός τὸ ἀγαθὸν χωρεί, 'Κων τὰν σάρκα συνεργὸν πρός τὰ κρείττονα, ὁ δὲ φεύγει μὲν τὰ κατὰ δλειδικου συγκοτικου τὰν σάρκα συνεργὸν πρός τὰ κρείττονα, ὁ δὲ φεύγει μὲν τὰ κατὰ δλειδικου χρίσεται.

Μετά πυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βούθεια δε μετά παρδίας 6. βουλευτικής.

Καθάπερ ὁ πρός τοὺς ὁρατοὺς ἀντιπάλευς πόλεμος, ἀπιτημονιπές χράζει στραταγίας, μεγάλα δε συμβάλλεται τῷ ἐσχυρῷ
στρατεύματι, καὶ τὸ τὸν ὑγεμόνα κατὰ ψυχὰν τὰ δέοντα περισκέπτεσθαι, οὐτω καὶ ἡ κατὰ τῶν νουτῶν ἐχθρῶν ἀντιπαράταζις, πρός τὸ ὑττῆδαι τοὐτων καὶ καταβαλεῖν, ἔμφρονος δεξται ἐπιστασίας, καλῶς διεξαγούσης τὰς τοῦ παθητικοῦ μέρους
τῆς ψυχῆς δυνάμεις, Τὰν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν θυμόνι πρὸς δὲ καὶ
λογικής διακρέσεως τὸ κρεξττον διαιρούσης ἀπὸ τοῦ χείρονος.

Σορία και έννοια άγαθή έν πύλαις σορών.

Ή Βεογνωσία και ή των άγαθων έργων μελίτη, παρεδρεύει η έν ταξς τούτων είσαγωγαζε δίκην πυλών, αισθήσεσε των τελείων άνδρων, ως έκ των ποεημάτων τον ποεητήν καταλαμβανόντων, και το περί πάντα τούτων εύεργετεκόν περιακοπούντων, και κατά το δυνατόν μιμεζοθαι έπεχειρούνθων.

Σοφοί ούκ ἐκκλίνουσεν ἐκ στόματος κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται 8. ἐν συνεδρίοις.

Οἱ φθάσαντες εἰς τελειότητα, οὐδαμῶς τοὺς λόγθε τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων θεοῦ παραβαίνουσεν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτους ἀνάγονται.

'Αυαιδεύτοι; συναντά βάνατο; , άποθνήσκει δε άγρων έν 9άμαρτίαις. ΧΧΙΥ. Καὶ κατά τὰς ἀλόγες τᾶς ψυχές Βεωρατικάς τε καὶ πρακτεκὰς δυνάμεις, τὰς αἰσθόσεις φεμὶ, καὶ τὰν ἐπεθυμίαν καὶ τόν Βυμόν, ἐν ταῖς τούτων πρός τὰν ἐνότατα τοῦ νοῦ συναθροίσεσε, τοῖς μὰ μαθοῦσε Βεοφελῶς τὰν ἐδίαν ζωὰν δειζάγειν, ὁ καθ' άμαρτίαν τῆς ψυχῆς ἐντυγχάνει Θάνατος.

'Ακαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμώ, ἐμμολυνθέσεται ἐν ἡμέρα κακὸ,
 καὶ ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὅως ἀν ἐκλίπο.

Καὶ ὁ ἀλογίτως βιών, καὶ ἐκυσίως μὰ συνιών ἐφ' οἶς προσπρούει Βεῷ, μέχρι τέλους ταῖς κακίαις ἐμμένει. τῷ ở' ἀπερικαλύωτως τὰν κακίαν ἐργαζομένο, κὰνειῦθεν καὶ ἐτόροις ταύθης μεταδιδόντι, ἀνθρώπο ἀπογνόντι τῆς ἐαυτοῦ σωτυρίας, ὁπόταν - ὁδύναι σωματικαὶ τούτο καὶ ψυχικαὶ λύκαι ἐπέλθωσιν, ὰ πουυρία ωλέον ἐσεκτανθήσεται, ἄχρις ἀν τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτόν - καταλάβη.

 'Ρώσαι άγομένους εἰς Βάνατον , καὶ ἐκπριοῦν κτεινομένους μὰ φείσς.

Αύτρωσαι ως δυνατών σοι, 7ους άπαγομένους εξε Βάνατων, εξτε τόν άδεκον σωματικόν, εξτε τόν καθ΄ άμαρτίαν ψυχικόν καὶ τοὺς οὐτω κινδυνεύοντας, έλευθερούν διά χρημάτων ἡ παντοίων λόγων καὶ τρόπων, μιὶ έκκακίσης.

12. Έκν δε εξπρς, ούν οίδα τοῦτον, γενωσιε ότι πύριος παρδίας πάντων γενώσκει και ὁ πλάσας πνομν πάσεν, αὐτός οίδε πάντα ὁς ἀποδεδωσεν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Έκν δ' έρεξε καθ' έαυτόν, ώς ούτος ό ἀπολλύμενος, είτε κατὰ σώμα, είτε κατὰ ψυχὴν, γνωστός μου έστε, καὶ καταφρονήσης αὐτοῦ κινδυνεύσντος, έσο εἰδὼς όΤι ὁ δεσπότης τῶν Ελων Βιός πάντων τὰς διανοίας ἐπίζαται: καὶ ὁ παρασχών ζωὴν πάσιν ἀνθρώποις, οὕτος ἄκριβῶς κάνθα γινώσκει, καὶ αὐτὸς οἵα πριτὰς δικαιότατος, ἄξίας τῶν έργων ἐκάζου τὰς ἀμοιβὰς ἀποδίδωσι: διὸ οὐκ ἐλεμθήση καρ' αὐτοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸς τὸκ ὑμοφυὰ οὐκ ἡλέησας.

 Φάγε μέλε νέι άγαθόν γάρ κορίον, Ένα γλυκανθή σου έ φάρνηξ. Τράφηθε πνουματικώς τη των βείων λογίων γλυκύτητε τέκ- XXIV.

νον παλή γάρ έζευ ή άρμονία της τούτων διδασκαλίας κηρίου

μέλετος δίκην, προσφυώς Τοξε δεδασκομένοιε άρμοζομένης, ώς των

μέν κηλίσεν άμαρτημάτων έρουκομένων καθαρτικής, των δε σκότε

καλυπτομένων, φωτεζικής τελειωτικής δε των έναρέτων και γνω
στικών Ένα έμφορηθένγος σου της τοικύτης δεδασκαλίας, ήδο
νές πνευματικής πληρωθή σε ό νούς δε ούπερ, ώς τενος φάρυγ
γος, τὰ πνευματικά νούματα τη ψυχή παρακέμπονται.

Ούτως αἰσθήση σοφίαν τη ψυχή σου.

46

Ούτω γάρ γλυκείας αἰσθανθέση κατά ψυχήν τῆς σοφίας ώς τοῦ κατὰ πνεύμα γλυκυτάτου κάλλους αὐτης πειραθείς ἐκανώς, διὰ βίου τελειότητα.

`Εὰν γάρ εύρης, έσται καλή ή τελευτή σου, καὶ έλπίς σε οῦκ ἐγκαταλείψει.

Εάν γάρ ζητών ταύτην εν τη γραφή και τη κτίσει, ευρής αυτήν οἰά περ ὑπό των (κτισμάτων) κηρυττομένην, ὑπάρξει σου τὸ τῆς ζωής τέλος ἀγαλόν, Χειραγωγουμένου δι' αὐτής πρός σωττρίαν κάντεῦλεν τεύξασλαι ταύτης οὐδαμώς ἀπελπίσεις.

.Μή προσαγάγης ἀσεβεῖ νομήν δικαίων μηδὲ ἀπατηθής χορ- 15. τασία κοιλίας.

έπεγμασι τού τον φισασκαγίας απειπατικής ' Χγεπασμής'.
Χοίδοα τὰ βουβρόδη των κρανών ελκαγιλοοπίτρου. παιρέψετε του φινών τρη περικό παρλαθησεί απειπατικούς γράκε επποσηρικό του φινών τρη περικός κατάν του καιρόν παρασκά παρασκά τη καιρόν παρασκά περικός καιρόν παρασκά περικός καιρόν παρασκά περικός καιρόν παρασκά περικός καιρόν παιρόν παιρόν

Επτάκις γάρ πεσείται ο δίκαιος, και άναστήσεται.

16.

Καταπαύσει γάρ του περιπίπτειν άμαρτήμασιν, ο κατά τήν δικαιοδοσίαν του της φύσεως νόμε, κατ' άξίαν τη ψυχή αὐτου και τη σαιραί ἀπονέμων τη μέν τὰς γενικάς άρετὰς, τη δι δια-Τροφάς και σκεπάσματα, τὰ μόνα ἀναγκαιότατα κὰντιῦθεν ἀπολυθείς πάσης της πρός τὰ περιττά, και ὑπέρ τὰν χρείαν σχίσεως, XXIV. έγερθήσεται είς την κατά τον κνευματικόν νόμον θειστέραν ζαήν·
τον έπ του ούρανου καταβαίνοντα άρτον, οδά τινα σερεωτέραν
Τροφήν έσθειν δυνάμενος, μετά την άπο πάσης άμαρτίας κατάπαυσεν, ήν περ ὁ έπτὰ δηλοί άριθμός.

Of d' morbite do Jenhouver in nanote.

Οί δ' άλογίστως ζώνζες, και όλως τό όντως καλόν μη τεμώντες, άπελπίσουσε την έαυτών σωτηρίαν εν οίς περίκεινται άμαρτήμασεν: ώς την κατά τον πνευματικόν νόμον Βερακείαν βαστάσαι μη δυνηθέντες, οία τροφής ώς νηπιόφρονες άπαλωτέρας δεόμενοι.

 Έκν πέση ὁ ἐχθρός συ, μὰ ἐπιχαρῆς αὐτῷ· ἐν δὰ τῷ ὑποσπελίσματι αὐτοῦ, μὰ ἐπαίρου.

Έκυ τις μαχόμενός σοι, περιπέση τενί πτώματε, μή έπεγγελάσης αὐτῷ, ἐπὶ τὴ ἀπωλεία αὐτοῦ εὐφραινόμενος ἐπὶ δὲ τῷ πρὸς τἀναντία περιτροπῷ τούτθ, μὰ μέγα φρόνει αὐτὸς, ὡς ῷδὰ ἀπαλλαγείς τοῦ λυποῦντος σε, καὶ καλαβάλλοντὸς σθ τὸ φρόνημα.

18. "Ότι όψε? αι πύριος , και ούκ άρίσει αύτῷ· και άποστρόψει τὸ: Δυμόν αύ?οῦ ἀπ' αὐτοῦ.

Ότι ὁ πάντα είδως δεσπόθης των όλων θεός, ἐπιβλέψει όπως κακώς σου τὰ κατὰ ψυχὴν ἔχουσι: καὶ οἶα φιλανθρώσω, οὐκ ἀποδεκτέα φανούνθαι αὐτῷ. ὕθεν ἐκείνον μὲν, διορθωθέντα ταῖς ἐφικούνος τῶν ὁδυντρών, ἐλεἡσει: ἐπὶ σὲ δε ακντως τῆν ὁργην αὐτοῦ ἀποσθρέψει, παιδείας δεόμενον πρὸς διόρθωσεν.

Μή Χαίδε εμς πακοποιοίς, hagg ζήγου άπαδεπγορς, ος λάθ

Χανόντων αὐτοῦ, ταχέως ἀφανισθάσεται.

Μὰ ἐπευφραίνε σειμώντων τὸ ὅντως καλὸν, κὰντεύθεν ἀποθυμέτες καλὸν Γε, καὶ τὸ προσκαίρως ἀδὸ, καὶ πεκλοῦ ἐν ταῖς ἐαυτῶν πράξεσεν. οῦτε γὰρ ἐκ τὰς διδασκαλίας ἐκείνων ἀποκυμσεις καλὸν Γε, καὶ τὸ προσκαίρως ἀδὸ, καὶ πεκλοῦν τῶν τὰς τὰς ἐκεινων ἀποκυμσεις καλὸν Γε, καὶ τὸ προσκαίρως ἀδὸ, καὶ πεκλοῦν τὰς ἐκεινων ἀποκυμσεις καλὸν Τε παρακαίρως ἀποθυμέτες καλὸν τοῦς ἀποτυμέτες καλὸν τοῦς ἀποτυμέτες καλὸν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων τοῦς ἀποτελοῦσει ταῖς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων τοῦς ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων τοῦς ἐκεινων ἀποτεύθεν τοῦς ἐκεινων τὸς ἐκεινων τοῦς ἐκεινων τοῦς

21. Φοβού του Βεόν νέλ, και βασελία. και μηθετέρο αύτών άπει-

Σύση· έξαίφνης γάρ τίσονται τοὺς ἀσεβείς· τὰς δὶ τεμωρίες ἀμ- XXIV. φοτέρων τίς γνώσεται;

Τέχνον πνευματικόν, μέτε 3εού παταφρόνει τοῦ πυριεύοντος καὶ ψυχῆς σου καὶ σώματος, μέτε βασιλέως 7οῦ μόνε τοῦ
σώματός σου ἔξυσιάζοντος καὶ τῶν παραγγελμάτων τούτων πενές μὲ παρακούσης αἰφνίδιον γὰρ τιμωρὰσονται τοὺς μὲ τιμῶντας αὐτοὺς ἀμαρτάνουσευ, οὐδείς διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ καιροῦ
ὑπονοήσει ὡς ᾶν διορβωσάμενος πρὸ τοῦ τιμωρηβάναι, παταλλάξη τούτους ἐαυτῷ.

Λόγον φυλασσόμενος υίδς, άπωλείας έκτδς ές αι δεχόμενος δε , εδέξατο αὐτόν.

Τὰν τοῦ Βεοῦ ἐντολὰν ταρῶν ὁ κατὰ χάρεν υἰὸς τούτε γενέσθαι ἀξιωθείς, Τοῦ καθ' ἀμαρτίαν κινδύνε ἀπαλλαγάσεται: προσδεχόμενος δὲ αὐτὰν εἰς τὸ βάθος τῆς διανοίας αὐτοῦ.

Μηθέν ψεύδος άπό γλώσσης βασιλεί λεγέσθω, και ούδεν ψεύδος άπό γλώσσης αύτου ού μη έξέλθη.

Μή ύπόσχη τῷ δεσπότη Τοῦ παυτὸς Ξεῷ διὰ στόματος ψευδη, ἀλλὰ τὰς πρὸς αὐτόν σε συνθήκας ἐκκλήρωσον καὶ κληρώσει πάντως καὶ αὐτὸς ἐπὶ σοὶ τὰς τῶν μελλόντων ἀγαθων ἐπαγγελίας, καὶ οὐ ψευσθήσονται σοι αὶ ἐπὶ ταύταις ἐλπίδες.

Μάχαιρα γλώσσα βασιλίων, και ού σαρκίνο.

Ο λόγος του δεσπότου των όλων Δεού, οὐ σωματικός ές ε δικ φωνητικών όργάνων είς άτρα χεόμενος καὶ λυόμενος, άλλά ζων τε καὶ ένεργλε, καὶ τομώτερος ύπλρ πάσαν μάχαιραν δίστομου.

"Ος δ' Εν παραδοθή, συντριβήσεται.

"Ος τες δε ό τά παράλογα πράττων, άντίξους αὐτῷ εὐρε-Βὸ ἐν ἡμέρα ἀποχαλύψεως και δικαιοκρισίας, Τὰν ἐσχάτην ὑποστήσεται τιμωρίαν, ἐφ' οἶς δμαρτεν ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

`Εάν γάρ όξυνθή ὁ θυμός αὐτοῦ, σύν νεύροις ἀνθρώπους (ἀναλίσκε) καὶ ὀστὰ ἀνθρώπων κατατρώγει. XXIV. Έλν γὰρ ἐπεταθἢ ὰ ὁργὰ αὐθοῦ, δαπανὰ ἀνθρώπες, τοὺς φθειρομένες ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τὰς ἀπάτες, σύη ταῖς περὶ τὰ ὑλικὰ σχέσεσιν αὐτῶν· αὶ δίκαν νεύρων συνδεσμοῦσι τούτοις αὐτοὺς· καὶ τὰς τονωτικὰς δίκαν ὁστῶν ψυχακὸς δυνάμεις αὐτῶν κατεσθέει.

Καί συγκαίτι ώσπερ φλόξι ώς ε έβρωτα είναι νεοσσοίς αὐτών.
Καί συμφλόγει αὐτάς οἶά περ πῦρ καλάμην καὶ χόρτον , εῦπρηστον ὕλην , τὰς παραλόγους τούτων όρμας όργη κατακείνσαι ώς ε μή βιβρώσκεσθαι λογισμοίς , οῦς ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρώπων ἐναποτίκτυσε , τὰ δίκην ὑψεπετῶν ἀπτῶν , εἰς ὑψος ὑπερτραγίας αἰρόμενα τῆς πονηρίας πνεύματα.

Cap. 30. Τούς έμους λόγες υίε φοβέθετε, και δεξάμενος αυλούς μεν. ε. τανόει.

Τὰς ἐμὰς ἐντολὰς, τεκνέον, μὰ περιφρόνει τοῖς δ' ὡσί συ ταύλας παραδεξάμενον, ἐφ' οῖς ἔμικρτις, μεταγένωσκε.

Τάδε λέγει ο άνηρ τοίς πιστεύουσε Βεώ, και παύομαι.

Ταύτα ὁ ἀνδρωθείς ἐν τῷ γενέσθαι ἀληθῶ; ἄνθρωπος, μανογενής τοῦ θεοῦ υίὸς καὶ λόγος, διδάσκει τοὺς ωιστεύοντας αὐθῷ, ὡς θεῷ καὶ καταπαύσω αὐτὸς τοῦ φρονεῖν πάντως τὰ Τῆς σαρκός.

 Άφρονέτατος γκρ τίμι πάντων ἀνθρώπων, και φρόνησες ἀνβρώπων οὐκ έστεν ἐν ἐμοί.

Πάντων γάρ των τά σαρκικά φρονούντων άνθρώπων, άφρονέσθατος έντευθεν είμε, έπειθε ως φρονούνθε τά του πνεύματος, ούχ ὑπάρχει έν έμοι σαρκικόν και άνθρώπενον φρόνυμα.

3. Seog de ididaği pe copian, nat ynacen ayime byman.

Θεός δέ μοι τζε Αιίας αύτου διδασκαλίας μετέδωκε και κατέλαβον Αεία μυστέρια, οἶά περ έγνώκασεν οἱ καθαροί τὰν διάνοιαν. οἴον

4. The arify ele tor orparor, and natify;

Τίς ἀπό γτε ύψώθη πρός ούρανδυ; δε και πρώτον συγκατίβη τῷ τ΄μετέρφ φυράματε, ώστε ἀνελκύσαι τοῦτο αιρός Τὸ ὑαιρου-ράνιον αὐτοῦ ὕψος.

Τίς συνήγαγεν άνέμους έν πόληφ;

XXIV.

Και πάσας τὰς ένεργείας τοῦ πνεύματος ἐν τῷ κατὰ ψυχέν Υαμιείφ.

Τίς συνέστρεψεν ύδωρ έν έματίς;

Καὶ τοὺς ἐν τῷ καντὶ λόγους συμπερεύνεγκεν ἐν ἡ ἐφέρεσε

Τίς δεράτησε του άκρων της γης;

Καὶ οία δεσπότης πάσης Τῆς πτίσεως, ἔως τῶν περάτων τἔς γῆς ἐξαπλώσας τὸ ἐαυτοῦ κάρυγμα, Τὰ μέχρε τσύτων οἰκοῦνΤα [θνη, ὑπὸ τὴν ἰκυτοῦ δεσποτείαν ἐποίκσεν, ἐκουσίως ἐντεῦθεν δεξάμενα τὸ ὑπὸ αὐτοῦ βασελεύερθαε.

Τί δνομα αὐτῷ, ἢ τί δνομα τοῖς 7έπνοις αὐτοῦ; πάντες γὰρ 5. λόγοι Βεοῦ πεπυρομένοι.

Τίς τέ έστε κεφαλαιώδης προσυγορία, της ποιότυτος αύγου παραστατική; και τίς πάλεν των αύτου μαθμητών; Χριπός πάνοτως, καί χριπικοί ό μέν, ώς τη βεότυτε χρίσας την άκθρωπότυτα, διά την έν αύτω καθ΄ ύπόταστο των τοιούτων φύσκων ένωσεν οί δή, ώς τούτου μέγοχοι; καὶ δε΄ αύτου λαβόντης την χάριν του πνεύματος, καὶ υίοθετηθέντες Τώ βεώ καὶ πατρί. λόγοι γάρ τὰ εἰρημένα πάνθα βιού, πεπυρακτωμένοι έν τῷ πῶσαν άγνοςταν καὶ κακίαν κατακαίοντι τῆς βεογνωσίας πυρί; καὶ πείς κατεχομένοις ταύταις ἀπρόσψαυστοι.

Ούτας δε Τοίς φοβουμένοις αψτών βουβεί, κατά τών πολέμούντων τούτοις.

Μό προσθός τοις λόγοις πύτου, ίνα μά ελέγξη σε και ψευ- 6. δάς γένη.

Μή πλίου έθέλης νοείν των παρ' αύτου δεδαχθέντων τοι, ίνα μή έπειδη αύτος έστιν ή άληθεια, ψευβώμενον άπελέγξη σε, ώς αύτης έντευθεν της άληθείας ένπιπτοντης προσκυχώμενος δέ αψτής έντευθεν της άληθείας ένπιπτοντης του καριώς λέγει τάδε.

Αύο αἰτούμαι παρά σου, μὲ ἀφέλης με χάριυ πρό τοῦ ἀπο- 7. Βανείν με.

XXIV. Δύο ταῦτα, ὧ λόγε Θέοῦ, δέομαι λαβεῖν ἀπό σοῦ τὴν τοῦ

παναγίου πνιύματος δωρεὰν, τὸ νοιρόν φῶς, ὁ τὰς Θεωρητε
κὰς τὰς ψυχὰς μου δυνάμεις, νοῦν καὶ διάνοιαν φωτίζει, μὰ

ἀψίλης ἀπ΄ ἐμοῦ δι' όλης μου τὰς ζωᾶς.

8. Μάταιον λόγον και ψευδό μακράν μου ποίησον.

'Αλλ' ώς έν φωτί διελέγχων του έξ ύποθεκες του σουερου ἀνωφελε και με άλειθεύοντα λογισμόν, σύβρω τες ψυχές μου ἀπέλασον.

Mouron of rai neview up use das.

Μά συγχωράσης δέ μου τῷ αὐτιζθσίφ τὰς προαιρίσεως, είθ' ὑπερβάναι κατά πράζιν ἀνωψελώς τὰν άρετὰν, είθ' ίλλείψαι ταύτος ἀπατολώς.

Σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ κύ/άρκη.

'Ομοῦ ở' ἐπ' ἐμοὶ τάξον τά 3' ἀρμόζοντα τῷ νοερῷ τὰς ψυ-Χὰς μου 'ἀλαθὰ θεωράματα, καὶ πρός σωταρίαν αὐτὰς, αὐτάργελοπονάματα.

9. Γνα μὰ πλησθείς, φευδής γίνωμαι, καὶ είσω, τίς με ὁρξί; ἡ πένες γενηθείς, κλέψω, καὶ όμόσω τὸ όνομα τοῦ Θεοῦ.

μενος την ποιλίαν θεόν.

to. Mi napados olniras els zeipas deanstrou minore nalapá-

Μή τφ τυράννη των άμετέρων ψυχών διαβόλη, τόν δουλεύσαντα τοθτον τή άμαρτία, και φεύγειν ταύτην έα μεταμελείας έπιχειρούντα, παταπροδώς, έμβαλών αὐτόν είς ἀπόγνωσεν, πάν- ΧΧΙΥ.
τεύθεν υπρασκευάσας τούτον τιμωρηθήναι παρά τού δεσωότου
τών έλων θεού· ίνα μή υπρ' αὐτού ἀπούσης, ἀπ' ἐμού οί πατηραμένοι και είς τὸ σκότος ἀπορβιφής τὸ ἐξώτερον· ώς τὸν πεικώντα τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, καὶ δεψώντα λόγυ σωτηρίαν ἀπούσαι, ἀνηλεώς παταλεμαάνων ἀπόλλυσθαι.

Engevor naxér, matéra natarátai: têr de μn téra oùs sú- μn téra oùs sú- μn téra.

Μεσετός γάρ υίος, ούα έπετρέψει διά μετανοίας πρός Δεόν, του υίοθετησάμενου τούτου έν τῷ πλάσαι κατ' εἰκόνα αὐτοῦ καὶ - ὑμοίωσευ άλλ' ὡς σκλυρόν τὸν ἱαυτοῦ διαβάλλει πατέρα: τὰν δὲ τροφόν ἐαυθοῦ κατὰ ψυχὰν, θείαν τούτε διδασκαλίαν οὐα ἐκαι-νεῖ, ὡς δῆθεν δυσφύλακτον.

Exposor rands, director inverse 72 de exodor 42. Toto our inductor.

'Ο τοιούτος υίδς δυάρετου έπυτου οίεται την δε πρός το τέλος δείξοδου της ζωής πύτου, ούπω των καθ' άμαρτίαυ κυλίδων έκάθηρεν.

"Επγονον παπάν , ύψηλούς όφθαλμούς έχει: τοῖς δὲ βλεφάροις 13. πύτου ἐπαίρεται.

"Ο τοιούτος υίδς, μή ἐπιγινώσκων τὰν οἰκιίαν ἀσθένειαν, Βεωρίαν ἀχαλίνωτον κέκτηται και τὰ βραχύτατα ἐλαττώματα τῶν ὑμοφυῶν, ταῖς ὡς ἐν βλεφάροις ἐξετάσεσεν αὐτοῦ ἀνακρίνων, και κατακρίνων, κατεπαίρεται τούτων ὡς ἐλαχίσ7ων.

"Επγονου κακόυ, μαχαίρας τοὺς ὀδόντας έχει και τὰς μύ- 14. λας, τομίδας ώστε ἀναλίσκειν και κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, και τοὺς πένητας αὐτών ἰξ ἀνθρώπων.

των ανθρώπων, κάντευθεν τούτους τέλεον της γάς έξαφανίζειν.

'Ο τοιούτος υίδς λόγους προσφέρει, δίπον μαχαιρών ταϊς διαφθείρειν και βιβρώσκειν τούς εύτελείς γους και διανούματα περιφέρει, ανθρώπους τόλος τούς εύτελείς και βιβρώσκειν τούς εύτελεις και βιβρώσκειν τούς εύτελεις

XXIV. Cap. 24.

Ταύτα δὶ λέγω ὑμίν τοῖς σοφοίς ἐπιγενώπκεν.

Ταύτά δε φημε ύμεν τοξε δεδασκάλοις, ώς ε διαγινώσκειν αύς . άποστρέφεται θεός, και τούτους πρός αύτον επιστρέφειν φόβώ των αύτου άπειλων τούς δε φοβουμένους παραμυθείσθαι, ώσθε μά ακόγνωσιν.

Aideie Bat nporuna in npiett, où mais.

Παπερ κάπου έστι το είτε δυκάσδαι είτε πεωχού έν τοίς κρίσεσε γείδεσθαι, καὶ παραθεωρείν έντευθεν τό δίκαιον, ού—
τω καὶ τό ύπακούειν είτε τῷ ύποτιθεμίνο δαίμονε τὰ κάθ' ὑπερβολάνι τῆς ἀρετῆς πάθη; είτε τὰ κά' ελλειψεν κύτης: καὶ τὰς κατ ἀρετὰν δίκαιοσύνης ἀπθρεπέσθαι.

24. O elindo vos disebu, dinnise beis, ininarapares duote to-:
rue nui pionròs ele Com.

Ο έπαινέσας τός μη τιμώντα το άγαθόν η και δεά γ.τούτο βλαπτικόν των όμοφοων , ούτε ύπό του πλήθες τώς αυτών ώσεν ύπό των άπιστων άγαπηθήσεται , ώς συνεργός της βλάβης αυτών , κάν οι έκλεκτοι των πιζών , άγαπωσε τούτον διά τόμετου θεού έντολήν.

25.: Οἱ δὶ Ελεγχοντες, βελτίσος φωιουντάμε ἐπθατότους δὰθάξες 26. εύλογία χείλη δὶ φελήσουσεν ἀποκρενόμενα λόγους ἀγαιβούς: θα

Οἱ δὲ λόγοις ἐλεγπτικοῖς ἀνακόωτειν αὐτόν ἐἔξε κατάν τῶν ὁμοφοῶν βλάβης ἐωιχειρούντες, κρείττονες δέξουσε μάμπτῦμεν ἐπαινος καταλήψεται ἀσπάσονται δὲ εἰ αὐτοὶ τοὺς πρὸς δέρρο Ֆωσιν αὐτῶν ἐλεγχον ὑπομένοντας, καὶ προσηνῶς ἀπολογευμένους κους αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἐπισθροφὴν ἐτοίμους.

17. Erolpage sig the egodos ta spya cou.

Εὐτρέπεζέ σου τὰς πράξεις κατ' ἀρετήν, ἐως έτε, τὴν παρω οῦσαν δεεξέρχη ζωάν· ἐργασίας γάρ ὁ παρών καλρός· ὁ δὲ μέλλων, ἀνταποδόσεως.

Και παρασκευάζου είς τον άγρου.

Καὶ ἐν τῷ μερίμνας σοι βιατικὰς ἀνατέλλοντε, δίκην ύλομανούντος ἀγρού, φαινομένο κότρο, έτοιμάζε τῷ ἀρότρο, τοῦ

e tere, a vita vi

λόγου , προβρίζους αυτάς άνασηζε , πρός παρπογονίαν πνευμα- ΧΧΙΥΛ τεκήν , εν τῷ διανέμειν σου τὰ υπάρχον?α: πένησεν: 🙏 🖂 🖂

Καί πορεύου κατόπεσθέν μου.

Καὶ ούτω άρας σου τὰν σταυρόν, τὰν ταῦ σαρκικοῦ πάντο τως φρουμματος νέπρωσεν, ἀπολούθει μὸς Τῷ πτωχεύσάνει ἐκὸ; σὶ, καὶ σταυρόν ὑπομείναντι.

. Kal averredouhere tor einer dou. -

Επί πυτητέρης τη πυτυματική πολιτεία, τό ποχαιακτάν σου.

τος συρχός οίπετήριον ταςς προσβολαίς των τός πουηρίας πυτυ
17

ματων.

Mà lade hendis papens entrain nolieur pues niarrint golls: 28. Atlitaer.

: Mirelings, de sponer lyphonse por plyshappan nith ester 29.

Μὰ ἐρεῖς ὅτι καθάπερ μοι τοῦτο βλάβες αἶτιον γέγονε, βλάψω πάγω αὐτὸ: τιμωρὰσομαι δὲ τοῦτο ὑπὲρ οῦ μοι ἄντές», παὶ κακῶς τὰν δεσποτείαν ἀφείλετο: καὶ οῦτως εἰς τὰ καῷ ὑπὸρβολὰν τῆς ἀρετὰς ἐκτρασῷς σάβη: άλλὶ εἰς ἐλόγαυς ἐσεθυμίας βολὰν τῆς ἀρετὰς ἐκτρασῷς σάβη: άλλὶ εἰς ἐλόγαυς ἐσεθυμίας καὶλίστα.

Ωσπερ γεώργεον άνήρ άγρων-

Καθάπερ είς ἐπιτάδειος εἰς γιωργίαν ἀγρός, πολλής χρό- [7]
ζων ἐπιμελείας ἴν' εὔκαρπος καὶ πολύκαρπος γένεται, ὑπάρχει
ὁ τοῖς προσκαίροις μόνοις:πιστεύων, καὶ τοῦ ἐπαγγελλομένω τὰ αἰώνοι
ποὶς ἀνευδότως ἐγκαρτερών, καὶ τῷ ἐπαγγελλομένω τὰ αἰώνοι
καθάπερ εἰς ἐπιτάδειος εἰς γιωρχίαν ἀγρός, πολλής χρό[7]

Kai wones dunelde , audemnag bedeht operage ; bit iter

XXIV. Και οδά τις άματλών φραγμού δεόμενες εξε τό μα τρυγάσσης παρά πάντων των την όδου παραπορευομένων, έξεν ό ώνω με πρός θεόν όρων και πιστεύων αύτης τάς δ' οξκοδομουμένας διά των άγιων αύτου έντολών θεωρητικάς τε και πρακτικάς έξεις, άνεπιβουλεύτους διά ράθυμίαν με τηρών, έσω άνθρωπος εξτε γάρ τον έξω άνθρωπον πρός την των θείων έντολών πρώξιν, εξτε τον έσω πρός την τούτων θεωρίαν καταλίπης άνεπιμέλητον, άνεπίδεκτός του έν διδασκαλίαις πνευματικού σπόρου γενώσεται.

31. Καὶ ἐἀν ἀφης αὐτὸν, χερσωθήσεται· καὶ χορτομανήσει ὁλος.
Καὶ δίκην χόρτου, σαρκικας ήδονὰς μόνον βλαςήσει, πρὸς
τὸ χορ/ἀσαι τὰν ἄλογον ἐπιθυμίαν αὐτοῦ.

Kai yiverat indelettetvos.

Κάντευθεν ούτος μέν καταλιμπάνεται κατά προαίρεσεν άνεπιμέλετος.

Ολ θε φραγμοί των λίθων αύλου κατασκάπτονται.

Αὶ δ' Ιπὶ τῷ ೨οῷ ೨εμελίω τῆς εἰς Χριστόν πίστους οἰκοδομούμεναι, ὡς ἐν τισε λέθοις Ταξς θείαις ἐντολαίς φυλακτικαὶ τούτου κατά τε θεωρίαν και πράξεις ἔξεις, καθαιρούνταν εἰς ἀτόπους ἐνθυμώσεις και πράξεις ἐμπίπτοντος.

52. Yotepav eyet perenduon.

Ούτω δ' ό Κυθρωπος έγω διακείμενος, πολλάκες έωι τέλει μετέγνων.

'Απίβλεψα του έπλίξασθαι παιδείαν.

Εκί κπισκόπητα ώς προκρίναι κάντων των όρωμένων, τάν και ψυχάν και σάρκα πρός τό άγαθόν ρυθμίζουσαν έμαρακτον Βεωρίαν των του θεού έντολων.

 Όλιγον νυστάζω: όλιγον δε καθυπνώ: όλιγον δε έναγκαλίζομαι χερεί στώθη.

Τὰς δὲ σαγκός ἀτονούσης διὰ τὰν τοῦ γήρους ἀσθένειαν, μικρόν μὰν νυς αγμῷ ἀκηδίας συνέχομαι μικρόν ἢὲ ὕπνφ ῥάθυμιας ἀπό γὰς εἰς καρδίας ἀναβαίνουσι διαλογισμοίς.

Ean de roure mothe, ken aponopeuopeus é nevia sou uni xxiv. É évêtiá sou, donep dyados despueis.

Είπερ δε ταύτα ποιείς δυθρωπε, ίνα έλέγξω αὐτὸς ἐαυτύν, ἐλεύσεται ἐπὶ σὲ παντελὸς ἀπορία τοῦ πλούτυ τῆς ἀρετῆς προοδοποιοῦσά σοι τὴν ἀπώλειαν καὶ ἀτέλεια Τὸς Τῶν Βείων ἐντολῶν γνώσεως, διὰ τὴν ἀπραξίαν αὐτῶν, καθάπερ τὶς δρομεύς, ταχύτατος.

Τη βδέλη τρείς Δυγατέρες ήσαν, άγαπήσει άγαπώμεναι καὶ 35. αὶ τρείς αύται ούν ἐνεμπίπλασαν αύτὰν καὶ ή τετάρτη ούκ τρ-: κέσθη είπεϊν έκανόν.

Η μετά την πρώτην παράβασιν, άλλυ τινός παρά την αίτίαν άλόγιστος έρεσις, άπέτεκεν, οιά τενα τρία Βυγάτρια πο-Βεινότατα: την μέν άγνοιαν, τῷ λογιστικῷ τῆς ψυχάς: τὴν ἐλ gedaurian, to inchuprend nel the early 760 opeques tupenτέδα, τω Βυμεχώ· τά άλλέλων έξηρετμένα τρία μέγιστα, και άρ-Pinana, nat muche impie tiette naniac mapairen. inti d' icroτυχίαι είσι βιούς ή μέν έγνητα, ώς έλαβήτου γνωσίου ή δέ pelauria, ic tryare operrou. o di ve rupannic abora obaa gialληλος, άποτυγία πάλιν έστι της σωματικής συστάσεως, ής και δοκεξ ύπεραγωνόζεσθας, είπότως την ταύλας τεκούσαν παράλογον έφεσεν πορέσαι ούκ ίσχυσαν, απόρεστον δίκην βδέλης ύσαρχυσαγ διό και αύτη, ή μετά των έξ αύτης πληρούσα τόν τέσσαρα άριθμόν, ούν έχορτάσθη, ώς ε άποσχέσθαι, τζε παρά φύσεν πευήσεως: έως άν αύτην παθυποτάξας ο λόγος, πρός τα ύπλρ space gange etbeague megaeren. gmon worg Noblaaguaelat ' in τῷ ὀφθάναι τῷ ἀνθρώπω τὰν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Αδας, και έρως γυναικός, και τάρταρος, και γη ούκ έμ- 16.

Ούτε γάρ & την έν σώμασι κατάστασιν των ψυχων, με/ά τόν τούτων χωρισμόν διαδεχομένη κατάστασις, ή τις άδης καλείται ώς άφανής, διά τό έν αὐτὰ μήτ' ένεργείν μήτε πάσχειν αὐτὰς μετά σωμάτων τὰ ζόξα είτε λυπηρά: οῦτε ὰ κατ' αἴσθηXXIV. σεν άλογος δρεξες, ή τες τὰς μὶν ψυχὰς παραπίμπει τῷ ἄθη, τὰ θὲ σώμαλα εἰς τὰ τίσσαρα ἀναλύει στοιχεῖα, ὡς θε' αὐτὴν τοῦ ἀμθρώπου κατακριθέντος θανάτεν εὕτε μὴν ἐξ αὐτῶν τῶν τεσσάρειν στοιχείων, ἡ ἀἡρ κινούμενος καὶ ταράσσων τὰ ὑδατα, ἡ γῆ ξηρὰ μὰ δευορένα τοῖς ῦδασε, καὶ τὰν οἰκείαν ἀποβαλλομένα ξυρότυτα, ἢ τὰ ῦδωρ αὐτὸ, ἢ τὸ πῦρ, τῆς διαλλήλου φθορᾶς ἰμπλησθάσονται, ἰως τῆς πάντων κατὰ τὴν ἀνάσασεν ἀφθοροῖας καὶ διαμουῆς, καὶ τῆς τοῦ φέρεσθαι στάσεως.

17. 'Οφθαλμόν καταγελώντα πατρές, και άτιμάζοντα γάρας ματρές, ἐκκόψαισαν αὐτόν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, και καταφάγοισαν αὐτόν νεοσσοὶ ἀετών.

· Νσερόν, δίμικ φυχής , καταφρανούν του πάντων αἰτίθ Βεού , και την συγαίδιον αὐτῷ ἀρχαιότητα τῆς πανταιτίας σοφίας τούτου απραβλεισόμονου, έν τῷ έναισομένειν ταῖς ὑικό φύσεν καὶ χράνου έπερανείαες των δυτειν, ναι μά πρός τους λόγθε αυτών deaβaiver, ους ο βεός έχων πρό των αίώνων, βουλήσει άγαβή προυφεςώτας, κας αύτους την τε όραςψυ και Την κάρατον έκ του μά δυτος ύπετέσατο κτίσιν, λόγω και σορία τα πάντα καλά τόν δέοντα χρόνον ποιήσας τε και ποιών, το τοιαύτον όμμα έπτυφλώσεσε μέν των απαθάρτων λογεσμών οί πατ' έλλεεψεν τές άρετης άναβαίνοντες από της τω πολλώ ρεύματε των παθών έκχαραδρωθείσης σαρκός, και διατμηθείσης την πρός την ψυχάν κατά τόν του συνδήσαντος βεού νόμου, πνευματικήν συνthe and and durabeth . Se anoriforte, and a the animal the κών: καταναλώσουσε 'θε -οι καθ' ύπερβολήν της άρετης, έκ τών δίκην ύψιπετών κιτών τὸς ύψος ύπερηφανίας αἰρομένων τῆς πο-Υπρίας πυτυμάτων, έναποτικτόμενοι τη ψυχή λογισμοί ώς τό ταύτης, τή ματαία δίησει έπενεμόμενοι Βεωρητικόν.

18. Τρία δέ έστεν άδύνατόν μετ νοήσαι, και τό πίπαρτον οὐκ
19. ἐπεγένωσκω· ἴχνη ἀττοῦ πετομένε, και όδοὺς όφεως ἐπι πέτρας, και τρίβους υπός παντοπορούσας, και όδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότυτε.
Ωσπερ ἀδύνατόν μοι τὰ τρία ταῦτα καταλαβεῖν ἐπταμένου

τε άετου έχνη, και έρποντος έπι πέτρας όφεως όδους, και πον- $XXI\dot{V}$. τοπορούσης νηὸς τρίβας, έπειδη ταυτα πάντα άνύπαρακτα: ού7ω μει και τό τέταρτον άγνως αν, αι τοῦ- μὰ τετελειωμένα τὴν- πνέν- ματικήν ήλικίαν νοὸς άστατοι έννοιαι.

Τοιαύτη όδός γυναικός μοιχαλίδος, ή όταν πράξη, άπονι- 20. ψαμένη, οὐδέν φησε πεπραχέναι άτοπον.

Αίς όμοια ή της πόρρω του λόγα νευούσης σαρκός και περι τὰ αἰσθητὰ πλανωμίνης ἐνέργεια: ή τις σὰρξ μετὰ την άμαρτία», τὸν κατὰ ταύτην ρύπου δάκρυσε μετανοίας ἐκπλύνασα, ἀποδεικνύει ἐαυτὰν ἀναμάρτητον: στάσεν λαμβάνουτος τοῦ νοὸς, τὰ περί τὸ δυτως ἀγαθὸν ἀληθεί θεωρία.

Διά τριών σείεται ή γξι το δε τέταρτον οψ δύναται φέρειν. 21.

Διά τούτων των τριών ώς διά Γινος σεισμού διεςώντος τὰ συνεχὸ, διασπομένη τη λογική διακρίσει, ή πυκνωθείσα έξιν τῷ κτῶν καθ' ἡδονὴν καὶ ἡδόνην ἐναντίων τὸς κακίας μερών συγλεον τὰς κακίας ἐξίσταται: οξον

Edv aintrn; Barilevog.

Έλν ὁ δουλεύων σαρκέ εἰς παραλόγες ἐπιθυμίας, ἐπιστατέσς ἐννόμως αὐτὰ κατὰ πράξιν, και καθάρς αὐτὰν θείω φόβω ἀπό παντὸς λογισμού τὰς κατ' ἐνέργειαν ἀμαρίίας.

Και άφρων πλησθή σετίων.

Καὶ ἐὰν ὁ μὰ ἔγνωκώς βεόν, ἔμφορηβς των ἐν πνεύματε βεωρημάτων αὐτοῦ, διαβὰς τὰς κατ' αἴσβησεν ἐπερανείας των ὁρατῶν καὶ τοῖς λόγοις τούτων φωτισβεὶς ὡς τισιν ἀκτίσι τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον βεόν, ἐκ τῶν τούτου ποιημάτων καταλαβών.

Kal eleites, ian insaly the impter.

23.

Καὶ ἐὰν ἡ κατὰ διάνοιαν δυλεύουσα τὴ ἡμαρτία ψυχή ἀπελάση ταύτην αὐτῆς.

Καί μισοτή γυνή, έὰν τύχο ἀνδρός ἀγαθού. Πρός δέ, και ἐὰν τελειωθείσα, ἐπιτυχής γίνοται τοῦ ἀγαXXIV. Βοῦ νυμφίου αὐτῆς Βεοῦ λόγου κολληθείσα αὐτῷ, ακὶ πνεῦμα
εν γενομένη, ἀποστρεφομένω αὐτῆν πρότερον, διὰ τό ἐγκεῖσβαι
ταὐτην ἐπεμελῶς εἰς τὰ πονερὰ, οὐδὶ λογισμόν ἐμπαθῆ ὅλως ἔτε
ἐπεδίξασθαι δύναται, διὰ 7ὁ γενίσβαι ὅλην τοῦ πνεύματος, καὶ
τετάσβαι τὸ ἐπεθυμητικόν αὐτῆς ὅλον πρὸς κύριον.

24. Τίσσαρα δί έστιν ἐλάχιςα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δἱ ἐςι σοφώτιρα τῶν σοφῶν.

Τά τέσσαρα έτε τῆς γῆς εὐτελῆ ταῦτα, σεφώτερα 7ῶν ἐχ Βεοῦ μὲν σοφίας δύναμεν λαβόντων ἀνθρώπων ὡς λογικῶν, ζών των δὲ ὡς ἔτυχεν, ἀποδείανυνται.

 Οἱ μύρμηπες, οἶς μὰ ἰστιν ἰσχὺς, καὶ ἐλοιμάζονται βέρως τὰν τροφάν.

ΟΙ τε μύρμακες, πάνυ τυγχάνοντες άσθενεῖς, ἐν θέρει δὲ τὰν τοῦ χειμώνος τροφὰν εὐτρεπίζοντες ὁπως μὰ τοῦ καιροῦ τῆς τῶν

 Οἱ χειρογρύλλισε, Εθνος οὐκ ἰσχυρὸν, οἱ ἐπονήσπντο ἐν πέτραις τοὺς ἐκυτῶν οἴκους.

Καί οἱ ἀκανθόχοιροι, γένος ὅντες ἀδύνατον, καὶ τὰς οἰκήσεις ἐν πέτραις ποιούμενοι, ἔνα φυλάττοιντο ὑπὸ τούτων σκεπόμενοι.

 'Αβασίλευτόν έςτν άκρις, και ςραττύει άγ' ένος κελεύσματος εὐτάκτως.

Καὶ ἡ ἀκρὶς, τὸν ἐννόμως ἐπισθατοῦντα μὰ ἔχουσα, ἄτε ζῶον τυγχάνεσα Ελογον, καὶ ὡς ἀφ' ἐνὸς, τοῦ δεσποτικοῦ εὐ-τάκτως κινουμένα προστάγματος.

28. Καὶ καλαβώτης χερσίν έρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ών, κατοικεί ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως.

Καὶ ὁ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶν οἶα χερεὶ, τοῦ παρατυχόντος δραττόμενος, πἀντεῦθεν στηριζόμενος, παὶ καλῶς τὰς βάσεις ποιούμενος γαλιώτης, εὐχείρωτος διὰ τὴν οἰπείαν ὑπάρχων ἀσθένειαν, παὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὁχυρωτάτοις οἴκοις τῶν βασιλίων οἰπῶν τοιγαροῦν ωρὸς ταῦτα, κάν τὰ ἄλογα ζῶα βλίwas andowne, & days republic, and so class Rest mode to ke- XXIV. retrures body relanguable, up the hadiverny the anomor ale holτραιν προβάλλου τώς του θεου έντολής αλλ' έν τω παρόντι τώς έργασίας παιρώ, εὐτρέπιζε σεαυτώ την είς το μέλλον άπόλαυσιν και έν ταίς των σειρασμών σροσβολαίς, ύπο την σκέσην The ventue mittage nathouses if the intin 6 Naicoe nal auti-Ερώσιος Δν., έπα τω θείω προςάγματι την πανοπλίαν του πνεύματος ἐνδυσάμενος, καὶ εὐτάκτως τῷ ἀρχεκάκω ἐχθρῷ ἀνταγωνεζόμενος, έν τω πρώτον μέν σε τω του θεού φόβω καθαίρε-Bat. inetra dt to ibnide rus uebborrus anabur parifeedu. nal outes to aname viveagas rideson nal rate nountinale the שעישה ששישה בש דו להושישות אתו דה שישה, סומ דופו צוםσε στηριζόμενος , καλώς βαίνε δεά των του Βεου έντολών εν' εί και ύπάρχεις εὐάλωτος τῷ έχθρῷ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός, άνεπιβούλευτος αὐτῶ διαμένης έν τοῖς θείοις προστάγμαery by oil mapaulyouse and of imestatouvers bypopus Tale elρημέναις δυνάμεσεν έμφρονες λογισμοί.

Τρία δε έστεν & εύόδως πορεύεται καὶ τέταρτον, δ καλώς 29. διαβαίνει σκύμνος λέοντος, έσχυρότερος κτανών δς οὐκ ἀποςρέ— 30. φεται, οὐδε καταπτήσει κτάνος.

Καὶ άλέκτωρ έμπεριπατών Ιηλείαις εύψυχος.

-XXIV. : Καὶ αὐτός δὲ ὁ νοῦς, ἐς τὰς τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης . ἀκτίνας, οἶά τις ἀλεκτρυών προορὰ, ταῖς αἰσθάσεσιν ἐνδιατρί-βων, καὶ πρός τοὺς λόγους τῶν ὅντων διαβαίνων, καὶ 7έλος τῶν γνωςῶν εὐρίσκων τὴν ἀλήθειαν, οὐ δέδοικε τὰς κατασκώστες τὰ σχέσει τῶν ὑλικῶν ἐπιφανείως τῶν ὁρατῷν.

 Καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου καὶ βασελεύς δημηγορών ἐν Εθνει.

- "Ο δ' ούτως ξιφρονε λόγφ και νοι, κατά πράξιν και βεωρίαν ενεργών τὰν ἀρετὰν και τὰν γνώσιν, βεβαίαν τὰ έχων πλαροφομίαν τοῦ ἀγαβοῦ, καὶ ἄλαστον γνώσιν τὰς ἀλαβείας προηγείται τῶν τῆς ἀριστερῶς διὰ τὰν ἀμαρδίαν ὅντων μερίδος. ἐπανΛικὰ καὶ οὐράνεκ καὶ Τὰς τοῦ μαβητευομένου αὐτῷ πλάβους
Τεκὰ καὶ οὐράνεκ τὰν κότω καὶ σαρκικῶν, ἐρὸς τὰ πγευμαΤεκὰ καὶ οὐράνεκ καὶ Τὰς τοῦ μαβητευομένου αὐτῷ πλάβους
πείβει μὰ ὡς ἔτυχε φέρεσβαι.

53. Έκν πρόη σεκυτόν εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἐκτείνης τὰν χεῖρα σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήση.

Εάν κατά τό ἐπιθυμετικόν τῆς ψυχᾶς σου, ἐκδῷς σεαυτόν ταῖς σαρκικαῖς ἡδοναῖς, καὶ τό τοῦ θυμοῦ δραςικόν κατὰ τῶν ὁμοφυῶν ὁπλίσης, τοῖς ἀνοὰτοις κτάνεσιν ὁμοιωθείς, ὑβρισθήσου, ὡς δοῦλον παθῶν τὸ λογιστικόν καταστήσας.

33. "Αμελγε γάλα, καὶ έσται βούτυρον ". * cod. σου τύρον. Υποδέχου ὡς γάλα, πίστει ἀπλῆ, τ

Υποδέχου ώς γάλα, πίστει άπλη, τὰν τῶν Βείων λογίων διδασκαλίων καὶ συλλέγοντι τὸν νοῦν ταύτης ἐν πνεύματε, ὑπάρξει σοι οὖτω στερεὰ καὶ πίων τροφὰ.

Έκιν δε εκπείζης μυκτύρας, εξελεύσεται αίμα. εκν δε έξελ-

"Ωσπερ δε εί εκβιάζη μυκτήρας, αίμα έξενεχθήσεται, ούτω καὶ διστάζοντος σου περί την πίστιν, καὶ λόγους άπαιτούντος διαλεκτικώς, έξενεχθήσονται διενέζεις καὶ έριδες.

Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνται ὑπό πεοῦ, βασιλέως χρηκατισμύς ὁν
 ἐπαίδιυσεν ἡ μὰκχρ αὐτοῦ· τὶ τέχνον τηρήσεις; τὶ;

*Απτρ σοι κύτος άπαγγέλλω λόγια, μιμάθηκα ταύτα σαρά ΧΧΙV. Βιού- ά είσι ειλούτος έμου τού λαχόντος έννόρως άνθρώσοις έπιςατείν παρά τῆς δίκην μετρός θρεψαμένης σοφίας τί λοιπόν φυλάξεις υίξ; φύλασσον τὰ ἐμὰ λόγια.

'Ρήσεις θεού πρωτογενές σοι λέγω υξέ τί τεκνον έμξης κοιλίας;

"Η λόγια πάντως 3:00; πρός σὰ ποιούμαι τόν λόγον υίὰ, ός; ἄν καὶ είης, τὸν ἀποτεχθέντα μοι κατά τὴν ειρώτην καὶ ενευματικὴν γέννησεν τὶ τάκνον, ὁ ταίς τῆς ἐμῆς διανοίας ἀδίσεν ἐγέννησα διδασκαλικῶς;

Τί τέκνου έμων εύχων;

Τί τίπνον, είου τυχείν παρικάλουν θεόν, περέσεις; 3. Μὸ δός γυναιξί σόν πλούτον.

Μή τόν πλούτον σών φρενών ταίς αλόγοις έσιθυμέαις της κατ' αίσθησιν έδονης, καταναλώσης, μόνους τοὺς ποικίλες ταύτης τρόπους έπινοών.

Τόν σύν νοθν καὶ βίον εἰς ύστεροβουλίαν.

Μηθε τό του νοός σε θεωρητικόν, και τό περί την έν σαρκι και κόσμο βιοτέν σου πρακτικόν, είς πείραν έκδῷς του κακοῦ· ἐξ οῦ σοι ποτε συμβάσεται μεταμέλεσθαι.

Μετά βουλής πάντα ποίει μετά βουλής οίνοπότει.

Μετά λογικής διακρίσεως μεταλάμβανε της δίκην οίνου εὐφραινούσης καρδίαν ανευματικώς φυσικής Δεωρίας των όντων ή τις έὰν ἀχαλίνωτος ή, τὸν νοῦν τῆς ἀλεβείας μεβίστεσι, καὶ φίρει κατὰ κρημνοῦ.

Οἱ δυνάσται Αυμώδεις είσιν, οίνον μὰ πενίτωσαν, ίνα μὰ 5. πεόντες, ἐπελάβωνται τὰς σοφίας, καὶ ὁρθὰ κρίναι οὐ μὰ δύκώνται τοὺς ἀσθενείς.

Οἱ δυναστεύοντες κατά τῶν παθῶν, καὶ τὴν ἐβικὴν κατορ-Βοῦντες φιλοσορίαν, ὡπλισμίνοι εἰσὶ τῷ Βυμῷ κατὰ τοῦ νουτοῦ ἔφεως· λοιωόν τοῦ ἐκρὶ ἀνθρώπων ἐπαίνου, τοῦ δίκην οἶνου τούτους εὐφραίνοντος, μὰ μεταλαμβανέτωσαν· ὁπως μὰ μεταλαβόντες αὐτοῦ, ἐπιλάθωνται τῆς σορίας· ῆς ἱδιον τὸ ἐπιδείκνυ-

прокопюх

- XXIV. σθαι το υψηλόν εν τω ταπεινώ- και σκοτισθέντες τη έκ των έπαίνων επάρσει, αδυνατήσωσιν επισκέπτεσθαί τε τους περικειμένους άσθενειαν, και τὰ κατ' αὐτούς διακρίνειν καλώς, και της προσκκούσης ἀξιούν θεραπείας.
 - 6. Δίδοτε μέθον τοῖς ἐν λύπαις.

Παρέχετε την έκ των έπαίνων εύφροσύνην τοῖς ἀποτυγχάνουσε τῆς περί 7ην ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τὸν φθεερόμενον πλοῦτον ἐπιθυμίας.

Καὶ οίνου πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις.

Καὶ έγχωμίων άξιούτε τοὺς ἐν ἀδύναις σωματικαίς.

7. Iva emiládus/ai the westar, nat tus wésas pá provide-

Όπως έκείναι μέν έν λάθη γένωνται τζε πιεζούσες τούτους ἐνδείας τῶν ἀναγκαίων· οὖτοι δὲ ἀμνεμονήσωσε τῶν ὀδυνῶν τζες

8. "Ανοιγε σόν στόμα λόγφ Θεού, και κρίνε αάντα ύγιως.

Πλάτυνε τὸ δίκον στόματος δεκτικόν τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάντος άρτου, νοιρόν τὰς ψυχᾶς σου, Βείαις ἐννοίαις· καὶ διάκρινε πάντα καλῶς.

ο "Ανοιγε σόν στόμα, και κρίνε δικαίως.

Πλάτυνε καὶ αὐτό σε τὸ φαινόμενον στόμα, προφορά θείων έημάτων καὶ ἀποδίδου έκάστφ τὸ πρόσφορον.

Διάπρινε όλ πάνητα και άσθενή.

Διακρίνειν δε καλώς σοι παρακελεύομαι, τέν τε τοῦ ἐνδιοῦς ἀνάγκον, καὶ τὸν τοῦ ὀδύναις συνεχομένε σωματικαῖς. κὰντεῦΣεν πάντως, τούτων έκατέρφ τὸ πατάλλελον φάρμακὸν.

CAP. XXV.

v. 1. Αύται αἰ παιδείαι Σολομώντος αἰ ἀδιάκριτοι , ὡς ἰξεγράψαντο οἰ φίλοι Ἐξεκίου τοῦ βασιλίως τῆς Ἰουδαίας.

Αί περούσει νουθεσίει Σολομώντός είσεν, εί πρώκν ώς διε-

σπαρμέναι, τοῖς πολλοῖς ἀδιάγνωςοι ας συλλιξάμενοι μετά 3ά- ΧΧΥ. νατου αύτου, οἱ περί τὴν μελέτην τῶν Βείων ἐσχολακότες γραφών, και διά τούτο συνήθεις 7ώ βασιλεί της τών ίθδαίων χώρας Έζεκία, τη των παροεμιών βίβλω τελευταίον έγκατέταζαν.

Δόξα βεού πρύωτει λόγον δόξα δε βασελέως τευά ωροσ- 2. τάγματα.

Ή του Βεού δόξα, ώς μέν ύπερουσίου, αφρασός έτι διά τό αύτου άκατάληπτου ώς δε πάντων δεσπόζουτος , πείθει πει-Βαρχείν ταίς αὐτοῦ έντολαίς , διά τὸν άὐτοῦ φόβον , καὶ μή περί ταύτας διακείσθαι καταφρουητικώς.

Oupande, upplog yn dt, badetar napdia de baselder, ane- 3. Eilsyxtos.

"Ωσπερ άκατάληπτου ήμεν τό τε ύψος του ουρανού, και τό βάθος της γης, ούτω και το θείου άσυγκρίτως, ώς άναρχου τε και άτελουθητου, à δε περί του τρόπου της μελλούσης κατά γάριν Βεώσεως ήμων, βυλή αύτου του δισπότυ των όλων Βιού. έτι ές το ήμεν άφανής. όπερ και ο εύαγγελιτής Ιωάννης δηλών, είρηκεν ότι σύπω έφανερώθη τι έσόμεθα.

Кроште * адопцион арубрюн, най надарга экстем нада- 4. ρόν ἄπαν.

Αφάνεζε τους μή ταιώντας θεόν λογεσμούς, άπό τζε τώ δισποτικώ χαρακτήρι τετιμημένης ψυχής σε, και τό νοιρόν ταύ-Της, εν & αύτος ο των όλων δεσπότης βεός, οία τενε Βρόνω έσανασαύεται, καθ' όμοιωσεν τούτου εργάσεται το άγαθον έν τῷ μὰ φρονείν παρ' ὁ δεί φρονείν, κατ' έλλευψεν πάντως τὰς άρετης, ή καθ' ύπερβολήν άλλά φρονείν είς το σωφρονείν.

·Μή άλαζονεύου ἐνώπεου βασελέως· μαθὲ ἐν πόποες ἀυναςῶυ 6. ύφίστασο: πρείσσον γάρ σοι τὸ ραθάναι, ανάβαινε πρός με, ή 7. ταπεινώσαι σε έν προσώπω δυνάστου.

Μὸ οίθ σεαυτόν άξιας τινός άξιον, πρό του άξιωθήναι ταύτης παρά θεού- μεδ' έπίτρεχε άρχαις, άρμοζούσαις άνδράσι καθυποτάττεσε τῷ φρονήματε τοῦ πνεύματος / τὸ φρόνημα τζς σαςXXV. κός κάλλιον γάρ έστι ταπεινοφρονοθντά σε, και άκάξιον έαυτόν κρίνοντα πάσες άρχες, πρός ταύτην κληθέναι παρά θεού, ἡ ἐπιτρέχοντα, ταύτης ἀποβριφήναι ετέρου παρ' αὐτού εκροσκληθέντος πρός ταύτην, του πρότερον άρξαντος έαυτου.

Α είδον οι ορ. αλμοί σου, λέγε.

Απερ αι Βεωροτικαί σου δυνάμεις κατέλαβον Βεία Βελέματα, καθ' & τὰ πάντα γεγόνασε, λόγοις τε καὶ έργοις αὐτοῖς, δίδασκε.

πα σου και ή ξλθρα ούκ άπίσται άλλ' έσται σοι ζοη θανάτη.

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου, ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου, ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ήνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἄν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἐν σε ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἐν ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἐν ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἐν ἐνειδίση ὁ φίλος σου , ἀναχώρει εἰς τὰ

Β. ἐσχάτων ἡνίκα ἐν ἐνειδίση ὁ ἐν

λαιος. Μφ φαιγγολίστως όρμα πρός έχθραν, όπως μφ ξαιντής σοι βάπίσος, οὐκ ἀπος ἐπταισμένων σοι ἔκκλινε ἐξασφαλιζόμενος σει
μέμψηται, ἀπό τῶν ἐπταισμένων σοι ἔκκλινε ἐξασφαλιζόμενος σει
μέμψηται, ἀπό τῶν ἀπος τῶν ἐπειτισμένων σοι ἔκκλινε ἐξασφαλιζόμενος σει
μέμψηται, ἀπό τῶν ἀπος ἐριαίος περιπεσείν καὶ μὰ τὰν πρός τὸν πλεμέμφη ἀσυλλογίστως ὁρμα πρός ἔχθραν, ὁπως μὰ ἐκυτῷ ἐπιμέμφη ἀσυλλογίστως ὁρμα πρός ἔχθραν, ὁπως μὰ ἐκυτῷ ἐπιπετος.

Χάρες και φελία έλευθεροί. Ες τήρησον σεαυτώ, ένα μή

Τό χάρισμα τὰς σοφίας καὶ ὰ ἀγάκα, ἀγνοίας ἀπαθλάττυσε καὶ κακίας ἀς φύλαξον παρὰ σεαυτῷ, ὅπως μὰ ὑπάρξης κατάκητος ἀλλὰ τάρησον ἄνθρωπε τὰς πρός τὰν σοφίαν καὶ τὰν ἀγάπην θεωρετεκὰς καὶ πρακτεκὰς πορείας σε, καλῶς ἀλλὰλαις τῶν αἰκείων μεταθιδούσας αἰτεῖ μὰν πρακτεκὰ τὰν θεωρετεκὰν, τῶν κατὰ γνῶσεν λόγων ὰ δὲ θεωρετεκὰ Τὰν πρακτεκὰν, τῶν κατὰ λόγον ἀρετὰν τροίσων ῶστε ψυχοῦσθαι μὲν τὰν ἀρετὰν κατὰ λόγον σωμαθοῦσθαι δὲ τὸν λόγον κατὰ ἀρεθὰν.

Μάλου χρυσούν ἐν ὁρμέσκω σαρθία, οὕτως εἰπεῖν λόγον (ἐπὶ ἀρμόζουσιν αὐτῷ).

φιπρέπει τῷ κοσμίως βεούντε κατ' άρετὰν τῷ βέψ γὰρ ὁ λόγος λίβου σαρδίου, ούτως τὸ λαλὰσαι λόγον διδάσκοντα σωτάρια, 'Ως μέλον Χρυσούν, ἡιπρέπον περιτραχηλίο κόσμο, ἀπό ΧΧΥ.

Είς ένώτιον χρυσούν σάρδιον πολυτελές δέδε ται, λόγος σο- 12. φίας είς εὐψαοον ούς.

'εις είς ενώτιον χρύσεσν σάρδιον δέδεται, διαφόροις χρώμαστ πεποικιλμένον, ούτως είς άκολν τη εύπειθεία κεκοσμαμένεν, δι έργων κεκράταθαι άλαςος, ὁ πολυειδές τοῖς θρόποις τῶν ἀρετῶν διδασκαλικός λόγος.

"Ωσπερ εξοδος χιόνος έν άμυτῷ κατὰ καύμα ώφελει", ούτως 13. ἄγγελος αιστός τοις ἀποςείλασει αὐτόν. ψυχάς γὰρ των χρω-

καματειαν και τινούνους» αποίζων αμακίς.

είση πετόκαληση φηχής , ημοσεχούτριας απότη ανακτικτας, εξέ εδνωτικο ταθών το των κροδικτών και μποίργουν βείση παράλλεγων (απότη και των εκοποίργουν βείση παράλλεγων (απότη και των εκοποίργουν βείση παράλλεγων (απότη και των εκοποίργουν του εξευχότενου ανετών και του εξευχότεν κα

"Ωσπερ ανεμοι και νέρα και ύετοι ἐπεφανέστατοι, ούτως εί τζ. καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεί.

Καθάπερ σφοδρεί ἀνέμων πνοκί, και νέφη ζοφώδη, και ύε-Τοι ραγδαιότατοι, είσι τοις πάσι κατάδηλα, ούτω και οι μεγαλαυχούντις ἐπὶ μεταδόσει χρημάτων μὰ γινομίνη, διὰ τὰν πρός ἀνθρώποις ἀπατάν, και οὐ θεῷ ἀρέσκειν βουλόμενοι.

Έν μακροθυμία , τύοδία βασιλεύσι. γλώσσα δε μαλακή , σνν- 15. τρίβει όστά.

Έν ἀνεξεκακία οἱ λαοῦ έγεμονεύοντες, εὐοδοῦνται διὰ ταύτες πρὸς ἐπυτοὺς τὰν τοῦ ὑκκκόου εῦνοιαν ἐσεισκώμενοι ωροφορὰ γὰρ λόγων ωραεῖα, καταμαλάττει καὶ τὰς δίκηυ ὀστών σκλυρὰς καὶ ἀντιτύπους τῶν ψυχών διαβέσεις. XXV. 16. Μέλι εύρων, φάγε το έκανον μέποτε πλησθείς, έξεμέσης.
Της έν Τοϊς Βεοπνεύστοις λογίοις, δίκην μέλιτος ήδυτάτης Βιογνωσίας έπιτυχών, μετάλαβε ταύτης κατά τον δρον καὶ το μέτρον της ένούσης σοι δυνάμεως όπως μή σπεύσας άμέτρως έμφορεθηναι αύτης, το άληθες άποβαλείς γνώση περιλαβείν οἰόμενος το άπερίληωτον θεωρία γάρ άχαλίνωτος, μεγάλην βλάβην τη ψυχή προξενεί.

Σπάνεον είσαγε σόν πόδα πρός τόν σεαντοῦ φίλον μέρποτε

και οξήρακο λεπραεται ασχεσιο.

,Ογίλα δυρικτίζε του ζιφ την αυζηλίσο αυτ τοις και, έξουμο προκ αγιώ, φιντι αποευλος αιρικτώς και ησιφο την Χυείαο Χοπονα αιθικοιορίτενος αιριώ τη αυζηλίσο διγουμένου αφίπαιος,

18. ¹Ρόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν, οῦτως καὶ ἀκὸο ὁ καταμαρτυρών τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδε.

έωθεν κατ' αὐτοῦ τὰν λοιδορίαν ἀφίνοι, τετρώσκων διὰ ταύτης αὐτοῦ, ὡς τι μὲν ῥόπαλον, τὰν τούτε πλέττει ψυχάν, λύπης παρδραν ἐγείρων μέσον ἐκείνου καὶ ἐκευθοῦ· καὶ ὡς τι τόξον πόρόδη, ὡς διὰ βέλους ὁξυτάτου τινός.

Οδός κακού, καὶ ποὺς ωαρανόμου ὁλείται ἐν ἡμέρα κακή... Ὁ πονερός λογισμός τοῦ κακοῦ Τὰν προαίρεσεν, καὶ ἡ πρῶξις τοῦ τῶν Θείων παραβάτου, ὁλοθρευθήσονται ἐν καιρῷ τεμωρίας: εἶτε καθαρτικές κατὰ τὸ ωαρὸν, εἴτε ἀνταωοδοτικές κατὰ τὸ μέλλου.

ΣΕ. Πσπερ όξος έλκει ἀσύμφορον, οὐτως προσπεσόν πάθος ἐν σώματε καρδίαν λυπεί.

Καβάπερ όξος δριμύτατον άλυσετελές τῷ ήλκωμένῳ μέλει καθάξακε, δάκνον αὐτό, οὐτω καὶ τῷ τῆς σαρκὸς ἀσθενεῖ, ἀκούσεος ἐπεσυρβάς πειρασμός, ἀνεᾳ διὰ τὸ συγγενές τὰν ψυχάν. "Ωσπερ σης \dot{v} ίματί \dot{v} , και σκώλης ξύλ \dot{v} , ού7ως λύπη $\dot{\omega}$ » ΧΧV. δρός βλάπτει καρδίαν.

Καθάπερ λυμαίνον αι σής μέν έμα λίφ, σπώλης δε ξύλφ, ούτως τ΄ παρά άνθρώπε Γενός λύπτ, τῷ πρός τοῦτον μέσει, τὴν ἐτοιμοπαθό καταβλάπτει ψυχήν.

Έαν πεινά ὁ έχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν ἐὰν δεψά, πό- 21.
τεζε αὐτόν τοῦτο γὰρ ποιών, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τκ.
Τὰν περαλάν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀντεποδώσει σοι ἀγαθά.

Έκν ὁ μισών σε Τροφής καὶ πόματός ἐστεν ἐνδεής, τρίψε τοῦτον καὶ πότιζε· οῦτω γὰρ εὐεργετών αὐτόν, συνάξεις ἐπὶ τόν ἡγεμόνα νοῦν τούτου, διανοήματα, δίκην ἀνθράκων πυρός τὰν κακίαν ἐλίγχοντα, καὶ τὸ πρὸς σὲ μίσος αὐτοῦ κατακαίοντα· ὁ ἀὲ τῶν ὅλων ἄεσπότης Θεὸς, ἀνθότου μὰ νενίκησαι τῷ ἐπηρείας τοῦ σαθανῷ πρὸς σὲ μίσει τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ νενίκηκας μάλλον αὐτὸ τῷ ἀγάση τῷ πρὸς αὐθὸν, τοῖς αἰωνίοις σε ἀμείψεται ἀγωθοῖς.

"Ανεμος βορέας έξεγείρει νέρη, πρόσωπου δε άναιδες, γλώσ~ 25. σαν έρεθίζει.

Τό μέν, δίπην ἀνέμου βορίου, χειμάζον τὰς ψυχάς πονηρόν πνεύμα, ζοφώδη εκάλη, ὡς τινα νέφη, ἐπεγείρει αὐταῖς,
ταύτας αποτίζοντα, καὶ μὴ ἐῶντα ταῖς ἀπτίσι τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἱλίου καταυγασληναι· ὁ δὲ χαρακτηρίζων τὴν ἐγκεκρυμμένην τῆ ψυχῆ διάλεσιν βίος, τῆ ἐπὶ Τοῖς αἰσχροῖς ἔργοις αἰβολὴν τὴν γλῶτταν τοῦ ὁρῶντος αὐτόν.

Κρείσσου οίκειν έπε γωνίκε δώματος, ή μετά γωναικός λοι- 24. δόρου εν οίκες ποινή.

Κάλλιον ἀσυγκρίτως ἐστὰ παραμένειν τῷ συνάπτοντε τῷ νοὶ τὰν αξοθησεν λόγῳ, ὡς ἔν τινι γωνίᾳ εὐτελοῦς τινος καταλύματος τοῦ φαινομένου κόσμου, ἡ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ὅς ἐστι κοινόν καταγώγιον τοῦ τε νοὸς καὶ τῆς αἰσθήσεως οἶα ἐπαναμουνόν καταγώγιον τοῦ τε νοὸς καὶ τῆς αἰσθήσεως τῆς δ΄

- XXV. αἰσθήσεως τοῖς τύποις τῶν νοουμείνων συνδιατρίβειν τὸν νοῦν τῆ διαβαλλούση διὰ τῆς ἀπάτης τῶν φαινομένων τὰ νοσύμενα αἴοθήσει, κὰντεῦθεν τοῖς τύποις ἐναπομένειν, καὶ μὰ διαβαίνειν πρός τὰν ἐν όλοις ἀλήθειαν.
 - Ωσπερ ῦδωρ ψυχρὸν, ψυχῷ δεψώσῷ προσανὸς, ρῦτως ἀγγελία ἀγαβὰ ἐκ γῆς μακρόβεν.

Καθάπερ ύδωρ ψυχρώτατον, ύπάρχει διψώντι ζώφ θελατήριον, ούτω καὶ τἢ τὸν καύσωνα τῶν πειρασμών, καὶ τἢς ἀρετῆς τὸ ἐπίπονον γενναίως φερούση ψυχὰ, ἄδυτάτα ἐστὶν ἡ τῆς κατὰ τὸ μέλλον κλαρονομίας τῆς γῆς Τῶν πραέων ἐπαγγελία· τῷ τῶν ἐν ταύτη τἢ γὴ ἀγαθῶν ἐλπίδι παρακαλούσα καὶ ἀνακτωμένη τὰν τοιαύτην ψυχήν.

Ωσπερ εξ τις πηγήν φράσσοι, καὶ ύδατος έξοδον λυμαίνοι το, οῦτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

Καθάπερ έάν τις έμφράτλοι πεγήν, και ύδωρ έκ ταύτης κωλύοι έξερχισθαι, άπρεπή ταύτην έργάζεται, άφανίζων τὰ έξ αὐτης ἀναβλύζοντα διειδέστατα νάματα, ούτως ἐστίν ἀπρεπίς τὸν κεκοσμημένον τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἐν τῆ πρὸς τὸν μὴ τεμῶντα θεὸν, ἐχθρὸν τῶν ἡμιθέρων ψυχῶν πάλη, ἀμαρτίας περιπεσείν πτώματι, καὶ τὸν κόσμον ἀποβαλέσθαι τῶν ἀρετῶν.

- 27. Έσθίειν μέλι πολύ, οὐ καλόν τιμᾶν δὲ χρὰ λόγος ἐνδόξες.
 Εἰς κόρον μεταλαμβάνειν τῆς πνευματικής τῶν Βείων μυζηρίων γλυκύτητος, ἀσύμφορον ἡ περὶ ταῦτα γὰρ ἀχαλίνωτος θεωρία, φέρει κατὰ κρημνοῦ· εὐλαβεῖσθαι δ' ὑπάρχει ἀρμόδιον τὰ τὸ κατ' οὐσίαν αὐτοῦ ἀκαθάληπτον.
- 28. Πσπερ πόλις τὰ τείχη καταβιβλημίνη, καὶ ἀτείχετος, ούτως ἀνήρ ός οὐ μετὰ βουλής τι πράσσει.

Καθάπέρ τις πόλις καθφρημένη τὰ Τείχη καὶ ἀφύλακτος τέλεον, ούτως ὑπάρχει εὐεπιβούλευτος καὶ ὁ μὰ μετὰ λογικὰς διακρίσεως, πρός τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνιζόμενος ἡ γὰρ ὡς πάυΤη ἀφύλακτος, εὐεπιχείρητος ἐστὶ τοῖς κατ' ἔλλειψιν τῆς άρετζε πάθεσεν: ή ώς άπό τούτων μέν φυλασσόμενος, ίψ' οίς δ' XXV. ἐντεῦθεκ τὸ ἀσφαλὶς ἐκυτῷ περεποιήσατο, κατενεχθείς τῷ τῆς ἐπάρσεως ωτώματε, τοῖς καθ' ὑπερβολὴν τὰς ἀρετες ἀλίσκεται πάθεσεν.

C A P. XXVI.

 Ω σπερ δρόσος έν άματῷ, καὶ ώσπερ ύττὸς έν θέρει, ούτως $_{\tau, \ \tau_c}$ ούκ έστιν ἄφρονε τιμά.

Καθάπερ δρόσος εν τοξε δράγμασε των άσταχύων, και ύετὸς ἐν καιρῷ θέρθε αὐτων, οὐκ εἰσὶν ἐκαινεθά: ὡς μηδ' ὁκωσοῦν ἀφελοῦντα, οῦτως οὐχ ὑπάρχει τῷ ἀλογίεως βιοῦντι οῦτε Θανόντι, οῦτε θνήσκοντι κλίος: ἐντεῦθεν γὰρ τὰς μὲν ἀγάρω δόξης ἐξερημένος ἐστὶν: ὅτι μὰ ἔσπευσε ταύτας δι' ἐναρίτου κτὰκαρον.

"Ωσωτρ όρυσα ωθτανται καὶ στρουθοί, εύτως άρὰ ματαία 2. οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

Καθάσερ άρισθανται άσανθα θά αταγά, τάτε μιγάλα και τά μικρά, του τόπου ἐν ῷ ἀνασαυθάναι μὰ δύνανται, σύτως ἀριζαμένα πάσα κατάρα, οὐκ ἐπέλθοι αὐτῷ. ἐκιένῳ δὲ κάντως ἐπέρμένονθε.

ι Πσπερ μάσλεξ ίππ ϕ καὶ κένλρον δυ ϕ , οῦτως βάβδος έθνει 3. παρανόμ ϕ .

Καθάπερ πλέττουσα μάτεξ έππον, το θελυμανές τούτη και φελόνεικον άποκρούεται, και νύττον κέντρον όνον, δεεγείρει τοῦτον πρός ταχυτέραν πορείαν, οῦτω παιδεύει ὧς τες βάβδος, ἡ κατὰ λόγον τὸς σαρκὸς Τεμωρία λαὸν τὸν τοὺς θείπς παραβαίνον Τα νόμους καὶ καταπαύει μέν τὸ τοῦτη κατὰ τὸ ἐπεθυμενόν, ἀπόλαστον, καὶ τὸ κατὰ τὸ θυμικὸν, μάχεμον δεερ

XXVI. γείρει δε το διά την άσθενειαν της σαρκός νωθρόν αὐτοῦ, πρός ἐπιμέλειαν της κατά πράξεν των Βείων έντολων τρίβου.

Μή ἀποκρίνου ἄφρονι πρός την ἐκτίνου ἀφροσύνην ἵνα μὸ
 ὅμοιος γένη αὐτῷ· ἀλλ' ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ· ἴνα μὸ φαίνηται σοφὸς παρ' ἐκυτῷ.

 Έχ των έαυτοῦ όδων όνειδος ωριείται, ὁ ἀωροστείλας δε' ἀγγέλου άφρονος λόγον.

'Από των ἀσόφων διανοκμάτων αὐτοῦ μέμψιν περιποιείται έαυτο, ὁ διὰ τοῦ ταῦτα καταγγέλλοντος ἄφρονος λόγου διόασκαλίαν τενά προβαλλόμενος νοῦς- ὁ γὰρ ἐν αἰσθόσει τοῦ τοιούτου λόγου γενόμενος, ἐπιμάμφεται τῷ τοῦτον ἀποτεκόντε νοὲ, ὡς μὰ διανοουμένω τὰ δέσντα.

καὶ καροφορόσας την οἰκείαν ἐνέργεταν.

 Ος ἀποδεσμεύει λίθου ἐν σφινθόνη, ὅμοιός ἐστι τῷ διδόν τι ἄψρονι δόξαν.

Ο λίθον ἀσφαλώς έντιθείς τὰ σφενδόνη, τοῦ ἀφείναι τοῦτον προμουμείνου κατά τινος, παρόμοιός έστε τῷ παρέχοντι τιμάν

τοιούτος δραζάμενος, ούκ άμελέσει τὰ πρός βλάβτν ἀνθρώπων έρ- XXVI. γάζεσθαι κὰντεύθεν ὁ τὰν τιμάν αὐτῷ παρασχών, συμμέτοχος έσται τούτω τῆς κατακρίσεως.

"Ακανθαι φύονται έν χειρί του μεθύσου» δυλεία δὶ , ἐν χει- 9. ρὶ τῶν ἀφρόνων.

Έμμεριμου με άναγύονται έννοιαι τῷ ψυχῷ ἐν τῷ κατ' αἴσθασεν ἐνεργεία, τοῦ τῷ σχέσει Τῶν ὁρατῶν ἔξεστακότος τῆς
ἐαυτοῦ σοφίας νοὸς, ἀκανθῶν δίκην πλέχτασαι καὶ λυποῦσαι αὐτὰν δουλεία δὲ παθῶν, ἐν τῷ κατ' ἐπιθυμίαν καὶ θυμὸν ἐνεργεία, τῶν μὰ ἐμφρόνως ταῖς δυνάμεσι ταύταις ἐωιστατούντων
μένειν τὰ λυπαρά.

Πολλά χειμάζεται πάσα σάρξ άφρόνων συντρίβεται γάρ ή 10. Εκτασις αύτων.

Πολλώ χειμώνε πειρασμών έχουσίων τε και άκουσίων συνέχεται δίκην σκάρθε ή σάρξ των μή έμφροσε λογισμοίε οἶά τισεν οἶαξεν έπιστημόνως κυβερνώντων αὐτήν τούτων γάρ ή ἀπό τοῦ κατά φύσεν εἰε τὸ παρά φύσεν και 'άδονήν και ἀδύνην παρέκτροπή, πρός ἐαυτήν προσκρούει και φιθείρεται ότι περ τὰ κατ' και Τούτοις συμφιθείρεται.

Ποπερ κύων όταν έπέλθη έπὶ τόν έαυτοῦ έμετου, καὶ με- ετ. σετός γένηται, ούτως άγρων, τὸ έαυτοῦ κακία ἀναςρέψας έπὶ τὸν έαυτοῦ ἀμαρτίαν.

Καθάπερ κύων όταν ἐφ' όπερ φαγών βρώμα, καὶ βδελυξάμενος ἀπήμεσεν, ἐπαναστρέψη τοῦτο αὐθις τρεφόμενος, πάσεν ἔς αι τοῖς βλέπεσε βδελυκτός, ὡς ἀκδίας τοῦτους πληρών, οῦτω καὶ ὁ ἀλογίςως βιών, τῷ συνκθεία τῶς άμαρτίας, ἐπὶ τὰν ἱαυτοῦ ἐπιερέψας κακίαν, ῷς ἀποσχέσθαι ὑπέσχετω, ἔς αι θεῷ τε καὶ Τοῖς άγιοις ἀγγέλοις αὐτοῦ βδελυκτός.

Εστιν αλοχύνη ἐπάγουσα άμπρτίαν και έχεν αλοχύνη, δό-

XXVI. Υπάρχει φόβος ἐπ' αισχρῷ πεωραγρένο βλάβην ἐπάγενν τὸ τοῦς σὲ, ὡς τοῦτο ἀιδομενος παρὰ Βεωραγρένον κολυτικόν τἔς τοῦ κιδουλευόπουθαι τὰ ἰδία ζωὰ καὶ ὑπάρχει αὐθις φόβος ἐπ' αἰσχρῷ πεωραγρένω, ὅς τιμὰ μέν ἐσ7ι τοῦ τυχόντος αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν ἀτιμοποιῶν παθῶν ἀπουλάττων αὐτὸν χάτοῦ, ἡς ἀπὸ τῶν ἀτιμοποιῶν παθῶν ἀπουλάττων αὐτὸν χάτοῦς τὰ αἰσχρὰ ροπὸς ἀνθ' ἡς μάλλον ώφειλε τιμωρηθύναι.

 Είδον ἄνθρα δόξαντα παρ' ἐαυτῷ σοφὸν εἴναι ἐλπίδα μέν τοι ἔσχε μάλλον ἄρρων αὐτοῦ.

Έθεασάμων τενὰ τοῖς κατ' έλλειψεν τές ἀρετής πάθεσεν ἀκτόπτον, οἶκοθεν έχειν νομίσαντα τὸν ἀναιρετικὸν τῶν παθῶν λόγον, καὶ μὰ ωαρὰ θεοῦ τοῦτον λαβεῖν πλέον μἰν τοι γε τοῦ
τοιοῦτε ἀνθρώπου σωτηρίας ἐλπίδα ἐκτήσατο, ὁ τοῖς κατ' ἐλλειψεν τῆς ἀρετῆς πάθεσεν ἀλογίστως ἐγκυλινδούμενος' ὅτι οῦτος μὰν, τὰν οἰκείαν ἐωιγινώσκων ἀσθένειαν, μετανοίας ἀναμένει καιρὸν, δι' ῆς ἐλπίζει τυχεῖν σωτηρίας παρὰ θεοῦ· ἐκεῖκες δὶς, τὸ καθ' ὑπερβολὴν τὰς ἀρετής διάκενον οῖκμα ἀγνοῶν,
ὡς δυσφόρητον, ἐστὶ δυσθεράπευτος.

λίγει όπυπρός ἀποςελλόμενος εἰς ὁδόν, λέων ἐν ταϊς ὁδοῖς: ἐν δὶ ταῖς πλατείαις φονευταί.

πέρων δόξαις, προτερούντας τον νούν τζς πούτου εν πνεύματε ζωής.

"Ωσπερ Βύρα τρέφεται έπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὖτως διναρός ΧΧΥL.
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

πρα λαπαια πειρόδαι των ομπαύση προαιδιώψενος, και παφίχων πόρς εραφοραν ομείδεσος των ομπαύση προαιδιώψενος, και παφίχων πόρς των εμπαριαστικός επαιστρεφότενος, κατα με βράσει το προκραίτε επαιστρεφότενος, κατα με βράσει το προκραίτε επαιστρεφότενος, κατα με βράσει το προκραίτε το προκραί

Κρόψας όπυπρός την χείρα αύτου έν τη πόλπω αύτου, ού 15. δύναται δπενεγκείν είς το στόμα.

Καλύψας ό πρός έργασίαν των έντολων ράθυμος, έν τῷ κατὰ ψυχήν ταμιείω αὐτοῦ, Τὸν παρὰ θεοῦ δοθεῖσαν πρακτικήν δύναμει, ἄτε μἡ ἐκτείνων ταύτην στρός τὴν τῶν θείων ἐνΤολών ἐνέργειαν, φειδοῖ τὴς σαρκός, διὰ τό τῆς ἀρατῆς ἐπίπονον, οῦ δύναται ἡ θρόψαι ἐαυτὸν τῆ τῶν αὐτῶν ἐντολών κατὰ ωράξεν γεύσει, ἡ ὁρέξαι χείρα βοηθείας τῷ ἐπαγγελτικῷ τῆς ἀληθείας διδασκαλικῷ αὐτοῦ λόγῳ, δε' ἀκολούθων αὐτῷ ωρουτικών συγμείων εἰς βεβαίωσεν ῶστε δύνασθαι αὐτὸν ωληροφορεῖν Τοὺς ἀκούοντας.

Σοφώτερος έπυτφ όπυπρός φαίνεται, τοῦ ἐν πλησμονή ἀπο- 16. πομίζοντος ἀγγελίαν.

Ο πρός την έργασίαν του άγαθου ράθυμος, συνετώτερον έαυτόν οίεται, του έν 7 η ωτπληρώσθαι συνέσεως, ταύτην δε έργων δικαιοσύνης καταγγέλλοντος ότι μή ώς έκείνος τή τραχεί του κατά θεόν βίε, άλλά Γαίς σαρκικαίς ήδυπαθείαις μάλλον έκδέδωκεν έαυθόν, μη είδως γάρ το όντως άγαθόν, νομίζει άγαθόν θο μή δυ άγαθόν.

"Ωσωτρ ο πρατών πέρχου πυνός, ούτως ο ωροισίως αλλο- 17. τρίας πρίστως.

Καθάπερ ο άπτομενος ουραίου κυνός, κωλύειν τουτον έπε-

- ΧΧVI. χειρών τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω φορᾶς, δάκνεται ὑπ' αὐτοῦ, σπτύδοντος ἔχειν ἀκώλυτον τὴν όρμὴν, οὖτως ὁ κατὰ τὴν λαχοῦσαν κὐτῷ ἀρχὰν ἀνακρίνων ἔτερον, καὶ ἔξετάζων τὰ κατ' αὐτὸν προεςὼς, ἐπέχειν τοῦτον ἐπιχειρών τῆς πρὸς κακίαν ῥοπῆς, ἐπιβουλεύεται ωπρ' αὐτοῦ, μὴ βουλομένου τοῦ κακίστου ἐωιχειρήματος εἰργεσθαι.
 - 18. Ποστερ οἱ ἐώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ 19. δὶ ἀπανθέσας τῷ λόγο πρῶτος, ὑποσκελισθήσεθαι, οὐτω πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἐαυτών φίλες, ὅταν δὶ ὁραθῶσι, λίγουσιν ὅθι παίζων ἔπραζα.

καθάπερ οι πλέρεις ἐοῦ βασκανίας, ἀκειροῦντες συσκιάζειν καὶ ἐν αὐτῷ Τῷ τῆς ἀκαγνώσεως φωτί, ἐπιχειροῦντες και τοὺς ἐτέρους ἀκθρείας και τοὺς ἐτέρους ἀκθρείας και τοὺς ἐτέρους ἀκθρείας και τοὺς ἐτέρους ἀκθρείας και τοὺς και τοὺς ἀκανδείας ἀκανδείας ἐκιβελεύοντες Τοῖς ἀγαπώσεν αὐτοὺς, περιεργάζονται τοὐτων λόγων ἀκά-γουσεν ὁπόταν ὅἐ παρὰ τοὐτων ἀιαγνωσθώσεν, ἀπολογοῦνται ἔκαστος Τοὐτων, ὡς χαριεντιζομενος ἐπλάσατο τὰν ἐπιβουλὰν και σκειος Τοὐτων, ὡς χαριεντιζομενος ἐπλάσατο τὰν ἐπιβουλὰν.

Έν πολλοίς ξύλοις Βάλλει πυρ. απου δε ούκ εσ7ι διθυμος,

και, επέδλεται οια σε, φόλαποι του απόπετος προσεκτικές επέδος απορες τρουσκετώ πες απορες διακεταικές του απορες το απορες του απορες το απορες του απορ

 Έσχάρα ἄνθραζε, καὶ ξύλα συρὶ ἀνὴρ δὲ λοίδορος, εἰς ταραχὰν εὐμάχης. Έκπυρούται μέν ἐσχάρα ἐπ΄ ἀνθράκων κειμένες καὶ φλόγα XXVL ἐγείρουσεν ἐπιπλέου πυρὶ ζύλα ἐπιτιθέμενας ἄυθρωπος δὶ ἀπόντας εἰωθώς διαβάλλειν, εὐρών τινας τῷ κατά τινος μέσει τετανμισούντων κατά τῶν μισουμένων ἐκπύρωσεν σφοδράν ἐπεργάζετας καὶ τὸν κατ΄ ἀλλήλων πόλεμον ἐπιπλέου ἐγείρεις πὰντεῦθεν ἀνθωτού κατὰ τῶν μισουμένων ἐκπύρωσεν σφοδράν ἐπεργάζετας τῶν καὶ τὸν κατὰ τὸν κατὰ τῶν μισουμένων ἐκπύρωσεν σφοδράν ἐπεργάζετας τῶν καὶ τὸν τῶν καὶ τὸν καὶ τον καὶ τον καὶ τὸν καὶ τον καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τον καὶ τὸν καὶ τον καὶ

Λόγει περκώπων, μελακοί· ούται δε τύπτουσι» είς ταμεία 22.

Τὰ βόματα τῶν πρός χάριν λεγόντων, ἀπάλλακται πάσες σπλερότυτος οἱ δὲ ταῦτα προσφέροντις, τὰ δίκην (ταμείων) κεκλεισμένα τῶν σπλάγχνων ὑπανοίγειν ἐπιχειροῦσι πρὸς οἰκτιρμοῦς εἰ εὖν τὸ πρὸς χάριν λαλεῖν διὰ τὸ παρορᾶσῶαι τὰν ἀλάμοιτην, οὐ καλὰν, αῖτιοι πάντως οἱ ἄσπλαγχνοι.

Αργύριον διδόμενον μετά δόλου, ώσπερ όστρακον άγητέου. 25.

Ο μεταδιδούς άργυρίου τενί, άπατών τούς όρωντας, καί τόν παρά Τούτων Επρώμενος έπαινον, νομιζέτω τούτο μαδέν διαφέρειν δατράπου, έπειδή μή εύκερεστεί Σεώ διά τῆς πρός Τόν ἀδελφόν δίκην άργυρία καθαράς διαθέσεως οίκτίρμονας γάρ ἡμᾶς γίνεσβαι κατά μίμησεν Σείαν, ὁ λόγος τοῦ Σεοῦ ἀπαιτεί.

Χείλη λείκ παρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24.

Στόμα λόγους προφέρου παραμυθητικούς, και μηθεμίαν κεκλημένους τραχύτητα, λύπην άφανίζει ψυχής, εἰς παρηγορίαν τικά δε' αὐτών αὐτήν ἐκκαλούμενον, και συστέλλον τὸ άλγος αὐτής.

Χείλεσε πάντα έπενεύει αποκλαιόμενος έχθρός: έν δε 74 καρδία Γεκταίνεται δόλους.

Τοις λύπην ψυχής ἀπαγγέλλουσε λόγοις, ἐπὶ πῶσε συγκατατίθεται, ὡς δήθεν συμωάσχων τῷ τούτους ωροσφέροντε, ὁ ἀπεχθῶς πρός αὐτόν διακείμενος ἐντεῦθεν δὲ διὰ τό πρός αὐτὸν μίσος, κατασκευάζει βυλὰς ἐν τῆ ἐαυτοῦ ψυχῆ κατ' αὐτοῦ,

- XXVI. συναθών εἰς βάραθρον ἀπουοίας αὐτόν· ὁ γάρ ἀληθώς συναλγών τῷ ἀλγοῦντε, οὐα αΰξεεν τὸ ἄλγος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατακοιμίζειν μάλλον ἐπεχεερεῖ.
 - 25. `Εάν σου δέπται ὁ ἐχθρός μεγάλη τῆ φωνῆ, μὰ πεισθῆς· ἐπθὰ γάρ εἰσε πουπρίαι ἐν τῆ ψυχὰ αὐτοῦ.

υριστάμενα πάθη.

Είπερ ὁ κοινός πάντων έχθρὸς, ἐκκκλείται σε πρός συνέργεταν τοῦ ἐν ἀμίν βελάματος αὐτοῦ, τὰν ἐκυτοῦ μεγαλύνων παρράτων, τῷ τε τὰς ὰδονῆς ἀκουστὰν, μὰ γένρ τοῦτὰν κατάντεν τὰν σάρκα. ὡς μὰ τὰν ἀκουστὰν, μὰ γένρ τοῦτὰν κατάντεν τὰν σάρκα. ὡς μὰ εἰναι ἀχθεν αὐτὰν τὰ φθορὰ καὶ τὰς ἐκπεντὰν ἀδύνη εὐεπιχείρηταν ἐκτὰ γάρ εἰσιν αὶ διὰ τὰς γαστρενικν τὰν σάρκα. ὡς μὰ εἰναι ἀχθεν αὐτὰν τὰ φθορὰ καὶ τὰς κατάντεν τοῦ φιλοσάρκου πονηρόταται τούτου ἐπικινήν ἀδύνη εὐεπιχείρηταν ἐκτὰ γάρ εἰσιν αὶ διὰ τὰς γαστρενικν τὰν σάρκα. ὡς μὰ τὰς ἀκκινοῦς καὶ τὰς γαστρενικνικς, ἡ τὰς ἀκκινος τὰν γαστραμογείαν, ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ πάντως κατάδες ἀντὰν γαστραμογείνη , ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ πάντως καθημένος τὰν γαστραμογείαν, ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ πάντως καθημένος τὰν γαστραμογείαν, ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ πάντως καθημένος τὰν γαστραμογείαν , ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ πάντως καθημένος τὰν γαστραμογείαν , ὡς φίλαυτος εἰ ἀξ τοῦτὰν καθημένος τὰν ἀντὰν παροκοτικος καθημένος τὰν ἀντὰν καθημένος τὰν ἀντὰν καθημένος καθημένος τὰς καθημένος καθημένος καθημένες καθημένος τὰν ἀντὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν τὰν ἀντὰν τὰν ἐπικονούς καθημένος τὰν καθημένος τὰν ἀντὰν καθημένος τὰν ἀντὰν καθημένος τὰν καθοκούς τὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν καθημένος τὰν καθοκούς τ

 'Ο πρύστων έχθραν, συνίστησε δόλον ἐππαλύωθει δὲ τὰς ἐκυτοῦ ἀμαρτίας, εύγνωστος ἐν συνεδρίω.

Ο καλύπτων το έαυτου πρός τενας μέσος, κατ' αύτων συσκευάζει ἐπιβυλὰν· καὶ κέκρυπται ένα μὰ ἀπρακτὰση διαγνωσθείς· ἀνακαλύπτει δὲ τὰ ἐαυτοῦ παραπτώματα ὁ ἐν συνελεύσει διαφόψεύστας, καὶ αυσκιάζειν τὰ τούτοις κατάδαλα.

27. 'O ôpússur fódpor th párster, impositat eic aútór é di aulian lidor, io' éautó puliste

'Ο βλάβην λαθραίαν έπινοῶν κατά τοῦ όμοπίς αὐτῷ, αὐτός εἰς ταύτην έμπίπτες κατά ψυχὴν ὁ δὲ φανεράν βλάβην ἐπάγων αὐτῷ, ἐαυτῷ ταύτην καὶ ὁ τοιοῦτος ἐπάγει κατά ψυχὴν καθῶς γὰρ ἀν αὐτοὶ περὶ τόν πλησίον διατιθῶμεν, οῦτοι καὶ περὶ ἡμᾶς διατιθήσεται ὁ κύριος, ἀποδιδούς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἐγγα αὐτοῦ, οἶα κριτὸς δικαιότατος.

Τλώσσα ψευδής, μεσεί άλφθειαν στόμα δε άστεγον, ποιεί ΧΧVI. δακταστασίας.

'Ο τά πρός χάριν λαλών, και τά πρός χάριν άκούειν άσπάζεται, έν εξς αύτός Βεραπεύεται, τούτοις και άλλως Βεραπεύειν έπιχειρών κάντεύθεν και λέγειν και άκούειν την άλήθειαν άποερέφεται ό δ' έν λόγοις μή έγκρατευόμενος, άλλα φθεγγόμενος άπερισκάπτως τά τούς άκούοντας δάκνονθα ή διαχίοντα, άπάάπερισκάπτως τα τούς άκούοντας δάκνονθα ή διαχίοντα, άπάφμοίαν χαράν περιτρέπων αὐτάς.

C A P. XXVII.

Μή καυχώ Τὰ εἰς αύριου· οὐ γὰρ οἴδας τὶ τίξεται ἡ ἐπιοῦσα. v. ε.

Μή κατὰ μὶν τὸ ἐνεστώς Βεράπευε τὸν ἀπατεῶνα τῶν ψυ
Σῷ, ἀλλήλοις συμφύρων, ἐαυτῷ κίρνα ἀθλατήριου φάρμακου, καὶ

ριον ματαίαις ἐλπίσιν, ἐγκαυχῶ τὰν ἀκαιοσύνην ἐργάσασθαι· καὶ

σει κατὰ τὰν αύριον· ἀιὸ ἀρετῆς καὶ ὑπερβολὰν ἀντικείμενα πά
ριον ματαίαις ἔλλειψεν τῆς ἀρετῆς καὶ ὑπερβολὰν ἀντικείμενα πά
βι ἀλλήλοις συμφύρων , ἐαυτῷ κίρνα ἀθλατήριον φάρμακου, καὶ

τῆς ἐν πνεύματι ζωής ἀναιρετικόν· ἀγνοεῖς γὰρ τἱ σοι συναντή
κατὰ τὰν αύριον· ἀιὸ τῷ λέγοντι Βεῷ, ὅτι σἡμερον ἐὰν τῆς

βι ἀλλέσβαι· ῆς οὐχ ὑπάρχομεν κύριοι.

Έγκωμιαζέτω ὁ ωέλας, καὶ μὰ τὸ σόν στόμα· άλλότριος, 2. καὶ μὰ τὰ σὰ χείλη.

 XXVII. γισθήση άξίνης τε καὶ πυρός, καν μυρίοις επαίνοις σεαυτόν συσκάζειν έπιχειρής.

 Βαρὸ λίθος καὶ δυσβάζακτον ἄμμος ὁργὰ δὲ ἄφρονος , βαρυτίρα ἀμφοτέρων.

άφριακον, ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐἀοβη.

εξρων ἐστί. ὅτὸ καὶ ἐπειζον τὸ τοιούτου φορτίου ἀποσκευαζεκὸν

εξρων ἐστί. ὅτὸ καὶ ἐπειζον τὸ τοιούτου φορτίου ἀποσκευαζεκὸν

κακ κυβρώμου τοῦ μὴ ἐΧιἑρονε κοινισμῷ, οἰὰ τενε γολισμῷ,

τὸ συνειφὸς ἐμειξιβουσαί τε καὶ καταβγίβουσαι, κἀντεῦβεν κλύ
φορούνας, τῷ ἐμειξιβουσαί τε καὶ καταβγίβουσαι, κἀντεῦβεν κλύ
δροσύνας, τῷ ἐμειξιβουσαί τε καὶ καταβγίβουσαι, κἀντεῦβεν κλύ
φορούνας, τῷ ἐπειξιβουσαί τε καὶ καταβρίβουσαι, κἀντεῦβεν κλύ
φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τε καὶ καταβρίβουσαι, κἀντεῦβεν κὰι

φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτίζοντος, ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας, τῷ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτίζοντος ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτιβουσαί καὶ ἀμφο
φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτείζοντος ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτείζοντος ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας, τὰ ἐπειξιβουσαί τοῦ και ἀνακοιτείζοντος ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας γεντείδενος ἀνακοιτίζοντος ἐπαχθεστέρα καὶ ἀμφο
φορούνας γεντείδενος τοῦ τοῦ τοῦ ἐπειξιβουσαί καὶ ἀνακοιτείξοντος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδονος ἀνακοιτείδονος ἀνακοιτείδενος ἀνακοιτείδε

'Ανελείμων Δυμός, και όξεια όργη άλλ' ούδε ύφις αται ζόος.
'Υπάρχει άσυμπαθής πρός άνθρώπους θυμός και όργη φερομένη σφοδρά κατ' αὐτῶν ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς άλλ' οὐδαμῶς ἐκ τούτων συνίσθαται ζῆλος, ὡς μη καθά τινα αἰτίαν εθλογον κενούτων. θυμοῦ γὰρ όργης, εἰ μι λόγος προκαθηγείται, πῶς ἀν ὑποσταίη ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος;

5. Κρείσσους έλεγχοι ἀποκαλυπτόμενοι κρυπτομένης φιλίας.

 'Αξιοσιστότερα έστι τραύματα φίλου, ή έχούσια φιλήματα ἔχθροῦ. Τοῦ ἀγασῶντος ἡμᾶς Βεοῦ, καὶ μὴ βέλοντος τὸν βάνατον XXVII.
τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῷν αὐτὸν, αἱ παιδεῖαι
τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῷν αὐτὸν, αὶ παιδεῖαι
πλέον ἀπώλειαν βέλοντος ἀπὶνοῦς παβων ἀπουθέρειν ἡμῖν κατὰ συγμένας ἡμῖν τῶν καθαραιν ἡμῶν ἐκυσίων παβων ὑσοθἡκας τοῦ τὴν
ἡμετέραν ἀπώλειαν βέλοντος ἀπὶμονος καὶ γὰρ οἱ μὲν κατὰ συγμένας ἡμῖν κατὰ συγμένοι ἡμῖν κατὰ συγμένας ἡμῖν καὶ πρόξενοι οἱ δὲ παρὰ τοῦ πονηροῦ, κρὸς ἡμετέραν ἀπώλειαν ἐκούσιοι, αἰωνίὰ κολάσεως ἐγκρατευσώμεθα γοῦν
τέραν ἀπώλειαν ἐκούσιοι, αἰωνίὰ κολάσεως ἐγκρατευσώμεθα γοῦν
τέραν ἀπώλειαν ἐκούσιοι, αἰωνίὰ κολάσεως ἐγκρατευσώμεθα γοῦν
σους, καὶ Τῆς ἀνωλὶθρου ζωῆς ἐπιτύγωμεν.

Τυχή εν πλησμονή ούσα, περίοις εμπαίζει ψυχή δε εν εν- η. δεία ; και τά πικρά γλυκία φαίνεται.

ποτερεί, ἀκορίστος ἔχουσα πρός γνώσεν καὶ ἀρετήν.

Πσπερ όλαν δρυεον καταπετασθή iκ της ίδιας νοσσιάς, ου 8. τως άνθρωπος δουλούται όταν άποξευωθή iκ των ίδιων τόπων.

Καθάπέρ τι πτηνόν πρό του πτεροφυλοαι Τέλεον, πειρώμενον Ιωτασθαι, έκωίπτει τὰ τῆς ἐαυτοῦ καλιᾶς, καὶ τοῖς ωκρατυχούσεν άλίσκεται, οὖτω καὶ ὁ ἄνω πρός θεὸν ὡς ἀρχέτυπον ὁρᾶν τε καὶ τούτου ἐρᾶν ὡς ἀλαθήτα γνωτοῦ καὶ ἔσχάτου ὁρεκτοῦ, ωλασθείς ἄνθρωωος, ὁωόταν τῶν οἰκείων κατὰ νοῦν καὶ λόγον ἔξεων τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀρετὰς ἐκὼν ἀπαλλοτριωθή, Τοῖς ἀτιμοποεοῖς δεδούλωται πάθεσεν. XXVII. Μύροις και οίνοις και Δυμιάμασι τίρωτται καρδίκ καταβ9. ράγνυται δι ύπὸ συμκτωμάτων ψυχά.

Δόγμασί τε εὐσεβείας Χριομένη πυτυματικώς ἡ ψυχὶ, καὶ ταῖς τοῦ παναγίε πνευματος εὐωδιαζομένη Χαρίσμασιν, εὐφροσύνης πλυροῦται πνευματικής, διασπάται δὲ τοὐτων, ὁμοῦ καταπίπτουσά παναγίε πνευματικής. διασπάται δὲ τοὐτων, ὁμοῦ καταπίπτουσά κλομος τε εὐσεβείας Χριομένη πνευματικώς ἡ ψυχὶ, καὶ ταῖς παναγίε, πλευματικής.

Φίλου σόν καὶ φίλου πατρῷου μὰ ἐγκαλαλίπης: εἰς ἀἐ οἶκου τοῦ ἀἀελφοῦ σου μὰ εἰσέλβης ἀλυχών.

Τό σοί και τῷ προπάτορι προσφιλές σαραίου, μέτε τἢ ἀρετῷ μέτε τοῖς ωρός σύστασιν ἀναγκαίσις καταλείψης ἀνεωιμέλην τον ὡς περιπεσεῖν τοῖς καθ, ἀνόδοκόν τε καὶ ἀνοσον τοῦτο διωτηρών, ἔχε σύνδανλον πρός τὴν τῶν κρειττένων ὑπερισίαν εἰς δὲ τοῦ διὰ φιλανθρωπίαν ἀνασχομίνα ἀδελφοῦ σοι τὸ κατὰ σὰρικα γενέσθαι θεοῦ λόγου, τὸν κατὶ ἀρετὰν ἄγιον οἶκον, ἔτι γε τοῦ κατὶ αὐτὰν πνευματικοῦ πλούτα πενόμενος, μὰ τολμάσης ὁλως μιθ ἀναξίως εἰσελθεῖν. ὡτε τοῖς πολλοῖς δόξαι ἐνάρετος. ἔνα ἀναξίως εἰσελθεῖν. ὡτε τοῖς πολλοῖς δόξαι ἐνάρετος. ἔνα ἀναξίως κὶσελθεῖν. ὡτο τοῖς πολλοῖς δόξαι ἐνάρετος. ἔνα ἀναξίως εἰσελθεῖν. ὡτο τοῖς πολλοῖς δόξαι ἐνάρετος. ἔνα ἀναξίως κὶσελθεῖν.

Κρείσσειν φίλος έγγύς, δ άδελφός μακράν οίκων.

που του ευ δηδαιδεί.

Καιγίων εξε δηδαιδεί.

Κανγίων εξε δηδοι ειδε δηδων και ο πόριος εξράκεν, σει πύευδ και τολχανδειν φοργόσι, φαιερ δηγών και ο πόριος εξράκεν, σει πύευδ και τολχανδειν φοργόσι, αγίον των και α αφεκα α αρεγόσι ο πάρο τεταδαλητικό τις και μάχίμος, οι φορονομιτεί λαι α αρεγόσι ο κάρ και και μαχίμος, οι φορονομιτεί λαι α αρεγόσι ο κάρ αγγα εκτίνο πέρ εξε δικοί ο φιολικό ο μα αρεγόσι ετεδολιφίκου , ο ξε

 Σοφός γίνου υίξ, ΐνα εὐφραίναταί σου ἡ καρδία καὶ ἀπό+ στρεψον ἀπό σοῦ ἐπονειδίστους λόγους.

Τοῦ τελειοποιοῦ χαρίσματος της σορίας, ἡ δεκ της έν πνεύ-

αινέ γολιανούς γι τὰ αὰ ψυχὰ πογγές ἀξιους ὑτὑτριος και κατακὸιτου φοβώ και πόθω , πάντας τὰς ἐξ ὑποθάκες τοῦ ποκυροῦ κω
κετατρυφάν ώραιοτητος, και ἀποκείνοτο τοπον τὰς μακαρίας περί βιόν ἀιετι βεωρίας, και ἐκνειθούγεντον τόπον τὰς μακαρίας περί βιόν ἀιεκινή εἰς τὸν ἀνεπεβούγεντον τόπον τὰς μακαρίας περί βιόν ἀιεαύνας πιστυματικὰς ἀπογαύση σου ὰ ψυχὰ, καθαιρούγεν τὰ τοῦπόνης πιστυματικὰς ἀποκείνους μοι, μεταγάμβανε, ἐπως ενφροκαι διασακάγιας υἰοθετούμενος μοι, μεταγάμβανε, ἐπως κάροκαι κατακρίκαι διασακάγιας υἰοθετούμενος μοι, μεταγάμβανε, ἐπως κόροκαι κατακρίκαι διασακάγιας υἰοθετούμενος μοις μεταγάμβανε, ἐπως κόροκαι κατακρίκαι διασακάγιας υἰοθετούμενος ἀξίους ψέμψξως καὶ κατακρίκαι διασακάγιας να διασκά τὰς τὰς τὰν διασκά και κατακρίκαι διασκάγιας να διασκά και κατακρίκαι διασκάγιας υἰοθετούμενος μοις μεταγάμβανε, ἐπως κάροκαι διασκάγιας να διασκά και κατακρίκαι διασκάγιας υἰοθετούμενος μοις μεταγάμβανες και κατακρίκαι διασκάγιας να διασκάγιας τὰς ἐξιους ψέμψξως καὶ κατακρίκαι διασκάγιας να διασκάγιας τὸς ἐξιους μεμιφέρως καὶ κατακρίκαι διασκάγιας τοῦ και διασκάγιας τοῦ κατακρίκατακρίσες καὶ κατακρίκαι διασκάγιας τοῦ και κατακρίκατακρίσες καὶ κατακρίσες και διασκάγιας και κατακρίκατακρίσες καὶ κατακρίσες και διασκάγιας και κατακρίκατακρίσες καὶ κατακρίσες και διασκάγιας και κατακρίσες και διασκάγιας και διασκάγ

Πανούργος , πακών ἐπερχομένων , ἀπεκρύβη· ἄφρονες θὲ ἐπελ- 12. Δόντες , ζεμίαν τίσουσεν.

'Ο οία εχέφρων, παυτί τρόπω, τό καλόν έργαζόμενος άν-Βρωπος, τοχατικώς προϊδών τα έπερχόμενα αὐτῷ παρά τε δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων ὑπό τούτων ἀπατεμένων κακά, ἐξέφυγεν αὐτὰ, ὑπό τὴν Βείαν τε σκέπην καταφυγών, καὶ ταῦτα εὐφυθες μετελθών οἱ δ' ἀλογίστως βιοθντες, Βρασίως τούτοις ἐπιπηδήτοὺς ἀνθρώπων ψυχικής βλάβης, ὑφέξουσεν.

'Αφελού το έμάτιον αύτου' παράλθε γάρ ύβριτης, ός τις τὰ 13. άλλοτρια λυμαίνεται.

Περίελε δε' έλέγχουν το ένδεθυμένου που λόγα τε καὶ τοὰ τρόπου, ἀνθρώπου τοῦ ἐνδεθυμένου αὐτό εἰα προβάτου δοράν, καὶ τὰς τῶν εὐκθεζέρων ψυχάς, δίκαν λύκου ἀρπάζοντος παρώδομε γὰρ τὰν ἀρετὰν, μόνον τὸ παραλλαγμένον τὰς κεκρυμμένης αὐτοῦ διαθέσεως ἔξωθεν σχέμα αὐτὰς μετελθών ὅς τις ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀγαθόν ἐωιχειρῶν τε λανθάστοῦ κοιν καὶ αλέθειαν καὶ τὸ ἀγαθόν ἐωιχειρῶν τε λανθάστοῦ φετελείχιον καὶ ἀλέθειαν καὶ τὸ ἀγαθόν ἐωιχειρῶν τε λανθάστοῦ φετελείχιον καὶ ἀκανθάσεια καὶ τὸ ἀγαθόν ἐωιχειρῶν τε λανθάστοῦ περιφέρειν αὐτά.

Ός δο εύλογεί φίλου τό πρωί μεγάλη 7ή φωυή, καταρωμέν 14. Σου ούδιν διαφέρειο δόξει. ΧΧΥΙΙ. "Ος ἀν ταχέως δυ ἀγαπὰ ἐπαινεῖ εἰς τὸ φανερὸν, μεγάλην βλάβην ἐπάγων αὐτῷ, τὴν ἀπὸ τῶν ἐπαίνων φυσίωσιν, κατευ-χομένου οὐδὰν διαφέρειν ὑποληφθήσεται" δεὸ οὐ δεῖ πρὸ τελευ-τῶς μακαρίζειν τινὰ, δεὰ τὸ τῆς προαιρίσεως εὐαλλοίωτον.

 Σταγόνες ἐκβάλλουσεν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρα χειμερενή ἐκ τοῦ οίκου αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ γυνή λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οίκου.

Οἱ ἀνούτου φερόμενοι θείοι λόγοι, τὸν ἄνθρωπον ἐν καιροῦ τειρασμοῦ, ἱξιστώσε κατὰ νοῦν, σαρκὸς ἐν ἤ παροινεῖ· πείθοντες τοῦτον ταύτας ὑπερορῷν, διὰ τὴν μἰλλασαν μεσθαποδοσίαν· βάλλουσα, τὸς ἐν ταύτη διαμονὸς αὐτὸν ἰξιστῷ, τοῖς πόνοις μὴ ἐγκαρτερεῖν ἀναπείθουσα· εία δὲ ἀνθρώπφ παντὶ πάσχειν τὴν ἐναγκαρτερεῖν ἀναπεσταξικάζει εἰς γεἐνναν.

16. Βορέας σκληρός ανεμος: ονόματε δε , έπιδέξιος καλεξται.

Τό κατά την του βίου βάλασσαν, δίκην ἀνέμε βορέε ἀνεγείρον κλύδωνα πειρασμών, καὶ χειμάζον τὰς ψυχὰς πνεύμα τῆς γείρον κλύδωνα πειρασμών, καὶ χειμάζον τὰς ψυχὰς πνεύμα τῆς πουρίας, τοῖς ἐκθοίοις δὲ τῆ σαρκὶ, κὰὶ γὰρ οἱ μὲν ἐκούσιοι, εἰ καὶ περιποιούνται ἀδονὰν τῷ σαρκὶ, ἀλλά γε ὰ ψυχὰ, τῷ τοῦ συνειδότος ἐπὶ τούτοις ἐλέγχῳ, καὶ τῷ τῶν μελλθοῶν κολάσεων φόβῳ, οὐκ ἀναπαύεται: εἰ δ' ἀκούσιοι, εἰ καὶ 7ὰ ἐλαϊδι τῆς τῶν μελλθοῦν κὰναπαύεται: εἰ δ' ἀκούσιοι, εἰ καὶ 7ὰ ἐλαϊδι τῆς τῶν μελλόντων ἀγαθών μισθαποδοσίας εὐφραίνουσε τὰν ψυχὰν, ἀλλ' ὰ σὰρξ δυσχεραίνει ἐπὶ τῷ ἐπιπόνῳ αὐτῶν ἀμφότερα δὲ τὰ τοικῦτα είδη τῶν πειρασμών περιέπει κακούργως ὁ πονκρός: τὸ μὲν ἐπαίρων καὶ διερεθίζων τὰν ψυχὰν, μηχανώμενος ἀδοναῖς σώματος ἀποστὸται τὰς βείας ἀγάπες τὰν ἔφεσιν· τὸ δὲ, σομιτικῆς ἐξαιτούμενος, ὡς δι' ὁδύνης φθεῖραι τὰν φύσιν βουλόμετος ἐνα βιάσεται τὰν ψυχὰν, ἀτονία πόνων καταβληθείσαν, πρός τὰν τοῦ κτίσαντος διαβολὰν κινὲσαι τοὺς λογισμούς.

17. Σίδηρος σίδηρου όξύνει άνηρ δε παροξύνει πρόσωπου έτέρυ.

Σιδέρο μέν χαλκευτικόν Τι σιδάριον παρατριβόμενον τεχνικώς , ΧΧΥΗ. τοῦτον ὁξύνει· ψυχὰ δὲ ἀνδρεία , καὶ πρός πόνες ἀνένδοτος , αὐτὰν τὰν συνεργόν αὐτὰ σάρκα κατ' ἐπεστέμονα λόγον λεπτύθουσα , διεγείρει πρός ἀρετάν.

 $^{\circ}$ Os φυτεύσει συκήν, φάγεται τοὺς καρποὺς αὐΤζς $^{\circ}$ ὁς $^{\circ}$ δε φυ $^{-}$ 18. λάσσει τὸν $^{\circ}$ έαυΤοῦ κύριον, τεμκθήσεται.

ναταπαύσας, δοξασθέσεται έν τω δρθέναι αὐτω την δόξαν αὐτοῦ.

Παπερ ούχ δμοια πρόσωπα προσώποις, ούτως ούδt al καρ- 19. δίαι των άνθρώπων.

Καθάπερ διάφοροι των προσώπων εί χαρακτύρες, διαλλάττοντες κατά τὰ άχώριστα συμβεβηπότα, τό τε σιμόν καὶ τὸ γρυπόν, τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ ὅμοια, οῦτω διαλλάττυσε καὶ αὶ τῶν ψυχῶν διαθέσεις κατὰ τὰς διαφόρους ωροαιρετικὰς ἀρετὰς καὶ κακίας.

πρότις και άπώλεια οὐα ἐμπίπλανται. ώσαύτως και οἱ ὀρβαλ- 20. μοὶ των ἀνβρώπων ἄπλυστοι.

Καθάπερ ο τὰς ψυχάς μετὰ τὰν ἀπό τῶν σωμάτων διάζευξιν ὑποδεχόμενος ἄδυς, καὶ ὁ ταύτας ἀπατῶν, καὶ θεοῦ ἐξεςῶν δαίμων, κὰν πάντας καταπίωσεν, οὐ κορέννυνται, κατὰ τὸν πίπλανται τῆς περὶ τὰ φαινόμενα ἀπάτης· ἔως ἀν τούτων ὑπερεδοῦσαι, τὰν δόξαν δψωνται τοῦ θεοῦ· τοῦ γὰρ ἐσχάτου ὑρετοῦ γὰρ ἐσχάτου ὑρε-

Βθέλυγμα χυρίω ς πρίζων οφθαλμόν και οι άπαιθευτοι, άκρατείς γλώσση. ΧΧΥΙΙ, Ούκ εὐάρεστος τῷ πάντων κυρεεύοντε Θεῷ πᾶς ὁ 7δ νεερόν
όμια τῆς ψυχῆς ἀπασχολῶν κατ' αἴσθησεν τῷ ἐπεφανεία τῶν ὁρατῶν καὶ μὰ δεαβαίνων ἐν ἐνεύματε ἐνρὸς τὰν δεὰ ἐκάντων ὡς
συμβόλων μενυομένην ἀλὰβειαν καὶ οἱ ἐντεῦβεν μὰ πεπαιδευμέλῶν καταγοκτεύοντες, καὶ μὰ τρέφοντες τὰς ὁρεγομένας ψυχὰς
τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνοντος ἄρτε, καὶ ταύτας ζηρίζοντος-

 Δοκίμιον ἀργύρω καὶ χρυσῷ, πύρωσες ἀνὰρ ὅὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐλόν.

Ασκιμάζονται ό μέν δργυρος καὶ ό χρυσός ἐν καμίνω συρούμενοι, ἐὰν ὧσι καθαροί, καὶ μὴ κίβθηλοι ὁ δ' ἀνένδοτος τοῖς πάθεσιν ἄνθρωπος, ἐξεθάζεται καὶ γνωρίζεται ἐν τοῖς τῶν ἐπαινούντων αὐτόν ἐγκωμίσες, ἐὰν ταπεινόφρων εξη, καὶ μὰ τούτοις ἐπαίρηται.

καρδία ἀνόμε ἐκζητεί κακὰ· καρδία δὶ εὐθεῖα ἐκζητεί γνώσεν.

Ή ψυχὰ τοῦ μὰ κατὰ λόγον ἐπιζατοῦντος τὰ ἐπιθυμές καὶ τῷ θυμῷ, ὧυ ὰ μὰν διάλυσίς ἐζε τοῦ περὶ καρδίαν αἰντιλυπήσεως τῶν τε ἡδίων ὀρίγεται, καὶ τῆς τῶν λυπησάντων ἀντιλυπήσεως ἡ δὲ τῷ λόγος ὑρίγεται, καὶ τῆς τῶν λυπησάντων ἀντιλυπήσεως ἡ δὲ τῷ λόγος ὑρίγεται, καὶ τῆς τῶν ἀπηδάντων ἀντιλυπήσεως ἡ δὲ τῷ λόγος ὑρίγεται, καὶ τῆς τῶν ἀπηδάντων ἀντιλυπήσεως τὰ δὲ τῷ λόγος ἀπηδάντων τὰς τοῦ φοιτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ πάντων αἰτίου Θεοῦ.

 Έκν μαστιγοίς αφρονα ἐν μέσφ συνεδρίου ἀτιμάζων , οὐ μὰ πιριίλης τὰν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

Έὰν τὸν ἀλογίτως βιοῦντα τύπτης λόγοις ἐλεγετικοῖς, καταισχύνων αὐτὸν ἐπ' ὅψεσε συγκεθεμένων πολλών, οὐ περιαιρὰσεις τὰν ἄλογιστον τούτου πρός τὰ χείρω ροπὰν: ἐντεύθεν γὰρ τίλεον ἀπαναισχυντήσας, ἀναισῶς ῶν πράττοι τὰ πονερά.

 Γνωστώς ἐπιγνώση ψυχάς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστύσεις καρ-24. δίαν σου σαῖς ἀγέλαις, ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κρά/ος καὶ ἰσχύς: οὐ δὲ παραδίδωσεν ἐκ γενεάς εἰς γενεάν.

Οθη έπλως από των φαινομένων άθων, ω λογικών προβά- ΧΧΥΗ. των ποιμέν, δεί σε γινώσκειν τούς σοφούς φοιτητάς, άλλά τά κατ' αύτους άκριβως έξετάσαντα, έπεγνώναι όπως έχνσιν αί κατά ψυχήν κεκρυμμέναι διαθέσεις αύτών, ίνα τοίς προσφόροις φαρμάποις, τὰς μέν καγεκτούσας ψυχάς, τῶν διοχλούντων αὐτὰς άπαλλάξης παθών τὰς δ' εὐεκτούσας, ἐπὶ τοῦ καθες ηκότος διαtuphous we deserve und rode this elemywhereds, we somise ele τήν κατά Χριστόν ήλικίαν, ολα γάλα την ήθικην ποτίσης φιλοσοφίαν τούς δε προκόπτοντας, τάν φυσικάν και τούς τελείες, Βρίψης Τὰ βεολογικής τόν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καΤαβαίνοντα άρτον Βεόν λόγον είς βρώσεν πνευματεκήν δεδασκαλικώς προσφέρων αύrole, nat late tav padytav spnyuptot yptav ot the ohe iptiσαι ψυχήν ἐπισκοπούσαν ἐνδιαθέτως τὰ κατ' αύτούς, καὶ ώς εἰκός Βεραπεύειν έπιχειρούσαν , διά τό μή είναι δυνατόν κατά τόν αίωνα τούτον 7φ κατά των παθών άγωνεζομένω, τών κατ' αὐτών νίκην τελείαν κομίσασθαι, ώς μηθέ προσβάλλειν όλως ταύτα αὐτῷ, ορο, κεδεήξας αρλαπίς έσεια ξα αρτώ , της κα ραρχειται τὰ φθορά, κή ερεκ ός καις τήν επερούσαν ζωήν, οὐός επεραπέμψοι αν έξ αύτες πρός την μέλλουσαν αλλά κληρονομηθέσεται μάλλον σύν τὸ ἀφθαρσία κατά την μέλλουσαν. διό δεξ σε μετα πάστις σπουδής έπιμελείσθαι των ύπό σε , έως ανθώσε τρεπτοί.

Επιμελού των έν τῷ πεδίῳ χλωρων, και περείς ωσαν. και 25. δύναγε χόρτον όρεινον, ίνα έχης πρόβατα εἰς ὑμαλισμόν. τίμα πε- 26. δίον. Ινα ωσιν άρνες.

νων ωαναγάθων τῆς κατ' αἴσθιστω ἀντιλύψεως τῶν ἐν τῷ ωλάτει τῆς φυσικῆς καὶ τῆς γραφικῆς θεωρίας παλαιουμένων τε καὶ παρερχομένων, τῆς ἐπεφαιείας πάντως τῶν ὁρατῶν, καὶ τοῦ καθ' ἐζορίαν γράμματος ἐπεμελοῦ κατὰ νοῦν τῶν ἐν τῷ τοιούτω πλάτει καζόντων τῷ καινοωοιῷ ωνεύματι λόγων τῶν ἀντων, καὶ γραφικῶν νοκμάτων. καὶ δρέψη κατ' ἐνέργειαν τῶν ἀρετῶν τὴν ἀιεθαλῷ γνῶσιν Τῷ καινοωοιῷ ωνεύματι λόγων τῶν ἀντων, καὶ γραφικῶν νοκμάτων, καὶ δρέψη κατ' ἐνέργειαν τῶν ἀρετῶν τὴν ἀιεθαλῷ γνῶσιν Τῷν ἀν πάση τὰ γνὰργειαν τῶν ἀρετῶν τὰν ἀιτοθειανομές καὶ τοῦ καινομές καὶ καὶ αὐτὰν σύλλεγε αγατηνώτας κοβπιος.

ΧΧΛΙΙ΄ μαιιαχόμει της εργεφοριτος σες καραματικής ξεόριας κορτικός τος χχινίι παιταχόμει της εργεφοριτος σες και τας και ή ήρηστερως μετικής μετικής τος της ήρικής φιρασφίας τρόμους φισαταγίας ήρικης τος χρικής φιρασφίας τρόμους φισαταγίας πρευταχόμενος ματικής που παι ταιτικής τος της ήρικής φιρασφίας τρόμους φισαταγίας τος και ταιτικής μετικής προφορίας τρόμους φισατας φισαταγίας τος της ήρικής προφορίας πρόμους φισατας τος τος έχρικής φιρασφίας πρόμους φισατακής μετικής μετικής έχρικής προφορίας τρόμους τος και ταις καιθή ήρικης σες και ταις καιθή ήρικης ταιτικής έχρικής προφορίας τρόμους τος παι ταις καιθή ήρικης σες καιθή ήρικης τος καιθή έχρικής τος καιθή έχρικης τος καιθή έχρικής τος καιθή έχρικης καιθή έχρικης

27. Τίλ, παρ' έμου έχεις βάσεις ίσχυράς είς την ζωήν σου παί είς την ζωήν σών Βεραπόντων.

τεισαι, εἰρήνην μετὰ πάντων διώκων καὶ τὸν άγιασμόν.

Τεισαι, εἰρήνην μετὰ πάντων διώκων καὶ τὸν άγιασμόν.

C A P. XXVIII.

winocher. Φεύγει ο καιβής μηθανός διώποντος δίπαιος δί, ώσωερ λίων

Παπερ ό τὰ πρός ὰτιμίαν ἀνθρώπων ποιών, πτοούμενος μέπως άλώ φωραθείς, και δίκας ύφέζει ών πρός αὐτούς πεπλυμμέληκε, δραπετεύει κάν ωαρά τινος μύωω διώκηται. ὁ δὲ μύτε εἰς δικαγήριον έλησται, έχων τὸ οἰκείον συνειδός ἀκατάγνωςον,

3.

Απρίει ωσπερ Αφρ ο λίων έπε τη εδέα ρωμαλεότατε, ούτω και ΧΧΥΙΙΙ.

δ τὰ μὴ τεμώντα Αεόν έργα δεαπραττόμενος, και πριν ἡ τὸ μέλειδότος κατακρινόμενος. δ δ' ἀμέμπ7ως πολετευόμενος, κὰν έκκσίοις πειρασμοίς περιπείρηται, ἀλλά γε τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης μισΑπποδοσίας οὐπ ἀποβάλλεται. δαιερ δηλών και ὁ μακάσλα τὴν γῆν, και μετατίΑεσΑπι όρη ἐν καρδίαις Βαλασσών.

Δε' άμαρ?ίας ἀσεβών, πρίσεις έγείρονται άνδρ δε ωκνούρ- 2. γος πατασβίσει κύτάς.

Τών με τιμώντων κατά διάθεσεν 7ο όντως άγαθον άποτυγ-Χανόντων πολλάκες των αύτοξς έφετων, διενέξεις μεταξύ τούτων έγείρονται, άλληλοις προσαπτόντων τάς των άποτυχιών άφορμάς ὁ δὲ φρόνιμος, τὰς ἐντεῦθεν ἐριδας μετελθών εὐφυώς, καταπαύσει αὐτάς.

'Ανθρείος ἐν ἀσεβείαις, συκοφαντεί πτωχούς.

Πασιερ ὁ ἰσχυρὸς τὰ τε γλώττη τοῦ καταψεύδεσθαι, καὶ τὰ χειρὶ τοῦ καταθυναςεύειν, τοῖς ἀποροῦσι καὶ λόγα καὶ δυναστείας ἐσυρεαστικῶς ἐπιφύεται, οῦτω καὶ ὁ κατὰ προσέρεσεν ἐμετέραν ἰσχυρὸς τοῦ κακοποιείν σατανάς, Τοῖς κατὰ γνώμην ἐκπεστωκόσι τοῦ σλούτου τὰς γνώσεως καὶ τὰς ἀρετὰς, κὰντεῦωθεν μὰ δυναμένοις ἀντιστὰναι αὐτῷ, φθονερῶς,ἐπιτίθεται, τέλεον ἀπολίσαι τούτους ἐπιχειρῶν.

"Ωσπερ ύττὸς λάβρος και ἀνωφελὸς, ούτως οι έγκαταλεπόν- 4.

τις τὸν νόμον, έγκωμιάζθσεν ἀσίβειαν' οι δὶ ἀγαπώντες τὸν νόμον, περιβάλλουσεν έαυτοῖς τείχος.

Καθάσερ όμβρος ραγδαίος, και με κατά καιρόν φερόμενος τον προσύκοντα, πάντως παρασύρει την γεν , και προσζημιοί τῷ κιφαλαίφ τον γεωργόν, ούτως οἱ τὰς θείας ἐντολὰς ἀθετήσαν-τες, πρός κακίαν τὰς ψυχικὰς διαθέσεις τῶν ἀκροατῶν παρασύροντες, και τὸν σαρὰ τοῦ δημιουργοῦ ἐντεθέντα τῷ φύσει τῶν ἀκθρώσων σωσέρον τοῦ ἀγαθοῦ διαφθείροντες, τὰ μὲ τιμῶντα

ΧΧΥΙΠ. Θεόν έργα ἐπαινούσε, μα αἰσχυνόμενοι εἰ δὲ σερὶ τάς τόιαὕσ τας ἐντολάς καλῶς διακείμενοι, ἐαυτοῖς τόν Θείον φόβου περιτισ-Θέασε δίκην τείχους ἀπό τῶν τοιούτων φθοροποιῶν λόγων τὰς ψυχὰς τούτων περιφυλάττοντα.

5. "Ανάρες κακοί, οὐ νοἡσουσε κρίμα" οἱ ἀὰ ζυτούντες τὸν κύ-

Οἱ τᾶς ἀνομίας ἐργάται, τυφλώττοντες καθὰ ψυχὴν, οῖα τὸν τοῦ Βεοῦ νόμε ἀπος ρεφόμενοι ος, κατὰ τὸν ψαλμφόδο, φῶς ἔςι τῶν τρίβων ἐμῶν; οῦ ἀιακρινοῦσι τὸ κρείττον ἀπὸ τοῦ χείρονος οἱ δὲ πρὸς τὰν ἰδίαν αἰτίαν, τὸν τοῦ παντὸς δεοπότην Βεὸν, ἀπλῶς κατὰ νοῦν κινούμενοι μετ' ἐφέσεως, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τὰν τὸ παρατυχὸν καλῶς γνώσονται, τὰν καθόλου κεκτεμένοι διάκρισεν.

Κρείσσων πτωχός πορευόμενος έν ἀλεβεία, πλουσίε ψευδούς.
Ό τᾶς μὲν κατὰ προφορὰν ψιλᾶς γνώσεως ἐνδεὰς, κατὰ πράξεν δὲ, τῶν βείων ἐντολῶν τὰν τῆς ἀληβείας ὁσὸν διερχόμενος, βελτίῶν ἐστε τοῦ λόγων ἔχοντος περιουσίαν πολλὰν, μὰ ἐξ ἔργων δικαιοσύνες βεβαισμένων ὅτι περ ὁ μὲν ποιῶν, καὶ τῷ τρόπος ἐνάγων εἰς δόξαν βεοῦ· ὁ ἀὲ ἀιδάσκων καὶ μὰ ποιῶν, ἄβλιος βλάπτων τε ἐαυτὸν, καὶ τοὺς λόγους αὐλοῦ διὰ τῆς τῶν ἔργων ἐναντιότητος ἀκύρους ποιῶν, ὰ γὰρ ψιλὰ γνῶσες φυσιοῖ· ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ, κατὰ τὸν μέγαν ἀπόστολον.

 Φυλάσσει νόμον υίὸς συνετός: ός δὶ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτεμάζει παθέοα.

Τερεί την θείαν έντολην ο 72ς κατά χάρεν υίοθεσίας άξιωβείς μη κεκτυμένος την ωίστεν ψελην, άλλ' έργοις δικαιοσύνης ωροκόψας είς το κατά της ψυχικής δυνάμεις συννεύειν τε καί συνδιατίθεσθαι πρός τοὺς λόγους καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἐντολῶν ὁς δὲ περείπει την ἐαυτοῦ κατά δειφθαρμένου βίον ἀπώλειαν, εἰς ῦβρεν γίνεται τοῦ ἐκ μὴ ὅν7ος εἰς τὸ εἴναι τοῦτον παραγαγόντος θεοῦ οἱ γὰρ ἐν πείρα της αὐτοῦ κακίας γενόμενει, δε' αὐτὸν τὸν τούτου πλάστην ἀναγκάζονται βλασγυμείν. Το πληθύνων τέν πλούτου αύτου μετά τόκων και πλεουασμών , **ΚΧVIII.** το έλεουντε πτωχούς συνάγεε αυτόν.

Ο αυξάνων τον κατά γνώστε και άρετην πνευματικόν πλούτον αυτού, έν τῷ ἀιδασκαλικώς τούτυ μεταδιδόνου τοίς χρήζουσε, και καρπίζεσθαι τὴν ἀπό τούτων ἀφέλειαν, κάντεῦθαν πολλαπλασιάζειν αυτόν, συγκομίζει τούτον θεῷ, τῷ τοὺς ἐζεραμένες τοῦ τοιούτυ πλούτου οἰκτείροντε, συνεργός τούτην πρός τὰν τῶν πολλών σωτκρίαν γενόμενος.

'Θ ἐκκλίνων τὸ εὖς κὐτοῦ τοῦ μὰ εἰσκιοῦσει νόμου, κὐτός 9. τὰι προσευχὰν εὐτοῦ ἰβδίλυνται.

. Ο ἀποστρίφων τὰ ὧτα αὐτοῦ τοῦ μὰ ὑπακούτεν τἢ ἐνΤολῷ τοῦ Βεοῦ, τοὐτφ καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ἐκυτοῦ δέρσιν ἐβδελυγμένος ἐκτιν:-αἰτεῖ γὰρ καὶ οὐ λαμβάνει, ὅτι κακοῦς αἰτεῖ: κῷν γὰρ ὑπὶρ τῆς ἰδίας σωτυρίας παρακαλῷ, ἢν καὶ Βιὸς παρέχειν βούλεται, ἀλλ' ἐκεὶ μὰ ἐνεργουμένην ποιεῖ τὴν ἐωυτοῦ δέησιν, ἄτεὶ μὰ ἐνεργουμένην ποιεῖ τὴν ἐωυτοῦ δέησιν, ἀτεὶ μὰ ἐνεργουμένην ποιεῖ τὰν ἐωυτοῦ δέπσιν/χάμενος τὰ Βεῖα προστάγματα, δεκαίως ἀποτυγχάμετας, αὐτῶς.

*Ος πλανά εύθεις έν όδφ κακή, εἰς διαρθοράν αὐτός ἡεπε- 10. πείται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθά, καὶ οὐκ εἰαελεύσονται ἐίς αὐτά.

'Ο τούς άπλουστέρους άπό Τός πρός σωτηρίαν φερούσης έν νόμου πολετείας διαςρέφων άπατηλώς πρός την άγκοαν είς άπώλειαν, αὐτός μέν και περί αὐτήν την ζωήν πενδυνεύσει ώς λυμεών ταύτης προαναρπασθείς δικαία ψέγω θεοῦ, οἶά περ ἀνήρ δολεότατος, ένα μή πολλοίς άπωλείας γένηται πρόξενος, αὐτεί όἐ, οἱ μή ἐξ αὐθαιρέτα γνώμας, άλὶ ἐξ ἀπάτης της κατά λόοδό καιοσε και πείραν τούτων πολιτείας οὐ λήψονται.

Σοφός παρ' έαυτῷ ἀνὰρ πλούσιος: ωένες δὲ νοέμων, κατα- ΙΙ.

Οξεται είναι σοφόν έαυτόν, ὁ τὰν κατὰ προφοράν ψιλάν γυώ-

ΧΧΥΙΙΙ΄. λαμβάνων των κεκομφευμένων λόγων τούτε την θυνοκίν, είς μηδίν χρησιμεύεσαν, καταμέμφεται τούτε, ώς τοις είς άδρα είκη ζομένου των λίξεων.

12. Διά βοήθειαν δικαίων , πολλή γίνεται δόξα: ἐν δὰ τόποις άσεβῶν άλισπονται ἄνώ ρωποι.

Ακὰ τὰν παρὰ τῆς Θείας χάρετος βούθειαν τῶν ἐν φωτί γνώσεως προκρενόντων τὰ αἰώνια τῶν προσκείρων, καὶ πολιτευομένων ἀμέμπτως, πολλὰ ἀναπέμπεται δόξα θεῷ παρὰ τῶν τὰ καλὰ τούτων ἔργα ὁρώντων, καὶ γενωσκόντων ὅτε χωρὶς αὐτοῦ οὐδὲν οὕτοι δύνανται ποιεῖν ἐν δὲ ταῖς τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς κακίας ἔξεσε τῶν μὰ δε' ἀγαθοκργίας τιμώντων θεὸν, κατακρατούνται οί τῶν κειραικός ἀκελακθανόμενοι, καὶ ἀνθρωπίνως φρονούντες τὰ πρόσκειρα.

23. Ο έππαλύστων ασέβειαν έπυτος, ούκ εὐοδωθήσεται: é δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους, αγαπηθήσεται.

'Ο τὰ μὰ τιμώντα θεόν ολιεία έργα ἀρνούμενος, οὐα εἰς ἄπαν λαθείν δυνηθή κὰν γὰρ ἀνθρώπους πολλάκις ἐν τῷ μὰ ὁμολογήσαι ἀκοκρύψηλαι, ἀλλ' οὐ λάσεται καὶ τὸν ἀλάθητον ἐφθαλμόν τοῦ θεοῦ, ὁς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦὁ δ' ἀπαγγέλλων αὐτὰ κατὰ μέρος τοῦς τοῦτον ἐλέγχθοιν, οἶα ἐπιγνώμως μεταμελόμενος, εἰ καὶ μὰ ἀφεθὰ παρ' ἀνθρώπων, παρὰ θεοῦ καθαρὸς ἀφεθάσεται.

14. Μακάριος ἀνήρ, δε παταπτύσει υπάντα δε' εὐλάβειαν ὁ δὶ σκληρός την καρδίαν, έμπεσείται κακοίς.

Εὐάρεστος Βεῷ ἄνθρωπος, δς μὰ τινες πράγματος καταφρενει, διὰ Τὸ φεύγειν μὲν τὰ ψυχὸν βλάπτοντα, ἀντιποιείσθαι δὲ τῶν σωζόντων αὐτὰν, φόβῳ τοῦ μὰ εἰς κόλασιν ἐμπεσείν, ἢ τῆς βασιλείας ἀποπεσείν ὁ δ' ἀπαράδεκτος τοῦ Βείου φόβου κατά ψυχὰν, εἰς ἀμαρτάματα περιπέση, αἰωνίαν τούτῳ ἐπάγοντα κό-

 Λέων σεινών, καὶ λύκος δεφών, δς τυραννεί στωχός ών Εθνους πενιχρού. Οἰά τις ἰσχυρότερος τῶν λοιτιῶν ೨πρῶν λίων σεινῶν φα- ΧΧΥΙΙΙ.
γεῖν σάρτας, καὶ πλέον αὐΤῶν ἄρπαξ λύπος δεψῶν πετίν αἴμα,
ἐστίν ὸς χρημάτων ἀπορῶν, τυραννικῶς ἄρχει πενομένου λαοῦ,
ἀνηλεῶς καῖατρίχων καὶ διαφθείρων αὐτοὺς, ὥστε τὰ ἐαυτοῦ
ταμεῖα πληρῶσαι Δησαυρῶν.

Βασελεύς ένδελς προσέδων, μέγας συποφάντης: ὁ δὲ μισών 16. ἀδικίαν, μακρόν χρόνον ζάσει.

Απορών πλούτου βίοντος επιθυμητής βασιλεύς, καταψεύδεται τοῦ οίκειε λαοῦ αἰτιάματα τεύτεις προσάκτων, & μη έπιτην παρούσαν διαβιβάζει ζωήν, και ἡ αἰώνιος αὐτόν διαδέχεται.

"Ανθρα τον έν αἰτία φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγάς ἔςαι, καὶ 17. οὐκ ἐν ἀσφαλεία.

Ο ἐπαγγελλόμενος εἰς τὰν αύριον παραδούναι εἰς νέκρωσεν Τὸ κατεξαναστάν φρόνημα τῆς σαρκός, τοῦ φρονήματος τῆς ψυχᾶς, καὶ ταύτων τῆ κατ' ἐνέργειαν ὑμαρτία νεκρώσας, ἐκστήσεται τῆς παρούσας ζωῆς, καὶ φόβον ἔζει της μελλούσης κολάσεως.

Παίδευε υίδο, και άγασχοτί σε, και δώσει κόσμου τη σή ψυχήν ούδι με ύπακούση έθνει παρανόμο.

πόνως πολλάκες των άπό κακίας κελίδων έκκαθαίρων αὐτό, καὶ διατεθέσεται καλώς περί εξ' καὶ παράσχε τὰ ψυχὰ σου εὐπρέπειαν, τὰ ἐπ' ἀὐτῷ ταὐτης βελίμαθα κοσμούν ἔμπράκτως κατ' ἀρετὰν' οὐ γὰρ τῷ μὰ τὸν λόγον, καθ' ὁν ἐκτίσθε, τερήσάντι πλήθει των δαιμόνων ὑποταγήσετσει, ἀλλά ταίς σαῖς ὑποθήκαις τὰν ἀποστὰν, εἰς θεὸν καθαφύγη τὰν σκίσην τὰν κραταιάν.

ο πορευόμενος δικαίως βιβοηθήσεται· ό δι σχολιαϊς όδοις 18.

'Ο μέν της ευθείας τρίβου των άρετων μεδαμώς έκτρεπόμενος, πεπλούτεκε την θείαν βοήθειαν δε' ής τως του διαβόΑΧΥΙΙΙ. τοις πατ' ελλευψεν της άρεθης ενδιατρίβων πάθεσε ποτε δε τοξς παθ' ὑπερβολήν, ώς τενι ἀφύπτη βρόχη τη παγία έξει των τοιούτων παθών, συσχεθήσεται πρός ἀπώλειαν.

 'Ο έργαζόμενος 7[†]_τν έαυλοῦ γ[‡]_τν , πλησθήσεται ἄρτων ΄ δέ διώκων σχολ[†]_τν , πλησθήσεται πενίως.

. Ο περί τὰν γεώδη σάρκα αὐτοῦ, τῆ τῶν ἐυτολῶν ἐργασίᾳ φιλοπονῶν, Τῶν τὰν ψυχὰν στηριζόντων χαρισμάτων τοῦ πνεώματος γενήσεται ἔμπλιως ὁ δὲ τὰν ἀνειμένον βίον παθῶν, οὐ-δαμῶς ἔσΤαι τούτων ἐπιτυχὰς, καὶ λιμώξει ἰσχυρῶς.

20. 'Ανάρ άξιόωιστος, πολλά εύλογηθήσεται' ό δε παπός, ούκ άτιμώρητος έσται.

'Ο τώ πυρίω παστεύων, καὶ τώ πρός αὐτὸν φόβω, ἀνενδότως έγκαρτερών τῷ ἐκιπόνω τῆς ἐργασίας τῶν αὐτοῦ ἐντολών, ἔξιος αὐτῷ λογισώεις τοῦ πεςτυθήναι τὰ ὑπὲρ νοῦν θεία τούτοὺ μυς ἐρια, ἀκούσεται παρ' αὐτοῦ τοῦτο εὖ ἀοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὁλίγα ῷς πιστὸς, ἐπὶ πολλών σε καταστήσω εἰσελ-Θε εἰς τὰν Καράν τοῦ κυρίου συ: ὁ ở' ἄπιστος καὶ παραβάτας τῶν αὐτοῦ ἐντολών, τὰν αἰώνιον οὐκ ἐκφεύξεται κόλασιν.

 Ος οὐκ κἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων , οὐκ ἀγκθός ὁ ταιοῦτος ψωμού άρτου ἀκοδώσεται ἄνδρα.

"Ος τάς όψεις των άμεμπτως πολιτευομένων ούχ ύπος έλλεται, άλλ άνερυθριάςως τούτων ύπερορά, ούκ άγαθός κατά γνώμαν έστιν ό τοιούτος γάρ έπι βραχεί τιμαχώω άρτου άπεμπολήσει άνθρωπον Τοίς κατ' άρετην πόνοις άνενδοτον: παρορών τούΤον, φειδοί κλάσματος άρτου, γενέσθαι λιμού παρανάλωμα.

 Σπεύδει πλουτείν άνὰρ βάσκανος, και οὐκ οἰδεν ὅτι ἐλεξμων κραθέσει αὐθοῦ.

Σπυδάζει ό φθονερός κατέχειν & πεπλούτηκε παρά θεοῦ άγαθά, τούτων έτέροις μή μεταδιδούς καὶ άγνοεῖ ότι τοῖς χράζυσι καταβάλλων αὐτὰ, έπεὶ οὐτω καλώς ταῦτα οἰκονομεῖ, πλείονα λήψεται κάντεῦθεν ἐπικρατέστερος τούτου γενήσεται.

 Ο έλέγχων ἀνθρώπα όδους, χάρετας έξει μάλλον του γλωσσοχαριτούντος. 'Ο του δυω φρώστα πρός κύριου, και κεκτεμένου του φό- XXVIII. βου αύτου, κάντευθευ σοφίας μή άμοιρούντα, άπελέγχων μετά διαθέσεως άγαθης, έν οίς όρα τουτου ώς άνθρωσου ένθέοντά που του πρέπουτος, εύχαρισθήσεται παρ' αύτου πλέου του κολακεύοντος ώς του κατά δρόμου αύτφ συνεργός.

Ος αποβάλλεται πατέρα \hat{a} μητέρα, και δοκεί μή άμαρτά -24. νειν, είδος κοινωνός έστιν ἀνδρός άσεβούς.

Ος άθετεί Του έπυτου κατά χάρευ πατέρα θεδυ δε άπεςίαυ, δ την κατά ψυχήν τροφόν έπυτου δεδασκαλίαν, δεά την τών θείων έντολών παράβασεν, και οίνται μή ποιείν κακόν, ο τοιουτος δλης της κακίας μεταλαμβάνει του ίσχύι τιάση κακοποιουτος τούς έπετως πειθομένες αύτῷ δαίμονος, και μή τιμάν είδότος θεόν.

"Amieros ανάρ, πρίνει είκη. δς δε ωίποιθεν έπε πύριον, έν 25. έπιμελεία έσται.

'Ο περί της αύριον μεριμνών, καὶ μὰ πιστεύων τῷ προνουτῆ πάντων Βεῷ, μηθὲ τὰ καθ' ἐαυτόν τούτῳ ἀνατιθείς, ἐπὲ
πράγμασεν ἀθὰλοις κρίνει ματαίως, ἐνθείας καὶ γῆρους καιρόν
φανταζόμενος καὶ ταῦτα τὶ τέξεται ἡ ἐπιοῦσα μὰ ἐπιστάμενος,
κὰντεῦθεν τῆς ἐαυτοῦ ἀμελεῖ σωτηρίας, ἀνηνύτοις φροντίσιν ἐνακοντούς τῆς ἐαυτοῦ ἀμελεῖ σωτηρίας του τοῦ παντός θεσπότην
θεὸν, τῆς παρ' αὐθοῦ προνοίας ἀξιωθήσεται.

*Ος πέποιθε θρασείκ παρδία, ο τοιούτος άφρων δς δε πο- 26. ρεύεται σορία, σωθέσεται.

τος εις κράμνους κακίας και βάραθρα φερούσες άγολίζου φοράς.
επιθυμίαν έρά, το δε , κατά θυμόν άποστρέφεται , ρυσθάσεται στρέφεσθαι, ός δε κρώτου κατά νοῦν , σο άντως κακόν άποστρέφεσθαι, ός δε κρώτου κατά νοῦν , δυνάμει σοφίας τὰς Πῶν όντως κακόν ἀποστρέφεσθαι, ός δε κρώτου κατά νοῦν , δυνάμει σοφίας τὰς Πῶν όντως κακόν ἀποστρέφεσμαι , ρυσθάσεται , κατά θυμόν κατά λύγον , τοῦ μὲν , κατά θυμόν κατά δίδιας έλαίζει ψυχές , ὁ τοιοῦντως να φέρει νόμος , τοῦ κλογίσου φοράς.

XXVIII. Ο δίδωσε πτωχοίς, ούκ ενδεηθήσεται δς δε άκος ρέφει του 27. δηθαλμέν αύτου, εν πολλή άπορία έσται.

*Ος χραμάτων και διδασκαλίας άφθόνως τοις χαήζουσε μετασίδωσεν, ούδενός Τούτων γενήσεται ένδεης, έκατονταπλασίοναι ων μετασέδωκεν Ελλοις λαμβάνων παρά Θεού. ός δε τούτων ύπερορά, καταφρονών τής κατά σώμα και ψυχήν σωτορίας αὐτών, πάντων και ούτος Τών πρός σωτορίαν ὑπάρξει κατά πολύ ἐνδεήςἐπειδή τούς ὁμοφυείς οὐκ ἡλέησεν, οὐδ' αὐΤὸς ἐλεούμενος παρά τοῦ Θεού.

 Έν τόποις ἀσεβών στένουσε δίκειοι έν δὲ τἢ ἐκείνων ἀκωλεία, πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Εν Ταϊς χώραις των μὰ δι' ἀγαθοεργίας τιμώντων θεόν ήγεμόνων, βλιβόμενοι ζενάζουσιν οἱ ἀμέμπτως πολιτευόμενοι ὁπόσαν δὲ ψήφφ δικαία θεοῦ παραδοθώσιν οἱ τοιοῦτοι ἀρχεγοὶ ὁλέβρώ, καὶ τιμώντες τὰν ἀρετάν, εἰς πλάθος ἐπιδώσεσιν οἱ ἐνάδρχουσιν.

CAP. XXIX.

Κρείσσων ἀνὰρ ἐλέγχων , ἀνδρὸς σελπροτραχέλω ἐξαπίνης γὰρ
 Επίνης γὰρ

Εὶ καὶ ἀνεπεστημόνως ποιεῖ ὁ ἐλίγχων τον ἀκαμπῆ τε καὶ ἀνυπότακτον, εἰς τὸ καθ' ἐαυτοῦ μέσος δεεγείρων αὐτόν, καὶ βλάπτων μάλλον ἡ ὡφελών, ἀλλ' ὅμως τούτε καλλίων ἐςἰν, ὡς ἐλίγχους ἀκοῦσαι ὁ ἀπειθὰς, καὶ πρὸς ὀργὰν εὐθὺς δι' οἰκείαν αὐθάδειαν ἐμπυρούμενος, οὐδεμιᾶς Βεραπείας ἐπεθυγχάνει τοῦ πρὸς τὸν ἐλίγχοντα μίσους.

Εγαφμιαζομένων δικαίων, εύφρανθήσονται λαοί άρχόντων δε ασεβών, στένουσεν άνδρες.

Έπαινουμένων άρχεγών, άπονεμόντων τό κατ' άξίαν έκάστφ των ύω' αύτούς, χαρέσονται οί τούτοις ύωθκοοι, μηθεμίαν έξ κύτων λύστες άφορμην εύλογον έχοντες εύφερουμένων δε σάλεν ΧΧΙΧ. άρχηγων πρατούντων τυραννικώς, και μή δε άγαθών έργων τεμώντων θεόν, στενάζουσεν οι γενναίως τὰ ειαρ' αὐτών αὐλοίς έπερχόμενα λυπορά φέροντες.

Ανδρός φελούντος σοφίαν, εύφραίνεται σατήρ αύτου. δε δ1 3. ποιμαίνει πόρνας, άπολεί πλεύτον.

Τού γενναίως τὰ κάθη κατὰ πράξεν καταπαλαίσαντος, πο-Βούντος γνώναι τὴν αἰτίαν τῶν όλων σορίαν, κατὰ τὴν ἐν πνεύματε φυσικὴν Βεωρίαν Τῶν όντων, καὶ ούτω πρός σωτηρίαν ἐπειγομένου, χαίρει διὰ φιλανθρωπίαν ὁ τούτον κατὰ χάρεν υἰοθεσάμενος πανοικτίρμων Βεὸς· ὁ δ' εἰς ἐκιθυμίας άλλοκότους προνοούμενος ἐκυτού, κὰντεύθεν τὰς πόρὸω τού λόγα νευούσας αἰσθήσεις ταῖς ἐμπαθείαις ἐκτρέφων, ζυμιούται τὸν κατὰ γνώσεν καὶ ἀρετὴν πνευματικόν πλούτον.

Βασιλεύς δίκαιος , ανίστησε χώραν· άνδρ δε παράνομος κα- 4. τασκάπτει.

'Ο του παντές δεσπότης και δίκαιος των όλων κριτής Δεός, τό των άνθρώπων γένος του καθ' άμαρτίαν έγείρει θανάτε, πρός έργασίαν των αὐτοῦ έντολων, ταίς τε των πολάσεων ἀπειλαίς, και ταίς έπαγγελίαις των άγαθων ό δε τόν λόγον, καθ' όν γέγους, απαραβάς δαίμων, τη καταγγελτική του θείου θελήματος δυνάμει, ην παρά θεου έλαβε παραχρώμενος, κάντευθεν ών ίσχυρός του κακοσιοιέν τούς αὐθαιρέτω γνώμη σειθομένους αὐτώ, άντι του συνεργείν εἰς την κατά θεόν ἀμετέραν οἰκοδομάν, καθαιρεί τῷ κατ' κίσθησεν ἀποτηλώ και προσκαίρως ἐδεί.

*Ος παρασκευάζει ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἐκυτοῦ φίλου δίκτυου , 5. περιβάλλει κὐτὸ τοῖς ἐκυτοῦ ποσί».

Ος δολίως ἐπιβουλεύων τῷ ἀγαπῶντε αὐτὸν , λάβρα πλέκει κατ' αὐτοῦ βλάβην σώματος , ὁ ἐξι πρόσωπον τῆς ψυχὸς ὡς ταύτοι κατὰ τὸς χαρακτυριστικών , κατ' ἐνέργειαν ἐπυτῷ ωρουγουρένως τὴν τοικύται βλάβην σώματος , ὁ ἐξι πρόσωπον τῆς ψυχὸς ὡς ταύτοικός τὰν τοικύται βλάβην σώματος , ὁ ἐξι πρόσωπον τῆς ψυχὸς ὡς τὰν βλάβην τὸς τὰν κατὰ τὸς μὲν βλάβην τοικύται ποσὶ διὰκει κατὰ ψυχὰν πρός ἀπώλειαν καὶ τὸ μὲν βλάβην τοικύται ποσὶ διὰκει κατὰ ψυχὰν πρός ἀπώλειαν καὶ τὸ μὲν βλάβην τοικύται ποσὶ διὰκει κατὰ ψυχὰν πρός ἀπώλειαν καὶ τὸ μὲν βλάβρα πλέκει κατὰ ψυχὸς ἀπώλειαν τὰς τοικύται κατὰν ψυχὸς τὰς πρόσωπον τὰς ψυχὸς κατὰν τὰν κατὰν ψυχὸς κατὰν τὰς κατὰν τὰν κατὰν ψυχὸς κατὰν τὰν κατὰν ψυχὸς κατὰν τὰν κατὰν ψυχὸς κατὰν τὰν κατὰν ψυχος κατὰν τὰν κατὰν τὰν τὰν κατὰν ψυχος κατὰν τὰν κατὰν με τοικύται κατὰν με τοικύται κατὰν με τοικύται κατὰν ψυχος κατὰν τὰν κατὰν ψυχος κατὰν κατὰν με τοικύται κατὰν με τοικύται κατὰν ψυχος κατὰν κατὰν με τοικύται κατὰν κατὰν με τοικύται κατὰν κατὰν με τοικύται κατὰν κατὰν

- ΧΧΙΧ. βίναι παρά τούτε 7ον ἐπιβελευόμενον, ἄδηλον, ὡς παρά 7ή κρίσει κείμενον τοῦ Θεοῦ· τὸ δ' ἐντεῦθεν αὐτὸν ὑφ' ἐπυτοῦ τὰ μέγιςα καταβλάπτεσθαι, πρόδηλον· οἶα θεοῦ τὸς κὐτοαγάπος κατὰ
 διάθεσιν ἀφιςάμενον, καὶ τῷ ἀνθρωποκτόνψ σατανῷ προςιθέμενον.
 - Αμαρτάνοντε άνδρὶ, μεγάλη παγὶς δίπαιος δὶ ἐν χαρῷ, καὶ ἐν εὐφροσύνη ἔσται.

Τῷ μὲν πταίοντε κατὰ τὸ παραβαίνειν τὰς θείας ἐντολὰς ἀνβρώπῳ, μεγάλη τιμωρία ἔσεται κατὰ τὸ μέλλον, ἡ ἀπὸ θεοῦ,
τοῦ ἐσχάτου ὸρεκτοῦ, ἔκπτωσες τῷ δ' ἀμέμπτως κατὰ τὰς κὐτοῦ ἐντολὰς πολετευομένῳ, ἀγαλλίασες καὶ ἀπόλαυσες, ἡ ἐπετυγία, τοσοῦτον ἡ ἀποτυχία λυπεί.

Έπισταται δίκαιος κρίνειν πενιχροίς ὁ δὲ ἀστβὰς οὐ νοεῖ.
 γνώσεν καὶ πτωχώ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπεγνέψων.

Οίδεν άπταίτως ό του Βεόυ έργοις δικαιοσύνης τεμών, άποδιαστέλλειν τών πρειττόνων τὰ χείρονα, οἴα διαγινώσεων ἀπό τῆς πείρας τοῦ ἀγαθοῦ τὸ τούτε ἐναντίον κακόν ὁ δὲ μὴ οὔτων τοῦτον τιμών, τὰ ἀπὸ τούτου μακρύνοντα διανοϋματα τοῦ ἀρχεκάχου ἐχθροῦ ἀγνοεῖ, καὶ τούτοις ἀλίσκεται πρός ἀπώλειαν καὶ τῷ ἐντεῦθεν κατὰ γνώσεν πτωχεύοντε, οὐκ ἐστε νοῦς ἐπιρόν, διὰ τὸ ἐκίπονον τὸς ἐργασίας τῶν αὐτοῦ ἐντολών.

χατασβέσαντες.

«Ανδρις δυομοποιήσαντες αύτην, και τόν τάραχον τοῦ Δυμοῦ τοῦτας δὲ οἱ Δείψ φόβῳ ἐν αὐτῆ κινούμενοι, εἰς γαλήνεν μετπούτας δὲ οἱ Δείψ φόβῳ ἐν αὐτῆ κινούμενοι, εἰς γαλήνεν μετπούτας δὲ οἱ Δείψ φόβῳ ἐν αὐτῆν και τόν τάραχον τοῦ Δυμοῦ κατασβέσαντες.

 'Ανώρ σορός, πρίνει έθνων άνώρ δε φαύλος άργεζόμενος, καταγελάτας, και ού καταπτώσει.

'O θείφ φόβφ, δε άρχη σοφίας έσθε, το άγαθον έργαζομενος, πολάζει τὰ άλλόφυλα πάθη, την έπιθυμίαν παξ του θυμόν πατά λόγον πείθοντα, την μέν επιθυμίαν, των άδονων έγπραττύεσθαι: τον δε θυμόν, τὰ όδυνηρὰ ὑπομένειν ὁ δε 7ξς ΧΧΙΧ. κακίας έργάτης, εἰκή κατ' ἀδελφοῦ ὀργιζόμενος, ἐμπαίζεται ὑπὸ τοῦ σατανά: καὶ οὐχ ὑποςέλλεται λέγων τὰ πλέττοντα ψυχάς, καὶ εἰς μέσος ἐκυτοῦ αὐτὰς δεγγείρον7α.

"Ανόρες αίματων μέτοχοι, μισήσυσεν όσιον οί δε εύθεις έχ- 10. ζητήσουσε ψυχήν ειντού.

Οτ ώς τοξε άνομίας έργάταις, Τοξε άδελφοξε έπιτιθέμενοι και φθείρειν τούτους άπανθρώπως έπιχειρούντες, Τόν ύπερ της σωτερίας μή δ' αύτης φειδόμενον της ζωής, άποτραφήσονται, έπει-δή άντιπράττει αύτοξε' οἱ δ' εῦ τιθέμενοι τὰ ἐαυθών, κατα-τού-του διάθεσεν.

Όλον τον Συμόν αύτου έχφέρει Εφρων σοφός δε 7εκμετύεται II. καθά μέρος.

Ο μὰ κατὰ λόγον 7ο τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος καθυποτάσσων, μὰ φέρων ὁποῖον ἀν είπ τὸ παρά τενος ἐπισυμβαίνον αὐτῷ Θλήθερὸν, ὁργίλοις ῥήμασί το καὶ ἔργοις αὐτοῖς, φανεροῖ ὅσον ἔχει τὰν ὁρεξεν τῆς κατὰ τοῦ λυπάσαυτος τοῦτον ἀντελυπήσεως· ὁ ἀὲ τὸ νοιρόν τῆς ψυχῆς ὅμμα τῷ χάρετε τοῦ παναγίου πνεύματος τὸ νοιρόν τῆς ψυχῆς ὅμμα τῷ χάρετε τοῦ παναγίου πνεύματος γενικίως ἐγκαρτερῶν.

Βασελίως έπακούοντος λόγον άδεκον, πάντες οἱ ὑπὰ αὐτόν 12. παράνομοι.

Παπέρ τενος βασιλεύοντος άνθρώπων, παραδεχομένου ύποθήκην τῷ δεκαίῳ ἀντίθετον, οἱ ὑπ' αὐτὸν αὐτῷ ὑπακούοντες, τὸ παράλογον διακράττοντας, οὖτω καὶ τοῦ πασῶν τῶν ψυχιχῶν δυνάμεων ἡγεμονεύοντος νοῦ, ὑποκύπτονδος τῷ ἀντιθέτᾳι τῷ θείᾳ ἐντολῷ ὑποθήκη τοῦ σατανᾶ, πάσαι αὶ εἰρημέναι δυνάμεις τὴν εἰρημένην ἐντολὴν παραβαίνουσε, τὸ κακὸν ἐργαζόμεναι.

Δανειστού και χριωφειλέτου άλληλοις συνελθόντων, έπισκο- 13. που άμφοτέρων ποιείται ο κύριος.

τας τὰ ἐκαζέρα πρός σωτυρίαν πρόσφορα.

ΧΧΙΧ.

ΑΙ ψυχή μεζαφισόσσα ζωῦς Τῷ σαρκὶ, ὰσακτεὶ μιν αὐτήν ατιτρε τὰ τὰς πλόξει τὰν πρός τὰ καλλιζα: οὐ τὰς πάσης τὰς ναμέδει τὰν καλλιζα: οὐ τὰν τὰν ἀρετῶν, ἀμφοτέρας προνοπτικῶς ἐπιβλέπει ὁ ἀεσπότην τὰν ἀναγός τὰ πάρλι ἐντολῶν ἐργασίαν, ἀκὰ τὸ ταύτης ἐπίπονον. συντίν τῶν βείων ἐντολῶν ἐργασίαν, ἀκὰ τὸ ταύτης ἐπίπονον. συντίν τῶν βείων ἐντολῶν ἐργασίαν, ἀκὰ τὸς τὰ περισκάσβαι τισίν. αὐτὰ ὑς τὰ πέριστας τὰν τὰν ἀρετῶν, ἀρετῶν ἀναγούς τὰ πέριστας τὰν τὰν ἀρετῶν, ἀρετῶν ἀναγούς τὰν τὰν ἀρετῶν τὰν ἀρετῶν ἀναγούς τὰν περισκάσβαι τισίν. αὐτὰ τὰν τὰν τὰν ἀρετῶν ἀναγούς τὰν περισκάσβαι τισίν. αὐτὰ τὰν τὰν ἀρετῶν τὰν ἀρετῶν ἀναγούς παρά τὸς παραίς τὰ ἐκαζέρα πρός σωτυρίαν πρόσφορα.

14. Βασιλίως ἐν ἀληθείς κρίνοντος κτωχούς, νό Βρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.

"Ωσπερ βασιλίως Τενός κατά τὰς ψυχικάς διαθέσεις, τοὺς ὑπ' αὐτόν κρίνοντος, καὶ οὐχὶ κατά τὰς φαινομένας ἀξίας, κἦν τούτων ὑπάρχονΤας τοὺς ὑπ' αὐτόν ἐνδεεῖς, τὸ βασιλικὸν τούτου ἀξίωμα, ὅπερ ὁ Ͽρόνος παραδκλοῖ, εἰς ελεγχον ἔται τῶν τε ἀγαθῶν, καὶ τῶν μὰ τοιούτων, οὕτω καὶ τοῦ ἡγεμόνος (νοῦ) μὰ πρός τὰ φαινόμενα κάλλα, ἀλλὰ πρός τὰ ἀφανὰ βλίποντος, καὶ τὰ ὅντως ἀγαθὰ τῶν νομιζομένων προκρίνοντος, ἡ κατὰ τῶν παθῶν ἔξουσία τούτου, ἡ τες τοῦ παναγίου ωνεύματος χάρες ἐτὶ φῶς ὑπάρχουσα γνώπεως λόγοις διδασκαλικοῖς διελέγξει τό τε ἀγαθὸν, καὶ τὸ πονερόν.

 Πληγαί και έλιγχοι διδόκσι σοφίκυ παϊς δὶ πλανώμενος, αισχύνει γονείς αυτού.

Τιμωρίαι υίφ πάντως παρά πατρός ἐπαγόμεναι, καὶ λόγοι μετὰ παρρασίας φανερούντες τὰ αίτια Τών τιμωριών ἀμαρΤήματα, καὶ καταισχύνοντες αὐτὰν πρός διόρθωσιν, ἀλαθείας γνώσιν τούΤφ χαρίζεται υίὸς δὲ, τῆς ἀλαθείας ἀποπλανώμενος, καὶ
τῶν ὅντως ἀγαθών τὰ νομιζόμενα προτιμώμενος, ἐκ τοῦ πράΤτειν τὰ παράλογα, τοὺς ἰδίους καταισχύνει γεννάτορας, πολ-

λών μέμψεων τούτοις ύπάρχων παραίτιος έπειδή μή τζε προσ- ΧΧΙΧ.

`Πολλών όντων άσεβών, πολλαί γίνονται άμαρτίαι' ei dt di- 16.

Τών πολλών μή δε' άγκθοεργίας τιμώνθων θεόν, πολλά τούτο μή άρδακοντα πράττονται: τούτες δε οι άμεμπτως πολιτευόμενοι έλιούντες του πτώματος, έκυτούς το θείω φόβω κατασφαλίζονται, ώστε μή τοξε όμοιοις περιπεσή.

Παίδευε υτόν σου, και άναπαύσει σε και δώσει κόσμον τξ 17-

"Αγε τὸν σὸν παῖδα ψυχωφελῶς, ἄν τε σαραικὸς εἶν ἄν τε πνευματικὸς, ἀγνοίας καὶ κακίας ἐπιπόνως καθαίρων αὐτὸν καὶ βεραπεύσει σε, σιληρῶν τὸ ἐπ' αὐτῷ τὰ τῆς ψυχῆς σου βουλάματα: καὶ σροσάψει αὐτῷ ὡς αἰτίς τὰν ἐφ' ἐαυτῷ ποικιλίαν τῶν ἀρετῶν.

Ού μὲ ὑπάρξη ἐξυγητὸς Εθνει παρανόμην ὁ δὲ φυλάσσων τὸν 18. νόμον, μαπαριστός.

Ούκ έστας έρμηνεύς των νομίμων ακόνως διδαγμάτων τος πνεύματος, λαφ έθει κακίας κει άγνοία δυλεύοντι, και μηδόλως παραδεχομένως, ούκ άν δεμθείεν της αύθου έξηγηστών μη τούτον λως παραδεχομένως, ούκ άν δεμθείεν της αύθου έξηγηστως, ένα και έξηγητήν αύτου έξυστ διό τό σκότος της άγνοίας περεκείμενοι, τό όλώθω της κακίας και άγνοία δυλευκός της καθρώπων, τόν παραδεχομένως, ούκ άν δεμθείεν της αγνοία και το βανάτω της διαροκτών της διαροκτών της διαροκτών της διαροκτών της διαροκτών τος διαροκτών τος

Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκίτης σκλυρός: ἐὰν γὰρ καὶ νοἡ- τg.

Παπερ μόνοις ράμασε σκοπλικοίς, δούλος άπειθής ού διορ-Βοθήσεται εί γάρ και γνώ το καλόν, ού πεισθήσεται τούτο ποιήσου, άλλά δεμθήσεται και πληγών, ώσε γενίσθαι πρός τούτο καταπειθής, ούτω και ό πρός λάς δεσποτικάς, και θείας έντολάς σκληρυνόμενος, και μή ύπακούων αύταϊς, άκασίων δεγθήσεται πόνων πρός την έργασίαν αύτων. ΧΧΙΧ. Έὰν ἔδης ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκι ὅτι ἐλπίδα ἔχεἐ μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

Εάν θεάση τενά ἀπερεσπέπθως φθεγγόμενον, γίνωσκε ότε τολέον έλπες έσθε το μά φέροντα νόησεν, ταύτης παρ' άλλου τυχείν. ὁ γάρ ἐν ταϊς όμελίαες προπετής, νομέζων πάνθα γενώσειν, παρ' ἐτέρου τὸ καλὸν μαθείν οὐα ἀνέχεται.

21. 'Ος κατασκαταλά in καιδός, είπίτης έςαι έσχατον δε όδυνυθύσεται έφ' έαυτώ.

Ός τις μὰ τᾶς προσακούσης ἀξιούμενος ἀγωγᾶς, παιδόθεν τῶν κατ' αἰσθησεν ἡθέων κατατρυφά, δοῦλος ἔςαι πάντως τῶν ακραλόγων σιαθῶν ἐν συναισθήσει δὲ γενόμενος ἐν τῷ τέλει, ἀλγήσει εἰς ἐαυτόν μεταγενώσκων ἐφ' οἰς κακῶς τὴν οἰκείαν ζωὰν κατανάλωσεν, εἰς μηθὲν δέον ταύτη χρησάμενος.

22. 'Ανάρ Δυμώδης, δρύσσει νείκος' άνάρ δε δργέλος, έξώρυξεν

Οὖ τενος τὸ περικάρδιον αἴμα εἴωθε ζέτεν δε' ὑπολύψεις κακῶν, ὁ τοιοῦτος ψηλαφά φιλονεινίαν ὁ δ' εἰωθώς ἔχειν τὸν θυμὸν ἐνεργούμενον, ἐν τῷ δε' ἐαυθοῦ ἢ δε' ἐτέρου τὸν λελυπηκοτα ἀμύνασθαι, τὰ τοῦ τριμεροῦς τὸς ψυχὸς παραπτώματα ἐξεκάλυψεν ἐὰν γὰρ μὰ τις ἔμφρονι λογισμῷ τῶν κατ' ἐσιθυμίαν
ωπθῶν ἐγκρατεύσιτο, οὐχ' ὑσομένει κατὰ θυμὸν ἀνδρείως τὰ
ελίβερὰ. ὁθεν ὁ τὸν λυπάσαντα ἀμυνόμενος, μὰ ὑπομένων αὐτὰ,
ελίβερὰ. ὁθεν ὁ τὸν ἐπεθυμίαν καθῶν ἐγκρατευόμενος ἔμφρονι
κόγισμῷ.

23. Υβρις ανδρα ταπεινοί τους δὶ ταπεινόφρονας έρείδει δύξη κύριος.

Τόν γενναίως τὰ κατ' ελλειψεν τὸς ἀρετὰς πάθη κατακαλαίστατα, ετιν όλε τὸ καθ' ὑπερβολὴν ταύτης ὑβρετικὸν τῆς ὑπερρησικίας πάθος, τοῦ τῆς παρὰ θεῷ τεμῆς ὑψης κατάγει: λοὺς δὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἐπεγνώμονας, καὶ μετριόφρονας, στυρίζει ἡ ἐνυπόστατος τοῦ θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, τιμίους τοῦτους διατοροῦσα τὴ σωστικῆ τοῦ σαναγίου συνεύματος χάσο

φωσε χάριν. Ευτ. υπτραφάνοις γάρ ὁ πύριος άντιτάσσεται· ταπτινοίς δὶ δί- ΧΧΙΧ.

*Ος μερίζεται κλέπτη, μισεί την έσυτου ψυχήν είν γάρ όρ- 24.

πε προτεθέντος, άπούσαν/ες μη άγγείλωσε, φοβηθέν/ες και αί- 25.

σχυνθέντες άνθρώπες, υπεσπελίσθησαν ὁ δὶ πεποιθώς ἐπὶ κυρίω, εύφρανθήσεται.

αυματικού, εἶ πρόπειται, ἀπαλλάττεται.

συματικού, εἶ πρόπειται, ἀπαλλάττεται.

'Ασίβεια ανδρί δίδωσε σφάλμα: ός δε πέποιθεν έπὶ τῷ δεσπότη, σωθήσεται.

XXIX. όπερ ώς πίςτως τέλος σωταρία ές , πάσαν άγνοιαν καὶ κακίαν διαφυγών, οίά ωτρ μὰ διαμαρτήσας βιοῦ, ἀλλὰ κατὰ γνώσεν καὶ ἀρετὰν τούτου ἐπετυχών, ὅς ἐςτιν ἡ ἀλάβεια καὶ τὸ ἀγαβόν. τὸ μὲν ὅταν ἐκ τὰς οὐσίας, τὸ δ' ὅταν ἐκ τὰς ἐνεργείας δεκεῖ σχιαίνεσβαι. ἄτρεπτον γὰρ ἡ ἀλάβεια. εὐαρεστικὸν δὲ τὸ ἀγαβόν.

26. Πολλοί Βεραπεύασε πρόσωπα άγουμένων παρά δε πυρίου γίνεται τό δίπαιον άνδρί.

Πλείστοι τούς προισίωτας εἰς πρόσωπον Βεραπεύειν ἐπιχειρούσεν ἐν' εὐνοίκοὶ τούτοις ἀόξανῖες, τὰν εὐμένειαν αὐτών ἐπισπάσωνται παρὰ ἐἐ τοῦ τὰ πάντα εἰδότος ἀεσπότα τῶν ὅλων
Βεοῦ, ἀποδίδοται ἐκάσῖω ἡ ἀνάλογος ἀντιμισθία Τῷ διαθίσει
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσταὶ τενι ἐξ ὑποκρίσεως ἀψέλεια.

 Βδέλυγμα δεκαίφ , άνὸρ ἄδικος βδέλυγμα δε ἀνόμφ κατευ-Βύνουσα ὁδός.

Μισητός θεώ τῷ ἀποδιδόντε ἐκάςψ κατὰ τὰ έργα αὐτοῦ, ὁ μὰ κατὰ τοὺς νόμους τοὐτου πολιτευόμενος, ὡς παραβάτης τῶν βείων αὐτοῦ ἐντόλῶν μισητὰ δὲ τῷ παραβάίνοντε ταὐτας, ἐ πρός σωτηρίαν ἀπαρεγκλίτως ἄγουσα ἐνάρετος πολιτεία, ὡς

* Capitulum XXX. in capitule XXIV. conclusum iam vidimur.

C A P. XXXI.

Uvalna kud pelau ris eŭ physi.

Σύνοικου, τὰν τοὺς μὰν και δοθύνην ἀκουσίους πειρασμούς το. γενναίως ὑπομένουσαν, τοῖς δὲ και ἡδονὰν ἐκουσίοις μὰ ὑποπίπιθεσαν, τελειοποιόν σοφίαν, απανίοις νοῦς ἀνθρώπινος κτὰσεται ότι σπάνιον ἡ τοῦ ἀγαθοῦ κίθαις, καὶ πρόσαντες κὰν πολύ τὸ μεθέλκον είη καὶ προκαλούμενον.

Τεμεωτέρα δέ έστε λίθων πολυτελών ή τοιαύτη.

Κρείττων δε άσυγκρίτως πάντων των κατά του βίου πολυτίρων τε και λαμπρών ούτη έστιν. Θαρβίτ έπ' αύτη ή καρδία του ἀνδρός αύτζς.

XXXL

"Αφοβός έτιν έν αὐτή τοῦ ταὐτη συμβιοτεύοντος ή διάνοια βοηβόν αὐτήν κεκτημένου, καὶ ἐω' αὐτή βαρροῦντος, ὡς οῦβ' ὑωό τῶν ἀδέων ἀωατηβήσεται, οῦβ' ὑωό τῶν ἀλγεινῶν ἐζτη-Βήσεζαι.

Ή τοιαύτη καλών σκύλων ούκ άπορήσει ένεργεί γάρ τῷ άν- 12. Τρὶ άγαθά πάντα τὸν βίον, μηρυομένη έρια καὶ λένον, ἐποίη- 13. Το εξυρηστα ταῖς χερσίν αὐτῆς.

Εγένετο ώσει ναύς έμπορευομένη μακρόθεν.

rΑ.

'Ωμοιώθη ναὶ τοῦ βία τὰν θάλασσαν διαπλίασα, καὶ πραγματευομένη ἐν τῷ παρόντι τῆς πανηγύριως καιρῷ, τὰ τοῖς δικαίοις κατὰ τὸ μέλλον ἀποκείμενα ἀγαθά.

Συνάγει δε αύτη του βίου, και άνεσταται εκ νυκτών και 15. Εδωκε βρώματα τοις έν 7φ οίκω, και έργα ταις Βερακαίναις.

Συλλέγει εξ ή τοικύτε κατά νοῦν τόν πνευματικόν πλοῦτον σες γνώσεως τοῦ ποιετοῦ, ἐκ τῶν ποιεμάτων αὐτοῦ· καὶ πρὸς τόν πόθον 7ούτου ἐκ τῶν περὶ ταῦτα ἐγεἰρεται σχέπεων, αῖς ἐν νυξὶν ἐκάθευδε· τοῦ νοὸς μέτε κινουμένου πρὸς γνῶσεν, μέτε ἐνεργοῦντος τὰς ἀρετὰς· καὶ οῦτω πρὸς τὸν βείον διεγερθείσα πόθον, παρέσχε τῷ μὸν οἰκεβρρὶφ ἐαυτὰς νοὶ, τροφὰς διαφόρων πνευματικών θεωραμάτων τοῦ ψυχὰς ζερίζοντος θείω λόγου σιὰς ἀρετὰς καὶ τῷ δυμῷ, τὰς ἐργασίας τῶν θέσιν αὐτῷ, τὰς ἐργασίας τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δείον κοὶς ἐκικονούσαις τῷ δυμῷ, τὰς ἐργασίας τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δείον κοὶς ἐκικονούσαις τῷ δυμῷ, τὰς ἐργασίας τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δια ἐκιπερθείς τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν δια ἐκιπερθείς τῶν δια ἐκιπερθείς τῶν δείον δια ἐκιπερθείς τῶν ἐκιπερθείς τῶ

- ΧΧΧΙ. τοῦ Βεοῦ ἐντολῶν ὡς πείσπσα τὰν μὲν ἐπεθυμέαν, ὁρέγεσθαι τῶν ἐψ՝ ἀπερ αὕται προτρέπουσε τὸν ὅὲ θυμὸν, ἀποτρέφεσθαι τὰ ἀψ՝ ῶν ἀποθρέπουσε.
 - Θεωράσασα γεώργιου, ἐπρίατο, ἀπό δὲ καρπών Χειρών αὐ-

κατανούσασα γνωστικώς του έν όλη τη φύσει και τη γρασή γιοργούμενον Διίον λόγον, έκνήσατο του τον καθ' έξιν. την σε τρόπων καρποφορούσεν αι παρά ταύτης κενούμεναι πρακτεση της ψυχής δυνάμεις, ώς άγρον τενα κατεφύτευσε το σαρκίον, τη έναρετώ πολιτεία.

 'Αναζωσαμένη ἐσχυρώς τὰν ὁσφύν αὐτὰς, ἄρεισε τοὺς βρα-18. χίονας αὐτὰς εἰς ἔργον· καὶ ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἔργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτὰς ὅλην τὰν νύκτα.

κου φρουήπατος της ακόχης.

εικαιοαρικές ' και εγου εικακισαίζουτα του ακοτασίτου του Χοιπενου κατά πρώξευ το πενήπατε γελου τές λυφαινες. άλουν τος
κενου κατά πρώξευ το πενήπατε γελου τές λυφαινες. άλουν τος
κουν εμειδαγή ' οι φλαγόν το ποιείν τη γεία προσταλίπατα.

είνα κλάμμα εμιπροπατικόν ' κόρε την τος γεος και τος μγωαίου κλάμμα εμιπροπατικόν ' κόρε την τος γεος και τος μγωαίου κλάμμα εμιπροπατικόν ' κρός την τος γεος και τος μγωαίου κλάμμα εμιπροπατικός καμάσασα. το αγεικόν ' καια τος μγωαίου κλάμμα εμιπροπατικός καμάσασα. το μετα προσταλίπατα.

είνα εκρικόν ' και καμάσασα. Το και τος γεος και τος μγωαίου κλάμμα επιπροπατικός οιν
και τος και τος και τος κλου και τος και τος
και τος και τος κλου και τος
και ρου και τος κλου και τος κλου και τος
και ρου και τος κλου και τος κλου και τος
και ρου και τος κλου και τος κλου και τος κλου και τος
και ρου και τος κλου και τος κλο

19. Τούς πύχεις αὐτής ἐπτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα: τὰς δὲ χεῖρας αὐτής ἐρείδει εἰς ἄτραπτον.

Τὰς πρίσεις έκυτης, πρός τὰς συντεινούσας εἰς σωταρίαν ψυχῶν ἀρετὰς, ὑφαπλοῖ ταύταις πάντως ταῖς διακρίσεσεν, ὧς τισε πάχεσε δεξιῷ τε καὶ εὐωνύμω, μετρούσα τὰς τῶν ἀρετῶν συμμετρίας: καὶ περιαερούσα τὰς ἐκ δεξιῶν ὑπερβολὰς, καὶ τὰς έξ εύωνύμων έλλειβεις αύτων τὰς δὲ κενεμένας ὑπ' αὐτῶς, ώςε ΧΧΧL
μὰ ἀλόγως φέρεσθαι πρεκτικές δυνέμεις:, στιρίζει εἰς τὸν δίσ
κεν ἀτράκτου συμπλέκοντα λόγου τὰν αἴσθησευ τῷ νοῦ, ἐν τῷ
τοὺς κατ' αἴσθησευ τύπους πρός τὰν κατὰ νοῦν ἀκάγειν ἀλὰσ
θειαν ταῖς ἐκυτοῦ συστροφαίς.

Χείρας αὐτῆς δεἡνοιζε πένητε καρπόν δὲ ἐξέτεινε πτωχώ. 20. Δαψιλώς ταῖς κατ' ἐπιτήμαν αὐτῆς ἐνεργείαις τῶν κατ' ἀρετήν τρόωων, τοῦ ωλούτου μετέδωκε τοῦ κατὰ ωράξιυ ἔβους, τῷ συντραφέντε τὰ τούτε ἐνδείς δε' ἀλογίαν σαρκίω, κατὰ λόνου τοῦτο ρυβμίσασα καὶ τὰς φβοροωσιοῦ ἄδυωαβείας ἔξαναντώσασα τὸ δὲ βεωρητικόν, οῦ ἐξέρτηται τὸ πρακδικάν οἶα καρτώσοῦ, διὰ τὰν πρός τὰ ῦλεκὰ σχίσεν περιπεσόντε νοῦ ἀνακαλεικού, διὰ τὰν πρός τὰ ῦλεκὰ σχίσεν περιπεσόντε νοῦ ἀνακαλεικού καὶ ἀγείρασα τοῦτον τοῦ πτώματος, ὡς αὐτοῦ βοηβός.

Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οξιφ ἀ ἀνὰρ πύτης, ὅταν ποῦ χρονί- 31. ζει· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτη ἐνδιδύσκονται.

Οὐ μεριμικά ὁ ταύτη σύνοικος νοῦς περὶ τῶν ἐν τῷ οἰκιτερίω αὐτοῦ σαρκών παθαμάτων, ὁπόταν ταῖς πνευματικαῖς Δεωρίαις ἐνασχολὸται ἐκά σωφρωσύνην καὶ ἀνδρείαν, τὸ ἔκ τε Τοῦ φλογκοῦ τῶν καθ' ἀδονὰν ἐκυσίων πειρασμῶν, καὶ τοῦ κρυμοῦ τῶν
κατ' ὁδύνην ἀκουσίων, ἀπαθές.

Acorde glaivas incinos to and pl antis.

Κατεσκεύασε τῷ συνοίκῳ αὐτὸς νοὶ, κατά τε Θεωρίαν καὶ πράξεν δεττὰ περιβλέματα: τοῖς λόγοις ταῦτα τῶν ὅντων, καἰ τοῖς τρόποις τῶν ἀροτῶν ἰξυφάνασα.

Έκ δε βύσσου και πορφύρας, έαυτη ένδύματα.

Εαυτή δε οίά Γενα περιβόλαια, τὰ περί Τε τῆς σέκονομίας καὶ τῆς Βεολογίας ὑπερ νοῦν δόγματα: ἐπαραδηλοῖ γὰρ βύσσος διὰ τὸ ἀπό γῆς ἔχειν τὰν γένεσεν, τὰ περί τῆς τοῦ Βεοῦ λόγμα ἐν σαρκί οίκονομίας δόγμα Γαι ἡ δὲ πορούρα, διὰ τὸ βασιλικόν, τὰ περί τῆς πάντων δεσπότιδος τρισυποσθάτου Βεότιτος.

ΧΧΧΙ. Περίβλευτος δὶ γίνεται ἐν ωύλαις ὁ ἀνὰρ κιὐτῆς ἡνίκα ἀν 23. καθίση ἐν συνεδρίω μετὰ τῶν γερόντων πατοίκων τῆς γῆς.

συτάσεως τοῦ σώματος κατ' ἐπεθυμέκς όρεγομένης, τὰν δὲ φθοκαι πύλαις εἰσαγωγοῖς τῆς τῶν ἐρατῶν φαντασίας αἰσθέσεσεν, ἐπόθαν περὶ ταύτας συνεθμάση τἢ ἐπεθυμία καὶ τῷ θυμῷ, ταῖς καὶ ἀυνάμεσεν: ὑμφρονε λογισμῷ δε' ἐγκρατείας καὶ ὑπομονῆς ὑποτάσσων αὐτάς: αἰπερ ψυχεικαὶ ἀυνάμεις, τῷ παθητῷ τοῦ χοῦκοῦ ὑμῶν σαρκίου παραμένεσεν, ὡς τῆς ψυχῆς φύσει, τῆς μὲν κοῦ ἀντάστος τοῦ σώματος κατ' ἐπεθυμέκς κοι τῆς φύσει, τῆς μὲν ἐποτάσονος τοῦ σώματος κατ' ἐπεθυμέκος τῆς ψυχῆς φύσει, τῆς μὲν ἐποτάσονος τοῦ σώματος κατ' ἐπεθυμέκος νοῦς τῆς ἐνκριτικος τοῦ σόμος κατὰ θυμὸν ἀποστρεφομένης.

Σενδόνας ἐπρίησε καὶ ἀπέδοτε τοῖς φείνιξε περιζώματα,
 τοῖς χαναναίοις.

Κικρώσεως των έμπαθων λογισμών είργάσατο περιβόλαια καὶ τοῖς καθαρθείσε μέν ἀπό των κατ' ἐνέργειαν παθων, πεφοινιγμένοι όξι τι τοξς κατὰ διάνοιαν, ἀπημπόλησε καταβαλούσε πρός κάτὰν δίάν τι τίμημα τὰν ἀπό των κατ' ἐνέργειαν απθων ἐγκρωσευσαμένην πρεαίρεσιν ἐγκράτειαν δὲ καὶ ὑπομονὰν τῆς κατὰ βείνος ἀπεργασαμένην περισφιγγούσας τὸ παθατικόν τῆς κατὰ ἐνέργειαν ἀπομοκόν τῆς κατὰ ἐνέρκειαν όμαρτήμασι τεταιεινωμένων, Γαιεινοὶ γὰρ οἱ χαναναίοι κρός ἀπεργασαμένην ποῦς τοῦς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν ἀπομοκόν τῆς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν καθούσα τὸ ἐπεθούν τῆς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν τοῦς κατὰ ἐνέργειαν καθούσα τὸ ἐπεθούν τῆς κατὰ ἀπομοκόν τῶν ἐκεκειθὰ.

Στόμα δε κύτης δεήνοιζε προσεχόντως και έννόμως και τάξεν έστείλατο τη γλώσση αύτης.

Στόμα τό έκφέρου τὰ ταύλας διδάγματα, ἐκώλυσε μέυ προφέρειν τὰ ὡς ἔτυχε παριμπίατουτα, διέθετο δὲ τὰ τοῦ θεοῦ ἐυτάλματα φθέγγεσθαι. κάντεῦθευ ἔταξε τὰν γλώθταν λαλείν κατὰ καιρόν τὰ προσήκοντα.

 Ίσχύν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατα, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Δύναμεν και κάλλος περιεβάλετο , καθ' έξεν 7ου άγαθου νοιράν τὸς ψυχὸς , καὶ ἐν σαρκὶ ἐνέργειαν· σχούσα γάρ κατὰ τὸ

26.

τριμερές τῆς ψυχῆς ἐνδιάθετον τὸ ἀγαθόν, ἐνδιάθετον δὲ ἀγα- XXXL Θόν ἡ πίζις ἐστὶ, ταύταν κɨκθηται δύναμεν ἐνεργητικὴν ἐν σώματι, τοῦ κόσμου τῶν ἀρετῶν, ἐνεργουμένην ταύθαν τοῖς τούτων τρόποις ἀποδεικνύουσα· κἀντεῦθεν ἐν οῖς τισιν οὐτως αὐτὰν ἀποδεικνύει, ἀγαλλιάσατο περὶ τὸ τέλος τῆς παρούσης αὐτῶν ζωῆς, ὡς τὸν κατὰ θεὸν δρόμον τετελεκότων.

Στεγναί διαγριβαί οίπων αὐτῆς.

Εσεμελουμένη του κατά ψυχήν νοερού είκητηρίου αὐτής, καὶ τοῦ κατά σώμα αἰσθητεκοῦ, ἀποκαθαίρει τούτων, ταῖς καΤά θεωρίαν καὶ πράξεν ἐν τούτοις κινήσεσεν αὐτής, πάνθα χαῦνον καὶ ἄνανδρον λογισμέν, καὶ βίον διακεχυμένον καὶ βορβορώδη.

Σίτα δὲ έκνυρὰ , ούκ έφαγε.

Αογισμούς δε τρέφον λα κατ' άρετην την ψυχήν ανεξετάς ως, σύβαρως παρεδέξατο, φυλαττομένη έκ των από δεξιάς δι' απροσ-

Ττόμα δε άνοίγει σορώς και νομοβέσμως. ..

Διδάσκει δε τά άληθη δόγματα, και τά θεία έντάλματα.

'Η δε έλευμοσύνη αύτης άνεστησε τὰ τέκνα αύτης και έπλού- 27.
τησαν' και ὁ άνηρ αύτης ξύεσεν αὐτήν.

τα περί αὐτὰς διαλογισάμενος.

Καὶ ἡ ἐκ τκύτὰς μετάδοσες τῆς τούτων διδασκαλίας, ἔξὰγειρε τῆς αὐτῶν ἀπορίας τοὺς παρὰ γνῶσεν καὶ ἀρετὰν ἐκτὰσαντο πλοῦτοι τὸν πνευματικόν κατὰ γνῶσεν καὶ ἀρετὰν ἐκτὰσαντο πλοῦτον καὶ ὁ συνοικῶν ταύτὰ γνῶσεν καὶ ἀρετὰν ἐκτὰσαντο πλοῦτον καὶ ὁ συνοικῶν ταύτὰ γνῶσεν κυτὰν , ταῦτα περί αὐτὰς διαλογισάμενος.

Πολλαί Δυγατίρες έποίησαν δύναμεν.

Πλείσται έπις έμαι των άνθρωπίνων πραγμάτων, την φύσιν των άνθρωπων ένεδυνάμωσαν.

Πολλαί ἐπτήσαντο πλούτον.

Πλείσται περιεποιήσαντο ταύτη, άφθόνως τὰ χρειώδη τῷ σώματι.

Li de inipateous, nal intephoas námus.

Αύτη όλ η σοφία, οία έπιστημη ἐπιστημών, ύπλρ πάσας τὰς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐπιστήμας ὑπάρχιι, ὡς τού \sim

XXXI. των αίτία, και ταϊς κατά γνώσεν και άρετην ένεργείαες ύπερβίβακε πάσας, Βείων πραγμάτων έπεστήμα ύπάρχουσα.

30. Ψευδείς άρθσκειαι , καὶ μάταιον κάλλος γυναικός ούκ έστεν έν σοί.

Επί γάρ τοξε ούχ ούσεν άλλὰ δοχούσε καλοξε, ούκ άρέσκη, και άνόνπτος κομψεία σοφίας Τὰς ἐν λόγφ κειμένης και τροφαϊς λέξεων, ἐκ τέχνης ἐν προφορῷ και εὐγλωττίκιν πρός ἀκοῆς ἡδοκὴν γοητευομένη, ούχ ὑπάρχει ἐν σοὶ τῷ ὅντως σοφία, ὡς τὸ φελότιμον ἄπαν καταλυούση.

Γυνά γάρ συνετά, εύλογημένη.

Ούτω δε Ταύτην ὁ σύνοικος αὐτῆς νοῦς ἐπήνεσεν, ἐπειδὰ σπφία ἡ Τὰς ὀρεκτικὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις συννεύειν ποιοῦσα πρός τοὺς λόγους καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἐντολῶν ἐπαινεῖται" καταλαμβάνουτος τοῦ νοὸς, τῆ τῶν Δείων ἐντολῶν πείρα, ὅτι εὐτργετοῦσεν αὐτὸν τὰ Δεία παύτης δεδάγματα, ὡς τῶν φθοροποιῶν, παθῶν ἀπαλλάττοντα, καὶ εἰς τῆν ἀνώλεθρον τοῦ Θεοῦ βασιλείαν εἰσάγοντα.

Φάβου δε πυρίου αύτη αίνείτα.

Τόν ὅὲ ἀκαμένον7α εἰς αἰώνα κἰώνος άγνόν φάβον τοῦ ởεσπότου τῶν ὅλων Δεοῦ, ἐν ὑμὶν ἀοξαζέτω· ἐνα μὰ εἰς καταφρόνησεν αὐτοῦ περιπέσητε.

31. Δόλε αὐτὸ ἀπό καρπών χειλέων αὐτὸς.

Τέλειοι δ' έντευθεν υπάρχοντες, ώς όλοι τζε σεφίας γενόμενοι, και διαμένοντες στρεωτοι, ωροσάγετε ταύτη και έτέρους τους ώφελουμένες διά των διδαγμάτων αύτης, έργοις και λόγοις υποδεικνύντες αύτοις τὰ σωτήρια.

Καλ αίνείσθω έν πύλαις ο άνδρ αύτης.

Καὶ ὁ συνοικών ταύτη ύμων των διδασκάλων νούς, ἐν ταῖς δίκην αυλών εἰσαγωγοῖς αἰσπήσεσε τών ακρὶ ὑμῖν διδασκομόνων, εὐφημείσωω ὁρώντων τὰ καλά ὑμῶν ἔργα, καὶ δοξαζόντων τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν Τοῖς οὐρανοῖς.

ΤΕΛΟΣ.

прокопіоч

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Εἰς τὰ ἄσμαῖα τῶν ἀσμάτων ἐξηΓηῖικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομὴ ἀπὸ φωνῆς Γρηγορίου Νύσσης,
καὶ Κυρίλλου ᾿Αλεξανδρείας, ᾿ΩριΓένους τὲ
καὶ Φίλωνος τοῦ Καρπαθίου, ᾿Απολιναρίου,
Εὐσεβίου Καισαρείας, καὶ ἐτέρων διαφόρων,
ἤγουν Διδύμου, τοῦ ἀγίου Ἰσιδώρου, Θεοδωρήτου, καὶ Θεοφίλου.

CAP. I.

Γρηγορίου Νύσσης.

Τ. Ι. Ασμα ἀσμάτων.

Neikou.

Τὸ τῶν ἀσμάτων βάλλον ἔοικε γυναικὶ φυσικῷ κάλλει φαιδιμυχάνως ἐσὶ τῷ τῶν σεμαινομένων δογμάδων οδτγούσης μυδιας σεμνόἢ δὲ τὸ ἔβος καὶ τῷ φαινομένω προσεξησκημένη κάλτὸ κεκρυμμένον ἐναντίως διακειμένη. ὡς γὰρ ἐπὶ τὰς τοιαύτης
γυναικός ῷ μὲν ὅψις ἀδονὰν κινεί τοῖς ἀκολάστοις, ὰ δὲ πεῖρα
διελέγχει τὰν σωφροσύνην οὐ συναινοῦσαν τῆ προχείρο σκηνῷ,
οῦτως ἐπὶ τοῦ προκειμένυ βιβλίυ ἡ μὲν λέξις ἐρωτικότερον ἐσχςματισμένη, δοκεί πῶς δέλεαρ γένεσβαι τοῖς ἀπαιδεύτοις, ὰ δὲ
διά τῶς ἐν τῷ λέξει τέρψεως καὶ δουλεύειν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας σεμνότητι, ἐκ τῆς ωερὶ τὸ γράμμα δοκούσης ἐμπαθείας,
ρίας τὸς ἐν τῷ λέξει τέρψεως καὶ δουλεύειν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἀκούσητε, ἐκ τῆς ωερὶ τὸ γράμμα δοκούσης ἐμπαθείας,
ρίας τὸς ἐν τῷ λέξει τέρψεως καὶ δουλεύειν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας σεμνότητι, ἐκ τῆς ωερὶ τὸ γράμμα δοκούσης ἐμπαθείας,
ρίας τῶς ἐν τῷ λέξει τέρψεως καὶ δουλεύειν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἀκούσητε, ἐκ τῆς ωερὶ τὸ γράμμα δοκούσης ἐμπαθείας,
ρίας τῶς ἐν τῷ λέξει τέρψεως καὶ δουλεύειν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἐν τῷ λέξει τὰρψεως καὶ δουλείεν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἐν τῷ λέξει τὰρψεως καὶ δουλείεν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἐν τῷ λέξει τὰρψεως καὶ δουλείεν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἐν τῷ λέξει τὰρψεως καὶ δουλείεν πειδυσα τὰ τῆς βεωρίας ἐν τῷ ἐν τῷς ἐν τὸς ἐν τὸς

φιλησάτω με ἀπό φιλημάτων στόματος αύτου.

αιος τούτο το φίγθηκα, αιο ποι ασκες τές γεωδές χένουνε το τοιεςκατα του ωδοδέμβο εγκρακε ωνειρίκαι ωανιος λαβ ξριμου καταξέθε κας ωικειο, εκ του ζορκατοί ας αιριού της ζουές ανοπεβοσαιο με κας ωικειο, εκ του ζορκατοί ας αιριού της ζουές ανοπεβοσαιο μαλή ζουές εξε ο κοπάσιος ο βοσων , ες τεί αικές εβκείσησο ωδος μαλή ζουές εξε ο κοπάσιος ο βοσων , ες τεί αικές εβκείσησο ωδος τον δνειδιστικώς προσφέρειν ο χύριος, ότι φίλημά μοι ούχ έδω- Ι. κας δ γάρ διν έκαθάρθης του πάθους. Και άλλως

'Ωριγένους.

φαφ φὲ ἀπορούμεν, ὑπολάβωμεν ἐχόμενοι λέγειν τὸ φιλησάτο με δαφ ἐἐ ἀπορούμεν, αισθασιν ανευματικήν ἔτὶ ξε ἡ Ἰωάννης φνφρανθήσεται νυμφίος ἐαὶ νύμφην, οὐτως εὐφρανθήσεται κύριος μησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ φακλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε καὶ ἀλλαχοῦ. ὅν τρόπον εὐμησεν ὁ βασιλεύς τοῦ πάλλους σε εἰπόντων ἀκούσασα. ἐαιεθύμησεν ὁ ἐκαιθοῦν ἐκα

Ότε άγαθοί οἱ ματοί σου ύπέρ οἶνον, καὶ ὀσμὰ μύρων συ ὑπέρ πάντα τὰ ἀρώματα.

"Ηγουν αι άρεται στυ ύπερ τὰς παρ' ἡμίν ἀρείλς κατὰ τὸ ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὰ αὐτοῦν ἔστι γὰρ αὐτοσοφία και διπροαίρεσίν τε και δύναμεν, ἐν τὰ τούτων εὐωδία γενόμενοι.

Γρηγορίου.

Τό νηπιώδες δίδαγμα του Πεού ύπερ το εύτονον και Περμότατον του κόσμε σόφισμα: ἐκ δὲ τὰς τοπικὰς Βέσεως τῶν ματῶν τὰν καρδίαν δηλοῖ καὶ τὰν κεκρυμμένην καὶ ἀπόρρητον τῆς ΒεότηΤος δύναμεν, δε' ῆς τιθηνεῖται τὰν ἐκάστου δύναμεν καὶ ζωὰν ὁ Βεός, κατάλληλον ἐκάστῳ τῶν δεκομένων τὰν τροφὰν καριζόμενος.

Pilmvoc.

Πολλών οξνον έν τη γραφή κρειττόνων τὶ καὶ χειρόνων, νύν δυ Τοξε Χρείττοσεν οἱ τοῦ νυμφία μαζοὶ παρατίθενται οὐ γὰρ δυ

- Το είνοις εὐφρανθάσασα καὶ σχοῦσα παρασκευὰν εἰς τὸ δἰξασθαι τοὺς κρείττονας τούτων τοῦ νυμφία μασθούς, τοῦτο φασὶν προτιμώσαν μύρων ἀξ τῷ περὶ τοῦ οῦνου ταυτόν ὅρα ἀὶ, ὡς ἐπὶ μὶν τᾶς εὐαγγελικὰς πολιτείας, ὁσμὰν ἔφα ἐπὶ ἀὶ τᾶς νομικᾶς λωπάς εὐαγγελικὰς πολιτείας, ὁσμὰν ἔφα ἐπὶ ἀὶ τᾶς νομικᾶς λωπάς εὐαγγελικὰς πολιτείας, ὁσμὰν ἔφα ἐπὶ ἀὶ τᾶς νομικᾶς λωπάς εὐαγγελικὰς πολιτείας ἐπὰ τὰ παράντικου, ἐκείνας μὲν Τὸ ὑπερπάς ἐχον πνευματικόν, Ταύτης ἀὶ τὰ παχύ.
- 3. Μύρον έκκευωθέν δνομά σου.

'Ωριγένους καὶ Προκοπίου.

Τάχα προφητεύου τοῦ ὁνόματος τοῦ Χριστοῦ τὴν Τόν κόσμον πληρώσασαν δύναμεν, καΤά τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ώστε
γενέσθαι κατά τὸν Παῦλον οἶς μὲν όσμὲ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οῖς δὲ ζωῆς εἰς ζωὴν, εἶπεν ἐν ἡ νύμφη, διὰ τοῦτο
πάντες ἡγάπησάν σε ἀλλ' οὐ μόνον αἰ νεάνιδες όσημέραι ἀνανεούκέτι σιωπάσθαι κατακεκλεισμένον ἐν ἀπορρχίτοις.

Kupillau.

Αρλοί δε και Την είς πάντα τὰ έθνη τοῦ μονογενοῦς κληθεῖσαν ἐπωνυμίαν, καθ' ὁ πάντα τὰ έθνη εὐωδιάζυσα πρός αὐτόν Την αὐτοῦ φέροντα προσηγορίαν.

Γρηγορίου.

Αύτό μέν τῆς βείας φύστως τό μύρον, εἶτ' οὖν τῆς οὐσίας κατάλρψες, ὑπὲρ πῶν ἐτε δνομά τε καὶ νόρμα: ἰξ ῶν ἀλ βαυματάλρψες, ὑπὲρ πῶν ἐτε δνομά τε καὶ νόρμα: ἰξ ῶν ἀλ βαυματώς βείου μύρου σημαίνουσαν ἀι' ῶν σοφόν, ἀυνατόν, ἀγαματονομάζομεν. Ὠοπερ τὸ συνεχόμενον μύρον κενούμενον ἀλλον γίνεται τῆ εὐωδία, οὖτω τὸ σὸν ἡνομα, ῷ νυμφίε, ἔτε σε ὅντος ἐν τοῖς πατρικοῖς κόλποις ἀγνοούμενον, μετὰ τὴν κένωσεν, ῖσα κενωβίντε μύρω αὐτόβεν ἔχει τὴν μαρτυρίαν, τῆ τῶν συπρού ἀν τοῦς πατρικοῦν ἀλλ' αὶ μέν νεάνιδες διὰ τοῦτο ἀγάπος ἀγανόν σε ἐκειδὴ παρέλκυσάν σε ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν σε ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν σε ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν σε ἐκειδὴ παρέλκυσάν σε ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν ἐκεμος ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν ἐκρομος ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων ἐκεμοσάν ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κολικῶν ἐκεμοσάν ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κολικῶν ἐκρομος ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κολικῶν ἐκομος ἐκ τῶν ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν πατρικῶν κολικῶν ἐκρομος ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν καὶνοῦν ἐκ ἐκ τῶν ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν καὶνοῦν ἐκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ τῶν ἐκρομος ἐκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ ἐκ τῶν ἀκ ἐκ ἐκ τῶν ἀ

σα καὶ ἡ χαναναία, ἀμφότεραι γὰρ τὸ ἐκ συμπαθείας εἶλκυσαν μύρον.

'Απολεναρίου.

Τῷ γὰρ ὀσόματε τοῦ Χριτοῦ καθαρίζονται πάνθα, ἰῶνται, βαπτίζονται, τὰν ἀληθινὰν ἡμίν εὐωδίαν ἐνοικίζονται. λέγει δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἀγίον, καὶ τὸ ἐκχυθὰν δυομα τὰν ἔκχυσιν τοῦ πνεῦματος ἐπὰ πάντας ἐργάζεται. κατὰ τὸ ἡγιάσθητε καὶ ἐδικαιόθητε ἐν τῷ ὀνόματε τοῦ κύριου ἡμῶν Ἰποοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύμαθε τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀπερ ποιοῦν τοῦνομα, μῦρον εἰπότως ἐκκενωθέν.

Διά Τούτο νεάνιδες ήγάπησάν συ, είλαυσάν σε όπίσω σου 4. είς όσμην μύρου σου δραμούμεν.

Tpnyopiov.

Τίς γάρ τοιούτου κάλλους άνέραστος, εξ μόνου όφθαλμόν έχει του ένατενίσαι τη ώρα δυνάμενου; εξλαυσαν ούν αὐτόν εξς άνταγάπησευ, φασίν γάρ ή σοφία, έγω τους έμε φελούντας άγαπω.

Κυρέλλου.

Νεάνες ξε και Παύλος, πάντα λέγων έσχύω έν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριζῷ, διὸ καὶ λέαν ἡγάπεσε φάσκων, τὶς ἡμᾶς χωράσει ἀπὸ τῆς ἀγάπες τοῦ Χριστοῦ; ἐνῶς δὲ αὐτὸν εἶλκυσαν; ἀκολουθήσκοωι τοῖς ἔχνεσεν αὐτοῦ, καὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀποκτὰ τὸ ὁπίσω κύριου τοῦ θεοῦ πορευσόμεθα.

Εἰσήγαγό με ὁ βασελεύς εἰς τὸ Ταμεείον αὐτού.

I.

Γρηγορίου.

Αί μέν έτι ναπιάζεσαι προσθρέχουσαι τặ τὖωθία à δὲ τελειωβείσα νύμφη εἰς τὰ ἄδυτα ὡς ὁ Παῦλος εἰσάγεται καὶ εἰς τὰν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ωριγένους.

τῷ βασιλεί παρθένοι ὀπίσω κὐτῆς, καὶ τὰ ἰξυς.

Κρύσῳ κατὰ τὸν Δαβίδ, περὶ δὲ τῶν νεανίδων ἀπενεχθήσονται δὲ τὸ πγαμονικόν τοῦ Κριστοῦ, εἰς ὁ Παῦγος εἰσελθών εἰσι ἄκουφοι, καὶ ἐκὶ καρδίαν ἀνθρώπου οἰκ ἀνέβω, ταῦτα γὰρ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, ἐν γὰρ τῷ ταμιείψ τοῦ νυμφιοῦ κάντες οἰ θασανίοὶ τῷς σοφίας καὶ τῷς γνώσεως ἀπόκρυσεν ὁ βεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, ἐν γὰρ τῷ ταμιείψ τοῦ νυμφιοῦν ὁ βασίγισσα ἐκ δεξωῦν τοῦ βασιγίως, ἐν ἰματισμῷ διαπαρίτω ὡς βασίγισσα ἐκ δεξωῦν τοῦ βασιγίως, ἐν ἰματισμῷ διαπαρίτω ὡς βασίγισσα ἐκ δεξωῦν τοῦ βασιγίως, ἐν ἰματισμῷ διαπαρίτω ὡς βασίγισσα ἐκ δεξωῦν τοῦ βασιγίως, ἐν ἰματισμῷ διαπαρίτως ὑς καὶ τὰ ἰξυς.

Kupillou.

Το τενα βασελείαν ταμεείου έν τοίς παρούσε προσαγορεύεε. Νείλου.

Ταμιείον, τὸ σώμα λέγει τὸ πυριακόν, εἰς ὁ εἰσήκται ἡ μαπαρία ψυχή συνοικήσασα τῷ Θεῷ λόγῳ καὶ συμβασιλεύθσα σύν
αὐτῶ εἰς όπερ παθείν ἢν εἰκός τὰς ἀπό τῆς συναγωγῆς ὁρώσας αὐτὴν ώσανεὶ φρυαττομένην, καὶ μετὰ σχέματος σοβαροῦ τὸ
εἰσήγαγὶ με ὁ βασιλεύς εἰς τὸ ταμιείον αὐτοῦ πρὸς τὰς νεάνισας αὐτὴν καὶ χλευάζουσαι τῆ γνώμη συνειδεία, καὶ τὴν
κινηθεϊσαν αὐταῖς ἐκ τοῦ δευγήματος ζηλοτυπίαν στο χασαμένη:
εἰ Τῶν ἐκείναις καθηκόντων ταμιείων τοῦ βασιλέως ἡ δυσμενής
εὐ Τῶν ἐκείναις καθηκόντων τοῦτο εὐγνωμόνως ὁμολογείν αὐτη
εὐκ αἰσχύνεται, μετὰ τοῦ προστιθέναι τὴν αἰτίαν, τοῦ εὐλότοῦ αὐτὸν τὰς τοῦ προστιθέναι τὴν αἰτίαν , τοῦ εὐλό-

Heccomico.

I.

Αὶ νεάνιδες τῷ νύμφη φασί· μετάδος τὰς ἱπιγνώσεως· καθάπερ ὁ προσαναπαισφμενος τῷ στίθει Χριςοῦ, καὶ φεληθείς ἰξ αὐτοῦ μετίδεικὶ τῆς : Βεολογίας ὑμίν.

Γρηγορίου.

Χαρά τό σου άγαλλίασμα.

Αιμ. ταύτης τῆς βήσεως τὴν ἐππλασιαστικήν οἰκουρίαν ἐππλαρλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμευ ἐν σοι κοινή γὰρ ἡμῶν ἐστὶ καλύπτει ὁ λόγος οἱ γὰρ πρώτοι μαθητευθέντες τῆ Χάριτι, καὶ πρώτου διὰ τοῦ κατὰ στόμα τοῦ λόγου γενόμενοι, οὐκ ἀν ἐαυτοῖς τὸ ἀγαθόν περιώμενου καὶ τῶν ακτὰ στόμα τοῦ λόγου γενέσθαι τῶν ἀγαθῶν ρισαν, ἀλλὰ καὶ τῶν κεκρυμμένων μυστηρίων ἀξιωθείσαν, ὅτι κανόμενος καὶ τῶν ἀγαθὸν ἐστὶ κανόμενος τὰν ἀναθέτες τὰ Χάριτι, καὶ κανόμενος τὰν ἀναθέτες τὰν ἀ

'Αγαπάσωμεν μασθούς σε ύπερ οίνον, εύθύτης άγκαησε σε. Προκοπίου.

'Ως άγασιάς σύ φασίν, ύπελο οίνον τούς του νυμφίου μαστούς, αύτω τούς σούς ήμεζε πατά, μέμασεν, σύν?

'Απολεναρίου,

Δι' ών τούς ναπίους ἐν Χριστῷ γάλκ ποτίζεις, ἐκὰ τοῦτο ὑπὰρ ἀνθρωπίνην ἀγακῶμεν τὰν τῶν σῶν λόγων ἐπιρροήν ὅτε σε ἀγάκησεν ἡ εὐθύτης ὁ Ἰησοῦς ἐι' οῦ τὸ σκολούν εἰς ὀρθόν ἀπευ-Βύνεται Τοιοῦτος ὁ μαθητής ὀν ἀγάκα ὁ Ἰησοῦς.

'Aprysvouc.

"Ηγουν εί και νύν δε' ασβίνειαν ύσιο τούς σούς μαστούς κίναταμέν του του οίνον, όταν βελιταβάμεν ύπερ τούτον κύτούς άγαπάν οίνος μέν ούν εύφραίνων νεάνεθας, τά νομεκά: β δε τελειότης του νυμφίου μαστοί είτα είς άπολογίαν του μέ των πορείας εύβείας έποιησάμεβα.

Μέλαινά τίμε και καλή Δυγατόρες 'Ιερυσαλήμ' ώς σκενώμα- 5. τα Κηθάρ, ώς δέρβεις Σαλομών.

I.

Neilau.

Εί και μέλαινα νθν ύμιν είναι δοκώ σημεία τινά της προτέρας έπεφέρουσα καταστάστως, έγε ότε ώς έπε σκυνής τώ αλ-Βιοπικώ δέρματι έγκέκρυπται πάλλος άμηχαναν, όπορ άναλάμψες εν τὸ λαπικό γοπερό, εν λαβ τὰ κογολημηθεροά του βαπτεαπατος όταν με λούειν μέλλη, τότε αναβήσομαι λαμπρά, την έπεσυμβάσαν σχοτεινήν ποιότητα άπονεψαμένη: ώς καὶ ύμᾶς τότε όρώσας Βαμβείσθαι και λέγειν 7ίς αύτη ή άναβαίνουσα λελευκασμένη; τί ουν πομπάζετε Βυγατέρες Ίερουσαλήμ, έπε τη τών πατέρων οίκτι ότητες έργοις άρνησάμεναι τὸν 'οίκτιότητα αθτών', και τὸν έν πίζεως ἀπωσάμεναι δικαίωσιν; τὸ δὲ ώς σκηνώματα Κηθάρ και διρότις, των δύο ποιρτήτων τας ακρότητας έν αίς γέγους onpaires, aperig nat naming, the til seducion petag pedardτητα μεταθεμένη , και καλή γενομένη ώς τός Σολομώντος θέρbeie, p unt authoringen Ragub tone mug egame anain. geboret ge Σολομών τοὺς ἐξ Ἰεδαίων συνελθόντας και 🗫οςιθέντας τῷ πίςει. · Greduphteu.

Εςτν έξ έθνων έπελησία μέλατνα μέν ώς έξηπατημένη και τή πρίστι των άλόγων πατεσποδωμένη καλή δε περιμένουσά σε τόν έξ ούρανου ήξοντα διά 7ην έμην σωτορίαν δισπότην διδήλωπε δε πατά ταυτόν, της δυσσεβείας τον ζόφον παι την διδομένην ύπο της θείας χάριτος αὐτή ώραν.

'Ωριγένους.

Λέγει δὲ ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησέω ταῦτα πρός τὰς ἐξ Ἱερασαλὸμ ψυχὰς, Ἡ του τὴν Ἱερουσαλὸμ ὁμολογοῦσαν τὸ μέλαν, διὰ
τὸ μὰ ἐκ λαμπρῶν μηθὲ πεφωτισμένων πατέρων ἄιὸ καὶ σκοτατο ἐν τῷ δόξῷ αὐτοῦ.

*

Το ἐν τῷ δόξῷ αὐτοῦ.
*

Γρηγορίου.

Μή θαυμάζητε, φησίν, ότε εὐθύτης ήγάνησε με άλλ' ότε και μέλαιναν ούσαν έλάμπρυνεν, διά την έφ' οζς έμελανήνθην

μετάνοιαν καὶ ύμεις τοίνυν εἰ καὶ κρών ύμεν τὸ σκότος ἐνώ- Ι. κυσεν, τοῦτο γὰρ τὸ Κυδὰρ, γενέσθαι δέρβεις τοῦ Σαλομών, Χριτοῦ τοῦ εἰρηνικοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ φωτὸς οἰκυτύριον ἀπὸ μέρους γὰρ δέρβεις τὰν βασιλικὰν έγα σκονάν.

Μό βλέφητέ με ότε έγω είμε μεμελανωμένη ότε παρίβλεψε με 6. δ έλεος.

Γραγορίου.

Τὰν 7ών μαθητευομένων διάνοιαν μὰ τῷ δυμευργῷ τὰν αἰτίαν τοῦ σκοτεινοῦ εξδους ἀνατιθέναι, ἀλλὰ τὰ ἐκάστυ προαιρέσει καὶ φυσίν μὰ νομίσητε ότι μέλαινα ἐκτίσθην, ἀλλ' ὅτι τοικύτην ὁ πονηρός ἀπέδειξεν ἥλιος περὶ οῦ τὰ ἡμέρας ὁ ἥλιος οῦ συγκαύσει σε.

'Derylvouc.

"Η ότι σποτισθείσαν με τη άμαρτία, Χριστός παρείδε διά την άπιστίαν ου ήλιου δικαιοσύνης άναγορεύουσεν αλ γραφαί.

Ylot μετρός μου έμαχέσαντο έν έμοι Εθεντό μου φυλάπα-

Toryopiou.

Υίους μετρός, Τούς ναφτούς είπεν έχθρούς λογικοί γάρ όμοίος, και ότ μέως άπαντες αίτίας της θείας φύσεως οί τιτές με φατίν ἀκβάλλοντες τοῦ καλοῦ ἀμπελώνος, τοὐτίστε τοῦ απραθείσου, έθεντό με φυλάσσειν τοὺς αὐτών ἀμπελώνας, ἐκ οῖς βότρυς πικρίας και σταφυλή χολής και θυμός δρακόντων γεωργείται ἐν ἀμπελώσε δὲ είπε δεὰ τὸ πολυσχεδές τῆς κακίας τὸν νυμφίον αὐθες κοιείται τὸν λόγον.

'Ωριγένους.

Ι. 'Ιτρουσάλλη διαθέπου λαβούσα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας ἀναγεννωμένης οὐ πρότερον δὲ ταύτην ἔθεντο φυλάκισσαν, εἶτα ἐμαχέσαντο μαπελώσεν εἰς φυλακλην Μούσες δὲ οὕτος καὶ οἱ προφέται ἐν ἔκαπτικοῦς ἀν ἀνλόγησε κύριος, καὶ ἀμπελών ἐν οῖς τις ἀγρός ἢν πλήφης, ἀν ἀὐλόγησε κύριος, καὶ ἀμπελών ἐν οῖς τις ἀγρός ἢν πλήφης, ἀν ἀὐλόγησε κύριος, καὶ ἀμπελών ἐν οῖς τις ἀγρός ἢν πλήφης, ἀν ἀὐλόγησε κύριος καὶ ἀμπελών ἐν οῖς

Kupillow.

Τάχα δε κατηγορεί έαυτες, ότι τον έδιου ούκ έφύλαξεν όμπελώνα, πορθείν αύτον άφεισα πάντα τον καραπορευόμενον την όδον λυμήνασθαί τε αύτον ην έκ δρυμού, και μονιόν άγριον κατανεμήσασθαι αύτον τάχα δε και δοξάζει τον θεόν, ότι μή δυκθείσα φυλάξαι τον ίδιον άμπελώνα, τῷ μήτε γεωργήσαι μήτε φυλάξαι έπε τοσούτον προέκοψεν, ώς πολλούς άμπελώνας δυνκθήναι φυλάξαι.

'Απολεναρίου.

ετιν τὰς ἐντολὰς τοῦ Βεοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς πρό7ερον μὲν τὰν ἐκκισσαν ἐν ἀμπελώσε, τοῦτές μετὰ τὸ ἀιῶξαι, ἔβετό με φυλάκλησίαν ἀιώξαυτας, ὕς ερον ἀλ ἀναϊάς γὰρ ἐξέδωκεν ὁ Σύμμακλησίαν ἀιώξαυτας, τοῦτές μετὰ τὸ ἀιῶξαι, ἔβετό με φυλάσκλησίαν ἀιώξαυτας τοῦ Βεοῦ.

Kupikkou.

μα hos κέδομ , τωρια μλαίναι οις του Χριζου ζαίτεια, τε δυοίν λαίο φίπεγου, ταρια μλαίναι οις του κατά του κόπος του καταίς και φαριασίους, οι τινες ξαοχένουν τοις πιατεροποια είς πατεροποιά της κατάς της απακολούς, τους γραίν ή μποίος μπορός συμής χένει της συμακολύς, τους γραίν

'Απάγγειλόν μοι δν δγάπησεν ὁ ψυχό με, ποῦ ποιμαίνεις,
 κοῦ κοιτάζεις ἐν μεσυμβρία: μύποτε γένωμαι ώσεὶ περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου.

T.

Γρηγορίου.

Τούνομά σου φησίν άγνοϋ, ἐκ δὲ τῆς ἀγάπης καλῶ. ἀγαπῶ γὰρ εἰκότως τὸν ἀγακὰσαντα καὶ τὴν ψυχὴν βέντα ὑπὲρ ἰμοῦς καὶ βούλομαὶ σου τὴν νομὴν εὐροῦσα ἐμφορηβὰναι τὰς αἰωνίου τρυφὸς, ῆς ὁ μὰ φαγὼν οὐ δύναται εἰς τὴν ζωὴν εἰσελβείν. ἔνβαζῶν κῶς ἐστὶ τούτων τυχείν, μὴπως ἀποσφαλείσα τωῖς ἀλλατριακς ἐμπέσω τῶν σῶν ποιμνίων ἀγέλαις ἀγωνιῷ γὰρ εἰς τὸ φυλάξαι μέχρι τέλως ὅπερ ἐκτὰσατο κάλλος, καὶ περὶ τούτὰ πυνβανέται ὁ δὲ νυμφίος μείζων πόβων ἔξάπτων ἀναβάλλεται τὴν ἀπόκρισιν οἱ φίλοι δε ἀποκρίνονται τοῦ νυμφίου, καὶ λίγωσι Τὰ ἐπαγόμενα, τὸν τρόπον τῆς τῶν προσόντων ἀγαβῶν ἀσφαλείας, δεὰ συμβουλὰς ὑρηγούμενοι ἔστε δὲ κεκαλυμμένος ὁ παρὶ ἐκείνων λόγος.

Ku pikkou.

Έταίρους αὐτοῦ τοὺς ἀποσθόλους καλτῖ ἔφη γὰρ οὐκ ἔτε λίγω ὑμᾶς δούλους ἀλλὰ φίλους φίλοι γὰρ ἐστὶ περιβαλλομένη δὶ λίγω ὑμᾶς δούλους ἀλλὰ φίλους φίλοι γὰρ ἐστὶ περιβαλλομένη τὰ λίγω κεῖται φωνὰ οὖν ἡ μετανοοῦσα συναγωγὰ πρὸς Χριστὸν , αὐτῶν κεῖται φωνὰ οὖν ἡ μετανοοῦσα συναγωγὰ πρὸς Χριστὸν , αλλομές , ἐγὼ ἐπὶ τὰν καρδίαν μείνω τὸ κάλυμμα ἔχουσα.

`Εὰν μὰ γνῷς σεαυτὰν ἡ καλὰ ἐν γυναιζίν, ἔξελθε σὸ ἐν πτέρ- 8, ναις τῶν ποιμνίων σου καί ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκινώμασε τῶν ποιμένων.

Γρηγορίου.

Τούτο φυλαπτάριου, τό σεπυτήν ἐπιγνώναι: ὁ δὲ τοῖς τῶν προσδευσάντων πεπλαυμμένοις ἔχνεσιν ἀπολουθήσας, λήσεται εἰς ἔριφου ἀυτὶ προβάτου μεταβαλών: τοῦ υυμφίου τοίνυν οἱ φίλοι φασὲν: ὡς ἐκ μελαίνης ψυχή γενομένη καλή, εἶ σοι μέλλει τοῦ φυλάξαι τὸ κάλλος, μή ἀκολούθει πεπλαυμμένοις, μύποτε προςεθής τῷ τῶν ἐρίφων ἀγέλη, τῷ λαβούση τὴν ζάσιν τὴν ἐξ ἀριστερών:

 ξετι δι σαφεστέρα γραφά και τυρούσα τὸν σύνταξεν. ἐκν μὰ γραφή σεαυτὸν ἡ καλὰ ἐν γυναιζεν, ἔξελθε ἐκ τῶν πθερνῶν τοῦ τὸ ἔξελθε ἀντὶ τοῦ ἐξελεύσει.

Pilavos.

Ετιρος του λόγου ώς άπο του υμφίου φυσί πρός την έν πάσαις ταίς συναγωγαίς μόνου ούσαν καλήν· δτι γνώθι που ής και που νύν εί, και παρά τίνος έχεις το κάλλος· εί δί σαυτήν άναξίαν της έμης δόξης ποιείς, ποίμαινε των άμαργωλών γλε ψυχάς έν τοις σκουώμασι των του Ισραήλ βασιλίων.

Κυρίλλου.

Ήγου, εὶ μὰ μετανούσης, φτσιν, ὁπίσω τῶν ἐθνῶν εύρε-Βάση ἄτε μὰ έχουσα παρπούς δικαιοσύνης, ἐπαρπος μένουσα, καὶ ὁπίσω ποιμνίων ὧν ἐμαυτόν συνεστησάμην.

'Δπολιναρίου.

φο καλή ξο λουσιζίο ή ξαίδετοι γκυμάαιτε εκτριάαιτε εχει τήν ερκοιαρ. 4 μημανο τορ Χαδακτέδα της ξήμης εμελιονας ωρίπους ' κασ,
κοιαρ. 2 μημανο τορ χαδακτέδα της ξήμης εμελιονας ωρίπους ' απεδ εγιεν
κοιαρ. 2 μημανο τορ χαδακτέδα της ξήμης εμελιονας της
κοιαρ. 2 μημανο τορ χαδακτέδα της ξήμης εμελιονας της
κοιαρ. 2 μημανο τορ χαδακτέδα της ξήμης εμελιονας της
κοιαρ. 2 μημανο της
κατή ημανο τορ κριστικός καγιος καγιος οι τος
κοιαρ. 2 μημανος τος
κατή της καγιος καγιος καγιος καγιος οι τος
κατή της καγιος καγιος καγιος καγιος τος
κατή της καγή της καγιος καγιος καγιος καγιος καγιος καγιος καγίος καγιος καγιος καγίος καγίος καγίος καγιος καγίος καγιος καγιος καγιος καγιος καγιος καγίος καγίος καγίος καγιος καγιος καγίος καγιος καγίος κ

Ωρεγένους.

Τό πολυθρύλλητον ότ παρ' ελλησεν επίφθεγμα προείληπται παραδοθέν τῷ σορῷ Σολομώντε, τὸ γνώθε σαυτόν καθ' θν ἀπειλείται νῦν ἡ ψυχὰ παρὰ τοῦ τράτου καὶ νυμφίθ, εἰ μὰ τὸ όθρὸν αὐτὰ καθ' εἰπόνα θεοῦ φυλάξει κάλλος, τὰν ἔνδοθεν ἐκβολλην, καὶ τὸ ἐν ἐσχάτοις τετάχθαι, τοὺς σκαιοὺς ἐρίφους ποιμαίνεσα. Ποιμανεῖς ότ αὐτοὺς ἐκὶ τοῖς τῶν ποιμένων σκονώμασεν, ποτὲ μὶν τοῦδε, ποτὰ δὶ ἐκείνε οῖα όξι τις ἀλῆτις μέχρι παιδευ-

Βείσα τη πείρα πρός την σεαυτής έπεστρέψειας γνώσεν αρμόσει Ι. δὶ καὶ πρός τὰν ἐκκλησίαν ὁ λόγος. γενώσκει δέ τις ἐκυτὸν εἰδώς, εί άγαθήν ή φαύλην έχει διάθεσεν καί πολύ της όδου της έπι την άρετην απολείπεται. 🐧 τοις έμπροσθεν έπεκτείνεται, των όωισθεν έωιλανθανόμενος εί δε και μήσω έλαβεν & τετελείωται, ή προσεγγίζει τοις όρίοις του πάλλους. έργον δε και τὸ ἀφιστάνειν έκάστη πράξει όπως γεγένηνται λογισμώ τε παντί και λόγω γυναϊκας δε τάς μή καθαράς μηδε άδιαφόρες ψυ-Xue year, uneyogua of abligation denne, denote, un ningmνεζομένο και σεριφερομένο παντί ανέμω τος διδασκαλίας έν το πυβεία των ανθρώπων και πανθαχού μαλλον ποιμαίνειν τάς ίδίας σκαιάς έριφες ή παρά τω καλώ ποιμαίνει λόγω αύτε δέ προσυνής ὁ λόγος, εἰ καὶ μηθέωστε λεία λοιωόν ἔδη ἐν γυναιξίν έςτ καλή, συγκαταριθμυμένη τη του θεού έκκλησία, και τών έν αυτή μικρών ούσα καλλίων, αι γάρ ούτω λεγόμεναι τής έκκλησίας γυναϊκές, των έθνικων ψυχών άσυγκρίτως άμείνες πορευομένων οπίσω των έραζων των αντικειμένων δυνάμεων, γυνακιών λεγομένων, άλλ' ού παρθένων, κώς γάρ ούκ άμείνων, ή πρός τόν πτίστην του σαυτής άναβλέψασα; όμοιου δε τό έξελθε, τ παραδοθόναι τῷ σατανά, εἰς όλιθρον τὰς σαρκός ἀφορισθέντα the exximatae, hery to radiated frede abor the negrigae ejaαχθόναι παρά του βασιλίως είς τό ταμιείον αὐτού.

Τη ίπτ ϕ μου iν ἄρμασι Φ αροιώ ώμοίωσα σε η πλησίον με. g. Γρηγορίον.

σύν ποτὶ ψασὶ γενομένην ἐν ἄρμασι Φαραώ, τὰ ἔππψ μου νῦν καὶ πάσαν τὰν ἀλλόφυλον κακίαν τοῖς ῦδασε καλακλύζεσα. τὰν ἀλγόφυλον κακίαν τοῖς ῦδασε καλακλύζεσα. τὰν ἀγλόμτος καταποντίζουσα τὸν αἰγύωτιον ἡ παρει-

Kupillov.

"Ηγουν δεζαμένη την έμην ω έκκλησία πίστιν τοις αποστό-

- Ι. λοις εἰκάσθης, περί ων τὸ, ἐπιβήση ἐπὶ τοὺς ἴωπους σὰ, καὶ ἡ ἰππασία σὰ σωτυρία, οἱ καὶ κατὰ τῶν ἀρμάτων εὐτρεπίσθησαν τοῦ νοῦτοῦ. Φαραώ.
- το. Τι ώραιώθησαν σιαγόνες σου ώς τρυγόνες;

Γρηγορίου.

Χυγιλού, εμπόκμει λάδ ή καταδάλη αρίς ζοής κότου φεσήτρο κας δοροίλει, εμπορ λάδ είπος, άπογε τρολόλος αρτής εκφαίκαι απ-

Kupikkou.

"Ηγουν την αίδω την πρός τον νυμφίου παρίστησε δεά της τρυγόνος" έρυθραί γάρ της τρυγόνος αι σεαγόνες τη δε συναγωγή τουναντίον όψες ωόρυης εγένετό σοι, άμηναισχύντησας πρός πάντας.

'Ωρεγένους.

Τράχηλός σου ώς όρμίσποι.

Tpayopiou.

περιτραχήλιος κόσμος όρμος λίγεται ως δε είς κύκλου σχήματος, ό όδα περε τους γαύρους των πώλων όρωμεν γινόμενον έ γάρ του σχήματος, ό όρμος δεικνύμενον, ευπρεπέτερον αυτού τον πώλον ποιεξε δρίος δεικνύμενον, και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έαυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έκ τους παράκους τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έκνυτης τους έκ του περιού πλην βάλασσαν και διαπακύει δε έκνυτης τους έκνυτης τους έκνησες τους εκνυτής τους έκνησες τους έκνησ

9

όμοίωσες.

δρών του του μαρτυρίαν, ο πρός το πλούσες των όρμίσκων όμοίωσες.

Διδύμου.

Ορμίσκοι γάρ, ή καθαρά πίστις ή άμολυντος σωγροσύνη, δ καθαρός βίος. ήγουν αυτό χρήμα κόσμος ές ν, άλλ' ου κό-

Κυρίλλου.

Λέγει τράχηλον τὸ ὑποτακτικόν τῆς ψυχῆς: πῶς γὰρ κόσμος καλὸς, αὐχὴν μελετήσας φέρειν τοῦ Χριστοῦ τὸν ζυγόν.

'Ομοιώματα χρυσίθ ποιήσωμέν σοι μελά ζεγκάτων τοῦ άρ- 11. γυρίου· εως οῦ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ. 12.

'Apryivous.

Τούτο όὶ, οὐ πολύς ἢυ οὐδὶ κεχυμένος ὁ ἄργυρος ἀλίγα όἱ ἐν ἀπορράτω παρά τῶν προφητῶν λέγομαι καὶ τῶν πάλαι σοφῶν ἐπιδημάσαντος δὶ τὰ ἐν τοῖς ἀβάλοις τοῦ ναοῦ τεθεώρηται λῷ βλέπονλι τὸ καλαπέτασμα τὸ ἀληθινὸν σχιζόμενον ἄνωθεν ἐκὶς κάτω ἐπὶ τῷ θεωρηθήναι τὰ ἔνδον ἐπὶ ἄν ὁ ἀναπεσὼν κοιμηθείς ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος ἐγερθή. Καὶ μετὰ ταῦλα. Τότε γὰρ οἱ σύμμορφοι γενόμενοι τῆς ἀναςάσιως αὐτοῦ, παραλήψονται αὐτοῦς ἀνθομοιωμάτων χρυσὸν πληθυνθήσονται γὰρ τῷ ἀργυρίω καὶ τῷ χρυσίω.

Tonyapiou.

αύτο το χρυσίου εξε κόσμου παραδραμείν άθεώρητου· τε δήποτε ούκ *Αξεον δε τούτο μή παραδραμείν άθεώρηται, άλλά του χρυσίου Ι. τὰ όμοιώματα και οὐκ αὐτός ὁ άργυρος , άλλὰ τὰ ἐκ τῆς ὅλης ταύτης, τῷ ὁμοιώματι τοῦ ἀργυρίου συγκοτούμενα ζίγματα. τὸ τοίνυν διά τούτο δηλούμενον τοιούτον έςιν, δτι ή βεία φύσις πάσης υπέρκειται καταληπτικής διανοίας το δε περί αυτώς ήμεν έγγενόμενον νόημα, όμοιώματά ές: του ζητυμένου ού γάρ αύ-דם לבוֹציים ביש בישנים דם בוֹפֿסר , ב סטדה דוֹרָ סוֹפֿבי סטדה וֹפֿבּיי שׁיִים αται, άλλα δι' έσόπτρε και δι' αίνίγματος έμφασεν τινά σκιαγραφεί του ζετουμένου, έκ τενος είκασμου ταίς ψυχαίς γενόμενον πάς δε λόγος των τοιούτων νοημάτων σημανζεπός, στεγειώς πενός άμερους δύναμεν έχει μή δυνάμενος έμφηναι όπερ ή οικνοια βούλεζαι ώς είναι ειάσαν μέν διάνοιαν κατωτέραν τζς άληθείας κατανθήσεως- πάντα δε λόγον έρμητευτικόν σιγμήν βραgeine Conele, på duraperor to maarte teg demoing imenteiνεσβαι· τὸν ούν διὰ των τοιούτων ρημάτων χειραγωγυμένην ψυχόν πρός τόν των άλύπτων περίνοιαν, διά μόνος πίσεως είσοιnoigers en emury lever deln the murt vous umertyouder quσια, και τουτο έζε το παρά των οίγων γελούτελου, ότε ας κοιφσωμεν ώ ψυχή τη καλώς πρός τον έππον άπεικασθείση, ενδάλμαλά τινα της άληθείας και όμοιώματα τοιαύτη γάρ και του των λόγων άργυρίου ή δύναμες ώς έναυγαύσματα σπενθουροειδά δοκείν είναι τὰ ράματα, μη δυνάμενα δι άκριβείας έμφηναι τὸ έγκείμενον νόμμα: σύ δε ταθτα δεξαμένο, ύποζύγιον τε και οίπρτήριου γευήση διά πίσεως, του σολ έν άναπλίνεσθαι μέλλουτος διά της έν σοι κατοικήσεως του γάρ αύτου και Βρόνος έση nat since denich. Lanta ton biyon ton anhies is nacaue nat υαρθίνω χαρισαμένων ψυχή, είεν δ' άν οδτοι τὰ λοιτουργικά πνεύματα είς διακονίαν άπος ελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν.

Pilavoc.

Καὶ ὁμοιώματα χρυσίου οἱ μάρτυρες, ὡς χρυσὸς ἐν συρὶ σοπιμασθένθες· φέροντες ἐπὶ τοῦ σώματος τὰ ζίγματα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν καιρῷ δὲ εἰρὰνης οὐ μόνον ἐν διωγμοῖς· διὰ τὸ έλίσθαι τήν ςτνήν και τιθλιμμέναν έως οὖ ό βασιλιύς ἐν τặ πα- L λιγγισία παραγέναται.

Κυρέλλου.

Ήγουν άργύριον μέν έν τἢ γραφὰ συνάθως, ἡ θεία δεδασακλία: χρυσίον δὲ τὰ θεία χαρίσματα: πάντα δὲ πρό τὰς ἐπισύν ἀπάστολον ἀγαθών: ἀναςὰς δὲ Χριζός τὰ τέλεια τοῖς ἀναράπας τῶν ἐπάστολον ἀγαθών: ἀναςὰς δὲ Χριζός τὰ τέλεια τοῖς ἀναράπας τῶν ἐπαίστοῦ, τοῦ τε νόμου καὶ τῶν προφυθῶν.

Νάρδος έφωκεν όσμην αὐτού.

Hpoxomiev.

Εὐωδίαν φησίν ἐπ ποικίλων ἀρετών καθάπερ ἐξ ἀνθέων συναγομένην τἢ νύμφη: ἐν ἐκυτῆ γὰρ ὀσφραίνεται τῆς εὐωδίας Χριστοῦ: καὶ εἰ τὸ πάθος εἴπεν αὐτοῦ, ἐφ' ῷ καὶ τὸ ἀλάβαςρον τοῦ μύρου χυθὲν διέδωκε πανταχοῦ τὰν ὀσμέν.

Docykyous.

Τὰν γὰρ τοῦ νυμφίου φησίν ὁσμὰν ἡ ἐμὰ νάρδος ἐν ἢ αὐτὸν ξλειψα, δέδωκε: τἢ γὰρ ἐκυτὰς νάρδῳ τοὺς πόδας ἀλείψασκ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταῖς βριξίν ἀπομάζασα, μεταπεποιημένην ἐκ
τὰς ὀσμὰς τοῦ νυμφίου ταὐτην ἀνέλαβεν: ῆς αἰσβανομένη φησίν
ἐπὶ τὰν κεφαλὰν ἐλβούσης ἡ ἐμὰ νάρδος ἔδωκέ μοι τὰν τοῦ νυμφίου ὀσμὰν διόπερ ὡς ἀπὸ τῶν Χρωτῶν Ἰησοῦ τὰν οἰκίαν ὅλὰν
ἐκλάρωσε τὰς μαβητρίας τὸ μῦρον.

Γρηγορίου.

τοιούλον θε ποι φονει κούν εχει, ποιεύ μα φιαλούκαι παυεφεξήπαν. πρου τος ζατοιπέρου ο αικληματών εξισματικό της των αποιφεξήπαν. και τος γολικος πυληνίση αικληματών εξισματικό τικής παυασχομενών τως ποιείνων εκκυρματών εξισματικό της βυαχητώτος μενών τως χατοιπέρων , ούτω κέλη θια τρε ξμεικορίας του εποι γολώ τα και, αριού εκκυρματών εξισματικό της ξυαλομάτιος των τος ζατοιπέρων , ούτω κέλη θια τρε ξμεικορίας του εποι κολού της τισματικό της ποιούλον φικές διας τις γειτουδλική ανείπατα , ορκ απρο των πρου τος τοιούλον φικές διας τις γειτουδλική ανείπατα , ορκ απρο των πρου τος των πρου τος των πρου τος των ποιούλου τος

- Ι. άλλου κατ' άλλην έδιότη Τα εύπνοούντων τεχνική τις καί έμμετρος μίξες το τοιούτον άπεργάζεται μύρον μιάς τινός πόας ενώδους έπ των συνεμβαλλομένων, η όνομα νάρδος ές εν, όλω τώ κατασκευάσματε περιεχομένες το όνομα: ούτω και εί τις πάν άν-Βος εὐωδίας ἐκ τῶν ποικίλων τῆς ἀρετῆς λειμόνων ἀνθολογήσας και πάντα έαυτου του βίου εν μύρου διά της των καθ' έκατου έπετηθευμάτων εύοσμίας άπεργασάμενος, διά πάντων γένοιτο τέλειος, πρός αὐτὸν μέν τὸν Βεόν λόγον, ὡς πρός ἡλίου κύκλον άτενων ένιθείν φύσεν ούκ έχει, θιά το ύπερκείμενον της ούσίας, έν έαυτῷ δὲ καθάπερ ἐν κατόπτρφ βλέπειν τὸν ήλιον: αἰ γὰρ τῆς alnBivag nat Beiag aperag antiveg to nenadapuivo Bio, dia της αποβρεούσης αύλων απαθείας έκλαμπουσαι, όρατον σοιουσιν ήμεν τον αόρατον και ληπτόν το απρόσειτον. τῷ ήμετέρω κατόπτρω ένζωγραφούσα του ήλιου. ή και το πάθος αινίττεται του Χριστού, ἐψ' ὁ καὶ τὸ κλάβαστρον τοῦ μύρου χυθέν, διίδωκεν την δομήν.
- 'Απόθεσμος τῆς ζακτῆς ἀδελφιδός με έμοὶ, ἀνὰ μέσον τῶν μαστών μου αὐλισθήσεται.

Tenyopiou.

και μεσετάτο, , εν οι τομοί το αλαποιο βασαπλίζεται , και ζωσακι μεσετάτο , εν οι τομοί και τεγεστέραν εμφαίνει σοφίαν , εν κατσετάτο σεως αυτή μεσι τη καραία κοι αυχιζομενος , εκτισό γαρ ταταχρώννυται του εμου αυχικος αποσεσμος , και κατα του εμου του καταχρώννυται του εμου αυχικος αποσεσμος , και κατα του εμου του επισος εξωθεν προκοσμίσασε μόνον εκτισείν τος καταχράνως ενεργούν αρός την τοιαύτην χρείαν αυρικό συγστός καταχράνως , και το σώμα τη τοιαύτην χρείαν αυρικό συγστός καταχράνως , και το σώμα τη του άρωματος εύπνοία συγστός καταχράνωνται του εμου αυχικό εξείν ο κύριος ούχ ετερού άρω τους καταχράνωνται του εμου αποτός ένεριστου αυτός καταχράνωνται του εμου αποτός ένεριστου αυτός επισος του επισος καταχράνωνται του επισος εξείν ο κύριος ούχ ετερού αρωστάτου επισος καταχράνωνται του επισος εξείν ο κύριος ούχ ετερού αρωστάτου επισος επισ

κα, βν φαροχεσίου αὐ ξασιμές κεδιεθείους καθοχία ἢ πόπλο:
πρει ορι του ξεσκοτικού βανάτε αράβογου ἢ σαφατε και σάρδκου' και φεις αταλόπες ζαζουσας της τήν λέιν, γελει ξε και ξι φλάκων φαιφορικούς. ζακτή με κασία φαις ξημείων αση. Ιτή κλάκων φαιφορικούς τακτή ξε λέλονεν ' το ατεπεκτοί ευς και το κλάκων φαιφορικούς τακτή βι λέλονεν ' το ατεπεκτοί ευς και μο κλάκων φαιφορικούς το και και και και και και και βιστικούς το και βιστικούς το και και βιστικούς το και βιστικούς το

'Ωρεγένους.

Εἰπούσα τὰν νάρδον τοῦ νυμφίου ἀεδωπέναι μοι τὰν ὀσμὰν, νῦν φημὶ τὰν ἀδελφιδόν με πνέειν ζαπτῆς οὐ διαχεομένης, οὐδ' ἔξω ωνεούσης· ἀλλ' ἀποδεδέμενης παὶ συπνότερον Τὰν εὐωδίαν ἀπαλαπεν ἀδελφού τὰ τὰν πρῶτον ἐσχηπυῖα λαὸν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐππλησία, ἐπείωερ ἐξ αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἔν ὁ Χριστὸς, υἰὸν πέκληπεν ἀδελφοῦ καὶ νυμφίου· τοῦ δὲ 'Απύλα ἐκολησίας τὰν πάλαι λαὸν· ἐπεὶ ἐκ τοῦ παρ' ἐκείνοις νόμου καὶ τῶν ωροφητῶν ἢ ἐν θεῷ γἰνεσις, καὶ ἡ ἐξ ἡμῶν εἰς εὐσέβειαν ὑπῆρξε προωγωἡ τούτα τοίνοι οῦτος ἀποδεδομένα τῆς νύμφας πατρὸς, ἀδελφὸς ὁ σωτὴρ ὁμοίως ἐκείνοις ὑπὸ νόμον γενόμενος.

Kupillow.

Νάρδο και άποδέσμο στακτής, ὁ ένταφιασμές σημαίνεται Χρισ7ου. & Νικόδημος φέρων ένετύλιξε τὸ σώμα αὐ7ου. μαςους αὐλίζεται.

Βότρυς της κύπρου άδελφιδός μου έμοι, ἐν ἐμπελωσεν Ἐν- 14. γαδδί.

Γρηγορίου.

Τίς ούτω μακάριος ώτε του έδιου καρπόν βλέπου έν αὐτῷ τῷ βότροι τὰς ἐαυτοῦ ψυχὰς, ὁρᾶν τοῦ ἐμπελώνος δεοπότην; ἐδοὺ γὰρ ὅσου ηὐξύνθη ἡ ἐν τὰ ἐδία νάρδω τοῦ νυμφίου ἐκεγνοῦσα τὰν εῦπνοιαν, ἡ στακτὰν αὐτὸν εὐώδη ποιησαμένη, καὶ διαλαβοῦσα τῷ τῆς καρδίας ἐνδέσμω τὸ ἄρωμα, ὡς ἐν παραμένη αὐτὴ τὸ ἀγαθὸν διὰ παντὸς ἀδιάπνευςον, μήτης 7οῦ θείου

Ι. βότρυος γίνεται, του πρός μέν του πάθους πυπρίζοντος, δπέρ έςτο άνθουστος, έν δε τφ πάθει του οίνου προχέρυσος ή γάρ τήν καρδίαν ήμων εύφραίνων οίνος, αίμα ζαφυλής μετά τήν του πάθους οίκονομίαν γίνεται και όνομάζεται διαλής ούν ούσης έν τῷ βότρυὶ τὰς ἀπολαύσεως, Τὰς μὲν ἐκ τοῦ ἄνθους, ὅταν εὐφραίνη τη εύωδία τα αξοθητήρια, της δε διά του τελειωθέντας έδη καρπού, όταν ύπάρχη κατ' εξουσίαν, δ της βρώσεως κατατρυφάν, ή συμποσέοις τῷ οίνο φαιδρύνεσθαι ένταύθα ή νύμφη έτι τον ανθούντα βότρον καρποφορεί κύπρον την οινάνθην κατουομάζθος το γάρ γεννηθέν άμεν παιδέον Ίνσους έν τοξε δεξαμένοις αύτον, διαφόρως προχόπτων σοφία και έλικία και γάριτε, ούκ έν πάσεν ο αύλος έστιν, άλλα πρός το μέτρου έν ζ γίνεται καθώς έν ο χωρών ίκανότητος έχη , τοιούτος φαίνεται , δ νηπιάζων, δ προκόπτων, δ τελειούμενος, μετά του βό-דסטפר שטפניי פֿר שט אמידפדה מודא דשט מטדפט בנלשר לחל דפר בעπέλυ όραται άλλα και συνεξαλλάσσει τῷ χρόνψ τὸ εἶδος, άν-Σών, πυσιρίζων τελειούμενος, πεσαινόμενος, οίνος γενόμενος. ούλως τοίνυς ο της Κύπρου βότρυς, έστι βότρυς οίνου έπαγγελλόμενος, ούπω δε οίνος, άλλά δεά του άνθυς γενόμενος ή δὶ ἐλπὶς τὸ άνιβος ἐσεὶ, τὰν ἐσομένην χάριν πιστούμενος· τὰν δσυρμούν γάρ εύφραίνει άντι της γεύσεως τη προσδοκία των άγα-Δών, τοις άτμοις των έλωιδων αδύνοντα τος ψυχάς αισθητήρια: ή δὶ τοῦ Γαδόὶ προσθήκη, σημαίνει τον πιόνα χωρίον, ώ έριζωβείσα ή άμπελος, εύτροφον και ήδύν καρπόν απεργάζεταιούτω γάρ και οι τοπικώς ίζορήσαντις λίγουσι τόν κλάρον του. Γαδοι έπετηδείως έχειν πρός εψτροφίαν βοτρύων έπειδή τοίνυν ό τῷ νόμφ χυρίου σύμφωνου έχων τὸ Βέλημα, και διὰ πάσης συκτός τε καὶ ἡμέρας ταύτην τὰν μελέτην ποιούμενος, ἀειθαλές γίνεται δένδρον, ταϊς των ύδάτων έπιρροαϊς πιαινόμενος. τούτυ χάριν και ή του νυμφία άματελος έν τῷ Γαδδί τῷ πιόνε τόπω εδέιζομένη βαβεία τη διανοία διά των βείων δεδαγμάτων καταρδομίνη και αύζούσα του εύανθε Τούτον και κυπρίζοντα βότρυς

εξήνθησε, πρός τὰν τὸν νυμφίου μορφάν ὁμοιούμενον εἰ γάρ [. αὐτὸς μέν ἡ διμπελος, ἡμεῖς δὲ τὰ κλήματα, ἐν αὐτῆ δηλονότε τὰ ἀμπέλο καρποφορούμεν.

Nsilov.

Βότρου Κύπρου ή την άνθούσαν λέγει σταφυλήν, 🖁 τον έκ της Κύπρου βότρυν, ίσως έξαιρετόν τι έχούσης της πατρίδος, εύτοκία βοτρύων όπότερον θε τούτων άν λέγηται παρά τῶς νύμφης, τῷ ἐπίσω συνάδει νοήματι, καὶ γὰρ ἀνθούσαν λέγει σταφυλάν του έπυτης άθελοιθου, τοιούτο λέγει ότι έως έστιν έν τοίς δοπούσι περιζατικοίς, κυπρίζων έστι βότρυς πλάν των δε thuides awarde you the touton teleinair that de unt to τῷ ἄν. Θεε ών , εἰ και μὰ τὴν ἐκ τῆς βρώσεως , άλλὰ γοῦν τὴν έκ 7ης εὐωδίας σκρέχει άσιόλαυσεν, καὶ την της άναστάσεως ύποφαίνει εύφροσύνην τω ανθει λεληθότως τόν χαρπόν ύποκυλίων, και τη εύωδες του άνθες τίως παραμυθούμενος έν άμπελώσε γάρ ές εν έν Γκόδι, δπερ έρμηνεύεται όφθαλμός πειρατηρίου και γάρ ὁ κύριος κρεμάμενος ἐν σταυρώ ὡς ἐν πειρατηρίω τοις άπάντων δφθαλμοίς, πολλήν έμηχανίαν παρέχων τοις Sparty all our israndaliters i reltia buyi, reltian exousa την είς αύτον αγάπην, και έκ των προφητειών πεπεισμένη, ότε raura fore yeniadae nat yap wolloog qualy, & nat warrag έταραξε τὰ γεγενημένα, άλλ' οὐδίν έμε τούτων παρεκίνησεν οὐδε διζάσαι παρεσκεύασεν· εί δὶ καὶ κατά τὸν άλλην έκδοχὸν, βότρυς Κύπρου έσ7ι, σκεπτέον πως της Κύπρου βότρυς ών, ούκ έν kunslage Konpou, kli es l'adel légerae eleat raya ous ére ψν έν τοϊς κόλποις του σατρός σρό της ένανθρωσήσιως, βότρυς την της Κύπρου Βεός λόγος δη ότε δε τώ κόσμε διά σαρ⊸ κός έπεδήμησεν, έν άμπελώσε γίγονε τη Γαδόλ έν ή οἱ ὁφβαλμοί του πειρατορίου ούκ έχοντες άκριβή τον της άληθείας καταλήψεν, δυσδιάγνωπον έποίουν τὸ φαινόμενον, έσορρεπώς τῆς διανοίας έφ' έκάτερα κινούσης, έπί τε την Βεϊκήν άξιαν διά τό μέγεθος των Βαυμάτων , έπί τε την άγθρωπίνην εύτέλειαν δια τά

- Ι. πάθη μετά γούν την τοιπύτην, έν τε ταΐς πράξισεν, έν τε τοῖς δόγμασεν αὐτοῖς ἀπρίβειαν ἀμειβόμενος αὐθην ὁ νυμφίος, μάλλον δὲ τὰ προσόντα αὐτη φησί μαρτυρών, ἰδοὺ εἰ καλη καὶ τὰ ἰΕντ.
- Ίδού εἶ καλὰ ἡ πλησίου μου, ἰδοὺ εἶ καλὰ, ἐφθαλμοί σου περιστεραί.

Γρηγορίου.

Έν μέν τοῖς φθάσασεν, ἵπωου τενός εὐμορφίαν τῷ φαινοπερώ αδοαεπαθιήδασε, κοι ος σε καθηγιου γοικου καδοχίχειας τό άναφανέν κάλλος, και φησίν ίδου εί καλή ή ωλησίου μουπαιδεύει δε δίὰ τούτων ὁ λόγος, ταύτον είναι του κάλλυς τὸν έπανάληψιν, το πλησίον τής του καλού γενέσθαι πρηής πρότερον μέν γάρ φησίν ούκ ής καλή. διότι του άρχετύπου κάλλους άποζενωθείσα τη πουκρά γεετνιάσει της κακίας πρός το είδεχ-Βές ήλλοιώβης άποστάσα δε νύν της του κακού κοινωνίας, και έμοι πλησιάσασα τῷ ἀρχετύπω κάλλει, και αὐτὰ καλὰ γέγονας, οξορ τι κατοκτρορ τὰ βτά Χαρακτήρι βητορφωβείσα, εξτα έπεσχών, και οίον έν ωροσθήκη τινί και έωιτάσει γενομένην τοῦ πάλλους αὐτὸν Βεασάμενες, πάλεν τον αὐτόν ἐπαναλάμβανει λόγου είπων έδου εξ καλή, άλλ, έν τῷ προτέρω τὴν πλησίον ωνό-όφθαλμοί σου γάρ φησε ειεριστεραί ειρόθερον μέν γάρ ότε τώ ίπεω άφωμοιώθη, εν σταγόνε τε και τραχάλω ό έπαινος έν- γύν δὶ έτε τό ἴδιον αὐτῆς ἀνεφάνη κάλλος, ἡ τῶν ὀφιλαλμῶν χάρις έγκωμιάζεται ο δε των όφθαλμων επαινος, το περιςεράς είναι τὰ διματα: ἐπειδὰ πρός δ αν τις ἐνατενίση, τούτου δέχεται ἐν έπυτώ τὸ όμοίωμα, κας λάο όποιλ οι τα τοιαρία όποιογολόλων εμίστόμονες, ώς τὰς τών εἰδώλων έμυτώσεις δεχόμενος ὁ ὁφθαλκός αξ των όρατων αποβέξεσεν, ουτως ένεργεί την όψεν ह μηκέτε αξμα καὶ σάρκα , τοὐτές ε τον σωματικόν βίον , βλέπθσα νύμφη , άλλά της σωματικής προσπαθείας απηλλαγμίνη , είκότως τό THE ESPECTEDES SIGOS EN TOIS SUMMERS EXELD REVETERS TOUTESTED

τον χαρακτόρα τος πνευματικός ζωής, τῷ διορατικῷ τος ψυχὸς Ι.
ἐναυγάσασα: καὶ ἐωτίωτρ ὁ καθαρὸς αὐτὸς ὁφθαλμὸς, δεκτικὸς
τοῦ τὸς περιςτράς χαρακτόρος γέγονεν, ἔγουν τοῦ ἀγίου πνεύματος, διὰ τοῦτο χωρεί καὶ τὸ τοῦ νυμφίθ πάλλος θεάσασθας:
υὐδείς γὰρ δύναται εἰπείν κύριον Ἰησόν, εἰ μὸ ἐν πνεύματι ἀγίφ.
Νείλου.

Κυρίλλου.

μοὶ δὲ καὶ οἱ ἄκακοι καὶ ὀξυδερκεῖς τῆς ἐπκλησίας δεδάσκαλοι.

Καλὴν αὐτὴν φησίν, οὐχ ὡς πρότερον ἐν γυναιξὶ λέγων μόσον, ἀλλ' ἤδη καὶ ὡς πλησίον αὐτοῦ ἀναδιπλασιάζει τῆς νύμφης ὁ νυμφίος τὸν ἔπαινον· τό τε Βεωρητικόν αὐτῆς ἐπαινῶν, καὶ τὸ πρακτικόν· ὀρβαλμοὺς δὲ τοὺς εἰς νοῦν καὶ καρδίαν φησίν· καὶ κεριστερᾶς τὸ διορατικοὺς καθὸ καὶ εἰς πνεῦμα λαμβάνεται· λέποι ὡς ἰδέξατο νοῦν ἡ νύμφης τῆς ἐπκλησίας δεδάσκαλοι.

ιος εξ καγος αρεγώτες που ' και λε πρατού. κγίλα μένη 10.

Pilavoc.

"Ηγυν παλός ἐν νόμο, , ώραῖος ἐν εὐαγγελίοις , παλός ἐν προ-

Ι. φᾶταις, ώραίος ἐν ἀποστόλοις, καλός ἐν ἀγαθοίς τοῦ σαρόνλιβάνφ πληθυνθήσεται: φατνώματα γὰρ ὰ τῶν σανίδων εὐαρμοσύσκιος, οὐ δὰ ὑμᾶς καὶ ἐν θανάτφ σκέπεις: ἐἀν γὰρ πορευθῶ ἐν μέσω σκιᾶς θανάθε, οὐ φοβαθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἔμοῦ το ἀντάς, σὰ τὰ ὑμῶς καὶ ἐν θανός μὲν λέγουσα τοὺς ἀγίους προφύτας: δίκαιος γὰρ ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κάδρος ἢ ἐν τῷ τὰς καρὸς γλυφὰν τεκτόνων ἔπιτηδεία.

Γρηγορίου.

Πάντα γάρ όσα μοι πρότερον έν καλοίς ένομίζελο, φησίν, οίον δόξα ή κάλλος ή δυναστεία ή τί τοιούτου, άπιστράφην ναι ούν έτι μοι πεπλάνηται ή Του καλού κρίσις, ώς ε παρά σέ, αλλ' όγι παλόν οξεσβαι· σύ γάρ ὁ άληθής παλός ού παλός δέ μόγον; αλλ' αὐτὸ τοῦ καλοῦ ὁ οὐσία, ὁ τῷ ἀἰδιότρτι τῆς ζωρς συμπαρατείνων την ώραν, ή όνομα ή φελανθρωπία έγένετο ώς di if louda avareilar inen ageloge sab o if jongajon sage του έξ έθνων σοι προσιόντος, καλώς διά την έν σαρκί γεγινημένην της βεότητός σε φανέρωσεν, αβελφιδός της ποβούσης κα?ωνομάσθης. Είτα ἐπὴγαγε' πρός αλίνη έμων σύσκιος τουθέτιν έγνων σου, βτοι γνώσελαι ή άνθρωπεία φύσις σύσκιον τη οίκονομία γενόμενον άλθες γάρ σύ φησίν ο καλός άδελφιδός, ώραζος πρώς τὰ κλίνη ἡμών σύσκιος γενόμενος ώραζος άλλ' ώς χωρού⊷ μεν δίξασθαι και γαρ ή πρός την άνθρώσοτητα έπανάσαυσίς sou, suvessiase the sapal the Destala inclitic as unistraσε την εμφάνειαν; πλίνην δε δνομάζει, ώς νύμφη, τη τροπεκή συμασία την πρός το βείου ανάκρασιν, και κοινωνίαν ανβρω-นเมอง อกุฉเลง รูปหมิงอกุอกฉพ. ผสกุมติง อยู่ห สูง สูง พูงเทง ผู้ง อูกงสมจุง γενέσθαι, εί μη διά Του συσκίου ήμεν φανήναι τον κύριον ός ού νυμφίος μόνον, άλλα και οίποδόμος έστιν αύλον ήμιν και τεχνιτεύων τον οίχου, καὶ ύλη τᾶς τέχνης γινόμενος δροφου γάρ ἐπεβάλλει τῷ οἴκο, διὰ τῆς ἀσύστου ύλης καλλωπίζων τὸ

έργου τοικύτο δέ έστιν ή πέδρος καὶ ή κυπάρισσος πέδροι μέν Ι. γάρ διά το δπιμήκεις είναι τω πλάτει του οίκυ τω όροφω διαλαμβάνουσε κυπάρισσοι δε διά της γενομένης φατηώσεως, την KudoBen 700 ofnou naradneuty wouldouden iereedt jap in to εύαγγελίω ο πύριος βροχήν ονομάζει τάς ποικίλας των πειρασμών προσβολάς έπὶ του καλώς την σίκιαν έπὶ την πέτραν οίποδομήσαντος ότε κατίβη ή βροχή, και έσνευσαν οι άνεμος, καί ήλθου οἱ ποταμοί, καὶ ἀπαθές έμεινεν ἐν τούτοις τὰ οἰχοgohihenta. Abeia toconton ihen gonga ' ag tenet eggja ne ubeταί αὶ τὰς πειρασμών ἐπιρροάς οὐ προσίουται, στερεκί οὐσαι και άνενδοτοι και το πρός κακέκν άμεθεκπον έν τους πειρασμούς φιασώζεσαι μήποτε μαλακισθέντις διά της των παθημάτων έμπτώσεως , ποίλοι γενώμεθα , παλ την έπιρμοήν των τοιούτων ύδά--mu effußer int the unphine elopstant evert the transfer wapadejunela, de av pleipelae into ra andlerae atritrerae de διά των δοκών και του φατνώμαζος ο λόγος, όπερ έστιν εύευθμός τις και διάγλυφος σανίδων πηξις, τό της δρόφου κάλyou gramorniyonam was the enamoral the anarme and androyon-Βούσης τη πυπαρίσσω, ή τις και σηπιδόνος ές ν απαράδεκτος, καί πρός πάσαν τεκτονικήν φιλοτεχνίαν ἐπιτήδειος τῷ μή μόνον έν τη ψυχή τὰς ἀρετὰς έν έξει κατορθούσθαι κατὰ τὸ άδολον, άλλά μειδέ της κατά το φεινόμενον εύσχηροσύνης άμελως έχειν γρή γάρ προγοτίν καλά ένώπτον βεού και άνβρώπων καί Βεφ μέν πεφανερώσθαι, άνθρώπους δε πείθειν και καλήν μαρtupian exern und ton exmben. Infraein es tocc doternoit ebboit Εμπροσθεν των άνθρώπων, και εύσχημόνως περεπατείν πρός τούς Εξωθεν ταύτα έςὶ 7ά φατνώματα τὰ διὰ 7ης του Χριζού εὐωδίας, ής αίνεγμά έστεν ή κυσάρεσσος έν τη εύσχημοσύνη του βίου φιλοτεχνούμενα.

Neikov.

Συγνωμόνως πάλιν αὐτὸ, μάλλον δὲ ἐκπλησσομένο, ἐπὶ τῷ ἀκούσαι καλὸ παρὰ τοῦ νυμφίου. μόνω γὰρ ἐκτίνο τὸν τοιαύ-

I. The ininiages apporais evolute, Augra de oudert villing in' auτον αναστρέφει την μαρτυρίαν ίδου εί καλός ο άδελφιδός μου λέγυση, και γε ώραδος πρός, άντί του περισσώς ούτω γάρ τισι φεπεδείν εφοβε, και πελά δουλο ή κγελε ήπων αρακιος. Το αθίτα λέγοντες, το ποινόν, έν φ άνεπαύουτο άμφότεροι, δ τε Βεός λόγος και ή μακαρία ψυχή, φειδομένου του νυμφίου υπαιβρον αύτην έχειν μη πάλιν έξ έπηρείας του έναντίν ήλίου άπτίνος πάθη σέ της παλαιάς μελανότητος, κατά όξ την έτέραν διαίρεσιν, ούτω νοκθήσεται ώσανεί τής νύμφης λεγούσης, ότι ω νυμφίε, σύ μόνος άν ένδίπως λέγοιο καλός καί γε ώραϊσς, μη έπικτυτον άλλά φυσικόν. έχων το κάλλος, και πρός κλίνη δε άμων γενόμενος, ώραζος εί και σύσκιος, την μέν Βείαν της Βεότητος καί έπρεφνή έχων μορφήν, καὶ ώς ύπο παραπετάσματε τη σαρκί, ένερ-भूकि महेर नमें नहें जैदर्बन्द्वन्द विदेश वैदर्व वैदर्वभूभक्तावद वैदे भूदर्वमृद्द्ववद वैदर्व την έπικρύτιτουσαν τὰ έπιτελούμενα επαραδόξως του σώματος περιβολή».

'Apryivous.

αθήκα κάσαν την διά τοῦ σύματος πράξιν άγαθην δηλούσθαι.

Νύν ἔσικε πρότερον ἐνεωρακέναι τρανώτερον 7ῷ τοῦ νυμφίε κάλλει ἡ νύμφη, καὶ διά τῶν περιστερών κύτῆς ὀφθαλμών κίσοῦ ὑμῶν τῆς ἐν τῷ κάλλει τοῦ λόγου καὶ ὑπεροχής, τάχα δὲ καὶ κλίνην κοικὴν ἐκυτῆς καὶ τοῦ νυμφίου τὸ σώμα κἰνίΤτεται, γει οὖν Παῦλος τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστὶ. διὰ γὰρ γει οὖν Παῦλος τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστὶ. διὰ γὰρ και τῆς τοῦ λόγου κοινωνίας. λίφοῦ ὑμῶν τῆς νύμφης κὰν λέγει τὸ σῶμα δὶ διὰ Τὰν ψαρ Κριστοῦ, τοῦ νυμφίου σύσκιον ἀξι φραι Τὸν νυμφίον διὰ Τὰν πυπότητα τῶν ἐν τῷ λόγο καὶ τῆ σοφία θεωρημάτων ἐὰν δὲ Κριστοῦ ὑμῶν τῆς τοῦ κάματος πράξιν ἀγαθην δηλοῦσθαι.

CAP. II.

Έγω ἄνθος του πεδίου, κρίνον των ποελάδων. Κυσίλλου.

V. E.

΄Ως δεξαμένη ή νύμφη 7ον άνωθεν ύετον, και τεκούσα την άρετην, άνθει ίσυτην ακραβάλλει αιδίου δείκνυσε δε όσου ώφέλησεν ή του Χριστού έπεδημία, όπου γε και της ποελάδας της άνεπιτηδείες πρός ά παντασπόρον, τοιούτων μεστάς έδειξεν άνθίων ποελάδα γάρ λέγει την άποκοιλανθείσαν άπό των οίκησάντων αύλην πάλαι δαιμόνων.

dilavoc.

Ταύτα φησίν ή νύμφη ἀκούσασα παρά Ἡσαίου, ἀγαλλιάσθω ἐρημος, καὶ ὡς κρίνου ἀνθείτω καὶ παρὰ τοῦ κυρία, καθαμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ λέγει δ' ἀν ὁ κύριος ἐπὶ γῆς γεγονέναι, ὡς ἀνθήσωσιν εὶ πετοὶ καὶ ἐν τῷ ἄδη τοῦτο γὰρ ποιλάδων κρίνον ὁ ἐστι νεκρός.

Γρηγορίου.

Ταύτα ἡ νόμφη περί ἐαυτὰς διεξέρχεται λέγουσα: ἐγὰ μετὰ τὸ γενέσθαι ἐν τῷ κλίνη ἡμῶν τὸν νυμφίον συσκιασθέντα τῷ σώματι, ὁς ἀκοδόμασεν ἐν ἐαυτῷ τὸν οἴκον ἐμὰ, ταῖς τῶν ἀρετῶν κάδροις ὡρόφωσε, γέγονα, φασίν, ἄνθος εὕοσμόν τε καὶ καθαρόν καὶ λαμπρόν, ἐκ τῆς ἐν τῷ πλάτει ἀνθρωπίνης φύσιως τοῦ πεθίου, εὐχροίας τὰ καὶ εὐωδίας, τῶν λοιπῶν ἀνθῶν διαφέρον, ὁ λέγεται κρίνον, τὰν τὰς σωφροσύνης ἀπαγράπτον μαρμαρυγὰντὸ κεδίον τοῦτο συγκρίσει τῆς οὐρανίας ἀψῖδος κοιλὰς ἀνθμάκται ἐν ῷ ἡ γεωργυθείσαι καλῶς ἐκ τοῦ κοίλου πρὸς τὰ ῦψος ἐκδίδοται, ὡς καὶ τοῦ κρίνω ἡ φύσις: ὡς ἐν ἐν μετεώρῳ καθαρόν αὐτῷ διαμένη τὸ κάλλος τῷ πρὸς τὰν γῶν ἐπιμιξία μὰ μοπονομαίς δυνάμεσιν ᾶς τοῦ διαβόλου θυγατέρας κατὰ τὸ σιωπόμενον ἡνίξατο.

Ħ.

Neilou.

2. Kolvey tauthy unoly, & dick to tumpinier tall; die tauteνότητα πράζεων ή νοκμάτων ποίλαις δνομαζομέναις, φαιδρώς έν enaueboic nenochuhend nut ygimonam, & ole nbinein heyyer and TOLAUTAC DUYAC IN THE MILLOUTE IN TUYNOLOGIAC THE LOLLEY MAT--טעשעים שום משומגים משלקה בשים על על משטעל בינים משלקה בינונים בינים ב THE , AND BROEKERSH WOTH ARTHADINE THE ARISTON MENSON BUSING δε του πεδίου είναι λέγεται, τάχα μέν των ποιλάδων σημαινήedri, kal dik të tantirër nal dreispijetor . pai dik të ndudorrende dropacterane tà la banec drebelae die infrances informa EDry vou de nedlu vou lopabl den ve etomakeloune mode eneτρδειότητα γεωργίας, Τοίς προφητικοίς και νομικοίς παιδεύμαwere making de mai roures, ough naprés all ause, eivat liγεται εύπω γάρ το του σταυρού την γην άνατέμνει άροτρον, ones inthous rate inscalace is flough to ausing, Juyaday int την γεωργίαν άποστείλας αύτούς, ούδέπω αίματι πεπότιζο δεσπολικώ διό άκαρπος ήν και στείρα.

'Aprytrous.

παραβαλλόμεναι τοιαύται δὲ αὶ μὰ πλησίον τοῦ νυμφίου ψυχαι τοῦ τοῖς καὶς λοιπαῖς ψυχαῖς, αῖ τινες εἰσὶν ἄκαυθαι ταύθα πρινού καὶ τοῦς ἐπινες κιδος ἐπινος ὑς προξακι τοῦς τὰ μέλλονταν ἔταν γὰρ ἔλθη τὸ τέλειον, μεταβαλεῖ τὸ ἄνθος εἰς τὸ γενέσθαι παρπός καὶ ἐπεὶ μὰ πλίον χωρούνε τοῦ ἄνθυς, λίγει ἐπὶ γῆς διὰ τοῦτο γίγονεν ὁ νυμφίος ὡς ἄνθος θοῦν πεδίεν ἐπυτόν γὰρ ἐκένωσεν μορφάν δουλε λαβών, πρός τὸ δυνθθόναι τὰν δόξαν αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς θεάσασθαι μέμποτε τοῦς μέν εὐγενεστίρους καὶ ὁμαλέσι απδίοις ἀνομαζομένοις, ταῦτος μετὰ τοῦς μέν εὐγενεστίρους καὶ ὁμαλέσι απδίοις ἀνομαζομένοις, ὑποῦτα τοῦς και τοῦτοῦ ἄλλαις θυγατράσε ταῖς λοιπαῖς ψυχαῖς, αῖ τενες εἰσὶν ἄκανθαι ταύθα θυγατράσε ταῖς κοιπαῖς ψυχαῖς, αῖ πενες εἰσὶν ἄκανθαι ταύθα θὰ πλησίον κρίνον ἐν μέσφ διαλάμπον αθτοῦ.

'Ως πρίνου ἐν μέσω ἀπανθών, ούτω ἡ πλησίου με ἀνὰ μέσου των θυγατέρων.

the contract of the second

"Οσην δρώμεν της πρός το ύψος ανόδου την προκοπήν της ψυγής γινουένου πρώτη άνοδος, τό πρός την καθαιρετικήν τής έναντίας δυνάμεως στρατιάς άγγέλων η αποςόλων, έππον όνοpeachante deuripa To abgoton periabat nat aeptorepar notheut τά δμματας τρίτη νών άνοδος, τό και άδελομν του δεσπόλου πληθήναι ός γάρ άν ποιήση το θέλημα του πατρός μου, ούτος adelpois nat mutup forthe first our glyoner andog, moder bus των άπανθαφόρουν πειρασμών πρός τό γενέσθαι πρίνου παραβλαβαΐσα, έπιλαθομένη δε του λαού και του οίκε πατρός αυτής, πρώς τών άληθενών είδε παθέρα: δεό και άδελφή του υίου όνομάζεται διά της υίοθεσίας πρός Τήν συγγένειαν ταύτην μεταποιη-Βείσα., παὶ τὸς Τοῦ ψευθωνύμε πατρός ἀπαλλαγείσα, πάλεν έαυτως γίνεται ύψηλοτίοα, και βλέπει το μυσήριον διά των της ποριζεράς όρθαλμών, λέγω όδι τῷ πνεύματι τῆς προφητείας. Αὐτη του γυμφία ές το ή φωνή, μαρτυρούσα τη σύμφη πλέον ών έαυ-THE RESOURCE PROTES EREED'S YES ERUTHE EIRE RELIED , THE BE LOSnde fuyde nothádae, f perpropoususa, f nai dynogsasa. ob πάνυ στοχαζομένη της άληθείας την σύγκρισεν έποιήσατο αύτός ο μάλλου είδως των γενομένων κατας άστων τάς ίδιρτητας καί πρένω μέν ταύτην παρεικάζει, διά τό μηδόλοις των άπό των σωματικών μέριμναν άναδέχεσβαι , άφροντίζως δε τοίς παρατυχοῦ⊷ σε, την του σώματος έκπληρούν χρείαν, άταλαίπωρον και αὐτοσχίδιου την διαγωγήν έλομένην διά Την ωερί της βασιλείας των ούρανων φροντίδα , ως έν εύαγγελίσες δείκνυται άκάνθαες δέ τάς λοιπάς όμοιων, διά τό πάσαν την μέριμναν περί τά βιωrink kaynnivae nal unnire in rais provide geniadae anandas, άλλ' αὐ/ἀς ἐπείνας τῷ ἐπ πολλές τῆς περί τὰς μέριμνας σπουδάς πεποιήσωαι κατά ταύτας.

'Ως μήλον εν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὖτως ἀδελφιδός με 3. ἀνὰ μέσον τῶν υίῶν' ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάβισα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὸς ἐν τῷ λάρυγγί μου. II.

Γραγορίου.

Τί ούν έτιν δ τεβίαται; δρυμόν όνομάζει συνήθως ή θεία γραφή, του ύλωδη των άνθρωπων βίον του τὰ ποικίλα είδη των παθημάτων ύλομανήσαντα: έν ή τὰ φθαρτικά θηρία φωλεύει, καὶ τούς άνθρώπους λυμαίνεται. ών ή φύσες έν φωτί και ήλίω άνενέργητος μένουσα, διά σπότους την έσχυν έχει διά τούτο φύρται έν τῷ δρυμῷ τὸ μάλον καθό μέν ξύλον τοῖς λοιποῖς όμοούσιον ύσκρχον έσειράθη γάρ καθ' όμοιότητα σάντων, χωρίς αμαρτίας καθό δε γλυκαίνει τῷ καραῷ τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητάρια, πλείουα τὰν πρός τὸν δρυμόν έχει παραλλαγάν δ όσον έχει πρός τὰς ἀκώνθας τὸ κρίνου, ὅπερ εῦπνουν ἐστὶ μόνον καὶ τέρπει τη θές: το δε μήλου ήδυ πρός δομήν την και γεύσεν και Bian. nayed onn eigen i nothen to juntile whoe con geamothe διάφορον, ότι έχεξνος μέν ήμεν και ορθαλμών γίνεται χάρις, φώς γενόμενος και μύρον έν τη δσφρήσει, ζωή τοίς έσθίζσεν ή άν-Spaning de quace de aperie redemileian, kudas giveren pavouού τον γεωργόν τρέφουσα, άλλ' έπυτην παλλωπίζουσα τροφήν δε μή γεωργούσα τῷ χορεγῷ. τῶν γάρ ἀγαθῶν μου οὐ χρεία» έχεις, ο Βιοπάτωρ φησίν πρίνον μέν ούν ως έφαμεν ή τελειουμένη ψυχή, έαυτην μόνην ώς έφημεν καλλωσίζουσα, ὁ δὲ κύριος ώς μήλου γέγουση έν δρυμώ, ότι την ανθρωπένην ένεπέντρισεν φύσιν, πρός τὸ ώραϊον τε καὶ εὐώδες καὶ βρώσιμον άμεῖς γάρ των έπείνα δεόμεθα δεό φασίν ά νύμφα ότε ό παρπός αὐτου γλυκύς έν τῷ λάρυγγί μου καρπός δὲ ἡ διδασκαλία περί ές λέγει Δαβίδ ώς γλυκία τω λάρυγγί μου τὰ λόγεά σου, ύπτρ μέλε τῷ στόματί μου υίων ἀξ λέγει οὐ φίλων του του νυμφίου, άλλά του σκότους, ολ καλ 7έκνα όργης τη κοινωνία τών έργων ονομάζονται.

Neilou.

Δείκνυσε τὰν ὑπεροχὰν· πάντας γὰρ ἀνβρώσους εἶσε ξύλα δρυμοῦ ἡ νύμφη ὡς ἄπαρπα· μὰλον δὲ εἶπεν ὡς ἔγκαρπον τὸν

The same

νοις και κρίνω παρεικάσαντος, ώς εν μέσω ακανιβών τών λοιπών ΙΙ. γυναικών, αύτο πάλιν άνταμείβεται μάλου αύτον έν μέσω ξύλων δρυμού προσαγορεύθσα, ότι αὐτός μέν έγκαρπον έςὶ φυτόν, τὰ δὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἄκαρπα' καὶ τω ἀφ' οῦ ποτίζονται ὕδατι, τήν πρός αὐτά διαφοράν σαφώς ένδεικνύμενος περί μέν γάρ τούτων ο έπκλησιατής, εποιησάμην πολυμβήβρας φησίν ύδάτων, του ποτίσαι απ' αύτων δρυμόν βλαζών και τὰ ξύλα· περί δε τούτου Δαβίδ φησί, και έται ώς το ξύλου το πεφυτευμένου παρά τάς διεξόδους των υδάτων ούχ' όμοιου δε άτννάοις περιόδιομε--eduction is accordant was involved and positions in molyphi-Βρα συναχθείσεν άρδεύεσθαι ύδασε: τό μέν γάρ τόν ούρανίον σηpairer loyer, to de the andpominer deducantian fared Somes τό μήλον έμπεριεχομένην τῷ δέρματι φυλάττων τὴν εὐωδίαν, καὶ έτει τό έξω αύτην διαδίδωσεν, ούτω και ή βεότης ένεκρύπτετο The Chipart Char the exportent desdide, mi fut tou fim outνομένου σαρχίου σκιά δε εν ή έπεθύμησεν καθίσαι ή υψμφη , έπειδή μάλλον έκ τών φύλων ή σκιά πέφυκεν ώς έπὶ τὸ πλείζον γίνεσθαι, τῷ συνκραιφνεί τῆς τῶν πετάλων ἐνώσεως, τὰν ἡλιακὰν άπτινα άποτειχείζουσα: όσα ούν κατά φύσεν της άνθρωπότητος έπετέλει ό πυριακός δυθρωπος έσθιων και πίνων, και όσα φύσεως ψυ έργα, έπειθή πετά τινος φοιλείας έποίες και ταύτα πετόου. αὐτοῦ τῆς ὀρέζεως τὸ ἄωληστον, ἀλλά τῆς χρείας γενώσκων τὸ αύταρκες καρπός γάρ του μάλε αι κατ' άρετην πράξεις, ός και - γλυκύς γεγένηται έν τῷ λάρυγγε αὐτῆς. τὸν τῆς ψυχῆς αἴσθησεν εύφρανας τη χρηστή πεότητε της γεύσεως. έχει δε ωρός τή άθική ταύτη θεωρία, και δογματικέν το ρηγόν εί γάρ σκιάν έχει ό νόμος των μελλόντων αγαβών, και έστι τινά των μελλόντων τὸ δὲ σώμα Χριστού , ἀφὶ οῦ καὶ ἡ σκιὰ παρυφίσταται , ἐν τή σκιά του νόμου, και ώς ἐκάθισεν ή νύμφη οὐκ αὐτόν τόν νόμον ποιούσα σωματικώς άλλα τὰ έξ αύτου σημαινόμενα: άργουσα μέν των τυπικών παραγγελμάτων άργίαν γάρ ή κάθισες σημαίνει, του παρωού δε άωρλαύμσα ωλουσίως και τούτο ένευω χουμένε, παὶ δσφράσει, καὶ γεύσει, καὶ τέρψει καὶ ἀπολαύσειἐπειδὰ τροφὰς μὶν ἡ γεύσες δργανου, τέρψεως ἡ δσφρασες.

'Ωριγένους.

"Επρεπε τη νύμφη του κάλλους όλη του νυμφίου γεγενημένη. περί αύτης μέν λέγειν ούδεν, πρός οίς δε ο νυμφίος έφη περί έαυτου, μέλφ παραβάλλειν αύτόν τούς ωαρ' αύτων δε υίούς, ξύλοις δρομού ύσερβολή δε του σόθου, τό και σκιάς έπιθυμείν της αύτου, και παραπέμψαι τῷ βάθει τὰν τούτυ ποιότητα. ἔοιμε δε ταύτα λέγειν πρός τὰς νεάνιδας, ὡς πρός τοὺς ἐταίρης ὡ νυμφίος τὰ πρώλα υἰούς δὲ, ἡ τούς ἐταίρες λέγει ούς παραθέει τού νυμφίου ξύλοις ακάρποις παρείκασεν. ή τούς αλλοτρίους αύτου· ύπο σκιάν δε αύτου έπεβύμφσε τε και κεκάβικεν· λέγει δε και [ερεμίας εν βράνοις, ανεύμα αρό αροσώπου ήμων χρηστός χύριος, συνελήφιλη έν ταϊς διαφιλοραϊς ήμων ου είπωμεν έν τη σκιά αὐτού ζησώμεθα έν 7οξς Εθνέσε πώς γάρ οὐκ έμελλε ζωθς έμεν αίτια ή σκεά αύτου γενέσθαι, γενομένοις έλευθέροις της του νόμου σκιάς; σκιάν γάρ είχεν ο νόμος των μελλόντων άγαθών. μημέτε ούσεν ύπο νόμου, αλλ' ύπο χάρεν, εί και νύν έσμεν ύπο σκιάν πολλώ διαφίρυσαν μετά τόν παρόντα γάρ βίον, ούκ έτε εί εσόπτρου και κινίγματι, αλλά πρόσωπου πρός πρόσωπου τήν άλββειαν βεωρήσωμεν. λέξει δε και ή νύμφη έως ου διαυγάση ήμέρα , και κινηθώσεν αί σκιαί. Εστε γάρ ὁ βίος άμων ώς σκιά , καὶ ἐν σκιὰ Βανάτου ὁ ἰξ ἐθνών ἐκαθίζετο, καὶ οἱ ἀπεστούντες έτε καθέζονται.

Φέλωνος.

Ήγουν υίων των Ἰουδαίων φασίν, κατά τὸ υἰοὺς ἐγέννησα, οῦς ὡς ἀκάρπους καὶ ξύλα δρυμοῦ προσωνόμασεν ων ἐν μέσος τὸ μέλον εἰκών ἐν ἐαυτῷ φέρον Τὸ ἐρυβρὸν καὶ λευκόν, καὶ μέν καὶ εὐωδιάζον.

'Απολιναρίου.

Τότε δὶ ἀληθώς γλυκαίνεται τὰ τῆς ψυχῆς με αἰσθητόρια,

δταν ήμας πρός τον έκ των πειρασμών φλογμόν ή του μήλε σκέ Π. δεατειχίση, ώς μή ύπο του τοιούτε ήλίου συγκαίεσθας ούκ έχε δε άλλως ώς ύπο την σκέν Του ξύλου της ζωής άναψύξας μή της έκεθυμίας πρός τουτο την ψυχην άναγούσης.

Είσαγάγετε με είς οίκου του οίνου.

4.

'Ωρεγένους.

Ταύτα πρός τοὺς φίλους τοῦ νυμφίου φασὶ τοὺς άγίους άγγίλους ἢ ἀποστόλους τε καὶ προφάτας: μονονουχὶ λέγουσα συγκεράσατέ με τῷ σώματε τοῦ Χριστοῦ.

Γρηγορίου.

*Η πως τρέχει τόν καλόν δρόμον και Δείον ή καλώς τή ίπτω παρεικασθείσα ψυχή; Τοῖς γάρ Εμπροσθεν ἐπεκτεινομένη, οὐκ άρκείται τῷ Τὰς σοφίας κραθέρι ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὰν ληνόν τοῦ μυσθεκοῦ οίνου γενέσθαι ποθεί καὶ τὰν ἄμπελον ἐκείνην τὰν τοιοῦτον βότρυν ἐκτρέφουσα.

Neilov.

Einotus anairei à vouss domos, tè eleany frat eis tor eiκον του οίνου: ἐπειδὰ γὰρ ἐν τῷ σταυρῶ τὸν βότρυν κοιμάμενον, και παρά πάντων έξειβενηβόνλα διά το έτε κυπρίζοντα, μή πάσιν έπιφαίνειν την του οίνε χρήσιν μόνη το ύξερον έποσειχθησόμενου προεπίζευσεν έν τῷ λογισμῷ τὴν τοικύτην προκαθιδρύσασα εύνοιαν, ώς πρό καιρού του οίνου έν τη κυπριζούση σταφιλή βεωρείν έν τῷ σταυρῷ όντε άνω, βεότητα προσμαρτυρείν, και 76 έκθλιβεσθαι μέλλον τές έν τώ σταυρώ σταφυλάς κάφυγμα, ώς ήδη λαλούμενου βεβαίως κατέχουσα κάκείνο παθούσα πρό τζε τών πραγμάτων έκβάσεως, όπερ οί πολλοί μετά τάν έκβασιν έπαθον. όπερ γέρας έξαίρετον τής τοιαύτης κρίσεως, wiret the is to olan Jou elsou elsodor ti de elsos éstis é λόγος, είκος του οίνου εία και ό απτάρι ἐν τούτω γκρ ευρίσκεται ο λόγος μετά όλ το γενέσθαι έν τω Τοιούτω οξαω παλώς, και ταγήναι την άγάπην έπ' αύτη βούλεται, άξιαν άγάπης βόη διά την τοικύλην ένστασιν γεγενημένην. ώστε ταγήναι έπ'

II. αὐτή τὰν ἀγάπον, μακέτε ὡς ἔτυχεν αὐτὰν ἀγαπώντων, ἀλλ' ἐν τοῖς τεταγμένοις καὶ ὡρισμένοις τῶν ἐξ ὀφιελῆς λοιπὸν ἀγαπωμέδίας κατὰ τὸν ψαλμοδὸν λέγεται. καὶ οἶνος εἰς εὐφροσύνην καρ-Ζαχαρίαν.

'Απολεναρίου.

Τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

Γρηγορίου.

Κυτός του ποθουμένου γενομένε, έπὶ τὸ μείζον πάλει εξάλλεται, καὶ φασίν ἀδικίαν ἀμείψασθαι, όλοι ορο αλάκαι ' μεκλάμαι, ταπερο λάδ φατε τρ αθητικήπερου ες γκατέδου ' φατα καλ Χυραύ τὰ ακασβοόδ του γρλου ' κα τε του πυρ τιρ αλάμαι και ερασκόνεθα οιαν κρατεθήπαι προσμαιε τὰ βεὰ τὴν ἀλάμα και οιαν ἐκ τὰ τος τος εχγαι προσμαιε τὰ βεὰ τὴν ἀλάμα και οιαν ἐκ τὰ τος εκλάπαν αρτά ταχθήπαι. ὁ ταχα και οιαν ἐκ τὰ τος εκλάπαν αρτά ταχθήπαι. ὁ ταχα και οιαν κι επατρο πλος εχτιν. πρωσε ετακτρό τις και κραγμαί τὰ οιαν ἀνατεθήπαι προσμαι τὰ βεὰ τὴν ἀλάμα και οιαν τὰς ἀκλαπας ἐκ εκτιν. πρωσε ξτακτρό τις και κραγμαίν ἐξ ολας ψυκία τὰς ἀκλαπας ἐκτιν. πρωσε Ετακτρό τις και κραγμαίς τὰ παθαραίς. Θεόν τὰ και κραγμαίς τὰ παθαραίς τὰν ἀκλαπας τος ἐκτιν πρωσες. Θεόν γάρ εξ άνα κραγμαίς τὰν ἀκλαπας και ἀπασξεστερος, ὁς τὸ δίσον σώναι τὸς ἀκλαπας και ἀπασξεστερος, ὁς τὸ δίσον σώναι τὸς ἀκλαπας τὰς ἀκλαπας και δικάτας τὰς ακαστέρου για κραγμαίς τὰ παθαραίς. Θεόν τὰ και και διακτικό και διακτικό τος και κραγμαίς τὰ τος τος τὰ και και διακτικό και και διακτικό και διακτικό και δι παλίφ αποιεδοσιοίες τος την πρός το πλείτιου πουήν.

πίτες οι άγοι τος πητάξου, δει μειτικείας και προσοκής εν τέν κπρασατε του ροκήν. Κάριτος τεταγμένου και άμεταξαζου, το κρείττου ροκήν. και κώς μεν άγαπξυ του βεσαστή συναρμοσβείσα.

σεν πράσιου διδάσκουτα, ή και τουτο τυχόν έστιν ύπονοβεσει του κρείττου ροκήν. και κώς μεν άγαπμεταξαζου, το πρώτην διά τξι την προσοκής, έν τους έχθροις έλογισθην. νύν δε πάχει είς την αὐσεν πράσιου διδάσκουτα, ή και τουτο τυχόν έστιν ύπονοβεσει το πρώτην διά τξι την πρός το κρείττου μονήν.

Στορίσατέ με έν μύροες.

5.

Γραγορίου.

Τουτίστι ταϊς άρεταϊς και ου μόνον το βλίπειν το άγα-Βόν, και όν μετουσία του κρείττονος γίνεσβαι έςιν άρετη, άλλά και το άμετάπτωτον έν τω καλώ διασώσασβαι ο τοίνυν ςυριχθήναι βουλόμενος έν τοϊς μύροις, το βίβαιον έν ταϊς άρεταϊς αυτώ προσγενέσβαι ζετεί άρετη γαρ τὸ μύρον, διότι πάσης δυσσίας άμαρτημάτων κεχώρισβαι ή γάρ άμαρτία δυσώδης.

Διά τούτο σθηρίσατε με εν μύροις, στεβάσατε με εν μέλοις· ότι τετρωμένη άγάπης έγώ.

Neikou.

Τάχα, ἡ ὡς ἀμοιβὰν τῶν κατορῶωμένων ἀπαιτεῖ τὸ ἐν τούτοις γενέσθαι, ἡ ὡς ἀπιτετρωμένη τῷ πόθῳ, παραμυθίαν ὡς ἀν
εἴποι τίς καὶ ψυχαγωγίαν ἀπεισὰ γὰρ ῶσπερ ἐξελύετο ὑπὸ τῆς
πρὸς τὸν ἀγαιωμενον μνάμως, στηριχθήναι μὲν ἐν μύροις τῆς
θεωρίας, στοιβασθήναι δὲ ἐν μὰλοις τῶν βαυμάτων τοῦ νυμρία καὶ τοῦ καρποῦ τῶν πράξεων ἐπιθυμεῖ ἀπειδὰ ἡ μὲν θεωρία τἤ τῶν νοκμάτων θέρπουσα γλαφυρότητι ἀσμὰ μύρων ἡ δὲ
πράξις μετὰ τοῦ τροφίμου, καὶ τὸ εὐῶδες έχει. ποιεῖ γὰρ καὶ
τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα χαράν, τῷ τῶν ἀμοιβῶν ἐλπίδι τὰν συνείδησιν τοῦ ἱργαζομένου εὐφραίνοντα: τινὲς δὲ τὸ σθιβάσατὲ με
ἐν μάλοις, περὲ τοῦ θανάτου εἶπον ὡς τῆς νύμφης βουλομένης

 μετά των άγίων άξιωθέναι ταφές: πάντως έκείνους μέλα νοήσαντε; τούς εἰπόντας Χριστού εὐωδία ἐσμίν.

Σταβάσατέ με έν μήλοις.

Κυρέλλου.

Τοῖς εὐαγγελικοῖς με ἀσφαλίσατε λόγοις οὖτοι γὰρ ἡμῖν εὐωδιάζθσι Χριζόν συνταχθείὰν δὲ φασὶ πὰγώ μετὰ τῶν άγίων αὐτοῦ ὡς γὰρ αὐτὸς μὰλον, οὖτως σύσσωμοι καὶ συμμέτοχοι αὐτοῦ μὰλα.

Προχοπίου.

Τοίς κατά θεόν πλεονεκτήμασεν.

Γρηγορίου.

αίματος, καὶ τὰν τοῦ κυρύγματος εὐωδίαν.

Το πάντοτε εἰς ὑψος ὁρῶσα, βλέπω πρός τὰ τῶν ἀγαθών τοῦ πρός τοὺς ἀγαρατὸς καὶ μακρόστάτον, ἐκεὶ τὸ πρός τοὺς ἐχθροὺς ἀμνησίκακον, καὶ τὰ ἄμοια, ἄ κατὰ τάξεν ἐπισυναπτόμενα, χαριεστάτον θέαν ἐργάζεθαι, πρὸς ὑψος πολιτείας ἐπανάγονται μάλον δὶ ὁ Χριστὸς, διὰ τὸ λευκὸν τὰς σαρκὸς καὶ τὸ ἐρυθρόν τοῦ δὶ ὁ Χριστὸς, διὰ τὸ λευκὸν τὰς σαρκὸς καὶ τὸ ἐρυθρόν τοῦ τοῦ ἐκριστὸς, διὰ τὸ λευκὸν τὰς σαρκὸς καὶ τὸ ἐρυθρόν τοῦ τοῦ και τὸ ἐκριστὸς.

'Ωρεγένους.

ΣήπλαΧολ, ψεο τορ εκγεκτορ βεγοης, κατα τον , Πααιαν, των πεταγάβλ ποιοτέτος. Ιετευπαι λάυ όιγτεν διας κατας τον κυγισκεριοις αριον πίγοις φραπαριστημε, α τερα οίπαι κατασές το ορ τοιθασατε πε εν πέγοις, απόπειζων ο ΣήπταΧος νεθεεχορούς ακιγον ψ ὑπειαν , ψ ψγγοεδίστε τες πρατεπέ Χύματορε, ο ποκτεον , ψ μειδορε περ, οη πέρ πε Χυμπατίζετα πεγε τες περ εχορούς ακιγον ψ ὑπειαν , οη πέρ πε Χυμπατίζετα πεγε τες περ ορούνα. Ιων δαργον γελοπεροπ εχει, απόπορη με κακοκάδιση ορούνα. Ιων δαργον γελοπεροπ εχει, απόπορη ποιοροία, φρσοροία το τροπομού καροποί καραπαγίνατε το οροφορί , Ο ΣήπκαΧος ορεως εκαρεφακείνατε τε σε οροφορί , Ο ΣήπκαΧος ορεως εκαρεφακείνατε το οροφορί , Ο ΣήπκαΧος ορεως εκαρεφακεί κατα τον , Ο ΣήπκαΧος ορεως εκαρεφακεί κατα τον , Ο ΣήπκαΧος ορεως εκαρεφακεί κατα τον , Ο ΣήμκαΧος ορεως εκαρεφακεί το ορεως , Ο ΣήμκαΧος ορεως , Ο ΣήμκαΧος ορεως τος , Ο ΣήμκαΧος ορεως , Ο ΣήμκαΧος ορεως , Ο ΣήμκαΧος ορεως , Ο ΣίμκαΧος ορεως , Ο Σίμκα Εκαρεφακεί , Ο Σίμκα Εκαρεφακεί , Ο Σύμκα Εκαρεφακεί , Ο Σύμκα Εκαρεφακεί , Ο Σίμκα Ότι Γετρωμένη άγάπης έγώ.

11.

Γρηγορίου.

Ταύτα είπούσα, έπαινεί του τοξότην τξε εύσοχίας ώς καλώς έπ' αὐτήν τὸ τέλος ίθύνονται τετρωμένη γάρ φασίν άγάπης έγων δείχνυσε τῷ λόγω τὸ βίλος τὸ τῷ καρδία βάθους έγκείμενου ά δε τοξότης του βέλους, ή άγάπη έστι την δε άγάπην τόν θεόν είναι παρά της γραφής μεμαθηχαμέν, ός το έχλεκτον βίλος τον μονογενή νέον έπε τούς σωζομένως έκπέμπες, τώ πναμάτε της ζωάς. Την τρεπλήν της ακίδος άκμην περεχρώσαν άκες di à nionic évelu- ion ès à às géograt voustoujang parà ros Bileug nal tou togothe, og ongle e núplog lyd nal e natho έλευσόμεθα, και μονήν παρ' αυτώ ποιήσωμεν όρα τοίνυν ή διά των βείων άναβάσεων ύψωβείσα ψυχή το γλυκύ τής άγάπης βέλος έν έαυτη ώ έτρωθη και καύχηνα ποιείται την τοιαύτην κληγήν λέγουσα: ότε τε ρωμένη άγάπης έγω, ος μήν άλλα και αυτή γίνεται βίλος έν ταϊς χερσί του τοξότου, της μέν εὐωνύμου τὸν κεφαλήν πρός 7ον ώνω σκοπόν εύθυνούσης, της δεξιάς δε πρός έαυτὰν διαλαμβανούσης τὰ βέλος φωνὰ ούν.

Ευώνυμος αύτου ύπο την περαλήν μευ, και ή δεξιά αύτου 6. περελήψεται με.

Kupi) Lou.

1 .. 30 2 5 76

ΙΙ, τον άγαθον εύθύνει σκοσούν ώς νύμφην είς κοινωνίαν άναλαμβάνει της άφθάρτου άϊδιότητος μέκος βίου και έτη ζωής, διά της διξιάς χαριζόμενος διά όλ της άριστεράς, τον των αίωυίων αγαθών πλούτον και την του θεού δόξαν, ής οι την του πόσμε ζητούντες δόξαν άμέτοχοι γίνονται. διά τούτο φησίν, ότε εύωνυμος αύτου έπε την πεφαλήν μου , δε' ής εύθύνεται ώπο 76ν σκοπόν το βέλος, ή δε δεξεά αύτου πρός έαυτόν με διαλαβούσα και έφελκυσαμένη , κούφην με πρός την ένω φοράν άπεργάζεται. κάκει εσεμισομένην, και του τοξότου μφ χωρεζομένην, μάλλον ξπαναπαύεσβαι είτα πρός τὰς Βυγατέρας τῆς άνω Ἱερουσαλήμ τρέπει του λόγου. ο δε λόγος παράκλησες έςτυ εν όρκο προσαγομένη, του πλεονάζειν και έπαύξειν άτι την άγάπην έως άν ένεργόν έαυτου ποιέση το Βέλημα, ο Βέλων σάντας άνθρώσους σωθήναι και είς έγίγνωσεν άληθείας έλθεζν. Δεά μέν τού εύωνύμα τὰ τοῦ παρόνλος βίου αἰνίττεται, ὡς ἔσικε παλά, ὧν τὴν απόλαυσιν ήδη έχει διά δε της δεξιάς, την των μελλόντων έν emagyediais apoagonias. Or the Abbaen es fundaegiais of yedentate nal Chaige expountibut quots, es de nut to pauer, th μέν δεξιά ωεριλαμβάνεσθαι, τη δε άριστερά την κεφαλήν έωαναπαύεσβαι δεί γάρ τὰ του παρόντος βίου κάν πολύ νομίζηται χρηστά και ωερίβλεπτα, ύσοτετάχθαι τη κεφαλή της τελείας ψυχώς, μόνου του άναγκαίαυ χρείαυ ακρέχουλα τῷ σώματι, ώς το προσκιφάλαιον τη κιφαλή. τα δε του μελλοντος αίωνος , έπειδή Βεία όντα έπάνω της άνθρωπίνης έφές ημε φύσεως , διά 7ης περιλήψεως το ύπερέχου ήνίξατο τάχα δέ, έπειδήσερ αί γείρες πράξεων είσι σύρβολου, αί δὶ τὸς αριστεράς γειρός πράξεις, 7ά του σώμαλος σημαίνυσεν αί δε της δεξιάς τὰ της ψυχής- δεξιά όντα τον άμείνω κλήρον είληχε, περιέχουται τάς σωματικάς ἀνάγκας: ώς γάρ ή περιλαμβάνθσα χείρ, καὶ ἐπάνω έστι και έντις άγκάλην έχει το περιληφθέν, ούτως αι πρός τον σποπόν της μελλούσης ζωής αποτελαγμέναι πράξεις, παν πίνημα τού σώματος άλογον περεσρίγγυσαι, εύτακτον καὶ συνδεδομένεν

ψυλάττυσε την ζωήν· ουδ' ένδς έπεβυλεύειν δυναμένυ, τη ωερε- ΙΙ. ληρβείση ύπο του νυμφίου ψυχή.

"Ωρχισα ύμας Δυγατέρες "Ιερουσαλήμ ἐν ταῖς δυνάμεσε καὶ γ. ἐν ταῖς ἱσχύσεσε τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἔξεγείρητε Τὰν ἀγάπην ἔως οῦ Δελήση.

Milavoc.

Τὰς τῶν άγιων ὁρκίζει ψυχὰς κατὰ τῶν Βεοσημειῶν ᾶς ἐδειξεν ἐν βίφ Χριστός πρεσβείαις ἐξεγείρων τὸν πόθον αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν. ᾿Ακύλας δὲ φησὶ καὶ δύμμαχος, καὶ ἡ ωέμπτη ἔκδοσιςὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν δορκάσεν, ἡ ἐν ἐλάφοις τῆς χώρας ἐκδιδόασεν καὶ ἱσως οἱ μὲν διορατικοὶ δορκάδες, ἀπὸ τοῦ δέρκειν καὶ βλέσειν οἱ δὲ γενναῖοι κατὰ τῆς κακίας ἀγωτοῦ δέρκειν καὶ βλέσειν οἱ δὲ γενναῖοι κατὰ τῆς κακίας ἀγωκαὶ τὸ ζῶον ὅρεων ἔστεν ἀναιρετικόν ωρὸς τοῦ τούτων ἰοῦ μὴ βλαπτόμενον καθ' ὧν ὁρκεί τὴν ἀγάσην ἰξεγεϊραι μέχρι θελήσει χρηματίσαι ταύταις ἡ τοῦ νυμφίου φωνή.

Γρηγορίου.

 μενος δι' έσυτοῦ τὰν ἀλάβειαν· ὅρκος δὶ λέγεται, κὰν ὅμνυσέ τις κὰν ὁρκωβῷ.

Nethou.

Τό μέν διεγείραι, σαφώς ταις Βυγατράσιν Ίερυσαλήμ είρηrai the de the de aname, the de aulais, he the de the supple. η την αύτη λεγούση, άδηλον· εί μέν ουν την έν έπείναις άγάπην διεγερθήναι βούλεται, δύναται τοιουτόν τι λέγειν ότι & βραδείς και άσυναίσθητοι τών συμφερέντων, πόσον κέρδος παροράτε δια απτιρίαν; όπερ τους άγαπωσι τον νυμφίον, έκ του άγαπαν περιγίνεται όρχίζω ύμας χατά των δυνάμεων του άγρου, των τὰ του κόσμου διοικουσών, και τῆς ἐσχύος αὐτών ἢ καταργούσι τούς έναντίους, έγειραι καθευθούσαν έν ήμιν, και έζεγειραι τήν πρός τόν νυμφίου άγάπην και γνώναι την ήδουλυ την έμην, έχ του έν πείρα γενέσθαι αυτής: παρακαλεί δε αυτάς το έκείνων κέρδος σκοπούσα, και 7ην ψφίλειαν αύτων λογιζομένη: έάν δε την του νυμοίε άγάπην διεγερθέναι θέλη, τούτο φησίν ορχίζω ύμας Συγατέρες Ίερυσαλήμ, προσελθείν τῷ ὑπ' ἐμοῦ ἡγαπημένο, καὶ το έμου πάθος άναγγείλαι αυτώ: όπως αυτόν άγαπώσα οίποι μένειν ού δύναμαι, έξελαύνοντός μου τού πόθε, και κάσας έπείναι τὰς όδοὺς ἀναγκάζοντος, μήπω καὶ ἐκ τύχης συναντή 76 πο-Βουμένων αμφιβάλη γαρ τάχα, μή ποτε ούκ άληθώς άγαπάται. και μέν φαίνεται και συντύχουσα και λόγον άκούσασα παρά του νυμφίου τὸν ἀγάσην δηλούντος ὑσιοχωρεί γάρ ὁ νυμφίος σιολλάκις, πλείου αύτης του έρωτα διεγείρων, και τό μαραινόμενου της έσιθυμίας αναβρισίζων έν τισι δε των αντιγράφων έχει, μά εγείρητε, μηθε έξεγείρητε, έκν μέν την πρός έκυτην του νυμφίου, ότι ού χρείαν έχω μεσίτου οίδα γάρ ότι άξια γενομένο αύτου, το θέλημα αύτου πρός την έμην άγάπην δεεγείρω ου γάρ had bouenetar o on bantos gbort, αρτος gr quebortà tè nayyer tot ψυχής ελκόμενος, και τοίς έργοις των άρετων πλοροφορούμενος, bolli ge debunet am Athonisma utengentade, jun ge afte gutiama μά έγείουτε την πρός αύτον άγάπου. έτε γάρ άμιν χρεία καιρού

του έν φόβω δυλεύειν αὐτῷ, οὐκ ἐχούσαις τέως βιβεκυίαν τὰν τῶν ΙΙ. ἀγακώντων κατάς ασιν, μέπως ἀώρως τὰν ἀγάκην κινέσασα κατκστικάσητε αὐτου- ἀτε μηδέκω μαθύσα κεχράσθαι τὴ ἀγάκη καλῶς.

Φωνή του άθελφιδού με ίδου ούτος ήπει πηθών έπε τά όρη, 8. διαλλόμενος επέ τους βουνούς.

Tpayopiou.

Έν τοσκύταις άνόδοις ύψωβείσα δι' άγάπης πρός την τών έγαθών μετουσίαν ή κεκαθάρμενη ψυχή, ούπω κατειληφέναι δοπεί το ζητούμενου πάσας γάρ τὰς ἀναβάσεις ἐπείνας, οὐ Βεωρίαν τε και καθάληψεν θές άληθείας, άλλά φωνήν του ποθυμένου κατονομάζει, διά της άκοης χαρακτηριζομένην τοίς ίδιώμασιν, ού διά της κατανοήσεως γινωσκομίνην τε και εύφραίν» σαν φωνή, φροίν, ούκ είδος, ού πρόσωπον, ού χαρακτής έμφαίνων του ζετουμένου την φύσιν άλλά φωνή, σοχασμόν μάλλον & βεβαίωσεν έμποιούσα περί του φθεγγομένου ος 7ις έστίτούτο όλ ωπρίστησε και το ωρικίλον της δωτασίας ιδού γάρ φυσίν εύτος πκει, ούχ' έςώς ούθε περιμένων, ώς θεκ της έπεμονές γνωρισθέναι τω άτενίζοντε, αλλ' άφαρπάζων έαυτον των όψεων, τω πηδάν και διάλλεσβαι, και νύν μέν δορκάδι, νύν δε αεβρώ παρεικάζεσθαι, τάχα τοίνην προβλέπει την πορέσης. κερυχθείσαν, υστερου δε φανερωθείσαν, του θεου λόγου διά σαρκός οίκονομίαν μαρτυρείται γάρ τοῖς έργοις ή Βεία φωνή, καὶ συνάπθεται τῷ λόγῳ τζε ἐπαγγελίας ἡ ἔκβασις καθώς φησίν ο Δαβίδι ότι καθάφερ ήκούσαμεν ούτω και ίδωμεν φωνή τού κοελοιδού μου , τουτέτιν ου ήπουσαμεν , ίδου ουτος ήπει τουτον ούν τοις όφωαλμοίς εἰσθεζάμεωα γέγονεν ούν ή φωνή του - supplied die Tee apopares in ele idenate à Itàs: aut pere the φωνήν ήλθεν ὁ λόγος, ἐπεπηδών τοῖς ἀντιπειμένοις όρισε, καὶ των βουνών καθαλλόμενος, τούτές εκαταπατών και καταλύων τά πουγρά της των δαμώνων κακίας ύψωματα.

Nellan.

Εωσιδή θεός ήν ο άγασώμενος, ού τεκμορίοις σωματικοίς

ΙΙ, πιζούμενος, διαθέσεως δε προσέχων, και λογισμοίς εμβατεύων, εύθυς έπιφαίνεται παραμυθούμενος της άγαπώσης τον πόθον ώς έπείνην αίσθομένην του κατά την φωνήν ίδωματος, είπείν έχ πολλής της περιχαρείας, φωνή του άδελφιδού μου, ίδού ούτως guer του γάρ Ιωάννην Βεασάμενος δς ήν ή φωνή; και τον λόγον φαντάζεται, και δεικτικώς φησίν ίδου ούτος ήκει λόγου yes marouslas supairer à quest nal the anois interpisousa th offer, deinyor 76 knoughter to de nudder int tie opp, dietλόμενος έπὶ τοὺς βουνοὺς, τοιούτόν έστε τῆς μέν φωνῆς κὐτοῦ αιρόρωβεν ακήκοα. ήδη δε και αύτον έκείνον όρω απόδωντα έπε τά όρη, και διαλλόμενον έπι 7ούς βυνούς, όπερ έπληρούτο έπι της ένανβρωπέσεως του Χριστού αί γαρ έκβάσεις των περί αύτου προφηζειών, πηθήματα ήν και άλματα δρη δε και βουνοί οί περί αύτου εξπόντες προφέται έφ' ών διαλλόμενος, και άφ' έτέρων είς έτερα πηδών, την έκάς ου προφητείαν ώπείν πρός την έτέραν εν σώμα τὰς διαφόρθε ποιών προφητείας, και συνάπτων τοξς άλμασε των νουμάτων, τὰ δεεζάναι δοκούντα όρη των λέ-Etwo Son de légoire du ci tit the Destrates autou légoures apoφηται βουνοί δε οί κατά τὸς οἰκονομίας οἱ γάρ βουνοί καν ύπερανέχωσε της άλλης γης όμως έχνσε τε γεώδες τα δε όρη, λίθος έστιν ακρεφνής γεώδους ούσίας άμιτοχος.

'Ωρεγένους.

Τούτο τινές τοξε ωρολαβούσιν ἀπέδωκαν, τὸ δὲ ἐβραϊκόν ἐξ ἰδίας τάττει περικοπύς: καὶ δὲλόν ἐστιν ὡς ἡ νύμφη διαλετού νομένη ταῖς Δυγατράσεν Ἱερουσαλὰμ, αἰφνίδιον αἰσΔάνεται τῆς τοῦ νυμφίου φωνῆς, διαλεγομένου τισὶν ὡς εἰκός: ῆς αἰσΔανομένης ἐπὶ τῶν ὁρῶν καὶ τῶν βουνῶν τῶν παρακτιμένων τῷ τόπος τῆς νύμφης διαλέγεσλαι, ὡς μηδὲν ἀπάδειν νιβρῷ: εἶτα σπυτής τῆς τῆς τὰν τοῦ οἰκου καὶ παράφηνεν ὁπισΔεν αὐτοῦ: εἶτα πηδήσας μέχρι τῶν τοῦ οῖκο φθάφηνεν ὁπισΔεν αὐτοῦ: εἶτα πηδήσας μέχρι τῶν τοῦ οῖκο φθάφηνεν ὁπισΔεν αὐτοῦ: εἶτα πηδήσας μέχρι τῶν τοῦ οῖκο κοὶ ἐγρὸς δὲ τῆς οἰκίας ἐνδα ἡ νύμφη, δίκτυα πολλὰ ἐπενέδρα τῆς

αύλβ παυρίχει» ακούσαι όπορε:

καιδού και του είνηα ερικεμειαίαι, φαιρικαί ήκυρητος ερικέρας και του καταθού ναι του καταθού ναι του καταθού και του καιδού ότι αυραγαθού και του καιδού του καιδού του καιδού ο Χειπροί και του καιρού ότι αυραγαθού και του καιδού του κ

Kupihhou.

Ταύτα πρός την τών δραγματικώς έπαγομένων σαφηνίαν. μέγρι του ή φωνή σου ήδεία, και ή όψες σου ώραζα και δήλον ώς ή νύμφη του λόγυ ψυχή, ήγουν ἐπκλησία Χριζού, φωνδς πρίν νοβσαι αὐτήν ώς θείας άντιλαμβάνεται, όπερ πάσχομεν οί πιστοί, πρίν νοβσαι τὰς νομικάς καὶ προφυτικάς φωνάς ώς βείας χάριτος ωλήρεις καταωληττόμενοι τοιούτόν έστε τό φωνή του άδελφιδού μου προστεταγμένου της μακρόβευ έπιφανείας του λόγη ον ίδουσα μεγάλων Αεωρημάτων άπτόμενον, μετά του μή δε των βραχυτέρων καταφρονείν, φησέν έδου αυτός μκει πρόων έπι όρη, διαλλόμενος έπι τους βυνούς δι' όλου δέ του λόγου, τινά μέν ώς παρόντε λέγεται τῷ νυμφίφο τινά δε ώσπερ ζητουμένου παρά της νύμφης έπει και των ωροβλημάτων, ποτέ μέν τενά ζητούμεν ἀπορούντες τής λύσεως στοτά δὲ τὰς λύσεως ἀπολαύομεν, Τοῦ νυμφίου λόγου καταυγάζοντος quan the napolae sita nalis anopounts in itipoie, nat malis ύμεν έπεφαίνεται και τούτο πολλάκες, μέχρε τελειωθέντες τού νυμφίου τύχωμεν ού μόνον έρχομένε πρός ήμας, άλλα καί μοκάν ποιουμένου, και ή έκκλησία ποθεί μέν έγκαταλειπομένα τοίς πειρασμοίς, έπιφαίνεται δε αύλή τοίς χαρίσμασι διό φησίν ίδου कुष्रवीप वर्षेत्रवद म्हारा सम्वेक्षण देशों तथे वैहतु हिहूदाया वैद प्रयो देखों तथे वैधित्रप्रथा

- ΤΙ. τὰ σετασμένα ὑπὸ τοῦ πουροῦ πλησίου τὰς ἐππλησίας εἰπερ σχίσας καταφρονετεκῶς αὐτῶν ἐπεβαίνειν διδάσκει τῷ ὑπερβάσει καλησία πάντα χειμῶνα πειρασμοῦ, τὰ σημεῖα Τοῦ ἀἰρος δείκνυται, καὶ τὸ ἐγγίζειν τὸ Θίρος, περὶ οῦ ἐν ψαλμοῖς τὸ Θίκος καὶ ἔκρισεν ἡ καντελὰς κάθαρσες, καιρὸς τὰς τομες ὀνομαζομένη.
- Όμοιος ές ν άδελφιδός με τη δορκάδι ή νεβρώ έλάφων έπὶ τὰ δρη Βαιθήλ.

Γρηγορίου.

Αιά τοῦτο σημαίνει τὰν ὁξυωπίαν τοῦ τὸ πῶν ἐπιβλέποντος ἀλλὰ νεβρῷ ἐλάφων, ὅτὰ τὸ φυγαδεύειν Τῷ ἄσΩματι καὶ τῷ τοῦ χρωτὸς ἰδιότητε, τὰν τῶν ἰοβόλων ἐνέργειαν, ἢν ὅρα καὶ βουνοὺς ἐπωνόμασεν, τὰν τε ὑποδειστέραν καὶ τὰν προύγουσαν τὰ τοῦτο γὰρ ἡ ἐκ τῶν βουνῶν πρὸς τὰ ὅρα διατολὰ ὑπαινίττεΤαι ὁμοίως γὰρ καταπατείται ὅ τε λέων καὶ ὁ δράκων τὰ ὑπερέχοντα, καὶ ὁψει καὶ σκορπίος τὰ δοκοῦντα καταδείστεραν καὶ τοὺς μαθττὰς δὲ πρὸς τὰν τῶν ἐλάφων φύσιν καλαρτίζειν εἰπῶν ἰδοὺ δίδωκα ὑμῖν ἰξασίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὁφεων καὶ σκορπίων, ὡς τῷ ὑψει τὰς ἀρεΤὰς, ὅρη γενέσθαι Βαιθὰλ. ὅπερ τοῦ σύραντον βίον τοῦ φάρλλες οἶκον συμαίνει θεοῦ.

Naikou.

2.8

καὶ οὐκ δλαφον; ὅτι οἱ μὰν πολλοὶ τῶν ἀνϿρώπων, ἃ πάντες Π.

σχεδύν ἐν τὴ παιδικὰ ἀλικία, εἰ καὶ μὰ τῶν αἰσχρῶν, ἀλλ' οὖν

τινῶν παθῶν ἐττὰθησαν ὁψὰ καὶ μόλις πρεσβυτικόν ἀναλαβόν—

τες καὶ σώρεονα λογισμόν ὁ δὰ κυριακὸς ἄνθρωπος πρὶν ἡ γνῶν

ναι καλεῖν πατέρα ἡ μητέρα, ἀπείθεσε πονηρίαν, τὰς νεωτε—

ρικὰς ἐπιθυμίας πρεσβυτικὴ καταπατήσας γνώμη, τὰχα δορκὰς

ἔν, ὅτε ὀξεῖ τῷ βλέμματι τὰς ἐνθυμάσεις ὅλεγεν ὁρῶν τῶν ἀν—

θρώπων Ἱνα τἱ ὑμεῖς ἐνθυμίσθε ἐν ταῖς παρδίαις ὑμῶν' πο
ντρὰ; νεβρὸς δὲ ἐλάφων ὅτε τῷ λεγεῶνι τῶν δαιμόνων ἔλεγεν

ἔξελθε ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ὡς ἐκ χαρα—

μῶν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ἐνδομαχοῦντα, ἀνέλκων τὰ Τῶν

δαιμόνων συνεσπειραμένα συστήματα.

Φίλωνος και 'Ωριγένους.

'Ιδού ούτος έστηκεν οπίσω του τοίχου ήμων απρακύατως διά 7ων Αυρίδων έκκύπτων διά των δικτύων.

Rupikkov.

αμάθειας αυλην. ετε απλεαεφείος τος τπαικος αμέ φις ακακηίας Ατέκων βπύιςσην και εφη, κοθεκών αικτρού ακό την τώς Ατέκως, ταήτα τογκην ακορεί τος γελή ή γκκηθεία αιά την πόσμέσος ος και τορέ, ακότογορό έρμησεν αιά της αγιευζικής Π. τοίχε, τοῦ νόμου λέγω, τοῦ τὰν σκιὰν ποιοῦντος τῶν μελλόν των ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὰν τὰν εἰκόνα τῶν πραγμάτων δεικνῦντοςοῦ ὁπίσω στάσα ἡ ἀλὰθεια ἐχομένη τοῦ τόπου ὕστερον ἐπιλάμπει.

Γρηγορίου.

κατά τό βετόν ένδον οἰκουρούση τη νύμη διὰ τῶν Δυρίδων ὁ ἐραστής διαλίγεται καὶ τοῦ τοίχου ἀμφοτέρους κατά
τὸ μέσον ἄιεἰργοντος, ἀνεμπόδιστος γίνεται Τοῦ λόγου ἡ κοικών ἐν ταῖς Δυρίσω τῆς κεραλής καρακυπτούσης, διὰ δὲ
πῶν ἐν ταῖς Δυρίσω ἀκολουΔία Τὰς ἀγωγής προσοικειοῖ τῷ
προφητῶν ὡς διὰ Δυρίδων καταυγάζων καὶ διὰ τῆς Τῶν νομικῶν παραγγελμάτων πλοκής ὡς διὰ δικτύων σὐτω γὰρ νοοῦκῶν τὰν ἀνβρωπίνην φύσιν ὁ λόγος πρῶτον μὲν αὐτήν διὰ τῶν
προφητῶν ὡς διὰ Δυρίδων καταυγάζων καὶ διὰ τῆς Τῶν νομικῶν παραγγελμάτων πλοκής ὡς διὰ δικτύων σὐτω γὰρ νοοῦκῶν ἀνβρωπίνην φύσιν ὁ διὰ διὰ τὰς Τῶν νομιφοτέρων ἡ αὐγὸ τοῦ ἀληβινοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰ ἐντὸς παραδύεται
φοτέρων ἡ αὐγὸ τοῦ ἀληβινοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰ ἐντὸς παραδύεται
φοτέρων ἡ αὐγὸ τοῦ ἀληβινοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰ ἐντὸς παραδύεται
καὶ τὰς Τὰν ἀνοκής τὰς
καραδύτως.

Neilou.

Τοίχον, τὸ σώμα τοῦ πυριακοῦ λέγει ἀνθρώπου, κρύπτοντος τοῦ θεοῦ λόγου τὰν ἐνανθρώπατι» βλίπει δὲ αὐτόν καὶ
τος τοῦ θεοῦ λόγου τὰν ἐνανθρώπατι» βλίπει δὲ αὐτόν καὶ
ἐγκύπτοντα διὰ τῶν θυρίδων, τῶν λόγων τῶν προφατικῶνκαὶ ἐγκύπτοντα διὰ τῶν ἀκτύων τοῦ ἀποστολικοῦ καρύγματοςμερικῶς γὰρ αὐτόν ὧσπερ ἀπό θυρίδος παρακύπτοντα οἱ προφατικοὶ παραφαίνθοι λόγοι ὅλον δὲ τηλαυγῶς ἡ ἀποστολικὴ δείπνυσι διδασκαλία, μένα οὖν αῦτη δεδύνηται ἐκ τῶν περὶ αὐθοῦμῷ τῆς ψυχὰς, διὰ τῆς παχύτητος τοῦ τοίχου διελάσαι καὶ
μῷ τῆς ψυχὰς, διὰ τῆς παχύτητος τοῦ τοίχου διελάσαι καὶ
κὸς τὰς κρυπτόμενον ἐν τῷ σώματι ἔστι δὲ πάλιν τοῖχος ὁ
γόμος, οῦ ὁπίσω ἔστηκεν ὁ νυμφία κρυπτόμενος, θεσπίσας τὸν

νόμον και ου γνωριζόμενος τοῖς νομοθετωμένοις βλίπει δὶ αὐ- Η. τόν ή νύμφο όπίσω έστώτα του νόμου Τοϊς πολλοϊς ούχ' όρώμενον, διά το σαρώς έν τούτω τὰ περί αὐτοῦ, καὶ συνεσκιασμένης εξρησθαι ώς ή πέτρα έδήλου Χριστόν, και Βάλασσα τό βάπτεσμες δύναται δε πάλεν Βυρίδας τίς λέγειν, και της νύμφης τὰ αἰσβητίρια άπερ έχυσα καβορά άλιον δι' αὐλών, και ζωήν έδέχετο, των άμαρτωλών βάνατον δε αύτων εέσδεχομένων. nata to . Invator ariba gia ton gabigon ofren. gintan ge . tone έν τη έρημο προσαχθέντας αύτο παρά του σατανά πειρασμούς. ότε πειράζων αύτον καθάπερ δεκτύοις περιέχειν ένομιζε τοίς πειρασμοίς. ων άνωτερος φανείς ὁ πύριος , και συντρίψας τὰς παγίδας και τά δίκτυα, και ταϊς εύθυβόλοις άποκρύψεσεν ύπερκόψας, έξέκυπτε διά των δικτύων, την της βεότητος δύναμεν unopaisms the disperting buyy ales doeses daysitat tais buγατράσεν 'Ιερουσαλήμι ή νύμφη ο παρουσία μέν έλεγεν έπείνων ό νυμφίος , ήχους δε πλών έχεινης ούδεις τὰ έπαγόμενα. Λέγσεντο δ' αν Βυρίδες και τα αίσθητήρεα , δε' ών έπι μιν των άμαρtwhen Banalog geabainer, gut ge the fontened geauthing finχής πρός τὰν λόγου, παρακύσθει ὁ λόγος εἰς τὰ δίουτα ταῖς αλοβήσεσε πεχρημένης, καλ δικτύφ κατασκευάσματα έχούσης έν ύπερώφ αύτες: έφ' & φ.βάνων & νυμφίος , δε' αύτων έππύπτει καλών την νύμφην πρός έκυτον έπι τκ έξω των κίσθήσεων κόρατκ καὶ ανώματα: τοῦτο τάχα δηλούντος καὶ τοῦ ἐπαγομένου έπτοῦ, ανάστα έλθέ.

λρ ήμων, ή αυχό εξέρελλεν φιρηγούς αρτός, αι απειροι κουόέχητεν, ο ρειρί αμέγητεν εκοδερημέ εαρτώ, τη αρχό φορα εν τή 13. πράσιον που ' καγό πα ' πεδιετερά που, οι ισορ ο Χειπών παυ- 11. πράσιον το ' εξέρκελτεν εκοδερημέ εκοτώ, τη αρχό φορα εν τή 13. πράσιον που ' καγό πα ' καρτίτερα που, οι ισορ ο Χειπών παυ- 11.

Γρηγορίου.

Τὸ κατὰ φύσεν εὐκένητον ἀπολέσαν τὸ Τῶν ἀνθρώπων γέ-

Η. νος , τῷ τῆς εἰδωλολατρείας ἐπεπήγα πρυμῷ. τῷ χαλεπῷ δὲ τούτω γειμώνε, ὁ ήλιος της δικαιοσύνης έπανέτειλεν, ένα διαθερμάνη τόν λιβωβέντα τῷ κρύει, καὶ γένηται πάλιν ὑποθαλφβείς τη άπτίνε του λόγου, υδωρ άλλομενον είς ζωήν αίώνεον δεά τούτο έμβοδ διά των φωταγωγών Δυρίδων, είτ' ούν προφητικών λόγων τη έκκλησία ο νυμφίος, ο λόγος ο άνορθών τους κατερκανμένους ανάσηθε δηλαδή έκ του πτώματος, ή συμποδισθείσα καὶ τις σούσα είς γεν διὰ του όφεως ούκ άρκες δέ σοι τό ανομβωβάναι μόνον , άλλά καὶ πρόελβε διὰ τὰς τῶν ἀγαβῶν προποπής, τον έν άρετη διανύθσα δρόμου ή δε άμα του δέξασθαι rou loyou the discuss, desigratus uni nupiquent the gent's uni πλησιάζει και καλή γίνεται, και περισεμά δνομάζεται και πρός δ βλέπει και σχηματίζεται και όλη γενομένη πνευματική. τώ γάρ φωτί προσεγγίσασα, φώς γίνεται τῷ ἐἐ φωτί τὸ καλόν τῆς περισλεράς είδος ένεικονίζεται. έκείνης λέγω τής ωεριστεράς ής τό είδος την του άγία πνεύματος παρουσίαν έγνωρισεν, ούτω τοίνυν αύθη προσφωνήσας ό λόγος, και όνομάσας αύτην, καλήν μέν διά τό πλησίον, περισεράν δὶ διὰ τό κάλλος, καὶ τὰ ἐφεξης διέργεται· ούκ έτι λέγων πρατείν του γειμώνος των ψυχών την κατήφειαν· ίδου γάρ φησιν ο χειμών παρήλλεν· ο ύετος απήλλε καί έπορεώθη έκυτώ πολυώνυμου δε ποιεί 76 κακόν, κατά τὰς τών şasbanhutan gindobut. ung Kethma yeateur hea ' gin tha usyneigh Τών κακών σεμασίαν πάντα γάρ έν αύτῷ μεμείται τὸν τοῦ Βανάτου κατήφειαν- φυτά τε ξυραινόμενα, και ζώα τής ώθης άποmaudueva nai tür évepyelar appealveras de nai à Iahassa. deà δε του έπορεύθη, εμψυχόν πως και προπερετικόν έμφαίνει τον ύετου διά τούτων τοίνυν δείχνυσε, πως έτεθήλει κατ άρχας ή ανβρωπίνη φύσες ή έν τῷ παραδείσο. του δε χειμώνος τῆς παρακούς τὸς άθανασίας τὸν ρίζαν, εξ ού τὸν φύσιν ώραίζων καρποίς βεβλαζόκει ἀποζηράναντος, ἀπετινάχθη τὸ ἄνθος, καὶ εἰς γῦν άνελύθη και έγυμνώθη του κάλλους Της άφθαρσίας ο άνθρωπος: καὶ ή των άρετων πόα κατεξεράνθη τζε πρός θεόν άγάπτε:

Εθεν τὰ ποικίλα παθήματα, ταξε άντεκειμέναις δυνάμεσεν εν ήμεν Η. άπεκορυφώθη. δι' ων τά πονηρά ναυάγια της ψυχής γίνεται. άλλ' έλθόντος του 7ο έπρ των ψυχών άμεν έμποιήσαντος, παὶ τοῖς πνεύμεσε και τη Βαλάσση έπεταιήσαντος , πάντα γέγονε γαλήνης parie und miles so gerne und ablaten und roll idioes unbewer if púsic mpathesau, etr' our rate aperate al rur ute arboser, idio gr natbi mabižonat ton nabaga, get onn ja th motifio τούτω γειμώνε είσελθόντας έκ των άνθέων τούτων δρέψασθαι. καὶ ζεφάνες ἐαυτοῖς καταπκευάσαι· ὁ γὰρ καιρὸς τῆς τομῆς αὐτων έφθακε τουτό σοι διαμαρτύρεται ή του Τρυγόνος φωνή τούτέστιν ή φωνή του βοώντος έν τη έρημφ. Ιωάννης γάρ έστιν ό τρυγών, ό του φαιδρού έαρος πρόδρομος, ό τὸ ἐκ ρίζης Ἱεσσαὶ ένθος ύποδειχνύων τον άμνον του θεού τον αίροντα την άμαρτίαν του κόσμου, και την έκ των κακών διδάσκων μετάνοιαν, καί θήν κατ' άρετήν πολετείαν ήπούσθη γάρ, φησίν, φωνή του τρυγόνος έν τη γη ήμων τάχα γην. Τούς κατεγνωσμένους έν κακία κατονομάζων, ούς πόρνας και τελώνας το εύαγγέλεον, έν οίς ήπούσθη του Ίωάννου ο λόγος, των λοιπών ού παραθιξαμένων το πάρυγμα. το δε περέ τῆς συκῆς εἰραμένον ότι ἰξάνεγπεν δλύνθους αὐτης, οὐτωσί τῷ λόγῳ πατανοήσωμεν ελπητική της εν τω βάθει νοτίδος διαφερόντως ύπο Βερμότητός Ιστιν ή συκή: Φολλής δε κατά τάς έντεριώνας τής έκμάδος συνισταμένης, άναγχαίως ή ρύσες, διά τῆς των ύγρων σέψεως τῆς ἐν τῷ φυλῷ γινομένης, τὸ ἀχρείον τε καὶ γεῶδες τῆς ἰκμάδος, έπ των απραιμόνων αποσπευάζεται πολλάπις τούτο παιεί, έως άν το είλιπρενές τε και τρόφιμον έν τώ καθάκοντε καιρώ προβάλλει πεκαθαρμένον 7ης άχρης ποιότητος το τοίνυν πρό του γλυκέος τε και τροφίμου και τελείου ύπό της συκής έν καρπών είδει προβαλλόμενον άλυνθος λέγεται, όπερ του καρπού προοίμεσυ γίνεζαι, ούκ αὐτὸ καρπός: ὁ ταῦτα τοίνου Βεασάμενος καλ τον καρπόν όσον ούων έκδέχεται έωτιδή τοίνου το συνιματιπόν έπρ ύπαγράφει τη νύμφη ο λόγος, ο δε παιρός ούτος μεβ11. όριος έστι, της τι χειμερινής κατηφείας, καὶ της έν το βέρες των καρκών μετουσίας. διά τούτο τό μέν παρωχηκέναι τά κακά, διαρρήδην εύαγγελίζεται, τούς δε καρπούς Της άρετης, ουων τεγείως προφείκουσεν, κύγκ τούτας ήξο ξο το καθόκουτε καιρώ ταμιτύτται, όταν ένατη το Βίρος όπερ έστι συντίλεια του लांकेपठदा पर्यंप देवे पर्यंद्र क्रेस्टियद वैशासप्यवतं देखे प्रक्रंप संवादक्षेत्र संप्रीठवंदवद . an e undust ja in igien nather abonainstat. the toings and beeπίνης φύσεως κατά την μυρμονευθείσαν ένταθθα συκήν , πολλήν διά του νουθέντος ήμεν χειμώνος την κακήν εκμάδα συλλεξαμέκας και ώς το ψυχικόν έπρ εργασάμενος, πρώτον μέν έκβάλλει της φύστως τάν όσον γιώδις και άχρηστον, άντι άκραιμόνων δι' εξομολογήσεως αποσκευάζων τὰ περιπτώματα, εξή ούτω χαρακτήρα τινά της έλαιζομένης μακαριότητος διά Της άςειοτέρας ζωάς έπιβάλλων τώ βίω, οΐον τισίν ολύνθοις, την μέλλουσαν γλυκύτητα τών συκών εὐαγγελίζεται οῦτω νόησον καὶ τὴν κυπρίζουσαν άμπελου. ής ό μέν οίνος ό την καρδίαν εύφραίνων, πληρώσει φοτέ του τος σοφίας κρατήρα, και φροκείσεται τοίς συμπόταις εἰς ἀπόλαυσιν· νῶν μέν τοι χυπρίζει διὰ τοῦ Κυθυς ή Εμωτιλος, εκύτα ειροδείκουσε τη νύμρη ο λόγος του καλού των ψυχών έαρος τά γνωρίσμαθα, και έπισπεύδει πρός τήν τών προκειμίνων άπόλαυσεν, δεεγείρων αύτην τῷ λόγφ και φησίν. Naihou.

 ζον του κυρύγματος, και των συμείων έξεπλησσοντο την δύναμεν. Κεικών ην κατά τον καιρόν έκείνου εξεπλησσοντο την δύναμεν. Κεικών ην καιρός τός καιρόν έκείνου εξεπλησσοντο την δύναμεν. Κεικών ην καιρός τής τοιξε σωζομένοις και έν τοῖς ἀπολλυμένοις έκέπου καιρός τῆς τοιμής έφθακε τῆς ἀποβολής τῶν Ἰνδαίων και και πεφορτισμένοι, κάγω ἀναπαύσω ύμας, οὐκ ἔτι ἢν Χρεία τοῦ και κεφορτισμένοι, κάγω ἀναπαύσω ὑμάς, οὐκ ἔτι ἢν Χρεία τοῦ και κεφορτισμένοι, τὰ τῆς ἐξάνθησεν ἐλύνθους, μετὰ τὴν ἐπιδαμίαν Χριςοῦ, τὰ τῆς ἰδεωτικής διδασκαλίας δεξαμένη κόπρια. και πεφορτισμένοι, κάγω ἀναπαύσω ὑμάς, οὐκ ἔτι ἢν Χρεία τοῦ και πεφορτισμένοι, τὰ τῆς ἰδεωτικής διδασκαλίας δεξαμένη κόπρια. και πεφορτισμένοι, τὰ τῆς ἰδεωτικής διδασκαλίας δεξαμένη κόπρια. Καιμόν ἢω θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις παὶ τρυγόνος ἀκουσθείσης τῆς εὐκηγελίω, και τὸν λόγον ἐβαύμακύτοι γάρ οἱ ἀπιςοῦντες τῷ εὐκηγελίω, και τὸν λόγον ἐβαύμα-Κειμών ἢν κατὰ τὸν καιρόν ἐκείνον οῦ παρελόσντος ὁ ὑνετὸς ὁ Π.

Kupikkov.

Ή και τό της Τομής έρη του νοητού Βερισμού· περί ου ό σω-

'Ωριγένους.

Ανάτα, φησίν, από των αίσθητων πρός τὰ νοητὰ ένα συν
ημεν· ὁ ὑετὸς ἀπηλθεν· είπομεν ἐν ὑετὸν γεγονίναι, τὸν πρό τῆς

ἐπιθημίας καιρόν, Τεῦ Θεοῦ ἐντειλαμένου ταῖς νεφίλαις ὕειν τὸν

νομικόν καὶ προφητικόν λόγον· πεπαύσθαι ἐὲ τοῦτον, ἐπειθὴ ὁ

νόμος καὶ οἱ προφητικόν λόγον· πεπαύσθαι ἐὲ τοῦτον, ἐπειθὴ ὁ

νόμος καὶ οἱ προφητικόν λόγον· πεπαύσθαι ἐὲ τοῦτον ἐπειθὴ ὁ

κόμθη ἐν τῆ γῷ· καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιθημίας αὐτοῦ, ἐ συκῦ οὐκ ἐκ
πόπτεται ἄκαρπος ἐν τῷ προτέρω γενομένη καιρῷ· νυνὶ γὰρ ὁλύν
Βους ἐξόνεγκε, καὶ κυπρίζουσεν αἱ ἄμπελος· ἐιὸ φησίν ἐν τῶν

κόμτεται Χριστοῦ, εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ.

"Addog.

Καί 7ρυγόνος λίγει της άπορρήτου και άγνώστου σορίας· φιλέρομου γάρ τὸ ζώον, ης ή φωνή άκούεται τοῖς έτι γήϊνον

- Π. σώμα περιπειμένοις τομής καιρός, ό της των περιττών ἀποθέσεως, οῦτος δέ έζεν ὁ τῆς αὐτοῦ παρισίας, ἐν ῷ δεί τὰ σωματικὰ τοῦς πνευματικοῖς περιτέμνεσθαι καὶ μεῖναι τὰ κρείθτονα: καιρός δὲ ωάλιν καὶ τῆς τῶν άμαρτημάτων ἐπκοσῆς καὶ ἀφέσεως διὰ ἐθέρου λάγει τοῦ τρυγόνος, πολλαχοῦ γὰρ τοῦτο ἐθος τῆς γραφής ἐστέ.
- φουής αου, οξε ή φουή αου ήθες», και ή οψες αου φύας».

 ετΧειανατος, θείξος ναι της οψες αου, και γκορτιασκ να της
 εγθε αρ πεδειεδά νου τη ακεμό της περίκε εχόνες του κόσ
 τη.

Kupikkou.

Η πέτρα έστιν ὁ Χριζός αὐλός γὰρ ὑμῖν καὶ τεῖχος γίνεται τοῖς πιζοῖς καὶ ακέπη, καὶ πάσα ἀσφάλεια διὰ τοῦ προτειχίσματος δελουμένη. ἔνθα γενομένη, φησέ, τεύξη πάσης ἐπικουρίας.

'Απολεναρίου.

"Η και τείχεσμα, τον ένθος ανθρωπον- προτείχεισμα δε θόν έπτος, όπερ 'Ακύλας έν άποκρύφοις έκδέδωκεν- έν ή και τάς εὐχὰς ένεργείσθαι κελεύει Χριστός.

Γρηγορίου.

τατεύκ που , τουτέτι πάκεις πόρς την εφι εφεγχούτερου βγεμειν προφώσεως γενεσμαι διακεγείεται. γελει λάρ , από μαθέποτε τὰ μεφδια τοινου πεύτατεύκα ομακο εν τοις προκατούμους την διναπερας είν, ψει τε λάρ κριζιασμαι καγήν , και κατά την φιναπροσελλίζοντας παρεσμαι ραφκεί οπο γελει το φιστιασός και προσελλίζοντας παρεσμαι καγία του γελει το φιναστάσεως την φινασιο πρέτε τοι κοι του πάρος το πορε τος προτατούμους , οφπερας είν αρτιμο είκονα το βράκε τος πρός το κρείττον μεταπερας είν και τε λάρ και δια τος πρός το κρείττον μεταπερας είν αντά τον άποπερας είν και τε λάρ και τος πόρος τος του εφινού περαπερας είν και του και του και του και του είν του πάρος του και του και

σπουδήν, άλλ' όδηγόν πρός το πρείττου την ίδιαν έπεθυμίαν ΙΙ. έχειν· δεύρο γάρ φοσε, σεαυτή τοις ίδιοις λογισμοίς την πρός τό καλόν προθυμίαν επιβρώσασα: ούκ άνάγκης καθηγυμένες: άδίσποτον γάρ ή άρετη και έκούσεον, και άνάγκης πάσης έλευθερον και εί εγυμνάσθης & ψυχή τῷ νόμῳ, εί τὰς διὰ τῶν προφητικών Αυρίδων αύγας τη διανεία τιθέασαι, μηκέτι ύπο τήν Too vouenou Telgou onedu pêve ênt de thu nêtpau, # rec êşt τό εὐαγγέλιον, ἀπό τούτε μετάβηθι έχεται γάρ ή πέτρα τοῦ προτειχίσματος: έπειδή της εύαγγελικής πίστεως ο νόμος προτείχισμα γέγονε , καὶ έχεται άλλήλων τὰ δόγματα γειτνιώντα κασέν Τήν δύναμεν πλήν ώτε πνευματική μέν ή πέτρα , χοικός δέ ο τείχος 🥉 συμπέκλας αι το σωματικόν και γεώδες. 🧃 δε εύαγλεγική ωετόα, το απόκως εί των κοδικατων πάγον ολα είχει. κας κατά του ἀπόςολου Παύλου, ὁ υόμος πυτυματικός έστιν ὁ γάρ ούτως έκλαμβάνων του νόμου πυευματικώς, ύπο την σκέπην της εύκγγελικής γίνεται πέτρας, την έγομένην του σωματικού προτειχίσματος. Ταύτα διά των Βυρίδων Τού λόγου έμβούσαντος, αποκρίνεται ή περιζερά ή περιλαμφθείσα διά της των νουμάτων αύγης, και την πέτραν νοήσασα τον Χριζόν, και φησί δείξου ποι τήν όψιν ση, πάκετε αικ των ασγαιών αξιελικάτων αικρελόhenot, me gr gr faein ganatrat ' geifon hor aunton indanme me ga έντός σου γένωμαι, τής εθαγγελικής πέτρας , καταλιπούσα τό του νόμη προτείχισμα: εί γαρ ή δεά των βυρίδων φωνή ούτως έςίν έρασμία, πόσω μάλλου ή κατά πρόσωπου;

Neilov.

Έν τοῖς πρό τούτων ἀνατήσας αὐτήν, ἐπεὶ μὴ ἐσόμανε τόπου ἔνθα ἄκειν αὐτήν ἐκέλευσε, μῦν πάλεν καλεῖ αὐτήν καὶ τόν
τόπου ἄκλῶν ἐπεὶ γὰρ ἄν ἐρωτήσασα τὸν νυμοίου ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις, καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο τότε, νῦν γνωρίζει τὰν
τόπου αὐτἢ τῆς νομῆς ἐνα ὅπερ ἐκείνη Ελεγε γένηται ὡς περιβαλλομένα ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων ἐλθὲ λέγων ἐπὶ σκέπη τῆς πέτρας
τῆς συμαινούσης Χριστόν ἐρ' ῆς ἔγνος κακίας ὁ ὅρις ωοιῆσαι

ΙΙ. ού δύναται ένα σχεωαζομένη έν τη σχέωη ταύτης τζς εύτρας ρχολό κύτη δίζηται έν τω διανοητικώ φαρά των άντικιμένων δυνάμεων έχνος πονηρίας και έχόμενα δε του προτειχίσματος αύτην παλεί, έπει βυλόμενος απούσαι διά της ήδείας αύτης φωνής, παὶ πατανοζοαι τό ώραιον αύτης πρόσωπον φωνή όλ ήδεία ές τη, τωταίς μέν, σεμνοί λόγοι και χάριν διδόντες τοις άκούυσε δογματικώς δε , ή του έν ςαυρώ βοώντος ληστού , μνήσθηri us nobie ocan Elber in th hunileig as. Oben ubot hin cha έκκλησίαν φησίν , ή φωνή σου ήδεία βοώσα διά της άκαρχης του ληςου τό μνήσθητε πρός όλ την συναγωγήν την λέγουσαν σταύρωσου, ξιν και μεσεί, φασί δεά του προφήτου όψε φωνήν αθτής ώλόλυζε, και έδωκεν έπ' έμε την φωνήν αθτής, διά τουτο έμίσησα αὐτήν όψες δέ έςτιν ώραϊα, ή έπ της εἰρηνεκής πατας άσεως γαληνιάζυσα, δείξου μοι ούν, φησέν, την όψεν σου, και ακούτισου με την φωνήν σου και ήθει και λόγω πρός έμην ποσμουμένη άρέσκειαν, και κάλλος πράξεων και έπιμέλειαν δογμάτων σύμφωνον έωιδεικνυμένη, εξ δέ τος εξημ τεξχος τον νόμον, προτείχεσμα του φυσεκόυ έρες νόμου, οδ έχόμενα έστιν ή πέτρας μάλλον γάρ του έπτου νόμα ό φυσικός πλησιέζερος ών, τυγχάνει Κριζού εν φ πολιτευσάμενοι οι άγιοι ευπρέζησαν τώ Seg. querraic oppaic gravers to dirator rai dicherador tar undundreme muroi inureis veneurerer uni e Haulos de ence. νόμος δε παρεισηλθε, την άρχαίαν και την ύστάτην μίαν ουσαν μεσολαβάσας πολιτείαν.

'Ωριγένους.

Βούλοται την ψυχήν ὑπιρβάναι τὰ αἰσθητὰ ὡς ἐπὶ πόλιως δὶ τείχος καὶ προτείχισμα, τὸν αἰσθητὰν πόσμον καλεῖ δεί οὖν τὴν τῷ λόγῳ κοινωνοῦσαν ψυχήν ἐν σκίπη τῆς πέτρας, οὐ μένου ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ προτειχίσματος γενέσθαι ὡς ετλησίον γενομένην ἀναπεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δοῦξαν Τοῦ κυρίου κατοπτρίζεσθαι πειθομένην ἡ προτειχίσματος γενέσθαι. ὡς ετλησίον γενομένην ἀναπεκαλυμμένω προσώπω τὴν βοῦξαν Τοῦ κυρίου κατοπτρίζεσθαι πειθομένην πός κάνοῦσαι,

λευταίος των σωματικών, άρχη δε των ασωμάτων.

Πιάσατε ήμιν άλώπεκας μικρούς άφανίζουτας άμπελώνας και 15. el άμπελοι ήμων κυπρίζουσιν.

Γρηγορίου.

Τὰ προγεγραμμένα τὸς νύμφης εἰπούσες , καὶ τῆς εὐχῆς αὐ-Τής πρός του νυμφίου κατευσθωθείσης, μέλλων αὐτός έκυτου έμφανά καθιστάν, πρώτον τούς θαρευτάς παρορμά, είτε αγγελι--δαμιλά νών νέτ γός του ουνού έκα ετές , ειεμάννος προς την κάκωπόκων άγραν, αί τενες είσιν άκοστατεκαί δυνάμεις, διά τό δογεύολ ούτον κατολοίτασμειασει hrabont hea garat high th granμει της χάριτος του Χριστού, άφανιστινούς δε των άρπελώνων ύπάργοντας, ώς μηκέτε του άμπελώνα την άνθρωπίνην φύσεν δι' αύτων πρός κυπρισμόν και βοτρύων φοράν έμποδίζεσ θαι, είτ' ούν The diagonals the frankton modification touls have describe with Lovel Ly gio sie gyphyn. Q Le ded Bege ga Lû Anal director. und males eig ton Bedy & bold perceniferner eiden our in th δυνάμει του πελεύσαντος έπυτην, της έπ των Απρίων λύμης τούτουν πεκαθαρμένην, ή ώς έμπελος εύθυνούσα νύμφη, καὶ εὐθύς δίδωσεν έπυτην τῷ γεωργῷ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσαντι ούκ έτι γάρ τῷ τοίχο τοῦ νόμου πρός τὰν συνάφειαν τοῦ ποθουμένου διατειχίζεται, άλλα φησίν. Τοίς της έκκλησίας τροφίμοις προτάσσει λοιπόν τοξς έτι το άνθος έπιδεικνυμένοις της άρετης, και δυναμένοις εύχιρως άδικηθηναι ύπο των παθών ούχ ούτω γάρ ανδρυν. Θείσα βλάπτεται ή άμπελος ώς εν προσιμίσες έπιβουλευομένη ώς γάρ ή άνθούσα ζαφυλή έάν τιναχθή, άφίρσε μέν τὰς ράγας , ἀσθενών έπὶ των ζεμφόλων έξηρτημένων , σύτως αωρος ύπο Των παθών κλογηθείσα ή άρετη, πρός άκμην τής

ΙΙ, τελειότητος ούκ έρχεται· των πεπανθώναι δφειλόντων έπιτηδιυμάτων δικρρυέντων, πρό τος βιβυκυίας καὶ ἐκτικὸς καταστάctert, menogogia Aub ynhuintagut midnut to ten ubeten ungot. και άλαζονεία τους άρχομένοις της Βεοσεβίας έμεσόδιον γίνεται προκοπές, τάς βελτιώσεις τη οίήσει αποτινάσσυσα, και έν ανβει μαραινόμενον έμφανίζουσα τον παρπόν, συμβελεύει τοίνυν ο λόγος, έτι μικράς πιάσαι άλώπτιας. τούτέςιν άπαλών έτι κρατήσαι και ασθενών των φαθών, φρίν έξις βυσμετακίνητος 74 έθος γένηται του κακού. Ε τούτο ούν έστι το λεγόμενον κατά την είρημένην διαίρεσεν , ή διαιρούντας άναγνώναι , μιπρούς άφανίζον άμπελώνας, εξτουν πρατώσαι παι πιάσαι τάς άλώπεκας έτι μεχρών ούσων των άμπελώνων, μεγάλους γάρ άφανίζειν άμπελώnas at almunte on gonantar , in efter ton alargon lenoushous. και γάρ των μικρών έδιου το σκανδαλίζεσθαι ώσσερ δε έσι-7είνων την έκ του φόβε ἀπορίαν, φησίι και αι άμπελοι ήμων κυ--פונ לאסנים פש שלים ביום בשל במוצד לבלסנגליאנים ביו דף שנים אמול יצפיπαγείς είσιν οι άμπελώνες μικροί τυγχάνοντες, άλλ' ότι και πρός πυωρισμόν εύχειρωτοι ταϊς έπτινασσούσαις το άνθος έν τοις αλώπεζεν' τοιούτον έπτιναγμόν σίδεν ή γραφή περί ών φησίν, ούσως υίκε των έκ τετινκημένων ούς Παύλος κλάδους έκκεκλασμένους έλαίας καλεί. ο δε Δαβίδ χόρτον δωμάτων. ο δε κύριος, πλεμα έζω της άμπελου βεβλημένου, το έπαρασυ και απόβλητου αύτων αίκεττόμενος.

'Apryivous.

Ταύτα τοῖς φίλοις ὁ νυμφίος, ἄτοι ἀγγέλοις, ἢ ἀνδράσιν άγίοις, όσοι τὰς ἐκκλασίας διδάσκαλοι: ὑπέρ σωτκρίας δὲ τῶν ἀμπελώνων ἡ προτροπὸ: ἐνα τῶν πανούργων συλλαμβανομένων δυνώμεων, αὶ διαφθείρουσαι τὰν ἀρχὰν τῆς ἐκ φύσεως τοῦ καρτοῦ, δυναθῶσεν αὶ ἄμπελοι προκόψαι ἀπό τοῦ κυκρίζειν μέχρι τῆς τοῦ καρποῦ τελιιώσεως, ὑπό τοῦ θεοῦ γεωργούμεναι: διὰ δὲ τὸ αὐτεξούσεον δυνάμεναι ἐνέγκαι καρπόν τε, καὶ μὰ: ἐ τάχα καὶ ἄνθρωποι, ἀλώπεκές τενες διὶ ἐτεροδόξου δριμύτητος ἐμποδίζον—

αται λάρ καια των πελάγων αγφιωές.

φίροις εραγημένος γέλες ο, αν και πικόρις τους απαιγωνας, ος ορνφίροι βάρερετας, αρχόπενος ήτη αναγνιτος, όπο πορη ος του λοπγετας αργημόβηνας κόρη εμεικόρου ασεξείας ευροκόβους, πέλας λάρ

τες τοςς αρξαπάρους λέχειν καγφέ, ους ξει πικόρος οντας βού
Ιτ τοςς αρξαπάρους λόχειν καγφέ, ους ξει πικόρος οντας βού
Ιτ τοςς αρξαπάρους λόχειν καγφέ, ους ξει πικόρος οντας βού
Ιτ τοςς αρξαπάρους λόχειν καγφέ, ους ξει πικόρος οντας βού
Ιτ τοςς αρξαπάρους λόχειν καγφέ, ους έτι πικόρος οντας βού
Ιτ τοςς αρξαπάρους λόχειν καγφές τους άπαικουνας, ου δύν-

'Adelpidos µ8 iļusi, niģņā adrīj, 6 nospidam in rots neivois 16. šas su dianniejas iļuipa nai ningūdos ai aniai.

Tenyeciov.

Χους εἰς έργον προάγειν τῶν ἀγαθῶν τὰν ἐλπίδα.

Εἴδον γὰρ αὐτὸν φυσίν πρός πρόσωπον, τὸν ἀεὶ μὶν ὅνΤα, ὅεὶ ἰμὰ ὅὲ ἐκ τὰς ἀδελφὰς μου τὰς συναγωγὰς ἀνθρωπικῶς
πρτέριον ᾶς οὐ χόρτον ποιεῖται τὰν ποιμοίων νομὰν, ἀλλὰ καθαροῖς πρίνοις τρέφει τὰ ευρόβατα, τοὐτίατε θείοις λογίοις ὅπως ἄν οἱ τὰ καθαρᾶ τε καὶ σκινοούση ταύτη τροφῷ σὰν
ψυχὰν πεαινόμενος, πάσαν τε καὶ σκινοείδα φαντασίαν τῶν κατὰ
τὰν βίον τοῦθον σπουδαζομένων ἱαυτῶν ἀποζὰσαντες, ᾶς σκιὰς
ὁ λόγος ἀνόμασε, ταῖς τοῦ θεοῦ πνεύματος ἀπτίσι, πρὸς τὰν
όλλος ἀνόμασε, ταῖς τοῦ θεοῦ πνεύματος ἀπτίσι, πρὸς τὰν
ος, οὐκ ἐν ἀκάνθαις τισὶν ἃ χόρτοις, ἀλλ' ἐν τῷ εὐοσμίμ τῶν
κρίνον τῆς καθαρᾶς πολιτείας, καὶ κατεπείγει τὸν λόγον διὰ τά-

Neihou.

Μόνφ έκυτην ἀνατίθησε τῷ νυμφί», καὶ τὸν νυμφίον πάλει περισπωμένων ἀνατίθησε τῷ νυμφίο, και τὸν νυμφίον πάλει περισπωμένων ἐκοτος τὰ ἐκείνες σώματε ἐνανθρωπήσας γεγένηται ποιμαίνοντα ἐἐ αὐτοῦ ἐν τοῖς κρίνοις, τὰς ἀμερίμους λέγει ψυχὰς ὑπ' αὐτοῦ ποιμαίνεσθαι σεμαίνεσε, τὰς ἀμερίμους λέγει ψυχὰς ὑπ' αὐτοῦ ποιμαίνεσθαι σεμαίνεσε, τὰς ἀμερίμους λέγει ψυχὰς ὑπ' αὐτοῦ ποιμαίνεσθαι σεμαίνεσε, τὰς τῶν κρίνοις, οῦ διὰ παντὸς, ἀλλ'

ΙΙ. ἔως τοῦ διαπνεῦσαι τὰν μέλλουσαν ὑμέραν, καὶ κινεθῆναι τὰς σκιὰς Τῶν παρόντων πραγμάτων, ὁ ἐλ Σύμμαχος, πεποεικώς ὁ τὰ κρίνα ποιμαίνει τὰς ἀμερίμνους ψυχὰς, καὶ τῶν γιζιων οὐ ψροντιζούσας, καθώς ἀποδίδοται, ἐφαμεν ἐλ ἀνωτέρω ἄνθη λέγουλούσα, τοὺς ἐν τῷ Χριςιανεσμῷ ἀνθάσαντας ἀγίθες καὶ ἐνταῦγορούς, τοὺς ἐν τῷ Χριςιανεσμῷ ἀνθάσαντας ἀγίθες καὶ ἐνταῦγορούς, τοὺς ἐν τῷ Χριςιανεσμῷ ἀνθάσαντας ἀγίθες καὶ ἐνταῦγορούς τοὺς τοὺς ἐν τῷ Χριςιανεσμῷ ἀνθάσαντας ἀγίθες καὶ ἐνταῦγορούς τοὺς τοὺς ἐν τῷν τῶν τῶν τῶν τῶν ἐξοκμένας.

'Ωριγέγους.

Η νύμου πρός τόθε έταιρες του νυαφίε φυσίν ώς οθό μίαν έχουσα πρός τόθη άλώπεκας μετουσίαν έκοινώνησαν γάρ ήμεν, φησίν, αξματος και σαρκός, και ήμετς αθτώ ττς άφθαροίας. Η ότε δ' Beds το ψοχή γίνεται, και ή ψυχή είς Beds μετοικίζεταν ούτω και τ Παύλος το σώμα ού τη πορνεία, άλλά τι κυρίω , και δ κύριος τω σώματι σώμα γάρ ή υύμφη έκκλησία Χρεστού, το εμήδαμώς το πορνεία, ακί θε τώ πυρίω και αυτός θε ο σωτήρ, μείνατε έν έμοι κάγο έν ύμεν έν δε τους έξης άνάπαλιν γέγραπται έγω τω άδελφιδώ μου, και ο άδελφιδός μου έμοι. Η τάχα διά το την άρχην της εύεργεσίας από του νυμφία γενέσθαι μη έμφανίσαντος γάρ έαυτον αύτη, ούδ' αύτη τῷ vougle dringer of the forest and antique of the original σωτήριον αφίκετο φίλτρον, μεθό ανατεθείσα έκείνου τῷ κάλλει. λίγει , κάγω αύτω είτα τὰν τάξεν ἀντίλαβε πρὶν μέν έλθεζυ τό τέλειον λέγουσα, έγω τω άθελφιδώ μου όταν δε τελείως απο--il ordor gridor granding nerspunderon, alcanoping robre liγει και άθελοιδός μου έμει εξρηται θέ που ταξς προφητείαις αύλος πύριος ποιμανεί ήμας είς τούς αίωνας, άλλ' ούχ' ώς νύν έν κρίνοις ήμας ποιμανεί τοξς έν μέσφ άκανθών τοιγαρούν είπών, έγω ανθος του πεδίου, πρίνον των ποιλάδων, έπαγει ώς νώτ τουάμ ήνω σομ νοίσηία ή γωτός , νωθινώς ώρλη νε νονίης Juyaripan, nai their oc fut the agended one green, gro nat na-

ραγέγονεν, είς το απάνθαις μη έμπαγήναι τα ποιμαινόμενα, έως ΙΙ. ου δευπνεύση ήμέρα και παρέλθωσεν αι σκεαί. δεό και αύχει μυζεκώς λέγειν εν Ίακώβ το έγενόμην της ήμέρας συγκαιομένος τώ καύματε έν τῷ τοῦ παρόντος γάρ βίου καύματε δεόμεθα τοῦ ποιμαίνοντος, διά τὰ μεσεμβρινά δαιμόνια. λέγει γάρ πρός τόν εύπειθή. ού φοβηθήσεται από δαιμονίν μεσημβρινού, όποζον καί to, o thing of suggester of extinto o the eaglesting man ofρων και ωερί ώμων όδυνεθείς έγένελο ύωτρ άμων συγκαιόμενος và raduari. In igayopasy ápas an' adlan de nat and the raτάρας του νόμου , γενόμενος ύπερ ώμων κατάρα, ποιμαίνει δε καί en upivous nai ptype maril. Deser al suital tou flour nata to, is aniai žulpai žudo napayovoto lome de nal ape las inidaulas αύλου, διά νόμε και προφητών , έν πρίνοις έποίμανεν έτι καύsenset gazot, hera ge tha guidahime. Lothainer hen ' ayy, enu er apivous in yap the huipus diamenadans experte to, dyaπητοί γενώσκετε, ότι έσχάτη ώρα έστίν.

`Απόστρεψον, όμοιώθετε σύ άδελφιδέ μου τῆ δορχάδε ή νοβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ όρη τῶν κοιλωμάτων.

Γρηγορίου.

'Απόστρεψον των κακών την φοράν ίδε ώς δορκάς ω τὰς ενθυμήσεις των ἀνθρωπίνων βλέπων ἀράνισον την γονήν τὰς κακίας ώς νεβρὸς ἐλάφων ἐξαναλίσκων τὸ γένος τοῦ ὅφεως ὁρῶς γὰρ Τὰ κοῖλα τοῦ ἀνθρωπείου βίου πῶν γὰρ τὸ κατὰ τὰς ἀλυθείας ὑψούμενον βάραθρόν ἐςτ καὶ οὐκ ὅρος, κοίλωμα καὶ οὐκ θεώς ὑψούμενον βάραθρόν ἐςτ καὶ οὐκ ὅρος ταπεινωθήσεται.

Neilov.

Πως ήδη εἰπούσα ότι ύμοιος ές το δρών δυομασίας ἐν οῖς γίνεται πουνι, και τὰ έξες, νῦν πάλιν φησίν ἀπόστρεψον οὐκ ἐωὶ ὅρη πούσα, τὸ δὶ προστακτικώς ἀναλαβεῖν αὐτὸν ωαρακελευομένη: το δὶ προστακτικώς ἀναλαβεῖν αὐτὸν ωαρακελευομένη: II. λύει τὸ ἀπορούμενον; ἐκεῖ γὰρ εἶπεν ἐπὶ τὰ ὅρη Βαιβὴλ, ἐνταῦβα δὲ, ἐπὶ τὰ ὅρη πειλωμάτων τάχα εὖν, τὸ μὲν σημαίνει τὸν
περίγειον τόπον, τὸ δὲ τὸν ἄδην, ἀπὸ Τὰς κοιλότητος ὡς εἴναι τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ἄδη μὲν φύσει ὡμοιώβης ὡ νυμφίε
τῷ δόρπων καὶ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὅρη Βαιβὴλ εὐεργετήσας
τοὺς τὴδε, καὶ τὰς ἐναντίας δυνάμεις ὑποτύξας λείπεται δὲ
καὶ τοὺς ἐν καταχβονίῳ τόπῳ κατεχριένους δεὰ τὸν ἐπὶ πάντας βασιλεύσαντα βάνατον ἀπολαῦσαι τὰς σῆς εὐεργείας, ἔτι δὲ
καὶ τὰς ἐκεῖ κραθούσας δυνάμεις τὰ ὁσφρήσει καβάπερ Ελαφος ἀνιμησάμενος κατάργησον.

'Apryévous.

Τά πρότερα πρός τὰς νεανίδας εἴπεν ἡ νύμφο, τὰ δὲ νῦν σρός τόν νυμφίον ὡστε τῷ σαρόντε καιρῷ ἀρμόττουσακ ἀνωλαβεῖν ὁμοιότητα πρός μὲν τὸν δόρκωνα, ἀκὰ τὸ διορατακὸν πρὸς δὲ νεβρὸν ἐλάφων, δε ἀφανισμών Τοῦ τῶν ὅφεων γένους παῦτα δὲ ποιῶν ἐν τοῖς ὅρεσε Τῶν κοιλωμάτων, ἀπόστρεψων λίγουσα, ἐκ τοῦ ἐν μορφῷ ὑπάρχειν Βεοῦ καὶ ἀνάλαβε ταῦτα διὰ τὰν ἀγάπεν τὰν πρὸς ἐμὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιδημών ῶν οἱ πλείους διὰ τὰν κακῶν ὑπερανέχονται δίκαιοι ἀποςρέψας δὲ ὁ λόγος ὁμοιοῦται, ἐν μὲν τοῖς ἀναπειμένοις τῷ Βεωρία, δόρκωνι ἐν τοῖς πρακεικοτέροις δὲ καὶ καθαιρετικοῖς τῶν ἀντικεμένων δυνάμεων, ἐλάφος τὸς τὸς κρικοτέροις δὲ καὶ καθαιρετικοῖς τῶν ἀντικεμένων δυνάμεων, ἐλάφος ἡιὸς τὸ δὲς χολών. Φίλωνος.

Ή και ἀπόστροψον ἀπό των Ἰουδαίων είς τὰ έθνη δρη δὶ τοὺς δικαίους έφη διὰ τὸ ὑψηλὸν κοιλωμάτων δὶ διὰ τὰν τα-πεινοφροσύνην.

Kupillou.

Αίτει τόν νυμφίον, τὰν ἄπαρπον ἀπολειψαι συναγωγάν, καὶ ἐλΩειν ἐωὶ τοθς ἐπ τῆς ποίλης παὶ τεταωτενωμένης ωάλαι καὶ αἰδωλολατρούσης ψυχῆς ἐπὶ οὐράνιον ῦψος ἀναβάντας.

CAP. III.

αυγγαφούαθε he:

απογγαφούαθε he:

απογραφούαθε he:

απογγαφούαθε he:

απογραφούαθε he:

απογραφούα με σύν κατιστών he:

απογραφούα με σύν κατιστών he:

απογραφού κατιστών h

Γρηγορίου.

Τὸ τῆς νύμφης, δεήγημα, φελοσοφίας ἐσθὶ δεὶ ων τὰ περί αύτην διεξέρχεται: όπως δεί περί το βείον έχειν τούς έρας άς του ύπερκειμένου κάλλες δογματιζούσης. διχή γάρ τέτρηλαι κατά τὰν άνωτάτω διαίρισεν ή τῶν όντων φύσες. τὸ μέν γάρ έστιν αίσθητόν και ήλιώδες, τό όξ νουτόν και άύλον πάλιν δέ της νουτης φύσεως διχά διορομένης, ή μέν άκτιστός έστι και ποιητικά, εκντοτε ώσκύτως έχουσα: ά δε πτιστά, παὶ τὰ μετουσία του υπερέχοντος έν τῷ ἀγαθῷ διὰ παντός συντηρείται καὶ πρός αύτο αύξεται και πρός το μιτζον άλλοιούται, άπι πρός το κρείτton energenening, and hady mort the foldens phyonan incl our και ή νύμφη τοσαύταις ανόδοις ύψωθείσα, και έκ δυνάμεως είς δύναμεν πορευομένη, του άκροτάτου των άγαθων έλαιδος τετυχηπέναι έδόπει, ένδες δε έσυτην του άγαθου παθεώρα, είπόθως ἀποδύρεται καὶ ὡς μήπω σχούσα τό της προθυμίας προ--μής επτύπου της της επτενίπος χρούνεται και την τοιούτην άμη-Χανίαν δημοσιεύει τῷ διτ/λμαζι και όπως εύρε τὸν ζητούμενον υπογράφει τῷ λόγῳ. τὴν μέν οὖν τελειοτέραν τοῦ ἀγαθοῦ μετυf .

ΙΙΙ, σίαν , ποίθην δυομάζει και νύκτα λίγει του της ποίτης καιρόνδιά δὲ τοῦ ἐνόματος τῆς νυκτός , ἐνδείκνυται τῶν ἀοράτων Τὰν Βεωρίαν, κατά τὸν ἐν τῷ γνόφῳ Μωσέα, ἐν ῷ ἥν ὁ Βεὸς ὡς ἔΒετο σπότος ἀποκρυφάν αὐτοῦ, κατά τὰν προφάταν, κύκλφ αὐτοῦ. έν 👸 παταστάσα τότε θιθάσκεται τοσούτον ἀπέχουσα τοῦ ἐπι-βύναι της τελειότητος, όσου οι μά δε την άρχην έγχειρήσανrec. non dab duaen or ann teyeinn ulimbeiau " nunguneb gur noiτης τενός 7ξες των έγνωσμένων καταλήψεως έμαυτην άνακαύθσαότε των αθράτων έντος έγενόμην καταλεπούσα τα αίσθητήρεα. ότε σεριεσχέθην τη θεία νυκτί, του γυόφω κεκρυμμένου άναζηλούσα, τότε μέν τὰν ἀγάπην πρὸς τὸ ποθούμενον ἔσχον· αὐτὸ δε το άγαπωμενον, διέπη των λογισμών την συλλαβήν εξέ/ουν γάρ αὐτόν ἐπὶ τὴν χοίτην μου ώσθε γνώναι τίς ἐν νυζίν ἡ οὐσία , πόθεν έρχεται , είς τι καταλήγει , έν τίνε έχει τὸ είναι , άλλ' ούχ' εύρου είτα φησίν, έκκλεσα αύτου του άκαζανόμαστου ώς ξυήν βνομάζουσα και ουχ' έστικουσε μου ού γάρ ήν ονέματος έμφασες ή καθεκνουμένη του ζητουμένου τότε τοίνυν έγνων, ότε τες μεγαλοπρεπείας της δόξης της άγωσύνης αύτου ούχ ές: πέρας. όθεν διανίζησεν έαυτην και περιπολεί τη διανοία την ύπερπόσμιου φύσιυ, δυ έκάλεσε πόλιυ, έν ή άρχαι και κυριότητες καί εί ταις έξουσίαις αποτεταγμένοι Βρόνοι ή τε των έπουρανίων πανήγυρες· ο το τως πλατείας διασυμαίνει ονόματε· μή ευρούσα δε έν αύτοις το ποθούμενον, καθ' έκαυτην έλογίσατο μη άρα κάν έκείνοις ληπτός έστι το παρ' έμου άγαπώμενου διά δε τές σεωπής ενδειξαμένε το άκατάληπτον, πάν το εύρισκόμενον άφεξσα μόλις έγνω τὸ ζητούμενον, ώς έν τῷ μὰ εύρίσκεσθαι τέ έστιν, ότι έστι γινώσκεται διό φησίν, όλε μικρόν παρπλώον από πάσης κτίσεως, πάσαν άφείσα καταλυπτικήν έφοδου, τή πίστει τόν άγαπώμενον εύρον θε' ής αύτόν και κρατήσω, έως άν έντὸς γένηται τοῦ έμου ταμιείου, είτην καρδίας: ἡ τότε γίνεται δεκτική της θείας αύτου ένοικήσεως, όταν έλθη πρός την κατάσθασεν έκείνην εν ή το κατ' άρχας ήν ότε έπλάσθην ύπο τυς

συλλαβούσης μητρός. Ε τις έστιν ή πρώτη τής συστάσεως ήμων III.

Weillou.

Καταστάσεις έπυτης έν αίς έγένετο ή νύμφη δαιγείται τόν λόγου ζητούσα και του τελειότητα και του έν τελειότητι έπομένην και Ταύτα φοσί πρός την των λοικών ώφιλειαν διδάσκυσι ότι ούκ έστι μιτά άναπαύσεως ζητούνλα τό ποβούμεγον εύριζο. άσκήσει γάρ των καλών, ραζώνη πολέμεση τό γάρ έπε την κοίτην με έν υυζέν έζήτησα οι ήγάπησεν ή ψυχή με , τοιούτου έχίνώσανεί της νύμφης διηγουμένης ταίς νεάνισιν, ότι ένόμισα κούφον είναι καὶ εύχερες, τό κτήσκοβαι τήν άρετήν και τήν σοφίαν ολκειώσασθαι και έζητουν ού με Τά πόνου, άλλ' άνειμένως nai padimus, nai rois sumarenois de nding imanamemening insi δή δε ή ζότησες αύτη Tec naradήψεως ήσόχει, μετέβαλου έπε τό έργάζεσθαι την άρετην. δεό τέπου, άναστήσομαι δή, και τά λοιπά, καταλιπούσα την κλίνην, έπὶ τῷ δι' έργων ποιήσασ Σαι τήν ζάτησεν άλλ' ουδί τουλο με πρός την ευρεσεν ώδηγησε δίον γάρ έργαζομένης τὰ τῆς ἀρετῆς πρύψαι τὸν πόνον, ἐπιθειπτιώσα router idquestiver in adartice; , and apopais, the the despiκων ξακινον Βαρωμένης δεό ούδ' ούτως εύρεξη δεδύηρμαις ούδλη γάρ συντελεί πρός τήν των άγαθων κτήσεν πόνος, όταν μετά φιλοδοζίας γίνηται άλλ' έταν εύρου αύτην οί φύλακες οί τυρούντες έν τη πόλει. ούτοι δε είσε λειτυργικά πνούματα διακονούντα τη σωτηρία των ανθρώπων, ήτοι διοικέσει του βίου έφεςωτα και έρωτηθέντες περί του άγαπωμένε, σεωπή παρήλθου αυτάν ώς ούκ άξίαν άποκρίσεως, έκ τως άποστροφής στοχασαμίνη ώς ούκ έχεν αύτης ευάρετος ό τοιούτος βίος, έλογίσατο δεόντως μά ἀνόνετα μοχθείν μά δε τό τραχύ τλε άρετῆς ὑπομένουσα, ώστερίζειν τῆς προκοπῆς διὰ τῶν ὁρώντων ἐπαινον καὶ εύτως εύρε τὸ ζητούμενον οὐδενός ἐτέρου χάριν, ἡ αύτοῦ τοῦ καλού το άγαθον έργαζομένη και δικαίως το δίκαιου διώκυσα: όθεν και ού μετά πολύ, άλλ' ούθίως εύρηκέναι λέγει μικρόν γάρ

ΙΙΙ. ως παρήλθου ἀπ' αὐτων, εύρου ου ήγαπησεν ή ψυχή μου τω γώρ παρελθόντε τὰς προεερημένας καταζάσεις, και φθάσαντε έπλ την τελειότητα, άνυπερθέτως εύρίσκεται ο θεός συνεργόν ώς φώς τάν πατάληψεν του ζητουμένου, όπερ γάρ έστε φως όφθαλμοίς, τούτο υψ άλήθεια μέγα δε έγκώμεου έν τοίς έξης είρηται της νύμφης, τό έκράτησα αὐτὸν καὶ έξης κτήσασθαι μέν γάρ πόνω τό καλόν, έσως πολλών φυλάξαι δε την έπιμονήν, όλίγων οί μέν γάρ πολλοί όταν φβάσωσιν έωι το σπουδαζέμενον , ή κόρον λαβόνζες αὐτοῦ τῷ χρόνῳ , ή περὶ ἔτερα τὴν προθυμίαν ἀποnlinantes, apistantus, nai bendon afrenjaconain ' englutonat the άριστης έξεως, πολύν άχρειούντες πόνου αύτη δε καμάτω εύρούσα τὸ ἀγαθόν, οὐκ ἐνός ησεν εἰς τὰ ἀπίσω, ἀλλ' ἔσην ἐτήρησε την προθυμίαν, έως γνησίως φικιώσατο το ποθούμενον μέχρε των ένδοτάτων ταμιείων είσοιχίσασα την άρετην, είσηγαγεν αύτον ούπ ἐν προβύροις ἡ προαυλίοις, άλλ' ἐν τῷ ταμιείφ TOU DENSU.

'Ωρεγένους.

περί αὐτοῦ Σεωρία γινόμενον ἐν ταῖς σοφαῖς διδασκαλίκις, αὕπερί αὐτοῦ Σεωρία γινόμενον ἐν ταῖς σοφαῖς διδασκαλίκις, αὕπερί αὐτοῦ Σεωρία γινόμενον ἐν ταῖς σοφαῖς διδασκαλίκις, αὕπερί τῶν πρὸ τοῦ γάμου μυστυρίων εἰπὸν, νῶν αὐλοῦ δεῖ τῷ
παὶ τῷς τελειοτέρας μετασχεῖν ἀναπαύσεως τοῦ γὰρ ῷ κοίτὸ, τὸ ἐν ἐπιτείνας τὸν ἔρωῖα καιρὰ καιρὸν ἐπιτὸν ἐμφακίσειε τῷ καμούσὰ πλείζα παρὰ τῷν ζὰτασιν τὴν αὐλοῦ, εἰποῦκόλε βαθύτερα, περιμένειν ἀς τὴν τὸς ποθούσες ἀνάζασιν ὁ ποθούμενος, ὡς ἐν ἐπιτείνας τὸν ἔρωῖα καιὰ καιρὸν ἐπυτὸν ἐμφακίσειε τῷ καμούσὰ πλείζα παρὰ τῷν ζὰτασιν τὴν αὐλοῦ, εἰποῦκόλε βαθύτερα, περιμένειν ἀς τὸν τὸς ποθούσες ἀνάζασιν ὁ ποθούμενος, ὡς ἐν ἐπιτείνας τὸν ἔρωῖα καιὰ καιρὸν ἐπυτὸν ἐμφακίσειε τῷ καμούσὰ πλείζα παρὰ τὰν ζὰτασιν τὰν αὐλοῦ, εἰποῦκόγε καὶ τὰν καιὰ τὰν καιὰ καιρὸν ἐπυτὸν ἐμφακόγε τὰ ἐν ἐπιτείνας τὰν ἔρωῖα καὶ τὰν καλάμυστάσομαι ἀὰ καὶ κυκλώσαι οὐκοῦν ὑπτιασμόν καὶ τὰν καθένως
κόγε τὰ ἐκτοῦντας παρὰ τὰν ζὰτασιν τὰν αὐλοῦ, εἰποῦκόγε τὰ ἐκτοῦντας τὰν ἐκτοῦντας τὰ λίγοντε, ἐγειραι ἀὰ
κόγει τὰ
κόγει τὰ ἀποδίτενοι τὰ ἀποδίτενοι τῷ λίγοντε, ἐγειραι ἀὰ
κόγει τὰ
κόγει τὰν καιὰ τὰν
κοιθούντας τὰν καιὰ τὰν
κομοιδιούντας τὰν
κομοιδιούντας τὰν τὰν
κοιθούντας τὰν
κοιθούντας τὰν τὰν
κοιθούντας τὰν τὰν
κοιθούντας τὰν
καιθούντας τὰν
κοιθούντας τὰ

rat yap at dyopal. ODer et yphotuor ist dagter, alla nat in III. rate martiner copia yap er ifodore upvelrat ; er de martine muddengian aver untilevious Da de unt music int to uniator the καρθίας ήμων γράψαι μείζονα δε ζητούσα ή κατ' άγοράς καλ marrier un expensiver quel mais adever ent the expense , expεσπομένη ύπο των τηρούντων την πόλεν και κυκλούντων αύτην. είεν αν τὰ λειτουργικά ωνεύματα: ούτοι είσιν ούς έξαωέστειλε πύριος περιοδεύσαι την γην ών δή περί του ποβουμένου πυν-Βάνεται ούκ αναγέγραπται δε τούτων απόκρισις διδασκόμεθα θε τι μιλλοιμεν τύρτεν του ποθούμενου, όλιγου τι παρελθείν, και uptirrug genichtet für roteuren aniben. utbi un fotner in intστολή λίγειν ὁ Πέτρος διδάσκων την ύπεροχήν των τοῖς τελείοις οποκειμένων είς & επιθυμούσιν αγγελοι παρακύψαι άγαπητόν δέ βραχό τε τοὺς τοιούτους παρενεγκείν, εν εύρεθή το ποθούμεror, and expedit aparady, and aparadit in roady decentes γάρ ή πράτησες, εί μή τό νοηθέν συνεχής μελέτη πρατήσειε. διό קישלש , פטא מפּצָת מטֹדסֹש , ושנ פט פוֹפּהַאָמיִם מטֹדסֹש פוֹנ פוֹצפש שש-Toog pour than net perm the threader thodor, elailes auto els τόν οίκου της άνω βερουσαλήμι, ένθα είσάγη τὰ κοινότερα των του λόγου Βεωρημάτων τὰ δὲ ἀπορρητότερα εἰς τὰ ταμεεία τῆς συλλαβούσης την νύμφην ή αύλη όλ μήτης και συλλαβούσα όξγοριας , αικ το εκ τά αργμάρει την αρχήν τάς απατάσεως είναι. μήτηρ δε λεγομένη μετά την μόρφωσιν, και την του συλληφθέντος τελείωσεν.

Kupihhou.

Τάς γυναϊκας δηλοί, τὰς ελθούσας μιὰ σαββάτων όμθρου βαθέως ἐπὶ τό μυζμα τοῦ 'Ιμσοῦ, καὶ μὰ εύρούσας αὐτόν' τὸ οῦν ὅπὶ τὰν κοίτην, ἢ ἀπὸ κοίτης φὰσὶν, ἢ κοίτην ἐκυτῆς τὸ τοῦ κυρίου μυζμα καλεῖ, καθὸ συνθαπτόμεθα αὐτῷ- ἀλλ' οὐχ' εὔρεν αὐτὸν ἀκούσασα, οὐκ ἔστιν ὧδε' ἢγίρθη γαρ' καὶ εὔρον αὐτὰν οἱ Τηροῦντες ἄγγελος, οῦς καὶ ἐρωτὰ ποῦ τεθάκατε τὸν κύριον ἀλλὰ παρελθοῦση τοὺς ἐρωτηθευτας, ὑπήντησε λέγων,

- ανάστασεν. Το φησίν ώς μικρόν απρήλθον άκ' αὐτῶν τως εὐρονΗΙ. Χαίρετε, διό φησίν ώς μικρόν απρήλθον άκ' αὐτῶν τως εὐρονΗΙ. Χαίρετε, διό φησίν ώς μικρόν απρήλθον άκ' αὐτῶν τως εὐρον-
 - 5. "Ωρκισα ύμᾶς Βυγατίρες 'Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσε καὶ ἐν ταῖς ἐσχύσεσε τοῦ ἀγροῦ ἐκν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάκην, ἔως ἀν Βελήση.

Γρηγορίου.

Πάλιν ὑπὸ φιλαλληλίας, και ταῖς μαθητευομέναις ψυχαῖς διαλέγεται: ἄς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν συγκρίσει τοῦ τῆς νύμφης κάλλους τοῦ παρεικαθέντος τῷ κρίνῳ, ἀκάνθας ο λόγος ἀνόμασενκαὶ διὰ τοῦ ὅρχου τῶν ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεων πρὸς τὸ ἴσον τῆς ἀγάκης διανίστησι μέτρον. ὧστε τὸ θέλημα τοῦ νυμφία καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐνεργὸν γεγέσθαι: τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τῷ φθάσαντι λόφφ δεδέλωται.

Neikou.

Τουτο δεύτερον όρχίζει τὰς Δυγατέρας 'Ιερουσαλήμ ή νύμφη Εξεγεϊραι την άγάσην πάντως καθεύδυσαν ή δε έννοια δεδήλωται.

6. Τίς αύτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τὰς ἐρὰμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεΩυμιαμένη; σμύρνα καὶ λίβανος ἀπό πάντων κονιορτών μυρεψού.
Γρηγορίου.

λοδίου, 49 καγγού αιμές φιδαζζοπιες, πόπης 45 Μαίση εξεπ προπροιεδοπ θην αιμέσα 41, οθεσιοι πεις Συδασου θεις ζιλθητων ανδπροιεδοπ θην αιμέρα ελλουκοιες καγμα, έχν, φι επ λοπατες και
και φαινοθεσιος πρός 40 φαικοθεπου οι φιγοι τος ποθεσιος τις Χαδακιβο τώ βιώ επιγαβακις, αγγα μεροι τος πος φισι τε
και συσιας ξενίζεσμαι πρός 40 φαικοβεπου εξ αγγου λεποθεπος, οις
και δαικοθεπος τώ βιώ επιγαβακις, αγγα πρός τος ποθεσιος τε
και συσιας καντάρα εξενίζεσμαι εξε αγγου λεποθεπος, οις
και δαικοβεπος τος καντάρα τος
και συσιας καντάρους
και συσιας

λαβόντων σημείων περί αύτην καθορώντες, άλλά το των ύψη- ΗΙ. λοτέρων χαρακτηρίζοντες, Βαυμάζουσεν, ού μόνον την ανοδον alla nat ober antopauer rouro yap torer o nat infrauen notet της έχπληξεως. Θπερ μέγιστον 7ή νύμφη έγκωμιον, μαρτυρούν την πρός τό πρείττον παραλλαγήν και μετάζασεν μίλαενα γάρ ήμζη. φησίν, έωράτο αρότερον, αύτη ή άναβαίνουσα έχ τής έρήμου. καί κώς την σκοτεινήν μορφήν άπεδύσατο; πώς κύτη χωνώδες απατράπτει το κάλλος; η έρημος έτεν ως έσικεν και αὐτία τούτων, ή καθάπερ έρνος άναθάλλεεν αυτήν είς ύψος ποιήσασα καί πρός τό τοιούτου μεταβάλλουσα κάλλος; έξ οίκείων γάρ πόνων δι' έγχρατείας τὰ καὶ ἐπεμελείας ἐκτήσατο · τοῦτο γάρ τὸ ἐκ τὰς έρβμου άναβαίνειν αύτην ούτω ποτέ και ή του προφήτου ψυγά διψώδης έγένετο της Βείας πηγής, έπειδή αύτω ή σάρξ άβατός τε και έρημος και άνυδρος γενομίνη , το θείον δίψος έαυτή παρεδέξατο, διά πογγών τοίνου ηποδειλικάτων το κάγγος κητώς έρπάλεφοραι, ημείαβ αι, εκός αμαλ πεδιγάδη βραι ορλ, οξορ Δε βλ. πρώτον μέν γάρ στέλεξε την ώραν αὐτης εἰκάζουσε, καὶ οὐδὲ τούτο ένι άλλα διά 7ου πλήθους τό φολυειδές και φοικίλου, των άρετων ύπογράφουσεν είτα καπνός έκ θυμεαμάθων, είς τήν είκόνα του κάλλες παραλαμβάνεται και ούδε ούτος άπλους, άλλά σμύρνη και λιβάνω συγκεκραμένος, ώς μίαν γενέσθαι τών άτμών την χάρεν. ὁ τοίνον μέλλων έπυτον άνατεθέναι τη του θεού Βεραπεία, ούκ άλλος ές αι λίβανος του Βεού Βυμιώμενος, τούτο γάρ τη του Βεού τιμη άφιδρωται, εί μή πρότερου νευρώσειε τά έπι της γης μέλη, ή γάρ σμύρνα πρός τον ένταφιασμόν των σωπατων οικείως έχει. ων γενομένων, καν είδος των κατ' άρειβν άρωμάτων έν τῷ κύκλφ τοῦ βίου, καθάπερ θυεία τενὶ λεκτυν-Βέντων του ήδυν έκεξνου κονεορτου, ου αναλαβών έν τῷ Κσθματι εύπνες γίνεται του μεμυρισμένου πνεύματος πλάρης γενόμενος.

'Ωριγένους.

Καλή λίαν ή ἀναβαίνεσα βίω και λόγω ψυχή, φυγούσα 7ὰ παρά τοῖς πολλοῖς άμαρτήματα, ἄπιρ ἐξ ἐρήμε λίγεται ἀναβαίIII. νειν τὸ δὲ τὸν δίπαιον εἶναι Χριστοῦ εὐωδίαν ἐν παντὶ Τόπω τοῖς σωζομένοις, τεθυμιαμένο νοεῖται ππραπλησίως στελέχεσε, παπνόν ήδὺν ἀναπέμπουσεν, εὐφραίνοντα τὰς τῶν μαπαρεζόντων ἀναπνοὰς.

Neikou.

Exalphie antione toic opages & south for any find lobpou authaire, nat de greding named leduplanten, nat det our -οπ Ιππ', υσυκάθιλ λακ ορυσύμης και λιβάνου, και κοκεορτών μυρεφού, ταύτα όξ πάντα συμαίνει την άναγώρησεν τών γηίνων ή γάρ ἀποσχομίνη τές πακίας ψυχή, και των φαύλων πράξεων άργιαν άγυσα, και τον των ζεζανίων σπορέα άρνησαμένη έν έρήμεν έστι , προκόπτουσα έν τοῖς άγαθοῖς Ιργοις δὶ , δρχεται άναβαίνειν άπό της έρημου ώς τελέχη καπνού τεθυμιαμένη, ως γάρ ο καπνός άρξάμενος άπό τος γης, σελεχούται δέ έπὶ τόν ἀίρα, όμως δέχεται ώς ρίζης της συμπεπνιγμένους τοίς hudoic ployder oran de extime narmoen i uling denteux beit the yas, Thus avayupet of this utper ourarausyrupers and araς σεχειούμενος εἰς έαυτὸν, ούτως ἡ τῶν γηίνων ἀναχωρούσα ψυχά, κάν προκόπτη έπε τὰ ουράνια, ου πρότερον μεθέσταται τελείως έπ' αὐτά, πρὶν ὁλοσχερῶς ἐκλίπε τὰ γὰίνα τὸ δὲ σμύρναν και λίβανον είναι την συναμεμεγμένην ευωδίαν τη στελίχη του καπνού, την νέκρωσιν του σώματος, και τον έξ έγκρατείας - ύποπιασμόν δηλοί, μεθ' ων προκόπεθσα εξυύρεζε τούς παραγύήγάνουτας και ὁ κονιορτός δὲ τῶν ἀρωμάτων, σύμφωνός ἐζειτῷ του πορύγματος νούματε και γκρ ούσος από τριβής τής παχείας γες, λεπτός επιπολάζει τῷ προσώπφ ταύτης αινούμενος δε τοξς των όδοιπορούντων ποσί μετέωρος αξρεται, πρός ύψος γωρών. άλλ' δάν αίρετεκή ψυχή ούσα τύχη, ή το καλόν δεά τε ποεούσα και το δι' έπυτον, κονιορτός έστι γάς, όλίγον ύψουμένη, και πάλιν εύχερως πρός του οίπεζου καταφερομένη τόπου, δεὰ τὴν πρός τὰ κάτω προσπάθειαν ἐὰν δὲ ἐκκλησιαςικῷ πίστει σκοπῷ της πρός το Βείον εύαρες ήσεως 76 άνω φυτόν έχνσα, κονιορτός

φρωνατική» εφωρικα και δίγιοο πρίσε βεση.

πος γιαριστικής εφωρικα και δίγιοος πρίσε βεση.

Αρε γιαριστε κοποδιωσες αριστα και φακεφασήτρος ' νεταθαγώς εξε και γιαριστε κοποδιωσες ' ποδεφού. 1 μεταθαγώς εξε και τους, φ λάν εψ κή ξεωια κγγα φεθήτελα ήμη εχοιστες τους αρίσες και αριστικής αρδας το πρασοδιώς κεταθαγείς εξε εφωριας χριστικής, και σες τρ προτοδιώς και σες εξε και σες τρ αριστικής και το προτοδιώς και αριστικής και το αριστικής και το εξε και το προτοβιας και και το εξε και το προτοβιας και το προτοβιας και το προτοβιας και το εξε και το προτοβιας και το προτοβιας και το εξε και το προτοβιας το προτοβιας και το προτο

Kupihhou.

Σμύρνα μέν, ότε συντέθωνται Χρισά δεὰ τοῦ λέψων. λίβανος δὲ, ότε συναναστάς αὐ/ῷ πεκοινώνηκε τῆς θεότυτος αὐτοῦ. καὶ οὐ μάνοις τούτοις ἡ ἐκκλησιαστική τεθυμαςται, λέγοι/ ἀνλά καὶ ποικίλοις γνώστος θεωρήμασιν. ὁ γὰρ ἄκρως διαιρών πὰι μέχρι τοῦ Τυχόντος λεπτώς ἐριυνῶν τὰ πράγματα, λέγοι/ ἀν μυροψός πῶς εἶναι, λεπτύνων καὶ εἰς κόνιν ἄγοιν κάντα τὰ δὲ καὶ ὁ μὰ κατὰ σάρκα βιοῦς, ἀλλὰ καθά πνεϋμα, μαδαμῶς παχυνθείς τὴν καρδίαν δὰ πάντων ποιτί Τῶν νῦν οῦτως ἐνομαζομένων κουνδείς τὴν καρδίαν Τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπόν σῶζον τῆς εὐωκουθείς τὰν καρδίαν Τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπόν σῶζον τῆς εὐωκουθείς τὰν καρδίαν Τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπόν σῶζον τῆς εὐωκουθείς τὰν καρδίαν Τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπόν σῶζον τῆς εὐωκουθείς τὰν καρδίαν Τὸ ποικίλον καὶ παντοδαπόν σῶζον τῆς εὐωδίας, ἐναδίας ἀκό πάντων ποτὶ ἐρήμου θεοῦ, ἀκὸ συναγωγῆς ἐθποικίδος τὰν καρδίαν Τὰ τοῦ θεοῦ.

'Ιδού ή κλίνη Σαλομών' έξηκοντα δυνατοί κύκλω αύτης από 7. δυνατών 'Ισραήλ' πάντες κατέχοντες βομφαίαν, δεδιδαγμένοι κό- 8. λεμον' άνηρ βομφαίαν αύτου έπὶ τὸν μυρόν αὐτου ἀπό Θάμβους ἐκ νυζέν. III.

Dayoc.

Κλίνην τό μνήμα Χριζού λέγει εξήποντα δυνατοί, τό πλήφροσύνης έγκράτειαν την δε τὰ ψευδή διακόπτουσαν δόγμαζα: απο τὰ σπερματικά, ξ τις έξτν ἐπὶ μπρών, διὰ τὴν τῆς σωαμοῦ γενομένου, ἐξεθαμβάθησαν καθ ἡν ἀνέστη ὡ Χριζός νώσμοῦ γενομένου, ἔξεθαμβάθησαν καθ ἡν ἀνέστη ὡ Χριζός σωσμοῦ γενομένου, ἔξεθαμβάθησαν ταθ κάστη ὡ Τὸς σωσμοῦ γενομένου, πρὸς τό μὲ θαμβείσθαι τὸ σκότος.

Ppayopiou.

· Μετά την έπε τῷ κάλλει μαρτυρίαν, οἱ φίλοι τοῦ νυμφέν, καὶ παρασκευασταί τοῦ άγίου βαλάμου, καὶ τῆς καβαράς νύμφης προμνής ορες, ὑποδειχνύθσιν κὐτή τῆς βασιλικής κλίνης τὸ κάλλος ώς μάλλον είς επιθυμίαν τον νύμφον άγάγοιεν, τος θείας τε και άγράντε μετ' αὐτοῦ συμβιώσεως. Ότι μέν οῦν ἐκ τὸς ἰζορίας ὁ ωερί τῆς αλίγης λόγος οὐα ἔστιν, εῦδηλον ἐκ τῶν σωματικώς περί του Σαλομώντος ίσορηθέντων, ου και τὰ βασίλεια καὶ τὰν τράπεζαν, καὶ τὰ λοιπά, ὁ λόγος ὑπέγραψεν ἀκριβώς. καινόν γάρ τι και παραλλαγμένου περί τζε κλίνης ούδευ είπευώς ε άνάγκη με παραμείναι τῷ γράμματι, άλλά δι' άκριβούς κασανούστως μελαβαλείν τον λόγου είς ανευματικήν Βεωρίαν, 7ές ύλικης έμφάσεως του νούν αποςήσαντες έσικε το βείον κάλλος. έν τω φοβερώ τὸ έράσμεον έχειν, ἀπό των έναντίων τῷ σωμαεική καγγει ζεπιλήπελολ, επειζή λαβ ή επιαγής επιλ απίπατοιλ έπεθυμία τοίς της σαρκός μίλεσεν έγκαθημένη, καθακέρ τε σύνταγμα λης ρικόν ένεδρεύει τόν νούν και αίχμάλωτον άγει, πρός τὸ ἐκυτῆς βούλημα συναρπάσασα, διὰ τοῦτο ἀκόλουθόν ές εν ἐκ tur ivantium the contacture diadicine 7on belon source givicaat ώς εί έκ ταύτης γίνεται λύσις και ανέσις και βλακώδης διά-Βεσις, έπει την έπε φοβόν τε και ακαταπλήκλου ανδρείαν, ύλην του βείου έρωτος γίνεσβαι του γάρ άνδρώδους βυμού του της ήδονώς λόγον καταπτοήσαντός τε καὶ φυγαδεύσαντος, ούτω τό καθαρόν της ψυχης άναφαίνεται κάλλος, μηθενί πάθει σωματιπής ἐπιθυμίας παταρρυπούμενον ούπουν άναγκαίως ή νυμφική του ΙΙΙ. βασιλέως αλίνη, τοις όπλιταις έν αύαλφ διαλαμβάνεται ών ή του πολεμείν έμωσειρία, και τό ωρόχειρον έχειν έπι του μαρού τήν ρομφαίαν, Βάμβος και έκπληξιν έμποιεί τοις σκοτεινοίς λογισμοίς 4 τοίς εν νυξί τε και σκοτομώνη τοίς εύθεσε τη καρδία λαχώσε και Τοξεύουσιν ότι γάρ άναιρετική των ρυπαρών ήδονών λογισμών έστιν, ή των περιεστοχισμένων τη κλίνη έξόπλησες, δύλου δυ γένοιτο διά 7ης ύπογραφής του λόγου πάντες γάρ δεδιδαγμένοι σόλεμον, άνδρ, και ή ρομφαία αύτου έπι τόν μηρόν αύτου. άληθώς γάρ είδότων έστίν, όπως άντιστρατεύεσθαι χρή τη σαρχί τε χαὶ τω αίματε έν τω τήν ρομφαίαν τῷ μηρῷ έχειν έφηρμοσμένην ὁ τοίνου τὰ τὸς σωφροσύνης ρομφαία διεζωςμένος, ούτος έστιν ό τη άφθάρτω κλίνη έράσμιος, είς των δυσατών Ίσροήλ, και του λόγου των έξήκοντα άξιος έπειδή δέ Ίσραήλ γίνεται άσας ο σωζόμενος, ήτοι νούς όρων τον Αιόν-STOR YED BLETOUGE TON SEON IN THE ENERGIES, MURING TE TROOFαγορία ταύλη κατονομάζονται ίδιον δὶ του τοιούλου, τό μηδενί των αίσθητηρίων πρός άμαρτίαν βλίπειν τούτυ χάριν μία αλίνη λέγεται γίνεσβαι του βασιλέως πάν το σωζόμενον δώδεπα γάρ των του Ισραήλ φυλών όντων, ένὸς μέν ἀφ' έπάςου μέρους λαμβανομένου του των άρεστερών πληρώματος είς πάν τε δε οπλίτας κατά του άριθμου των αίσθήσεων, του ένος τούτου μεριζομένου, αι δώθεκα φυλαί 7ου Ίσραήλ ποιούσιν ίξήποντα. οί τινες μία παράταξις, και ςρατός είς, και μία κλίνη, τούτίς ιν έχχλησία μία, και λαός, και νύμφη μία οί πάντες γενήσονται, ύψ' ένὶ ταξιάρχη καὶ ἐκκλησιαστή καὶ νυμφίο πρός ἐνός σώματος κοινωνίαν προσαρμοζόμενοι, διά των μαρών την ρομφαίαν προβαλλόμενοι είτ' ουν έκάς η αίσθήσει την πρόσφορον έκυτή ρομφαίαν είς κατάπληξεν των έναντίων λογεσμών προβαλλόμενοι. τοσούτοι τοίγον οἱ τὴν Βείαν ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐνδυσάμενοι κανοπλίαν, χυχλούντις Του βασιλίως την ίδιαν δηλονόΤι καρδίαν. έν ή άναπαύεται ό νυμοίος διά γάρ της κλίνης την άνάπαυσιν

ΗΙ. δελοξ, θυ οπλίται φυλάττουσεν εν ἀπαθεία και καθαρότητε ως εκθαμβείν τοὺς εν σκότω και νυξιν ἐπαρεάζοντας δαίμονας κλίνη δὲ ἄλλως ἐπίγνωσες θεοῦ, δε ἔς ἐπαναπαύεται τοῖς πρός αὐτόν εγγίζουσε.

Neikou.

Κλίνην εξουχε το πυριαπόν σώμα: έξύποντα θε δυνατούς, εξτέ τίς τὰς άγίας έρει δυμάμεις κύκλο του πυριακού άκθρώσου, καθά τό, προσήλθον και δειμεύνου αύτω. και τοξε άγγέλοις αύτου έντελεϊται περί σου: είτε τὰς των άγίων ψυχάς τὰς διὰ τό σεδιδιάχθαι τον κομείον τον κατά του έχθρου ουτως ωνομασμένας, ούχ άμάρτη του προσύκοντος οί τενες βομφαίαν έπὶ του μπρού κατέχρυσεν οί γάρ και το πρακτικόν λόγω κοσμάσαντες. καὶ τό παθετικόν λόγω νεκρώσαντες, ευλόγως κυκλούσε τόν βεσελέα τῷ έξηποντα δὲ ωροσαγορεύονται ἀριθμῷ, τέλεια τυνοδε πάντα γεγενημένος, και βεβηκότες εδραίως και παγίως κύβος γάρ καὶ τετράγωνος ἀριθμός , ὁ έξάκοντα , ἔσος πάσε σοῖς έαυτοῦ πάνnouse piperer nat analytorog, in riognous nives nat denaisms. प्रवा केंद्र प्रवा विद्यार्थिका , अवारे क्रिक्स्परिका विदे अवारे वैचंत्र अवारे क्रिक्सिक είκοσε συνεστώς, και Τούτων έχων το εξερμένου ωθημόν: δεά τούτο γάρ δυτές τοιρύτος και άπό δυνατών Ίσραξλ ίξελίγησαν ώς οθνατών θυνατώτερου τάχα δε και οι μόν προασπίζοντες τές έκκλησίας, και λόγφ και πράξεσεν ύπερμαχούντες τοῦ σώματος Χριτού , πύκλο είσι τος κλίνης του Σαλομών θεά μέν του άν-Βίς ασθαι τῷ λόγω τοῖς αίρετικοῖς , ἐν τὰ χειρὶ κατέχουτες ἡομφαίαν διά δε του σωφρόνως και έγκρατώς βιούν, έπι μερού τάν ρομφαίαν φορούντες διά τούς νυκτερινούς φόβους, άνχρ-γάρ φασι ρομοκία αύτου έπε τον μερον αυτου ώπο Αμμβους έν νυξέν ου μόνου γάρ τους φανερούς έχθρούς έβαλλου τοίς της άληθείας ελίγχοις, άλλά και τάς λαθραίες δεδοικότες έπορείας, διά τούς έν σκοτομένη τοζεύοντας, καὶ ἐν νυκτὶ έμενον ἐωλοφορούντες, τάς έφεθρείας των έπιβούλων ύφορώμενοι.

9. Φορείον έποίχσεν έαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλομών, ἀπὸ ξύλων τοῦ

Αιβάνου στύλους αὐτοῦ ἐποίασεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλετρν κử ΠI_{τ} τοῦ χρυσίον ἐπίβασες αὐτοῦ πορφύρα, ἐντὸς αὐτοῦ λι Ω όστρω τον ἀγάκην ἀπὸ Ω υγατέρων Ἱερουσαλήμ.

Ocopilou.

Σύλον του Λεβάνου, 'Ρούβ ή μωαβίτες, έξ οῦ Ἰεσσαί' φορείον τοίνου έστι τὸ σώμα τὸ χυριαχόν.

Tenyopiov.

Ότε μέν ούν έν πολλοϊς Σαλομών, εἰς τύπον τοῦ ἀλαθενοῦ βασιλέως παραλαμβάνεται, δάλον και τό περί του κυρίου μυς:been in exelum to aborgion grandicati, geg tot ach dobeion τοίνου κατασκευάς, ή στρί ώμων οίκονομία του κυρίου διασοpainerae nodurpónus yap ó Leós én rois áfloes eaureu yineraez nadic av inarec eye duvausce es nal atlag, outes in inare γενόμενος η έππος ευίνιος δεγόμενος έφ' έπυτου τον άγμβον άναβάτην ούγως ούν και ό τον θεον έπυτώ φέρων, φορείον άν είχότως του είρχνικού βασελίως όνομάζοιτος πολλαχού όλ πάλεν ό Λίβανος έν τὸ γραφὸ τὸν ἀντικειμένον ἐνδείκνυται δύχαιμιν: ὡς έν τω, συντρίψει χύριος τὰς χίθρους τοῦ Λιβάνυ, και λεπτυνεί αψτάς, παι τα έξης δελούντος του λόγει, ότι οψ μάνου τά έκφυέντα παρά τῆς ἀντικειμένης δυνάμεως κακά, άλλα και αψτό τό έρος, ή πρώτη του κακου ρίζα, το υποτρέφον των τοιούτων κίο ρων την ύλην είς το μή θυ σεριστήσεται. Οθπούν ήμεις ήμεν ποτέ του Λεβάνυ ξύλα, έως δυ έπείνω ώμεν έρεζωμένοι , θεά τε τού πονηρού βίθ και της των είδωλων άπάτης άλλ επιεθή έκειθεν ύπο της λογικής αξίνης έτμηθημεν, και έν τας του τεχνίτου χερσίν έγενόμεθα, φορείου έμας έαυτου έποίησε, μεταζουχειώσας του ξύλου την φύσεν, διά της παλεγγενεσίας είς άργύριου και χρυσίου, και είς εύανθη πορφύραν, και είς τας των Χαρισμάτων διανομός. Ε μέν γάρ βίδοται κατά του άφιόστολον λόγος σοφίας , άλλφ χαρίσμαθα προφυτείας , άλλφ δὲ άλλό τε των ένεργημάτων, πρός ὁ πέφυκέ τε καὶ δύναται έκαςος την χά-. οιν δέξασθαι. η οφθαγίνος του σώματος της ξυυλησίας γενόμενος

ΙΙΙ. \$ είς χείρας τασσόμενος, \$ άντι ποδός ύποστηρίζων ούτω καί is to rou populou naradnus, à mis tet guine, à di inibadet γίνεται , έτερος τό πρός τη πιφαλή μέρος , δ άνάπλιτου σησίν είαι τοίνου άργύριου μίν, οι ζύλοι του φορείου αι δε τούτων βάσεις, πορφύρας έκ χρυσία δε το άνακλιτου, έν ώ του πεφαλήν αύτου κλίνει ο νυμφίος, τοις δε τιμίσες λίθοις το ένδον απαν καταπεποίκιλται ούκουν ζύλυς μέν νουτέον, της έκκλησίας τούς στύλους: οξς άκριβώς άργύριον καθαρόν και πεπυρωμένου ό λόγος έστιν ὁ τῆς βασιλείας, ἐν τῷ ὑψηλῷ τῆς πολιτείας ἐπιβεβακώς εξαίρετον γάρ γνώρισμα τζε βασελείας ή πορφύρα νομίζεται, το αξ βλείτονεκου αφτών ξα ή την κεφαγήν αφτος κγίνες ό τό φορείου κατασκευάσας, το τών καθαρών δογμάτων χρυ-ชโดง ธัสรโง อัสน ติธิ ตัวสงจิ रह หลใ หอย่อยส ชก หลวิสอุดี สบายเชิ้มสะเ των ταιίων λίθων ένωραζζεται δεί ων άμκντων, αγάμη άμιδ the Sugarious Tepesakhu susicarae el de Boukoeré rec. 40ρείου μέν πάσαν λέγει την έπκλησίαν, καταμερίζει δε και τάς τών έντρητιών διαφοράς τίς πρόσωπα τινά του φορείυ τά μέλη, πολλάν καὶ σύτως εὐπολίαν ὁ λόγος έχει, ἐκάςῳ τάγματι τῶν κατά την ξακλησίαν Γεταγμένων, έφαρμόσαι του φορείν τὰ μέρη. 19ετο γάρ ο θεός έν τη εκκλησία, πρώτον άποστόλες, δεύτερον προ-कृषेरबड़ , सबरे रहे देहेंहर- केंद्र वैश्वे राज्य देगदार्थरकाम रहारेरकाम , राज्य अपनेद रहेम Tou popule natagnich guntehountan, ispiac nosignat, nat diδασπάλους, και την σομνήν παρθενίαν, Την έντος του φορείου τή καθαρότητε τών αύγών, οξόν τέσε λίθων αύγαζε έναςράπτουaus, nut gry the ton bion nuyabetatoe the use Irbonangh Βυγατέρας δείκνυσθαι , έν αξς ή του Βεού άγάπη ένεργός γίνεται. Naillou.

Τό φορείου, σκεύος βρόνφ παραπλήσεου δεχόμενου τόυ καβεζόμενου τούτο δε τάχα ὁ Παύλος έστε τὸ σκεύος τῆς ἐκλογῦς: καὶ γὰρ βρόνου αὐτὸυ καλεί ἡ σοφία λέγυσα ἀλλαχοῦ: συμρωυ δε ἀφωρίσβη, διὰ τὸ κλῆβος τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν πε-

ριστάσεων ή και διά το κούφοις ποσί περιδράμειν την οίκου- ΠΙ. μένην τη σπουδή του πηρύγματος. Φορείον ούν έστιν ούτος, τόν μέν νουν έχων άνάκλελον χρύστου, έφ' ου άνκιπαύτται ό νυμφίος τόν δε λόγον στύλους άργυρίου τῷ γὰρ ἐποστολικῷ λόγω τηρίζεται το κάρυγμα το έκκλησιατικόν. Στύλοι ούν οἱ λόyet, dir to identor and austalierer appripter de dia to denation neil aneutlemann ton annuatoron, neil i fuibaute ge tonτων ές Επορφύρας οι γάρ διά των τούτου λόγων όδιψοντες είς βασιλείαν φθάνεσεν ούρανών, τῷ ἀξιώματε ἐπεβαίνοντες ὡς πορφύρα, και λέγοντες μετά του Παύλου, έμων δε το πολίτευμα έν ούρανο ύπάργει και το έντος αύτου λιθόςρωτον, ή τιμία των abeten und undig fo amojohten Beiebearg, al oran ben Behebles έτιν ο Χριστός, ως λίθους τιμίους τούτω έποικοδομεί. όταν θέ βάσες τω του φορείν εδάφει ψηφολογή, ποικίλην και εύαν βεστάτην τοίς βασελικοίς ποσέ κατασκιυάζει την έφιβασεν και τοίς πολιθευομένοις κατά την άποςολικήν παράδοσιν, εύμαρη και λείαν την προκοπήν έργαζόμενος ή τάχα και το άνεπίφαντου και άτράyedon dylof. the yes tou fraction wolterian apopular close Boulerau aler unt den rou errog eineln, to adquorieuron ediλωσε της άρετης και άγάκην δι συγκατασκευάσθαι φησί Τή του Αοδείου καιασκερβ. Χουδί λαβ ιαητώς ορομι ιση γοικιση αδετων όφελος άπο ξύλων δε του Δεβάνου ές ετό φορείου έκ των κατά σάρκα συγγενών αύτου έσραμλιτών τούτους γάρ ὁ Λίβανος σεμαίνει. Φορεζον Σαλομών, οί άγιοι έν οίς Χριστός άναπαύεται- ξύλα δὲ Λιβάνου οἱ ἀπό Ἰσραήλ τροπικώς ἀλλ' όταν μέν συντρίβει πύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου καὶ λεπτύνει αὐτάς ώς του μόσχου του. Αββανου, περί των μή τηρησάντων λάyer the Brouthern to & natequiredInour nepl de nat Houlag, ě dì Λίβανος σύν τοῖς ὑψηλοῖς πεσείται· όταν δὲ διὰ τὴν τοῦ ναού κατασκευήν λέγει τῷ Χειράμ ὁ Σαλομών, καὶ νύν έντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα τοῦ Λιβάνου, περί τῶν ἀναφερομένων ό λόγος έπε την πνευματικήν έκ λίθων ζώντων οίκοδομήν, τοξς

Kupikkou.

Η πνευματική δε συνάφεια νοείσθω χρυσίου, ή τιμία και Σείαν και την κατά την έρημον γάρ κιβωτόν έσωθεν και έξωθεν, σειαν υπείληφεν εἰς ἐμφάνειαν της βείας ἐνώσεως ἐπιβαίνει δὲ πορφύρα τῷ πλήβει τῶν εἰς βασιλείαν κληθέντων ἐπ' ἀν δὲ τις πιστεύση, δέχεται τῆ παρδία Κριστόν, ὅς ἐστε τίμιος μαρποίπται τῆς Ἰερουσαλήμ δεὰ μόνην ἀγάπην οὐτω γὰρ ἀγάπηποίπται τῆς Ἰερουσαλήμ δεὰ μόνην ἀγάπην οὐτω γὰρ ἀγάπηποίν ὁ βεός τὸν κόσμον, ώστε τὸν μονογενῆ αὐτοῦ ἀπίσθειλεν κίδν ἐνω πῶς ὁ πιςτύων εῖς αὐτόν μὴ ἀποληται ἀλλ' ἔχη ζωήν πίδνεον.

11. - Έξελθετε παὶ έδετε θυγατέρες Σοὰν ἐν τῷ βασελεῖ Σαλομῶν, ἐν τῷ στεφάνῳ ῷ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μάτης αὐΤοῦ ἐν
ἡμέρα νυμφούσεως αὐτοῦ παὶ ἐν ἡμέρα εὐφροσύνης παρδίας αὐτοῦ.
Κυρίλλου.

Έξ έθνων έπηλησία φασί το Εξέλθοτε και ίδετε ήμέραν δε νυμφεύσεως, την ήμέραν του πάθας καλεί καθ ήν ένυμφεύσατο την έπηλησίαν δεά του αίματος αύτου.

Davoc.

Έξειθετε, φησε, της κακίως του νόμε εδετε Χρισόν και τόν έξ άκανθών στέρανον όν επέθεκεν αύτη ή συναγωγή, έξ ής τό κατά σάρκα Χρισός πμέρα μία έπεθύμησα τό πάσχα τουτο φαγείν μεθ' ύμων.

Γρηγορίου.

III.

· Hoorpomby & horos outos aspisase apper the Augustions 'Iteugaldu napa vie vousne vas gapunde iheldele, al gerte votis-To by and the succeptions durant bug more; spole, by the onnhaige-Tou Ble suggisted; ifil here the aponalumpation the que sems, and Edere to Saumaston Stame, Zean Sugaripes yenomeναι, ώτε από σκοπιάς ύψηλης, ούτω γώρ ο Σιών έρμηνεύεται, dungana arkanaan cennungopounta tor numplon ceganos de αύτω ή έπελησία γένεται, διά των έμφύχων λίθων την πεφαλήν έν πύπλο διαλαμβάνουσα: στεφανηπλόπος , δέ του τοιούτου, στεpievou à chyang agle he eles dydane, site parten els dépos, ούχ' άμαρθήσεται. Βεός γάρ έχεν άγάπη κατά την Ιωάννυ φωvipo" opoden de dempeper bert Beou benognenen gure gup appen , ούτε βήλυ 73 βείου ετώς γάρ όσταν ουδέ ήμιο τοίς άνβρώποις τούτο είς το δαρνεκές παραμένη, άλλ' όταν έν Χριστώ έν πάντες γενόμεθα, τὰ σημεία της διαφοράς ταύτης μετά όλυ του παλαιού άνθρώπε συνεκδυόμεθα: κάν τῷ εὐαγγελίω ὁ πατὰρ λίγεται ποιείν τῷ υἰῷ τοὺς γάμους καὶ ὁ προφήτης φησίν, ὅτε Εθακας έπε την κεφαλήν αύθου στέρκνον ένταυθα δε παρά της μητρός φησ), έπετεθείσθας τῷ νυμφίω τόν ζάρανον έπεί ουν είς ... έστεν ο γάμος και μέα ή νύμφη, καὶ παρ' ένος ἐπεβάλλεται τῷ νυμφίω ζέφανος, ούδεν διαφέρει ή θέον Ωτού του μονογενή λίγεεν θεόν, δι υιόν της αγάπης αυτού μεᾶς ούσης καθ' έκάτερον δυομα της υυμφοστολούσης αυτύν έπλ τη ήμετέρα συνοικήσει δυνάμεως, ένευφραίνεσβαι δε τούτω τω στεράνω λέγει αύ-Τόν ή νύμφη τώ νυμφεκώ κόσμο έναγαλλόμενου χάριτι γάρ ώς άληθώς σύνοικου έπυτου την έκκλησίαυ ποιησάμενος , ταϊς άρεταϊς δεαπρεπόντων έν αύτη στεφανούμενος εύφραίνεται.

Neilon

Τίς μεν ο ταυτα λέγων, άδυλον έσως δε οι του νυμφεν φίλοι αλλη ός έν ή, τους άπο έθνων απλεί. Σιών γάρ έστεν ή τούτων μέτειρ ή του του Χριτού νόμον βλατήσασα: ὁ μέν γάρ ΙΠ. πρότερος νόμος , από Σινα , ό δὲ δεύτερος από Σιών ἐπειδή τοίpur is onotee and onest Inskrou incipro th City, neodnesteται αύλους τάγα ὁ ταύτα είρηκως προφήτης λέγων ὁ λαός ὁ nuligervog in andree ifilbere unt lorer ei de, imeniger Inuμάζων το τολμημα: έν τῷ στεφάνο ῷ ἐςεφάνωσεν αὐτον ἡ μήτήρ αύτου έν ήμερα νυμφεύσεως αύτου, ήμερα όξ νυμφεύσεως του Χρισού, και δμέρα εύφροσύνης παρδίας αύτου ήν, ή του σαυρού ήμέρα, ἐν ή τὰν ἐξ ἐθνών ἐκκλησίαν ὡς νύμφην έλαβε μεβιαβατευμένην αύτῷ δεὰ τῶν προφητῶν ὁρῶν οὖν τὰν πολλάκες εύπργετημέναν συναγωγήν ο προφήτης, ού δικαίας άμοιβάς άποδιδούσαν τῷ Χριςῷ, ἀλλ' ἀκάνβινον ἐπιθείσα στέφανον τῷ κε⊷ φαλή, έκκλητζόμενος έπι τῷ τοιούτων παρανομήματι φησίν έξέλ-Sere uni l'ocre és que baselel Ludopais, és que granique d'ésteφάνωσεν αὐτόν ή μητήρ αὐτοῦ- μητέρα δε αὐτήν λέγει Χρισοῦ, dareidi ih inciver nalayerai nai të yeveadoyia nai të natu sapna sixoveula.

CAP. IV.

 'Ιδού εἴ καλὰ ἡ πλησίον μου , ἐδού εἴ καλὰ εἰ ὀφθαλμοὶ σφ περιστεραὶ , ἐκτός τῆς σιωπήσεως σου.

Ipnyopiou.

Αικ τές προτροπές των προειραμένων έδείν τον νυμφίον ζε
Βρωπίαν ὁ λόγος ἀποδεξάμενος, ότι κατὰ μίμησεν τοῦ δεσπά
του φιλανθρωπίαν, καὶ ἐγκελεύσασθαι ταῖς λοιπαῖς ψυχαῖς κα
συγκρίσεως τὲ καὶ ὁμοιώσεως Χαριζόμενος τὸ ἐγκώμιον. καλὰ οῦν

ρῶν τῷ λόγῳ τοῖς καθ' ἐκαστον μέλεσιν. ἔδιον ἐκάστῳ μέλει διὰ

εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
συγκρίσεως πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσασθαι τὰν αὐ
εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ μιμήσας τὰν αὐκοι

εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖν τοῦ ἐκάστὸ μέλει καὶ

εγγίσασα. πλησίον δὲ αὐτὴν καλεῖν τοῦ ἐκάστὸ μέλει τὸ καλεῖν τοῦ ἐκάστὸ μέλει τὸ καλεῖν τὸ καλεῖν τὸ καλεῖν τοῦ ἐκαστὸ μέλει τὸ καλεῖν τὸ καλεῖν

φανηφορούντα. διά δε της έπαναλήψεως του έπαίνε το άψευς ον ΙV. της μαρτυρίας ένδείκνυται έν γάρ τη δεπλή μαρτυρία βεβαιούσθαι την άλήθειαν ο θείος αποφαίνεται λόγος, έπειδή δε έν σώμα ή έχχλησία, ἐν δὲ τῷ ἐνὶ σώματι μέλη πολλά, οὐ τὴν αὐτὴν έχοντα πράξεν, τούτη χάρεν ο απρεβάς του πάλλυς δοπεμαζάς, των άρεσάντων αύτω μελών έξ όλου του σώματος, έδιον τε καί πρόσφορου έκάστου woitlitut Tou Enaivou. Epyetat de and tou όφθαλμών ούτοι δ' άν είεν, οίου ὁ Σαμουήλ, ὁ βλίστων γάρ όνομάζετο και ό Ίεζεκιβλ, ό σκοπεύειν ύπο θεού τεταγμένος έπι τη των φυλασσομένων παρ' αύτού σωτηρία και Μιχαίας ό όρων, και Μωσός ό Βεώμενος, και διά τούτο Βεός ώνομασμένος δοθαλμοί πάντες έπείνοι εί είς όδηγίαν του λαού τεταγμένος, οξ και όρωντες ώνομάζοντο, και κύν όξ οι τός έκκλησίας προεστώτες, οί του αὐτου έκείνοις τρόπου ἐπέχουτες, καὶ πρός τό φως της άληθείας τό λοιπόν σώμα καθοθηγούντες περιτεραί δέ, φησίν, είτυν πνευματικοί και πρός ούδεν βλέποντες ύλικόν 🕏 και την ακεραιότητα διά τούτων ηνίξατο. Ἡ δυάς των όφΩαλμών έπαινείται ώς αν ο λόγος γένοιτο εν επαίνω ο ανθρωπος ό φαινόμενός τε και νοούμενος. διά γάρ τούτο φησίν, έπτός της σιωπόσεως συ του γάρ άγαθου βίου, τό μέν άνθρώποις πρόδαλου, 76 δε μόνο Βεώ μαρτυρεί τοίνου 6 τα κρυπτά βλέπων, πλέον είναι του όρωμένου τό σιωπώμενον.

Neilou.

Έπτός της σιωπήσεως προσίθηκε τὰ γὰρ πνευματικά βεωροῦσα, μάλλον ὰν ῆς καλή και λέγουσα αὐτά σιωπώσα εἰ ἐξ ἡμισείας εἶ καλή, τὰ πρός ὡφέλειαν τῶν πολλῶν ἡσυχάζουσα, καλόν, ὅταν ἡ πρόβεσις ῥέπη ἐπὶ τὸ φιλόδοξον λόγον ἐἐ τοὺς ἀκούοντας οἰκοῦσιεῖν δυνάμενον, οὐχ ἡσυχας ἐον κρός ὅπαινον οὐ δεόντως ὁ τοῦ λέγοντος βλέπη σκοπός.

Kupikkou.

'Η σιωσή αύτης σημαίνει την είς άπαν ύσακοην κατά τό , σιώπα και άκουε 'Ισραή). Τοίχωμά σου ώς αγέλαι των αίγων, αλ ανέβησαν από τος Ταλαάδ.

Tonyopiou.

Δικ τούτων την ενάρεζου πολιτείαν έν έπαίνω ποιείζται ο λόγος: ἀιά γάρ τῶν ἀναισθήτων τριχών, τήν ωρός τὰ κοσμικά έργα άναισθησίαν των την πνευματικήν έργασίαν μετιόντων τοῦ βίου πεποτομένων τρίχωμα γάρ, το άντι περιβολαίου δεδομένον ταίς γυναιξί κατά τον απόςολον αίδώς τε καί σωφροσύνο θοείται μετά Τλς έν αθσμώ νεκρώσεως, άναίσθηΤον γάρ ή θρίξ, διά οδέ του πλεονεκτέματος των τριχών, αγέλαις αίγων παραβάλλεσθαι ταϊς άπο 7ου Γαλαάδ άνακαλυφθείσαις ούτω χρή στοχάζεσθαι, ότι ώσωερ τὰ ξύλα του Λιβάνου, είς χρυσόν τε καί πορφύραν μεταποιήσας, φορείον έαυτώ ο βασιλεύς κατεσκεύασεν, εύτως σίδεν ὁ ποιμήν ὁ καλός, αίγων ἀγέλας παραλαβών, είς σοίμνια μεταβαλείν τὰ αἰσόλια του δρους Γαλαάδ άλλοφύλου ε δρες δνομα τουτο, του Τάν τοιαύτην χάριν άνακαλύπτοντος, ώστε τους έξ έθνων τω καλώ ωσιμένε ακολουθήσαντας, είς τό τρίχωμα συντελέσαι του της νύμφης κάλλους. Βι' ών σωφροσύνη τε και αίδως, και έγκράτεια, και ή του σώματος νέκρωσις διασημαίνεται. Ε τάχα συμβάλλεται τι πρός την των αίγων θεωplay , καὶ ὁ 'Hìtag τῷ θρει τῷ Γαλαὰδ ἐμφιλοσοφήσας χρόνον πολύν, ές μάλιςα του κατ' έγκράτειαν καθηγέσατο βίου αύχμηρός το είδος, λάσιος την τρίχα, δέρματι αίγος σπεπαζόμενος. πάντες οὖν οἱ κατ' ἐκεῖνον τὸν ἐκυτῶν κατορθοῦντες βίον, κό∸ σμος γίνονται τής επκλησίας, αγεληδόν κατά τόν νύν έπικρατούντα τός φιλοσοφίας τύσον, πάν άρεταν μετ' άλλάλων έμπονούντες το δε έπ του Γαλαάδ τας τοιαύτας άποπαλυφθήναι άγελως, μείζουα του Βαύματος την ύπερβολήν έχει. ότι έκ του έθνιπου βίου γέγονεν έμεν, ή πρός την κατά θεόν φελοσοφίαν μετάβασις: ού γάρ Σιών δρος τὸ άγιον αύτοῦ τῆς τοιαύλης κάθηγήσατο πολιτείας, άλλά τό τοίς είδώλοις άναπείμενον έθνος είς τοσαύτην ήλθε του βίου μεταβολάν, ώσε ποσμήσας την πεφαλάν της νύμφης τους κατ' αρετήν πλημμελήμασιν.

Neilou.

IV.

'Ως μέν πρός το ρητόν, ουθέν έχει ποινόν ή φύγκρισις τί γάρ δμοιου τρίχωμα και άγέλαι αίγων; ώς δε πατρός την ένvocan, moddy ter eath & anaponies elte who buyy eate telein πρός ήν ταύτα είρηται, είτε ή ένδοζος έπκλησία, έχει τενά άπαdustar à Isapia the differe nat yap the teleiae fuyèe tà oioνεί ἀποβλήματα και περιττά, ἄ τινα έστι τὰ διὰ τοῦ σώματος ξπετελούμενα γρειώδη πράγματα , έπειδή καθηκόντως γίνεται , καί μετά του πρέποντος πόσμου, άγελη αίγων όμοιουται συντεταγμένη και εύ σεφραγμένη και ούδεν έγούση διατετμημένου, διά τὸ έχεσθαι του της φύσεως ορθού λόγε, και ήγεμονεύεσθαι ύπ αὐτοῦ δεόντως. όταν γὰρ τὸ κεχυμένον τῆς ἀσώτου τρυφής εἰς το χρειώδες και άναγκαϊου στέληται, έσται άγέλη αίγων το λεγόμενον τρίχωμα παραπλήσιον τὰ τοίνυν σωματικά, ἐν μέν τοῖς άθεαφόροις άθεάφορα, εν δε τοῖς έπαμελες έροις σπαθαία και χρήome the of h tendrois istl mode by liveral rates, relyman αύτης είσιν οι μετανοούντες έωι τοίς άμαρλήμασι. διό και άγέλη αίγων, άλλ' ού προβάλων, παραβάλλονται άπτααλύφθησαν δί άπό του Γαλαάδ του μετοικήσαντος άπο των 'Ικδαίων έπι 7ά έθνη λόγυ Γαλαάδ γάρ μετοικία μαρτυρίας έρμηνεύεται ότε μέν γάρ τω loudaixu theyer three butte hade ar nat πρόβατα της κλυpovoping ps , excises he is paplupin ore de the Ling hade exeλέζατο έαυτώ, τούτω γέγονε μαρτύριον, μετοικήσαν απ' εκείνων έπὶ τούτου.

'Οδόντες σου ώς άγέλαι των πεκαρμένων αι άνέβησαν άσιό 2. τοῦ λουτροῦ· αὶ πάσαι διδυμεύουσαι , παὶ άτεκνοῦσα οὐκ έζεν ἐν. αὐταῖς.

Tenyapiou.

τήν τροφήν τοις σωματική Ικορήνατα , και οίον καταγιαίνει φομερ Τον Χειγεων τα ελκώμια, και εξ3, ούτω πεδι Χειγων, πρωτον λαρ Πρωτον γελει κεδι ορφητικό, και τοτε γελει κεδι αυτών.

Naikou.

'Ομοίως και τούτο . κατά 7μν λίξεν άδιανόμτον πρός δι διάνοιαν γέγραπται περί ψεκτών όδοντων, όδοντας άμαρτωλών συνέτρεψας, και έκες ές αι ό βρυγμός των όδόντων περί δε έπαινετών, όδόντες αύτου γάλα, και τό παρόν έπτον τάχα δ' άν είεν δυνάμεις ψυχής, δε' ών προτρέφεζαι λόγφ αύτη, την δεάπρισεν του λόγου πεπιστευμέναι και λεπτοποιούσαι, και οίονεί μυρικιζόμεναι , τον τέως αθρυμερές ερον διά της άκοης παραθεχ-Sirta doror ourtelboreat de outot of odorets, orar aipelings διδασκαλίας φάγωσιν δμφακας ώμοδιάσαντες γάρ, άχρης οι γίνονται τό λεάναι την άληβή τροφήν άγελη ούν πεκαρμένων όμοιοξ τούς οδόντας της νύμφης. διά τό μηθέν έχειν τοιούτον, οίον οί abosebonegnor einon ogganet ann garben, appu net uebierbeganer πάντα ρύπον διά τὸ λουτρόν, καὶ περίτζωμα διά τὴν κουράν. διδυμεύουσε δε ούτοι οι όδόντες, όταν και πρός τον ωαρόντα βίου χρήσεμα σχέπτονται, καὶ πρός του μέλλουτα τη πρός τὰ νενοημένα διδυμοτοκία, την αύτων έργων προςιθέντες εύτεκνίανάτεκνούσα γάρ ούκ έςτν έν αύταξς άντι τού ςτίρα καλών πράhem nat ayones ougs him git, nat of in th tunydata ge noutenπεκπρημίνων παραπλήσιοι οὶ διδυμεύουσεν έπεὶ δὲ οῦκ ἔτι εἰσὶ
τοῦς καταλλήλοις ἐκάστῳ αἰῶνε, τῷ τε παρόντε καὶ ἀκρος κτινον
ἀλλὰ καρποφόρον τὰν τῶν ἐναρέτων ἔργων ἐσχακότες μὰτραν, καὶ
τῶς τοῦ λατροῦ δὲ ἀναβάσεως, εἰσὶ διδυμεύουλες, οῦκ ἄτικνον
τὰς τοῦ λατροῦ δὲ ἀναβάσεως, εἰσὶ διδυμεύουλες, οῦκ ἄτικνον
τὰι διὰ δὲ τὸ ποῦφον καὶ ἀμέριμινον ἐσχακότες μὰτραν, καὶ
τὰς ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ καρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ καρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ καρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία, καὶ τὰν τροφὰν παντὶ παρασέμΤες ἐν λόγω καὶ διδασκαλία καὶ διδασκανικού και το και ἀναρασέμου καὶ ἐνερικοῦν τοῦν και τὰν και ἀναρασείμου και τοῦν και τοῦν και τοῦν και τοῦν και ἀντροφον τοῦν και τοῦν

'Πρεγένους.

Διδυμεύνσαι δε άλλως, διά το διττόν της νουσίως Τύς τερυτής και πνευμαΤικής.

Pilayoc

Ή ότι μόναι κατελθούσαι είς το ύδωρ 7ο μυς εκόν σύν άγίφ άνίβησαν πνεύματι.

'Ως σπαρτίου πόπκενου χείλη σου , και ή λαλεά σου ώραζα. 3. Γρηγορίου.

σετύσης Τυ τη παρδία σε δτι ό Αιός αὐτόν ηγειρέν ἐκ νεκρών ,
 σωθέση.

Neikou.

καί ή λαλιά δὲ τούτων ώραϊα, πολύ μετὰ τοῦ ώφελίμου και τὸ πέρπνον ἔχουσα.

Χείλη πολλάκις τὸν λόγον ὁνομάζει ἡ γραφή ὡς τὸ, ἔξολοβρεύσαι κύριος πάντα 7ὰ χείλη τὰ δόλια. καὶ ἔξεχύθη ἡ χάρεις ὁν χείλισί σου· εῖτε οὖν ἡ τελεία ψυχή, εῖτε οἱ ἐν τὴ ἐκρατιὰ δυνάμενον, ὡς μηκέτι τὸν ἄπαξ ἀκούοντα ἀναχωρεῖν κὰρακὰν τοῦ σεσμεῖν, κόκκινον δὶ διὰ τὸ ζωτικὸν τὸς τούτων δυνάμεως κλησιὰ διδάσκαλοι, ὅταν ζώντα τὸν λόγον ἔχωσι καὶ δεσμεῖν τὸν κλησιὰ διδάσκαλοι, ὅταν ζώντα τὸν λόγον ἔχωσι καὶ δεσμεῖν τὸν κλησιὰ διδάσκαλοι, ὅταν ζώντα τὸν λόγον ἔχωσι καὶ δεσμεῖν τὸν ἀκρυσιὰ δινάμενος τὸν Καρια τὸς τούτων δινάμεως κὰροιτὰν τὸς τούτων δινάμεως κὰροιτὰν τὸς ἐκρικον τὰς Καρια τὰς Καρίλη σπαρίὶσν μὲν διά δια κὰροιτὰν τὸς τούτων δικάμενος τὸν δια καρία καὶ τὸ δισμεῖν τὸς τὸς ἐκρικον τὰς καρία καὶ τὸ δια καρία καὶ τὸς καρίας καὶ ἐκρικον τὰς καρίας καὶ ἀκρικον τὰς καρίας και ἀκρικον τὰς καρίας καὶ ἀκρικον τὰς καρίας και καρίας

'Apryivous.

"Ηγουν έστω διάπυρος ή τοῦ λόγου παρασκευή ώς κερδέσαι τὸν ἀκροατήν δυναμένη, ή και τὸ ἔναιμον και ζωτικόν δηλοί τῶν διὰ τοῦ χείλους ἐξιόντων ρημάτων, οίωνει βαπτομένων ἐν τὴ ἀληθοή πόσει τοῦ αίματος τοῦ Χριστοῦ.

'Ως λέπυρος της ρόσε μήλου σου έπτος σεωπήσεώς σου. Γρηγορίου.

κατορθουμένων & μόνο καθοράται το είς τὰ κρύφια βλέωσντι: ΙΥ. διὰ τοῦτο φησίν έκτὸς τζε σιωπήσιώς σου.

Nelkou.

Επί μέν τῆς ψυχής, τὸ αὐστορὸν τού βίου καὶ τοῖς πά-Βεσεν απρόσετον, μάλον έςε παρειάς λεπύρω βόας διά την στυφότητα παραπλήσιου τούλω γάρ μάλιζα τῷ μέρει πρίνεται ή κατάστασις, του μέν σώφρονος σχυβρωπάζουσα, καὶ τοῖς ἀκολάστοις όφθαλμοϊς τῷ ἀμιιδεί σχήματι, τὸ ἄγευστον σημαίνουσα रतेंद्र वर्ष्माचदः रुव्य क्षेत्रे वेश्वसार प्रथमां भव्यक्तारं भव्यक्तारं व्यवसार स्था सा-Χαγααίτελε και γρ.Χλους μδοακαγορίτελε αφύρουμεν φόιμαγίτορε, και τό τζε ήδουξε αύτοις πάθος εύαγγελιζομένη 7ή φαιδρότητε έπέ οε της έπκλησίας το των παρθενευόντων τάγμα και άσκουμένων την σεμνότητα, αύχμηρολέραν και δυσέντευκλου τοϊς αίρετικοῖς ερασταίς δεικουόντων την όψεν της νύμφης, και ουδέν έχουσα τη έκείνων γεύσει εδώδιμον. λέπυρον γάρ ρόας, τούς μέν έξωθεν γενομένθη άποσοβεί , άποτρόπαιον έχου τη γεύσει ποιότητα κρύειτει δε του έσω καρειόν ασφαλώς. λαώδης δε και παραπλήσιος πανηγύρει πλέβους άγάπη συνδεδεμένου, ό της ρόας καρπός οὐ μόνον έρχει χραταιώ τῷ ἔξω φλοιώ ορθρούμενος, άλλὰ καὶ ὑμέσε γεωτοίς είς διάφορα διηρομένος συζήματα, και μιμούμενος τά τάγματα τές έχκλησιαστικής άκολούθου τάξιως τοσούτου διηρημένα, όσον μή συνεκχείσθαι τον έκκλησία πρίποντα κόσμον, και γαώ βεος καβάκοροαν καιασιασια δογκιιεσβαι. αξιώπασια άρετης και λειτουργίαις ίερατικαίς οίκονομικώς μεριζόμενα, καί ού πεχωρισμένα διαθέσει, άλλ' άγάπη συνδεδεμένα. παὶ έντὸς δὲ Τάς σεωπήσεως τοιαύτη έστεν ή παρειά τῶς νύμφης, πολύ τὸ σεμυόν μετά αὐσληράς κατέχουσα της καταστολής.

Ωρεγένους.

Προστίθησε τῷ τᾶς σωφροσύνης ἐπαίνῳ, τόν ἀπό τᾶς σεωπᾶς. ἐπεσταμένης τῆς νύμφης καιρούς λαλιᾶς ώραίας καὶ ἐπαινουμένης σεγᾶς- καὶ ἐπεὶ πεστός πνοβ κρύπτει πράγματα καὶ ἁ καικαιρούς ἀποταμένης τὰς θέωρἡματα τοὺς οἰονεὶ κόκκους

- ΙΛ. τὰς ῥόας ἐναζος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι σεσωματοποιαμένον ἐν τῷ κώμανος ῥόας ὑπὸ 7ὸ λέπυρον αὐτῆς.
- 4. 'Ως πύργος Δαβίδ τράχηλός σου, ὁ ψκοδομημένος ἐν Θαλσιώβ' χίλιοι Βυριοὶ κρέμανται ἐσ' αὐτὸν σάσαι βολίδες τῶν δυναζῶν.

Γρηγορίου.

Έχ Τούτων μανθάνομεν ότι τὰ παρά των άγίων γινόμενα, τύρος τίς και διδασκαλία των είς άρετην κατορθουμένων έγίνοντο: οίον οἱ γάμοι, δι' ων την των άρετων συνοίκησιν ήμίν δι' αίνεγμάτων ὑποτίθενται ἡ ἀποικία, και γάρ τοῦ ἐναρέτου - βίε τον οίπισμόν υποβάλλει αι των οίποδομημάτων πατασπευαι, την γάρ δι' άρετης οίποδομουμένην έπιμέλειαν ποιείσβαι διακιλεύεται ό καθά των άλλοφύλων πόλεμος, διδάσκων κατά της άδικίας ήμας ανδρίζεσθαι, ούτω τοίνου και ο παρά του Δαβίδ περφανός πύργος, έν 🦸 τὰ ἀκροθήνια των λαφύρων ἀνέθηκε, πρός την προκοπήν της έκκλησίας βλέπει. διά Τούτου παρεμφαίνων Asloug τινάς είναι τούς έν τῷ λαῷ τόν τραχήλου τόπον έχοντας διδασκάλους, οι τινες την άληβινην πιφαλήν του Χρισίον βαστάζοιου έφ' έκυτών έχοντες και την Βρεωτικήν ένέργειαν, φημε δή την διδασκαλίαν δε ής τω σώματε της έκκλησέας συντηρείται ή δύναμις: δεκτικοί τι του πνιύματος ύντις, του 74ν καρδίαν συροειδή σοιούντος και έκθερμαίνοντος, και διά 7ής εὐήχου φωνές ὑπηρετούντες τῷ λόγω, καὶ τὴν ἐναρμόνεον τῶν σπονδύλων Βέσεν, διά του συνδέσμε της είρηνης φέρεσθαι, καί άνορβούμενου πάλεν έν τῷ τὰ άνω φρονείν, και πρός τὰ πλάλια πεταστερφήτελου ερχοιρες, ερ & σας ποικίγας του φιαβογορ μεβοδίας έχχλίνειν και άσφαλίζεσβαι δειχνύντες, οίος ήν και ό μακάριος Παύλος, ός τό δνομα τού Χριστού έβάστασε, σκεύος έκλογής γενόμενος, και εὐήχω άρτηρία κυρύττων τό εὐαγγέλιον, καί τὸν Χριστόν έχων λαλούντα τε καὶ φθεγγόμενον ὁ τοιούτος οψη τράχηλος, δυτως παρά του Δαβίδ ώποδόμηται νότι δέ

ειά του Δαβίο, τον του βασιλίως πατέρα, έν περιόωτω τινί ΙΥ. τόπω καὶ ὑψηλών τοῦτο γάρ το Θαλπεώθι ός έξ άρχης του άν-Βρωπου κατεσκεύασεν είναι πύργου και ούχι σύμπτωμα: και διά τες χάριτος αύτου πάλιν ώχοδόμησεν, άσφαλισάμενος τοίς πολλοίς Βυριοίς, και ταίς βολίσι των συνατών, ού κειμένοις έπλ yas, alla dementors aparaminors, of reves even apprehend uponραί, ώς μηκέτε των πολεμίων έφόδοις έπίβελου γίνεσθαι, άλλά και φόβον ταύταις Ιμποιείν, του μηθέ την άρχην έγχειρήσαι καaugbairega. Lo ge Afriest" eft gagergen urugnet yanbuneaut. ennet δε νούσεις, οίς πέφυχεν ούτος ο τράχηλος, τὰς πρακτεκάς τε καὶ ἐνεργητικάς σπονδάς, δι' ών οί βραχίονες έμών την σωτηρίαν αὐτών κατεργάζονται: όλαν τοίνυν τίς βασιλίως μέν πύργος η, έπι όλ τζε ύψηλης πολιτείας βεβηκώς τύχη, τότε πληρούται τό παρά τού χυρίου λεγόμενον· οὐ δύναται πόλις κρυβήναι έπάνω όρους κειμένης νόει δέ μοι τον πύργον άντί τῆς πόλεως. Εί μίν τοῖς ὀπίσω ὁ τράχηλος τῆς νύμους, ὡς ὁρμίσκος διά το παμπύλον έλέγετο, νύν δέ ώς πύργος Δαβίδ, διά το δρ-Σιου καὶ ἀνεστηκός: ἀλλά τῷ μὲν καμπύλο τὸ ὅρΩιου ἐναυτίου: ά δὶ ώς όρμίσκος κατάς ασις, τὰ ώς πύργο διάφορος μίν, οὐ μέν έναντία. έτε μέν γάρ το πρός τούς άσθενεστέρους συγκαταβατικόν αύτης, και την έπι ταις άρεταις τακεινοφροσύνην βούλεται δηλούν ο λόγος, ορμίσκον τον τράχηλον αὐτής ονομάζει, τῷ μετρίφ πεκαμένην φρονήματε ότε όἱ τό ωρὸς τὰ πάθη καὶ τάς άντιπειμένας δυνάμεις ύπερανέχων και διανεςτικός, πύργον Δαβίδ απρόσετον δηλαδή τοῦς πολεμίσες. χίλεσε δε Βυρεοί πρέμανται έπ' αύλον, και πάσαι βολίδες των δυνατών, αί των πρός αὐτὰν άγωνεζομένων δυνάμεων. άς χειρωσαμένη και έξοπλυς ποιάσασα, του έαυτης έξηρτησε τραχήλου, σημείου του παρ' αυτές νενικημένε πληθους έσομένας ούδεν ύπολιιπομένη τοίς έχθροίς βέλος, φ πάλιν βαλείν δυνήσονται κατ' αύτης ού γάρ άριθμόν βολίδων, άλλα πάσας έχει λαβούσα καρ' έαυτή. ούτω και ό νυμφίος αύτης έκένωσε του έχθρου πολεμούντος την δύναμιν. έστι

1V. δε Αυριούς και τὰς περικοπὰς 7ης πέςτως εἐπείν τὸ δε Θαλπιώλ, ἐν ἐπάλξεσεν ἐρμηνεύεται ἐπάνω οὖν τῶν πειρασμῶν ἐκοδομεϊσθαι τὸν πύργον φησίν.

'Ωριγένους.

Δύο μασ7οί σου , ώς δύο νεβροί δίδυμοι δορκάδος οἱ νε μόμενοι ἐν τοῖς κρίνοις τως οὖ διαπνεύση ἡ ἡμίρα καὶ κενηθώστιν αἰ σκιαί.

Γρηγορίου.

νων ὁ λόγος ἀπείκασεν διὰ πάντων μαρτυρών τῷ τοιούτω μέ
Δίδυμος έξὶν ὁ ἄνθρωπος, ὅ τε ἔξωθεν καὶ φαινόμενος, καὶ

ὁ ἔσωθεν καὶ κρυπτὸς, κατὰ ταυτὸν ἀλλέλοις συνεπιδημοῦντες τῷ

βίῳ. οῦτε γὰρ προϋπάρχει τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ, οῦτε προκα
προελίσθα, ὧν ἐφοροῦσιν οἱ ἀρεταὶ· ἔζι δὲ ὅτε τὸ δαλατήριον τε
σὶν, ἀντὶ τοῦ τροφίμε σπεδάζεται, οἱ οὐχὶ τὰ ἄνθε Τῶν ἀρε
των ἐπεβόσκονται, ἀλλὶ ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις ἐπιτέρπονται· ἐπεὶ

γίνονται τὸ κρίνον τὰ καὶ τὰν ἄκανθαν, καὶ τὸ μὰν σωτάριον

τοίνυν διακριτικώς χρεία ὀφθαλμῶν Τῶν ἀυναμένων ἐν ἀκρεβείς

γίνονται τὸ κρίνον τὰ καὶ τὰν ἄκανθαν, καὶ τὸ μὰν σωτάριον

τροφοῦντα τοὺς ἀρτεγενεῖς Τῆς ἐκκλησίας, διὰ τὸ τοῦτο τὸν καθ

λοις συγγενηθίντων, τῶν τοῖς νεβροῖς τὰς δορκάδος ὼνομασμέ
σου ὁ λόγος ἀπείκασεν διὰ πάντων μαρτυρών τῷ τοιούτφ μέ-

καναλίου απεήπατος τφ ώψε.

αρχί τα μαρια τές μπερας τές ομε βέγει ζιαπλεούαες, έλλη του φας παριατικό και αποτα τές μπερας τές ομε βέγει ζιαπλεούαες, έλλη του φας μπατικς και παριατικός του γράθι τφα βέρα αποσαζομένες τρα χάρει, άχι, έμε χει πρός τούτοις, ότι ομα εν εσπτές πατακγείτε φατικ, ος αρμίγονο ε παρχία ερτικ, έ ζε, επιτές τους παζούς φετικ, ος αρμίγονο ε πατακγείτε του τροφίμονο τέν επατικό πατακγείτε του τροφίμονο τέν επατικό πατακγείτε του τροφίμου τέν επατικό του τροφίμου κατακρείτων τέν των κασαρών κρίνων κοιμέν, έξη εξιστέρον εροφούζει πρός ΙΛ. Τέν των κασαρών κρίνων νομέν, έξη εξιστέρον εροφούζει πρός ΙΛ.

Nathou.

Τούς νηπίους ἐν Χρετῷ καὶ γαλακτοτροφουμίνους ἐτε, ἔτε μαζούς ὀνομάζει νεβροῖς δορκάδων παραπλησίους ἐπειδὰ καὶ οἱ ἀρχόμενοι τῆς Βιοσεβείας διὰ τὰν τῆς πίστεως εὐγάνειαν, τὸ τῶν δορκάδων έχοντες ὀξυδερκὶς, διορατικοί τυγχάνεια, τὰ ἐλκοντα καὶ ἐν ἐπαγγελίαις κείμενα καὶ ἐν κρίνοις δὶ νέμονται οἱ νεβροὶ, τῷ τῶν ἀκτημόνων τὰς ἐκκλησίας καὶ ἀφροντίδων ἀνθηρῷ τρεφώμενοι πρὸς γὰρ τὸν ὑριοιον ζῆλον φθάσαι ποθοῦντες τὰ παρόνται τὰ ἐδονὰ τοῦ ποθοῦνειον ζῆλον φθάσαι ποθοῦντες τὰ βῶν ἀφελούντων πολιτείς τοῦτο δὲ κειμῶνι σκιρτῶντες τὰ βῶν ἀφελούντων πολιτείς τοῦτο δὲ λειμῶνι σκιρτῶντες τὰ βῶν ἀφελούντων πολιτείς τοῦτο δὲ διὰτρας δὶδομοι δὲ οἱ νεβροὶ καλῶς εἰρανται, μιᾶς κλὶε γινομένες ἐμέρας δίδυμοι δὲ οἱ νεβροὶ καλῶς εἰρανται, μιᾶς κλὶε γινομένες διὰ τῆς διὰριτος ἀπεκυβθεσαν.

'Ωρεγένους.

Τό ψγεμονικόν, ώς έκε νύμφες μαστοί όπερ έστιν όξυδερπέστατον διό παρείκασε δύο νεβροίς δορκάδος νεμομένοις έν ώραίοις τόποις και εὐώδεσι σκμαίνων τά τε νοκτά και αίσθετά: νεβρούς δι, έκειδή νύν έκ μέρους γενώσκομεν όταν δι τό τόλειον έλθη, καταργούμεν την νηπιότηθα: όταν ο καύσων τοῦ παρστος βίου παύσκται, και καιρός της ἀναψύξεως ἐπιστή, λυοIV. μένας καὶ τὸς σκιᾶς σκιὰ γῶρ ἐστεν ὁ παρών βίος τότε γῶρ ὡς τέλειοι, ἀλλ' οὐχ' ὡς νεβροὶ νεμηθησόμεθα.

Κυρίλλου.

Ή και δύο νεβροί, ή ήθεκή και δογματική διδασκαλία, εί δύο της νύμφης μαστοί· έξ ων οί τρεφόμενοι όξύτητι βλέπουσι πρός θεόν· ρίνα δὶ των αποτολικών και εὐαγγελικών λόγων την εὐωδίαν, άπερ νεμόμεθα μέχοι συντελείας.

Πορεύσομαι έμαυτῷ πρός τὸ όρος τῆς σμύρνης, καὶ πρός τὸν βουνὸν τοῦ λιβάνου.

Γρηγορίου.

Κατά μέρος ἐπαινέσας τὴν νύμγεν, εἶτα μέλλων ὁλοσώματον ποιείσθαι τὰν ἔπαινον, καὶ ὅλην ὑφ՝ ἐγ ἐγκωμιάζειν, μεταξὰ τὴν αἰτίαν τοιαύτεν εἶναι παραβίβληκε λέγων πορεύσομαι ἔμαυτῷ, καὶ τὰ ἱξῆς. ἀιὰ μὲν οὖν τῆς σμύρνες, τὸ πάθος ἀιὰ ἔμαυτῷ, παρέςνουν ὅτι οὖδείς αἴρει τὰν ψυχὰν αὐτοῦ ἀπ՝ αὐτοῦ· ἀλλ' ἰξουσίαν ἔχει θεῖναι αὐτὰν, καὶ ἰξουσίαν ἔχει πάλιν τοῦ· ἀλλ' ἰξουσίαν ἔχει θεῖναι αὐτὰν, καὶ ἰξουσίαν ἔχει πάλιν

NED.ou.

Έπειδή ούτω καλήν (είπε) την νύμφην, είτε ψυχήν, είτε και την έκκλησίαν, επεύδει λοιπόν έπι τόν Βάνατον ένα παραστήση έκυτον ταύτην, μή έχουσα σπίλον ή ρυτίδα ή Τοιούσου καί ένα καθαρίση τη λουτρή του ύδατος έν ράμαΤι: πορεύσε δι ούκ έκων, άλλ έκων όρος γάρ τον Βάνατον έδηλωσε μεθ' δν βουνάν την άνάτασιν, και την είς ούρανούς άνάκντασιν, διά τό βάνατον, διά τό φρέρον βουνόν δε την άνάτασιν, διά τό τη έλωιδε Του Βανάτου Τό δεινόν έπελαρείζειν κατά μέρος δε έπαινέσας τά μέλη της νύμρες, διά του Αποσαγομένου δλην κυτήν έγκωμεάζει, άμωμον και δλην καλήν προσαγορεύων.

Όλη καλή εἶ ή πλησίον μου, καὶ μώμος οὐκ ἐσχιν ἐν σοί.

Γρηγορίου.

IV.

μενος, όλος γίνεται καλός, έξω τοῦ ἀντικειμένου μώμου γενόμενος, όλος γίνεται καλός, έξω τοῦ ἀντικειμένου μώμου γενόκάνου.

Δεύρο ἀπό Λιβάνε νύμφη, δεύρο ἀπό Λιβάνου έλεύση καὶ διελεύση ἀπ' ἀρχης πίστεως ἀπό πεφαλής Σανείρ καὶ 'Δερμών από μανδρών λευντων ἀπό όρέων παρδάλεων.

Kupillou.

Αιδάσκει έμᾶς πόθεν ή νύμφη, και ότι έξ είδωλολατρείας ἔρχεται· κατείδωλον γάρ όρος ὁ Λίβανος· όθεν έλεύση, φυσίνδιελεύση δε διά του νόμου· άγνοουσα γάρ αὐτόν, τὸ Χριστού κατυχάθης μυστήριο».

Γρηγορίου.

Είωων γάρ ότε καλή εί και μώμος σύκ έςτε έν σοι· ως άν μό τη προτυρία ταύτη έναρλη γάρ σοι πίστιας και έπι της όνοργους γνώσεως άρχη γάρ σοι πίστιας και έπι της όρος τη πων ύπερκειμένων άναβηναι παρακελεύεται καλώς φυσίν έν τους φθάσαστε ήκολούθησας ήλθες μετ' έμου πρός το όρος της σμύρνης συνετάφης γάρ μοι διά του βαπτίσματος είς τόν βάνατον συνανέλθες μοι και έπι τον βουνόν του λιβάνου συνανέστης γάρ και ύψωθες έν τη Της Βιότητος κοινωνία άνώβηθε και έπι του βανατού των μειζόνων βυθί και άπο τούτων έπι έτερα όρη προκόπτουσα και ύψουμένη βυθί και άπο τούτων έπι έτερα όρη προκόπτουσα και ύψουμένη δυθί και άπο τούτων έπι έτερα όρη προκόπτουσα και ύψουμένη δυθίς του βανατού και έπι της πρός τη όψηλη πορείας, ούτος ή Λίβανος γίγονεν, οδ μελίσχες

φωαράτρεπτον έν τοις άγαθοις κατορβώσεων 7ο άκλινές τε και τοίνων τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἢ τις ἐς ἐν ἢ κίς ες, ἐλεύση καὶ διεκειται τοῦτο τὸ ὅρος, δύο λοφίαις μεριζόμενον, αῖς ταῦτα ἐπίρολικῶν εἰρκτῶν καὶ ποικίλων ἀμαρταμάτων, ἀρ ὧν ψυχὰ κατακειται ἐνόματα: τὸ δὲ ἀπὸ λεόντων τὰ καὶ παρδάλιων, ἀπὸ διαριον' ἐντεῦβεν γὰρ, φωσί, τὰς Τοῦ Ἰορδάνου πτγὰς, ὧν ὑπίρριον' ἐντεῦβεν γὰρ, φωσί, τὰς Τοῦ Ἰορδάνου πτγὰς, ὧν ὑπίρπειται τοῦτο τὸ ὅρος, δύο λοφίαις μεριζόμενον, αῖς ταῦτα ἐπίλείση, ποιῶν τὰ εὐφραίνοντα: καὶ ἔνα μάλλον ἐντρυφῶν τοῦς παρλείσης και και ποικίλων ἀμαρταμάτων, ἀρ ὧν ψυχὰ καταἐρίω ποιῶν τὰ εὐφραίνοντα καὶ ἔνα μάλλον ἐντρυφῶν τοῦς παρλείσης ἀρχῆς τοῦτος ἀγαθοῖς κατορβώσειεν.

Naikou

Πάλεν προσκαλείζαι μέν τις την νύμφην 6 δε προσκαλισάμενος σεσιώπηται είτε δε αύτός ο νυμοίος έστιν, είτε οί του νυμφίου φίλοι, \$ από τοῦ περιγείου τόπου καλοῦσιν αὐτάν, \$ άπο της έθνικης διαγωγής οίκητήριον γάρ λεόντων και παρδάλεων είδότες του Λίβανου, άπολιπείν αύτου αύθου συμβουλεύουσεν και ώς έσεκεν άρξαμένην άναχωρείν έωρακότες, και προβαίνουσαν μετά πάσης σπουδής, έκ της προθυμίας την προκοπήν σλοχασάμενοι, λέγουσιν δντως έλεύση και διελεύση ή γάρ της -πίστεως άρχη, και ή έν προοιμίοις σπουδή, τό τάχος σημαί--νει της μελλούσης διαβάσεως, έλπίδα πολλήν ύποτιβεμένη της πρός τόν σπουδαζόμενον σχοπόν αφίζεως. έλεύση ούν από Λεβάνου του των Απρίων χωρίου. διελεύση δε αυτά τά Απρία άβλαβώς άπό πεφαλής γάρ πίστεως όδεύειν άρξαμένη, και άπό κεφαλής Σανείρ, όπερ έρμηνεύεται όδος λύχνου και Ερμών, όπερ μεταληφ. Τέν έτε κέδρος ή δρόσος, είκότως πάντα τὰ πειράζοντα geahainer, unt auf grig bad am untereinfem ganutem unbibbe--ται τη όδφ του λύχνε φωτιζομένη, και καταφόρες τάς των έπιβούλων μηχανάς ποιουμένη, τη δε δρόσω παραμυθουμένη του ΙΥ. έπὶ τῷ πορεία κάματου διὸ καὶ τὰς μάνδρας τῶν τὰ πρακτικῷ επιβελευόντων λεόντων, και τά όρη των τη θεωρία έναντίων παρδάλεων παρελθούσα, έππλυξεν παρέσγε τοίς προσκαλωμένοις αύτην έν τω τάγει ίσως δε και λέοντας και παοδάλεις, τὰ ποτέ Tay idunas ada liver ope di ten menlanguines nutan the eiδωλολατρείας έπι των ύψηλων Βρησκείαν και μάνδρας, τό τές φύσεως εύνομον άφ' ού πινούμενοι φυσικώς έπεγίνωσκον τό καλόν μάνδρα γάρ προβάτων σοιμαινομένων αύλλ, ούχι δε Βερίων παταγώγιον λέοντες όλ και ωαρδάλεις, μονοτικά και ού σύννομα. Τά έθνη ούν διά τούτων δηλοί, βρησκείαν μέν άσεβή, διά πλάνου μετεργόμενα πολίζείαν δε ζαως είγου, εί και μά λογικών, άλλα προβάτων τέως εύτακτου και συμβαίνουσαν, ού τη έρυδαίων , άλλά τη γριστιανών διαγωγή, ώπο πίστεως ούν άρξαμένη όδεύειν πρός τόν νυμφίον ή νύμφη, και διά των είσημένων όδευσασα πολλούς μεβ' έαυτης παρέστησε τω ήρμοσμένω, έδνα και φερνήν αύτης προσαγαγούσα τῷ Χριστῷ.

Έπαρδίωσας ήμας άδελφή μου νύμφη, έπαρδίωσας ήμας ένὶ g. ἀπό όμβαλμών σου ἐν μιὰ ἐνβίματι τραχήλου σου.

Kupihhou.

Ήγων εἰς πόθον ἡμᾶς ἤγαγες σεαυτᾶς, ἐνὶ ῥἡματε τῆς ὁμολογίας. ὅπερ ἔσχες ὀρθῶς ὀρῶσα τοῖς ἔνδον ὀρθαλμοῖς σω ὑποταγείσα γὰρ ἐνθέματε τοῦ τραχήλου σου, τὴν ὁμολογίαν ἐποίησας. Ταῦτα παρὰ τῶν φίλων τοῦ νυμφίου, ἀγγελικῶν φημὶ δυνάμεων, λέγεται πρὸς αὐτὴν διττῆς γὰρ οὕσης τῆς ὁπτικῆς ἐνεργείας, καὶ τῆς μὲν τὴν ἀλήθειαν ὁρώσης, τῆς δὲ ἐτέρας περὶ
τὰ μάταια πλανωμένης, ἐπειδὰ περὶ μόνην τοῦ ἀγαθοῦ τὴν φύσιν ἀνέωκται τῆς νύμφης ὁ καθαρὸς ὀρθαλμός, ἀργεῖ δὲ ὁ ἔτερος, τούτου χάριν ἐνὶ τῶν ὀρθαλμῶν προσάγουσιν οἱ φίλοι τὸν
ἔκαινον ἀδελφὴν μὲν αὐτὴν καλοῦντες, διὰ τῆς ἀπαθείας συγἔκαινον ἀδελφὴν μὸς σε εῖς ἐν τῷ πρὸς τὸ ἐν βλέπειν, καὶ

Neilou.

Ο νυμφίος έκ προσώπου παντός του χορού ταύτα φυσίντὸν μέν έκπληξιν έπὶ πάντας φέρων, τὸν δὲ οἰκειότητα τῆς νύμφας , έπι μόνον έπυτόν , άδελφή με λέγων νύμφη , παι ούχ ήμών. πάν γάρ διαφέρουσε πατά την ουσίαν άγγελοι της ψυχής, έλαττούνται τῷ ἀξιώματι τῆς έρμοσμένης Χριστῷ, καὶ ἀω' ἀρχῆς λελούτρου του βίτετεδου δοδφίτατος, και τές ημόσρα μαρώς αδ-Χάς και εξεσίας και δυνάμεως καθέδρας ήξιωμένης, και διά τούτο του γυμοίε αδελφή όνομαζείας και όμαίμων αύτῷ κατά τήν τὸς aubuge ejuanohitan Asnohitan unt ehrangebrat, gumbajenat ge unτούς ένὶ ἀπό όρθαλμών, ώς τὰ θεῖα κατανοούνλι πράγματα: οἰ γάρ οφθαλμοί, ό μέν άριστιρός τοίς σωματικοίς προσέχει, ός καὶ ἐναρδίωσε τοὺς ἐτέρους τοῦ νυμφίου, καλῶς ταῦτα διατι-Delg. o di irepog rois vontois inateriset, nai rois millere apogizer, of ned inapoliman roug irthoug ron unhalou meteranemμένως και μετά πολλής νήψεως παρελθών τάς τη θεωρία λυμαινομένας παρδάλεις, και τό οίκειον κάλλος τερήσας. και έν μεά ένθέματι Τραχάλυ της νύμφης έχαρδιώθησαν, όπερ οι λοιποί έν ένὶ όρμίσκοι, τράχελός σου πεποιήκασι τάχα ούν έπὶ άνωτέρω τράχηλός σου λέγων ώς όρμίσκοι, τὸν ἐπὶ πάσαις ταῖς άρεταῖς ταπεινοφροσύντην έπήνει νύν έφ' ένὶ όρμίστης του τραχήλου έππλήττεται ταύτην: ότι και νύμφη γενομένη του βασιλέως, την αύτάν κατάστασιν τός ταπεινώσεως σώζει.

'Apryiveus.

IV.

Τὸ ἐνθεμα εἴρυται παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι καὶ ἐνορμᾶσθαι τῷ τραχήλῳ τῆς νύμφης, εἰ δὲ ὡς δύο νεβροὶ δορκάδες, ἔμειναν οἱ μαζοὶ τῆς νύμφης, τὸ τὶ ἐκαλλεώθησαν; σὐκ ἀν ἰρξέθη θαυμαστικῶς περὶ τοῦ ὡς ἔφυν διανουτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ διπλοῦν τοῦ θαύματος, τὴν αὕξησεν τὸῦ κάλλους ὑπέδειξεν ὁποῖον τὸ ἐκαρδίωσας ἐκ δευτέρου ἡηθὲν ἱμάδει δὲ τῆς νύμφης, οἱ ἐνδεσυμένοι Χριστόν Ἰησοῦν, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ χρηστότητα καὶ ταπεινοφροσύνην καλοῖν ἐκαροῖον καὶ μέλι, προφῆται καὶ ἀκόστολοι.

Τί ἐκαλλιώθησαν οἱ ματοί σου ἀδολφή μου νύμφη; τί ἐκαλ- 10. λιώθησαν μαστοί σου ἀπό οίνου; καὶ ὀσμὰ ἰματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.

Γραγορίου.

γει αια τρος το πρείττον άγγοιος κότος. Επισφραγίζει της πύρος κότος.

Επισφραγίζει της πύμφης ο νυμφίος τον παρά των φίλων κυτήν και πρός το πρείττον άγλοιωθείσαι όθεν παιά του άγκησον αυστάν εντικόν τους ευαγμάτων περικτική παρός επιτάγμασιν. όμοια δε τὰ τοῦ πυμφίου, τοῖς ἐν ἀρχὴ παρὰ θές πύμφης πρός έπιτάγμασιν όμοια δε τὰ τοῦ πυμφίου, τοῖς ἐν ἀρχὴ παρὰ θές πύμφης παρός αυτάν εἰρημένοις. ότι ἀγαθοί οἱ μαστοί σου ὑπὶρ κιττάγμασιν. όμοια δε τὰ τοῦ πυμφίου, τοῖς ἐν ἀρχὴ παρὰ θές πύμφης τὸ πορίς επιτάγμασιν δίμοια δε τὰ τοῦ πυμφίου, τοῖς ἐν ἀρχὴ παρὰ θές πύμφης το πιτάγμασιν διοικτάν τοιούτον ἐκιστάριας πάρχησις πάρχησις πάρχησις του ὑπιστάριας του ὑπιστάρια

Neikou.

Χροάς κατασκάλορλιση ' ω δοβατοιλ τήν καταστασικ γκολιση. Από πρώτεδον ήτη είς τομος από και του κρίσος από και τος κρίσος τος κρίσος από και τος κρίσος τος και τος και τος κρίσος τος και τος κ

Ετζ λής προς απτιρίας, βεπδιας ξαιτιβειοτέρα.

Ιν δε οις παρος απτιρίας, βεπδιας ξαιτιβειοτέρα.

Ιν δε οις παρος απτιρίας, και του περιακουτος κοιπρία απογασιες άβουσιας διακακαγίας, τά πραστικό το μες καταγγήγό αιφιαις, τό τες τις λάγα και τορό τις προς τρος παταγγήγό αιφιαις, τό ται το λάγα και τορό τις πορος τρός επαταγγήγό αιφιαις, το ται το λάγα και τορό τις πορος επαταγγήγό αιφιαις, το ται το λάγα και τορό τις πορος επαταγγήγό αιφιαις, το ται το λάγα και το και τα και το και το και τα και το και το και τα και το και τα και το και τα και το και τα και το και το και τα και το και το και τα κα

Κυρίου ἀποστάζουσε χείλη σου νύμφη, μέλε καὶ γάλα ὑπὸ

Pilanos.

Μίλε τό εὐαγγέλεον, γάλα ὁ νόμος. Γρηγορίου.

Nailau

Τής καβ΄ ἔξιν ύπαρχούσης πρός πάσαν κατάστασιν ώφελίμου διδασκαλίας τη νύμρη, μέλιτος και γάλακτος ονομαζομένης, ή κατ' ἐνέργειαν κηρίον εξρηται· αύτη γάρ ἀποςάζει πάσιν, ἐν προφορά τοῦ λόγου δηλουμένη· ἐκείνη δὲ ἐστὶν ὑπὸ τὴν γλῶσείρηχώς.

είρηχώς.

είνατιων αυτές πρό μικροῦ μέν ύπέρ πάντα τὰ ἀρώματα, νῦν νόμομς, ἐκ τοῦ ἀποστάζοντος τῶν Χειλέων αὐτές κερίου ἀσμή ἀνώμου, ἀνλὶ τοῦ ὑπερ
ετικών ἀρετήν, τῷ τῶν Ͻυμιαμάτων ὀσμῷ, διὰ τὸ πρὸς Θεὸν κατ
βολικοῦ, συγκριξικῷ ὀνόματι δηλεμένη, πάλιν δὲ τὰν Τῶν πρα
βολικοῦ, συγκριξικῷ ὀνόματι δηλεμένη, πάλιν δὲ τὰν Τῶν πρα
βολικοῦ, ἀντιὰν, τῷ τῶν Ουμιαμάτων ὀσμῷ, διὰ τὸ πρὸς Θεὸν κατ
βολικοῦ, ἀντιὰν Τῶν Μετάν ἐργων εὐωδίαν

εἰρηχώς.

Καὶ όσμη ίματίων σου ώς όσμη λεβάνου. Γρηγορίου.

η των ίματιων όσμά, ώς πρός τὰν λίβανον ἐμφερως ἔχειν τὸν ἀντικείμενον εἰς τὰν τοῦ Βεοῦ τιμάν.

Τηγουν κικόσμασαι Θεολογίας πνέουσιν ὑματίοις ἐπείπερ οὐ ἀντικείμενον εἰς τὰν ὑφασμάτων κατασκευῦς, διὰ τῶν πολείν τὰς ἐναμέτου ζωῦς πολλὰ χρὰ συνδραμεῖν, δε ῶν ὁ ἀςεῖος ἔξυφαν τὰν ἐσμὰναν, μαπροθυμίαν, παὶ τὰ τοιαῦτα τούτα χάριν ἀποφαίνεται τὸ ἐν ἐαθὰτι κόσμον τὰς νύμφας, ὡς τῷ λιβάνῳ κατὰ τῶν ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα, διὰ καθαρότατο ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα, διὰ καθαρότατο ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα, διὰ καθαρότατο ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα, διὰ καθαρότατος ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα, διὰ καθαρότατος ἡ περιβολὰ, Τὰν θείαν μιμεῖται μακαριότατα καθαρότατος ἡ περιβολὰ ἡ περιβολὰ, δε πρὸς τὰν λίβανον ἔμφερως ἔχειν τὸν ἀντικείμενον εἰς τὰν θεσίν τὰν δια καθαρότατος ἡ περιβολὰ ἡ περ

Κύπος κεκλεισμένος, άδελφό με νύμφη κάπος κεκλεισμένος, 12.

'Απολιναρίου.

Κάπος δε άλλως κεκλεισμένος ή νύμφη, διότι πλείονα τοῦ γαινομένου κατά διάνοιαν έχει.

IV.

To Later Land

Κυρίλλου.

Κέκλεις αι μέν τῷ κόσμῳ, τῷ đẻ ἐπ' οὐρανίᾳ νυμφίῳ ἐνέωσται: ἡ δὲ απηγή τῷ ἀγίῳ ανεύματι ἐσφράγισται ῷ χριώμι. Βα μετὰ τὸ βάπτισμα.

Γρηγορίου.

Διά τούτων πάλεν μανθάνομεν, πώς αν τις γένοιτο του κύρικ άδελφή και όμόζυγος νύμφη μέν γάρ γίνεται, διά του προσπολληθήναι το πυρίω άδελομ δέ, διά του το θέλημα αυτού κατεργάζεσθας ό δε τοιούτος κύπος εύθαλής γενέσθως πάντων έχων έν έαυτώ των φυτών την ώραν και καρπόν, προβαλλέσθω του πνεύματος πεκλεισμένος δέ τοῖς έχβροῖς 7ῷ τῶν ἐντολῶν περεφράγματι ώς μηθέ μίαν καθ έαυτου παρασχείν 7% κλήπτη και τοίς Ιηρίοις την πάροδον άλλα τῷ κήπο τούτο καὶ πηγής έπὶ χρεία, ώς άν εύθαλές διαμένει το κάλλος τῷ ὕδαίε, είς 7ο διοyexic menyousver dek roure surificulies in role immirate the πηγήν τη κήκω, αύτη δ' αν είη ή διανοητική τζε ψυχής ήμων δύναμες ή παντοίους έν ήμεν λογισμούς βρύουσά τε και πηγάζουσα: άλλα το έμετέρα γίνεται ή πυγή , κατά το ή πυγή του üdarec kem aet igia. Adona te the granolae hinga upaha otaa πρός τὰ συμφέροντα ήμεν κινείται, πάσαν συνέργειαν πρός τὰν των άγαθων ατήσεν παρεχόμενου, και μή πρός άλλοτρίους και σιονηρούς λογισμούς έπχεόμενος, έξ ών φύονται άπανθαι έπεί δε και ή σφραγίς το ασυλον σημαίνει, την ακροτάτην έσεκεν αρετὰν μαρτυρείν τῷ νύμφη , ὅτι ἀνέπαφος αὐτῆς μένει τοὶς ἐχθροῖς å dikvoia, ev nadaporpre nai anadela pudarrouten zā idiņ deσπότη ή καὶ μὰ τοῖς σωματικοῖς ένασχολείσθαι , άλλὰ τἡν τῆς ψυχής έπιμέλειαν δε' άριτης ποιείσθαι παρακελεύτται.

Neikou.

Εστι λάχανα πολλάκις πρεών προκρινόμενα, όταν μάλιστα μέν ταῦτα ἐκκλησιαστικής συγκαταβάσεως ή, των ἀσθενών παραίνεσις πρόσφορος. Τὰ δὲ κρέα, αἰρετικής διδασκαλίας ὑμὰ καὶ
κατέργαστα: με7ὰ ταῦτα εἰναι παρκών παντοίων ἀρετής κὰπος

ψ νύμφη, και τούτων των λαχάνων έστι κόπος, κάν άσθενούν- IV.
των έστι παραμυθία, άλλά και πρός φιλίαν και χάρεν παρατίβενται: έδει γάρ και λάχανα τόν τὸς νύμφης έχειν παράδεισον.
ἔνα μό των νημίων έχόντων γάλα, και των τιλείων άρτη και
οίνω τρεφομένων, και των έντρυφώντων τοῖς λόγοις μέλιτε γλυκαινόντων, τὸν των θείων νοημάτων αἰσθόμενον λάρυγγα μόνοι
οἱ ἀσθενούντες ἀποςερώνται τῆς καταλλήλου τρυφής: κεκλεισμένος δὲ ἐςίν ούτος διὰ τοὺς παραπορευομένους και διὰ τὸν λυμαινόμενον τὰ ἀπερίφρακ?α ῶν ἐκ δρυμοῦ και διὰ τὸν λυκαινόντων, τὸν μὰ πρόχειρος ῷ τοῖς ἀναξίοις ἀντλεῖν ἐπισραγισμένο, αἰρετικών γὰρ ὀφθαλμοῖς καὶ δυνάμεων ἀντικεμένων
σραγισμένο, αἰρετικών γὰρ ὀφθαλμοῖς καὶ δυνάμεων ἀντικεμένων
κυτονίστος δια τοὺς παρασορευομένους και ἐσυκρείνουν
καινόντων, τῷ σφραγίδε τὸ ἀνεπιβούλευτον συμαίνων.

'Ωριγένους.

Δεύτερον, τό ἀξ ἐπὶ τελείου, ὅτε τό ἡγεμονεκόν αὐτοῦ καθκόπτοντος, τὸ ἀξ ἐπὶ τελείου, ὅτε τό ἡγεμονεκόν αὐτοῦ καθγισμένη, τῷ τῆς Βεολογίας σφραγίδε τετύπωται: ἡ καὶ νῦν μὲν ἡ νύμφη κῆκος ἐστὶν κεκλεισμένος μόνον, ἐν ἀξ τῷ μέλλοντι αἰῶνε διὰ τὴν τελειότητα καὶ τὸ βέβαιον, καὶ πηγή ἐστιν ἐσφραγισμένη. παντὶ γὰρ τῷ ἔχοντι ἀοθήσεται καὶ περισσευθήσε Γαιἐτέρου, καὶ τὸ λαχανείας προστίθησεν.

'Αυσστολαί παραδείσου ροών μετά καρωσύ άκροδρύων κύ- 13.
προι μετά νάρδων νάρδος, καὶ κρόκος, καὶ κάλαμος, καὶ κι- 14.
νάμωμον, μετά πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου σμύρνα, άλόη, μετὰ ωάντων ωρώτων μόρων ωυγή κάωων φρέαρ ὖδατος ζώντος 15.
καὶ ριζούντος ἀπὸ Λιβάνου.

Γρηγορίου.

σου παράδεισος ροών έχει: φησίν ούν ότι ὁ λόγος σου ὁ διά ζον αύξήσεως, ὡς ἐκ στόματος αύτης βλαστάνειν παράδεισον: συς γάρ τὸ έβραϊκόν ἀντὶ τοῦ ἀποστολαί σου, ἐκ στόματὸς: ΙΥ, του στόματός σου άποστελλόμενος παράδεισος έστε ροών αι δε ροαί, παγκαρπίαν τενά των άκροδρύων έκφύθσε, τὰ άκρόδρυα, κύπρος και νάρδος και τὰ έξης τίς δε ὁ λόγος, η ὁ της πίστεως; ός έν τοξε ύσοδεχομένοις σαράδεισος γίνεται διά τζε έπους ταϊς παρδίαις έμφυτευόμενος; ροών δε πλέρο φεσίν, έπειδήπερ ο δίχαιος έν ταίς πιχραίς του βίου περιστάσεσεν, μάλιστα παρποφορεί, και έν αύταις έχει το γλυκύ και τρόφιμον, , ώσπερ ή ρόα, ένδον του ζρυφνού τὸ ἐδώδιμον. διὰ τούτο τοίνου δίκην ροών παραδείσου έν ταζς των άκκουτων ψυχαζς ὁ άκοατεγγομενος παρά της νύμφης λόγος έργαζεται. Ινα μάθωμεν διά τών λεγομένων, μή δεά τενος έκλύσεως καὶ τρυφής κατά τήν σπρούσαν ζωήν μαλακίζεσθαι, άλλά τον κατεσκληκότα διά Τζς έγκρατείας αίρετσθαι βίου ούτω γάρ αν ακρόσετος γένοετο τοίς αλέπταις ό της άρετης ααρπός, τη σθυφή της έγαρατείας περιβολή ωεφραγμένος. χρά δε και ωάσαν εύωδίαν του της ψυχές φίρειν παράθεισον, διά της πολυειδούς των άρωμάτων φύσεως, έν τοξε άκροδρύσες εύρεσκομένοις, και πρώτον μέν, κύπρος μετά νάρδων, τό βερμόν καὶ εὐώδες έχρντες, ίνα γένητας τῷ άγίω πνεύματι ζέων έπειτα δε πρόπος, ός παρηγορεί τάς οδύνας, μέσως τε ψύξεως έχων και βερμότητος, ούτω γάρ αι άρεται μέσως έχουσεν ύπερβολής τε και ελλειψεως: ή τόν τής πίσεως λόγον διά τούτυ παρεμφαίνει, την είς παλίρα και υίον και άγιον πνεύμα όμολογίαν, διά την τριπλόην την εύρισκομένην έν τοξς ανθεσε τούτρες: καὶ ἐν τὰ τρία ψπάρχοντα κατά τε εϋχροιαν καὶ εύπνοιαν είζα, κάλαμος και κινάμωμον , τὰ ἀκρόδρυα τὰ ἐκ τῷν δουλ του παδασείαου παδαοφούος/πελα, αγγα καγαίτοι ίτελ 104ούτον εύπνοιαν ύπερέχει, ως ποός το ໂερατικόν Αυμίαμα ύπο του νόμου παραλαμβάνεσθαι το δε κινάμωμον ποικίλην ενέργειαν διά τινος φυσικός δυνάμεως έπαγγελλεται, και γάρ έν τοξς Βερμοζε εκβαλλόμενον αποψύχει θεικνύντος του λόγου, ότι όταν τίς δε' επιθυμίαν ζέων μεν β τω θυμώ πυρακτούμενος, τω λογισμό χρή καθασβεννύειν τὰ πάθη: έστι όξ καὶ άλλως καὶ αὐτό

του δάλοι οῦ δέη στηή καὶ τὸ ζωλικὸν φρίαρ ἀπὸ Λιβάνου, μόρος τοῦ ἐλοίου τὸ μέτρον, διὰ πάντων ἐν ἱαυλῷ λούς βείους δείκνυσε χαραίνων καὶ καβαρόν τῶν δογμάτων τοῦ ἀρώματος ἀπορρεί, ἀλλὶ ἔστι λίς ἐν τοῖς ξύλου τοῦ λιβάνου τοῦ ἀρώματος ἀπορρεί, ἀλλὶ ἔστι λίς ἐν τοῖς ξύλου συνεξαλλάσσουσα, ὁ τοίνυν ἐπισημαίνων ἐν τοῦ πράττει τῶν τοῦ Λιβάνου ξύλων τὸ κάλλος, οῦτος ἐν ῷ τὸ βιου εἰδος Χαρακτηρίζεται, οὐδείς δὲ τὰς βείας δόζες, κοινωνος γίνεται, μὰ σύμμοργος πρότερον τῷ ὁμοιώμαλε τοῦ βανάνους όλια γίνεται, μὰ σύμμοργος πρότερον τῷ ὁμοιώμαλε τοῦ βανάνους οῦς γίνεται, μὰ σύμμοργος πρότερον τῷ ὁμοιώμαλε τοῦ βανάνον τοῦ γίνεται, μὰ σύμμοργος πρότερον τῷ ὁμοιώμαλε τοῦ βανάνους τοῦ κόσιν τοῦ γίνεται μὰ τοῦ χριαρ, τὸ βάβος τοῦ πλούνος πρότερος ποῦτερος πόσιν λούτερος δείδους τοῦ ἀκοιώμος πρός πόσιν κανίζεται βείδρον.

Κυρίλλου.

Αί γὰρ ἀρεταί μέν , διὰ τῶν ἀρωμάτων σημαίνοντας ξύλα δὲ τοῦ Λιβάνου , τοὺς σεροφήτας φυσίν διὰ δὲ τῆς σμύρνης καὶ τῆς ἀλόης , ὅτι ἐνταφιασθείς ὁ Χρισθός ἐκοινώνησε τοῖς προλαφρούτων ἀγίοις κατελθών γὰρ εἰς ἄδου τούτους ἀνάγαγεν.

Neikou.

ΙΟ, νάρδων, τούς τη άχμη της Βεοσεβείας το Βερμόν και διάπειρου του ζάλου κεκτημένους νάρδος δε και κρόκος και κάλαμος και πιγάμωμου, έπειδή συντιβέμενα ποιεί τό άγίου τω νόμω θυμίαμα, οι τη προσευγή προσκαρτερσύντες είσιν πρώτα δε μύρα, οί την περί τριάδος γνώσεν είληφότες, σμύρνα δε και άλόη, οί τα μέλη νεκρώσαν/ες καὶ συνταφέντες Χριστώ, πηγή δε κήπων, έ τους καθενεστέρους ιποτίζων λόγος και φρίαρ υδατος ζώντος. ό τὰ βαθύτερα τοῖς πολλοῖς ἀσύνοπτα παραδιδούς μυςήρια: ροιζούσαν δὲ αὐτὴν ἀπό τοῦ Λιβάνου είπεν 7ὰν πργὰν ἡ τὸ φρέαρ, διά τό τους διδασκάλους της έκκλησίας από του ίουδαϊκου όρμάσθαι γένες τούτους γάρ συμαίνει ὁ Λίβανος, και τὸ ροίζωμα της πηγής, δείκνυσεν ὁ Παύλος 'Αθηναίοις δημηγορών, καὶ ποταμούς λόγων άναστέλλων τῷ οἰπείφ ῥεί. Σρφ τοῦ λόγου ταῦτα παράδεισον ο λόγος ωνόμασεν, έδνα τζε νύμφης όντα ους αυτώ πρό γάμου προσήνεγγεν ή άπέστειλε, τό σεμνόν και έν τούτω τζε παρθενικής φυλάττουσα καταστάσεως αί γάρ αποςολαί τούτο σημαίνουσιν. ότι είκει μένουσα και Βαλαμευομένη, αιδημόνως τά οι οι οι οι οξιον το το νυμφίο προσήνεγγεν.

Έξεγέρθητε βορρά, καὶ έρχου νότε διάπνευσου κέπον με,

Γρηγορίου.

ραφ των βγιακων ακτίνουν, μφ βαγαρόμενου φικ το την κίνοσια και κ υρήφα μετεξεικε του έγερων επιτάσσειν, και τοις ανίμεις επετικόσαντα, και ουχ, πρεμών επιτάσσειν, κάχ, φωοχωδείναι και και κατεφορισται ως δια ακπορίγους ο νότος ρίο, μαθε μετες αντικοίας εμποδιζούσης αύτου την φοράν, τι δ, αν γίνοι βορράν; η του προχουτα της ίξουσίας 7ου ακότους του της κατρείν και φεύρειν διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτώ τι δροχοντα της ίξουσίας γου ακοτους του της κατδε τουτώ τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε βε τουτώ τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ως αν άκκλογος ο νότος ρίο, μαθε δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού συστικού δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται του κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται δε τουτών τι διακεγεύεται ο κατικού δε τουτών τι διακεγεύεται του έλίου τω νοτιαίφ μέρει πρός τάς δυσμάς ποιείσθαι αύτο Ι. τοίνου ή κατά των παθών και της άντικειμένης δυνάμεως το κράτος αναδυσαμένη, κα? έξασίαν της ίδιας άρχης το ψυχρόν πνεύha quogiques. whosenyegias ge ign heachboing auf Jebhon " queb όνομάζει νότον: δε' ου της τρυφής ό χειμάρρης ρεί, ώς ε τη βιαία πνού, καθάπερ έν τῷ ὑπερώφ τοῖς μαθηταίς τοῖς ἐμψύχοις φυτοίς έπιπισόντα, κινήσαι του Βιού την φυτείαν, πρός την των άρωμάτων φοράν και παρασκευάσαι διά στόματος ρείν την εύώότι προφητείαν και τὰ σωτήρια της πίσθεως δόγματα. τοιούτος γάρ ποταμός άρωμάτων ήν, έκ του κήπου της έκκλησίας ρίων διά του πνεύματος ό μέγας Παύλος, ου το ρείβρον Χριτού εύωδία ήν τοιούτος άλλος, ό Ἰωάννης, ό Λουκάς, και οί λοιποί.

Neillou.

Τών προειρομένων φυτών δείξαι βουλομένη το εύγενες και δόκιμον ή νύμφη, των πειρασμών προσκαλείται τὰ πνεύμαζα καί τον μεν βορράν έτταθέντα άσοσείμπεται τον δε νότον άγωνισόμενον προσχαλείται. Α πάνθας άμα καλεί βαρρούσα τη έκ γυμνασίας και συνεργείας Ωτού προσούση αύτη δυνάμει ούκ άλλως γάρ των άρετων το δόκιμον φαίνεται, εί μη πλάλος πειρασμών τη καρτερία προσβαλών, τα της ύπομονης κρουνηθόν είς τούμφανές έξαγάγη, δίκην ρεύματος, άρώματα και φανερούς αὐτούς πάσι δείξαι, ἀοιδοίμες αύτούς ἀπεργάσηται μετά τούτο ούν είς του κόπου παρακαλεί καταβόναι του υυμφίου, τός όσμος των άρωμάτων άντιληψόμενου, και βρωσόμενου καρπόν άκροδρύων βρώσες γάρ άληθής του νυμφίε, άγάπη, χαρά, είρηνη, και οι τους πλωχούς δε τρέφοντες, βρώσεν ετοιμάζουσε λώ Χρεστώ· όσοι δε παρορώσε πένετα, συκή είσιν άκαρπος και ξηρά.

'Ωριγένους.

Εοικεν έπετιμαν ή νύμφη το βορρές, την έξυσίαν λαβύσα παρά του έπετεμέσαντος τῷ ἀνέμὸ νυμφίθι ἀεὸ παρά τοῖς τρεσία εὐαγgehierale imirupagnai to avipo elbutai ol de avenoi amine ύπακούεσεν αύτω. Χρετός ούν έξωθουμένους του διαβόλε, είσοιΙV. πίζεται ταϊς ψυχαίς: περί οῦ τὸ, ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἔξει, τούτέστιν ἐχ νότου.

Καταβόλω άδελφιδός μου είς κέπον αύτου και φαγέτω καρπου άκροδρύων αύτου.

Γρηγορίου.

την ευφορίαν.
Πιπαρρησιασμένη φωνή, πάσει τοῖς οὐσε την ζωήν ἐκ τῆς ἰἀρετης ἀκροοδρύων την ευφορίαν, ἐπεδεικνυμένη τῷ Θεῷ τῶν τῆς ἀρετης ἀκροοδρύων τερον ἐπικληθεία ὁ ἀναλαμβάνων πραιξε κύριος, εὐκτικῶς τὸ κωπατρός μου, καρπός δὲ ἐμῶν ἢ προαιβεσες, ἐπειδὴ οὐκ ἔξεν ἡμῶς σωλαρίαν, κατὰ τὸ, ἐμὸν βρῶμα ἐστὶν ἔνα ποιῶ τὸ Θίλημα λοῦ καὶ ἐμείς οἱ τροφὴν αὐτῷ προαιβεσες, ἐπειδὴ οὐκ ἔξεν ἡμῶς σωλαρίαν, κατὰ τὸ, ἐμὸν βρῶμα ἐστὶν ἔνα ποιῶ τὸ Θίλημα λοῦ και ἐμείς οἱ τροφὴν αὐτῷ προαιβεσες, ἐπειδὴ οὐκ ἔξεν ἡμῶς σωλαρίαν κατὰ τὸ, ἐμον βρῶμα ἐστὶν ἔνα ποιῶ τὸ Χθαμαλώμος κατὰ ἐμείς οἰ κατικῶς τὸ κατικῶς τὸ κατικοῦς ἐκαιδὰ ἐντὰς ἐκοιδὰ ἀκοιδὰ ἐκοιδὰ ἐκο

CAP. V.

Σεσβε ἀδελφιδοι εἰς πέπον ἀδελφὶ μου νύμφη ἐτρύγγσπ συύρνων μετὰ ἀρωμάτων μου. ἔφαγον ἄρτον μου. ἔπιον οἴνον μου μετὰ γάλαπτός μου.

Tpayoplov.

Πρισσε καὶ νύν τὸ, ἔτε σου λαλούντες, ἰδοὺ πάρειμε- γεγονώς γὰρ εὐθὺς ἐν τῷ κὴπῳ τῶν τῆς ἀρετῆς ἀκροδρύων ἐνεγορήθη καὶ διὰγκρια τὴν εὐωχίαν ποιείδαι εἴ τι δὲ καλὸν παρ
ἐαυτοῦ, καὶ τοὺς μακαρίους κὴπους, Τοιαῦτα φέρειν παρασκευάτὰ ἀρωμάτων, διὰ τῆς τῶν ἐπεγείων μελῶν νεκρότητος, τὸν καθπὸὸν καὶ εὐώδη μυρεψοῦντι βίον, τὸν ἐκ ποικίλων τὲ καὶ διάφόρων τῶν τῆς ἀρετῆς ἀρωμάτων συγκεραννύμενον Τῷ δὲ τῆν
τελειοτέραν ἐπιζητοῦντι τροφὴν, άρτος γίνεται, οὐκ ἔτι ἐκισι-

πρίδων έσθιόμενος, άλλ' δφον έαυτου το μέλι ποιούμενος: όλαν V. έν τω ίδιω καιρώ ὁ καρωός της άρετης καταγλυκαίνει τὰ τῆς ψυχές αἰσθητήρια: τῷ διψώντι δὲ κρατήρ γίνηται ωλήρης οίκου και λαγακτού, ακκικό οξ εςα κλασορίτες από εξεροδος μα σμυρνηφόρον ὁ Παύλος νεκροίν όσημέραι τὰ μέλη, καὶ δε άκα-Being apapparitus ogube roll antobisott funt. und ge accounter τῷ Βεῷ τὰ βμψυχα τοῦ κέωου φυτά; κατὰ 7ὸ, ἐωτίνασα καὶ έδωπατέ μοι φαγείν. άρτος δε εύφροσύνες έστιν η εύποιία, τώ μέλετε της έντολης γλυκαινόμενος. κώς δε κάλεν οίνοχοεί τά εὐέρνη του κόπου φυτά; πρός τούτο φησίν, ότι έδιψησα και έποτί~ σατέ με , γάλακτε του οίνου περάσαντες , τη της ανθρωπίνες φύ-ज्ञाबाद प्रत्यकृत , के परद सक्तीकाले सक्षों केंस्रोति सक्षों प्रकृताक्षेत्रीकृत वेंपरकाद सक्षों केंत्रीवγος και πάσης πουφράς αίτιας κεκαθαρμένο, καπήλων δε ή πρός τόν οίνον μίζις του υδατος. όπερ όλ ένταυθα λόγφ τοϊς φίλοις παρεκελεύσατο, τούτο έν τοξε εύαγγελίοις διά των έργων έποίηστυ , διά της Belag έπείνης βρώσεώς το παί πόσεως- φησίν ούν τοξς δε' άρετην γεγονόσε ωλησίου, τὰ τοῦ εὐαγγελίου μυστήpea maparedipersor sayers of adaption you wal miste, wal peduσθητε, λέγων, έπ της τοικύτης βρώσεως τε καλ πόσεως, δε' ής μέθης αυτός έαυτου τές έξίσταται πρός τὰ θειότερα ἀδελφούς de nadel, one o nous to Ridgua autou, adedpor nai adedph nai μήτηρ ώνόμασται.

Nelkou.

πος έτύγχανεν ών παραδείσε γάρ και κύπου τὰ ἀκρόδρια. αὐτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί το γάρ ἀν είχε ἀκροδρίαν εἰς κάμαναλέσασα , ὡς μὰ παρακουσθύναι , και φροίν εἰστλλον εἰς κάκον μου και ἀγάπην και κόπου δυόματι , διὰ τὰν πρός
πον μου και ἀγάπην και κόπου δυόματι , διὰ τὰν πρός
πον μου και ἀγάπην ται κόπου δυόματι , διὰ τὰν πρός
τος , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε κανροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , ταπεινοφρονούσα καλεί οὐ γάρ ἀν είχε ἀκροδρύων , εἰ κὰτὸς , το διαθείσου , τὸς , το διαθείσου , το διαθείσου , τὸς ,

- V. τὸς δὲ αὐτὸν κῆκον λέγει εἰκότως Βεὸς Δν. καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς δοκούντα μεγάλα, ταπεινά κρίνων τη έαυτού παραμετρήσει εύ όλ τό ούκ είς κόπον σου , άλλ' είς κύπον μου , τόν ίαυ/ής καράδεισου αύτος κόπου ποιτίν τὰ γὰρ ἀνθρώπινα πράγματα , εί nai auta mapaustoovusva läuges, ällä tole Jeioie nai vonποίς παραβαλλόμενα, αμβλύνεται διά όλ τός σμύρνος και τών άρωμάτων το πάβος και του Βάναζου και του άνάσζασιν ύποpraper quipum vas 6 Bavaros acimala de à rec Bestroc Entoyeta, is the anacastus the evodine desprisance to de four--gr vir int suchite Cor vivodi vir , 2532 in int verque voymenge guerinern, beg, on tot butibat nat ton Ayenda ga gardme umingeghered gayot, surgania dub enath queganaa eadeth τό πάσχα, διά τόν ςαυρόν, τό ξοαγον άρτου μετά μέλετές μβ δηλεί. το δε έκατζόπενον - εκαπεζόπενον - καλάποι τρατόπενον Επιεικώς φέρειν, έπιον οίνον μετά γάλακτός μου φάγετε οί πλησίου μου και τὰ ίξὰς τάχα τοὺς μαθητάς λίγων, ὅτε αὐτοὺς dri 7ην των μυσηρίων έκάλει μετουσίαν- φάγετε λέγων τό σώμε -uou . nai wie7s wò aina nou.
- 🗷. . Έγω καθεύδω και 🕏 καρδία μου άγρυπνεί.

Γρηγορίου.

Απολούθως διαδέχεται την μέθην ὁ υπνος, ὡς ἀν διὰ τῆς πόψεως ἀναδοθείη τοῖς δαιτιμόσειν είς εὐεξίαν ἡ δύναμες διὰ τοῦτο μετὰ τὴν πανδαισίαν ἐκείνην, ἔν τῷ υπνος ἡ νύμφη γίσται. ξένος δὲ τες ὁ υπνος , καὶ τῆς φυσικῆς συνηθείας ἀλλόνεται, οὐδενὶ τῶν αἰσθητηρίων παρενοχλούμενος, ὡς υπνος εὐφραίνεται, οὐδενὶ τῶν αἰσθητηρίων παρενοχλούμενος, ὡς υπνο τινὶ πάσρετες ἐ τοῦ σώματος γίνε αι φύσες πάστες σαρκικῆς κατακοιμοντες ὁ ἀταθείας , τῆς μὲν ἐν ψυπορείας κινήσεως ἀιτής γὰρ οῦσος ἡμεν ἀδονῆς , τῆς μὲν ἐν ψυπορείας τοῦ ἀπαθείας , τῆς ἀιὰ ἀπάθους ἐν σώματε , ἔνπερ ἀν ἡ προαίρεσες ἔληται , αυτη κατὰ τῆς ἐπέρας ἔχει τὸ κράθος διὰ τοῦτος οὐδὶν ἐγρήγορε τῶν ἐνεργουμένων καθ ὁδονὴν διὰ ἀισθήσες οὐδὶν ἐγρήγορε τῶν ἐνεργουμένων καθ ἡδονὴν διὰ ἀισθήσες οὐδὶν ἐγρήγορε τῶν ἐνεργουμένων καθ ἡδονὴν διὰ ἀισθήσες οὐδὶν ἐγρήγορε τῶν ἐνεργουμένων καθ ἡδονὴν διὰ ἀισθήσες οὐδὶν ἐγρήγορε τῶν ἐνεργουμένων καθ ὑπορείαν τοῦ ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένων καθ ἡδονὴν διὰ ἀισθήσες οὐδιὰ ἀναμες ἐντὸτος ἀναμες ἐνεργουμένων καθ ὑπορείαν τοῦ ἀναμες διὰ τῆς ἐπέρας ἔχει τὸ κράθος ἀναμες ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένως ἐνεργουμένως καθ ἀναμες ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἐντὸτος ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἀναμες ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένος ἀναμες ἀναμες ἐνεργουμένος ἐνεργουμένος ἀναμες ἀναμες

σεως· άλλά πάσαν σωματικήν χατακοιμήσασα κίνησεν, γυμνή τε V.
και χαθαρά τή διανοία της θείας έγρηγόρσεως, δίχεται του θεού
την έμφάνειαν. Τον έν τοις σωματικοίς είναι πειρασμοίς, καθεύδειν λίγει ως γάρ ὁ βαπτισθείς τῷ ὑπνω, ἀγρυπνούσαν έχειν
Την καρδίαν οὐ δύναται, οὐτως ὁ ἐνβαθύνας ταῖς σωματικαίς
ἀσχολίαις, αισθησεν τῆς φωνής τοῦ νυμφίου λαμβάνει εἰς γὰρ
πολυμέρανον ψυχήν φωνή οὐ φθάνει θεοῦ· αὐτη δὲ οὐτως ἐκάβευδεν ὡς αισθεσθαι τῆς τοῦ νυμφία φωνής· Τὸ ἐπιπόλαιον γὰρ
καὶ χρειώδες τῆς σωματικῆς ἀσχολίας ἐαυτή ἐμφαίνει μνήμη γὰρ
θεοῦ, νηφάλιον ποιεῖ· καὶ μετρία ἐστὶ τῶν ἀναγκαίων φροντίς·
φωνεῖ δὲ ὁ λόγος, ὅταν ὡσπερ ἔχός τις ἀδιορθωτος προσπέση
τἤ ψυχή νόημα· προύει δὲ ἐπὶ τὴν θύραν, ὅταν ἡ ἐπαπόρησις
Τὰν λύσιν εὐαγγελίζεται· εἰσίρχεται δὲ ὅταν σαφῶς θεωρηθή Τὸ
ἀπορηθήν, καὶ τρανόν δίξηται τὸ νόημα τὸν τύπον.

Kupikkou zai fikusos.

Έν τῷ σταυρῷ φωσί τὸν ὑπὰρ ἀνθρώπων ἀναδεχόμενος θάνατον ἀγρυανεί δὲ ἡ καρδία, καθό ὡς θεὸς τὸν ἄδην ἐσκύλευσεν.

Φωνή του άδελρεδού μου προύει έπι την Δύραν. Γραγορίου.

 V. δέποτε δὲ Ισταται τῆς ἰδεῖν ἐπιδυμίας δεὰ τὸ πάντως τοῦ ἐωφυνῆς προσηχήσαντος λόγου, διὰ φωνῆς ἐαυτοῦ τὰν ἐμεφάνειαν ἐπαγράμλεται ὡς οῦν φωνοῦντος καὶ προύοντος πρὸς τὰν ὑπακοὰν διανίσταται ἐνδοῦσα δὲ ταῖς ἀκοαῖς ἁσυχίαν, ἀκούει τοῦ διὰ τῆς τῆς ἀκοαῖς ὰσυχίαν ἐκέστη τοῖς μαθηταῖς τῶν θυρῶν κεκλεισιένων.

"Ανοιξόν μοι άδελγά μου, πλησίον μου, περισερά μου, 7ελεία μου, ότε ή πεφαλή μου έπλησθη δρόσου, και οἱ βόσρυχοὶ μου ψεκάδων νυκτός.

Pilavoc.

Τῷ μεγάλο Μωσεί διὰ φωτός πρότερου ένεφανίσθε θεός έπλ βάτου- είτα διά γεφέλης αύτω διαλέγεται είτα ύψηλότερος ήδη γενόμενος, έν γνόφω Βεόν βλέσει δ δε διά τούτων μανβάνομεν , τοιούτον έστεν , ή πρώτη ἀπό των ψευδών και πεπλαν»μένων περί Βεού ύπολήψεων άναχώροσες, ή άπό του σκότες είς φως έστι μετάστασις ή δε προσιχεστέρα των κρυπτών κατανόςσις, ή διά των φαινομένων χειραγωγούσα την ψυχήν πρός την άδρατον φύσιν, οϊόν τις νεφίλη γίνεται, τό φαινόμενου μέν απαν έπισκιάζουσα, πρός δε τό κρύφιον βλέπειν την ψυχήν χειραγωγούσαι ή δε δεά τούτων όδεύθσα πρός τὰ άνω ψυχά, όσον έφεπτόν έστε τη άνθρωπίνη φύσει, καταλιπούσα έντὸς τών άδύτων της Βεογνωσίας γίνεται τη βείω γνόρω πανταχόβεν διαληφβείσα , έν ῷ τοῦ φαινομένου τε και καταλαμβανομένου παντός , έξω του καταλειμβέντος, μόνον υπολείπεται τη βιωρία της ψυχής, τό κόρατόν τε και κκατάλμπτον έν ώ έστιν ο Βεός. ήν ούν ποτέ καὶ ἡ νύμου μέλαινα 7οξς αφωτίστοις δόγμασιν, τη δέ απγή του φωτός διά, του μυστικού φιλάματος ωροσαγαγείν το στόμα ποθήσασα, καλή γένεται, και τό μέλαν τής άγνοίας απέκλεισεν υδατι είτα ώς έππος δραμούσα, και ώς περιστερά διιπτάσα, πρότερου μέν τὰ σκεἄ τοῦ μάλου μετὶ ἐκεθυμίκε ὑπαναπαύεταε, μάλον άντι νεφίλης το έπισκικζον κατονομάζουσα. νύν δε άδη

and the Rilae nurve marity trac nad' by 6 nurves magazi- V. verae uiv, où paiverae di all' alongore riva the napouglac δίδωσε τη ψυγή άπτεται δε της σωματικής των ενακέτων διανοίας à dévoct gote van Suna de le seconditence de l'orgoneron deοτύνει δε 7εν εν αργά κατανόμουν. Τώ αρράτω τες φύσεως που» πτόμενος. Εξω τοίνυν έςώσα της φύσεως ήμων ή άληθεια, διά τζε έκ μέρους γνώσεως καθά φησίν ὁ ἀπόστολος. ἐν ὑπονοίπις τισί και αίνίγμασι . Βυροκρουτεί την διάνριαν . άνοιξον λίγουσαι και μετά του προτροπός ύποτιθεμένο 76ν τρόπον, όπως άνοιγέναι προσήχει την θύραν, οδόν τινας (κλιίδας) ορέγουσα τά καλά ταύτα δυόματα, δε ών το κέκλεισμένον άνοίγεται κλιίδες γάρ είσιν άντικους αί των δνομάτων έμφάσεις τά κρυπτά διανοίyouras adelun xai mingion xai mediarega Teleta el vao Bouλει σύ , φησίν , άνοιγήναι την βύραν , και έπαρβέναι της ψυγής σου τάς πύλας ίνα και είσελθο ὁ βασιλεύς τὰς δόξες. γολ σε άδελούν μου γενέσθαι έν τω τά θελάματά μου ποιείν γού δέ nai mposeyyisas nai mingiov yevis Jat. nai iv th quise the mepεστεράς έχειν το τέλειου τούτο δέ έστι, το άνελλιπή και πεwhypomitana stage made a saling and any analytical action of a its codytvoutyn karat aet niegog in ten eigotigaanat, p in the neonλής μου δρόσος, ής πλάρης είμι, ή τις ξασίς έστι κατά τόν προφήτην και αι ψεκάδες, τζε νυκτός έπει με δυνατόν των έντός των άθύτων γενόμενον, δμβρω τενί της γνώσεως έντυγεζη. αλλ' αγαποτόν εί λεπταίς τισί παι άμυδραίς διανοίαις έπεψεκάζει την γνώσεν αύτώ ή άληθεια της λογικής ζαγόνος άπορρεούσυς βοτρύχους γάρ αὐτοῦ τῆς κεφαλής ἐπεώρισθαι φημέ, προφήτας, άποστόλους, εύαγγελιστάς οί τινες όσον έγώρουν, έπ των σκοτεινών τε και αποκρύφων και αοράτων Βησαυρών άρυςμένοι, ήμεν μέν ποταμοί γίνονται πλήρες ύδάτων, ώς δέ πρές την άντως αλί, θειαν δροσώδεις είσι ψεκάδες.

Nailou.

Αρόσου και ψεκάδας υυκτός, τάχα τὰς ἀπό τῷς ἰουδαίκὰς

V. ἀγνοίως ἐκ' αὐτὸυ ἐρχομένας καλεί· εἰ γὰρ καὶ ἐπαινείται ἡ δρόστὰν πῶς μετὰ τὰ οἶκὰ τοῦ ἀνθρωσος ἐν τἢ γραφὰ, ἀλλὰ μετὰ προσθήκες τὰς ἀπὸ τοῦ ἀνθρωσος ἐν τἢ γραφὰ, ἀλλὰ μετὰ προσθήκες τὰς ἀπὸ τοῦ ἀνθρωσον ἡς ειλαθείσαν τὰν ἐαυτοῦ κεφαλὰν ὁ νυμφίες ἀπομάζας τοῦ νυμφες γενόμενος οἶκος δὲ τὰς νύμφες, εἰ τὰ ἐκάστου τῶν ποκιμάτων ἡγεμονεκόν, ἡ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία· εἰ πουν πῶς καφαλὰς τοῦ νυμφίου ἡ νύμφα βλάβας ψεκάδας τοῦ νυμφίου ἡ νύμφα βλέκετω τὸν λησονικόν πῶς μετὰ τὰ ὀνείδη τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων βοῷ τὸ τὸς νοιρούν τῶν ἀρχιερέων τὰς δυσφημίας ἐκείνης.

αντικειμέναις ό υνάμεσιν άνοιξαι: ώς περί όχλαρας δε της δρόσου λέγει» δου καλεί δε αὐτοῦς και περί όχλαρας δε της δρόσου λέγει» ότο καλεί δε αὐτοῦ κύτοῦ πασαν απιτον ψυπούλαι καὶ καλεί τον θωμάν, καὶ δε αὐτοῦ πάσαν απιτον ψυπούλαι καὶ καλεί τον θωμάν, καὶ δε αὐτοῦ πάσαν απιτον ψυπου λάγει» εἰνὰ γὰρ τὴν ἀνάσθασιν εἰσὴλθε τῶν θυρῶν κεκλεισι πλαροφορίαν καλεί δὶ αὐτὸν τελείαν εἰπόντα, ὁ κύρεος μου καὶ ὁ θεόσος δε δελοί τὴν κατὰ τὸν δρθρον ἀνάστασιν, ὅθε κάτεισι δρόσος.

Έξεδυσάμην του Χειτώνα μου, πώς ἐνδύσομαι αυτόν; ἐνοψάμην τους πόδας μου, πώς μολυνώ αυτούς;

Tenyopiou.

και διά του βαπτίσματος περιελών της καρδίας το κάλυμμα, των και διά του βαπτίσματος περιελών της καρδίας το κάλυμμα, των κισοικεμένη τέν δερμάζινου χιτώνα, δυ μετά την άμαρτίαν σεριεβάλμένο και δερμάζινου χιτώνα, δυ μετά την άμαρτίαν σεριεβάλμένο και άποντψαμένη των σοδών το γεωδες ή ένειλήθη άσο τός έν παραδείσφο διαγωγής είς γην άναλύσασα, διά τούτων ήνοιμέν την ψυχήν τή λόγφ την είσοδον οὐκούν ο τόν παλαιόν άπεκδυσάμενος άνθρωπου, δ έστιν ή άμαρτία και δ θάνατος, δια τοῦ διαγατος και διαγα

τε ψυγεκών βάσεων άποπλείσας τον ρύπου ένοιξε το λόγοι την V. รไซอดิอง . อิง จึงอิอง ๆขอดแของ ยิงอินอาณา โทยออัก นั้น เอาะ าง ถึงอิบμα- ή δε περί του μηκέλε του άποβληβόντα χετώνα πάλευ έπαναλαβείν, είτ' ούν μά έπεςτρόψαι είς τὰ πρώην της νύμφης όμολογία, άνοίγει τώ νυμφίω την θύραν πρός είσοδου του άγιασμού και μηθε δύο χιτώνας έχειν, άρκεισθαι δέ τῷ ένὶ, κατά granusentegreza helbheigante, nas hogaheit quengraagus ton της άμαρτίας χείώνας τίς γάρ ποινωνία τῷ σποτεινῷ ἐνδύμαςε, πρός τό φωτοκιθές τε καὶ Κύλου; οὐθὲ τούς πόθας νιψαμένη πάλευ τη βάσει του έκ της γης μολυσμόν παραδέχεται ούθε γάρ Μωσής έν τή της άγίας γης έτειβάσει την δερματίνην νέκρωσεν 7ων ποδών έκβαλων, ανειληφέναι ταύτην αύθις ίστόρηται ούδέ γάρ την Ιεράν δεθότα, καθά θόν έν τω όρει θειχθίντα τύπου φελοτεχνήσας, τοῖς ποσὶ τενὰ κόσμον ἐπετεχνήσατο· ἐερατικοῦ δὲ ποδός ή γυμνότας γέγονε κάσμω χρή γάρ αεί βαίνειν έπὶ της άγίας γης του έερδα, ής μετά νεκρών δερμάτων έπιβατεύειν ου Itues. Ben toe touto nat tols hubbatule o unbed quabolite to ύποδήματα, εμειοή πεγερει αρλορό εξό οδον έβλουν τη αοδεροσθαι, άλλα δια της άγιας όθου προϊέναι ούκ άγνοτις δε πάντως την αγίαν όδον, δε' ής οι μαθηλαί τρίχειν πελεύονται, μα-Αών παρά του εξπόντος , έγω είμε ή όθος ής ούα έστεν άψα⊷ σθαι, μά ύπολυσάμενου τάν του υσκρού περιβολάν έπελ ούν έν रवर्णरक हेर्प्रश्रहरूक रहे ठंठीके में प्रमृंख्का , हेर में राज्य है? बर्णरहिट व्याहासालτούντων ο πύριος νέπτει τους πόδας τω ύδατι, έπεκσσει τω λενrie & derimanto. gnamet ge gle nermung to ton unbion geuζωσμα διά τουτο καθαρθείσα τούς πόδας έπι της όδου της βασιλικής έαυτου φυλάττει, ούκ έκαλίνωσα είς δεξιά ή άριστορά, ίνα μη παθ' έτερον έξω της όδου παρενεγχούσα το ίχνος, μολύνη τῷ πηλῷ τὸν πόδα: νοείς δε πάντως τὸ διὰ τῶν εἰρημένων δηλούμενον, ότε άπαξ διά του βαπτίσμαλος υπολυσομένη τά ὑποδάματας ίδιον γάρ τοῦ βαπτίζοντος έργον, τὰ λύειν τοὺς

V. Ιμαντας των ὑποδημάτων ὅπερ Ἰωάννης ἐπὶ μόνου τοῦ πυρίου σὰμασι: φυλάσσει τοἱνυν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς πεπλανημένης τὰν βάποδας ἐνίψατο, πάντα γὰῖνον ρύπον συναποβαλοῦσα τοῖς ὑπομιά ἀμαρτίας ἐνδεσεμένον; αῦτη τοὺς μιὰ τὰν ἀρχὰν τῷ ἱμαντι τῆς ἀμαρτίας ἐνδεσεμένον; αῦτη τοὺς ὑπομιά ἀμαρτίας ἐνδεσεμένον; αῦτη τοὺς ὑπομιά ἀμαρτίας ἐνδεσεμένου;

Neilau.

ψηφιζόμενον. Ματάγνωσιν τὸν ὅκνον, τῷ μὰ σκουδαίως ἐνεργήσαντε ἀνείζοιενον. ἀνοίξαι παραιτείται κατά τὴν ἡβικὰν ἱνοιαν. ἀλὶ ἐννοι τὰν τὰς κατάγνωσιν τὰ λόγο ρύπου τὰς ψυχῆς ἀκόβηται καὶ μολυνθήνωι πάλεν ἀκνεξ, ἀνοίξαι μὰν βουλομένη, μολύναι ἐξ τοὺς ἀκομίνης χιτάναι τὰ ἐναι ἐναι μὰν βουλομένη, μολύναι ἐξ τοὺς μερίμνης χιτάναι τὰ ἀνοίζαι ἡ μέλλησις, ὡς δηλοί τὰ ἐκτφερόμενα. μερίμνης χιτάναι Τὸ καλὰν, μεβ' ὑκερβέσιως ἐξ οὰκ έξω ἐστὰ γὰν γὰρ γένηται Τὸ καλὰν, μεβ' ὑκερβέσιως ἐξ οὰκ έξω ἐστὰ γὰν γὰρ γένηται Τὸ καλὰν, μεβ' ὑκερβέσιως ἐξ οὰκ έξω ἐστὰ κατάγνων.

'Αθελφεδός μεν ἐπέςτειλε χείρα αὐτοῦ ἀπό τῷς ὀπῷς' καὶ ὁ
καιλία μου ἐθροἡθη ἐπ' αὐτόν.

Dilawoc.

Λόγει δ' αν από της όπης: έπείπερ έλεγε τῷ Θωμά, βάλε τόν δάκτυλόν σου είς τούς τύπους των άλων: δάκθυλοι μέν σμύρναν πλήρη: έγνων ότι τὸ σώμα τὸ ταφέν, αὐτό καὶ άνέστη.

Tenyaptov.

Διε εχώδει, φατε αι, αητες εμι τα επιες Λειεσμαι ' και εφατις ομφ, αι, εξ σηκ απιες ε πητερίας ' αγγ, ε Χειδ απιος περ
αυγεης τες ορέεις αγγ, αμεοχείχως τες φπλώς ε ερδιπχωδια πεκλα
τις τες καθοχεί καγηθητα, αιταχησε τες υράσε το τες απόκος κακειδος εκι τα επιστα παδετασητερίας, αποίλει της υράκη απιες καθακός καΚειδος εκι τα επιστα παδετασητερίας, αποίλει της υράκη απιτες τες υπόκος
Κειδος έκι τα επιστα παδετασητερίας, αποίλει της υράκη καθακός τες
Κειδος έκι τα επιστα παρτιστασητερία το πάρτο παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός τες τες υπόκος
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός
Κειδος το πάρτο παρικός παρικός το πάρτο το πάρτο παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός το παρικός παρικός
Κειδος έκι τα επιστασητερία παρικός παρικός το πάρτο παρικός
Κειδος έκι τα επιστά παρικός παρικός το πάρτο παρικός παρικός
Κειδος έκι τα επιστά παρικός παρικός παρικός το πάρτο παρικός
Κειδος έκι τα επιστά παρικός παρικός το παρικός παρικός το πάρτο παρικός παρικός το παρικός παρικός το πάρτος το παρικός παρικός το παρι

σθαι της ξαιθυμούσης του νυμφίου ίδεξυ ή τοσούτου ξαίρδανε V. μόνον, όσον γνώναι ότι ή χείρ ούτω δε σποσήσωμεν ή άν-Βρωπίνη ψυχά, δύο φύσεων ούσα μεθόριος, ων ή μέν ασώματός έστε και νοιρά, ή δε έτιρα σωματική και ύλώδης και άλογος , ἐπειδ' ἄν τάχισζα τῆς πρός τὸν παχύν και γεώδη βίου σχίσεως έππεθαρθείσα δε' άρετης, άναβλέψη πρός τό συγγενές καί Βειότερον, ού παύεται διερευνωμένη και άναζητούσα την των δντων άρχην· πάντα όὲ περιεργαζομένη, ώςε ἀπολαύειν τὸ ζητούμενον, δρου ποιείται της παταλήψεως του 3του την ένέργειαν, τήν μέχρις ήμων κατιούσαν, ής διά τής ζωής ήμων αίσβανόμεβα. οίου όρξ το πάλλος του ούρανου, των άστέρων την ποικιλίαν, τάς πολυειδείς των ζώων φύσεις, τάς τε των φυτών ίδέας, καί τά λοιπά πάντα , ένα μή καθ' έκατου λέγω , δε' ών ή ένέργεια του βεου δείκνυται. Ταύτα τοίνυν όρωσα διά του βαύματος των φαινομένων, αναλογίζεται τη διανοία τον διά τον έργων νουμενον. ίσου γάρ πατά 7ου αίωνα του μέλλουτα έτέρως γνωσόμεθα την του αγαθού φύσεν, και τρανωτέρως καταλφψόμεθα το είδος της άφθάρτου μακαριότυλος τέως δε άγακυτον τη ψυχή, ή έμφαινομένη τοίς ούσιν ένέργεια ή τις έρμηνεύεται χείρ τροπικώς, ήν άπίστειλε διά της όπης. ού γάρ έχώρει ή άνβρωπίνη πενία την adparen unt antellunten poein en enurg dignadur. naan de auτης ή διανουτική δύναμις, ή τις έστε κοιλία, έθροήθη συγκνηθείσα πρός το θαύμα των διά Της θείας γειρός ένεργουμένων. ών ά κατανόμεις ύπερκειμένη της άνθρωκίνης δυνάμεως, τό άκατάληπτον της του ένεργούντος φύσεως δι' έαυτης έρμηνεύει πάσα γάρ ή των όντων ατήσες της χειρός έπείνης έργον , ές λ κατά τὸ, ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦλα πάντα: εἰ οῦν τὰ τῆς ἐνεργείας έκείνης καταλαβείν έργα ου χωρεί, πώς την ύπερκειμένην τούτων καταλήψεται φύσεν ; τάχα δὶ καὶ τοῦτο δηλοί . ότι ή τών πάντων ποιητική χείρ διά σαρκός ήμεν έπιφανείσα, βρόησιν έποίησε καὶ ζενισμόν ταϊς ψυχαϊς. Ενώς βεός ἐν σαρκὶ; πεώς λόγος σάρξ; πως εν παρθενία τόπος; και τὰ λοιπά ότε γάρ έπι γές

- V. ώφθη ὁ κύριος καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναντστράφει, τότε καθαρό». τε και άθλου 7ου νυμφίου κάλλος, διά της των ένεργειών χειρός, ήγεν της των Βαυμάτων δυνάμεως έγνωρίσαμεν. Ταύτα πάσχει, έπει μή προθύμως υπήπασε το λόγος ένα δειχθή, ότι και ο πολυτίμιος Βεώ, άνεσεν διώκων, και άναπεπτωκώς καταφρονείται, και τιμωρίας πείραν λαμβάνει απίσ/τελε γάρ φησε την παιδεύσασαν τούς απειβείς χείρα, και κατέφλεζε, ώς έκ τζς άγωνίας Βροηθήναι την ποιλίαν. διό παι σπυδαιότερον μετά την της maidelas aladyon antarno anoifai nal dia to mi in apoaipiσεως, άλλ' έξ άνάγκης τούτο ποιήσαι, αί γείρες με ές αξαν σμύρναν , τὸν νεκράν ὡς εἰπείν ἐνέργειαν πᾶν γάρ τὸ ἀπροαιρέτως γινόμενον, νεκρόν έσθε καὶ θέλημαθος ζωτικού αμοιρον. έςε γάρ εψοδούμενου τενα καταφρουείν των έντολων, όταν δέ πείραν λάβο παιδείας, εύθύς ζητεί του θεόν αλλ' ο προσέχων οὐ τοίς γενομένοις , αλλά τη σοιούση διαθέσει, σαρήλθε και έξέκλενεν έκ μεταμελείες, τη προθέσει παρών ούκουν έδεξιώσατο ώς πάντα περιελθούσαν αὐτήν καὶ διά τό έγκαταλειφθήναι τραυματισθείσαν ύπό των φυλασσόντων τζα πόλιν δυνάμεων, και τζιν καλύκτραν τζε παρθενικές αίδους, όπερ θέρισρον δυομάζει, άφαιps. Lecoay.
 - Ανέστην έγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιόῷ μου. Χεῖρες μου ἔσταξαν

Γραγορίου.

γοχούπατία, ¾ τινι τοριώ, ος κακώς ζωνιος ορκ ξαιτ κγάβας μφ τεγκάναι hys φκογασία τοχόν, ζών ας τρώώ η γολτύ ' η ότγους φρόπασεν ' φρεγγική κήν τοιαριών γροδαγαι αιφειερ. ως αεως, ως εν μασι τοις και, φόειφη εμιταρερίπασεν ' φιεό ακτρκαι ' και ορκ αγγογεν ρικορεξάμεναι ' φγ, εκ της εμία μοσεδεενεδλάιτκαι της ήρχης κικήσεις ' φφ, εκοιτων ζαζοσακ την αδτήδκεκδρασεως, φκέβρεον λάβ αι Χειδες αδτήδηση ' αι τικεί ειση αξ κεκδρασεως, φκέβρεον λάβ αι Χειδες αδτήδηση ' αι τικεί ειση αξ κεκδρασεως, φκέβρεον λάβ αι Κειδες αδτήδηση ' αι τικεί ειση αξ κεκδρασεως, φκέβρεον λάβ αι Κειδες αδτήδηση ' αι τικεί ειση αξ κεκδρασεως ή αντήδηση ' αντήσεις ' και τορικότη και τος τροκορίσηση ' αντήσεις και κεκδρασεως και τος και ' και τορικότη και τος τροκορίσηση ' αντήσεις τος και τος κα τούς δακτύλους έπιδείξαι τῆς σμύρνης: οὐ γὰρ διὰ πάντων φαί- V.
καται τῶν ἐπιτηδευμάτων ἡ τοῦ κακοῦ νέκρωσις: οῦσης γὰρ διπλης ἐν ἡμῖν τῆς ζωῆς, τῆς μὲν παχείας καὶ ὑλικης καὶ βαρείας,
τῆς δὲ νοερῶς καὶ κούψης, μέσον ἀμφοῖν ἐστῶσα ἡ αὐτεξούσιος ἡμῶν προκέρεσες, ἐν ῷ ἐν μέρει γένηται, τούτφ δίδωσι
τως ἀποθνήσκει.

Έπι χετρας του κλείθρου, ξυοιζα έγω τῷ ἀδελφεδῷ μου. 6. Γρηγορίου.

παὶ διὰ τοῦ κατὰ Πέτρου ὁ λόγου ἐν ἡμῖν κατασκυάζεται.

Πρὸς τοσοῦτον μέγεθος ἐπαρθεῖσα, οῦκω ἔγνω καθὰς δεὶ γνῶναι οὐδὲ λογίζεται καθ ἐπατὰν κατειλυφέναι, ὰλλ ἔτι πρὸς τὸ ὑπερκείμενον τρέχει, τοῖς ἔμπροσθεν ἐαυτὰν ἐπεπτείνουσα: ἡ γὰρ πλήρης γενομένη τὰς σμύρνης, πᾶσι τοῖς τοῦ βίου ἐπιτησιου τὰς ἀρετῆς διὰ τὸ οἴκοθεν ἀποςάξαι τῶν χειρῶν τὰν σμύρναι τὰς πρὸς ἀρετῆς διὰ τὸ οἴκοθεν ἀποςάξαι τῶν χειρῶν τὰν σμύρναι τὰς αρτὰς ἐγγίσαι τὰ κείρρος αὐτῆς τοῦ κλείθρον τὰν σμύρναι αὐτὰς ἐγγίσαι τὰς Κείρας αὐτῆς τοῦ κλείθρον τὰ ἔργα αὐτὰς Τὰν θύραν, διὰ τε τῶν χειρῶν ὰ τὰ ἔργα δελοῦσι, τὸς ἀνοίλει τοῦν διὰ Τὸς Τὸς κατὰ Πέτρον ὁ λόγος ἀνοίγει τοῦνυν ἐκυτὰ τὰς κοῦνοῦς, τὰς ἔργα δελοῦσι, τὸς κατὰ Τὸς κατὰ Πέτρον ὁ λόγου ἐν ἡμῖν κατασκευάζεται.

'Αδελφιδός μου παράλθε ψυχά μου εξάλθεν έν λόγφ αύτου. Γρηγορίου.

*Οτε ήλαισε κατά Μωσία γνωςῶς ἐδεῖν Τὸν ποθούμενου, τότε παρήλθε τὴν κατάληψιν αὐτὰς ὁ ζητούμενος: παρήλθε δὲ, οὐ καταλιπών τὴν ἐπομένην αὐτὰς ὁ ζητούμενος: παρήλθε δὲ, οὐ κακαρήλθε τὴν κατάληψιν αὐτὰς ὁ ζητούμενος: παρ ὑπερκειμένων ἀγαθῶν εῖσοδος γίνεται: αὐτὰν οῦν ἐξήλθεν ἡ ψυχὰ τὴν ἔξοδον, ὁδηθῶν εῖσοδος γίνεται: αὐτὰν οῦν ἐξήλθεν ἡ ψυχὰ τὴν ἔξοδον, ὁδηκαὶ ὅτι δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθη, διελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται.
'Ωριγένους.

Ήνίκα έφθασεν ή νόμφη το κλείθρον, ώςε την ψυχήν άνα-

and the

V. πετάσαι τῷ λόγῳ, τότε μόνων τὸν χεῖρα καὶ τινας ἐαυτοῦ δείἔρωτα: ἐξέρχεται καὶ ἐκδαμεῖ τοῦ σώματος ἡ ψυχὰ διὰ τὸν τοῦ σης τὸς νύμψης: ἄμα δὶ καὶ οἰκονομεῖ κλέον αὐτὸς ἐπιτεῖναι τὸν ἀρωτα: ἐξέρχεται καὶ ἐκδαμεῖ τοῦ σώματος ἡ ψυχὰ διὰ τὸν τοῦ

Έξψησα αύτον, και ούχ εύρον ἐκάλεσα αύτον, και ούχ' ὑπήκουσέ μου.

'Apryavoue.

Συνεχώς ή ψιχή τον νυμφίον λόγον ἐπιζητεϊ· καὶ εύρούσα πάλιν ἐτέροις ἀπορούσα ζητεῖ· κἀκεῖνα Βεωρήσασα ποθεῖ τὴν ἐτέρων ἀποκάλυψιν· καὶ τυχούσα τούτων, ἐκ' ἄλλοις εὕχεται τόν νυμφίον ἐπιδημεῖν.

Γρηγορίου.

Ότε ἀνέςη διά του Δανάτυ , ότε ἐπληρώλη τῆς σμύρνης , ότε προσύγαγε τῷ κλείθρο διὰ τῶν έργων τὰς χείρας, καὶ εἰσοιχίσασθαι τόν ποθούμενον ήλπισε, τότε ό μέν παρέρχεται, ή δέ έξέρχεται, ούπ έτι μένουσα έν οίς ήν ούδε γάρ έν τῷ παίαλαμβώνεσθαι το μέγεθος της θείας γνωρίζεται φύσεως, άλλ' έν τώ παριέναι πάσαν καταληπ?ικήν φαντασίαν καὶ δύναμεν ή γάρ έχβάσα έδη την φύσεν ψυχή, ώς αν μηδενί των συνήθων πρός τάν γνώσεν Τών ἀοράτων κωλύσετο, ούτε ζητούσα τό μά εύρισπόμενου έσταται, ούτε καλούσα το άνεκφώνητον παύεται πώς γάρ αν και εύρεθείς, δυ μανώει των εύρεθέντων ούδεν; ού τόπος, ού σχόμα, ού χρώμα, ού ποσότης, ού περιγραφή, άλλά πάσης παταληπτικής έφόδου έστιν έξώτερον, έξήγησα τοίνυν αύcon geg and enterings age handle ganghens, go yodiahoit ung υσήμασε, και πάντων έξώτερον ήν, τον προσεγγυσμόν της δια-Ασξας αιαφιφύσαση», και ξεκγούν ορα ορκατιές ξωινοσήσα φωνάς ένδεικτικάς της άφράστου μακαριότητος ό δε κρείτλον ήν της Tav anjuatroutver indelfeng.

7. Ευροσάν με φύλακες οἱ κυκλούντες ἐν τῷ πόλει ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με, ἦραν τὸ βέριστρον ἀκ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.

Γρηγορίου.

V.

Taura lemt delet rette edu pouteur mallon, hatp zuspatencives sives the biguara our fore of . all' & mallor dynauraμένας εί μέν γαο κίνδυνοι άδου εύρον αύτὰν, ή ληταίς αὐτὰν suggeder lever, veltendy by th the torouters evited evices ofveader et de et enferrer entre enformer et mundouvrer en th mohas a manuplath for the supiasue in the had the subjective suρεθείσα ψυχή, α τινά έστι λειτουργικά πγεύματα, φρουρούντα τάν πόλιν, ή τις ές ὶ ψυχά, τό του Βιού οἰκητάριου, ὑπό λαστών πλαπήναι οὐ δύναται ή δὲ Βεία ράβδος ή διά τοῦ πα-Thouses everyound the lases. To seedum estly, of emprise and à waidaywyia rac traptrou woliteiac trapalic twel di raic τοικύταις πληγαίς και Παύλος έγκαυχώμενος έλεγε τὰ ςίγματα του Χριστού έν τω σώματί μου περιφέρω. δειχνύς την έν παντί nang achivemy did nat livery elver i yan nata Apicor dupanic nou in acceptain relessioner, efr' our in apera, dia rou τοιούτου Τραύματος , ή του Βερίστρου γέγονεν αυτή άφαιρεσις. के राट भारतीय केंग सर्वाव वीट्यंटियावं रह प्रस्ती प्रवासीयार्थांगा वैत्यंत्रवास . ώς άνακαλυφθέναι της ψυγής το κάλλος, μή έπισκοτούντος έτι του Ιπιβλέματος, άλλα καθαρώς πρός την άλάθειαν βλίπειν πό-Der δε το Βέριστρον τη αποβαλούση του παλαιου ήδη χετώνα, πρός των έπιτηρούντων της άνθρωπίνης ψυχής τάς διόδους; δήλον ώς ἀπό τῆς προκοπῆς καθήρθη γὰρ Τοσούτον, ώς πρό τούτου δοκείν, ούπως άποδεδύσθαι τον παλαιόν χινώνα του γάρ πατά θεδο αναβαίνου Τος άει πρό του παχύτερου. Τό δε θέρισρου. περιβόλαιον νυμφικόν, συγκαλύπτον αύτοῦ τὰν κιφαλάν καὶ τό mposumor rourl yap unt mept Peftung igopulat to di in rou aparpe Igrat aurig, ideige bigur o Haubog oran de interpari πρός χυρίου, περιαιρείται το κάλυμμα καλόυ δε και ύπο του καλού ποιμένος πρόβατον και ά δραχμά έπι του λύχνου, έρ' ή Raipoudt mantes of pilot nat yethouse through an and outmes ώς ζητούσα όν ούχ' εύρε και καλούσα τόν αρρηΐου, διδάσκε-

- V. ται διὰ τῶν φυλάκων, ὡς τοῦ ἀνεφίκτου ἐρᾶ, δι' ὧν πλέσσεται καὶ τραυματίζεται τῷ τοῦ ποθεμένου ἀνελπιστία, ἀλλὰ περιαιρείται τῆς λύκης τὸ θέριστρον τῷ μαθείν ὅτι προκόπτει ἀιὶ διὰ Τοῦ ζητείν καὶ τὸ μηδέποτε τῆς ἀνόδου παύεσθαι, τοῦτό ἐστιν ἡ ἀλχθὰς τοῦ ποθουμένου ἀπόλαυσις, ὡς οῦν ωεριείλατο τῆς ἀνελπιστίας τὸ θέριστρον, καὶ είδε τὸ ἀφρισόν τε καὶ ἀπερίγραωτον τοῦ ἀγαπημένου κάλλος, ἐν ωἀση τῷ ἀἰδιότητι τῶν ἀνθρώπον κρείτθον ἀιὶ εὐρισκόμενον, σφοδροτέρφ γίνεται πόθουθρώπον κρείτθον ἀιὶ εὐρισκόμενον, σφοδροτέρφ γίνεται πόθουν, τὰν τῆς καρδίας διάθεσεν, καὶ φησίν.
- 8. Πραισα ύμᾶς Δυγατέρες Ἱερουσαλὰμ ἐν ταῖς δυνάμεσε καὶ ἐν ταῖς ἐσχύσεσε τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν εύρητε τὸν ἀδελφεδόν μου τέ ἀπαγγέλητε αὐτῷ, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.

Γρηγορίου.

Ότι ούχ' έτερα παρά τὰ ἐν εὐαγγελίσες εἰρημένα τὸ μὴ ὁμόσαι όλως, άλλά τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οῦ οῦ, δήλον ἄν γένοιτο έπ τούτων: ἐν ἐτέρα γὰρ ἐκδόσει, ώρκισα ύμᾶς κατά τών δορnagen nut ten tyaden ' enbigs, nut geguntengu gen tonten. έν τίσεν ή του πόσμου τούτου έσχύς τε και δύναμις & πρός βεβαίωσεν της άληθείας δι' όρχου παρείληπται δύο τοίνυν ήμας οίκειος τω Βιώ, πίστις όρθή και τρόπος ζωάς. δορκάς μίν γάρ andavag opa, Edapog di rav iofolus islis avarpelent unori-Strut rolvon rale ntantoin & nough undapoin nat alightian. ouτω γάρ το άμετάθετον ήμεν βεβαιούται ο και την αλήθειαν πιστούμενος έρχος, έν φ πάς ο όμνύων έπαινείται κατά Τήν του προφάτου φωνάν άληθως γάρ ό έν τοῖς δυσί τούτοις, τό άσφαλές έν έκυτῷ κατορθώσας, έν τε τῷ λόγω τζς πίστεως, όταν άπλανώς πρός την άληθειαν βλέπη, και έν τῷ τρόπῳ τῆς ζωῆς, όταν πανδάς καθαρτύη του έκ πονηρίας μολύσματος ούτος όμνυσε τῷ πυρίω μὰ ἀναβάναι ἐπὶ πλίνης ςρωμνῆς, μὰ δούναι ὖπνον τοίς όφθαλμοίς, έως ού εύρη τόπον τῷ κυρίω, σκηνώματα 7ῷ ἐν αύτω οίκούντε γενόμενος, μάθωμεν οθν και κμείς έκ της νύμφης

εί τίκνα τῶς Ἱερουσαλὸμ ἐσμὶν ὅπως ἐστὶν ἰδεῖν τὸν ποθούμε- V.

νον ἐἐν γὰρ ὅρκιον ἐαυτῆς ποιἡσωμεν τόν τε πρακτικόν καὶ Βεωρυτικόν βίον, ὀψόμεθα καθαρώς τὸν νυμφίον τῆς ἀγάσης τοξότην ὀς διὰ βάθους ἐντίθησε τὰ ἐπυθοῦ βέλος, τὰν τῶς Βεώτυτος φημὶ κοινωνίαν τῆ ψυχῆ διὰ τῆς κατὰ τὰν πίστιν ἀκίδος
γενομένην.

Nathou.

Είδε τό σφάλιν έαυτζε, καὶ τὰν άγανάκτησεν ἐπέγνω τοῦ ποθουμένου ἐκ πολλῆς ἀποστρορῆς, καὶ ζητεῖ ότφ ἀἡποτε τρόπφ γνωσθῆναι τούτφ, ποθοῦσα καὶ τὰν ὀδύνην οὐ φέρεσα τοῦ χωρισμοῦ. ὅθεν ἐκείνης ἀντιλαβοῦσα παρακαλεῖ πρεσβεῦσαι πρὸς τὸν νυμφίον, καὶ ἀξιώματε, ἔλεγεν εἰσἡγαγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ νυνομένη τῷ ἀξιώματε, ἔλεγεν εἰσἡγαγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ πονομένη τῷ ἀξιώματε, ἔλεγεν εἰσἡγαγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ πολομοῦσιας ἀφαίρεσες.

\$ i horoc.

Παρρησιάζεται ή άγια έπιλησία έν τοῖς έπυτοῖς τέπνοις τοῖς μάρτυσε, δι' ών έτρώθα καὶ φυσίν τοῖς ἐποστόλοις ταῦτα καὶ προφήταις.

Tí adelpidos cou and adelpidou à nalà èv quvaitiv; Nellou.

'Απορούσεν αι νεάνεδες όρχισθεζσαι, τις άρα είπ και ποταπός ό άγαπώμενος, ότι τοιούζω όρχισθησαν όρχω όθεν και σύτως άναιπτερωθείσας αὐτὰς Ιδούσα ή νύμφη, διαγράφει τόν ζητούμενον χωρίζουσα τό κάλλος αὐτοῦ τῆς τῶν άλλων κοινωνίας, ΐνα μὴ τῶν πολλῶν εῖς λογίζεται άγίων, δεικνύουσα τὴν διαφοράν τοῦ ἐπυτῆς ἀδελφιδοῦ, καὶ τῶν ἀδελφιδῶν τῶν νεκκίδων.

Kupikkov.

Thyour ti sessimes a adelpedae sou, a ti and adelpedae sou this;

Τι άθελφιθύς σου άπό άθελφιθού, ότι ούτως ώρχισα ήμας;

V.

1.

Prayopiou.

γει bet, μίνων εμπγαφωσαν πείς του γολοπ τως ζωμς ' τουτο ίτες και με των εμπγαφωσαν πείς του γολοπ τως ζωμς ' τουτο ίτες και φλλώς αννωμακε, ο ας ενιδακαίτει και φκακοκίτει ' σες κε και κανωμείσησει, οιχ, ο και φλλή, φύρωτος λάυ οιχ ογοί τε απιτοι εκ των πείς κητου ασμάσοίτενου ακίτειου, ας και χαύσκιξεο Χαύσκτής του παίτείου ' σε ες πεδιείχνωτι αιτά εκιλιστικ ατγε ράκια είναι πλάκτε ε ειδοπαγήτ ' ποπηγορωτα ο φασος γε ο καιστείσας πλάκτε ε ειδοπαγήτ ' ποπηγορωται φασιος Ας εκιλιστικ ανώμος το καιστικ ανώμος και ο καιστικ κ

 'Aδελφιδός μου λευκός καὶ πυββός, ἐκλελοχισμένος ἀκό μυριάδων.

Pilavos.

Ατυκός μέν, διά τό άναμάρτατον πυρρός δε, διά τὸ αἴμα τό ύπερ τζε έκκλησίας χυθέν.

'Ωριγένους.

Ή λευκός έπειδὰ ὁ θεός ἀληθενός, πυρόός δὲ διὰ τὰν σάρκωσεν. Γρηγορίου.

γοχιαμένος, ψως ποδιασων ας των φό, ων λιλονασικ ανηθουμοι '
και, ξαιβετον 1ς μη τι γεχους λελεκραμαι, τοριο λφό τς μγεσος περικρον απισος την γοχείαν 1ς ποινώ τρακ τος πρεικ τος ποικουρασων έμεν και μασαν τρο ξι. ων ογοί τι αγκισιομία τος αρικιος τοίνου τρε καιαχώσετε τρ σεακοία και μαιρατοί με τρε δρασων τος τος αρίπατος καγγοί απλασεικήζειαι, εκ τος αρίπατος τοίνου τρε καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο τι τρε δρασων της καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο τι τρε δρασων της καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο τι τρε δρασων τος καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο χάδιο τι τρε δρασων τος καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο καρικ τος αρίπατος τοίνου τρε καιαχώσετε τρ σεακοία και μετροιο καρικ τος αρίπατος τοίνου και αρκατος καιροιός και τος καιροιος τοίνου χάδιο τι τρε φιστικός τος και καιροιός και καιροιός και καιροιός και μετροιος τρικοιός τος καιροιός και καιροιός και τος καιροιός και τος καιροιός και τος καιροιός και καιροιός και τος καιροιός καιροιός και τος καιροιός καιροιός και τος καιροιός και τος καιροιός και τος καιροιός και τος τας πτίσεως πρωτοδοκία, άλλ' ἐν πάσε τούδοις παθαρεύει τζς λόκαι ἐς πτίσεως πρωτοδοκία, άλλ' ἐν πάσε τούδοις παθαρεύει τζς λόκαι ἡ φύσες ἐπὶ γὰρ τῆς ἀπειρογάμου τὸ τῆς λοχείας ὅνομα,
πυρσός δὲ γαμάλιος, ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος Ελλαμήτς κλίνη δὲ
ἡ ἀπάθεια, καὶ γάμος ἡ ἀρθαρσία τούτου χωρίς λοχείας ἡ γίνεσες, ώσπερ καὶ χωρίς γάμου ἡ σύστασες ῷ οὐχὶ συνήργησε
ἡ ἀπάθεια, καὶ γάμος ἡ ἀρθαρσία τούτου χωρίς λοχείας ἡ γίνεσες, ώσπερ καὶ χωρίς γάμου ἡ σύστασες ῷ οὐχὶ συνήργησε
ἡ ἀπάθεια, καὶ γάμος ἡ ἀρθαρσία τούτου χωρίς λοχείας τὰ γίνεσες, ώσπερ καὶ χωρίς γάμου ἡ σύστασες ῷ οὐχὶ συνήργησε
ἡ ἀπάθεια, καὶ γάμος ἡ ἀρθαρσία τούτου χωρίς λοχείας τὰ τοῦ
ἐξάττο καὶ ἡ ἐκ τῶν νεκρῶν παλιγγενεσία, καὶ ἡ τὸς θείας ταύστές το τόκος.

Neilow.

'Ανωτίρω μέν τὰ μέλη Τὰς νύμφης προίγραψεν, ἄ τενα τοῖς της έπελησίας έφηρμοσται διαφόροις τάγμασι νύν δε τά του νυμφίου σχιαγραφεί, πολλήν έγοντα την ασφάλειαν εί μέν ούν ο θέος λόγος έν τούτοις διαγράφιται , θείαι δυνάμεις έσονται wanted by tolk utilisery freivois andurablishmen, on hab hehav any Biaer an unariterar to kammaton, inthinitiet gr nontage ώσανεί σώμα το ποιούμενου, διά το άλλως τά περί Βεού παbugitzegar. Ahr grubonutana og usbangrar eraguaise, oghahtene γάρ, τι άλλο ύπολάβοι Βιού, ή την έφουτικήν δύναμιν; και nochian by hive yearay, to render the didinos; nodas nat noρίαν έπίσεμου, την προνουτικήν ένέργειαν; ώς έν έχνεσε τρανώς τοίς πράτμονικώς συμβαίνουσιν έκάστφ κατ' οἰκονομίαν τού apelitroves Isaspouniver outlies in the holmar el de 6 auplaπός ανθρωπος σημαίνοιτο, είη αν πεφαλή, γρυσίω πεφάζ παρειπασμένη, όπερ έρμηνεύεται πότρα, ό πορυφαιώτατος των άποστόλων Πίτρος και την οικοδομήν τές ἐκκλησίας ἐπὶ τη έμολοyia the niceme sixodoppahine napasuevasae usidia s Haudes, ο τούς εν Χριστώ μορφυμένους ώδίνων στύλοι μπρμάρινοι περί

V. ών φησέ Παύλος, οί δοκούντες στόλοι είναι καλ έκαστος κατά rby diagopas cas loinas gapiculatum 6 uh ciayonus inigei tonor quousar aupericke, o de rechier apirois ouocounirer saζουσε την σμύρναν πλήρη, οι το χρειώσες και έγχρατές παραινούντες Τοϊς ύπακόσες, και νεκρούν τά μέλη τά έπι τής γής. είεν 🕯 το βόστρυχοι, οἱ τον ονειδισμόν φέροντες των Χριστού πα-Βυμάτων και όφθαλμοι πάλιν οι το του βαπτισματος φυλάσσον-7ες δώρημα, και έπε το πλάρωμα των ύδάτων άγρύπνως καθέμενοι νηπικζουσι όλ, παιδική ήλικία λελουμένοι γάρ αίστη έν γάλακτε και καθήμενοι έπι αληρώμαζα ύδάτων και τό άκέραιον της περιστιράς, και τό έκακον της γαλακτοτροφουμένης έχοντες plining: leunde di bare dek ton in appi Jedu loyon pag leγόμενον του πόσμου πυρέδε δε δε δυ άνειληφεν ανβρωπαν, έπ γης πλασθέντα πυρέρες είδος δε ύποφαίνων, και την όσμην τές γνώσεως φανεράν τοξε άποςόλοις δεικνύων τοξε τύποις των ήλων και τη της λόγχης όπη και έκλεκτός έστιν ώς κέδρος περί ών Deyer dinacos de poive andhore, dou nidpos à la ra Achaνφ σληθυνθόσεται τον γάρ φάρυγγα έχει γλυκασμόν ού γλυπαινόμενον, άλλά γλυχαίνοντα ού γάρ πιούται, άλλ' αὐτό πιότης έστιν: έωι ωᾶσε δέ έστεν όλος έωεθυμία, ού μετέχων τῆς έξεως, άλλ' αὐτό έξες τυγχάνων ταῦτα δε φροίν ή νύμφη, ενα Βείξη θεκαίως έρωσαν έαυτην άπολογίαν του πάθους, το κάλλος του άγαπωμένου προβαλλόμενη.

 Κεφαλή αὐτοῦ χρυσίον κεφάζ' βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται μέλανες ὡς κόραξ.

Γρηγορίου.

η μεν πεφαλή του σώματος τες έπκλησίας, ή πάσης της ύψησεως ύμων άπαρχή Χριστός, το παθαρόν τε και πάσης όμιγες πακίας Χρυσίον ές! τουτο γάρ το κεφάς. βόστρυχοι δε οί ποτε πακίας Χρυσίον ές! τουτο γάρ το κεφάς. βόστρυχοι δε όφθαλπακίας Χρυσίον ές! τουτο γάρ το κεφάς. βόστρυχοι δε όφθαλπακίας Χρυσίον ές! τουτο γάρ το κεφάς. βόστρυχοι όμιγες πακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της ύψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της ύψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της ύψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της όψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της όψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της ύψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της όψηπακίας δρωθείς κατά τους παρακός τος έπκλησίας, ή πάσης της όψηπακίας δρωθείς κατά τους κατά τους κατά τους κατά τους κατά τους τους τους κατά τους τους τους κατά του γάς πρός το ουράνιον ύψος, προσθήκε του κάλλους γίνονται του V. νυμφίου της θείας πεφαλής έξαρτήσαντες έαυτους, και τή του πνεύματος άρα περισοβούμενοι· δι' ών οίμαι δηλουσθαι τους άποστόλους ών τινες ζοφώδεις έν οις έπραττον ήσαν, 6 τελώνης, 6 ληςής, 6 διώκτης, κατά το μέλα τε και σαρκοβόρον· και τών όφθαλμών άφανιστικόν, τον άρχοντα της έξουσίας του σκότους. Ωριγένους.

και ζητούντες τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπαπο ρουμένοις ὑπὸ αὐτῶν σιτά.

Οἱ βόστρυχοι διὰ τὴν πυκνότητα παραβάλλονται ταῖς Σηλιίαις σοι εὐχαῖς σχολάζοντες, σρὸς κύριον κεκράγασεν πλανώμενοι.
πεοσσοὶ δὶ αὐτοῦ ωρὸς κύριον κεκράζονται, μέλανες ἐπαινετῶς ἐνοιμάζονται, τῷ τοῦ νυμφίου συμβαλλόμενοι κάλλει. τὸ δὲ ὡς κόραξ, οὐχ ζάπλῶς οἶμαι διὰ τὸ χρῶμα. σύμβολον δὲ τῶν βασυκίζονται καὶ ωικληρωμένων σκοτεινοῦ ὑδατος ἐν νεφέλαις ἐνοιμάζονται, τῷ τοῦ νυμφίου συμβαλλόμενοι κάλλει. τὸ δὲ ὡς κόραξ, οὐχ ζάπλῶς οἶμαι διὰ τὸ χρῶμα. σύμβολον δὲ τῶν βασυκίζονται, τῷ ποῦ ωρὸς κύριον κεκράζονται. ἡτοίμασε γὰρ τοῖς ἐκαινετῶς ἐκαιν

Οί δφθαλμοί αύτου ώς περιστεραί έπὶ πληρώματα ύδάτων, 12. λελουμέναι έν γάλακτι, καθήμεναι έπὶ πληρώματα ύδάτων.

Tonyoniou.

Είεν αν οφθαλμοί οι της έκκλησίας καθηγούμενος και ός δε των είναι φησί τὰ πληρώμετας δαι γὰρ άρεται, τοσαύται και λύμαν άποκλύζειν τῷ υσαίτε τῶς ἀκακίας ἢν κατορθούσε, μυκέτε τῷ συρκώσει βἰῳ ἐμμολυνόμενοι, ἀλλά ζωντες και στοι-Χούντες τῷ συρύματε τἔς ἐκκλησίας ὑωὸ θεοῦ τεταγμένον , εἐ ἐφθαλμοῦ τῷ σώματε τἔς ἐκκλησίας ὑωὸ θεοῦ τεταγμένον , εἐ ἐφθαλμοῦ τῷ σώματε τἔς ἐκκλησίας ὑωὸ θεοῦ τεταγμένον , εἐ ἐκκλησίας ὑωὸ θεοῦ τεταγμένον , εὲ ἐκκλησίας ὑωὸ ἐκκρικοῦς ἐκκρικοῦ

V. Impoles idátes myal, ani animperipeus ail wolobom tois φρβαλμούς, οίον απηγή καβαρσίων ύδάτων, ή σωφροσύνη άλλη πηγή ταπεινοφροσύνης, ή άληθειά το και δικαιοσύνη και άνδρεία, nat tà rocaura, & Teva udara ioren, in piùs pin unyes, diaφόρων δε ρύθρων είς εν άθροιζόμενα ωλάρωμα. δι' ών ωάσης έμπαθούς λύπος γίνεται τοϊς όφθαλμοῖς τὰ καθάρσια άλλ' εἰσὶ μέν έπε τὰ πληρώματα των ύδάτων οἱ ἐφθαλμοὶ, διὰ τῆς ἀπεραιότητός 7ε και άκακίας, ταϊς περιστεραίς όμοιωμένου το δί γάλα τούτων είναι λουτρόν φασέ, δτι μόνον έν ύγροζς τούτο είδώλου τενός άνεπίδεκτον και όμοιώματος, ουδε λάο ή εκκράσια μάταιόν τι και πεπλανεμένου και άνυπόστατου, έν έαυτή σκιαγραφεί παρά τὸν ἀλέβειαν· τὸ δὰ ἐπαγόμενον, νόμος ἐσθὶ τοῖς έωαίουσε ωερί α χρή τούς δηθαλμούς έχειν τήν διηνική γάρ προσεδρείαν τζε περί τὰ μαθήματα προσοχής, τὸ καθήμεναι έπί πλερώματα ύδάτων δηλοί: καβ' όμοιότητα του ξύλου του παρά τάς διεξόδους των ύδάτων πεφυτευμένου, ούτω γάρ ότε καρπός έωι του ίδίου καιρού προβληβήσεται, και é κλάδος άε⊷ Βαλής φυλαχθήσεται τοιούτους είναι βούλεται τούς όρων/ας καί έπισκοπούντας ο λόγος. ών χρή προβιβλησθαι μέν την τών βείων δογμάτων άσφάλειαν, έπικαλύπτεσθαι όξ τη ταπεινοφροσύνη, καθαπέρ τενε περιβολή το καθαρόν τε και στίλβον τής πολιτείας. μάποτε ή της οξήσεως δοκός έμπεσούσα τῷ καθαρῷ της κόρης, έμποδών γένηται πρός την δρασιν.

dilmag.

μοί αὐτοῦ εἰρηνται: πληρώματα δὲ τῶν ὑἦάτων τοῦτων ἡ ἀγάλος, ἐκαστον τάγμα τῶν ἐν τῷ ἐκκλησία; καὶ πρῶτον γε οἰ πατρα ἰρμηνεύεται: είδα τοὺς ἀκοστόλους, ἐλάτας λέγων καὶ μίτρα ἰρμηνεύεται: αὐτῶν σεμαίνων: καὶ ἐπταόφθαλμος δὲ τοῦ ἀγίου συνεύματος δὲ τῶν ὑἤάτων τοῦτων ἡ ἀγάπη: \$ ίνα το πλόρωμα τοῦ λουτροῦ τἔς παλιγγενεσίας δόξη καὶ V.
ἐν τῆ τῆς κακίας λευκόθητε, ἐπὶ πλορώμασε τῶν ἐκκλησεῶν καθεζομένους τοὺς ἱερεῖς.

Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος , φύουσαι μυρεψυκά. 13. Γρηγορίου.

Απολούθως ἐπαινούνται μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αἰ σιαγόνες
δυ έργον ἐστὶ, τὸ λεωτύνειν τὴν θείαν γραφὴν δι' ἢς ἢ τοῦ

κυγὰ καὶ νηπίοις κατάδηλα; καὶ δίχα τινὸς δολερᾶς κοιλότη
τος τοῦτο γὰρ ἡ φιάλη αἰνίττεται μήτε ἄγαν βαθυνομένου τοῦ

σχήματος αὐτῆς, μήτε δι' εὐθείας ἔξυπτιάζοντος ὡς μήτε κοί
σὰν αἰ φιάλαι τοῦ λόγου, οὐκ ἐκ γηῖνης ῦλης ἐπλονότι συστή
σονται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀρώματος αὐτῆς ἔσται ἡ φύσις ἐκείνου Τοῦ

ὑπὸρ πάντα τὰ ἀρώματα, καθὸς ἐν προσιμίοις φησὶν ἡ νύμφη.

`Ωοιγίνους.

Σιαγόνας Χριστού τούς διακουουμένους λόγω Эεού καὶ τροφὰ πνευματική νουτέου: διὰ μέν τὰν πληρώτυτα τὰς εὐωδίας τών καλῶν Εργων καὶ λόγων, ἐοικότας φιάλαις τοῦ ἀρώματος: διὰ δὲ τὸ ἐρριζομένου ἐν αὐταῖς ποικίλου ἐν πάση συνθέσει γραφῆς λόγου ἀεὶ καρποφορούντας μυρεψικόν.

Χείλη αὐτού, πρίνα στάζοντα σμύρναν.

Tpuyopiou.

Έπαινεϊται μετά Τάς σιαγόνα τὰ χείλη, δι ὧν ὁ λόγος ἀρωματίζων προύρχεται. δύο δὲ κατὰ Ταυτόν μαρτυρεῖ ἀρετὰς τῷ
λόγῳ διὰ τοῦ διαλοῦ ὑποδείγματος- ὧν μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀλάβεια λαμπροτέρα τε καὶ φωτοειδὰς, ἐν τοῖς λεγομένοις βεωρουμένη ὧσπερ κρίνον. ἐτέρων δὲ, τὸ μένην τὴν νοητὰν καὶ ἄὐλον
ματός ὑπό τὰς διδασκαλίας προδείκνυσβαι, διὰ τῆς τῶν νοητῶν
βεωρίας, ἀπονεκρημένης τῆς κάτω ζωᾶς, τῶς διὰ σαρκός τε καὶ
βεωρίας, ἀπονεκρημένης τῆς κάτω ζωᾶς,
πος διὰ σαρκός το καὶ
σα, καὶ τὰν δεχομένην πληροῦσα ψυχὰν, ἐμφαίνει τὰν τοῦ σώ-

Ψίαν , ἀνενεργήτων τε καὶ νεκρῶν γενομένων.
ψίαν , ἀνενεργήτων τε καὶ νεκρῶν γενομένων ἀγαθῶν ἐπιθυκατι, ἀνελλιπῶς πληροῦσα τὴν τῶν ἀτοῦ ς ἀνοὶς ἄι ἀρετῆς εὐποροῦντας ἀνολλιπῶς πληροῦσα τὴν τῶν ἀτρικται ἡ τὸς σμύρνης σἴαγών , ατακαλλωπισμένων λαμπρότητι. οῦτω γὰρ τοὺς ἄι ἀρετῆς εὐποροῦντας ἀνελλιπῶς πληροῦσα τὴν τῶν ἀτρικται ἡ τὸς σμύρνης σἴαγών , ατεκαλλιπῶς πληροῦσα τὴν τῶν ἀτρικται ἡ τὸς σμύρνης σἴαγών , ἀνελλιπῶς πληροῦσα τὰν τῶν ἀτρικται ἡ τὸς σμύρνης σἴαγών , ἐπεκαλλιπῶς πληροῦσα τὰν τῶν ἀτρικται ἡ τὸς σμύρνης σἴαγών , ἐπεκαλλιπῶς καρθοῦς ἀνελλιπῶς καθαρός ἀγαθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς σμύρνης ἀναθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς σμύρνης ἀναθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς σμύρνης ἀναθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς σμύρνος ἀναθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς σμύρνης ἀναθῶν ἐπιθυκται ἡ τὸς τὰν ἐπιθυκται ἡ τὸς τὰν ἡ τὸς τὰν ἐπιθυκται ἡ τὰν

Κυρίλλου.

Τά στάζοντα σμύρναν λέγει, τά όμολογούντα χείλη τόν Βάνατου.

'Απολιναρίου.

Αύτος μέν οία πρίνον απμάζει, ήμεν δε την διά Δανάτου πρός ζωήν είσηγετται μετάθεσιν:

14. Χείρες αὐτοῦ τορευταί χρυσαί, σεπληρωμέναι θαρσείς.
Φίλωνος.

Τορευταί αί διατρηθείσαι χείρις. χρυσαὶ διὰ τὸ ἀναμάρτητον πεπληρωμέναι τὸς ἐπις ροφὸς τῶν ἐθνῶν θαρσείς γὰρ ἐπιστροφὸ χαρᾶς.

Γρηγορίου.

και φασφαρεκτου γτόαιλει. Χειδα ας ποορίτες αφιλικέ ' της τα φασφαρεκτου γτόαιλει. Χειδα ας ποορίτες αφιλικέ τε αφικό του και τας Κειδα ανασφαρεκτου ότα του και τας Κειδα ανασφαρεκτου ότα του και τας Κειδα ανασφαρεκτου ότα του το του και τας Κειδα ανασφαρε της ορογιαι του φιστικής τας ανασφαρεκτου ότα του φιστικής του φιστικής του φιστικής του φιστικής του φιστικής του και του ανασφαρεκτου ότα του και του και

σει της έκκλησίας εἰς τὰς τῶν ἐντολῶν Χείρας διαχιερίζυσης V.

δε ἔπαινος τὸ ὁμοιωθάναι τῆ Τῆς κεφαλῆς φύσει κατὰ τὸ καθαίνουρόν τε καὶ ἐναμάρτητον καθαρὰ γίνεται ἡ Χείρ ὅταν διὰ τῆς
Τρομαρείς λίξιως , ποτὸ μὶν λαμβανομένης ἐπὶ κακοῦ , ὡς τὸ συντρίψεις πλοῖα Βαραείς ποτὰ δὰ ἐπὶ τοῦ μακαρισμένου καὶ ἀναματοιος
Τὸς Βαραείς λίξιως , ποτὸ μὶν λαμβανομένης ἐπὶ κακοῦ , ὡς τὸ συντρίψεις πλοῖα Βαραείς ποτὰ δὰ ἐπὶ τοῦ μακαρισμένου καὶ ἀναματοιος
Τὸς Βαραείς τἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ κρείττονος ἐχρήσατο σκιμασία , ὅκδος Βαραείς τἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ κρείττονος ἐχρήσατο σκιμασία , ὅκδος δαραείς τἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ κρείττονος ἐχρήσατο σκιμασία , ὅκδος ἐκρ' ἐκυτῶν πῶν τὸ περιττὸν καὶ σωματοιοῖες ἀποτορεύσαβῶς ἡφ' ἐκυτῶν πῶν τὸ περιττὸν καὶ σωματοιοῖες ἀποτορεύσαβῶς ἡφ' ἐκυτῶν πῶν τὸ περιττὸν καὶ σωματοιοῖες ἀποτορεύσα-

Κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον, ἐπὶ λίθου σαπφείρου. Γρηγορίου.

'Ωριγένου;.

Κοιλία έστι του λόγου, οι χωρητικοί 7630 μυς πρός διατέρησεν έστεν οι κοίλοι πρός ύποδοχήν πυξίου δε, οι πρός διατέρησεν έπιτήδειοι κατά δε τό λαμπρόν και σαφές έλεφάντινον είναι λίf

- V. γεται. ή δε 7οιαί7η κοιλία, τὸ πυξίον τὸ ἐλεφάντινου, ἐπιβέβληκε λίθφ σαπφείρω, ὅς ἐξε Χριζός ὅσοι οὖν εἰσὶ κοιλία τοῦ λόγου, οὖτοι ἀπὸ τοῦ φόβε κύριον ἐν γαστρὶ λαμβάνουσε, καὶ 7ἰκτουσε πνεῦμα σωτηρίας ὅτὰ τοῦτο καὶ ἡ κοιλία τῆς θυσίας ἐν τῷ λευιτικῷ πλύνεται, ὡς μηθὲν ἔχειν κοπρῶδες.
- Κνήμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι, τεθεμελεωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσάς.

Κυρίλλου.

Είεν δ' αν σύτσε και βάσεις- οι γαρ οικοδομούμενοι έποιποθομούνται τῷ βεμελίω των αποστόλων και προφηζών απολού-Duc τάς χνήμας μετά την κοιλίαν έπαινεί, ας φησε σύλους είκαι παθηαθίνους Δεηελευθήνους εμή βασεις Χροακό, αλήγοι ακ της έκκλησίας , οίου Πέτρος και Ίωάννης , οί Βεμέλιου του Χριζών Χρυσόν λεχβέντες μαρμάρενοι όξ, ούσπερ είπε Παύλος έδραίωμα θιά το έδρατον και άσάλευτον, και 76 λαμαρφ βίφ και τῷ ὑγιαίνοντι λόγῳ τὸ κοινὸν σῶμα Τῆς ἐκκλησίας βαστάζοντὶς Te und épsidourse adda und ro rou Sedu dynmau it odne rue παρδίας, και του πλησίου ως έαυτου, ως διά στύλων μαρμαρίνων, 76 ποινόν σώμα της έκκλησίας βασλάζειν 6 γάρ έν ταίς dusi Taurais releimusis enrolais, sulos nai ideaimen res inπλησίας κατασκευάζεται. ώς ετοίς δυσί τούτοις κατορθώμασιν , ολον το σώμα της εκκλησίας, καθάσερ κνήμαις τισεν έπερείδεσθαι του χρυσίου θεμέλιου της κατά επίστεν βάσεως τό άκλεpic and auteraditrop, and to be marte arado marter totally γισμοίς έμποιούντος.

16. Είδος αύτου ώς Λίβανος ἐκλεκτός, ὡς κέδροι φάρνηξ αὐτοῦ γλυκασμός καὶ ὅλος ἐκιθυμία. οῦτος ἀδελφιδός μου, καὶ οῦτος πλησίου μου θυγατέρες 'Ιερουσαλάμ.

Γρηγορίου.

Μετά τούς κατά το μέρος έπαίνους, καθάπερ κεφαλαιουμένη όλου του υυμφίου το κάλλος ταύτα φησί: δηλούσα, ώς οξμαι, ότι περί το βλεπόμενου κάλλος του νυμφί8 έζιν ο έπαινος: έκείνο ming to byemphends. o gen ton xer, exected heren ten ant- A αληρούντων την έπελησίαν σωμαζοασιεί ά άσφατολος έν γάρ είδος αύτου φησίν είναι τὰς μυριάδας τῶν πίδρων, αίς διείληωται ειανταχόθεν ο Λίβανος, δηλούσα διά των λεγομένων ότι ουδέν ταπεινόν και χαμαίζηλου συντελεί πρός την εύμορφίαν του σώμαζος, έκν μή τε κατά την κέδρον ύψηλον ή και πρός τά άνω τη άρετη έπειγόμενου ο Λίβανος δί όρος έστι περιφανές τε και λάσιου και έπειδή πολλάκις και ο διάβολος Λίβανος ονομά-Cerae, and rid poe of Saipoves, we to, and suverpiles auplos τάς κέδρες του Λιβάνε, νον ή νύμφη τῷ ἐκλεκτῷ Λιβάνῳ τὸ εἶδος του νυμφίου παρείκασεν, έπι το κρείττον εκλαμβάνουσα την evouncier de er to, dinnear de poires aufiger, doet nedpor i έν τῷ Λιβάνο πληθυνθήσεται. διὰ τί δέ ποτέ μέν ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται ο Λίβανος άμα τοῖς πέδροις, ποτὶ δὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου; έπειδή πέφυκε παρυφίστασθαι τη άρετη ή κακία, και έξομοιουσθαι αυτή. όθεν και ώς Λίβανος έκλεκτός φησίν. έκλογή δε πάντως διά της του έναντία παραβέστως γίνεται: δεό ομώνυμόν ές: τό αγαθόν, έπί τε του όντως όντος τοιούτον, και έπι του όντος μέν, υποκρινομένου δε δι' άπάτης και δοκούντος είναι ὁ ούκ έστεν ό μη διαμαρτάνων τοίνυν της του καλού κρίσεως, τό έξειλιγμένον άγαθόν, άντί του ήσατημένου προσείλετο έπειδή τοίνου τό σώμα Χριστού διά τών καθ' έκαστον πληρούται μελών, και τὰ πολλά μέλη ἐν σώμα γίνεται κατὰ τὸν ἀπόστολον, τούτου χάρεν όλον του νυμφίου το πάλλος τον έπλεπτον ώνομασε Λίβανον, τὸν πρός τόν ἀπόβλητον διαφοράν τῷ ἐκλεκτῷ διαgeldavar ineidà de unpla utherog el nadol elve dóyoe, à de the φωνής γέννησες έκ του φάρυγγος, έν ή το πνεύμα προσπίπτον έκ τές άρτηρίας ήχει εσικε δε διά ταύτης τούς ύπηρέτας του λόyou duhour, it ole habel à Bede, to uiht to helor dea tou paρυγγος του ίδιου πεγάζουντας γαρακτυρίσασα δε δε ων ήδύνατο τόν ποθούμενον, τότε δεικτικώς ούτος έστι φησίν ός διά του άδελφὸς γενέσθαι έξ Ἰούδα έμεν άνατείλας πλησίου έγένετο.

 Ποδ ἀπάλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ; ποῦ ἀπέ-17. βλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσωμεν αὐτοῦ μετὰ σοῦ.

Γρηγορίου.

Πρώτον μέν περί τοῦ τί ἐστιν ἐποιφαντο τὸν λόγον αἰ παρ-Βένοι ψυχαὶ, ὅπερ ἐδιδάχθησαν δι' ὧν αὐτὸν ὑπέγραψε: διὸ ἀρτίως περὶ τοῦ ποῦ πυνθάνονται, ἴνα ὅπου μέν ἐξι μαθούσαι, προσκυνήσωσιν εἰς τὸν τόπον οῦ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ: ὅπου δὲ ἀπέβλεψεν, οῦτως ἐαυτὰς στήσωσιν, ὧστε καὶ αὐταῖς ἐποφ-Φυναι τὴν δόξαν αὐτοῦ, οῦ ἡ ἐπιφάνεια σωτηρία τῶν ἐποφθέντων γίνεται: καθαγείται τοίνυν αὐτῶν πρός τὴν τοῦ ζετουμένου κατάλυψιν καθάπερ Φίλιππος ποτὰ τῷ Ναθαναὴλ, ἔρχου καὶ ἔδει ἀντὶ τοῦ ἔδε, τὸν τόπον ὑποδεικνύουσα ἐν ῷ ἐζιν ὁ ζητούμενος, καὶ ὅπου βλέπει: φησίν οὖν.

Naikou.

"Επεισεν αὐτάς έξηγουμένη 7è πάλλος τοῦ νυμοίου, καὶ δείβηκεν ὡς ἐβούλετο· ὅβεν καὶ τῷ λόγῳ συνεψηφίσαντο τῷ 7ὰς νύμφης ἔρωτε, καὶ τοῖς ἔργοις βεβαιοῦσε τὸν πόβον καὶ τῷ ἐρώση
συμπάσχουσαι καὶ ἐρωτικὸν παβοῦσαὶ τι πρὸς αὐτὸν ἐκ τῷς δεηγλοτως τοιαῦ7α γὰρ τὰ ὅντως καλὰ, καὶ ὁρώμενα χειροῦται πρὸς
πόβον, καὶ ἀκουόμενα ἐφέλκεται πρὸς διάβεσιν· διὸ καὶ ζητεῖν
αὐτὸν μετ' αὐτῆς λοιπὸν σπουδάζουσιν.

'Απολιναρίου.

Πανταχή μεν πάρεστιν & νυμφίος λόγος πρός δε το επιτήδειον ποιείται τὰς ἐνεργείας, ὡς ἐν τῷ Ἱσραὰλ πρότερον, καὶ νῶν ἐν τὰ ἐκκλησία τὸ ὅλον τοῦ σωτάρος ἡ παρουσία, ἐξαιρίτως δὲ ἐν τοῖς ἀγίοις ἐνταῦθα τοίνων διὰ τῶν συμβόλων δείκνυστω αὐτὸν διατρίβοντα τὸν καιρὸν αἰνιξαμένη καθ ἐν ἔφη πατάσ-

CAP. VI.

`Αδελφιδός με πατίβα είς πάπον αὐτοῦ· εἰς φιάλας τοῦ ἀρώ- V. I. ματος ποιμαίνειν ἐν πάποις, συλλέγειν πρίνα.

Γρηγορίου.

Αύτη μέν ή σημαντική του λόγου πρός τὰς νεάνιδας έσειν odnyta di' an mandanese nat onon fort, nat onon blinet dia τούτων δε το εύαγγελικόν μυστέριον μανβάνομεν. άδελφιδός γάρ σταρ' αύτης δνομάζεται, διά το άδελφιδούς ύπάρχειν των τε έξ έθνων λαών, και των έξ Ιουδαίων το δε κατέβο διά τον άπο 'Ιερεσαλήμ εἰς 'Ιεριχώ καταβάντα , καὶ γενόμενον ἐν ληςαῖς κατέβη γάρ έκ της άφράςου μακαριότητος φανερωθέν έν σαρκί, τοῦ ποιήσαι πάλιν χήπον την έρημον, τη των άριτων φυτεία καλλωσιζόμενον άναφυτεύει γάρ το έκυτου γεώργιον ο άληθενός γεωργός ήμας τοὺς ἀνβρώπους, ήμεζε γάρ ἐσμέν κύτου γεώργεον. αί δὶ τοῦ ἀρώματος φιάλαι, ἐν μὲν τῷ τοῦ κάλλους ὑπογραφῷ πρός τό των σιαγόνων έγκωμιον παρελύφθησαν: ένταυθα δὲ τόπος είναι του νυμφίου και ένδιαίτημα παρά του λόγου μηνύεται τούτο μανβανόνδων άμων, ότι ούτι έν έρήμο των άριτων ψυχή ο νυμφίος λόγος αυλίζεται άλλ' εί τις φιάλη άρωματος γένοιτο φύουσα μυρεψικά, ὁ τοιούτος πρατήρ τῆς σοφίας γενόμεvos, dixerat in iauro ron Islan aniparan ainan di un vineται τῷ δεξαμίνω εύφροσύνη, νομόν δε νέμεται του νυμφίου τὸ ποίμνεση, ούπ έν έρομοες άπανθας, ούδε πόπη χορτώδη, τα δε έπ των κήπων άρωματά τε και κρίνα, ά τενά έστεν όσα σεμνα, όσα δίκαια, όσα προσφιλή, όσα εύφημα: εί τις άρετή καί εί τις έσωνος άσερ είς τροφήν αύτης ὁ καλός συλλέγει σοιμάν τὰ μέν γὰρ κρίνα τοῦ λαμπροῦ καὶ καθαροῦ τῆς διανοίας αίνεγμα γένεται , ή διά των άρωμάτων εύπνοια , του πάσης άμαρτιών δυσωδίας άλλοτρίως έχειν.

VI.

Neikou.

Orny uty int to liker Enderunten Exec to paron, deanpoveται γάρ τὰς μετ' αὐτὸν ζητείν βουλομένας, ἀπεληλυβέναι λέγυσα αύτον, όπου δυσχερές ή άδύνατον έπείνας παταβήναι ή δέ διάνοια δηλοί, ότι καταβίβηκεν ό νυμοίος είς κόπον οίστικόν λαχάνων, & έστι άσθενών τροφή και όλιγοπίστων έδεσμα· τάχα οθα άν καταβάς, εί παράδεισος ο κύπος έτύγχανεν ών, είσίρ-Resert And eile au Leyerqueber, mit gminigore ohnyme gmibafama τοϊς Ισοτίμοις καταβαίνει δε είς τὰ ύποδείστερα, τὴν τῆς συγκαταβάσεως οίκονομίαν ονομάζων κατάβασεν και του ποιμαίνει» δε έν κόποις την πρός τους φοιμαινομένους συγκατάβασιν δηλοί ου δυνηθέντας προβάναι δι' καθένειαν τοίς δρεσε τής ουσταής και άρχαίας εὐδιαγώγου νομής, πρίν ό ποιμήν πρός κύrous narabig, quet gia deyany bourtan Aenobenos, quon ancot natέπεσον δε' αμέλειαν ποιμαίνων δε τούς ασθενεστέρους, εν τοζο της συγκαταβάσεως κύποις, είπου εύρη κρίνα άνθεξυ άρξαμένους τό τζε έπι θεόν πεποιθήσεως ένθος και τήν μέριμναν τές σωματικής ανάγκης έπιρρίψαντα έπ' αὐτόν συλλέγει δε ταῦτα μεταφυτεύων έν έπετεθειστέρω τόπω πάντως και τάγματε: κρίνων γάρ έπιτήδειου τούτοις την έν πήποις διαγωγήν. ίνα μή και του έν-Σους έπὶ τὴν ἀρχαίαν έλκοντος κατάστασιν, καὶ τῆς πρός τοὺς τοιούτους πολλής ποινωνίας έρεθιζούσης πρός ζήλον μιμήσεως, έπέ τήν παλαιάν κατενεχθώσε συνήθειαν.

Pilmyoc.

Καθίβα πρός τὰς ἐν ἄδου τῶν δικαίων ψυχὰς· φιάλαι γὰρ κὖται τοῦ ἀρώματος· πρῶτον γὰρ οἱ πατριάρχαι τὰν εἰς Χρεστὸν ἔπνευσαν πίστιν· καὶ μετὰ τὰν ἀνάστασιν τὰς κατὰ τόπον ἐκκλησίας ποιμαίνειν· συλλέγειν δὲ κρίνα τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας· ἡ τὸν λόγον τῆς ὁμολογίας κὐτῶν.

 Έγὸ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀβελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τρίζ κρίνοις.

Κανών και δρος τζε κατ' άρετζο τελειότητός έςτο ούτος: μαν-Βάνομεν γάρ διά τούτων τό μή δείν πλήν του Βεού μηδέν έχει: μαθέ πρός δίλο Τε βλέπειν την πεκαθαρμένην ψυχήν, άλλ' ούτως έαυτην έππαθάρας παντός ύλιπου πράγματός τε και νούματος ώς όλην δε όλου μετατεθείσαν πρός τον νοττόν τε και άυλου, έναργεζάτην είκόνα του άρχετύπου κάλλους έαυτην άπεργάσασβαι. λέγει ούν την φωνήν ταύλην ή νύμφη τό αροαιρετιπόν τε παὶ έμψυχον πάτοπτρον: ότι ἐπειδή όλοι τῷ πύπλο ἐγώ τό του άδελφιδου πρόσωπου βλέπω, διά του όλου της έκείνου μορφάς το κάλλος έν έμοι καθοράσθαι οίος έν Παύλος ο είπων έμοι το ζην Χριστός ούδιν γαρ των ύλικων και ανθρωφίνων μαθεμάθων έν αύτφ ζε, ού λύπε, ού θυμός, ού φόβος, ού δειλία, ού τύφος, ού βράσος, ού φιλοδοξία, ούχ αλλό τι τών την φυχήν διά τινος σχέστως πηλιδούντων, άλλ, ξπείνος μοι μόνος έστιν, ός ούδιν τούτων έτιν, άλλ' ή άγιασμός και άφθαρσία, καί φως, και άλήθεια, και τά Τοικύτα, όσα ποιμαίνει ψυχήνούκ έν χόρτοις ή φρυγάνοις, άλλ' έν ταϊς λαμπρότησε των άγίων. και ώσπερ έπι ψελίνου σκεύους, οίον αν ή το εμβαλλόμενον διαφανές γίνεται ούτω τρέφεται μέν ψυχέ τοίς κρίνοις, είτ' ούν ταίς aperate. Lu 6 78; ayaba; nodereta; impopubete, inidudou notes διά του βίου έκάστης άρετης το είδος, διά του ηθους έπιδειανύμενος.

Neilov.

Οτι ζηλοτύπως ή λίξις ἐσχημάτισται. Ίνα γάρ μή νομίσωσε ποινόν είναι πασών, και ούπω τέως άξιων τόν πρός των έν πρίτων έρωτα, μόνην μόνφ έπυτῷ ἀνατίθησι: πῶς ὅἐ νῦν ἐν πρίψάντων τῶν ποιμαινομένων.

Ωσπερ τό σώμα, ου τή πορνεία, άλλα τή πυρίω, ουτω καί π νύμφο τή πυρίω και έμπαλιν εί δέ τε άνδος ώραϊον έν άψ-

VI. Βρωπίναις ψυχαίς, έκεῖνο συλλέγων ώς άξιον τοῖς έαυτοῦ ποιμέσε ποιμαντικής.

dilavos.

"Ηγουν έγω τὰ έργα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐμοὶ τὸν μισθόν. 'Απολιναρίου.

΄Ως άν μή 7ες νομίση δειστάναι τον απου αυτής, και την εκεί 7ου νυμφίου διατριβήν, δείκνυσεν έαυτήν είναι την ύπ' αυτου νεμομένην και αυτήν είναι τὰ κρίναι ταυτα είωουσης, ο
νυμφίος έπιφαίνεται, έγκώμια τε λέγων αυτής, και το ευδοκείν
έν αυτή, κατά το έγω τους έμε φιλούντας άγακω.

Kupikkov.

Έγω αὐτῷ τὰν πίστιν, καὶ αὐτός ἐμοὶ τὰν βασιλείαν κοιμαίνει δὲ ἐν τὰ καθαρότετε τῶν γραφῶν καὶ τῶν ἀγίων δογμάτων.

Καλά εἶ ά πλησίον μου , ὡς εὐδοκία: ὡραῖα , ὡς Ἱερεσαλὰμ.
 βάμβος , ὡς τεταγμέναε.

Tpayoplov.

λιαθείσα έαυθην τῷ ἀδελριδῷ, καὶ δεξαμίνη τοῦ ἀγαπηΒίντος τὸ κάλλος ἐν τῷ ἰδίᾳ μοροῷ, οἰων ἀξιοῦται παρ' αὐτοῦτἱ δὲ ἐστιν ὁ φήσιν, ἐνδείκνυται ὁ λόγος τὸ διὰ τῆς κατορΒουμίνης ἀνόδου μέχρις ἐκείνου τὰν ψυχὴν ὑψωθηναι, ὡς πρὸς
τὰ τοῦ δεσπότου θαύματα ἐαυτὴν ἀποκλίναι εἰ γὰρ ὁ ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς ὑπὶρ τῆς ὑμῶν ἐνηνθρώπησεν εὐδοκίας, ἴνα γέβοκίαν ὁμοιώσασα Τὴν αὐτοῦ, Χριστὸν μιμουμένη τοῖς κατορβώμασι, γίνεται τοῖς ἄλλοις ὅπερ ὁ Χριστὸς τῷ ἀνθρώπων γέβοκίαν ὁμοιώσασα Τὰν αὐτοῦ, Χριστὸς τῷ ἀνθρώπων γέβώμασι, γίνεται τοῖς ἄλλοις ὅπερ ὁ Χριστὸς τῷ ἀνθρώπων γέἐνοικοῦντος ὡραιότητι καλλωπιζομένη, καὶ πάντα εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν ποιοῦσα κατὰ μίμκος τῶν ἀκω δανάμεων, αῖ τοῦ
ἐνοικοῦντος ώραιότητι καλλωπιζομένη , καὶ πάντα εὐσχημόνως καὶ
ἐνοικοῦντος ἀραιότητι καλλωπιζομένη , καὶ πάντα εὐσχημόνως καὶ
ἐνοικοῦντος ὡραιότητι καλλωπιζομένη , καὶ πάντα εὐσχημόνως καὶ
ἐνοικοῦντος ὡραιότητι καλλωπιζομένη , καὶ πάντα εὐσχημόνως καὶ
ἐνοικοῦντος ὑραιότητι καλλωπιζομένη , καὶ διὰροικοῦν καὶ τῆς ἐνεροικοῦντος ἐνοικοῦν καὶ τὰν κατὰ ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντος καὶ ἀνοικοῦντος ἐντοικοῦντος ἐντοικοῦντος ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντος καὶ ἀνατρεπού ἀντοικοῦντος ἐνοικοῦντος ἐνοικοῦντ

έκκληξεν τουτο γάρ έρμηνεύει το βάμβος τοιούτον οίον έν ταίς VI. τεταγμέναις έστίν.

'Apryivous.

είσι», ώς τάγμα παρεμβολώ» τούς πολεμίους έκπλέττοντα.

σεσι», ὁ δὲ Σύμμαχος, οὐ τεταγμέναι παρατάξεις. Βάμβος γάρ
πά μέν, ἐν ταῖς ἀντικειμέναις δυνάμεσι», οὐ δυναμέναις ἐνατενίζει» τῷ κάγει τοῦ προσώπου αὐζός, πὰ δὲ καὶ ταῖς ὑποδειακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀς τὰταγμέναις ἐν τῷ παντὶ καταζάσακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν αἰς τεταγμέναις ἐν τῷ παντὶ καταζάτῷ γὰρ καλὰ καὶς ἀντικειμέναις δυνάμεσι», οὐ δυναμέναις ἐνατενίζει» τῷ κάλει τοῦ προσώπου αὐζός, πὰ δὲ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τετελειωμένην φασί» ἐκπλάσία».

Τῷ γὰρ καλὰ καὶς ὑραῖα καὶ πλασίον, προσέιθακε τὸ ὡς Ἱερουσακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τετελειωμένην φασί» ἐκπλάσία».

Τῷ γὰρ καλὰ καὶς ὑραῖα καὶ πλασίον, προσέιθακε τὸ ὡς Ἱερουσακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ σκαταπλάκτικὰς
καὶς τὰ καὶς ἀντικειμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὰ τοῦ νομένοις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀι τὰταγμέναις ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὴν ἀναταπλάκτικὰ ἐν τῷ καὶ ταῖς ὑποδεισακλήμ, καὶ καταπλάκτικὰ καὶς ἐν τὰ καὶς ἐν τὰς ὑποδεισακλήμη καὶς ἐν τὰς τὰτεκτικὰκτικὰ καὶς ἐν τῷ ἀντικεικὰ ἐν τὰ καὶς ἐν τὰ καὶς ἐν τὰ καὶς ἐν τὰ καὶς ἐν τὰ ἐν τὰ καὶς ἐν τὰ καὶς

'Απόστρεψου τούς όφθαλμούς σου άπεναυτίου μου, ότε αύ- 4. τοὶ άνεπτίρωσάν με.

Γρηγορίου.

Τενές μέν παρά του δεσπότου πρός την καθαράν ταυτα είρησιθαι ψυχήν λέγουσεν, έγω παρά της νύμφης τούτο οίμαι είphalai. just hab quobitient th abadh utfondat einer uebt the Delan εξρηται φύσεν, κατά τὸ ἐν σκέπο τῶν πτερύγων σου σκεmastic ht. nat greit int untonal unlog egigato untont. o ge είνθρωπος έγένετο κατ' είκόνα θεού και όμοιωσιν' πτερωτήν συμβαίνει λέγεσθαι καὶ Τοῦ ἀνθρώπου τὰν φύσιν, ἐν 🐐 Τὸ κατ' εἰπόνα έφυλάττελο, άπεγύμνωσε δε αύτον των τοιούτων πτερών ή πακία δυνάμεψε τε φομί και μακαριότητος, και άφθαρσίας τούτων νοοιμένων άλλ' έπεράνη ὁ Χριστός ΐνα δι' ὁσιότητος καὶ δικαιοσύνης αύθις πτεροφυήσωμεν όμου τε γάρ φελανθρώποις έμιδες οίδεν δοβαλμοϊς ό βεός , και κατά την άρχαίαν φύσεν άνεπετερώθημεν όταν ούν οι δοβαλμοί σου έσ' έμε έπιβλέπωσεν, άποστρέφονται ώπο του έναντίου· ου γάρ δψονταί τι έν έμοι τών άναντισυμένων τῷ πτέρυγας περιστερᾶς άναλαβεῖν διὰ τῶν άρετών, και πετασθήναι και καταπαύσαι.

'Ωρεγένους.

B tunbagia th oberotale unt the nepper good ton Thecon.

Neikou.

βασιν και των ύπερ φύσιν έφιεμένη, και πρός τα λοιπα νούμαάδεως τῷ νυμφίο, εἰ δὲ ὁ λόγος ἐστιν ὁ νυμφίος, ἀναπτερούται καὶ ἐπὶ πλείον οῦτος ἀναβαίνει πρὸς ῦψος Θεωρίας χωρών, ὅταν ἐνὸς Θένας είωω, ἀναιδώς πάσιν ἐνατενίζειν τοῖς Θεωρουμένοιςτον ὅμμα. καὶ ποτὲ δὲ ἀποστρέφειν αὐτό καὶ καμμύειν. [να μὴ πολύ πτερωθέντος τοῦ ἀτενιζομένου ἀτενίση ωρός τὴν συνανάπολύ πτερωθέντος τοῦ ἀτενιζομένου ἀτενίση ωρός τὴν συνανάκα, ἀμβλυωπέστερει γένηται.

diames.

"Ηγουν τὰς ἐμὰς ὁδούς οἱ μεταστραφίντες τηρείτωσαν όφ-Βαλμοί: τὸν σὸν γάρ μοι τοῦτο πόβον ἐργάζεται.

Κυρίλλου.

'Από των άπειθούντων σει τους σους άπόστρεψον όφθαλμους, καί είς έμε κλένον αυτοί γάρ, φυσίν, την άγάκην έξηγειράν σε.

5. Τρίχωμά σου ώς άγέλαι των αίγων, αι άνέβησαν άπο του Γαλαάδ· όδόντες σου, ώς άγέλαι των κεκαρμένων αι άνέβησαν άπό του λυτρού· αι πάσαι διδυμένουσαι, και άτεκνούσα ούκ έστεν έν αύται.

Moves tou obustoc al tolyse duotocuate alabiotus. Le vuναιξίν είναι κόσμον είωτν ὁ Παύλος, ώραιζούσας την πεφαλήν. dedugues tolvor our year tore meet the meaning the volume Assepountrous. de by a implacia docatoras, nostrous rue ais 36-Grow their neutrourse did the social the elabour nate the mapogular. 671 good recurrency alabague ele our épagie rec καλού κριτήριου γίνεται , ού γεύσει τό άγαθου δοκιμάζεται , ούκ όσφρήσει, ούπ άφη νεκρώσκητες γέρ αμαι τάς αξαθήσεις, έφέπτοντικι διά μένος τζε ψυγάς των κατ' έννοιαν άναθων όρενόperol nal oute docatous youaing the inchasing, oute timals διογκούμενοι, ούτε μικροψυχίαις πρός τὰ λυπηρά συςελλόμενοι, άλλ' έν τη πείρα των τριγών άναισθησίαν ύποκρινόμενοι είληpe de rac alyac eic napabolit, & den re mutet duri, & ere των έπεθαίνου το ζώου, ού περεολεσθαίνει ταζε πέτραις. οπερ τοίς τὰν τραγείαν τῶν ἀρετῶν ὁδόν κατορθοῦσε, προσουώς αρμόζεται ή διά τό πρός πολλά της νομικής ίερουργίας παρειλύφθαι συντελείν πρός έγκώμεση 75 πεφαλή. κάν ταϊς παροεμίαες δε έν τοις τέσσαρσε τοις ένοδουμένοις, ο τράγος τριθμαται, του ainoliou hyountyoe lenter our conto to pelty intificula, dek wollin ton totest Bearpayon, int ton topelin anapiperate de έπὶ τόν Θοβέλ ή χαλκευτική, και ή ποιμαντική έπὶ τόν "Αβελ, παι ή γεωργική έπι του Κάιν, παι ή άμπελουργική έπι του Νώςούτως έπειδά του : Delou ζάλου διασερόντως 'Ηλίας καθαγήσατο, όσοι μετ' έπείνον τοίς έφυτου ίγνεσεν έπηχολούθησαν, τόν έπείνου μιμησάμενοι βίον, αἰπόλιον γέγονασι τοῦ ἡγησαμένε τῶς τοιαύτης ζωής: οξ τενες δόξα και έπαινος της έκκλησίας γίνονται , είς τὸν τῶν τριχῶν καταγένῖες κόσμον , δν ἡ αίσθητική ζωά neyapistai te nai gliotoimtai sia se tav aviav, nai tode τρέφοντας τὸ σώμα τῆς ἐκκλησίας ὁδόντας ἐπαινεί. οὐς είναι βούλεται διά παντός, ώς άπό λου/ρού καθαρούς, και τάς τρίχας] έχειν άπερίττους ώς άπό προσφάτου πουράς και κατά τόν τόVI. που των άρετων διδυμεύουτας, τῷς διπλῶς καθαρότητος γίνεσθαι κατέρας. τῷς τε κατὰ ψυχὰν καὶ τῷς κατὰ σώμα θεωρουμένης.

"Apeytvous .-

Εξραται δεύτερον ταύτα τὸ νύμφο, πρότερον οίμαι τοιαύτο φανείση κατά τὸ ἐνδεχόμενον, ἡνίκα ἔτι ἐν Τῷ βίφ τούτφ ἐπύγ-χανεν δεύτερον ὁισότε λίθεν ἐωὶ τὰν τελειόθητα: διὸ καὶ νύν μόνον παρφνίξαθο: ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων κατὰ δὲ τὸν 'Λαύλαν καὶ Σύμμαχον, ὀδέντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν προβάτων, ἢ τῶν ἀμνάδων καὶ ἔπρεπεν εἰρῆσθαι ταῦτα ἐπὶ τῆς τελειότητος: ὡς εἶναι τὸ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ οὐκ ἔτι προτίρε, ἀλλά τοῦ δευτέρου διδυμένουσαι δὲ τάχα, ὡς τρεφομέναι τῆ τῶν κεριουτινοσοῦν λόγου τροφῆς.

6. 'Ως σπαρτίου πόπκινου χείλη σου παὶ ή λαλιά σου ώραϊα:
• Γρηγορίου.

γειρό περείχεται της ρόας το εξαρίμου, οξιως ενδετκυσται τή καιρό περείχεται της ρόας το εξαρίμου, οξυας ένδετκυσται τή καιρό περείχεται της ρόας το εξαρίμου, οξυας ένδετκυσται τή καιρό παρασκευήν έν έπιτη περείχουσαν. ώς γάρ το ρόν αυτός άγαθος περεκίχρηται αίματι. ό τοίνυν λαλούντα εξαν τή τοῦ σωτήρος περεκίχρηται αίματι. ό πολυνιόν έπε τοῦ σώματος το γεωμετρικόν, τή τοῦ λυθρωτοῦ καθλωκιζόμενου αξωραίον έν τή έξιο καιρή της άκμης προσφερόμενου, οῦτε άωρου και άκμινο το κάκκινου, ό εξαν , οῦτε έξεωρου. τή όξι λεπύρη της όρας το μέλου θες παρρώς ώραζον έν τή έξιο καιρή της άκμης προσφερόμενου, οῦτε άωρου και άμμετρου το νάρου θες άκμος προσφερόμενου, οῦτε άωρου και έχων όν τοὶ τόν θεσαν-ρόν έντιξες ώραζος τελειότηται συμκίνει γάρ μἡ έν άλλφ τινί τόν θεσαν-ρόν έντιξες ώραζος το μέλου θες άκμος προσφερόμενου, οῦτε άωρου και έχων όν τοὶς όνας το μόνος το μέλου θες άκμος προσφερόμενου, οῦτε άωρου και έχων τοὶς όνας το μέλου θες καιρός τος καιρός καιρός καιρός καιρός καιρός καιρός καιρός έχει το σπαρτίον το κάκκινου καιρός κ

τη σιωπή καλυωπόμενα, τὸ ἄρρητά τε καὶ ἀνεκφώνη κ, είξω σώντως καὶ βαυμασιώτερα τῶν ἐκφαινουμένων ἐστίν.

καὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν.

καὶ , καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν.

καὶ , καὶ ἀριθιοῦσιοῦσι , καὶ ἐστὶ περιστερά μου τελεία 8.

καὶ , καὶ ἀστὶ τῷ μητρὶ αὐτῆς . ἐκλεκτὰ ἐστὶ τῷ τεκούσῷ αὐτὴν .

καὶ , καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν.

Γρηγορίου.

φάνε τὸ πέρας, καὶ ἀπό τῶς τελειότητος ἡ φύσις τοῦ εἶναι ἄρκαι τὸ πέρας, καὶ ἀπό τῶς πτίσεως ἀδιαστάτως τῷ ἀρχῷ συνανεἐπὶ τὰς πρώτης κτίσεως ἀδιαστάτως τῷ ἀρχῷ συνανεἐκως συμπλασθείσα τῷ τελειότητε κατ' εἰκόνα γὰρ θεοῦ ἐγένετο
ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁμοἰωσιν δεικνῦντος τοῦ λόγου τὸ ἀκρότατον
καὶ τελειότατον τὶ γὰρ ὑπέρτερον τῆς πρὸς θεοῦ ὁμοιότητος;
ἐκὶ μὲν οῦν τῆς πρώτης κτίσεως ἀδιαστάτως τῷ ἀρχῷ συνανεἐκὶ μὲν οῦν τῆς πρώτης κτίσεως ἀδιαστάτως τῷ ἀρχῷ συνανεἐκὶ μὲν οῦν τῆς πρώτης κτίσεως ἀδιαστάτως τῷ ἀρχῷ συνανε-

VI. Baro- Bernt de dia naniae Bavarus masedabn, oun abobau maλεν έπαναλαμβάνει την τελειότητα, άλλ' όδω 7ινί και τάξει πρόεισεν έπι το μεζζον , κατ' όλιγον άποσκευαζομένη την πρός τα ένανγια προσπάβειαν, δι' ασειστέρας διαγωγός περιξυομένο την συμeular tou yelponoc. Ober mei moldie unvic einat manit til maτρί μεμαθήχαμεν, κατά άναλογίαν της έκάστω πρός το καλόν σχέσεως και τές του χειρονος αποστάσεως, έτοιμαζομένης πάσε της άντιδόσεως, ο μέν γάρ τις έν άρχη της του βελτίονος έςδ βιώσεως Ερτι καθάπερ έκ βυθού τινος του κατά κακίαν βίου. πρός την μετουσίαν της αληθείας άνανηξάμενος τω δέ τες γέyours han di immediac nal mposhing 7ed aprintoses. allos έπι πλείον διά τζε έπιθυμίας των άγαθων έπηυξήθη ο όδι μέ-פשב בּיצוּנו דאַנ דשׁי טֹשׁאַשׁי מִישְׁמָשׁמִישׁבּי בּידּבְסָב אַמּוֹ דֹסְ עַהַּאַנִיט אַמֶּסְέδραμεν είσι δε τινες οι και τούτων ύπεράραντες άλλοι κάκείνους παρήλασαν και ύπερ τούτους έτεροι πρός τον άνω δρόμος Curtiliontat. Rat Offic Rate the motifier the modelbitton grapooky inactor o Deoc by th idle aposodiyetae tayuale, tac olπείας έπάστω άμοιβάς άποδιδούς ταύτα διά τών προκειμένων έπτων φιλοσοφείν του λόγου ύπενοήσαμεν, την διαφοράν των ψυχών, οἱ πρός τὸν νυμφίον ὁρῶσεν, ἐν τοῖς εἰρημένοις ἡμῖν διαστείλανται οί μέν γάρ άρτε καθάπερ νεδύος τινός, τὸς έν βάθει πειμένης άπάτης έξω γενόμενοι, άρτεγενείς δυτες, και ούπω δευρβρωμένον του λόγου έν έκυτοῖς χωράσκυτα, τῷ άλογωτέρα Buyratulises the wistens in awsipm Remounted whiles amπαρίου μέν είναι πεπιστευκόλες του μυσπρίου του λόγου ού μήν επιστέρη τινί και τη διά του λόγου πληροφορία καθυδριμένεν Cyones en egunois the allideran avear sigh at evolugitions νεάνιδες, διά τό έτι νέαν άγειν την πνευματικήν ήλιαίαν αι γεν-भन्नीशिक्स प्रथेत क्रिके प्रेर्क क्षेत्र मांग्याच्या , वर्णस्य विषे वेश्वे क्ष्र मान्वानπούσης αυξήσεως τοιαύται γιγόνασιν ώς έπι γάμου άπμην προελθείν , και φθάσαι εἰς ἄνδρα τέλειον , εἰς μέτρον γαμικές ήλεπίπς: ώς ε τῷ φόβω τοῦ κυρίου δύνασθαι κυρφορήσαι, καὶ πνεύμα σωτηρίας παιδοποιήσασβαι ειλήν και ούτοι των σωζομένων VI. των δε διά της καθηκούσης έπιμελείας αύξηθέντων τη διανοία, παί παταλελοιπότων μόδη την νηπιότητα, διπλήν ύπο του λόγου την διαφοράν διδασχόμεθα. γίνουται μέν γάρ αί ψυχαί σύσσωuot to dovo nat autat nantivat add' at uiv iportnat, tevi dea-Βέσει προσκολλώνται αι τίνες διά της τελειστέρας διαθέστως άνακραθείσαι 7ή του θεού καθαρότητι , βασίλισσαι δυομάζουται , διά την της βασιλείας κοινωνίαν σία ήν ή του Δαβίδ λέγουσα: έμοι δε τώ προσχολλάσθαι τώ θεώ άγαθόν έστι και ή του Παύλου· ούθείς ήμας χωρήσει άπο τής αγάπης του Χριστού· αί θέ φόβω πολάστως τὰς μοιχικὰς ἀποφεύγουσαι πείρας, μένουσαι καλ αύται έν άφθαρσία και άγιασμο, άλλα φόβο μαλλον ή πόθο παιδαγωγούμεναι, αι τινες παλλακαι από του λόγου κατονομάζον-7αι· ούπω γάρ τις αὐτών μήτηρ βασελέως, και κοινωνός της άξίας δυνατώς έχει διά 76 μη άναλαβέσθαι το άδεσποτον και αύτοπρατές του έναρέτου φρονώματος ή δε κατά του άρεθμου διαφορά τῆς τῶν ἄὐο ταγμάτων ἄιαστολῆς, τοιοῦτόν μοι ἄοκεῖ vous exert.

Γρηγορίου.

VI. δόμο μυσήριον παραδηλούσθαι φαμέν· πρός ην βλέποντες οἱ φόβω สะเช้นๆพางปุ่นยางย , รรีง รพิท สะเพิ่ม พงเทพทีเลง สะยุโดของรสย อนิรพ γάρ ἐν ταῖς ψαλμωδίαις ἐμάθομεν, ἐν αῖς προτέτακται διὰ τῆς έπεγραφής ή όγδόη, μαστιγουμένων γάρ αντικρύς αι φωναί τω φόβω των έλπεζομένων είς έλαιον έπικάμπτουσαι την άκοην. σησί γαρ πρός του πριτήν ά ωρός την δηδόχυ βλέωων, πύριε μή τῷ θυμῷ σου έλέγξης με, μὸ σε τῷ όργη σου παιδεύσης μεέλέησου με κύριε ότι άσθενής είμε έσται τοίνου και έπε τούτο άναλόγως της έντολης, ή έπὶ τό δεκαπλάσιον αύξησις, γινόμεναι ογδούχοντα παλλακαί, την δευτέραν τάξιν έγκοαι μετά την βασίλισσαν αξ φόβω δουλικώ και ούχι έρωτι νυμφικώ τώ άγα-36 προσεγγίζεσε πλέν εἰ έξω βάλλει τελείως ή άγάπη τον φόβον , και μεταποιηθείς ὁ φόβος άγάπη γένοιτο , τότε εὐρίσκεται μονάς τό σωζόμενον, έν τη πρός τον μόνον άγαβόν συμφυία. πάντων άλλήλοις ένωθένθων, διά της πατά την περιστεράν τοdeidentor. fun undür onden in ennymitioit, in mat, under übrit έν έσμεν το δε συνδετικόν της ενώτητος ταύτης το πνεύμα το ayeor & rolvor ex mir unnik els and pa tiletor avadpauer dea της αυξήσεως, και φθάσας είς το μέτρον της νοητής ήλικίας, έχ δὲ τῆς δούλης τε καὶ επαλλακίδος τὴν τῆς βασιλικῆς ἀξίαν μεταλαβών, δεκτικός δε 7ης του πνεύματος δόξης γενόμενος δε εύπαθείας και καθαρότητος, ούτος ές ιν ή τελεία περιστερά: μητέρα δε αύτου λέγει είναι την περιστεράν έχείνην, την έπε τώ Τορδάνη έκ- του ουρανού κατακτάσαν τῷ γὰρ 7έκνψ επάντως, ή του γεγεννηχότος έπιβεωρείται φύσις ταύτην την ψυχήν μαπαριούσιν αι νεάνιδες- ταύτην αίνούσι παλλακαί και βασίλισσαι. ποινός γάρ έπε παντός τάγματος πάσαις ψυχαίς ὁ δρόμος, πρός τήν τοιαύτην μακαριότη ζαι φύσις δέ έστι πάσι ωρός το μακάριόν τε και έπαινουμένοις τος έπιθυμίας συντείνεσθαι: ώστε εί μακαρίζουσε την περιστεράν αι Βυγατέρες, επιθυμούσε πάντως yevicadet neptzepat nat aurai. nat to aiveladet naba ton nayλακίδων και βασιλίδων, τεκμόριον έστι του και αὐτάς πρός του

ξαινούμενον την σωουδήν έχειν έως άν σάντων έν γενομένων VI.
των ωρός τόν αύλον της έωιθυμίας βλεισόντων σκοωόν, μηθέ
μιᾶς εν μηθενί κακίας ύπολειρθείσης, γένηται ό θεός λά πάντα
έν πάσι τοῖς διά της ένότητος έν τη τοῦ άγαθοῦ κοινωνέα συγκεκραμένοις.

Neikov.

Εξήποντα βασίλισσαι , τάχα τούς έν τῷ ἰουδαϊσμῷ λέγες-Basileton yap hoan more lepaleupa nat alvoc ayton dydobnonτα δε παλλακάς, τάς διά μέν το της άναστάσεως μυσήριον 7η όγοος δεκάδι άριθμένας, διά δέ το με γνησίαν την πρός αύτον έχειν συζυγίαν, τῷ τῶν παλλακίδων ἀνόματι σημαινομίνας αίρέσεις. νεάνιδας δε , ας ουτε άριθμου ήξίωσε , τὰ έθνη 7ὰ ἀπηλλοτριωμένα του Βιού, και ξίνα των διαθηκών του πατρός ου γάρ διά πληθος αύτας ό το σληθος των άστρων άριθμών ούκ πρίθμησεν, άλλά διά τὸ ἀνάζιον τοῦ ἄρεθμοῦ ταῦτα γάρ άξιοῖ ebegineen, gan ihn ingen gypolition eller auf afroucaton. Irian ge περιστεράν λέγει την έπκλησίαν, ή τις διά το πεποιμήσθαι άνά μέσων των αλήρων, περιζερά γέγονε τελεία, τὰς πτέρυγας έχθσα περεπργυρωμένας, και τὰ μετάφρενα ἐν χλωρότητε χρυσίου. διά 76 τέλειον της κατ' έρετην έξεως όμοιωβείσα το έν ούρανοίς τελείμ πατρί , και έκλεκτήν ούσαν τζι μητρί αύτης , τζι έν τοις της άληθείας δόγμασεν αύτην τεπούση σοφία ήν νύν μέν εξ-Soons Juyalipes Basiliosae nal walland, our evenour de, ούδε συνέπαν το περί αύτην οίπονομηθέν μυστάριον αίνέσουσε δε εν 7ω καιρώ της ανταποδόσεως· ήξιωμένην την πρός 7ου Χριστον συνάφειαν το μεν γάρ, έπε 7ου παρελθόντος το δε μαπαριούσε και αίνέσουσε, έπι του μέλλοντος.

Pilanyoç.

διά', τὰ ακίκη χύιστος εκγεκτά οραά' εν τὰ αναλελεκάς ας αςεκκραία Χύιζος, τὰ δε hath αρτες εξι τητα τὰ εκ, ορωκή ασεκκραία Χύιζος αισημακοι Απίχες τι τη αρακελεκή αγακος της εξύκοντα βασιγιασαι' της εκ την αρακελεκή αργακ της εξύκοντα βασιγιασαι' της εκ την αρακελεκή αργακος

τουσκ τὸ δέον.

VI. τὰν· ὰν αἰ Βυγατέρες μακαριούσε πολλοὶ γὰρ προφέται καὶ βαστιλεῖς ἐπεβύμησαν ἐδεῖν ὰ ἐδετε καὶ οὐκ εἶδον.

'Απολιναρίου.

Καὶ άλλως το τελεισταίου αὐτὸς ἐν τῷ πρός Δεὸν εἰπεώσει δηλούται, παραβαλλομένης τὸς τελείας ἐκκλησίας τοῖς τε ἐκ τὸς σὰγούται, παραβαλλομένης τὸς τελείας ἐκκλησίας τοῖς τε ἐκ τὸς προτέρας κλήσεως ἐπιφανεσίλατοις, καὶ τοῖς νῶν ἀευτέροις μετ' αὐτὰν κοσμαγόνων ἡγεμονικὰ ἀὲ αῦτη καὶ ἡ ἐπὶ βασιλεία κιιμένη τηρείται ἀὶ τῷ γένει τῷ ἰσραηλετικῷ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα παρὰ Κριστοῦ κατὰ τὰς προφητείας, τὸν τοῦ Δαβὶδ ἐπαγγελλομένας βρόνον, καὶ τὸν τούτου κατορβωτὰν Κριςὸν κατὰ τὰ ἐν εὐαγγελίοις καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἴκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας. Τὰς δὲ τῆς νέας διαβάκες, ὀγδούκοντα δείκνυσεν ἀριβμός. Ἰσιδώρου.

Τί έςτν έξήποντα είσὶ βασίλισσαι, καὶ τὰ έξής, ἄπεις έχίτω μὲν ἡ ἀμώμητος καὶ παρθένος ἐκκλησία, ἡ ἀρθήν καὶ ωερὶ
τὸν βείον πίςτυ ἔχουσα τὰ πρωτεία, καὶ αὐτη καλείσθω κεριστερὰ Τελεία, ὅλων τῶν ταγμάτων ὑπερβαίνουσα τὴν ἀξίαν εἰ
δὲ καὶ εἰς πράξεις αὐτὸ ἐκλαβείν χρὸ, λελέχθω καὶ τάδε ἐξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι, αὶ τῆς βασιλείας ἔνεκεν εὐ πράτΤουσαι
ψυχαὶ καὶ ἀγδοἡκοντα παλλακαὶ, αὶ φόβω Τῆς κολάσεως ἀπεχόμεναι κακοῦ καὶ νεάνιδες ἔν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, αἱ διά τινας
προφάσεις κοσμικὰς σωφρονοῦσαι, καὶ τὸ δίκακον διώκασαι δι'
δν οὖτε πόθω τῆς βασιλείας, οὖτε φόβω τῆς κρίσεως τὸ δίον
πράττουσαι, ἀλλ' ἔνα πλούτου ἢ δόξης ἢ τινὸς μὴ σΤερηθώσι
μία ἐστὶ ωεριστερὰ τελεία ἡ τὸ καλὸν ωράττουσα, τῶν ὅκρων
άγίων σύνοδος, ἡ οὖτε διὰ μισθόν, οὖτε διὰ τιμωρίαν, οὖτε
διὰ πρόφασιν Τινὰ βιωτικὴν, ἀλλά διὰ τὸ τῷ βεῷ φίλον πράτ-

Daryivous.

ης λεφλιας φυρηφού σης εχραια φυρημομούναι, και ταχα τας αφ-

τάς διανοίας έχεται, τή ένταυθα διαφορά των νεανίδων Των κοι- VI. νωνθμένων ύπο Χριτού, και τά παρά ἀποτόλυ λεγόμενα περί ἀναζάσεως νεκρών λόγω τάγματα φάσκοντι: ἐπειδὰ γὰρ δι' ἀνθρώπυ βάνατος, και δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρών: ώπερ γὰρ ἐν Τῷ 'Αδὰμ πάντες ἀποθυμάνεσεν, ούτω και ἐν τῷ Χριτῷ πάντες ζωοποιηθάσονται: ἐπαστος ἐν τῷ ἰδίῳ Τάγματι: ὁ γὰρ ἐκάσΤου βίος και λόγος και διάθεσις ποιὰσει προκριθάναι ἐκάστου κατ' ἀξίαν.

Του αύτου.

Μή Βαύμαζε, εί ὁ νυμφίος ἢν έχων καλὰν νύμφην, και τάχα δευτέραν και τρίτον και πλείονας. ἐάν νούσης αύτου και τὰς νύμφας, ού φοβηθήση λέγειν από τοῦ ασματος: έξήκοντά είσε βασίλισσαι και δηδοήκουτα παλλακαί, και νεάνιδες ών ούκ έχιν άριβμός, μία δε έστε περιζερά μου, λόγος έστιν ο νυμφίος, λογικόν ζώον ή κύμφη, έχε κούσε ψυχή και λάβε ο κυμφίος την κύμφεν. άλλ' έωτι έστιν ο λόγος ούτος, ού μιά ψυχή κοινωνών, άλλά πλείοσε και διαφόροις, τεμή τενι βασελική και διαφαινούση, λεγέτω τελεία περιστερά· ταζς δε βασιλικαζς μέν , ύποδεες έραις δε , διά τούτο έξήμοντα βασίλισσαι: έτέραις δέ ψυγαζς ποινωνεί παισαλολοπήρατε δοβό ητος, αριαι εισιρ ας μαγγακίζει είωι Δερεί και άλλαι ψυχαι ύποδεές εραι, ελάττονα φόβον έχεσαι αδται εί-Gly at rearing to my gater a beignot, o annoted totang any ga-Báds nadág nat duvantvag auto stvat nat notverous, ifalos áno τού πατού του έπουρανίου, ποινωνεί άγγέλοις και άρχαγγέλοις, αι τενες είσιν αι νύμφαι του λόγου, και Βρόνει και κυριότητες.

Αίτιος ούν γενού της άγαλλιάστως αίτιος ούν γενού τοϋ

(*) S. Gregorii nysseni sermo XV, sive postremus, in Cantica desinit in cap. VI. 8. Neque deinceps in codice vaticano, unde hanc patrum catenam edimus, nomen Gregorii legitur. Quarc iudicent eruditi lectores, utrum de auctore Procopio, an de alio quovis cogitandum sit, ubi loci occurrunt disignoross. Mihi quidem otium ad hanc inquisitionem non suppetit.

- VI. δρα μείν αὐτόν tal et Sides γάρ σε σροασμέσασθαι, Sides προδαβείν.
- Τίς αύτη ἡ ἐκκύπτουσα ώσεὶ ὅρΒρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐνλεκτὰ ὡς ἥλιος, βάμβος ὡς τεταγμέναι;

Νόει την νύμφην άνακεχωρηκέναι του νυμφίου, τούς πολλούς αίδουμένην έπαίνους: παρατιθείς δε ταύτην τές Των άλλων τών προσεληλυβότων ψυχάς ὁ νυμφίος, βαυμαζέτω τῆς ἀπούσης 7ην τελειότητα, έφ' οίς αι δεωρούσαι Δυγατέρες αυτής το κάλλος , μακαρίζεσεν αύτην και αι παλλακαι και βασίλισσαι ώς Δυγατέρα αίνοδσεν έφ' οίς ή νύμφη καθάπερ έπι σκηνής λαμπροτάτη γενομένη φαινέσθω και τοίς έτέροις ο νυμφίος, τά προκείμενα λεγέτω περί αὐτης. ή προκύκτουσα γάρ έκ σκότους ψυχά, δρθρφ πρώτον εἰκάζεται, δεά Τὸ άρτι άρχομένας ήμέρας καταυγάζεσθαι: έπκύψασα δε του κόσμου και των έν αύτω, γίνεται ώς έπελεπτή σελήνη , τούτέστεν ή πανσέληνος , μή έχουσα έν έαυτο μέρος άφωτιστον του της δικαιοσύνης ήλίου. άλλ' έπεί ή σελήνη εἰς ἀρχὰς τέτακται τῆς νυκτός, ούχ ίσταται δὲ τὰ τῆς άμώμου και άσπίλυ έκκλησίας, κατά το της σελήνης παράδειγμα, διά τούτο πατά τὸ παρ' Ήσαία, έσται ή σελήνη ώς ὁ ήλιος τὸ δέ φως αυτής ούτω καταπληκτικόν, ώς έκθαμβηθήναι τους ύποδεεστέρους. Ισου δύνασθαι των έν αύτη θεωρημάτων τό πληθος και των έκ τούτων έργων , όλω τῷ πλήθει τῶν έν τῷ παντί τεταγμένων τάγα όλ έπ του νενοηπέναι την έν τοίς λόγοις τάξεν και πάντων άνεεληψέναι του λόγου, τύποι έγγενόμενοι αύτοι των τεταγμένων ποιούσεν αὐτὰν είναι ώς τὰς τεταγμένας έν τῷ המשדו לטשמענונ.

Neilou.

Τό έπουράνιον αύτης πολίτευμα καταπλαγέν?ες οἱ φίλοι 7οῦ νυμφία ἐθαμβέθησαν· καὶ ὁμολογοῦσε τὰν ἐκπληξεν, τό φῶς τῶν πράξεων αὐτης βλέποντες λάμπον ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως πάντα εὐσχομόνως καὶ κατὰ τάξεν ποιοῦσα, τεταγ- -

'Απολιναρίου.

Καὶ κατά διαφόρους δε δυνάμεις, διαφόροις άπεικάζεται πράγμασιν έχει γάρ της μέν σελήνης το προσηνές, του δε ήλίε το καθκρόν.

Φέλωνος.

Έπειδη γάρ ώφθη πρός μεκρόν τῷ θανάτφ ὡς σελήνη, καὶ ἀνανεοῦται τῷ ἀναστάσει ὡς ἄλιος διὰ τὴν τῆς ἀρετής λαμπρότητα, θάμβους ἐστίν ἀξία, ὡς ἀγγέλοις γενομένη ὁμοδίαιτος.

κατα 'ψητασφάβ.

Είς κύμου καρύας κατέβαν έδεξε δυ γενήματε του Χειμάβ- 10.

'Ωριγένους.

πήτησε παταβάσα είς τον κόπου τός καρύας, πουλές νε έπεσοῦπατὰ τὸ, Χειμάβρους ἀιῆλθευ ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἡβουλήθη τοίνυν ἡ πουλ αὐτὰ, ὁ μέν τι πικρὸν και Χειμάβρους ὁ πειρασμός λέγοιτο. πατὰ τὸ πειρασμῶν, ἀλλά και Κειμάβρους ὁ πειρασμός λέγοιτο. πατὰ τὸ παράδειγμα οἱ δίκαιοι καρύαι εἰσὶ, φίροντες καρVI. σα τὰ παραδείσε πρός την ἐπίμοχθον ταύτην ζωήν, ἰδείν παράδοξον τέ γέννημα του χειμώνος ρέοντος μαύρου ποταμού. Β κατά Σύμμαχου, κατέβη μαθείν εί ή φάρυγξ τθ βίου ώπώρας έγες αλλά και έδεξη, εί βυθησεν ή άμπελος διαφεύγμσα του γειμώνα. καὶ τὸ ἔαρ φθάσασα, τὸν καιρόν τοῦ πάσχα καὶ τặς τῶν ἀζύpar toptag. tote yap melet andern in toudaia à aunthog und εί ήνθησαν αι ρόαι, ών ό καρπός πολύς, και τάξει περιειλημπένος ύπο του λέπους. ὁ όμοίωται το μέλου της νύμφης, έχες δέ φησι δώσω σοι τούς μασθούς μου, τούτέστι τό ζγεμονικόν. άλλ' ήγνόμσε, φησίν, ή ψυχή μου, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν έψευς αι, μά δυναμένη άφ' έαυτης τε ποιείν. άλλ' ούκ άπελείψημε έν τούτοις: ὁ γάρ πατόρ του Ναασσών ὁ έρχων του λαού μου 'Αμιναδάβ , έθετό με έκυτῷ είναι ἄρματα. Ναασσών δε όφιώδης έραφνεύεται ο άρχων του λαού της νύμφης. Αμιναδάβ δε ούτος δ έν άριθμοϊς πατήρ του άρχοντος τές φυλής Ίουδα Ναασσών. ος μεταλαμβάνεται είς τον Χριζόν διά τό , καθώς Μωσζε ύψωσε τον όψεν έν τη έρομο, ούτως, φησίν, άρματά με έθετο έαυτῷ ἡνιοχῶν μου τοὺς λογισμούς.

Nsilov.

δεγτισηφαια φως οίνου τως αυς αις αυακαγιας, και εμει εξεγτισημό hααμορίς hon ασε. το τως και καιακαγιας εχουτας λάγα. για bααπρεριες περος βγασφώριου ερποιαν. είτα ' όνως ' γιες αρασω ορμαρπίνη hixbας ' ερκογοι φηταθτία αγουτες, και ει πημάσαν ορες μλημαια ψεκυριση καιαγερειθής αγουτες, και ει πημάσαν οραμοοςορασι τώ γατρικώς αγγ, ορ τιθπόδειτης καιαςοροπίας καθωορς καιαγείας αειρα ' εροαπαιαχειοριση και ερπολομιας καιδοροπει εφ Χειθαφρό των κειδααθών καιαγερειθής το: ' ερχαδί τοι δεβοπει εφ χειθαφρό των κειδααθών καιαγερειθής. ' ερχαδί τοι δεβοπει εφ καιαγείας απορικώς αγγ, ορ τιθπόδειται οι ερκοποί επορομοί και σε καιαγείας καθωορί ' ερκοποί και ερκοποί και επισορομικό και ορι καιαγείας καθωορί ' ερκοποί και ερκοποί και επισορομικό το καιαγείας καθωορί ' εκτισορομικό και εμπορομοί και επισορομοί ' εκτισορομός και σε καιαγείας καθωορί ' εκτισορομό και επισορομό ' εκτισορομό ' εκτισορ λουσα ζωὰς.

Αυτακτορίνη τὸς ἀξιουσα ἀείξαι τῆς μεταβολές, οὐκ ἔγνω κασημαινομίνη τὸς ἀγαθὸς πολιτείας τὰ σύμβολα, ναὶ ἔχνη καρευσε παρελθούσα καθάστασις, ὅχυμα ἐε γέγονε τοῦ ἄρχοντος
τοῦ λαοῦ μου, ἔς ἐστι Χριστός, ἀμαξύλατον λοιπόν τρέχουσα
ναι ἰππήλατον τὴν θῶς ἀγαθείας ὁδόν, ταῖς ἀρματοτροχίαις ἐννευομένου ἄρχων λαοῦ μου. λελυθείας ὁδόν, ταῖς ἀρματοτροχίαις ἐννευομένου τὸν θῶς ἐνετείας τὰ σύμβολα, ναὶ ἔχνη καδέως, τὸ τάχος θέσουσε τὸν βίον, πρεπούσης θεοσεβεῖν ἐθί-

Pilavoc

Τήν συναγωγήν κήπον καρύας παρά τοῦ νυμοίου λελέχθαι φησίν ένθα ή ράβδος 'Ακρών ή καρυίνη' και τό κατήθην έν τό καιρή τοῦ πάθους, εἰ ξυθησεν ή ἄμπελος ή τῶν Ἰουδαίων, εἰ ξυθησεν ή ἄμπελος ή τῶν Ἰουδαίων, εἰ ξυθησαν οἱ ρόαι, αἱ διαφόρως ἐπ' αὐτῆς ἐπενεχθεῖσαι παιδείαι' και τὴν ἔξωθεν στύψιν, καὶ τὸν ἔνδον εἰρηνικόν καὶ τεταγμένου καρπόν.

Τού αὐτού.

Είτα φησίν ή νύμφη , έκεϊ δώσω τούς μασθούς μου σοί· τὰς δύο διαθήκας τε Γελεσμένας ἐν ἔργω καὶ λόγω προσοίσω σοι· οὐκ έγνω ή ψυχά μου· ἐν ἀγνοία, φησίν, ἤμην τὸ πρότερον , ἔως οῦ Εθετο με ἄρματα ή τοῦ πατρὸς εὐδοκία· οῦτω γὰρ ᾿Αμιναδὰβ ἐρευνικὶ καὶ ἡ ἱππασία σου σωτερία.

Επίστρεφε ἐπίσθρεφε ἡ Σουλαβίτες: ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε: καὶ 12. ὁψόμεθα ἐν σοὶ τὶ ὁψεσθε ἐν τῷ Σουλαβίτεδε; ἡ ἐρχομένη ὡς γελεκὰ τάγματα.

Dilavoc.

Ετέρα γραφή 'Οδολομίτις έχει, τουτέςτο ή ουρανία και όψομεθα Χριςόν του λέγοντα, ένοικόσω έν αυτοίς και έμπερικατήσω. 'Ωριγένους.

'Anular nat à niunte indoser, to Loudafiter ificonau si-

VI. ρηνεύουσα γάρ· έστι δὲ ή νύμφη τοῦ λόγου ψυχή, ή τοῦ χριζοῦ έχκλησία διά τον ποιήσαντα το έν , και το μεσότοιχον του φραγμου λύσαντα, έκν θε ή Σουλαβίτες ή έσκυλευμένη κατά Σύμμαχου , λέγει αν πρός αὐτὸν ὁ νυμφίος , ω ἐσυλευμένη καὶ ὑπό τῷ αίχμάλωλίσαντί σε γεγενημένη, ἐπίστρεφε εἰς τὴν προτέραν εὐλίνειαν, κοι κέν ψε εκ κωπολά γακβκκουσα τάς σισμεσίας τον άρραβώνα, και την της άναστάσεως έλπίδα έκν δε της έπαγγελίας και της άφθαρσίας το ένδυμα πυκνότερον δε είς προτροπάν, τό έφιστρεφε τότε γάρ φησί πυρίως έστιν ίδειν σε τών έταίρων όξε του νυμφίου πρός την νύμφην είναι τον λόγον δοχώ. ειρός ούς ό νυμφίος τι όψεσθε φησίν άσεικάζεται δε νενικηκότων στρατώ: ἡ μία γάρ νύμφη ωλήβος έν έαυτή έχει σαριμβολών τὰ γάρ μέλη τῆς νύμφης συστήματα τυγχάνοντα πλείονα, χοροί μέν είσε, τῷ 7ở Βεΐον ὑμνεῖν συμφόνως Βεολογούντες αὐτή, τή ος κατεγεία τους πογεπίους μαθεπβογών είσαλεκών έχοντες άλλ ουκέτε σχάμα πολεμικόν, 7ην ύπερ των έν χειμάρρω καπορακε κας ακηγείααν οι, αφτορέ, εδοακαγορείαι οι δίγοι δορ νυμφία, έσκυγευπέρω λαυ ευπάρερεται Σουγαπίτις, εμίζυε με γέλουτες , όψόμεθα έν σοί: έώρων γάρ αύτης τον σχυλμόν , ούχ άχαρωον , άλλ' εξς χρηστόν τελευτήσαντα ωέρας, όωως τούς έν τώ Χετικόβφ κατακριβέντας παραδεδομένους τῷ σατανά εἰς όλεβρον τες σαρχός , παρελθόντας το του χειμάρρου ύδωρ , νικεφόρες έγε μεθ' έαυθης, έρχομένη ώς χοροί παρεμβολών, των έκ πολίμυ έπανερχομένων, και κατά διάφορα συρήμαλα χορευόντων, και έπινικίκς άδοντων και λεγόντων κύριε ως οπλφ εύδοκίας ές εφάνωσας ήμας.

CAP. VII.

v. r. Τι ώραιώ Απσαν διαβήματά σου εν υποδήμασι σου Αύγατερ Αμιναδάβ;

Της νύμφης τὰς προκοπὰς ἀποδέχεται, ας γησε διαβήματα-

κριτός φποποιαζόπειος, φποραια λάρ μαριτα Βεά.

κριτόμε, εξε ος, φε φέχωι , ο γέλωι , πποπαοιο Βρλατεύ, ο ος Κωι , πλοπα κρεπικότε του αρτος φπορεκται, ος βυλατεύ ος σειαβράπατα , αν παιτικότε του αρτος φαινόμειος, γυτικασφό ος φετικας τι τα επίς, απλατικού ος και ο φπορεκται ος βυλατεύ τα επίς, απλατικού ος και ο φπορεκται ος βυλατεύ τα τα επίς, απλατικού ος και ο φπορεκται ος βυλατικούς και γεριταί τα επίς, απλαταί ος και ο φπορεκται ος βυλατεύ ος βυλατεύ τα επίς, απλαταί ος βυλατικούς και ος και ο φπορεκται ος βυλατικούς και ος βυλατικού

Neikou.

παὶ πλόκιου πεφαλᾶς σου ώς πορφύραν βασιλεύς δεδεμένος ἐν πατου· ὀμφαλός σου, κρατέρ τορνευτός, μὲ ὑστερούμενος κράμα. 3.
ποιλία σου, Δημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις δύο μασθοί 4.
σοι, ὡς δίδυμοι δύο νεβροὶ δορκάδος τράχηλός που ὡς αῦργος ἐλεφάνθενος ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἱεσεβῶν, ἐν πύλαις
θυγατρὸς πολλῶν μυπτάρ σου, ὡς πύργος θοῦ Λεβάνου σκοπτύων πρόσωμος Δαμασκοῦ κεφαλὰ σου ἐπὶ σὰ ὡς Κάρμηλος,
στο καὶ πλόκιου πεφαλᾶς σου ὡς πορφύραν βασιλεύς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

Pilawoc.

'Ρυθμούς μπρών λέγει την εύτακτον μήν των προκοπτόντων

VII. πίνησεν όμοι οι δε εξείν όρμισκοις, έργον χειρών τεχνίτου ού γάρ έπηρμένην φρονήματε συνήν τοῖς προκόπτουσεν, άλλά ταmeine nut anduenboninent genda obliguon, gig ge to emicalμόνως τούτο ποιείν έργου χειρών τεχνίτου είναι λέγεται καὶ τὸ σεανοητικόν δε, τό πάντοτε πεπληρωμένον νουμάτων τελείων κεκραμμένων, πρός την των μανθανόντων έπιτηδιότητα: πάσαν δέ τετορευμένον έννοιαν αξαχράν, δμφαλός έτι τορευτός, ούχ ύςερούμενος πράμαι ή δέ των Βείων βρωμάτων δεκτική ποιλία μέν του τροφίμου το εύανθές έχουσα, θημωνία σίτου πεφραγμένη έν πρίνοις λέγεται τάχα όδ και ή άμερμινος διάνοια, και την βασελικήν μορφήν αίτουσα, Δημωνία ές ε σίτου πεφραγμένη έν κρίνοις: ό δε τράχηλος, ότε μεν έπε 7απεινοφρωσύνης έπηνείτο, όρμίσκος ελέγετο. ότε δε τοίς πολεμίσες δυ άπρόσετος, πύργος Δαβίδ. νῦν δὲ πύργος ἐλεφάντενος λείος τίς ῶν , και μηδὲ μίαν έχων άντιλαβήν, και πάσε πτηνοίς και έρπετοις άπροσπέλαστος, ήλίφ μόνω βατός τοιούτον γάρ το εύσεβές φρόνομα, ού πάθεσι καμπτόμενον , ου δόγμασεν είκον αίρετεκοίς , άλλα μόνω Χρετή άνακείμενου και τό Βεωρητικόυ δε έκ πολλής μαθήσεως βελτιωθέν, λίμναι εύσεβων πλημμυρούσαις το των έναρέτων λογισμούς ύδωρ παραβάλλεται. Έσσεβων γάρ έρμηνεύε/αι λογισμοί έν πύλαις 9νγατρός πολλών. όσοι γάρ προφήται καὶ ἀπόζολοι, τοσούτων Δυγάτης ὁ τύμφη καὶ ὁ μυκλής δ' αὐτοῦ ὡς πύργος τοῦ Λιβάνδ σκοπεύων πρόσωπου Δαμασκού, ή τις έρμενεύεται, αίμα πίνθσαό ούν και τη σολιτεία ύψηλός, και δόγμασιν έπιβιβηκώς διεγυγερμένοις, και προγινώσκων τὰς προβολάς τῶν παθῶν, και τὰς ຂ້ອຸດ່ປ້ວບຽ ເພື່ອ ໃຈແຈກໂພສ ອື່ນຈະເພຣະ , ແລະ ເຖິນ ອື່ນວເຄວີເແນ ແນ້ເພື່ອ ເນື່ວ πολως άντιλαμβανόμενος , μυπτήρ ές ε τῆς νύμοης αὐτός σποπεύων τό πρόσωπον Δαμασκού, και την προσβολήν ώς κεφαλήν του δφεως φυλαττόμενος: τώ Καρμήλω δε την κεφαλήν αύλός ώμοιωσεν, έπειδὰ κεφαλά έςτι τῆς ἐκκλησίας ὁ Χρις-ὸς- ὁ δὲ Κάρμηλος τῶν προφητών ήν ένδιαίτημα τών περί της κεφαλής μαρτυρούντων, και τῷ πλοχίω των λόγων των βασελιχών, τον παραδραμείν έσειγόμενου δεσμούν λων όταν γάρ τις χλευάζων τὰ πάθη τοῦ Χριζοῦ VII.

σπαρατρέχη τὸ δόγμα ὡς μωρὸν καὶ χλεύης ἔξιον εἴτα ῷ μὴ

πέπουθεν ἔκαστον εῦρη μηνύματε προφητικῷ μαρτυρούμενον, ὡς

σπαρτίφ δεσμούμενος, τῷ θείῳ λόγφ παραμένει οὐκ ἰδιώτου τά
ξιν ἔχων, ἀλλὰ βασιλέως λαχοῦντος αἰώνιον βασιλείαν οὐρανῶν καὶ

πόλιως ἀπορθήτου τῆς ἄνω 'Ιερουσαλήμ' καὶ οἱ τοῦ Χρισθοῦ δὲ

λόγοι διδάσκονθες τὰ οὐράνια, καθάπερ πλοκή τὸν παρατρέχοντα

δεσμεύουσιν.

'Ωρεγένους.

Πολλαχού τάττει τοὺς μερούς ἐπὶ τῆς γενέσεως ἡ γραφὸ:
σεως, χωρίω καὶ εὕρυθμον, ωμοίω περιτραχελίοις κατεσκευασμένοις τῷ ἀρετὸ.

Κυρίλλου.

Τεχνίταν ότ του δημιουργόν δυομάζει Χρισόν ώς γάρ ύπήποος γέγονεν ούτως ή έπλησία.

Pilavoc.

Δηλοί δὲ τὸ τεταγμίνον καὶ ήρμοσμένον καὶ ἀδιάλυτον τῆς παρθενίας , ἐν ή ὁ τεχνίτης εἰργάσατο τὸν ναὸν ἐπυτῷ.

Κυρέλλου.

Λέγει δε και την σωφροσύνην αὐτῆς και την ὑπολαγήν τῆς ψυχῆς ταὐτης ὑποτεταγμένης τῆ πίςτι, τοῦ δε σώματος τῆ σωφροσύνη.

'Πρεγένους.

Έπὶ τὸν ὀμφαλὸν δὲ τὸν πρατύρα ή σοφία συγκαλεῖ λέγεσα: δεῦτε πίετε οἶνον ὸν πεκίρακα ὑμῖν: καὶ δηλοῖ τὰ πνευματεκὸν πνεῦμα: καὶ προσέθηκε καὶ θημωνίαν σίτου, ἴνα τὴν πνευματεκὸν πλώθους εἰς ἐν τῷ ὁμονοία συντεταγμένη.

Κυρέλλου.

Αμλοί δε και το ιερατείου αυθής λέγων με ύστερούμενος πράματε, δηλουότε τῷ τοῦ Χριστοῦ αϊματε τοῦτο γὰρ τοῖς isρεῦσεν ἐν Χερσίν. VII.

Milaroc.

'Alla και ή συναγωγή του πλέθους ή έξ όμουσίας, πέρραπται πρένοις τους εὐωδέσι λογίσις του θεου.

'Ωριγένους.

Κρίνα δ' μν είη και τὰ άνθη τὰς χάρετος τοῦ θεοῦ, à συνελέξα ο ἀπό μέσου Τῶν τοῦ βίου ἀκανθῶν.

Κυρέλλου.

Τράχηλου δὲ αὐτῆς, Τοὺς διακόνους τοῦ Χριςοῦ λίγει διὰ τὸν Χριστόν βαστάζειν τῆς ἐκκλησίας τὴν κεφαλὴν βαστάζου- σε γὰρ αὐτοῦ τὸ ἄγιον σῶμα, ἐν καθαρῷ συνειδήσει, ὁμο-λογούντες αὐτοῦ τὰ μυστήρια διόσερ ἐλεφάντινον εἴρηκεν, ὁ-ποίους ὁ Παῦλος φησὶν διακόνους σεμνούς, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσ-ἐχοντας.

'Ωριγένους.

μουτικο πράγειας.

Βιόργοι εξε ἐκλάθησαν, εξ τὰ ἀρεστὰ τῷ νυμοίφ ποιτύντες και τὰς καιδιότους, ἀλλὶ ἄδὰ και τὰς εξωθεν και πόβρωθεν τῆς απιδιότης, ὑτ μὰ μόνον τοὺς παρὰ σοὶ ἀπολαύκιν αὐθων τὰς παιδιότης εξεινομένους ἐν πὰ τὰς νύμφες τραχήλω. οὐκὶτι δὶ κερὶ τῶν νεκρῶν εἔπεν, εἰ νεμιόμενοι ἐν κρίνοις, ὑπεράνω γὰρ ἔγεγόνεισαν κρίνων τῶν ἐν μέσω ἀκανθῶν, βουλεται δὲ ὑμᾶς καὶ ἔγεγόνεισαν κρίνων τῶν ἐν μέσω ἀκανθῶν. βουλεται δὲ ὑμᾶς καὶ πείουσαν ἀπαντάς γενράντικον πολλῶν, ἀς ἐκάλεσε πύλας καὶ στοθῶν καὶ λείον.

Τοσούτον, φυσίν, γνώσεως τοῖς ἐν σοὶ διὰασκάλοις περίεστι Χάπειόνεισαν κρίνων τῶν ἐν μέσω ἀκανθῶν, βουλεται δὲ ὑμᾶς καὶ ἔνεγονοισαν ἀπαντάς τὰν μέσω ἀκανθῶν, ἀς ἐκάλεσε πύλας καὶ στοθῶν τὰς παίδιον για καὶ πόλε καὶ τὰς καιδιότης καιδιότης καὶ τὰς καιδιότης καιδιότης καὶ τὰς καὶ τὰς καιδιότης καὶ τὰς καὶ

Diagoe.

'Αλλά και το διανοητικόν αυτής πεπληρώσθαι φοσίν ευσεβών λογισμών 'Εσσεβών γάρ έρμηνεύεται λογισμοί.

Απεικάζει δε λίμνας τους νοερούς όφθαλμούς ποταμοί γάρ άναβλύζουσεν έκ τος κοιλίας των δεχομένων τον λόγον.

'Apryivous.

VII.

του θείου λόγου δυνάμενος όπίσω αύτου είς όσμην μύων αύτου θείου λόγου δυνάμενος όπίσω αύτου είς όσμην μύων αύτου δραμείν, μυπτήρ έστεν αίσθανόμενος εύωδίας πνευίατεκης: σκοπεύων εί τε ίπεφανές έν Εθνεσε δόγμα δοκεί. Ααμασής γήρ τὰ έθνη παρίστησε: του δὲ ἐπεφανούς καὶ καλού τὸ πρόσωπον ὁ δὲ Κάρμηλος ἐπίγνωσες περετομής ἐρμηνεύεται: γενώσεε δὲ περετομήν ὁ μετὰ παρρησίας λόγειν δυνάμενος: ἡμεῖς ἐσμὸνή πεπερετομήν ὁ μετὰ παρρησίας λόγειν δυνάμενος: ἡμεῖς ἐσμὸνή πεπερετομήν ὁ μετὰ παρρησίας λόγειν δυνάμενος: ἡμεῖς ἐσμὸνή πε-

Τι ώραιώθης απί τι έδύνθης, αγάπη έν τρυφαίς σου; πύτο 6. μέγεθός σου όμοιώθης τη φοίνεκε απί οἰ μασθοί σου τοίς βό- 7. τρυσε διότε ύψηλόν σου τό φρόνημα απί οὐδεν των γηίνων έπε- φερόμενου.

#Litoroc.

Πλόκιον δε τες κεφαλές, πολυάνθιον πλάθος τες έκκλητίας δελοί, τε άγάπε πεπλεγμένον είς κόσμον τες νύμφες: ως πορφύραν δε το πλόκιον εξρεται, διά το βεβάφθαι το πλέθος εν αξματι Χριστού και τούτο καθάπερ εσθέτα περιβεβλέσθαι βασεώς νέκη έθριάμβευσεν άπεκδυσάμενος ό βαρείς τε άγξες αξιάτις, ώς νέκη έθριάμβευσεν άπεκδυσάμενος τες άρχάς.

Kupikkou.

Ή και άλλως, σύνδεσμον της των λαών αγάσης άγεσθαι φησίν είς βασίλειον ιεράτευμα.

'Detykvous.

Ταιτα φεσί» ὁ νυμφίος ἀποβαυμάζων αὐτῆς τὴν ἐπὶ τὸ πρεί Του μεταβολὴν ὡς γὰρ ἡ τῶν στοιχείων εὐκρασία, σωμάτων ὑγείαν ἐμποιεί, οῦτως ἐκ τῶν ὁρμῶν καὶ ἐκκλίσεων, ὑγεία πῶς καὶ κάλλος ἐπιγίνεται τὴ ψυχή ὡς δὲ αἰσχρά τις οῦσα διὰ κακίαὐ ἡ ὑύμφη ; μετέβαλεν ἐξ ἀρετῖς εἰς ὡραιώτητα, οῦτως οῦσα κακίαὐ ἡ ὑύμφο ἡ μετέβαλεν ἐξ ἀρετῖς εἰς ὡραιώτητα, οῦτως οῦσα

VII. ἐν ταῖς σωμαθικαῖς τρυφαῖς ἡ πολυτελὸς ἐὐωχία ωτριπόθητος, οὖτω ταῖς τὰν πνευματικὰν τρυφῶσε τρυφὰν, ἡ ἀγάωτα, τῷς ἀὲ σοῦ κύτωνυμίας κειμέντς παρά τοῖς ἄλλοις, λέγει ἀν τῷ ἀγάστα ὁτ τὰν τὰν τὰν ἀλλων τοῦ πνεύματος καρκῶν, ὡς κάντα δι τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν, ὡσπερ δὲ σωμάτων ἐςὶ βρασός τὰν στέγειν πάντα ὑπομένειν.

Neilov.

Τάχα μὲν όνομα αὐτῷ διατίθεται, τὸ ἀγάπη, ὡραιῶσθαι λέγωι ἀδονὴν λέγωι πλείον γάρ τω ματό τοὺς μαθτυράς το κάλλος κυτὰς τρυφαίς ἡ γὰρ ἐν τοὶς θείσις λόγοις τρυφή, καὶ τὸ κάλλος φαιδρότερον δεικνύει, καὶ τὴν ανουσίαν ἀδὶω ἐρταῖς τρυφαίς αὐτῆς, αῦξεσθαι τὴν ἀγάπην λέγωι διὰ δὲ τοῦ ἐξῆς δηλοῦ τὸ ἐπὶ λόγοις σωματικοῖς ταὐτῆς ἐρηρεισμένον ὑψος τῶν ἀρετῶν ἀναγκαίως δὲ καὶ οἱ μασθοὶ αὐτῆς τοῖς βότρυσιν ὑμος τοὺς μασθοὺς ἀπογαλακτώδους πιότητος εἰς μελιτώδη μεταβεβλητούς μασθοὺς ἀπογαλακτώδους πιότητος εἰς μελιτώδη μεταβεβλητούς τοὺς βάτος ἀπογαλακτώδους πιότητος εἰς μελιτώδη μεταβεβλητούς τοὺς τρως ἀπὸ τρώτος τὸς βάτος τοὺς καταστάσεως ἐπὶ τὸ μεῖζον προκόψασιν.

Κυρέλλου.

Ή καὶ ἐν τρυφή σου , τὴ ἀγάπη σου , διὰ τό τινα καὶ αὐτών τῶν δικαίων νομίζεσθαι τοῖς δὲ βότρυσιν οἱ μασθοὶ ἀπεικάζονται τοῖς ἔχουσι τὰν πνευματικὰν εὐφροσύναν.

'Ωριγένους.

Ήγουν τὰ νοήματά σου φησίν τρόφιμά τε καὶ πότηκα, καὶ αὐδαμῶς ομφακίζοντα.

Dilwros.

Ή τοῖς τῶν φοινίχων ἀπεικάζονται βότρυσι πρὸς τὸ εὐώδες τε καὶ πεπληθυσμένον.

8. Εξια αναββασίνει εν τῷ φοίνειι, πρατήσω των υψεων αυτού και ξασνται όἡ μασθοί σου ὡς βότριες ἀμπέλου, και ἐσιμὸ ῥινός και ξασνται όἡ μασθοί σου ὡς βότριες ἀμπέλου, και ἐσιμὸ ῥινός

Φέλωνος.

VII.

Έχ προσώπου δε του νυμφίου νοσύμενα δηλοί ώς είν πρα-Τήση τούς δικαίθε ὁ κύριος, άπτωτα τούτων μένη τὰ ύψη και ώς βότρυες Αλεβίντες εύφροσύνης οἴου προχέουσεν σίτως ἐν ταῖς Αλέψεσε εύφραίνουσεν οἱ δίκαιοι τόν Χριστόν ρἰς δε αὐτῆς ὁ ἀπότολος γεγονώς εὐωδίας ἐσμὸ τῷ Χριστῷ ὡς κόλον, βρώσεν παρέχων καὶ πόσεν τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων.

'Ωρεγένους.

ματα, άλλά και τὰ χείλη αἰσθάσει δέδεται. οἴως δὲ ὁ ἀγαθός, καὶ μέγεθος τοῦ λόγου κάτανοἡσασα, ἐρ' ὰ καὶ ἄκιστο ἀνεθθείνος. Τὰ στόματι σου ποίπσου θύραν καὶ μοχλόυ ἡ καὶ ἄκιστο ἀνεθθείνη τὰ κεὶλη ἀμπελος ἡ ἀλαθτού, τὰ ἀὲ ἐκ τῶν τοῦ λόγου κουπάρν ἐκπορευόμενα, ἡπὶ τοσοῦτον ἐθινει τε καὶ εὐφείνει, ῶστε λένων ὁῖτ τῶν ἀρικτικόζουται περὶ ῆς εἶπεν ὁ σωτὸρ. τὰ όλο κὰν ἀκαλούς ἡ ἀλαθτού, τὰ ἀὲ ἐκ τῶν τοῦ λόγου κρυπτῶν τὰν ὁῖτ τὰν κὰν γὰρ Χείλη, τὰ όλο κὰν τοῦ ἀρικτικός λόγοις σου μένο ὁῖτ τὰ κὰν γὰρ Χείλη, τὰ σῖτ ὁῖτ τὰ κὰν γὰρ Χείλη, τὰ σῖτ ὁῖτ τὰ κὰν γὰρ Χείλη, τὰν ὁῖτ τῶν οῖτ ἀνελθείνει, ῶστε λένων ὁῖτ τὰν ὰν γὰρ Χείλη, τὰν οῦς οῖτ τὰν ὰν γὰρ Χείλη, τὰν οῦς οῖτ τὰν ὰν γὰρ Χείλη, τὰν οῦς οῖτ ὁῖτ τὰν ὰν γὰρ Χείλη, τὰν οῦς οῖτ τὰν ὰν γὰρ Χείλη, τὰν νοῦς οῖτ ἀνελθείνος.

VII. νηπιόθητος έφθασαν, καθ' όλιγον προκόψαντις, και της όσμης των ρενών του αντελάβοντο ώς μέλων, την της Βεότηλος εύωδίαν , έν τό άνθρώπω νοούσα: ήν κεκρυμμένην διά της βινός άναπέμπει το καίμα παλαιάς και νέως γραφές, και λάρυγξ σου φυσίν, ώς αίνος άγαθός ό εθθύνων πρός σὲ τοὺς άφεστηκότας συ λόγος έκανός έν χείλεσε καὶ όδούσεν, ούκ έν τή γεύσει μόνον, άλλά και έν τη χρήσει την ίκανότητα παρίχων χείλη γάρ την Aznaca" ogonet af sia uyonaina muqyanaca gayonaca. et gr o νυμφίος ταύτε λέγει τη νύμφη, τά μέν πλείστα εξρηται όμοίως. τό δε είπα ωαβήσομαι και τὰ έξης, τοιούτον ώς του δεσπότου Χριστού καθυτος πάσαν την άνθρωπίνην σπουθήν ταϊς χάρισιν ούπ έπε του πρατέσαι, έπε του άψασθαι δε 4 δράξασΩαι έπαναβημαι δε και ύπερκύψαι και ωλεονεκτήσαι τῷ ύψει νοουμένου δσος γας αν έπταθή δύναμες ανθρωπίνη επερισωθήναι ταζε αμοιβείς φελονικούσα, τη μεγαλοδωρεά, και σόνοις πατορβωμένων ίπτίσαι τὰς ωροϋωπρομένως χάριτας , έττοθήσεται σάντως, ταϊς ύσερβαλλούσαις νικωμένη του θεού εύερyeslacs.

Κγώ τῷ ἐἐκὸριόῷ μου· ἐπ' ἐμὰ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.

Neillou.

Έπ τρίτου τοίνυν το αύτο φεσίν προσθείσα το έπ' έμι ή ἐπιτροφή αύτου άν7ι του, ἐπειδή ἐγώ ἀνεθέμην αύτῷ ἐμαυτήν, πέπεισμαι ότι είν περισπασθή μικρόν ἐπὶ τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οίκου Ἰτραήλ, ἐπ' ἐμὶ ἐπιστρέψει.

Κυρέλλου.

Ή ότι έγω το όμολογίαν προσάγω, από έπ' έμε ή όπισροφή αυτού ή έν τη παρουσία τη δευτέρα, ή από άπό του λαού των Ἰουδαίων.

Φέλωνος.

Η και άγροι του κόσμου καλεί, κόμας δι τὰς ἐκκλησίας, άματλώνας δι τὰς εὐκάρατους ψυχάς, τὸ δι ὁρθρίσωμευ, τὸν άγνοιαν ἀπελάσωμω ἀνθόσαι δι ἄμπελου τὸ κόρυγμα, τὸν κυπρισμόν δε τους λευκαυθέντας έν τῷ βακτίσματι: πρός δε τὰς VII.
ἐκκλησίας ἡ Τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, εἐ καὶ φαίνεται ἐπε καρποφορίαν θαρρούσα, ἀλλά τὸ κρίνειν οὐκ ἀποδίδωσιν ἐκυτη.

`Ωριγένους.

Τελειωθείσης ὁ λόγος ότι μηθαμού σαντοθασή άνάσαυσιν εύρήσει, όπου έαυτόν έπιστρεψει ώς παρ' έμοί.

Έλθε ἀδελφιδε μου εξέλθωμεν εἰς ἀγρον αὐλισθώμεν ἐν τι. πώμαις ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνας ξόωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπε- 12.

'Ωριγένους.

Περί των ύποδειστέρων ή νύμφη παραπαλέξ ώς έκ των ένδοτάτων και μακαρίων διατριβών είς την τούτων έπισκοπην έξελ-Βείν ούτοι γαρ άγρος και κώμαι και άμπελώνες και ρόαι.

Neikou.

Από της σωματικής ώρας διαγράφει την πνευματικήν άγρον και κώμας και όρθρινήν έπι τούς άμπελώνας έξοδον, τώ νυμφίψ ύποβεμένη, άγρον τοίνυν φησέ τον κόσμον, κώμας όλ δύνανται λέγεσθαι αξ έπκλησίαι και αξ χωρη7ικαι του λόγου ψυχαίαύται γάρ άμπελοι λέγονται, καὶ ρόαι άνθούσαι διάφοροι ταύτης αι άρεται, αι διά μεν Των Βλίψεων, οίνος γενόμεναι άμπέλου αι δε την έλπιδα δε' ύπομονής άσφαλίζουσαι ρόσι έπεξ δε σάλιν έσαγγελλεται δώσειν τούς μασθούς, έπι την τελειότοτα μεταβληθησομένους, και έπι οινότητα από γαλακτότητος. λέγει δε και τούς μανδραγόρας δεδωκέναι όσμην τάχα τούς από μιμήσεως του Χριστού τὸ εὐώδες τῶν καλῶν έργων συέουτας, καί γάρ ὁ μανδραγόρας μιμείται τό του μήλου σχήμα και τήν εύωδίαν τοιούτος ήν Παύλος, ώς μανδραγόρας κατ' άμφότερα τό μήλου Χριστόν μιμούμενος είποις δ' άν και τούς συναναστάντας Χριστώ είναι μανδραγόρας, έκ του 7ην ρίζαν είναι άνδροείnedon, di' he achaineant i nemboane, nat gart Iobare ge ones Τὰ ἀκρόδρυα, εἰκότως καὶ ἀκολούθως εὐαγγελίζεται νέα ωρός makatote retampienat kiyoyoa. ini Jupate yap övene nai mkuVII. σίον ἐν χερσὶ 7ὰ ἀγαθὰ τῶν τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας καρπῶν φισὶν οὖν, πρὸς τῷ φυλακὸ μὲν τῶν νέων καραγγελμάτων, καὶ τὰς καλαιὰς ἐντολὰς τετέρηκα.

Έχει δώσω τούς μασθούς μου σοί.

Τοίς γάρ πιστοίς τὰ βάθη τῶν δύο διαθηκῶν ἀποκαλύπτεται: ἐπαγγέλλεται τοίνυν τὰ ἐν ταύθαις νοἡματα τῷ νυμφίφ ἀνατιθήναι.

13. Οι μανδραγόραι έδωκαν δομάν.

Οἱ μανδραγόραι ὑπό γξυ οὐρανομόρφους ἔχουσι ῥίζας: οἱ νεπρώσαντες οὖν ἐαυτοὺς διὰ Χριζόν, ἄδωκαν εὐωδίαν ἔργων ἀγα-Ξών ἡ οἱ νεκροὶ τῆς Χριζῷ παρουσίας αἰσΞανόμενοι, τῆς ἀναστάσεως δἰδωκαν τὴν ὀσμὴν.

Καὶ ἐπὶ θύραις ύμων πάντα τὰ ἀκρόδρυα· νέα πρός παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐπόρησά σοι.

Τὰ βόν παρασφορούντα πρός ταϊς Βύραις φροίν όχλος δὲ τοὺς πατά τὴν παλαιάν καὶ νέαν ἀνθούντας.

Φέλωνος.

"Ηγουν κείσθαι φησίν έν τοίς αίσθητηρίοις ήμών τὰς άρετὰς καὶ κακίας καὶ ότι τὰν παλαιάν ή καινή διαθήκη έπισφραγίζει.

CAP. VIII.

V. I. Τίς δώσει, άδελφιδέ με, Απλάζοντα μασθούς μητρός μου;

Τός άνω 'Ιερουσαλόμ φεσίν, ες σύμβολον ή έπι γες κειμένη, ρεούσες γάλα και μέλι, εν ή βούλεται τῷ νυμφίω συνεστιάσθαι γάλα δε νύν, η άδολος και τρυφετική τροφή.

Κυρίλλου.

Αγιάζεται τοίνου ή τροφή της υψηφης, συνευωχουμένα Χρι-

στου ήγου» εύχεται την έπιδημίαν του σωτάρος είς την 'Ιου- VIII. δαίαν ή έπκλησία γενέσθαι, κατά πρόνοιαν του διδόντος αυτόν τοις άνθρώποις, Ινα θηλάση την θεοτόκον.

Di lavoc.

Έν γάρ τοῖς άρτεγεννήτοις ὑπό τοῦ πνεύματος μορφούμενος ὁ Χριστός, βηλάζει τὴν σοφίαν δε' αὐτών.

Neilov.

Την ένσαρχον αυτού εταρουσίαν έετιθυμείν ή νύμφη έοικενέν ή συγκαταβαίνων διά το άνθρωποπαθές, εύληπτος αυτής έσται , και της οίκειας καταστάσεως έξω εύρε θείς μένων δ ήν , μετά παβρησίας αὐτήν κατασκευάσει, γνησίως και ήδονήν ένθεον κενούντων ἀπολαύσαι λόγων: ἐπὶ τούλοις γὰρ τοῖς φιλήμασιν οὐκ έξουδενούζαι, επαινον έχουσιν ού κατάγνωσιν παραλήψεται δέ αύτον αύτο, έπειδο εί ίδιοι αύτον ου παρέλαβον είσάξει δε καί είς είκου μητρός αύτης και είς τκμιείου της συλλαβούσης αύτην της άνθρωσίνης σοφίας έδει γάρ αύτον ανθρωσον γενόμενον, πάντων αύτη ποινωνήσαι, και άντιδούναι τὰ της χάριτος, και λαβείν τὰ τῆς φύσεως. Τὸ γὰρ εἰς οίκον εἰσελθείν τῆς μητρός αὐτης, την των ανθρωπίνων παθών χωρίς άμαρτίας ανάληψιν δηλοί το δέ παραλήφομαι σημαίνει το προθυμον της πίστεως, καί τό διορατικόν της κατά το μυστάριον ακραιφνούς Βεωρίας, οίον δε μυρεψικόν και νάμα ροών, τούς φυσικούς και ήθικούς τών έξω λέγει λόγες, σύπ έπ φύσεως έχοντας τό εὐῶδες, άλλά τεχνική σκευασία παρηρτυμένα ἀφ' ου ποτίσειν αυτόν έφαγγέλλε-Ται μυρεψικώς το ήδυ προσλαβόντος έπινοίαις άνθρωπίναις ο γάρ του νυμφίου οίνος, φυσική χρήσει την εύφροσύνην έχει και ούκ έπείσακτου.

Εύρουσα έξω φελέσω σε και γε ούκ έξουδενώσουσε με: Εκ- 3: ραλάψομαι σε: εισάξω σε είς οίκον ματρός μου: και είς ταμεείτν τος συλλαβούσης με: ποτεώ σε άπό οίνου του μυρεψεκού, άπό νάματος ρόων μου. VIII.

'Apryivous.

Εύρισκουσα γάρ αὐτὸν τὰς ἄνω περιοπὰς ἐκβάντα περιεπτύξατο αὐτόν.

Kucillou.

"Ηγουν έζω 'Ιερουσαλήμ όπου έσταυρώθη.

Pilayoc.

Τό δε ούκ έξουδενώσουσε με, οι τό εξε πνευματικές φιλίας ἀκατάγνωστον ειδότες ξι ότι ούκ έσομαι έτι ώς τό πριν ευάλωτος τοις έχθροις εισάξω δε αὐτόν είς οίκον μπτρός μου, τξς γξε και τξι έκ ταύτες σαρκός ταμιείον δε αὐτζε ὁ ἄδης, ένθα ποτέριον τό κεκραμμένον πνεύματι, ὁ πίνει διὰ τῶν πισθευόντων.

 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὰν πεφαλάν μου , καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλύψεταὶ με.

Kupikkou.

Ή τον ένταφιασμόν λίγει, ον ξυεγκεν Ίωσξφ και Νικόδημος: ροών δὶ λίγει των άγίων.

H οίνος μυρεψικός, λόγος εύφροσύνης πνευματικής, από τών δε ναμάτων ροών των τεταγμένων, και έν οίκειφ καιρώ τελουμένων πράξεων.

Ο μέν νόμος ύποσταρίζει τὸ άγεμονικόν, τὸ δὲ εὐαγγέλεον τοῦ παντός ἐστι περιληπτικόν. ὁ εὐώνυμος ἡ πρώτα ἐπιδαμία, δεραλαβών, εἰσάγει εἰς τὰς ἄνω μονάς.

4. Εθραισα ύμας θυγατέρες Ίερουσαλόμ, ἐν ταῖς δυνάμεσε καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσε τοῦ ἀγροῦ, τὶ ἐγείρητε καὶ ἔξεγείρητε τὸν ἀγάπεν ἔως ἄν θελάση;

Dergivous.

"Ηζα ζεητείου πόκιαε», αγγ, απόιβαγγορα μόσει τρ εμ».

νύν δε διδάζασα το είδος της εγέρσεως της έξεγέρσεως και της VIII. άγάπης ολονεί παρίστησεν, όδε όρκουσα ύμας κατά τωνδε ώρκεσα, το έγείρητε και έξεγείρητε.

Όρχίζει τὰς τῶν άγίων ψυχὰς, πρεσβεύειν ὑπὶρ τῶν άμαρτωλῶν, ἔως ἄν παραλύβη ἡμᾶς ὁ Βεός.

Τίς αύτη ή άναβαίνουσα λελευκανθεσμένη , έπις ηρεζομένη έπὶ 5. τον άδελφόν αύτης;

Oi άγιοι τούτο φασί Βαυμάζοντες την κάβαρσεν τΕς νύμφης. Νείλου.

Οἱ τῆς συναγωγῆς ἐκπλήσσονται, ἀπό 78 γαμικά λυτροῦ ἀναβαίνεσαν αὐτὴν ὁρῶντις, αὐτὴ συγκρίνοντις τὴν νῦν αὐτῆς λευ-Κομένων αὐτὴν ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν ἀναβαίνειν. ἄπταιςος γὰρ δυτως ζομένων αὐτὴν ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν ἀναβαίνειν. ἄπταιςος γὰρ δυτως

Προφυτεύεται τῆς νύμφης ἡ ἄνοδος τὰς μακαρίας μονὰς, παντελώς ἀποθεμένης τοῦ σκότους τῆς κακίας, καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀναλαβούσης λαμπρότητα, ἐπομένης τῷ λόγῳ, ὅθεν αἰ ἄνω δυνάμεις βαυμάζεσε τὴν ἐπὶ τοσοῦτον τῶν ἀνθρώπων μεταβολήν.

Υπό μάλον έξάγειρά σε.

Τούτο τό φυτόν, όσμβ και βέα και βρώσει και άφβ λείον ύπάρχον έστι καλόν ὁ διὰ οὖν τῶν αίσθητηρίων εὖ τραφείς, λέγοιτο μέλον ειαρὰ ταύτη τῆ μελέα ἀδίνει ἡ ἄνω Ἱερουσαλὸμ, και τίκτει τὰ τέκνα τὰς ἐλευθερίας διὸ φυσίν ὁ Ἰωὰλρόα και φοίνεξ και μέλον και πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν.

tilovoc.

Τό μάλον ύπο την μυστικήν τράσεζαν έγείρας τέθεικά σε-7ροφή γάρ και ποτόν έργάζεται. VIII.

Μόλου την οίκουομίαν έλέγομεν, ώς ένπεριεχομένης της βεώΤητος τη άνβρωπότητε ύφ' ὁ έξείγειρε την νύμφην, ή καβεύΣεύδουσαν ή καβεζομένην, άπό Τών χοίκων έπὶ τὰ οὐράνια αὐτῆς βιεγείρας τὸ φρόνημα ἐκεῖ δὲ ἀδινεῖσβαι καὶ τετέχβαι ὑπό
τῆς μητρός φησίν, ὑπό τὸ μέλον, δηλονότε, τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀναγέννησεν δηλών μητέρα ἐἐ τὸ πνεῦμα λέγει, τὸ
βασκαλίας τὸ κατ' εἰκόνα τὴ γεννωμένη Τοιαύτην γέννησεν ψυάσσκαλίας τὸ κατ' εἰκόνα τὴ γεννωμένη Τοιαύτην γέννησεν ψυτῆς διεγείρας δὰ καβ' ἡν διὰ τῆς ἀγαβῆς πολετείας ἐν ταύτη μοράσκαλίας τὸ κατ' εἰκόνα τὴ γεννωμένη Τοιαύτην γέννησεν ψυ-

Έκει ωδίνησε σε ή μήτηρ σου έκει ωδίνησε σε ή τεκού-

Ή σάρξ τοῦ Χριστοῦ ἐν ταῖς ἀδίσε τοῦ σταυροῦ ἐγέννησε τὴν ἐκκλησίαν, τῷ ρεύσαντε ἔξ αὐτὰς αἶματε καὶ ῦδατε.

5. Θές με ώς σφραγίδα έπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταιὰ ὡς Βάνατος ἡ ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ἄδας ζόλος.

'Ωριγένους.

Προτρέπεται αὐτὰν ὁ νυμφίος πᾶν νόημα καὶ πράξεν μορφωσίος πρός αὐτὰν, βές με ὡς σφραγίδα πρός τὸ σφραγίζει» τὰς κατον κραταιὰν ἀγάκην καὶ τοῦ Φινεὶς ἢ τοῦτο λίγει ὁ νυμακτόν κραταιὰν ἀγάκην κάντα γὰρ ς ἐγες, πάντα ὑπομίνει διὸ καί κραταιὰ κατὰ βάνατον νεκροῦντα τὰν ἀμαρτίαν ἢγὰν ἐκεικαθνήσκει» καὶ ὁ ἄνατον κεκροῦντα τὰν ἀμαρτίαν ἢγὰν ἐκεικαθνήσκει» τὰ βάνατος ἐκράτησεν ὁ βάνατος ἡ διὰ τὸ ἐν τῷ βάμ πάντας καὶ τὸ ἀράτησεν καὶ ὁ ἄνατον κραταιὰ τῶν ἀμαρτανόντων καὶ ο ἀνάτησεν καὶ τὸ ἀνάτησεν τὰς ἐκράτησεν ὁ ἐνοῦτο λέγει ὁ νυμακον κραταιὰντων ἐκροῦν τὰ βάνατον κραταιὰνταν ἀνανείταν καὶ καὶ τὰς σφραγίδα πρός τὸ σφραγίζει» τὰς ἐκροῦν τ

σαι ύπὶρ τῆς ἀλαθείας: και ἐν τῷ μόθη δὶ τὸν Χριστὸν ἐζήλω- VIII.,

Neikou.

Τήν ἀπό τοῦ βαπτίσματος ἀγαπηθείσαν ψυχήν, θόλει καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμίοις, καὶ ἐν ταῖς πράξεσεν ὁ Χριστός ἐνσφραγίσαι ἐκυτοῦ, καὶ μόνην ἔχειν τὴν τούτου μνήμην, ἐτέρου δὲ μυθενός, τὸ τὰς ἀγάπης αὐτοῦ ἀιηγούμενος ἔνθερμον, καὶ τοῦ ξήλου τὸ σκληρόν καὶ διάπυρον ὅτι φησίν ἀγαπῶ σφοδρῶς ἀγανπώμενος, καὶ ζητῶ σφοδρότερον ζητούμενος *· ὁ γὰρ ἔμὸς ζῆλος *cod. ἀθην. πωρές ἐστι θερμότερος καὶ ἄὐοῦ σκληρότερος καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ βανάτου κραθαιοτέρα πυρὸς, φλόγας ἔχουσα τὰς ὁρμάς.

Περίπ7ερα αὐτὰς, περίπτερα πυρός άνθρακες πυρός, φλόγες αὐτὰς ὕδωρ πολύ, οὐ δυνάσεται σβέσαι τὰν ἀγάπην και κο- 3. 7αμοί οὐ συγκλύσουσιν αὐτὰν.

Τὰ οἰκοδομάματα αὐτῆς, τὸ πάντων ἐστὶ λεπτομερίστερον στοιχείον καὶ καθαρώτερον 1ν' ὡς θεός ποιὰ τοὺς ὰγγίλυς αὐτοῦ πυτύματα, καὶ τοὺς λειτυργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα, τοιαύτυν, ὁποῖος ἢν καὶ ὁ τῷ Μωσεῖ ἐκ τῆς βάτου ἐν πυρὸς φλογὶ φανεὶς, οὐτως ἀγακῶν ποιὰσει φλόγα πυρὸς, παραπλησίως τοῖς ἐαυτοῦ λειτουργοίς καὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μεθέζοντας τῆς ἐαυτοῦ θεότητος, καθὸ πῦρ ἰςὶ κατακαλίσκον, οῦθω γὰρ πᾶν ἱαυτοῖς ἀναλωθήσεται.

 $^{\circ}$ Η και περίπτερα της έκκλησίας , καινή και παλαιά· και ώδε μέν πύριναι γλώσσαι , έκει δε πυρός βάτος.

Kupikkou.

Τὰ Τείχο φυσίν τζε έχκλησίας πύρ έστί.

. Καὶ δίλως. Κατὰ τὸ, ἔσομαι αὐτἢ τείχος πυρός κύκλωθεν, λέγει κύριος: τὰς οὖν φλόγας τῆς ἀγάπης πειρασμοὶ οὐ συγκλυσουσε: τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, τίς ἡμῶν χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπες τοῦ Χριστοῦ; VIII.

Neikou.

"Ην έχει ὁ πύριος πρός ἡμᾶς ἀγάπη, οὐδέν αὐτὰν αβέσαι δύναται, οὐδὲ τοταμοὶ πειρασμῶν φλιγμαίνοντι ἡιίθρο φερόμενοι διὸ κὰν δῷ
τίς πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῆ ἀγάπη, ἐξουδενωθήσεται, οὐοὲν τῆς τοῦ δεσπότου ἀγάπης ἄξιον ἐπιδείξασθαι δυναμένους.

Πάλεν, ἐπείπερ ὁ Βεὸς ὑμῶν πῦρ καταναλίσκον, ἔςι δὲ καὶ κατὰ Βεὸν ἀγάση, ωῦρ καταναλίσκου ἐστὶν ἡ ἀγάση. ἔς καὶ τὰς ὁρμὰς ἔχει πυρὸς φλόγας οῦ τῆς δυνάμεως αἰσβάνονται οἱ τῷ ανεύματε ζέοντες τόδωρ δὲ νῦν αἰ ἀντικείμεναι τοῖς αὐτὰν ἀνειληφόσιν ἐνέργειαι πάνθα γὰρ ὑπομένει, καὶ οὐδέποτε ἐκπίπτει περὶ δὲ τῶν μὸ συγκλυζόντων αὐτὰν είρηται ποταμῶν, πέπεισμαι γὰρ ὅτι οῦτε βάνατος, καὶ τὰ ἔξῆς.

Έκν δῷ ἀνὰρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τἢ ἀγάπη, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσεν αὐτὰν.

Τίνες άλλοι, ἡ οἱ τῆς ἀγάπης ἀλλότριοι; ὁ γοῦν ἐαυτόν ἐπεδοὺς τῆ ἀγάπη Παῦλος φυσὶν λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν, καὶ τὰ ἐξῆς πᾶς δὲ βίος, ἀπλούστερον μὲν, ὅσα τὶ καταλέλοιωτν, ἔνα Χριστόν κερδέση καὶ
τελείως ἀκολουθήσειεν ἔγουν ᾶ τενα παρέχει πτωχοῖς βαθύτερον δὲ ἡ λογικὴ ωᾶσα ζωὴ ἡν ὁ καταργήσας τὰ τοῦ νηωίου,
πάντα πράττων ἐν ἀγάπη, Τὸν βίον ἀνατίθησεν αὐτὴν ἡ ὡς ἐπεὶ
ἐν ἀγάπη διατελέσας τὸν βίον, ὡς μηδὲν ἄξιον δράσας ἐξουδεκυθήστας.

8. `Αδελφά ήμων μεκρά, παι μασθούς ούκ έχει.

Τό μέν πρόθυμον τό περέ την νύμφην και τό ένδιάθετον έπιδεικνύμεναι αι νεάνιδες, αυξουσε τῷ λόγο τὸ φιλότιμον άγνοου-

σαι δὶ τὴν κατάσ/ασιν αὐτὸς , καὶ μηδέπω τὸς πρὸς ἄνδρα συ- VIII. ζυγίας ώραν έχειν νομίζεσαι, άπορούσι πρός τό πρακτέον καί του μνηστήρος την σπουδήν έπι τον γάμον έπειγοντος, ορώσε και την της νήμφης ώς ένομεζον νηπιότητα, και τοιαύτα πρός άλλήλας λέγουσεν ούδεν ών λείπει τη νύμφη, της ήμετέρας ήρτηται σπουδής και συνεργείας, προσθήναι δε αύτην προκοπήν ήλικίας, των ούκ έφ' ήμεν εί μέν γάρ ήν τείχος έπάλξεσε λειπόμενον, ούδλη έκώ). υε το χρειώδες ύπερβάναι τη φιλοτιμία, καλ άργυρας απάλξεις αυτί λιβίνων έπιστησαι τω Τείχει ή γάρ πολυτέλεια της προβυμίας Ελεγχος έγίνετοι και ή κηδεμονία, τεκμήριον άναμφίλεκτον διά της διαβέσεως, τεχειότητα δε προσβήναι νηπιότητι, και μασβούς διεγείραι πρός όγκον, ούς ή φύσες ούδέπω πρός τούτο έχίνησεν, μείζον άνθρωπίνης έστι δυνάμεως ού γάρ βδεισαν αύτης την έν τῷ πρυστῶ τελειότητα, νεάνιδες ούσαι και φύσεως άκολουθία προσέχουσαι- λανθάνει γάρ σάντα άνθρώσεινου δρθαλμόν κατάστασες ψυχζε, μάλεστα τοξς πρύπτειν έπισταμένοις τα κατορθώματα.

#ilayoc

Τούτο πρός τούς πίστιν μέν έχοντας, ούπω δε γνώσιν τών δύο διαθηκών διὰ τὸ νεοπαγείς είναι, και μη δύνασθαι και έτε-ρους τρέφειν.

'Ωριγένους.

Ότι μικρά ή του άνθρώπου ψυχή, καὶ ἐπὶ γῆς ἔτι ἐπισκευαζομένη του Βεου ἐκκλησία, καὶ νοἡματα, τουτο γάρ οἱ μασθοὶ, μήπω ἔχουσα, ἐπιδίδοσιν εἰς μέγεθος βίου καὶ νοημάτων ἐπὰ ἀν τρανώση τὰ νοἡματα καὶ προφητικὰ θεωρήματα, ἡ τὴν σύμπρανώση τὰ κοἡματα καὶ δικαίων πνεύματων.

Τί ποιήσωμεν τη άδελφη τρών ἐν ψιέρα ή ἀν λαλαθη ἐν αὐ- 9. τη; εἰ τείχος ἐστίν, εἰκοδομήσωμεν ἐω' αὐτὴν ἐωάλζεις ἀργυράς· και εἰ Δύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐω' αὐτὴν σανίδα κεβρίνην. VIII.

Οταν πυρωθώσε τὸς μνηστείας οἱ λόγοὶ, βούλον και περεσείνζωμεν αὐτὸ τὰν ἄσηπτον τῶν πατριαρχῶν πολιτείαν, και περεσείνζωτεν αὐτὸ τὰς δυτος τὰ κόγος τὰ κείρουμεν τὸς μνηστείας οἱ λόγοι, βούλον και τὸς καὶ σανείδα φασίν, ἐσχυματισμένη πρὸς θυρας τελείωσιν ἡ ἀλ κεδρίνη τὰν ἄφθαρτον ἀθλοῖ τοῦ πνεύματος περιβολὰν αῦτη γὰρ σφίγνει τὰν ἀνθρωπίνην ἀσθίνειαν ἐρωπῶσι τοίνυν οἱ ἄγιοι περίδα φασίν, ἐσχυματισμένη πρὸς θύρας τελείωσιν ἡ ἀλ κεδρίνη τὰν ἄφθαρτον ἀθλοῖ τοῦ πνεύματος περιβολὰν αῦτη γὰρ σφίγνει τὰν ἀνθρωπίστων, καὶ δέχονται ἀπόκρισιν εἰ ςερεὰ πέτρα ἐγένε τὸν εὐστροφος, καὶ ἐκ τὰς συναγωγὸς ἐπίστευσεν, ὑπογρά-ἐστὶν εῦστροφος, καὶ ἐκ τὰς συναγωγὸς ἐπίστευσεν, ὑπογρά-ἐστὶν εῦστροφος, ἐπάλξεις πύργων.

Έγὰ τεῖχος, καὶ μασθοί μου ὡς πύργοι ἐγὰ ἄμην ἐν ἐφ-

"Υμείς μέν νομίζετε μασθούς έχειν καὶ τὰ έξες εγώ δὲ τῆς σο καὶ σος εἰς ἐμὰ κόριτος τοῦ νυμφίου, καὶ Τῆς ἐμὰς μνηστείας ἀσφάλειαν καὶ εἰς πλῆθος θεωρημάτων, ὡς διττοῖς ἀπεικάζεσθαι πύργοις δηλούντων τὸν περὶ τῶν αἰσθητῶν λόγον, καὶ τὰν περὶ τῶν νοητῶν ἐπιζήμην καὶ ἐπὰὶ ἐζήτησα τὰν εἰρημένην καὶ ἐδίω-ξα αὐτὰν, τοιαύτη τἰς βμην ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ νυμφίου μαθοῦτόν τοῦτο ἀπό τοῦ τὰς ἐστὶ Χριστός.

Αύει την ἀμφιβολίαν τοῦτο, οὖκ ἀνεχομένη νομισθέναι ὡς ὑποπίπτεσαν λανθάνει, φησίν, ὑμᾶς εἰκότως Τὰ κατὰ τὴν ψυχήν πλεονεκτήματα: ἐγὼ δὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ νυμφίε τετελείωμαι: εἔ φρακρούς τοῦ νομισθένου , οἱ δὲ ὁρθῶς διά τηρόσασα, πορός λάβ οχιος της απικάς ληφαικέ εξοοδος.

Δηλα ημορόσασα, το μεν κατεοξέατο, προς θε το κγεθήναι θητον, θε, ήν εξυίνων ος θεροικά πογέπου εδοσον, τείχος θε και

Επικά το καροίσασα το μεν κατεοξέατο, προς θε το κγεθήναι θητον θε, ήν εξυίνων ος θεροικά πογέπου εδοσον, τείχος θε και

Επικά τηρόσασα, πορός λάβ οχιος της κατεκάς γνώσενες εξοοδος.

`Αμπελών έγενεθη τῷ Σαλομών ἐν Βεελαμών ἔδωπε 7όν ἀμ. ΙΙ. πελώνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσεν ἀνὰρ οῖσει ἐν τῷ παραῷ αὐτοῦ χελίους ἀργυρίους.

Nzilau.

χριστός. ἐν Βεελαμών ἀἱ ἐστιν, ἐν ωλάβεσεν, ἀμπελών ἀἱ ἐν τὸ βεοσιβεία καρποφορίας. ἐν Βεελαμών ἀἱ ἐστιν, ἐν ωλάβεσεν, ἀμπελών ἀἱ ἐν
πλάβεσεν ἡ τῆς ἐκκλησίας πάμφορος ὑμὴγυρις τῆς ἐκκλησίας,
σῦς καὶ γεωργούς καὶ πανδοχίας ἐκάλεσεν. ὡς ἀν οῦν ἀνὴρ ἐν
τούτοις εύρεβὸ, οἴσοι καρπόν αὐθῷ Χιλίας ἀργυρίους, τὰν τετούτοις εύρεβὸ, οἴσοι καρπόν αὐθῷ Χιλίας ἀργυρίους, τὰν τοτούτοις εύρεβὸ, οἴσοι καρπόν αὐθῷ Χιλίας ἀργυρίους, τὰν τετούτοις εύρεβὸ, οἴσοι καρπόν αὐθῷ Κιλίας ἀργυρίους, τὰν τε-

Kupillov.

Τῷ πνευματικῷ Σαλομών ἀμπελών ἐγενέιθη λέγει δὲ τὰν ἐπκλησίαν· τὸ δὲ ἐν Βεελαμών, ἐν τοῖς ωεπιστευκόσεν ἰρμηνεύεται· τίνες δὲ πεπιτεύκασεν, ἡ οἱ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δεξάμενοι;

Αριστός ὁ εἰρημένος Σαλομών ὁ τὸ μεσότειχον τοῦ φραγουοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῷ σαρκὶ αὐτοῦ ποιῶν εἰρὴνην μερασθαι, ὑπὸ κατηργηκότος ἀνδρὸς τὰ τοῦ νηπίου καὶ εἴναι καρκοφόρον ἀμπελώνα τοῦ λόγου καὶ Χριστοῦ συναγομένου τὸν κατακεμέσεται αὐτὸν, μὰ δὲ τρυγήσωσεν αὐτὸν οἱ παραπορευόμοῦς τὰν οἱν ἐφὰνει καὶ τοιοῦτος ὁ ἀμπελών, ὡς τὸν καρπὸν αὐτοῦ μονὸς ἀγριος κὰνοιὸς τὰν ὁδὸν καὶ τοιοῦτος ὁ ἀμπελών, ὡς τὸν καρπὸν αὐτοῦ κατακτρέσεται αὐτὸν, μὰ δὲ τρυγήσωσεν αὐτὸν οἱ παραπορευόμου καὶ κοὶνοῦ ἀξίου καὶ καρίδωνε κὰνοιὸς ὁ ἀμπελών, ὡς τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶνοῦς ἀγρυρίου χιλίων λόγου γὰρ τιμίου καὶ πολλοῦ ἀξίου καὶνοῦς ἀγρυρίου χιλίων λόγου γὰρ τιμίου καὶ πολλοῦ ἀξίου καὶνοῦς ἀγρυρίου χιλίων λόγου γὰρ τιμίου καὶ πολλοῦ ἀξίου καὶνοῦς ἀγρυρίου χιλίων λόγου γὰρ τιμίου καὶ πολλοῦ ἀξίου καὶνοῦς ἀγρυρίου καὶνοῦς τὰνοῦς τὰ

VIII. Θαυμασίου, δς άργυριον είρεται, τοῦ άμπελώνος δέιος καρπός.
ὁ δὲ τῶν χιλίων ἀριθμός, ἔχει πρός τὴν μονάδα συγγένειαν,
διὸ και παρείληπται φύλακες δὲ τοῦ ἀμπελώνος οἱ ᾶγγελοι.

 'Ο κ΄μπελών μευ ἐμός ἐνώπεὸν μευ· οἱ χίλεοι Σαλομών καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηρούσε τὸν καρπόν αὐτοῦ.

Ταύτα, είτε τῆς ἐκκλησίας, είτε τῆς νύμφης τοῦ λόγου ψυ-THE, to tratifice dumition rappropers veritar and elves the φραίνων καρδίαν άνβρώπου. Εδη θε και σωτέρος του άληβως είρηνικού λίγει ούν έν τοξς πριταϊς πρός τὰ ξύλα ἡ άμπελος, άφείσα τον οίνον μου την εύφροσύνην θεού και άνθρώπων, πορευθήσομαι άρχειν των ξύλων; οὐκοῦν ἀκόλουθον καὶ 7όν Χριστόν ἀπό καρπού της τοιαύτης άμπελου λαμβάνειν δηλοί, τό οί χέλισε του Σαλομών είκος δε και τούς φύλακας αγγέλους μεταλαμβάνειν του της νύμφης άμπελώνος όταν παρίσταται, διά του και οι διακόσιοι τοις τηρούσι του καρσόν αύτου ού γάρ μόνου τίς φυτεύοι, άλλά τίς και τηρεί άμωτλώνα, και ού φάγεται τόν καρπόν αύτου τὰ περί θεου δόγματα τοίνυν, οί χίλιοι είσι συγγενώς έχοντες τὰ μονάδε, τῷ Σαλομών ἀνακείμενοι को हैरे περί κατά τὸν ύλρυ και τὰ αίσθητά, τοῖς διακονουμένοις έν 7η ύλη διακοσίοις, πρός την δυάδα συγγένειαν έχουσε περί ών τὸ, τὴ γὰρ μαλαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ' ἐκοῦσα, άλλα διά του ύποτάξαντα ματαιότης γαρ ή ύλη και τά σωματικά: οί δε καρποέ του άμπελώνος, άφ' ών οί χέλιοι και οί διακόσιοι δίδονται, οί ύπερ των ληνών είσε ψαλμος, ήνικα οί καρποί του άμπελώνος έκπιεζόμενος, τόν εύφραίνοντα θεόν καί άνθρώπους, καὶ τοὺς τηρούντας οίνον ποιήσουσιν.

Απολεναρίου.

Εν άρχη μέν οὖν έλεγον αι άμπελοι ήμων πυπρίζουστν- ότε τὸ τέλει τοῦ βιβλίου τέλειον εἰσήγαγε τὸν καρωόν και τῷ βασιλεῖ πολλὴν τὰν ἐκ Τοῦ οἶνου τιμὴν και τοῖς φύλαζεν- ότε όξάζεται μιν ἐπιδημών ὁ δεσπότης, Παύλυ λέγοντος τὰταν έλ-

Αν ένδοξασθήναι έν τοῖς άγιοις αὐτοῦ· και φύλαξ τοῦ άμπολώ- VIII. νος αύθες φυσί καύχημα έσμεν είς ήμεραν Χριστού άλλ' έωτε Χριζού γάρετε πατορθούται τό πάν, αύτω πλέον άνήπει τέλειον. πολύ δε και το των ύπηρετών, καθό διά παραβολών έφη περί τε του δικλασιάσαντος τὰν μνάν, και του πεντακλασιάσαντος. πόλεσιν έπιστησαμένων είσαριθμών τῷ πολυπλασιασμῷ. καθόλου δί φασι Ματθαίος έπι πάσι τοίς υπάρχουσι» αυτώ, καθαστήσει θόν άγαθόν οίκότην και πιστόν οίκονόμον εί δί μή έστιν άμφοτέρων διαφορά των χιλίων είς τούς ύπερέτας διανέμησες γίνεται· ότι τὰ τοῦ χυρίου λαμβάνουσιν ἀνὰ διακοσίους πενταγή διαιρούμενα. ότι και σέντε παρβένους ο κύριος απεικάζει τοίς άπαντησομένοις των άγίων έμος ούν ο άφιερωμένος άμπελών, καί ή τούτου παρποφορία μεριζομένη τοῖς τελείοις έξ ἴσου , πατά τήν έμην μετουσίαν, είς τάγματα ωίνθε, άσοστόλους, προφήτας, δεδασκάλους, διδασκομένους, μάρτυρας, εί και κλήματα οι αύτοι και γεωργοί και επιστάται πολυτρόπως γάρ οί αυτοί δυλούνται. Neikou.

Τοῦ ἀληθενοῦ Σολομώντος ἐστὶν ἡ φωνὰ τὸ ὅλον τῆς φυλωπῆς τοῦ ἀμπελώνος ἐκυτῷ μαρτυροῦντος εἰδὼς γὰρ τὸ τῶν ἀνπῆς τοῦ ἀμπελώνος ἐκυτῷ μαρτυροῦντος εἰδὼς γὰρ τὸ τῶν ἀνπρόν μαθου μαρτυροῦντος εἰδὼς γὰρ τὸ τῶν ἀνπρόν μαθου μαρτικοῦς ἐκιὶ τῷ ἀξιώματε τὸς ἀρχῆς φυσωμένων ῶς ε μὰ σφετερίζεσθαι τύφῳ καὶ ἀπονοία τὰ τοῦ θεοῦ πλεονεκτήματα, τὰν φυλακὰν τοῦ ἀμπελώνος τὰ ἐκυτῶν σπυθῷ ἐκιωπόν ἐκουτῶν ἀπελών , καὶ ὁ ἀρθαλμεί μου διὰ παντὸς ἐκιβλέπουσιν ἐκ' αὐτὸν , διὰ τοῦτο τὸ ἐμὸν ὅνομα ἀτενῶς τὰ ἀμπέλὼ προσέχον φρίττοντες διὰ δὲ τοῦ διὰνοῦ ἀκκελῶνος τὰ ἀμπέλωνος τὰ ἀκοιβάς ἔκιμουδια τὸν ἀμπελώνα τὰς ἀμοιβάς δεχόμενος.

Ο καθήμενος εν κήποις, έταιροι προσέχονθες θές φωνές συ. 13. άκούτισον με: φύγε άδιλφιδέ μου, και όμοιώθητι τή δορκάδι, 14. Η τω νεβρώ των έλάφων έπι δρα άρωμάτων. VIII.

Kalouvroe fort ward, to, a nathernoe by ninois und onμαίνοντος την άργίαν τω καθημένω το γάρ λεγόμενον τοιούτον ioren ouy's nadiaense in nimere anden nat agdenan, thoogh, λαχάνοις παραμένων, φυλάσσειν τον άμπελώνας έταξροι γάρ εί-Ter of apostrover route of and autol dia marror louter ourτόνω σπεδά και οὐ κάπους ὁ λάγανα, άλλά καρπόν τέλειον άμπέλου φυλάθτοντες· τό μέν γάρ καθήσθαι, τήν του φυλάσσοντος authleur dahol. o ge ubuot abrainer abe ann annaganteme augiνειαν τάχα και διά το καθήσθαι τον φύλακα, κόπος οί φυλασσομένοι γεγόνασε τὸ δὲ τὰν φωνάν σου ἐπούτισόν με , παρὰ τοῦ συμφίθ πρός την νύμφην λέγεται, βουλομένου έκ της φωνής γνώναι τό φρόνημα τὰς ψυγάς, εἰ δύναζαι καὶ τὰ τῆς ἀναλἡψεως sidivat averble . Roomyouda poactrait Roomeriate avila. gidπερ έτσίμως ἀποκρίνεται λέγουσα: φύγε, και 7α έξης: ώμοιώθης μέν γάρ πρώτον 7οις ζώσες τούτοις έπί όρη Βαιθάλ, ένανθρω-. πόσας πρόων έπι τὰ όρη τοῦ οίχου τοῦ Βεοῦ δεύτερον όμοιώθης αύταις ταις έν άδου ψυγαίς, κατών πορύξαι την έπείθεν theugepian, fat obe notymingem and fateige nuthot gaubgene την μεγαλοκρέπειαν σου υπεράνω των ούρανών, και καθίσαι έν δεξιά της μεγαλωσύνης έν ύψηλοίς φύγε και όμοιώθητι αύτοίς πάλεν έπὶ τὰ όρη των άρωμάτων όρη των άρωμάτων, τούς έν τη άνω 'Ιερουσαλήμι όντας άγίους λέγει τούς βεβαίαν διά τό έν άσφαλεία είναι έγοντας την των κατορθωμάτων εύωδίαν, ην έκτήσαντο έν τη ζωή ταύτη τοίς πάθεσε μαχόμενος, και ύπερ 7ής and applicate and anticontract. In a bies by Ambiose Athousand a to πτριγείω τω καταγθανίω Τω έπουρανίω, δορκάδι δε και νεβρώ ομοιούται, όρεσιν έπιδιατρίβων τοίς καθ' έκατον γωρίον αγίοις, ένα απόν γόνο πάμψες αύτις έφουρανίων και έφεγείων και κα-Tay Sovier.

dilawar.

Εωικάθηται γάρ ταϊς έπελησίαις έφορων ταύτα ο πύριος.

el δὲ ὑποῖεταγμένοι τῷ ἀρχιερεῖ λειτουργοὶ, προσέχουσι τὴν VIII.
ἐπιλησίαν παιδεύοντες εἶτα φησὶν ὁ κύριος καὶ ἡ ἐκκλησία πρὸς
πάντα πιστόν φύγε ἀδελφιδέ μου ὁ γὰρ κατὰ Βεὸν ἄνθρωπος,
ἀξίως τὶ ὁρῷ καὶ φεύγει τὴν ἀμαρτίαν ὅρη δὲ ἀρωμάτων, ὁ
ἀψωβεὶς τυχὸν Ἰωσὴφ ἐν σωφροσύνη, καὶ Δαβὶδ, πρὸς οὺς ἔςε
ρέτες ἄνδρας, ὑπὸ τούτων γαρ ὁδηγούμενος, μέτοχος γενήση τὸς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Κυρέλλου.

'Ο μέν καθήμενος έν κήποις, τὰς ἐκκλκαίας ἐπισκοκεί, οἰ ἐταίροι δὲ προσέχουσεν οὐδὲ κρίνουσεν, ἀλλὰ τὴν κρίσεν πῶσαν ὁ υἰός ποιεί: ἐπιθυμεί δὲ ἡ νύμφη ἀκοῦσαι είσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου: ἀξιοί δὲ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκραλλέν, φύγε λέγουσα ἐπὶ τοὺς ἀγίους ἐλθείν.

'Aprythous.

Τή φωνή και αὐτόν αὐ/ή παρορμώντα παρασκευάσαι τὰ τῆς ἀποῆς ἄξια τῆς αὐτού, τὰ δὲ τελευταία εταρά τῆς νύμφης: τὰ φύγε ὡς ἐν ἔπεσθαι, καὶ τἤ αὐτή διὰ τὸ τέλειον δυναμένη.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΑΣΜΑΤΑ.

VIII.

'Απολιναρίου.

Τό δε φύγε, τὰν αἰφνίδιον εδειξεν ἄνοδον, και τὰν εἰς ἀπέραντον ἀναχώρησεν όρη λέγουσα εἰς ᾶπερ ἀν φεύγουσεν ελαφοι καὶ δορκάδες, ταῖς τῶν διωκόντων όψεσεν ἄληπτοε γίνου-7αι, τῶν ἀρωμάτων δηλούντων τὸ εὐῶδες τῶν οὐρανίων καὶ καθαρόν.

e s à o c.

KAPHOY

αποσπάσματιον περὶ αίμοβροούσης.

¹Ος οὐ μονον γλώσση λφοτεύεται πρός τό σώσαι, παθάπερ δέον τοῦ ληστοῦ, ἀλλά καὶ λογισμῷ ἐν ἐκυτῆ ἡ αἰμόρρους, ὡς ἐκν μόνον ἄψωμαι τοῦ πρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθέσομαι.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

EIZ ETAFFBAION

KATA AOYKAN

EX ARTIQUIS MEMBRANIS BIBLIOTHEGAE VATIGANAS.

CAP. I.

Εωειδά πολλοί έπεχείρχσαν άνατάξασθαι διάγησιν άντι του γ. τ. δτι χωρίς χαρίσματος άλθον είς Τάν άναγραφάν του εύαγγελίου τί ουν ές ίν δ λέγει; το έπιγεγραμμένον κατά Λίγυπτίους εύαγγέλιον, και το έπιγεγραμμένον των δώδεκα εύαγγέλιον άναγράψαντες έπεχείρησαν και άτέλεςα κατέλιπον, διά το μά καγελιςαί ούκ έπεχείρησαν και άτέλεςα κατέλιπον, διά το μά καγελιςαί ούκ έπεχείρησαν και άτέλεςα κατέλιπον, διά το μά κα-

Τί λίγει έξ έρημερίας 'Αβία; ότι δύο ήσαν κατά διαδοχήν 5. ειρείς την λειτυργίαν ποιούντες ὁ 'Αβιά, καὶ ὁ Ζαχαρίας, ἐπεί ούν ἐκείνος έλειτούργησε μετ' ἐκείνου λειτυργεί, φησί, Ζαχαρίας.

Πρώτον μέν τῷ σχύματε τὸν ἱερία φοβεῖ, τη εὐλαβέστερος ἐκείνος τῷ φόβῳ γενόμενος, δέξηται περιχαρῶς τὸ μυζήριον τἱ τοῦτο γὰρ φησὶ πολλάκις Δυσίας προσαγαγών ἄγγελον οῦκ ἐΔεασάμην; οὖκ ᾿Ααρών ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς ἄγγελον εἶσεν εἰς τὸν ναὸν εἰσελθών, οὖκ Ἰωσεσέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἐν ἀπόροις τοίνοῦν ὑπάρχοντε τῷ Ζαχαρία, καὶ φόβῳ πολλῷ κατεχομένῳ, ἄσκλος τὸς τὸς τὸν ὑπάρχοντε τῷ Ζαχαρία, καὶ φόβῳ πολλῷ κατεχομένῳ, ἄσκλος τὸς τὸς τὸν ὑπάρχοντε τῷ Κακριάκ ἡ ἐκριός ὁ μέγας ἐν ἀπόροις τοίνος ὑΓαβριάλ χειραγωγών ἀφοβία: εἴσεν ἀὲ ωρὸς αὐτὸν ἄγγελος.

- Ι. μή φοβοῦ Ζαχαρία πρώτον μὲν αὐτοῦ διαλότε τὸν φόβον, ἐν' ἀταράχω τῷ ψυχῷ τὰν ἀγγελίαν εἰσδίξηται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ σα-τως φόβω σαλευομίνη ψυχὸ, οὐχ οἴά τε δέξασβαι διδασκαλίαν τινὰ μὰ καθαρβείσα τῷ φόβω. διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς αὐτόν μὰ φοβοῦ. οὐχ ἔκω σει φέρων λυπηρὰν ἀναγγελίαν, οὐχ ἀπειλὰν κατὰ τοῦ οὐχ ὅνος και τοῦτο εἶπε πρὸς αὐτόν μὰ φοβοῦ. οὐχ ὅνος και ἐνετὰν ἀποῦτο εἶπε πρὸς αὐτόν μὰ φοβοῦ. οὐχ ὅνος και ἐνετὰν ἀποῦτο εἶπε πρὸς αὐτόν μὰ φοβοῦ. οὐχ ἄναι ἐναθοπὰν ἀποῦτο εἶπε πρὸς αὐτόν μὰ φοβοῦ.
- Διὰ 7ε ἐκ ἀεξιών τοῦ Βυσιαστηρίον εἰστήκει ὁ ἄγγελος; ὅτε ἀεξιόν μήνυμα κομίζων παρήν.

Διά τί είπεν του Βυσιαστηρίον του Βυμιάματος; επειδή ήν καί έτερου χαλκούν Βυσιαστήριου των καρπωμάτων.

- 13. Ποία ές το ἀκολούθια; ὅτι ὑπέρ τοῦ λαοῦ παρακαλοῦντος Ζα-Χαρίου, εἰσακουσθέναι φασὶ τὰν δέησίν σου ὁ ἄγγελος, καὶ περὶ τίνος εἶπεν, καὶ λύψη υἰὰν; ἐπειδὰ ὁ Ἰωάννης ἔμελλε δεικνύειν τῷ λαῷ τὰν Χριςὰν λέγων, ἔδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὰν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμον, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἄρα τοῦτο ἐστίν.
- 17. Τί έτε τὸ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ; τὸ μὲν ἐν πνεύματι, ὅτι τὸ αὐτὸ ἄγιον ωνεῦμα ἔξει καὶ ὁ Ἡλίας τὸ δὲ ἐν δυνάμει, διὰ τὸ μέγελος τὸς διακονίας ὁ μὲν γὰρ τὰς δευτέρας ὁ Ἡλίας παρουσίας ἔσται κῆρυξ, ὁ Ἰωάννης δὲ τὸς πρώτης ὁ τὸ ἐν προαιρέσει Ἡλιοῦ καὶ λαύμασι νοἡσομεν, ὡς ἡγοῦμαι.

Πώς νουτέον τό έπεςρέψαι καρδίας πατέρων έπε τέκνα; τέκνα τοὺς ἀποςόλους λέγει, απεέρας δε τοὺς Ἰουδαίους έπεστρέψει εὖν τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὰν τῶν ἀποστόλων διδασκαλίαν ὁ γὰρ ατρί Χριστοῦ τοιαῦτα μαρτυρήσας, συνεισήγαγε τῷ αὐτῷ μαρ- τυρία καὶ τοὺς Χριστοῦ μαθατάς καὶ τὸ ἀξιόπιστον αὐτοῖς ἐκ τούτου κατεσκίυασεν οῦτως δε καὶ τὸ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δεκαίων νουθήσεται.

20. Τίνος ἔνεκεν Ζαχαρίας μὲν ἀμφιβάλλων κατεκρίθα, παρθένες δὲ ἀμφιβάλλωσα πρός τὸν ἄγγελον οὐδαμῶς κατεκρίθα; πῶς γὰρ ἔσται μοι, φασὶ, τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Τὶ ποτ' οὖν τό παράδοξου τούτο ; μή άδικία παρά τῷ Βεῷ ; μή γένοιτο Ζα- Ι. χαρίας μέν ούν είκότως έδωκε δίκην; έχων μέν παραδείγματα πλείζα του στείρας και γεγηρακυίας τεκείν, όμως είς οὐδιν άποβλέψας Τώ επροτέρω, καί τοι νομομαθής τες ών και τον νόμον εξηγούμενος πάσεν έγρην γάρ αύτον είς Αβραάμ άπεδείν και τήν Σάρραν έγοξο αυτόν ένθυμηθήναι 'Ρεβέκκαν έχρην ένθυμηθήναι του Σαμψών την μητέρα: έχρην του Ελκάνα και την Ανναν και του Δαβίο ψάλλουτα, ο κατοικίζων σείραν έν οίκο, ματέρα έπί τέχνοις εύφραινομένην διά τούτο γούν έπλ της γλώττης δέχεται δίκην της μηδέν έκ της κναγνώσεως ώφεληθείσης του νόμου. ή δὶ παθρένος ἀμφιβάλλουσα, δίκην ούκ έδωκε, πρώτον μὶν δτι μήλαρ βμελλε είναι του μέλλοντος κρίνει» ζόν κόσμου ούκ έτόλμα δε Γαβριήλ δίκου έπιθείναι τη μητρέ του κριτού, προσεκύνει δε φρίττων, όρων έν αύτη τόν πλαστουργούζα Βεόν έχρην γάρ έκείνην άθάνατου την γαστέρα φυλάξαε, έν ή τον δεύτερου Αδάμ έζωγράφει γωοίς δε τούτων ούδε δίκαιον ήν τον παρθένον ύποσχείν δίκην της λέξεως της άμφιβολίας ου γάρ είχε ή παρθένες είκόνα 7ών έν αὐτη τελουμένων, ούκ είχεν ένοωτρίσασθαι το τηλικούτον μυστέριον διά τούτο φησί πως έσται μοι τούτο; ού γάρ ήκουσα παρβένον δίχα μίξεως γεγεννηκυΐαν ποτέοίδα τεκούσας πολλάς, άλλά μεινάσας παρθένους μετά τον τόxov oùx oida.

Διά τί ἐκ τῆς στείρας ἡ Βεοτόκος γεννάται;

Επεί ούν εμελλεν ή Βεοζόχος παρβένος έκ της Αννης τίκτεσθαι, ούκ ετόλμα ή φύσις προλαβείν τό της χάριζος βλάστημα, άλλ' έμενεν άκαρπος έως ή χάρις τόν καρπόν εβλάστησεν έδει γάρ πρωζότοκον τεχθήναι την τεξομένην πρωτότοκον πάσης κτίσεως, έν ώ τὰ πάντα συνέστηκε.

Τό διελογίζετο ή παρβίνος ποθαπός είη ό άσπασμός ούτος, 29. άντί του, μή άρα τίς άτοπος ως έξ άνδρός πρός κόρην ή βείος: έπειδή και βεού μνήμη έστιν έν αύτω, διά το λέγειν αύτον ό κύριος μετά σού. Τ. Οτι τό κληθήσεται τό όνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, σωτήρ σημαίνει ἡ σωτηρία Βιοῦ καὶ ἔασις.

Διὰ τι οὐκ εἶπεν υἰὸς ὑψίστου ὑπάρχει, ἀλλὰ κληθήσεται; διὰ τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο λέγεται, ἐκλήθη γὰρ καὶ ὁ κυριακὸς ἄνθρωπος τὰ μετοχή τῆς θείας φύσεως υίὸς θεοῦ.

Τό δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Βεὸς τὸν Βρόνον Δαβίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆ οἰκονομία άρμόττει Βρόνον δὲ οὐκ αἰσθητὸν, ἀλλὰ τὸν μαδὲν θυκτὸν ὡς ἐπίκηρον ἔχοντα, τὸν καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης.

- 53. Ἐπὶ τὸν οἴκον Ἰακώβ νοὰσομεν, τοὺς ἐγκεντρισθέντας ἐκὶ τὸν τοῦ Ἰακώβ οἶκον ἐθνικοὺς λίγει τὸ ởὲ καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τίλος, τὴν ὡς θεοῦ αἰωνίαν βασιλείαν λίγει.
- 34. Οὐκ ἀπιστεῖ πρός τόν λόγον, ἀλλ' ἀπαιτεῖ τὸν τρόπου ὁ οὖν Ζαχαρίας ἡπίζηκεν, ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἀπιστεῖ ἐκεῖνος ελεφεῖον λαβεῖν ἔνα πιστεύση, ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἀπιστεῖ ἐκεῖνος ελεφεῖον λαβεῖν ἔνα πιστεύση, ἡ δὲ παρθένος λέγει πῶς ἔσται μοι τοῦτο ὁ μὲυ λόγος ἀξιόπιζος, ἱ δὲ τρόπος ἄπορος οὐκ οἶδεν ἡ φύσις ὰ λέγεις ἐπεὶ εὖν κωλῶς ἡρώτα ὁ ἄγγελος πρός αὐτὰν συγγώμα σοι ἀπορούση τῷ μὲν γὰρ Ζαχαρία οὐ συγγινώσκει, ἀλλ' ἐωεστόμισεν αὐτὰν κακῶς ἀπιζήσαντα, τὴ δὲ παρθένῳ συγγινώσκει οὐ γὰρ ἢν ὑπάδειγμα παρθένος στείρας ἀπιτίθησεν.

'Ο Γαβριόλ έμφαίνων την έρμηνείαν των τριών ύποστάσεων ούτωσε ελεγεν, ύψισζος γάρ ὁ πατήρ. δύναμις ύψεστου ὁ υέδςδιὸ περὶ τοῦ πατρὸς ὅτι ὑψισζος, σῦ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πάσαν τὴν γῦν.

Όλη φησί ή τριάς σοι πάρεστιν ώ απρβίνε την ανάκτησιν

ποτουμένη της πτίσεως, ή είπουσα πάλαι ποιέσωμεν άνθρωπον Ι. κατ' είκονα έμετέραν και καθ' όμοίωστ» ού γάρ έμελλεν έπι μέν του άγνόμονος 'Αδάμ του πρώτου παρείναι, τῷ δὲ δευτέρφ μὰ συνθρθαι λαμπρώς, πνεύμα άγιον 'έδοὺ τὸ πνεύμα τὸ άγιον, και δύναμις, ἰδοὸ πάλιν ὁ υἰὸς. Χριστός γάρ θεοῦ δύναμις και ρεοῦ σοφία, ὕψιστος 'έδοὸ πάλιν ὁ πατέρ τἢ φωνή Ταύτη κηρύττεται.

Και δύναμις ύψίστου έπισκιάσει σει τόν υίδν λέγει Χριστός γάρ Βεοῦ δύναμις και Βεοῦ σοφία.

Τό έπισκιάσει σοι, άντι τοῦ περιβαλεί σε και χαρακώσει σε και κύκλφ σου έσται.

Ούτως άναγνωστίον, διό καὶ τό γεννώμενον έκ σοῦ άγιον κλαβάσεται υἰός βεοῦ οὐχ ἀπλῶς ὁ ἄγγελος τό γεννώμενον Τό άγιον εὐβὺς ἐπιβείς, ἀλλ' εἰπῶν τὸ γεννώμενον, ἐπειδὰ κοινὰ τὰ βαῦμα τὰ κοινωνία τὰς λίξιως σμικρυνβὰ, εἰπῶν διὸ καὶ τὰ γεννώμενον ἐκ σοῦ, εὐβὺς ῶσπέρ τινι φόβω κρατηβείς πρὸς ἔκπλαξιν καταστάσεως, καὶ λογισάμενος τοῦ τικτομένου Τὰν δύνακτικ καὶ ὅσων ἀγαβῶν πρόξενος ἔσται τῷ γένει, φοβερῶς ἔκεκραύγασεν ᾶγιος, Τὰν αὐτὴν Τοῖς σεραφὶμ φωνὰν ἐπὶ τοῦτῳ βοῶν κρατηγοῦς, Τὰν αὐτὴν Τοῖς σεραφὶμ φωνὰν ἐπὶ τοῦτῳ βοῶν δίου βεότητος, διὰ τοῦτο κὰγὼ μνάμαν τὰς τριάδος πεποιήμαι.

δορα , την αρτήν εχοραα φοχύν.

τρε αρτην έπειλης κατητικός όροισες , το αρτη ταρτης αφήα φοσιστικός κατητικός όροισες , το αρτη ταρτης αφήα φοσιστικής δια τη ρατή κυθρόμου θαράς , θε αποθείες οι το τρεστικός της Εγιαάβει λενήση , απολειής αρκείς αρκείστηση την ρατή απολειής αν αρτηνικός της Εγιαάβει λενήση , απολειής αποκείτες της Εγιαάβει λενήση , αποκείτες κατητικός της τροκείτης απολείτες απολειής αποκείτης της Εγιαάβει λενήση , αποκείτης της Εγιαάβει λενήση , αποκείτης της Εγιαάβει το τροκείτης το τεκίτης το τροκείτης το τροκείτης το τροκείτης το τροκείτης το τροκείτης το τροκείτης το τροκε

Και άλλως πως τῷ μέν Ζαχαρία οὐ συγγικώσκει ὁ άγγελος, τὴ δὲ παρθένο ἀπιστούση συγγινώσκει ; ὅτι ἐκείνος πολλά είχε τὰ παραδείγματα: πολλαὶ γὰρ στεϊραι έτεκον, παρθένος δὲ οὐδεμία: ὅθεν καὶ συγγνώμες έτυχε λέγουσα, πῶς ἔςαι μοι τοῦ—
 ὅσε παρθένος οὐσα τέξομαι;

Πώς συγγενή λέγει την Έλισάβετ τῆς Βεοζόκου; ή ώς ἐξ ἐνὸς προπάτορος τοῦ Ἰακώβ, είτε διὰ τὸ ωρὸ τῆς νομοβεσίας λαβείν τὸν Ἀπρών ἐκ τῆς τοῦ Λευὶ φυλῆς ὅντα γυναϊκα τὴν Ἑλισάβετ, Βυγατέρα οὕσαν τοῦ `Αμιναδὰμ τὴν ἀδελφὴν Ναασσών ἐκ τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς ὑπάρχοντος.

- 39. Οτι διά την τοῦ ἀγγέλου, φωνήν ἀπῆλθεν ἡ παρθένος εἰς τὴν ὁρεινὴν· εἶπεν γὰρ· ἐδοῦ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου καὶ αὐτὰ συνειλκουῖα.
- 41. Ότι τότε ἐπλὰσῶς πνεύματος ἀγίου ὁ ἐν γαστρὶ ῶν Ἰωάννας, καὶ μετεδίδου τῆς χάριτος τῆ μῦτρὶ, καὶ ἐπροφὰτευε λοιπόν ἡ Ἐλισάβετ, εὐλογημένη σὰ ἐν γυναιξὶ, λέγουσα, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας.
- 42. "Οτι καλώς καρωόν κοιλίας ώνόμασε 73 ἐν αὐτῷ, ὅτι χωρὶς ἀνθρός ἔν, οἱ γὰρ ἐκ πατέρων ἐκείνων εἰσὶ καρποὶ ἀλλ' οὐχὶ μυτρός.
- 46. Ότε τό μεγαλύνει ή ψυχή μου τόν κύριον, καὶ ἢγαλλίασε τό πνεϋμά μου· πνεϋμα καὶ ψυχήν τὸ αὐτό λίγει.
- 51. Επισίησε πρώτος ἐν βραχίονε αὐτοῦ βραχίονα πατρός τὸν υἰὸν λέγει, ἀντὶ τοῦ ἰσχύν.
- Πεινώντας ενέπλησεν κίγαθων και έξης τους εουδαίους και τά εθνη λίγει, ους καώσατο και α προσελάβετο.
- 54. Ἐμνάσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, καθώς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ὁμῶν διὰ τὸ, ἐνευλογηθήσουται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη, λέγει.
- 56. "Ολε το έμεινεν Μαριάμ ώστι μήνας τρείς παρά τή Έλισάβετ, άντι του ίως λής γεννήσεως Ἰωάννε, τῷ ἐκτῷ γὰρ ἔλθε μηνί. "Οτε τὸ ἔμεινε δὶ, τοῦ παραδόζου θεωροῦσα τὴν ἔκβασιν και ἐπὶ τοῖς καθ' ἐκυτὴν ἀκιοροῦσα, καὶ τὶ δεήσει γενέσθαι βουλομένη.

Ότι οὺχ ἀπλῶς εἶπεν ἡ Ἑλισάβετ Ἰωάννης κληθήτω, ἀλλά Ι. ὡς προφήτις, οὐδὲ γὰρ ἐγίνωσκε τὰ χρηματισθέντα τῷ Ζαχαρἰα, ἄλαλος γὰρ ἐκείνος ἦν.

Ότε Ἰωάννης χάρις Βιοῦ έρμηνεύε/αι , ἀπό τῆς έβραίδος 60. γλώττης είς τὴν έλληνίδα με/αβαλλόμενος.

Διὰ τί προπατασπευάζεται ή σιοπή Ζαχαρίου, εἶτα τό λα- 64. λεῖν αὐτῷ διδόται; Ίνα πάντες Βαυμάσοντες ὡς ἀκούσαντες τὸ παράδοξον, δίξωνται τὸν Ἰωάννην κηρύττοντα, έχοντες τὰ μνάμμα ἐναυλον τὸ Βαῦμα.

Οτι τὸ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραλλ ὅτι ἐεσεσκέ- 68. ψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὅλη ἡ προφητεία εἰς Χρισ7όν καὶ περί Χριστοῦ ἐστίν.

παι αύτοι ώς αίσβανόμενοι.

πεν άτι το έφ' ήμας γενόμενον έλεος, και πρός τούς παζέρας

μιών άνατρέχει κοινωνοί γάρ είσε τζς εύφροσύνης ήμων, φησί,

σύτοι ώς αίσβανόμενοι.

Πώς νουτέου τό όρχου δυ ώμοσε, και έξες; ότα είπαν αύτῷ 73. ὁ Βιός ωληθύνων ωληθυνώ τό σωέρμα σου έπληθύνθη γὰρ τό σπέρμα 'Αβραάμ εἰς σπέρμα, και Τών έθνων λογισθέντων αὐτῷ διὰ Χριστοῦ εἰς δυ έπεξνοι ἐπίστευσαν.

"Οτι παράδοξον ώς ηξυνησιν έσχεν ό 'Ιωάννης, ούτω και 76. παράδοξον αξαθησιν' ότ' αν γαρ λέγη και σύ παιδίου, ώς πρός άκούοντα λέγει και ένωτιζόμενον.

Προφητεύει δε εν τῷ λέγειν, προπορεύση γὰρ πρό προσώπε πυρίου ετοιμάσαι εδούς αὐτοῦ· τοῦτο δε σημαίνει ὅτι μετ' ολίγον οῦ μέλλει έχειν αὐτόν παρ' ἐαυτῷ τρεφόμενον.

Γνώσεν σωτήριας τίνα λέγει δ Ζαχαρίας; την εξε Χριστόν ης. σωτήριαν πέςτν, παὶ ότι ή γνώσες 7ης σωτηρίας, εν άφεσει άμαρτιών έσται.

Ότι ἡ ἀπογραφή , χρήσιμος γίνεται ΐνα πληρωθή ἡ γραφή Cap. II. ἡ λέγουσα , καὶ σύ Βηθλείμ είκος τοῦ Ἐφράθα.

'Н втоурафі увистах, тім Экотоком викіЭкм витвитоина.

Διά τί είπεν ὁ εὐαγγελιστής τὸν υίὸν αὐτής τὸν πρωτότο κον; ὡς πρωτεύοντα ἐν πάσεν.

"Ότε εν τη φάτνη τίθεται, Ίνα ήμας της άλογίας λυτρώσηται.

- 19. Ποϊα εἰσὶν ὰ συνετάρει πάντα ἡ Μαριάμ; ὅσα εἰωτν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, ὅσα νῦν ὑμνοῦσεν ἄγγελοε, ὅσα λέγουσε ωριμένες· συνέχρενε δὲ ἐκ πάντων, ὅτε Βεός ἐστεν ὁ τεχθείς ἰξ αὐτῆς.
- 21. Ότε τὸ τῆς περιτομῆς κοπὶν, οἱ μὶν εἰς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀναλυβηναι λέγουσεν, οἱ ὅὲ ἐπὶ γης ρερηναι ῖνα ἀγιάση τὴν γῆν, ὡς καὶ τὸ χεβὲν αὐτοῦ αἴμα καὶ 7ὁ ῦδωρ· οἱ ὅὲ ὅτε ἐτήρησεν αὐτὸ ῷ οἴὅε τρόπῳ, ἐν τὰ αὐτοῦ ἀναστάσει προσλαβόμενος αὐτὸ, καὶ γὰρ καὶ τμεῖς ἐν τὰ ἀναστάσει τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον πλῆρες ἀποληψόμεβα.
- 22. Ότι τὸ λέγειν τὸν εὐαγγελιστὰν τὸ ὅτε ἐπλὰσῶνσαν αἰ ἀμέρα τοῦ καῶαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον, καλῶς ἐπάγαγεν, μόνου γὰρ ἄν ἀκαῶάρτου καῶαρὸν τεκεῖν.
- 25. "Ολι τό περί τοῦ Συμεών εἰρημένον ὅτι ἢν προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσρακλ, τοῦτό ἐστι πότε δεὰ τοῦ Χριστοῦ παράκλησιν, ἢτοῦν παραμυβίαν εῦροι ὁ Ἰσρακλ.
- 29. Τό νϋν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ἐξμά σε ἐν εἰρήνη, Τὸ μὲν ἀπολύεις, περί τῶς ἐν σαρκί ζωὸς εἶπεν Τὸ δὲ κατὰ τὸ βῆμά σου, ὅτε χρησμός ἢν αὐτῷ τοιοῦτος δοθείς.
- 34. Τὸ κεῖσθαι τὸν κύριον ἐκ πτῶσεν πολλῶν, καὶ ἀνάστασιας ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἐπαινετῷς μόνον νοούμενού εἰς πτῶσεν μὲν κεῖται τῶν ἐν ἐκάστα τῶν πιστευόντων παθῶν τε καὶ πονερῶν λογισμῶν, ἀνάστασιν δὲ τῶν ἀρετῶν καὶ ἐκαντὸς θεοφελοῦς λογισμοῦ.

Πώς νουτίου και είς συμείου άντιλεγόμενου; σεμείου διά τόν σλαυρόν και τό έκες πάθος άντιλεγόμενου δε, ότι εί μεν πα-βυτόν αὐτοῦ τὸ πάθος είσου, εί δε οῦ και εί μεν χοικόν, εί δε έπούρανιου λέγουσιν έτι δε συμείου ὁ σλαυρός, άκθσου και δε έπούρας. Του τέπε ξύλου.

35. "Ότε τό, σου δε αύτης την ψυχήν δεελεύσεται βομφαία, περε

του πάθους λέγει του Χριστού το δε όπως έν αποχαλυφθώσιν Η. έκ πολλών καρδιών διαλογισμοί, δηλοί ότι μετά τόν σκανδαλισμόν τον έπί του σταυρού του Χριστού γενόμενον τοίς τε μαβηταίς και αὐτή τη θεοτόκο, τάχιστά τις ίασις ἐπακολουθήσει εἰς την πίστιν του Χριστού.

Ή ἐτέρως ὅπως ἀν ἐκάσθου ὁ λογισμός ἀποδειχθή ὅπως ὑπετόπαζε περὶ αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ ἀγαπών αὐτόν καὶ τίς ὁ μισών.

Τί λίγει ότι ή προφήτις "Αννα άνθωμολογείτο τῷ Θεῷ; ἀντὶ 38.

Τοῦ μύχαρίστει ἐλάλει δὲ ωερί αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς είη ὁ λυτρωτής, αὐτὸς ὁ σωτήρ, οὖτος εἰς χαράν περιτρέψει τὴν κατήφειαν.

Ηθξανε σοφία και χάριτι, ούκ έν τῷ προσλαμβάνειν τι, ἀει 40. γὰρ είχε τὸ πληρες, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ λόγου τῆ τοῦ σώματος ἡλικία συνεκτείνοντος κατὰ βραχὺ τῆς σοφίας και 7ης χάριτος τὴν Εκρασειν.

Ότι πως λέγει ή παναγία Βεοτόπος, ίδου έγω και ό πα- 48. τήρ σου όδυνωμενοι έζη/ουμέν σε; έπισταμένη ότι έκ παρβενίας έστιν αμολύντου, διά τους άκούοντας διδασκάλους, έπειδή ένόμιζον αὐτόν έκ πορνείας είναι.

Πως ἐνόμιζον αὐτὸν ἀπεληλυθέναι; ἄρα ὡς πλανώμενον ἢ ὅτε ἀπόλωλε; οὐχὶ· ἀλλ' ὡς νομίζοντες ὅτε καθέλιπεν αὐτοὺς ἢ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν· ὅτὸ καὶ αὐτὴ ὡς ἐκείνου απθέρα τὸν Ἰωσὴρ ἀνόμασε ὅτὰ τοὺς Ἰουδαίους· αὐτὸς τὴν ὑπόνοιαν ἐκκόπλων ταύτην κάλεν ελεγεν, οὐκ ἄδειτε ὅτε ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου ὅεῖ τοῦς ποῦ πατρὸς ὁ ἐκείνου ἀλλ' οὐ τὸν Ἰωσὴρ τὰν πάλεν ελεγεν, οὐκ ἄδειτε ὅτε ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου ὅεῖ κοῦς τοῦ πατρὸς ὁ ἐ εἶπεν δεὰ τὸν ναὸν ἐν ῷ ἢν ὅπου καὶ εὐρεθη ζητούμενος.

Διὰ τὶ γράφει καὶ ἢν ὑποτασσόμενος τοῖς γονεύσεν αὐτοῦ; 5ε. παράδειγμα τὸν αὐτοῦ βίον καὶ χωρὶς τῆς διδαχῆς ποίουμενος ἡμῖν.

Ότε το βύξανε σοφία και άλεκία, συμαίνει ότε συμωαρόγε 52. το Χρόνο τος άλεκίας, τὰν ελλαμψεν τος Θεότυτος.

- Cap. III. Διὰ τὶ μέμνηται τοῦ χρόνου τῶν ἀρχόντων λίγων ἐν ἔτει
 ν. τ. πεντεναιδεκάτφ Τιβερίου Καίσαρος; Ίνα γνώμεν ὅΓι ἐν τοῖς τῆς ἐνανθρωπήσεως χρόνοις καθόλου ἄρχων ἐουδαῖος ἐξὶλιπεν.
 - 2. Διὰ τἱ γέγονε τὸ ρῆμα τῷ Ἰωάννη ἐν τὴ ἐρὰμῳ; ἐπειδὰ πολλὰ 7ὰ τέχνα δι' αὐτοῦ ἔμελλε γίνεσβαι τῆς ἐρὰμου καὶ ἀνάνδρου ἢ τἔς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
 - Ότι τὸ μὲν τῶν Ἰουδαίων βάπτισμα πάντη ἀτελὲς ῷν , τὸ Ἰωάννου τελειότερον διὰ με Ἰάνοιας· τὸ δὲ Χριζοῦ ἐξαλείφον χωρὲς μετανοίας ἀμαρτίας.
 - 5. Πώς νουτέον τὸ πάσα φάραγξ πλυρωθύσεται, καὶ πᾶς βουνός ταπεινωθύσε ται; ἐπειδὰ γὰρ εἶπεν ἐτοιμάσατε τὰν ὁδόν κυρέου, ἀποκρίνεται ώσπερ ἐκ τοῦ διαποροῦντος πῶς τοῦτο ἐνδένχεται, λέγων ὅτι πᾶν τὸ πρὸς τὸν τὰς ἀρετᾶς δρόμον ἐμποδίνον, διορθωθύσεται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὅπὲρ ἐστιν ὅρος, κᾶν βάθος κακίας ἔχη πρὸς ἐξίσωσιν ἐτοιμασθύσε ται.
 - 6. Τι λίγει και όψεται πάσα σάρξ τὸ σωτάριον τοῦ Θεοῦ; τοὖτέστιν οὖκέτι ἐουθαϊος, καὶ ὅ τις καὶ ὅ τις, ἀλλά πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς καρυχθήσε/Γαι.
 - 11. Ότι έρωτώμενος ὑπὸ τῶν ὅχλων ὁ Ἰωάννης, ἐκάστφ οἰκεῖον βοήθημα τίθεικε· τοῖς μὲν ὅχλοις, φιλαλλήλω φρονήματι κεχώνσθαι, τελώναις δὲ τὴν πλεονεξίαν κωλύειν, στραθιώταις δὲ μηδένα διασείειν.
 - 23. Διὰ τέ τριακονταίτης ἔρχελαι ἐπὶ τὸ βάπτισμα; ἐπειδὰ μεμαρλυρημένη ἐστὶν ἡ ἡλίκια ταύτη· οῦτω καὶ ᾿Δοὰμ τέλειος ἐπλάσῶη, καὶ νόμον ἐδέιχετο φυσικόν.

Αιαφωνία τις είναι δοκεί περί τὴν κατά σάρκα γέννησεν τοῦ δισπότου Χριστοῦ τῷ τὸν μὸν Ματθαΐον, ἀπό Σολομῶν Τος κὖτὸν γενεαλογεῖν, καὶ φθάνειν εἰς τὸν Ματθάν, καὶ Ἰακώβ, καὶ Ἰωσὸφ. Τὸν δὲ Λουκᾶν, ἀπὸ τοῦ Νάθαν, καὶ φθάνειν εἰς τὸν Ματθάν, καὶ ψθάνειν εἰς τὸν Ματθάν, καὶ Ἡλὶ, καὶ Ἰωσὸφ, ἀναμφιβόλως ἔκας το αὐτὸν ἔτιρου καταλέγειν γένος καὶ δοκεῖ τῶν ἀδυνάτων εἶναι τὸν Ἰωσὸγ τὸν νομισθέντα ἄνδρα τῆς παναγίας θεοτόκου τὸν Τε Ἰα-

πέιδ του 'Πλί έσχηκέναι πατίρα: άλλά πατανοήσωμεν την δοπού- III. σαν είναι διαφωνίαν τρίτος από τίλους κατά την Ματβαίου γενealoriar éstir é Mardán, minutos de ámi téleus xatá tér Λουκάν ὁ Μελχί: τούτων των δύο κατά διαφόρους γρόγους γαμετά γέγονεν ή Έσθά του γάρ Μαθθών προειλουότος αύθάν καλ παιδοποιήσαντος έξ αύτζε τον Ίακώβ και τελευτήσαντος, γέραν αὐτὰν ούσαν ἐκ τὰς αὐτὰς φυλάς, ἄλλης δὲ συγγενείας, ἡγάγετο à Malvi, sai ingedonoinger is gothe tor 'Hil' à Tarris toryapouv zal o 'Hal ouguntrees Tuyyaverer adeapol in the 'Eaghάγαγομένου δε του 'Ηλε γυναϊκα ώς άτεκνυ τελευτήσαντος, κατά τόν νόμον είσελθεν ο Ίακώβ πρός αύτην ώς αθελούς παιδοποιώσων 7ω τελευτήσαντι άδελου τω 'Ηλί' έπαιδοποίησεν ούν του 'Ιωσήφ , παὶ εύρίθη ὁ Ἰωσήφ , υίος μένων φύσει του Ἰακώβ , νόμω di toù 'Hà! o MatBaloc di tou naté oùgen liven matica toù Ίωσής, τον Ίακώβ είπεν, καὶ το γένος όθεν ὁ Ίωσής κατάγε-Tal' o di ye Acurac ter nata reper liver water tou leale . Toy 'Hill sines , and to ying also a 'Hil anthrerse also των δύο πατέρων είς τον Δαβίδ άνατρεγόντων, πάσα περιώνται άμφισβήτησις.

Πώς νοείται τὸ ἔδειζεν αὐ/ῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ πό— Cap. IV. σμου ἐν στεγμῷ χρόνου; ἀντὶ τοῦ δείγραψε τῷ λόγῳ 7ὰν οἰ— v. 5. κουμένην, καὶ ὡς τρόπου τενὰ ὑπεδείκνυεν ὡς ῷετο ἐν τῷ δεκ— νοίᾳ αὐτοῦ πάντα.

Πῶς νοείται τὸ ὑπέτρεψεν Ἰπσοῦς ἐν τὰ δυνάμει τοῦ πνεύμα- 14.
τος εἰς τὰν Γαλιλαίαν; διὰ τὰς Θεοσημείας λέγει τοῦτο, ἀσπερ ἐπετίλει τῷ δυνάμει τοῦ ἀγία πνεύματος, ὡς οἰκεἰκ αὐτοῦ δυνάμει τοῦτοῦ καὶ κεπομεί τοῦτοῦ Χρώμενος, ἀλλ' οῦχ' ὡς οἱ ἀγιοι ἔξωθεν καὶ πεπορομένην ταύτην λαβών.

Ότε τὰ ἐν τῷ προφήτο Ἡσαία γεγραμμένα, ἐν αὐΤῷ ἔπλη- 18.
ρώθη, αὐτὸς γὰρ ὁ χρισθείς τῆ θεότητε, αὐτὸς ὁ τοὺς άλεεξς
εὐαγγελισάμενος, αὐτὸς ὁ τοὺς ὑπὸ τοῦ πονπροῦ αἰχμαλωτισθέντας ρυσάμενος.

IV. Διὰ τὶ εὐφομεῖ αὐτόν τὸ πνεϋμα τὸ ἀκάθαρτον λέγων, οἶδά 34. σε τὶς εἶ ὁ ἀγιος τοῦ θεοῦ; ὑπονοῶν διὰ τἔς τοικύτης εὐφομίας ὅτι πενῆς δοξης αὐτὸν ἐραστὰν ἀποτελεῖ.

35. Διὰ τί συνιχώρησεν αὐτῷ ὁ πύριος ρίψαι τὸν ἄνθρωπον ἐν ῷ ἔν; ἴνα δὰλον γένηται πάσιν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐλάλησε, καὶ οὐκ ἐκ τὰς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου πύριος.

Cap. V. 'Οτε διά των αλεευτεχών επιτηδευμάτων άλεεύει τους μαθην. 2.
τάς και άλεεις ὁ Χριστός είπων, χαλάσατε τὸ δίκτυον.

Cop. VI.

Τί έστιν ὁ λέγει ὁ εὐαγγελιστής ἐν σαββάτω δευτεροπρώ
ν. Ι.

τω; ὁ άγεος Ἰσίδωρος ὁ πηλουσιώτης ούτως λέγει, ὅτι δευτερόπρωτον εξερίζαι ἐπειδὰ δεύτερον μέν ἄν τοῦ πάσχα, πρώτον
δὲ τῶν ἀζύμων εἰ δὲ σάββατον εξερίζαι μὰ Βαυμάσης σάββατον
εξερται πῶσα ἐορτὰ, δηλοῖ δὲ καθάπαυσεν καὶ ἀργίαν.

12. Διὰ τὶ ἐξὰλθεν ὁ Ἰνσοῦς εἰς τὸ ὅρος ωροσεύξασθαι, καὶ ὅν φασὶ διανυκτερεύων ἐν τὰ προσευχὰ τοῦ θεοῦ; ἐδειξε διὰ τού-του, ὡς Κύριλλος φασὶ, τύπον ἀσκατικόν, ὑποδεικνύων διὰ πραγμάτων αὐτοῖς ὡς καὶ διὰ λόγων, ὅτ' ἐν λίγη, σὸ δὲ ὅτ' ἀν προσεύχη, κλεῖσον τὰν θύραν σου.

Cap. VII. "Οτι ή ἐν τὰ εἰχία τοῦ Φαρισαίου ἐλθοῦσα γυνὰ, ὅ τις ὧν

*. 57. ἀμαρτωλός, οῦτε ἡ παρὰ τῷ Μάρκο ἐτὶν, οῦλε ἡ παρὰ τῷ Ἰωάν
νὰ, οῦτε ἡ παρὰ τῷ Ματθαίο ἐκείναι μὲν γὰρ πρός αὐτό τὸ

πάθος τοῦτο ἐποίησαν, αῦτη δὲ ἐν μέσοις τοῖς σημείοις.

 Διὰ τί λίγει τῷ γυναικί, ἡ πίτις σου σύσωκέ σε; διὰ τὸ πιστεῦσαι αὐτὰν ὅτι δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας.

Csp. IX.

*Οτε τό λέγειν τοὺς μαθητάς πρὸς Χριστόν , διδασκαλε εξ.

*- 49.

δομέν τινα έπε τω δνόματε σου δαιμόνια έκβάλλοντα , οὐκ έστε

**Θονούντων ὁ λόγος ἀλλά μαθείν έθελόντων εξ καὶ άλλοις τοῦ
το δοθώσεται.

Ότι τὸ ὅς τις οὐ καθ' κρών, ὑπὶρ κρών ἐςὶ, τοῦτυ λέγει, τῶν ἀγαπώντων με, οἱ τινες εἰς ἀόξαν μου πληροῦν θέλθει, Τῷ παρ' ἐμοὶ χάριτι σ7εφανοῦνται.

50. Δεά τί έν τῷ ἀκιστῆσαι τοὺς ἀποστόλους τινὰς καὶ εἰπόν-

των των μαθετών πρός Χριστόν, κύριε θάλεις εξπωμεν πύρ κατα- IX. βήναι ἀπό του ουρανού και ἀναλώσαι αυτους, ἐπετίμησεν αυκείν ἀεὶ, ου μόνον νύν· τουτο δὲ είπον πρός Ἡλίαν ἀφορώντες· ουτως ου τελίως τῆς νέας χάριτος κεκρατηκέσαν, ἀλλὰ και πρός νόμον ἐσκόπουν τὸν παλαιόν.

"Οτι ὁ εἰπὰν ἀκολουθέσω σοι κύριε, άλλὰ πρώτον ἐκίτρε- 61. ψόν μοι ἀωστάξασθαι τοῖς ἐν τῷ οἴκὸ μου, ἀξιοζήλωτον μὲν ὑπόσχεσιν ἐνεδείξατο· τὸ δὲ ζητεῖν ἀποτάξασθαι, μεμερισμένου ἐσθὶν τῷ διανοία.

Ότι οὐδείς ἐπιβαλών τὰν χείρα ἐπ' ἄροτρον καὶ στραφείς 62.
εἰς τὰ ὀπίσω, εὕθετός ἐστιν εἰς τὰν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ῶσπερ
γάρ, φασιν, ὁ γαπόνος τοῦ ἀροτριᾶν ἀρξάμενος, ὅτ' ἀν ὀκνὰση
πρὸς τὸ λείπον, τὸ πᾶν ἀπώλεσεν, οῦτως καὶ ὁ κατά θεὸν ἰργαζόμενος, εἰ πρὸς ἄλλό τε ἀσχολούμενος εὐρεθῷ.

Διά τί άλλους ίβδομήποντα μαθητάς προσελάβετο; ἐπειδή Cap. A. πολλή έμελλεν ή διδαχή γίνεσθαι, καὶ πολλαχοῦ καὶ πρός Ίουδαίους καὶ πρός τὰ έθνη.

Τί σημαίνει τὸ ἐβεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν πεσόντα τδ.
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; τοῦτο δηλοῖ, ὅτε εἰ ὁ ἄρχων αὐτῶν καθέπε—
σεν, οἱ δοῦλοι τὶ προσδοκῶσε παθεῖν δι' ὑμῶν; ὡς ἀστραπὴν
δὶ εἶπεν, ἐπειδὴ φωτεινὸς ἢν τὴν φύσεν, εἰ καὶ σκοτεινὸς γέ—
γονε τὴν προαίρεσεν ὁ γὰρ ἐποίησεν ὁ βεὸς, τοῦτο καλὸν ὁ
δὶ μετεποίησεν ὁ διάβολος, τοῦτο κακὸν ἢ τὸ ἐξ ῦψους εἰς γῆν
κατενηνεγμένον δηλοῖ ἐκ δόξης εἰς ἀτιμίαν.

Ότε τό πατείν ἐπάνω δρεων καὶ σκορπίων, περί των δαι- 19. μόνων λέγει.

Τό μή χαίρετε ότε τα ανεύματα ύμεν ύποτάσσετε, αντέ του III.
μή πενοδοξείτε.

Τό χαίρετε δε, ότε τὰ όνόματα ύμων έγράφη έν τοῖς οὐρανοῖς, οὐ δεὰ μέλανος άλλὰ δεὰ μνήμης Βεοῦ λέγει.

Ότι ο νομικός ίτερως έλαβε το πλησίου, κενοδοξών εν γάρ 29.

- Χ. τῷ λίγειν τἰς ἐστί μου πλησίον , τοῦτο ὑωστίθεται: τἰς φησὶν ἔεος μοι ; πλησίον νοῶν τὸν δίκαισν τῷ δικαίῳ: αὐτὸς δὲ τῷ συμπαθείᾳ ἔλεγε , καὶ τῷ τρόπῳ τῆς θεραπείας.
- 30. Τό ἄνθρωπος κατέβαινεν ἀπό Ἱερουσαλὰμ εἰς Ἱεριχώ, ἀπό τῆς ἐν παραδείσω ὑψυλῆς καὶ εἰρκνικῆς διαγωγῆς· τοῦτο γὰρ εἰρήνην συμαίνει.

Πρός την Ίεριχώ την ποίλην απί χθαμαλήν απί παυματώδη παί πνεγηράν πατωλίσθησεν, ήγουν την έμπαθή ζωήν.

Αρστάς δε λέγει των δαιμόνων τό σύστημα ή τὰ ακώθη α τινα των άμφιασμάτων της άρειης έκδύσανσες αύτον, τὰ της άμαρτίας τραύματα ἐπέθηκαν.

Αευίτας δέ καὶ ἱερεῖς , τόν νόμον λέγει , ὡς μὰ Τὸν πταίσκυτκ
 Βεραπεύσαντα.

Τό δὶ ἀντιπαρηλθεν, ἀντί τοῦ ἰδών την ἐναντίαν έδωχε πάλιν δθεν ηλθε, μηδεν ώφελήσας.

- 53. 'Ο δε σαμαρείτης, ἡ ὁ δοκών εὐτελὸς εἶναι ὡς αὐτὸς ἐνομιζεῖο καὶ ἐκαλεῖτο καρ' αὐτών ἡ ἐκ τούτου τὰν διὰ τοῦ αὐτοῦ φυράματος πάντα καὶ ἰουδαῖον καὶ ἐθνικόν προσλαβόμενων λέγει.
- 34. Υποζόγιον δὶ, τὸ κὐτοῦ σῶμκ λίγει ἔζευξε γὰρ τὰ ἀν-ΒρωπότηΤε τὰν Βεότητα ἐπιζὰς, άμαρτίας ἐβεράπευσεν ἔγουν τὰ τραύματα.

Οίνου δε του διδασκαλικόυ τρόπου του στύρουτα καλεί.

Σύν έλαιφ δέ, ότι φιλανθρωπία Τούτου έπερασε του λόγου τούτο δέ διά τό συνανακλίνεσθαι τελώναις.

Τό δε ύπό το ίδιον ύποζύγεον ανεβίβασεν αύτον, έν έπυτω γάρ ήμας έφόρεσε, έσμεν γάρ μέλη του σώματος αύτου.

Πανδοχείου δέ, τὰν ἐκκλησίαυ καλεί τὰν ἐκάντας δεχομένου: ἀλλά μὰ κατά τὸν νόμου λέγουσαν άμμανίτης καὶ μωαβίζ της εἰς ἐκκλησίαν κυρίου οὖκ εἰσελεύσεται.

55. Το 'δὶ δοῦναι τῷ πανδοχεῖ δύο δηνάρια εἰς ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, συμαίνει τοῖς τῆς ἐπκλησίας ἐπόπ7αις ἀποστόλοις καὶ δεδασκάλοις λέγειν, ὅτι ἐν τῷ δευτέρα ἐλεύσει μου 7ὸν μισθὸν τοῖς ἐπιμελησαμένοις διδασκάλοις ἀποδώσω.

Ότε πρείττον της φιλοξενίας, ή πίσις παὶ τούτο δηλοί Χρι- Χ. στός έν τη Μάρθα και τη Μαρία έκείνης γάρ ωερί την διαπονίαν ἀσχολουμένης, ταύτην προέχρινε Χριστός ὡς τὸν λόγον άπούθσαν αὐτοῦ, άγγ, οίπος τιρ πελ ούν αμέτοιδες κό, ην εμοίει * τάν όλ προσεδέξατο έφ' οξς προσείχεν.

Τό ζητείτε και πρόυετε και άνοιγήσεται ύμεν , και τό πο- Cap. ΧΙ. ρεύεσθε έν νυκτί πρός τον φίλον είς το λαβείν τί, τον όχλησεν και το μή ταχέως της εύχης άφιστασθαι λέγει νύκτα δέ είπεν, μαλλον δε μεσονύπτιον, τάς έσχάτας και πρός τῷ τέλει ελπίδας ήμων οίκοδεσπότην δε, του Βεόν αύτον τρείς δε άρα ώνόμασε, την είς πατέρα και υίον και άγιον πνεύμα πίστιν' ό de gilog é magayevouevog if odoù émiferendels aura, voudeln άν είκότως ὁ άγγελος , ήγων οἱ άγγελοι οἱ πρός τὰ ἔσχατα παpaytrousvot napakußele huag- othouse yap huag nat avrot og otλάνβρωπου βιού φιλάνβρωποι ύπορέται τὰ δὲ καιδία τὰ ἐωὶ της αλίνης άναπαυόμενα, τούς στραφέντας ώς τα παιδία καὶ έν άπλη καρδία πεκιστευκότας τῷ εὐαγγελίο, και ἡξιωμένους τῷ πυρίω συναναπαύεσθαι» άναιδειαν δέ ένταϋθα λέγει την μεθ' ύπομονής έπιτετομένην προσευχήν.

Διά τί της γυναικός είπούσης, μακαρία ή κοιλία ή βαστα- 27. σάσα σε , αὐτός είπεν , μενούνγε μακάριοι οἱ ἀκόυοντες τὸν λόγου του Βεού; διά του καιρόν και τούς παριστομένους τούτο λόγει και διά το φιλότιμον.

Τίνος ένεκεν επουπρών όντων των Φαρεσαίων, ωρός αὐτὸν 37. κληθείς παρ' ένος αὐτών ἀπηλθε; νουθετήσαι τούτους βουλόμενος και άμερωσαι έσκανδαλίσθη δε ό θαρισαίος ότι ού πρό τού αρίστου έβλαπτίσθη, ασυνέτως. Μωσές γαρ ούδαμού προσέταξε Τούτο ποιείν ή γάρ διά των ύδάτων άπόνεψες, χρειώδης έξίν πρός ρύπον σωματικόν, ακαθαρσίαν δε ψυχής απαλλάξαι οὐ δύ-

Περί 7ου Ζαγαρίου οδ είπεν πύριος, ότι μεταξύ του ναού 51. και του βυσικστηρίου έσφάγη , ο Νύσης φησίν ότι ο πατήρ ήν

ΧΙ. του προδρόμου καὶ ἐπειδὰ οὐκ ἀπεχώρισε μετὰ τὸν ἄφθορον τόκον τὰν πανάγιαν θεοτόκον Μαρίαν του ταῖς παρθένοις ἀποκεναου καὶ του θυσιαστερίου, κατέσφαζαν.

Cap. XII.

Διὰ τι πρός τον ειπόντα αὐτῷ, διδάσκαλε εἰπὰ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὰν κληρονομέσι, ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐκ κῶθρωπε τίς με κατέστησε κριτὰν ἡ μεριστὰν ἐφ' ὑμῶς; εἶπεν δὲ τοῦτο καὶ διὰ τὸ προκρίνειν αὐτὸν τὰ γὰῖνα τῶν θεἰων, καὶ διὰ τὸ προειπεῖν ἀπὸ δὲ τοῦ αῖροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει οῦ πλούτῳ συνεκτείνεσθαι τὸ τῆς ζωὰς μέτρον.

32. Τὸ ὅξ μὰ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, τοῦτο ἀντὶ τοῦ μὰ ἀπιστέσης είρηται: μικρὸν ὅξ ἀνομάζει τοὺς ἀγίους, ἃ ἐπειδὰ παβάκειται μικρότης τοῖς ἀγίοις ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς ἐκουσίως ἀκτέμοσι» ἃ διὰ τὸ ἡττάσθαι Τὰ τῶν ἀγγέλων πληθύϊ.

48. Διά τε όδουλος ό μη γνούς τό βελήμα του πυρίου αὐτου ὑπείχε λόγον; διότε μη ήβέλησεν εἰδέναι, δυνάμενος μαθείν ποίος ἀπαλλάζει λόγος του χρήναι πολλάς ὑπομείναι πληγάς τὸν εἰδότα καὶ ῥάβυμοῦντα.

Είπων, παντί ῷ ἐδόθη πολύ, πολύ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, ἔδειξεν ότι φορτικώτερον των διδασκόντων ἐψὶ τὸ κρίμα.

Γήν ήμων τὰ σπηνώματα λέγει, εἰς ὰ βούλεται ταχίως ἀνα- ΧΙΙ. φιβέναι την όξυχίνετου της διδασχαλίας αύτων και διάωυρου πράξεν.

Περί δὲ τῶν Γαλιλαίων ὧν ἀπήγγειλαν τῷ Χριστῷ ὅτι τὸ Cap. XIII. αίμα αύτων ὁ Πελάτος έμεξε μεςά των Δυσεών, χρή γενώσκειν ότι ούτοι είσιν οι τοζε δόγμασιν ίζαπολαθήσαντες Ιούδα του γαλιλαίου, ού και αὐτός ὁ Λουκάς ἐν ταῖς πράξεσε τῶν ἀποστόλειν μέμνηται: ήν δὲ τὸ δόγμα τοῦ Ἰούδα, ὡς Ἰώσηπος λέγει: εδίδασκε γάρ μηδένα πύριον λέγειν μήτε καθά φιλοφροσύνην καί τάς Βυσίας δε τάς ύπερ των Ρωμαίων βασελέων προσφερομένας και της αυτών σωτήριας ώς μή έκ του Μωσίως ούσας, απίκοπτευ έπὶ τούτοις αγανακτήσας ὁ Πιλάτος παρ' αὐταίς ταίς κατά Τόν νόμον προσφερομίναις Δυσίας ύπ' αύτων, πατίσφαζεν αύτούς λέγει ούν αύτος Χριστός άμαρτωλούς ού μήν τών πεπον-Βότων γείρονας, έμαρτωλούς όλ διά τό στασιάσαι αὐτούς.

Ότε ο πύργος έφ' ούς έπεσε, και τούς δεκασκτώ κατέσχεν, 4. έσημαινε διά μέν του πύργου, την πόλιν διά των ακταχωσθέντων, τοὺς ἐπλωκότας ὑπό Τίτου.

Ή της συκής παραβολή, την άκαρπίαν ελέγχει της Ίτρου- 6. σαλήμι, φύλλα μόνον πεκρά ποιούσης και άνθηρά τῷ φαίνεσθαι, καρπόν δε μή έχούσης τρίτον λίγει έληλυθέναι, διά Μωυσέως, διά 7ων προφητών, δι' έκυτου.

Ή εὐαγγελική συκή, ή ἀνθρωπότης ές ίν ή εἰκοδεσκότης, ο θεός και πατήρι ο δε άμπελουργός, ο υίος του θεού ο φιλοπονήσαι και έπκαθάραι τον άμπελώνα έλθών, ό δε θεός και πα-Τήρο ὁ καὶ οἰκοδεσπότης, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ κελεύων τήν συκήν ὡς απαρπου έπποπίναι. Το δε άφες αυτέν και τούλω τω έτει λέγειν, διά νόμου και προφητών ούκ έβελτιώθησαν, και τοίς έμοις άρgenganar golinagen, me er hen wornamar nabugn en. er ge hu . είς το μέλλον έπκόψεις, είς τον έπειτα αίωνα και είς την κρίσιν. हैंदर वैदे में μίν πρώτη αθίτησις, में हंग रखें παραδείσω, में वैदणτέρα, ή έν τή νόμων ή τρίτη, ή έν τη χάριτι.

- ΧΠ. 'Η συγκύπτουσα χαμαί, έπαθε τοῦτο ἐκ σατανικῆς ἀγριότιτος, ὡς ωκρεωραμένη ωαρὰ θεοῦ δι' οἰκῶα δηλονότε ωταίσματα.
 - 51. Το έξελθε και πορεύου έντεϋθεν των Φαρισαίων λεγόντων, έκ φθόνου έστι, οὐδὶ γὰρ βθελύν ὡφελείσθαι τινὰς, οὐδὶ θεοσυμείας γίνεσθαι ἀπὸ φθόνου ἐν δὶ τῷ λέγειν αὐτοὺς Ἡρώσης σε θέλει ἀποκτείναι, προφασιζόμενοι ελεγον και ἐκφοβοῦντες. διὸ και ὡς γινώσκων ὅτι ψεὐδονται, λέγει: εἴπατε τῷ ἀλώπεκα τὰν Ἡρώδην λέγειν οὐχ' οὐτως δὶ ἔχει: ἀλλὰ ἀλώπεκα λέγει τὰν ἐκείνων δολιστετα και σκαιότητα, εὐφυἰσατατα μέση χρώμενος φωνὰ, οὐ γὰρ εἴικεν ἐκείνς τῷ ἀλώπεκα ἀλλὰ ταύτη: ἐπεπλήττων δὶ αὐτοὺς, λέγει: ἰδοὺ δαιμόνια ἐκβάλλω και ἐάσεις ἐπετελώ: διὰ τοῦ εἰπεῖν τελειοῦμαι, τὸν θάνατον αὐτοῦ μηνύει, και ότι ἐκών, και οῦτε Ἡρώδης οῦτε αὐτοὶ, πρὸ καιροῦ τὶ ποιήσαιεν.
 - 53. Τὸ οὐκ ἐνδίχεται προφήτην, ἔξω Ἱερουσαλήμ ἀποθανείν λέγει αὐτόν, ὡς κατηγορίαν εἰσάγει τὸν λόγον.
- Cap. XIV.

 'Ο εἰπών μακάριος ος τις φάγεται ἄριστον ἐν τὰ βασελεία

 τῶν οὐρανῶν , οὐ τέλειος ἢν ἐνόμιζε γὰρ σωματικὰν βρῶσεν εἶν

 ναι ἐν τῷ οὐρανῶ.

παὶ άγεννη την δεάνοεαν έως τουός έχοντες καὶ άφεγγη καὶ χω- ΧίΥ. Lebouday byeele de nat expustor den the eie Kpiaton nictene. το δε έτι τόπος έστι , λέγει τον δειπνοκλήτορα, διά τους άγροιnorthoous hive maders and attractionals.

Το έπ της του πύργου οἰκοδομίας ήμεν ύποδηλούμενον τού- 28. τό έστιν ζυα οί την ευκλεά ζωήν πατορθούν ελόμενου, την άρκούσαν έν τούτω προθυμίαν, τω έπυτων έγκαταθέμενοι νοί δια-TENERON.

To de h'ric Baetheus nopeudaevos en erepo Baethet wulfn- 31. λέξο είς πόλεμου και τα έξης, Τούτο συμαίνει, δτε πρός τας έναν-Ting duvauses fores hair & hour, anding & anorolog moter for de nat abor to oponion the sapeder ded ton Jedn Cronter Bor-Idv; andapag nept elphyn; rode igapod; nuan datuovac époithouses, date fore douland brat Tole address. alle mallos and τιστώμεν αθτοίς, του πραταιόν Ακόν ήμων εί; αντίληψεν όλοψύ-Zes kal adialeintus Eneralouusvoi.

Τερί της δραχμής φασίν ο άγιος Γρηγόριος ούτως στι λύχ- Cap. XV. von the Xpiotoc, andonote the invite adona, and the olking eragowse the augretice to nother functional nices, and the Loaquite effects, the Basilethe sinder sugar zuspiege 70%; maseσι και συγκαλεί Τάς φίλας δυνάμεις έωι τη της δραχμής εύρέσει καί κοινωνούς ποιείται της τύφροσύνης; ας και τές δίπονομίας μύστιδάς έπεκδίητο. 🕚

Είπων ο δεσπότης Χριστός ότι ανθρωπός τις είχε δύο υίδος, ε ε. άμαρτωλούς λέγει και δικαίους νεωτέρον δε λέγει τον υίον ; ού διά 7ου χρόνου, άλλα διά του τρόπου το δε δός μοι το επίβάλλον μέρος της ούσίας, αντί του αύτεξούσιος Εθέλω είναι καί פּטֹעֵי שׁתּבּוֹתנֹעִי שׁסִי לֹלְשׁתִּבּ שֹׁנְ מִשְׁיהַ לֹּ מִעִּדְשׁ לֹ תְּתִנֹעָ דִסְ בֹּתְנְצְמֹנֹוֹ בֹּטִי τεξουσιότητα, τον φυσικόν νόμον το δε απεδήμησεν, ού τοπιnot volveic alla repositeras, and Isov anisty, nat & Isoc and autour to al animose the ordinal autou , tourists too bedaten politation, the ambboared, not by the hilles of anto

ΧΥ, λιμός του άπουσαι λόγου Βιού· έπολλήθη δέ , φησε , ένὶ των πολιτών άγουν δαίμονι διό έφεμψεν είς Τούς άγρούς αὐτοῦ βόexern Loidont " Lorbings Blos fixers, onthe Aut Linguis of gaiμονές τούς τιμών/ας αύτούς, έβοσκε δε χοίρους χρονίσας γάρ THE MARKER, MAL BEBERMANDS AGENTICS PLANTERS TO BE EMERICIES EN των περατίων ων έσθιον οί χοιροι, και ρύδεις έδιδη αύτώ, τούτο έστιν' ότι άλλους διδάσκων 7κ κακά, αύτός των κακών ούκ έλάμβανε πόρου, περάτια δε την άμαρτίαν είκάζει, ότι χλυκά êstiv êxelva nal trazéa, diemer nai à apartia: eig éaulor de έλθων, τούτο έτε, λογισάμενος τά πρότερον, είπεν, πόσοι μέσθιοι 7ου πατρός μου περισσεύουσεν άρθω, τούτέτε κατυχούμενοι ἀπό γραφών - ἀναστάς ήλθε πρός τόν πατέρα: ἀναστάς έκ τως. άδονης, ήλθε πρός τον θεόν έτι δε αύτου μακράν όντος, άντί του προέλαβεν ή εψεργεσία την μετάνοιαν και τα έξης έχει 7ην απολουβίαν, ενέγκατε την ζολήν την πρώτην, τούθές την πέζεν. και δότε τον δακτύλιον την σφραγίδα, πούτίστε το βάπτισμαι κας υποθήματα την ευαγγελικήν όδου, μοσχού δε σιτευκόυ, του ' τυθέντα Χριστόν ύπερ της οἰκουμένης την μεταλήψεν και ήρξαυτο εύφραίνεσβαι. Χαρά γάρ γίνεται έν ούρανοῖς έρ' ένὶ άμαρτωλώ μετανοούντε το δείδλε έγογγυσε ο πρεσβύτερος , ού φθόνου εξσάγει τω άγιω έν τω σώζεσθαι Τούς άμαρτωλούς, άλλά την ύπερβάλλουσαν φελανβρωπίαν έμφάναι βουλόμενος τούτο λίγει· ότι δὲ ή παραβολή ούτως λέγει, οὐ χρή πάντα τὰ τῆς παραβολής έρευναν, όμως ούν ώς προασφαλίζεται τούς άγαβούς τοιαύτα λέγων, μὸ δέζασθαι φθόνον έπὶ σωτάρια άμαρτωλών. άλλοι δε λέγουσε του μέν πρεσβύτερου, άγγελους, πόν δε κεώτερον, άνβρώπους, έτεροι τοι μέν πρισβύτερον, τον κατά σάρκα Japahl gabonayan giệ gặ ton mentibon tự thườ ở gặ ghiaco Κύριλλος ταύτα ού δέχεται.

Cap. XVI.

"Ανθρωπός τις ην πλούσιος, ός είχεν ολκονόμον, και τα έξες.

"Εστιν ούν ὁ σκοπός ως πρός παραβολήν μη πάν7α έχουσαν βούλεται γαρ ὁ των έλων θεός εν απερισπάστως ύπηρετωμεν αὐ-

τῷ. δείκνυσε δὲ διὰ Ταύτης ὅτί περ εἰ μὰ βούλοιντό τινες πά- XVI,
σαν τὰν ἐπὶ γῆς αὐτῶν καταλισεῖν περιουσίαν, κάν οἰκονόμοι
γενέσθωσαν τῶν πτωχευόντων, συμμεριτὰς τῶν ὑκαρχόντων τοὐπου πειούμενοι, ὅτ ἐν αὐτοῖς ἡ ἐπίγειος ἐκλείποι ζωἡ, τύχωσε τόπου πενός εἰ δὲ μὰ βούλοιντο, ἀποπεσοῦνται πάντως τῆς οἰσονται πυρί.

Τί έστι τὸ ὁ πιστός ἐν ἐλαχίστῳ; ἄγουν ἐν τῷ γαῖνο καὶ 10.

εὐτελεῖ τούτῳ πλούτῳ, καλῶς δαπανῶν εἰς τοὺς ἐνσμένους, τοῦ—
τον Τὸν πλοῦτον καὶ ἄἀικον μαμωνὰ λέγει ἐν τοῖς πνευματικοῖς.

ἐ δὲ τοὐναντίρη καὶ ἐν ἐκείνω ἄπιστος.

"Οτι άλλότριου την των αθαμάτων περιουσίαυ ώνόμαστο, ως 12. ούα έα φύσεως, άλλ' Επίκτητα έμευ δυτα. Εγώ γάρ και τά έμά και τά έξωθευ ως οι έξω λίγουσευ.

"Ανθρωπός τις ξε ωλούσιος, τε δυσμα ου λίγει του πλου. 19.
σίου λέγει γάρ ο Βεός περί των μὰ φοβουμένων αυτόν, ρυ μὰ
γεται τον κύριον ὡς εἰς παράδειγμα λαβόντα αυτόν γνωριζόμεμνησθώ ἐσχάτην νοσών πενίων και ἀβρωστίων, οῦ μνημονεύσαι λέμνησθώ ἐσχάτην νοσών πενίων και ἀβρωστίων, οῦ μνημονεύσαι λέμνησθώ τον κύριον ὡς εἰς παράδειγμα λαβόντα αυτόν γνωριζόμεμνησθώ τον κύριον ὡς εἰς παράδειγμα λαβόντα αυτόν γνωριζόμεμνησθώ το λιγόμενον.

Διὰ τὶ ἐν τοῖς κόλποις αὐτὰν ᾿Αβραὰμ ὁρᾶ; ἔνα λάβη συναί— $_2$ 3. σθησεν τῆς μεσοξενίας τὸν φελόξενον ᾿Αβραὰμ.

εύτω πεστεύουσε, τούτο δε δει ώς μύθους τούς προφέτας έχου-Διὰ τί πρός τὸν Λάζαρον οὐ λέγει, ἀλλά πρός τὸν 'Λβραὰμ:, 24. Διὰ τί πρός τουν ἀμαρτωλούς αἰτεῖ δὶ τὸν Λάζαρον ἀναστῆναι, ται πρός τους ἀμαρτωλούς αἰτεῖ δὶ τὸν Λάζαρον ἀναστῆναι, το Μόστες αὐτόν, φποι, περεύσωσε τοῖς γὰρ προφέτας είχου-Διὰ τί πρός τουν άμαρτωλούς αἰτεῖ δὶ τὸν Λάζαρον ἀναστῆναι, το Μόστες αὐτόν, φποι, περεύσωσε τοῖς γὰρ προφέτας έχου-

- XVI σεν, έξ αύτου έγξυωσκεν ότι δε ό μη Μωσέως άκούων, ούδε νεκρου άνεσταμένου άκούσει, εδειζαυ οι Ίουδαϊοι μήτε Μωσέα ποστεύσαντες, μήτε τούς ύπο Χριστου έγερβέντας κόλπους δε "Αβραάμ, τάς βειστάτας λήξεις ὁ άγεος Διονύσιος λέγει.
- Cap.XVII.

 *Οτε ωερί των άρχαιστέρων άγιων φησίν ὁ ἀπόστολος διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας οἱ ἀπόστολοι οὖν τοῦτο εἰδότες, λέγουσε τῷ Χρισζῷ πρόσθες ἡμῖν πίστεν οὐκ αἰτοῦσε δὶ πίστεν ἀπλῶς, οὖ γὰρ ἦσαν ἄπιστοι, ἀλλὰ προσθήκαν πίστεως, τοῦτέστε τὴν εἰς τοῦτο βεβαίωσεν.
 - 7. Ότε τὸ τἰς ἰξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ποιμαίνοντα καὶ τὰ ἰξῆς, διδάσκει ὅτι τῆς ὁεσποτικῆς ἐξουσίας ἡ δύναμις ὡς ὑρλημα πανσινὰ ὁκι ἀκλοῦ παρ ὁπερ ἔδες γενίσιο ἀκριοῦνος καρ ἀκροῦνος βέ, κὸδοῦι ὁκι ἀκλοῦνος καρ ἀκροῦνος ἐξουσίας ἡ δύναμις ὡς ὑρλημα πανσιμά ἀκτι ἀκλοῦνος καριοῦνος καρ ἀκροῦνος ἐξουσίας ἡ δύναμις ὡς ὑρλημα πανσιμά ἀσται γάρις.
 - 21. Έν τῷ λέγειν ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστι, τὶ λέγει; ὅτι ἐν ταῖς προαιρέσεσεν ὑμῶν, φησί, κεῖται τὰ ἐκλέξασθαι ταύτην.
 - 23. Τι λίγειν βούλεται. Χριστός ότ' άν φὰ, ἐλεύσονται ἡμίραι ότε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἰοῦ τοῦ ἀνθρώπα ἰδείν, καὶ οὐκ όψισθε τοὖτέστε 7ἔς ἐπὶ γὰς συνδιαγωγὰς αὐτοῦ καὶ τοι καὶ ἐσχατον συνόντες αὐτῷ τοῦτο όὶ ἔλεγε διὰ τὰς θλίψεις ἀς ἔμελλον ὑπομένειν ὑπὸ τῶν τυράννων.

Cap. XVIII.

Τί ᾶν εξη ὁ πριτής οὖτος, λεγέτω Δαβίδ, ὁ Βεὸς αριτής δίπαιος καὶ ἐσχυρὸς καὶ μακρόθυμος ὡς ἔςτν αὐτοῦ ἀποῦσαι καὶ
πάλιν λίγοντος ὅτι οῦτε ἐξ ἐξόδων, οῦτε ἀπὸ ἐυσμών, οῦτε
ἀπὸ ἐρήμων ὁρίων, ὅτι ὁ Βεὸς κριτής ἐστιν ἔχει δὶ ὡς πόλιν
ἐβίαν ὁ Βεὸς, ποίαν ταύτην; τὴν ἐκκλησίαν δεὐοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ βεοῦ αῦθη ἡ πόλις μἰμημά ἐςτ τὰς
οὐρανοπόλεως Ἱερουσαλὰμ. Μύτε Βεὸν φοβούμενος μέτε ἄνθρωπον
ἐντρεπόμενος ὁ γὰρ Βεὸς οῦτε Βεὸν ἔχει ὸν φοβηθήσεται, οὐδὲ
Ενθρωπον ὁν ἐντραπήσεται, προσωποληψία γὰρ οῦκ ἔςι παρ' αὐτῷ.

Πάσα ψυχή ἐκκλησιαστική ή τον ποτὶ διάβολον ἄνδρα ἐά- ΧΥΙΙΙ.
σασα καὶ ἀπορρίψασα, καὶ Χριζόν ἐνστερνισαμένη, χήρα τυγχάνει, καὶ δείται καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα τοῦ κριτοῦ,
λίγουσα ἐκδίκησόν με ἀπό τοῦ ἀντιδίκου μου· τὶς δ' ἀν εἶη ἐ
ἀντίδικος καθ' οῦ εὐχόμεθα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, λεγίτω ὁ ἀπόςολος Πίτρος· τεκνία, ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λίων ὡρυόμενος διέρχεται ζυτών τίνα καταπιεῖν.

Ότε ὁ πρετής τῆς ἀδικίας, οὐκ ἔστιν ὁ Βεός, ὡς οἱ πολλοὶ Ϭ.
φλυαρούντες λέγουσιν, ἀλλὰ τίς ἦν πρότης ἄδικος κατὶ ἐκεινοκαιροῦ, ὡς ὁ Χρυσόστομος λέγει, πρὸς ἀν ἐξ αὐτοῦ τὴν παραβολὴν ποιείται Χριστὸς: βούλεται ἀὲ διὰ τούτου δείξαι, μὴ ἔκκακείν ἐν τῷ προσεύχεσβαι: ἐν δὲ τῷ λέγειν, πόσφ μᾶλλον ὁ παλον τὸν Βεόν.

'Αλλ' ότε άκούσης του Βεου κριτήυ άθεκίας, μά φοβηθής είπείν αὐτου κριτήυ άθεκίας και οὐ θεκαιοσύνης: θεκαίω γάρ νόμος οὐ κείται.

Τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου ἡ παραβολή ὑποδείκνυσεν 10. ὅτι ἐπιστημόνως δεῖ προσεύχεσθαι: πολλὰ γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐγκλήματα: ἐθαύμασε γὰρ αὐτὸς αὐτὸν, καὶ πολλοὺς ἐτέρους σὐν τῷ τελώνη κατέκρινεν: ἀλκθὲς οὐν τὸ γεγραμμένον ῥητὸν, ὅτι ἔςι Θίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ.

Ότι πῶς ὁ μὲν φαρισαίος μεγαλορημονήσας ἐπὶ τοῖς οἰκείοις τά.

ἀταιώμασι κατακέκριται, ὁ ἀὲ Ἰωβ ἐπὶ τούτῳ αὐτῷ μᾶλλον καὶ
ἀταιώμασι κατακέκριται, ἡ μεγαλορημονεί ὁ ἀὲ ἐν μὲν τῷ εὐδοκιμεῖν, ἔκρυβεν ἐαυτόν ἐν ἀὶ τῷ κατηγορείσθαι ὑπό τοῦ Ἐλιφάζ
ἐποῦ ἀιαβόλου, ἀποδύεται τὰ ἐπιφερόμενα ἐγκλέματα τοῦ Πηλουσιώτου.

Ότι λέγει ὁ εὐαγγελιστὸς ὅτι οὐδὰν τοῦτο συνᾶκαν, ἀλλ' ἔν 34.
τοῦτο τὸ ῥᾶμα κεκρυμμένον ἀκ' αὐτῶν. ἄγουν περὶ τῆς ἀναστά—
φατῶν ἐκ' αὐτῷ λεγόμενα ὡς άλιεῖς.

- XVIII. Ότι δ τυγλός απούων των γραφών, και από του Δαβίδ και 35. Θιόν είχεν αὐτόν, και ἐπεςομιζόμενος ούκ έπαυεν δθεν και ἀπούει ἡ πίστις σου σέσωκό σει ἀφίκοι δε αὐτόν λαλείν και βοᾶν, την πίστιν αὐτού διικνύων τοῖς συνούσιν.
 - 42. Ότε φώς γέγονεν ή φωνή τῷ τυρλῷ, ἐκ κωτὸς γὰρ ἤν ὁ λόγος ἀληθενοῦ· οὕτος ἐκθεὶς ἀκολούθει αὐτῷ.

Διὰ τἱ ὁ Ζακχαῖος ὁ τελώνες ὑποδίξαμενος Χριστόν, τοῖς ἐδικημένοις τιτραπλούν ἀπέδωκε; κατὰ τὸν νόμον τοῦτο πεποίχκε τὸν κελεύοντα ἀντὶ ἐνὸς τέσσαρα πρόβατα ἀποτιννύειν.

- Cap. XIX. 'Ο μέν Ζακχαΐος άγνοων ὁ ἐποίει θερμω ζέλφ φερόμενος καὶ
 ν. 8. θείφ έρωτε ψλεγόμενος, ἐπὶ συκομοραίαν ἀνέτρεχεν ὁ ἀξ γε κύμος μυστικόν τε θεωρόσας, ελέσθητε ότε ὁ 'Αδάμ γυμνωθείς, ἐπὶ τὰν
 απὸ ἐκρύπτετο σὰ θέλων σωθάναι, ἐπὶ συκζυ μὰ ἀνάτρεχεν
 οκόν ἐκρύπτετο σὰ θέλων σωθάναι, ἐπὶ συκζυ μὰ ἀνάτρεχεν
 ροχριστον δένδρον.
 - Ο σκοπός της παρούσης παραβολής, όλην παριστά της Χριστου οίκονομίας την δύναμεν άνθρωσος γαρ ών ανέβη λαβείν ίαυτο βασιλείαν δηλουότι έναυθρωπήσαντι το νέο ο πατήρ καί μ τος γολος ημφαιασεί οξάσητε τη προαγήπητατε την βαακγείαν. ci di musenare antia ci molitate, antel siste si Indaior moies δε δούλους παλέσας τούτοις διένειμε τὰς δέπα μνάς; τούς τελείους την έξεν, τούς μυζαγωγείν έτέρους είδότας ύποστρέψαντος μετά το λαβείν την βασιλείαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ευγενούς, τύγενούς διά την Βεότητα όντος, ένλρυφήσουσι δεκαπλασίασαντες παι πενταπλασιάσαντες ξπάνω ούν δίκα πόλεων δι πέντε γεrhoortus touteute degaa Insortus mietores & moetepor attuix שני ביני בפול פאוס הואש בובל. בה בו בו ההה בה בעות הבובה ל במובה בינים έστι την χάριν ην έκαστος έλαβε λίγει διά τι τοίς τραφεζιταις, τουτέστε δεά τι μά προύθηκας είς άπολαύσεν τοίς εύ είδόσε δοκεμάζειν τά παρά σου; έγω γάρ έλθων, έπραξα δυ. τουτό έστιν άπήτησα σύν τόκφ το έμος και οί μεν απέλαβον τά

άγαθά· οἱ δὲ μὰ θελάσαντες τὸν εὐγενὰ άνθρωσον βασιλεύσαι ΧΙΧ. ἐπ' αὐτοὺς, κατεσφάγησαν έμπροσθεν αὐτοῦ· λέγει δὲ ἀπερ ἐπαθον ἔσχατον ἐν τὰ ἀλώσει καὶ ἐν τὰ φοβερὰ αὐτοῦ ἐλεύσει, πάντες ὡς σφαγὰ τὰ κολάσει παραδοθάσονται.

Οτι ἐδάκρυσεν ἐπὶ 'Ιερουσαλήμ ὁ φιλανθρώπος κύριος: ἶνα 41.
δείξη ὅτι λυπείται περὶ αὐτῆς, ὅθεν καὶ μετὰ τριακονταπέντε
ἔτο τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, ἢ ἄλωσες γέγονεν, ἀναβολήν μετανοίας
τοῦ θεοῦ ποιουμένου περὶ αὐτῆς: τὸ δὲ εἰ ἔγνως καὶ σῦ τὰ πρὸς 42.
εἰρήνην, τοῦτό ἐστιν, ὅτι χρήσιμα καὶ ἀναγκαία πρὸς τὸ εἰρηνεῦσαι θεῷ διὰ τῆς πέστεως καὶ τῆς χάρετος, οὐκ ἀν τοιαῦται
σε θλίψεις απεριέμενον, ἀλλ' ἐκρύβη φυσὶν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σουἀντί τοῦ ἐκουσίως οὐκ ἡθέλησας εἰδάναι: καιρὸν δὲ λέγει τῆς ἐπεπιοπῆς σε ἢν αὐτὸς ἐποιἡσατο κατελθών ὡς ἐπισκεψάμενος αὐτούς.

Ότι ἡ χὰρα δύο ὀβολοὺς προσήγαγε, ταῦτα γάρ εἰσι τὰ Cap. XXI. λεπτὰ, προσεδέχ2n δὲ ὑπερβαλλόντως ὅτι ωσπερ ἀποχτωμένη 7.2. δλον αὐτῆς 7 δν 6 ίον, μεγαλοψύχως πάντα προσήγαγεν.

*Ο7ε είπων ἐπεθύμησα τούτου τοῦ πάσχα φαγείν μεθ' ὑμῶν , Cap.XXII. δείπνοσεν ὅτε ἐκουσίως ἔπαθεν.

Πώς νοείται το λέγειν αὐτον έγω έν μέσω ύμων είμε ως δια- 27. πονών; τοθτο διά το πρόσλημμα λέγει.

Τὸ ΐνα ἐσθίττε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῆ βα- 30, σελεία μου , δεὰ τὰν τῶν ἀγίων ἐκείθεν λαμπρότητα λέγει , ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν συναριστώντων τοῖς βασελεύσεν.

Διὰ τί τοὺς ἄλλους ἀφείς, πρὸς τὸν Πέτρον φασί, Σίμων Σί- 3ς.

μων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἔξητὸσατο ὑμᾶς σινιάσαι ὡς τὸν σίτον;

Γνα παιδεύση αὐτὸν μὲ ἰαυτῷ Βαβρείν· τὶ δὲ ἐςε σενεάσαι; τα
ράξαι, βλάψαι· έθος γὰρ τῷ σατανὰ τοὺς εὐδοκεμοῦντας ἔξαιτεί
σθαι, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Ἰώβ.

Τό δε λέγειν αὐτὸν ἐγὰ ἐδεὰ2αν περί σοῦ , ἐδειξεν ὅτι ὡς 32. ἄν2ρωπος προσεύχεται· τὸ δὲ ἐπεστρέψας στάρεζον τοὺς ἀδελφούς σου , ἱνα μὰ εἰς ἀπόγνωσιν ἐμπέσωσιν , ἀντὶ τοῦ γενοῦ ς\(\delta\)
γενοῦ ς\(\delta\)
γενοῦ ς\(\delta\)-

XXII. 35.

Πώς πρό τούτου μέν πήραν και χαλκόν και βάβδον και τά άλλα λέγει μή πεκτήσθαι, νών λίγει ότι ὁ έχων φησί βαλάντιον άράτω όμοίως και πήραν και ό με έχων, ενώπσάτω τό ίματιου αύτου και άγορασάτω μάγαιραυ; κατ' άρχας μέν πείραυ της αύτου δυνάμεως διδούς, έδειζεν ότι έπείνον έχοντες, σύδενός δέονται πούτων εές το κάρυγμα, ώς πρός τα έθνα απερχόpavot moog de to takte tou. mulboug, The de loudaia eur desμένην αύτών πτωχείαν αίνίττεται, ότι ζερμθήσονται πολλών τέως καί πεινάσουσε καὶ γυμνοί έσον? αι, καὶ έν τούτρες την οίκείαν pedocopian endeigontait ete de touto devet ena nat perpiagein padusiv. Ete st ina nat was taurun zi elsentymusin, adda uh τό παν ώσκερ έν αψύχοις τεσί τὸς του θεού ροπίς νομίζεται. έν δε τῷ λέγειν ἀγοράσαι μαγαίρας, τὰν ἔφοδον τῶν Ἰουδαίων προλίγει τὰν κατ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγων δε' αἰνίγματος: καθαρώς δὲ οὐ βούλεται λίγειν την προδοσίαν, Ένα μή Βορυβήση αὐτούς είπόντων δε έδου πύριε ώδε δύο μάχαιραι, παι τό λεχ-Βίν, μά συνιέντων, αυτός φησιν, έκανόν εί μέν ουν άνθρωπίνης bochtiag ideiro, oudt ei exaler hour payatout innval hour έπειδή δε μή τούτο, και οί δύο περιτταί: ώστε χάριν μηνύσεως της προδοσίας ταύτα λίγει ίνα γνώσεν ότε προεγίνωσκεν., ούχ' ένεκευ του χράσθαι τὰ εἰρημένα.

44. Ότε ίδρωσεν ώσει βρόμβους αίματος, την άνβρωπότητα δηλών το δε ενίσχυσεν αὐτόν άγγελος, ούχ ώς δεόμενον, άλλ' ενα πληρωβή το ρητόν το λέγον, και ένεσχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες άγγελοι βεοῦ τοῦτό έστι διὰ τὴν ὑαπερβολὴν τῆς βαυμασιότητος δοξολογών αὐτόν ὁ ἄγγελος ἐφαίνετο οῖα λέγων, σή ἐστιν ἡ ἐσχὺς δέσποτα, σὸ γὰρ ἔσχυσας κατὰ βανάτου., ἐλευβερώσας τὸ γένος τὸ τῶν ἀνβρώπων.

Cap.XXIII.

ΧΙΙΙ. "Οτι άπιστος ἢν ἡ καληγορία ἢν κατηγορείτο Χριστὸς ὑπὸ ν. 2. 'Ιουδαίων' οῦτε γὰρ φόρον ἐκώλυσε Καίσαρι δοῦναι, ἀλλὰ μάλλον καὶ αὐτὸς δίδωκεν' οῦτε γὰρ βασιλεῦσαι ἐβούλετο, ἀλλὰ καὶ βουλομένων αὐτῶν τοῦτο ποιἔται, ἀνεχώρυσεν ἔκεῖΩιν' ἀλαζο-

νικός οὐκ το, πεζός γὰρ ἄδευε: καὶ τοῦτο ἐνόχσε μὶν ὁ Πιλά- XXIII. τος: ἔρωςὰ δὰ χλευάζων αὐτούς ς σῦ εἶ ὁ βασιλεύς τῶν Ἰου-

Διὰ τί πρός Ἡρώδην παρὰ ΠιλάΤου πεμφθείς, οὐδὶ ὰπο- 7.
πρίνεται, ἐπικιδή οὐκ ἐδει πρὸς ἄνθρωπον ὰποκρίνεσθαι οὐδὰν
ἄξιον ἀποκρίστως ἔχονται πάλιν δὲ οὐδὰ διδασκαλίας ἢν ὁ καιρὸς, οὐδὰ ἐπιδείκνυσθαι στριείων δύναριν, τῷ πρὸς τεραστίων
δψικώς ἐδείν βευλομένω.

ἀνθρώσως χλευάζει το σεμνόν και τίμιον μαρτυρεί δε 11.

δε ἄν χλευάζει ότι μηθέν άδικον έπραζε Χριστός, ου γάρ ἐσθάντος ἐσθει λαμπράς ἐκὶ τοῦ κακόν τι δεδρακότος ἢ εἰρηκότος. ὅθεν τος ἔδει λαμπράς ἐκὶ τοῦ κακόν τι δεδρακότος ἢ εἰρηκότος. ὅθεν τος ἔδει λαμπράς ἐκὶ τοῦ κακαίνονται, ἐκ Τοῦ διαμστηρίου καὶ τὰς κατηγορίας αὐτῶν, ἀκιάντος τοῦ κατηγορουμένου μετά λαμπράς ἐσθήτος: εἰ καὶ διαπαίζων Ἡρώδης ἐποίει τοῦτο, οὐκ ἀν δὲ τοῦτον τον ἀκιδιάτος ἐτι ψάφος ἢν αὐτη τοῦ Ἡρώδου, μηθὰν ἡδικηκόναι τὸν κύριον ἔξ ὧν πρός τοὺς ἀρχιερείς καὶ τοὺς ἄρχονται (εἰπε) ἔτι προσηνέγατε μει τὸν ἄκθρωπον τουτονὶ ἀποστρέφοντα τὸν τῷ ἔτι προσηνέγατε μει τὸν ἄκθρωπον τουτονὶ ἀποστρέφοντα τὸν τῷ ἀκθρωπον τουτονὶ ἀποστρέφοντα τὸν τῷ ἀκθρωπον τουτονὶ ἀποστρέφοντα τὸν τῷ ἀκθρωπον τουτονὶ ἀκθρωπον τοῦτὸς ἀρχιερείτε αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης.

Ότι πάτριον ήν αὐτοῖς πατὰ ἐορτὴν ἀπολύειν ἐνα· ὅπερ εἰ- 17. Φὰς ὁ Πιλάτος, συνεβούλευσε τοῦτον μάλλεν ἀπολῦσαι, ἀλλ' ὁ φθόνος οὐα εξασεν.

Διὰ τὶ ἐπετεμά τὰς πλαιούσας γυναίκας ὅτε ἐπὶ τὸν σταυ- 28.
ρὰν βρχείο; ὡς τροπαιοῦχος τοῦ βανάτου τῷ μὰν γὰρ ἄκοντε συμπάβεια παράκλησεν φέρει, τῷ δὲ ἐκοντὶ, ὕφριν διὰ τοῦτο ἐπετέμησε ταὐτας καὶ τὰ μέλλοντα συμβήσεσβαι προεμήνυσεν, ᾶπερ ὁ Ῥωμαίων πόλεμος εἰργάσατο.

Σύλου ύγρον έκυτον λέγει, διά την έν 74 σώματε αύτου 31. Βείαν ζωήν την άμαραντου, και το έγκαρπου και εύθαλές: ο δε λέγει, τοιούτο έστιν εί έμε φησε τοικύτοις δειναίς ήποβιβλή-

- ΧΧΙΙΙ, κασιν άτιμίαις οι 'Ρωμαίων στρατεώται και ό τούτων στρατογός Πελάτος, τι δράσουσεν ύμιν τῷ ξαρῷ ξύλω και ἀκάρπφ τῷ λαῷ τῶν 'Ιουδαίων προσπολεμούντα τὰ τῶν 'Ρωμαίων στρατόπεδα, μαθὰν ἐπ' αὐτῷ τῷ λαῷ τῶν 'Ιουδαίων δηλονότι τεθαυμασμένων και παρπόν δικαιοσύνης ἐχόντων βλέποντες, ἰφ' οῖς ἔν εἰκὸς τιμής και φειδοῦς ἀξιωθέναι τῆς παρ' αὐτῶν; μάλλον δὲ κατακπύσουσεν ὑμᾶς ῷσπερ ξύλον ξυρὸν, ἤγουν πολεουρκέσουσε τῆς εἰς τὸν σωτῆρα δυσσεβείας ἔνεκεν.
 - 39. Πως Ματθαΐος μέν και Μάρκος τοὺς δύο λίγουσε λφστάς ονειδίσαι τών κύριον, Λουκᾶς δὲ τὸν ἔνα; ὅτε ἐν ἀρχὰ μὲν οἱ δύο λὰσταὶ παραπλήσεα τοῖς Ἰουδαίοις ἐφθέγγοντο, χαρεζόμενοι αὐτοῖς εἶπως τενά βοήθειαν εδροιεν παρ' αὐτῶν ἐπειδὰ δὲ ἄπερ προσεδόκουν ἄργησαν, θάτερος τῶν λὰστῶν, αὐτός τε ἀνίνηψε καὶ τὸν ἄλλον εἰς τοῦτο προετρέπετο πόθεν δὲ ὁ εἰς ἀνίνηψεν, οῦπω γὰρ ἄν τὰ κατά τὸν ζαυρὸν θεφσάμενος θαύματα; ἐκ τῶν λόγων ἴσως ὧν περ ὁ κύριος παρβησία εἶκεν ειρὸς τὸν πατέρα, πάτερ ἄφες αὐτοῖς τὸν ἀμαρτίαν ταύτην; οὖ γὰρ οἴδασε τί ποιοῦσεν.
 - 42. Ότε ὁ μὲν Ματθαίος και Μάρκος ἐπειγόμενοι πρός ἔτερα εἰπόντες ἔως οῦ ἀνείδεζον αὐτόν οἱ λησται, τὰ λοιπὰ τῆς ἰςορίας τῆς περί τὸν σταυρὸν παρίλιπον, Λουκᾶς δὲ ἀφίμενος τῶν
 προτέρων, ὡς παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένων, τὰ παραλειφθέντα
 ἐκείνοις, τοὐτέστε τὴν Τοῦ ἐνὸς ληστοῦ ἐπεγνωσιν ἰστορεῖ, ἀπὸ
 τῆς φωνῆς ἀρξάμενος ἔν ὁ κύριος εἶπεν, πάτερ ἄψες αὐτοῖς.
 - 43. Πῶς ἡ τοῦ ἐἐσπότου ὑπόσχεσες εἰς τὸν λητὰν πεπλάρωται; ὡς Θεοῦ· εἰ γὰρ καὶ ἐν ἄδη ὑπὰρχε, καὶ ἐν οὐρανῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ παραδείσο ὡς Θεὸς.

Ότι καὶ 7οῦ ἀποστόλου λέγοντος ένα μὰ χωρὶς ἡμῶν τίλειωθώσι, πῶς ἀπελάβεν ὁ ληστὰς τὸν παράδεισον; ὅτι οὐκ αὐτὰ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία ἐν Παῦλος λέγει, ἀλλὰ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ: οὐ γὰρ εἰς παράδεισον ἡμῖν ἐπαγγέλλεται ὁ θεὸς εἰσελθεῖν (1).

(1) Recole dicta ad Procopium in Proverb. p. 121. n. 1.

Που πεπλέρωται το λεγόμενου, ώτι ότ' έν ύψωδω, τότι πάν- ΧΧΙΙΙ. 7ας έλχύσω πρός έμαυτου; τούτο και έπι τού σταυρού πεπλήρωίαι, και έπι τὸς ἀναλάψεως ἐπὶ μέν τοῦ στανρού, ότι ήρξατο σαγηνεύειν πολλούς, οθεν και ό έκατονταρχος ίδων τά γενόμενα, έδόξασε τόν βεόν και ό ληστής, μή ίδων έτυπτον δέ παὶ τὰ στάθη των Ιουδαίων τενές, πατανυττόμενοι πάντως παὶ είς ἐπίγνωσεν ἐρχόμενος.

Διά τε επεφαίνεται τους μαθηταίς τους πορινομένους είς τμ. Cap. XXIV. huoge ; queign mutatia el Nonco cime, uni une ' unoncon, yedonae yap ore quete abuitones ore murde tole uni rus yuvanus di of λόγοι ώσει λήρος έφάνησαν, και άλλα λίγουσεν τοιαύλα πολλά.

Διά τέ μετά την ανάστασεν όμελων αύτοις άφαντος έγένετο 31. άπ' αύτων; ίνα είς πλείονα πόθον αύτούς έφελκύσηται, άλλως 7ε δε και ούκ τίχε, φησίν, έτι το σώμα το θείον έκτίνο ούτως ώς πρότερον συνδεάγειν μετ' αύτων άει. λεπτότερον γάρ ήν και Secerciantecov.

Ότι ούκ αὐτή τη ώρα εύρον τοὺς δώδεκα και απίγγειλαν 33. τὰ κατὰ τὸν κύριον καὶ τὰν όδὸν , ἄλλὰ μετά τινας ώρας όσας είκος το αύτοες ποιήσαι το διάστημα των έξήκοντα σταδίων βαδίζοντας, έν αίς διά μέσου και ὁ δεσπότης ώρθη τῷ Σίμωνε. κάκτίνοι μέν έλεγον τοίς δυσί ότι όντως ήγέρθη & κύριος καί ώφθη τω Σίμωνε, αὐτοί ἐὲ ἐξηγούντο τὰ ἐν τῷ ὁἔῷ, καὶ ὡς έγνωσθη αύτοξε έν τη κλάσει του ώρτους ταύτα έλ φραί. λαλούντων αὐτών, αὐτός έστα ἐν μέσφ αὐτών, οὐκέτε κρατουμένων τών όγθαλμών αὐτών.

Ότι το εύλογήσας αύτούς άνεφίρετο είς τον ούρανον, μετά 51. τεσσαράποντα ημέρας χρή νοείν γεγονέναι.

KATA IQANNHN.

CAP. L

Υ. Ι. Διὰ τὶ ἀπό Θεολογίας ἤρξατο; ἴνα μὰ τὴ τῶν ἄλλων εὐαγμίας ἢμέλησεν ἀλλ' οὐσὰ ἐκείνοι τὰ κατὰ σάρκα λέγοντες, τὰς Θέας γεννήσεως ὑμέλησαν.

Αιά τι είπεν εν άρχη; διά τὸ τοὺς ἄνθρώπους τὸ πρεσβύτερον τιμάν, και τιθεσθαι θεόν.

Διά τι άφεις του πατέρα, περί του υίου διαλέγεται; διότε ἐκείνος δύλος ἔν, κών μφ ώς πατήρ, άλλ' ούν ώς Δεός ὁ δὲ υίὸς ψηνοείτο.

Τό δὲ ἢν οὐδὲν ἔτερον δηλοῖ, εἰ μὰ τοῦ είναι δηλωτικόν καὶ ἀπείρως είναι.

Λόγον δε αύτον παλεί, ένα μή παθητήν την γεννησεν ύπολάβωμεν, και διά το άπαγγείλαι τὰ τοῦ παθρός.

Διὰ τί λόγον εἶπεν μετὰ τῆς τοῦ ἄρβρου προσβήκης; ὅπως τῶν λοιπῶν λόγων χωρίση οὐσία γὰρ ἀπαβής οὕτος καὶ βεός.

Ότι Αιόν και Αιόν είπων, και γάρ Αιός φησίν ήν ὁ λόγος, ούκ έμφαίνει τι μέσον τας Αιότητος: έπειδή ούχ ήττον Αιός ὁ υίός.

- 2. Ότι διὰ τοῦ ἐν ἀρχὰ ἄν, τὸ ἀίδιον αὐτοῦ δεἰκνυσι· διὰ δὲ τοῦ οὕτος ἄν ἐν ἀρχὰ πρὸς Γὸν Δεὸν δαλοῖ· ὅτι μὰ νομίσες πρεσβυτέραν εἴναι φαρεί τὰν ὕπαρξιν τοῦ παΓρὸς· ὡς γὰρ τὸ ἀπαύγασμα τοῦ ἀλίου ἐξ αὐτὰς ὁν τᾶς τοῦ ἡλίου φύσεως, οὐχ' ῦστερον εἴναι φαμὶν τῆς 氧λιακῆς φύσεως, οὕτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ οὐχ' ὕστερον αὐτοῦ.
- Ότε τό πάντα δε αὐτοῦ ἐγένετο τοὐτέστεν οὐ τὰ αἰσθητά καὶ ἀπτὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ νορτά.

Ού χρή δε την τελείαν σεγμήν ούδε έν έπεθεεναι, κατά τούς Ι. αίρετεκούς, έκεινοι γάρ ούτως λέγουσεν ο γέγονεν, εί αθτή ζωή ζυν βουλόμενοι τό πνεύμα τό άγιον, κτίσμα λέγουν είτα εξπών περε της δημασυργίας, έπάγει και περε της προνοίας ένα γάρ μή άπεστώσεν ότι πώς έκτεσε, λέγει έν αύτή ζωή ήν τούθεσεν ότι έν αύτή ζή πάντα και έν αύτή προνοείται ό και περε τού πατρός ότι έν αύτή ζόμεν, και πεναύμεθα, και δομέν.

Τί έστε και ή ζωή ήν τό φως των ανθρώπων; νόητθο φως 4. λέγει την ψυχήν φωτίζον αὐτήν.

Τί έστεν ότι το φώς έν τη σκοτία φαίνεις σκοτίαν λέγεις 5. ή του Βάνατου ή την πλάνην ο δε μέγας Γρηγορίος, την κατά σάρκα του Χριστού λέγει άλλοι δε την διδαχήν λέγουσε φώς.

 Η σποτία δὲ αὐτὸ οὐ κατέλαβεν , ἐπειδὰ εδτε ἡ πλάνη ἐνίκησεν αὐτὸν , αὐτε Βάνατος , οῦτε τὰ ἀνθρώπενα αἰβη.

Έγενετο ού τό εγεννώθη ή τό είναι άπλως δηλού, άλλά της 6. άποστολές αύθης του τρόπου δηλοί.

Τό φωλίζον πάντα άνθρωπον, απέ πώς άφώτιστοι πολλοί ; g. τόγε έκον είς αὐτὸν πάντα έφώτισεν.

Καί ὁ πόσμος αὐτόν οὐα ἔγνω- πόσμου ἐνταϋθα τὸ χυδαΐον το.

Είς τὰ ίδια ήλθε, περί τῶν Ἰουδαίων λέγει ὡς ἄξαιρέτου 11. λαοῦ καὶ περιουσίου ποίον τόπου ἀφείς ὁ τὰ πάντα πληρῶν ἔλ-Δε; τόπον μέν οὐδένα ήμειψε, τὴ δὲ πρός ἡμᾶς συγκαταβάσει τοῦτο εἰργάσατο.

"Εδωκεν αύτοις έξουσίαν τίκνα 3εού γενέσ3αι" του είπεν έτε 12.
ἐποίησεν αύτους, ἀλλ' έδωκεν αὐτοις έξουσίαν ται ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο, οὐ τὰς φύσεως αὐτοι μεταπεσούσης εἰς σάρκα, ἀλλὰ
μενούσης αὐτὰς ὅπερ ἄν, τὰν τοῦ δούλου μορφὰν ἀναλαβούσης,
τὸ δὶ ἐγένετο, πρόσκειται παχέως οὖτω πως διὰ τοὺς λέξοντας
αὐτὸν ἐν φαντασία.

Τί έστι το δοκάνωσεν δυ άμεν ; το έξακάνωσεν ου ταυτόν έστι 14. τῷ σκανούντε ώστε ἐκ τούτου ἐλώθη , καὶ το ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

Τ΄ Ο μέν θείος απόστολος Παύλος την του λόγου γνώσεν έπ migous dan yermanter a de miras tuniyyedestis lumung, redeaσβαι λέγει πλήρη την δοζαν αύτου, δόξαν ώς μονογενούς παρά πατρός, πλήρης χάρετος και άληθείας και μήποτε ό μέν άγεος Παύλος Τάν ώς Βεού λόγου γνώσεν έκ μέρους έψη γενώσκειν έκ γάρ των ένεργειών ποσώς μόνον γινώσκεται: ή γάρ ἐπ' αὐτῷ κα?' ούσίαν τε και ψπόστασιν γνώσις, όμοιως πάσιν άγγέλοις τε καί · duffentere unfterent eburet, unt ought ongent demanditud, o δὶ άγιος Ἰωάννης τέλειον ἐν ἀνθρώποις τον Τὰς ἐνανθρωτήσεως - του λόγου μυμθείς :λέγου , την ώς σάρκα λόγου δόξαν έφη θεάσησώται τούτέστα τον λόγον, βγουν τον σκοπόν και όν ό θεός γίγοκεν άπθρωπος, πλήρης χάρετος έθεύσατο και άληθείας ού yap naSo nat' svoiav Seor nat to Seo matel oussouses o usνογενής κεχαρίτωται άλλά καθό φύσει κατ' οίκονομίαν γέγονεν ι απθρωπος, και ήμεν όμοούσεος δι ήμας κεχαρέτωται τούς χρήζοντας χάρετος έκ του πληρώματος αύτου, δεά παντός κατά πάαν ήμων προκομήν την αναγολούσαν λαριν ζελόπενος, φαλε ο τον λόγον τέλειον έν αὐτῷ φυλάζες, άβιβηλον τοῦ δε ἡμᾶς σαρ-... πωθέντες βεού λόγου την πλάρης χάρετος και άληθείας κομίση-रबा वैदिया रक्षे की मेहाबेद देवपरके प्रवान मेहाबेद वैदिवंबबारक, प्रवान वेपावंσαντος, κατά την αύτου παρουσίαν ότ' αν γάρ, φησεν, έκεξνος parenady , operer avro trousda.

. Δόξαν ώς μενογενούς παρά πατρός , πλάρος χάριτος και άλη-Βείας: το δε ώς ένταθθα ούχε παραβολάς , άλλ' όμοιώσεως: άντε οι τοδ οξέν έπρεπεν έχειν μονογενή και γνέσιου υλόν όντα.

15. Ἰωκννής μπρτυρεί περί αὐτοῦ, τίνος χάρεν τοῦτο λέγει, ὅτε μεγάλη ἤν ἡ δόξα τόλε τοῦ Ἰωκννου, καὶ τοσοῦτον μεγάλη, ὅτε καὶ Ἰωσεπος διὰ τὴν τούτου τελευτὴν λέγει τὴν πόλεν ἀφανιστὰναι.

Τί έτι το πέκραγε; την παιρρασίαν αύτου διά τούτου δυλοί. Το έμπροσθέν μου γέγονεν, ότι πρώτός μου ήν, το όπίσω μου έρχομενος το όπίσω, άντί του ό μετ' έμε πορύττων το δε εμπροσιθέν μου, άντι του λαμπρότερος έγτιμοτερός το δε πρώ- I' ξε μου τη, ότι ούκ ξη τινός προκοπώς ψησί πρώτου με όντικ δηίσω πεποίηκεν είναι, άλλ' άει πρώτος ήμη εί και ύστερου παραγίνεται.

Τέ έστε το έκ του πλυρώμα/ος αυτού ώμεξε πάντες ελάβο» 16. μεν; ότε ου μεθεκτών έχει των δωρεάν, άλλα αυτοπογή και αυτορίζαν, ώστε άντι του υπερτελείου βούλεπαι λόγειν το ένομα του πλυρώματος.

Καί χάριν άντι χαρίζος άντι της παλαιάς, την καικήν.

"Ατε το ών είς του πόλετου του πατρός, Το όμοσύσεου δυλοΐ. 18.

"Οτι το έγώ φωνά βοώντος έν λη έρφης λίγειν αυτόν αώς 23. νούσομεν; έπι τον προφύλην πατέφυγεν, άξιδειστον λόγον ποιών και γάρ & Hoafas τούτο φησίν.

On ourse odn. oldere, unt rod negt ad durie adund ab. 26. han odn krere,

Οδ ούχ είμι άξιες το υποδημα λύσαι. τον έσχάτην διακονίαν 27.

Διά τι μυσμουκύτι ότι ταύτα έν Βυθαβαρά έγένετο ; ίνα μές 28. τις είπε ότι έν γωνία από ούκ έν αλέθει έπαρέρσεώσατο.

Κρά δε γενώσκειν ότι τὰ ἀκριβὰ τῶν ἀντιγράφων εν Βηθαβαρᾶ, ὰ γὰρ Βηθανία οὐχε πέραν 7οῦ Ἰορδάνου ἀλλ' έγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ἐστέν,

"Ισε ο άμμος του Αιου , άμνον αυτόν καλες , της προφατείας 29. άναμιμνήσκων αυγούς του Ήσαίου , και της ακάς του τύπου.

Εμπροσθέν μου γέγονεν άντὶ τοῦ έντιμότικος έντιμότερος 30. δε δεά το βαπτίσαι έν πνεύματι άγίω, δια το τάς άμαρείας λαβέν τοῦ κόσμου.

Κάγὰ οὐχ ἄδειν κύτὸν λέγει, διὰ τὸ εἶνὰι αὐτόν συγγενά 33.'
κατά σάρκα: καὶ γὰρ ὁ ἄγγελος πρὸς τὰν Μαρίαν, ἰδοὰ Ἑλικώβετ ὰ συγγενὰς σου: ἶνα οὖν μὰ δόξη χαρίζεσῶαι διὰ τὰν συγν γένειαν τοῦτο, φυσὶ καὶ ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνου ἐπ'
αὐτου: καὶ ἐρ' ὁν ἀν ἴδης τὸ πνεῦμα καταβαῖνου: ταῦτα πάντα,

- Τι Οτε έμβλέφας τη Ινσού πορεπατούντε λέγεε ίδε, ένα δεί-36. τος και δεά των δηθαλμών, και διά της φονές τους μέ προσσοχηπέτας έλεύσυτας.
- 39. Ατά τι έρωτα τι θέλετε, ο πάντα γενώσκων; ΐνα έφελούδε συτας αύτούς δεά τῆς θρωθέσεως.
- 40. 'Ος άλλαχοῦ λίγει ότε όψα έχει ποῦ τὸν κεφαλὰν κλένει ὁ υίὸς τοὸ ἀνθρώπου , πῶς ὅδε λέγει έρχεσθε και Εδετες οὐ Τὸ μὰ μένειν ἐν οἰκία έλεγεν ἐκεῖ , άλλά τὸ μὰ εὐπορεῖν οἰκίὰῦ καὶ σκέσεν ἐδίαν. , ἐκτίν τι τοῦ τοῦ ἐκοῦς ἐκ
- Aid att err hldon mode autobr of padrint Imánnou, d'étay-To yelsarde insanghoure lique, upa én de dendre : tou the anoudon autobr én vie apac insaliteran.
- 45. Διά τι λόγει σύ κληθήση Κυράς, και ότι ούχι έγώ στ κατο λόσως ότι τέως δρχή ήν, και ούκ έβούλετο την αύθκότετα δίτξαι.
- 49- Τι σημαίνει το πρό τοῦ σε Φίλιππον φωνήσαι ὅντὰ ὑπὸ τὴν
 συμμι εἰδόν σε; τὸ κατ' αὐτὰν τὰν ἄραν ὅτε ἐν τὰ σύμἄ σόδενὸς πορόντος ζ. μόνος ὁ Φίλιππος τῷ Νοιβαναὰλ κατ' ἰδίαν περί
 Κριατόῦ διελέγετοι
- 50. ... Μώς είπευ τω ραββί, σό τί ο υίας του Νοού, σύ εί ο βαστελεύς του Ίσρακλ; υίου Νεού ούχ ως ο Πέθρος δυήτερου φύ-
- Cap. II.

 Τὸ ἀς τι εμοί και σοι γύνας; οῦπω ήλει ἡ ῶρα μου τούτου

 ενεκα έλεμεν ῶτε μὰ ὑποστευθάναι τὸ, γενόμενου θαῦμα και γὰρ

 οὐ παρὰ πὸς μεσρός μερακληθάναι ἐχρῆν, ἐλλ' ὑπό τῶν κλαΔέντουν.

Τε έστε τό σύπω ήμει ή ώρα μου ; ούπ ανάγκη ώρων ύπο-

κείμενος, ούδε ώρας παραθηρούμενος ο χρόνων δημιουργός άλλ. Π. δτι πάντα μετά καιρού ωροσηκόντως έργάζεται έπει είς θούτο, ούδε δήλος Σν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει, ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει, ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει, ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει, ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει , ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Βαύματα διά τουτο λέγει , ούπω ήκει ή ούδε δήλος Εν πρός Εντά τουτο δίκουν δημιουργός καλλ Εντά τουτο δημιουργός καλλ Εντ

Ότι τολς διακόνοις είπεν ή μήτης κύτου, ό τι άν λίγή όμεν ή ποιήσατε ήδει γάς ότι ούκ άσθενείας ην ή παραίλησες, άλλά του μή δόξαι έπιβρίπτειν αύτον τοις Βαύμασεν.

Ούχ άπλως δε είπεν κατά που καθαρισμόν των Ίουδαίων, 6. άλλ' ίνα μή τινες των άπίςων ύποπτεύσωσεν ότε τρυγίας τίς έναπομείνας, είτα τοῦ ὅδατος ἐπβληθέντος και κραθέντος, οἶνος λεπτότατος γέγονε, δείκνυσεν ὅτι οὐδέποτε ἐκεῖνα γέγονεν οίνου δοχεία ἐπειδὰ γὰρ ἄνυδρός ἐςτν ἡ Παλαιστίνη, και σύκ ἤν πολλαχοῦ κρήνας εὐρίσκειν, ἐπλέρουν ἀεὶ τὰς ὑδρίας ῦδατος, ῶσΤε μὰ τρέχειν εἰς ποταμοὺς εὶ γένοιντο ἀκάθαρτοι ἐξ οὐκ ὅντων δὶ οὐ ποιεί οἶνον, περικόπτων ἐκών τὸ μέγεθος τῶν βαυμάτων.

"Οτι πρώτον τῷ ἀρχιτρικλίνο δοθήναι κελεύει, ὡς νήφον- 8.
τι' καὶ γὰρ οἱ τὰν τοιαύταν διακονίαν πεπιστευμένοι μάλιςα εἰσὶ
νήφοντες, ὧστε ἐν κόσμο καὶ τάξει πάντα διακίβεσθαι· εἰ γὰρ
τοῖς ἄλλοις ἰδόθη, εἴπον ἀν ὅτι μεθύουσι, καὶ ἀλόγοις καὶ μὰ
διακρίνουσιν ἔδωκε πιεῖν.

Διὰ τι τὸν νυμφίον ἐφώνησεν ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ οὐ τοὺς g. διακόνους; οῦτω γὰρ ἄν καὶ τὸ Βαθμα ἐξεκαλύφθη· κατ' οἰκο-

Ότι ὁ βασιλικός διὰ τοῦτο αὐτὸν πρός τὰν τοῦ παιδός ὑγείαν προστκαλέσατο, διὰ τὸ μαθείν τοῦτο αὐτὸν πεποιμείναι Τὸ συμείον ὅπερ καὶ παραδαλών ὁ εὐαγγελιστὰς έλεγεν, ὅπου ἐποίρσε τὸ ὑδωρ οἶνον οὐχ' ἀπλώς δὲ οἶνον ἐποίρσε, ὰλλὰ οἶνον κάλλιστον.

Διά τί κατέβη εἰς Καπερναούμ; η διά την εἰς μετέρα τιμήν, $_{12}$. ἐν ἀποκαθαστήση την μετέρα και τούς άδελφούς.

Καί διὰ τί εἰς Καπερναούμ ούκ ἐποίχσε συμεία; ότι ούχ

- ύγιῶς προσέπειντο αὐτῷ. καὶ τοῦτο ἐδάλωσεν εἰκών, καὶ σὰ Καπερναοὺμ ἡ ἐως τῶν οὐρανῶν ὑψωβείσα, ἐως ἄδου καταβήση.
- 23. Δεὰ τοῦ εἶπτν ὅΤι ἔν ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, δείανυσεν ἐμεῖν ὅτι οὐ πρὸ πολλῶν πάνυ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἰβαπῖίσατο.
- 34. Ότε τοὺς πωλούντας καὶ ἀγοράζοντας ἔξέβαλεν ἐκ τοῦ ἰεροῦ λέγων , μὰ ποιείτε τὸν οἶκον Τοῦ πειτρός μου οἶκον ἐμπορίου· ἔτερος ἐι εὐαγγελεστὰς λέγει σπὰλαιον λρατῶν οἶλεν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀμφότερα γέγονεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸ τὸ πάθος ἱλθῶν, ἐνταῦθα ἐἐ ἐν προοιμίοις τῶν σωμείων ὑρετῶν τὸ πάθος ἱλθῶν, ἐνταῦθα ἐἐ ἐν προοιμίοις τῶν σωμείων ὑρετῶς τὸ πραχθέν.
- 18. Οτι τό λέγειν αύτούς, τι σημείου δεικνύεις ήμεν ότι ταύτα ποιείς, έσχάτης άπονοίας ές! ποίου γάρ σημείου χρεία ήν ώς ε τά κακώς γινόμενα παύσαι, ήγουν τούς άμαρτάνοντας έπιστρέφεσθαι;
- Ότε τὸ λύσατε καὶ ἐγερῶ, δύο εἰσάγει νοἡματα, καὶ ὅτε ἀνας ἡσεται, καὶ ὅτι Θεὸς ὁ ἀνας ἡσων, ἐαυτὸν γὰρ εἶπεν ἰγερῶ.
- 20. Πῶς νουτίον τὸ ἐν ʔεσσαράκοντα καὶ ἔξ ἔτεσεν ἀκοδομάθη ὁ ναὸς; τὰν ὑστέραν οἰκοδομὰν ἐδὰλωσεν ἐκὶ γὰρ Κύρου ερχθη τὸ ἔργον, εἶτα ἀνεκόπη μετὰ ὅλ ʔαῦτα πάλεν ερχθη ἔπὶ Δαρρείου ἔπὶ γὰρ Σολομώντος, εἰς εῖκοσε ἔτη ἐκτίσθη.
- Cap. III. "Οτι ὁ Νικόδαμος , νυκτός άρχετο · ἐφοβεῖτο γάρ · οὕτός ἐτι
 ν. Ι. ὁ λαλών ἐν μέσφ τοῦ εὐαγγελίου ὑπέρ Χριτοῦ · μὰ ὁ νόμος ἡμῶν
 πρίνει τινὰ , ἐὰν μὰ ἀκούσει πρότερον τὶ λαλεῖ; οὕτος καὶ τολμὰσας ἡτὰσατο τὸ σῶμα , καὶ ἔτερον δὲ ὁ Νικόδαμος λέγει πρός
 Χριστὸν · ὅτι οὐδεὶς δύναται τὰ συμεῖα ὰ ποιεῖς ποιᾶσαι , ἐὰν
 μὰ ἔ ὁ Θεὸς μετ · αὐτοῦ.
 - Τί ἐστιν ἐὰν μὰ τις γεννηθή ἄνωθεν, οὐ δύναται περὶ ἐμοῦ καλῶς δοξάσαι; τὸ δὲ ἄνωθεν, ἐκ τοῦ εὐρανοῦ.
 - 5. Διὰ τί τὰ δύο καὶ οὐχὶ μόνον τὸ πνεϋμα αυταραες ἐνομίσολη πρός τὰν συμπλάρωσεν τοῦ βαστίσματος; σύνθετος ὁ ἄν-

Βρωπος και σύχ' άπλους ως ακριβώς ἐπιστάμεθα· και διά τουτο ΙΙΙ.

τῷ διπλῷ και συνεζευγμένω τὰ συγγενὰ και ὅμοια φάρμακα πρὸς

Βεραπείαν ἀπεκλωρώθη· σώματι μέν τῷ φαινομένω, ὕδωρ τὸ αἰ
σθητὸν· ψυχῷ δὶ τὰ ἀοράτω, πνεύμα τὸ ἀφανὰς· πίστει καλού
μενον, ἀρβὰτως παραγενόμενον· ὕδωρ δὶ ὑπηρετεί πρὸς ἐνδειζευ

τῆς καθάρσεως· ἐπειδὰ γὰρ εἰώθαμεν και ρύπῳ βορβορῳ τὸ σῶ
τῆς καθάρσεως· ἐπειδὰ γὰρ εἰώθαμεν και ρύπῳ βορβορῳ τὸ σῶ
τῆς καθάρσεως· ἐπειδὰ γὰρ εἰώθαμεν και ρύπῳ βορβορῳ τὸ σῶ
τῆς καθάρματι, διὰ τὸ ἀσώματον διλοῦντες λαμπρότητα.

Καὶ μετ' όλίγα.

απιτες, την τρεψερου της αναστάσεως χάρεν έξειχονίζομεν.

Πρός δε χρείαν, αι τρείς καταδύσεις παραλαμβάνονται. Τοῦτο τυγχάνει. Τέσσαρα σΤοιχεία γνωρίζομεν, άγ' ων ὁ κόσμος
δε την σύστασεν, πύρ, άκρ, γε, και ύδωρ το τέταρτου
το τυγχάνει και καθηγείεντος παυτελώς σώματος γίνεται σκέση,
άλυ και σωτήρ την γην, ίν' έκείθεν την ζωήν άνατείλη ήμας
έχει την σύστασεν, πύν γάν, έκείθεν την ζωήν άνατείλη ήμας
έχει την σύστασεν, καὶ φθοράν της φύσεως ήμων περιστελλουσα. έπὶ
τὸ άσθένειαν καὶ φθοράν της φύσεως ήμων περιστελλουσα. έπὶ
τὸς γής τὸ συγγενές στοιχείον τὸ ύδωρ έρχόμενοι, έκείνω
τος την πρεψερου τῆς άναστάσεως χάρεν έξειχονίζομεν.

Τί έσθε το γεγεννημένου έκ του ωνεύματος, ανεύμα έστε; 6. γέννησεν ένταυθα την κατά τεμήν και χάρεν λέγει διά του βακτίσματος άναγέννησεν και υίοθέσεαν.

Διά τί φέρει παράδειγμα λίγων, τό πνεύματος δνέργειαν περιερκαί τὰν φωνὰν αὐτοῦ ἀκούεις, οὐκ οἴδας δὲ πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει; ἔστι δὲ τὰ νόκμα τοιοῦτον: εἰ γάρ φυσι Τοῦ ἀνίμου οῦ τῆ αἰσθήσει δέχη τὰν ἀκοὰν, τὰν ὁρμὰν δὲ ἐρμυνεῦσαι οὐκ οἴδας, πῶς τὰν ἀκὸ τοῦ θείου πνεύματος ἐνέργειαν περιεργάζη νοῆσαι;

Εί τά έπίγεια είπου ύμιν και ού πιστεύετε, τούτίστι περί 13.

- 111. τοῦ βαπτίσματος καὶ τὰς κατὰ χάριν γεννήστως, πῶς ἐἀν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουμάνια, τοὐτίστε πιρὶ τὰς ἀποβρὰτου καὶ ἀφράςου γεννήστως; ἄλλοι δὲ τὸ ἐπίγειον, περὶ τῆς τοῦ ἀνέμου ἐνεργείας νοοῦσιν εἰ δὲ τὸ βάπτισμα, ἐπίγειον λέγει ἢ διὰ τὸ ἐν τἢ γῷ τελεῖσθαι, ἢ πρὸς σύγκρισιν τὸς ἄνωθεν αὐτοῦ γεννήστως.
- 13. Διὰ τι εἶπεν τὸ οὐδεις ἀναβέβεκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὸ ὁ ἐπ τοῦ οὐρανοῦ παταβὰς; ἵνα τὸν Νικόδυμον διορθώσεται, ἐπεὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτε ἀπὸ Θεοῦ ἐλὴλυθας διδάσκαλος: ἐκκόπτει οὖν αὐτοῦ τὸ φρόνημα εἰς τὸ μὸ ἔχειν αὐτὸν διδάσκαλον.
- 14. Διὰ τὶ εἶπευ καὶ καθὰς Μωσὰς ὑψωσε τὸν ὅφιν ἐν τῷ ἐράμὸ; πρῶτον μὲν, ἵνα μάθωμεν ὅτι συγγενὰ τὰ παλαιὰ τοῖς νέοις, καὶ Γνα γνῶμεν ὅτι οῦ κακὸν ἔπειτα ὅτι εἰ πρὸς εἰκόνα χαλκὰν ὅφεως βλέποντες οἱ Ἰουδαῖοι διέφυγον θάνατον, πολλῷ μᾶλπῷς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὰ ἀπόληται.
- 17. Τὸ οὐκ ἀπέςτιλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐνα σώση τὸν κόσμον Τὴν γὰρ κρίσεν, φροὶν, ἐν τὰ δευτέρα ἐλεύσει δεῖ γενέσθαι.
- 18. 'Ο πιστεύων εἰς τὸν υἰὸν, οὐ κρίνεται φυλάττων δηλονότι καὶ τὰς ἐκείνου ἐντολὰς ἐνταῦθα δὲ τὸ οὐ κατακρίνεται νοἡσεις.
 - 'Ο δε μά πιστεύων, ξόδη κέκρεται πως; ότι αὐτό τὸ απιστείν, κόλασες έστι, τῷ τοῦ ωράγματος καταδικαζόμενος ψύσει ωσπερ ὁ φονεῦς, καὶ μὰ κρίνοντός τινος μὰ καταδικασθό ε τῷ τοῦ πράγματος καταδιδίκασται φύσει.
- Ο ποιών τὸν ἀλώθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ὁ τῷ χριστιανισμῷ προστρέχων δυλονότι.
- 22. Διὰ τοῦ εἰπεῖν ὅτι μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἰουδαίαν γῦν, δείκνυσεν ὅτε ἐν ταῖς ἐορταῖς εἰς τὴν πόλεν ἀνἡει καὶ διδάσκειν καὶ Βαυματουργεῖν.
- Ότε καὶ εἰ μαθαταὶ καὶ ὁ Ἰωάννης ἰβάπτιζε, τὸ ἐἰ τίλος ἐπετίθει Χριστὸς 7ὸ πνεϋμα χαριζόμενος.
- 35. Τι σημαίνει ή λεγομένη ζότησες έκ των μαθητών Ιωάννου

πρός τινα ἐσυδαῖον περὶ καθαρισμοῦ; τὰν ζαλοτυπίαν αὐτῶν ἢν ΙΙΙ. εἶχον ἀεὶ πρὸς τοὺς τοῦ Χριστοῦ μαθατὰς πρὸς αὐτόν τε τἐν Χριστοῦ, ὡς τοῦ παρὰ αὐτῶν βαπτίσματος πλέον ἔχοντος τῶν τοῦ Χριστοῦ μαθατῶν· ὅτι δὶ τοῦτό ἐστι, τὰ έξὰς δαλοῖ· ἄλΘον γὰρ πρὸς τὸν Ἰωάνναν λέγονῖες· ραββὶ, δς ἢν μετὰ σοῦ, τοὐτέστεν δς τάξεν ἔχει μαθατοῦ, ἀποσχίσας βαπτίζει· ἀντὶ τοῦ οὐτέστεν τοῦ τάξεν ἔχει καθῖτοῦ οὐτέστεν τοῦ ἐβάπτισας.

Τί ἐστι τὸ χαρά χαίρω; διὰ τὸ ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ νυμφίου 29.
τὰν νύμφαν ἐπιγνῶναι αὐτὸν. ὁ λάγει τοιοῦτόν ἐστιν. ἀντὶ τοῦ
εἰ μὰ προσὰλθεν ἡ νύμφα, τοὐθέσθιν ὁ λαὸς ἄγουν ἡ ἐκκλησία τῷ
νυμφίω Χριστῷ, τότε ἀν ἄλρασα, νῦν δὲ τούτου γενομένου ὡς
φίλος χαρῷ χαίρω.

Τί σημαίνει δ άνωθεν έρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστὶ; 7ην δε. ὑσερβάλλουσαν της δόξης αὐτοῦ ὑσεροχην' τὸν δὲ ἐκ της γης ὅντα καὶ λαλοῦντα, ἐαυτὸν φησὶν, οὐχ' ὅτε δὲ γὰῖνα Ελεγεν, ἐλλά παραβάλλων τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸν Χριστόν.

Ότε δε είσεν την μαρτυρίαν αυτου ουδείς λαμβάνεε, άντι 52. του δλίγοι φέσιν ώσπερ γαρ το πάντες έπι των πολλών νοεί-ται, ουτω και το ουδείς έπι των όλίγων.

Τί έστιν ὁ γὰρ λαβών αὐτοῦ τὰν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι 33. ὁ Βεὸς ἀληθής ἐστιν; ἀντὶ τοῦ ώστε ὁ μὰ τούτῳ πιζεύων, καὶ τῷ πατρὶ ἀπιζεῖ· τὸ γὰρ ἐσφράγισεν ἐνταῦθα ἐδειξε συμαίνει.

Τί έστε το οὐ γάρ ἐκ μέτρου δίδωσεν ὁ Βεὸς το πνεύμα; ἐν- 34.
ταῦ Βα τὸν ἐνέργειαν λέγει: ἡμεῖς μέν οῦν φησε μέτρφ τὸν ἐνέργειαν λαμβάνομεν: αὐτὸς ὅὲ ἐλόκληρον πᾶσεν τὸν ἐνέργειαν παρέχει.

Ότε αὐτὸς ὁ Χριστὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθαταὶ , οἰ Cap. IV.
δὲ ἀπαγγέλλοντες έλεγον τοιαῦτα , ὅπως διεγείρωσε τοὺς ἀκούον—
τας ὅτι ὁ Χριστὸς βαπτίζει Ελεγον δἶ μὰ γινώσκοντες τὸν τοῦ
Ἰωάννου σκοπὸν ὸν εἶχεν εἶς Χριστόν.

Ness vention ad fore of autier believes at 750 Saue 4. priac; et an anti-aurer autier of loudator, int the Eure Arxens.

- Πόθεν έκλήθησαν Σαμαρείται, και πώς συνίστησαν; Σομόρ IV. 7ο όρος έλέγετο από του κτησαμένου· καθάκερ και Ήσαθας φησί· και ή πεφαλή Σομόρων, 'Εφραίμ' άλλ' οι οίκουντες ου Σαμαρείται , άλλ' Ισραηλίται έλέγον/ο- γρόνου δε προϊόντος προσέκρουσαν τῷ θεῷ, καὶ βασιλεύσαντος Φακεὶ ἀνὰλθε Φελγαφασάρ, κόλεις τε είλε, πολλάς, και έπέθετο τῷ Ἡλά, και ἀνελών αὐτόν, 'Ωσηλ την βασελείαν έδωκε και έπι τούτον έλθων ο Σαlaparentie elle moleic étépac, nel pépous énointes umortélesάλλ' ούλος το μέν πρώτον βρζεν. υστερον δε άπέςτι της άρχης, nal mode the two Albienes nationed suppayion free touto è άσσύριος, και έπας ρατεύσας και άνελών αύτους, οθκέτα το έθνος έκει μένειν άφίησε διά την της στάσεως υποφίαν άλλα έξ αυτων, τούς μέν είς Βεβυλώνα βγαγε και Μήδους έκει θεν δε έθνη διαφόρων τόπων άγαγών , κατώπισεν έν τη Σαμαρεία , ώστε λοι-चारेन बेंडएबरेने बारेन्स रहेन बेठ्यूनेन शिम्बर, नसन श्रीमशीसन हेरूर्यनस्थान रहेन τόπου τούτων δε γενομένων, βουλόμενος ο θεός δείξαι την αυ-Tou d'unante, nat me où de achtestar ifidente Joudalous alla δι' άμπρλίας, έπαφίησε λέονλας τους βαρβάρους οι τενες έλυμαίνοντο τὸ έθνος απαν άπογγέλη ούν ταύτα τῷ βασελεί , καὶ πέρεειει έερέα τινά τόν εκαραδώσοντα αύλοίς τόν θεού νόμον άλλ' όμως ούθε ούτως εξ όλοκλήρου της ασεβείας απέστησαν χρόνου προϊόντος, των μέν είδώλων άπεςήσαν, έσέβοντο δε τόν Βεόν και τών πραγμάτων έν τούτοις δυτων, ἐνελθόντις οἱ Ἰοῦδα, ζηλοτύπως πρός αύτούς είχου, έτε πρός άλλοφύλους, και άπό του δρους Σαμαρείτας αὐτοὺς ἐκάλουν καὶ οὐ μικρά ἐντεύθεν ἢν 🗫 λονεικία ούδε γάρ ταϊς γραφαίς άπάσαις έχρώντο, άλλά Μωσέα, τούς δε προφήτας, ούχε έφελουείκουν μέν τοι είς την εψγένειαν Ισωθώναι αὐτούς, και έφιλοτιμούντο έπι 7φ 'Αβραάμ. και πρόγονου αὐτὸν ἀπεγράφουτο, ᾶτε ἀπὸ τῆς Χαλδαίας δυταοί δε Ίουδαίοι μετά πάντων Των έθνικως ζώντων, και τούτους εβδελύσσον7ο.
 - 6. Είπων ότι πεκοπεικώς έκ της όδοιπορίας , έδειξεν ότι ούτως

έβάδιζεν εύτόνως ώς και κοπιάσαι· ού γάρ ύποζυγίοις έκέχρη- ΙΨ. to, naidevem this to anipitton nat his nobbe detadut. int yen đề álli oùn int Sposou naSiÇerae, nat mapa nuyệ điả tẻ hú-You did rours and o everyenterthe idulou, he de wast when έκτη: τό δὲ ἄτυφον αὐτοῦ φαίνεται ἐκ τοῦ μόνον καταλειφθήναι έν τη όδη, και τό περί τὰς τροφάς έμελημένον έκ τοῦ ἀπελθείν τούς μαθατάς άγοράσαι τροφάς δείκνυται. Καὶ μετ' όλίγα. Thus diverse qualy toos etrat à ulòs the natel; à gàp Beòs oùδέποτε κοπεά ό δὲ Ἰμσούς ἐκοπίασε άκουε γάρ του προφήτου Myorlog Honlou & Bedg & alwring, & Bedg & maragretikong th anda the has an merchaer, ougs nomenaer ougs gaven eftipeσες της φρονήσεως αύτου, σύμφημε πάγώ σοι Εύνόμιε ότι θεός ούθέποτε ποπιά: άλλ' ότ' άν άπούσης Ίησούν πεκοπιακέναι έκ τῆς écomopias, ph tèr Sedr Légor ler ér autif garraçou renomenπέναι, άλλά την του δούλου μορφήν, Βιός γάρ ούδε σώσετε κοπιά, πάθος σύα επιθέχεται ότι θε ό θεός λόγος ών τη 7ου Souled moppy, leyers and & lisavence, and & leyer sapt eyeνετο ναι έσκήνωσεν έν ήμεν ού τραπείς και μεταβληθείς, άλλά σάρκα προσλαβών ίνα οθν δειχθή ότι και άνθρωπός έστι , κε-ROTLERS.

Πώς ὁ λίγων εἰς πόλιν Σαμαρειτών μὰ εἰσελθείν, Σαμαρεί- 7. ταις διελέγετο; κατὰ τύχην ἰζὰλθεν ἡ γυνὰ ἀντλήσαι ύδωρ- τῷ δὲ Χριστῷ ἡ καθάδρα διὰ τὸν κόπον γίγονεν, οὐ μὰν διὰ τὰν γυναϊκα.

Πόθεν αὐτὸν ἐουδαῖον ἐγνώρισεν ὅντα; ἀπό τοῦ σχέματος g. καὶ ἀπό τῆς φωνής.

Τό σόθεν έχεις τό ύδωρ τό ζών, είσεν σρός 7ην συγήν 11. Εξετάζουσα του ύδατος, 7ο έκείνου ύδωρ ούδε γάρ φασε πρείττων εί του 'Ικκώβ, ένα πρείττον ύδωρ δώς.

Πως λίγει; Ἰακώβ ὁ πατήρ ήμων έδωκεν ήμεν την πηγήν 7αύ- 12. την ; χρή γενώσκειν ότι ὁ τόπος ήν ενθα περί της Δείνας οι περί τόν Λευί και Συμιών άγανακτούντες, τον χαλεπόν έκείνου είρ-γάσαντο φόνου.

- Ποΐον ἐστὶ τὸ ὑδωρ τὸ ζῶν ὁ λίγει Χριστὸς παρίχειν; ὁ
 καθαρμὸς ἐξ κὐτοῦ, καὶ ἡ παραψυχὸ ἡ ἐκ πίστεως.
- Τό εξυπατέρες άρων έν τῷ ὅρει τούτω προσεκύνοσαν, τοὺς wepl τὰν ᾿Αβραάμ, ἔγλοῖ, καὶ γάρ ἐκεῖ φασὶ τὸν νίὸν ἀνενηνοχέναι.
- 22. Τίως λίγει ότι ύμεζς προσπυνείτε δ ούκ οίδατε; ότι μερεκόν θεόν και τοκικόν ένόμιζον είναι ούτως γάρ και Πέρσαις πέμφαντες απόγγειλαν, ότι ό τοῦ Τόπου Βεός αὐτοὸς λυμαίνεται.

 Τίως λίγει ότι όμεζς προσκυνούμεν ὁ οίδαμεν ; πρός τὰν ὑκόνοιαν τὸς γυναικός λίγει είχε γάρ αὐτόν ώς προφέταν ἰσυδαίον.
- 23. Τοιεύτους γάρ ὁ πατήρ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ζητεί,
 Τοὺς μὲ τόπιρ περικλείοντας τὰν λατρείαν: :
- 24. Ηνεύμα ὁ Θεὸς τὸ ἀσώματον λίγει, καὶ ὅτι ἡ λατρεία αὐτεῦ , ἀσώματος βέλει εἶναι καὶ διὰ 7οῦ ἐν ἡμῖν ἀσωμάτου προέρ-Χεσθάω:
- 25. Πόθεν Σημαρείται το προσδοκών τον Χριστόν είχου, τον Μωσία μόνον αλλ' οὐ τοὺς προφέτας έχοντες; ἐκ Τοῦ λέγειν τὸν Ἰακώβ ὅτι οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰοὐδα καὶ ἀγούμενος ἐκ τῶν μπρῶν αὐτοῦ, ἔως ἀν έλθη ῷ ἀπόκειται καὶ αὐτὸς Μωσῆς, προφέταν ὑμῖν ἀναστήσει κύριος.
- 27. Και εθαύμασαν ότι μετά γυναικός ελάλει τι εδαύμαζου; τό άτυγου, τό μεθ' ύπερβολάς ταπεινόυ, ότι πενιχρά και σαμαρείτιδι ιδιελέγετο θεός ών.
- 29. Δεύτε ίδετε μάτι οὐτός έστιν ὁ Χριστὸς διὰ τὶ λέγει τὸ μέτι; οὐκ ἐκ τῆς οἰκείκς κὐτὸν ἀποφάσεως καρεισαγαγείν βουλόμενη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς 7ἔς τοιαύτης ψέφου ποιῆσαι κοινωνοὺς βουλομένη.
- 31. Το πρώτων δε οι μαθηταί τον Χριζόν βαββί, φάγει τη έγχωρίω αὐτών φωνή το έρωτώ, παραπαλώ σημαίνει.
- 35: Οὺχ ὑμεῖς λίγετε ὅτε τετράμανόν ἐστι , καὶ ὁ Ֆερισμὸς ἔρχεται ; χώρας μὲν καὶ Βερισμὸν τὸ πληθος τῶν ψυχῶν λίγει τῶν ἐτοίμων πρὸς ὑποδοχὰν τοῦ κηρύγματος· ὀφθαλμοὺς δὲ ἐνταῦθα

καὶ τοὺς τζε διανοίας καὶ τοῦ σώματος λίγει καὶ γὰρ ἐώρων Ι.Υ. λοιπόν τό πλήθος τῶν Σαμαρειτῶν ἐρχόμενον.

Thos Jebiau.

on And Jebiau.

on And Jebiau.

on And Jebiau.

on the authorace form the New Const.

on the authorace form the authorace form of any pair Xul
because it come at any constituents and any constituents and

on the Jebiau.

O And Jebiau.

And Jebiau.

Ότε ή Καπερναούμ ούα έλίμα αὐτόν πατρίς αὐτού οὖσα. ή 44.

"Οτι και Σαμαρείται και Ναζηραιοί και Γαλιλαιοί πιστεύουσιν είς αίσχύνην Ιουδαίων των λεγόντων αύτον σαμαρείτα: και πάλιν, έκ Ναζαρίθ δύναται τε παλόν είναι;

Δεὰ τέ καλεί βασιλικό»; ή τοι ἀπό βασιλικής καταγόμενον 46.
σειράς, είτε άξίωμά έστιν άρχης ούτω καλούμενον τενές μέν ούν αὐτόν έκείνον νομίζουσε τόν παρά τῷ Ματθαίφ. δείκνυται δὲ ἔτερος ὡν παρ ἐκείνον, οὐκ ἀπό τοῦ ἀξιώματος μόνον, ἀλλά καὶ ἀπό τῆς πίστεως. ἐκείνος μὲν γὰρ καὶ βουλόμενον τὸν Χριστόν ἐλθείν, ἀξιοί μένειν οὕτος δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἔλκει κὰκείνος μὲν οὐθείν, ἀξιοί μένειν οὕτος δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἔλκει κὰκείνος μὲν οὐδιοίς παρέσει καθείχετο, τούτου δὲ πυρετῷ.

Αικ τε λέγει αύτω, πορεύου, ὁ υίος σου ζε; ενα δείξη αύ- 50. τω ότι και απών Βεραπεύει καθενάς γαρ δυ έν τω λέγειν, ότι κατάβαθε κύριε πρίν αποθανείν του υίου μου.

Ότε ούχ άπλως το δεύτερου προσάθηκευ, άλλα δεικυύς, ότε 54. και δευτέρου σημείου γενομένου, ούδε πρός το ύψος των Σαμαρειτών έφθασαν των ούδε δυ σημείου έωρακότων.

Έρρτην ενταύθα την πενθηροστήν φησε συνεχώς δε έν ταϊς Cap. V. ερρταίς έπιχωριάζει· τούτο μέν ένα δείξη μετ' αυτών έρρτάζει· Τ. Ι. τούτο δε διά το πλήθος μάλιστα γάρ έν ταύτως ταϊς ήμέραις οι άφελέστεροι συνέτρεχον.

- V. "Οτε τὸ ἐν τῷ προβατικῷ κολυμβή, βρα τελούμενου, τύπος ἔν
 2. τοῦ βαπτίσματος?
- Ότι οθς άπήτει πίστεν ού πρό των Βαυμάτων, άλλά με/ά τὸ ίδειν αὐ/ὸν Βαύματα πεποευκότα άπήτει.
- ήρε δὶ τὸν ἐαυτοῦ πράβαττον, ἐπειδὰ ἄμα ἢκουσε, πιςτύσας ἢγὶρθη.

Αιὰ τί οὐα έρωτῶσον αὐτὸν τίς ἐστεν ὁ ποιέσας ὑγιξ, ἀλλ' ὁ εἰπών σοι ἄρον τὸν αράβαττόν σου; ἀπὸ πολλῆς κακουργίας, ἄνω γὰρ καὶ κάτω τὸν δοκοῦσαν παράβασεν εἰς μέσον ἔγον τοῦ σαρβάτου.

- 13. Διά τί ίξιντυσε ποιήσας τὸ Βαῦμα; Ίνα μή πλίον παρασκτυάση αὐτοὺς ἐκκαῆναι: οἰδε γὰρ καὶ ὅψις μόνη τοῦ διαφβονουμίτου οὐ μικρὸν τοῖς βασκαίνουσι» ἐνιέναι σκινβέρα.

"Οτε Τὰ νοσήματα ἡ δε' άμαρτίας ώσωτρ καὶ ἐν ταῖς βασελείαις όρωμεν τενὰ ποδαλγία κατασχεθέντα, καὶ δε' εὐδοκίμησεν ὡς ἐπὶ τοῦ Ἰώβ' γίνεται καὶ ἀπὸ ἡαθυμίας καὶ ἀπὸ γαστριμαργίας.

17. Ότι τὸ ὁ πατέρ μου ίως ἄρτι ἐργάζεται κάγω ἐργάζομαι, τὸ ὁμοούσιον δείκνυσι καὶ ἀνάγων αὐτούς ἐνα προσέχωσιν αὐτῷ ώς θεώ. ότι ή προνουτική δύναμις και έν σαββάτω έστι ρεί γάρ V. τὸ ύδωρ και σπερμαίνει πάντα και αύξει και κινείται.

Τό οὐ δύναται ὁ υἱός ἀφ' ἐπυτοῦ ποιεῖν οὐδὶν, ἀντὶ τοῦ 19. ἄνευ τοῦ πατρος: ἔγουν οὐδὶν ἀλλότριον οὐδὶν ξένον: εἰ γὰρ μὰ τοῦτό ἐστι τὰ ὁ πατήρ μου ἔως ἄρτι ἐργάζεται κὰγὰ ἐργάζομαι, ἐναντιωθήσεται τούτφ τὸ ἐντὸν: ὰ γάρ φησιν ὁ πατήρ ποιεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμείως ποιεῖ: καὶ τοῦτο δὶ πάλιν τὸ ὁμοού—αιον κυροῖ. Καὶ μετ' ὁλίγα.

Τό οὐ δύναται, οὐκ ἀσθενείας, ἀλλὰ τὰς ἄκρας πρός τὸν πατέρα ταυτοφυίας μοι πίστωσις, τὸ γὰρ ἀδύνατον ἐφ' υίοῦ οὐ τὸ ἀνεγχώρητον δείκνυσιν, ὡς τὸ ἀδύνατον ψεύσασθαι Βεὸν οὐκ ἀσθενείας ἀλλ' ἄκρας δυνάμεως ἐνδειξες σφόδρα γὰρ ἐν τῷ ἀληθείεν πολλὰν ἔχων τὸν δύναμεν, οὐκ ἀν ὑπ' ἀσθενείας καττνιχθείκ πρὸς τὸ ψεῦδος οῦτως τὸ οῦ δύναται ὁ υἰὸς ὰφ' ἰαυτοῦ ποιεῖν οὐδὰν, ἀνεγχώραταν φαιὶ τὸν υἰὸν δερρεμένην τοῦ πατρὸς ἔχειν ἐνέργειων οῦ γὰρ δυνατὰν τὸ γέννημα δίχα τοῦ γεννησαντος τὶ ποιείν, οὐκ ἐγχωρεί 7ὸ ἀπαύγασμα δίχα τοῦ πατρὸς ἀνατέλλειν οὐκ ἐνεστι τὸν κλάδον δίχα τῆς ρίζης φέρειν καρπόν οῦ δύναται ρεῖν ποταμός τῆς βλυζούσης διηρημένος πηγῆς τὸ ἀκόλουθον ὁ ἀπέκρυψεν "Αρειος. Καὶ μετ' ὁλίγα.

Ποπερ εί τις κακούργος και τό μη είναι θεόν ἐκ τῶν γραφών ἀποδεξαι τολμήσει εί γάρ τις τὸ, είπεν ἄφρων ἐν καρδία αὐτοῦ, τὴν ἀρχην ἀφελόμενος, λέγει τὴν γραφήν εἰρακίναι μη είναι θεόν, προφέρων μάνον τὸ οὐκ ἔστι θεός, ἄρ' οὐ δόξειε τοῖς ἀγνοούσεν ἐκ τῶν γραφῶν διαλέγεσθαι; ἀλλ' όμως καταταμών τὴν γραφην ἀσεβης, ἀλλ' οὐχ' ὡς ἐκ γραφης λαλῶν εὐσεβης ὁ τοιοῦτος, τὴν γραφην ἐαυτη πολεμούσαν δεικνύς τὴν ἀλήθειαν ψεθφος διαλέγχειν πειράται τοῦτο καὶ σὺ ποιεῖς ὧ "Αρειε διὰ τἱ γὰρ γράψας, οὐ δύναται ὁ υἰὸς ἀφ' ἐαυτοῦ ποιεῖν οὐδὲν, οὐκέτε ὁ νιὸς ὁμοίως ποιεῖ; ἀλλ' ἐφοβὲθης τοῦτο προσθείναι, ἔδεισας ὁ υἰὸς ὁμοίως ποιεῖ; ἀλλ' ἐφοβὲθης τοῦτο προσθείναι, ἔδεισας

V. τον άναφυόμενον Ελεγχον εί γάρ όμοιως τῷ πατρὶ ποιεῖ, ὅςτην πατὰ σέ γε βόᾳ. ὰ γὰρ ἄν ὁ πατὰρ ωριεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἰὸς ὁμοίως ποιεῖ. τὸ γὰρ ἄν ὁ πατὰρ ωριεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἰὸς ὁμοίως ποιεῖ. τὸ γὰρ ἄνοιον ψειόδεῖαι, εἰ μὰ, κατὰ πάντα ὅμοιον, ἢ διὰ τοῦτο κατέπρυψας.

Ούχ ίΤερα μὰν ὁ πατὰρ, ὅτερα δὰ ὁ υἰὸς ἀπεργάζεται, ἀλλά ταῦΤα ωσιεί ἄπερ ἐπείνος ωσιεί τὶ οὖν είωσι εἰ μὰν τὰ αὐτὰ ὁ υἰὸς τῷ πατρὶ ἀσθενεστέρα δὰ δυνάμει καὶ τρόπφ προσχωρούμενος; διὰ τοῦτο ψησίν εἶπον, ταῦτα καὶ ὁ υἰὸς ὁμοίως ποιεί ἀκούεις ὡ ᾿Αρειε τὸ ὁμοίως, καὶ τὸ ἀνόμοιον λέγεις; ὁμοίως ποιεί μετὰ τῆς αὐτῆς ἄξουσίας εἰ γὰρ ὡς ὑπακόυων ποιεί, οὐχ ὁμοίως ποιεί.

- Μως νουτίον τὸ καὶ μείζονα τούτων δείζει αὐτῷ έργα; Iva ὑμεῖς Βαυμάζητε· τὸ δὲ δείζει, πάλιν λέγει ένα τὸν μανίαν αὐτῶν συστείλη· τὸ δὲ μείζονα ποιῆσαι Χριστὰν, τὶ ἐστιν αλλο, ἀλλὰ νεκροὺς ἐγεῖραι;
- 21. Το ώσπερ ο πατάρ έγείρει Τούς νεκρούς και ζωοποιεί, ούτως και ο υίος ούς Βέλει ζωοποιεί το μίν γάρ ώσπερ ο πατάρ έγείρει, τὰς δυνάμεως δείκνωσι τὰν ἀπαραλλαζίαν τὸ δὲ ούς Βέλει ζωοποιεί, τῆς ἐξουσίας τὰν ἐσόΤητα. Καὶ ἄλλως.
- 22. Τὰν πρός τὸν πατέρα ταυτότη/α διά τοῦ ώσπερ καὶ οῦτως ἐνδείξαντος, σὰ τοῦνο κρύψας, τοῦτο μόνον τὸ εὐθὺς ἀκόλουβον ἔργαψας οὐδὲ γὰρ ὁ πατὰρ κρίνει οὐδένα ἀλλὰ τὰν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἰῷ ἐκ τοῦ δέδωκεν, ὡ πουκρὶ, τὸν υἰὸν δεαβάλλειν βελάσας δέον γὰρ πᾶσαν γράψαι τὰν λίξεν ἔχουσαν οῦτως, ἄσπερ γὰρ ὁ πατὰρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οῦτως καὶ ὁ υἰὸς οῦς βέλει ζωοσοιεῖ, οὐδὲ γὰρ ὁ ἐκατὰρ κρίνει
 οὐδένα, πᾶσαν δὲ τὰν κρίσιν δέδωκε τῷ υἰῷ εἰ γὰρ ἦδεις συνκροροῦσάν σοι τὰν γραφὰν, οὐκ ἐν τὰ μέν τὰς γραφὰς παρεποίμσας, λῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μόνας προέγραψας, τῶν δὲ τὰς τε-

λευταίας μόνας προυβάλου άλλ' είπερ έπι πάσε δικαίοις έφθέρ- V.

Διὰ 7ε αὐτοῖς λέγει ότι τὰν κρίσεν πάσαν δέδωκε τῷ υἰῷ; εἰς φόβον αὐτοὺς ἐμβάλλων ώσπερ δε τὸ έδωκε ζωὰν, άντι τοῦ ἐγέννησεν αὐτὸν ζῶντά ἐστεν, οὐτως καὶ τὸ ἐδωκεν αὐτῷ κρίσεν, άντι τοῦ κριτὰν αὐτὸν ἐγέννησεν.

Τό δε είς πρίσιν ούκ έρχεται, άλλά μεταβέβηκε άπό του Αα- 24νάτου πρός την ζωήν, τό είς πρίσιν άντι του ού κολάζεται ού κατακρίνεται Δάναίον δε ού Τουτον, άλλά τόν αιώνιον ώσπερ και ζωήν ού ταύτην, άλλά την αιωνίαν.

Ερχεται ώρα και νύν έστιν, ότε οι νεκροι άκούσωσι της 25. φωνής του υίου άνθρώπου και ζήσονται περι Λαζάρου και τούτο.
όμοίως λίγει.

της υποστάσεως τὸ ἀπαράλλακτον εἰσάγει.

V. Τό καθώς ἀκούω κρίνω, σηλοῖ οὐ διθασκαλίαν, άλλὰ τὸ τῆς 5ο. ψήφου ἔσον· ὡς ᾶν Ελεγε οὐτω κρίνω ὡσανεὶ αὐτόν ὁ πατὰρ ὁ κρίνων εἴη.

Τι λίγει ή πρίσες ὁ ἐμὰ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ Δέλημα τό ἐμὸν, καὶ τὰ εξὸς; τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐςιν ἐμελλον λέγειν αὐτῷ οἱ Ἰουδαίοι, ἐὰν σὰ μαρτυρῆς περὶ σεαυτοῦ, ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθείας διὰ Ἰοῦτο οὖν προλαβῶν τοῦτο
εἴπτ ὡσανεὶ ἔλεγε, ἔσως ἐρεῖτέ μοι σοὶ οὐ πιζεύομεν οὐδὲ γὰρ
ἐκυτῷ μαρλυρὰσας ἀξιόπιστος ἐν ἀνθρώποις οὐ τοίνυν πρὸς τὰν
ἀξίαν τὰν αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὰν ὑπόνοιαν τὰν ἐκείνων, καὶ τὰν
μελλουσαν παρὶ ἐκείνων ἀντίθεσεν ἐπάγεσθαι, δεικνὺς αὐτοῖς ὅτε
οἴδε αὐτῶν τὰ ἀπόρὲρτα τῆς διανοίας ὅταν δὲ λέγει ὅτι ἀληβές ἐστι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, αὐτῶν δείκνυσι τῶν πράγματων τὰν
φύσεν.

- φησι» άπεστείλατε, εἰ μὰ ἀξιόπιστον αὐτὸν ἡγείσθε.

 Τι. "Οτι ώς θεὸν ἀξιόπιστον αὐτὸν ἐδει νομίζειν, τρεῖς παραγανών μαρτυρίας τῶν λεγομένων, τὰ ἔργα τὰ ὑω αὐτοῦ γιομένων, τοῦ πατρὸς τὰν μαρτυρίαν, τὸ Ἰωάννου κέρυγμα: ἐπισόμειν ὅτι χαριζόμενός σοι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπιφέρει ὑμεῖς ἀπεστάνινοῦ ὅτι χαριζόμενός σοι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπιφέρει ὑμεῖς ἀπεστάνινοῦ ὅτι χαριζόμενός σοι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπιφέρει ὑμεῖς ἀπεστάνινοῦ ὁτι καρισέν ἀπεστείλατε, εἰ μὰ ἀξιόπιστον αὐτὸν ἡγείσθε.
- 34. Τι έστε τό έγω παρά ἀνθρώπου τὰν μαρτυρίαν οὐ λαμβάνω, ἀλλά ταῦτα λέγω ἔνα ὑμεῖς σωθῆτε; ἐγώ μέν φησε οὐκ ἐδεόμην τῆς τούτου μαρτυρίας, θεὸς ῶν, τῆς ἀνθρωσίνης ἐκεεθὰ δὲ μαλλον αὐτῷ προσέχετε ῆπερ ἐμοὶ, δεὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀναμεμνήσκω τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ.
- 35. Λύχνον δὲ καιόμενον λέγει τὸν Ἰωάννην, διὰ τὸ μὰ οξκο-Βεν ἔχειν τὸ φῶς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος.

Τί έστι το ύμεις άθελήσατε άγαλλιασθήναι πρός ώραν έν τῷ φωτί αὐτοῦ; δηλοῖ ότι ἀπεδέξαντο μέν τὰ εἰρημένα παρὰ Ἰωάννου, καὶ ὁρθήν περὶ αὐτοῦ κρίσιν εἶχον, ἀλλὰ πρόσκαιρος ἦν καὶ ἀβίβαιος έκείνη ή σπουδή: εί γάρ ἐπέμειναν , ταχέως άν αύ- V. τούς έχειραγώγησε πρός Χριστόν.

Τί δε έστε το έγω δε έχω την μαρτυρίαν μείζω; του 'Ιωάν- 36. νου, και ποίαν ταύτην δηλών, λέγει, τα έργα & έδωκε μοι ο κατηρ ένα ποιώ, αὐτά μαρτυρεί ότι ο πατήρ με ἀπέστειλεν.

Ότι ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μεμαρτύρηκε περί έμου που; 37. ὅτ' ἀν είπεν, οὐτός ἐστιν ὁ νίος μου ὁ ἀγαποτός.

Τί ές: Τό ούτε φωνήν αύτου άκηκόκτε; Τούτο λέγει, ότι περί Βεόν ούτε φωνή έστιν ούτε είδος· τούτο δε είπεν Ινα μή έχωσε λέγειν ότι Μωσεί λελάληκεν ὁ Βεός.

Ούχ είπευ ἀνάγνωτε, ἀλλ' έρευνετε· οὐ γάρ ἡ ψιλὴ ἀνάγνω- 3g. σες παριστά τὴν γνώσεν, ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς κατανόησες παρίστησε τὸ ζητούμενον.

Περί τίνος λέγει ότι έὰν άλλος έλθη ἐν τῷ ἰδίψ ἐκείνον λέ- 43, ψεσθε; περί τοῦ 'Αντεχρίστου λέγει.

Διὰ τί ἀπηλθε πέραν της Βαλάσσης της Γαλιλαίας της Τε- Cop. VI. βεριάδος; διὰ τό μὰ ἐκ τῶν εἰρημένων φθόνον πινηθήναι.

Διὰ τὶ οὖκ ἀνὰλθεν οὖν εἰς τὸ πάσχα ἀλλ' εἰς τὰν Γαλι- 3. λαίαν, κὰκείθεν εἰς Καπερναοὺμ; ὰρέμα λοιπὸν ὑπεκλύων τὸν νόμον, ἀφορμὰν λαμβάνων ἀπὸ τῆς ἰουδαίκῆς πονυρίας.

Τι ές το άναβλέψας τοῖς οφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἴπεν; ότι οὐ- 5. δίποτε άπλῶς ἐκάθητο, ἀλλὰ μετὰ κηδεμονίας Τῆς πρός τοὺς μαθητάς.

Τί έσ7ιν ότι οἱ μέν άλλοι εὐαγγελισταὶ τοὺς μαθητάς φασὶ προσελθόντας έρωτὰν καὶ παρακαλείν ώστε μή ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις, οὕτος δὲ ὁ εὐαγγελις ἡς τὸν Φίλιππον ἐρωτηθάναι παρά Χριστοῦ; δοκεῖ οῦν μοι ἐμφότερα εἶναι ἀληθή, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐ7οῦ γενόμενα καιροῦ.

Δεκ τι έρωτα τόν Φίλεισσου; έπειδά εγίνωσκε, τίς έδεετο πλείονος διδασκαλίας: ούτος γάρ έστευ ὁ λέγων, δείξον ήμεν τόν πατέρα και άρκει ήμεν.

Διὰ τί λίγει πόθεν ένα φάγωσιν ούτοι; ἄρα ὡς άγνοῶν τὸ

- VI. μέλλαν γενέσθαι; άπαγε· άλλά διὰ τὸ εἰρωνικὸν ἔν τὸν λόγον ποιεῖται.
- 11. Δεὰ τί ἐπὶ μὲν 7οῦ παραλυτικοῦ ππὶ τοῦ Λαζάρου καὶ ὅτε τὴν βάλασσαν ἐχαλίνου οὐν κύξατο, νύν δὲ εὕχεται; τύπους ἀμῶν διδούς ἔνα ἐν τῷ τροφῆς μεταλαμβάνειν ὑμῶς, εὐχώμεβα.
- Διὰ τί συνεχώρησε περισσεύσαι ταύτα; οὐ δε' ἐπίδειξεν, άλλ'

 Ενα μή φαντασία δόξη τὸ γενεθέν· οὐκ ἐδωκε δὲ τοξε ὅχλοις βατάζειν, άλλὰ τοξε μαθηταίς· ἐπειδή τούτους μάρτυρας έδει εἴναι μάλλον και κάρυκας των θαυμάτων.
- 13. Ότι χοὶ βαυμάσαι ότι ἐσερίβμους τῶν μαθετῶν τοὺς κοφίνους τῶν λειψάνων ἐποίεσε περισσεῦσαι, ἐνα ἐν τῷ βαστάζειν μιμνέσκωνται.
- 24. Διὰ τί Θαυμάζουσεν οἱ ὅχλοι 7οῦτο μᾶλλον τὸ σεμεῖον, δε' ὑπερβολὰν γαστρεμαργέας.

Τί λέγει μὰ μεριμνήσητε, φησίν, εἰς τὰν αύριον; σηλοῖ σὰ οὐ τό μὰ μεριμνήν, ἀλλά τό μὰ προσηλώσθαι τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς βιωτικοῖς πράγμασιν ἔξεστι σὰ ἐργαζόμενον μησὰν εἰς τὰν αύριον θησαυρίζει» οὐ γάρ ταυτόν μέριμνα καὶ ἐργασία.

Τί έσζε, τὸ ἐνός ἔστεν χρεία; οὐ περὶ ἔργου νῶν ἔστε καὶ ἔργασίας, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἄεῖν καιρὸν εἰδέναι, καὶ μὴ τὸν τῆς ἀκροάσεως πρὸς τὰ σαρκικὰ ἀναλίσκειν οὐ τοίνυν ἀργίαν νομο-Θετῶν, ἀλλὰ προσελών τὰ ἀκροάσει ταῦτα Ελεγεν.

- Τί ἐστε, τοῦτον γὰρ ὁ πατὰρ ἐσφράγισεν; ἀντὶ τοῦ ὁ Βεὸςτριὐτίστεν ἀπέδειξε διὰ τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας.
- 31. Τίνος ξυεκεν είπον, οἱ παθέρες άμων έφαγον τὸ μάννα ἐν τῷ ἐράμω; νομίζοντες αὐτὸν ἐρεθίσαι εἰς τὸ ποιὰσαί τι συμείον τοι-οῦτον, ὅπερ αὐτοὺς θράψει σαρκικώς, τοῦτο γὰρ ἐπεθύμουν διὰ γαστριμαργίας ὑπερβολάν.
- 32. Διὰ τὶ λέγει, οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον καὶ τὰ ἐξῆς;
 ἄρτον δὲ ἀληθινόν καλεῖ, οὐκ ἐπτιδὰ ψευδὲς ἄν τὸ θαϋμα τὸ ἔπὶ τοῦ μάννα, ἀλλ' ὅτι τύπος ἔν οὐκ αὐτοαλήθεια.
- 34. Διὰ τί λέγουσιν, πύριε δὸς ἡμῖν πάντοτε τοῦτον τὸν ἄρτον; ἐπτιδὰ ἔΤι αἰσθητόν πρᾶγμα ἐνόμιζον.

Πώς νουτέου τό άρτος τοῦ Δεοῦ έστεν ὁ καθαβάς έκ τοῦ οὐ- VI.
ρανοῦ καὶ ζωψυ δεδοὺς τῷ κόσμφ; οὐκ Ἰουδαίοις μένου, ἀλλὰ
καὶ τῷ οἰκουμένη. ζωψυ δὲ λίγες, ἐπεὶ κάντες ἢσαν νεκρωθίντες τῷ ἀμαρτία.

Τι έστι Τὰ κῶν ὁ δέδωκεν μοι ὁ κατὰρ, πρός ἐμε ἄξει; ὅτι ὅτ.
οὐ τὸ τυχὸν πράγμα ἡ πίστις ἢ εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τὰς δυωθεν
δείται ἐροπῆς, καὶ ψυχὰς τενος γενναίμε καὶ εὐγνώμονος δεχομένης πίστει τὰν τοῦ πυεύματος ἀποκάλυψεν.

Δεὰ τἱ εἰπόντων αὐτῶν οὐχ' οὖτός ἐστιν Ἰισοῦς ὁ νἰὸς Ἰω- 42.

σὰφ , μὰ ἀπεκρίθη αὐτοῖς οὐκ εἰμὶ ; δεὰ τὸ μῆποι δύνκσθαι τὸν

Βαυμαστὸν τόκον ἀκοῦσαι τὸν ἐκ παρθένου· εἰ δὲ τὸν κατὰ σάρκα οὐκ ὰδύναντο ἀκοῦσαι , πολλῷ μῶλλον τὰν ἄρρητον καὶ ἄνω
-γέννησει.

Διά τί είπεν ότι οὐδείς δύναται έλθειν πρός με , έάν μά ό 44. πατήρ μου έλκύση αὐτήν; οὐ,τόν έκ βίας αἰνίττεται , άλλὰ τόν πολλής ἐκ θεοῦ ἀπολαύοντα συμμαχίας.

Τί έστεν ο λέγει γραφικόν, έσονται πάντες διδακτοί Ωτου ; 45. στι τότι δι άνθρώπων εμάνθακον τὰ του Βτου, νύν δε δε αὐτου νέου του θεου και του άγεου πνεύματος.

Πώς άπουστίου, του πατέρα ούδεις εωρακευ εί μά ό ών έκ 46. του θεου; ού χρά δε κατά τον τός αιτίας λόγου ναείν ένταυ... Θα , πάντες γάρ έκ θεου έσμευ, άλλα κατά του τρόπου τὸς άλη... Βους γεννήσεως.

Of an payy in the aprox toutan, that the always 51. It is adopted the rail of the always discharge.

Διά τι άλυθό βρώσιν και άλυθό πόσιν; διά τό σώζειν τάς 53. ψυχάς Τών πίστει λαμβανόντων, άλλ' οὐκ ἀπολλύειν ώσπερ τὰν πρόσκαιρον βρώσιν.

Ότι ὁ τρώγων μου την σάρκα, ἐν ἐμοὶ μένει την δι' αὐτοῦ 54. τοῦ ἐν αὐτῷ Χρισῆῷ ἀνάκρασεν λέγει την διὰ της μεταλήψεως.

Τι έστιν και έγω άναστήσω αύτον έν 7η έσχατη ήμερα; το 55. κάγω, δείκνυσιν αύτον έσοστάσιον τοῦ πατρός.

VI. Κάγὰ ζῶ διὰ 7ὸν πατέρα πῶς νοητεύν; ὅτι καθώς ἐστε ζωὴ
 ὅπατὰρ, οὐτω κὰγὰ ζῶ· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκείνος ζάστται
 δε' ἐμὲ· ζωὴν λέγων συνεχῶς τὰν ἀνάστασεν τὰν ἐκείθεν.

Διὰ τὶ ζωὰς μέμνηται πανταχού; ότι ποθεινόν τούτο άν-Βρωποις, καὶ οὐδὲν εὐθως ἐβθ ὡς τὸ μἡ ἀποθανείν.

- 59. Διὰ τὶ ἐν συναγωγαϊς καὶ ἐν ἐορταϊς ἐδίδασκεν; ὁμοῦ μὰν τὸ πλάθος θπράσαι θέλων, ὁμοῦ καὶ δεικνύων €κυτὸν οὐκ ἐναντίον τῷ πατρί.
- 62. Δεὰ τὶ έλεγεν , ἐὰν ἔθητε τὸν υίὸν Θοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἢν τὸ πρότερον ; καὶ δεὰ τούτων ἀπάγων αὐτοὺς ὡς οὐκ ἔστε τοῦ Ἰωσέφ.
- 63. Τι έστιν δπερ είπεν, τό πνεύμά έςτ τό ζωοποιούν; τό πνευματικώς άκούειν αὐθούς τών παρ' αὐτοῦ λεγομένων· ὁ γὰρ σαρκικώς άκούων, οὐδὲν ἀφεληθησεθαι· σαρκικόν δε έστι τὸ ἀκούειν πῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατοβέβηκε, καὶ πῶς έδει τὰν σάρκα φαγείν, ἄπερ έδει μυςικώς καὶ πνευματικώς νοείν· δεὸ καὶ ἐπάγεν, τὰ βάματα ὰ ἐγὰ λελάληκα ὑμίν, πνεύμα ἐστὶ καὶ ζωὸ, τοὐτέστι πνευματικά ἐσθιν, οὐδὲν Εχοντα σαρκικόν.
- 64. Πῶς νου7ίον τὸ ἄσει γὰρ ἐξ ἀρχὸς οἱ τινές εἰσιν οἱ μὰ πιστεύοντες; ὰπὸ καταβολὸς φὸσὶ κόσμου τοῦτο ὅὲ απρὶ Ἰούδα καὶ τῶν ἀπιστεσάντων Ἰουδαίων.
- 66. Τι δηλοί ότι σολλοί των μαθητών αὐτοῦ ἀπηλθον εἰς τὰ ὁπίσω; οὐ περί τῶν δώδεκα λέγει, ἀλλὰ περί ἄλλων μαθητών αὐδῶν τῶν ἀποστόλων ὅτι δὶ οὐτώς ἐσθι, ἄχλον ἐκ τοῦ λέγειν τοῖς μαθηταῖς μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
- 68. Διὰ τέ εἰπόντος τοῦ Πέτρου πόῦ ἀπελευσόμεθα, οὐκ έμαχάρισεν κύτον ὁ Χριστός; ἐνα μὰ δόξη διὰ 7ὁ ἐμμεῖναὶ κύτοὺς, κολακεύειν κύτούς.
- Cap. VII. Διὰ τι λέγουσε πρός αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, μετάβηθε ἐνν. 3.

 τεῦθεν εξτ τὰν Ἰουδαίαν; δοχεῖ μὲν ἀπὸ φελίας εἰρῆσθαι. ἔστε

 γὰρ εἰπεῖν οὐδὲ ἔτι ἐν χρυπτῷ ποιεῖ, δεελίαν ἐγκαλούντων ἐστί·
 τὸ δὲ καὶ εἰπεῖν ἐν φανερῷ εἶναι, φελοδοξίαν.

Τὶ ἐστε τὸ ὁ καιρός ὁ ἐμός οῦπω πάρεστεν, ὁ δὲ καιρός VII. ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἔρημος; καιρόν ἔδιον τόν τοῦ ταυροῦ λίγων, ὁ. καιρόν δὲ ἔρημον πάντοτε, ὅτε φησίν οὖκ ἀναιρήσουσεν ὑμᾶς, κὰν ἀεὶ μετ' αὐτῶν ἦτε.

Πως νουτίου το ό καιρός ό έμος ούπω πεπλήρωται; ότι έδει και σημεία γενέσθαι.

Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισείν ύμας ὡς τὰ αὐτοῦ βουλομέ- 7. νους ἐμὶ δέ φησι μισεί, ἔ7ε ἐλέγχο αὐτόν.

Διά 7ε ούκ άναβαίνει μετά των άδελρων, άλλ' εσχατον; του- 8. το μεν με βουλόμενος δέλον έαυτόν καταστήσειν, καθώς έκεινοι έβούλοντο: άναβαίνει δε, ενα με δειλίας είναι νομέσωσεν έκει- νοι τό μείναι κάθω.

Τίνος ένεκεν ζητούντες αὐτόν οὐκ ὁνομαστί έλεγον , άλλά ποῦ ΕΙ. έστεν ἐκείνος ; ἀπό πολλής εἰρωνίας και φθόνου.

Ηώς νουπίον το ή έμφ διδαχή ούν έστεν έμφ, άλλά του πέμ- 16ψαντός με; δ λέγει τοιουτόν έστεν ούδεν έχω παρηλλαγμένον. εί και υπόστασες άλλη είμε άλλ ουτω και λέγω και πράττω ώς συμένου τε παρά τόν πατέρα.

Τί δηλοί τό ἐάν τις βίλη τό βίλημα αὐτοῦ ποιείν; τοὺ?- 17. ἐστιν ὁ ἐραστής τοῦ βίου τοῦ κατ' ἀρετήν γνώσεται ωερί τῆς διδαχῆς: ἀντὶ τοῦ δς ἀποβλέπει εἰς τοὺς προφήτας, γνώσεται 74ν ἐμὴν διδαχήν.

Ότι χρή σκοπήσαι ότι του ταπεινά φθέγγεσθαι αυτόν, πολ- 18. λαί είσιο αίτίαι, σίου διά τό μή άγινητου είναι νομισθήναι διά τό μή άντίθεου διά τό σάρκα περιβιβλλοθαι διά τό άσθινές των άκουόντων διά 76 διδάσκειν τους άνθρώπους μετριάμέγιθος 7 ής θείας φύσεως.

Τί έστιν ο λίγει ότι ού Μωσης Εδωκεν ύμεν τον νόμον; 19. Επειδή γάρ ένεκάλουν αύτῷ ότι το σάββατον έλυε, πρός τοῦτο Ισταται: ώσανεί ὁ νόμος εἶπεν ού φονεύσεις, ὑμεῖς δὶ φονεύετε ἀρέντες οὖν το ἐαυτούς καταδικάζειν, επερί τούτου έμοὶ

- VII. ἐγκαλεῖτε ὡς εταραβαίνοντε τὸν νόμον ὅτε τεθεράπευκα ἄνβρωπον.
- ΤΙ. Τὶ λίγει καὶ διὰ τὶ Μωσὰς δίδωκεν ὑμίν τὴν αεριτομὴν; οὐχ' ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων. ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστι· διὰ τὶ φασιν οὐδεὶς ἐνεκάλεσε Μωσεὶ ἢ ἢπεἰβησε αε κελεύοντι διὰ τὰν περιτομὰν λύεσβαι τὸ σάββατον; δηλονότι ὡς σαββάτου, τῆς αεριτομῆς οῦσης κυριωτέρας, καὶ τοι οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Μωσέως ἡ περιδομὴ· ταῦτα δὲ ἔλεγε βίλων δείξαι ὅτι μεἴζον ἔργον ἐποίησε τῆς περιτομῆς αὐτὸς· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ολον ἄνθρωπον, δείκνους μερικὴν ὑγείαν τὴν περιτομὴν πρὸς τὴν τεῦ παραλυτινοῦ τελείαν γενομένην.
- 28. Τό καὶ ἐμὲ οἴδατε καὶ οἴδαῖε πόθεν εἰμὶ, ἀλλ' ὅθεν ὁ πέμν ψας με, εἰπὸν δε ἐν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, τὴν διὰ τῶν ἔργων ἄγνοιας ἢν τὸ ἀμάρτημα ἀλλὰ κακίας. τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ εἰμὶ, ἀντὶ τοῦ μεῖ' αὐτοῦ εἰμὶ. τοῦτο δὲ εἶπεν ῶς ε μὰ νομισθήναι ἀλλόβριος τοῦ θεοῦ.
- 30. Τι δειχνύει τὸ εἰς τὰν ἐορτὰν αὐτῶν αὐτῶν ζατεῖν πιὰσαι;
 τὰν γνώμην αὐτῶν Τὰν ἄθεον, ὅτι οὐδὶ ἐν ναῷ τοιαῦτα ποιεῖν ἐφοβούντο.
- 31. Πως έχει ότι των όχλων οἱ μὲν ἀγαθόν αὐθὸν εἶχον, οἱ ἀὲ οῦ, ἀλλὰ πλάνον; ἐκείνη μὲν οὖν ὡς δοκω ἡ δόξα των πολλών ἐστιν, αῦτη ἀὲ των φθονούντων ἀρχιερέων.
- 34. Το όπου εἰμὶ ἐγώ, οὐ δύνασθε ὑμεῖς ἐλθεῖν, συμαίνει ὅτε οὐχ ἔμελλεν ἐναπομένειν τῷ Βανάτφ: ἐκεῖ γὰρ πάντες ὑμεῖς ἀπερχόμεθα.
- 35. Τε σημαίνει ἐν τῷ λέγειν διασποράν; οὖτω τὰ ἐθνη ἐκάλουν οἱ Ἰουδαίοι ὡς πανταχοῦ διεσπαρμένα.
- 37. Διὰ τί λίγιι ὁ εὐαγγελιστὸς ὅτι τῷ ἐσχάτῃ ὁμέρᾳ τῷ μεγάλᾳ; διὰ τὸ τὰν πρώταν καὶ τὰν τελευταίαν μεγάλαν εἶναι: τὰ γὰρ μεταξύ μᾶλλον εἰς τρυφὰν ἀνάλισκον. ἄλθε δὲ ἐν τῷ ἐσχάτᾳ διδάσκων ώσθε μνημονεύεσθαι τὰ λεγόμενα, καὶ εἰς λάθαν ἐλθεῖν αὐθὰ ὑπὸ τὰς τρυφὰς τῶν μέσων ἀμερῶν.

Πῶς νουτέον τὸ ὁ πιστεύων εἰς έμὲ, καθώς εἶπεν ὁ γραφὸ, VII. ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρούσουσιν ὕδατος ζῶντος; ποιλίαν ἐνταῦθα τὴν καρδίαν λέγει· καθάπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, καὶ τὸν νόμον σοῦ ἐν μέσφ τῆς κοιλίας μου.

Ποῦ εἶπεν ἡ γραφή ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσεν; ἢ ἐνταῦθα ὅεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ καθώς εἶπεν ἡ γραφή. λέγω ἔνα ἦ τὸ ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσε τῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως: ἐωειδὴ γὰρ ἡ γραφή μαρτυρεῖ ὅτι ἐλεύσεται ὁ θεὸς, διὰ τοῦτο τῆς γραφῆς ἐμνημόνευσε· τὸ δὲ ρεύσουσε τὸ δαψιλὶς διὰ τοῦτο τῆς ανείτεται. ζῶν δὲ λέγει, διὰ τὸ ἐνεργεῖν ἀεὶ· Ελεγε δὲ τοῦτο φησὶ περὶ τοῦ πνεύματος.

Τί έστιν όπερ είπεν ούπω γάρ ξυ πυεύμα άγιου δεδομένου; 30. ότι των προφητών διά πυεύματος άγιου λαλησάντων, συνεστάλη Τέως εν τῷ μέσῳ ἡ τοιαύτη χάρις: Εμελλε δε δεδοσβαι μετά τόν σταυρόν διά τοῦτο ἐπιρέριι ὅΤι Ἰνσοῦς οὐδέπω ἐδοξάσβη: δόξαν δε Τόν σταυρόν καλεί: ἐγὼ δε τὴν ἀνάληψιν τὴν τελείως δείξασαν ὅτι ἔστι βιός: ἢ τὸ οῦπω ἦν, νοὰσεις, οὐκ ἢν γνωρισβεν ἀνθρώποις τὸ πνεῦμα.

Ότι χρά γινώσκειν ότι οἱ ἀπόστολοι πρό τοῦ πάθους τὰς ἐάσεις οὐ πνεύματι άγίω, ἀλλὰ τὰ απρὰ τοῦ Χρεστοῦ ἐξουσία ἐποίουν· ὅτε δὲ ἀπέστελλεν αὐτοὺς εἰς τὰν οἰκουμένην, τότε λέγει λάβετε ωνεῦμα ἄγιον· καὶ πάλεν τὰ ωντηκοστὰ ἄλθεν ἐωὰ αὐτοὺς τὸ πνεύμα.

Διὰ τί λίγει τὸ ἐγώ εἰμε τὸ φῶς τοῦ κόσμου; ἐπειδὰ ἔλε- Cap. VIII.
γον αὐτὸν ἐκ τῆς Γαλελαίας εἶναι, ἐπεφέρει ὅτι οὐκ ἐξ αὐτὰς καὶ ^{V. 12.}
οὐ δι' αὐτὰν ἄλῶον φησίν, οὐδὲ διὰ τὰν Παλαιστίνην, ἀλλὰ διὰ
τὸ τὰν ἄπαντα κόσμον φωτίσαι· τὸ δὲ εὐ περιπατήσει ἐν τῷ σκοτία, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πλάνη κεῖται.

Τό ύμαϊς κατά την σάρκα κρίνετε, το άδικως κρίνειν λέ $_{15}$. γει· καθάκερ καὶ το κατά σάρκα ζην, το φαύλως ζην.

Διὰ τὶ ἀλλαχοῦ λέγων ὅτι ὁ πατήρ πρίνει οὐδίνα, ἀλλὰ τὴν πρίσιν πάσαν δίδωπι τῷ υἰῷ, ἐνταῦθα λέγει ἐγὼ οὐ πρίνω οὐ-

was a first of the same of

- VIII. δένα; ότε τουτο ού περί του μέλλοντος λέγει καιρού, εκείνο δέ περί τος δευτέρας παρουσίας.
 - 26. Εἰπών δὰ ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ ἀλλ' ἐγώ καὶ ὁ πέμψας με πατρρ, δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἐγώ μόνος καταδικάζω ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὰρ: ἢ ὡς ἐγώ, οὐδὲ ἰγώ, εἰ μὴ ὡς ὁ πατὰρ: διὰ τοῦτο καὶ ἐπιφέρει, ὅτι καὶ ἐν τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι ὅτι ἀκὶ ἐπιφέρει, ὅτι καὶ ἐν τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι ἔμ ὅτι ἐμοούσιος τοῦ πατρός ἐστιν.

Τί έστι τὸ οῦπω ἐληλύθει ἡ ώρα αὐτοῦ, τοῦτό ἐστι τὸ οὐδίπω καιρὸς ἡν ἐπιτήθειος καθ' ὁν ἡθελεν σταυρωθήναι.

- Σεν τῷ λέγειν τὸν Χριστὸν συνεχῶς ὅτι ἐγὰ ὑπάγω καὶ ζηττάσετε με, διὰ τὸ κατασείειν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ἐκείνοι ἐπιφέρουσι μέτι ἀποκτινεῖ ἐαυτὸν καὶ τὰ ἰξῆς, αὐτὸς ἀναιρῶν αὐτῶν τὴν ὑποψίαν φασίν. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὰ ἐκ τῶν ἄνω ἐιμὶ δ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὰ ἐκ τῶν ἄνω
- 24. Τι σημαίνει ότι ιάν μὰ πιστεύσητε ότι εγώ είμι, ἀποθανείσθε εν ταϊς άμαρτίαις ύμων; ἐπειδὰ ἔλθεν ενα άρη τὰν άμαρτίαν τοῦ πόσμου, ἐπείνοι οὐκ ἐδέξαντο, έξ ἀνάγκης ἐν ταύταις αὐτοὺς ἀποθανιεν λέγει.
- 28. Τι έστιν ο λέγει ότι οτ' αν ύψωσητε τον υίον τοῦ ανθρώ-

που, τότε γνώσεσθε ότι έγώ είμι; δ λόγει τοιούτον έστιν· ότι VIII. έγώ είμι ό υίδς του θεού.

Διά τί ἐπιστρικίνεται ὁ εὐαγγελιστής λέγων, ταῦτα αὐτοῦ 50. λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ποῖα ταῦτα; τὰ ταπεινὰ ἡἡμαῖα: ποῖα; οἴον τὸ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ οὐδὰν, ὅπερ τὸ ἔσου πρὸς τὸν ἐπατέρα συμαίνει ἐπεῖνοι δὲ τὸ ἔλαττον νοοῦσι ἀντός οὐκ ἀφῆπε με μόνου ὁ πατέρ, ὅτι ἐγὼ 7ὰ ἀρεστὰ αὐτοῦ ποιῶ πάντοτε.

Τί έστιν πῶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δοῦλός ἐστιν τῆς άμαρ. 34.
τίας, ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τὰ οἰκία εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ έξης; διὰ τούτων ἡρόμα καὶ τὰ διὰ τοῦ νόμου καταβάλλει, καὶ αὐτὸν συνιστῶν ἐν τῷ ἐπιφέρειν, ὁ δὲ υἰὸς οἰκοδεσπότης ἐστὶν.
γεν ἐὰν ὁ υἰὸς ὑμῶς ἐλευθερώση, ἐλευθεροι ἔσεσθε.

Υμεϊς έκ του πατρός του διαβόλου ές , και τα έξης τουτο 44. λέγει αυτοίς δια του φόνου , και ότι τουτο έπιφέρει έκείνος απ' άρχης άνθρωποκτόνος έστιν , ώσπερ φησί και ύμεϊς.

Καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ψεύστης: ὁ πατήρ τοῦ ψεύδους τοὐτέςεν ὁ διάβολος, ὁ γεννήσας τὸ ψεύδος, ψεύστης ἐστίν.

Τό τις εξ ύμων ελέγχει με περί άμαρτίας, τούτο έπ του 46. άνω συνάγεται ρητού έπειδη γάρ είπεν ότι ψεύσται έστε, και του τό ψεύδος γεννήσαντος διαβόλου έστε, ώστε μη δυνάμενοι άληθως έλίγξαι, καθτγορούντες δε ματαίως ψεύσται έστε ψεύστου πατρός του διαβόλου τέκνα και ούτε 'Αβραάμ φατε ούτε του θεού.

"Οτε ούδαμού σαμαρείτην αύτόν λεγόντων "Ιουδαίων, πως 48. λέγουσεν, ότε ού καλώς αύτόν έλέγομεν; δηλονότε πολλάκες αύτων εἰπόντων.

Πώς νουτίον ἐὰν ἐγὰ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μοῦ οὐδίν 54. ἐστι; τοῦτο δὲ πρός τὰν ἐκείνων εἶπεν ὑκόνοιαν' ώσπερ καὶ τὸ ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

Τι έστιν ότι Αβραάμ ό σατάρ ύμων άγαλλιάσατο Ινα ίδη 56.

- VIII. την ήμέραν την έμην, και είδε, και έχάρη ήμέραν ένταϋθα λέγει την τοῦ σταυροῦ, ην ἐν τῆ προσφορῆ τῆ τοῦ Ἰσκὰκ προετύπωσεν ἐπαινεῖ ἤὶ ὡς εὐφρανθέντα διὰ τὸν σταυρὸν τὸν ʿΔβραὰμ, δείξαι θέλων ὅτι οὐκ ἄκων ἐπὶ τὸ πάθος ἔρχεῖαι.
 - 57. Διὰ τί λέγουσε πεντήκοντα έτη οῦπω ἔχεις, καὶ ᾿Αβραὰμ ἐώρακας; οῦτως ἐνόμιζον αὐτὸν τοσούτων εἶναι ἐτῶν, τριακοντατριῶν ὄνία.
 - 58. Τι λόγει πρίν 'Αβραάμ γενέσθαι, έγω είμι; ότι ως θεός δελονότι το δε έγω είμι λέγειν άλλ' ούχε έγω ήμεν, ήμφασιν ήχει τούτο το ρόμα διηνεκώς είναι και συμαντική έσθιν αύτο ή ρόμους, παντός απελλαγμένη χρόνου διό και βλάσφημον αύτοις έδωκει είναι το ρόμα.
- Cap. IX. Διὰ τὶ οῦτως ἀλόγως ἐρωτῶσιν ὅτι τὶς ὅμαρτιν, οὕτος δ v. 2. οἱ γονεῖς αὐτοῦ; ἄλογον δὶ ἐστι τὸ ἐρώτημα, ἐκιῖνος γὰρ πρὶν γεννηθὰ πῶς ἀν ἄμαρτιν; ὑπὲρ δὲ γονέων πῶς ἀν καὶ δίκην ἔδωκε, πρὶν γεννηθὰ; μᾶλλον μὲν οῦν γονεῖς ὑπὲρ τέκνων, ἔστιν ὅτι εἰς τοῦτο τὸ ἐρώτημα ἄγαγεν αὐτοὺς, τὸ τοῦ παραλυτικοῦ βαῦμα: ἐκιῖ γὰρ εἴπιν αὐτῷ ὁ Χριστὸς μηκέτι ἀμαρτῆν ἵνα μὰ Κιῖρον τὲ σοι γένηται.
 - 6. Διὰ τί ἔπτυσε καὶ πελόν ποιήσας ἔχριε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ; ὅεικνύων ἔτι ὁ καὶ τὸν ᾿Αδὰμ πλάσας, αὐτός ἐστε. Καὶ ἔλλως· ἔνα μὴ νομισθή τὸ βαῦμα τῆς κολυμθήθρας.
 - 8. Διὰ τὶ ἀμφιβάλλουσιν οἱ γείτονες αὐτοῦ καὶ οἱ λειποὶ λέγοντες ὅτι οὐκ ἔστιν οὖτος ὁ προσαι/ῶν; ὅιὰ 7ὁ παράδοξοντὸγώ ὅὶ λέγω διὰ τὸ ἀναβλέψαι, καὶ τρόπον τινὰ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτοῦ ἀνοιχθέντων, ὥσπερ ἔτερον ἀπὸ τούτου τὸ σχὰμα μικρὸν ὁταλλαγὰναι τῷ τῶν ὁφθαλμῶν ἀνεώξει.

Πάθεν έγίνωσκεν δτε θιά του πτύσματος ίάθη; το μέν άπο τῆς ἀφῆς, το δὲ ἀπό τῆς ἀκοῦς τῆς γενομένης πρός γκν.

10. Διά τέ οὐκ ἐρωτώσεν τὸν τυφλέν κῶς ἀνɨβλεψας, ἀλλὰ κῶς ἀνɨωξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; διδόντες αὐτῷ πρόφασεν τοῦ δια-βαλεῖν αὐτόν.'

)

Tives eigly of eigenvers, $\tau \tilde{\omega}$ ruphs, $\sigma \tilde{\omega}$. It léases $\pi \epsilon pl$ advou; IX. of susceptives, and $\tau \tilde{\omega} v$ allows $\epsilon \chi_{ii}$ and outses, ore sufficiently by the advois.

Δεὰ τέ βατρακυ τοὺς τὸῦ τυφλοῦ γουεῖς μέσου; ὅωκς εἰς 18. ἀγωνίκυ κύτοὺς ἐμβάλωσε καὶ μετὰ κακουργίας ἐρωτώσευ οῦτός ἐστιν δυ ὑμεῖς λέγετε ὅτε τυφλὸς ἐγεννάβη; μουουουχὶ λέγουτες δυ ὑμεῖς ἐποιάσατε τυφλὸυ τῆ φῆμη.

Πώς λέγουσε δός δόξαν τῷ Βεῷ, ἡμεῖς οἰδαμεν ὅτε ὁ ἄν- 24. Βρωπος οὖτος ἀμαρτωλός ἐστε; καὶ πῶς ὅτε ἔλεγεν ὁ Χριστὸς τἰς ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας, οὐα εἶπον τι; ὥστε νῦν ματαιολογοῦσε: τὸ δὲ δὸς δόξαν τῷ Βεῷ, ὡς ἐκείνου φυσὶ μηδὲν ἐνεργάσαντος.

Οτε ό τυρλός ότ' αν λίγη μή και ύμετς βίλετε αύτου μα- 27. Σται γενίσβαι, πωμφόων τουτο λίγει τρίμα και διακαίζων αύτους, και δεικνύς ότι ίγω πόν μαθητής αύτου είμε.

Αικ τι λέγουσεν έν άμπρτίπες σύ έγεννήθης όλος, και σύ δι- 54, δύσκεις ήμας; Την τύφλωσεν αύτου δικ τούτου αίνεττονται.

Τίνος ένεκεν έρωτις ὁ Χριστός τον Τυφλόν, σύ πιστεύεις είς τον υίον του Ιεού; και τότε μετά τοσαύτην άντιβρησεν ήν έποίη- 35, σατο πρός 'Ιουδαίους ούκ άγνοων, άλλά βουλόμενος αὐτόν γνωρίσαι, ότι πολλού τιμάται την αὐΤού πίστεν.

Τί έστιν ὁ λέγει Χριστός, εἰς κρίμα έγὰ ἄλθου εἰς τόυ κό- 5g. σμου; ἀντί τοῦ εἰς μείζουα κόλασιν φησί και κατάκριμα τῶν μὰ κιστευόντων.

Τί έστιν δ λέγει Χριστός ότι πάντες έσοι ήλθον πρό έμου, Csp. Χ. κλέπται ήσαν και ληςαι; ου περί των προφητών λέγει, καθώς οι ν. 8. μή δεχόμενοι τὰ μωσαϊκά Μανιχαϊοι λίγουσι. δι' ἐκείνων γὰρ ἐπίστευσαν οἱ ωιστεύσαντες τῷ Χριστῷ. ἄλλως τε οὐκ ἄν αὐτοὺς κλέπδας έλεγεν δ περιών λέγει. εἰ ἡκούετε Μωσέως και Τών γραφών, ἡκούετε ἀν ἐμοῦ. ἀλλά περί Τίνος λέγει; περί Θευδά και Ἰούδα και τῶν λοιπών στασιαστών οὶ εἰς Χριστοῦ ήλθον δνομα.

Τίνα λέγει νομήν εύρήσει; ή προφήν λίγει, ή πυριότητα: 9. τουτέστεν ένδον μένει, παι ουδείς αυτόν έξω Βήσεται.

- Χ. Πως δε νοείται το ένα ζωέν έχωσι και σερισσόν έχωσι;
 του ζωέν μεν των διδασκαλίαν, τω δε τούτου περισσώτερον των σύρανων βασελείαν.
- Τι δηλοί τό ὁ ποιμὰν ὁ παλὸς τὰν ψυχὰν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὶρ
 τῶν προβάτων; τὸ ἰκούσιον πάθος εἰσάγει.
- 12. Ποῦ πεπλέρωται ἐπ' αὐτῷ τὸ ἐνανίον τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ὅτι Θεωρεῖ τὸν λύκον καὶ ἀφίμαιν. αὐτὰ καὶ φεύγει; ὅτε αὐτός συλλαφθείς οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' εἴπεν μάλλον ἄφεῖε τούτυς ὑκάτγειν οἱ δὲ περὶ Θευδάν καὶ Ἰούδαν οὐχ οῦτως ἐποίησαν.
- Ότι τὸ καθώς γινώσκει ὁ πατήρ, κάγὰ γινώσκε τὸν πα- .
 7έρα, τὸ ἴσον καὶ ὁμοούσιον δηλοῖ.
- Τὶ ἐσ7ιν ὁ λέγει Χριστὸς , καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ; περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν πισ7ευσάντων λέγει.

"Οτε κάπεινά με δεί άγαγειν· ένταυθα το δεί ούκ άνάγκου είσκητε, άλλά του πάντως έσομένου δηλωτικόν.

- 18. Περί ποίας έντολης λέγει ότι ταύτην έλαβον παρά τοῦ πατρός μου; τὸ ἀποθανεῖν ὑπὶρ τοῦ πόσμου.
- Διά τί δαιμόνιον έχεις λίγουσεν αὐτῷ; ἐπειδὰ πλίον ἃ καθά ἄνθρωπον ἄν τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ καὶ οὐ τῆς κοινῆς συνυβείας.
- 22. Τίνα λέγει ὑμέραν ἐγκαινίων γενέσθαι ἐν Ἱεροσολύμοις; χρὸ γενώσκειν ὅΤε μεγάλη τές ἢν αῦτη ἡ ἐορτὴ καὶ ἄημοτελὸς· τὰν γὰρ ὑμέραν καθ' ἡν ὁ ναὸς ὑκοδομὸθη ἐικανελθόντων ἀπὸ τὰς μακράς αἰχμαλωσίας Ταύτην ἄγον.
- 24. Το έρωτημα ο ποιούνται λίγονζες, έως πότε την ψυχήν άμων αίρεις, δυκεί πόθου τινός και φιλομαθίας έστι δε μετά δεανοίας εφθαρμένης και ύπούλου των γάρ έργων βοώντων έβούλοντο μαθείν έπιστομίζειν αύτον άπο των λόγων βουλόμενοι.
- 30. Τὸ ἐγὰ καὶ ὁ πατὰρ ἔν ἐσμεν, 7ὰν ἐσστιμίαν ἐμφαίνει καὶ τὸ ὁμοούσιον ἄθεν καὶ αὐτοὶ οῦτως νοὰσαντες τὸ λεχθέν, λίβοις ἔβαλλον αὐτὰν λέγοντες, περὶ καλοῦ ἔργε οὐ λιθάζομεν σε, άλλ' ὅτε ἄνθρωπος ὧν, ποιεῖς σεαυτὰν θεάν.

Καί πως δαιφέρει τό έγω είπου Δεοί έστε; τούς χάριτι μιμ- X. υποκόμευος υίούς, λοιπόυ χάριλι έλεγευ έπυτου, τούτο δε κη- 34- κείνοι ήσαν δ λέγει τοιούτου έστιν εί οι χάριτι τούτο λαβόν- τες ούκ έγκαλούνται θεούς έπυτούς καλούντες, πως έγω δεκαίως έπιτιμώμαι ό φύσει τούτο έχων; και ότι ούτως έστιν, δικούσου τι έπιφέρει.

Εί γάρ οὐ σιοιώ τὰ έργα τοῦ πατρός μου, μὰ σιστεύετέ 37, μοι εἰ δὲ ποιώ, κὰν ὑμοὶ μὰ πιστεύετε, τοῖς έργοις πιστεύσατε ἀπειδὰ γὰρ τὰν οὐσίαν αὐθοῦ ἀμάχανον ἢν ἰδεῖν, ἀπὸ τῆς
τῶν έργων ἰσότητος καὶ ταυτότητος τὸ τῆς ἀπαραλλάξιας παρέχεται.

"Οτε έγω έν τῷ πατρί, καὶ ὁ παθέρ ἐν ἐμοὶ θοῦτο ἐστεν 38.
οὐδεν ἄλλο εἰμὶ ἐγω, β ὅπερ ὁ πατέρ μένων υἰος, καὶ οὐδεν ἄλλο ἐκείνος, β ὅπερ ἐγω μένων πατέρ.

Διὰ τι ούδιν συμείον Ἰωάννης ὁ πρόδρομος ἐποίησε; καὶ 41.
γάρ φεσι συμείον ἐποίεσεν ούδιν· οἰκονομίας ἐργον ἦν καὶ τοῦτο:
τῆς θείας, μυδὲν συμείον τὸν Ἰωάννην ποιῦσαι· ὡς ἐν ἀληθῶς
λύχνος δειχθείη, μὴ δυνάμενος φαίνειν παρόντος ἐλίου.

Ότι ἡ υπρά τῷ Ἰωάννη ἀλιίψασα τόν πύριον μύρφ, οὐκ Cap. XI. ἔστιν ἡ αὐτὴ ἡ παρὰ τῷ Ματθαίω, οὐδὶ ἡ παρὰ τῷ Λουκῷ, ἄλλη ^{γ. 2.} γὰρ καὶ ἄλλη ἐστὶν ἐκείνη αὕτη δὶ ἐτίρα ἐστὶν, ἀλλὰ σεμνή τις καὶ σπουδαία, καὶ γὰρ περὶ τὴν ὑποδοχὴν ἐσπουδαζε τοῦ Χριστοῦ.

Ότε σφόδρα βαρρούσαι εἰς Χριζόν οὐα ἔρχονται αὖται, ὡς 3. ὁ ἐκατόνταρχος και ὁ ἄρχων τοῦ βασιλικοῦ, ἀλλὰ ἀποστέλλουσι μυνύσασαι.

Ότι τοσούτον ήσαν πιστεύουσαι τῷ Χριστῷ αἰ περὶ Μάρ- 4. Σαν, ὅΤι ἀκούσασαι ἡ ἀσθένεια αὐτη οὐκ ἐστι πρὸς θάνατον, ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ οὐκ ἐσκανδαλίσθησαν.

Τε έστε το λεγόμενον παρά Χρετου, ούχε δώδεκα είσεν ώραι 9.
τας άμερας; δ λέγει τοιουτόν έτεν, εί ο το φώς του κόσμου Τούτου βλέπων εν άσφαλεία έτε, πολλώ μάλλον δ μετ' έμου ών δεαπαντός του δαμιουργού του φωτός;

- ΧΙ. Πώς δλογου νοιτται τὸ αὐτοῖς πιστεύει»; ὅτι διὰ τὸ ἔξυπνίται ἐπεῖ παραγίνεται, διὸ καὶ λέγουσεν, τὶ κεκοίμηται, σωθήσεται· οὐ περὶ ϋπυου νομίζουσε λέγειν αὐτὸν, οὐδὰ περὶ θανάτουἀλλὰ αξυιγμα νομίζουσε τὶ αὐτὸν λέγειν· ἐπεὶ πώς πέντε στάδια πορευομένου αὐτοῦ, οὐκ ἄν ἔφθασεν ἔξύπνισεν;
- 16. Πῶς λέγει ὁ Θωμᾶς ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ` αὐτοῦ; τενὶς μὲν οὖν προθυμούμενον αὐτόν τοῦτο λέγουσεν είπεῖν τενὲς ἐἐ ἐἐελεῶντα καὶ εἰρωνευόμενον.
- 23. Πόθεν ἡ Μάρθα έλεγε πρός τὸν Χριστὸν, ὅτι οἴδα ἀναςἡσεται ἐκ τὴ ἐσχάτη ἡμέρα; ἐκ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἤκουσε γὰρ αὐθοῦ πολλὰ τοιαῦτα.
- 28. Διά τε λάθρα παλεί την άθελφην; ίνα μη άπούσαντες ότε περί Χριστοῦ λαλεί αύτα, άναχωρήσωσεν έλεγεν γάρ ότε εί τις Χριστόν παλέσει, άποσυνάγωγος γένηται.
- 33. Τι έςτ τὸ ἐνιβριμάσκτο τῷ πνεύματι; τοῦτό ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐπετίμασε τῷ πάθει ἐπισχών, τὰν σύγχυσιν τῶν δακρύων.
- 34. Διά τι ὁ πάνθα εἰδώς, πθ τεθήπατε αὐτό ἐρωθά; οὐα ἀγνοῶν ἀλλὰ μὰ βουλόμενος ἐκυτόν ἐπιβρίπτειν τῷ θαύματε.
- 37. Διὰ τὶ λέγουσι τὸ οὐκ ἐδύνατο οὕτος ὁ ποιήσας ἀνοιχθηναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιήσαι ἔνα καὶ οὕτος μὰ ἀποθάνκ; διεφθαρμένφ σκοικῷ ὡς ἐνδιαβάλλοντες τὸ θαϋμα ἐκεῖνο ὡς μὰ γεγονός.
- 41. Διὰ τἱ εῦχεται; μᾶλλον δὶ εὐχῆς σχὴμα ἀναλαμβάνει: φασὶ γὰρ διὰ τὸν περιεστῶτα ὅχλον εἶπον ἔνα πιστεύσωσεν ὅτι σύ με κπέστειλας. ὁ δὲ λίγει τοιοῦτόν ἐστεν, ἔνα μὴ ἀντίθεὸν με νομίσωσε.
- 44. Διὰ τί λίγει ἄρετε αὐτὸν ὑπάγειν; ἴτα μὰ ἐπαγόμενος αὐτὸν δόξη πομπάζειν.
- 48. Δεὰ τε λέγουσεν ὅτε ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν, ἔρχονταε οἱ 'Pωμαζοε καὶ αξρουσεν ἐμῶν τὸ ἔθνος καὶ τὰν πόλεν; τὸν λαὸν ἐπεσεῖσαε σπουδάζοντες, ὡς μελλόντων αὐτῶν κενθυνεύειν ὅε᾽ αὐτὸν ἐπὶ ὑποψέα τυραννέδος.

Τί σημαίνει δ λίγει ό, άρχειρεύς τοῦ δυιαυτοῦ διείνου; ίνα ΧΙ, δείξη ότι ώνηται ήσαν αί άρχαι των ίερέων άλλά και εύτως πα- 49- ρλυ τό, πνεύμα: προεφότευσε γάρ και άκων δ Καϊάφας.

'Ο7ι το συμφέρει ίνα είς άνθρωπος άποθάνη και μά όλον το 50. Εθνος άπόληται, ούτως τῷ στόματι κίχρηται ώς ἰερίως, τῆς δὶ ραώ, καὶ Βαλαάμ.

Αιά τι λέγει ίνα τὰ τέπνα τοῦ Βιοῦ τὰ διεσπορπεσμένα συν- 52.
αγάγη εἰς ἐν ;: τέπνα Βιοῦ τὰ Εθνα παλεῖ ἀφό τοῦ μέλλοντος
έσεσθαι.

Διὰ τι κλέπτη ύντι τῷ Ἰούδα ἐνεχείρισε τὸ γλωσσόκομον ; Cap. XII. ἔνα τὰν φιλαργυρίαν αὐτοῦ ἐκκόψη.

Διά τι μέμνηται ένταύθα ό Χριατός ένταφιασμού; έντρόψαι 7. τό Ἰούδαν βουλόμενος, και δείζαι ότι την προδοσίαν νοιί.

Δικ 71 ελαβου τὰ βάια τῶν φοινίκων καὶ τὸ ώσανυὰ ελε- 13.
γου, ὁ ἐρμηνεύεται σῶσον δὰ; ἐπειδὰ μείζονα ἡ προψέτην αὐτὸν εῖχου, Δαυμάζοντες διὰ τὸν Λάζαρον.

Πώς οί μεν άλλοι, φασίν, εὐαγγελισταί λέγουσεν ότι έπεμψε 14.
παὶ εἶπεν, λύσατε τὰν όνου παὶ τὸν πώλου οὖτος δὲ, οὐδὲν
τοιοῦτον ἀλλ' ὅτι ὁνάριου εὐρών, ἐπάθισεν ἐπ' αὐτὸ; ἀμφότεμα ἐγένετο ἀπέστειλε γὰρ καὶ ἀνέχθα, καὶ ἐνεχθὲν ὡς εὐρών
ἐπάθισεν.

Οτι οἱ εἰπόντες φαρισαῖοι πρὸς ἐαυτοὺς Βεωρεῖτε ὅτε οὐκ το.

Δρελεῖτε οὐδὶν, ἔδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ὑπάγει, τῶν πιςτυάντων μέν ϶σαν, οῦ τολμώντων δὲ παρρασιάζεσθαι.

Τίνες ήσαν εί ελληνες οι συναναβάν εί να προσκυνήσωσεν έν 20.
τή έορτή; οι τενες προσήλθον και τω Φελίππω λέγοντες, θέλομεν τον 'Ιμσούν έδειν' εί έγγυς όντες λοιπόν του προσήλυτοι
γενέσθαι, τουτέστε τω ἰουδαίσμω προσέλθειν.

Πώς νουτίον ελήλυθεν ή ώρα τνα δοξασθή ό υίος του θεού; 23, επειδή ελληνες και τα έθνη συνήρχοντο. Ίουδαιοι δε ήπίστουν,

- ΧΠ. Πως νουτίον το ίἀν μὰ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσών ἐπὶ τὰν γὰν ἀποθάνη, αὐτός μόνος μένει 'ἐὰν δὰ ἀποθάνη, καρπόν πολύν φέρει; ὁ λέγει τοιεῦτόν ἐστιν, ὅτι παθόντος μευ καὶ Βκυίντος, μάλλον αὐξηθήσεται τὸ κάρυγμα.
- 25. Τι έστεν ὁ φελών τὰν ψυχὰν κύτοῦ; ὁ τὰς ἐπεθυμίας κὐτοῦ ποιῶν τὰς ἀτόπους: ὁ δὲ μεσῶν; ὁ μὰ είκων κὐτῆ κελευσύση τὰ βλάπτοντα.
- 26. Τι έστε το ὁ ἐμοὶ διακουών, ἐμοὶ ἀκολουθείτω; ὁ τὴν δισασκαλίαν καὶ ὑποταγὴν ἐνδεικνύμενος ψησὶ, καὶ τὸν θανατόν μου μεμείσθω: εἴτα τεθείς τὸ ἐπαθλον, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἐκὶῖ ἔσται.
- 27. Οτι ή ωτρί του βάνατου θειλία οίου το ωάτερ σώσου με εκ της ώρας ταύτης και όσα όμοια, της οίκουομίας έστιν ου της βεότητος τρουν της άνβρωπείας φύσεως.
- 38. Πώς νοητέον τὸ πάτερ δόξασόν σου τὸ ὅνομα; τοῦτό ἐστιν, ἄγαγι λοιπὸν ἐπὶ τὸν σταυρὸν καὶ ὅτι ὑπὶρ ἀληθείας ἀποθνήσκει, δόξαν εἰς τὸν θεὸν τὸ πράγμα καλών.

Τί λίγει ή άνωθεν φωνή, και εδόξασα και πάλιν δοξάσω; ότι εδόξασα μέν εν τοϊς πρό τούτου δοξάσω δε και μετά τον σταυρόν.

- 29. Διά τι ό δχλος άπούσας της φωνής, Πεγε βροντήν γεγννέναι; ότι τρανή και εύσημος ήν, και διά τό ταχίως άποπτηναι ένομισθη τοις παχυτέροις βροντή τον έχον άπούσασιν οι δί είπόντες άγγελος αύτῷ λελάληπεν, εναρθρον μέν τὴν φωνήν ηδεσαν, τι δὶ ἐσήμαινεν, οὐκέτι ήδεσαν.
- 31. Πως νουτέον τό νύν ὁ άρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται; δυλοί ότι έωτι έξ άρχες ψωστήθη ὁ άνθρωωος καὶ ὑωτύθυνος ἐγένετο καὶ ἀπέθανεν, ἐπιδημήσει καὶ ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐ ωράξει ὅσα βούλεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐκδικηθήσεται ὁ κόσμος ἄλλοι δὲ περὶ Πιλάτου τοῦτο νοοῦσεν.
- 32. Τί ἐστι τὸ ὅταν ἀν ὑψωβα ἐκ τὰς γὰς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν; περὶ τοῦ υταυροῦ λέγει. 7ο ἀὲ πάντας ἀιὰ τὰ Εθνα πρόσκειται. Καὶ ἄλλως.

Ούπ είπεν παλέσω, άλλι έλπόσω τοὺς πάντας προσάγει ἢπίω ποὺ τῆς Χάρετος δηλών ἀνεμπόδεστον ὅτι πάντας προσάγει ἢπίω στει, ὅτι πάντας εὐεργετείν μηχανάται.

Τε έστε 76 ένα υίοι φωτός γένησθε; τυὐτέστεν έμοι. 36. Πώς νουτέον τό ένα σλυρωθή ὁ λόγος δυ εἶωεν Ἡσαίας; 38. τόῦτο τὸ ένα, οὐα αἰτιολογίας ἐστέν, ἀλλ' ἐκβάσεως.

Πώς νοητίον 7ο 7ετύρλωκεν αὐτών τοὺς όρθαλμοὺς καὶ πε- 40. πώρωκεν αὐτών τὴν καρδίαν; τοιοῦτον καὶ παρίδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, τοῦτό ἐςτ συνεχώρησεν-ἀφίκεν· οὐ γὰρ ἐνεργοῦντα αὐτόν τάῦτα λέγει, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοπονερίας ταῦτα γινόμενα δείκνυσεν· οὖτως καὶ ὁ ἥλιος τῶν ἀσθενούντων πλήττει τὰς
δ∮εις, οὐ παρὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ὑποδεχομένων.

Ότε ούα είπεν ὁ πεστεύων όμοι, άλλ' ὁ πεστεύων είς έμι: 44.
τὸ ἐπαράλλαπτον πρός τὰν τοῦ πατρός οὐσίαν δεικνύς: ὅμοιον
δὲ παὶ τὸ ὁ Δεωρών ἐμὶ, Δεωρεί τὸν πέμψαντά με.

Πως νουτέον το ο άθετων έμε, έχει τον πρίνοντα αύτον; 48.
τίνα έχτι τον πρίνον7α; εί γάρ ο πατάρ ούθένα πρίνει, παι σύ
λέγεις ούπ ήλθον πρέναι τον πόσμον, τές πρίνει τούς μά πιςτύοντας; ο λόγος φυσίν ου λελάληπα, έπείνος πρινεί αύ7ον άντι τοῦ
έν τάξει πατηγόρου στησέται.

"Ο7ε ταπεινώσεως τελείας και της άνθρωπότητος ενδειξες το 49. λίγειν αυτόν, ότι ο πατήρ έχεινος μοι έντολην έδωκε, τι είπω και τι λαλήσω.

Ότε μετάβασεν του βάνατον καλεί· το δε είς τέλος δγάκη. Cap. XIII. στο αύτούς, άντε του ούκ ενέλεεψεν δυ έδει του σφόδρα, άγα-πώντα ποιδσαι.

"Οτι ίδιους αὐτοὺς λέγει κατὰ τὸν τῆς οἰκειώσεως λόγον ο ἐπεὶ καὶ ἄλλους ἰδίους καλεῖ κατὰ Τὸν τῆς δημιουργίας λόγονῶς ὅτ' ἐν λέγη οἱ ίδιοι αὐτόν οὐ παρελάβον.

Τό πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατέρ, τὰν τῶν πέστῶν εωτα- 3, ρίαν λέγει.

ΧΙΠ. Τι έστι τὸ ἔρχι7αι πρός τὸν Σίμωνα Πέτρον; ὑπόνοιαν δί-6. βωσιν ότι τοῦ προδότου πρώτον ἔνεψε, τὸ σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; τοιοῦτόν ἐστιν, σὺ ὁ διὰ τῶν χειρῶν 7ούτων τυφλοὺς ὁμματώσας καὶ λεπροὺς καθαρίσας.

Πώς οἱ ἔτεροι οὐκ ἀνθίς αυται; ἐπειδή πρώτον ἔνεψε τὸν προδότην, ἐκεῖνος δὲ διὰ πολλήν ἐταμότοτα κατεκλίθη, καὶ τότε πρός Πέτρον ἄλθε δεὐΓερον ὅντα τῷ κατακλίσει, ὅθεν οἱ λοιποὶ ὑπό τῆς ἀγανακτίσεως ἐπὶ Πέτρω γενομένης πραδεμθέντες ἀνέσχοντο.

- Τί σημαίνει τὸ ὁ ἐγὰ ἐνοιῶ, σὰ οὖκ οἶδας ἄρτε; τὰν εἰς ἔσχατον ἐκ τούτου Τακτευορροσύνην λέγει φανήμεσθαι.
- 3. Ένόμισεν ὁ Πέτρος ὅτι ὰ ἀπόνιψις αὐτε, ὁμαρτιῶν τω ἄφεσις, καὶ ἤβελε δι' ὅλου τοῦ σώματος λαβείν ἄφεσιν ἡ δὶ οὐχ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν ἔν ἀλλ' εὐλαβείας ὑπόβεσις ὑπόβειγμα γάρ φωσιν ἔδωκα ὑμίν, ἔνα καθώς ἐγὼ ἐποίκσα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς
- 20. Τε λέγει ότε ὁ λελουμένες οὐα έχει χρείαν β. τοὺς πόδας είψασθαι μόνου, καὶ τὰ έξῶς; διὰ τοῦ λόγου τούτου μεταμελξακι τὸν προδότεν διδάσκων, καὶ τὰς ἐπὶ προδοσίαν ὁδοῦ ἀφίσανος.

Πώς λίγει καθαροί έςε, οὐδέπω τῶν ὁμαρτημάτων ἀπηλλαγμένοι, οὐδέ πνεύματος ὑξιωμένοι; διὰ τοῦτο τὸ ρῶς αὐτοὺς δίξασθαι, καὶ τὸς πλάνης ἀναχωρήσαι τὸς ἰουδαϊκής.

'Ωδε γυμνοί την αύθεντίαν, έξιβαλε την του δούλου μορφην, και είσαγει την του θεού.

23. Δεκ τι άνέπειτο ὁ Ἰωώνες ἐψι τὸν κόλπον τοῦ Χριστοῦ; δεικνὸς ὅτι πόρρω προδοσίας ἐστὶ τὸ τοσοῦτον Βαρρεῖν ἐκ' αὐτῷ καὶ παρρεσώζεσθαι" ὁ δὲ Χρισζός συγχωρεῖ, τὰν ἀθυμίαν αὐτοῦ Βεραπεύων.

Διά τι άπέκρυψε το είκετον δυομα λέγων δυ έγάπα ο 'Ιοσους; διά την πολλήν Γαπεινοφροσύνην και το μή επιδείκυυσθαι.

24. Διὰ τί ένευσεν ὁ Πέτρος τῷ Ἰωάννη έρωτησαι ; ἐπειδή Βερ-

μός δυ πολλάκις άποκριθείς έπεστομίσθη, τούτου χάριν δεδοικώς ΧΙΙΙ. διά μέσου του Ἰωάννου βούλεται μαθείν.

Διὰ τὶ ἐρωταθέντος τοῦ χυρίου τὶς ἐστιν, εἶπεν· ῷ ἐγὰ βά- 26. ψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω; ἔβαψε 'δὲ καὶ ἔδωκε, καὶ οὐδὲ οῦτως · νοοῦσιν ἰδόντες ὅτι δέδωκε. Τις ἐστι, λάθρα πρὸς Ἰωάννης καὶ πεν τοῦτο ώστε μὰ δὲ ἀκοῦσαι τινά· καὶ γὰρ ὁ Ἰωάννης καὶ διὰ τοῦτο ποὸς τὸ στὰθος ἀναιπεσών ἐρωτῷ πρὸς τὸ οὖς- διὸ οὐδὲ συνήσσαν, ἢ τάχα αὐτὸν διισπάσαντο καὶ μάλιςα ΠέΓρος.

Δεὰ τί ψωμίου έπεδούς ούτως έλέγχει; έφελκόμενος κύτόν εἰς οίκτου, καὶ βουλόμενος έντρέψαι αὐτόν.

Πως νευτίου ὁ είπευ αὐτῷ ὁ Χριστὸς ὅτι ὁ ποιεῖς, τάχιου 27. πείφσου; οὐ προστάσσουτος ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ ὀυειδίζουτος καὶ εἰρωνευομένου.

Πῶς αὐτός κελεύων μὰ πέραν μὰ χαλκόν μὰ ράβδον ἐπεφί- 29. ρεσθαι, γλωσσόκομον ἐπεφέρετο; ἐνα μάθωμεν ὅτι καὶ τόν σφό- δρα ἀκτήμονα, πολλὰν δεῖ πρόνοιαν τῶν πενήτων ποιείσθαι.

Διά τι του καιρόυ ό εὐαγγελιζής λέγει, ην δε υύξ ότι έξελ. 30. Σεν Ἰουδας; Ίνα μάθωμευ αὐτοῦ την ἐταμότετα, ότι οὐδὲ ὁ καιρός αὐτου ἔσχε της όρμης.

Όπου έγω υπάγω, ύμεζε οὐ δύνασθε έλθεῖν, δείπνυσεν ότι 36. ὁ Βάναθος αὐτοῦ, μετάστασες τίς έστι παι μετάθεσες άμείνων εἰς τόπον σώματα δεχόμενον φθαρτά πρό τοῦ ἀποθανεῖν.

Διά τί έρωτή ὁ Πέτρος χύριε, ποῦ ὑπάγεις; οὐ τοσούτον 37. βουλόμενος μαθείν, ὅσον ἀχολουθήσαι διά θερμότητα.

Πιστεύετε είς του βεόν, και είς εμέ πιστεύετε το όμοου. Καρ. ΧΙV. σιον δηλοί.

Τό λέγειν του Θωμάν, πύριε ούπ οίδαμεν που υπάγεις, άπο 5. δειλίας τουτο λίγει.

Τό δείξου ήμευ του πατέρα και άρκει ήμευ, αισθητοίς όφ- 8. Επλμοίς έβόα τουτο ίδειν έξ ου ο υίος ἐπιφέρει το ούκ έγνωσάς με τουτο γάρ έστεν αυτός, δπέρ έστεν ο πατήρ.

Διὰ τί λίγει και Κίλου ειαράκλυτου ειίμψει; καταισχύνου 16.

 Είπων ότε έγω ζω και ύμεζε ζήσεσθε, ούχι την παρούσαν άλλα την μέλλουσαν λίγει ζωήν.

Ότι το καθώς ἀπέςτιλέ με , κὸγώ ἀποςέλλω ὑμᾶς , τὸ ὁμοούστον δυλοῖ· εἰ γὰρ μὰ ούτως αὐτό ἐκλαβώμεθα , οὐδέν διοίστι τῶν ἀποστόλων ὁ Χριστός.

22. Τέ έστε τὸ λεγόμενον, πόρεε τὶ γέγονεν, ὅτε ἡμέν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμφ; ἐνόμεζον ὅναρ ὀφθήσεσθαι αὐτοῖς, ἡ ὡς τοὺς νεπροὺς ὁρῶμεν.

 Ότι τό ὁ λόγος ὁν ἡκούσατε οὐκ ές εν έμιὸς , ἀλλά τοῦ πέμψαντός με πατρὸς , δείκυυσεν ότι οὐδὲν ἔξω τοῦ πατρὸς φθέγγεται.

Τίς ὁ παρευόμενος πρός τον πατέρα δι Αρειε; ὁ Βεός λόγος-28. all' in tole nounce in mai elen aut tou matrie et nur innρίσθη πατρός; ίναι πορευθή πρός του πατέρα: έξέπεσε 7ών κόλπων εν' έπανέλθη πρός τούτους τέ ούν έστιν; ή βλεπομένη φύσες πρός τόν πατέρα πορεύεται. Τό συγγενές ήμων, τό έκ γής, πρός τόν έν ούρκνοίς, ούπερ έστε μείζων ό πατήρι ώσπερ τοίνυν βραχύ τι παρ' άγγέλους άλαττωσθαι λεγόμενος, ούκ έστιν έλάττων άγγέλων, το γάρ βραχύ τι παρ' άγγέλους ήλαττώμενον, βλέπομεν Ίρσουν δια το πάθημα του Βανάτου καθό φησιν είλετο Χριστός Βανάτου γεύσασβαι, ούπερ ού μετέχουσεν άγγελοι ούτως έκυ/όν έλάττονα λέγων σα/ρός, ούχ έστιυ έλάτ/ων πατρός, άλλ' έγώ φησε καλά του τος θεότητος λόγου έλάττουα λέγων του υίον του πατρός, και το μείζων άπούων περί του πατρός, νου παγώς, ψης, ορωπ το πείζου ζεαδούκο εδλάζεται όρσεως. πάν γάρ τὸ μείζου, όμογενούς μείζου ἐν καλοίτο. ώσε δε ών μείζονα λέγεις, διά τούτων όμοούσιου λέγεις, τό γάρ μείζου και έλαττον, έπι της μιάς ούσίας παρείληπται και ίνα των έξω περί τούτων καταλίπω Τούς δρους, έκ τζε θείας γραφής μάνθανε

τούτο μείζων, φητίν, ό προφητεύων ή ό λαλών γλώσση, ού ΧΙΥ. μιάς ύπηρχου ούσίας, και ούκ έγηγερίαι έν γεννηθοίς γυναικών μείζων Ίωαννου του βαπτιζού τί ούν; έτεροούσιος Ἰωάννης τών έν γεννητοίς γυναικών; και ό μακάριος Ίσκώβ, και ούτος ύψω-Βέσεται , άλλ' ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ὁ νεώτερος , μείζων αὐτοῦ έςαι: ώστε εί και τφ της Βεότη Τος λόγφ το μείζου εκλάβοις, ο του έτεροουσίου σοι μάλλον διαλύεται λόγος του δι έτεροουσίου λυ-ΒένΤος, παι τὰ τῆς σῆς Βρησκείας ἐκλέλυται και σφίγγων τό μείζου, έμοι τὸ όμοούσιου σφίγγεις. τὸ δὶ όμοούσιου σφίγγων, Bendusic to methor our tree yap ouving meton Dede ou direται τό μείζον και ήττον ή άσερίγραφος φύσις τι γάρ μείζον πατήρ υίου; ωως; χρόνω, άλλ, άχρονος ό πατήρ, άλλ, άωερίypapos outos: stadus; xai ti to the ouslar inciner stadui-Çon; áfia. ann ga afimum nathoc xai nion. Le And gha anai mátep, máven sá švet, nat tá sá šuát nat á dáyog sv mpóg τόν Βεόν, και Βεός ψυ ό λόγος. Βεός & "Αρειε το μάλλου και Εττον ούκ έχει το μείζου και το μικρόν έω αύλου ωεριττόν. απαράβλητος ή φύσις έκείνη, ασύγκριτον της ούσίας έκείνης το μεγέβος άν κατά σύγκρισιν έπινούσης το μεζίον, τη συγκρίσει the oddien frattweets, net to bether gul Beon et by andneueβάσει πρός την όρωμένην άποληφθέν φύσεν, την ούσίαν την θείαν σμικρύνει τὰ γὰρ ἀσύγκριτα κατιόντα πρός σύγκρισιν ἐλαττοῦν την οίκειαν ούσιαν, ού δοξάζειν έπισταται.

Τίνα λίγει άρχοντα τοῦ κόσμου; 7ον διάβολον το δε λέ- 3ο. γειν δτι έν έμοι εύρησει ούδεν, άξιον φασι Βανάτου ούδεν δεί- ξει κατ' έμου άλλοι δε νοούσι τον Πιλάτον άρχοντα δε τον διά-βολον λίγει, έπει άρχει των έπυτούς παραδιδόντων αὐτώ έπει εὶ ήρξε γύς και Βαλάσσης, ἀνέστρεψεν άν πάντα.

Aid the einen by elecule kywhen by leaden; kael hoan by xa- 31. Tadhh xwehin kadyan oun adtous thus pohon, touto xai λi — yet xal actel.

His volume to nature one narry to natros more definition on XV_{γ} . V_{γ}

- XV. ὑμῖν; καὶ πάλεν ἀλλαχοῦ λέγειν αὐτὸν, πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασΩε βαστάζειν ἄρτι; οὐδὲν ἄλλο διὰ τοῦ πάντα καὶ τοῦ ἀκοῦσκι καῖασκιυάζει, ἢ ὅτι οὐδὲν ἀλλότριον φΩίγγεται, ἀλλὰ τὰ τοῦ πατρός.
 - Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ· κόσμον τοὺς πουπροὺς ἀνθρώπους
 λίγει τοὺς τὰ κοσμικά φρονοῦντας.
 - 26. Τον παράκλητον λέγει όν έγω πέμφω ύμεν, ότι ώς ὁ πατὰρ πέμπει, οὐτως καὶ ὁ υἰὸς τὸ ἄγιον πνεϋμα, οὐχ ὡς ἄοῦλον δὲ, ἀλλ' ὡς συμφυίας καὶ ὑποταγῆς ὁ ἐστεν ἐνεργείας.
- Cap. XVI. Τό ἐἀν μὸ ἐγὼ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται λέγειν,

 ν. 7. οὐ δοῦλον δείκνυσε τὸ πνεύμα ἀλλά ἴσον καὶ ὁμοιον.
 - β. Περί δικαιοσύνης δὶ ότι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ ρὐκέτι θεωρεῖτὶ με, τοῦτό ἐστιν ότι ἀνεπίληπτον παρισχόμην βίον καὶ τοὐτου τεκμήρια τὸ πρὸς τὸν πατέρα πορεύισθαι με.
 - 11. Το φ άρχων του πόσμου τούτου πίπριται, αντί του παταδιδίπασται παλαίσας μετ' έμου.
 - 13. Τι έστιν, οὐ γὰρ λαλάσει ἀφ' ἐκυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἄν ἀκούσοῦ λαλάσει; ὅμοιόν ἔτιν ὁ καὶ περὶ αὐτοῦ οὐ λαλῶ, ἀεῖξαι ⋽έλων τὸ ἀπαράλλακτον καὶ πρὸς Τὸ πνεῦμα: καὶ τὰ ἔρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ἃγουν τὸ ποῦ εἰμὶ, καὶ ὅσα ἄλλα.
 - 14. Πῶς ἄνω καὶ κάτω τὸ πνεύμα τὸ ἄγιον ἔσον δεικνύων τοῦ σπτρὸς καὶ αὐτοῦ, ἐνταῦθα λέγει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμίν; οὐδὲν ἔθερον ἐμφαίνει ἡ ὅτι ἔσον ἐστὶ καὶ οῦ μεῖζον, ὅπερ ἔν ἐκ τῶν ἄνω ῥαμάτων καὶ διὰ τὸ λέγειν ἐκεῖνος ἐμὰ δοξάσει καὶ ἐπιφέρει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει.

Πώς δε νοηθήσεται το έχεινος έμε δοξάσει; άντι του έν τῷ ἐνόματί μου δώσει τὰς ένεργείας ὑμίν.

- 32. Περί ποίας ώρας λέγει ότι έρχεται ώρα ότι ούκετι έν παροιμίαις λαλόσω ὑμεν; τὸν τὰς ἀναστάσεως αὐτοῦ χρόνον (λέγει·) και γὰρ ἐπὶ μὲν ἡμέρας συνᾶν ὁμιλῶν αὐτοῖς.
- 35. Τι έστι τό ταυτα λελάληκα ύμιν ϊνα εν έμοι είρουσο έχο-Cap.XVII.

 7. 1. Διὰ τι άλλαχου και γόνατα κάμπτει και εύχεται; δτι άρε-

τήν φανερώσων ήλθεν, ούχε την θεότητα αύτου μόνον τον δε ΧΥΗ. παιδεύοντα, ού διά βημάτων μόνον, άλλά και διά πραγμάτων χρή παιδεύειν.

Δείξαι Βίλων ότι σύα άπων έπὶ το πάθος έρχεται φοσίν, πατέρ έλέλυθεν ή ώρα, δόξασόν σου τον υίον, καὶ τὰ έξες: ίδου γάρ εύχεται τουτο γενέσθαι, καὶ δύξαν το πράγμα καλεί.

Ίνα γινώσχωσί σε τον μόνον άληθενέν θεόν πρός άντιδια- 3. στολάν τών ούε όντων, ούχλ πρός σύγχρισεν τοῦ υίοῦ.

Τέ ούν ω "Αρειε; ό λόγων έγω είμι ή αλήθεια, της άληθείας έκωθωτωκεν; ούκουν εί μη έστε θεός άληθενός ὁ νίός, ούδδ Βεός αν καλοίτο δικαίως. το γάρ μη δυ άληθώς, κώς αν κληθείη Βεός; τί οὖν ἐκείνην ποιήσομεν τὰν φωνάν το ἐν ἀρχῷ ἦν ὁ λόγος και ό λόγος ην πρός του θεόν, και θεός ην ό λόγος άκούεις Βεόν τον λόγον και τούτο φασίν δυ λόγος, όπερ έκείνος δυ πρός ον ην τουτέστι βεός, ούκουν εί μέν ουκ έζει βεός κληβινός ο υίος άνάγχη σε τούτον ψευδή νομίζειν Βεόν εί δε ψευδή , τούτον Βεόν ούκ αν τολμήσης είπειν, ανάγκη Βεόν άλη Βενόν αύτον είναι άλη-Bivos de Bros. andbird Bid onconared an augotee genuine. the map' inaripo piac andelac bian nat the orgine geinenges. eita αναγενώσκεις μέν το μόνος άληθινός θεός ώς δε Τυφλός προσκόπτων τῷ ρόματε τούτω, μόνω τῷ πατρὶ προσαρμόζεις πόθεν είπε μοι περί του πατρός είρδοθαι μαθών την φωνήν; έκ της λέξεως; άλλ' ούπ δυρμάζει πατέρα, ού γάρ είπεν ένα γενώσκωσε σε τον μόνον άληθενον θεον και πατέρα, άλλ' άφέτωσαν τον μόνου άληθενου θεου, θεου ο έστε προσηγορία τρεάδος και σημασία άλλ' ουθέ πάλιν όν απέστειλας υίον μονογενή είπεν, άλλ' Ίησούν Χρισίου εύθύς Τὰ Χριστός προσηγορία νύττων σου τόν dealogispor the olassopies prosident et plr ger sine, iva giνώσχωσε σε του μόνου άληθενου θεου και πατέρα, άναγκαίως έπηye Itou mpocayoplav. intidà di oun tinto naripa, dià rouro παρέχεν είπείν και υίον ου γώρ πρόσωπα, άλλά φύσεις ήμίν mapedidou. To ute alaftenon, The Islan poorer To de de antστειλας Ίμοουν Χριστον, τον ανθρωπείαν καθώς Παύλος φησίν ΧΥΙΙ είς και μεσίτης θεού και άνθρώπων, άνθρωπος Ίησοῦς Χριςὸς αὐτὸ γὰρ τὸ ἀποστείλαι οὐκ ἀνθρωπείαν φύσιν ἱς χαρακτῦρα, αὐτὸ γὰρ τὸς ἀποστείλαι οὐκ ἀνθρωπείαν φύσιν της ἀποτείλαι οὐκ ἀνθρωπείαν φύσιν της δια κόσμω; ἀλλὰ τίς ἀπεςτάλη; ἡ βλεπομένη μορφή· τί οὖν φυσι βούκται, και ἐν ἀπεστείλας Ἰησοῦν Χριστὸν, πάλιν ἐρωτῆς ἄκουε· τὴν οἰκονομίαν χωρίσης· ἀλλ ἀμα θεότητι συνεπινοῆς τὸ λαφτὰν οἰκονομίαν χωρίσης· ἀλλ ἀμα θεότητι συνεπινοῆς τὸ λαφτὰν ὁικονομίαν χωρίσης· ἀλλ ἀμα θεότητι συνεπινοῆς τὸ λαφτάν ὁικονομίαν λωρίσης· ἀλλ ἀμα θεότητι συνεπινοῆς τὸ λαφτάν ὁικονομίαν λωρίσης· ἀλλ ἀμα θεότητι συνεπινοῆς τὸ λαφτάν ὁικονομίαν λαφτάν ἀνθείσης το καθτάν το καθτάν

 Τὸ ἐγώ σε ἐδόξασα ἐκεὶ τῆς γῆς, τὰν δεὶ αὐτοῦ τῶν ἀν-Ͽρώπων πρὸς τὰν πατέρα λατρείαν λέγει.

Πώς νουτίον τὸ, Γργον ἐτελείωσα ὁ ἔδωκάς μοι ΐνα ποιώσω, καί τοι γε ἀρχὰν ἔτι εἶχε τὸ πράγμα; τὸ μέλλον ώς παρὸν λέγει: ἢ ὅτι τὸ ἐμαυτοῦ πᾶν ἐποίυσα.

Πώς νοείται τό, δόξασόν με τή δόξη ή είχον πρό του τόν πόσμου είναι παρά σοὶ; διὰ τό περικείμενου ένδυμα τῆς σαρπός λίγει τό δὲ παρά σοὶ, ἀντὶ τοῦ μετά σοῦ καὶ σύν σοὶ οὐ γὰρ είπευ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἄλλως.

είς τε την αυτήν του παραδείσου τιμήν και τρυφήν σε πάλιν άπο- XVII.
καταστήσω: ότι δε ταυτα ότε έλεγεν 6 υίος του Βεου είχε την
και ο έωρακώς έμε, έώρακε τον πατέρα: και ο Ἰωάννης βος: έθεακαι ο έωρακώς εμε, έώρακε τον πατέρα: και ο Ἰωάννης βος: έθεακαι ο έωρακώς και ο δέξαν αυτού, δόξαν ώς μονογενούς παρά πατρός,
κάριτος και άληθείας.

Τό νύν έγνωκαν, οὐ δε' ἐαυθόν λαλεῖ, άλλὰ δεὰ τοὺς μα- 7. Φυτάς.

Từ thả năyra sử tore, xai từ sử thả: thy payisty iso- $_{100}$

Τό τάρησον αὐτοὺς πάτερ, καὶ τὸ ὅτε ὅμεν ἐν τῷ κόσμφ $_{1}$ 5. ἐγώ ἐτάρουν αὐτοὺς, πρός τὰν ἐκείνων ὑπόνοιαν λέγεται: ἐνόμιζον γὰρ ὅτι τεθνηκώς οὐ τηράσει αὐτούς.

Τό καθώς ούκ εἰμὶ ἐγώ ἐκ Τοῦ κόσμου· οὐκ ἔστεν ἀπαράλ- 16. λακΤον ἀκριβείας· ῶσπερ τὸ καθώς ἐγώ καὶ σὰ ἔν ἐσμεν , ἄγουν ἐκ τῶν τὰ ποσμικά φρονούντων.

Τί έςτο άγιασου αύτους το τη άληθείς σου; τουτέςτο άγιους 17. ποίησου αύτους διά της του πυεύματος δόσεως παιδεύων δίδαξου αύτους την άληθειαν.

Τί έστι το ύπερ αύτων άγιαζω έμαυτον; τοὐτέστιν προσ- 19. φέρω σοι Βυσίαν έμαυτον- αί γαρ Βυσίαι, άγιαι λέγονται- ώς το άγιάσεις μοι 7ο πρόβατον έν τη παλαιή.

Τό ίνα πάντες φησίν ἐν ὥσε, καθώς σὰ πατέρ ἔν έμοὶ, κέγὼ 21.
ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὥσε, πάλιν τὸ καθώς οὐκ ἀκριβοῦς ἐξισώσεως ὡς ἐκ' αὐτῷ· οὐσὰ γὰρ δυνατὸν, ἀλλ' ὡσπερ ὅτ' ἀν λέγη· γίνεσθε οἰκθείρμονες ὡς ὁ πατὰρ ὑμῶν, οὐτω καὶ ἐνταῦθα· τὶ δὲ ἐστε τὸ ἐν ἡμῖν; τὸ ἐν τὴ πίστει τῆ εἰς ἡμᾶς.

"Ανω και κάτω διὰ πάντων τον υίον ἀπεστάλθαι προφέρεις
"Αρειε, ὡς μείζονος μέν τοῦ ἀποστέλλοντος όντος, ἐλάττονος
δὲ 7οῦ ἀποστελλομένου ἀν οῦν ἐκ τῆς βείας γραφῆς και τόν κατέρα σοι δείξω ἀποστελλόμενον ὧ "Αρειε, καταλύεις τὸν ειόλεκώβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνβρωπος μετ' αὐτοῦ ἔως πρωδ. εἰδε

- ΧVII. δε ότε ου δύναται πρός αυτόν και ήψατο του πλάτους του μηρού αύτου, καὶ ἐνάρκησε Τὸ πλάτος του μηρού αύτοῦ ἐν τῷ παγαιεια απιφά πει, απισά, και είμεα απιά ο μαγαίσα, φαραιειλόν με , ανίβη γαρ ὁ δρώρος. ὁ δὲ είπεν , ού μή σε αποστείλω έκν μή με εύλογήσης και είπεν αύτω, ού κληθήσεται τό όνομά σου Ίανώβ, άλλ' Ίσραλλ έσται τὸ όνομά σου, ότι ένίσχυσας μετά Βεού, και μετά άνθρώπων δυναθός έση τίς ο λίγων "Αρειε ἀπόστειλόν με , ἀνέβη γάρ ὁ ὅρθρος; ούχ ὁ θεὸς και πατάρ; πρός τίνα δὲ ὁ Ἱακώβ έβόα, οῦ μὰ σε ἀποστείλω, ἐάν μὸ με εύλογήσης; ού πρός τόν των όλων Βεόν και πατέρα; εξόον γάρ Βεόν φησε πρόσωπον πρός πρόσωπον, καὶ ἐσώβη ἡ ψυχή μουάλλά 71 περί υίου λέγη είρησθαι; άλλά και ούτως κενόν σοι 74 σόφισμα. Βεός γάρ ων και ό υίος, υπ' ελάττονος άνδρός άπεστάλη, και το της αποστολής δυομα ούκ έδειξε του απεσταλμένον έλάττονα- ούκουν εί παρά άνθρώπου θεός άπος αλήναι βοών, ούδαμῶς ελά7των ἀνθρώπου, οὐκ κρα οὐδε ὁ υίος ελάττων πατρός , παρά πατρός άπες άλθαι λεγόμενος άλλ' έκει, φησί, συγκαταβάσεως και οίκονομίας ο λόγος ύπάρχει έγω γάρ τέως περί τες σαρκός εξράσθαι τον λόγον άλλ' ότι και το της άποστολής ονομα, τον μονογενώ κατασμικρύνειν ούκ οίδεν, ότε και πατήρ οίχονομικώς πηρύττεται απεστάλθαι, και την αίδιον φύσιν ούdanisis idarrourat.
 - 25. Τό ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὐ ἐν ἐμοὶ, οὕτως χρὰ νοεῖν, ὅτε εἰθωκε τὰν δόξαν αὐτοῦ ἐν αὐΤοῖς γενόμενος, καὶ τόν πατέρα ἔχων μεθ' ἐαυτοῦ, ὡστε αὐΤοὺς συγκρατεῖν ἀλλαχοῦ δὲ οὐχ οὕτως φησὶν οὐ γὰρ δε' αὐτοῦ τὸν πατέρα παραγενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸν καὶ τὸν πατέρα παραγενέσθαι, καὶ μονὰν παρ' αὐτῷ ποιεῖν.
 - 24. Πῶς νουτίον τὸ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὸς ἐμὲ ἢγάπησας; πάλιν τὸ καθὸς ὡς ἀνθρώπους ἀγαπεθήναι ἔγχωρεῖ νοῦσαι ἡμῖν δίδωσεν ὅπερ ἔζὴτουν ἀεί.
 - 25. Διὰ τε λέγει τὸ πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ έγνω,
 ἐγώ δέ σε έγνων; ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν: Ἰουδαϊοι λέγουσιν αὐ-

τοί μέν σε γινώσκειν, έμὲ δέ σε άγνοιζη· άλλὰ τοῦναντίου· έκει- ΧVII.

Τό έγνώρισα αὐτοῖς τό ὅνομά σου καὶ γνωρίσω πῶς νομ- 26. Θήσεται; καὶ τὶ λειπόν τό πνεῦμα γνωρίσει αὐτοῖς; τοῦτο λέγει, ῖνα ἀείξο ὅτι καὶ τὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐστι· καὶ λέγει γὰρ ἀλλαχοῦ ὅτι ἔκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει.

Ινα ή άγάπη ην άγάπησάς με ἐν αὐτοῖς μείνη ἐὰν γὰρ μά-Δωτε, φησίν, ότι οὐκ ἀπίσχισμαι ἐγὼ ἀπὸ σοῦ, ἀλλ' εἰμί γυίσιες υίος σου καὶ σφόδρα ὰγαπημένος καὶ συνημμένος, πάντως τὰν πίστεν τὰν εἰς ἐμὶ καὶ τὰν ἀγάπην τυράσουσιν ἀκρεβή· ἀγαπώντων δὲ αὐτῶν ὡς χρὸ, κὰγὼ μενῶ ἐν αὐτοῖς.

Τίνος χάρεν έρωτα, τίνα ζητείτε; δείξαι θέλων ότι έπων έπε Csp. XVIII: το πάθος έρχεται.

Πόθεν είχεν ὁ Πέτρος μάχαιραν; ἐμοὶ δακεί πρός τοῦτο αὐ- 10.
τὸ παρεσκευασμένος: ἡ ἀπὸ τῆς Δυσίας τοῦ ἀρνοῦ τοῦ πάσχα.

Καί πως μή άμύνασθαι κελευσθείς, άμύνεται; ούκ αὐτῷ άλλά τῷ διδασκάλφ βοκθεί ὡς δοκεί· έπειτα οὐδὲ τέλειος πως ἔν, οὐδὲ ἀπερτισμένος ἄδη ὁ Πέτρος.

Δεά τι το δυομα τέβεικε τοῦ δούλου ὁ εὐαγγελιστής; ῶστε τοῖς τότε ἀναγενώσκουσεν έξείναι ζητήσαι καὶ περιεργάσασβαι εἰ ὅντως γέγονε τὰ γεγενημένα: ἐπ' αὐτήν οὖν ῶρμησε τὰν κεφαλήν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ τὸ δεξιὸν ἀτίου λέγει.

Διά τι Σαυματουργεί Χριτός; και την ίσχυν δεικνύων, και τό μή κακόν άντι κακού ποιείν τενί, μή δε τοίς ληταίς, διδάσκων.

Τὸ πάντες οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνθαι, ἐμοὶ δοκεῖ τὸ οἱ πάντες, ἀντὶ τοῦ πολλοὶ κείται, ὡς τὸ οἰωνοῖεί τε πάσι.

Διὰ τὶ λίγει ἀκολούθει αὐτῷ Πίτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής; 15. ὅτε μὲν γὰρ ἐπὶ το στήθος ἀνέπεσεν, εἰκότως χάρει ἀφιλοτεμίας τοῦτο πρύβει, νῦν δὶ τί; διὰ ταύτην αἰτίαν, ἔνα μὴ δόξη κομπάζειν ὅτι κάντων φυγόντων, μόνος ἀκολούθησεν ἀναγωτάσθη δὶ καὶ ἱαυτοῦ ἱκιμνοσθήναι, ἔνα δείξη ὅτι ἀκριβώς πάντα αἰδε τὰ ἐν τὴ αὐλή, ἀτε ἔνδον συνεισελθών διὰ τοῦτο καὶ

- XVIII. μέμνηται ότι γοματός δο τῷ άρχικρεί, ίνα δείξη ό7ι ἡδύνατο συνεισελθείν.
 - 19. Διά τι καθ' άμερου ἐν τῷ ἱερῷ ὁρῶν κὐτοὐν ὁ ἀρχειρεὺς, νῦν ἐρωτῷ τὰν ἀιδαχὰν κύτοῦ, και ποῦ εἶεν οι μαθαται, και τίνος ἔνεκεν κὐτοὺς συνέλεξε, και τι βουλόμενος, και ἐπὶ τίσε; τοῦτο ἀρώτα ὡς στασιαστὰν και νεωτεροποιὸν ἐλέγξαι θέλων, ὡς ἐρωγαστηρίου τινὸς ὅντος πονηροῦ.
 - 30. Πως λέγει ὁ Χριστὸς ἐν κρυπτῷ ἐλάλωσα οὐδὲν , καίπερ πολλά λαλώσας τοῖς μαθυταῖς ἐν κρυπτῷ; περὶ ὧν ἐκείνοι ἐνόμιζον ἀποκρίνεται , στάσεις λέγω καὶ ταραχάς δυλών.
 - 21. Το είπειν τί με ἐπερωτῷς , ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας , οὐκ αὐβαθειαζομένου ἐστίν , ἀλλὰ παβρησιαζομένου εἰς ἀλήθειαν.
 - 23. Το εί μεν κανώς ελάλησα, μαρτύρησον περί τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δίρεις; καὶ διὰ τί μὰ ἐστρεψε καὶ τὰν ἄλλην, ὡς ἐδἰδασκε; καὶ λέγουσὶ τινες ὑπόψυχρα καὶ ἄπιστα· ἐγὼ δὲ λέγω ὅῖι ἡ Χριστοῦ νομοθεσία, πρὸς γείτονας, πρὸς ὁδεύοντας, πρὸς ἔν εἴκω, πρὸς πολεμίους αὐτοὺς, ἀλλὶ οὐ πρὸς κριτήρια ἔνθα φυλάττεσθαι τὸ δίκαιον βούλεται· ὧδε γὰρ ἡ σιωπὰ καταδίκην εἰσπγεν ὡς καλῶς τυφθέντος αὐτοῦ, ὁ οὐκ ἔδει.
 - 38. Διὰ τί ἄγουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς 7ο πραιτώριον; ἐπειδὰ ὑπὸ Ῥωμαίους ἤσαν, καὶ χωρίς αὐτῶν ἐποίουν αὐδὲν ἐν τοῖς δημοσίοις πράγμασι, καὶ ἐδοδοίκεσαν δὲ μὰ δώσουσι δίων» ὡς καταγόρησαν ματαίως.

Τί έστεν έν τῷ λέγειν ἵνα φάγωσε τὸ πάσχα; καὶ πῶς Χριστὸς τῷν αὐτὸ πεποεμιώς τῷ μιᾳ τῶν ἀξύμων; πάσχα ἐνταῦθα τὰν ἐορτὰν πῶσαν λίγει.

- 29. Έρωτηθέντες τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά τοῦ ἀνθρώσου τούτου, ἀποκρίνονται εἰ μὰ ἄν οὖτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτὸν οὖτως πανταχοῦ παραιτοῦνται τὰν ἐξ εὐθείας κατηγορίαν.
- Διά τι λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος , λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς , και τὰ ἐξᾶς; ἀπαλλαγῆναι ἀδικίας βουλόμενος.
- 35. Διὰ τέ σύκ ἐπ' αὐτῶν ποιείζαι τὴν ἐξετάσιν , ἀλλ' ἰδία ; εἰσ-

είθει γὰρ είς το πραιτώριου σάλευ ὁ Πιλάτος: ἐσειδή μεγάλου ΧΥΠΙ.
τινὰ ὑπόνοιαυ είχου περί αὐθού, καὶ ἐβούλετο ρὰ Βορυβούντων
Τουδαίωυ πάντα ἀκριβώς μαθείν.

Διά τί λέγει Χριστός, ἀφ' ἐκυτοῦ οὐ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλ- 34. λοι σοι εἶπον; τὰν πονηράν τῶν Ἰουδαίων ἐκκαλύκτων γνώμην, καὶ ὑπὸ τοῦ Πιλάτου κατηγορηθήναι αὐτοὺς βυλόμενος, ὡς ἐκείνοι τοῦτο λέγουσεν.

Διὰ τί ἀπεκρίθη το ἡ βασιλεία ἡ ἐμὰ οὖπ ἔστιν ἐκ τοῦ κό- 36. σμου τούτου; ὅπερ ἐδεδοίκει τέως ὁ Πιλάτος, διέλυσε Χριστός τὰν τὰς τυραννίδες ὑποψίαν· δ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι, βασελεὺς μέν εἰμι, φυσὲν, ἀλλ' οὐ τοιοῦτος.

Πῶς τοῦ Πελάτου εἰσόντος ὅτε οὐκοῦν βασελεὺς εἶ σὐ, ὁ 37. Χριτὸς λέγει εἰς τοῦτο γεγέννηκαι; ἔδειξεν ὅτι οὐδὲν μετὰ ταῦτα προσλαβών ἔχει: ὡστε καὶ ὅτ' ἀν ἀκούσωμεν ὅτι καθώς ὁ καττὸρ ἔχει ζωὰν, οῦτως ἔδωκε καὶ τῷ υἰῷ ζωὰν ἔχειν, μαδὲν ᾶλλο ἡ Τὰν γέννησεν νομίζομεν.

Το λίγειν αυτόν εξε τουτο ελάλυθα εξε τον κόσμον, συραίνειν βούλεται ότι ζυα τουτο αυλό δείξω και πείσω πάντας ότι βασιλεύς και κύριος και δεσπότης είμι, επισπάσασθαι θέλων διά τούτων τον Πελάτον.

Διὰ τί εἰπῶν τί ἐςτν ἀλάβεια, ὁ Πιλάτος ἀνίσταται καὶ πρὸς 38. αὐ7οὺς ἔρχεται; συνείδεν-ὅτι καιροῦ δείται τὸ ἐρώτημα. ἐδει δὲ αὐτὸν ἐξαρπάσαι τέως τῆς τῶν Ἰουδαίων ὁρμῆς. διὰ τοῦτο ἐξελΔε πρὸς αὐτούς.

Διά τε εμαστίγωσεν αὐτόν ὁ Πιλάτες; βουλόμενος εκλύσαι Cep. XIX.
την όρμην αὐτών και παραμυθήσασθαι την όργην και τον φθόνου αὐτών και ότι τοῦτο άληθες, ἄκουσον λέγοντος τοῦ Πιλάλάτου λάβετε αὐτόν ὑμεῖς και σταυρώσατε, ἐγώ γὰρ αὐδεμίαν
αίλιαν εῦρίσκω ἐν αὐτώ.

Πώς νουτίου το εί μη ήν σοι δεδομένου άνωθευ; το δεδο- 11.

μένου ένταϊθα, το συγκεχωρομένου έστιν ώς αν έλεγευ, είασε

μέν ταῦτα γενέσθαι θεός ού μην διὰ τοῦτο τῆς ἀμαρτίας ὑμείς

εκτός ἄσεσθε, ποιαύτην προαίρεσεν πουυράν κεκτημένοι.

ΧΙΧ. Πῶς ὁ μὰν Μάρκος τρίτην ὥραν λέγει σταυρωθάναι, ὁ δὲ τῆς ἐπαυρώσεως ἐπτην; ὁ μὰν τῆς ἀποράσεως λέγει τὰν ὥραν, ὁ δὲ τῆς σταυρώσεως αὐ7ῆς, λέγονται γὰρ ἀπό τότε τιμωρεῖσθαι ἀπό τε τὰν ἀπόφασιν ὁ πριτὰς δοίη.

Τό λέχειν τον Πιλάτον έδε ὁ βασιλεύς ύμων, είρωνευομένου έστι πρός αὐτούς: ὡς ἀν Ελεγεν ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εύρίσκω ἐν αὐτῷ, καθ' ὑμᾶς δὲ έδε ὁ βασιλεύς ὑμῶν.

- 25. "Ότι ἐν Τῷ λέγειν αὐτοὺς οὐα ἔχομεν βασιλέα εἰ μὰ Καίσαρα, δείανυνται ὅτι Ͻεὸν βασιλέα μὰ βουλόμενοι ἔχειν, ἄνθροιπον ἀρετίσαντο ἔχειν' διὰ τοῦτο τέλεον καὶ ὑπὸ 'Ρωμαίους παρεδό-Φασαν.
- 27. Καὶ ἐκυτῷ ὁ κύριος τὸν ςκυρὸν ἐβάσταζε καθά φησε Ἰωάννυς, καὶ πάλεν Σίμων ὁ ἄνθρωπος ἔφερεν κὐτὸν κατὰ τοὺς ἄλλους εὐκγγελιστὰς, καὶ γὰρ ἀμφότερα γέγονεν ἐπὶ τοὐτου· ὡς μὲν οὖν κατὰ τοῦ διαβόλου τρόπκιεν ἐβάσταζε πρῶτος τὸν ζαυρὸν ἐκυτοῦ, καὶ γὰρ οὖκ ἀναγκαζόμενος ἄρχετο εἰς τὸν θάναντον καὶ πάλεν ἐβάσταζεν αὐτόν Σίμων ὁ ἄνθρωπος, ἔνα γνωσθη πάσεν ὅτε οὖ τὸν ἐκυθοῦ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων ἀποθυάσκει θάνατον ὁ κύριος. Καὶ ἄλλως.

Διὰ τί ὁ μὶν Ἰωάννης αὐτόν τόν Χριστόν λίγει τὸν σ7αυρὸν βαστάξαι ἐαυτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ εὐαγγελιταὶ Σίμωνα τὸν κύρηναΐον ἀιπατήσαντες ἀγγαρεύοντες αὐτόν εἰς τὸ βαστάζειν; (deest solutio.)

- 18. Ότε εἰς τὸν κρανίου 7όπον στουροῦται, ἐπειδὰ ἐκεῖ λέγεται ὁ ᾿Αδάμ τεβάφθαι ἔνθα οὖν ὁ βάνατος ἐβασίλευσεν, ἐκεῖ τὸ τρόπαιον ἔσθησεν.
- 19. Διὰ τί ἐπιγράφει τόν σταυρόν ὁ Πελάτος; ἀμυνόμενος τοὺς Ἰουδαίους ὡς οὐ κατὰ λροτήν ἰσ7εν, ὅθεν καὶ οὐ μία γλώττη ἀλλὰ τρεσσαῖς τὴν μάνεαν αὐτῶν ἄπασε δηλῶν ὅθεν καὶ αὐτή τῷ γραφῷ βασκαίνοντες ἔλεγον, μὰ γράφε ὁ βασελεὺς Τῶν Ἰουσαίων ἀπονομήθη δὲ γραφῷναι καὶ διὰ τὰν εὐρεσεν αὐτοῦ ἔσχατον.
- 23. Αδάμ εἰς 7ὸν σαράδεισον ἰζεδύσατο τὰ ἰμάτια , έδει γάρ

τούτο ποιήσαι και άπεκούσασθαι τούς χιτώνας, ούς έλαβεν έκ- ΧΙΧ. βαλλόμενος ὁ 'Αδαμ έκ τοῦ παραδείσου ὁ πάντα γάρ τὰ ἡμῶν δι' ἡμῶς ἀναδεξάμενος, ἐνεδύσατο ταῦτα ενα καὶ ἀκεκλύσηται, καὶ ἀντὶ τοῦθων ἡμῶς ἐνδύση ζωὴν καὶ ἀγθαρσίαν εἰς τέσσαρα δὲ διαμερίζονται, ἐπειδήπερ ὑπὰρ τὰς ἀμαρτίας Τὰς τετραμερούς τὰ διατολής καὶ δύστως, ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐφόρει ταῦτα.

Τούτον ἐνεδύσατο τὸν χετάνα, Ίνα ακατεύσωσεν οἱ Ἰουδαίος ότι οὐκ ἀπό γῆς, ἀλλ' ἄνωθεν ἐρχόμενος ἢν ὁ λόγος καὶ ὅτι οὐ μεριστός ἀλλ' ἀμέρεστός ἐστι τοῦ πατρός, καὶ ὅτι γενόμενος ἄν-θρωπος οὐ ρεραμμένον εἔχε τὸ σῶμα ἰξ ἀνθρὸς καὶ γυνακός, ἀλλ' ἐκ παρθένου μόνης ὑφαμμένον τῆ τοῦ πνεύματος τέχνη ὅθεν τὰ μὲν ἄλλα ἐκαμέριζονται, μεριστά γὰρ ἢν, τὸν ἀὲ χετῶνα μόνου οὐκ ἀδυνάθησαν σχίσαι, φέβφ τοῦ δι' αὐθοῦ γνωριζαμένου σημείου καὶ τοῦτο γὰρ οὐκ αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ κραμαμένου σωτῆρος τὸ ἐργον ἔν: Ἱνα τοὐτου μείναντος, μείνη καὶ ὁ κατὰ τῶν Ἰουδαίων ἐλεγχος ὁ μετ' οὐ πολὸ γενάμενος ὅτι τὸ μὲν καταπέτασμα ἐσχίσθαι, ὁ δὲ χετὰν τοῦ σταυροῦ εὐδὲ ὑπὸ ἀθμίων δικρέθη, ἀλλ' ἔμεινεν ὁλόκληρος μένει γὰρ, τὸ εὐαγγάλιον διὰ παντὸς ὁλόκληρος, τῶν σκιῶν διαιρουμένων.

Διά τι σταυρούμενος τῷ μαθητῷ τὰν μετέρα σαραδίδωσε; 26. παιδεύων ἡμᾶς μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τῶν γονέων φροντίζειν.

Πάλιν καὶ ἐνταῦθα περὶ αὐτοῦ λέγων ἐπιφέρει του μαθητήν δυ ἀγάπο μετριάζων, ἐπεὶ καὶ τὰν αἰτίαν εἶπεν ᾶν δι' ἡν ἡγαπάτο.

Διά τε πρό του σταυρού άγωνις και έδρος και φοβείται, Ενθαύθα δε τω μαθητή λαλεί και το μητρί, και τω λοστή; ότι έκει μεν τό αυθροιπινου δείκνυσιν, ένταυθα δε του θείαν δύναμιν ώς οὐ δέδοικεν.

Τί έστε το είδως δὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ήδη τετέλεσται; 28, ἀντὶ τοῦ τὰ τῆς οἰκονομίας ἀκαντα κεπλήρωται.

Οτι απί μετά το ποτισθήναι όξον, λίγει το τετίλεσται. άν 29.

Διά τε λέγει ότι και κλίσας του κεφαλόν παρέδωμε το πνεύ- 30.

- XIX. τμα ; δεικνύς όΤι ότε έβούλετο , τότε και δικέθανε, πρότερον λήδο οξ για τρομακών.
 αρχαίς δεικνύς όΤι ότε έβούλετο , τότε και δικέθανε, πρότερον λήδο οξικός δεικνύς όΤι ότα και δικέθανε.
 Αρχαίς το δικάσκολιν.
 - 34. "Οτι χαριζόμεναι τοῖς 'Ιουδαίοις μετὰ τὸ τεθνάναι, νύτ-Τουσιν εὐτῷ λόγχην.

*Οτι αίμα και ύδωρ έξηλθε, τό μιν ή δεικνύου αυτόν άν-Βρωπου, τό δε ύπερ άυθρωπου ή ότι 7ο μεν ύδωρ σημαίνει τό βάπτισμα, τό δε αίμα τό πόμα ήμων τό πυκυματικόυ.

- 37. Τι έσ7ιν είς δυ Εξεκέντησαυ; άντι τοῦ δν τοῖς ήλοις. προσήλωσαν και οὐα είπευ ήψονται όν έξεκέντησαν, άλλ' εἰς δν ίξεκέντησαν τι έστε τὸ εἰς δυ; σταυρὸς ην εἰς δυ έξεκέντησαν πρό
 δε τὰς παρουσίας τοῦ σταυρὸς, ἀσπερ βασιλικόν σημείου τὸ λεποτε τογόμενου κατά τὰν κοινὰν συνήθειων σίγνου προτρέχει τῆς Χριcab. latinum.
 φανέσεται ὁ σταυρὸς ἐκὶ γὸς, σκέπων ήλιου, ἀμβλύνων σελάνην.
 - 38. Δια τί είς των ο μαθητών αίτει τό σώμα του Ίησου ός έςτν Ἰωσφο ; αιοί δοκεί των έπισήμων είναι και τῷ Πελάτφ γνώριμος.
- Cap. XX. Είς τί φέρουσε τὰ μύρα; είς συντήρησεν τοῦ σώματος, ἐπὶ $^{V.~I.}$ πολύ γάρ πέφυκε ταῦτα φυλάττειν ἄσηπτα τὰ σώματα.
 - "Οτι οὐδεὶς κλέπτων νεκρὸυ σχολεύτερου ἐργαζόμενος ἀφίκαι τὰ ἀθόνια, μάλιστα συγκεκολλημένων δυτων αὐτών τὴ σαρκὶ ἀπὸ σμύρνης.
 - Διά τέ φαίνονται αὐτή οἱ άγγελοι καθήμενοι, εἰς ἐρώτησιν ἐπαγόμενοι αὐτήν, καὶ ώστε μὶ Βρυηθήναι.
 - Τίνος ένεκεν λαλούσα πρές τοὺς ἀγγέλους ἐστράφη εἰς τὰ ὅπίσω καὶ ὁρῷ τὸν κύριον; ἐμεὶ δοκεῖ ὅτι οἱ ἄγγελοι μὶν τὸν κύριον ὁρῶντες, αὐτὰ δὲ τοὺς ὁρῶντας αὐτὰν ὁρῶσα κατενόησεν ὅτι τενὰ πρὸς τὰ ὀπίσω αὐτῆς βλέπουσε καὶ ἐστράφη οὖτως τοῖς μὲν ἀγγέλοις, Эκυμαστὸς ἀνεφάνη τὰ δὲ γυναικὶ οὐχὶ ἵνα μὰ Ͽροήση, καὶ δῆλον ἐξ. ὧν καὶ πικουρὸν αὐτὸν ἐνόμισεν.
 - Τός Τόμοιον των ἐν γενέσει καὶ φῶορῷ δυμιουργόν νομίζων τὸν κύριον, εἰς πυπουρόν αὐτὸν γνωρίζει κατὰ τὰν Μαγδαλκνὰν Μαγρακικών φεύγει τοῦ τοιούτου τὰν ἀφὰν ὁ δι-

απότης αύτῷ προσερχόμενον ταπεενατέρας προσλήψεως. λέγων μέ μου άντου· γενώσκεται γάρ βλάπτεσθαι τόν μετά τοι-

Δεά τι λέγει αύτη Μαρία; είρωνενώς νόσσον την του δυό- 16. ματος έπρώνεσεν άκούει δε τούτο, δια τό ώς νεκρόν αύτον ζητεϊν χαμαίζηλον ούσαν.

Διά τε λέγει με μου άπτου; εβούλελο ως αν όντος αυλού τη.
πάλιν συνείνει αυτώ, ο δε άπάγων αυτών άπό τοιούτου λογισμού, λέγει αιτίαν τουτο, το ούπω γάρ άναβέβηκα πρός τόν παλέγαι ως άν έλεγον έκει σπεύδω και έπείγομαι τόν δε έκει μέλλοντα άπείναι, ούκ έδει μετά τές αυλλές όρξιν διανοίας ξες και
πρό τούτου.

Τὸ λίγειν αὐτθυ Βεόν μου καὶ Βεόν ὑμῶν, καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ πατέρα μου, καὶ τὸ ἀναβαίνω, οἰκονομίας εἰσὶ βόματα καὶ λόγοι πρὸς τὸν μὰ μεγάλα φανταζομένην περί Χρεστοῦ.

Πως αυτόν φάνλασμα ουν ένόμισαν είσελθόντα πεκλεισμένων 19. των θυρών και άθρόον; ότι γυνή προείπεν αύτοις, και πολλήν την πίστεν είργάσατο. άλλως δί και τρανήν και ήμερον όψεν αύτοις έπεδείξατο.

Τό καθώς ἀπίσταλκί με ὁ πατάρ, κάγω πέρκω ύμᾶς, τὰν 21. Ισοτιμίας δείκνυσες αύτοξε.

Τό λάβετε πνεύμα άγιον πως νοείται, ελπόντος αὐτοῦ ἐἀν 22.

μὰ ἐγὰ ἀπέλθω οὐ μὰ έλθη ἐκείνος; τενές φασὰν ὅτι σὐ τὸ πνεὕμ

μα ἐδωκεν, ἀλλ' ἐπετηδείους αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐμφυσύματος κατ
εσκεύασεν, ἃ ὅτι κατὰ ἀμαρτημάτων ἐξουσία ἐδάθη αὐτοῖς τοῦ
το, ὖσθερον δὲ διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τὰ μείζονα, ὁ ἔτι θαύματα, λίγει γὰρ ὅτι τότε λύψεσθὲ δύναμεν.

Πως πάντων συντημένων ὁ Θωμάς ἐπελιμπάνετο μόνος; εί- 24. πός ἥν ἀπό τῆς διασποράς 7ες ήδη γενομένης μηθέπω αὐτὸν ἐπανελθείν.

Διὰ τί μεθ' ἡμέρας όπτω όρξι κύγον καὶ ούπ εὐθύς; όπως 26. διδαχθή διὰ των ἀποστόλων καὶ Βερμότερος γένηται.

Πώς δρθαρίου σώμα άπτου έγένετο θυπτή χειρί και τούς τύ- 27.

512 EXOAIA HAAAIA EIZ EYAF, KATA IQANNHN.

- ΧΧ. πους έδεικνοτο έχειν; τοῦτο λεπτόν καὶ κοῦφον ὡς κεκλεισμένων εἰσῆλθε τῶν θυρῶν, ἐνα πιστευθή ἡ ἀνάσθασις, ταῦτα δείκνοται καὶ τρώγει δὲ διὰ τοῦτο αὐθό.
- 36.. Περί ποίων συμείων λέγει ὁ εὐαγγελιστὸς, πολλά μλν ούν καὶ άλλα συμεία ἐποίμσεν ὁ Ἰεσοῦς; ἐμοὶ δοκεῖ τὰ μετὰ τὰν ἀνάστασιν ἐπιφέρει γὰρ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀλλ' οὐχὶ, τῶν ὁχλων.

Ore our lypapar anaven of evalvelaters, alla allos alla peuportes to pelateur nat neradolor over de parer spec nicer ourteles, ded nat éneréper tauta de perpartes, les auoteúnites.

- Cap. XXI.

 "Οτι μετά τὰν ἀνάςασιν οὐκ ἐβλέπετο εἰ μὰ συγκατέβη , διὰ
 τό λοιπόν διρ. Βαρτον εἶναι τὸ σώμα καὶ ἀκάρατον.
 - 3. Ότι οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἰωάννην τὰν οἰκείαν τέχνην μετήτσαν, ἐπεὶ μὰτε αὐτὸς ΧρισΤὸς αὐτοῖς συνῆν, μὰτε τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιον δοθὰν ἢν· ἐπιςὰς δὲ αὐτοῖς κάμνουσε περὶ τὰν ἄγραν λίγει παιδία μὰ τι προσφάγιον ἔχετε; τοῦτο δὲ λέγει, ὡς μέλλων τὶ ἀνὰσασθαι παρὶ αὐτῶν.
 - 9. Οτι την ανθρακιάν και τό επικείμενου όψάρεου, και τόυ άρτου, οὐκ ἐξ ὑποκειμένος ὕλης εἰργκρατο ὁ Χριτός, ἐπὶ 7ὁ θαυμαστότερου ἄγων τὰ σημεία: ἐκίλευσε δὲ ἐκ τῶν ὁψαρίων ὧν
 ἐπίασαν ἐνεγκείν, δεικνύς ὅτι τὸ ὁρώμενου οὐκ ἔν φάντασμα:
 καὶ ὅτι μὲν αὐτός ἕν, ἦδεσαν, κᾶν ξέναν ἐπιφέρει τὰν μορφὰν:
 ἐφοβοῦντο δὲ ἐρωτήσαι.
 - 17- Διὰ τὶ ἐρωτῷ αὐτοῦ τρίτον τὸ φιλεῖς με; τὸ τρισσὸν ἔξαλείφων τῆς ἀρνήστως, καὶ δεικνὺς ἔσου τιμάται τὰν προστασίαν τῶν οἰκείων προβάτων, Μγει γὰρ εὐθὺς· βόσκε τὰ ἀρνία μου.
 - Ότι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τέλειος ἀνὰρ ἥν ὁ Πέτρος , λέγει γὰρ
 ὁ Χριστὸς ὅτε ὧς νεώτερος , εἶτπ καὶ ὅτ՝ ἄν γεράσης.
 - 19- Τέ σεμαίνει ἐν τῷ λέγειν ποίφ Βανάτφ δοξάσει τόν Βεόν;
 δείχνυσεν ὅτι τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκαθεῖν, δόξα τοῦ πάσχοντός
 ἐστι καὶ τιμή.

TEAOZ.

ΕΡΕΝΝΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

EIZ TA META TA OYXIKA.

CAP. L

1. \mathbf{M} etä tä pusinä diyontai, änep pusing unepäptai, nai ύπερ αίτιαν και λόγον είσι. περί ών έπιβάλλει το παρόν βιβλίον δεκνύναι, άτε έγχειρούν τοῖς ὑπέρ φύσεν, καὶ περί τῆς οὐσίας καὶ του όντος ζητεί τι έςεν αὐτό καθ' αὐτό τό όν, \$ όν άλλ' ούχ' η άριθμός, ουδ' ή μέγεθος, ουδ' ή άπρα περί τούτων γάρ έκάστου αί μερικαί έσις ήμαι διαλαμβάνουσιν αύτο δε ή πραγματεία καθόλου ούσα και πασών έπέκεινα, καθό όντα, τά όντα ζητεί. ώς ή γνώσες ή σοφία. ό όλ ζητών είδεναι, φελόσοφος. γνώσες γάρ έςτο αύτη των όντων, ή όντα είσι, και ών ή έπεςήμη σοφία: Βεωρία γάρ των όντων και ούχ' άπλως γνώσες ή σοφία: ού γάρ είδησες μόνον, άλλα και άπαξ άπλως έντρύψησες ού δεεξοδεπαίς τισιν έφόδοις την έπισήμην λαμβάνουσα, άλλ' όλω νοί των όντων έπιβατεύοντα, όντα δε τά θεία εί πάντα και άίδια, άλλ, εί μέν άπλοί τινες ήμεν και άσύν. Βετοι και την φύσιν ένεπίοι, μόνω ζώντες νώ, απηλλαγμένοι των αίσθητών τε και των αίσθησεων, τάχα αν τότε ή περί του νου άσχολία μάταιος ήν, εί ετρί έπεςτήμας και τέχνας κατεγίνετο, και μή ωερί τά οίκεία Seatoisers Beloutog. Enel de gurdedeuella üln nat rate gurtpéφοις ζώμεν αίσθήσεσεν, ώτε γενέσει διθέντες, ώς μόλις αν τός

αὐτὰν τὰν οὐσίαν ἄἰχα τούτων ἀπάντων γινώσκει.

αὐτὰν τὰν οὐσίαν ἄἰχα τούτων ἀπάντων γινώσκει.

3. Έπει δε και ή ούσια τριχώς: ή μέν, ώς είδος: ή δε, ώς ύλη: ή δε ώς το σύνθετον έξ ύλης και είδους. ή μεν πρώτη, νῷ μόνφ καταλαμβάνεται ή δε δευτέρα, νόθο λογισμος ή δε τρίτη, αίσθησει. δη τοίνου πορίως και πρώτως ή ούσια, τα δι άλλα δηλουότε τα έννέα καθόλου γένη των κατηγοριών, ώσπερ έν αύτη το είναι καί την υπαρξιν έχουσε, και ούκ είσι χωριστά την φύσεν σύτως έξ έχείνης και την προσηγορίαν είληφασιν, όντα καλούμενα, ώς τὰ ἀφ' ἐνὸς' ἀπ' αὐτὸς γὰρ ἐκείνα καλούνται καὶ ὅντα λέγονrat und sici und ravra undansp apédet und à ovoix içi rocavτο γάρ του είναι ή χορογία ότι και έπι των μή όντων χωρεί. παί φαμέν τό μά όν, δοξαςόν έςτι και άλκθώς μέν πρός τό δοξαςόν έςι το ές! σόξα γάρ αὐτοῦ ές!», ούχ' ότι έστ!», άλλ' ότε οψα έζεν θμως γε μέν τοι καθ' αύτό το είναι το μά θν τί δγουν δοξαςόν, η φανταςόν, η τι κίλλο , ἐπιδράττεται ποσώς καὶ τούτου τὸ είναι, ότι κατ' εὐθυορίαν δοξάζομεν τούτο, τὸ ότι, τό μή δν ούκ ές εν ού γάρ νούς ή έπισήμη και διάνοια καταγαπθακες κεθή του έκτος ότι ορκ εξικό, αγγα φοξα, μάρα τοίνυν ούσία, αλώνιος, καλ αμέριζος ή όλ περί τα σώματα, μεριτά νούς οδ δυνάμει τά νουτά ών, ώς αξούνσες δυνάμει τά αίσθητά δε έχείνων τελειούμενος ένεργεία γίνεται, όπερ έχείνα,

καί βείος λέγεται τε και έζεν ή γάρ έκείνων γυώσες και μόμει είχε, θέσε μέν σώμα, έπεζαμονική δε βεωρία, και σπουδαία πράξες ψυχέν άποκαβίζησε πρός τενά τελειότητα νούν δε ή των νουτών ἐπεβάτευσες τὸ ἐνεργεία δούσα, ὁ ἐκείνος δυνάκαγγέλλεται.

CAP. II.

1. Lzev inegájun ric, úrec Sampai ró ôv, å ôv, xai rá rouro ύπάρχουτα καθ' αύτό αύτη δε ές!» ή παρούσα, ώς εξρηται: ούδιμία γάρ των άλλων έπισκοπεί καθόλου περί του όντος, δ όν, άλλα μέρος αύτου τε άποτεμνέται, περί τούτου Βεωρούσε τό συμβεβακός οίου, άρεθμητική μέν, άρεθμούς μουσική δέ, φθόγγους γεωμετρία, μεγέθη άςρονομία δε σφαϊρας και τά πατ' ούρανδη έωτι δε τάς άπροτάτας ζητούμεν, δήλου ώς φύσεως τενές άναγκαϊον αὐτάς είναι καθ' αὐτήν: 63εν τοῦ όντος, ή δυ, τάς πρώτας αίτιας ληπτίου τό δὲ δυ, δικαχώς λέγεται κατά τὰ σχάματα τῶν κατογοριών ἀφ' ἐνός ὅὲ οἶον άπό της ούσίας, και όμωνύμως· έχουσε δὲ τὰ άφ' ἀνός, πλίον των όμωνύμων ότι με μόνον όνόματος, άλλά και πράγματος πατά τι μετέχουσε το γάρ έπτρεκον βιβλίον, παὶ το έπτρεκον έπεχείρημα, και το Ιατρικόν φάρμακου, άπο της Ιατρικής τά πάντα λέγομενα, με μόνον δυόματος αύτή κοινωνούσιν, άλλα και πρός το αύτο τέλος ταύτη την ύγειαν αποβλέπουσεν ούτω και αί έννεκ κατηγορίας άπο της ούσιας δυ τά λεγόμευα, ούχ άπλως αύτή του δνοματος μάνου ποινωνούσιν, άλλα και του πράγματος ούδεμία γάρ ούσία, δίχα τούτων άπαξ άπλως έστί. πάντα γάρ ταύτα της ούσίας τι είσε, και ού χωρεςτά ταύτης databatat. The monor of " apply and if the or ' state the or daμέν τοσκύτη γάρ ή δύναμες του είναι και του όντος, ώστε και έπε του με όντος χωρείν.

2. Ei our rat to br, tautor rat our étepor, rat pla φύσες το απολουβείν αλλάλοις, ταυτόν γαρ είς ανβρωπος παί ών δυθρωπος και ούχ' έτερου τι δηλοί καθά την λίξιν έπαναδικλούμενον το είς έστεν άνθρωπος, και έστεν άνθρωποε, δέλου ότι περί ένός, και πλήθους, και όντος, και μή όντος, nal laŭtoŭ , nal itipou , nal ŝpoiou , nal avopoiou ; nal έναντίου, και ούκ έναντίου, και διαφέροντος, και περί τών άλλων των τοιούτων δεί σχοπείν έυ τώ παρόντι έπει γάρ μιάς έπιζήμης τὰ άντικείμενα Θεωρήσαι, ώσπερ καὶ μιάς αἰσθή-वरकट नक्षेत्र क्षेत्रराध्यक्षकत्र कावित्रविवस्वत्रेवाः क्षेत्रर २०० वर्गरवर हेवरात्र έπισκέπτεσθαι, εί ταυτόν Σωκράτης, και Σωκράτης καθήμενος. έπειδή του ένος ή έν , και του όντος ή όν , ταυτα καθ' αυτά είσι πάθη, άλλ' ούχ' ή άριθμός, και ή γραμμή, είσι γάρ καί άριθμου ή άριθμου έδια πάθη, οίον περιττότης, άργιότης, συμμετρία, ἐσότης, ὑπεροχὸ, ἔλλειψις ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν άλλων, ούτω και του όντος, ή όν, τινά έδια πάθο είσι τά ρηθένται πάντα δε τὰ έναντία ἀνάγονται είς τὸ έν, και πλώ-Βος, και δν. και μή δν, άρχαι γκρ των έναντιων ταύτα και πρός αύτα ή αναγωγή των καντων γίνεται. ώστε ού μόνων 7ων ούσεων, άλλα και των ύπαρχόν/ων αύταις καθ' αύτό θεωρητεκό, 7ων τε είρυμένων άλλά και περί τελείου, και άτελους, και προβέρου, και ύστέρου, και γένους, και είδους, και όλου, και μέρους, παι 7ων άλλων των Τοιούτων, άλλα και περί των έν 7οξς μαθάμασιν άξεωμά/ων, 7ης αύ/ης έσ/ί γνωρίζειν.

λίνος και το ποκείμενον, περί ου τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μγο 3. Επειδή γὰρ μια ἐκάζω των ἐκισθαμών τοῖς ἐξιών, δαον ἐκίχει καὶ τὸ χρηται ἐκάς γὰρ γὰρ γὰ Τὰ αὐθὰ ἐκάς τὰ τὰ πρώθηνει ὡς ἀναπόδεικτα , λείκεθαι περί τούθων λέγειν θὰν πρώθην θαύτων φελοσοφίαν. Τὰ γὰρ θὰ Τὰ αὐθὰ ἔσα καὶ ἀλλήλοις ἔσα ἀξιώμαθι ὁνθι, χρηται μὲν καὶ τῶν ἄλλων ἐκάς τὰ τοσούτον δὲ τούτων φελοσοφίαν τὰς καὶ τὰς ἀναπόλεγος καὶ τὰ ποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον, περί οῦ τὰς ἀποδείξεις φέρουσεν, ὁ μλο γένος καὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ καί τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκότος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τοῦ ἐκάτος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὸ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ ἐκάτος καὶ ἐκάτος καὶ ἐκάτος καὶ ἐκάτος καὶ τὰ ἐκάτος καὶ ἐκάτος κ

άριθμητική, οί τω αὐτω άριθμο άριθμοί έσοι, καὶ άλλήλοις ίσου ή δε γεωμεγρία, τά τοις αύτοις μεγέθεσε» ή δε μουσική, οί τοις αύτοις φθόγγοις ίσοι και έκάςτο πρός τό ojuston Airod. muzat aş Nomatat Lonton nen Loit ofrojost unaποδείκτως οὐδὶ μία δὲ αὐτῶν περί τούτων ζητείν, ώσπερ καί τό, αυτό άμε υπάρχειν τε καί μη υπάρχειν, αδύνατον όπερ βεβαιοτάτε, έτιν άρχη άδύνατον γάρ όν τινα ούν το αυτό ύπολαμβάνειν και είναι και μή είναι εί δι μή ένδέχεται άμα τω αύτω ύπαρχειν 7α έναντία έναντία δε έςε δόξα δόξη ή της άντιφάσεως, φανερόν ότι άμα άδύνατον ύπολαμβάνειν 7ου αύτου είναι και μή είναι το αύτο άμα γάρ άν έχοι τάς έναντίας δόξας περί τούτου διό πάντες άποδειπνύντες, είς αύτην ανάγουσεν έσχάτην βάξαν, και μάλλον οι δ' άδύνατον έπί navede yap quale, & naraquate, & & anoquate quate yap άργη των άλλων άξιωμάτων έστιν αύτη πάντων σημαίνειν γάρ τε και έφυτώ και έλλω, όταν λέγωμέν τε ή καταφατικώς ή άποφατικώς άνάγκη, πᾶς γὰρ λόγος σημασίαν έχει οὐδείς γὰρ λίγων δύναται τὰ ἐναντία ἐαυτῷ λέγειν: ἐναντία δὲ τὸ γράφειν καί μι γράφειν το τρέχειν και το μι τρέχειν το καθήσθαι, και τό μή καθήσθαι άν γάρ ουθέν τι σημαίνη τών όνομάτων, angontue nat to dentines au moog atthinboug. Ere de nat dea The sie advantor decydein by algebeie at avergavere aun nur' aurou marat, dalor ic anaren egat er. et yar deurepet yraφεεν παλ μά γράφειν είναι ταυτόν; καλ τοίχον καλ ανθρωπον είναι ταυτόν; μάλλον δε και πλέον ή έω' έκείνοις; έπι τούτοις δέ, ταυτόν έςτιν ούδε γαρ αντίκειται 7ο τοίχος πρός το άν-Dourog. to de poupers unt jub poupers, averueipera elore ler de nat and των πράξεων φανερόν έπειδή γάρ το βαδίζειν άθήvate, and to my buditers adjuvate 70 auto, that ti budion tic adhrecter unt enet to badious, to un badious ourtpixes, unt τό έλθον από γενέσθαι είς 'Αθήνας , τῷ μὰ έλθείν μὰ δέ γενέ-वानुबा: व्याव्यक्ति प्रव्या दुम्य यात्रा ब्राप्टिक प्रवेशका प्रवेशका प्रवेशका प्रवेशका प्रवेशका βουλή και σκίψες, άλλά και πάσα όρμη και κίνησες.

CAP. III.

ερί της έν ήμεν γνώσεως νύν ήδη λέγομεν έν ήμεν τά όντα γενώσκεται γενώσκεται δε τά πάντως άληθή εξ δε μή, ούκ ຂν έγινώσκετο, ούδεις γάρ τὰ ψευδή γινώσκει εί μη έπειοικο ψευσή είναι γενώσκει, και ούτω πάλεο το άληβές γενώσκει· άληβές γάρ έςτη ότι ψευδή είσιν έπειδή γάρ δύο είσι τά τής γνώστως πριτήρια τών γινωσκομένων πραγμάτων, νούς και αίσθησις, κατά μέν των του σώμαθος αίσθήσεων, δι' δν ό νους έπτος καταλαμβάνει , πλείζα οι έκ της άκαθημίας φελόσοφοι. εί και έφεκτεκοι άπο του τρόπου της διαλέζεως κληθέντες, έφληνάφησαν , έπεχειρούντες διά τούτων άνελείν την τών έντων γνώστο, κός, ών τεκά παραγράψαντες, την έγκεκρυμμένην αὐτών θιάνοιαν άνακαλύψομεν, είτα και κατά δύναμιν άπελέγξαι πειρασόμεθα. λέγουσε γάρ ότι πολύ σκότος των δυτων καί σωμάτων καί πραγμάτων κατακεχυμένου, ούκ έξ ήμων την έκασου φύσεν έθεζη, αλλά καν βιασάμενος τις ύπο περιεργίας & του σελομαθούς εθελήσει διακύψαι, καθάπερ οι πεπηρωμένοι προσπταίων τοῖς ἐν ποσὶ πρίν τε λαβείν ἀναπεσών ὑςερίζει ἡ ταίς χερoly igantópeyog, tá adula elnáfet gogaspón neb álufting κτώμενος εί μέν γάρ άπό των αύτων τάς αύτλς κεί συνέβαενε προσπίπτειν απαραλλάπτως φαντασίας , ψυ έσως άναγκαϊου τά το έν ήμεν αύτοες φύσει κατασκευασθέντα δεττά κρετήρεα, ώς nai adinação Saujiáçeis, nai mapa jinderoc esdoiaçouras entγειν, αλλά τοῖς ἄπαξ φανείσι πισεύοντας έπειδά δε διαφόρως άπ' αὐτών εύρισκόμεδα κινούμενοι, βέβαιον περί οὐδενός οὐden un exothen eineen gas his geneal and durines, unique noλυτρόποις και πολυμόρφοις χρωμένου ταζς μεταβολαζς άνάγκη γάρ ἀνιδρύτου της φαντασίας ούσης, ἀνίδρυτον είναι και τήν in' nury uplace airiat de rouron noblair ubaros ute, ai is τοῖς ζώσες οὐ καθ' ἐν μέρος, ἀλλά σχεδόν περί πάντα ἀμύθητος

diagonal, ai ment the riversie and nataskeude authe, at asof the troopies and denitue, at meal the nipiotes and puying. ai repl tag air Anterag everyelag to nat newhoses, at meet tag των πατά σώμα τι παι ψυχήν άμυθήτων παθών ίδιοτητας. ywole yap tar aptrovem, and tar aptropious, from ide oig τόν χαμαιλέοντα, τόν πολύποδα, τόν δὲ αύχένα τῆς περισερᾶς έν ήλιακαϊς αύγαϊς κατενόμσε τις μυρίας χρωμάτων άλλάττοντα idias nal yap nal potrinour nal augrour, aupomor et ar nai ανθρακοτιδές, έτι δε ώχρον και έρυθρόν, και άλλα παντοδακά ίσχει χρώματα, ών ούδὶ τὰς κλήσεις ῥάδιον ἀπομνημονεύσαι τέ δε την του Βηρός Ταράντου δε' ελλαζεν των χρωμάτων δε' ής λανθάνει τούς έντυγγάνοντας εξπομέν άν; ταύτα δή και τά τούτοις όμοια πίστει έναργείς απαλαληψίας είσιν έπειτα δί, αί μή μόνου τών ζώων άπάντων, άλλά και άνθρώπων ποικοιλίαι, περί πάντα ίδιαι ου γάρ μόνον άλλοτε άλλως τὰ αὐτὰ πρίνουσεν, αλλά και έτέρως έτεροι, ήθονάς τε και άηθίας έμπαλιν τών αύτων λαμβάνοντες, οξε γάρ δυσηρέστησαν ένως, έπροθησαν άλλου και το ανάπαλου.

the subursuse number assumes assumes and obarres the use madρωτάτω προβάλλοντα φαντασίας ψευδείς, τον νούν είωθεν ώπαtur Chuya vào intere úneronide fudura, nal reconstier fre όλ τὰ έστώση πινούμενα, καὶ τὰ κινούμενα έςώτα καὶ τὰ μέν προσεόντα έξαναγώρεξη, τὰ δὶ ἀπιόντα πάλεν προσέργεσ θαικαί βραγύτατα μέν τὰ περιμηκίτατα , περιφερή δ' αν τὰ πο-Lundrett und the use exist ithough, nevolutione tout & de επόργους έστώτας πινουμένους και μυρία άλλα ύπό τζε φανεράς όψεως ψευδογραφείται, οίς ούκ άν τις εύφρονών, ώς βεβαίore anneuthounte. Li ge mi en ente anatominore moderatel: υπρά γάρ το υλείου ή ελαττου, αι το βλαβαί και ώφίλεται συνίσανται καθάπερ έπε μυρίων άλλων, και μάλεσα τών κατά the internal iniciouse fair excuences is sup in this coultαισι ποσότης, δροις μπμέτρηται ών ούτε έν τω συστείλαι, bore is to interive aspects, to uts tharton yand, to de mitos έπετείνει τὰς δυνάμεις: λείστησι τε καὶ τραχύτησι, πυανότησί τε αν και πελήσεσε, και τουνάντιον μανότησε, και έξαπλώσεσε τών είς βοήθειαν και βλάβην, Ελεγχον έναργώς συνίστησεν.

ξαστου ζαστάληπτου, έκ δὲ τῆς πρὸς ἔτερου συγκρίσεως γυωτὰ τὸυ αὐτὸυ τὰ ἄλλα, ἔσα ἐυ κόσμω σκοπῶυ Κυ τες εῦροι καπάντα τοίνυυ τὰ ἄλλα, ἔσα ἐυ κόσμω σκοπῶυ Κυ τες εῦροι κακαὶ καριά τὸ μακὶ καλὶ καὶ τὰ ψυχρὸυ παρὰ τὸ ψικρὸυ παρὰ
ἐκὰ κὰν τὸ βεριὸυ παρὰ τὰ ψυχρὸυ παρὰ τὸ ψιλαν τὸ ἀλίγου παρὰ τὸ πολῦ· τὸ ἐσβενὶς παρὰ τὸ ἰσχυρὸυ τὸ πλὴγου παρὰ τὸ πολῦ· τὸ ἐσβενὶς παρὰ τὸ ἰσχυρὸυ τὸ πλὴγου παρὰ τὸ πολῦ· τὸ ἐσβενὶς παρὰ τὸ ἰσχυρὸυ τὸ πλὸγου παρὰ τὸ πολῦ· τὸ ἐσβενὶς παρὰ τὸ καταὶ τὸ καραπλήσιου, καὶ ὁσα
ἐπ' ἀρετὴυ ἢ κακὶαν ἀναφίρεται· τὰ ἀφίλιμα, διὰ τῶν βλαβετὰ ἀρετὴυ ἢ κακὶαν ἀναφίρεται· τὰ ἀφίλιμα, διὰ τῶν βλαβετὰ τὸν αὐτὸυ τὸ ἄλλα, ἔσα ἐν κόσμω σκοπῶυ Κυ τις εῦροι κατὰ τὸν αὐτὸυ τύπου λαμβάνουτα τὴν ἐπερου συγκρίσεως γνω-

pičiadat čonii reposwtiem yko tie zwejske two ponypatur. και είλεκρινέστερον αύτά αύγασάμενος, είσεται τούτο, ότι έν ούδεν καθ' άπλην ήμεν την έκυτου προσπίπτει φύσιν, άλλα κάντα μίξεις πολυπλοκωτάτας και κράσεις έχουτα: αὐτίκα τῶν χρωμάτων άντιλαμβανόμεθα πώς. Κρ' οὐ σύν άξρι και φωτί τοίς έπτός και τω κατ' αύτην την όψεν ύγρω; γλυκύ δε και πεκρόν, τίνα τρόπον δοκιμάζεται; μή δίχα των καθ' ήμας αὐτούς ένστομίων γυλών, όσοι τὰ κατά φύσιν ἡ παρά φύσιν; οὐδήπου. τί δε αι από των έπιθυμωμένων όσμαι, μή τάς άπλως είλι-πρινείς των σωμέτων φύσεις παριστάσιν, ή τὰς κεκραμένας έχ τε αύτων και άίρος; έστι δ' ότε και του τέκοντος τά σώματα πυρός, και τὸς κατά τοὺς μυκτάρας δυνάμεως έκ δὸ τούτων συνάγεται, ότι ούτε χρωμάτων άντιλαμβανόμε. Εάλλά του συνιζαμένου πράματος έπ τε των ύποπειμένων και φωτός: εύτε όσμων, άλλα μίγματος- όπερ συνέστη διά τε του ρυέντος άπο των σωμάτων και του πανδεχούς άίρος, ούτε δή χυλών άλλά του γενομένου διά τε του προσιόντος γευστού, και τώς κατά τό στόμα ύγρας ούσίας.

4. Τούτων δὶ ἔδα τοῦτον ἐχόντων τὸν τρόπον, τὶ ἄν ἔια λοιπόν, ἢ τὸ ἐπέχειν ἀναγκαίον; ἐπείνο δ' ἔμῶς οὐ παρακαλεί μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσε τεςτεύειν, ὰ σχεδόν κατὰ πῶρακαλεί μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσε τεςτεύειν, ὰ σχεδόν κατὰ πῶρακαλεί μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσε τεςτεύειν, ὰ σχεδόν κατὰ πῶρρβάροις ἐπάγοντα τὰν ἐκ τοῦ κρίνειν ὅλισθον" τίνα οῦν ταῦρας ἐπάγοντα τὰν ἐκ παίδων καὶ ἔλη πάτρια καὶ νόμοι. ὧν ρας καὶ ἐλνο καὶ πόλεις καὶ πόμας καὶ οἰκίας, ἀνδρας τὰ καὶ γυναίκας καὶ νύπια" τὰ γοῦν αἰσχρὰ παρ' ἡμῖν, ἐτέροις καρλὰν καὶ τὰ πρέποντα, ἀπρεπθ. καὶ τὰ δίκαια, ἄδικα" καὶ ἀνόσια μὸν, τὰ ὅσια" νόμιμα δ' ἀν, τὰ παράνομα" ἔτι δὶ, ψεκτὰ τὰ ἐπαινετὰν καὶ ὑπόδικα, τὰ τὸς τιμῆς ᾶξια· καὶ ὅσα ἄλλα ταῦτον νομίζουσι· καὶ τὶ δεῖ μεντοε βουλαλείη τὶς ὑπὸ μηδεμιάς

alluc-amenotione Sine anduence incumatobane to elemnine asonlaim the industry hywyde et und ily und vousce hardvar. χωρών, έθνων, πόλεων, τόπων, ήγεμόνων, ύπηκόων, ένθόξων, άδόζων, έλευθέρων, οίκετών, έπις ημόνων, ίδιωτών, ούχ' ήμέραν μίαν ούδε δύο, άλλ' ούδε μένα β ένιαυτόν, τόν δε απαντα έπυτου κατατρίψει βίον, και ούδεν ήττον πολλά άδιερεύνητα και απερίσκεπτα λήσει καταλιπών ούκοθν άλλων παρ' άλλοις ού βραχύ μόνον δεεσηκότων, άλλά και τοίς όλοις απαδόντων ώς αντιτατείν και δεωμάγεσβαι, ανάγκα και προσπιπτούσας διαφέρειν φαντασίας, και τάς πρίσεις άλληλαις πεπολεμώσβαι ών ύπαρχόντων, τίς ούτως έμφρων ές ι και παράλληλης, ώς φάναι βιβαίως, ότι τὸ ποίον δί έστι δίκαιον, ή φώριμον, ή συμφέρου ο γάρ αν ούτος όρίση ο ταναντία έκ παίδων μεμέλετηπώς, έτερος άπυρώσει παί ού βαυμαζόν εί πεφορημένος καὶ μέγας όχλος έθων και νόμων των όσωσούν είσηγμένων ακλεής δούλος, απ' αύτων έτι σπαργάνων ύπαχούειν ώς αν δεσποτών ή τυράννων έκμαθών κατακκαρουλισμένος την ψυχήν, και μέγα καλ νεαγικόν φρόνημα λαβιίν μή δυνάμενος, πισιύει τοίς παραδοθείσεν άπαξ, και τον νούν ιάσας άγύμναστον, άδεερευνήτοις και άνεξετάς σες συνέσεσε τε και άρνήσεσε χρήται.

των εξναι Χυό το αγκης, τοίτου λε παςεκος ξαιασεύτενου, ο αφκαι τον κορίτον, όσας ' καυ, φίνων ξυστεύτενος; θατεύου λαυ αρων, αγγα τι αν τις εξωοι πεύς τοῦ λευκότρο β αλεπλίτου εξκαι τον κορίτον ακή αρτιστών και φιτή κει εξαφαιτοίς και ος Χουός ξαιζατοι
και τον κορίται τοῦ το Χουτος ' αγγα αχεφονται. και ος Χουός ξαιζατοι
εκοεις απείζανται οι λαυ ακείδουται. και ος τον κορίτο κιζαεκος τίμενται και φολοπικ ακτιδεύουται. και ος χουός εξαφαιτο ο κέρεκος τίμενται και φολοπικ ακτιδεύουται. και ος χουός εξαφαιτο ο κερεκος τίμενται και φολοπικ ακτιδεύουται. και ος κουός αξαφαιται. και ος λαυτοκότρου ακτιδεύουται. και ος κουός αξαφαιται. και ος λαυτοκότρου ακτιδεύουται. και ος κουός ακτιδεύουται. και ος κουός ακτιδεύουται. και ος κουός ακτιδεύουται. και ος κουός ακτιδεύουται και ος κουός ακτιδεύουται. και ος κουός ακτιδεύουται και ος κουός και ος κουός ακτιδεύουται και ος κουός και ος

τερου όξι, παυτελώς άτοπου τώ γάρ άγέννητου είναι μάχεται, τό μηθέν τὶ μέγα τόν Βεόν πεποιηχέναι, εἰ μὸ τόν κόσμον έδημιούργησε και τό μη δύνασθαι παρεκτείνεσθαι άπεί μι γεόνω προνοία και τρίτου ότι μή δε την άρχην δεήσεται της του Deoù mpovolaç à néspec el yap ayéveztes, nal appartes deπου και άπαθής, ὁ γάρ οὐδ' όλως έσχε γενέσεως άρχην, οὐδ' an in pobe more naragain abopag- ounour fre mpooraviag delται- τό όλ γεννητόν ότι εί περ ξο ποτέ χρόνος όπότε κόσμο; oux hy, h apelhe tav nalligur hy o Bede endy, h advouroe av oudirepou ocean ini Deou- ro ye yap indura na Incurações. και μό βούλισθαι ποσμείν τον ύλον, αμελείας έσχάτης το δέ Bouleg Bat uty, ut divag Bat dt, adveniag ert de nai o meρί πινήσεως και κράσεως μέν τοι γε , και ό περί ψυχής λόγος , ούτως έστι γαλεπός, ώς πολλά πράγματα παρέχειν τοίς φιλοσόφοις- αί δε περί του άγαθού την σπέψιν φαντασίας, αρ' ούπ έπέχειν μάλλον ή όμολογείν βιάζονται; των μίν άγαθον είναι νομεζόντων και Βρααυρεζόντων αύτο έν ψυχή: των δε προς πλείονα κατακερματιζόντων, και άγρε σώματος και τών έκτος άποτεινόντων, οί τενες λέγουσιν, ότι 7άς μέν τυχυράς εύπραγίας δορυφόρους είναι σώματος, ύγείαν τε και έσχύν και τό όλόκληρον και άκριβειαν αίσθητηρίων, και έσα όμοιστροπα της βασιλίδος ψυχής τρισί γάρ φησι τ' άγαθού φύστως πεχρήμεθα τάξεσι. την uto reithe nut the . the gentiene ubonator einat the ge gen-7έραν, τὸς πρώτος μέγα προβλημα και φυλακτόριον καν περί αύτων μέν τοι και βίων διαφοράς, και τελών πρός άς χρή τάς πράξεις αναφέρεσθαι και μυρίων άλλων, όσα τε ή λογική και άθεκή και φυσεκή πραγματεία περίεχει, γεγόνασε σκόψεις άμύ-Συτοι, ων αχρι του παρόντος, οὐδὶ μία παρά τάσι τοῖς σκικτιποίς συμπεφάνηται ούκ είκότως ούν, τό ύπέχειν δοκεί, άλλά και λίαν άρμοζόντως και ταύτα μέν έκ πολλών και μακρών, ollye and Spayla ourarayourse maps Stuesa.

6. Πρός ταύτα δὲ πάντα, ἀντυπάγομεν έμεξς λόγους βραχυσυλ-

λάβους μέν , άλλ' Ισχυροτάτους και βεβαίους και λίαν αναντιβάτους, έν οίς ου φοβηθησομεθα τον των έφεκταιών λόγον ότι άπατώμεθα: εί γαρ είπω ότι άληθώς και βιβαίως γενώσκω ότι ζώ, τί πρός ταύτα φόσει ο έφεκτικός ; εί γαρ είποι ότι άπατώμαι ταύτα ύπολαμβάνων, ψεύσεται και γάρ και ό άπατώμενος, ζη εί δε ίσως epti ore na Jeudeig nat dyvotig nat er unve flintig ante liγεις , κάν τούτω ψεύδεται προδήλως και γάρ και ό καθεύδων , th, not o dynown of de elmot out mains and dynosic, opoing heiderae nal yap nal o paeroperoc, Zi oude nore apa anaτηθήναι, ούδὲ ψεύσασθαι δύναται ὁ φάμενος είδέναι έαυτὸν ότι ζή τούτο δε το ρέμα εί και άπλούν και μονοειδές έστεν, άλλ' our in musipor divarat abolmbitate o lab films out oign έμαυτον ότι ζω, εν μέν τοι λέγει εί δε είποι οίδα έμαυτον είδότα ότι ζω, δύο δήπου λέγει εί δε είποι πάλιν, ότι οίδα ταύτα δύο, τρίτον είδέναι έστιν ούτε δε δύναται και τέταρ-TOV TOOTSELVEE AND REPARTON. AND LOUTE IN EXCEPTION MODEL ost üg elparat el de eine mality, ort olda eumprop unt avτα καί ζώντα και νοούντα, τίς αν έχων νούν αμφιβάλλει; πάντες γάρ έπυτοὺς γινώσκουσι καὶ νοοῦντας καὶ ζώντας καὶ ourage nat oudent igin ausibolon to unti tena rocin ton Canτα, μήτε τενα ζέν τέν μη άντα έπόμενον άρα έστιν, και είναι καί ζήν τον νούν, έτι βέλοντας έπυτούς γινώσκουσι, καί μνημονεύοντας δε έαυτούς ίσασε, και άμα ίσασεν, ών ούδεις εια παβιτολεήσε * Ιτή της Ιτή ας ζεια Ιτή ας λοξια. μεδή μογγεια Ιτέα πραγμάτων ήμφισβήτησαν οι άνθρωποι και άλλος μιν τούτο, exebol ge jusino egogmaen. einur ge junton unt Con unt noein unt peprädder unt Bedern unt dopifeaber unt upivern, audelg appehabler bubre nat ei derrater, nat fore nat th nat voetεί διστάζει, διστάζοντα έαυτον νοεί εί διστάζει, μέμνεται ότι διστάζει εί διστάζει, οιδι έκυτον μη είδοτα, και κληροφοραθήvan Bouherau ei Biorater, avahoyiterau ei Biorater, upiver. οστις γούν έν έτέροις διστάζει, περί τούτων πάντων διζάζειν ούκ άν δύναιτο.

7. Taurk er uni en in eg devripe urgalaie elegaina , inana eloi pepaiwoni ori re fore naradebie adeperrare ray byrmy, nat έπιτήμη τούτων άναμφίβολος: πάσα Γάρ Γνώσις έχ νοός προιργομένη, άληβεστάτη ές Ιν. ή γάρ του νου γνώσες, άναμάρτητός έστεν καί τί ταύτα λέγω; όπου γε ουδέ τάς δε αξαθήσεων γενομένας καταλήψεις, διαπιστείν χρή, ή άμφιβάλλειν διά τούτων γάρ έμάβομεν τον ούρανου, και τά έν ούρανο πάντα, την γην και τά έν αύτη. παι τὰ τῶν μέσων πάντα, έξ ὧν ἡ τὸς φιλοσοφίας εὐρίθη ἐπιστήμη, ου μόνον δε ταις ήμετέραις αισθήσεσεν άμφιβάλλειν χρή , αλλ' ούδε ταις των ετέρων μαρτυρίαις απιστείν δει· εί δε μή, ούα ίσμεν τὰς πόλεις καὶ χώρας, ὰς ἡ φήμη συνίστησεν ήμίν: ούπ ίσμεν τούς πρώην γεγονότας άνθρώπους, παι τά τούτων έργα· και τὰ καθ' ἐκάστρὸ· δθεν δύποτε ἀπαγγελλόμενα· οὐκ ἔσμεν έν τίσε τόποις καὶ ἐκ τίνων ἀνθρώπον έφυμεν ταῦτα γὰρ πάντα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, ταῖς ἐτέρων ἐπιστεύσαμεν μαρτυρίαις και ταύτα μέν έν τρύτοις περί δε των έτέρων, έν τοϊς έμπροσθεν όηθήσεται.

CAP. IV.

αλλο έξ αλλου σώμα διαδέχεσθαι αύτην, πρώτον μέν ού συνεχά την κίνησεν ποιήσει και μίαν ή γάρ συνεχής, ένός δυτος του κινουμένου αυτή έστιν, έτι ένδεχόμενον έσται το έπιλείκειν την κίνησιν, εί μή τι άλλο άίδιον ον της ευτάπτου τε και όρισμένης των πινουμένων διαδοχής αίτιον είη άίδιον σώμα τό αξα αίδιου πίνησευ πινούμενου, αλλά μήν αίδιος και συνεγής μόνη τών κινήσεων ή κυκλοφορίας το ταύτην άρα κινούμενον, ά!διον, και άδριτον δά των σωμάθων τουτο γάρ άίδιον, τών ούκ κίδίων, αμεινον και τό την πρώτην κινήσεων απασών κινούμενου και εμψυχου το γάρ άδριστου τών σωμάτων, εμψυχου άμεινου γάρ σώμα το έμψυχου του άψύχου το δε πυπλοφορατικόυ σώμα, άριστον, ώστε καὶ έμψυχον άλλά μὸν πάν πινουμένον, ύπό τινος πενείται , παι τούτο δυ παι τό πατά ψυχήν πενούμενου πάν , ύπό τενος, είνε το μέν κατά ψυχήν κενούμενου, καθ, όρμήν κενείταε. ή δε όρμη, κατ' έφεσεν τενός ώστε είη αν και το άίδιον σώμα, καθ' όρμην και κατ' έφεσεν τενός κενούμενον δεί ούν είναι τε , οδ έφιεμένου τούτο πινείται την αιθίου πίνησεν, αιθίου και αύτό ον και ένεργεία παν γάρ το κινητικόν τενός ένεργεία τέ όν, neuel- und to del und gune yag neugun, del to auto forme evepyela, άμεινον παντάπασε του δυνάμει εί γάρ έσται δυνάμει, αξόν τε έσται και την κίνησεν φθαρήναι , μη όντος ένεργεία του κινήσοντος αυτήν άλλά και άκίνητον έσται εί γάρ και τουτο πινήσει πινούμενου, δεήσει και τουτο πάλιν άλλου πινούντος τενός άλλ' εί ακίνητον, ασώματον παν γαρ σώμα καθ' δ σώμα, κινητόν. έσται ούν τὶς ἀξδιος οὐσία, ἀπλη και ἀκίνητος και ἀσώματος ένεργεία όὖσα, της τοῦ πυκλοφορητικοῦ σώματος ἀἰδίου τὲ καὶ συνεχούς κινήσεως αίτία κινηθήσεται δ' ύπ' αύτου τό θείον σώμα τῷ νοείν τὰ αὐτῷ , καὶ έφεσεν καὶ δρεξεν έχειν τὸς ὁμοιώσεως αὐτοῦ κᾶν γέρ το κινούμενον, ὑπ' ἀκινήτου τινός κεχωρισμένου, TOUTON . REVEETER TON TOOMON.

2. "Οτι όλ και ωρώτον νοητόν , και μάλιστα και ωρώτον δρεκτόν, και μάλιστα το κινητικόν της κύκλο κινήσεως είdog , ferrauften fin deineborre, nopfent vonton, if eifag i gap ύλη οὐθὲν οὖσα τῶν ઉντων ἐνεργεία , κατ' ἀναλογίαν ἐστὶ νοςτὸ, καὶ ώς ὁ Πλάτουν φησε, νόθο λογισμό ληπτὸ τὸ δὲ εἶφος , κουτορ ερεδλεία τι φρ. και των είσων διαγγου κουτορ το έν ούσία ή το έν άλλω τινέ, ότι και μάλλον και τών έν τη ούσία, τὸ μάλιςα ἀπλοῦν και ἀεὶ δν ἐνεργία μάλιστα γὰρ νουτόν τούτο το τε μάλιστα είναι ἀεί ένεργεία ον , και τω τη έαυτού φύσει τὸ ἀπλοῦν νουτόν και γὰρ τὰ ἐν τοῖς συνθέτοις, τά τε νουτά είσιν, έταν ό νούς αὐτά χωρίση των έν οίς έστι, και ώσπερ άπλα αυτά ένεργη τοιαύτη δε ή πινητική του παντός ούσία, μάγιστα αύτο νουτή. άγγα μήν και μάγιστα όρεκτή, μάγιστα γάρ όρεκτόν τη αύτου φύσει, τό τη αύτου φύσει καλόν μάλιστατοιούτον δε τούτο το γάρ καλόν, έν τῷ είδει μάλλον, Α έν τῷ ύλη, ξε λιτό τις μοιούλλι τιμγγολ " ή ξε τίς μιτολολίς, παι εζι μιτο-Lon hen" Lo ganafter Le ga" Lo ge faebatet ga" woroga. naf ga τὸ όρισμένο μάλλον ή έν τῷ ἀορίστῳ. ἐν τῷ εἴδει ἄρα τὸ καλόν μάλλον ή έν τη ύλη και το έν ούσία μάλλον, ή έν τινι άλλο των γενών διά γάρ τούτο, και τά άλλα έστι και τών έν ούσια, τό μάλιςα δυ , και άπλουν και δμοιρου , του δυνάμει καλόν μάλιςα: τοιαύτη δε ούσα δέδεικται ή προειρημένη φύσις: χυρίως ούν καί πρώτως αύτη όρεκτή τε καί νουτή.

3. Της ούν πρώτης ούσίας αι δίου τι και άσωμάτου και άκινήτου ύπαρχούσης, έφιξηκενον το Βιίον σώμα, κινείται την κινείτον το ύπαρχούσης, έφιξηκενον το Βιίον σώμα, κινείται την άλλα τοῦ όμοιωθήναι κατά δύναμεν αὐτῷ, όμοιοῦται δ' αὐτῷ κατὰ τὰν κινήσεως στάσες γὰρ δοικέ πως ἡ περιφορὰ, ἡ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ώσαύτως έχουσα. Ετι τὶ ὁμοιωσες τῷ τεκιώ, καὶ ἡ καθόλου ἡν δύναται ἐκαστον τῶν όμοιουμένων αὐτῷ τελείοτης, τελείοτης δὶ τοῦ κυκλοφορητικοῦ σώματος, ἡ ἀιὶ καθείνου καὶ ἡ καθείνου ἀν δύναται ἐκαστον τῶν όμοιουμένων αὐτῷ τελείοτης, τελείοτης δὶ τοῦ κυκλοφορητικοῦ σώματος, ἡ κὶν πρώτη τὶ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὶ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὶ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὰ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὰ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὰ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὰ καὶ ἰξωτάτω, ἀπλὰν τε καὶ μίαν κινείτουματος, ἡ μὶν πρώτη τὰ καὶ ἐξωτάτω, ἀπλὰν το καὶ μίαν κινείτουματος τὰ καὶ ἀπλαν τὰ καὶ μίαν κινείτουματος τὰ καὶ τὰ καὶ ἀπλαν τὰ καὶ ἀπλαν

ται πίνησιν , έπείνης έφεσες της ούσίας, αί δε μετά ταύτην έπτά , πινούνται μέν και τούτων έκάστη έφέσει τε και όρέξει τινός ούσίας , όποίας καὶ ή πρό αὐτών· οῦ μὴν μόνην τήνος κινούνταιάλλ' έξ έπυτών κινείται έκάστη , ήν κινείται καὶ περιφέρεται άνάπαλιν έπείνη, τῷ Βέσεν τὰ καὶ τάξεν τοιαύτην έχειν πενείται θε και δευτέραν κίνησεν ύπο της πρώτης περιφερομένη την αύτάν έπείνη της δε δεπλής τούτοις αίτία πενήσεως, τό δείν μέν είναι τι και Ελλο σώμα παρά το άιδιον τε και Βείον όν έν γενέσει τὸ καὶ φθορά, ἐπεὶ πρὸς τὸν ἀίδιον αὐτῆς περιφοράν συντελεί και το τοιόνδε σώμα, ούχ, οίον τε δε το τοιούτον Topum mer' eldos didios prisos, un rais extisos remidais neνήσεσε χυβερνώμενον έπειδή τής τούτου χάρεν τεταγμένης μεταβολύς και αιδίου κατ' είδος διαμονύς κείνται κινείσθαι του πυκλοφορητικού σώματος αί μετά την πρώτην τε και άπλανή παλούμενου έπτα σφαϊραι την πίνησιν την δευτέραν δεότε γάρ έδει τοίς γινομένοις και φθειρομένοις ποικίλης κινήσεως, σύχ οξόν τε ην ώσκύτως έχοντα πάντα τὰ Βεία, όμου μέν γενόerus suou de abooks recupitade, altra rois rêde placabat. δι' λε γενέσεις και φθοράς τούτον γενομένας τον τρόπον, άιδια και ταύτα κατ' είδος μένει, μινούσης τινός και έν έπείνεις motally atthorne.

CAP. V.

πρωτίστων αίτίων εἰκόνας, καὶ μετέχομεν τῆς τε δλης ψυχῆς, μεν. Εχομεν γὰρ δὰ καὶ ἡμεῖς ἄτε κατὰ ψυχὰς τεταγμίνοι τῶν κατίδωμεν, ποῖος τρόπος ἀρμόσει τῶν λόγων πρὸς τὰν τοιαύτεν καὶ ἀπερίληπτον τοῦ ἐνὸς συναίσθημεν. καὶ πὸς τὰν προσεκικίνου ἐξηγήσεως. καὶ λογκῶς φαίν ἐν ἐγὼ καὶ νοερῶς ὑμοῦ καὶ βείως ἐνεργῆσαι δυναίσθησεν ἐνθεσστικῶς ἀναδράμωνειμένων ἐξηγήσεως. καὶ λογκῶς φαίν ἐν ἐγὼ καὶ νοερῶς ὑμοῦ καὶ ἀπερίληπτον τοῦ ἐνὸς συναίσθησεν τὰν πρὸς τὰν προσεκικίνου καὶ ἀπερίληπτον τοῦ ἐνὸς συναίσθησεν τὰν πρὸς τὰν προσεκτικώς ἀναδράμωναι καὶ ἀπερίκησεν τὰς τε δλης ψυχὰς, καὶ ἀπερίκησεν τὰς τε δλης ψυχάς, καὶ μενές ἐνοκισθησεν τῶς τε καὶ κατὰ ψυχὰς τεταγμίνου τῶν κατίδομεν τῆς τεταγμίνου τῶν κατίδομεν τὰς τεταγμίνου τῶν κατίδομεν τὰς τὰν προσεκτικώς ἀναδράμωναι τῶν κατίδομεν τὰς τὰν προσεκτικώς ἀναδράμωναι τῶν κατίδομεν τὰς τὰν προσεκτικώς ἀναδράμωναι τῶν κατίδομεν τὰν κατίδομεν τὰν κατίδομεν τὰς τὰν προσεκτικώς ἀναδράμωναι τῶν κατίδομεν τὰν κατ

καί του νοιρού πλάτους, και της Βείας ένάδος και δεί τάς έν άμεν έκείνων δυνάμεις άνεγείρειν πρός την άντιληψεν των προκειμένων ή κώς έγγυτέρω του ένος έσόμεθα μά το έν τζε φυ-The avertiparties, a deriv in hully older elea too brose each & και μάλιστα τον ένθουσιασμόν γίνεσθαι φασίν οι ακριβίστεροι דמי אליששי אבן פי בי די פי מידל דסעדם אמן דל מישים דער ψυχές αναλάμψαι ποιήσαιμεν, εί μή κατά νούν πρότερον ένεργήσαφεν; ή γάρ κατά νοῦν ἐνέργεια, πρός την ήρεμον κατάστασιν και ένεργειαν άγει την ψυχήν κώς δ' άν της νοεράς ένεργείας τελείως τύχοιμεν, μή διά των λογικών έπιβολών πορευθίντες, και πρό των άπλουστέρων νσήσεων ταίς συνθετέραις χρησάμενοι; δεί τοίνον άποδεικτικής μέν δυνάμεως έν ταίς mporthyberen, voepag di enepyeing en raig rou ourog despeuνήσεσει- αι γάρ του όντος τάξεις άποφάσκονται του ένος. έν-Aεαστικής δε όρμης, έν τη συνθέσει των πάντων έξηρημένου των όντων ένα μη λάθωμεν έκ πων αποράσεων είς το μη ον, και την αφάνειαν αύτου διά της αρρίτου φαντασίας άπωσθέντες. άλλα τό έν ήμεν έν , άνεγείραντες , παι άναθάλψαντες διά τούτου τὸν ψυχὸν, συνάψωμεν πρός αὐτό ἐν· καὶ οἰον όρμησωμεν. ύπερ πάν το έν έαυτοῖς νομτόν στάντες , και πάσαν άλλην άμων ένέργειαν άφελόντες, ΐνα έπείνο μόνο συγγενώμεθα, παί έκείνο παραχωρεύσωμεν, ἀπολιπόντες τὰς περί τὰς δευτέρας στρεφόμε. Θα τὸς ψυχὸς νούσεις.

2. Ο μέν ούν τρόπος των λόγων, τοιούτος ήμεν έστω λογικός, νοερός, ένθεαστικός ούτω γάρ άν της προκειμένης ύποθέσεως άντιλα-βοίμεθα δεόντως. είτα πότερον κρείττους είσι των άποφάσεως άνατάφασες, είδους παρουσία καὶ έξις τις έστιν άλλά τοις μέν είδεσε άποφάσεις, η χείρονες, κατασκιψάμεθα δοκεί γάρ πάσεν ή κατάφασες ατὰ άποφάσεως είναι στέρησις γάρ ή άπόφασες ή δὲ από τοῖς είδοπεποιημένοις, προτιμοτέρα της άποφάσεως ή κατά-σει τοῦς είδοπεποιημένοις, προτιμοτέρα της άποφάσεως ή κατά-σει τοῦς είδοπεποιημένοις και είναι τοῦς έστιν πάρχειν την έαυτών και τοῦς είδοπεποιημένοις και είδοπες γάρ ή απόφασες της είδοπεποιημένοις και είδοπε τοῦς είδοπεποιημένοις και είδοπεποιημένοις και είδοπει τοῦς είδοπεποιημένοις και είδοπει τοῦς εί

to sivat. Too up sivate nat b nathoaste ointertion the anoφάσεως έστι το μέν γάρ όν, της καταφάσεως έστι παράδειγμα. τὸ δὲ μὸ όν, τῆς ἀποράσεως ἐπειδὰ δὲ πολλαγώς τὸ μὰ όν, τὸ μέν ώς πρείττον τοῦ δυτος, τὸ để ώς τῷ ὅντι συνταττόμενον, τό δὲ ώς στέρησες του όντος, δήλον δήπουθεν, ότι τρεττως και' άποφάνεων είδη θεωρήσομεν ποτέ μέν ύπέρ την καεκφασιν· τὸ δὲ καταφάσεως λειπόμενον· τὸ δὲ παρισούμενόν πως πρός την κατάφασιν ούκ άρα μονοειδώς ή κατάφασις άεί πής άποφάσεως πρείττων άλλ' έστιν όπου και την δευτέραν έλαχε τάξιν, όταν ἡ ἀπόφασες έπείνο λέγη τό μὴ όν, ὁ έςιν έπέπεινα του ώντος άλλ' έπειδά διττών παι τούτο τό μά άν. τό μέν ώς ύπο Του δυτος μετεχόμενου, το δε ούδενε των ώντων συναριθμούμενον, άξιλον ώς έπι τούτου χυρίως, ούτε χατάφασις άρμόσειεν, ούτε ἀπόφασις έπ' έκείνου δε μάλλον ή ἀπόparic. fare af out nut i nutaparic, na?' brov to bre neποινώνηπεν άλλ' εξ και μηθείς έπ' έκείνου πυρίως λόγος άληβάς, λέγεται όὲ τοῦ ἀσυντάπτου πρός τὸ ον, πυριώτερον ἀν ή απόφασες έπ' αὐτοῦ ρηθείη της καταφάσεως. ως γάρ έπὶ των οντων αι καταφάσεις, αι άποφάσεις επέ του μὸ όντος όλως γάρ ή κατάφασες, είδους Βέλει δράττεσθαί τενος καὶ όταν ή ψυχή άλλο άλλη λέγει παρείναι, και ποιεί καθάφασιν, τίθησε דשש במטלה שעששבים דף על של שמשלוסה השלם בנספר במשנים אמן פהעלום αύτο προσήπει των έν τοῖς δευτέρρις προσάγειν οὐδέ τὰ άμίν οίχεια μελαφέρειν έπ' αὐτό σύκ άρκ καταφάσεσιν έπ' αὐτοῦ γρησόμεθα δεόντως, άλλα μάλλον ταϊς των δευτέρων αποφάσεor nat yap at uty narapaosec, yenwoner it onecodouser allo άλλω ύπάρχον τό δε πρώτον και άγνωστον, επί ταϊς συμφύλοις πρός τά όντα γνώσεσε, και ούκ έστεν αύτῷ τὶ λαβείν ώς ύπάρχου, άλλα μάλλου ώς μφ ύπάρχου συνθέσεως γαρ πάσης και μεθέξεως και τοι πρός τούτοις, αι μίν καταφάσεις, ώρισμένον τὶ δηλούσιν αἱ δὲ ἀποφάσεις, ἀόριστον έχουσι δύναμιν. τό γάρ ούκ ανθρωπος, άπειρότερον έστι του ανθρωπος.

12.

- 3. Τὰν ούν ἀπερίληπτον και ἀπεριόριστον τοῦ ένὸς αἰτίαν, οἰκείστερον έχλη ένδείκνυσθαι διά των άποφάσεων άποτεμμαχίζουσαι γάρ αἰ καταφάσεις τὰ δυτα, ἀναπλωτικαὶ δέ εισιν αἰ ἀποφάσεις, άπό των περιγεγραμμένων έπι το άπερίγραφου και άπο των διηpautions obort ofrefore, the to adoleston notificate and the nataφάσεων αι αποφάσεις, και πρέπουσαι τοῖς αναγομένοις από τοῦ μερικού πρός τό όλον, και ἀπό του τεταγμίνου πρός τό ἀκατάτακτον, και άπό του τετεμμαχεσμένου τζε γνώσεως είδους, έτι τό άπεριόριστου και ένιαιου, και άπλουν της ένεργείας είδος. ώς γάρ άσώματος ούσα ή ψυχή, τό σώμα παρήγαγεν ώς ό νούς άψυχος ών, ότι μέν έστι ψυγά, τὸν ψυγάν ύπέστησε, ούτω τὸ ἐν ἀπλά-Βυντον όν, πάν τό πλάβος ύπέστησεν και άνάριβμον όν, τόν άριβμόν και άσχημάτιστον όν, τό σχήμα και έπι των άλλων opolog- oddły yap tarty by dolargaty, navra dł dolargaty, odδίν άρα έστι πάντων: εί ούν πάντα καταφατικώς γινώσκομεν, έχεινο αποφατικώς, αφ' έκάστου των πάντων ένδεικνύμεθα καί ούτω τούτο τό είδος της άποφάσεως, γεννητικόν έστι του πλή-Βους των καταφάσεων οίον το άσχημάτιστον έπε του ένος ούκ έστι τοιούτου, οίου τὸ επὶ τῆς ὕλὰς, ὁ κατὰ τὴν στέρησιν **Σεωρείται του σχήματος: άλλ' ὁ γεννά και παράγει τήν κατά** τό σχύμα τάξευ.
- Α. Έπε μεν ούν τῆς ύλης, αι ἀποφάσεις χείρους τῶν καταφάσεων, ἐπειδήπερ στερήσεις εἰσίν αι δὲ καταφάσεις μεθέταφάσεων, ἐπειδήπερ στερήσεις εἰσίν αι δὲ καταφάσεις μεθέταφάσεων, ἐπειδήπερ στερήσεις εἰσίν αὶ δὲ τῶν ὁντων, σύζυγοι πρός τὰς καταφάσεις οὐ γὰρ παρήκατο τὸ μὰ δν οὐσίας μετέχει τοῦ ὅντος, ὡς εἰρηται ἐν σοφιστὴ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνὸς, αἰτίας δηλούσεν ὑπεροχὴν καὶ ταὐτή κρείθτους εἰσὶ τῶν καταφάσεων οὐτως ἔχει κατ' αὐτῶν ἐπαληθευούσας οὐτω γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὅταν λίγωμεν μήτε φθέγγεσθαι μήτε σιγῶν, οὐχὶ τὰν ψυχὴν ὅταν λίγωμεν μήτε φθέγγεσθαι μήτε σιγῶν, οὐχὶ τὸν ψυχὴν ὁταν λίγωμεν πράγματος. ἀλλὶ ὡς γεννητικῆς οῦσας

άμφωτέρων έν τω ζώφ φωνής και σιγάς, και πάλιν την φύσιν. · ούτε λευχήν » ούτε μέλανα , άλλὰ άχρώματον , καὶ άδιάστατου κρ' ούν ούτως ώς την ύλην; ούδαμώς, πρείττω γάρ έστε των αποφασκομένων αλλ' ώς γεννητικόν και χρωμάτων παντοίων και διαστάσεων, όμοίως τοίνυν άνάριθμον την μονάδα λέγομεν. ούχ' ώς ύφειμένην των άριθμών και άδριστον, άλλ' ώς γεννώσαν τόν άριθμόν, και ώς ορίζουσαν, λέγω όλ την πρωτίστην μονάδα, και ήν πάντα έχειν τά είδη φαμέν των άριθμων· όμοίως λέγομεν ασώματον τον νούν, και την στιγμήν άλλ' ούχ' όμοιως τὸ ἀσώματον άμφοϊν κατηγορούμεν έπὶ μέν γὰρ τοῦ νοὸς τὸ άσώματον, ώς κρείτλον σωμάτων άκούομεν έπι της στιγμής, ύφεσεν απόπτωσεν σώματος νοούμεν πάντα ούν δσα αποφάσκεται του ένος, έξ αύτου πρόεισι δεί γάρ αύτο μηδέν είναι των πάντων ίνα ο πάντα άπ' αύτου. διό μοι δοκεί πολλάκες, και άνσεκείμενα άποφάσκειν οίον, ούτε όλον, ούτε μέρος, ούτε ταύτόν, οθτε έτερον, οθτε έστως, οθτε πενούμενον πάσης γάρ έξήρηται αντιβέσεως, πάσης υπερήπλωται σχέσεως, πάσης δυάδος καθαριότι παντός πλήθους αύτων και των συστοίχων των διττων, αίτιον δν, και της πρώτης θυάδος, και πάσης σχίσεως, και πάσης άντιβέσεως, και γάρ ή φύσις αίτία πασών τών σωματικών ύποθέσεων και ή ψυχή πασών τών ζωτικών αίτιών και פ אַפּעָר דַּמַּא שְּׁטְצֵינִאמּא אָנּאמּאי דְּטְׁ לֹּגְ נֹא , מֹתְמִכְמַא דָמַא לֹּנִמוּ וְּנִּקְנָּמָאי άπλως το δε πάσης άντιβέσεως αίτιον, αύτο πρός ούδεν άντίneceat. Geor dub an nat engelte egnat de que antigeaene action άλλο, καὶ οὐκ έτι κάντων αίτιον τὸ έν· ἐκείνο δ' ἄν τις ἐπιστήσειεν εύλόγως, ότι δεί την άρχην μηδενός έτέρου μετέχειν. διότι του μετεχομένου, δεύτερον άναγκαϊον είναι το μετέχου ώς δεόμενον άλλού του και οδ έφίεται μετέχειν, και πεπονθέναι τούτο δ έστιν άλλ' ούχ' ή έν αύτο μόνον καί ούχ' ώς πεπον-Jos to Ev.

5. 'Δλλ' έσως ων τες αύτο τούτο τολοιπόν ήμων έπανέροιτο πότερον ταϊς άπογατικαϊς χρώμεθα, δε' άσθένειαν της άκΒρωπίνης φύσεως ού δυναμένης την άπλότητα του ένος παραλαβείν δι' έπιβολής τινός έπερειστικώς και βίας και γνώσεως έρφρεισμένης, ή και τὰ κρείττονα τῆς ἡμετέρας ψυχής κατά τὸ ἀνάλογον ἀποφατικώς γινώσκει τὸ έν φαμέν τοίνυν, ότι καὶ νούς ταίς μέν συζύγοις πρός τὰ είδη νοήσεσιν αύτά γινώσκει, καί περελαμβάνει τὰ νοητὰ, καὶ έστιν αύτη καταφατική τις γνώσες. έδυ γάρ έδυτε πελάζει καὶ ὁ νοεί, τοῦτό έστιν ὁ δέ λέγει τούτο νοεί. ὁ ἄρα ἐστὶ, τούτο λέγει. πώς ὁ νούς διὰ τὸς ἐκυτου νοήσεως, τη δε ύπερ νουν έναδε συνήπται πρός πό έν και διά της γνώσεως ταύτης, γινώσκει τό έν τῷ μὰ δυτι τό όναποφατικώς άρα γινώσκει τὸ έν διττάς δὲ έχει τὰς γνώσεις. रक्षेत्र क्षेत्र , केंद्र भववंदः रक्षेत्र वेहे , केंद्र क्ष्मे भववंदः अवहे रक्षेत्र क्षेत्र , केंद्र हैक्काτου γινώσκων την δε, μεθύων φησί τις, και αύτον έκθεάζων Tộ vintage: nai the mie, ús idee: the di, ús oùn idee: the μέν άρα ἀποφατικήν έχει των γνώσεων. την δε καταφατικήν. ούδ' αύτος ο πολυύμνητος νούς και αί Βείαε ψυχαί· τη γάρ έν-Beauting nepl to be everysin, to anoquetinor bute nal be auτοίς τές γνώσεως ού γάρ ότι έστί τό έν, γινώσκουσιν, άλλ' ore oux fore, narà te apelitrou tou forem oud's tou ore oun fore vonces, andpases torer bre Tolvov nat al Beine hogal, καὶ αὐτὸς ὁ πολυύμνητος νοῦς, δε' ἀποφάσεως γενώσκει τὸ έν. τί χρή καταγινώσκειν άδυναμίαν της ήμετέρας ψυχής, άποφατικώς αὐτό τό ἀπερίληπτον ἐνδείκνυσβαι σπουδαζούσης.

6. Τοίνυν τοῦτό έστιν τὸ πάντων αίτιον τἢ ψυχἢ καὶ τὰν
ἰδιότητα τοῦ πρώτου ζητείν, καὶ λογισμῷ τὰν ἐκείνου γνῶσιν ἐπετρέπειν δεόντως, ἀνεγείρον τὰ ἐν ἡμῖν ἐν, ἴνα τῷ ὁμοίφ τὸ ὅμοιον
κὶ θέμις εἰπείν γνῶναί πως κατὰ τὰν ἡμετέραν τάξιν δυνατοὶ
γνώμεθαι ὡς γὰρ αἰσθήσει τὰ αἰσθητὰ γινώσκομεν, καὶ φανσαία τὰ φανταστὰ, καὶ δόξῃ τὰ δοξαστὰ, καὶ διανοία τὰ
ἀιανουτὰ, καὶ τῷ ἐν ἡμῖν νοερῷ τὸ νουτόν, οὖτω καὶ τῷ ἐνὶ
ἀν ἐν ἡμῖν, τὸ ἐν. Τοῦτο δὲ ταυτόν τῷ μιὰ ὅντι τὸ ἐν. τὸ δὲ
αὐτόν τῷ τῷ ἀποφάσει τὸ ἐν. ἀπόφασες γὰρ τὸ μὰ ὃν. ἀλλ' οὐχ'

οίτως αυτό μηθαμώς δν , και ούδιν έστι πρός τό μη бυτιδιό πάσης άποπέπτωκεν ύποστάσεως, και αύτοῦ τοῦ ένὸς άφηρημένου λέγεται ούν ούδε εν, ώς πρός τοις Ελλοις πάσε και τούτου παντελώς άμετοχον δν. έσχατον γαρ αποπλείπει τα πράγματα: τὸ γὰρ μὲ δὲ ἐν ὑπάρχον πρὸς τοῖς ἄλλοις πάντων ἀναγхадо'я винентеннямия най тойто воти то избания бы то д' αύ πρό του όντος έν, μό όν μέν έστίν ου μέντοι και ουθέν μή ον ούν αύτω φωμεν, και νοωμεν τω έν ήμεν όμοιω και γαρ έν ύμεν έστι τι σπέρμα έχεινου του μά όντος, και ούτως έξηρημέκοι αφιρο των ερισκι γελούτει άφρου εν. Τη μόρο το αφότατοι ημεενεχθέντες λάθωμεν, και φαντάστικώς το μι ου, ουκ ένθεαστικώς παραβάλλωμεν τουτο γάρ ύμων ου του ένος αποστήσει μόvov, klik nat the ton butoe grademe. Quet his ons ofnetae πρός τό εν εξ άποφάσεις, και τίνα τρόπον άποφάσκεται πάντα מה' מטירסט- אמן סדו המסת שינוסון דסט בשטן שני מהסשמרושן בסדום, έν τούτου δάλον.

7. Ζητείν ούν έν τούτοις πάντα ελώθαμεν , πώς άπειρου τό εν και οι μεν ούτω φασιν, απειρου προσειρέσθαι τό દેν, એς αδιεξίτητον και ώς πέρας των όλων διχώς γαρ λέγε-TRE TO Emerpou. to fign " ofon to ayanton uni agregitaton. τό όὲ, οίον ὅπέρ ἐστιν, τό μὸ ἔχον ἄλλο πέρας καὶ τὸ ἐν ούν άμφοτέρως είναι απειρον ώς αληπτόν τε και άπεριήγητον щая тоге деплевосе, жая те шерас тых буть. жая пр дефиелоя αύτο πέρατος άλλου μηθενός οί δε, ως άπειροδύναμον καί ώς πάντων γεννητικόν και ώς πάσης τοίς έν τοίς ούσεν άπειρίας αίτιον και δ' όλων των έντων έκτείναν την έαυτου δό-वान मर्थभाव नृषेत नक रेमी प्रवास्त्रिरावा, मबी रंजरा ठीले रहे हैम प्रवर्ध वर्णते αν ηνουιάναι αρλατίο τη ζε λειφίτελα, ος ας , το ξυειθή μερας ό νούς ότι ύπλρ νούν τό έν, διά τούτο και άπειρον είρηκασιδύο γάρ, φασί, ταῦτα μόνα τίθησεν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὁ Πλάτων, τό τε απειρου και το ακίνητου επειδή νούς μέν πέρας, ή δε ψυ-Χή, κίνησες- ένδεικνύμενος ότε κρείττον έκείνο και νού και ψυ-

1

τωνος βούλημα.

τωνος βούλημα.

τωνος βούλημα.

8. Τήν τοίνυν ἀπορίαν , ίνα κάτωθεν ποιησώμεθα την έρχην. Dearton μέν και έπι της ύλης διότε άδριστος καθ' αύτην και άμορφος και άνειδεος. τὰ δὲ είδη και αι μορφαί, πέρατα τῆς ύλης. Βεατέον και έπι του όποιου σώματος κατά την διαίρεσινέπ' άπειρου γάρ τούτο πρώτου διαιρετόυ, άτε πρώτου διαιρετόυ, άτε πρώτου διαστατόν. Βεατέρυ δέ , κατά τάς το άπειρου πρώτων ύφισταμένας ποιοτήτων, έν αίς το μάλλον έστι και ήττον πρώταις: τούτοις γάρ και ό ἐν Φιλάβο Σωκράτης ἐχαρακτάρισε τὸ ἄπειρου. Isarton de nai ent masas the grouseus nat gap aver to anteρου έχει κατά τε την άει γενησίαν και του ταύτης απαυρου nundor, nat nata tac applications the generative exaltance yenoheren ges nut darboneren. ga oge nut å nutg to upiggot guerρία την γένεσεν έχει έν τῷ γίνεσθαι μόνον ούσα πρό δὲ τούτων, το απειρον Βεατέον έπε της ούρανου πυπλοφορίας έχει έκρ και αύτη το άπειρον, διά την άπειρον δύναμεν του κινούντος. αρίτα ίτρη λαό καθ, ο αρίτα ' φηναίτια αμειδολ ορκ εχει. αικ de the tod vou perovoice, nat 76 ochus dei eare, nat û niνησις άπειρος και σύν τούτοις έπι τζε ψυχής τό άπειρον ληπτέον μεταβατικώς γάρ νοούσα δύναμι» άπταίστου κινήσεως έχει--καί έστιν άκίνητος, συνάπτουσα τάς περιόδους άλλήλαις, καί ατρεπτου ποισυμένη την ένέργειαν, και μίαν αι και ανέκλειπτου.

9. Έτε πρό τῆς ψυχῆς ἐτ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου Δεατέον τοῦ μετρούντος την ψυχικήν κάσαν περίοδον και γάρ ούτος έστιν έπειρος όλος διότι ή ένέργεια αύτου δι' ής άνελίσσει τάς κινήσεις των ψυχών, και δι' τις μετρεί τας περιόδους αυτών κατ' άριβμόν έσυσα, απειρός έστι κατά την δύναμιν ούδέποτε γάρ άπολήγει μένουσα και προϊούσα και του ένός άντεχομένη και τόν αριθμόν ανελίπ Τουσα τόν των κινόσεων των όλων μετρητικόν αλλά δὰ καὶ πρό του χρόνου Βέαμα τὸ ἄπειρον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ νου και της νοεράς αύτη γάρ αμετάβατος και άει πάσα και άθρόα πάρεστεν αιώνεος δε και άπειροδύναμος, το γάρ άκίνητον αύτης και άνικλειπτον, ούσιας έστι και δυνάμεως, ούπ έπελειπούσης, άλλ' άει το ζεν άγρυπνον έχούσης. δε' ήν και πάν τό πινούμενον αξεί δύναται πινείσθαι μετέχον έν τη πινήσειτης έστώσης ἀπειρίας, καὶ οὐκ ἄχρι τούτων μόνον τό ἄπειρον, ἀλλά και πρό του νου πάντως αυτός ό πολυύμνητος αίων απειρος, ot ung ugada uebieter tha nothan guethian, uogen hub th ah α ωνίως ζην, ή έκ του αιώνος; ούτος ούν απειρος πρό νου κατά την δύναμεν μάλλου δε τά μεν άλλα, κατά τεν δύναμεν απειρα· ο δε αίων, δύναμις· και γάρ ούκ άλλο τι ο πρώ?ος αίων , के δύναμις देश' αύτην δη την πρωτίστην πηγήν της άπει-, ρίας ανέδραμεν λοιπόν και την κρύφιον αίτίαν πάντων των ό-. ποσούν απειρου γεννήσας, και αναδραμών, όψει κατά την δύναμεν πάντα έχεξθεν απειρα τοιούτον γάρ εξ βούλει το αυτό απειρού τοιούτου παρ' Όρφει το χάος: ο μέν γάρ αίων εί παί διά τὸ ἀεί απεφος, άλλά και ώς μέτρου δήπου των αίώνων, και πέρας έστι το χάος πρώτως απτιρου, και μόνως απτιρου, καί πυγή κάσες απειρίας νουτές, νοεράς, ψυχικές, φυσικές, σωματικής, ύλικής όρας ούν όσαι τάξεις τής άπειρίας; και ώς . ἀξὶ αἱ δεύτεραι τῶν πρό αὐτοῦ ἐξήρτηνται; ὅτε γὰρ ὑλικὰ ἀπει-. pla , ovelogerat diù the attreverlage hite attreverla , diù the άτεκινησίαν του αλθέρος, έστιν ανέκλειπτος αύτη δε πάντα, διά the the Being buying anaustos neplodos anotelecture uluque

γάρ έστευ έπείνης παὶ ἡ ταύτης περίοδος, δεὰ τὰν τοῦ γρόνου annexe uni anexperison gonalita. anexecutate the again ab-Χήν ποιουμένη και τεγευτήν διά το νον το χρονικόν και ο χοόvog aneipug evepyet, dia rhy voepan aneipian rhu aei egwourτὸ γάρ κατ' άριθμὸν ίων, όταν απειρον ή διά την μένουσαν αίτιαν, απειρου περί θυ άνελίττεται τούτο καί ψυ, άν ώσαύτως περιχορεύει και ό νους έπ' απειρου ζη διά του αίωναι τό γκρ αιώνιου, πάσιυ έκ του αιώνος και ούτος έστιυ ώθευ έξήρηται πάσε, τοίς μέν άμυδρότερον το είναι τε καί ζήν, καί ο αίων απειρος διά την πηγήν της απειρίας ή και ούσίαις πάonic nei duvanieri nei iverystaic, nei meriodoic nei yevireris ανωθεν χορηγεί τὸ άνέκλειπτον και μέχρι ταύτης ένιούσι καί άπο ταύτης κατιούσιν ή των άπειριών τάξις καὶ γάρ ή τών καλών, άπό του αυτοκάλλους και ή των ίσοτήτων, άπό τής πρώτης έσότητος και ή των άπειριών, άπό τής αύτοαπειρίας. άλλά περί μέν των άπείρου τάξεων, είρφοθω ταύτα.

10. Τὰν δὲ τοῦ πέρατος σειράν , ταύτη συμπροϊούσαν , άνωθεν έπισκεπτέον δύο γάρ ταύτας αίτίας άμα προήγαγεν ο Βεός, πέρας nai aneipon. B guet Bonyer years unat obdenme argien nat Auot. . τό μεν γάρ απτιρον, χάος έστεν ώς χορητικόν πάσης δυνάμεως και κάσης άπειρίας, και ως περιληπτικόν των άλλων και olov tan antipur to antipotator to de nipac, o alling ote ούτος ὁ αίθὰρ τὰ πάντα περατοί καὶ μετροί πρώτον ούν πίρας, τὸ αὐτὸ πέρας, πηγή και στίγμα πάντων έστι των περάτων, νουτών, νουρών, ύπερχοσμίων, έγχοσμίων, μέτρον αὐτό των πάντων και όρος προύπάρχου δεύτερου δε το κατά του αίωνα αίων γάρ όμου και άπειρος έστιν, ώς είρηται, και πέρας καθό μίν γάρ ἀνίκλειπτος, ζωός ἐστίν αίτιος και ώς duvaper rou del yoggyor, aneipor early nado de perpor est πάσης νοεράς ένεργείας, και όρος της νου, ζωήν ανωθεν αύτήν όρίζων, πέρας έστι και όλως και αύτος των μεκτών έστι σου έχ πέρατος χαι άπειρίας ύφισταμένων όθεν αύτον ούτε το πρώκοι έσειγι αφισια και φιαφοδικοι.

φοδιζοι τα κίγα της τος μέρατος αξιτας herixon, herbattκοι μέρας, κενερφοίο, παιταχος το herbogo καιθο herbeg. και το
γολικών κενερφοίο, μαιταχος το μερδοςο καιθος φειθής φιλ το
γοι μέρας, κενερκαθημός εσες δρασκος, τεταλείοι τογιοι ο Χδοτοι τοίνοι το μέρας ' γι τὰ κὰ Βεατέσι καις τὰν αφισγ χει
τον τοίνοι το κερατικοί τος κρατικού και τὰν απρό λαβ ταστας των hinten καικοι γι και κά και και και και και τὰν απρό λαβ το
τας των hinten και αποτορικόν.

σες απείδου γίλει αξιορίκε, το λάρ κριμόςο ξεμέρος
τας απείδου γίλει αξιορίκε, το γάρ πρώτος ' εκατεδοι εξήδα-

11. Πέμπτον έπὶ τούτοις, ἡ της ψυχάς περίοδος, καὶ ό κύκλος ώσαύτως αποτελούμεναι, μέτρον έστιν άφανές πασών τών φαινομένων πινήσεων άπο γάρ της ζωτικής περιφοράς, όρίζεται πάσα των αύλοπινήτων ή άνελιξις έπτον ή. κατά ταυτά και έν τω αύτω και περί το αύτο του αίθερος κίνησες περατοί γάρ πανταχόθεν το άτακτον των παραλληhav nat sie een guestigger núntor, nat auth nad' authr üpe-Grai. το λαό απειδου απτάς ' γι το μαγια και καγια καιια. αγγ. ού το μή άνακάμπτειν, ούθε οίον κατ' εύθείαν απειρον. ούθ' ώς έστερημένον πέρατος κάνταθθα το άπειρου ή γάρ μία περίοδος, το πολλάκες έστιν απειρος. εβδομον ή ανέκλειπτος των είδών ὑπόστασις, των ἐνύλων λέγων καὶ τὸ μηθέν των ὅλων ἀπόλλυσθαι και το πάντα ώρισθαι τὰ μέν καθ' έκαστα τοίς κοινοίς, τὰ δὲ μέρο τοῖς όλοις, δείκουσε την ένταυθα του πέρατας πρός τό απειρου άντί θεσιν άπειραχώς γάρ έξαλλαττωμένων των γεννητών, όμως ώρισται τὰ είδη καὶ τὰ αὐτὰ διαμένει, μέτε πλείω μέτε έλάττω γινόμενα δύδοου καλείσθω πέρας το ποσόν παν ίδιως εν τοίς ύλικοίς καθάπερ 7ο ποιόν έλέγετο πρότερον απειρού οὐδὲ γάρ ἐπιδέχεται τὸ μάλλου καί τὸ έττου έννατου δε, τὸ άπειρου σώμα, ώς όλου πέρας έστιν ου γάρ έστε πατά μέγεθος απειρον, άλλα τοσούτον

anylybygan equera.

12. Aoindo do inicurrios nóripos ouras antipos tipaται τὸ ἐν, ὡς τὰν ἐν τοῖς ούσιν ἀπειρίαν λαμβάνομευ καταφατικώς, β άλλως πως άλλ' εί πρός τούτο λέγοιτο τό άπειρου, άδη μάλλου αυτό λίγειν ούκ απειρου έπι πάσης γάρ άντιβίστως, άναγκαϊου η έξηρησβαθαι το έν άμφοτέρων των άντεκειμένων, και μή είναι μή δ' έτερον αύτων, ‡ το του κρείττονος αὐτό μάλλον ονόματε προσαγορεύεσ Σαι και γάρ τῷ πάντων άριστω γρή προσφέρειν το άριστον άλλ' οθ το όποσούν καταδεέστερον ούτως άντιβέσεως ούσης του ένὸς πρός τὸ πλήθος, δυ έκείνο πρόσειπωμευ, και αίτιου πρός αίτιατου, αίτεον έχείνο προσονομάσομεν χρείττον γάρ του μέν αίτιατού, τὸ αίτιον του όλ πλώθους, τὸ ἐν δέον όλ ἤν ἢ ὑπεραίτιον αύτου και ύπερ ευ άποκαλείν ή έυ και αίτιου άλλά μήν αλή-Doς και αιτιατόν· τίνε γάρ ἀπονέμοιμεν τὰ σεμνότερα, τὰ χείρονα αὐτών εἰς τὸ ἐν ἀναπέμποντες; εἰ τοίνυν καὶ τὸ πέρας του άπείρου πρείσσου, ούπ άπο του άπείρου τι δυομα έκείνω προσοίσομεν ουδέ γάρ δυ Βέμις άπο του χείρουος είς έκείνο τὰς ἐπωνυμίας ἀναπέμπειν· άλλ' όπερ ἐνεθειξάμε. Τα καὶ πρότερον κατά την άπόφασεν άπό του κρείττονος το γάρ απειρου τούτο, ταυτόν τῷ οὐ πέρας ἔχουτε, ὡς τῷ ἀμερίστο τὸ ού μέρο έχον, όταν τάττοταε το άμερες έπε του ένος εί δέ μήτε ἀπ' άλλης αίτίας έστι, μήτε έστιν αύτῷ άλλο τελικόν αίτιον, είκότως απειρού περατούται γάρ έκαστου ύπό του πί-Tion, and fore tou elacion tilong elte ene vortor este afrag. είτε νοερόν, δπέπεινα το έν έστι πάσης της του πέρατος σειράς: εί δε έν νόμοις μέτρον λέγεται των όλων ό Βεός, οθ χρά

Βαυμάζειν έπει μέν γάρ ώς πάντων έφεπτον και ώς άφορίζον πάσε τό τε είναι και την δύναμεν και την τελείοτητα. ένταυ-Da de, ως αυτοπέρατον ουδενός ουδε άλλου μέτρου δεόμενου, απειρου είναι δέδεικται πάντα γάρ ώς αὐτοῦ πρός αὐτο διά τούτων άποφασκόμενα άπτιρον ούν, ώς ύπερ κάν πέρας, ούδεν λάδ ερεικ εκ κά κόρδ απτο πεδας, ούδεκ λάδ κά-Ag' naganed equent orgen befaan ogge teyot. Ogen until eit ταυτόν ήγαγομεν τό απειρου τούτο τό έσχατα μή έχειν ώς το άμερες το μφ μέρα μφ έχει» και έκείνο λέγομεν άποφάσκεσθαι το έσχατα έχου διά του άπείρου μήτε δύναμιν είς το εν άναπεμποντες, μήτε ωλάβος άφριστον, μήτ' άλλο τε τών ύπο του άπείρου σημαινομένων, άλλά το παρ' οὐδενός όριζόμενου, ούδε έχου οίπειαν άρχην ή τελευτήν άπερ έσχατα λέγεται των έσχάτων αὐτὰ μόνον είς το έν άναπέμποντες: έπομένως τοξς έν τη δευτέρα ύποβέσει καταφατικώς δεικνυμένοις. 7αυτα μέν και ταύτη διορίζομεν.

13. Ότι δε το ουδαμού κυριώτατα και άπλως έπι της πρώτης αίτίας λέγομεν, ύπομνηστέον λέγεται μέν γάρ και ή ψυχή πολλάκις ουδαμού, και διαφερόντως ή ασχετος. ύπ' ουδενός γάρ κατέχεται THE BEUTERNY DUGE REPLETPLEMEN, BIR BE TEVOS OXECEMS & EVERYEIRS αὐτών, παβάπερ σχέσει τινέ δεδεμένης, πρός τὰ μετ' αὐτὴν λέγεται δε και ο νούς είναι πανταχού γάρ έστιν όμοιως και πάσι πάρεστιν έξ ίσου πολλώ μάλλον και διά της τοιάντης παρουσίας έν ούδενε κατέχεται των αύτου μετεχόντων λέγεται ὁ θεὸς είναι ουδαμού, ότι πάντων έξήρηται ότι άμέθεκτος περί των τριών άρχικών ύποστάσεων όπερ είπον έκαστα τούτων όρθως λέγεζαι άλλ' ούχ' ὁ αὐζὸς τρόπος ἐπὶ πάντων τοῦ οὐδαμοῦ. φυχή μέν γάρ ουδαμού των μετά ταύτην άλλ' ούχ' άπλως ουδαμώς πάντως γάρ έστι καὶ έν έαυτη ώς αύτοκίνητος, καὶ έν τη αίτια της έαυτης: έπειδή και πανταχού το αίτιον, προείλησε την του άποτελέσματος, και περιείλησεν ένοειδώς δύκαίτες, κορό οξε ορομαίτος και αρέως ήςες, αρέολ, έμει κας ές

ξαυτφ έστιν αύθυπόστατος και έτι περιέχεται γε ύπό της οἰκείας αἰτίας, εἰ μὲν βούλει θεολογικώς φάναι, της πατρικής πᾶς γὰρ ὁ νοῦς, πατρός ἐστι νοῦς ὁ μὲν, τοῦ ὅλου πατρός ὁ δὲ, τοῦ τῆς οἰκείας τριάδος πατρός περιέχεται οὖν ύπό τοῦ πατρὸς ὁ νοῦς.

14. Εί δε κατά τούτον βούλει τον τρόπον ούχε, άλλ' ότι πάς νους έφίτται του ένος, και έν τω ένι κρατείζαι και διά 7ουτο ψευδος ουδεμιού φάναι του νούν μόνου δε το έν απλώς, ουδαμού έστιν· ούτε γάρ εν τοίς μετ' αυτό έστιν, ατε έξηρημένον άπο πάντων οπουγε ούδε ὁ νοῦς, οὐδε ἡ ψυχὸ αί μετά το έν άρχαι, ούτε έν έαυτω, άτε άπλουν έν, καί πανίος πλήθους άδεκτου, ούτε έν τῷ πρὸ αὐτοῦ. δεότε σύδὲ έστι πρείθθου του Ινός τουτο άρα Το άπλως ουδαμού πάντα δε 7ά αλλα, δευθέρως έχει 7ο ούδαμού και πώς μεν εσθίν ούδαμού, πώς δ' ούκ έσλεν; εί γάρ βελήσεις βεωρήσαι πάσαν The Two delan Tages, byee Ta pie eldy Ta evula, in alloig ·bula, nai to live imoneiutoois idpatouera. Tas de givee, to alλοις μέν παι Ταύτας δύνουσε γάρ καλά λών σωμάλων, καί to imonecutum mus elvir hon uto voc milai to taulais pepoiσαι άπηχημά 7ι και είδωλον ψυχικόν καθ' όσον ζωαί 7ινες ήδη και ούσιας και πάσχονλος ένος μορίου τενός, και αύλαι συμπάσχουσι 7άς δε έν σχέσει ψυχάς, ώς μεν σχέσεν έχούσας, έν αλλφ και ταύτο αύλη γάρ ή σχίσις ή πρός λά δεύτερον, To en allo manta συνεισφέρει καθόσον δε έπιστρέφειν είς έαυ-Tas divatas nadapidispor ir iaurais obsas ai pir yap vistes. πάσαν ένέργειαν περί 7ά σώμα/α συν/είνουσι καί όπερ άν ποιwar, ele alle morogere al de fuxai, Tale pir Tar irspγτιών πέρι 7ο σώμα χρών?αι, 7αῖς δὲ τὶς ἐαυ?άς ἐνεργούσι, um' mpoc łaulike łauslpłoduse las de asytloue in łaulais ήθη. και έν άλλοις μέν ούκ έστι Τοίς δευθέροις, έν άλλω δε 74 πρό αὐτών ούσας διχώς γάρ 7ω έν άλλω. Τό μέν , Τού έν αὐΤώ καθαδείτερου, θο σχέσεν πρός θα δεύθερα. Το δε , ήδη κρείτποστάτου λέγομε».

15. Τὸ τοίνυν οὐδαμοῦ, τοῦτο γὰρ ἡμῖν προκείμενον ἦν κατιδεῖν, τοῖς μὲν ἔχουσε τὸ ἐν ἄλλφ, τοῦτο δὰ τὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καταδείστερον, οὐδαμῶς ᾶν ὑπάρχει: πῶς ᾶν τοῖς ἐν ἄλλφ γεγονόσεν, ἐφαρμόσοετο οὐδαμοῦ, τὸ ἔν τενε μαχόμενον; τοῖς δὲ ἔχουσεν ἐκεῖνο τὸ ἐν αὐτῷ κρεῖττον, ἐν ἄλλφ μενον; τοῖς δὲ ἔχουσεν ἐκεῖνο τὸ ἐν αὐτῷ κρεῖττον, ἐν ἄλλφ πάρεστε μὲν ἀλλ' οὐχ' ἀπλῶς: ἔστε γὰρ ἐν ταῖς αἰτίαις ἔκαμοῦ ἀκλῶς: οῦτε γὰρ ἐν τοῖς μετ' αὐτὸ, οὐ γὰρ Δέμες: οῦτε ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ: οὐ γὰρ ἐστιν οῦτε ἐν ἐκυτῷ, οὐ γὰρ πέμοῦ πρὸ πρὸτοῦ: οὐ γὰρ ἐστιν οῦτε ἐν ἐκυτῷ, οὐ γὰρ πέμονος ἐστὶν ἐν: οῦτε οὐδαμοῦ: τοῦτο μὲν παντάπασεν ἀλαθὲς, τὸ δὲ πανταχοῦ.

τέρου είναι διλιέγκασβαι, hɨ ποτε οὐν το παιταχού δειτόν.

τες προνοίας ἀξιουμένοις, τὸ ἀξ μὰ προνοοῦν οὐδαμοῦ των ἀξιωμένοις, τὸ ἀξ καταδείστερον, ἀτι σύδαμοῦ ἀξιωμένος τὸ μὰν γὰρ προνοοῦν, πάσε πάρεστε τοῖς τον, διὰ τὰ μὰ τῷ πρώτὸ τὸ κρεῖττον ἄπονέμομεν, ἀλὰ τὸ ἀφμοῦ και τελείστερον, τὸ κρεῖττον ἄπονέμομεν, ἀλὰ τὸ ἀφμοῦ και τάρεστε τοῖς τον, διὰ τοῦ μὰ προσοῦν, πάσε πάρεστε τοῖς τον, διὰ τοῦ κρεῖτον κρεῖτλον ἐστὶν τὸ οὐσιτοῦν κρεῖτλον ἐστὶν τὸ οὐσιτοῦν τὸ κρεῖτλον.

τὸ μέν, ὡς πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ λεγόμενα ὡς όταν φώμεν τὸν πρόνοιαν παρείναι πανταχού, τω μηθενός αποστατείν των ού δευτέρων άλλα πάντα σώζειν και συνέχειν, και διακοσμείν, δε' κύτων τη μεταδόσεε δείχουσαν' το δε, ώς πρός πάντα τά πρό αύτου και τὰ μετ' αύτὸ κυρίως γούν πανταχού τουτό ister, & nat by tolk deutipous isti, nat by iauta, nat by tolk πρό αὐτοῦ. διό τι και κυρίως πάντα ταῦτα ἐστί και τούτο του πανταχού ἀπόφασίς έστι το ούδαμου, το νύν παρειλημμένον και τουτο το ουδαμού και πανταχού κρείττον, και μόνου του ένος έξαιρετον άλλο δέ έστι μηδαμού το τῷ πανταχού σύστοιχου. ὁ πρός τὰ δεύτερου μόνου λέγειν εἰώβαμεν. ὧν έκάτιρον άλαθές έστι διά το λοιπόν ουδαμού γάρ το δυ διότι πανταχού τὸ γὰρ ὑπό τινος τόπου πρατούμενον, ἐν τινι ἐστί· το ος πασιν οποίως παύον οροαπού ξαιτι αδουδιαίτρου. και σεφτι πάλιν ούδαμου, διά τουτο πανταχου. διά το πάντων όμοίως εξηρήσθαι, πάσιν όμοίως πάριστιν οίον έξ ίσου των πάντων

ξύρο φαις, αφίτη τος κας αεδιεχόρτιος, το άρα ες επειτώς, οπος απότεται τως φαιριος αμιτούχαι φυράνως ες τιπε της φαίνου, ανοιφαίνος του κανιαχού και τὰ εκί πόνος φυρανιστικός του κανιαχού και τὰ εκί πόνος φυρανιστικός γέν τιπε ψειστος άγθηλε ἡ ἀπόφαιε του ούδαπου. Τό λάρ εν τιπε ψειστος άγθηλε ἡ ἀπόφαιε του ούδαπου. Τός ' τὰ ούφειε, τὰ ουφαπου φαιτικεται, καθακό φρ και τὰ τὰ ' τὰ τὰ τὰ τιπε τὰ εκίνου τὸ εκί τατιά τα καθακό το τιπε φυρανιστικός γάρ εν τιπε τὰ εκίνου τὸ εκί τως τὸ εκίνου τὰ εκίνου τὸ εκίνου τὰ εκίνου τὸ εκίνου, τὸ εκίνου τὸ εκίνου τὸ εκίνου τὸ εκίνου τὸ εκίνου τὸ εκίνου τὰ τὰ εκίνου τὰ εκίνου

εξει πάντως τὸ μὲν, περιέχον τὸ δὲ, περιεχόμενον τὸ ἄρα ὡς ἀληθῶς ἐν, οὐα ἔστιν ἐκυτῷ δέδεικται ὅὲ, ἔτι οὐδὲ ἐν ἄλκὸ, τὸ ἐν ἄρα, σῦτε ἐν ἐκυτῷ ἐστὶν, οῦτε ἐν ἄλλῳ καὶ τοισῦτοι μὲν οἱ τοῦ προκειμένου δεικτικοὶ συλλογιστικοί.

18. 'Αλλ' ίσως έρει τίς πως έστι την λέξιν άφαρμόσαι, τοίς του εν τινι τρόποις πολλοίς ούσι; το γάρ σημείον έν τη γραμμή λέ-Azzar egaar gayon oc en ayyo. nag hab ayyo nen abregon ' ayyo δε γραμμή, και ούκ έωειδής εν άλλω έστι διά τούτο περιέχεται ύπο τὸς γραμμάς: καὶ πολλοῖς ἐάυτοῦ μέρεσιν ἄπτε-Ται ύπο της γραμμής έστι μέν δά και πρός τούτο άπαντών λίγοντων, ότι εί και μά διαστηματικώς περιέχει τό σημείου ά γραμμή, άλλά τρόπου άλλου αυτό περιέχει τάς γάρ ίδιότητας αύτου περιέχει πέρας γάρ έστι το σημείον μόνον ή δέ γραμμή, και πέρας και άλλό τι μήκος ούσα άπλατές και άδιάστατου μέν έκείνο αύτο δε κατά μήκος διαστατή. και γάρ όλως έπει ού ταυτόν έστι σημείον και έν, άνάγκη πολλά είκαι το συμείου ούχ' ώς μέρα έχου διαστοματικώς ταύτη γάρ άμερες άλλ' ως εδιότητας πλείονας συμπληρωτικές αύτου, καί διά τουτο μερών έχούσας λόγον άς ή γραμμά περιέχουσα, κατά άν λέγοιτο τω σημείω συνάπτεσθαι. ότι δε ού ταυτόν έστι σημείου, και έν, δάλου το μέν γάρ, άρχη πάντων το δε, μεγεθών μόνου άλλ' ουθέ το στμείου πρό του ένός, και γάρ ή μονάς, έν και το έν το χρόνο άμερις λείπεται ούν to admition final litta to far any helitatia ton fact, make any ούχ' έν έστιν: εί δε τούτο, κωλύεται ούδεν άσωμάτους έχον ` ίδιότητας πολλάς, αι είσε και έν τη γραμμή , περιέχεσθαι ύπ' αύτων ούτω μέν ούν δυνατόν άπανταν.

19. Τό δὲ ἐν , οῦτε μέρα ἔχει , οῦτε ὅλον ἐχ μερῶν , ῶστε οῦ δυνατὸν αἰτίαν εἶναι πρὸ αὐτοῦ ἄλλην, ὰλλ ἔστιν ἐπέκεινα πάντων, ὡς αἰτίαν χρείττονα οὐκ ἔχον πᾶσαι γὰρ αἰ τάξεις , ἀθρόως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ὑπέστησαν καὶ τὸ ὑπὲρ πάντα πάντων αἴτιόν ἔστι τῶν ὅντων , τὸ ἐν αὐτοῦ δὲ αἶτιον , οὐδέν ἐστιν εἰ γὰρ αἶτιον ἔχει

τό έν, δεί δήπου τό αίτιον τό πρό αύτων, μειζόνων αίτιον είναι και καλλιόνων, τοϊς έφιξης. τὰ γὰρ ὑψηλότιρον τῶν αἰτίων, ύψηλοτέρων έστιν άγαθών τοῖς έαυτών δευτέροις παρextend. Ti our tou ivoc nat the inwater Beietepon; effec the πράγματα , παρ' έκείνης τὸς αἰτίας , ἡν τοῦ ένὸς ἐπέκεινα τάττειν ἀξιούμεν εί μέν γάρ μηθέν δώσει τοίς μεπ' έπυτην, άγονος έσται και ακοινώνητος πρός πάνδα. και ούδι ότι έστιν είσόμεθα, μηθέ μέαν έχοντες πρός αύτην ποινωνίαν νύν γάρ αύτοφυώς πάντες το έν έπιζητούμεν, και άνατεινόμεθα πρός αύτο. πρός δε έχείνην το συνάψου ούκ αν έχοιμεν, είπερ μηθέν απ' αύτης, εί θε τι φώσει κάπείνη τοίς ούσε, πότερον και τί του ένος έσται πρείττου, ούδὲ πλάσαι δυνατόν πάντα γάρ τὰ ἄλλα, πρείττω καὶ χείρω, λέγεται κατά τὸν τούτου μείζω καὶ έλάττω μετουσίαν καὶ αὐτό οὖν καὶ τὸ κρείττον, ένὸς μετουσία πρείττου και όλως ούκ άν ή τούτο πάσε περισπούδαστον έν, είτε πρείττον είχομεν αύτου ούδ' άν, πάντων όντων των άλλων πατολιγωρούν ες , 7ο έν εδεώπομεν παι τό δίκαιου παρορώντες, και τό καλόν ου προσποίουμενοι, διά 7 γιν του δεχούν Τος έμεν ένὸς προσπείησεν εί Τοίνων του μέν ένδς χάρεν πάντων των άλλων καταφρονούμεν. Τό δὲ ἐν οὐδέπολε λών άλλων ένεκα λινός παρορώμεν, σεμνόταλον αν είψ τό ἐν εἰκόθερου, ώς συνέχου κάνθα καὶ σώζου θαίς ἐννοίαις άμων Τό άρα Τός ένωσεως παρακλικόν, πρώλισλον άν είη των πάντων. Τούλο άρα πρώλισλον λών πάνλων ούχ άρα έσλι λί τού ένος απλώς πρείλλου αίλιου ούπ αρα έν άλλω λό έν άλλ' όλι μέν ούκ έσλιν απ' αλλης αίτίας το έν, διά λούλων δήλου.

20. Τε Πάρων δε όνθων περε τό Ταυτόν, και έτερον προβλημάτων ἀποφαίτκων Του ένος, και ήμεν εύληπίστερων, άρχόμενος ούθω πρόεισε διά Τών λοιπών έσθε δε Τά Πέσσαρα προβλήματα, Τοιαύταν τό έν, ούκ έστεν έκυτου έτερον τό έν, ούκ έστεν τών άλλων έτερον τό έν, ούκ έστεν έκυτψ τκυτόν τὸ έν, ούκ καὶ γὰρ ὅτε τευτὸν τοῖς ἄλλοις, οὐκ ἔστι ὅἢλου καὶ ὅτι ἔτερον ἐαυτοῦ οὐκ ἔστιν' τὰ ὅτ λοιπὰ ὅὐο, ὅυσμεταχείριστα πῶς
γὰρ ἄν τις παραδέξαιτο, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐαυτῷ τευτὸν, ὅ γε
ἔστιν; ἢ πῶς ἀν πειαλείὰ τὸς, ὅτε οὐκ ἔστιν ἔτερον τῶν ἄλλων, ὅ γε ἐξήρηται αὐτῶν; πῶς ὅὶ αὐτὸ τοῦτο ὅεἰκυυται; τῶν
τεττάρων τὸ πρώτιστον ὅτι οὐχ' ἔτερον ἐαυτοῦ τὸ ἔν, νῦν ἡμῖν
ρῦτἱον' ἔκειτα άὖθις, περὶ ἐκάστου τῶν ἄλλων ἐροῦμεν- ὅεἰκνυται μὴν 'οὖν τὸν τρόπον τοῦτον' εἰ τὸ ἐν ἐαυτοῦ ἔτερον,
ἐνὸς ἀν εῖὰ πάντως ἔτερον' αὐτὸ γάρ ἐστιν ἐν' τὸ ὅὶ τοῦ ἐνὸς
ἔτερον, οὐχ' ἐν' καὶ γὰρ τὸ τοῦ ἀνῶρώπου ἔτερον, οὖκ ἄνβρωπος' εἰ τὸ ἐν ἔτρον ἄρα ἐαυτοῦ, τὸ ἐν οὐχ' ἐν ἔστιν
ὅτι τὸ ἐν, οὐχ' ἐν' οὐκ ἄρα αἴτιον ἑαυτοῦ τὸ ἐν.

21. 'Απορήσειε δ' Εν τις πρός την απόδειζειν ταύτην μή ποτε και ή έτερότης ούτως άποδειχθήσεται, μή ούσα έτερον έαυτής καί τοιγε τούτο άναγκαϊον έκαστον γάρ των όντως όντων, άφ' έαυτού την ένέργειαν άρχεται, καθάπερ εξρηται πολλάκις και ο έλεάτης μέν Ζηνών και την Βατέρου φύσεν έλεγε των άλλων γενών , έτε-סטי סטושמיי אמדת דסטידס למטדאי פנימנו עון פֿיי, שון דאָע אויאָשני אמל τὰν στάσεν* ἀλλ' εἶ ἐκυτῆς ἔτερον ἡ ἐτερότης, ἔσται ἔτερον έτερότητος: ώσκερ καὶ τό έν, ούχ' έν: οὐκ άρα καὶ ἐαυτὸς ἔτε-ρον ή έτερότης: μέποτε ούν ἀφ' έαυτης μέν ἄρχεται τοῦ ένεργείν ή έτερότης και ποιεί έτερον έαυτήν, ούχ' έαυτής δε έτερον, άλλά των άλλων; και γάρ έκείνα διακρίνειν άπ' άλλήλων δύναται, καὶ ἐαυτὰν ἀπ' ἐκείνων πολλώ πρότερου καὶ οὐτως είς έπυτου ένεργεί φυλλάττειν έπυτην πούγχυτου τοίς Ελλοις. si de ere βούλει λέγειν άληθέστερον, και ή, έτερότης, καθ' φσον έαυτης έτερον έστιν, ούκ έσλιν έτερότητος έαυτης γάρ έτερου τις μετέχειν των άλλων γενών ταύτη ούν ούχ' έτερότοτος, ή των άλλων μετείληχε- και ούδεν ώτοπον έπι γε τώς stepároros, urgo o da gazen, gus ge con ençe acomon, en γάρ έστι μόνου, άλλο δε ούδευ δεί δε του απόρασιν αύτου

τινός ποιείσθαι, και μή άλλου λέγω δε, οξον εί τι έπι άνθρώπου έτερον, τοῦτο λέγειν οὐκ άνθρωπον και εί τι λευκοῦ, τοῦτο οὐ λευκόν

22. Ούτω ο άν αποδείξας και την ταυτότητα αύτην. έστιν όπη ταυτότητα μή ούσαν, είπερ είη πώς τή έτερότητε ταυτόν, δ άλλω τενί των άντων παρ' έαυτήν λεγέσθω γάρ ότι ή ταυτότης, ταυτόν έστιν έτερότητι, καθ' όσον μετέχει της έτερότητος εί γούν το άτερότητε ταυτόν, έτερον έστε καί οὐ ταυτόν, ή άρα ταυτότης, έτερον καί οὐ ταυτόν καί ουδέν γε άτοπόν έστι τη μέν γκρουσία τη έπυτης, ταυτότης dort to de perovoia to excisu, Erepou giverat de incing ταυτόν, το μετέχειν έκείνης, ο και παραδοζότατόν έστι το έτερον γενέσβαι το πρός την Βατέρου γενόμενου φύσιν και ουτος δ' ούν ο λόγος, ήρωτημένος ύπο του ένος έστιν άληθής. διότι τό έν, ούτε γένος έχει τὶ πρό έκυτου, ούτε είδος τά μέν πρό έαυτών έχοντα γένος, η είδος, οίον άνθρωπος και ίπκος, ταυτά δυτα κατά τὸ γένος 🛊 εἶδος , οὐκ ἔτε καὶ ἀλλάλοις άπλως έστι ταυτά: μη είναι δι άνάγκην πρός του ένός γένος ήτοι είδος, εί μη γένηται το έν ή γένους μετέχον ή είδους, ούχ' ένι το γάρ μετέχου του γένους, έχει τι παρά το γένος. uai to nettyon doubted too eldous, eyes the maph to eldos. παί καθόλου πάν το μετέχον τινός, έχει τι παρά το μετεχόμενον: εί γάρ μηθέν, αύτό έν έπείνο είη παντελώς και ού μετέχου έπείνου· εί ούν τό έν, μήτε έν γένει έστὶ, μήτε έν είδει, ταυτόν δε έτέρω τινε αυτό αν έχείνο είη ώ έστι ταυτόν ούκ άλλο δν. άλλά των δύο προβλυμάτων, έν τούτο κοινόν ποιείται συμπέρασμα, κοινωνίαν έχόντων καθ' όσον άντισρόφως άλλήλοις λαμβάνεται το μέν έτερον, πρός έαυτό το δέ ταυτόν, πρός τὰ ἄλλα. δοκεί γάρ τὸ μέν έτερον, οἰκείως έχειν τὸ πρός τὰ ἄλλα ἀναλέψει τό ἀὲ ταυτόν τι πρός ἐαυτό: μάλλον γάρ έστε του ένὸς εγγύς, ή μέν πρός τὰ άλλα έτερότης διά την έξηρημένην του ένός ύπεροχήν: ή δε πρός έαυτό ταυτότης, διά τὴν ἄρρητον αὐτοῦ καὶ ἄρρατον ὑπερένωσεν διχῶς δε λεγόμενον καὶ τοῦ ταυτοῦ καὶ τοῦ ἐτέρου λέγεται γὰρ ταυτοῦν καὶ ἡ ταυτότης καὶ τὸ μετέχον τῆς ἐτερότητος καὶ ἔτερον ὑμοίως, ἔτε ἐτερότης, καὶ τὸ μετέχον τῆς ἐτερότητος καὶ ἔτερον οὐτε ὡς ἔτερον τοἱπου τὸ ἐν ἔτερον ἢ ταυτόν οῦτε ὡς ταυτότης, οῦτε ὡς οῦτε ὡς ἀροκονοῦν, οῦτε ὡς ταυτότης, οῦτε ὡς ταυτοῦν καὶ τὰ μὲν, προαποδέδεικτοῦ τοὐτων τὰ δὲ, προκόντες γνωσόμεθα.

23. τούτων δε δεδειγμένων , εξ τάγε άλλα του ένος έτερα άν είη αύτου. τὰ γάρ άλλα συνεισφέρειν δοκεί και την του έτερα είναι φάμην αὐτὰ τοῦ ένός. ταῦτα μέν γὰρ οὐδαμῶς, οὐ γάρ έστι καί ταύτα έν μά ποτε δε ώς εξπομεν, τό πολλά του ένός. έτερα μέν του πολλά, παι άλλα πάντη πάντως ές ιν, ούχ' έτερα δε του ένος. ώς γάρ αύτος προείρηκεν το έτερον, έτέρου έτερον. και εί λίγοιτο ούν άλλα καὶ έτερα τοῦ ένὸς, ούχ' ούτως λέγεται ώς δ' έτερότητος άπ' έκείνου ποιησάμενα μέν την πρόοδον ών γάρ άν δευτέρα μετά το έν ή έτερότης, και μέση του ένος και των πολλών ίνα καὶ ταθτα προές κατ' αὐτὸν άλλ' έσται μέν τούrote uptate mepl mo im od naam di uptate, ireporproc için exhonet. Hyp, & en told eightingel granganhart garact. OBen dh nat nav to erepou, the cinetae airtae, nat opetrat auτης ού παν δε 76 ύφειμένου ήτεροίωται πρός έκείνο αίτιου έπυτου. τάχα δ' δι και ούτως λίγοιτο. τά άλλα του ένός εξναι έτερα 7ου ένὸς διά 7ην είσελθούσαν αὐ7ών έτερότητα την άπός ασεν ποεησάμενα, την άπό του ένος έτεροίη θεν τά γάρ αυτά του άνετεροιώτου διά την άπλότητα τάξιν υφειμένην έλα-Ren. mate unt ann babarent log ende, me geg to anyeigen άλλα γενέσθαι, γωρισθέντα του τον άλληλων προσυγορίαν άναιρομένου παντάπασεν ένός.

24. Δεττύς ούν, μάλλου δε τρεττής, έν τοις ούσεν ούσες τής ετερότητος, τής μεν των πρεεττόνων, τής δε των χειρόνων, τής δε των όμοστοιχών, άντε μέν τής των πρεεπ-

τόνων πρός τὰ χείρονα τών είθων έτερότητος, τὰν ὑπερoxiv dumrior in role impounded and di the yeigener πρός τὰ πρείττουκ τῶν είδῶν έτερότητος τὰν ὑπεροχὰν ληστέου έν τοίς ύπερουσίαις αντί θέ της των χειρόνων πρός τά πρείττονα την υφεσιν άντι δι της απ' άλληλων διαπρίσεως, την έδεότητα, πάντα οδν ύφεξται του ένός, και πάντων ύπερέχει τό έν παὶ σύτε τὸ ἐν ἔτερον τῶν ἄλλων, ούτε τὰ ἄλλα ἔτερα τοῦ ένδς εξ δέπου καταγρώμεθα τοῖς δνόμασε, τὰ άλλα 7ου ένδς λέγοντες, συγγυώμην έχειν δεί πρός την συνήθειαν αποβλεπόντων δτι ούδεν πυρίως έπι του ένος λέγομεν λέγομεν δε δμως τέ περέ αύτου διά την αύτοφυή της ψυχής, ώδίνει παρά τό έν ἀνάγκη τοίνου είπερ μόνου και άπαυ το Βείου, ύπερ οὐσίαν έστιν, ή του πρώτου Βεού μόνου είναι τὸν παρόντα λόyou, de dù movos este ûnte oùciau, & neel naurau Jean xal run per' incluor incedh yan muc Iche ivac fort nalle Sede: τούτο γάρ έστι το πάσης ούσίας ένθεωτικόν το έν διά δή τούτο, συνάπτειν άξιούτι τη περί του πρώτου Βεου Βεωρία, the nept Sede andelme bobyggere nauer jag eine beaber ύπτρούσιοι, και του πλήθους των όντων ύπτρανίχουσαι, και άκρότητες των ούσιωδών.

πογγοις, τις ήταν ημοριακι της τε μόπεις πειεχούτρισε ήτη ψως τος πογγοις, τις ήταν ημοριακι της τε μόπεις η περικός την φωριακι της τε μοπαίτης ομοριακι το γρωτικές της χρη το ήτη και αποριακι το γρωτικές της χρη το ήτη και αποριακι το γρωτικές της και αποριακι το κοριακι το το και το πρώτου το πορίς των δίνου και αποριακι και απορικός το πρώτου το πορίς των δίνου απορικός των δίνου το και απορικός το πρότος το πρότος το πορικός το πο

26. Ταύτα γούν γράφουσε περί τῆς Πλάτωνος Θεολογίαςπως βτοι πατά μίαν υπόθεσεν θεδυ και θεούς Τάξομεν, παί τάς αθλάς άποφάσεις όμοιος πάσιν έφαρμόσομεν ; έστω μέν γάρ, και κώς βοός έν, άλλ' ούχ' ούτω χωρισόν έκυ? ώ τό έν, ούδ' ούτως άγνως ον, ούδ' ούτως άπερίγραφον, ώς αὐτό το πρώτισον εν εξ δε και αύλος ο Πλάτων έπε τέλες τζε πρώτης ύποθέστως, ούδε ούσίας και του είναι, φησί μετέχειν τό έν, ούδε είναι τὸ έν, τό ύπο ούσίας τινός μετεχόμενον, πως έτι τούτο ταίς άλλαις ένάσιν έφαρμόσαι δυγατόν, πάσαι & one enaige helekonter uerzaueb ega eftet hagent ammege χράσ. Σαι την ψυχην έλεγεν, ού περί πάσης αν έπσιείτο ψυχός τόν λόγον, άλλά περί τζε άμεθέπτου μόνης παί εί μή δε όλως μετέχεσθαι του νούν ύπο ψυχάς, μόνον αν έχει γε νούν τον άμφ-Βεκτον' κατά τὰ αὐτὰ όὰ καὶ ὁ τὸ ἐν ὑπερούσιον παντελώς τιθέμενος πάσης ουσίας και του είναι παντός έξηρημένης, μόνον το πρώτεςον θυ λέγει και άμεθεκτου, άλλ' ού πάυ 7ο ύπο-प्रकारण हैण करेंग्रेड केंद्रे प्रवां नकी हंग्रेड हेमहंत्रहाम्य नहेंद्र करेजीयह कहातीन , बारेrog tinet to in orge deb tone unline fuonomageague, une γάρ αν έπε των μετά πρώτων ένάδων έπαλη, θεύσειε; το γάρ ύπο αλήθους μετεχόμενον έν, και το τοίς ούσε συνόν, ούκ ές: πρείττου και του έν ένομάζεσ θαι παντελώς , δ μή δε αυτό εξήρτρται του άντος όμοιον ώς εξ τις και την ψυχήν τοξς σώμασε ποινωνήσασαν , πρείττονα έλεγεν είναι ψυχής.

27. Εί θε και πάν το πλάτος των θεών, και πάν το έν το μετεχόμενον ύπο του όντος, έχομεν έν τη δεύτερον παραδεδομένου ύποθέσει, λούτο έχεινο όπερ ζητούντες, συνωθούσε τον περί θεών λόγον είς την ωρώτην ὑπόθεσεν, τί χρη ωράττειν ένταυθα τον λόγον τοίς περί του πρώτου σπέμμασεν προστεθέντα την περί του πλήθους των θεών έξήγησεν; τι γάρ άλλο έστι το έν έκείνο, τό τῷ όντι συντεταγμένον, καὶ μετά τοῦ όντος προϊόν, ὁ τὸ πλάθος των θεών, το πάσης έκθεωτικόν του όντος ύπος άσεως. και παντός του ούσιώθους πλήθους συνεκτικόν; πάσα γάρ οψσία, ταϊς ένάσεν ὑπέςρωται των Βείων, καὶ πάν το μεθεκτόν έν, ούσίας έστεν ένωτικόν, νουτής, ή νουράς, ή πρός ταύτη και ψυχικής, à σωματοιιδούς και ούδιν άλλο ές ν έκας ος των Βεών , \$ το μετεχόμενον έν. ώς γάρ ο πυρίως ανθρωπος κατά ψυχήν, ούτως ὁ κυρίως θεὸς κατά τὸ ἐν κατά γάρ τὸ κυριώθατον, έκας ου ύφές την τών πάντων άναγκαζου άρα την πρώτον ὑπόθεσεν, περί θεου μόνου είναι, καθόσου έςτι γεννητικός ούτος των πολλών Βεών αύτος έξηρημένου του πλέβους καί άσύντακτος ών πρός άπ' αύτου προεληλυθότας. διό και πάντα αποφάσχεται τούτου του ένος, ως πάγτων ύπεριδρυμένου, καί κπό πάντων έξηρημένου και ωάσας μιν παράγοντος τὰς τῶν Βεών έδιότητας αύτου δε άπεριορίζου και άπεριγράφου τοις πασεν υπάρχοντος ου γάρ το έν ές εν, άλλ' άκλως έν και ουδέ νουτόν Β΄ νοερόν, άλλ' ὑποςατικόν, καὶ τῶν νουτῶν καὶ τῶν νοιρών ένκδων πάσης γάρ άρχικης δάξιως ήγεισθαι χρή πρό του μελεχομένου πλέθους, το άμεθεκτον αυτών, και πρωτουρyou sidos, and sidou apsitton altern outer nou and apo ton ένύλων είδων τὰ άὐλα, και πρό της ἐν άλλω γενομένης ζωής, η Χουριζη κας εαπτής οροα κας φπλής, κας κανταχος των λελολοισια αδοκλειται τα ξα απιοίι πάνελακοια, και του ασγγολ έρα ψυχών και τὰ σώματα κατανειμαμένων ἡγεῖται κατ' οὐσίαν ά άμιθεκτος ψυχά, τον ύπερουράνιον τόπον έπιςρεφομίνο, και των πολλών νόων ὁ είς και άμιθεκτος νούς, ὁ χωρετός και αιωνίως ιδρυμένος, και συνέχων ανωθεν πάσαν την νοιράν οὐσίαν και των πολλών νουτών το πρώτις το ύπερφπλωται νουτόν, το άμικτον και καθ' έαυτο μουσεισώς ύφες πλος δρυμένον και τούτο μέν μόνως νουτόν έκείνο δι ώς νοεροίς νουτόν και τών πολλών άρα και μετεχόντων ένάδων έπίκεινα το τουτόν έκεινος τον πολλών άρα και μετεχόντων ένάδων έπίκεινα το τουτόν έκεινος.

28. Πολλού αρα δεήσομεν ήμεζε την άπρότητα του νουτού λέγειν του Βεον του πρώτου, ώσπερ απούω τινών έν Βεολογία τρωσάντων, και τον έκει πατέρα ποιείν των πάντων το έν αὐτόν οὖτος μέν γάρ, ένὰς ές Ι μεθεκτή νουτός γοῦν λέγεται πατήρ, και ή των νοητών άκρότης, και παντός του νουτου συνεκτικός, αλλά πατάρι ό δε πρώτος βεός ό διά τζε πρώτης ύποθέστως ύμνούμενος, ούτε πατήρ, άλλα πρείττων και πάσης της πατρικής βεότητος έκεξνος μέν γάρ έντιδιήρηται πρός τήν δύναμιν καί τον νούν ών λίγεται πατήρ καί συμπληροί τριάda nian nee, exeluin. oned ge o ubmeat aned Beat " eximiται πάσες πρός πάντα και άντιδιαιρίστως και συντάξτως ουτω πολλώ πλέον νευτός πατάρι ούδενός γάρ έστε των δευτέρων ούθε μεθεκτός όλως έχιν ούτ' Δν ύπο νοεράν, ούτε ύπο νουτήν ούσίαν, άλλ, όπερήνωται μέν πασών τών μετεχομένων รังส์ชัยมา บัสเคล็คสสายเ ซึ่ง สสายัม รณีม ราบ จึงรอฐ สคองขึ้นมา สมอnoc uto our ourse huis sociadu the noutes unadiscue desuδραμείν από του ένὸς όντος, ἐπ' αὐτό τὸ ἐν, ὡς ἀληθώς καὶ Semphone mas εξήρηται των όλων έπείνο, και κως ούδενε συναριθμείται των θείων διακόσμων.

29. 'Αλλ' έπειδή ἀπορούσε τενές λέγοντες ότε τὸ πρώτου ενέργεταν, εἰς τὰ δεύτερε πάντως ἀναγκαίου τῶν μετεχομένων ἐνεκίων εἰδών ἐν τοῖς οὐσε τὶ οὖν πωλύει, ταύτην σύτὸς τὴν ἐνέργεταν, κίνησεν ἀποκαλεῖν; συντόμως πρός τού-

rove livousy, are the intersum of del mod office them. τειν , ούδε όλην ένέργειαν τω πρώτω διδόναι πων γάρ το ENERGODE, divarae route wantes & energel dies our latae und divance the months didount tode the everythingannat. gnighter ge exel une entonice ocase " uygoe inia ên th the mater anaparhantan and only in tout to be efpho De vap 76 donour, nat to eudic meta 76 in apeitton elvas durkusus mante nat imogratizate the durkusus, nat molling pakkov nal inspretati sit rad the modific tolador ton routen brantie name igiv intueren burautus, unt name trepyetag. πόσφ άρα μάλλου το έν, το πάσαν υπαρξιν υπεραίρου, κρείττον είναι Βροόμεθα του ένεργείν: και ού θαυμασόμεθα πώς πάντα ἀπό τοῦ ένὸς έκείνου μὴ ένεργούντος κενδυνεύει γὰρ τὸ τω ένεργείν τι παράνειν, δε Ελλεοβεν τούτο πάσγειν δυνάμεως. κρείττον δε είναι τό τω είναι μόνω παράγειν τούτο γούν άπραγμου έτι ποιήσεως ούτω και ή ψυχή ζώου ποιεί παυτί , ώ αν παρή τω είναι ζωή μόνον ούπ άλλην έχουσα τινά ένέργειαν שמשמ בט לאים מאל לי דה לפי עסיים אמידו דה סטימעונים לאי עםradidover the Chy and vove volente the per avitor, the elvat & kgen oun kyan alkan kutentern napa lo einat, the be-Cougar to tives ole Bidesen.

30. Έπειδή δὲ οὐ μόνον τὸ εἴναι ποιεῖ, νοῦς ῶν, ἀλλὰ καὶ νοεῖ κ ποιεῖ, καὶ ἡ ψυχή γινώσκει τοῦτο, ὅτι ποιεῖ ζῆν, τὸ ζῆν ἀὶ ἀσκεῖ καὶ νοῦς καὶ ψυχή ζινώσκει τοῦτο, ὅτι ποιεῖ ζῆν, τὸ ζῆν ἀὶ ἀσκεῖ καὶ νοῦς καὶ ψυχή δι ἐνεργείας γνωτικῆς, οὐ ἀι ἐνεργείας δὲ γνωτικῆς, κὰν ἀφέλης ταὐτην και πολιτών, τὴ μὲν τῷ εἴναι ζωήν, ϐ ἔτι παράξει καὶ ψυχή καὶ νοῦς, κ ἀθ ὑπάρχειν, πολλῷ μάλλον τὸ ἐν ἐκεῖνο πρό τούτων κὐτῷ τὸ ἐναι παράγει, πολλῷ μάλλον τὸ ἐν ἐκεῖνο πρὸ τούτων τὰ τὸ εἴναι παράγει, πολλῷ μάλλον τὸ ἐν ἐκεῖνο πρὸ τούτων κὰ τὸ εἴναι παράγει, πολλῷ μάλλον τὸ ἐν ἐκεῖνο πρὸ τούτων κὰ τὸ εἴναι παράγει, πολλῷ μάλλον τὸ ἐν ἐκεῖνο πρὸ τούτων κὰ τὸ εἴναι παράγει, πολιξει τὰ πάντα, μὰ δ' ἐνεργείας μετὰ τὸ τὸ ζῆν, ἐπειδὰ ἐνεργεῖ, πότερον ὑφίζησει τὴν ἐνέργειαν

έμυτου το έν . Α ούγ' ύφίσησεν : εί μέν γάρ ούγ' ύφίσησε δύο ές πι τα πρώτα, 7ο έν, και ή ένέργεια του ένος, διαφερόντων αλλήλων εί δε ύφεςμσεν, αναγκή ταύτην ύφεςανειν, τό Lu mpò evepyeine, nai êm' amespou aucheu, evepyeinu mpò evepgeing redirere. Ber to by hydyn nod butpyring naphysis abτην την ένεργειαν- εί δε τούτο, θαυμαζόν ούδεν, εί και τός πάντων αίτιου, ούτως είμ πρό πάσης ένεργείας εί μέ άρα τό πρό πάσης ένεργείας το πρώτον ἀπ' αὐτοῦ παρελθόν, ἐνέργειαν αύτοῦ τὶς ἐθέλοι καλεϊν πολλαχοῦ καὶ ἐπὶ τῶν τῆδε πραγμάτων τά ἀποτελέσματα καλούντων ήμών ένεργείας των ἀποτε-Asociation entries and el routo livos tis, diblor ots oun in αὐτῷ ἡ ἐνέργεια, ἀλλὰ μετ' αὐτὸν- ῶςε τὸ ἐν οὐ ἄεμθὲν ἐνεργείας ύσειστησεν, ὁ ωρώτον ύπεστησεν ώς δε ωρώτον, ούτω nai nän únichaen. nänen äbn trò gnebännn, huichaen, et ge αὐτό Τοῦτο λέγοντες ὑπέζησε, καὶ παρήγαγεν ἐνεργείας ὀνόματα, λέγομεν, ούδε τουτο χρή Βαυμάζειν άπό γάρ τών έντων αὐτώ τὰ ἐνόματα προσάγομεν ἐνόμασεν ἐνεργητικοῖς τὰν ἀνέργητον, ἀπ' έχείνου τών πάντων σημαίνοντες ξηρανσεν καί μος donel nal è damérice 'Apisotèles dià tauta té nan' éauτό πρώτον άπλήθυντον φυλάττων, τελικόν αίτιον τών πάντων ποιεί μόνον: ίνα μὰ ποιούν πάντα διδούς, αναγκασθή δούναι την πρός τὰ μετ' αὐτό ἐνέργειαν αὐτῷ: εἰ γὰρ μόνου τελικόν ές:, πάντα μέν πρός αὐτό ένεργεί, αὐτό δὲ πρός οὐδέν.

31. 'Αλλ' ἐπαναλαβόντες τον λόγον, πάλεν λέγομεν· οῦτε τὸ πλάθος ἀσύντακτον ἐστὶν οὐδαμοῦ τοῦ ἐνὸς καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ διεπό πλάθος ἀσύντακτον ἐστὶν οὐδαμοῦ τοῦ ἐνὸς καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ διεπό πλάθος τὰ λλά καὶ τοῦτο δευτέρων ἡγεῖται μονάδων καὶ τὸ πλάθη τὰ τὰ νοερὰ, καὶ ὅσα ὑπὸρ τὸν κόσμον καὶ ἐν τῷ κόσμῳ, μονάδων οἰκείων ἐξύρτηται, καὶ συντέτακται ἀλλάλοις· αἱ δὲ μονάδες ἐκ μιᾶς μονάδος πάλεν ἵνα καὶ τὸ τῶν ἀλλάλοις· αἰ δὲ μονάδες ἐκ μιᾶς μονάδος πάλεν ἵνα καὶ τὸ τῶν κοκοιν κλάθος.

udyon the knowing common of the his hing the the Char. évonosous airias, auras ansonas das allahan, nai deponuénas river el de Souvrer, meder à évance: où van allader, & l'E inger get cotann in con those the morries tangue, in gu con-Tory, the mainly, the to how were and the totally, and had the ποδόώτερα του ένδε, πληθύνεσθαι μάλλον τών ποδ αύτών πάν-Two of dunc mighoc, Tyere intide derrie the ute, overtrayuings the ot, ignospings ide yap aire noutos int the eldav olov, onus o and punos derras o utv, thunguivos o dt. meteromenos, gyyos men" o unitouradomust. gyyos ge" o en tole nas' inacur nai include min , alieneder outed di , mi ain sunroc. mi d' où mai insivec uiv vonter, outer de aigunter-Ald & duliberroe burg, and ally & pedenty & per, ourdeουσα το πλάθος των ψυχών ή δὲ, ἀπογεννώσα το πλάθος καὶ allog uty o authentog vous, allog dt o pedentog o uty, napάγων τό νοερόν πλήθος: ὁ δέ, συνέχων και έν τοίνου άλλο τό άμέθεκτου ἀφ' οῦ τὰ όντα πάντα, καὶ ὁ τῶν όντων ἀριθμός και άλλο τό μεθεκτόν και έν τό μέν, άρπάσαν έαυτό πρό των όντων το δε, ύπο των όντων μετεχόμενον.

μέν μερικώτερον ψυχάς, καθ' ύπόβασιν πάντως μερικάς ούφας ban exerna operate. Lat as de dracet Lat uebr Ly aminutu bebeς κε, κατά προσθου, ώς είκουας έμυτης, ούκέτε του αὐτόν ψυχικόν λόγον έχούσας, άλλά τον όμοιον πρός την ψυχήν, δεά ζωτικόν εδίωμα μόνου. χρή μέντοι είδέναι, ότι τά μέν πολλά καθό πολλά, μίαν αίτιαν έχει τό έν ού γάρ άλλαχόθεν सर्वेश मोद्देशिक्द हेट्रोश , के देश रक्य हंग्लंद हेनहरे अली रावेश विश्वका मोद्देशिक्द श्रवारेόσου μέν όντα έςλυ, έκ του όντος έςλυ καθόσου δε αλάθος έκ του ένας υφέρακεν εί γκρ ήν το πλύθος έκ τενος άλλης αίriac napa rò is, insiras avarratos de nádes, à is ejeme, à ουθέν, ફ ουχ' έν αλλ' εί μέν ουθέν γν, ουθ' αν αιτίαν είναι δυνατόν αύτην εί δε ούχ' έν, πάλιν ούχ' έν ούσαν, μηδέν διαφέρειν των ωσλλών, της αίτίας πανταγού διαφερούσης των πολλών άπ' αὐτός. λείπεται ούν \$ άναιτια είναι τά πολλά, καὶ άσύντακτα άλλήλοις, καὶ άπειράκις ἄπειρα, μυθενός έν αὐτοῖς όντος ένὸς. Ες τὸ έν , αίτιον είναι τοῖς πολλοίς. Ες γάρ ούτε έχαζον των πολλών έν, ούτε τό έχ πάντων και φύτως έπτιράκις έπτιρα, μηθενός έν αὐτοῖς όντος ένός, ή τὸ έν αίτιον είναι τοίς πολλοίς. Ε γάρ ούτε έκας ον των πολλών έν, ούτε το έκ πάντων και ούτως άπειράκις άπειρα ές αι πάνταη έχατον μέν, ένι το δε έχ πάντων ούχ' έν, και άσύντακτα Ες αι άλλήλοις συνταχθέντα γάρ, ένος άνάγκη μετέχειν, δ έμmayen, nay exacon quesbanic egnat amerbon " hagenot on enoc hetέχου ή άμφω ένός μετέχει , και δεί πρό αύτων είναι , τό ενοποιόν αμφωτέρων και των μερών και του όλου μάτε όλον δν, μήτε μέρος έχου πάλιν και πούτο έπιδείς ές αι ένός καί εί έπ' απειρου δυ, υξομεν είς το πρό του όλου και 7ων μερών έν πρός ζούτοις και εί άλλό τι αίτιον, ή παρά τό έν των πολλών, ούπ αν ήν πλάθος ένάθων ας παράγει τό έν εί είρα είσι πολλαί ένάθες, αίτιον των πολλών καθό πολλά το έντὸ γάρ ἐνάδων πρώτως αίτιου τὸ ἐν· διὸ καὶ ἐνάδες λέγονται. το दृह οικοιο αγύησος είξει εκ του των ενάζων αγάησους, σίζε καν πλάθος, έκ του ένός έςεν.

CAP. VI.

Τίς ή ἀνάβασις έπὶ τό πρώτον αίτιον πάντων τών όντων, καὶ τίνα τρόπον ἐπιτελουμίνη.

- τ. Ι ίνα ούν τοθπον γίνεται ή έπ' έχεινο το άρρητον , τής ύμετέρας διανοίας ανάβασες , λέγομεν ήδη: από των έσχάτων καί αίσθητών την άργην ποιησάμενοι, έπ' έκεινο άνεβησόμεθα, καλ είς την ωτρί αύτου καθορμιούμεν, τὰς τῆς ἀληθείας ἐδίνας. πως ούν αν τις Εξ αρχής από των έναργων όρμωμενος, την όλην ποιήσαιτο ταύτην άνάβασιν: οὐκούν ἀξίωμα τούτο προβλητίον. ω έπογούμενοι, ύπερβησόμεθα έντευθεν έπείσε κατά δύναμιν ώς οίόν τε άσφαλώς, λεγέσθω τοίνυν το άνενδελς, φύσει πάντως είναι πρό του ένδεους. το γάρ άλλου δεόμενον, δουλεύειν έπείsen uponita ig granises on fair fragit. et af grangen grangerται , κατ' άλλο καὶ άλλον ἐκάτερον ἐνδεόμενον , οὐ κὰν εξο κο-The the same apple to avergete of reformant at wan ton δίοιτο , κατά τούτο ούκ αν είη άρχη δεί δε την άρχην αυτό τούτο μόνον είναι άρχην πρίπει άρα ταύτη το άνενδείς καί το μηδαμώς τι προ αύτης είναι όμολογείν όμολογήσει δέ. το ένδεξς έχουσα κατά τι: έζω τοίνυν σώμα πεποιημένον τουτο γάρ έςι το πρώτον ήμεν αίσθητον άρ' εύν τούτε πρώτα άρχή; άλλά δύο τουτό έστι, σώμα και είδική ποιότης. όπερ έν ύποκτιμένω ές ετώ σώματι ποτέρα ούν φύσες ές προτέρα; ή yap συναμφότερος ένδεής έςι των οίκείων μερών έτι δε μεριζόν έζε πάντη το σώμα: και των μερών αύτου έκαζον, ένδεες Tan andan xai ton eyou. xai to eyon ten untren fraeft. fre ολ, εί ούχ' εν έςτν άλλ' ήνωμένου, δείται του συνέχοντος ένος, ώς φησί Πλάτων. ώςε ούκ άφ' έκυτου παράγεται, άλλ' έςι τίς άλλη άρχη πρό αύτου.
 - 2. Καὶ δὰ ύσοπείσθω βυ καλούμεν φύσεν , άρχην κινή-

σεως ούσαν και ήρεμέας, έν αύτῷ ούσαν τῷ κινουμένο και πρεμιζομένω, καθ' αύτὸ καὶ οὐ κατὰ συμβεβοκὸς άπλουστί-פת שמף דוב מטדם בבל אמן פשונוסטף שדוא דבש סטים בלים בלδών, ως έσχάτη ζωή το μέν γάρ σώμα, την πάντη διάσασιν δίθωσεν ή δε ποιότης, το έπιπολλής φαινόμενον και τή αίaniguet uboaufuton, a ge onare ' uge gagen ubojogen frebγειαν φυσικήν, είτε κατά τόπον μόνον, είτε και κατά τη τρέ-שפני אתו מנובנים. אתו פונים אפיחתי בשלם אוף אתו מנודם שישוני άξεολογωτέρα, οία ή των φυτών αλλ' έν αὐτοῖς έςε τοῖς όνπιουργουμένοις, και χωρίς αύτων ούδε πρό αύτων ύφέςτηκεν. άλλά δείται αύτων πρός το είναι ο ές:ν έχέτω μέν τι έξαίρετον πρός αὐτὰ, το συμπλάττειν αὐτά- άλλ' ἐνδεὸς δὲ όμως αύτων έςιν, ή γε σύν αύτοις έχει το είναι, και έν αύτοις έςτν άχώριςος και όντων ούσα, και μή όντων ούκ ούσα, διά τὸ πάντη έν αύτοξς έγκαταδύναι ή δέ φυτική ζωή μέν γάρ τις καί αύτη, και άλλη παρά την του φυσικού σώμαζος, και τρανες !ρα της έν τούτω καταπεμπομένης ύπ' αύτου φύσεως της Ενδοθέν πως ένεργούσης, ούτε δε Τρεφούσης, ούτε αὐξούσης, ούτε τὰ όμοια γεννώσες: άλλά γάρ καὶ αύτη, άχώρις ός έςι τοῦ ύποκειμένου παι ένδεξς. ώς ε ούκ αν είη άρχη το ένδεξς έχουσα του χείρονος.

3. Τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ διελέγξομεν καὶ εἶτις ἀρχὰν ὑπο
3οῖτο τὰν ἄλογον ψυχὰν: εἶ γὰρ καὶ δοκεῖ τι χωριζότερον ἔχειν αὐτὰ κατὰ τὰς ὁρμητικάς τε καὶ γνωςτκὰς ἐνεργείας, ἀλλ' ἐνδέδεται ὅμως καὶ αὐτὰ τῷ σῶματι, καὶ ἔχει τὶ
αὐτοῦ ἀχώριςτον, εἴκερ οὐ δύναται πρὸς ἐαυτὰν ἐπιςρέφειν, ἀλλὰ τῷ ὑποκειμένῳ συμπέφυρται αὐτῆς ἡ ἐνέργεια: ὅπλου γὰρ
ὅτι καὶ ἡ οὐσία τοιαύτα τὶς ἐζτιν: εἰ γὰρ ἥν ἀκόλυτος αὐτὰ,
καὶ ἐλευβέρα ἐφ' ἐκυτῆς, κὰν ἐπεδείξατό τινα καὶ τοιαύτὰν
ἐνέργειαν, καὶ οὐ πρὸς τὸ σῶμα ἀεί, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐαυτὰν ἐπικαὶ ἐαυτῆς ἐξεταςτκῶς: αἱ γοῦν τῶν πολλῶν ἀνβρώπων καὶ φαύ-

λων ένέργειας , κών περί τὰ έξω εὐτάξωσεν , όμως μέν τος περί αὐτά τὰ γείρετα ἐπιδείκνυνται. βουλευόμεναι όπως αὐτών τύχωσε παι έφεςάνουσας, ότι βουλή, χρεία πρός το δρασαί τε. παθείν των φαινομένων άγαθων, β έππλίναι τι των έναντίων αὶ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων έρμαὶ, μονοειδείς τέ εἰσι καὶ αὐτοφυείς καὶ τοίς δργάνοις συγκινούμεναι, καὶ αἰτούσαι μόνον πρός τας από των αισθητών ήθειας αισθήσεις, και άπος ρεφόμεναι τας λυποράς εξ τοίνον το σώμα ποινωνεί τές λύπης και τές έδοric. nal deariferai mue un' aurus, delos ore nai ai puyenat frebatiat antiuten britat toic antiage abogblorute nat one είσι καθαρώς ψυγικαι, άλλά και σωματοειδείς. ώσπερ ούδε το ψυχικόν μόνου του γρώματος, άλλά του πεχρωσμένου σώματος οὐδ' ή τομή του σιδήρου μόνου, άλλ' οὐδὶ 7ου σχήματος μόνου, άλλα του συναμφότερα, ο ές: ξίφος ή πέλεχυς σύτω γάρ και το αίσθάνεσθαι, και το δρίγεσθαι του έμψυχωμένου σώματος, ή της σωματοκιδούς ψυγής εί και μάλλου έν τούτοις το ψυχικόν διαφαίνεται του σωματικού. ώσπερ έν έκείνοις το σωματικόν έπικρατεί κατά την διάζασίν τε και ύπόζασιν άλλά γάρ καθόσον έν άλλω έχει το είναι και ένδεξε έςτ του χείρονος , ούκ άν εξη άρχή και μέν και ύπλο ταύτα της ούσιας όρωμεν χωριτόν είδος, έρ' έκυτοῦ καὶ είς έκυτό ἐπιτρεφόμενον, οίον το της λογεκής ύπος άσεως.

μέν , αύτον τον πολυτίμητον νούν τι γκο και επίδει τη πάντα συλλαβούση ούσία, έν έαυτη τὰ έαυτης πληρώματα, καὶ ής ούτε πρόσθεσες, ούτ' άφαιρεσες μεταβάλλει τι των ύπαρχόντων; है प्रकार सर्पत्ती हैंन हैटर प्रकार स्वार्थित अवसे वर्पतिक क्षेत्र सर्पतिक प्रकार देखते και γνώσες, ούκ έςεν ή άπλώς ούσία, και άπλώς ζωή, καί έπλως γνώσες άλλά τὶς οὐσία, καὶ τὶς ζωή, καὶ τὶς γνώσες. ώςε ένδεής ές: καὶ αὐτός των εἰρημένων πάντων σύκ άρα ό νούς άρχη ή πρώτη μήποτε ούν το τών άντων άπλούς ατον ή πυριωτάτη είη άρχη, όπερ και Πλάτων έν δν, είωθε καλείν; μηθενός γάρ έπει διακεκριμένου πάνπαν, μηθέ τινος ένούσης πλη-Σύος, \$ διαλόης, \$ τάξεως, \$ πρός έκυτο έπεςροφής τές αν ούν δυθεια φανείη τῷ πάντη άνωμένω; διό και ἐπὶ ταύτην τὰν κρχήν ασφαλεζάτην ούσαν Παρμενίδης ανίβην ως ανενδεεζάτην. άλλά και ένταυθα πάντως έκεινο ένδει, όπερ Πλάτων διατείνεται, ότι το ήνωμένον, ούκ έριν αύτο το έν, άλλά το πεπον-36c exerno, nut guyon our het, exerno ae auferue, on hin tor άλλὰ καὶ κατά τὸν παρόντα τρόπου τῶν λόγων, τὸ ἡνωμένου ένδείχνυται έν έαυτῷ έχειν, τότε ένιζόμενον καὶ τό ένίζον εί καί τελέως εία καταπεμπόμενον το ένεζόμενον ύπο του ένέζοντος, συμπροβαλλόμενον άμα έαυτώ και τώ αύτου, ου τι γε φηtry grandinghene ' myyg to jenton far gegenfan. Loconton moνον προβληθέντα, όσον έκείνο μηκέτε έν είναι, άλλ' ήνωμένονόν βόη άντι ένός, έξ ου ζωή τε και νους προέρχονται όμως τό ένδεξς, ούδε ταύτην παντελώς άπολείψει την φύτεν άλλά μέν देमरे मळवर τούτοις το έν πάντη αν είη ανενδεές ούτε γάρ του μεθ' έκυτο ένδειται πρός το είναι ύπερ γάρ το είναι καθ' έπυτό γάρ έζε τών πάντων κεχωρισμένου, τό γε ώς άληθώς έν . ente ton in unich Stibonol & abtitationel. ongth hab in anym έστι παρ' έπυτο. εν δε έστιν, ότι ουδε έχει διπλόην τινά πρός έαυτό.

CAP. VII.

1. Lee de unt de' exepus egodou aundpupelo ent the plan των παρόντων άρχην, ούτως αὐτίκα τὸ δυνόμει, πανταχού to buspyein deurspow two yap they etc to buspyein, and ph μείνη μάτην δυνάμει, του ένεργεία προσδείται ουδέ ποτε γάρ άπό του χείρονος άναβλαζάνει το κρείττον. έςω γάρ ήμιν καί τούτο προδιωρισμένον κατά τάς κοινάς έννοίας άπαντώντας αθεπατροφούν ούπουν ή ύλη πρό αύτης έχει το ένυλον είδος. ότε δυνάμει ές: τὸ είδος ἡ ύλη, εί τε ἡ πρώτη κατά τὸ πάντη άνείδεον εύρισχομένη, εί τε ή δευτέρα κατά το άποιου ίζαnene done, um gejon get ut worqebett um, ge ut gewooder συνίζανται του άποίου σώματος, ύπερφέρουσιν αύτου ώς ύλης τινός μέθα προύπαρχουσαι: διττόν γάρ ές: το ποιόν το μέν, ούσεωδες, οξον του πυρός ή Βερμότης και κουφότης, ταυτα γάρ συνελ. βόντα έν τη ύλη, πυρ έγένοντο το . δὶ , ἐπουσιώδες , ώς τά συμβεβηκότα, άπερ τῷ πεποιωμένο ἐπιγίνονται σώματι είπότερον άρα πρό του άποίου σώματος, τό πεποιωμένον τιθέbrzu. say tonto fles o banobresol oge noabol. ayy, ques ten τοιούτων σωμάτων τά μέν, ένδοθεν έχει τό διοικούν ώς τά φυσικά: τὰ δὲ, έζωθεν ώς τὰ τεχνητά, δεί και φύσεν και προευνοείν, ώς τε πρείττου ούσαν των ποιοτήτων, έν αίτίας τάξει προτεταγμένου, ώς την τέχνην των τεχνητών άλλά και των έν-Soller Stotkouptions, the pir, siret porer Bonel the St, nat τρόφεσθαι και αύξειν και τά όμοια γεννάν έςτν άρα τίς αίτία άλλη πρό της είρημίνης φύσεως, ή φυτική αύτη δύναμις υμέ ζωή, φανερόν, δε ότι πάντα όσα τω σώματι έπιγίνεται προύποκειμένω, ασώματα ές: καθ' έαυτα, εί και σωματοειδή γίνεται , κατά μάθεξιν του έν ο ές εν ώς ύλικά λέγευθαι καί ύπαρχειο κατά την από της ύλης πεπουθησιο και με ποιότη¹ τες άρα, καὶ αἰ φύσεις έτι μάλλον, καὶ έτι μειζόνως ἡ φυτική ζωή, τὸ ἀσώματον διασώζουσι καθ' ἐαυτάς.

2. 'All' intl nat allaly i alabyaic inodeinvou traverieur ζωήν, των κατά όρμην βόν και κατά τόπον κινουμένων, ταύτην πρό Exting Derion, is augmetions morning and is authorise resoc eldour γορογόν του αύτοχενότου ζώου, προτερεύρντος αύσει του κατά νών έρριζωμένου φυτού και μήν το ζώον, σύκ ακριβώς αὐτοκίνη Τονού γάρ όλον διόλου τοιούτου άλλά μέρος μέν αύτου πινεί. pipos di nincitar parnouenon don toute iste autonington del . έρα πρό αύτοῦ είναι το άλαθενόν, ὁ χαθόλου έαυτό κενούν ές ε καί κενούμενον ένα τούτου είδωλου ή το φαινόμενου καί δή την πινούσαν το σώμα ψυχήν, πυριωτέραν Βετέον αὐτοπίνητον púsiar derri pir súr nat aúra á pir, loyest à de, aloγος: ότι μέν και ή άλογος ψυγή κινεί τὰ σώματα άπό τόπου είς τόπου αψτή πρότερου κινουμένη καθ' έαυτην, άλλοτε άλhan obuha abobaryonina genoa sai and ede ajageene. andphase d' av rec si saurdy neut an' allue sie allus opens, à up' έτέρου πευεξται σίου, ώς φασί, της όλης έν τῷ κόσμο λογικής ψυχής. άλλά τούτο μέν έτοπον οπίνεται έπέςτης άλόγου ψυχής everyeing, our muthe leyers excise, ally the Gesotions loveube. nat tot antipout obeat nat appirous, nat noble to alsχρώ και άτελεί συμμεμεγμένας. όμφεον γάρ τάς άλόγους ένεργείας φάναι, της λογικής είναι ψυχής και την φύσίαν αὐτής Eloyou inorther Dat, the the hidgene energetic moballoutνην άτοπον δε και οὐσίαν ὑποτίβεσβαι, με γεννητικέν οἰκείων inspysiam sinth yap odein vie igir alloyee, iges an iding adτης ένεργείας, ούχ' έτέρωθεν ένδεδομένας, άλλ' άπ' αὐτής προ-Tougag' maga yap ousla, yennytikh igi tun olktlun intertiun. έπυτήν άρα κενεί και ή άλογος ψυχή πρός τὰς άλλο ε άλλας opifeie te nel opune.

3. 'Αλλ' έρες τες έσως, εἰ ἐαυτὰν πινες ἡ ἄλογος ψυχὰ, ἐπιτρέφει πρὸς ἐαυτὰν: εἰ δὲ τοῦτο, χωριτἡ ἐτι καὶ λογικὸ, εί έπυτην όρξι μή ποτε ούν αι ένέργειαι πινούνται ύπό της ούσίας, και ταύτη αυτοκίνητος ή άλογος ψυχή ώς ούσία γεννητική των οίκείων ένεργειών; άλλὰ τοῦτο ποιγόν έςτ πάσης ούσίας και τής έτεροκενήτου τούτο μέν τοίνυν, ούκ άν έγοι χώραν ότφ λεγόμενου μφ ποτε δε έπεί έν ύποκειμένο ύπόκει-THE ELVEL TO TOLOUTON SIDOS, OU MALD' MUTO harrion muto inc ένεργούν; άλλα μετά τοῦ ύποκειμένου έν ῷ ές:ν ὡς γάρ ές:ν, ούτω παὶ ένεργεί παθάπερ γάρ το διακρίνον την όψεν ούχ ήν ή λευπότης, ούθε το σώμα το αποιον, άλλα το συναμφότερον, ούτω και ή άλογος ένέργεια. ούτε της άσωμάτου ές ν άλόγου ψυχής, ούτε του αίσθητου σώματος, άλλά του έξ άμφοιν, ώς miac ourdirou avolac, eler the it ulue and eldour guyxemiνας: οὐ γὰρ δργανον τῆς ἀλόγου ψυχῆς τὸ σῶμα, άλλ' ὑποκείμενον ως ένούσης, άλλ' ούχ' ως χρωμίνης εί μέν δή έχρητο, πρό του όργάνου διν έπυτην έπίνησεν, ίνα πενήση και το όργανου: νου δί τω ύποκτιμένω συνυφέτηκεν, και ουδέ μίαν έχει γωρι-Chy encoheran, muy encoher firth mura to annumbolebon, often fifth τοι κατά το είδος ή ένέργεια πρόεισι καθάπερ ή του ξίφους κατά το σχήμα τομή και του λευκού σώματος ή διακριτική τής Shear nata the hencompart of our de to andien to resons: και τί το κινούμενου; β κινεί μέν ή ψυχή , κινείται δε τό σώμα; άλλ' ούτω πάλιν, ίδία μέν ή ψυχή κινήσει, ίδία δέ τό σώμα πενήσεται παι ές αι πρό του πενουμένου ή πενούσα, χωρες ήν ένέργειαν έχουσα την πινούσαν πρό της κινουμένης, ούκ άρα τό μέν, ποινούν Δετέον, τό δέ, πινούμενον άλλ' έν τό ζώον σώma yeyovic coma alcontries. & conatonica alconoci, taiτην ένεργεί την δοκούσαν αύλοκίνητον ένέργειαν εί γάρ έστε και ή του συνθέτου ζώου τις ούσία, πάντως δεί και σύνθετον ένέργειαν ζώφ τῷ όλφ πρέπουσαν τιθέναι, όλην τενά καὶ αὐτήν ούσκο έν ή τι και άσώματον ένοραται και σωματοριδές άμα φότερον διό καὶ πάσχομεν ύπό τοῦ λευκοῦ σώματος έκατέρως,

κώς ἀσωμάτου και ύποκειμένου τοῦ αισθητηρίου, ἀσωμάτως δε τοῦ σώματικῶς δεακρινομένου τοῦ σύνθετον, ἐκ ἐννάμεως δετεσωματικῶς δεακρινομένου τοῦ αισθητηρίου, ἐκ ἐννάμεως δετε-

4. Τοιούτον άρα βετίον αὐτοκινησίας εἶδος ένείναι τῷ ζώφ, ρίον καθ' έαυτό μέν μη ένεργείν: μη δε γώρ θφίςασθαι: τῷ σώματε δὶ έγγενόμενον, καὶ ποιώσαν κύτὸ κατά δή τενα άξιολογωτέραν ποιότρτα καὶ ελλαμψιν, άποτελείν το όλου φαινόμενου αὐτοκίνητου: διά τί δε λέγομεν φαινόμενον; ότι ούκ άμερες και το αύτο πινούν, καὶ κινούμενου ώς κί κεχωρισμέναι άλληλων ούσται, πρόπου δέ άλλον συνιούσαι καθάπερ ή λογική ψυχή και τό ζώον και γάρ हैंगी पर्वपत्तक, पर्व प्रोप , प्रापदी ' पर्व हैरे , प्रापदीपता हैरिया करेंग हैर्य पर्व μέν , ὑποκτίμενον τὸ δὲ , ἐν ὑποκτιμένων ὅταν δὲ σύτως ἔχη τά σύνθετον είδος, ούλε έκκτερον ίδια ένεργήσει, ούδε γάρ upaguner, ours in th oundiese, to uin ign nevous, to de noνούμενον πάλιν γαρ διασίζεται ταξς ένεργείαις, ώσε και ταξς ύπος άστσιν· άλλ' έττρος ὁ τρόπος ούτος της αὐτοκινησίας· ἐν ο το συναμφότερου κινεζται κατά το έτερου, οίου το είδοςόθεν και δοκεί τούτο είναι το κινούν ούχ' ότι ύπο τούτου th frepan, all ote nate touto th gungupotepon dirth of nat ά κίνησες ά μέν , έγγενομένη τῷ κενουμένο πάθος αὐτοῦ γενοbend. & ge ' gem onan xu; exeinda engigonau, xenegane cofann ύπο ταύτης μέν, πατ' έκείνην δέι εί γάρ και ύπο ταύτης ένδώστε τινά, 'nal αύξη αίνησεν άφ' έαυτης, τω πενουμένο ύφ' éauris, intim apa krat çè mádos, nai à nad' he nevellat çè utaonfregan, unt gu, guetbon ghofren, ofrojet ge unt gut hait geiße άληθής ὁ λόγος έξεταζόμενος ή μέν γάρ ζωοποιεί, και ζωήν kudiduse tie úp' kaurne. Çmountum û de êze nad' ha çû tê ζωωθέν ὑπ' έκείνης, εί γάρ και κύτη ζωοποιεί, και αὐτή δώou Çuho iripan nui rourg in antipon ourm di unt to the αύτοπινησίας είδος τὸ μέν, ὑρ' οῦ τὸ αὐτοπίνητον είναι δοπούν, αύτοπενητίζεται το όλ, καθό τοιούτον είναι δοκεί, πάχίαν.

Σος δν αύτοκτυμαίας, και τοῦ μετασχόντος ἀχώριζον τοιάδε γάρ τις ζωφ και ἡ αὐτοκίνητος φύσις ψυχό γάρ και ἡ ψυΣὸ δὲ δεττὴ ἡ μέν , γεννώσα ἡ δὲ , καθ ἡ ἡ οὐσίωται 7è ἡμΧὸ δὲ δεττὴ ἡ μέν , γεννώσα ἡ δὲ , καθ ἡ ἡν οὐσίωται 7è ἡμΧὸ δὲ δεττὴ ἡ μέν , γεννώσα ἡ δὲ , καθ ἡ ἡν οὐσίωται 7è ἡμΧὸ δὲ καὶ ἐνδοβεν αὐτὸ ἰξ ἐαυτοῦ δοκεῖ κινεῖσθαι , οὐκ
Βος δν αὐτοκτυμαίας , καὶ τοῦ μετασχόντος ἀχώριζον τοιάδε

Βος δν αὐτοκτυμαίας , καὶ τοῦ μετασχόντος ἀχώριζον τοιάδε

5. Ίσως δι ακί τούτοις συγχωρήσως τίς, οίήσεται κοινά ταυτα είναι, και τοίς φυταίς και τοίς άφύχοις σώμασιν και γάρ unt o Mos the the yes tedoder nestitue unt ta quit quotocκαι έτε 7ά άλλα ζώα, του αυτόν έχει τρόπου και τὰ λογικά ζώα όμοίως ώς ε οὐδέν, ὁ μή αὐτοκίνητον πρός δή τοῦ/ο έροῦper bre frogener inte niveltan nur gudinde unt gurines eldagnat ere two exacos, app, on wacan ninders, bean of countrys ποιείται την κίνησεν, αύτη γάρ ή κυρίως αύλοκενήτου καλά δή ταύλην, τά . άλλα έλεροκίνητα φαμέν, όσα μή ταύτην ενδοθεν πενείται ώς γάρ κατά 7ην φύσιν ένουσαν, πενείται τό μέν πυρ άνως τὰ όὰ γής κάτω, καὶ ώς καζά την ψυχήν την φετικήν τά φυτά τρόφετας και αύξάνει, και γεννά δμοια και ταύτην ένουσαν. ούτω τὰ ζώα: κατά 749 ένούσαν τῷ φυσικῷ τε καί φυτιπό αύτων σώμα/ε ζωάν όρμητικάν, και όρεκτικάν και συνουσιωμένην, κατά ταύτην ποιείλαι την άλογον άλεχνώς αύτοneunoiau el de les épas rà çau dopoetheis apriveu èveppeίας . ὑπολάμβάνει καὶ ταῦτα μιθέχειν τοῦ πρώτου αὐτοκινέτου, παὶ έχειν ψυχήν πρός έπυτην έπιςρέφουσαν άπουέτω παρ' ύμων, ολε ος καθ, ημαθέες, αγγα και πεισείτο φποφοσιατώς, ώσωεδ και Του λογικόν ψυχόν φαία τις ών νοεράν κατά μέθεξευ , άλε εκέ ποικάς έγνοίας απί προβαλλομένην άδιας ρόφους. πάντως δέ τὸ χωριζόν, ἐκ πλάτει Βησόμεθα: καὶ οπου μίν Τούτο πλεονάζειν όπου έξ, έπείνο φήσομεν είναι μέν γκρ άκρα το πάντη Χωριζόν: οΐον το λογικόν είδος και 7ο πάντη άχώριζον οΐον, ά ποιότης: ἐν μέσφ δὲ ἡ φύσις μέν, πρός τῷ άχωρίςψ μικράν έμφασιν έχουσα 7ου χωριτού ή δε άλογος ψυχή, πρός 7φ χωριςώ δοκεί γάρ πως καὶ καθ ἱαυτὴν ὑφεςἀναι τοῦ ὑποκειμίνου χωρίς ἔθεν καὶ ἀμφεσβηθήσιμός ἔςε πότερον αὐθοκίνηΤος, ἢ ἐτεροκίνηθός ἐςε πολὺ γὰρ τὸ τῷς αὐθοκινησίας ἔχνος
ἀλλ' οὐχ' ὡς τὸ ἐλαθενόν τε καὶ εἰς ἐαυτὸ ἐπιςρεφόμενον, καὶ
ἔὐχὰ, μέσως πῶς ἔχει διὸ τοῖς μὲν, ψυχὰ δοκεί εἶναι τοῖς ἀὶ,
φύσες πάλιν δὲ ἐπὶ τὰ προκείμεναι μεθαβατὸον τὸ δὰ τοιοῦΤον', αὐτοκίνητον', ὁ Τῷ ἔτεροκινήτῳ συμπάφυρται , πῶς ἀν εἴν
πρώθον; ὁῦτε γάρ ἐκυτὸ ὑψίςποεν, οῦτε τελειοῖ ἐαυτὸ καγὰ τὸ
ἀληθές ἀλλὰ δεῖται πρὸς ἐκάτερον ἐτέρον τενὸς κὰὶ ἔτι γε
πρὸ αὐτοῦ Τὸ ὅντως αὐτοκίνητον, τὸ ἀνθρώπειον.

6. Καὶ δάλον, ότι πάν λογικόν είδος, άπο τούτου ληψόμεθα ούν όλοσχερέτερου γάρ τὰς ἐδιότηλας πρέπειται λαβείν τών πραγμάλων. άρα ούν άρχη λό πυρίως αύτοπίνητον, και ούθενός έπιδείται πρείττονος εξδους, δ 7ο πενούν κει πρό του πενουμένου κατά φύσιν ές!., και όλως άπαν είδος το καθαρόν του έναντίου πρό του συμμεγούς έχείνω, καθ' έπυτο ύφέςτηκε, και το παθαρόν του συμμιγούς αίδιον το γαρ άλλως συνουσιωμένον, nat the interest exercise entires supersupplies nat allows άτοπου μέν 76 κινούμενου είναι, οίου τό σώμα: 76 δε μόνου πενούν, μή είναι πρό πενουμένου και αύτοπενήτου- και γάρ και to autoxivetor nado nersi, resittor içir, à rado rerittae. δεί άρα πρώτου είναι τό κινούν ακίνητου ώς τρίλου τό μά neaga neaghtaga. Bu ta fin fieb to anglaniates. a getanut tag πενούντος έρουμεν, ένα αύτό ποιήση πενητικόν, έχέτω άφ' έαυτοθ: παιν γάρ είδος, άφ' έαυτου αρχέται της δίπείας ίδιότο-TOG RAL EVERYSIAG. Show of on hive water he todouten oden mirectue, et ge utret ' get bier auchquod utreft ognoge de biebein " nober ifer; ap' invroi yap. 4 to nevelabut uovon, 8 aun to μένειν καὶ τὸ πενεϊσθαι, καθά τὸ όλον άλλά τὸ μένειν άπλώς, πόθεν; & από του μένοντας απλώς τούτο θε δυ 76 ακίνητον αίτιου πρό άρα του αυτοκινήτου, Τό ακίνητου ύποθετέου ήμίν.

ότι μὲν Τοίνυν Τρία Τὰ ἐρεξῆς, ἀναγκαϊον ὑποτίθεσθαι, τὸ ἐτεροκίνητον, τὸ αὐτοκίνηΤον, καὶ τὸ ἀκίνηΤον, ἱκανῶς καὶ οἱ ἐτεροκίνητον, τὸ αὐτοκίνηΤον, καὶ τὸ ἀκίνηΤον, ἱκανῶς καὶ οἱ παλαιόΤεροι δεικυύουσε δι' ἐναργῶν ὑποδείξεων εἰ γὰρ ὑφ' ἐτέρου καιείται τὸ κινούμενον σῶμα, ἐ σῶμα τὸ κινούν, καὶ οῦς τοῦ γὸρ ὑπὸ ἀκινήτου καὶ πῶς τοῦτο ποτὶ μὲν κινήσει, ποτὶ δὶ οῦς τὸ γὰρ ἰτεροκίνητον, ἐν μεταβολῆς θεωρείΤαι. Τὸ δὶ ἀκίνητον, οὐκ ἀν ἰξάρχοι μεταβολῆς, ἵνα μὰ καὶ αὐΤό μεταβάλλοι ὑπόκειται δὲ ἀκίνητον ἐ εἰ Ταῦτα ἀδύνατα, τὸ αὐτοκίνητον ἀποτον ἀκόγκη ἄρα πρὸ τοῦ ἐτεροκινήτου, καὶ τῆς τοῦ ἐτεροκινήτου. ἀνάγκη ἄρα πρὸ τοῦ ἐτεροκινήτου, τὸ αὐτοκίνητον ὑποτίθεοθαι καὶ μὲν τὸ κινοῦν εἰ κινεῖ, πάντος ἀκίνηΤον εἰ γὰρ καὶ τοῦτο κινεῖτο, ἐπ' ἄπειρον ἔξομεν.

7. Εί δὶ τὸ αὐτοχίνητον λέγοι τὶς είναι τὸ πρώ?ον χινούν, ἀχίvotov av elo nal oun autonivetov el de lautes apa nal meseus nal אניים ערובים אוני אַ עלה אונים היים שניים אניים היים אניים היים אניים אונים אניים אונים אניים אונים אניים אניים אניים אותים אניים אניים אניים אניים אניים אניים αύτοχίνητου, ούκ ές κε καθαρώς άχίνητου άλλά πρώτον μέν τών κενουμένων, ότι ούχ' ύπο άλλου, άλλ' ύφ' έαυτού έσχατον δέ των πινούντων, ότι ου μόνον έζι πινούν, άλλά παι πινούμενον. δεί δε το εμιγές πρός το χείρου τρο 7ου μεμιγμένου τίθεσθαι ώς πρώταν εί γκρ δεί είναι πρό του κινουμένου τό κινούν, όπερ έξ ἀνάγχης ἀχίνητον, οὐ δύναται πρώτον κενούν είναι, το άμα κενούν και κενούμενον οὐδε γάρ κυρίως τοῦτό έζε το πενούν τι γάρ μάλλον πενούν έ πενούμενον το αύλο; παλ τί μάλλον των άπενήτων, ή 7ων πενουμένων είναι λέγοιτο; πάν γάρ έαυτο αύτο μεταβάλλει, μεταβάλλεται όμως ούκ άρα άληθως άκίνητον δεί άρα πρό του αυτοκινήτου το άκίνηλου υποτίβεσθαι δ πάλιν Τριττόν έςι την φύσιν, νοερόν, ζωτικόν, οὐσιώδες. Τό μέν, ώς ύπεραιώνιου το δέ, ώς αίων αύτος το δέ, ώς αιώνιον άπερ είσεν ούσία, ζωά, νούς: \$ πάλεν το μέν, ώς sic elde meprypagan, nat dennpiverant: ro de, de aneplypapou uni éditionirou ro de, ourm missus exeru, us innipe-

σβαι μέν πρός τε διάκρουσεν και περιγραφέν ούσω δε έν τώ δεχχεκρίσθαι, και περιγράφθαι, τελίως ές άναι δήλη δέ τούτων και ή τάξες , άθεάκρετον , δεακρενόμενον , και δεακεκριμένον έςται δε πρό τούτου, και άναπαρατεινόμενου πάσε, τό ένού γάρ ταυτόν έν και ήνωμένου τούτο γάρ ήν το άδιάκριτου. ίνα δε σαρίζερου είπω, επειδή νούς ήν το ύποκείμενου ακίνητου αίτιου, έχοι αν και ζωήν, και ούσίαν ού γαρ ανούσιος, και άζωος ὁ νούς ἡ δὶ ἐν αὐτῷ ζωὸ, νοιρὰ κῶς ἐςι καὶ οὐ μόνον ζωή, ούδε άπλως, άλλά τές ζωή. δεί δε πρό τής έν άλλφ ούσης και συγκεκραμίνης, άλλη ιδιό/ητι είδητική είναι την unspeldeon Buhn, und nonen Bonha und, guncha geballaun i ga τω δεακρίνεσθαι μόνω ούσεωμένου, άλλ' ούχι διακέκρισθαι έπεί δε και ή ζωή ουσίαν έχει. ζωτική δε αύτη ή ουσία, άλλ' ουχ' ή άπλως ούσια και διακρινομένη, άλλ' ούχι άπλως ήγωμένη, δεί προ ταύτος είναι την άληθως ούσίαν, και μένην ούσίαν, και τελίως ψιωμένην δεί δέ πάντως και το μόνον, ώς έν προ कोर करेकांबर करेंग्बर, केले कर मेंग्याच्या के करेकांबर सबी कार्यच्या प्रकेश हैंग τούτοις: έπὶ δὲ τὴν τοῦ λόγου συνέχειαν ἐπανέλθωμεν: σπεψώpeda votron et vo aniveron apph ècen à ropewrate. nat muc οίόν τε είναι τὸ γὰρ ἀκίνητον, τοσκύτά έςτν ἀκινήτως, όσα τό αύτοχίνη Γον αύτοχινήτως εύθεν δε αύτοπίνητον, δύναται mpures elvat did rag elpapisas altias.

πεκριμένου. οινουαίσται λάδ τῷ gιακεκδιπερό καικ ταυζον, ακαιαγικ, ο ος κορέ ορα εχει το μποθένου και αρτοκεκδικό το αρισ, τος gιακεκδιπερου όραι τραστικόν δε σει το μροθένου καικόλου, ερ αμα εξι και μογγα, προθέγου ας σει το μροθένου καικόλου, ερ αμα εξι και μογγα, προθέγου ας σει το μροθέγου καικόλου, ερ αμα εξι και μογγα, προθέγου ας σει το μροθέγου καικόλου, ερ αμα εξι και μογγα, προθέγου ας σει το μροθέγου καικόλου, ερ αμα τος τος τος καικόλου, εξει αρα και τος σει καικόλου, εξει αρα και ταυζον , καικόλου, εξει αρα και τος σει καικόλου τος το καικόλου καικόλου τος το καικόλου καικόλου τος τος καικόλου καικ

ülen to vorpon elder deltar apa ton anlüg humpinen, to an inematron, and to our alles tou mad' tourd, and to make adden-Ειν. 7ου καθ' υπαρξικ, κατά άρα το ένωμένου, έπο του άπλως ύνωμένου παραχθήσεται πρό του δρα είδητικού, τό έπερίνηση gov, nai adianperov siç ta eldir. nai onto liyousy, inquision del einer buto of on of anot nexygnauty, in nea annutater πάντα τὰ όντα έχου οὐκοῦν ἐνταῦβα ζάντες ἀναπγεύσωμεν." nat dielovindueda, et tres à trouvels marine dans, redτο τό δο και τι γάρ άν είν. του, όντος άμετογον: όπερ ότε icly, anton ye ton overer icl antadelergov i ti to inquipou rouré écu, deurspou du cin rou inde: dicer excisou usτασνόν, ένωμένου γένονεν όλως δέ, εξ τε άλλο μέν ένγοούμεν τό έν, άλλο δὲ τὸ όν, εἰ τὸ όν πρό τοῦ ένὸς είν, οὐ μεθέξες Log snot. glat ubat gittenbetenben unt ogh, hamtenbe. et ge σύν τω ώντι εία το έν, και το όν σύν τω ένὶ, \$ όμοταγώ sidly . & dischangey an' allahan unt fooren duo appair dusp Arenen h die re undites additione unt feut ra die cotycia; ά μέρο άλλου του έξ άμφοϊν και τι το συναγαγόν αυτά πρός Ελληλα: εξ γάρ το ξυ πρός ξαυτό ήνωσε το ου άτε ξυ, εξποε γάρ δυ τις καὶ τοῦτο, πρό τοῦ δυτος ένεργήσει τὸ ἐν , ἐνα mpogralightat and interphys to be mode in fauto the di tou-To . Son to by autoreate, upique mod tob overog fre de to άπλούς τρον ἀεί πρό του συνθεθωτέρου εί ούν όμοίως άπλά καί δύο αί άρχαι, β έκ δυοίν μία, και έται σύνθετος πρό ταύτης αρα τό άπλουν και κάντη άσύν, βετον: όπερ ή έν , ή ούχ' ένκαι εί ούν' έν, ή πολλά, ή ουδέν άλλά το μέν ουδέν, εί το πάντη κενόν σημαίνει, μάταιόν τι δηλοίη: εί δε το άρρητον, έπεξνό γε ούδε άπλουν εξ δε πολλά, ούχ άπλουν Επολυ γάρ είναι βούλεται το άπλουν, κατά το ζερητικόν των πολλών και όλως άπλους έρων του ένος, ούπ έςτη έπινοήσαι άρχην άρα τό έν, πρό του όντος άρχη άρα των πάντων έπείνο.

9. Καὶ ὁ Πλάτων ἐπὶ ταύτον ἀναδραμών, οὐκὶ ἐδεἰών ἄλλης

άργως έπείνη γάρ ή άρβητος, ού λόγων ές ν άργη, ούδε γνώσεων, ούδε ζωρν,ούδε όντων, ούδε νομν, άλλα πάντων άπλως ύπερ πάσαν έπένουσε τεταγμένη», μαντεύνται άρα ήμων ή ψυχή των δαωσούν πάντων έπινοουμένων είναι άρχην δπέκτενα πάντων άπύντακτου πρός πάντα: οὐδὶ άρα άργην , οὐδὶ αίτιον ἐπείνεν κλετέον: οὐδὶ exerciva marror oudanic for narra avery jumpetor, oude 'usquises, and' imanogriour our pies innehaumer, & increhaumer, των πάντων τι έσε καυ είς το άπλούσατον άναβαίημεν , άναprovide at any graduouspee. 9 merans for acceptanguator, to anτό έν: του γκιρ ένος άπλους ερον ουδέν έχομεν ένναεςν, του πάντη ένδη παι μόνον ένδη, ούδλ άρα γνωσόν, ούδλ δνοματών: ádd' el 76 fo návemo africo, uni návemo nepiturizón, rís á έπέπεινα καὶ τούτου ἀνάβασις ήμων; μήσοτε γάρ πενεμβατούμεν είς αύτό το μυθέν ανατεικόμενοι; δ γάρ μή έν έτί, τουto obder ige nath to denaitrator; noder pap diller, bre und έτε τοιούτου ένος έπέπεινα; άλλου γάρ ούδενός γράζει τά πολλά, β τοῦ ἐνός: διὰ μόνον τὰ ἐν αίτιον τῶν πολλών: τὰ γὰρ Dudty, audriet iere alreau.

πρώτου άληπτου τοίνου ές ετό σεμνότατον πάντων πάσαις ένvoluis es nal 'unovoluis' eneigh nat en cole thus to avantoγον αξί πρός το άνω τὰς ἡμοτέρας έννοίας, σεμνότερον τοῦ προyesportipous el de rouro oudés éges, égus derros re oudes re μέν, πρείττου του ένος το δε, έπειτα δε εί δε πενεμβατουher thuth livoures, direct not to herepharety to his, inπίπτον είς το δόβητον το δε, είς το μηθαμή μηθαμώς ύπάρχον- αρβυτον μεν γάρ και τούτο, ώς φησε Πλάτων άλλά καtừ tộ Xelbon, gueine gọ xuax tộ xheitlen, tị gọ Xheina mộton τινά ἐπιζητούμεν , αύτη ές ν ή πάντων άναγκαιοτάτη χρεία , τό έχειθεν ώσπερ έξ άδύτου πάντα προϊίναι έχ τε απόρρητου, και τον απόρρητον τρόπου ούτε γαρ ώς έν προάγει τὰ πολλά, ούτε ώς όν, τά όντα ούτε ώς ήνωμένον τά διακρινόμεναάλλ' ώς ἀπόρρητον, ἀπορρήτως τὰ πάντα εὶ δὲ αὐτά ταῦτα λέγοντες περί αύτου ότι απόρρητου, έτι απερινόητου, και τά άλλα περιτρεπόμε θα τῷ λόγω, εἰδέναι χρά ότι ταῦτα ἐνόματα των άμετέρων ώδίνων, όσα πολυπραγμονείν έκείνο τολμώσιν έν προβύροις έςταχυιών του άθύτου και ούθεν μέν των έπείvou exayyeddougav, tà de oixela mády nept auto nat tág: άπορίας και άττυξίας έαυτών μηνυουσών ουθέν σαφώς, άλλά δε engeifens. nut Lunta Lote quatern nut Lonton gnaufrigen. ef δὶ μίχρι τοῦ ἱνὸς ὁ Πλάτων ἀναβὰς ἐσιώπησε, καὶ τοῦτο Πλάτωνι πρεκώδες περί των πάντη άφθίγκτων, πάντη σιωπάν άρ-TRIOT PERES.

21. Φέρε ούν σκεψώμεθα, και πώς λέγεται άγνωσον εξπιτού διαταττόμενοι γράφομεν; ού γκρ δλ λογοποιούμεν πολκύτου διαταττόμενοι γράφομεν; ού γκρ δλ λογοποιούμεν πολαυχτά ταύτα φύσις αύτου έστιν, ξυ ώς γινώσκοντες διακείμεαυχτά ταύτα φύσις αύτου έστιν, ξυ ώς γινώσκοντες διακείμεαυχτά ταύτα φύσις αύτου έστιν, ξυ ώς κυσσκοντες διακείμεστον αύτου, ξ γινώσκομεν ότι άγνωστον, ξ άγνοσυμεν άλλ.

el uly routo, mue divoues, one marry ayrestor; el di veνώσχομεν , γνωστόν έστι: \$ άγνωστον γινώσκεται ότι άγνωστον άλλα πως έμεις & γινώσκομεν, όπωσουν έκείνου έποφάσχομεν, δ άν νοούμεν παντάπασεν; όμοιον γάρ ώς εξτις έχ γενετής τυφλός, αποφαίνοιτο Βεομότητα μά ύπαρχειν χρήματι: δ τάχα μίν και ούτος έρει δικαίως, ότι το χρώμα, ούκ ές ε Βερμόν το μέν γάρ άπτον, και οίδε τουτο διά της άφης το δε χρώμα, όλως σύα οίδε, πλέν ότι ούχ άπτον οίδε γάρ ότι ούκ οίδεν αύτο και γάρ έστιν άπλως ή τοιαύτη γνώσις, ούκ έπείνου, άλλα της οίπείας άγνόιας και δή και ήμεις άγνωστον έχείνο λέγοντες, οδα αύτου τὶ ἀπαγγέλλομεν άλλά τό περί αύτό πάθος ήμων όμολογούμεν και γάρ ούδι έν τω χρώματι ή του τυφλου άναισθησία, ούδὶ γάρ ή τυφλότης, άλλ' ἐν αὐτώ: και τοίνου έν έμεν ή άγνωσία, έκείνου ο άγνοούμεν. και γάρ ή γνώσες του γνωστού έν τῷ γενώσκοντε άλλ' οὐκ έν τῷ γενωσχομένος έπε μέν των άλλων ή τουδε στέρησες, άλλ' ότι καταλείπει και γάρ το ασώματον εί και αόρατον, άλλά νουτόν έστιν- έπὶ τούτου όλ πάσαν ένοιαν καὶ ὑπόνοιαν καὶ γυώσιν άναιρούμεν και ταύτην είναι φαμέν την παντάπασιν ήμων άγνοιαν & καν όμμα μύομεν & δε λέγομεν, ούχ' ότι αύτου λέγομεν τὲ, ἀλλὰ τὸ μοδὲ μέαν ἐαυτοῦ παρεχόμενον ἀντελαβὸν· οὐδὲ γὰρ μόνον ἄγνωστον πύτο φαμέν, ἴνα άλλο τί δν., ἔχερύσεν το άγνωστον άλλ' ουθέ ον, ουθέ έν, ουθέ πάντα, ουθέ άρχάν των πάντων, σύδε έπέκεινα πάντων, ούδε τε άπλως άξιου μεν αύτου κατηγορείν ούκουν ούδε ταυζα φύσες αύγου τό ούδέν, και το έπέκεινα πάντων, και άπλουν και ύπεραίτιου και τό ἀσύνταυτον πρός πάντα, άλλά μόνον άναίρεσεις των μετ' αύτό.

γυωτόν, τοῦτο ἀληθές ώς τό ἀληθώς ψεῦδος ἀληθές γὰρ ότε τα, δοξάζομεν καὶ ἀληθής γε αῦτε ἡ δόξα τὸ γὰρ μὰ εἶναι τος, τοῦτο ἀληθές ὡς τὸ ἀληθώς ψεῦδος τὸ γὰρ μὰ εἶναι τοῦτο ἀληθές ὡς τὸ ἀληθώς ψεῦδος ἀληθές γὰρ ότε

beudder apa our me melv aprocess wird rifeper, an ar mal τω πολυτιμέτω νώ διγνωςου; άλλ' εί γενώσκοιτο και έκείνο μετά των άλλων, ές με καὶ αὐτό των πάντων ποινόν γάρ αὐτώ ned roll addoer frat , to yourole einer net bungageret neτὰ τούτό γε τοίς άλλοις, όπερ ἀδύνατον άλλ' εί δεί φθίγγεσθαι τὰ αφθιγκτα, καὶ έγνοείν τὰ άνενόψτα, άξιουμεν όμως ύποτίθεσθαι τό ἀσύμβατον αιρός πάντα, και ἀσύντακτον, και ούλως έξηρημένου, ώς ε μή δε το έξηρημένου έχειν πατ' άλήθειαν· έξήρηται γάρ τινος τότε έξηρημίνου σχέσις γάρ καὶ τοϋτο τό δε, και ασχετόν έςτυ, ώς ε και τούτο αύτού άποφηναι άνάγκη άλλά και ή ἀπόρασις λόγος τίς και το ἀποφατόν, πράγχια: τό δε, οὐδέν έςιν, οὐδε άρα ἀπορατόν, οὐδε όλως λεκτόν, ούθε γνως όν όπωσούν, ώς ε ούθε άπορβναι την άπόρασεν δυνατόν και τι πέρας ές αι του λόγου πλήν σεγής άμηχάvou nai émologias Tou modit genérateu, du mi di Bimes ele γνώσεν έλθεϊν; ώρα τοίνον ούδι ήπει τι άπ' αύτου τίς τάδε. έπε γάρ τούτο ζητητέου και πώς ούκ ών ήκου, είπερ άπ' αύτου τὰ πάντα έςὶν ἀφ' οῦ γὰρ έκαςον πρόεισε καὶ μετέχει eritor, et padir allo, 70070 6 igus tron insider nat avenvéou thu oinstau apyhu, and eig exetuqu enegpequeuou na7k την έπυτου δύναμεν τι γαρ δη και κωλύσει έκεινο διδόναι τί έαυτου τοις άπ' αύτου; πως δ' αν και έμεις 7αυ7α περί αύrod imoveoture; onus, dimore, el mi re fie es fute trues dunδρόν έπείνου; μή ποτε ούν απόβρητον δν , αποβρήτον μεταθίdust the role must pedificul and he bee it and he exacu ἀπόρουτον :

CAP. VIII.

1. Μία μόνη ή πρό πάντων άρχὸ καὶ μετὰ τὸν μίαν, αὶ δύο πέρας, καὶ ἄπειρον καὶ τρίτον τὰ ἡνωμένου τὸ γὰρ

pou du . Unio té homairou où air tot ànionastat té étepou του έτέρου πανθελώς άλλα μετέχει θου ένός το ήνωμένου έτιν Αρα μεταξύ των δύο, σχέσες θεωρουμένη, οίον σύνδεσες των ακρων ταύτα έρεξης, το ήνωμένου, ή σχέσες, τό έν και ύπερ τό έν, έται το αρρητού, ήγουν ή αρρητος άρχη, ή δέ λεγομένη σχέσες, έςτι ή δύναμες του ένος πρώτη γάρ ή δύναμες σχέ-Temp nachm. aufry de beyelat napa neb lote, aneipau napa ge Loge " Myggot, nat nab, enfort hin qobilet grat, nab, έτέροις δέ, ούχ' έν, και πάντα, και πολλά και έτε ταύτα έρεξης, το αρρητου το αυτό έν, το σύχ' έν, και το έν, και τό ήνωμένον, ήτοι τό ον διά γάρ τουτο λίγεται τό όν, ήνωμένον, ότι έκ τε του ένος, και ούχ' ένος σύγκειται το γάρ ήνωμένου, ούχ ές: μόνου έν· ταυτόν γάρ ἀν ήν τῷ ἐξ ἀρχῆς ἐν· άλλα και ούχ' εν ούδι αρα μόνον ούχ' εν, ού γαρ αν ήν ήνωμένου ώσπερ ούν δεότε και ούχ' έν έχει πρό αύτου ὁ καθαρως έν έςτν, ούτω και διότι έν, άλλ' ούχι καθαρώς, ούχ έν, ές αι πρό αὐτοῦ 76 καθαρώς εὐχ' έν, 7η έκυτοῦ ἰδιοτρόπω ύπος άσει τοιούτον λεγόμενον ού δέπου ώς το μεθέν τού-Το γάρ άνυπόσατον άλλ' ώς τις φύσις έπρηνασα το ούχ' έν in rate over di fo nat to aparon in, ove in igen wants έν; διά το έν και ψυωμένου δι' έσυτο.

τος έπινοούμενον, ἀπειράκις ἄπειρον έςε μλν οῦν καὶ τὸ ἄπειφότερον ἐν μὲν οῦν οὐκ ἔςιν οῦ γὰρ ὰ αὐτὰ ἔννοια ὅντος καὶ ἐνὸς
σῦδὲ μὰν πολλὰ διὰ τὰν αὐτὰν ἔντιντὰν ἐν καὶ πολλὰ, οῦτε ἐν κα〕
ῦπαρξιν, ὅπερ μετὰ πολλῶν ἐςιν οῦτε πολλὰ, ὅγε συνουσίωται τῷ ἐνὶ· ὡς οῦν προϋπάρχει τὸ ἐν, οῦτω καὶ τὰ πολλὰ ἐςὶν
τὸ γὰρ ἡνωμένον ἔμφασιν ἔχει καὶ πολλῶν καὶ ἐνὸς εἰ καὶ μḥται τῷ ἐνὶ· ὡς οῦν προϋπάρχει τὸ ἐν, οῦτω καὶ τὰ πολλὰ ἐςὶν
τὰ γὰρ ἡνωμένον ἔμφασιν ἔχει καὶ πολλὰν καὶ ἐνὸς εἰ καὶ μḥται τῷ ἐνὶ· ὡς οῦν προϋπάρχει τὸ ἐν, οῦτω καὶ τὰ πολλὰ ἐςὶν
τὰ γὰρ ἡνωμένον ἐμφασιν ἔχει καὶ πολλῶν καὶ ἐνὸς εὶ καὶ μḥτὰν τῷ ἐνὸς καὶ ἔπειρον κα〕 ἐκυτὸ· τὸ γὰρ ἄπευ τοῦ ἐνὸς πλῦτὰν τῷ ἐνὶν πολλὰ ἐκὶν τὸ ἀπεινον
ἐνὸς καὶ ἔπειρον κα〕
ἐνὸς καὶ ἔπειρον κα〕
ἐνὸς καὶ ἐνὸς
τὰν πολλὰ ἐνὸς
τὰν πολλὰν τὰν πολλὰν
ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν πολλὰν ἐνος
τὰν πολλὰν ἐνὸς
τὰν τὰν ἐνὸς
τὰν τὰν πολλὰν ἐν

· pou du, állá mark mideter ú dt únwoter aurou, une olou idioτρς . πολλά μόνον , και άπειρον μόνον ποὸ όξ τών πολλών , αὐ-Tà đảng 70 ky tỏ sương by đườ xul ũnaphic byouateras à apvà intim. ort udves nad' unactive à di deurica ustivouca τός πρώτης, είτα και ίδιον προεβάλλετο 7ου 7αύτης υπαρξια τὸν πολλοποιών διό και το δυαδικόν, έν αὐλο πρώτο πέρονε nai to mooodinės. 371 moúto mooblis nai to tou ykous idisμα , ότε πρώθη έχώρησε την πρό αύτης και του ένος έπωσουν TOWN LEADY for tolywy by to 7 pite, al due madifier, in tou bode , ant the modden plan and Total ada 70 tolton. Gots man-Τα μεν έπάση άρχη των τριών ές ε και πρό πάντων άλλ' ή μέν mpaire naufen nara to br. de f andorne ula ledge if de deutipa πάντα καὶ αὐτὸ ώς πολλά: ὁ έςι πάντα: οὐ γκο δὸ ένια: 7αῦτα γάρ τενά πολλά, ή δε έζεν άπλως πολλά, και πάντα μέν , άλλ' ούτε διωρισμένα, ούτε ένωμένα, ού γάρ τὰ μετέγοντα, άλλ' αύτὸ ὁ πολλότης και παντότης.

3. 'A pudget d' an mai oùtag autag diopitere à ute tree te mod πάντων ή δε, πάνλα εν ή δε τρίτη, εν πάντα καθ' ένωσεν δέλον di, ort oule ouvereit eigie . oure dus eigie eines mat dechuot κάτω και αύτη ή μονάς, ούτε δεωρισμέναι είσιν ακ' άλλήλων, ούδξ yap en eg eplen apyg despecuol, alla usnon mognamena ton bespiaguaonifum au antige, one ilebothe grafanganer antige, eines oud't rautotus incipois and of exec unapeis, and divenue The ύπαρξιως, και νόησις της δυναμιως πάντως δε φανιρόν ότι ουδέ raura adabeieren adabas en eneinen naranpoueba de oume Tote ovojuates in inclume, we my exported affine inclume immyuμίας, ούθε λάο κοραεις έλοπεν τοιαρτώς, ούθε λάο αρτά τα κορpate lynth Taic volusors ist this mulipact of tolvor due ραίτον τὰς ἀρχάς οὐδε γὰρ μίαν, ὡς ἀριθμούντων ἀλλά καίά την ίδιοτητα μάλλον υπονοούντων, ην φαμέν είναι δυάδος τέ zai monagos, gras sao oli gragini, zai monas oti monagini. και γάρ ούτω και έν και πολλά αύτω άριθμω. ούδε όλως 76 ποσύν· οὐδὲ πεποσωμένη του φύσει· ούδὲ τῆ πόσου ἀρχῆ· οὐδὲ.
τὸς πεποιωμένεις οὐσίας· ἀλλ' ἐπέπεινα τῶν τοιούτων ἀπάντων
κατων έκας ον γὰρ Τούτων, μερικόν τε ἐςὶ και διωρισμένον.

A. 'Anohoudon int routers by the Curtie, at moderal le an' Excisou eig Tà uel' auro, à oùderog auroig ueladiducer et yas oùδενός μελαδίδωσε τοις απ' αύτου παραχθείσε, πως αύτα παρφ γαγεν ; ούλως έχοντα άνοικείως πρός αύτό , ώσλε μηδενός άπολαύειν της έχείνου φύσεως πως δε αύλων αίλιου ές ε κατά λάν śawrou gudie, ne autoic où peradidude; muc de incresuelae έκείνα πρός αύτό ; και πώς αύτου λέγεζαι , ου μετέχειν ου δύναται τως δε σώζεται τὰ προελθόντα, με ενεβρίζομένα το σφών πίλιες εί δε προίοις , πάλεν αν άπορήσειε τις , ον τινα τρόπου mpoloc du ti yap aveş leç deauplocus alter leui; musa yap πρόοδος, μετά διακρίσεως πάσης δε διακρίσεως, το πλήθος αίτιον πολλοποιείν γάρ άει διακριτικόν έκείνο δι , εν πρό του πλήθους και άδιάκριτος αύτου σύμπαν ή φύσες ούκ άρα έπυτό γε διακρίνοιεν αν είς την Των πολλών πρόοδον, άλλα μην ού-שלו דבש אוסט מטרסט דבש או עום בשק בשקשי בשלו עלו דבו דבו דבי עובר מטτό τί γάρ διν και δράσειεν το δεύτερον και αίτιατον, είς τό πρότερου και αίτιου; ου τοίνου πρόεισευ ή κατά υφεσευ , ή nata hebiahon, abot ge concort eq aborear ung elin en euglie των όντων και γενομένων το οίκεζον μέτρον, φανερόν ότε έν έκάτω τό ἐπιβάλλον ἐνδίδωσι· τοῖς δὰ φθαρτοῖς καὶ θυρτοῖς , εἰ μέν ούδλη, πως και τούθων αίτια ύμνείται; εί δε ενδίδωσιν, ού τό αύτο ο και τοίς άκωνίοις. Φθαρτόν άρα και θυητόν το ένδιδόμεvov rouros; nat ric do rivotro adopt rou ivic; ere et ra alλα ἀπ' αὐτοῦ πρόμσιν, ἐχωρίσθη αὐτοῦ· καὶ ἐκείνο ἄρα τούτων έχωρίσθη εί δε ήνωται, ού προπλθεν άλλος γάρ ό τρόπος ένείνος της ένιαίας προόδου, δν ήμείς ούπω συννοούμεν, ατε με-Itrocantener eie month une ubeagan une guratboogen to ge gern ύπερ του διορισμόν των τοιούτων έχείνο γάρ πρό άμφοίν, 'ac 6 6150v.

5. Mà de au hulleires rec el muracyon, everyer une el ένεργεί, και δύναται και ύπάρχει τρία ούν ταύτα, άλλ' ούχ' êr, Graptic, Covanic, tropysia: all ifpgrat ori extivo, woo ένεργείας, και δυνάμεως, και ύπαρξεως έν αύτω γάρ, ως έν τά τρία άλλ' ού τρία βεωρείται μή δε λεγέτω τις απορρείν τινά άπ' αύτου μέβεξαι, ούτε έδίαν έκάτου γενομένην, ούτε ποινήν μίαν απάντων, ένα μετέχη αύτου τα άπ' αύτου προελ-Βόντα: και έκεινο διδώ το έκυτου τοις προελθούσιν. 🛊 εί μή ravra, på di intiler tyter to tivat på di te norrer tivat αύλοις πρός έπεινο τό γάρ τοιούτου είδος των άποριών , ίσχύειν ρητέων, έπὶ των κατά διάκρισιν παραγόντων καὶ προϊόν-राम को प्रवेत राम्यांच्या सर्वाया संभागीकार, के वैरावृत्यमून रहे वैरे έρεν , ώς εξρηται πολλάκες , άδιδρισον ώρε άμα ταθτα πάντα er extinu parton, nat av ouden to de adaleropan, aude nau-Ται άλλά πρό πάντων, έν όμου πάντων τούτων άπλωτικόν ού-7ε ταύτα άπ' έκείνου διεκρί. το ούδε έκεινο άπό τούτων άλλ' ουσε μήν ήνωται άλλήλοις, ουσε τά αυθά έστι, ουσε έτιρα, ουσε ομοια, ούθε ανόμοια, ούθε έν, ούθε πολλά, ούθε όμοταγή, ούθε steporant oudt yap to mot mairem apubles excise, oudt apa τοίς πάσε τό μετ' έπείνο, ούδε πρώτον, ούδε δεύτερον, οθτε αίτιον, ούτε αίτιατόν έν διορισμώ γώρ τινι τὰ τοιαύτα πρός αλληλα το δέ έρεν άδιφριρον, ού το άντικείμενον τω δεωρισμένφ , άλλὰ πάντη άπλοθν , καὶ ἐδιοτρόπως όῦτω καλούμενον.

ταύτα. Τό δε εν , εξε εν , άμφοτερον , κατά μέαν δε φύσεν συτα. Τό δε εν , εξε εκ , άμφοτερον , κατά μέαν δε φύσεν και το ενίζειν , ώς ε και το ενίζειν , απερ και το ενίζειν , ώς ε και το ενίζειν , και και το ενίζειν , ώς ε και το ενίζειν , απερ και το ενίζει τ

πάντα ούν αύτου άπρώρηται. και ταύτη αύτου απολάυει έχομενα ບໍສ ແນ້າວປະ ອບ່ອີໄທ ວນັກ ຄໍສີ ແນ້ໃວປ ກວເວບກວນ , ວໂອກ ແນ້ກຢູ່ ວນໍລີໄ ທຸຂຸລ οίόν τε την αυτό έπυτου διαςτίναι κατά υπόβασιν, ουδινές όντος του διατήσοντος ουδί θέμις ήν την αδιάφορον φύσιν, ίν διαφορά τινί γενέσθαι πρός έπυτην ούδε την πάντων άπλότητα, eic dendone reen apoelheir onou pe nat the eic foraros anopρυείσαν ύλην περεέσχε τη έαυτού άδιαφόρφ περιοχή τής παντελούς έκελότητος: εί τοίνον οὐδέν έκπ' κύτου, πώς πέντων κί-TION: मै वर्णराक मारेण केंद्र वैद्याकारवार्षिणक सारावण , असी निशेण केंद्र साराविण कैंद्यρισμένην έννοικν, οὐπ έςτν αίτιον, άλλ' ὡς προείρηται ήπει οὖν άρα τι έπείθεν; πάνυγε πάντα: άλλ' ούχ' οίεν έπείνο: άλλ' οίον τὰ μετά τὸν φύσεν ἐχείνου. ἀλλά μή ποτε ἡ μέθεξες φύχ άλλη हेटी τος ὑπάρξεως κὐτοῦ οὐ γάρ άλλο βίδωσιν ἀρ' ἐκυτοῦ τοῖς μετέχουσεν άλλ' έκυτό δ ές εν ή τούτο τη ύλη προσήμει άλλ' Byt oly our Cyouse it uel' leurite o it doin, diffusie ieurit THE RESULP & & MAY UND RATE TO YESPON, EXESVO OF SEINS RATE TO κρείττου, έαυτό τοίς πάσι και έκάςω ένδιδωσιν ούχ' ώς ύλην. ούδὲ γὰρ ὡς εἶδος: ἀλλ' ὡς αἰτίας τῆς πρώτης τὰν πρώτην μέθεξεν ταυτόν δε φάναι και ύπαρξεν έν τοις μετίχουσεν ούwar oudt deaxoinegam an' aurus tathousan et nat inten mosεισιν क्रेन αυτάς καθ' όσον του πλάθους μετέχη, ώσε ουδέ κα' πύτης ή πρόοδος, άλλ' άπό του πλήθους άπογεννάται απ' έκείνης δε, πάντα έν οδον ή ρίζα μόνη πρός τό ςέλεχος και της των κλάθων έκ φύσεως όλον έδη ούσα το δένδρον, η οίον κέντρον έν ῷ πάντα τὰ πέρατα Τών εὐθειών των πολλών όμου κατά τὸ έν, τὰ πάντα πρό τῆς τῶν πολλῶν εὐθειῶν διαςάστως: μετὰ δὲ τό πέντρον, ή διάς ασις και ούπ αίτιον αύτης το πέντρον , ALL A DUGES TON GUNEXOUS. MAY SHEE TOINGH TO MONDOROUGH ALtion ablit ima aboogma. Lat his facatat ' Lo facatos. Lat gr စုပ်စငယ်စီစပင့ ့ နှစ် စုပ်စငည်စီငွေ.

7. Εἰ τοίνυν τό ἐν, αὐτό μόνον ἐςὶ, καὶ οὐδὶν ἄλλο τῶν κάντων, οῦτε κατὰ μέβεξεν, ὅτε μηδὲν πρό αὐτοῦ· οῦ-

re nad' unaphier ore by obre nar' mirian , ore più de mirian έχει εν έκυτω των απ' κύτου τινός, ούδε γκρ τι έχει παρά τό ἐν , πῶς αὐτό φήσομεν είναι καὶ γνως ἐν ; οῦτε γὰρ ταυτόν γνωτόν παι έν, ούτε εί έτερον έτε έν έτε τό γνωτόν, έφετόν έτι του γνωτικού ή άρα γνώσες, έπετροφή έτι του γνωτικού πρός τό γνως όν πάσα δὶ ἐπιτροφά, συναφά ές ε συνάπτει δὶ τό airweise to airie , & nate yeare, & nate Code, & nate to είναι πρό της μέν άρα κατά γνώσεν έπεςροφής, ή κατά ζωήν. mpò dà revirige, à ner' violes- nel mpò rivirat, à éswote- éntiδή και το έν , πρό τε νού και ζωές , και ουσίας έπέκεινα άρα γνώστως , δ ένωσες. τό άρα πρός τό έν έπες ρεφόμενον , ούτε ώς γνωςτιών, ούτε ώς πρός γνως όν έπιζρέφεται άλλ' ώς έν, πρό au de enmarme apy on gra Anmarme, nur hab eger uboc ap ubmτον , διά της πρώτης έπιτρέφεσθαι έπιτροφής ούκ έτι δε πρώτα ή γνώσες, άλλά τούλάχεςου, τρίτη άρα ούν άναβάντες έντετυχέπαμεν αύτῷ ὡς γνωςῷ, ἡ βουληβέντες ὡς τοιούτῳ έντυχείν, ανελύθημεν είς τό αγνωτον ύπερβάντες ήμων τό γνωτικόν είς 76 εν είναι περιζάμεθα αύτη γάο ην ή συναφή του ένός, we note by native exporai.

 ώστε καὶ ὁ νοῦς, ἢ νοῦς, τῶν πριῶν τενῶν βεωρός ἐστιν.

δίτικα καὶ τὸ ἐνοῦς, ἢ νοῦς, τῶν πριῶν τενῶν βεωρός ἐστιν.

Κατα καὶ τὸ ἐνοῦς, ἢ νοῦς, τῶν πριῶν τενῶν βεωρός ἐστιν.

Κατα καὶ τὸ ἐνοῦς, ἢ νοῦς, τῶν πριῶν τενῶν βεωρός ἐστιν.

Κατα καὶ τὸ ἐνοῦς, ἢ νοῦς, τῶν πριῶν τὰ ἐνοῦς τὰ ἐκεῖνου γνῶν κάντα γινώσκεται, τὶ ἐν είκ; ἄκαγε ἄνβρωκε μὰ προσενέγκης τὸ τὶ αὐτό γὰρ τοῦτό σοι ἐμποδίζει πρὸς τὰ ἐκεῖνου γνῶν κάντα γινώσκεται σοι ὁ ἐστι κατὰ τὸ δυνατόν αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸ μὰ τὶ μὰ ἀξ ποιὸν ἀλλὰ ἄλλὸ τι, ὅπερ οῦτε εἰπεῖν, καὶ τὸ τὶ καὶ τὸ ἀνοῖς, τὸ μὰ τὶ μὰ τὸ ἀνοῦς κὰν κάντα τὸ ἀνοῦς, κὰν κάντα τὸ ἀνοῦς, κὰν κάντα τὰ ἀκοῦς κὰν ὰκεῖνου γνῶν κάντα κὰν κοῦς κὰν κάντα τὸ ἀνοῦς κὰν κάντα τὰ ἐκεῖν καὶ κῶν νόμμα, τὶ ἔτιν, καὶ ποιοῦ τινὸς ἀγλοῦς ἐστιν.

CAP. IX.

αβς, και κοι καια οραία, προ αυκάμεως και ξυεργείας ξατίν.

Τρίταν άρχην, δπως άν έχοι κόγον, πρός του οραίαν και το κάτων την διεργείαν την κατά άλλην έπιβολήν άποδείξωμεν την Τρίταν άρχην, δπως άν έχοι κόγον, πρός την οραίαν και το διο και τριάς την πρώτη άρχην, κατά υπαρξιν βεωρείται ή δι δευτέρα, κωτά την διαρξιν ή οραία καλείται και δυν διό και τριάς. διό και την διαρξιν ή οραία καλείται και δυν διό και τριάς. διό κοι την υπαρξιν ή οραία καλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων, ό υπαρξιν ή οραία παλείται και δυν διό και τριάς. διό ερύτων το υποχείταν αύτως και δυν στικό πάσης οραίας και δυναμενικόν της διό και τριάς. διό ερύτων το υπαρξιν και δυν στικό την στικό την και δυν στικό του και δυν στικό την και δυν στικό την και διαρχείας έστιν.

αύται γάρ ἀπ' ἐπείνης ἄστε ἔδει τὴν ἀπλῶς οὐσίαν, μήτε δύναμεν έχει τὰς πότος τὰν ἀπορξες μόνον καὶ ἐπεργειαν. ὁ ταύτας μὲν οὐκ ἔχει τὰς μεβ' ἐκαντὰν, ἀς ἐπενῶς αὐτὰς εἴναι τεβίμεβα: οῦπω γάρ τες ἐπε ἐνεργειαν συνουσιωμένην, καθ' ἢν ἀν εἴκαι τὰν μεβ' ἐκυτὰν δύναμεν καὶ ἐνέργειαν συνουσιωμένην, καθ' ἢν ἐννῷ καὶ προβάλλεται τὰν μεβ' ἐκυτὰν δύναμεν καὶ ἐνέργειαν τὰν τὰς καὶ ἐνέργειαν συνουσιωμένην, καθ' ἢν ἀν εῖται τὰν μεβ' ἐκυτὰν δύναμεν καὶ ἐνέργειαν τὰς καὶ ἐνέργειαν. ἀτὸ πρὸ ἐνεργείας, δύναμες μόσια, ἀλλὰ τὸ πάνταν ἀπολούς ατον ἐκεῖ οὐτε ἐνέργεια, ὑπαρξες.

2. Ен требо при почочовник вдещихно ф обова тоб · Sungreixed , & nat fore, unt elver unt detoracace depoperτου δυναμωτικού, ύπερ το γόνιμον έστι της υπάρξιως καί του ένεργητικού, έπερ ήδη πρός τὰ έκτός άποτείνεται καὶ τὴν έπυτου χρείαν έπεθεικνύμενου τοιαύτη γάρ ή δύναμες έπε -φίνι ή εδικά ήτι εδη προελθούσα μέδη πρός τὰ έπτὸς ή ένέργεια τοιαύτη δὲ ή οὐσία έςῶσα πάμπαν, οἶα παρασκευαζομένη πρός πρόοδον ή δύναμις και τουτό έστιν ή ούσία, υπαρ-Eig. Bunguing es unt fuspymein, o igen tuspyelag budia. F-דסו שטיש לשנף שמתנף אמן דם פטשמעונו, שטיש פטשמעונו דושלי άλλ' ότι ήνωμένα έπες τά τρία άπρωτάτη ένώσει έκ τούτων τοίναν τη έπινοία χωριζομένων, είς το άπλούστερον άναγόμεθα, 6 τοι είς τὰς πρώτας ἀρχάς ἀπό μέν του υπάρχειν μόνου , είς το έν άπο δε της δυνάμεως, είς την δευτέραν , ή τος την κάριστον δυάδα άπό δε της ένεργείας, έπε την τρίτην τά ήνωμένου, ή τοι τό δυ ούτω μέν ούν άλλο παρά την ούsteen is unapter, we ideater min yoursountry two allows ele tyδειξιν της πρώτης άρχης ώς δε καθ' ύπόστασιν φάναι, και ταυτόν αν είη υπαρξες τη ουσία, ή γε μετά δυνάμεως και ένεργείας ύφέστηκεν ώς άληθώς τὰ γάρ πρό τούτων όντα, καὶ πρό πώσης έστιν ύπάρξεως, και έν μόνου ώστε διά πάντων φαpeper. Ore to br, thirm apph in al unablic, mat in duvance, και ή ένέργεια , άπό του όντος ύπέςτρακν, και έν τω όντι πρώτω πλάν ότι έν τούτω μέν, κατά την ύπαρξιο, και δύναμις καὶ ἐνέργεια: ἐν δε τῷ δευτέρε τάξει τῶν νουτῶν, κατὰ τὰν δύναμες, και ή υπαρξές, και ή ένέργεια έν δέ τή τρίτη , κατά The everytean, and is unartic and is discourse des to and main-THE ENGRUE STIP. IN TOU NEWTON VON THE TIE THE RE AN THE TOWτη πασών ένεργειών, πλήν τζε έπετρεφομένης εές τό πρώτον άπό του τρίτου; ή γάρ του δευτέρου, ούπω ένέργεια: εύπω γάρ άπός ασες άπό του πρώτου, άλλ' οίου παραπακού άποστάσεωςωσπερ δή και του πρώτου το είναι μόνον, οὐ δεόμενον. δυνάμεως ή ένεργείας ούτω κατά το συμφανίστερον είδος των vonputrav. et de anobinvouepon einern unt nura kudeigen, i pen τοῦ όντος, ὁ έχεν ἡ τὰς πρίτος ἀρχᾶς ὑπόςασις, ἔχει τὸ τρίτου ήτοι τὸυ ἐνέργειαν, ἐπειδὸ ἐν ταύτη πρώτη τὸ ἐνεργητικόν. τούτο ούν είδοποιεί τό πρίτον τά δε δεύτεραν, δύναμες ότε nowen enteren norm unt bonu bie brebreine mootovon ft de του ποώτου ήτοι του ένος αρχή, πρώτη υπαρξις έπινοιίται κα-चत्रे रंपवेराहरण जर्मण्याम पूर्वक हेट्राम को रंप धंत्रवद्वाराम्क्रेम संघेरवर्ध वेरे वर्धन δέν ου γάρ έν έτι έν είη. άλλ' αυτό τε και ου μετέχει του ύποπόσαντος δαλονότε,

và rai votate rai diérotate les vés es eus névers rai rob-THE EXECUT OF OUR OUTLINE ARE CODE AND EAST NOTE WEDNINGS . OFof simily, outs and merk routsy durangement the Constitute nai the uperer nai the apporter and adopt for the freshruros lyerae nal yap nai i brephrus, perà rus iripus dinubiverat. Bate unt f gienbiate" beig ann giaubisobismo. unt h mpsodog, perk tur mociórtur uni h untare, perk tur ύσεεμένων ούκ άρα κατά συμβεβικός πρόεισεν είς διάκρεσεν άλλ' ή γεννώσα αίτία, και διακρίνει, και την διάκρισεν συμπαράweer us work our surrous livery, he to by, our fire usney έν, ώς τό δυομα παραθείπουσεν; άλλά πάντα κατά μέαν άπλόtura the mod wherever did natural tole africe . nath the natuφορον αὐτοῦ ταύταν πάντων άπλό/ητα εί χαβόσον οὖν, ἐν οὖτως άντικείμενον τοίς πολλοίς άλλά καθόσον άρχη των πάντων, και πάντα ώς άρχη των άπάντων, ούτω παράγει τὰ μεθ' inurise on the selected die morne and the mollik die bee and the Syra Me introduction office of: of the diameter to dementate χόν νούν πάντα έν έαυτώ προειλχούτα παραθεινιμτικώς, παpáyses do taurou násta sixosenac, & the ulas tas blus doχθο πάντα ούσαν έπλως δου άπ' αθτής πρό των άπ' αθτής, ádeaupirus; nai nará pias ándibustos quotes náura napáytes 7ὰ πολλά ἀν' ἐκυτὸς;-

4. Τὸ ὅὲ ἄπορος ἔν, πῶς ἐφ' ἐνὸς τὰ πολλά νῶς ὅὲ ἀπὸ τῆς πάντων ἀρχῆς τὰ πάντα πέρμουν ὅτι καὶ ἀρχῆ, πάντα ἔν προ πάνδων εἰ ὅξ τὰ προελθόντα, καὶ ἐν ἐκ πάντων κοὶ πάντων κοὶ μέν τος εἰνοῦναι χρὸ, ὡς τὴν ἀρχὴν οῦπαν δετθὴν τὴν μέν, κατὰ τὸ ἐν ἀπλῶς τὴν ἀὲ, κατὰ Τὰ πάντα, ὅπερ αὐτὴν εἶναι φαμὲν, πολλὰ τοῦ ἐνὸς οἶον δύνομεν ἐκείνου ἄπειρον καθ' ἢν ἢ μεθ' ἔς, πάντα ἐκείνον και ἐπειδὴ συμκεφύκασεν εἰ πρῶτας ἀρχαὶ, οὖτως ὡς ἐν Τῷ πρώτη τὴν δευτέραν εἰναι, καὶ ἀπ' κῦθῆς ἐν αὐτῷ προίλθείν, δεὰ τοῦτο καὶ

των έκειθεν προελθόντων έκαστόν τε και ίδία και όμου πάντα:, Συ τε και πολλά ές εν όμου και τὰ πολλά άπο του ένος: ού/μς ούν και έν τη ύλη, μετά το έν τά πολλά αύ/ής όστι καὶ τὸ ἔσχαίον πάντων, οὐ τὰ πολλά, τὸ ἔν ἐστὶν ώστε τὸ ên mantazoù mparen nat kozarón kolen kre de tê pin în , άπλως ούκ ήν αριθμητικόν, άλλ' έδήλου την μίαν απλότητα των πάντων και ή κατά το έν δυάς άδριςος λεγομένη, ούκ ήν हैमरे वैपवर्ष μονάδοιν συάς αλλ' ή πάντα γεννητικόν του ένός αίτια, δι' αύτης έδηλούτο και ήν κατά άμφω πατήρ, πάντα yeven duraperog nat an nat to hometron, and duraper firtoγεια προελθούσαι άπό μονάδος άρα τοιαύτης, και δυάδος τοιαύτης, έπέςη τριάς κατά φύσεν έχουσα το ήνωμένον, Τριάς γε ούσα πρός το έν έπεστραμμένη, και διά τούτο νούς πατρικός. άλλὰ ταύτα λέγοντες, τρία ποιούμεν τὸ έν: οὐκ' άλλ' ὁ πατὸρ ἐσεὶ δυνάμενός Τε καὶ ἐνεργών κύτη όλη τριάς μονάς έρα ή τριάς και μονάς ούπ άριθμού άρχη άλλ' αίτία μονάδος τὶ, καὶ ἀριθμοῦ πανδός· οὐδὶ ἐν περιγραφή τινὶ, οδον εἶους πειτολοπίελολ. αγγα πολοειοβές ειών αφιλέπλ, κας κογγιών φαγο-Της ταυτόν ούν άρα τὰ Τρία και ή τριάς, μονάς τὸ γάρ έν, ούκ ἐδιότης μία: ἀλλά Τοιούτου, οΙου πολλά- καὶ τὰ πολλά ούτως, οίον πάντα και τὰ κάνλα, ού πάντα ούτως, άλλ' ώς έν. και τα πάντα πολλά ές εν ώρισμένα, τα γάρ πολλά προσλαβέντα όρου, πάντα έγένετο τὰ πολλά γάρ ή πολλά, ἄπειρά icur bomes nal 78 in misage it ou misarog nal amersiag. re grouterer.

ται, ούτως ἐν τῷ ὑνωμένω καθ' ἐν πάνθα συνήρηται ἀπεριρίζου ἀύναμις πάντα ἐἐ ὁ νοῦς τοῦ πατρὸς καὶ ὁρᾶς ὅθε
τὰ πολλὰ φύσει μεταξύ τοῦ ἐνὸς καὶ τῷν πάντων καὶ τὸ μὲν
κάντα, ὁμοῦ πάντων ἔνωσες, κατὰ τὸ ἡνωμένον ἄρα συνές πκιν
κάντα, ὁμοῦ πάντων ἐνωσες, κατὰ τὸ ἡνωμένον ἄρα συνές πκιν
κάντα, ὁμοῦ πάντων ἐνωσες, κατὰ τὸ ἡνωμένον ἄρα συνές πκιν
κάντα, ὁὐτως ἐν τῷ ὑνωμένω καθ' ἐν πάνθα συνήρηται ἀπερι-

γράφως, ποιφέ οχι πρα ή όρεις αριά, φυγή φίτα οδοα' και κόγda, nal navla: navene yap xal antipue à andores neptenting. τά γάρ πάντα καὶ πολλά , ώρις αι τῷ ἐνὶ: ἐπειδὰ καὶ τοῦ ένὸς An. Con one monet him to amountaine the of Lange igiopara intic de diopiconer, où durantros ouveleir er apagna tur Trien gunnepermen korlien reinun tie dempenutun idicipara . καὶ άνακτέου έπὶ τὴυ μίαυ φύσευ τὴυ ἀπλήν· καὶ τὸ κοινών τῷν τριών vosioθω, κατά το έν της τριάδος, ώς δε τριχή διιξοδεύσει την μίαν φύσεν, εί χρη ούτω φάνει, το μέν άπλότης ειθτος, τό δε πολλότης, τό δε παντόλης έν γάρ πολλά πάντα, त्रवरे जर्भभवत जरुरेके बता हैं के त्रवरे जर्केट क्षेत्र कुर्वराट वर्ष हैं के , अवहे वर्ष πολλά και τά πάντα; ότι τά πολλά, τό άπειροδύναμον έστε του ένος, τα θε ακνια ενερίετα ααπιορχού του ενού, αρκαίτις yan igen interem unanteme inagon eldone, elam neronam eripγεια δε, επτένεια δυνάμεως είς τὰ έπτός τρείς γάρ λέγομεν τας άρχας, έν, πολλά, πάντα, πατέρα, δύναμεν, καὶ νοῦν πέρας. απειρου μικτόυ, μουάδα, δυάδα, άδριςου, και τριάδα, ίξ άμεροίν, συνεστώσαν τούτοιν ώστε τὸ έν , κατὰ τὸ έν , ἔχει 76 τρικλούν έμφαινόμενον και वैक्षे και ή δύναμις बरह δυάς ούσα, τῷ μέν kul superpopling, kungelogic giverale to de kunktum, tolking suuφαντάζεται δυάς δρα ές ν μέσω του ένος και της τριάβος. τό γάρ ήνωμένου, ώς Τρίτου κατά φύσεν ές ι τριάς ούκ άρα Βαυμαζόν έννεϋσαι το έν, ούτω γε τρία διοριζόμενου, ούχ ότε άριθμείται, ούδε διορίζελαι, άλλ' όλι προείλησεν έν έαυτώ τάν του ήνωμένου τριπλόψη, και ώς άρχη της δευτέρας και τρίτες άγουμένη έστει γάρ 73 άπλως έν, άνάριθμον και άμονάdican mit albiacles. orgs dub horaquio, elis, o de hip ge en nintig abifanan. aufig ge gngeigen behaben bionbo-

-. 6. Τοιούτον δε και τά πολλά και τά πάντα, τόν αὐτόν λεγόμεναν τράπον άνευ παντός διορισμού και προσβάκος άμεις γάρ άν-Βρωπίνως διαλεγόμενοι, περί των ύπερτάτων και ύπερβειοτάτων άρχων, οὐπ ἰσχύομεν άλλως, εὕτε ἐννοεϊν, οῦΓε ἐνομάζειν, ἢ οὖτως ώς άναγναζόμεθα χρησθαι τοίς λόγοις, ύπλρ των είς 7ά ίπίπλενα άνεγόντων, νου παντός και ζωής και ούσίας πραγμάτων. τοίνου και παραλλάττομεν της άληθείας έκείνης, και παραφερόμεθα πρός τὰ κάτω καὶ μεριστά συγκατασπώμενοι τὴ ἀνάγκο The perpondentic have observing and eline exec in Exet nara adhletar & poore, spice avayours ele avriv saporeέκε ένεκα, και συμμετρίας της πρός άνθρώπους τὰ σεμνότατα των απ' αυτός, και μετ' αυτόν προελθόντων σίον, το έν, τα πολλά, τὰ πάντα, το πέρας, το άπειρου, το μεκτόν, τον πατέρα, την δύναμεν, τον νούν, οσα τέ άλλα τοιουτοτρόπα και δή και του διωρισμένου το παντελές, και παντελώς ύφας ώτος, δ. δή τριάς έχει, καλ-ή της τριάδος πρόοδος ταύτα δε πάντα, κατά μέν υπόρασεν, μετά τε ήνωμένον υφίργας, κατά δε αίτίαν ή έμφασευ है άνκλογίαν , έν τω ήνωμένω κατά δε αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀναγομένον είς τὰ πολλὰ προαιτίαν, ἡ προέμφασιν, ἡ προαναλογίανώς είτις έν τη μονάδι ενάδος τενά άδιάκριτου των άριθμών προunderner, nat in the incidio und the ton cidan trite de biματι είς το άνω από του γάους άνων των πολλών έν τω αίθέρε της πάντων ώπλότη Τος , ύπονοήσει ταύτα προειλήφθαι , καθόσου abrd oberge nat abrit bere , fre naudus aneigia, unt i 700 ineμένου αδιάπριτος σύμπηξις των πάντων.

φύχη, το 95 πλαίτρος, και ρετές ετρος ' και ραγό μερια η συδιαστα η συδιαστα για το βια παριαστα το βια το

udy . zel únto mūgay aŭgtay zel oùz dochuoù dayh dll'aŭdt tys: minder is tourn, mailis decludy oustons control dille πάντο άναςεθμόν τε και άδιακριτον, αύτό τούτο μόνου ο λένετας homeiren. ein gen me grudet beige genochen niber gewordnise άπ' αλλάλων τά τρία: τό έν, τά πολλά, τό ώνωμένον: άλλά τό μέν έρωμένου άναγεζται είς τὰ πολλά. κατά γούν τὸν ἐπικράτεραν roc dunkurus i de dunauis, aua extinu diaguatore ele dungmen, sie to in ananhountal, absidu the laurde eniste, rai sie τήν του ένλη άναιδραμούσα άπλότητα: πάντα ούν αύτη κατήλειρεν ούν έωσα φανώναι τον τος τριάθος διορισμόν άλλα πάντα το έν guoghana anggued i ghamit, an ton hone guogetahanin guetpor yang, in the durantus lengthon applem mus our the όντι τριάς: έκάτης γάρ τριάδος αί μονάδες, χείρονες είτιν αύ-Tog olog, and oudt min min toe aparites The olasian terada tourαντίου δε και συνίσησε νου δε το έν, πάντων έστι κράτιστον. nat oudin ier mod autou. Ere de nat apaniter ton totade to inuntariveral yap is avro anac dioploude. Siones is uit to isi. more ivac ici uni herenive roince in di rote modole dune ici nai n thing gonniel bate, be ge to franten . ausie tie un ein της τριάδος έμφασις, διά τό πρώτον πεπουθέναι τό τε έν και τά πολλά: πρώτος δε και ή τριάς άριθμός, έν 7ε και δύο: τοῦτο δε έρε καί ήνωμένου, ή του μουαθεκόν το καλ θυαθικόν.

8. Των μέν δὰ τοιούτων, ἄλις ἡμῖν ἐπ' ἐκείνα δὰ τρέψωμεν τὰν δεκνοιαν τὰ ζατήματα, όσα τὰν φύσεν αὐτὰν πολυπραγμονεί τὰς τριάδος, τὰς πατρικὰς, τὰς δυναμεκὰς, τὰς νοερῶς ὡς γὰρ κατὰ τὰν ὑπαρξιν ὰ πατρικὰ, οῦτω δὰ κατὰ τὰν δύναμεν ἡ μέση Βεωρείταε ἀρχὰ πασῶν δυνάμεων ἡ δέ γε τρίτη ἡ νοερὰ λεγομένα, κατὰ τὰν ἐνέργειαν, ὡς ἀπὸ δυνάμεως προιοῦσα, καὶ οῦσα ἐνέργεια τῆς ὑπάρξεως ὁν γὰρ ἔχει λόγον ἡ οὐσία πρὸς δύναμεν, καὶ δύναμες πρὸς ἐνέργειαν, τοῦτον ἔχειν είποι τὶς ἀν. τὰν πατρικὰν κοι πρὸς τὰν νοερὰς καὶ ἀς ἀρχὰς ἡβουλὰβησαν ἐνδείξασθαι δε' ἄλλων ἄλλοι.

αξαν οί συθανόριας δεὰ μονάδος και δυάδος και τριάδος ο δὸ Πλάτων δεὰ τοῦ πέρατος καὶ τοῦ ἀπείρου καὶ τοῦ μικτοῦ. πρὸς δέ και παιείς δεά του ένος και των πολλών και του ανωμένου. TOUTO of yonemos dek the undoffene and duvament and inspystare at de & men malto unapere, i de duvance to atrov. wie obył nal to toltob, łużopski te au się nal livotto; nal δὰ τούτο ταύτη Βεωρεί και ὁ μέγας Ἰάμβλιχος τάχα δὲ και ό νους άπό του νοείν, δ έχεν ένέργεια δνομάζοιτο άν, δτί ποet de duloin es votiv, tire es productes, tire es improjetσβαι πρός του πατίρα και τάγα το, ο μευ πατήρ υπάργει μόνος ή δε δύναμες, πρός το ύπαργειν και το δυνατός ό δε νούς πρός τούτοις, και την ένέργειαν προβάλληται άν και ή τοικύτη ενδειξίς, πολλάν άν σώζη τὰν ένωσιν των πρώτων καyou that tothe oneat. Same knowned note allighe output. er mode gumbein gonamee nat enebaten, gabon ge ger nat metζόνως ένωνται, δ πρός έαυτην έ μία φύσις, υπάργουσά τε παὶ δυναμένη, καὶ ένεργούσα. καὶ ούσα γε μία τρίμορφος.

9. Εἰ τοίνυν των/ὸν, οὐσία καὶ ὕπαρξις, ἡ δὲ ἀκλῶς οὐσία τὸ τρίτον, πῶς ἀν ἔχοι λόγον, ἐπὶ τὸν πατέρα ταὐτυν με/άγειν; οὐχὶ δὲ καὶ τὸ πατρικὸν ἰδίωμα, τοῦ εἶναι ἄλλο αἴτιον εἶναι βούλεται, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ εἶναι καθό πατρικόν; οὐκοῦν ὁ πρῶτος πατὸρ, καὶ ἀκλῶς πατὸρ, οὐκ ἄλλό τε ῶν εἶτα πατὸρ, ἀλλὰ μόνον πατὸρ οὐα ἀν μὲν αὐτὸς εἶς ποῦ δὲ εἰδέναι 7οῖς ἄλλοις αἴτιος ἔςαις καὶ πρώτφ γε τῷ ἀκλῶς ὅντι, καὶ ὅντι πρὸ κάντων ῶστε καὶ ταύτῃ πρὸ πόσης ὑπάρξεως καὶ οὐσίας ὁ καθὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὰ δύναμῖς ἡ πατρικὸ, ἀτε οἰσιὰς τρίτον ἔν, ἡ πατρικὸ ἐνέργεια ῶστε καὶ ἡ ἐνέργεια πρὸ τρίτον ἄν, ἡ πατρικὸ τῆς οὐσίας καὶ πατρικὸ οὐσα ἐνέργεια πρὸ τρίτον ἄν, ἀτε οἰςικὸ τῆς οὐσίας καὶ πατρικὸ οὐσα ἐνέργεια οὐκ ἄρα τὸ ἡνωμένον ἡ ἀπλῶς οὐσίας εἴπέρ ἔτι πατρικὸ ἐνέρσια τὸς ἐνεργείας τῆς πρώτης ὁτι συλλαβοῦσα τὸ ἐνεργεία, τὸ

δύνασθαι, το πατρικόν εδέωμα, ούσεα γέγονου άπλως ώστο καθ' έαυτου μέν, ούσεα ές πρός δε του πατέρα, ένέργεια λέγεται του πατρός.

10. Δοκεί δε μοι μάλισα τούτον διορίζεσθαι ταύτα τόν τρόπου ή υπαρξις ως δηλοί το δυομα, την πρώτην αρχήν δηλοί της υποςάσεως έκάτης, οίον τενα Βεμέλιον της πάσης έποικοδομήσεως διέπερ και την πρόθεσιν της άρχης προέταξεν ό δυομάσεις ότι ήβούλετο δηλούν προύποτιθεμένην άρχλη रशह बैतकट वैद्यान्तर बोम्बर प्रेश्नान्त्रकार वर्षेत्र वैदे हेट्रा के सकते मलंगरका लेमोर्वराह, हेर में बर्वेज माठवन्नाध्या वर्णभी हवाद लांग्य वैहे ect . to univers quention abordentificada ga. queb action mas πάσης ούσιας ούπω δε ούσια πάσα γάρ ούσια, σύνθετος. exervo de fore provou en dei de et philor ounderic rec eines, προύποιείσ θαι- και προύπαργειν το έν και απλούν, ως άνευ γε τούπου, ούθεν άλλο παρέλθοι είς ύπός ασεν ύπαρξες άρα πάone evolue to the gare and marping agrees i quaefter ele raurdy aug hare hate, by te nat banpfier, unt narbe fat ταύτη δε τη πρώτη ύποθεσει, και ύπάρξει, προσφένεται τις deuripa unochemie, i the uniphieus nul rou evos exelvou duraper, freinten ausa freinou int st raure, & reire mostyiνεται έρχη, το τελειότατου συλλαβούσα και καντέλειου είδος. καὶ είς ούσίαν ύπαρξεται ένωθείσαι διό καὶ δπέςραπται πρός TON THE PROOF OF THE WATOU RAI WE THE END, RAI HOMPENON, και τη ύπαρξει ή ούσία ή δε δύναμες έκβίβηκε μέν ή της. του ένος απλότυτος, ούθε είς ένωσιν περιεγράφη άλλα μόνη χύσις και άπειρία του ένος ή μεν ουν ύπαρξις, ή διαφέρες της ουσίας, έπε τοσούτον εέρησθω.

11. Εί τοίνυν τό ἐν ἀπλῶς ὑπαρξις, καὶ τὸ ἡνωμένεν ἀπλῶς οὐσία, καὶ ἡ δύναμις ὁμοίως ἀπλῶς δύναμις καὶ ἥδη καὶ τὸ ἡνωμένον,
ὁ μίγμά ἔςκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν, ἀπλῶς λέγεται ὅν- οὐκοῦν ἐν
δίκη τὸ μὲν ἐν, ὁ πατὰρ τῆς τριώδος, ὅτι προ τοῦ ὁντος, καὶ
αραγωγή τοῦ ὅντος ὁ πατὰρ: ἡ δὲ δύναμις Τοῦ πατρός, τὰ παλ-

da nal ro emupos, ort intivita raura rou ivoc, ini ros rou δυτος γέννησεν ό δε πατρικός νούς, τό ήνωμένον τε και τό δυπαθά την πρός το έν θο πατρικόν έπιστροφήν θεωρούμενου ούδήπου την γνωςικήν ούπω γάρ έκει διακέκριται γνώσις ούδε The Currence oude yap Cut was to inclose diexpide oude apa ούσιώδης, και γάρ ή ούσια πρός ταύτα άντιδιήρηται, μετά τό ένωμένος άλλ' ὁ πρός τὸ πάνθως άπλούς ατος, καὶ άπλους άτη πασών, έ του ήνωμένου πρός τὸ έν, του πρώτου πρός τὸ πρώταν και ούτως έγουσα διακρίσεως, μάλλον δι άδιακρίτου ύπερβολής, ώς ένωσες είναι μάλλον, ή έπεστροφή. άλλ' όμως ή άναλογία, παι έπιστροφήν αύτην είναι φήσει και νούν όνομάσει την κατ' αθτήν ύριζάμενου. διότι νου ίδιον, ή έπιζροφή: ἐν γάρ το ὑπερούσιον, καὶ αὖ τριχή διωρισμένον ∜αὐτό μέν έν έκυτῷ μένον κατὰ τὸ έν: κύτὸ ở κύ, ἐφ' ἐκυτοῦ προϊόν πος: κατά την τριάδα και ή τριάς αύτου έχιν ου διάκρισες των αύτου ούσιων, άλλ' ένδειξες μόνη του έν αύτω πλήθους μέποτε δε συλλεβείν χρή και έπε ταύτης, τό μεν άπλουν, άπο του ένος το δε πάμπληρες, άπο των πολλών ώστε κατ' άμφότερα, δικαίως δυ καλοϊμευ την ήνωμένην άρχην, ούσίαν και δυ έςε γαρ δάπου πρό παντάς άει πλήθους, τό συναίρεμα του πλήθους. των hen eigen, eightenon, ten ge beben ' to gyon, ten ge atoration ' τό στοιχειωτόν: των δε γενών, γενικόν: των δε άπλως πολλών, τὸ ένωμα: των δὶ πολλών όντων, τὸ ἐν, ὸν: ἔςι μὶν γὰρ and the father about the hin and another app, gather his ander, we re ander by be by molden and deauxpeptions, by LE MAY AMMY ADA. OUX WOR LEADED SCEN AMMY ADA " NOT ON. # 49 μέν ώς γένος, ού ταυτόν.

13. Τὰ δὰ ὡς ἐκ τῶν γενῶν καλούμενου, ταυτόν ἡ καὶ τὸ ἐκ τῶν γενῶν, ἀπὰ τοῦ γένους καλείται δυ ὡς ἐστάμενου, ἀπὸ ςὰσεως καὶ κινούμενου, ἀπὸ κινήσεως καὶ ἐνερότητος οὐκοῦν καὶ ἐν καὶ κολλὰ, ἀπὸ 7ῶν γενῶν τὸ δὶ ἡνωμένου ῆν, τὸ

if inde not mobility Gore records min, and in the Shop, mentés Benefitue de une évolutiones und' éverges tils conveinsti suv. xai to framator corretor; of white ough was to xivoluevos, oude to eche à oute se derinationness del vap τό όλον ονομάζειν κατά την άφ' έκάστου πεπόνθασιν' τό δε καιείν σεινεία τὰς πεπουθήσεις, ούδλο άλλο έστλο, 5 τὰς με-Differe undoceses unt in aneiger Moury ludge yas unables. Ever read not utilisted by tripos to utilizante applie to mis mento, cota Isactitut, nul' inacor tar èr auta usulvuiror έτε δέ πανταχού πρό των διαιρουμένων το άδιαίρετον και τό πάντων συναίρεμα, πρό του πάντων δεαιρέματος ούτω και τών πάντων μίαν πορυσάν έτιθέμεθα το δυωμένου, παμπίποδ σύσευ. жай ціян панторий тын да тоюбтын, обя Ести биоца жата alabeten, ogge nank te ten gentumben, tagta nen den en dienologi tivi, nel mévrus eldetine to de év, mévre àdiénoitevgore de our l'Egouloure à documentes the description ideocrapie. unt the nath the about requirers, ele different à uneilyder the πάντα και πρό πάντων ούσης αιᾶς άνωμένης ἀπλότρησες: όπου γε ούδι των δεηρημένων είδων, άλλ' ούδι των Ισγάτων πάντων ξ ένομα έχομεν ποινόν , ή νομμα όλόκληρον προβαλλόμεθα. σχολή τ λυ τούτο δυναθείμαν, έπὶ τῆς ἀκροτάτης ἄρα καὶ παυτούγου πορυσής τι δεί πολλά λέγειν; ότι ουδέ των μερικών συναιρεmirmy, oud' bre our droughtern brought when tour bre ourain sens und attribe. à dest recebrar offer und to fraudres value. in Tan reactions cocycles, our lyse liter bronk, eler inteτέρου τό μέν γάρ σώμα, και των άπλων έκάτων πάρες» τό de wopen à depuder une run oppion, dut mor run en en-TE natellat oyon. ante ge onn gaet to notion group . notion ye du áll' toug kulpúmetou, nat to yeutedu, otou tuindu nat άνθρωπότος, μία τίς έςε των πολλών έν τω μεκτώ ίδεστάτων: emplyerat of auth to plymare worse stood upp wate may έαυτην ή ύλη ανώνυμος τα μέν γαρ σοιγεία, άλλοβεν έκει είς έκατου γάρ έκείνου έτι, και κατά ταύτηυ έτηκε την άρχην.

13. Μετά δε 7αυτα, έκεινο προβαλλώμεθα είς έπισκεψεν πό-Τερον δύο είσιν αι άργαι πρό της νουτής Τριάδος της πρώτης. ύτε πάντο άρροτος , και ο άσύντακτος πρός του τριάδα, καθάπερ άξιωσεν 'Ιάμβλεγος, & ώς οἱ πλείζοι των μετ' αὐτὸν ἐδοκίμαwar usta the Cooperor altime nat wise cival the sporter toldde the south, a sai trotte brokerouse the brokerses sai εί του Πορφύριου έρουμεν την μίαν των πάντων άρχην είναι τον στατέρα της πρώτης τριάδος της νουτής ούχ ούν ή άσύντακτος αίτία και πάντων μία κοινό και πάντη δόροτος, πώς de surspediente rois esprois, mel miss livero reidos noτήρ; αύτη μέν γάρ ώς εξρηται πορυφή των δυτών ές εν έπείνη δί-τά πάντα έκβάβηκε και ταύτης μέν ίδίως έξθητας δ nurpuse voic entines de orgen lacon nul avry per the fau-The mi drue directs wourd fusion of nauran addutoe all' long Queron nath 760 'laubheyon heyren elve yas monac nat à désigne dude, and intermes reide, de of nudayépios liyours, ave tels à vorté trike mos toutes du cle te lu: we mai roure qualy introc. elee di mione uni antipos uni μικτόν ώς ὁ Πλάτων, καὶ πρό τούτων ὑπόκειται τῷ Πλάτωνε TO EV- efte Omnofic uni d'ivaget uni évépyeta, uni mod tou-Two ducing industrial to by navel yap by noshin hammer speak, ες μονάς άργει ορσί το λόγιον εί δὶ ἐν κόσμω, πολλώ μάλλον έν τῷ ὑπεραοσμίω βυθῷ- ἄκιστα γὰρ ἐν ἐκείνω προσήκει ἀποπλή-Βους Κρχισθαι εί τοίνυν πρό του τριαδικού το μονοειδές ; ώς και παυτι άριθμώ ύπάρχει ή μονάς, πρό παυτός άλλου άριθμου, και πρό αὐτῆς έςαι τό έν τό γάρ έν, πρό μονάδος, ώς και marti apeling unapyer exactor has ele apelinde, où her rot xal μονάς έζεν ή άρα μονάς έσται πρώτη του νοη ζου άριθμου. έπεξ-

νο δε λέγεται μόνον έν και έςαι μετ' αυτό πάλιν ή μονάς . άςχουσα του νοητού άριβμού; τὸ γάρ ἐν διαφέρει τῆς μονάδος πρώτον μέν , ότι ή μονάς , άριθμου καί πρός άριθμόν τό δί έν , πρός τὰ πολλὰ άντίκειται δεύτερον δὲ, ότι τό μέν έν , ἐπλοῦν Te duhot nat andhhovrov à de povaç, to pepoventivo nat nad' έπυτο Βεωρούμενον τρίτον δε, ότι ή μέν μονάς, άντιδικρηται πρός του άριθμου το δε έν, και έπι μονάδος λέγεται και έπι άριθμού και γάρ έκατον των άριθμών, είς έτι μονές όλ ούκ έςτο ή αριθμός τέταρτος, ότι τὰ πολλά, καὶ έκάς φ άριθμώ προσήμει, και έτι αὐτή 7ή μονάδι πολλά γάρ και ή μονάς οὐ μόνον ότι και πάς άριθμός έξ αύτης, άλλ' ότι ού τό έν μόνον έτιν, άλλα και όν, και άρχη άριθμου, και διωρισμένη, και όσα άλλα στοιχεία συνίζησε την μονάδα και γάρ το σεμείου, πολλά: χαι το νύν, πολλά μέρη όλ προς τε το μέν, προς χρόνον το δέ, πρός μέγεθος ή δε μονάς, πρός άριθμόν τον άπ' αὐτης διαζάντα, εμες κας εν απέ ο αδειβρός, εξύειτον , ος , οις ή ής πονάς, εί και έν , άλλ' άριθμητικόν πάντως έν έτε μέν τοι και τό σημείου έν, και τό υξυ και κατά πολλών άλλων τό έν τι άρα έν ή μονάς έπτον δε, ότι σύν έτερότητε πάντως τούτο τὸ έν τής μονάθος, άνευ γάρ έτερότητος, ούκ άν γένοιτο άριθμός ίδιότητι μέν , αλ αύται πάσαι άλλ' αλ μέν , γεννώσεν αλ δε , γεννώνται καί αί μέν, όλικωτέρων άριβμών είσι μόρια αί δί, μερικωτέρων· και αι μέν , ήνωνται μαλλον· αι δε , μαλλον φεκκέκρινται και μέν τενες μονάδες, τουδε άριθμου αι δέ, τουδε: ή άρα της τριάδος μονάς, τριαδική έστι κατά φύσιν: καί ούκ αν γένοιντο μέρος τετράδος, ή άλλου άριθμου μερική άρα έκάς η μονάς, ή δε πρώτη άπλώς άτε ούπω γενομένη τινός άριβμοῦ, άλλα παντός άριθμοῦ ούσα άρχὸ. διό και τόν άπλως άριθμόν, έν έκυτή συνήρηκε μονοειδώς.

ΤΕΛΟΣ.

GEORGII PHRANTZAE CHRONICO MINORE EDITORIS MONITUM.

Georgii Phrantzae prolixum Chronicon latine a se conversum Iscobus Pontanus libera quadam ratione olim ediderat; deinde gracce Carolus Alterus fideliter ante hos annos vulgaverat. Sed tamen praeter illud prolixum, ut dixi, Chronicon, aliud brevius ineditum eiusdem Phrantzae Leo Allatius commemoraverat in diatriha de Georgiis, et contra Creyghtonum, quod Allatii indicium Fabricius, Cavaeus, aliique bibliographi recte adnotaverant. Ego vero bibliothecae vaticanae olim praesidens, animadyerti in codicibus graecis ofthobonianis sub n. 260. p. 113-207, hoc ipsum Allatio cognitum Phrantzae scriptum; quod quum vix coepissem exscribere, bibliothecae otium cum graviore officio commutavi. Quia tamen vulgandi aliquando opusculi studium non dimiseram, benivolam nactus operam Cl. viri Augustini Theineri, apographum integrum ex otthoboniano codice manu eius confectum habui ; quod typis mox traditurus, nihil opportunius me facturum putavi, quam si alterius Cl. viri Iohannis Franzii, Romae versantis, auxilium criticum ad editionem curandam invocarem; non tam quia Phrantzam patrono homonymo Franzio commendabam, quam quia barbariorem Chronici sermonem, qualem tum Graecia corrupta iam usurpabat, peritissimo dialecti eius magistro exhibebam, qui grammatico bis tractatu candem docuit et enucleavit. Sed cur ego plura? ipsum iam Cl. Franzium praefantem audiamus.

IOHANNES FRANZIUS LECTORI.

Epitome Chronici, scilicet Chronicum hoc minus, etsi dialecto rudiore confectum, nihil habet, quod possit, stili gratia, ad legendum invitare, tamen, quum ex codice sit descriptum paullo meliore, quam quo Car. Alterus usus est in Chronico maiore edendo, certe propter lectiones varias, visum dignum est, quod typis exprimeratur. Quippe Chronicum minus, qui comparare volet cum Chronico illo maiore, facili opera alterum altero explicari quodammodo et restitui posse in plurimis locis intelliget. Nos hic paucis defungamur. Et Chronicum minus quidem maiore recentius videri, nemo erit qui ambigat. Tanta enim inest în eo verborum constructionisque perversitas, ut, quamquam Phrantzen concedamus stilo malo usum esse, tamen cum eo, qui epitomen compilavit, multo peius actum esse apparent. Ille voces vel nomina recentiora certe studet evitare, hic infimo quoque maxime gaudet, opinor, quod orationem faciliorem ita fieri magisque dilucidam existimaverit. Quae quum ita sint, tametsi quispiam de diversis auctoribus cogitaverit, tamen causa nulla est, cur Phrantzen huius epitomes auctorem esse negemus, qui scilicet, ut in minore Chronico, minore cura usus sit, idque, nescio quo consilio, dislecto negligentiore composuerit. Nam' illud certe verisimile non est, primo Chronicum hoc minus esse confectum, ex quo maius illud Phrantzes concinnaverit.

Iam vero ad differentias ut accedamus, chronologicae quidem rationes raro immutantur. Sie in nostro pag. 42.
'lavvouațiou est, in Chronico maiore 'Ιουτίου; pag. 65 λαί legitur, quod illic est εἰκοστῆ ἀγδόῃ. Maior in verbis est differentia, ut pag το quod est in nostro εἰς τὴν Ἰταλίαν, illic omittitur; quod hic pag. 14 legitur προστάξεως, illic est πράξεως, et alia plura generis eiusdem. Sed ut Chronicum maius multis variisque vitiis scatet, ita nostrum hoc saepissime medelam suppeditat. Sic, ut pauca tantum proferamus, pag. 15 οὐ μἰν legitur, quod illic est σύ μἰν sensu cassum; hic pag.

20 σπρακτον, illic εύπροκτον; hic pag. 24 lin. τ οὐ, illic deest; pag. 26 στονήθει, illic συνήθει; pag. 66 δεὰ το ἐπίστασθαί σε καὶ καλῶς ἀριθμεῖν καὶ καλῶς φυλάσσειν, quae verba ad sensum neoessaria illic omittuntur; pag. 7 ε Χάρντα, illic χάριν; et ibid. ὡς ἀβθεν βουλαθέντος τοῦ παιδός τοῦτο ποιδισκι κατὰ αὐτοῦ, illic δς δηθεν ἀβούλετο τὴν ἀθέμετον σοδομίαν πράξαι κατὰ τοῦ παιδός; denique pag. 67. ἀνατροφῆς αὐτῆς, illic ἀνατροφώσης αὐτοῦ, quae verba prorsus nihili sunt.

Nihiloverominus etiam ex Chronico maiore, quanquim rarius, coacti sumus verba aliqua depromere, quae auctor epitomes omisit, ut pag. 21 προβαθιζόντων πρό τοῦ διαγμοῦ δεὰ τό -; pag. 25 κλατῶν καί; at paullo post pag. 26 ἴνα λυτρώσο με τῶν διαμῶν; pag. 36 ἐν τῷ εἰκίς; pag. 44 δεὰ τὸ, quae quidem verba unois inclusimus.

Postremo ex illo nomen 'Isree's in nostro obvium pag. 31, 32 in 'Isree's corrigendum arbitrati sumus; ut facile possit intelligi, quema dmodum elterum Chronicum ex altero explicatur, ita nunc demum qui velit, eum iure suo posse ad emendandum Phrantzae Chronicum accedere.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΦΡΑΝΤΖΗ

XPONIKON MIKPON.

Ο υπρός Γεώργιος Σφραντζής δ και πρωτοβεστιάριος. Γρηγόριος τάχα μοναχός, ταῦτα έγράψαμεν ὑπὲρ τῶν κατ αὐτόν και τινων μερικῶν γενομένων ἐν τῷ τῆς ἀθλίας ζωῆς αὐτοῦ χρόνω.

άπὸ Χριστοῦ γεννήσεως

arva.

Καλου ην μοι εἰ σύκ ἐγεννήθην, ἡ παιδίου ἀποθανεῖν ἐπειδὴ τοῦτο σὐκ ἐγένετο, ἰστέον ὅτι ἐν ἔτει લθ ἐ ἐγεννήθην Αὐγούστω Χ΄, ἡμέρα γ΄ ἀνεγεννήθην δὲ ὑπὸ τῆς ὁσιωτάτης καὶ ἀγίας Θωμαΐδος, περὶ ῆς ἐν τῷ προσήκοντι τόπω μέλλομεν διηγήσεσθαι τάληθές.

œυβ.

Καὶ τῆ κη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τοῦ δαιάτου ἔτους ἐσποτώθη ὁ ᾿Αμηρᾶς Παϊαζήτης παρὰ τοῦ Τεμήρη, ος δη Παϊαζήτης τῆς γενεᾶς αὐτοῦ. Ἐρτογρούλης γὰρ ἦν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος Ὁτμάνης, ἐξ εῦ καὶ ᾿Ατουμαλίδαι ὁ τρίτος Ἡρχάνης ὁ τέταρτος Μοράτης ὁ πέμπτος Παϊαζήτης ὁ ἔκτος Μεχεμέτης, ὁ ἔβδομος Μοράτης ὁ ὄγδοος Μεχεμέτης, ὸς δη καὶ ἡμᾶς ἡχομοτοκοντινουπόλεως.

- ແນວ້.

Είς τὸς ἀρχὰς οὖν τοῦ ιβ ἔτους ἐπανῆλθεν ἀπὸ τῆς δύσεως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ ἄγιος βασιλεὺς κὺρ Μανουὴλ ὁ παλαιολόγος.

gue.

Καὶ τῷ ιγ ἔτει, μηνὶ Φευρουαρίω ή έγεννήθη αὐτῷ καὶ ὁ δεύτερος Κωνσταντίνος, ος έγεγόνει καὶ βασιλεύς. αο ου δη ιβ έτους μέγρι και του κα πολλών γενοιμένων άναγκαίων και μνήμης άξιων, λέγω δή της είς την δύσιν άφίξεως των ε΄ υίων 'Αμηρά του Παιαζήτη, ήγουν του Μουλσουμάνου, του Μωσή, του Ίεσσαι, του Μεγεμέτη, και του Ίωσούφη, ος έγεγονει και χριστιανός και Δημήτριος έπωνομάσθη του θανάτου του βασιλέως κυρού Ιωάννου είς την Θεσσαλονότην, και της έλευσεως έκει του άγιου βασιλέως κύρ Μανουήλ, καὶ θείου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ αὐτοῦ δεσπότου κύρ 'Ανδρονίκου είς την Θεσσαλονίκουν καταστάσεως' καὶ τοῦ Βανάτου τοῦ δεσπότου κύρ Θεοδώρου τοῦ πορφυρογεννήτου είς του Μυζηθράν και του άγιου βασιλέως και άδελφοῦ αὐτοῦ κύρ Μανουήλ είς τον Μορέαυ έλεύσεως καὶ Βανάτου τοῦ 'Αμηρά Μουλσουμάνου παρά τοῦ άδελφοῦ αὐτου Μωσή και της τριετούς μάχης αυτού δη του Μωση μετά του βασιλέως του άγίου κύρ Μανουήλ και της περί τὰ μέρη της Λαρίσσου έκτυφλώσεως 'Οργάνη τοῦ υίοῦ του Μουλσουμάνου καὶ τῆς ἐλεύσεως ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς είς την ούσιν του άδελφου αυτού Μεγεμέτη του και κύρ Ίτζη και της ήττης και έπιστροφής αυτού είς την άνατολήν, και πάλιν έλεύσεως αύτοῦ διὰ τῆς πόλεως εἰς τήν δύσιν , και της νίκης αὐτοῦ· καὶ τοῦ Βανάτου Μωσῆ· ἔτι δε και του δευτέρου υίου του άγιου του βασιλέως κύρ Maνουήλ Κωνσταντίνου τον Βάνατον εν τη Μονεμβασία, άλλα δη και δύο Βυγατερων αυτου και της γεννήσεως είς την πόλιν του αυθεντοπούλου κύρ Μιχαήλ, και του Βανάτου αυτου ύπο λοιμώδους νοσήματος και του Βανάτου όμοίως του Τζαλαπή κύρ Δημητρίου και της γεννήσεως του αυθεντοπούλου κύρ Δημητρίου, και του αυθεντοπούλου κύρ Θωμά, και άλλων τινών μερικών άναγκαίων. Ταυτα δή πάντα διά το της ήλικίας μου άτελες πάντη, ού καλώς είδοτος μου και συριβώς, εν ώ δη χρόνω και μηνί εγένοντο και πώς, σιεντή παραλείπω.

ucy.

Τον δε Ιούλιον μπνα τοῦ κα έτους έξελθών ἀπο τῆς πόλεως ἀππλθεν εἰς τὴν νῆσον Θάσον ὁ ἄγιος βασιλεὺς κὐρ Μανουήλ.

ing.

Καὶ ἀπῆρεν αὐτὴν τὸν Σεπτέβριον τοῦ κβ ἔτους. Εἶτ' ἀπ΄ ἐκεῖ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὸν Μο-ρέαν, καὶ ἐκτισε τὸ Ἑξαμίλιον.

WE:

Τοῦ κη ἔτει Μαρτιο γὰρ ἔσοισεὶ ἐν τῷ λιμένι τοῦν Κεγχρεῶν ὀνομαζομένο. Καὶ τῆ ή τοῦ ᾿Απριλλίου μηνὸς ῆρξατο ἀνακαθαίρειν καὶ ἀνοκοδομεῖν αὐτὸ ởὴ τὸ Ἑξαμίλιον, ὅπερ ἔνι τὸ μῆκος σύργοιὲς χων ἀνέστησε δὲ πύργους ἐπ᾽ αὐτῷ ρνγ. Εὐρέθησαν καὶ γράμματα ἐν μαρμάρο λέγοντα σῦτως το φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸς ἀληθινὸς ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, φυλάξη τὸν αὐτοκράτορα Ἰσυστινιανὸν, καὶ τὸν πιστὸν αὐτοῦ δοῦλον Βικτωρῆνον, καὶ πάντας τὸὺς ἐν τῆ Ἑλλάδι οἰκοῦντος ἐκ θεοῦ ζῶντας.

עוכ.

Καὶ τῷ κὰ ἔτει μηνὶ Μαρτίο ἐπανέστρεψαν εἰς την

πόλιν ἐν ῷ μπνὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ ởὴ τοῦ άγίου βασιλέως καὶ ὁ πατριάρχης κὺρ Εὐθύμιος ἀπέθανε καὶ τῆ κα Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγεγόνει πατριάρχης ὁ Ἐφέσου κὺρ Ἰωσήφ.

Καὶ τῶ κε ἀπῆλθεν είς τον Μορέαν ὁ βασιλεύς κύρ Ιωάννης έν ώρα του φθεινοπώρου, έν ω δή καιρώ είς την Θεσσαλονίκην διεργόμενος τον πλαστον υίον του Παισζήτου έχεινου τον Μουσταφάν άπηρε διωπόμενον παρά του τάγα άδελφοῦ αὐτοῦ Μεγεμέτη, καὶ εἰς τὴν Αῆμνον ἀπέστειλε. μετέπειτα δὲ είς τὸν Μυζηθρᾶν. Έν δὲ τῷ χειμῶνι τοῦ αύτοῦ δή έτους. Βανατοιοῦ γενομένου ἐν τῆ Μαύρη Βαλάσση, και φαμιλικώς εξαισκομένων είς κάστρον εν των έκεισε, πεφαλατεύοντες ὁ γαμβρός μου Γρηγόριος ὁ παλαιολόγος ο Μαμωνάς, άνηρ άριστος, υίος μεγάλου δουκός τοῦ Μαμωνά, και αυθέντη ποτέ της Μονεμβασίας και των περὶ αὐτην ἔτι δὲ καὶ ἡ όδελφή μου καὶ γυνή αὐτοῦ καὶ παιδίου εν αυτών Απλυ άπεθανεν, πρώτου το παιδίου, και είς ζ ήμερας του παιδός ὁ πατήρ αυτου, και είς ζ ήμερας του πατρός ή μήτηρ αύτου. έτι δε και έξ των υπο-Χειδιών αυτών ανδρών τε και ληναικών, εναμογειδη εντών θε ούο και μόνων των αυτών, έλθοντες έν τη πόλει είπον έν μιά φωνή ταύτα τους αθλίους μου γενέτας, οι και άλλοτρόπως ἀπέθανον ἀκούσαντες τουτο, εί και ούκ ἀπέθανον, ώς τελέως άπο τούτου μετέπειτα καὶ ἀσθενείς, ὅπερ ἦν και αίτιον του μη έλθειν του γεννήσαντά με είς τον Μο-ρέαν μετά τοῦ αὐθεντοπούλου κύρ θωμά εἰς τάξιν κατά αύτου, καὶ έμου μετ' αύτου είς ύπηρεσίαν έπὶ τραπεζίου καὶ κελλιώτου αὐτοῦ, ὡς ὡρίσθημεν παρὰ τοῦ ἀγίου βασιλέως του πατρός του βηθέντος αύθεντοπούλου, και ήτοιμαζόμεθα καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι ὁ μὲν ἐμοῦ πρῶτος ἀδελφὸς ἦν εἰς τὸν Μορέαν μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ δὲ μετ' ἐμὲ ἔτερος, ὡς ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀφεὶς καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ ἀδελφοὺς, εἰς τὴν τοῦ Χαρσιανίτου λεγομένην μονὴν, ἐν ἢ ἢν καὶ ὁ κατ' ἀλήθειαν διδάσκαλος κύρ Ἰωσὴφ, γέγονε καλόγερος. (Τοῦ δ' αὐτοῦ θανάτου γενομένου περὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος εἰς τὴν πόλιν ἐν μηνὶ Λύγούστω ἀπέθανε καὶ ἡ δέσποονα κυρὰ Ίννα ἡ ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας λοιμώδει νόσω, καὶ ἐτάφη ἐν τῆ τοῦ Λιβὸς μονῆ.

um.

Καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὰς ἔτους ἐςαλη καὶ εἰς τόν Μορίαυ παρὰ τοῦ ἀγίου βασιλέως καὶ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐ ἀ αὐθεντόπευλος κὰρ Θωμᾶς ἐν ῷ δὰ χρόνω ἐπανέστρε— ψε καὶ εἰς τὰν πόλιν καὶ ὁ βασιλεύς κὰρ Ἰωάννης καὶ ἐμὲ ὁ βασιλεύς ὁ ἄγιος καὶ πατὰρ αὐτοῦ εἰς τὰ κελλίου αὐτοῦ προσηγάγετο Μαρτίω τζ, ὑπάρχοντός μου χρόνων τς, ἐκείνου δὲ τοῦ ἀγίου ξθ.

2112

Καὶ τῷ κζ ἔτει ἐν μηνὰ Νοεμβρίῳ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἡ δέσποινα κυρὰ Σοφία, ἡ τοῦ Μόντες Φερμάντες Μαρκεσίου θυγάτηρ. Καὶ τῷ ιθ τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εὐλογήθη αὐτὰν, καὶ ἐστέφθη καὶ βασιλεὺς ὁ κὺρ Ἰωάννης ἐν τῷ ἀγία Σοφία ἐν ῷ δὴ στέψει ἐγεγόνει ὅντως ἐορτῶν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων.

Καὶ τῷ κη ἔτει ἦλθεν ὁ ᾿Αμηρᾶς ὁ καὶ κύρ Ἰτζης καὶ Μεχεμέτης ΐνα ἀπὸ τῆς πόλεως περάση εἰς την ἀνατολήν καὶ προμαθόντες ὡς ἐν μυστηρίφ ἀπὸ τῶν ἐκείνου,

ότι ύπαίγει ίνα τα της ανατολής διορθώση, και, ώς δυ έπιστρέψης έγει σκοπον και μελέτην έλθειν κατά της πόλεως. πώντες οι του βασιλέως του άγιου εμπιστευθέντες το μυστιριον άργοντες και των ιερομονάγων παρώτρούον και έβουλευού το βασιλεί ίνα πιάση αυτέν εκείνος δε ου κατεπείσθη ποτέ, λέγων, σύκ άθετω τον δρασν ον προς έκεινεν εποιησάμην, αν εβεβαιούμην και δτι, και αν έλθη , μελλει αιγμαλωτευσειν ήμας εί δε πάλιν εκείνος άθετηση tous demone tou affectives els toy Dear toy tolke Their δυναμένον εκείνου διά ταυτην δε την αιτίαν, ουδε τινα שנות שנות שעורט במדבולבי בוכ בשמעדיה מוע מעדכי ליו דכי מסבβούς άλλα μένους του άριστου άνθρα Δημητριού του Λεοντάριν, Ισαάκιον του Ασάνην, και Μανουήλ πρωτοστρατορα του Καντοαουζηνον, μετά πολλών αργουτοπουλών και στρατιωτών και δώρων εί και συνήντησαν αυτώ περί τὰ Κουτουλού, καὶ ήλθου μετ' έκεινου έως το Διπλοκιόνιου, ιόλην δηλουότε την όδον ομιλών μετά του Ακαντάρι έκεισε δε είς το Διπλοκιόνιον εύρε Σέντες και το βασιλεύς ό. άγιος και οι υιοί αυτου μετά ένος κατέργου "να περάση έκεινου, και εμβάς είς αυτό, είς την Βαλασσαν μέσου έχαιρετήθησαν πρός άλληλους άπο τα κατεργα, και διιλούντες απηλθου μέχρι είς του πέρα τόπου της ανατολής, όπερ νύν Σκουτάριον ονομάζεται πρότερου δε Χρυσοπολίς καί εκείνος μεν έξελθών από του κατεργου ανέβη είς τενδας άς αυτώ προητοίμασαν, οι δε βασιλείς μετά των κατεργων τρώγεντες καὶ πίνοντες καὶ ἀποστολάς τροφίμους πρός άλλήλους αποστελλοντες, περί του έσπερινου έκείνος μέν καβαλικεύσας ἀπηλθεν την όδον την περί την Νικομηδείαν φέρουσαν οι δε βασιλείς επαγεστρεψαν είκαδε. Το δε έαρ

τοῦ αυτοῦ έτους επαναστοεθαντος είς την δύσιν διά της όδου της Καλλιπόλεως άπηλθεν είς την Αδριανοπολιν δ δε άγιος βασιλεύς έτοιμάσας του Λεοντάριο Δημήτριου έσειλε πρός εκείνου, ίνα και περί των προμελετωμένων μάθη καί προμηνύση και έκεινου έλέγξη διά της καλής άγάπης xal tuing he mode excessor emedeltaure - xal dia tou meράματος και διά του τοιούτου άποκρισιοφοκίου, του προσώπου. λέγω και των δώρων ων προσεκόμεζεν. "Ιδεν σύν σύτον δ Αμηράς μετά τιμής και άγάπης δτι πλείστης, και τέλος είπε πρός αυτόν έγω ήμερας ότι σύχ ύγιῶς έγω «μα Βέλω γενών καλά, καὶ Βέλομεν φάγειν καὶ πιδου όμου καὶ ομιλήσειν εκείνος δε μετά τρείς ήμερας απέθανε. Και τον μέν Λεοντάριν το τυχον οἰκι ἐποίησαν, άλλ' την είς την. κατούνου αύτου, και τάγα θαυμάζων πώς εύδεν προσκαλείται αύτον δ αύθεντης, ένα και τὰς δουλείας αύτοῦ ακούση τούτου μαθόντος τον θάνατον αύτου κατ' αύτην δή σγεδου την ώραν, έπειδη [δε] τας στράτας έκλεισε κρυσίως τας φερούσας είς την πόλιν ... και πολλούς γραμματοπομιστάς αποστείλας ο Λεοντάρις, ούδεν τούς αφήμαν να διέλθουν, καὶ ἡμέραι παράλθον, ίδου ἀπό τούτου τὸ κατα της πόλεως απεκαλύρθη μυστήριον, και θρούς μέγας έγενετο καὶ βουλή καὶ μελέτη, καὶ πολλούς έλέγγους δ άγιος έλαβε βοσιλεύς παρά των βουλευόντων ένα πιάση αύτον, είς την μονήν της Περιβλέπτου δι αίτιαν Βανατικού. εύρισκομένου μόλις ούν ποτέ δι' άλλης όδου της είς την. Μεσημβρίων άπαγούσης στείλως ὁ Λεοντάρις άνθρωπου, καί απ' εκεί δια θαλάσσης ελθόντος, έφερε γραφήν δτι δ 'Αμηράς ἀπέθανε καὶ έγένετο τοῦτο δη τὸ, ἐσπέρας αὐλιοθήσεται κλουθμός και είς το πριοί άγαλλίασης και ίδου.

έπεσου εἰς ἐτέραν φροντίδα καὶ βουλήν καὶ μελέτην, πότερου νὰ ἔχουσι (πρὸς) τὸν υἰὸν αὐτοῦ τὸν Μουράτην ἀγάπην καὶ νὰ παραχωρήσωσιν εἶναι αὐτὸν αὐθέντην, ὡς καὶ τὰ ὁραωμοτικὰ αὐτῶν διελάμβανον, ἡ νὰ φέρωσι τὸν Μουςαφᾶν ἀπὸ τοῦ Μυζηθρᾶ, καὶ ποιήσωσιν αὐτὸν αὐθέντην εἰς, τὴν δύσιν, καὶ ὁ Μουράτης ἔνι εἰς τὴν ἀνατολήν αὐθέντην εἰς, τὴν δύσιν, καὶ ὁ Μουράτης ἔνι εἰς τὴν ἀνατολήν αὐθέντην βουλευομένου καὶ κρίνοντος δικαίως ἐκ πολλών αἰτῶν τοῦ δὲ υἰοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Καντακουζηνοῦ Δημητρίου ὅτι νὰ ποιήσουν τὸν δεύτερον, καὶ ὅτι δίδη τους καὶ τὴν Καλλίπολιν, μόλις δέ ποτε οἰονεὶ ὡς κατὰ παραχώρησιν δέδωκεν ἔξουσίαν ὁ ἄγιος βασιλεύς τῷ υἰῷ αὐτοῦ, "ὡς Θέλεις, ἐπεκπών ποίησον, ἐγώ γάρ εἰμι, υἰέ μου, καὶ γέρων καὶ ἀσθενής καὶ ἐγγύς τοῦ Θανάτου, τὴν δὲ βασιλείαν καὶ τὰ αὐτῆς δέδωκα πρός σε, καὶ ποίησον ὡς Θέλεις,,

wa.

λατίνου, είς τὸ, ἀν δυνηθή, νὰ κρατήση είς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Μουρώτη τὴν δύσιν ὁηλονότι καὶ τοῦ Μουσταφᾶ πάλευ ἀπελθόντος ἀπὸ τὴν Καλλίπολιν, ἐπίασεν αὐτὸν ὀὴ τὰν Παϊαζήτην καὶ τὸν ἐσκότωσε, καὶ τὴν εἰς τὴν δύσιν πᾶσαν ἀρχὴν τῶν ἀσεβῶν ἐκυρίευσεν καὶ πάλιν ἐπιστρώμας ὁ Μουραφᾶς εἰς τὴν Καλλίπολιν τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀνατολὴν κατὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Μουράτη εἰς τὴν ἀυσιν. Καὶ τὸ θέρος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπέρασεν, καὶ αὐτὸς τὸν ἀνατοῦ τὸ θερος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπέρασεν, καὶ αὐτὸς τὸν βείον αὐτοῦ ἔφθασε καὶ ἐσκότωσε περὶ τὰς ἄρχὰς τοῦ λ΄ ἔτους.

שאנו.

Καὶ τῆ η΄ τοῦ Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔςτελε καὶ ἀπτικλεισε τὴν πόλιν διὰ τοῦ Μιχάλμπει καὶ τῆ ιε τοῦ αὐτοῦ ἡλθε καὶ ὁ Μουράτης καὶ αὢθέντης αὐτοῦ , καὶ ἐπολίφριουν τὴν πόλιν, φέρων μετ αὐτοῦ καὶ δεσμίους καὶ τοὺς ἀποκρισιαρίους , οῦς προαπέςτειλαν εἰς ἐκεῖνον διὰ κατάςασιν ἀγάπης, Δημήτριον τὸν Κανταιουζηνὸν καὶ Ματ-Θαῖον τὸν Λάσκαριν καὶ τὸν γραμματικὸν "Αγγελον τὸν Φιλομμάτην καὶ τῆ κβ τοῦ Αὐγούς συ μηνὸς ἐπολέμησεν αὐτὴν δὴ τὴν πόλιν καθολικὸν πόλεμον.

uxy.

Καὶ τῆς τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς τοῦ λα ἔτους ἀπῆλ-Θεν ἄπρακτος ἀπὸ τῆς πόλεως βουθεία Θεοῦ καὶ τῆ λ΄ τοῦ αὐτού μηνὸς ἦλθεν ὁ Μουςαφόπουλος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ ởὴ τοῦ Μουράτη καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔπεσεν ἔξω εἰς τὸν αὐθεντικὸν περίβολον καὶ ἐπὶ τὴν αὕἐπεσεν ἔξω εἰς τὸν αὐθεντικὸν περίβολον καὶ ἐπὶ τὴν αὕκαι τη αυτή ήμερα μετά το άριστου έγενετο το της ήμεπληξίας νότημα τω άγιω βασιλεί κύρ Μανευήλ, ον ίδοντες οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μετὰ τοῦ Μουςαφοπούλου Τοῦρκαι και θαυμάσαντις και όπ' αυτής μόνης της θεωρίας αυτου μετά θαύματος έλεγον ότι τὸν τῆς πίζεως αὐτῶν ἀργηγον Μαγούμες δμοιάζει ώς και δ ποτέ Παϊαζήτης και. έγθρος αύτου είρηκεν, ότι του βασιλέα και όπου σύδεν γνωρίζει αύτον και άπο μόνης της αύτου Θεωρίας Θέλει είπειν ότι 4 αύτος τυγένει να ένι βασιλεύς ... ό δε Μους αφόπουλος πλημμελήσας και πλείους ήμερος είς την πόλιν όπο το συμβάν εξε τον βασιλέα τον άγιον τέλος άπηλθεν μέγρι καὶ τῆς Σηλυμβρίας καὶ μικρον διατρίψας ἐπανέςρεψεν εἰς την πόλιν και περάσας άπηλθεν είς την Προύσαν το δε έσο πάλεν του αυτού έτους επέρασε και δ άδελφος αυτού κατ' αυτού είς την ανατολήν και έσκοτωσεν αυτον προδοσία των ίδιων αυτού και τον Μαΐον του αυτού έτους έχαλασε και ο Τουραγάνης το Έξαμιλιον είς τον Μορέαν και πόλλους των 'Αλβανιτών έσκοτωσεν' και το Θέρος του. αύτου έτους έφυγεν ό αύθεντοπουλος κύρ Δημήτριος μετά-Ίλαρίωνος Ντώρια καὶ Γιούργη Ίσαουλ καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Ντώρια και άπηλθου είς του Γαλατάυ ίνα ψπάγωσιυ είς τους Τουρκους, εί και ούκ ἀπηλθον, άλλ' είς την Ούγγαρίαν.

wd.

Καὶ τῆ τε τοῦ Νοεμβρίου τοῦ λβ ἔτους διέβη ὁ βαστλεὺς κύρ Ἰωώννης εἰς τὴν Ἰταλίων καὶ Οὐγγωρίων ποινοκς δεσπότην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν αὐθεντόπουλου κύρ Κωνσταντίνον, κοὶ καταλείψας αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἀντ' αὐτοῦ τῆ δὲ κβ τοῦ Φευρουαρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ

έτους ἐποιήσαμεν ὁρκωμοτικὰ ἀγάπην μετὰ τοῦ 'Αμηρᾶ τοῦ 'Μουράτη , ἀποκρισιαρίων ἀπελθόντων Λουκᾶ τοῦ Νοταρᾶ τοῦ γεγονότος ὕστερον καὶ μεγάλου δοικὸς , τοῦ Μελαχρη- νοῦ Μανουὴλ καὶ ἐμοῦ δι αιτίας ταὐτας ὅτι ὁ μὲν Μελαχρηνὸς πραπῆλθεν εἰς τὸν 'Αμηρᾶν , καὶ ἐγνώρισεν- ὅτι θέλει γενέσθαι τὴν ἀγάπην ὁ δὲ Νοταρᾶς ἔνα τελέ- ση αὐτὸς καλῶς κατὰ τὸ δυνατὸν ὡς χρήσιμος καὶ κα- λὸς ἐγω δὲ ὡς ἀπὸ τὴν άγίαν δέσποιναν συγγενίδα αὐτοῦ τὸν τοῦ 'Αμηρᾶ ἀπὸ τὴν μητέραν του , καὶ ὅτι , ἄν δεήση , νὰ γράφω καὶ δι ὑφιλτῶν εἰς τε τὸν ἄγιον βασιλέα καὶ εἰς τὸν υἰὸν αὐτοῦ τὸν βασιλέα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν τῦρισκόμενον.

LXE.

Καὶ είς το τέλος τοῦ Όκτωβρίου μηνός τοῦ λχ έτους. έπανήλθεν και είς την πόλιν άπο του μέρους του είς τον. Δανούβιον ποταμόν Κελλίου δνομαζομένου ο βασιλεύς κύρ Ίωαννης, απελθόντων κατέργων από της πόλεως έκεισε.: Προέπεμψε γὰρ ἀπὸ τὴν Ούγγαρίαν ἄνθρωπου άλλογλωσσον και άλλογενή, του έλθειν διά της στερεάς μετά πιττακίου. υσιλτούς εύπερ ελθόντος εξήτει γα ίδη τον βασιλέα ότι έχει τι των άναγκαιων τουτο πως ήθελι γενην άνθρωπος τοιούτος να έδη βασιλέα ασθενή κατακοιτος γαρ ήν. καὶ μόνος πρός μόνου πολλών ούν λόγων δαπανηθέντων τέλος έστολησαν πρός του άνθρωπου δύο τῶν Κελλιωτῶν καὶ. συντρόφων μου και είπον τῷ ἀνθρώπω η τῷ παρόντι είπε το Βέλον (δείξαντες έμε) ή άπελθε ένθα θέλεις τότε παραλαβών με ιδίως δέδωκε μοι γαρτίν τι υφιλτόν και έδηκοι του και δθεν και όπότε έξηλθεν ως δε διωρθωσα το υφιλτον και απήλθου αναγνώναι τουτο, ανέφερου ότι.

ζητώ εὐέρνεσίων έπει γαρίεντα μέλλει άναφέρειν έχεῖσε της αγίας δεσποίνης καθεζομένης και της νυμφης αυτής του δεσπότου λιπόντος είς το χυνήγιου και αναγνούς του γάρτην ότι καὶ ύγιείνει καὶ ἀπέργεται καλώς καὶ είς τά περί την μεγάλην Βλαγίαν, και να απέλθωσιν είς το Κελλίν ένομαζομενον λιμιώνα κάτεργα ίνα έπάρωσι και φέρωσιν αύτον, έγαρησαν μεγάλως και μετά μαιρόν δρίζει ό άγιος βασιλεύς πρός τον ρουγάριν αύτου, δός πρός τον Φραντζή τὸ καβάδι, τὸν μολιβόν γαμουγάν, τὸν μετὰ βαρεοκοιλίας ενδεδυμένου, και αμέλει και το σεντοίκιν δπερ μοι εξήτησεν ήν γάρ είς τὰς γειράς μου σεντούουν Γκάλλισον και μένα. έγον πολλά και καλά είδη άπερ διεδό-Αποαν τὰ μεν τοῖς υίοῖς αὐτοῦ, τὰ δὲ ὑπερ τῆς άγιας ψυχής αυτού και τέλος έξήτησα έγω το σεντούκιν και δρισέ μοι ότι αυτό ήτου του αυθευτός μου του βασιλέως του πατρός μου , και είγα έν αύτω μετά της ψυγής έκεινου πολλά και καλά και πολλώ πλείω των ων είδες και Βέλω πάλιν να το δώσω και έγω προς τον βασιλέα τον υίου μου ίνα έν αυτώ έγη και έκείνος μετά της ευγής μου. τὰ ἐαυτοῦ· τότε δὲ πάλιν ώμισεν ἴνα τὸ ἔχω· καὶ εἶλον αύτο μετά της άγιας εύγης έκείνου γεμάτον άπο πάντων των γρησίμων και τιμών του βίου τούτου του ματαίου ή δε άγια δεσποινα δρίζει και φερουσί με γαμουγάν καλον πράστνου ή δε νέα δεσποινα μηνύει με ότι το δείνα μου ρουγον, δταν μέλλης λαβείν γυναίκα, θέλει ησθεν έχεινης. Τῆ δὲ κα τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους τέθνηκεν ὁ έν μαμαρία τη λήξει γενόμενος ἀρίδιμος καὶ εύσεβης βασελεύς πυρ Μανρυήλ, ὁ διὰ τοῦ Θείου καὶ άγγελικοῦ σχήματος μετουρμασθείς πρό ήμερων β' Ματθαίος μοναχός, και

ετάτη τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἐν τῆ σεβασμία βασιλοιῆ καὶ περικαλλεῖ μονῆ τοῦ παντοκράτορος μετὰ πένθους καὶ συνδρομῆς οἴας οὐ γέγονε πώποτε εἴς τινα τῶν ἄλλων ἦοαν δὲ πᾶσαι αἱ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι ἔτη οζ καὶ ἡμέραι κε.

Καὶ τῷ (λθ) ἔτει μηνὶ Αὐγούστω διέβη φυγοῦσα εἰς τὴν αὐτῆς πατρίδα ἡ δέσποινα Κυρία Σοφία.

Καὶ τῷ (λε) έτει τοῦ Αὐγούστου κθ έφερον μετὰ κατέργων ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦνταν, κυρίων Μαρίαν τὴν Κομνηνὴν, θυγατέραν κὑρ ᾿Αλεξίου βασιλέως Τραπεζοῦντος τοῦ Κομνηνοῦ.

Καὶ τῷ (λς) έται μηνὶ Σεπτεβρίω εὐλογήθη αὐτην δ βασιλεύς κύρ Ιωάννης καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίω έξηλθεν αύτος δη ὁ βασιλεύς ἀπὸ τῆς πόλεως και απήλθεν είς του Μορέαν τη κς Δεκεμβρίου μετά κα τοῦ άδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ δεσπότου κύρ Κωνσταντίνου διά τὸ βούλεσθαι γενέσθαι τὸν άδελφὸν αὐτῶν τὸν δεσπότην κύρ Θεόδωρον καλόγερον, καὶ ὁ κύρ Κωνσταντίνος έναπομείνη αύθεντης του Μορέου, εί και μετεμελήθη και είκ έγενετο μεθ ων [γάρ] έγω άρχη είς τον Μορέαν ήλθον, είς την του βασιλέως μου δουλοσύνην ύπαρχων, είς δέ την του δεσπότου κύρ Κωνσταντίνου αποβλέπων έξ αίτίας τοιαύτης του γάρ ἀσιδίμου καὶ μοκαρίτου πατρός αύτων έγγίζουτος πρός το άποθανείν ωρισέ μοι και έγραψα ίδιως, ούχὶ διαθήσην αὐτοῦ οὐ γὰρ διατίθενται οἱ βασιλεῖς, ἀλλά προστάττουσιν ότι να έχη είς έκαστος το και το ... ό δε τόδε από των ιδίων αύτου αξιολόγων είδων και τὸ λοιπον του βίου σώτου ίνα μερισθή είς τέσσαρα μερδοιά, είς παραστάσιμα καὶ λειτουργίας ύπερ αύτου κάτεπέκεινα των συνήθων, ων πολυτελώς και καλώς έτελεσθησαν παρά

- των αυτού και των εισοδημάτων της βασιλείας, είς πτωγούς, είς τους ιατρούς και είς τους αυτού κελλιώτας επίτροποι δε να ώτιν ο πνευματικός αυτού ο είς των Ξαν-Βοπούλων Μακάριος ὁ ἐξ Ἰουδαίων, ὁ διδάσκαλος Ἰωσήο ό είς του Χαρσιανίτου, και έγω και άναγνωσθείσης ταντης δή της προστάζεως παρ έμου έμπροσθεν αυτου και της άγιας θεσποίνης καὶ τοῦ βασιλέως και υίοῦ αὐτῶν καὶ μόνον τέλος ώρισε πρός τον υίον αύτου υίε μου, ήκουσας το σας προστάττη διά τους ίδιους μου όπου λατρεύουσιν έγραφον γάρο οἱ δὲ κελλιωταί μου , οἴτινες ἐδούλευσών υοι καλώς και εύνοικώς διάκεινται και δουλικώς ώς ένι είκος είς έμε, ας έγωσι παρά παντων ύμων των υίων μου αγάπην τε καὶ άνεκδοχήν καὶ προμήθειαν κατά το άναλογοῦν ένὶ έκαστο αὐτῶν. Ἰδίως δὲ πάλιν λέγω σοι διὰ τοῦτον δή του Φραντζήν ότι εδούλευσε μοι καλώς και εθερόπευσέ μαι είς τὰ τῆς ψυγῆς μου καὶ τοῦ σώματος, καὶ νῦν είς τὰ τῆς ἀσθενείας μου πλέον τῶν ἄλλων μοι θεραπεύει, και Θαρρώ ότι και τὰ ὑπὶρ τῆς ψυγῆς μου μετά . Βάνατον καλώς τὰ Θέλει έξοικονομήσειν ή νεότης ούν αύτου και το γήρας το έμου ούδεν αφήκαν ένα γένηται προς αύτον άντάξιου της άγαπης και δουλοσύνης αύτου άφιημε · δε αύτον είς σε και να έγης την εύγην μου, το έτυγενεν ίνα γένηται παρ' έμιοῦ πρός αὐτόν καὶ οὐδεν εγένετο δι ας αιτίας είπου, ας γένηται παρά σου έπειδή μετά του δεσπότου πυρού Κωνσταντίνου είχον αγάπην καὶ πληροφορίαν ην δ Θεος ἀπεδέχετον, δτι δ του πατρός μου άδελφος ήν αυτού τατάς, καὶ οἱ υίοὶ αυτού συνανάτροφοι καὶ φιλοι και δούλει αύτου και έγω μετ' αύτων είτα έφερεν ο καιρός και είκείωσιν έμου είς τον μαριαρίτην και αρίδι-

-μον πατέραν αύτου και τὰ ἔγρηζεν ἀπ' ἐκεῖνον πολλά και -αναγναία, εύρισκεν αυτά δι έμου ήγαπα και τον έμε sive xai idias sic the doukoovene tou. Kai oven sees και τάξεως σύσης είς τὰ τῶν βασιλέων όσπητια ότι τοῦ πατρός οἱ κελλιώται νὰ χωρώσι καὶ εἰς τὰ κελλία τῶν υίων αύτου, ούγε θε των υίων είς το του πατρός τουτο - δε έως αν εν τοις ζώσιν ο πατήρ ευρίσκηται, σύχι δε καί μετά θάνατον, ώς ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης καὶ ἀοίδιμος πατηρ αύτου μετά το έκείνου πρώτον μνημόσυνον επιστρέψαντες πάντες ήμεις οι έκεινου κελλιώται είς το παλάτιν. έθος γαρ ένι και τουτο ότι οι κελλιώται αύτου ότι του βασιλέως να καταμένωσε περί τον τάφον αυτού μέγρι και του πρώτου μνημοσύνου απήλθον και είς το δοπήτιεν δπερ κατέμενεν δ βηθείς δεσπότης κύρ Κωνσταντίνος και εκά-Αισα έξω ώς οι πολλοί μαθών δε τουτο έστειλε τον Αείον μου και ώρισε μρι, ότι ου μεν ετήρησας την τάξιν και ouder These sie to reddion mon it oneson, we explete time τος του αύθεντός μου βασιλέως του πατρός μου άμπ πάλιν ήμεῖς διὰ τὸ χρέος τῆς εἰς ἐκεῖνον ἀγάπης σου καὶ δουλοσύνης και της είς ήμας, εύεργετούμεν σοι, και είτως ώς αν η είς την δουλοσύνην του βασιλέως του άδελφοῦ μου νὰ ἔρχεται ἐξ ὁρθοῦ εἰς το κελλίν μου ὡς καὶ πρότερον' από τούτων οὖν τῶν αἰτιῶν ώς ώρίσΩν παρά τοῦ βασιλέως και άδελφοῦ αὐτοῦ δτι νὰ ἀκολουθήση αὐτῷ ἀπερχομένω είς του Μορέαν δι' ην αίτιαν προεδηλώσαμεν .. ώρισε μοι ίδιως τὸ δή μέλλει γενέσθαι καὶ άγαπω νὰ ήμπορή να σε είχον μετ' έμου και ανέφερον αυτώ και έγω τούτο πολλώ πλέον, σωζομένου μόνον δτι νὰ ένι μετά άποδοχής και όρισμου του αύθεντός του βασιλέως του άδελ-

φοῦ σου εξήτησεν οὖν τοῦτο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ δι ἐπυτου μετά λόγων παρακλητικών και αίτιων άναγκαίων όπου του πυάγκαζου ένα έγη το έμου γρείαν έκείνος δε άπελογήσατο, ώς ζητούντα άδινατόν τι ου δι άλλο τι άλλ' - η δια τον δρισμόν του πατρός σύτων, και την πρός έκεινου εμήν διά στοματος παράδοσην ό δε πάλιν εξήτησε τουτο διά της άγιας δεσποίνης και μητρός αύτων, και έτι μετά των μεσωζόντων αύτου καὶ μόλις ποτέ ώρισε τουτο. δτι ας έλθη μεθ' ήμων ο Φραντζής, και εί μεν απομείνη δ- άδελφός μου έχει , νὰ τὸν ἀφήσω νὰ ἔχη αὐτόν έπει και ή κυρά μου ή δέσποινα ώρισε μοι περί τούτου και συγγωρεί το εί δε έπαναστρεύη έδω ο άδελφος μου μετ' έμου, ουδέν τυγένει εί μη να ένι είς έμε καθώς - δρασεν ο αύθεντης μου ο βασιλεύς ο πατήρ μου να έχενμεν δίκαιου να ποιήσωμεν είς αύτου. Έρχομενοι δε είς του Μορέου του μεν υπήργον τελείως υπογείριος ώς προείπου, πρός δε του άγαιτη και ελπίδι προσαπεβλεπου. άποσωθέντες εύν είς τον Μορέαν και κατά του τόπου παιτὸς ου έντὸς του Μορέως εκράτει δεοπότης ὁ Καρουλλος, απελθόντες πάντες α αυθέντες και άδελφοι, τέλος έκπι εύτε εύτοι ήσων τεθαφόρικότης ότι θέλουν δουλώμειν είς έσυτούς όλου του τόπου ου πρχευ ο Καρουλλος, ούτε πάλιν εκείνος ότι να δυνηθή να φυλάξη τον επιλοιπον τόπον οπου απέμεινεν αυτών απήρουν γου οι συθέντες ήμων τενα των αυτού εφάνη καλόν ένα ή δεσπότης κύρ Κωνσταντίνος επάρη την άνεψιαν αυτού δη του Καρευλλου δεσπότου είς νόμιμον γυναϊκα καὶ τὰ κάστρα, όσα δη καὶ είχεν είς τον Μορέαν, λάβη είς προϊκαν αὐτῆς εὖ δή γενομένου τελείου τη πρώτη Μαΐου τοῦ αὐτοῦ έτους, στα-

λείς έγω παρελαβου την Γλαρευτζαν , και άλλοι τα άλλα. και έπαναστρέψαντες είς του Μυζηθράν, ένεργείτο το της παλογερικής του θεσπότου κυρίου Θεοδώρου διά δε το νά έπαρουν, αν εμπορέσουν, την Πατραν, αναγκαΐον και χρήσιμον τόπον, και διά το να μηθέν εύρισκονται είς τον Μυζηθρών οι άδελφοι του άδελφου αυτών βουλομένου γενέσθαι καλογέρου, έξελθόντες τη πρώτη Ιουλίου του αυτού έτους, ήλθον κατό της Πάτρας οί τρεῖς τῶν ἀδελφῶν καὶ περί τούς μύλους αύτης στοινώσαντες έχεισε και την ανεψιάν του δεσπότου Καρόλλου έφερον κυρίαν Θεοδώραν και έκείσε αύτος και ό δεσπότης κύρ Κωνσταντίνος την εύλογήθη. είς δέ την Πάτραν οιδέν εκατορθώθη τι πρός άλωσιν άλλ' ήν μάλλον και αίτιον ότι και όπερ ε άδελφος αύτων κύρ Θεόδωρος ό δεσπότης είς τον Μυζηθέων έστησεν ίνα ποιήση, άθετήση, όπερ αίτιον πολλών κακών ώς εύν είς τὰ τῆς Πάτρας τὶ συμπερασμα χρηστον ούδεν έκατορθούτο, άλλ' ή μόνον τρία καστελόπουλα όπου άπηραν ποιήσαντες εἰρήνην μετά τῶν ἐν τῷ κάστρῳ, καὶ ἔτι νὰ δίδουν και κατ' έτος πρός τον δεσπότην κύρ Κωνσταντίνον φλωρία φ΄, έγερθεντες ἀπῆλθον, ἡ μεν βασιλεύς δι' άλλης όδοῦ είς του Μυζηθράν, ὁ δὲ δεαπότης κύρ Κωνσταντίνος δι άλλης είς το Χλουμούτζιν μετά και της γυναικός αύτου και βασιλίσσης μετά δέ τινα καιρόν όλίγου, έπει ο βασιλεύς ήθελεν τνα απέλθη όπισθεν είς το όσπήτιον αυτού, μηνυθείς και ό άδελφος αυτού άπηλθεν είς τον Μυζη Βράν ἀπὸ τὸ Χλουμούτζιν κάκεῖσε διαβιβάσαντες όμφότεροι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἡμέρας ὀλίγας, τῷ Όκτωβρίω μηνὶ τοῦ (λ΄) ἔτους ἐκαβαλοκευσαν όμοῦ καὶ ἀπηλθον μέχρι καὶ τῆς Κορίνθου καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐμβὰς εἰς τὰ κάτεργα ἀπέπλευσεν είς την Κωνσταντινούπολιν ό δε δεσπότης κύρ Θεόδωρος ἀπίλθεν ὅπιαθεν την αύτην όδον την φέρουσαν είς του Μυζηθράν και ό κύρ Θωμάς ό αύθεντοπουλος μετ' αύτου μέχρε τινός απήλθεν είς τα Καλάβρυτα, ημείς δε μετά του αύθεντός ήμων χυρίου Κωνσταντίνου του δεσπότου διὰ τῆς ἄλλης όδοῦ ήλθομεν εἰς τὴν Βοστίτζαν καὶ γὰρ εί παι παλόγερος σύκ έγενετο ό δεσπότης πύρ Θεόδωρος, ενα απομείνη απας ο τόπος αύτοῦ εἰς τον κύρ Κωνσταντίνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀλλ' οὖν καὶ οὕτως δέδωκε πρὸς αύτον την Βοστίτζαν, καὶ είς το άλλο μέρος δσα δη ήρχεν ο Φραγκόπουλος πρωτοςράτωρ, 'Ανδρούσαν λέγω και Καλομμάταν, και Πίδημα και Μάνην και Νησίν και Σπητάλιν καὶ Γραμπένην, καὶ 'Αετον καὶ Αωὶ, καὶ Νεόπαστρου και έτερα πολλά ά και σταλείς έγω παρέλαβου ταῦτα παρὰ τοῦ ἡηθέντος πρωτοςράτορος καὶ τῷ αὐτῷ έτει έν μηνὶ Μαρτίω δ τέθνηκεν ο δεσπότης κύρ 'Ανδρόνικος, ὁ διὰ τοῦ Βείου σχήματος μετονομασθείς Ακάκιος καὶ ἐτάφη ἐν τῆ τοῦ παντοκράτορος μονῆ, ἐν ἡ καὶ κατέμενε βουλής δε αποκρύφου μόνον είς έμε ούσης παρά του αύθεντός μου καὶ δεσπότου, ότι νὰ ἀπέλθωμεν κατά τῆς Πάτρας, καὶ εί μεν ἐπάρωμεν αὐτὴν, ἰδοὺ νά εύρισκώμε θα είς του Μορέαν, και ο τόπος αυτου ο της μαίρης δηλονότι Βαλάσσης δοθή πρός τον άδελφον αυτοῦ τον βασιλέα εί δε ούδεν επάρωμεν την Πάτραν, να ύπαγωμεν όπισθεν εἰς την πόλιν, καὶ νὰ ἔχη ἐνταῦθα εἰς τον Μορέαν τα της προικός αυτού κάστρα, και έκεισε τον τοπον του, την μαύρην δηλονότι Βάλασσαν τὰ δὲ δὸ-Βέντα παρά τοῦ δεσπότου κάστρα πάλιν νὰ δοθώσιν, ἔνθα ό βασιλεύς διακρίνει, παρηκολούθησε και τουτο, όπερ ήτον

άπο μέρους βεβαίωσις της άπουρύφου μελέτης. 'Από της Βοστίτζης διεργόμεναι διά της όδου της Πάτρας, ένα είς την Γλαρέντζαν και το Χλομούτζεν απέλθωμεν, ένθα και ή βασίλισσα, δοτάλη Ανδρόνικος Λάσκαρις ὁ Πάδιάτης είς τους έν τη Πάτρα άργοντας διά τινας δουλείας. καρείσε προσμείναντος συνέτυγον αυτώ ίδιως και δερείς και λαϊκοί περί του, αν θέλα ο αύθέντης αύτου, έγουσι τρόπου ότι να ποιήσουν να επόκη την Πατραν. Έλθοντος δέ του Λάσκαρι καὶ είποντος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ τῶν Πατρηνών ἀποκρυφα, ἀπεπέμφθη ώς ἀδινατα και περισσά καὶ ἀκούσαντος καὶ λέγοντος σταλείς ούν είς κεφάλήν είς την Ανδρούσαν ὁ αὐτὸς Λάσκαρις, έτι θε καὶ εί άλλα άργοντες είς τὰ ἐκεῖσε κάστρα Κεφαλάδες, -άλλά δη και ό πρώτος των άρχοντων τοῦ όσπητίου αὐτοῦ ό Λάσκαρις 'Αλέξιος είγε λάβην είς πεφαλατικόν την Βοστίτζαν και έναπέμεινεν έκεισε - διερχόμενοι, ως δεδήλωκα, τοῦ δεσπότου και αύθεντός μου μετ' έμου και μόνου ένεςγεύντος το περί τῆς Πάτρας, εύρισκομεθα εἰς τὴν Γλαρεντζαν έγροψαμεν πολλάκις, πάλιν έκρινεν τὰ παρ τμών άδωατα, ώς και ο καιρός έδειξε. Τέλος έστησαμεν ίνα απέλθωμεν και νυκτός ούσης ευρεθώμεν είς τόπον πλησίον του τίλους των άμπελίων αύτων δή των Πατρανών είς τρείς έκκλησίας ονομαζόμενου, έπει και ήσαν παλαιόθεν, έκεισε δε εύρεθωσι και οι άνθρωποι και δηλώσωσιν είς πλάτος τὰ διὰ γραφῆς, καὶ, εί μεν δυνατά εί∹ σι, νὰ ενεργηθώσιν, εἰ δ' ούν, νὰ ἀπέλθωμεν, φανερώ; να αποκλείσωμεν το καστρον και ώς φέρει το φέρον και ίδου έγραψαμεν έρισμούς είς πάντας τους έν τῆ περιοχῆ της Ανδρούσης, έτι τη ιέ του Μαρτίου μηνός του αύ-

του έτους ίνα έλθωσε μετ' αρμάτων και των πλειόνων άν-Βρώπων της άργης ένὸς εκάστου αὐτῶν, Ινα μετά τοῦ πρέποντος διέλθη τον τόπον του πριγκίπου και απέλθη είς τά περί την Ανδρούσαν ο νέος αυθέντης του τόπου έκεινου ομοίος έμηνώθη και Λάσκαρις 'Αλέξιος άπο την Βοστίτζαν' έλθόντος δε ώς εκαθαλριευσαμέν και ούδεν επιασαμέν την περί τον 'Αλφιον οδόν, άλλα την αριστεράν, έθαυμαζον και πρός άλληλους έλεγον έρωτώντες, που άπεργόμεθα: Έλθοντες δε περί του συμφωνηθέντα τοπου περί ώραν άλριτοροφωνίας και ευρόντες και τους άνθρωπους, και ίδοντες αυτούς και απράκτους και απράκτα λέγοντας απεπέμψαμων έξημερωθέντες δ' έχείσε βουλουόμενοι τι άρα νά πραχθή, το φωσάτον να πηλαλήση να αίχμαλωτήση τους εύρισκεμένους έξωθον ανθρώπους και πάσαν την τών Εβραίων είκησιν, ώς έφανη ἄπρακτον διά πολλά αίτια, ίδου και από το καστρον ίδοντες ήμας και απορήσαντες τί άρα καὶ ένε . - ούδε γάρ προενόησαν το τυγον - άπεστειλαν ένα τῶν ἀρχόντων, καὶ ένα κανονικὸν Μάρκον ὁνομαζομενον μετά και δραγουμάνου και άνθροπων, ίνα μά-Αρισι τίς ένι και διά τι: ώς δε είδον τις ένι και ήκουσαν ότι ήλθομεν ή να μᾶς δώσητε τὸ κάστρον, ή να τὸ ἐπάρωμεν μεθ' είου τρόπου ἐμπορέσωμεν, ἐπιστρέψαντες και μετά σπουδής και κρουσαντές λάρμα συνήχθησαν βία πάντες εί έκτος έντος ήμεις δ' έπὶ την αύριον, ή των · βαΐων καὶ ἡ ἐορτὴ τυγοῦσα, τεμόντες πάντες βάῖα μυρσίνης, του τόπου πληθος έγοντος, καὶ φέροντες ανά γείρας, έλ-Αίντες έπεσαμεν περί τὰς πόρτας τοῦ κάστρου ώς δ' έκείμεθα τη κς του αυτού μηνός Μαρτίου μετά την του μεγάλου σαββάτου ἀκολουθίαν, ώς έφαγομεν, έκαθήμεθα είς

την του αύθεντος ημών τένδαν, όμιλουντες περεσσά άφνω δε εξεκρότησαν από της πόρτας της εβραϊκής ή του ζευγαλατίου, - και ούτως γαρ ώνομάζετο - , καβαλλάριοι όλίγα . και διωγθέντες ως εφάνησαν, άπηλθον και έσεβησαν είς την του αίγιαλου πόρταν, έκεισε κατασκευαστικώς πάντες οἱ τοῦ κάστρου ὑπάργοντες μετά τζαγγεών και τοξαρίων και σκλόπων του δε δεσπότου κάμοῦ (προβαδιζόντων πρό τοῦ διωγμοῦ διὰ τό) ευρεθήναι κατά τύγην τὰ άλονα ήμων έτοιμα πλησίον του γεουρίου της όδου της απεργομένης είς τον άγιον Ανδρέαν, τίς των Πατρηνών ετόξευσεν ούτως το του δεσπότου άλογον, ότι εύθυς έπεσε και δραμόντες ένα ή σκοτώσωσιν ή πιάσωσιν αύτον, ευρέθην έγω υπέρμαγος, και έκεινος μέν Βεςῦ βοηθεία ἀποπλακείς ἀπὸ τὸ ἄλογον ἔφυγε πεζές. έγω δε και δεδωκα, και ένα και επίασα υίον Σταματέλλη, άλλά και δεθώκασι με και έμε παι το άλογον μου τοσαύτα δτι δτι άθυνατήσαν έπισε καὶ ἐπλάκωσε με. άλογον άριστον, όπερ ὁ ᾿Αμηρᾶς δέδωκε τῷ ᾿Ασανη Ἰσαακίω , όταν έσυνηντησεν έκείνω, ό δ Ασάνης τω γαμβρώ αύτου τῷ Φιλανθρωπίνω Γεωργίω, κακείνος τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ τῷ Κομνηνῷ, τῷ τοῦ πρωτοστράτορος Καντακουζηνοῦ γαμβρώ, και φευγοντος μετ' αυτού ίνα είς τον Γαλατάν άπέλθη, οβάσας δ άδελφός μου έπίασεν αὐτὸν, καὶ εὐεργετήθη ὁ ἀδελφός μου τὸ ἄλογον αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασελέως, έλω θε μαγιλ αμήδα τούτο παδ, εκείλου εδλόπενος είς τον Μορέαν πιασαντές με εύν μετά πολλών λαβωμάτων, ἀπαγαγόντες με, εβαλόν με είς τον Κουλάν είς δαπήτιον σκοτεινού, έχου μύρμηκας και σιταροψήρας καί ποντικούς, διά το είναι έν αύτῷ προ τοῦ σιτάριον, έβαλέν με καὶ σιδηρά μονοκάνονα καὶ εἰς τον ἀριστερον πόδα ἄλυσιν στερεάν εἰς τζόκον μέγαν καρφωμένην καὶ ἐκοιτόμην ἐν τῆ τοιαύτη φυλοσή πικρῶς διαβιβάζων ἀπό τε τῶν λαβωμάτων καὶ τῶν σιδηρῶν καὶ τοῦ ξηροῦ καιτασμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁποῦ εἶχεν, ὡς ἐδηλώσαμεν, τὸ ὁσπήτιον κακῶν.

Ένταϊθα δ' έστι προσήκον διηγήσασθαι και περί τῆς όσιωτάτης θωμαΐδος αύτη γένους χρησίμου υπάρχουσα έν τῆ ἀνατολῆ, ἀπορφανισθεῖσα, φέροντες εἰς τὴν Κωνςαντινουπολιν οί συγγενείς αυτής, δεδωκασι τη αδιλοή των τριών άρχιερέων και άδελφων, των και βασιλέων, και μητρὶ τοῦ σοφωτάτου Καβασίλα Νικολάου η δὲ ταύτην έχουσα και παιδεύουσα μετά καιρόν τενα άπτίλθεν είς την Θεσσαλονίκην, Νικολάου του Καβασίλα και άδελφου αύτης αργιερέως εκείσε όντος, και είς την μονήν της αγίας Θεοδώρας ώκησαν μετά Παλαιολογίνας γυναικός εναρέτου και λογίου, περί ης πολλούς και πολλάκις ήκουσα παρά τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως πυροῦ Μανουήλ ἐπαίνους, και πολλούς κανόνας είς τε τον άγιον Δημήτριου καὶ την άγιου Θεοδώραν και άλλους άγίους άνεγνωσα εκείνης ποιήματα. έχουσαι σύν αύταῖς καὶ την όσιαν Θοκασίδαν, καὶ παιδεύουσαι είς τε αρετήν και λόγον ως δε ήλθε το τέλος αύτων ματελιπου αύτην πάντα τα αύτων, άλλα δη και την τοῦ Κυπριανού γυνην, ήτις αγανακτήσασα το σπληρον του ανδρός αύτης απελθεύσα είς τας δηθείσας μοναγάς καλογραία γέγουεν έπεὶ δὲ περὶ τὸ τέλος αὐτῶν ἐγένετο, πάλιν είς την πληρονόμον έχεινων και του βίου, όπως δή ποτε και της άρετης; ύπετάγη και καλώς διήνυσε τον της υποταγίης δρόμου μέγρι Δανάτου. Κυπριανού δε γυνήν λενω του έλθοντος είς την Κωνσταντινουπολίν και την μονην κτίσαντος την είς δνομα των άγιων Θεοδώρων, έπονομαζομένην δὲ τοῦ Κυπριανοῦ. τῶν δὲ ἀσεβῶν τὴν Θεσσαλούρουν παραλαβόντων, έξελθούσα ή όσια θωμαίς μετα και της υποτοριτρίης αυτής της Κυπριανής ήλθεν είς την Απμνον, Ίνα ἀπ' ἐμεῖσε πάλον (ἀπέλθη) εἰς την Κωνσταντινούπολιν εν η Λήμνω ο πάππος μου εύρισκόμενος μετα της γυναικός αυτού και των παίδων, ίδουσα αυτήν και την αυτής αρετήν και τον λόγον ή πρώτη των τριών Δυγατέρων αύτου, της χυρίως πρώτης Δυγατρός αύτοῦ είς την Θεσσαλονίκην άπομεινάσης μετά καὶ τοῦ άνδρός αὐτῆς καὶ τῶν παίδων, καταλείψασα γονεῖς καὶ ἀδελφάς καὶ άδελφούς, καὶ τὸν ον έμνηστεύσατο εἰς άνδρα, απελθούσα γέγονε καλογραία και το ύποταγή αύτης δή της όσίας εκείθεν δε έξελθούσαι και έλθούσαι αι τρείς και μόνον έν Κωνσταντινουπόλει κατήντησαν άρχην έν τη μονή : η έπονομαζομένη της Κλεραίνας διαδοθείσα δε ή άρετη αυτής δή της όσιας και ή είς την Βείαν γραφήν έμπειρία είς το του βασιλέα και του πατριάρχην και πάντας τους τῆς πόλεως, δ μέν βασιλεύς έγύρευσεν ίνα καὶ λάβη μοναστήριου , οξου αν ένε το μεγαλώτερου καὶ πολυεισοδώτερου , ό δὲ πατριάργης τὸ δοῦναι αὐτὸν ἔνταλμα πνευματικής έξουσίας είς τὰς βουλομένας τῆς πόλεως γυναϊκας οἱ δὲ τῆς πόλεως δτι και να προσέρχονται και να βλέπουν και να Βεραπεύουν είς τὰ πρὸς χρείαν αύτων - οὐδε γὰρ ην εν έκείναις ούτε άργύριον, οἰκ άλλο τι, εἰ μὴ τὸ ἐργοχειρον καὶ ή του Βεου διὰ τῶν ἀρχόντων προμήθεια λαβούσαι δε μικρόν τι κάθισμα συνέδραμον είς υποταγήν τοσαύται, δσαι εύχ αν έχώρησαν είς τε την του Λιβός μο-

νην και της κυράς Μάρθας, ή δε ου πλείους η δύο και δέκα προσελάβετο και ήσαν τοιαθται είς τε άκτημοσύνην και ύπαρισην και σωφροσύνην, και πάν ότι είς θεν εύαπόδεύτου, ότι κατέλειπου οι της πόλεως λέγειν, ή άγια, άλλ' αι άγιαι, και αυτό δη το όνουα είγον είς αυτάς άγιας και το μεν των καλογραιών, το κοινον της τροσης και φορεμάτων και το μη έγειν τι ίδιον, και το μη ποιήσαι το μικρότερου ή πρός κοινήν ή πρός ιδίαν χρείαν, εί μη μετά συγγωρήσεως, και το άνυπόδητον και όλιγοτροφού και το γαμαί κείσθαι και έν εύτελεί, και τάλλα έσα της άρετης είσιν έχμαρτύρια, των περισσών έστι danγεισθαι όμοιως δε πάλιν και της αύτων όσιας και πνευματικής μητρός, της είς έκείνην συνδρομής και θεωρίας βασίλεως και δεσποινών και άρχοντων και άρχοντισσών, αί μεν δι εξομολόγησιν, αί δε δι εύχην και Βεωρίαν. τίς αν ακριβώς και ταύτα και την έκεινης άρετην δυνηθείη άκριβώς διηγήσασθαι; έν δέ και μόνον διηγησάμενοι δείξομεν πάντα άληθη. τω βηθέντι μεγάλω σαββάτω ώπερ μοι συμβέβημεν άπερ διηγησάμην, καθημένης μετά την τελετην της λειτουργίας έν τη έκκλησια, και σύν αὐτη πάσαι αί καλογραϊαί αύτης και προσμένουσαι ίνα μικρόν τι καί απογεύσωνται δια την του αντιδώρου μετάληψην, είτα είς τλς πράξεις των αποστόλων τεθήναι (την) αναγνωσιν, λέγει ή δσία, καλογραΐαι, έγειρεσθε' αί δέ, τι έστι σαι χρεία; πυρία ήμων άγια! ή δε, τω πυρίω Γεωργίω προσήλθε πειρασμός, και ίνα δεηθώμεν της θεοτόπου ύπερ έκείνου το δε ακούσασαι πάσαι, εξαιμέτως δε αι της μητρός μου άδελφαί-και γαρ έτερα άδελφή και ύστερα γεγενε κάκείνη καλογραία και ύποτακτική αυτής καλή-, προ-

σέδραμον μετά δαπρύων, τί έστι τοθτος πυρία ήμων άγια! ή δε πρός αυτάς, μη Βροείσθε! δ θεός δ συγχωρήσας τον πειρασμόν θέλει χορηγήσειν και την βοήθειαν και διάλυσιν αὐτοῦ δή τοῦ πειρασμοῦ καὶ ζαθείσαι ἔψαλλον τὴν είς την Βεοτόκον παράκλησιν μετά δακρύων τούτου τι κρείττον έχμαρτύριον της είς Δεον έχεινης άρετης καὶ είκειώσεως: ζήσασα ούν ούτω καλώς και πολλά έμμαρτύρια τῆς άρετης αυτής ενδείξας ο Βεός, τέλος καὶ ὁ Βάνατος αυτης τιμιος έναντιου πυρώυ και των αυθρώπων προέβη ήμερας γάρ τινας ἀσθενήσασα μαρόν, καὶ πάσας κοινώς νου-Βετήσασα, καὶ καταλείψασα εἰς τὴν ὑκοταγήν τῆς μητρός μου της άδελφης, η και πρώτη είς άρετην και ύποταγήν αὐτῆς ήν , καὶ πάντα τὰ τοῦ κελλίου αὐτῶν έκεινης διοικούσης, είτα ώς ένθους γενομένη εκάθητο, τους μέν οφθαλμούς έχουσα κεκλεισμένους, το δε στόμα άεξ μινούσα πρός ύμνους και εύγαριστίας πρός θεόν, μηκετέ προσλαμβάνουσα τροφίμου η ποτίμου, μήτε δμιλούσα το τυχον άνευ του καθ' ήμεραν, ερχομένου του ໂερέως είς το μεταλαβείν αυτήν των Βείων μυστηρίων, τότε καὶ τὰς χειρας και τους δοθαλμούς είς του σύρανου αξρουσα και συγχώρησιν αἰτούσα μετελάμβανεν άλλά καὶ τοῦ βασιλέως πυρίου Ίωάννου καὶ τῶν δεσποινῶν καὶ άλλοτε πελλάκις είς έκεινην άπελθόντων, άλλ' αυτή και τότε διά τελευταίαν εύγην και άρχόντων και άργοντισσών, και έγπρίτων εκρομονάχων και μοναχών, ανένευε και συγχώρησιν και ευχήν έγορηγει και ούτως διαρκέσασα ήμερας ζ προς κύριον έξεδημησεν και ετάφη φιλοτίμως συνδραμόντων σχεδου πάντων (των) τερίων ιερομονάχων (κλητών και) άκλήτων καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχοντισσών καὶ ταῦτα μὲν οὕτως καὶ ἀληθώς.

Έμου δε κειμένου εν φυλακή ήμερας μ΄, ώς ήλθεν ή μνήμη του έλευθερωτού των αίγμαλώτων, του μεγαλομάςτυρος δηλονότι Γεωργίου, έδεη Σην αυτού, ώς κάγω Γεώργιος , και παιδιόθεν δούλος αυτού, (ίνα λυτρώση με τών δεσμών) και άφυπνισθείς έδοξε μα δτι εύφεθην είς του περικαλλή ναόν τον είς το όνομα αυτού των Μαγγάνων έπονομαζόμενου, είς την φιάλην εστάμενος και φορών και τὰ σιδηρά διεργομένου δὲ τοῦ βασιλέως τάγα Ίνα εἰς τὰν συρλουθίαν της εροιλησίας απέλθη, έδεήθην αύτου, Ίνα με έλευθερώσουν όπο τα σιδηρά και δ μέν βασιλεύς διέβη έντος της διαλησίας, άρχων δέ τις νέος επιστρέψας πρός έμε λέγει μοι ωρισεν ό αύθέντης ήμων ό βασιλεύς, Ίνα σε ἐκβάλουν ἀπὸ τὰ σιδηρᾶο ἐζήτησέν το γάρ καὶ ή κυρία ήμων δέσποινα. Και περί την αύγην αυτήν της γιατὸς ἐν ὤρα ἀσυνήθει, ἰδου οἱ τοῦ κουλᾶ ἀργοντες, καὶ έτερα μετά σιδηρικών, και εκβάλλουσι με άπαντα τὰ σιδηρά και έξαιτιώνται και λέγουσιν, σύχ ότι έχθρωδώς έχουσε, καλώς οὐδέν με τρέφουσεν, άλλ' ότι οἰκ έχουσε καὶ μετά δύο ἡμέρας έλθόντες πάλιν ζητουσί με, καὶ δέομαι του αύθεντός μου διά γραφής, ότι να ένδωση να εξέλθουν άργοντες να συντύγουν πρός συμβίβασεν, δπερ και γέγους και συμβιβασθέντες δεδώμαση αυτώ το Σαραβάλε, ούτως ότι να σπαυθή είς το δοπήτιον αύτου την Γλαρέντζαν και μέγρις όλου Μαΐου εί μεν έλθη ό μητροπολίτης και αύθεντης αυτών, ποιήση εκείνος ώς θελα, εί δ' εύν, νὰ δώσωσεν αύτῷ το κάστρον καὶ γεγονότων δρκων και παραλαβόντος και το Σαραβάλε τη έ

Μαΐου έκαβαλίσευσεν καὶ ἀπῆλθε μέγρι τῆς Σκλαβίτζας και του 'Ριόλου τὰ όρια· δι' έμε δε επαφήμεν Ίωάννην τον 'Ρωσαταν ένα με επάρη σωζομένου γάρ τοῦ έλευρω-Σήναι με έξουσι το βέβαιον τα πραχθέντα και έλευ-Βερωθείς ήμιθνής δη μόλις ἀπέσωσα, ένθα και ὁ αὐθέντης μου, ος ίδων με μετά χαρᾶς δτι πολλής καὶ λύπης. το μέν ότι ήμην ούτως ήμιθνής, το δέ ότι ήλευθερώ-Ωτιν , και όρισας πολλούς λόγους πρὸς ἔπαινον και παραμυθίαν μου, ώς άπηλθον είς την κατούναν μου, έφερόν με εύεργεσίαν αύτου, ταμπάριον διπλούν χαμουχάν πράσινου ἀπὸ τὴν Λείκαν ἀξιόλογου, μετὰ καὶ πρασίνης τζόχας καὶ καλης ἐνδεδυμένον, σκούφιαν Θεσσαλονικαίαν μετὰ χρυσοκοκκίνου χασδίου ένδεδυμένην, καβάδιον χρεμεζῆν χαμουχάν μετά βαρέου καταράγου ένδεδυμένου, κουρτζουβράκιν γαμουχών γρυσόν πράσινον, και φωτάν πράσινον και σπαθίν έγκειοσμημένου. Έπὶ την αύριον οὖν ἀπελθόντες εἰς την Γλαρέντζαν ίδου καὶ ἄρχων τοῦ Αμπρά μετά τινας όλίγας ήμέρας λέγων, ότι ή Πάτρα δίδει με χαράτζε καὶ διαβαίνει ίδική μου σκκώθητε εὖν ἀπ' αὐτῆς και μηθέν πολιόρκει αύτην εί δ' εύν, θέλομεν πέμψειν φωσάτον κατά σεῦν ὁ δ' αὐθέντης μου πάλιν είπεν πρός αυτόν, ημείς ήμουσαμεν ότι Βέλει να δώσουν αυτήν τους Καταλάνους ουθέν ουν έφανη πρέπον έγθρους και του άδελφου μου του μεγάλου 'Αμπρά και ήμων να τους άφήσωμεν να επάρωσε τοιούτου κάστρου είς την μέσην του τόπου μας διά τουτο άπιλθομεν έκει και έξετάσαντες το πράγμα έστησαμεν να μηθέν γένηται και ίδου ώς βλώπας, έσημώθημεν και ήλθομεν είς το οσπήτιον ήμων. είς ολίγας ούν ημέρας έχω σκοπον να στέλλω τουτον θή

του άρχουταυ είς του άδελφου μου του μέγου 'Αμοράν (δειχνύς έμε) , και θέλα δηλώσειν και τους πλείονας ήμων λόγους ο δὲ Τοῦρκος διούσας τούτους τοὺς λόγους, ἔτι δέ και φιλοφρονηθείς καλώς άπηλθε χαίρων έκείνου δέ απελθόντος, ώρισεν έμε, ίδου προετοιμάζε τὰ προς γρείαν τῆς όδοῦ, μη εἰδότος μου πρότερον τὸ τυχόν εγώ δ' ἀνέφερον αὐτῷ, ὅτε μόνον κὰ δώση ὁ Θεὸς νὰ μηθέν ἔλθη ό μητροπολίτης, και να δώσουν ήμας το κάστρον, και έγω να αναβρωσθώ τι ποτε πλέονο αμή πάντα θέλω τα έξειν έτοιμα είς έκπλήρωσιν της αποδογής σου. Τής δέ προθεσμίας έλθούσης και του μητροπολίτου ούκ έλθόντος, τη α του Τουνίου μηνός του αύτου έτους, καβαλικεύσαντες άπερχόμεθα είς την Πάτραν. εν ταύταις εύν ταίς ήμεραις και ο αυθεντόπουλος κύρ θωμάς το του πριγκιπου Τζεντουρίου κάστρον την Χαλαντρίτζαν του και μετέπειτα γεγονότος πενθερού αὐτοῦ ἐπολιόραει ὡς δὲ διήργετο ὁ αὐθέντης μου καὶ οἱ άδελφοὶ αὐτοῦ την όδον την φέρουσαν είς την Πάτραν, κατελθών και εύτος δη ὁ άδελφὸς αὐτοῦ, ἔμειναν ὁμοῦ εἰς τὴν Καμενίτζαν ώς δὲ ἔμα-Dε τούτο και ο είς την · Χαλαντρίτζαν του πριγκίπου εύρισκόμενος άρχων, ὁ Ἰωαννεύτζις Παλότας, αἰτήσας ἀφιέρωσιν, Ίνα έλθη καὶ προσκυνήση ἀμφοτέρους τοὺς αὐθέντας, ήλθε, και έξελθόντος εύθυς έκβαλών τας του κάστρου κλείς δεδωκε ταύτας τω αύθεντη μου τῷ δεσπότη, είπων τούτο ένι κάστρον ίδιως του αύθέντη μου καί συγγράμβρου τῆς βασιλείας σου καὶ γὰρ ὁ τοῦ πριγκίπου υίος προαπήρεν είς νόμιων γυναϊκα την άδελφην της βασιλίσσης χύρας Θιοδώρας καὶ ωμισέ μει, Ίνα παραδώσω τούτο αὐτῶ ὁ δὲ ἀπωρίθη αὐτῷ οὖτως ἔχει, ὅτι συγ-

γενούς μου έστιν ο τόπος, άλλ' ου γνησιες έρου του άδελφού μου λοιπον προγενές ερον αν είχε ποιήσειν τούτο, καί ο άδελφος μου ώς είς εμών ούδεν ήθελεν επιχειρήσειν τι και εγώ είρηνικώς ήθελα έγειν αυτό και ο αυθέντης σου άλλοτροπως άμη νῶν (εί) αὐτὸ επάρω, ἀναγκαῖον νὰ διαφερώμεθα μετά του άδελφού μου, και ούδεν τυγένει διά πολύ τι, πολλώ μάλλον διά τοσούτου άλλ' άπελθε έν αύτω και ως δύνασαι ποίει ως δε ταύτα ήκουσεν, εξήτησεν, ΐνα καλώς έκβη είς το κάστρον αὐτοῦ ώρίσθην ο έγω και άπηρα αυτόν μετά τρατιωτών και άπηρχόμην και περί το κάστρον εύρεθείς Ραούλ ὁ Θωμάς ένομισεν εύκολον είναι ίνα έπαρη αύτον ἀπ' έμου και εἰς κινουνου ήλθε του γενέσθαι μέσον των άδελφων μέγα τε μάχιμον και λυπηρόν όμως ούν θεού ευδοκήσαντος, έκείνου μέν καλως απέκατεστήσα είς το κάστρον αύτου, και έγω δε καλως επιστράψας ευρρυ του αυθέντην μου έν τω του άγιου 'Ανδρέου του πρωτοκλήτου ναξό και τάφω άποσωθέντα τῆ ό του Ιαννουαρίου άργα τη δε ε΄ πρωί του αυτού, ημέρα της έβδομάδος α΄, έξελθόντες οἱ τοῦ πάστρου ἔγκριτοι καὶ πᾶς ὁ λαός καὶ ελθόντες μέχρι καὶ τοῦ ἐμθέντος ναοῦ τοῦ άγίου. τῷ δεσπότη καὶ αἰθέντη μου προσεκύνησαν καὶ τὰς κλεῖς του κάστρου δεδοκασι και καβαλικεύσαντες μετά πλείστης ότι γαράς και του ένος μέρους και του άλλου έσεβημεν είς το κάστρον και μέγρι των είς τον γαζν του αγίου Νε--κολάου δοπητίων ἀπήλθομεν, της μεν όδου πάσης κατεστρωμένης πάντων άνθεων καὶ εύκοσμίας καὶ άπὸ τὰ ἐκ δεξιών καὶ άριστερών δοπήτια παντων βερμένων δια βοδοσταμμάτων και ρόδων καὶ τριακονταφύλλων ἀπὸ δ ἄνωθεν τοῦ Κουλᾶ διὰ σκευών και τζαγγρών κακώς δεξιουμένων ήμας, εί και είδίν τι έβλαψαν οί γάρ του μητροπολίτου πρατήσαντες τον Κουλών, έτι δὲ καὶ τὰ αὐθεντικὰ πλησίον αὐτοῦ όσπήτια και σιταργήσαντες και άφιερωσαντες κατέσχον, έλπίζοντες δτι έλθέντος του μητροπολίτου, διά τούτου έξειν πάλιν άπερ και πρότερον είχον τμών δε έπι την αύριον συναγθέντων εν τῷ τοῦ άγιου Νικιλάου ναῷ καὶ παντὸς του της χώρας λαου δεδώκασεν δρεων ότι να ώσε πιστοί δούλοι του αύθεντος ήμων του δεσπότου και έμε είς κεφαλήν αύτων έζήτησαν. ήκουσαν δέ, δτι καὶ δύο καὶ πλέον τούτων τον χρεωστούμεν, και διά την ύμων αίτησην Θέλω ήσθεν αὐτὸς εἰς κεφαλήν ὑμῶν. καὶ τῆ ή τοῦ Ἰουνίου μοινός περάσαντός μου είς του Ναύπακτου, ενα είς του βασιλία πρώτου ἀπίλθω, ΐνα κάκεινος τὰ εἰς τὴν Πάτραν παρακολουθήσαντα μάθη είτ' απ' εκείσε μετά και άρχοντος αυτού είς του 'Αμηράν' και γάρ κατά την δ' του αυτού μηνός, εν ή φθάσαντες έμειναμεν έν τῷ τοῦ άγιου 'Ανδρίου ναζί, ίδου και από τον Ναυπακτον επέρασαν δύο Τούρκοι, ὁ μέν τοῦ 'Αμηρά', ὁ δὲ τοῦ Τουραχώνη, λέγοντες όρισμών ότι την Πάτραν ένα μη επάρωμεν αύτην. εί δη πάλιν υπέστρεψαν μετ' έμου άπολογίαν λαβόντες. ότε, έπει ο παρών άρχων έμου ύπαγει είς του άδελφου μου του μέγαν 'Αμηράν, είς αν ορίση, Βελομέν ποιησείν. ώς σύν περάσαντες εν τῷ Ναυπάκτω εμείναμεν, πρωί σκοτίας σύσης, ίδου έκεισε και ο παλαιών Πατρών μητροπολίτης, Παντούλφος Μαλατέστας, μετά κατέργου καταλανικού ήλθεν διερχόμενος γάρ ώς έμαθε περί τὰ νησύδρια τὰ μέσον τῆς όδοῦ, ὅτι ἐδόθη τὸ κάστρον πρὸς τὸν δεσπύτην, έπίσσε την λιβέραν τοῦ μέρους τοῦ Ναυπώκτου, ένα πρώτου τούτο καλώς μάθη ώς έγενετο εθέησεν ούν έπιμείναι κάμοι έκεισε και την αύριον, ίνα πρώτον μηνύσω τούτο τῷ αἰθέντη μου, ὅπερ καὶ γέγονε καὶ παρ έμοῦ τούτο πρώτον έμαθεν και δεύτερον ίνα και, τίς ὁ ἐπίσκοπος αυτου δή του μητροπολίτου, το δυνατόν μάθω μόσον δε γενομένου και του Μπερνόρδου Μαρτζέλλου εκείνου Καπετάνου Ναυπάκτου, είδομεν και άλληλους ον ίδων έθαύμασα ότι διέφερε πάντων άνθρώπων είς τὸ δυσειδής εἶναι έξεταζων ούν έκεινος τι βούλομαι ποιήσαι είς τον 'Αμηράν, κάγω έκείνον, τι κατά τῆς Πάτρας, ἀπῆρα ἐγω παρ' έκεινου, τὸ δὴ λεγόμενον, κουκουζέλα, έκεινος δὲ παρ' έμου βρύα. δμως δεδωπώς ὁ μητροπολίτης τοῦς σκλόβοις χαρτία πρός τε του 'Αμπραν και του Τουραχαυήν πολύν λογισμον ενέβαλεν είς εμέ, μή ποτε ύπισχνείται δούναι καστέλλια τινά της Πάτρας, είπερ αυτόν βοηθήση, ίνα έπαρη αύτην, η πολλά τινα χρήματα και οια έπαυσεν δ έμδς λογισμός έως οδ πολλά ποπιάσας καὶ μεθύσας,πολλάκις και άκουσίως εμίθυσα-, κάκεινους τοσούτον ότι άπηρά τους τὰ χαρτία, καὶ ἀνέγνωσα καὶ μετέγραψα. κάκεινα πάλιν εβούλωσα και σφήκα ως δε έφθασα είς την πέλιν, έδοθη μοι συναποιρισιάρης, Μάριες Παλαιολόγος, ὁ Ίαγρος, ὁ υστερον πρωτοστράτωρ, τότε dè πρωτοβεστιαρίτης, πλέον άνατεθείς είναι κατά της δουλείας μου, η ύπερ αυτής ουα οίδα δι άλλο τι αίτων, άλλ' η το φθόνος ούκ οίδε προτιμών το συμφέρον άπελθόντες δ' όμοῦ είς τὸν 'Αμηρῶν, ἀπηραμεν ἀπολογίαν, "να δώσοιμεν αύτην είς είχον απελογησάμην ούν τῷ τότε πρώτω βιζίρη και άρχοντι, τω Μπραίμ Πασία, έτι τέντο έγω του αυθέντην μου ούδεν τολμώ ένα είπω, άλλ' έπεί έκείνος δπωσθήποτε άρχονταν αύτου ἀπέστειλε πρός τὸν μέγαν αὐθέντην, ἰδοὺ ᾶς ὁρίση καὶ ὁ αὐθέντης σκλάβον του καὶ ᾶς ἔλθη μέτ ἔμοῦ, καὶ ᾶς εἴπη τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ μεγάλου αὐθεντός καὶ ἔστερξε τοῦτο καὶ εἴπε φρόνεμα καὶ καλὰ λ'γετε τοῦ Ἰάγρου ἰδίως σκώπτοντος τοῦτο εἰς ἐμὲ ὡς ἄπροκτον καὶ μόνον ἐπιζήμιον ἐγὼ θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἔπραξα τοῦτο καὶ ἀπῆρα ᾿Αρχοντόσκλαβον, καὶ ἦν τοῦτο πρῶτον αἴτιον τοῦ λαβεῖν τὴν διέρθωσαν τὸ περὲ τῆς Πάτρας.

űÀ.

Καὶ τῶ λη' έται ἐν μηνὶ Σεπτεβρίω, εἰς τοὺς κρατικούς, έπραξαν το συνοικέσιον τοῦ αὐθεντοπούλου Θωμά, οἱ αὐτάθελφοι αὐτοῦ οἱ δεσπόται, μετά τῆς 90γατρός του πρίγιιπος 'Ασάνη Ζαγαρία του Κεντηριωνος' δ δή μηνὶ κάγω πάλιν επανίστριψα είς τὰ Τρίπαλα. πρός του Τουραγάνην και την περί της Πατρας δουλείαν τελείως διώρθωσα και τω αυτώ έτει έν μηνε Νοεμβρίω. ή βασίλισσα πυρά Θεοδώρα είς το Στάμοιρου εύρισκομένη απέθανε, καταλείψασα λύπην πολλήν και είς του ανδρα בשידות אמו בוכ חשב דישב ביאונים משונים לומ דל בוצמו בשτην καλλίστην έταρη δέ μέγρι τινός είς μίαν τῶν ἐκκλησιών της Γλαρίντζας και μετά ταυτα άπηγαν αυτήν είς την έν τῷ Μυζηθρά τοῦ Ζωοδότου μονήν, καὶ τῷ Ίαν--νουαρίω μηνέ του αυτού έτους εύλογήθη και ο αυθεντόπουλος κύρ θωμᾶς είς τὸν Μυζηθρᾶν κυράν Αίκατερήναν τὴν Ουγατέρα τοῦ ἡηθέντος πρίγμιπος τῆ δὲ κς Μαρτίου τοῦ αύτου έτους ήμερα καὶ ώρα όπου μὲ ἐπίασαν οἱ Πατρηνοὶ απερχομένου μου είς το δεσποτάτον ώς αποκρισιαρίου ζητήσει αύτων ένεκα είρηνης μέσον τοῦ άνεψιοῦ δεσπότου τοῦ Καρόλλου και γυναικαθέλφου του αύθεντός μου, και τών

φυσιαίου υίων αύτου δη του Καρόλλου, Έρπουλα και Μενώνου ἐποτησαν γάρ ἐνόρκους συμφωνίας, ὅτι, εἴ.τι άρα καὶ διακρίνει ὁ ζητήσει ἡμῶν σταλεὶς άρχων τοῦ δεσπότου κύρ Κωνσταντίνου είς τὰ μέσον ήμων διαφερόμενα, στέρξομεν καὶ άμφότερα τὰ μέρη κατὰ τὰ πλησίον νησύδρια τῆς ἄγιας Μαύρας ἀπηρασί με οἱ Καταλάνοι μετὰ πολλών και αυθρώπων και σκευών πολυτίμιον όντα με , καί πρατήσαντες μέχρι τινός και άπαγαγόντες μέχρι και τῆς Κεφαλωνίας ώς δήθεν περασοντες είς τα περί την Νέαν πόλιν, τέλος έγυρισαμεν είς την Γλαρέντζαν και έπούλησαν και έμε και τους συν έμοι έν δι δη Μαρτίω μηνὶ, καὶ 'Αμηρᾶς ὁ Μουράτμπεϊς την Θεσσαλονίκην ἀπῆρεν ἀπὸ τοὺς Βενετικοὺς πολέμω ὁ δὲ δεσπότης καὶ αὐ-Βέντης μου κύρ Κωνσταντίνος, τον Μαΐου του αὐπου έτους. του κουλάν της Πάτρας ἀπήρεν ἀπό λιμοῦ καὶ της άλλης κακοπαθείας των εύρισκομένων έντος αυτού και τῆ εζ Ίουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀπῆραν οἱ Καταλάνοι τὴν Γλαρέντζαν, ην και κρατήσαντες μέχρε τινός πάλιν έπουλησαν αυτήν και τω Αυγούστω μηνί του αυτού έτους έπαναστρεψαντες οι από του βασιλέως κύρ Ίωαννου πρός τον πάπαν Μαρτίνου πρέσβεις, ο τε Μάριος ο Ίαγρος και μέγας στρατοπεδάρχης, και ο μέγας πρωτοσύγγελος και πουμενος της σεβασμίας βασιλικής μονής του παντοκράτορος ἱερομόναχος καὶ πνευματικός, Μακάριος ὁ Μαχρός ονομαζόμενος, άνγιρ άριστος κατά τε λόγον και όρετην και συνεσιν, επείησαν δρισμώ του βασιλέως δεσπότην τον αύθεντοπουλον κύρ Θωμάν.

uka.

Καὶ τῷ λθ΄ ἔτει μηνὶ Σεπτεβρίω εὐεργετήθην ἐγώ τὸ

πεφαλατίμου της Πατρας, και τω αυτώ έτει εν πώνι Οκτωβοίω, άπηρεν ὁ Μπελαρμπείς των Τούρνων ὁ Συνάνις τὰ Ιωάννινα και την αυτών περιοχήν, και τη κς Μαρτίου του αύτου έτους εν ήμερα και ώρα τη αύτη, εν η και τά προγεγονότα μει συνέβησαν, έδεξάμην και το απευκταίου έμοι μήνυμα δι έρισμού του αύθεντός μου ἀπό την Βοστίτζαν, ότι τη του παρελθόντος Ίαννουαρίου ζ τέθνηκε λοιμώδει νέσω ο άριστος κάμου φίλος, ο Μακάριος και ών και καλουμένος ὁ Μακρός, ὁ παρ' ἐοθαλμῶ μὲν πατειαςγικώ ύπερηφανω και απλήστω τη συροική καρδία αίρετικός, παρά δε έφθαλμώ παντοκρατορικώ αποιμήτω και άληθεία δειαζεύση δρθόδοξος , δε και είς την Κωνσταντινεύπολιν έπανηλθεν από τοῦ άγιου όρους, και την μονην του παντοκράτορος έλαβε παρακινήσει και συνεργεία ίδιος μου, ώς οι πάντες ηπίσταντο, και συνάρσει μίν πρώτου του παυτοκράτορος Θεού, έπειτα δε σπουδή και έπιμελεία έμου τε κάκείνου, πᾶν εί τι καλόν και πρός σύστασιν και εύκοσμίαν είς την αύτην μονήν προεχώρησε. και το τέλει του έαρος αυτού ότι του έτους ήλθεν ό Τουραγάνης, καὶ κατεγάλασε καὶ έτι τὸ Εξαμίλιου καὶ θανατοιόν ότι πολύ εἰς τὴν Πάτραν έγένετο.

υλβ.

Καὶ τῆ λα΄ Ἰαννουαρίου τοῦ μ΄ ἔτους ὁρισθεὶς ἀπῆλθου ἀποκρισιάριος εἴς τε τὸν βασιλέα (καὶ) ἀφ' οῦ καὶ τὸ τοῦ πρωτοβεστιαρίου τότε ὀφφίκιον εὐεργετηθῶ, εἰς τὸν ᾿Αμπρᾶν ἐν ῷ ἔτει κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα καὶ ἡ ἐναλλαγή τῶν τόπων ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν καὶ δεσποτῶν κὑρ Κωνσταντίνου καὶ κυροῦ Θωμᾶ ἐγένετο καὶ ὁ μὲν ἀπῆρε τὰ

Καλόβρυτα καὶ πάντα τὰ ἐκεῖσε τοῦ κύρ θωμᾶ· ὁ δὲ πάλιν τὴν Γλαρέντζαν καὶ τὰ περὶ τὴν ᾿Ανδροῦσαν πάντα.

uky.

Καὶ τῷ μα ἔτει τέθνηκεν ή τοῦ Μαλατέστα μὶν θυγότηρ, γυνή δὲ τοῦ δεσπότου πυρίου Θεοδώρου τοῦ πορφυρογεννήτου, πυρὰ Κλεώπη καὶ ἐτάφη ἐν τῆ τοῦ Ζωοδότου μονῆ.

uhd.

Καὶ τῷ μβ ἔτει Ἰαννουαρίου ζ πάλιν ἀπῆλθον ἀποπρισιάριος εἴς τε τὸν ᾿Αντώνιον καὶ αὐθεντην τῶν ᾿Αθηνῶν , καὶ εἰς τὸν ᾿Αμηρῶν , καὶ εἰς τὸν βασιλὶα ἐν ῷ
δὴ Ἰαννουαρίω , τῆ κθ αὐτοῦ , νυκτὸς ὥρα γ΄ , ἐπυρπόλησε τὸν ἐν Βλαχέρναις εἰς ὅνομα τῆς Θεομπτορος περικαλλῆ καὶ θεῖον ναὸν εἰς τὴν Κωνσταντινοϋπολιν ὅπερ ἀκηκόαμεν ἐκεῖσε ἀπερχόμενοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Μέστον
ὅνομαζόμενον τῆ α΄ Φευρουαρίου , ὥρα μετὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς
δισποτικῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς καὶ ἐλογισάμεθα αὐτὸ
ψεῦδος , ἐπεὶ ὁ εἰρηκὸς οἰκ ἐγνώσθη , καὶ διελθόντες ἐἰς
τὸ ἔμπροσθεν μονὰς ε΄ καὶ οἰδὲν περὶ τούτου ἀκούσαντες ,
τῆ εἰς τὸν Ῥεδεστὸν ς΄ μονῆ ἡμῶν ἐμάθομεν τοῦτο ἀκριβῶς , ὅπως καὶ ὁπότε ἐγένετο ὅπερ παράδοξον.

ule.

Καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Θέρους τοῦ μη ἔτους ἀπέΘανε καὶ ὁ τῶν ᾿Αθηνῶν καὶ Θηβῶν αὐθέντης κύριος ᾿Αντώνιος Ντελανζιόλης, καὶ ζητήσει τῆς ἐκείνου γυναικὸς ἐςάλην ἐγὼ μετὰ ἐνόρκου ἀργυροβούλλου καὶ πολλῶν στρατιωτῶν,
ἵνα παραλάβω τὴν ᾿Αθήναν, καὶ ἄλλον εἰς τὸν Μορίαν αὐτῆ δώσω τόπον ὁπόσον καὶ ὁποῖον φαίνηταὶ μοι προλαβόντος
δὲ τοῦ Τουραχάνη καὶ τὴν Θήβαν ἀποκλείσαντος, ἢν καὶ

οπίρε μετά τινας ήμερας, ἄπρακτος έγυρισα από το Έξαμίλων τούτου παραγγελίαν έγοντός μευ. Είς δε τά Στυλάρια εύρισπομένου του δεσπότου και αύθεντός μου . καί τά της πραγματείας κατεργα Βενετριά εκδεγομένου, ίνα έμβας είς την πόλιν απέλθη, ίδου κάνω αποροκτος έφθασα. Καὶ ἐμβὰς κάγὼ ἀπηρχόμεθα, καὶ εἰς τὴν Ευριπον ωθάσαντες, έφανη καλόν, και έσταλην είς του Τουραγάνην είς την θήβαν ευρισκομενου, και την δουλείαν την περί της Αθήνας εδηλοπόιησα αυτών και επληριφόρησε μοι μεβ' δρασυ. ότι διά την πρός τον δεσπότην και σε έγνωριμίαν και άγαπην, καλώς και προθύμως ήθελα παραγωρήση ίνα πραγθή τουτο, αν είγα εξεύρειν τι πρό του έξελθείν με από το έσπητιον μου και έλθειν ένταυθαέπει όρισμώ του μεγάλου αύθεντος ούδεν εποίησα τουτο καὶ εύρισκομένου μου (ἐν τῆ οἰκία) είγον πολλά σκεπάσματα, νων δε πλέων σκέπασμά τι εύκ έγω, φιλοφρονηθείς δέ φιλοτίμως παρ' έχεινου και τους νίους αυτού φέροντος είς προσκύνησιν μου και παραδόντος αύτους πρός έμε και τον αύθεντην μου, έξ ων ήν και ο νύν πολύς και μένας 'Αμάρης, ἐπανέστρεψα κάκείθεν ἄπρακτος καὶ έπει προλαβόντες οι έν τῷ Ευρίπω ἐσηκωσαν το γεοφύριν, και ακουσίως εμειναμεν είς τας έξω του γεοφίσου πέτρας. διεβιβάσαμεν ούν τοιαύτην νύκταν από τε κρύους, κώ την του Αύγουστου, από τε πείνας από τε ξηρότητος τῶν πετρῶν. από τε φόβου και κλεπτών των όπο του φωσάτου του Τουραγάνη, διὰ τὰ ξένα άλογα, ά ἀπό τους ἐν τῷ κάστρω έδανεισάμεθα, ετι παροιμία έγένετο έπὶ κακῷ τῶς μετ' έμου τότε ούσεν είς του μετέπειτα γρόνου, αναβάντες ούν είς τὰ κάτεργα ἐπὶ τὴν αύριον, τῆ κγ' τοῦ Σοπτεβρίου μηνδς τοῦ μό έτους είς τὸν Κωνσταντινούπολον έφθάσαμεν.

שאכ.

Και τη κέ Μαρτίου τοῦ αύτοῦ έτους ήλθεν είς την πόλου καὶ ἡ τοῦ Παρασπουδήλου μεγάλου δουκός θυγατέρα Ζωή, μετά κατέργου βασιλικού, όπου έστάλη μετά Παλαιολόγου του Μανουήλ, ένα φέρωσεν αύτήν ήν δή και μετά τενας ημέρας εύλογήθη αύτην ο δεσπότης κύρ Δημήτριος μεθ' ου δή κατεργου ήλθεν είς την πόλιν και ό δεσπότης κύρ Θεόδωρος, ΐνα εκέίνος είς την πόλιν είρίσταται καὶ διάδοχος ώς δεύτερος άδελφὸς τῆς βασιλείας ο και ο βασιλεύς έστεργε μέν και άκουσίως, έπει τον πύρ Κωνσταντίνου του αύθέντην μου πολλώνες με έπληροφόρησε καὶ ένόριως ώς έν μαστηρών τη άπα καὶ ήθελεν, ώς και ό λόγος προϊών δηλώσει. έπει δε σύτως παρηκολού-Dησεν, έσπούδαζεν ίνα είς του Μορέαν καὶ τοὺς τρείς άλλους άδελφούς έγχιατοιχίση, ο γούν αυθέντης μου πάλιν ο δεσπότης κύρ Κωνσταντίνος μετά τοῦ άδελφοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ δεσπότου, - ἦν γὰρ εἰς τὴν πόλιν μεθ' ήμων ο πρώτος άρχων του δαπητίου έκείνου 'Ραούλ Μιχαὴλ ὁ Ἰσῆς - , ἐσπούδαζον , Ίνα οἱ δύο μὶν σύν τῷ βασιλεί ευρίσκωνται είς την πόλιν, ούται δε οί δύο αυθένται sic tou Mopeau dia tauthu on the airian nai tou louυιον τοῦ αὐτοῦ έτους διάβη ἀπό τῆς πόλεως εἰς τὸν Μορέαν ὁ δεσπότης κύρ Κωνσταντίνος ώς φυγάς μετά Λαλιώτου και έγω έστάλην παρ' αυτού είς τον 'Αμπρᾶν διά ταύτην δή την δουλείαν, ΐνα αὐτόν ὑπέρ ἐαυτῶν ἔχωσι. και απηλθον και καλώς ώκονομησα τα άνατεθειμένα, και dià της στερείς είς του Μορέαν έφθασα· εύρου δε τούς

άθελφούς καὶ αὐθέντας ἔχοντας ὅχλησιν μάχης μεγάλης·
καὶ γὰρ ὅπισθεν τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου καὶ αὐθεντός
μου σταλεὶς μετὰ κατέργου καὶ ὁ κύρ Θεόδωρος ἐμάχετο
τοῖς δυσὰν ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὡς καὶ φωσάτων συναχθέντων
ἐπ΄ ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι, καὶ πολέμον μερικοῦ μέσον αὐτῶν γεγονότος.

υλζ.

Τῷ με ἔτει καὶ ἀποκρισιαρίων ἀποσταλέντων παρὰ τοῦ βασιλίως - ἦσαν δὲ ὁ καλὸς κὰγαθὸς Διονύσιος ἱερομόνα-χος, ὁ χρηματίσας καὶ μητροπολίτης Σαρδέων, καὶ Δυσύπατος Γεώργιος, τὰν μάχην ἀπὸ μέρους κατεπράθναν τέλος δὲ πάλιν ἄλλων ἐλθόντων ἀποκρισιαρίων τοῦ βασιλέως, Γρηγορίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τοῦ χρηματίσαντος ὕστερον καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αὐτοῦ δὴ πάλιν Γεωργίαν τοῦ Δυσυπάταν συνεβίβασαν, ἴνα ὁ μὲν αὐθέντης μου δεσπότης κὺρ Κωνσταντίνος ἀπέλθη καὶ ἔνι εἰς τὴν πόλιν, ὁ δὲ κὺρ Θιόδωρος καὶ κὺρ Θωμάς οἱ δεσπόται εἰς τὸν Μορέαν.

ימלט.

Καὶ τῆ ε΄ Σεπτεβρίου τοῦ μς΄ ἔτους διέβημεν ἀπὸ τῆς Πάτρας διά τῆς στερεᾶς εἰς τὸν Εὐριπον, μετὰ τοῦ αὐθεντός μου λέγω, καὶ ἐσέβημεν εἰς κατεργον Βενετικὸν ἀπὸ τὸ καστέλλον τῆς Εὐρίπου, τὴν Κάρυστον èν ῷ δὴ κατέργω ἦν καὶ ὁ ποτὲ μὲν ἐν τῆ Πάτρα Κανονικὸς Μάρκος, ὅταν ἀπήλθομεν κατ' αὐτῆς, γεγονῶς δὶ λεγάτος παρὰ τοῦ πάπα Εὐγενείου τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, καὶ παρὰ ἐκείνου καὶ ἀποκρισιάριος εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ τῆ κό τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Σεπτεβρίου ἀπεσώθημεν εἰς τὴν πόλεν καὶ τῆ κζ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διέβη ὁ βασιλεύς

χύο Ἰωόννης μετά τοῦ πατριάργου καὶ τοῦ διοπότου κύο Δημητρίου , και πολλών άργοντων της συγκλήτου και της έκκλησίας και πάντων σγεδον των μητροπολιτών και έπισπόπων διά την μελετηθείσαν, ως μη ώφελε, σύνοδον καὶ οὐ λέγω τοῦτο διὰ τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματας ταῦτα γαρ παρ' άλλοις εδόθησαν πρίνισθαι έμοι δ' άρκει ή πατρική μου διαδογή της πίστεως. και ότι ειδέποτε πα-במי דושים דמש דיים עובסטב באבניסט אמסטמע סדנ דל אונמי אפχου, όλλα καλου και άργαϊου, και το έκείνων ού κακόν - άλλα καλόν και να είπω - ως έν παραθείνματε ότι την μέσην όδον της πόλεως, την πλατείαν και εύρύγωρου, διεργόμεθα πολλούς γρόνους μετά τινων, δί ής εκαταντώμεν είς την άγιαν Σοφίαν, είτα μετά τινας καιρούς εύρεθη παρά τινων και άλλη όδος καταντώσα, ώς λέγουσι, καὶ αὐτή ἐκεῖ, καὶ νὰ μὲ παροτρύνοισιν, ὅτι ἐλθὲ καὶ διὰ τῆς όδοῦ ταυτης, ῆς ευρομεν καὶ γάρ, εἰ καὶ έστα αθτη , όπου ἀπέργη , καλή και ἀρχαία , και ήμιν άργηθεν σύν ύμων γνωστή και διερχομένη, άλλα και αυτη , ην εύρομεν νύν , παλή έστιν έγω δε να ακούω παρά μέν τῶν, ὅτι καλή ἐστι, παρά δὲ τῶν, ὅτι οὐ καλή, διά τι να μηθέν είπω, μετ' είρηνης και άγαπης άπεργεσθε καλώς είς την σύμεν Σορίαν, όπόθεν βούλεσθε είγω δε πάλεν θέλω διέρχεσθαι διά της όδου, ήν καί μεθ' ύμων πολύν τινα γρόνον διηργόμην, και καλήν αυτήν και παρ' υμών και τών προγόνων μου μαρτυρουμένην ού διά ταύτην ούν την αίτίαν είπον ώς μη ώφελεν. ήθελα γάρ νὰ είχε γενην καλώς ένωσει των έκκλησιών καὶ να με έλιπεν ο είς των οφθαλιών μου, άλλα δια τί; ότι ην και αύτη ή σύνοθος δουλεία αίτία μία και πρώτη

και μεγάλη είς το να γενηται ή κατά της πόλεως των ασεβών έφοδος και από ταυτην πάλιν ή πολιοριία και ή αίγμαλωσία και τοιαύτη και τοσαύτη συμφορά ήμων και οκούσατε λόγους άληθείς την αυτοαλήθειαν προβαλομένου μου μαρτυρίαν. Είπεν ὁ ἀρίδιμος βασιλεύς πρός τὸν υίὸν αύτου τον βασιλέα κύρ Ιωάννην μόνος ποος μένον , ίσταμένου καὶ ἐμοῦ μόνου ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμπεσόντος λόγου περί της συνόδου νίε μου, βεβαίως και άληθώς επιστάμεθα έκ μέσης της καρδίας δη των ἀσεβών, ότι πολλά του; φοβεί, μη συμφωνήσωμεν και ένωθώμεν μέ τους Φράγκους ήγούντο γαρ ότι, αν τούτο γένηται, Δέλει γενήν μέγα τι κοκον είς αυτούς παρά των της δύσεως Χριστιανών δι' ήμας λοιπόν τὸ περί τῆς συνόδου μελέτα μέν αὐτὸ καὶ ἀνακάτονε, καὶ μάλισβ' ὅταν ἔγης γρείαν τινα φοβήσαι τους ασεβείς το δε να ποιήσης αυτήν, μηδεν επιχειρισώης αυτό, διότι ευδέν βλέπω τους ήμετέρους, ότι είσιν άρμοδιοι πρός το εύρειν τινα τρόπον ένώσεως και ειρήνης και όμονοίας, άλλ' ότι να τους έπιστρέψουν είς το να έσμεν ώς αρχήθεν τούτου δε άδυν άτου όντος αχεδόν, φοβούμαι μή και γείρου σχίσμα γένηται και ίδου άπεσκεπάσθημεν είς τους άσεβείς, του δε βασιλέως. ώς έδοξε, μη δεξαμένου τον λόγον του πατρός αυτού, μηδεν είπων αναστάς απήλθε και μικρόν σύννους γεγονώς ο μαχαρίτης και ασίδιμος παιτήρ αυτού εμβλέψας προς με ορίζει ο βασιλεύς, ο υίος μου, ένι μεν αρμοδίως βασιλεί, ων του παρόντος δε καιρού. Βλέπει γαρ και φρονεί μεγάλα, καὶ τοιαύτα εία οἱ καιροὶ ἔχρηζον (ἐπὶ) τῆς εὐημερίας των προγόνων ήμων αμή σήμερου, ωσάν παρισκολουθούσιν είς ήμας τὰ πραγματα, ου βασιλέα θέλει ή ήμων αρ-

γη άλλ' είκονόμον και φοβούμαι, μήποτε έκ των έν-Συμφμάτων καὶ ἐπιγεφορμάτων αὐτοῦ γένηται χαλασμός τοῦ έσπητίου τούτου προείδον γάρ και τὰς ἐνθυμήσεις αὐτοῦ. και τα εδοξαζε κατορθώσαι με τον Μουσταφάν και είδον και τὰ τέλη τῶν κατορθωματων, εἰς τι κινουνον μᾶς ἔφερου, έτερου βεβαιούν την ποτέ βουλήν του αοιδίμου πατρός αύτου, ώς έσταθη, ίνα απέλθη είς την σύνοδον, ξατάλη είς τὸν 'Αμηράν ἀποκρισιάρης 'Ανδρόνικος ὁ Ίαγρος. δηλώραι τούτο πρός έχεινον ώς τάγα φίλον και άδελφον κάντινος απελογήσατο, ότι οὐδέν μοι φαίνεται κάλον νά ύπαγη να κοπιαση τοσούτον και να έξοδιάση και τι να κερδίση; ίδου έγω, και έαν έχη χρείαν και άσπρων δί έξοδον καὶ εἰσοδημα καὶ ἄλλο, τι πρός Θεραπείαν αὐτοῦ , Ετοιμός είμε να τον Βεραπεύσω και έγένετο πολύς λόγος καὶ βουλή, πότερον νὰ γένηται τὸ τοῦ ᾿Αμηρᾶ, ἡ νὰ απέλθωσιν είς την σύνοδον και έγένετο, όπερ ήθελεν δ βασιλεύς, η μαλλον ή κακή τύχης έξελθοντος ούν τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἀπεργομένου έβουλευσατο ὁ 'Αμηράς δτι να ποιήση μάγην είς την πόλιν και να πέμψη φωσάτου κατ' αὐτῆς του τοσεῦτου. ὅτι νὰ ἐπάρη αὐτην , δαρν ίνα πειήση του βασιλία να επιστρέψη καί τουτο έβεβαιώθη και έστάθη παρά πάντων των αυτού άνου μόνου τοῦ Χαλὶ πασία , δοτις ἀντέστη λέγων: δτι μάλλου μεν ούν αίτιου Θέλει ήσθεν, έρυ ποιήσης μάχην την πόλιν, Ίνα ὁ βασελεύς είπη τους Φράγκους ἀπὸ ἀνάγκης, έτι, άπερ λέγετε, στέργω τα καὶ ίδου έγένετο όπερ ἐφοβούμεθα άμη άρες το και ίδε το τι θέλει πράξειν και εί, μέν δμονοήσουν, ου άγαπην έχεις μετ' έκείνων και δρισυς είς το έμπροσθεν πάλιν, ώς αν βλέπος, θέλεις πράττειν.

εὶ δὲ μᾶλλον οὐδιν ὁμονοήσουν, τότε μᾶλλον ἐξέβη ὁ λογισμός, καὶ μὶ πλὲςν Θάρρος ποίπσον τὸ Θέλεις καὶ αῦτη ἡ βουλὴ τόν μὲν ᾿Αμπρᾶν τοῦ σκοποῦ ἐκώλυσεν πρὸς
δὲ τοῦ Χαλὶ πασία τὴν βουλὴν δόντος τοῦ καιροῦ μαΒεῖν ἡμᾶς ἄλλα τῶν ἄλλων, ὁ αὐθέντης μου δεσπότης
καὶ οἱ ἄρχοντες ἐξώρθωσαν τὸν Παλαιολόγον Θωμᾶν καὶ
(πρὸς) τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν καὶ λογισμὸς καὶ τρικυμία τᾶς ἐν τῆ πόλω περιέπεσεν ὅτι πλείστη, ἔως οῦ
πάλιν ἐμάθομεν τὴν ἰσχύσασαν βουλὴν τοῦ Χαλὶ πασίαν
καὶ ἰδοὺ ἐκμαρτυρία τοῦ ὡς μὴ ὡφελε γενέσθαι τὴν σύνοδον ἀφίημι γὰρ τὰ ἄλλα ᾶ παρικολούθησαν ἀπὸ τούτου τοῦ δὲ αὐτοῦ μς ἔτους τῆ κς τοῦ Ἰαννουαρίου μηκὸς εὐλογήθην ἐγὼ Ἑλένην, τὴν θυγατέραν τοῦ ἐπὶ Κανικλείου ᾿Αλεξίου Παλαιολόγου τοῦ Τζαμπλάκονος.

עגש.

Καὶ Μαΐου α΄ τοῦ μζ ἔτους ἐγεννήθη μοι υίὸς Ἰωάννης, ον καὶ βασιλεὺς ὁ αὐθέντης μου κὺρ Κωνσταντῖνος ἀνεγέννησε διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος, ὁ καὶ πρὸ τοῦ ἡμᾶς στεφανώσας.

U)L.

Καὶ Δεπεμβρίου ιζ τοῦ μη ἔτους ἀπέθανεν ἡ δέσποινα κυρὰ Μαρία, ἡ ἀπὸ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῆ α Ἰαννουαρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπέθανεν ἡ δέσποινα κυρὰ Εὐγενεία ἡ τοῦ Γατελιούτζη θυγάτηρ, αὶ καὶ ἐτάσησαν ἐν τῆ τοῦ παντοιράτορος μονῆ, καὶ σφοθροῦ, εἰπερ ποτὲ, χειμῶνος τότε γενομένου καὶ τῆ ιζ τοῦ αὐτοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς ἀπέθανεν ἡ βασίλισσα κυρὰ (Ζωή) καὶ ἔτάφη ἐν τῆ τῆς κυρᾶς Μάρθας μονῆ καὶ τὸν Φευρουάριου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπανέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν

απο τῆς συνόδου ὅ τε βασιλεύς καὶ ὁ δεσπότης καὶ οἰ ἀπελθόντες ἄλλοι, τοῦ πατριάρχου καὶ μόνον καὶ τοῦ καιλοῦ Σαρδέων (μητροπολίτου) κὰμοὶ πλεῖστα φίλων ἐκεῖστν τελευτησάντων, τοῦτου μὲν εἰς τὴν Φερβαρίαν, τοῦ δὲ πατριάρχου ἐν Φλωρεντία ὕστερον. Καὶ τῆ κζ Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τῆ λαμπρᾶ κυριακῆ ἐγεννήθη μοι ὁ δεύτερος υἰὸς ᾿Αλέξιος, ος καὶ ἐπέζησεν ἡμέρας καὶ μόνον λ΄ καὶ τὸ ἔαρ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐγεγόνει καὶ πατριάρχης ὁ πρότερον Κυζίκου κὺρ Μητροφάνος.

υμα.

Καὶ τῆς Δεκεμβρίου τοῦ μθ έτους όρισθεις απηλ-Θον είς την νήσου Λέσβου, καὶ κατέστησα το συμπεν-Θέριον, καὶ ἐποίησα καὶ μνηστείαν γάμου μετά κυρᾶς Αίκατερήνης της Βυγατράς αύθεντός της Μιτυλήνης καί τῶν ἐξῆς κύρ Νοταρᾶ Παλαιολόγου τοῦ Γατελιούτζη. Και τῆ ις 'Απριλλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τῆ λαμπρα πάλιν κυριακή έγεννήθη μει θυγάτηρ ή θάμαρ και τη αυτή ήμίρα λαβούν την αύτου Συγατέραν 'Λαανίναν την Θεοδοραν Παύλος ο 'Ασανης, έφυγεν από της πόλεως, και ήλθεν είς την Μεσημβρίαν και δέδωκεν αυτήν είς νομιμον γυναϊκα τῷ δεσπότη κύρ Δημητρέφο καὶ τῆ κζ' τοῦ Ἰσυλίου μηνός του αυτού έτους απηλθεν είς την Μιτυλήνην μετά κατέργων βασιλικών, καὶ εὐλογήθη ὁ αὐθέντης μου δηλονότι την βηθείσων κυρών Αίκατερήνην, την Γατελιουτζέναν, Καπετανίου όντος είς τὰ κάτεργα τοῦ μετὰ ταῦτα γεγονότος μεγάλου δοικός Λοικά του Νοταρά.

υμβ.

Καὶ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τοῦ ν΄ ἔτους καταλείψας ἐκεῖσε εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα τὴν βασίλισσαν καὶ γυνὴν αὐτου, ο αυθέντης μου δηλονότι, ήλθομεν είς τον Μορέαν μετά των αυτών κατεργων και της Μιτυλήνης έτερου ένος. και τη κ 'Οκτωβρίου του αύτου έτους, δριαθείς διέβην έγω είς τον Αμπράν και τον βασιλέα αποκρισιάριος, έχουτός μου καὶ ἀπόκρυφου μυστήριου, ότι, ἐὰν ἐνδώση τοῦτο και δ βασιλεύς, να απέλθω είς τον δεσπότην κύρ Δημήτριου άνω είς την Μεσημβρίαν και δώσω πρός εκείνου άπαντα του τόπου, ου ο αυθέντης μου είς του Μορέαν είχεν αυτός δε πάλιν έλθων είς την πόλιν έχη την Σηλυμβρίαν και τον πρώην τόπου αύτου την Μεσημβρίαν και τὰ ἄλλα ἔως τῶν Δέρκων, (διὰ τὸ) καὶ εἰς έλπίδαν εἶναι της βασιλείας, ώς ηγάπα ο βασιλεύς, εκείσε εύρισκομενου ο δή καλώς αποθεξάμενος ο βασιλεύς, του Ιαννουάριον μήνα είς την Μεσημβρίαν πρός του δεσπότην κύρ Δημήτριου ἀπτίλθου έκεινος δε ένεργων τὰ κατά τῆς πόλεως μάλλον τὰ κατ' ἐκείνου ἀπέπεμψέ με ἄπρακτον' ἐν ο μηνί και εν αποπληξία δεινή περιπεσών Παύλος ο Ασάνης εναπεψυζεν εμοῦ δ' επιστρόψαντος είς την πόλιν, καὶ προσμένοντος όρισμώ του βασιλέως πρός το έπιστρέψαι είς τον αύθεντην μου, τη κή του Απριλλίου μηνός του αύτου έτους, έπηλάλησε μετά Τουρκων και άπεκλεισε και έφθειρε τὰ τῆς πόλεως ὁ δεσπότης κύρ Δημήτριος, ἐν ὧ δή μηνε και ήμερα έγεννήθη αυτώ και ή θυγάτηρ αυτού. και τον Ιούλιον μήνα του αύτου έτους, έρχομένου του αύθεντός μου και δεσπότου κύρ Κωνσταντίνου είς βοήθειαν της πόλεως, και δια της Μιτυλήνης διελθόντος και λαβόντος και την αύτου γυναϊκα την βασίλισσαν, είς την Λήμνον ήλθε καὶ εύρεθέντος έκεῖσε ἐπολεμήθη εἰς τὸν Κότζηνον ήμερας πολλάς ύπο τοῦ στόλου παντός των Τούρκων ἀπελθόντος δ΄ ἀπράκτου τοῦ στόλου βοηθεία θεοῦ ή βασίλισσα ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἀσθενήσασα καὶ ἐκτρωθεῖσα, τὸν Αύγουστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸ Παλαιόκαστρον τοῦ αὐτοῦ νησίου τῆς Λήμνου ἀπέθανε καὶ ἐτάφη. υμγ.

Καὶ τῆ εδ΄ τοῦ Σεπτεβρίου μηνός τοῦ να ἔτους ἐγεννήθη μοι ὁ ἔτερος υἰὸς ᾿Αλέξιος καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ
αὐτοῦ ἔτους ἤλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ δεσπότης καὶ αὐθέντης μου κὰρ Κωνσταντῖνος καὶ τῆ α΄ Μαρτίου ἔλαβεν ἀπὸ
τὸν βασιλέα τὴν Σηλυμβρίαν, καὶ ἀπέστειλεν ἐμὲ ἐκεῖσεν
εἰς κεφαλὴν, ἵνα καὶ ἀπὸ τὸν ᾿Αμηρᾶν καὶ τὸν δεσπότην κὰρ
Αημήτριον καὶ αὐτὸν ởὴ τὸν ἀεδωκότα βασιλέα προστάἔας φυλάττω. Καὶ τὸν Ἰσύλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤλθεν εἰς τὴν
πόλιν Φροηκόπουλος ὁ πρωτοστράτωρ καὶ ὁριαθεὶς κάγὰ ἀπὸ
τὴν Σηλυμβρίαν εἰς τὴν πόλιν ἤλθον καὶ συμφωνίαι γεγόνασια, ὅτι ὁ μὰν δεσπότης καὶ αὐθέντης μοῦ εἰς τὸν
Μορίαν ἀπέλθη καὶ τὸν τόπον πάντα τοῦ δεσπότου κὰρ
Θεοδώρου λάβη, ἐκεῖνος δὲ εἰς τὴν πόλιν ἔλθη, καὶ τὴν
Σηλυμβρίαν λάβη, ἀ δὴ καὶ ἐγένετο.

vud.

Καὶ τῆ ε΄ Όπτωβρίου τοῦ νβ΄ ἔτους μετὰ καραβίου εξελθόντος ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ αὐθεντός μου καὶ δεοπότου, καὶ ἀπελθόντος εἰς τὸν Μορέαν, καὶ πάλιν μετὰ αὐτοῦ ὅπὶ τοῦ καραβίου ὁ δεοπότης κὰρ Θεόδωρος τὸν Δεκεμβρίον μῆνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὴν πόλιν ἀπέσωσε. Καὶ τὸν Μάρτιον παρεδωκα ἐγώ πρὸς αὐτὸν τὴν Σηλυμβρίαν, καὶ ἐμβάντος μου εἰς καράβιον τοῦ ἀπὸ τὴν Κρήτην Ὑαλινᾶ ᾿Αντωνίου εἰς τὴν τοῦ Εὐρίπου Κάρυστον ἐπαφῆκε με καὶ τῆ γ΄ τοῦ Ἰουνίου διὰ τῆς στερεᾶς ὁδοῦ εἰς

τον Μυζηθρών έφθασα, πολλά του δεσπότου κυρού Θεοδώρου ζητούντος με και παροτρύνοντος, ένα και την Σηλυμβρίων έγω και των πρώτων αυτού ύπογειρίων εύρισκωμαι διεργόμενος δὲ εύρον καὶ τὸ Εξαμίλιον κτιοθέν παρά του σώθεντός μου καὶ δεσπότου τῷ παρελθόντι καιρώ του έαρος οθάσαντος μου ούν είς τεν Μυζηθράν, μετά τινας ήμέρας ολίγας, του καρδηναλίου και βιζεκαγκελλαρίου και λεγάτου καθολικού του Πάπα άπεργομένου μετὰ πολλών κατέργου είς την πόλιν διὰ την κατά τῶν ἀσεβών του ρηγός της Ούγγαρίας εξέλευσιν , εστάλην καί έγω πάλιν άποιρισιάριος πρός τε του βασιλέα και πρός του Αμηράν και αυτον δή τον έπγαν, άλλα δή και πρός του λεγότου και πρός του καπετάνιου Αλωίσιου Λορδάν δι άναγκαίας δουλείας πρός ου προβώσι τὰ πράγματα καὶ διερχομένου μου την Κορινθον τη λ' του Αυγούστου, ένα είς του Εύριπου τὰ κάτεργα τῆς άρματας φθάσω, εύρου - Βαπτόμενου του καλου κάγαθου Κορίνθου Μάρκου, ός καὶ έν τη αύλη ήμων έγεννήθη και μεθ' ήμων άνετράση και ύπο του πακού της μητρυίας αυτού πολλά πιεζόμενος μεγάλας Βεραπείας παρά των γεννητόρων μου ευρισκεν έκει άναγκασθείς από του πόλλου καμού έφυγεν από τον πατίρα αύτου και είς την των Ξανθοπούλων μονήν άπηλθε· καὶ τριούτος γρήσιμος άπεκατεστάθη.

Φθάσας εὖν ἐγὰ εἰς Τοῦν Εὐριπον, τὰ δὲ κάτεργα εὐ φθάσας, δι ἄλλου πλευσίμου ιεἰς την Λημνον ἀπεσώθην, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ νή ἔτους τῷ δὲ αὐτῷ μηνὲ ια ὁ ἐῆξ τῆς Οἰγγαρίας ἐσκοτώθη παρὰ τοῦ ᾿Αμηρᾶ εἰς τὴν Βάρναν καὶ τῆ ιζ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τοῦ

αύτοῦ ἔτους ἐγεγόνει παγκόσμιος καύσων καὶ ἄξιος μνήμης, ἐν ῷ δὴ Θέρει καὶ ὁ πνευματικὸς κύρ Γρηγόριος πατριάρ—χης ἐγεγόνει καὶ τῆ ιε τοῦ Αύγούστου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγεγόνει κοὶ τῷ ιε τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνον ὀκτώ.

MILE.

Καὶ τῷ νό ἔτει , Δεκεμβρίω μηνὶ πρὸς τέλει , έλ-Βόντος μου εἰς τὸν Μορέαν μετὰ τῆς πραγματείας Βενετικῶν κατέργων,

υμζο

Σεπτεβρίου α΄ τοῦ νε΄ έτους εὐεργετήθην τὸ κεφαλατίκιον του Μυζηθρά, μετά καὶ πάντων των περί αυτό, ήγουν Κουλά, Έβραϊκής Τρύπης, Τζεραμίου, Παγκότων και Σκλαβογωρίου, και μετά πάντων των εισοδημάτων αύτων, ώς ούκ είγεν άλλος τις εύτως πώποτε το του Μυζηθρά πεφαλατίπου ώρισε μοι δε και τούτο, δτι εγώ δέβωνά σοι του Μυζηθρών είς κεφαλατίκιου καὶ διά την σήν καλήν δουλοσύνην και την έμην πρός σε άναδοχήν και άγάπην, και ότι θέλω να ένι και τουτο έν, ώς ή Κόρινθος και ή Πάτρα ων την μέν έγει ο Καντακουζηνός Ιωάννης .. την δε 'Αλέξιος δ Λάσκαρις' καὶ γίνωσκε ότι έτερον μεσαζοντα οίδεν θέλω ποιήσειν παρεξ αύτον δή τον Εύδαι» μονοϊωάννην όν έχω άλλ' ούδε ένταθλα Βίλω εύρισκεσθεν ακί αμή θέλω διέργεσθεν τον τόπον μου διά πολλά ώσελιμα καὶ δταν ευρίσκωμαι εἰς τὴν Κορινθον, θέλω πράττειν τας εμάς δουλείας και τας τοῦ τόπου έκείνου μετά του Κανταιουζηνού και του Ευδαιμονοιωάννου όταν οι είς την Πάτραν άπελθω πάλιν με τον Λάσκαριν και των Εύδαιμονοϊωάννην καταλιμπάνων του Καντακουζηνόν είς την

άργην αύτου, έταν δε είμι ένταυθα μετά σου και του Ευδαιμονοϊωάννου καὶ άλλων, ότι, όταν σύν θοῦ έχω καὶ γυναϊκαν, διὰ σοῦ Θέλω Εξειν αὐτην, ένταῦθα τὸν πλείονα γρόνου θέλω διαβιβάσειν , καὶ θέλεις ήσθεν καὶ σύ ό πλέον γνώριμος αύτης είς τὰ της Βεραπείας αύτης νου ο έγω μεν απέρχομαι πρός οικοδομήν καλλίονα του Εξαμιλίου, συ δε ένταῦθα εύρισπόμενος άργε καλῶς την άρχην μου, και παύσον τὰς άδικίας και τὰς πολλάς άρχὰς τῶν ἐνταῦθα εύρισκομένων, καὶ ποίησον πάντας τοὺς ενταύθα ίνα σε μόνον έχωσεν άρχην, ώς εμε μόνον αύ-Βέντην προσκυνήσαντός μου ούν αύτω και εύγαριστήσαντος, ἀπηλθεν είς το Έξαμιλιον τη η' τοῦ αὐτοῦ Σεπτεβρίου μηνός του δε 'Οκτώβριου του αυτού έτους έξηλθεν από της Γλαρέντζας ή Δυγάτηρ κυρού θωμά του δεσπότου κυρά Έλένη, Ίνα ἀπέλθη εἰς τὴν Σερβίαν καὶ Λάζαρον τὸυ υίον κυρού Γεωργίου άνδρα λάβη, όπερ και έγενετο και διά τούτο και δεσπότην και αύτον δη τον Λάζαρον δ βασιλεύς κύρ Ίωσννης διά τοῦ Φιλανθρωπίνου Γεωργίου τετίμηκε. τη δε κζ του Νοεμβρίου μπνός του αυτού έτους, ήλθεν δ 'Αμηράς κατά του Εξαμιλίου, και τη έ του Δεπεμβρίου ἀπήρεν αυτό καὶ το ἐχάλασε καὶ ἀπελθόντος αυτου και έως την Πάτραν, την χώραν και μονήν άπηρο και κατέκουσε και ήφάνισε. Και τον Αύγουστον του αυτου έτους έσταλην πάλιυ έγω είς την πόλιν, και δι άλλας μέν δουλείας καὶ διὰ την Τραπεζούνταν καὶ την Γοτ-Βέαν συνοικεσίου διά του σύθεντός μου δουλείαν έπει προσυνέτυχου ἀπ' έκειθεν είς α μέρη και ιερομόναχου του στερου χρηματίσαντα καὶ μητροπολίτην 'Αθηνών καὶ ἀν-Βρώπους μου ξοτειλα καὶ έγραψα.

יונעןט.

Καὶ προσμένοντός μου έκεῖ τὸν Ἰούνιον τοῦ νς ἔτους, ἀπέθανεν ὑπὸ λοιμώδους νοσήματος, εἰς την Σηλυμβρίαν ὁ δεσπότης κύρ Θεόδωρος, καὶ φέροντές αὐτὸν εἰς την πόλιν ἔθαψαν ἐν τῆ τοῦ πανταφάτορος μονῆ καὶ τῆ ιε τοῦ Λύγούστου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπέθανεν ἐμοὶ ὁ υἰὸς ᾿Αλέξιος, ζήσας χρόνους ε΄ καὶ μῆνας κά · οῦ ὁ θάνατος καὶ σφόδρα μου καθήψατο, οἰκ εἰδότος μου τοῦ ἀθλίου τὰ μέλλοντά μει συμβήσεσθαι λυπηρότερα.

vus.

Καὶ τῆ λα τοῦ 'Οκτωβρίου μηνός τοῦ υζ έτους ἀπέ-Θαντ καὶ ὁ βασιλεύς κύρ Ἰωάννης χρόνων υπάρχων νς καὶ μηνών ε΄ καὶ ήμερων εέ καὶ ἐτάφη τῆ α΄ Νοεμβρίου είς την μονήν του παντοκράτορος, αυτοκρατορήσας χρόνους κή, καὶ μῆνας γ΄, καὶ ἡμέρας ι' καὶ τῆ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ Νοεμβρίου μηνός ήλθεν είς την πόλιν μετά καραβίου ο δεσπότης χύρ Θωμᾶς, ούκ είδως τὸν Βάνατον τοῦ βασιλέως, άλλά περί την Καλλίπολιν διερχόμενος εσιούσας αὐτον έκείνου δε έλθόντος έπαυσαν πολλώ πλέον, άπερ ὁ δεσπότης κύρ Δημήτριος ή μάλλον οἱ αὐτοῦ αφετεριζόμενοι ένεργεῦσαν. Ίνα βασιλεύση, του ούχι και δεσπότην και πορφυρογέννητον παρά τῶν Κωνσταντινοπολιτῶν ἄξιον ὄντα κρίνισθαι. ζώντος του πρώτου και τοιούτου άδελφού και του έπι πάσιν άγαθοῖς πρωτεύοντος, άνευ του δυστυγής είναι, δμως τὸ πρέπον καὶ δικαιον ἰσχῦσον δρισμῷ τῆς είγίας δισποίνης και των υίων αυτής των δεσποτών και άργόντων βουλη καὶ γνώμη, τη ς' τοῦ Δεκεμβρίου, ἀπηλθον έγω ἀποκρισιάριος είς του 'Αμηρών, δτι και αυτή ή μήτηρ και οἱ ἀδελφοὶ καὶ τὸ πρωτεῖον τοῦ χρόνου καὶ ἡ άρετὴ καὶ

ή άναπη των έν τη πόλει σγεδόν παντων τον κύριον Κωνσταντίνου είς βασιλέα πρίνουσε, και να επίσταται τουτο κάνείνος δη ό Αμηράς. όπερ και έστερξε και άπεδέξατο. και μετά τιμής και δώρων κάμε σπέπεμψε τάς σύτας δε ημέρας και άργοντες από της πόλεως είς τον Μορέαν έσταλησαν 'Αλέξιος Φιλανθρώπινος ὁ Λάσκαρις, ος έστάλη εἰς την πόλεν παρά του αύθεντος ήμων μετά του δεσπότου χυρού Θωμά ύπερ των δουλειών αυτού δή του δεσπόται είς τον βασιλέα και αύτος επιμεληθήναι, και Μανουήλ Παλαιολόγος δ Ίαγρος, και βασιλέα πεποιήκασιν είς τον Μυζηθράν τη ς Ίαννουαρίου τον δεσπότην κύο Κωνσταντίνον. Και τη ιβ΄ του Μαρτίου μηνός του αυτού έτους ήλθε και είς την πόλιν μετά καραβίου καταλανοιού και παρά πάντων άσπασίως έδεχθη και τῷ αὐτῷ έτει, ἐν μηνί Αύγούστω έξηλθεν ό δεσπότης ό πορφυρογέννητος τιμηθείς κύρ θωμάς καὶ ἀπηλθεν είς τὸν Μορέαν.

uv.

Καὶ τῆ α΄ Σεπτεβρίου τοῦ νη΄ ἔτους ἐξῆλθε καὶ ὁ δεσκότης καὶ πορφυρογέννητος κύρ Δημήτρεος, καὶ ἀπῆλθε κάκεῖνος εἰς τὸν Μορέαν, εἰς τὴν πόλιν συμβιβασθέντων ἔμπροσθεν τῆς κυρίας καὶ ἀγίας μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἀδελφοῦ καὶ ἡμῶν τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων καὶ δρκους πεποκηκότων, σῦς καὶ κακῶς ἔστερξαν καὶ κακῶς ἀπέλαβον, ώς εἶδον ΰστερον κάγκὶ, εἰ καὶ, πῶς πρὸς ἀλλήλους διετέθησαν, σύτε τῶν ἀναγκαίων διηγεῖσθαι, σύτε ἐν τῆ πόλει εὐρισκόμην, ἔνα καλῶς αὐτὰ ἐπίσταμαν τῆ γὰρ ιδ΄ τοῦ Οκτωβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐστάλην ἐγὼ εἴς τε τὸν τῆς Ἰβηρίας Μέπεν, ἤγουν βασιλέα κύρ Γεωργιον, καὶ τὸν βασιλέα Τραπεζοῦντος κύρ

Ιωάννην τον Κομνηνον μετά γαρίτων άξιολόγων και παρασκευής ότι πολλής και καλής αργοντοπούλων και στρατιωτών και ιερομονάγων και ψαλτών και ιατρών και τεγνιτών προτούντων καὶ έργανον οι καὶ ήπουον όνομα μέν αύτο τι δε έστιν , ούκ είδον , και έπεθυμούσαν ιδείν και απούσαι οι "Ιβηρες" και διά τούτο και συνέτρεγον έκ των περάτων αύτης δη της Ίβηρίας, ίνα ακούσωσιν αύτοῦ ἀπηλ-Αου δε διά συμπεν Αερίαν, όπου άρα με φανή έκ των δύο γενών έδεησεν ούν, ίνα διὰ τὸ ἀναιτιόν μου πλέον όηλώσω τῶ αὐθέντη μου τῶ βασιλεῖ τὰ καλὰ ἀμφοτέρων τῶν μερών και τα έναντία, και πάλιν ώς αν όριση, και έστειλα γραφάς μετά ἀνθρώπων, και πάλην άλλους ὁ αὐθέντης μου απολογησάμενος και ερχόμενοι περί την Αμισον ένουάγησαν. Και έως οδ να μάθη τούτο δ αύθεντης μου δ βασιλεύς να στείλη άλλους, διεβίβασα είς τα μέρη εκείνα γρόνους β΄ παρά ήμέρας λ'. εύρισκομένου μου ούν έκεισε τη κή του Μαρτίου μηνός του αυτού έτους τέθνηκεν , ή εν μακαρία τη λήξει γενομένη ασίδιμος και αγία δέσποινα, ή διά του Βείου καὶ άγγελικού σχήματος μετονομασθείσα Υπομονή μοναχή, και έτσορη είς την μονήν τοῦ παντοκράτορος, πλησίου τοῦ μακαρίτου και ἀκιδίμου βασιλέως και άνδρος αυτής.

υνα.

Καὶ τὸν Φευρουάριον τοῦ νθ΄ ἔτους ἀπέθανεν ὁ 'Αμηρᾶς ὁ Μουράτης καὶ τεῦτο οἰκ ἀκούσαντός μου εἰς τὴν 'Ιβηρίκν , ὡς ἦλθον εἰς τὴν Τραπεζοῦντα , λέγει μοι ὁ βασιλεύς ἄρχον ἀποκρισιάρι , νὰ σὲ εἴπω μὲν καλὰ μαντάτα , μόνον νὰ μᾶς δώσης τὰ συγχαρίκια καὶ ἀναστὰς προσεκύνησα αὐτὸν εἰπών νὰ ποιήση ὁ θεὸς πολυχρόνιον τὴν

βασιλείαν σου, όπου πασι τρόποις ευεργετείς ήμεν, και Θέλεις εύεργετήσειν και νύν τα καλά μαντάτα άμη ήμες τι άξιον έγομεν να αποδώσωμεν τη βασιλεία σου; και λέγει μοι τον Βάνατον του 'Αμπρά, και ότι έγενετο και ό υίος αύτου αύθέντης, και δέδωκε πολλά τον βασιλέα και έστες ξεν , ίνα έγη καὶ την άγάπην , ην μετά τοῦ πατρός του είγε το δισχήτιον έκείνοι και ακούσας τούτο έγενόμην άφωνος καὶ ούτως όδυνηθεὶς, ώσπερ νὰ μὲ έλεγεν Βάνατον των έμων φιλτάτων και μέχρι τινός κατηφιώσας λέγω δίσποτά μου , τοῦτο οὐ γαρίεν μαντάτον , άλλά καὶ οδυνηρέν λίαν καὶ λέγει πῶς καλὲ; καὶ εἶπον διότι ἐκεῖνος ήν γέρων καὶ τὸ κατὰ τῆς πόλεως ἀπεπειράσωη αὐτῷ, καὶ πλέου οἰδὲν ἤθελεν, μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εἰρήνην αμή ούτος, όπου έγενετο νύν αύθέντης, ένι νέος και παιδιόθεν έγθρος των Χριστιανών, να ύβρίζη και να έπαπειλήται, ότι θέλει ποιήσειν τὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν Χαστιανών και ή πόλις, είπερ άλλοτε, ένι από την ασθένειαν τοῦ αμθεντός μου τοῦ βασιλέως τοῦ γαμβροῦ ήπορημένη, και χρέος είς τὰ εἰσοδήματα έκείνης πολύ, και άπορία είς πάντα και ο αμθέντης μου ο βασιλεύς νέος αύθεντης και θέλει καιρόν είρηνικου να έξοικουομήση τα έκείνης, καὶ ἄν παραχωρήση ὁ Θεὸς, νὰ νικηθή ἀπὸ τῆς νεότητος αύτου και κακίας και να δρμήση κατά της πόλεως, ούκ είδα, τι να γένηται. Ναί, αν είγεν εύβακησειν ό θεδς, νὰ ἀπέθνησιεν εύτος ὁ υίδο αὐτοῦ, ίδου εύφροσυνος κατὰ ἀλήθειαν ἀγγελία! ἐπεὶ ἄλλου οὐκ εἶχε, καί της λύπης ήθελε γενήν και ασθενέστερος και όλιγογρονιώτερος, και μέσον τούτου ήθελεν αγαρρωσθήναι και τὸ δαπήτιον έχεῖνο καὶ ἀποθανόντος έκείνου ήθελεν ὑπάναν είς προτέμησεν μεγάλην και λέγει μαι συ ήσαι καί των φρονιμών και των πρώτων άρχοντων του δοπητίου έκείyou . xal Dedett yingaken kal ele tà totalità kaddia duois ο θεός δυνατός ένι , να το ποιήση διά καλόν καὶ είπον εύτως ένι ως ορίζεις και απέμεινεν είς εκείνον έγω δε we have toute . nal ote h your tou 'Aunoa . h Duγάτηρ δεσπότου Σερβίας, έντιμως και καλώς έπανέστρεψεύ ELC TOUC YCYELC SUTTICE ETEL EYED EMERYON MELVAN ELC THY Τραπεζούντα διὰ αίτια πολλά πλεύσιμον δὲ (εύρων) άπεργόμενον εἰς την πόλιν, ἔστελλον καὶ άλογα καὶ παιδία δύο - άτινα ο βασιλεύς Ίβηρίας άπελθών περί το Σαμαγὶν ἐκρούσευσε καὶ ἔστειλέ μοι χάριν, καὶ άλλα τινά, ά και έγαμισθημεν και έκτησάμεθα άλλοτρόπως καθίσας έγραψα πρός του αύθεντην μου του βασιλέα. δοα καί τις την Ιβηρίαν Επραξα, και δοα τις την Τραπεζούνταν ύποπτεύω ότι μέλλω πράξειν, και την αίτίαν της έκεισε προσμονής έγραψα δε και έτεραν αναφοράν, περί ων μέλyen guyenein, xuj gone tor Abawar thi ten ann itter abγοντοπούλων έστειλα αύτον παραγγείλας, ότι την μέν μίαν δός τῷ αὐθέντη ἡμῶν βασιλεί, ώσὰν προσκυνήσης αὐτῶ. και διά στόματος πάντα καθ' ήμιας άνάφερε. Επειτα την αύριου δὸς τὴν ἐτέραν· ἔγραψα δὲ οῦτως· ἐγὼ ἔμαθον τὸν Θάνατου τοῦ ᾿Αμηρᾶ φθάσας ένταῦθα εἰς την Τραπεζούντα παρά τοῦ βασιλέως έμαθον ούν καὶ τῆς ἐξαδέλοης αὐτοῦ τῆς 'Αμηρίσσης έπαναστροφήν είς την πατρίδα και τους γονείς αύτῆς λοιπόν συλλογισάμενος, φαίνεται μοι κάλλιον καὶ ώφέλιμον είς πολλά το έκεῖσε αὐτο νὰ εύρης νὰ το πράξης παρό ἀπό τὰ ένταῦθαι τέσσαρα γὰρ καὶ μόνον εύρισκω τά προσιστάμενα τὸ έλαττον τοῦ γένους, τὸ τῆς ἐκκλη200

σίας διά την συγγένειαν , το ότι είγεν άνδρα (Τουριον) και τέταρτον ότι ένι γρόνου πλείονος καὶ ένι λογισμός, μήποτε έλθόντος καιρού του τεκίν παιδίον κινδυνεύση, ώς οι φυσικοί γράφουσιν. ό τι ώς έπὶ τὸ πλείστον έπισυμβαίνει. Λοιπόν περί τοῦ πρώτου λέγω. δτι ουδέν ένι παράδοξου έπει ουδέν ένι έλάττονος γένους της κυρίας μου και αριδίμου μητρός σου περὶ τοῦ δευτέρου καὶ αν δλως έλπίζωμεν ότι, τὸ τῆς Τραπεζούντος αν γένηται. Θέλει συγγωρήσειν αύτο ή έκκλησία , δοθέντων γρημάτων είς τε τὰς ἐκελησίας καὶ είς τοὺς πτωχούς, πολλώ μάλλου θέλει συγγωρήσειν το του δεσπότου Σερβίας, όπου τον έντρεπονται και γρεωστούσι τεσαυτας γάριτας και ή έκκλησία και ιερομόναγοι και μοναγοί και μοναγαί και πτωγοί περί δε του τρίτου και σύδεν ενι παεάδοξον έπει και ή θέσποινα κυρά Ευδακία άνδρα προείγε Τούρκου, και μικρού και όλίγου τόπου αύθεντην, και παιδια μετ' έκεινου εποιησεν απήρεν δε αυτήν είς γυναϊκαν ὁ πάππος σου αυτη θε ην τοιούτου μεγάλου αὐθεν-דסב שעשים . אמנ סטלב אמש עבד באבנשסט . שב אמטיסעבש . בעבוνε περί δε του τετάρτου, και τουτο ας ένι είς θεον. καὶ ώς αν τοῦτο εὐδοκήση επεὶ δὲ καὶ εἰς τὰ άλλα πάντα θέλει ήσθεν συμφορώτερον, και οι γονείς περιγαρώς Βέλουν δέξεσθαι τουτο, στειλέ τινα ή των του δοπητίου σου ή των μαναγών, καὶ ίδε το περί τούτου, καὶ μηδέν γένηται αναβολή, αλλά πράξε αύτο. Αποσωθέντων ούν τῶν γραμματοκομιστῶν ἐν τῆ πόλει τῆ κη Μαΐου, τοῦ δε βασιλέως όντος είς γοιροκυνήγιον, ώς ελαλήθη . ότι ήλθον οἱ εἰς την Ἰβηρίαν, σχολάσας ήλθεν οἰκοθεν, χαίρων διά την της Σερβίας δουλείαν, ώς παρακα-. τιών ό λόγος δηλώσει έτυγε, δε δτι την αυτήν δη της

κή εσπέραν φαίνεται μοι καθ υπνους, ότι έφθασα είς την πόλιν και πεσόντος μου ἀσπάσασθαι τους βασιλέως πόδας, τίκ ἀφηκέ μοι, άλλ' ἐπιλαβών ἐφίλησέ μοι είς τους οφθαλμούς καὶ έξυπνος γενομενος λέγω τους περί έμε ύπνοῦντας, το καὶ τὸ νῦν ἔδοξε μοι καθ' ὕπνους, καὶ ένθυμείσθε την ήμέραν ο γουν αύθέντης μου καί βασιλεύς ίδων ότι ούκ ήλθον έγω, άλλ' άπο των σύν έμοι, (ώς) και την πρώτην γραφήν άνεγνωσε, περέλυπος εγένετο και έδυσφόρει, και την έμην κατηγόρει βραδυτήταν. ώς δ' έπὶ την αύριον την άλλην γραφήν άνέγνω, ίδου ἀπέμεινεν ἀρκετὸς, ὧς εἰ ἡρχόμην κάγω. Καὶ εὐθύς οἰπονομήσας Μανουήλ του Παλαιολόγου του ανεψιου Καυτακουζηνής της πρωτοστρατορίσσης έστειλεν είς την Σερβίαν και έδοπμάσων το περί τούτου, και ήκουσαν οι γονείς αὐτῆς ἡδέως του λόγου, καὶ ἐτοίμως είχου καὶ πρός το έργου, άλλ' εύρεθη ότι ή 'Αμήρισσα έδεήθη του θεού καὶ έταξεν, ίνα, εἰ διά τινος τρόπου έλευθερώση αυτήν ἀπο τὸ ὁσπήτιου τοῦ τάχα ἀνδρὸς αὐτῆς, ἄνδρα ἔτερον εἰς όλην αύτης την ζωήν να μηθέν έπαρη, άλλα να μένη έλευθέρα καὶ κατά το δυνατόν θεραπεύουσα τον την έλευ-Βερίαν αὐτῆ δεδωκότα. ἐναπέμεινεν οὖν διὰ ταύτην τὴν αίτιαν το περί τούτου άργον. Τον δ αύτοῦ τοῦ έτους Αυγουστου διέβη ἀπὸ τῆς πόλεως ώς φυγός καὶ ὁ πατριάρχης κύρ Γρηγόριος.

υνβ.

Καὶ έγω τῆ ιδ΄ τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς τοῦ ξ΄ ἔτους εἰς τὴν πόλιν ἀπέσωσα μετὰ τοῦ καραβίου τοῦ καλοῦ ᾿Αντωνίου ὑΡίτζου, τοῦ καὶ ὕστερον μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀὐτοῦ, τελέσας ἡ μᾶλλον πλίον βετ

βαιώσας το της Ίβηριας συνοικέσιον, είδως τὰ της Τραπεζούντος ελάττονα πολλώ πλέον έκείνων - εἶπέ μοι γάρ ο βασιλεύς της Ίβηρίας ότι εφ' ήμιν τουτο ούκ έστι σύυπθές, ότι να διδωσιν αι γυνάδιις γρήματα τους μέλλοντας λαβείν άνδρας, άλλ' οι άνδρες τὰς γυναϊκας, ώς καὶ σύ μαθείν ήθελες ένταῦθα διὰ τοῦτο ποιουμέν το μετ' αίδους και (εύκ) άσυμβουλεύσεως άπο τους εύνους και δίδω την θυγατέραν μου άνευ των φορεμάτων και σκευών των είς ύπηρεσίαν αύτης φλωρία χιλιάθες λς και να έχη και κατ έτος χελιάδες γ δια το να δίδη είς τας εκκλησίας και πτωχούς, καὶ όπου αν φανείται αὐτῆ σε δε ἀκοίω ότι έχεις παιδία δύο, καὶ τὸ ἀρσενικὸν ἐβάπτισέν το ὁ βασιλεύς καὶ ένι ἐκείνου, το δε θηλυκόν να ένι ἀπό την σημερού της Βυγατρός μευ και να δφείλη να το ύπανδρεύση, όπου αν συ κρίνης άξων και εύρης μετά βίου έδικωτέρου έταν δε έλθης σύν θεώ να την επάρης, να έχης παρ' έμου γομάρια τέσσαρα μεταξίου ένι δε ψιλον (καί), ώς τριεύσαμεν, έχει τὸ γομάριον φλωρίων φ' ώς ούν πάντα τὰ τοῦ ἀποιρισιαρίου ἀπό μέρους ἀνέφερα, ἡλθον και είς το της Σερβίας, και ήρωτησα μαθείν και ώρισέ μοι εύτως, έγω οφείνω σει πογγά φια την είς έπε σου άγάπην παιδιόθεν καὶ πίστιν καὶ δουλοσύνην, άλλά τοῦτο δή το σον σήμερον το περί της Σερβίας ήν βεβαίωσις και έκσφραγισμα της είς έμε σου αγάπης και δουλοσύνης, όπου λέγω και είς εμέ του να χρεωστώ να άνταμείβωμαι να κοπιάσης γύρ τοσαύτα και να πασχίσης καὶ νὰ λίπης ἀπὸ τὸ ἐσπήτιὸν σου τοσοῦτον ὅἡ καιρὸν , καὶ νὰ εὖρης δσα εὖρες καὶ τοσαύτας καὶ τοιαύτας ἐπαγγελίας εύτργεσιών και τιμών, έαν μόνον το εκείνων τελέσης σύ δε να προκρίνης το ένσησας διά συμφέρου πλέου έμου, καὶ νά με γράφης και να με βουλεύεσαι απερ μοι έγραψας, τοῦτο ην μέγα τε εκμαρτύριον της άληθούς σου άγάπης είς έμε και δουλοσώνης και πίστεως και πληροφορήθητι άληθώς, δτι θέλεις έξειν και παρ' έμου άξιαν την άντάμειψιν , είπερ έν τοις ζωσιν εύρισκομαι το περί τούτου ούν παρηκολούθησεν εύτως, ώς ἀπέθανεν ὁ 'Αμηρᾶς' καὶ τό της Βυγατρός δεσπότου Σερβίας ούτως παρηχολούθησεν έλθουσα ή πρωτοστρατόρισσα συνέτυχε μοι περί τούτου. καὶ πολλάς δόσεις καὶ ἐπαγγελίας εἰς τὸ μέλλον ἐφελίμους έταξεν, άπερ καὶ έγο ἀπο πολλών αἰτιών ἐνόμισα αὐτά, και πολλά και καλά, άληθη και συμφεροντα δμως δέ ηθελευ είς του-ο και άλλων βουλήν και σκέψεν, πως αν τυχένη νὰ γένηται, ίνα καὶ γένηται τίνα εὖν νὰ έβευλευόμην: ή πυρά μου ή δεοποινα και ἀπέθανεν ὁ Καντακουζηνός, όποῦ, ώς ἀπό πολλών τών ἄλλον, ἀπροσπαθώ; εβουλεύετο, και όμοιως απέθανεν ο Νοταράς και πάντα τὰ ἄλλα φανερώς καὶ ἀφανώς λέγει ὅτι οὐδεν ώφελούσου, εί μη μόνου τὸ έκείνου, καὶ πάντα λίθου κινέί, ως ο λόγος, ως και συ κάλλιον των άλλων επίστασαι, ό μέγας δομέστους και διάκειται έγθρωδώς είς τα τής Σερβίας και ίδου μετά Κανταρισυζηνού Ιωάννου σμονοήσαντες ακέ παροτρίνουσι με είς τὸ τῆς Τραπεζούντος που να έκουμβιζον; είς καλογέρους; καὶ είσι τῶν τοιούτων ἀπραγμονες, εις άρχοντας ; και τίνα κα-εξρισκον απροσπαθή και να μηθέν πρόσκειται είς τι, η να μηθέν το έξειπη πρός τούς άλλους; λοιπόν έδεινοπάθουν είς την σην βραδυτήταν ελθούσης δε της γραφής σου, ίδου και σε και την γνώμην σου έγνωκα καὶ τὰ είχομεν καὶ ἡμεῖς προσιστάμενα, ορονίμως και καλώς έλυσας, και εύθυς τον Παλαιολόνου έστειλα δι' σλλα μέν το φαινόμενου, ώς από της θείας του δε της πρωτοστρατορίσσης είπη τούτο, και ίδου ήκουσαμεν το αίτιον του κωλύματος και επαύσαμεν λοιπον σύν θεω ός τελέσωμεν το του βασιλέως της Ίβηρίας και γεγονότος γρυσοβούλλου και υπογραφέντος. ότι έκείνου μεν ή . Ουγάτηρ να ένι γυνή αυτού και δεσπότις της Κωνσταντινουπόλεως, ούτος δε να ένι ανήρ εκείνης είς τας συμφωνίας, ας μετ' έμου έστειλεν ο βασιλεύς Ίβηείας και κληθείς δ αύτος σταλείς μεθ' ήμων εκείνου αρχων από τους δευτέρους, έμπροσθεν αύτου εποίησεν ο βασιλεύς και αύθέντης μου οίκειογείρως σταυρούς τρείς μετά χινναβάρεως είς τὸ άνωθεν μέτωπον τοῦ γρυσοβούλλου είς βεβαίωσιν, ώς ή εκείνων συνήθεια και λαβών το γρυσοβουλλον από τὰς γείρας αυτού; και ακούσας εδού ούτος (δείξας έμε), ος σύν θεω το εργόμενον έαρ έργεται μετά κατέργων, ίνα έπάρη αὐτήν, προσκυνήσας ἀπήλθεν. έπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐψιθυρίζετο. δτι βούλεται ὁ 'Αμηράς καὶ είς τὸ στενὸν περὶ τὸν 'Ασώματον κτίσαι κάστρου, έβουλεύσατο δ βασιλεύς, ΐνα είς τον Μορέαν, άποστείλας, φέρη, ένα των άδελφων αὐτοῦ, ος αν καταδέξηται τουτο, και το συμπεφωνημένα στέρξη, ΐνα χρείας τυχούσης πρός τὰ ίδωσιν εἰς τὸν 'Αμπρᾶν. είς έχ των δύο ἀπέλθη είς τους της δύσεως αὐθέντας. και τούτου σταθέντος - όριζει πρός με μίαν των ήμερών. πρωτοβεστιαρίτα, είς τὸ έβουλευσάμεθα, σύ λέγεις νὰ ἀπέλ-Σης είς του Μορέαν, και ώς αν κατορθώσης το έκεισε έχεινος μέν να έρχηται ένταϊθα, οίος αν ή των άθελφων μου όπου θελήση τούτο, σύ δε να απέλθης είς την Κύπρου : είς την ἀνεψιάν μου την ρηγίναν και ημείς έδω Βέλομεν έτοιμάσειν τα είσιν χρείας, ωσαν έλθης από την Κύπρον, να ύπαγης είς την Ίβηρίαν, Ίνα έπαρης την μελλοπιράν σου άνεφερον δ' αὐτῷ. ή άγάπη καὶ τὸ χρέος τῆς δουλοσύνης μου ἀπαιτεί, δτι νὰ είπω εἰς τὸν έρισμόν σου άμη πάλιν φοβούμαι διά την δούλην καί συντέχοισσαίο σου , μή ποτε αγανακτήση , και ή απέλ-Ση καὶ γίνηται καλογραία η άφηση με καὶ έπαρη άλλου χθές γώρ πλθου, ποιήσας είς την Ίβηρίαν χεόνον και μήνας ια και πάλιν να άπελθω νύν, δικαιον θέλαι έγαιν να ποιήση δίον έκ των δύο ποιήση. Καὶ γελάσας δρίζει άλλα είπε αυτή, δτι ταυτα και μόνον τα ταξείδια να σε συγγωρήση να ποιήσης, και να την ποιήσω ένορκον πρόσταγμα, ότι πλέον να μηδέν σε ένοχλήσω δια τοιούτον τι' και μαλλον και συ επίστασαι, τί ένθυμούμεθα καὶ άμφότεροι συστυγένομεν καὶ βουλευόμεθα ποιήσαι· και τούτο βεβαιού και χωρίς ενόρκου προστάγματος, ότι τὰ διὰ σοῦ ἀποκρισιαρίκια νὰ παύσουν. ἦν δ΄ δπερ συνετυχένομεν καὶ έβουλευόμεθα, ότε νὰ μοινύση του μέγαν δούκαν του Νοταράν, ότι το μεσαστίκιου αὐδεν ήμπορεί νὰ έχη καὶ οὐδεν τύχενει νὰ [τῆς] τὸ ἐπάσωμεν διά την τιμήν του άμη να το σφήση έχείνος, νά έχη δὲ καὶ τὸ πρωτείου τῆς στάσεως καὶ τῆς βουλῆς. καὶ πρόσοδόν τενα δε' άλλου τρόπου έπεὶ έγω γρείων νά ποιήσω άρχοντας δύο, ώς δ βασιλεύς δ άδελφός μου, ουχὶ μεσάζοντας, ϊνα ἀπό την άργην της ημέρας ώσε μετ' έμου μέχρι πολλής ώρας της νυπτός και τας δουλείας μου πράττω, όπερ και έγενετο και έμηνώθη ό μέγας δούξ διὰ τοῦ συντέκνου αὐτοῦ κάμοῦ ἐερομονάχου καὶ

πνευματικού Νεοφυτου του είς του Χαροκανίτην ο δή καί ξατερξεν, έκουσεως ή ακουσίως, είκ δίδας και μάθλον έδειζεν δτι κάκεινος έβουλετο τούτο ποιήσαι, και δτι μόνου να ποιήση τους νίους αύτου είς τιμήν και έσταθην, εί και ούδεν έτελεσθή, επελθούσαι αι συμφεραί είς πάντας ομού και ωρισείν, ότι έγοι μεν Βέλω ήσθευ ο είς, και ότι στογάζεται πρός του Γουδέλην Νοιόλοιου, και αν άρεστη ένι ή συντροφία, να γένηται και μέσον ήμων συμπενθέριον, ο υίος μου την έκείνου θυγατέραν. Καὶ αυτη μεν ην ή δουλεία, όπου ώρισεν ότι ήθελαν παύσειν είς έμε τα αποφεσιαρόνια. ώρισε μοι δε έτι πέμψειν ήθελα είς τον Μορέαν καὶ ἀπὸ τούτους τάχα τους γεραιτέρους. άλλά θέλω να δώσω σύκτισχειρον μου άνάθεσεν έχουσαν πεφαλαια ε΄ ίνα είπη το πρώτου είς συμβίβασιν, εί δ' ούν. τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον ἢ ἐξ ἀνάγκης τὸ πέμπτον καὶ δοξάζω ότι , οίσν άποστείλω άνευ σοῦ , Αέλει ύπάγειν, καὶ νὰ τὸν τάξουν κάνένα χωρίον άργυροβούλλω ή ότι θέλει έγειν έκείνος και τα παιδία αυτού ούτως καὶ εύτως, εύθυς θέλει δώσειν το πεμπτον, όπερ Βέλει ἦσθεν εἰς έμὲ βαρύ. Εἰς τὸ τῆς Κύπρου καὶ ἐπίστασαι του καλόγερου, ός μοι συνετύγενε την δείνα ήμεραν; εἶπέ μοι ἀπὸ τὴν ἀνεψιάν μου, ὅτι τίποτε ἔχει รถึง ส่งสาหล่าเพง , อัสอบี ที่มีอโลง , ที่ ซื้อ ทั้ง รณีง ซึ่งขสรถึง . νὰ με το έλεγεν διὰ στόματος αύτης η, καν νὰ το έμήνυε δια πίστου καὶ φρονίμου άνθρώπου αὐτῆς, άν εἶχενέπει δε το μεν ούκ έχει, το δε ένι αδύνατον, να στείλω έγω του δυ με θέλα φανών αρμόδιου να το απούση. τίς ούν πρός τουτο άρμοδιώτερος; είς τὸ τρίτον, καὶ τουτο λόγου οὐ δεῖται συ γαρ όπου και ἔπραξας καὶ ἔστησας και είδες το πρόσοιπου και συνέτυχες και έπληροφοεήθης, πῶς ἡμπαρεί τὸ τέλος τῆς δουλείας νὰ γένηται παρ' άλλου; 'Ανέφερον αὐτῷ' τοῦτο ὁμολογουμένως οὕτως έχει, ώς δρίζεις, και συγκατατίθεται το και ή δρύλη σου, ή σύντροφός μου, έπει και το πράγμα τουτο άπαιτα , και δτι διά τούτου θέλει έγειν και άπερ μοι έταξας , καὶ τόπον καὶ τιμήν καὶ άναδοχήν πλείω τῶν ἄλλων πρησυτισσών αμήν είς τα άλλα ούδεν ήξεύρω τί να σε άναφερω καιρού δη όντος του άριστου άπηλθον έγω σίκαθε άπο δε του γευματος ελθόντος του μεγάλου δουκός ώρισε πρός αυτόν, όσα μετ' έμου περί των απικρισιαραίων ιδρισέ, πρός το να άπέλθω, ού μην τα αίτεα, καί προσέθηκε καὶ τόντο, ότι ένι καὶ χρεία καὶ ήμεις να τον τιμποιωμεν. είς γαρ το οφφίνιον, οπου έχει, χάριν ήμας ούθεν έχει, εί μή τον βασιλέα τον άδελφόν μου. λειπον ίδὶ αὐτον προς τοῦτο, καὶ ἐγρηπησεν, ποῖον τῶν οφακιών να ορέγεται, και πρός ου ακούσωμεν συνέτυχε μοι ούν , καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐγώ ἐν :νῷ εἶχον ὅτι να τον ζητήσω να με ευεργετήση εφφίσιου μεγαλώτερου, πλην δπερ άλλος ούτε έγει άλλ' ούδε να το ευεργετήση ζωντός μου, διότι καὶ ούτως μοι φαίνεται πρέπον καὶ ἡγάπουν, και ἀφ' ου μάλιστα είς την Τραπεζούνταν ἀπίλ-Σου καὶ τοσαῦτα ὀνείδη καὶ κατηγερίας ήκουσα , πῶς εἰς τὸ αὐτό και ἐν όφφίκιον είσιν ἄρχοντες τρεῖς ἐνταῦθακαι έτε έβεβαιώθη ο λογισμός μου είς την δρεζεν ην εί-Χεν, γοιμον ας της επεδλετμού το οδοίκτο του πελαγοπ κοντεσταύλου. Απήλθε και ανέφερε ταυτα τῷ βασιλεί, καὶ ὁρίζει πρός αὐτόν τοῦτο, Νεταρά, τινὰ ςἰδὲν τὸ Θέλω δώσειν, διότι ό πρώτός μου πενθερός ήν μέγας καν-

τόσταυλος, γεγονώς παρά τοῦ αύθεντός μου του βασιλέως του πατρός μου είς το Εξαμίλιου άμη να του δώσω μεγαλώτερον τούτου, Ινα τον ποιήσω μέγαν λογοθέτην , όπερ ένι δρομούου τεταρτου και το του μεγάλου πουτοσταύλου ένι εβδομον λέγει αὐτῷ ὁ μέγας δοὺξ, καὶ τί νὰ γίνηται μετὰ Παλαιολόγου τὸν Μετοχίταν, ὁποῦ ἐποίησεν (ή βασιλεία σου) τον υίον του Καντακουζηνού ζητήσει του δεσπότου του άδελφου σου διά την συγγένειαν της συγγαμβρίας καὶ διὰ τὸν αὐτοῦ πατέρα πρωτοστράτορα, και εκείνος υπάγει να δώση την ψυχήν του τον διάβολου, αν και νύν ποιήσης και του Φραυτζών μέγαν λογο-Βέτην, όπου ένε καὶ αὐτὸ πρώτον ἀπὸ τὸ του μεγάλου στρατοπεδάργη τι θέλει γενήν; άμη δὸς αὐτῷ τὸ μεγάλου πριμικυρίου., όποῦ ἔνι μετὰ τὸν μέγαν στρατοπεδάρχηνο καὶ ορίζει πρός αὐτον εκείνος προείπε μοι, ότι οὐδεν θέλει κάνένα, αν ένι το μεγαλώπερον αν έχη αυτό άλλος. πως θέλει καταθέζεσθεν αυτό ; όμως είπε τουτο πρός αυτον και ας ακούσωμεν. Έρχεται και λέγει πρός έμε , ότι περί του μεγάλου ποντοσταύλου το δφφίνιον δρίζει, ότε διά το είναι τον πενθερόν αύτου μέγαν κοντόσταυλον ουτε σε ούτε άλλου θέλει εύεργετήσειν τούτο άμη να σέ εύεργετήση το του μεγάλου πριμικυρίου, όπερ ένι και πρό τούτου. Είπου δ' έγω πρός αύτου, ότι, έχω ήν και πρώτον του μεγάλου δουκός, ούδεν το θέλω έπει το έχει καί άλλος. Διελύθη ὁ σύλλογος βουλευθέντος δέ μου μετά των συγγενών και φίλων και οικέων έφανη καλόν ότι τὸ περί των οφφικίων να γένηται ώς γένηται, να άπέλθω δέ είς του Μορέαυ και την Κύπρου, και ότι να επάρω και γιετ' έμου και του άριστου μου υίου και κρείττουα σχεδου

πάντων των συνηλωιωτών αυτού ναι από του κιγητού μου βίου το πλέον μεροσιών, και να απέλθωμεν της στερεάς και να ίδη και τους τόπους και να παιδευθή είς παν εί τι γρήσκιμον έν τῶ βίω, καὶ πρὸς οὖ ἀναδιδάξωσην ἡμῖν τὰ τοῦ ᾿Αμηρᾶ, καὶ αν τυγένη, να άφησω τον υίον μου είς τον Μορέαν με τον βίου μου είς τους ἀπό μητρός γνησίους αύτοῦ συγγενείς, η πάλιν μετ' έμου να έπαναστρέψη, όπερ αίτιον καὶ την μητέρα αύτου έδυσώπησεν, δ λογισμός δηλονότι της μάγης, και συνεγώρησεν την πάλιν έξελευσίν μου. ώς δε πάντα τα χρειώδη της όδου εμενόμησα, καὶ έλιπον μόνον αι γραφαί, μίαν των ήμερων απελθόντος μου είς τὸ παλάτιον, ἐσέβηνα είς το του βασιλέως κελλίου ώς σύνηθές μου και ώς σύχ εύρου έκεισε του βασιλέα, έρωτήσας, είπου μοι ότι είς τὸ τετράσαρον, έτερον τοῦ κελλίου αὐτοῦ πλησίον όσπήτιον , συντυγένει μετά του παπά 'Αντωνίου του 'Ροδαίου' καὶ προσμείνας μικρον, εδού καὶ ὁ βασιλεύς, θυμοῦ πνέων. καὶ δρίζει πρός με εἶδές. του , καὶ παραλείπων την υβριν , τον μεσάζοντά σου σύ εξήτησας το οφφίκιον του μεγάλου. ποντοσταύλου και έγω είπον πρός αύτον ούτε άλλον τινα το θέλω δώσειν, δι ας αίτιας είπον είπον δε έγω τό του μεγάλου λογοθέτου καὶ εἶπεν ἐκείνος, ὅτι θέλει υπάγειν ίνα κρημνιση ὁ Παλαιολόγος δ μέγας στρατοπεδάρχης, ότι ποιῶ καὶ σὲ πρὸ ἐκείνου, καὶ σήμερον ἔστειλε την προβατείαν, του παπάν Αντώνιου, ότι εξήτησεν Ίνα τιμήσωμεν τὰ μουσχαράκιά του, ζητών Ίνα ποιήσωμεν του πρώτου μέγαν λογοθέτην, και του δεύτερου μέγαν κουτόσταυλου, ἐπεὶ καὶ τους λογατόρους (ἔχει) τοῦ αὐτοῦ όφφικίου λοιπον λέγω σει, ότι έπείνους, αν θέλη, θέλουν τούς δώσειν άλλα μαρότερα όφφίκια, α έκομη Βέ-

λει ναθεν και παιρά την άξιαν τους σύ δε έγε το τοῦ μεγάλου λογοθέτου τουτο δέ και μόνον σε ζητώ, ότι διά πολλά του καιρού και των άργοντων αυτών αίτια, να μηδέν με προσκυνήσης είς παράστασιν έρρτης ύπερ αύτου. αυή να σε το γραφη ο γραμματικός εν τοις πρός τους αδέλφούς μου και την ρηγίναν . και άπλως πρός πάντας . ούς μέλλει γράψειν, ότι έργεται αύτου ό μέγας λογεθέτης. παὶ σὺ πάλιν Θέλεις τὸ γράψειν εδώ πρὸς εμε καὶ τοὺς σούς και θέλεις το βάλλειν είς το στόμα τους και αν τούς φανή δριμύ ή πικρόν, τέλος θέλουν το καταπιείν. Έγω δε απελογησαμην πελλά τα έτη της άγιας βασιλείας αμή δεομαί σου καὶ παρακαλώ, ότι δι έμε μηδεν ένε τίποτε, όπου να προξενήση λύπην, άλλα μάλλον και το δέρμα μου άφαιρεσε, αν ήμπορεί να ένε πρός εικήνην και ευφροσύνην της άγιας βασιλείας σου κάκεινος δρίζει ώς καλός ύπογείριος λέγεις, πλήν μεδέν τό έχεις τίποτε πρός γάρ τὰς ὑπολήψεις αὐτών τῆς πρός σὲ τάγα φιλίας και τους τρόπους των απιδών έλυπή Σηκαάμη κάλεσον μοι εδώ τον γραμματικόν, τίς ένι αὐτοῦ; καὶ άποκριθείς τις άπηλθεν αύτον καὶ ώς ηλθεν, όρεζει πρός αυτόν είπομεν πρός σέ, πρός τίνα και τίνα κά γράφης πίστωσιν ότι θέλει μάθειν και γράψε ότι θέλει μάθειν παρά του μεγάλου λογοθέτου του δείνος και έλν ζώμεν και παρέμπροσθεν, θέλω τον γράψειν και συγγενην ας την πομπην έκεινων, όπου να το καρισσούν μόνον καὶ τὐ έχε τοῦτο, γραμματικέ, ώσὰν ἀποκρυφον μέχρι τινός καὶ έξοικονομήσας τους όρισμούς έλαβον αυτούς καὶ σήμερον νὰ προσκυνήσω καὶ αύριον όμοιως, καὶ ότι ό 'Αμηράς έξηλθε της 'Ανδριανουπόλεως και έργεται, και

ας ίδωμεν, μή ποτε και καθ' όδον συναντήση σοι τι άπευκταΐου. Ίδου τη κς' Μαρτίου του αυτου έξηκεστου έτους
ηλθεν ο 'Αμπρας, και έπεσεν είς το στενου, ΐνα έκεισε κτίση το κάστρου και σήμερου να ίδωμεν και αυριου
και ότι δια της στερεας ουδέ τυχένει, έπει επί κινδυνου
θέλει ησθεν ίδου ευρείν θέλομεν πλευσιμου, τον Ιοννιου
του αυτου έτους άπεσκεπάσθω ή μάχη και πηλαλησάντος φωσότου, ους έξωθεν ευρεν, άπηρε, και την πόλιν
άπεκλεισε, και τελέσας το κάστρου τη λα του Κυγούστου?
έγερθεις απ' έκει έλθων έπεσεν είς τας σουδας της πύλεως.

Kai th y tou Sente Spiou wante tou tal stone dies θη είς την Ανδριανούπολιν, ως φαίνεται, δτι τας δύο ήμερας αυτάς ίνα πρυσιώς ίδη το πάστρον πάλως και τά τοῦ κάστρου καὶ τῷ αὐτῷ χρόνο φθεινοπώρο ἡλθεν δ Τουραχάνης μετά και των υίων αυτού και πολλεύ φωσάτου είς τον Μορέαν, εν δ καιρώ και ο υίος αυτου εάλω υπο των Μοραϊτών, και τη ιζ του Ιαννουαρίου μηνός του αύτου έτους έγεννηθη και ό των Παλαιολόγων γένους διάδοχος και κληρονόμος, ό κυρ 'Ανδρέας ό Παλαιολόγος και τη δ' του Απριλλίου μηνός του αυτού έτους ήλθεν πάλιν 'Λιτηράς και παρέπεσε την πόλιν πολιοριών αυτήν πάσι τρόποις και πάσαις μηγαναίς, διά τι γής και Βαλάσσης περικύκλωσας και τα τη μίλια της πόλεως, τετρακοσιών πλευσίμων όντων από την βολασσαν κίκρων καί. μεγάλων, διοδωσίων δε χιλιάδων ανδρών από της στερεάς, έχούσης της πόλοως, της τοσαύτης είς μέγεθος. ανδρας πρός αντιπαραταξιν όψ ως ανευ των ξεκων μόλις όντων ο ή μακρόν τε πρός. Εγνων ούν έγω τουτό ούτως

έχου, από αίτιας τοιαύτης του γάρ βασιλέως προστάξαντος τοις δημάρχοις έγραψεν είς έκαστος την δημαργίαν αύτοῦ άκριβώς, τούς δυναμένους σταθήναι έν τῶ μάστρω κοσμαιούς καὶ καλογέρους, καὶ τι καὶ τι άρμα πρός αμυναν να έχη είς εκαστος αυτών, και φέροντες είς έκαστος των δημάρχων δέδωκε το κατάστιχου της αύτου δημαρχίας τῷ βασιλεί είτα ὁρίζει πρὸς ἐμέ αὐτη ἡ δουλεία πρός σε άφορα και ού πρός άλλου τινά διά το έπίστασθαί σε καὶ καλώς άριθμεῖν καὶ καλώς φυλάσσειν τὰ φυλοκής διόμενα και απόκρυφα και λάβε τὰ κατάστιχα καὶ καθίσας είς τὸ όσπητιόν σου λογάριασε ἀκριβῶς, πόσοι είσιν άνθροποι, και πόσα άρματα, και πόσα κοντάρια, καὶ πόσα σκουτάρια, καὶ πόσα τοξάρια, καὶ ἐκτελέσας τον όρισμον αυτού φέρων δέδωκα τῷ αὐθέντη μου καὶ βασιλεί τὸ κατάστιγον μετα λύπης καὶ σκυθρωπότητος δτι πολλής καὶ έμεινε μόνον ἐν ἀποκρύφω ἡ ποσότης είς ἐχεῖνου καὶ ἐμέ. Καὶ τῆ κθ΄ Μαΐου ἡμέρα, γ΄ ώρα της ήμερας άρχη, απήρε την πολιν δ 'Αμηράς, εν ή ώρα και άλωσει της πολεως και ο μακαρίτης αιθέντης μου καί βασιλεύς κύρ Κωνσταντίνος σκοτωθείς ἀπέθανεν έμοῦ πλησίου αὐτοῦ αὐχ εύρεθέντος τῆ ώρα ἐπείνη, ἀλλά προστάξει έκείνου είς επίσκεψιν δήθεν άλλου μέρους τής πόλεως ιού ιού κάμοι, της προνοίας ούκ οίδ είς τίνα με καιρόν φυλαττούσης! Hv δὶ ή πᾶσα ζωή αὐτοῦ δή τοῦ μακαρίτου βασιλέως καὶ μάρτυρος χρόνοι μθ' καὶ μῆνες γ' καὶ ήμεραι ή, ἀφ' ὧν ήν βασιλεύς γρόνους ά', μήνας δ' και ήμερας κό , όγδοος βασιλεύς του γένους αυτου των Παλαιολόγων ύπαρχων δ γαρ πρώτος ην Μιχαήλ δ δεύτερος 'Ανδρόνικος' ὁ τρίτος Μιχαήλ' ὁ τέταρτος 'Ανδρόνικος ὁ πέμπτος Ἰωάννης ὁ ἔκτος Μανουήλ ὁ ἔβδομος Ἰωάννης καὶ ὁ ὅγθοος Κωνσταντίνος, ἤεχον δὲ καὶ βασίλειον ταύτην δὴ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ τούτων γόνος τῶν Παλαιολόγων χρόνους ἐκατὸν ἐνενήκοντα τέσσαρας καὶ μῆνας δέκα κοὶ ἡμέρας δ΄ ἀλοὺς οὖν ἐγωὶ καὶ πάντα τὰ δυσχερῆ καὶ καιὰ τῆς αἰχμαλωσίας ὑπενεγκών ὁ ἄθλιος, τέλος ἐξαγορασθεὶς,

und.

Τη α Σεπτεβρίου του ξβ΄ έτους είς του Μυζηθράν άπεσωσα, της γυναικός μου και των παιδίων μου υπό γερόντων και καλών Τεύρκων άλωθέντων, και παρ' αίτων πάλιν ποαθέντων είς τον του 'Αμηρά μελαγούρην. ήγουν κομητα των αυτού αλόγων, ός και πολλάς και καλάς των άργοντισσών ήγδρασε, και πολλά έκερδησεν έπ αύταῖς του δε κάλλους και των άλλων άγαθών των παιδίων μου ού δυναμίνου πρυβήναι, μαθόντος περί αύτον του Αμπρά, άπηρεν αυτά δους πρός τον μελαγούρην άσπρα γιλιάδας πολλάς. εναπέμεινε δε ή άθλια μήτηρ μόνη μετα μιᾶς και μόνης άνατροφής αὐτής, αι δε άλλαι διεμερίσθησαν, έρωτησειε δ άν τις, και τι έγεγονει παρά του βασιλέως του δια μέσου καιρου της μάχης, έν ώ δά γρόνω και καιρώ ο Αμηράς παρεσκευάζετο, και τι πρός βοήθειαν εποίησαν οι έξωθευ Χριστιανοί, και των μέν έξωθεν Χριστιανών δήλον έστιν ότι σύδε τίποτε άλλά μάλλου και είς του της Σερβίας δεσπότην Γεωργίου αποσταλείς άργων του Αμηρά ίνα γενηται μέσος είς άγαπην μετά του Ούγγαρου, δυ άνατεθειμένος ο μετά του άποκρισταρίου του άπερχομένου γραμματικού Χριστιανός παρά τινών Τουρχών των της βουλής, ένα είπη τω δεσπότη

και ποιήση τρόπου αναβολής είς την αγάπην, ότι, αν γένηται ή μετά τῶν Οὐγγαρῶν ἀγάπη , εἰθὸς ὑπάγει ὁ ᾿Αιπρᾶς ματά της Κωνσταντινουπόλεως και έκείνος λόγον ούκ έπουήσαπο, ούκ είδότος του άθλίου, ότι, αν τυχόν αφαιρεθή περαλή σωματος, τὰ μέλη είσι νεκρά. Είς την Βενετίαν και βουλής γενομένης μεγάλης αυτέστη ο δούξ Φραντζέσπος Φεύσκαρις οὐ κατ' άγγοιαν' καὶ γάρ καὶ ὁ βασιλεύς κύρ Ἰωάννης ώρισε μας άλλα και άλλοι οι ιδόντες καί ομιλησαντες αυτον (είπον) ότι φρονιμώτερον άνθρωπον είς την Ιταλίαν ούα είδου άλλα δια κακίαν καὶ φθόνου. σύκ οίδε γαιρ ο φθόνος προτιμάν το συμφέρον ήν δε το αίτιον τούτο του Αλοίσου Διίδου έκείνου μέσου γεγονότος. Ιναι ο μακαρίτης αυθέντης μου κύρ Κωνσταντίνος δεσπότης ών και είς του Μορέου, αυθέντης ευρισκόμενος, επόρη είς γυναϊκαν αὐτοῦ ởη τοῦ δουκός την Δυγατέραν καὶ μετά πολλής προικός ό αὐθέντης μου εὖν οἱ διὰ τεῦτο, άλλα δια το γενέσθαι οίονεί και αυτός και ο τόπος αύτου μετά της Βενετίας έν, συνεκατέβαίνε το τοιούτον συμπενθέριον, έμου πλέον των άλλων συναινούκτος τουτο καὶ αναγκάζοντος καὶ ἰδού ἦν ζνα γένηται ὡς δὲ βασιλεύς έγεγονει καὶ είς την πόλιν ἀπηλθε, τοῦτα την πάλιν άγοικειον τίς γάρ των της πόλεως άρχοντων η άργοντισσών πυρίαν και δέσποιγαν κατεδέξατο Βενετικού Ωυγατεραν, ενδόξου μεν έσως και δευκός, άλλα προσκαιρως; η τους γαμβρούς τους άλλους αυτού ώς συγγάμβρους ή τους νίους ώς γυναικαθελφούς του βασέλέως; λοιπόν τούτου γυρεύσαντος άπεπεμφθη καὶ έγενετο ὁ άν-Βρωπος έχθρος, και πολλά ειπόντων των άρχαντων τοῦ 'Αλείσου Χουρδά και του 'Αντωνίου Διέδου και άλλων πολ-

λών και αποδειζάντων ότι, αν αλοιθή ή Κωνσταντινούπολις, είς πολλήν ζημίαν θέλει ήσθεν και της αύθεντίας αὐτῶν, οὐκ ἴσχυσαν, ἡ ἐκκλησία τῆς Ῥωμης καὶ τί περί τούτου έφροντισεν; εύρεθέντος και γάρ τοῦ Καιδηναλίου 'Ρωσσίας είς την πόλιν, μέσος έγω παρ' αυτού γίγονα είς τον αρίδιμον καὶ μακαρίτην αύθέντην μου τον βασιλέα ϊνα γένηται πατριάρχης καὶ (πάντα) νὰ γένωνται παρ αύτοῦ καὶ τοῦ τότε πάπα, ἢ κῶν ἐκ δευτέρου νὰ μυημονευθή δ πάπας και πολλών λόγων και βουλής και μελέτης γενομένης έδοξε τῷ ἀωδιμω βασιλεί, έτι το έν νὰ - λείψη παντελώς, διότι πατριάρχου γενομένου ένι χρεία παντελώς η να πείθωνται αυτώ η έχθρα να γένηται καί πόλεμος μέσον αύτοῦ και των μή πειθομένων αύτω και είς τοιούτον καιρόν όπου μας έπεμβαίνει έξωθεν πόλεμος, να έγωμεν και έσωθεν πόλεμον, πόσον κακόν! του δέ μυημοσύνου, ας γένηται διά την έλπίδα της βοηθείας ήμων είς την αναγκην και δσοι ποιήσουν τουτο είς την άγιαν Σοφίαν, οἱ άλλοι Θέλουσιν ήσθεν άναίτιοι καὶ εἰρηνικοί και γενομένου τη ιβ΄ του Δεκεμβρίου μπνός. δείβησαν ίδου μήνες έξ και τοσούτον λόγον εποιήσαντο ύπερ βοηθείας, όσον εποιήσατο ο Σουλτάνος του Κάρεος από δε της Σερβίας, δυνατού όντος να άποστείλη χρηματα καί κρυφίως άπο πολλά μέρη καὶ άνθρωπους όμοίως δι άλλου τρόπου είδε τις Ινα όβολου; ναι άληθώς έστειλαν πολλά και γρήματα και άνθρώπους είς τον 'Αμπράν πολιοριούντα την πόλιν και εθριαμβευσαν αυτούς οι Τούρκοι και έδειξαν, δτι ίδου και οι Σέρβοι και ύμων είσί. τίς τῶν Χριστιανῶν ἢ τάχα τοῦ βασιλίως τῆς Τραπεζούντος η των Βλαχών η των Ίβηρων απεστειλαν ένα

όβολον, η ένα ανθρωπου είς βαήθειαν η φανερώς η πρυφίως; εξ Ούγγαροι έστειλαν ίσως απακρισιαρίους λέγουτες ότι σωζομένου του να έγητε και μετά της πόλεως άνάπην, εποιήσαμεν και ήμεις μεθ' ύμων την άγαπην. εί δ΄ σύν. Βέλομεν την γαλάσειν ήλθε το αποιρισιαρίκιου σχεδου κατά την έβδομαίαν, εν η εμελλου ενα πολεμήσουν - και εί μεν επαρούν αυτήν, ίνα είπωσε πρός σύτους ίδου σπηραμεν αυτήν, και υμείς απέλθετε καί, ώς αν θέλητε, έγετε ήμας η αγάπην ή μάγην ο δή και ένενετος και τούτο πρός εκείνους εξρέθης εί δε και εύδεν την έπερνου, να σηκωθώσι και να είπωσιν ότι και διά την ημών αγάπην και τον λόγου της συμφωνίας έσηκω-Απμεν, η και να έποιει και αγάπην, ώς προύρμεν, ότι έλεγεν, ότι, αν σύδεν έπαρω αυτήν, εύθύς να ποιήσω αγάπην, ότι εἰς πᾶσάν μου τὴν ζωὴν νὰ ἴσταται. ὁ δὲ μακαρίτης και αυθέντης μου ο βασιλεύς, τι ούκ έπραξεν κρυφίως και φανερώς πρός βοηθειαν του δσπητίου αυτού καὶ τῶν Χριστιανῶν ἡ τῆς ζωῆς αὐτοῦ; ἡ ἐνεθυμεῖτὸ, ότι, εάν επισυμβή τίποτε, να φύγη, δυνατού και εικόλου όντος; τίς γαρ έπίστατο των άλλων πάντων παρέξ τοῦ Καντακουζηνού Ιωάννου, ότι ὁ Ιάγκος προιζήτησεν νὰ τον δώση ή την Σηλυμβρίαν, ή την Μεσημβρίαν, και να ένε είς των ύποχειρων αύτου, και πολλούς των αν-Βρώπων αύτου έμεισε έχει , και είς: καιρόν μάχης των Τούρκων να ένι έγθρος έπεινων και βοηθός της πόλεως. καὶ ώς εγένετο ή μάχη, εδόθη αὐτῷ ή Μεσημβρία, καὶ τὸ χρυσόβουλον δι' έμου έγραφη και ὁ γαμβρός Θεοδοσιου του Κυπρίου ο του Μιχαήλ υίδς ενόμισεν είς έκεινον τις ηπίστατε την του φηγός ζήτησια των Κατελά-

νου , ότι να δοθή προς έκεινου ή Λήμνος και να ένι κατά των Τούρκων έν τη θαλάσση αξί και ύπερ της πόλεως έν ἀνάγκη βοηθός, καὶ ἐπράττετο; τίς ἡπίστατο, δοα δή και χρήματα και έπαγγελίας δέδωκε και έστειλεν είς την Χίον διά του Γαλατά, Ίνα στείλωσην άνθοώπους και σύκ έστειλαν: τίς και νηστείας και δεήσεις έποιείτο και δι έαυτου και διά των ιερέων διδούς αυτοίς γρηματα, ή τοις πτωγοίς πλείω εθεράπευσεν ή επαγγελίας εποιήσατο πλείους είς Βεον είς το έλευθερωθήναι τους Χριστιανούς άπο της αιγμαλωσίας των Τούρκων άλλ' δμως πάντα ταῦτα μέν παρείδε Βεός, τίσι πρίμασιν, εύπ είδα τα δε ήγνοούσαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἔκαστος ἔλεγε κατ' ἐκείνου τὸ ήθελεν άλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον τοῦ λόγου ἐπανέλθωμεν τω αυτώ δή οθινοπώρω του ξβ΄ έτους δηλονότι τελείως επανέστησαν οι του Μορέως Αλβανίται κατά των δεοποτών και αύθεντών αύτων και τον, ούκ οίδα τι είπείν. Καντακουζηνον Μανουήλ δεσπότην τάγα πεποιήκασι. του δε Δεκεμβριου τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ελθόντος πάλιν του υίου του Τουραχάνη μετά φωσάτου ύπερ βοηθείας των δεσποτών, και καιώσαντος μικρον τους 'Αλβανίτας καὶ τὸν αιχμάλωτον αὐτοῦ ἀδελφὸν Χάρητα λαβών έπανέστρεψεν έν δ δη χρόνφ και μηνί ανείλεν αὐτοχειρία τον φίλτατον μου νέον Ιωάννην ο άσεβέστατος καὶ άπηνέστατος 'Αμηρας, ως δηθεν βουληθέντος του παιδός τουτο ποιήσαι κατ' αὐτοῦ – οἰμοι οἰμοι τῷ δυστυχεῖ καὶ ἀθλίῳ γενέτη! - γρόνων όντος ιδ καὶ μηνών ή παρά ημέραν, φρόνημα παι πορμήν έχων πολλώ πλειόνων χρόνων. τῷ αὐτῷ δή Δεκεμβρίω και είς το Λεοντάριν άπηλθον κάγω και του δεσπότην κύρ Θωμάν του πορφυρογέννητου προσεκύνη-

σα, καὶ εἰς τὴν δομλοσύνην αὐτοῦ με προσεδέξατο, καὶ το χωρίου την Κερτασιν εύπργέτησεν άργυροβούλλω, καὶ πρός τους δεσπότας Σερβίας, τον συμπένθερον και γαμβρόν αύτου, πτοιμασεν απελθείν με τῷ ἔαρι του αύτου έτους διά πολλάς και άναγκαίας δουλείας και ώφελίμους άμφοτέρων, τούτου λέγω κάκείνων και όρθωθείς άπηλθον και είς την Μεθώνην, ΐνα διά πλευσιμου άπελθω είς το Ρασύζη, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Σερβίαν, εἰ καὶ ἐσκόπει, είς τον Μορέαν μεν τοῦ γυναικαθέλφου αυτοῦ Κεντηρίωνες υίευ του Πριγκίπου από την φυλακήν του Χλουμουτζίου φυγόντος, καὶ σύγχυσιν ποιήσαντος εἰς τὸν τόπον, του δε 'Αμηρά κατά της Σερβίας άπελθόντος, έν ω δή καιρώ και το Όμομβρυδον απίρεν ώς δε πλέον το τής Σερβίας ούκ είχε καιρόν πραχθήναι, άπηλθον διά θαλάσσης είς την Πάτραν, και ἀπ' ἐκεῖ περάσας ἀπό την Βοστίτζαν πέρα.

WE.

Τη α΄ Σεπτεβρίου τοῦ ξγ΄ έτους ἀπηλθον εἰς την Ανθριανούπολιν κὰὶ ἀπ΄ ἐκεῖ εἰς την Αἰνον, ἴνα ἀπαιρύφως διαβιβάσω καιρόν, ἔως οῦ ἀπὸ τοῦ τῆς Σοφίας μέρους ἐπαναστρέψη ὁ ᾿Αμαρᾶς, καὶ ὁ την ἀθλίαν τῶν παίθων μου μητέραν ἔχων εἰς χωρίον μελαχούρης αὐτοῦ εἰς την ᾿Ανδριανούπολιν ἔλθη, ῆν καὶ ἐξαγοράσας, ἐπιστρέψαντός μου την ᾿Ανδριανούπολιν, ἀλλὰ δη καὶ την μετ΄ αὐτῆς Χρυσεβεργίναν, ἐν τῆ Πάτρα τὸν Φευρουάριον ἐπανέστρεψα μετ' αὐτῶν, πολλὰ κακοπαθήσας καὶ ἐξοδιάσας τὸν δ΄ Ὁκτώβριον, ἐν ῷ δη ἐγὼ κἰς τὰ περὶ τὴν ᾿Ανθριανούπολιν διέτριβον, ἐλθόντος τοῦ Τουραχάνη μετὰ καὶ τῶν υἰῶν αὐτοῦ καὶ πολλοῦ φωσάτου, ὑπὶρ βοηθείας τῶν

αύθεντών και δεσπετών τους Αλβανίτας εδούλωσαν δπως δή ποτε κακώσαντες και τον ψευδοδεσπότην έδωξαν έν ώ οη γρόνω, και τη β' Ιαννουαρίου έγεννηθη και τῷ δεοπότη κυρίω θωμά και ό κύρ Μανουήλ ο Παλαιολέγος.

Καὶ τὸν Σεπτέβριον τοῦ ξό έτους ἀπέθανεν Θάμαρ ή καλή μου θυχάτηρ ἐν τῷ τοῦ ᾿Αμηρᾶ σαρραγίω λοιμώδα νόσφ-ίου ιού μοι τῷ ἀθλίφ γενέτη! - σύσα χρόνων ιδ και μηνών ε' έμου δε του άθλιου ούκ ειδότος τουτο τῆ κε΄ του Οκτωβρίου ἀπεστάλην ἀποκρισιάριος εἰς την αυ-Destion των Βενετικών , δουκός όντος αύτοῦ δη τοῦ Φραντ→ ζέσκου Φρύσκαρι ύφ δυ καὶ ετιμήθηκα καὶ εὐεργετήθηκα καὶ διὰ χρημάτων καὶ γραμμάτων. καὶ τῆς ᾿Απριλλίου ἐπανέστρεψα εἰς την Πάτραν Θεοῦ και μόνον βοηθεία ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος τῆς Βαλάσσης κακοῦ, οὖπερ καθ' όδον ήμας συνήντησε και τον Ίσυνιον του αυτου γρόνου άπηρεν ο 'Αμπράς την πόλιν των 'Αθηναίων' τον δε 'Ιούλιον τοῦ αὐτοῦ έτους ἀπελθόντος τοῦ 'Αμηρά εἰς τὸ Μπελοσγράθου το πλέου μερικου άλωσαυτος, αύτος τέλος κακῶς ἐδιώχθη παρά τῶν εἰς αὐτο ἐλθοντων εἰς βοήθειαν, του Ίαγκου δηλονότι καὶ τοῦ Καπιστριανοῦ, καὶ έτερων άξιολόγων άνδρων καὶ ήττηθεὶς καὶ τοῦ χρησίμου Μπεϊλερμητά αύτοῦ ἀποθανόντος, ώς φυγάς ώχετο.

Καὶ τῷ ξέ ἔτει ὁ τοῦ τῆς Ούγγαρίας φωσάτου άρ-Χοιν και κουβερνάριος ο "Ιστριος έτελευτησεν" άλλα δή και αύτος ο Καπιστριανός, έτι δε και ο της Σερβίας άρχων καὶ δεσπότης κὸρ Γεώργιος ὁ Βοῦλκος ἐτελεύτησε καὶ Μαίφ β΄ τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ βασίλισσα ή γυνή αὐτοῦ ἀπέΒανεν εν ή σχεδον ήμερα καὶ ώρα διέβη εἰς τὸν 'Αμηρᾶν ή Βυγάτηρ αὐτῆς 'Αμήρισσα μετὰ τοῦ πρώτου ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ τυφλοῦ καὶ τοῦ Βείου αὐτῆς Θωμᾶ τοῦ Κανταιουζηνοῦ καὶ παντὸς τοῦ βίου αὐτῶν, φοβηθέντες διὰ τὸν βίου τῆς μητρὸς, τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν νύμφην αὐτοῦ.

עעש

Και τῷ ξς' ἔτει μηνὶ Νοεμβρίω, και αὐτὸς ὁ δεσπότης Λάζαρος ἀπέθανε, και ὁ Αμηράς τον Μπειλερμπεὶ αὐτοῦ Μεχεμέτην ἀπέστειλεν, ένα, εἰ δυνατόν, τὸ Σμεντώροβον και πάσαν δη την Σερβίαν μετ είρηνης λάβη και άλλον αντ' αυτών τόπον δώση τη γυνακι και τοίς τέχνοις αὐτοῦ ởὴ τοῦ Λαζάρου ὅπερ τότε μέν οὐ κατωρθώθη άλλά μόνον τὸ Περιστέριν ἀπῆρε προδοσία, μετά τινα δὲ καιρόν καὶ τὸ Σμεντώροβον καὶ τὸν ἄλλον τόπου, και έδωπε την βασίλισσαν τάγα κάστρα τινά, άπερ ο Αμηράς είς την Μπόσθαν είλε. Μαΐοι τέ του αυτου έτους ὁ ᾿Αμηρᾶς είς τον Μορέαν ήλθε, καὶ είς την Κόρευθου καταλύσας φωσότου είχε ταύτην αποκλεισμένην. αύτος δε ελθών έπεσεν είς την μέσην του τόπου καί πάντα τὰ ἐκεῖσε τὰ μέν ἡχμαλώτευσε, τὰ δὲ κατέκαυσε και ήφανισεν, έξαιρέτως δὲ την "Ακοβαν, τον "Αετου, και τα Πέντε χωρία και έξελθον έκεισε ήλθε και έπεσεν είς τὸ Μουχλίν, ὁ ởὴ καὶ δέδωκε πρὸς αὐτὸν ὁ καλός κάγαθός 'Ασάνης Δημήτριος, του Ισύλιου του αυτου έτους και απ' εκεί πάλιν επιστρέψας ο 'Αμπρας ήλ-De καὶ έπεσεν είς την Κορινθον ήν δη καὶ δεδωκασι πρός αύτον οι γενναίοι άρχοντες, ο Ασάνης Ματθαίος και ο Ασιαίκης Ναιηφόρος, εν μηνί Αύγούστης ς ών ο μεν είς

ήν κεφαλή είς αύτην, ώς μή ώφελεν, ό δε 'Ασάνης δραμών ήλθεν είς αὐτήν, πότερον ίνα ή κάλλιον φυλαχθή η συντομωτέρως δαθή, ανα οίδα, εί και δήλον έκ των πραγμάτων δεδωκότες ούν την κεφαλήν του σώματος του Μορέως την Κορινθον, τάχα καὶ δραωμοτικά άγάπην πεποιήκασιν, ούτως ότι και ό δεσπότης κύρ Θωμάς την Πάτραν δώση μετά τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ τὰ Καλάβρυτα καὶ το Γρεβενον, καὶ άπλῶς πάντα δοα ό μακαρίτης βασιλεύς κύρ Κωνστάντίνος δεσπότης ών και είς τον Μορέαν εύρισκομενος είχεν ἄπερ δη ἀκούσας ὁ αὐ-Βέντης μου καὶ κύριος αὐτῶν ,- ἦν γὰρ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Μαντίνειαν παινοικεί, δραμών είς τὰ περί τῆς Τρύπης βουνά, ένθα δή καὶ ὁ άδελφὸς αὐτοῦ ἦν καὶ οἱ ἡηθέντες καταστάται των τοιούτων άξιεπαίνων έργων ήλθον-. ού βουλευσάμενος ούδ αναβολήν τιν αιανούν ποιήσας, άλλα πέμψας του αύτου όντως μέγαν Πριμοκύριου του Λαζαρου πάντα τῷ ᾿Αμηρῷ παραδέδωκεν ὡς λάχανα κήπου٠ την αυτήν σχεδον ήμεραν και ο Αμηράς, έπει ήν άναγκαζομενος έξελθείν διά τινα αίτια, καταλείψας 'Αμάρην του του Τουραχάνη υίον, ένα αυτά λάβη, έξηλθε του Mopeous.

בעע.

Τον δ' Οκτάβριον τοῦ ξζ΄ έτους ἀπαιρισιόριον ὁ 'Αμηρᾶς ἔστειλεν εἰς τον δεσπότην κύρ Δημήτριον, ἵνα τὴν Φυγατέραν αὐτοῦ εἰς γυναϊκα πέμψη αὐτῷ δὴ τῷ 'Αμηρῷ εἰ δ΄ σὖν, μάχη μέσον αὐτῶν ἔσται, ὡς δὴ ἀποκρισιάριος καὶ εἰς τὸν δεσπότην κύρ Θωμᾶν ἐλθών, εἰς τὸν Ποντικὸν εὐρισκόμενον, ὅρκους αὐτοῦ ἀπῆρεν ἀγάπης καὶ τὰ μὴ φθάσαντα δοθῆναι κάστρα εἰς τὸν αὐ-

Βέντην αὐτοῦ, καὶ ἀπηλθε· τὸν δὲ Ἰαννουάριον μηνα τοῦ αύτου έτους και ο καλός κάγαθός Λουκάνης Νικηφόρος η μαλλον Μορεοφωόρος, και των πρώτων και πιστών άρχόντων του δεσπότου κύρ Δημητρίου λογιζόμενος, και τινες άλλοι 'Αλβανιτών και Μοραϊτών, ούς και αύτους πολλώ πλέου το είς κοκίαυ έκείνων πρόχειρου ώκονόμησεν, έπεισαν τὸν δεσπότην κὸρ Θωμᾶν, ΐνα καὶ κατὰ τοῦ ᾿Αμηρά και κατά του όδελφου αυτού έπανάστασιν ποιήση, και φάγη τους δρισυς ώς λάγανα, ους προ ολίγου μετ' αύτων εποίησεν , και ταύτα του άλλου άγαθου άνδρος 'Ασάνη Ματθαίου πρὸ όλίγου ἀπελθόντος καὶ ὅντος εἰς τὸν 'Αμπρών ἀπουρισιαρίου διά την δουλείαν δηθεν του συνοικεσίου της ανεψεάς αύτου εξελθόντος ούν του δεσπότου κύρ θωμά είς τὰς άρχας του Φευρουαρίου μηνός του αύτου έτους ἀπὸ τὴν 'Αρκαδίαν, καὶ ένωθέντος μετά των εργαζομένων τὰ κατ' αὐτοῦ ἡ καὶ τὰ κατ' αὐτων... ως δ λόγος προϊών δηλώσει, απήραν από μέν τους Τούρκους τὰ Καλάβρυτα καὶ μένον ἐκ τῶν κάστρων , ὧν ἐθαβρούσαν λαβείν, εξ ών έκρατούσαν οι Τούρκοι, από δε τοῦ τόπου τοῦ δεσπότου κυρ Δημητρίου , ἄπερ αὐτεὶ οι έργάται τῶν καμῶν ἐκρατοῦσαν ὡς κεφαλατίκια, ήγουν Καρύταιναν , Βορδονίαν , Καστρίτζαν , καὶ ἔτερά τινα καὶ οῦτως, ίνα πάλιν έχωσιν αὐτοὶ ταῦτα, ώς αὐθένται αὐτων, συχ ώς κεφαλάδες έκατορθωσαν δε ούδεν άλλο σέ φρονιμοι καὶ πρακτικοὶ καὶ γενναῖοι άρχοντες, ἡ μόνου ότι επήραν κατ' αύτων Θεόν του του παντάς ποιητήν και αύθεντην των έπὶ γῆς ἰσγυρότερον, καὶ ἀδελφὸν καὶ αὐθέντην έντὸς τοῦ τόπου, οὐκ ἐνθυμηθέντες οἱ ἄθλιοι, οὖτε του άψευδούς το λόγιον, ότι πάσα οίκια μερισθείσα καθ'

έαυτην έρημούται, εύτε του παραμιώδη λόγου του " πρός τους δύο ουδ' Ήρακλης. , άλλ' έπανέστησαν και πρός τρείς καὶ τοιούτους καὶ τούτων ούτως προβάντων πρώτον μέν Sedς παρείδεν αύτους, και τι έπραττον, ούκ εγίνωσκου· άλλ' ώς τους ίγθυας τους μέσου σαγήνης όντας, οι άγνοούσιν ότι πάντες όμου έλκονται είς γην, έκεινοι δέ, έως τουτο γένηται, διώκουν και διώκονται καὶ άλισκονται καὶ φθείρονται α έλαττονες υπό των μεγαλωτέρων, ούτω και ούτοι ό μεν γάρ δεσπότης κύρ Θωμάς παριπεπτε και έπολιόρχει τὰ τοῦ ἀδιλφοῦ αὐτοῦ, Καλομμάταν καὶ Μαντίνειαν , και συνεργούς εύρε πρωτοστράτορα τον άριστον [πρωτοστράτορα του] Σεβαστόπουλου Ναιόλαου, (του Εύδαίμονα Ἰωώννην Λέοντα) μεσάζοντα σύγγαμβρον τοῦ άδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ τὸν περιπάθητον γυνακιοθεῖον, τὸν πλέον Κυδωνίδην ή Τζαμπλάκωνα ο δε θεσπότης κύρ Δημήτριος πάλιν το Λεοντάριν και τὰ αὐτοῦ και το Πίδημα διά του Παλαωλόγου Γεωργίου, περιποθήτου εξαδέλφου, καὶ μεσάζοντος του δεσπότου κύρ θωμά και του γαμβρού αυτου Μποχάλη Μανουήλ , εί και ὁ μεν τάχα ἀπῆρε των Καλομμάταν και το Λεύτρον και πολύ του της Μάνης ζυγού του δε δεσπότου κύρ Δημητρίου ερχομένου εμβήναι έν τῷ Λεονταρίω, ὡς ἔμαθε τοῦτο ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔδραμε και προλοβων εσέβη εν αυτώ, και απέμεινεν απρακτος ο δεοπότης κύρ Δημήτριος του Παλαιολόγου και τών Μπογαλέων φυγόντων μόνων και απελθόντων είς αυτόν. είς του Μυζηθράν έπαναστρέψαντα, έτι δε και το κάπιστου παὶ ἀνωφελίστατου γένος τῶν Αλβανιτῶν, καιρεῦ λαβόμενον της υπολήψεως και 'πλεονεκτικής και άκπακτικής αύτων γνώμης άρμοδίου, τι σύα ἔπραξαν, ή τι ούκ

εἰργάσαντο καιόνς ἀπιστούντες γάρ δίς τοῦ σαββάτου ἀπό τον ένα των αύθεντων είς τον άλλον απηρχοντο και κώστρα, ως ή έχεινων γλώσσα, είς πεφαλατίκια άπήτουν, εί δ΄ σύν, είς του όλλου άπηρχουτο καὶ οἱ άλλοι πρός τὸν έτερον των δεσποτών όμοιως, δια μίσου ούν, εί τι άρα καὶ εύρισκον τῶν ἀθλίων τάχα Ρωμαίων, άλλα δή καὶ Αλβανιτών και συγγενών πολλώνες και οικείων αύτων πάντα διήρπαζον και ήφανιζου έγενουτο δε τοιαύτα και τοσαῦτα, ότι τίς ἀξίως αὐτὰ θρηνήσειου; ἀλλὰ ởὴ, παὶ αύτοι οι Τούρκοι, οι είς την Κερινώον (και) την Πατραν εύρισκόμενοι, καιρού λαβόμενοι δικαίου τους μέν ήχμαλώτιζου, τούς δε ἀπέκτεινου, τούς δ' αύθέντας καὶ τούς άρχοντας κατεγέλων, βλέποντες καθ' έσωτων τὰ ξίφη ώθουντως ταύτας δη τὰς έργασίας χάμεῦ έννοήσαντος, εύρισπομένου μου είς την Αρκαδίαν, ένθα δη καὶ επράττοντο, καὶ τὰ αὐτῶν συμπεράσματα σκοπήσαντος, πρὸ τοῦ έξελθεῖν τον δισπότην ἀπὸ τῆς Αρκαδίας, έξηλθον κάγω πλάσας αίτιας τινάς, και άπηλθου είς την Πίδασου, η νῶν Μεθωνή καλείται, περί το τέλος του Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀλλα ởη και ὁ χρήσιμος ἄρχων είπο τε γνώσεως και πράξεως Γεωργίος ὁ Ρασίλ, και αύτος άφεις και αύθέντην και τα πλείω των αύτου ήλθε και αυτός εν τη Μεθωνή και καθημένοι άμφοτεροι έν λιμένι έπαραδοπούμεν καθ' ώραν τὸ τῆς τοιαύτης τρικυμίας τέλος, εί και του Θεού μοκροθυμήσαντος έμακρυνεν, ένα οι άσυνετοι ποτέ συνήσωσι και οι μωροί ποτε φρονήσωσι, και όμονοια και είρηνη γένηται μέσον αυτων, καὶ του Βεού δεηθώσιν, έτι δὲ καὶ του 'Aumpa, και έλεήση μέν αύτους ώς έλεήμων Θεός, προσταξή δε καί

τον δήμιον αύτου Αμπράν, και άφτση αύτους ζήσαι πλείονα χρόνον τόπον γάρ καὶ τάξιν έχει καὶ κύτὸς εἰς Θεὸν, σίαν οἱ αὐτοῦ δήμιοι πρὸς αὐτὸν, οἶτινες πληροῦσι μὶν τῷ Θελήματι καὶ τῆ προστάζει αὐτοῦ, εἰσὶ δὲ μισητοὶ και άποτροπαιοι και τούτων οη των προβρηθέντων κακών είς του απαυτα του Μορέως άθλιου τόπου γενομένων, έλ-Βόντος και φωσάτου μερικού έξωθεν, κατέδραμον τον τόπου άπαυτα, ένα, άπερ κακά παρέλιπου οἱ οἰκήτορες και κύριοι αύθένται καὶ άρχοντες, οἰκ ἀπὸ προαιρέσεως ἀλλ' άπο άδυγαμίας πράζωσεν αύτοι, του μέν ένος των δεσποτῶν ἐχθροὶ ὄντες, τοῦ ở ἄλλου τάχα φίλοι ἐν δή δεσπότην καὶ έχθρον αὐτῶν κύρ Θωμᾶν εἰς τὰ περί τὸ Λεοντάριν εύροντες και διώξαντες και αιγμαλωτίσαντες. έπειτα φέροντες τὸ κατουνοτόπιου ήται τὰς τένδας αὐτῶν πλησίον των δοπητίων του Λεονταρίου έθηκαν, είτ' έξελβόντες ἀπήλθον είς τὰ περί τον Μυζηβράν και τον φίλον αυτών δεσπότην, και άπ' έκει δείβησαν νικηταί και μετά πολλού κέρδους ζώων τε καί ανθρώπων μολις οίν ποτε έννσησαντες οι αιθενται και άθελφοι το κακόν της έαυτων μάχης, και συναχθέντες είς το Καστρίτζον έποιησαν τάχα δρεους είρηνης και του της Λακεδαιμονίας (μητροπολίτου) μετά του σώσκει αυτού λειτουργήσωντος, δπόταν τούς Χριστιανούς μετά φοβου θεού και πίστεως προσελθείν επιβοώσιν οἱ ἱερείς, προσελθόντες οἱ αὐθένται καὶ άθελφοί και όμοσαντες, έμεινεν, ώς προύσαμεν, ό δεσπότης χύρ Δημήτριος έν τόις συμπεφωνημένοις μέχρι τινός. καὶ πάλιν ήν ο αὐτὸς, ὡς οὐδενὸς καινοῦ γεγονότος ώ της ανοχής και μοκροθυμίας σου, Χριστέ βασιλεί, κοι είς αύτον και τους αίτίους! και πρξαντο πάλιν τα κακά καὶ ἔτι, τῶν χθὲς τοιούτων φρικτῶν ὅρκων λυθέντων, καὶ ἔπραττεν ὁ καθεὶς κατὰ τοῦ ἐτέρου τὸ ἀδύνατο τὰς ἐλπίδας, ὁ μὲν εἰς τὰν φιλίαν τοῦ ᾿Αμπρᾶ καὶ βσήθειαν, καὶ τὰν ἀδικίαν, ὁποῦ ἀδικήθη εἴς τε τοὺς ὑποχειρίους αὐτοῦ καὶ τὰ κάστρα, ὁ δὲ εἰς τὰν ἐπιορώαν τοῦ ἄλλου καὶ εἰς τὸ κατὰ τῶν ἀσεβῶν τάχα μάχεσθαι.

13

Τούτων ούν ούτω κακώς πραττομένων διέβη και δ γειμών του ξη έτους και του Μάιον του αυτου έτους ίδου και ο Αμηράς έλθεν κατ άμφοτέρων άπελθόντος δ' αύτου έξ ορθού είς τον Μυζηθρόν, έπει έκει εύρισκετο ό θεσπότης, διά τὸ εὐρίσκεσιθαι τὸν ἀθελφὸν καὶ ἐγθρὸν αύτου είς την Καλομμάταν και πολεμίζοντος την Μαντίνειαν κατήλθε και άκουσιως έκουσίως και έδουλώθη είς αύτον λαβών δε δ Αμηράς και αύτον και τον Μυζηθρών και φυλακήν περιθείς είπε πρός τον δεσπότην σύ μέν, ω δεσποτα, έπει ούτως ήλθον είς σε τα πράγματα, τον τόπου τούτου πλέου οιδε ημπορείς να του άργης. άλλ' έπει πατέραν σε έστησαμεν έγειν, και το πορέτζεν σου εστήσαμεν λαβείν είς γυναϊκα μας, του τόπου τοῦτον δός ήμαν ου δε και το κορίτζιν σου έλθετε μεθ' ήμων, και θέλομεν σας δώσειν Ιτερον κόσμον είς το να έχητε να ζήτε άπερ στέρξας και άκουσως έπεμψε καί άρχοντας αὐτοῦ καὶ Τούρκους, Ίνα καὶ την γυναϊκον αὐτου την βασίλισσαν και την Δυγατεραν λάβωσι και φέρωσιν, άλλα δή και την Μονεμβασίαν παραδωσωσιν έκεισε γάρ αξται εύρισκοντο, ων τὸ μεν έγένετο-έξηλθον γάρ καὶ ήλθον έχουσίως, ένθα ήσαν ο τε 'Αμηράς καὶ ὁ δεσπότης - οἱ δὲ Μονεμβασιώται καὶ ὁ εἰς κεφαλήν εύρισκό-

μένος Μανουήλ ο Παλαιολόγος πρατήσαντες το πάστρον δεδώκασιν αύτο τῷ δεσπότη κυρίω θωμᾶ, μετὰ ταῦτα και αυτός τάγα τω πάπα ο δ 'Αμηράς την μεν βασίλισσαν και την θυγατέραν εικουρμήσας έστειλεν έξω με-דמ דניטש דשש מטדסט אמו מטדחק , דטי של טבס מפדחי חיץ ב και έφερε μεθ' έαυτου. έλθοντες ούν είς την Βορδονίαν και το Καστρίτζιν, οι μέν είς την Βορδονίαν γενναϊοι άργοντες αὐτῆς φοβηθέντες έφυγον άφέντες αὐτὴν, οἱ δὲ είς τὸ Καστρίτζιν τάγα μέγρι τινός άντισταθέντες καί πολεμήσαντες τέλος προσεκύνησαν, και κατελθόντες στεφαγωθήναι ύπερ των άνδραγαθημάτων αύτων, ευς μέν αύτων ἐκαρατόμησεν, ους δὲ εἰς πάλους ἐκάθισε, τὸν δὲ Προινουριών εκθείρας ετελείωσεν, άξιον τέλος των έργασιών και πράξεων απολαύσαντος ελθόντος δ' αύτου δή του 'Αμηρά και είς τὰ περί το Λεοντάριν και αυτό το Λεοντάριν, και εύρων αυτό έρημον άνθρωπων, αυτό μεν άπηρεν είς δε το Γαρδούν, ένθα οι άνθρωποι ώς ίσχυ-- εμ πειτιελοπε τω ελεπε , τονεμότητε γολειτήση το σετόσ Χύι τινος παρά των Λεονταριτών, τέγος δε εδουλώθησαν. και έγενοντο πάντες παρανάλωμα μαχαίρας σύν γυναιξί καί παισί τούτο αν και οι ποτε αρχηγοί αυτών Μπογαλέοι έπαθον, εί μη φθάσας ὁ Μπείλαρμπείς Μαχουμούτης έξεζήτησεν αύτους της γυναικός Μανουήλ του Μπογάλη έξαδέλφης σύσης αύτοῦ, εί καὶ πακὰ ἀνταπέδωκαν αύτῶ άντὶ τούτου διδόντος γὰρ αὐτοῖς ἀνθρώπους ἵνα μετά ἀνέσεως και άναπαυσεως άπερχωνται την όδον την φερουσαν είς του έξω τόπου, διερχόμενοι περί του Ποντικου εύρουτες πλευσιμον και δολίως αποκτείναντες τους απαγοντας ανθρώπους του Μπειλαρμπεί, έμβαντες έφυγον είς Κέρ-

nupan nai autol uly hideusepusnam the dankelae émueδήποτε ό δε πενθερός μεν Μανουήλ του Μπογάλη Γεώςγιος δ Παλαιολόγος, πρωτεξάθελοος δέ ως προεδηλώσαμεν, της μητρός του Μπειλαρμπεί, βληθείς είς σιδηρά ήγετο αυτός γάρ, ώς προείπομεν, συγών από το Αεσντάριν μετό και του γαμβοού αυτού άπηλθεν είς τον Μυζηθρών, και την δουλοσύνην του δεσπότου κύρ Δημητρίου. παλέμου δὶ γεγουότος περί την Βορδονίαν και την Τρύπην κανώς λαβωθείς έάλω, και άπηγαγον αυτόν δέσμιον είς τον ποτέ αυθέντην αυτού δεσπότην κύρ Θωμών ως δέ ιάθη από του λαβώματος, περιωρισμένου δε όντος και φυλαττομένου έφωσδήποτε σερί το Δυρράγιον . άσατήσας τους φυλάσσοντας έφυγε και πάλιν εύρισκετο είς τε του δεσπότην κύο Δημητριον και είς το Ανάπλιν , του πλείονα καιρόν της γυναικός αύτου και τών παίδων εύρισκομένων είς τὰ Βενετικά. Τοῦ οὐν Αμπρά, ὡς δεδηλώμαμεν, δουλώσαντος το Λεοντάριν και τὰ περί αυτό έδουλωσεν , έτι δε και τον άγιον Γεωργιον ταυτα γάρ ιδόντος του Κροκουτύλου ή μαλλον Κροκοδείλου είπειν οίκειότερου, προσεκύνησεν καὶ αὐτὸς τὸν 'Αμπρᾶν, καὶ τὸ κάστρον καὶ τους δύο υίους αὐτοῦ αὐτῶ δέδωκεν αὐτὸς δέ έλαβε γάριν τούτων το Λωί ή μολλον το Έλωὶ Έλωὶ. τευτέστι θεί μου! Ινα τί μη καὶ αυτόν προεγκατέλιπες. των προλεγθέντων κακών πεωτεργάτην; τούτων ευν έκεισεν γενομένων ή μαλλον γινομένων, ο δεσπότης κύρ θωμάς άφεις την Καλομμάταν, και περάσας είς τὰ περί την Κοσμέναν και το Πεταλίδον ήλθε και έσεβη είς τον 'Αβαρίνου, κάκειθεν είς τὸ Μαράθιν προγενέστερον τῆς βασιλίσσης καταλειψάσης την 'Αρκαδίαν, κάκεισε σπελθού-

σης μετά καὶ τῶν παίδων αὐτῆς καὶ τῶν εύρισκομένων έκείσε εἰς τὴν 'Αρκαδίαν ἀρχάντων' ώς δὲ ὁ 'Αμπρῶς ἀπῆρεν αυτά, άλλα δη και την Καρυταιναν παρά του Σγουρομάλη Παλαιολόγου και γυναικαθέλφου του μεγάλου Δουκάνη , ος προαπέθανεν, είς, απόπατον δεαβεβέσας την ψυχήν αμ' έγκατοις, κατήλθεν είς τα περί πην 'Αδρούσαν, και λαβούν αυτήν και τα περί, αυτήν πάντα απήλθε θεάσασθαι την Κορώνην, είτ' απ' έκεισε διέβη και είδε και. την Μεθώνην, είτα είς τον Πωρον τον καί 'Αβαρίνον, καθ' την τιμέρουν και ο δεσπότης κύρ Θωμάς έξηλθε προητοιμασε γάρ τινα πλοιάρια, και άλθεν έν τῷ πορτώ λόγγω δυομαζομένοι, ιν απ' έκείσε καιρά λαβομένος είς την Κέρπυραν ἀπέλθη, å δη καὶ γέγους. Καὶ τῆ κή τοῦ Ἰουλίους μηνός απέσωσεν έκεισε, ήγουν τους Κορφούς, ώς νύν ονομάζεται ή Κερχυρα ευρόντος δε κάμου ωλευπιμον. απαγόμενου εκείσε, εμβάς τη ια Τουλίου δια το έπιγενέσθαι μετά του άλλου κακών βανατικόν έν τη Με-Βώνη, τη β΄ του Αυγούστου απεσώθημεν έχοντος μου σκοπον, ενα είς την Κρήτην ἀπέλθω, η είς την περί την Θεσπαλονίκην Βερροιάν, διά το έχειν με έκει καλλίστην μονήν είς όγομα τοῦ άγιου Νικολάου, τίνπερ της μητρός μου ο πατηρ αγηγειρεν έκ βάθρων του δέ Ρασύλ Γεωργίου και του γαμβρού και της Βυγατρός αύτου άπελθόντων, έτι δε και του δεσπότου μετά και των άλλων πάντων μετέπειτα, και έμε παρώτρυνον και έβουλεύοντο έκεισε ἀπελθείν, ἀπηλθον κάγω, τοῦ đὲ 'Αμηρά. λαβόντος την "Αρκαθίαν , και απ' έκεῖσε διερχομένου είς τά κάτω μέρη του Μερέως, καὶ λαμβάνωντος πάντα τὰ ἐκείσε, άλλα δή και το Ισχυρότατου Χλομούτζιν και Σανταμέριν

4,

τδιν Μπειλαρμπείδων, όπου είχον αυτά, ταύτα άφεντων πούφων, και απελθόντων και αυτών είς Κορφούς - ήλ-De μέγρι και της Πατρας κάμεισε προσεμείνε, και τά Καλάβρυτα λαβόντος παρά τοῦ οὐτ' εἰς δεσπότας εὐτ' είς 'Αμηράν πιστού Δοξά, άλλ' οὐδ' είς Θεόν νομίζω. αύτος μεν έδωκεν δίκην άξιαν εκδαρείς, οί δ' αύτοῦ πάντες οι μέν άπετμήθησαν τὰς πεφαλάς, οι δὲ αιγμάλωτοι απήχθησαν το δε κάστρον ο Αμηράς καλώς άσφαλισάμενος και παντί τρόπω όχυρώσας έγερθείς άπό την Πάτραν, διέβη είς τὰ περί το Σαλμενισμόν και Αγιστρανναν καὶ Βρστίτζαν, ών την μέν Βοστίτζαν καὶ Ληστραινων έλαβε, το δε Σαλμενισμόν εκράτησε μέγρι τινός Παλαιολόγος ὁ τὸ ἐπίκλην Γρέτζα τοῦ ἀλ δεσπότου, ὡς εἴπομεν , πανεικεί ελθόντος είς τούς Κορφούς , ήλθαν πρός αύτην και γράμματα από του σούμπασιν Αγγελακάστρου. διαλαμβάνοντα, ώς δ 'Αμπρας έχει δρεξιν άπελθείν είς έκείνου τίς των άργοντων σου καὶ γενήσεται συμβίβασις μέσον ύμων άγάπης, και δοθή παρ' έκεινου και τόπος μετά τινων συμφωνιών πρός σε; συνδιασκεψάμενος ούν μετά των αύτου ο δεσπότης έδοξε καλόν, Ένα δ μέν 'Ραούλ Γεωργιος απέλθη είς του Αμηράν, δ δε γαμβρός αυτου Ραούλ Ιωάννης απέλθη είς του πάπαυ, ίνα ο μέν καί ταῦτα καὶ την εἰς τοὺς Κορφούς τοῦ δεσπότου πλημμέλειαν δηλώση τῷ πάπα, ὁ δὲ ἴδη, τίς ὁ τοῦ Αμηρᾶ σκοπός του λόγου οι και άπηλθον, ὁ μεν τη 9, ὁ dè τη ια Αυγούστου. Βανατικού δ' επιγεγούστος και είς τὸ κάστρου των Κορυφών, ὁ δεσπότης καὶ ἡμεῖς ἀπηλθομεν είς χωρία, εκδεχόμενοι καὶ τὰ τῶν ἐπουρισιαρίων ἀποτελέσματα, ό μεν ούν 'Ραούλ Γεώργιος διελθών διά του 'Αγγελοκάστρου έφθασε τον 'Αμηράν είς τὰ περὶ την Βερροίαν' και εὐθύς προστάξαντος αὐτοῦ, ὅ τε 'Ράλης καὶ οἱ σύφαλίσησαν σιδηρός, ἀιαβιβάσαντες οὖν οὖτως ἡμέρας τινὰς, ὡς ἐξῆλθεν ὁ 'Αμηράς καὶ αὐτοὶ οὕτως ἡμέρας τινὰς, ὡς ἐξῆλθεν ὁ 'Αμηράς καὶ αὐτοὶ οὕτως ἡμέρας τινὰς, κως ἐδοὺς ἡμερών εἰς τὰ περὶ τοῦ μαύρου ὅρους βουνὰ ἡλευθέρωσεν αὐτοὺς, εἰπών ὅτι ἐγώ ἐκδεχόμην ἴνα πλησίον τοῦ Μορέως εἰρισκομένου μου ἔλθη ὁ δεσπότης ἡ στείλη υἰον αὐτοῦ μετὰ ἀρχόντων, καὶ γένηται χάρις πρὸς αὐτὸν, καὶ κάθηται καὶ ζῆν ἐπεὶ οὖν οὐδὲν ἐγένετο, πάλιν λέγομεν, ἄν Θέλη, ἄς γενῆ, καὶ ἀπελθόντος σοῦ ἄς ἔλθη ὁ δεσπότης ἡ ᾶς στείλη ἀπὸ τὰ παιδία αὐτοῦ καὶ Θέλομεν ποίησειν εἰς ἐκείνους καλά.

υξα.

Έπιστρέψωντος δε τοῦ Ραούλ ἀπράκτου τον Ὁκτοβριον τοῦ Ε΄΄ ἔτους, τῆ ις΄ τοῦ Νοιμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐμβὰς εἰς ἐν τῶν κορφιατικῶν καραβοπούλων ὁ δεσπότης κὐρ Θωμᾶς μετὰ καὶ τῶν πλειόνων ἀρχόντων αὐτοῦ ἀιέβη εἰς τον Λγκῶνα, ἔνα ἀπ ἐκεῖσε εἰς τε τὸν πάπαν καὶ τὸν δοῦκαν Μιλάνας καὶ ἀλλαχοῦ ἀπέλθη, εἰς τοὺς Κορφοὺς καπαλείψας τήν τε βασίλισσων καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ καί τινας τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς φαμιλίας τῶν ἐκεῖνον ἀνολουθούντων εὖ δή κάμὲ πολλὰ διορισαμίνου καὶ τῆς βασιλίσσης εὐρίσκωμαι, καὶ ὡς ἄρχων τοῦ ὁσπητίου αὐτῆς, ἐγώ ἀπό τε τοῦ ἐλέσυς τοῦ τὰ πάντα καλῶς οἰκονομοῦντος θεοῦ, ἀπό τε τῆς λύπης ὧν ἐγέννησα, ἀπό τε τῆς ἀταξίας πάντων τῶν ὁσπητίου αὐτοῦ, ἀνήκοος ἐγενόμην καὶ εἰς ἀμφότερα ἀλλ ἐπιμείνας καὶ ἔτερον και-

ρου εἰς αὐτο ὑτὸ χωρίου τὰ Μολυβοτινὰ, ὅπερ εύρεσκόμην, ὅταν καὶ ὁ δεσπότης (ἦν) εἰς τὸν Χλομὸυ ἀιὰ τὸν φόβου τοῦ Βανατικοῦ, ὡς δεδήλωται, ὡς εὖρον μετὰ καιρὸν κάθισμα τὸ εἰς ὄνομα τοῦ ἀγίου Ἡλίου, πλησίον τοῦ κάστρου, ἀπελθόντος μου ἐκεῖσε,

υξβ.

Σεπτεβρίου ς' του ο' έτους, κατέμενον μετά των έμων, και μένου του Βεού δεόμενος. Ινα ήμας έλεήση και έξοιμονομήση από της αυτού φιλανθρωπίας και άγαθότητος διαβιβάσαντός μου εὖν ἐκεῖσε μῆνας ε΄ καὶ μικρόν τε πρὸς, ώς εύδεν ένσησαμεν άναπαυθίναι με τους έγοντας το τουεύτον κάθισμα, και διά το να έξομεν και πλέον τον πλησιασμόν του καλου κάγαθου φίλου και πνευματικού πατρός Δωραθέου, εύρισκομένου αύτοῦ είς την μονήν των άγιων ἀποστάλων, Ικόσωνος και Σωσιπάτρου ευρόντες και ήμεις από της ταξεως των λβ ιερεων το του άγιου Νικελάου κάθισμα το ἐπονεμαζομενον τεῦ Ταργανιώτου ἀπήεαμεν αυτό Μαρτίω τε του αυτού ο έτους δηλονότι ό δε δεσπότης κύρ Θωμάς φθάσας είς του Αγκώνα καὶ ἀπ' έπει είς την Ρώμην ούθεν άλλο κατώρθωσεν, εί μη ότε δέδωκε τῷ πάπα Πιω την τοῦ άγιου σασστόλου καὶ πρωτοκλήτου Ανδρίου κάραν, κόκιείνος πρός αυτόν πρός το μόλις να ζη με τους αυτου αυτην και μόσην την σναγκα αν τροφήν διαβιβάσαντος δε μερικόν καιρόν , έδεξεν αυτώ και επανέστρεψεν είς την αιθεντίαν των Βενετιών και πάλιν ἀπ' ἐκείσε είς τον Αγκώνας της Δυγατρός πύτου βασιλίσσης Σερβίας έχεισε απελθούσης, και θεοπρίdas inipas rivas eis Despiar autis, exerus mer dieβη πάλιν είς την 'Ρώμην, ή δε βασίλισσα είς το 'Ραού-

ζιν ἐπέρασεν' ή δὲ είς τους Κορφούς βασίλισσα καὶ μήτηρ αύτης, κακώς διαβιβάζουσα, έλεηθείσα ύπο του θεού, τῷ αὐτῷ ο ἔτει Λύγουστω κς ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῆ των άγιων ἀποστόλων μουή Ιάσωνος και Σωσιπάτρου ὁ δὲ των ασεβων εξαρχων τον αυτον δη χρόνου απελθών κατὰ τοῦ Σφεντιάρη ἀπῆρε τὸ ἐκείνου περιβύητον κάστρον Σινώπιν όνομαζόμενον, ὁ ởλ κάγω έθεασάμην, άλλά ởλ καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ ἄπαντα τόπον. ἔτι δὲ παρέμπροσθεν άπελθόντος αυτού άπηρε και την Κερασούντα και την Τραπεζούντα, καὶ ἄπασαν τὴν περίχωρεν αὐτών ởὴ τών βασιλειών Τραπεζούντος, και πάντας σχεδόν των έκεισε άτυγών αύθεντών και άρχοντων έκβαλών, είς την 'Ανδριανουπολιν φέρουν κατάκησεν, ένθα δή και ό του Μορέως αύθεντης ω δή και δεδωκεν έχειν είς ζωάρκειση σύτου και των αυτού την μεγάλην Αίνου, την Απμνου, την "Ιμβρον, καὶ τὸ Σαμοθράμον, τὸν δὲ Τραπεζεύντος βασιλέα τον Κομνηνον κύρ Δαυίδ γωρία περί το μαθρον όρος, δν δή και μετά τινος χρόνου μικρού παραδρομήν εύρων τάχα είς αὐτὸν ἀφορμήν μαιράν καὶ εὐκ άληθή, πάντα τὰ αὐτοῦ έλαβε, κάκείνου πνιγμῷ έτελείωσε. τὸ δὲ ἔαρ τοῦ αὐτοῦ ο έτους διέβη ο Αμπράς είς την μεγάλην Βλαχίαν, και έδιορθωσε τα κατ' αύτου έκεισε ένεργούμενα και έπιστρέψας έποιησεν άρμάτωμα, και πέμψας αυτό κατά της Λέσβου απήρεν αύτην.

υξγ.

Τον δε Νοίμβριον τοῦ οα έτους επιδραμόντος τεῦ νίοῦ τοῦ Τουραχάνη 'Αμάρη, ἀπῆρε πάντας τοὺς περεὶ τὸν Ναύπακτον καὶ τὴν αὐτοῦ περιοχὴν τὸν Γαλατῶν οὕτω Βενετικοὺς, ὡς τάχα καὶ χαρατζαρίους τοῦ τῆς μικρᾶς Βλαν

γίας. Φλαμπούλου αύτου όπερ μαθών ό των Βενετικών κατεργών καπετάνιος και πρός βοηθειαν θραμών είς την αντιπέραν πολιν του Αμπρά Βοστίτζαν περάσας, έκαυσε και τιγμαλώτευσε πάσαν άνευ μόνου του Κουλά και φέρων τους Βοστιτζιανούς εν τω Ναυπάκτω με τους αυτού έναλλαγήν εποτήσατο, και δη προμελετωμένης ούσης μάχης του γενέσθαι μετά τοῦ Αμηρά παρά τῆς αὐθεντίας τῶν Βενετιών, διά το πάσε τρόποις χρήσασθαι τυχείν της αργης και έξουσιας του Μορέως τουτο δη το έργον απεκάλυψεν αύτην (καί) άρχη κατέστη και έλθόντος του τζενεράλη παπετάνου 'Αλωίσου Λορδά εκείνου, μετά πολλής ότι παρασκευής και δυνάμεως, επίασε το Έξαμιλιον και Extrages auto namas de and the austomas ou yap es ισυντόμω το ἀσφαλές, ως ὁ λόγος, άλλ' έπεὶ ἐπολέμησε την Κόρινθεν και οια έτυχε του έλπιζομένου, άφεις και τὸ Έξαμιλιον ἀπηλθε.

užd.

Τὸ δὲ εβ΄ ἔτος ἀπῆραν τὴν Μονεμβασίαν εἰ Βενετικοὶ, εὐ τοσεῦτον Θελήσει καὶ χάρκτι τῶν κυριων αὐτῶν, δσον ἀνωφελεία τοῦ κρατεῦντος αὐτὴν ἄρχοντος, ὧσπερ ἀὴ ὁμοίως ἀνωφελεία καὶ ἀποτυχία καὶ τοῦ κεφαλεύοντος τὸ τῆς Λήμνου κάστρον, τὸ λεγώμενον Παλαιόκαστρον, ἐκλόπης καὶ μᾶλλον ὁ τοιοῦτος Κουλᾶς αὐτοῦ καὶ παρὰ ἐξωτεροιοῦ τυχόντος καὶ ἐδόθη πρὸς τὴν αὐθεντίαν τῶν Βενετιῶν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀηλονότι τοῦ κάστρου καὶ ἄπαν τὸ νησὶν ἐιληρώσαντο ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Λέσβον ἀπελθόντος αὐτοῦ ἀὴ τοῦ καπετάνου καὶ πολεμήσαντος αὐτὴν, εἰκ ἔπραξέ τι, ἀλλὶ ἀπῆλθεν ἄπρακτος.

עלנ.

Το δε επρ τοῦ ογ΄ ετους αποστείλας ο δεσπότης κύρ Θωμᾶς εμήνυσεν, ενα οι υιοι αὐτοῦ καὶ ή θυγάτηρ εκείσε ἀπέλθωσιν, ὅπου κάκεῖνος καὶ γενομένου καὶ ἀποσωθέντων μετα καραβίου εἰς τὸν ᾿Αγκῶνα, καὶ μόνον ἀκούσανσαντος ὅτι ἀπεσώθησαν, οὐ φθάσαντος δὲ ἰδεῖν αὐτὰ Μαίω εβ΄, ἐν Ῥώμη εὐρισκόμενος τέθνηκεν, ὑπάρχοντος χρόνων νς καὶ μικρόν τι πρός αὐτὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν διαβιβάσαντα εἰς τὸν ᾿Αγκῶνα, πέμψας ὁ πάπας ἐπιμελεία καὶ σπουδῆ καὶ βοηθεία τοῦ αἰδεσιμωτάτου καρδηναλίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βησσαρίωνος, ἀπῆλθον εἰς τὴν Ῥώμην καὶ εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν οἰωνομίαν πρὸς τὸ ζῆν, ἡν καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶχε καὶ τὸν πρῶτον υἰὸν τὸν κὸρ ᾿Ανδρέαν τὸν Παλαιολόγον δεσπότην ὁ εκάπας τετίμεκε.

υξς.

Τῷ δὲ οδ ἔτει 'Οκτωβρίου τέ καὶ ὁ πνευματικός πατηρ ήμῶν καὶ ἀδελφός καὶ φίλος ἄριστος ὁ Δωρόθεος, ἀπηλθεν ἀποθανών εὐφραινόμενος ἐν σύρανοῖς, ἡμᾶς δὲ καταλέλειπε καὶ την ἐκείνου λυπουμένους στέρησιν κάγω δ ἀναγκασθείς ὑπό τῆς ἐνδείας, 'Απριλλίω κή, ἐξηλθον καὶ ἀπηλθον εἰς τὸν 'Αγκώνα τῆ τζ Μαΐου, καὶ τῆ α΄ πάλιν 'Ιουλίου ἐξελθόντος μου, ἀπηλθον διὰ τῆς ὁδοῦ καρδηνάλιον μεμαθήκαμεν δὶ ἡμέρας θ΄ εἰς την 'Ρώμην ἐφθασαμεν, καὶ ποιήσας εἰς τὸ ὁσπήτιον τῶν αὐθεντῶν ἡμῶν, τῶ δεσπότου κὸρ 'Ανδρέου καὶ αὐθεντοπούλου κὸρ Μανουήλ τῶν Παλαιολόγων, ἡμέρας λς', ἐν αῖς ἡμέρας καὶ τοὺς τάφους τῶν μακαρίων ἀποστόλων Πέτρου

καὶ Παύλου προσεκύνησα καὶ πολλών ἄλλων άγίων τῶν καὶ Παύλου προσεκύνησα καὶ πολλών ἄλλων άγίων τῶν γάλη καὶ περιβοήτων (καὶ) παλαιᾶ, τῆ ις 'Τουλίου ἐξῆλΘου καὶ ήλθου σω τῆς εἰθείας ὁδοῦ εἰς τὸν 'Αγκῶνα, καὶ μικρόκ τι προσμείνως διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Βενετίων ἀκῆλθον τῷ κή τεῦ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησα ἐκεῖσε εἰς τὸ μοναστήριση τοῦ σταυροῦ ἡμέρας κς', ἔως Αὐγούστου δηλονότι κή' ἐν ἢ ἀργὰ σὰν θέφ ἐξελθόντες ἀπεσώθημεν δυταῦθα.

utc.

Tr & rou Destresses unice rou of eroug naid on δή καιρον ήμεις είς τὰ περί την Ρώκην διετρίβομεν, και ό των ασεβών έξαργων Αμηράς, έλθων κατά της Αλβανιτίας, και διώξας τον αθθέντην αυτής του Σκαντάριν. και αιγμαλωτεύσας και άφανίσας του τόπου, και κτίσας κάστρου πλησίου τοῦ καθολοιοῦ κάστρου αὐτῆς, Κρούας ὀνομαζομένου, πρός τὸ ἀντιμάχεσθαι αὐτῷ, ἐπανέστρεψεν εἰς τά περί την Κωνσταντινούπολιν και του αύτου οι έτους το Θέρος, γεγονώς ο Βέκτωρ Καπέλος καπετάνιες τζενεράλης άπελθών είς την νήσον Ίμβρον και πολεμήσας, άπηρεν αυτήν και πάλιν άπελθόντες αυτού είς την Αθήναν, πάσαν την χώραν ήχμαλώτευσεν ελθέντος δ' αύτου είς την παλαιάν Πάτραν περί του Αύγουστου, άπηρε την χωραν. επιδραμέντες ούν του 'Aμάρη εἰς βοηθειαν αὐτῆς ὁ Πρεβεδούρος μετά των της άρματας και 'Ραούλ Μιχαήλ ο Ίσης μετά στρατιώτων πολλών και καλών έτρεψαν αύτον κατά πράτος, παὶ πολλούς τῶν αὐτοῦ ἐσκοτωσαν καὶ διείξαντες μέχρι πολλού, δύκ έστροφησαν περί το προκείμενον του έργου , και μάλλον τεύτο συμβουλεύοντες οι 'Ρωμαΐοι, οί και

του τόπου και των τοιούτων πλέον είδημονες άλλ' έπαρ-Deig & Πρεβεδούρος και σκληρός μάλλου φανείς και πρός αύτους, πώς ου διώκουσιν, έξεδιωζου και μή γινώσκοντες τούτο καλόν μέγρι και των μύλων και του Σαραβαλλίου και έπέκεινα πρός το ανώμερον του Σεδηροκάστρου ο γούν Αμώρης ίδων τον τούτων διωγμόν απαιρού και διπροπτού καὶ άτωντου, καταλείψας είς τινας τόπους άνθρώπους είτ έπιστρέψας κατ' αυτών, έτρεψε καὶ εδίωξεν αυτούς, καὶ φθασας ανείλε τον Πρεβεδούκου επί μουλαρίου καθεζομενού , και δίς απ' έκεινου πεσόντα , και άλλους άνείλεν πολλούς, και αυτόν οη τον Ρασύλ Μιγαήλ άλωσαντες του άλογου αυτώ συμπεσύντος, και έκαθισαν αυτόν είς τον πάλου. Καὶ τέλος ώ; υπορταί δραμόντες είς του αίγαλου, έν-Ωα τα κάπεργα, πολλούς εύρουτες είς την γην άνείλου αύτούς υποπορύσαντες θε είναι αίτιου, και του μητροπολίτην της αυτής παλαιάς Πάτρας του έλθειν κατ' αυτών το θρμάτωμα, λαβόντες είς τον πάλον έχάθισαν ταυτα dè παθόντες άπρακτει και ζημωμένει εί τῆς άρμάτας, ἐπανεστρεψαν αφ' ου θη συμβεβηκότος κακού και ο καπετάνιος λυπηθείς και πολύ άσθενήσας, είς τον Ευριπον εύρισκόμενος ἀπέθανε, και γέγονε καπετάνιος Ίακωβος Λορδας ο του Πέτρου Λορδα έπείνου υίος και του προ αυτου Αλωίσου Λορδά καπετανίου προγεξάδελφος άλλα ταῦτα μέν τῷ τοῦ ἐνεστῶτος γρόνου γαμῶν παρικολοίθησαν τὸ δὲ της Πάτρας τῷ πρὸ τοῦ φ.Βισεπώρου Αυγεύστω, τῆ κθ' τοῦ Μαρτίου μπνὸς τοῦ ος έτους, ἐν ἢ καὶ τὸ νημέτερον μέγα πάσχα γέγονεν, έναπεψυξεν ο τών κακών πάντων του Μοping airios Mardaios o Arange nai iden nai ro reo Amυίδ μελώδημα και έτι πεπλήρωται το συκατήτω ο θεές

και διασκόρπισθήτωσαν οι έχθροι αυτού, και φυγετωσαν οπο προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν και τούτου γένεμένου ώς ήχουσαμεν παρά τινων, οπέπεμψε και ο δεσπότης την του 'Αμηρά πρός αυτόν πρόσοδον και τό χρίος τῆς δουλείας είς τὰ φωσύτα, εἰπόντος ἀὐτοῦ έγω είμε γέρων και άσθενής ο έκπληρών την δουλοσύνην άπεθονε. λοιπόν ή πολλή πρόσοδος ας δοθή όπου όρισης εμοί δε ας δοθή έσον νὰ ζῶ καθήμενος ἐνταῦθα, μετά τονων ἐλίγων, ἀπελογήσατο ο 'Αμηράς' καλώς λέγει και άς χωρίση τους Θέλει, καὶ έχωρισε καὶ δέδωκε πρός αὐτὸν ἄσωρα χ΄, ἵνα έχη αύτας από το πουμέρα του άλευρου, τούς δὲ πλείονας των υποχειρίων αυτού περιορίσας απήρεν, Ίνα ευρίσπωνται εἰς τὴν πόλιν ἄλλοι δὲ εἶπον ἄλλως γεγονέναι καὶ μελλομεν μαθείν και δειγήσεσθεν, του δ' αυτού χρόνου τὸ Βέρος έγεγονει τοσαύτη λοιμώδης νόσος είς τε την Κωνσταντινούπολιν και την Ανθριανούπολιν και την Καλλίέποι γιαλότισημακ ίκαι κατορίες νώτους χάρτισημοιτούλεις και χώρας οξα ού γέγονε παρόπισθε χρόνους πολλούς τεθνήκασι γάρ, ώς λέγουσι, μυριάδες πολλαί δυθρώπων, ευ γιλιάθες σύν αυτοίς δε και ή του δεσπότου Βυγάτερ.

Τοῦ δὲ ος' ἔτους, Νοεμβρίω μηνὶ ἀπῆλθον κάγω εἰς την άγιαν Μαῦραν, παραμινήσει τῆς βασιλίσσης κυρᾶς Ἑλένης καὶ πενθερᾶς τοῦ αὐθεντὸς τοῦ τόπου ἐκείνου κύρ Λεονάρδου, ἴνα καὶ τὸν τόπον καὶ τοὺς ἐκεῖσεν ἀναθεωρήσω, καὶ ὡς δῆθεν ἀνεψίου τοῦ μακαρίτου αὐθεντός μου τοῦ βασιλέως κύρ Κωνσταντίνου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παθόντος μου ζημίαν μεγίστην, ὡς προεδήλωσα ἐν τῷ λη ἔτω, ἀπολαύσω τινὰς εὐεργεσίας ἐτησίους, ὡς γέρων

nai do Devils nai newyds and eris alynahwoias inaveστρεψα δε τη κβ του αυτου, ευτελή πάντα και ιδών και απολαύσας άνευ του υπερέχειν έν τω μασταρδικώ γένει την πάσαν άργην αύτου δεί γάρ τους άργομένους εξομοιούσθαι τοις άργουσι. και τον Ιαννουάριον του αυτου έτους, και ο της Αλβανιτίας αύθεντης Σκαντάρης τέθνηκεν φυσικώ Βανάτω και το μέν τοῦ τόπου και τῆς αύθεντίας αὐτοῦ έλαβεν ή αύθεντία των Βενετιών τὸ δὲ ὁ τῆς ἀδελφῆς αύτοῦ νέος, Τούρκος ών, και είς του 'Αμπράν και σταλείς παρ εκείνου άπο δε του ήμισους ξαρος του αυτού δηλονότι ος έτους καὶ όλου τοῦ Θέρους διαβιβάσωντός μου κακώς ἀπό της συνήθους ἀσθενείας του ρευματισμού, άλλά δή και των κοσμικών φορεμάτων μου διαλυθέντων, έρωσοφορέσαμεν τη α του Λύγουστου μηνός και άντι Γεώργιος Γρηγόριος, άντι δε Ελένη Ευπραξία ώνομασθημεν. διδόντες πρώτον την είς Βεόν της πίστεως δμολογίαν ήμων, έχουσαν ούτως. Πιστεύω τον υίον του Βεού μη κτίσμα είναι ούδ ύπο χρόνον, κατά τὸν ἄφρονα Αρειον, άλλ έμοούστον καὶ συναΐδιεν τῷ Βεῷ καὶ πατρὶ Βεὸν ἀληθινόν έκ Θεοῦ άληθινοῦ, ποιητήν χρόνων καὶ τῶν κτισμάτων τῶν πάντων, υστερον δε σαρκωθέντα δε ήμας έκ πνεύματος άγιου και Μαρίας της άμπαρθένου. Πιστεύω το πνεύμα άγιον μή κτίσμα είναι μηθε έτερούσιον του πατρός και του υίου, ως ο Μακεδόνιος ο κενός της αυτού χάριτος έβλασφήμει, άλλά θεὸν άληθινον, όμοούσιον καὶ συναΐδιον τῷ πατρί και τῷ υίῷ, ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸς υίον ἐκπορευτῶς, ωσπερ ο υίος εξ αυτού γεννητώς. Πιστεύω μη άλλον είναι τον υίον του Βεού τον προαιώνιον, έτερον δε τον έχ της παρθένου γεννηθέντα Ιπσούν Χριστόν, ώς ο άφρων

Νεστόμος έβλασφήμει, άλλα τον έξ αύτης γεννηθέντα δύο μέν είναι μετά την ένωση φύσεις, ένα δε τη ύποστοίσει τη θεική δηλονότι διό και την αυτόν τεκρύσαν. πορίως και άληθώς θεστόπου είναι, και ου χριστοτόπου κατ' ξαίνου του άφρουα. - Πιστείνο του υίου του θεου μετάτην ένανθροκήσηση μη είς μίαν φύση τάς δύο συνάψαι κατά τους άφρονας Διόσκορον και Ευτυγήν, οι τη θεότητε τά πάθη προσήπτον, άλλ' έν δύο φύσεσε και μετά την ένωσεν ασυγχύτως γνωριζομενον, και έτε μήτε προύπαργείν τὰς ψυγας των σωμέτων μήτε τέλος είναι κολάσεως μήτε αποκατός ασιν δαιμόνων , κατά τον άφρονα 'Ωειγένην, - Πιστικο τον μίον του Βεού τον κύριον ήμων Ιποούν Χριζόν, μετά τημ ένανθρωπραιν, σύχ εν θέλημα έχειν φυσικόν και μιαν ένεργειον, κατά τὸν 'Ρώμης, Όνωριον (*) και Πύρρον τον άφρονα, άλλο διο θελήσεις και δυε ένεργείας, βεϊκάν δηλαδή και άνθρωπίνην ξγέργειαν και θέλησεν, και μηδετέραν των αύτοῦ φύσεων ἀθέληταν είνωι η άνενέργητον. -Πιστεύω τὰς είνανικής άνατυπώσεις, οὐ λατρευτικώς, άλλά σχετικώς αφπάζεσθας την εκκλησίαν του θεού και τεμάν. εύ τη τρα το αξβας άλλα τω πρωτοτύπω απονέμουσαν ή γαρ τιμή της είκονος έπε το προπότυπου διαβλένιει κατά τον μέγαν Βασίλειον. Πιστείκο μήτε ανενίργητον είναι την Βείαν φύριν και ένεργειών ούσιωδών έρημον, μήτε ταύτον είναι ούσιαν και ενεργειαν επ' εκείνης μήτε κτιστάς είναι ταύτας, κατά τους άφρονας Βαρλαάμ και 'Ακίνδυνον, alla nai everyeing being organistus, nai eterne eivat tav-

^{(&}quot;) Honorium a monothelismi labe satis purgant theologi passim omnes, M.

τας παρ' αὐτήν τὴν οὐσίαν, καὶ ἀκτίστους εἶκαι καὶ λεγομένας Θεότητας, ὁμολογῶ βεβαίως τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιοκ
οἰκ ἐκ τοῦ ἐκατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκατρρούεσ θαι ἄμα κατὰ
τοὺς Ἰταλοὺς, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ὑπος ἀσεως τοῦ πατρὸς
ἐνικῶς (*), ὅσπερ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ἐξ αὐτῆς τῆς
ὑποστάσεως τοῦ πατρὸς ἐνικῶς γεννᾶται· πέμπεσθαι δὲ παρὰ
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, οἶον αὐτὴ ἡ χάρις
καὶ ἡ ἀωρεκ κὐτοῦ δίδωσον. —

ws.

Τὸ δὲ φθεινόπωρον τοῦ οξ ἔτους ἀπλλθεν ἡ βασίλισσα κυρὰ Ἑλέικη ἡ Παλαιολογίνα, ἡ τοῦ βεσπέτευ Σερβίας γυνὴ, εἰς τὴν αὐθεντίαν τῆς Βενετίας, ἐγααλεῦσα τεὺς τὸν βίον αὐτῆς κλέψαντας εἰς τεὺς Κερφούς καὶ τὸ ἔαρ τεῦ ἀγίαν Μαῦραν καὶ τὴν Κεραλωνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθεν, καὶ ἐχάλασαν πολλὰ τῶν αὐτῶν τὸ δὲ τῆς Κεραλωνίας κάςρον τελείως ἀτσαν ἐχάλασε καὶ πολλεὶ τῶν ἀνθρώπουν τεθνήπασι τὸ δὲ θέρος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπῆλθεν ὁ τῶν Βενεπαιών κατέργων καπετάνιος, Νικολῶν Δεκανάλιας, καὶ ἡχωλοίτευσε τὴν μεγάλην Αἶνον, καὶ ἐπιστρέψας καὶ ἐλθων μαλοίτευσε τὴν Μερέαν, ἔκτισε τὴν Βοστίτζαν τῷ τοῦ θέρους καιρῷ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ыō.

Τον δε χειμώνα τοῦ οπ έτους Ἰαννουαρίφ κε έπεστυ εἰς τὸ καθολικὸν νησὶν χιών τοσαύτη, ἔσην οὐδεν εἶδον οἰ τῶν Κορυφῶν ἄνθρωποι ἄλλοτε, Κοτε καὶ ἀλώπενας καὶ

^(*) Sollemnis error Graecorum de processione Spiritus sancti tantummodo a Patre. M.

λαγωούς διά των οδιείων χειρών θηρεύειν; άλλά δη και είς τον της δύσεως τόπου; άλλα και είς τον της άνατολης πολλώ γε μάλλον. περί δε το τέλος του έαρος του αύτου έτους εκστρατεύσας κατά του Ευρίπου ο των ασεβών αργοιν ηλθεν εἰς αὐτον περί το τέλος του Τουνίου μερινός το δε άρματωμα αυτού το διά Βαλάσσης, προ του εξελθείν άπαν το εύρισκόμενου είς αὐτην Καλλίπολιν, άπελθου είς την Αημνον άπηρε του Κότζηνον και τὰ εἰς ἄπαν τὸ νησὶν εύρισκόμενα γωρία άνευ του Παλαιοκάστρου καὶ τῆς Σκάλας καὶ ὑπεστρεψεν ἐπελθόν δὲ τὸ τῆς πόλεως ἐκ Νεικομηθείας και δπόθεν αν ήν δμου έξηλθεν και ήλθε και αυτό είς του Ευριπου, οποίου εδών ο εξάρχων του άρματος των Βενέτιων ανεγώρησεν, ίσως καλώς ποιήσας, κακώς δε δτι ούκ ήλθε βαλείν δύναμιν είς τον Εύριπον έργομενον δε το τοῦ Αμπρᾶ άρματωμα καθ όδον ἀπῆρε την Ίμβρον είτα ήλθεν είς του Ευριπον, καθ' ον δή μήνα και δ 'Αμπράς, και πολεμήσαντες σφοδρώς ἀπό τε γης και Βαλάσσης, τη ιβ΄ του Ιουλίου μηνός απήραν το καστρου πολέμω, καὶ τούτου γενομένου πάντα τὰ περὶ αὐτου νησύδρια και καστέλλια έδουλώθησαν έκουσίως σύουσίως ο δε Αμηράς προσκαρτερήσας μικρόν τι περί τάς άρχας του Λύγούστου έξηλθεν και άπηλθεν είς την Κωνσταντινούπολινο τον δε Μπειλαρμπείν αύτου έπαφήκε καί ήλθεν είς του Μορέαν ήλθε δὲ τὸ δεξιον μέρος παρά θάλασσαν καὶ διερχόμενοι οἱ σερὶ τὴν Βοστίτζαν οἱ μὲν αφέντες αυτήν έφυγον, οἱ δὲ προσεκύνησαν καὶ παρέδωκαν αὐτῷ ταύτην διερχόμενος δὲ παρέμπροσθεν, όμοίως ἐποίησαν καὶ οἱ ἐν τῷ Βουμέρφ καὶ τῷ ஹλαίνα καὶ τῷ Χελιδόνε και οί εν τῷ Ποντικῷ ὅπερ ώς είναι εἰς τὸν αἰγιαλου εχάλασαν μέχρι καὶ Θεμελίων, τὰ δὲ ἄλλα ἔχουσοι διελθόντος δὲ αὐτοῦ μέχρι καὶ τοῦ Πριγμπάτου ἐπιστρέψας ἐξῆλθε τοῦ Μορέως, τὸν δὲ ῥηθέντα καπετάνιον Νακλῶν Δεκανάλια, στείλαντες ἔτερον καπετάνιον τὸν Θωμᾶ Μοντζενίγον, ἐπίασεν αὐτὸν καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ καὶ τὸν γραμματικὸν, καὶ σιδηροῖς δεσμεύσαντες ἔστειλαν εἰς τὸν αὐθέντην αὐτῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φθεινοπόρου τοῦ καὶ ἔτους.

υσα

Έν ῷ δὴ χρόνῳ [τοῦ μηνὸς] καὶ ὁ εἰς τὴν 'Ανδριανούπολιν δεσπότης κὰρ Δημήτριος τέθνηκε, γεγονὸς καὶ
καλόγερος καὶ Δαιὰδ ἐπονομασθεὶς, πρὸ αὐτοῦ χρόνων ὁλίγων ἀποθανούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ· ἔτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βασίλισσα τέθνηκε μετά τινα καιρὸν ὀλίγον τοῦ θανάτου, αὐτοῦ.

υσβ.

Τη δε κς' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τοῦ π΄ ἔτους περιέπεσου εγώ εἰς ἀσθένειαν τοιαύτην, ὥστε καὶ ἐποίησάν με καὶ τέλειον καλόγερον καὶ μεγαλόσχημον, μπὶ ἐννοήσαντός μου τὸ τυχόν.

voy.

Περί δὲ τὸ φθεινόπωρον τοῦ πα΄ ἔτους ἐπαναστρέςων οὐπὸ τὸν ῥῆγαν τῆς Φράντζας καὶ τὸν δοῦκαν τῆς Μπεργωνίας ὁ καρδηνάλιος κὺρ Βησσαρίων, - ἀπεστάλη γὰρ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὸ εἰρηνεῦσαι αὐτοὺς, - καθ ὁδὸν τῆ ιέ Νοεμβρίου ἀπέθανε· καὶ φέροντες αὐτὸν εἰς τὴν 'Ρώμην μετὰ τιμῆς ὅτι τὰκείστης ἔθαψαν εἰς τὸν ναὸν τῶν ἀγίων ἀποστόλων, ἔνθα δὴ καὶ προκατέμενε, καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ προετοίμασε, πλησίον τοῦ τάφου τῆς ἀγίας ἐσιομάρ-

τυρος Εύγενείας περί δε το έαρ του αυτού έτους έξηθεν και ὁ Ζουγασάνης κατά τοῦ τόπου 'Αμηρά τοῦ Μεγεμέτη , καὶ διέδραμε τόπους αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνατολὴν , καὶ ἐξῆλ-Βε και ούτως ο 'Αμηράς από της Κωνσταντινουπόλεως και άπξλθε κατ' εκείνου μετά πάσης της δυνάμεως αυτού. και πλησιάσαντες είς την άργην, ενίπησεν εκείνος φωσάτον τοῦ Αμηρά, δπερ Επλθεν έμπροσθεν κατ εκείνου εν δι έσκότωσε και τον Μπειλαρμπείν της δυσεως, υίον του ποτέ Παλαιολόγου Θωμά του Γίδου επείνου και πολλούς άλλους των όντων είς την δύσιν άρχόντων και κεφαλάδων είτα έπελθόντος και κατά πρόσωπον του 'Αμηρά ένικήθη, και έπιστρέψας ἀπήλθεν είς τον τόπον αύτοῦ, δμοίως και δ Αμηράς έπιστρέψας ήλθεν είς την ακόλιν. Περί δε το τέλος του Τουλίου του αυτού έτους άπηρεν και ή αυθεντία των Βενετιών το πλησίον των Κορυφών παστέλλιν Σπροφύλιον ενομαζομενον-

vod.

Τῆ δὲ ζ΄ τοῦ Νοεμβρίου μπνὸς τοῦ πβ΄ ἔτσυς τέθνηκε καὶ εἰς την ἀγίαν Μαύραν καὶ βασίλισσα κυρὰ Ἑλένη ἡ Παλαιολογίνα, καὶ μοναχὴ γενομένη καὶ Υπομονὴ
μετονομασθεῖσα τῆ Θ΄ τοῦ Δεκεμβρίου μπνὸς τέθνηκεν καὶ
ὁ μεθ΄ ἡμῶν εὐρισκόμενος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς,
κὺρ Ἱερόθεος ὁ καὶ διὰ τοῦ μεγάλου σχήματος μετονομασθεὶς Ἰωσὴφ, ος ἦν ἐκ νεότητος μεθ΄ ἡμῶν καὶ συσχολίτης καὶ φίλος μέχρι καὶ τοῦ τέλους αὐταῦ.

DOE.

Τὸ δὲ Θέρος τοῦ πή ἔτους ποίπσας ὁ τῶν ἀσεβῶν ἄρχων ἀρμάτωμα μέγα καὶ πέμψας αὐτὸ εἰς τὰ ἄνω μέρη τῆς μαύρης Θαλάσσης ἀπῆρε τὸ μέγα πάστρον , τὸν Καφῶν λεγόμεν ον-

שפני

Το δε θέρος του πό έτους ἀπῆλθε κατὰ τῆς Βλαχίας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

שבב.

Τον δε Σεπτέβριον του σε έτους Εσέστρεψεν σλέον νακιθείς η νίκησας, και τον μέν Μπειλαρμπείν άφηκεν είς την Σοφίαν, αύτος δε ήλθεν είς την Ανδριανουπολιν καί ποιήσας ήμέρας τινάς έξελθών ήλθεν είς την Κωνσταντινούπολιν του δ' αυτού γρόνου τη ά του 'Οκτωβρίου μηνός έπηλθεν έμοι ρευματισμός είς τε την πεφαλήν και τά γόνατα, και εξήλθεν από στόματός μου και της ρινός και των ώτιων τοσαύτη υγραφία, δτι άπήλπισαν με, και τρίς των άχραντων μυστηρίων με εκοινώνησαν τον ανάξιον δπερ και είθε μοι επήλθεν ο θάνατος, ή θεραπεία πάντων τών έν έμει δυσχερών, και του γήρως λέγω και της άσθενείας και τος ενδείας ού των πολλών καλών και συνήθων άσιο νεότητος, άλλα και αύτων σχεδον των άναγκαίων, εί μή ότι ή ύπομονή τῶν τοιούτων καὶ εύγαριστία εἰς Βεον , Βεοῦ χάριτι, αίτια μέλλει είναι είς το συγχωρήσαι αύτον πολλά τῶν ὧν πρὸς αὐτὸν ἔπταισα οὐ γάρ γέγονεν ἐν τῷ βίω αμάρτημα, ούθε πράξις ούθε κακία, ην έγω ούκ επλημμέλησα ὁ ἄθλιος κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν καὶ Θέσει καὶ γνώμη καὶ ωράξει εξαμαρτήσας, ώς άλλος είδείς πώποτε, όμως λυτρωθείς του Θανάτου άπεμεινα κωφός μέχρι πολλού, ώς ουθέ τα πλησίον μου σημαντρα άπούειν, έτι δε και κατάκοιτος από των ποδών τας όδύνας - ἀπέμεινεν δὲ εἰς τὰν ἄνω πρόνειαν, ἢ νὰ ἀπαλλαγῶ

των τουντων ήμερων παρελθουσων ή έπελθοντος μα του Βανάτου και της αναπαύσεως των ανόρων, ώς ὁ θείος Ίωβ προηγόρευσεν άλλ' έγω δέρμαι του Θεού ούτως άλλ' εί με , σώτερ , ανάγκη παθείν - τίς γαρ είδε το βάθος των σων πριμάτων; της μέν σης φιλανθρωπίας οίσνει μου τά πάθη βδελυττομένης, της δ΄ αὐ δικαιοσύνης δρώσης τὸ έαυτης - είς γοῦν τὸν ἐκδεχόμενον ληζιν τόνδε χρόνον τὸ δοῦναι δίκην εμεί παράσχου άλλά μη είς του μέλλουτα άπίραντον, ένθα ούκ έστι μεταπεσείσθαι τὰ πράγματα ένταίθά με τοίνυν άνακαθάρας άπασι χρησάμενος τοίς είς τουτό φέρουσιν, εύτω των τηθε μιταστήσαις άξιον του μή τῶν σῶν ἐκπεσεῖν οἰκτιρμῶν ἐν τῆ δευτέρα καὶ φρικτῆ παρουσία σου. - Τὸ δὲ Θέρος τοῦ αὐτοῦ πε' ἔτους ἔστειλε πολύ φωράτου τὸ κατά Ναυπακτου, ενα επάρη αυτό, είτα είς την άγιαν Μαύραν έλθη, όπερ βοηθεία θεού ούτε του Ναυπακτον απήρεν ούτε κατά της άγιας Μαυρας ήλθεν, άλλ' ὑπέστρεψεν ἄπροαιτον.

TEAOZ

.

